

10 Nov
11 Jan

ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ
ΤΟΜ. Β'.
SEPTUAGINTA
INTERPRETUM
TOMUS SECUNDUS,

CONTINENS

Veteris Testamenti *Libros Historicos omnes, five Canonicos*
five Apocryphos;

QUOS

Ex Antiquissimo MS. Codice ALEXANDRINO
accurate descriptos,

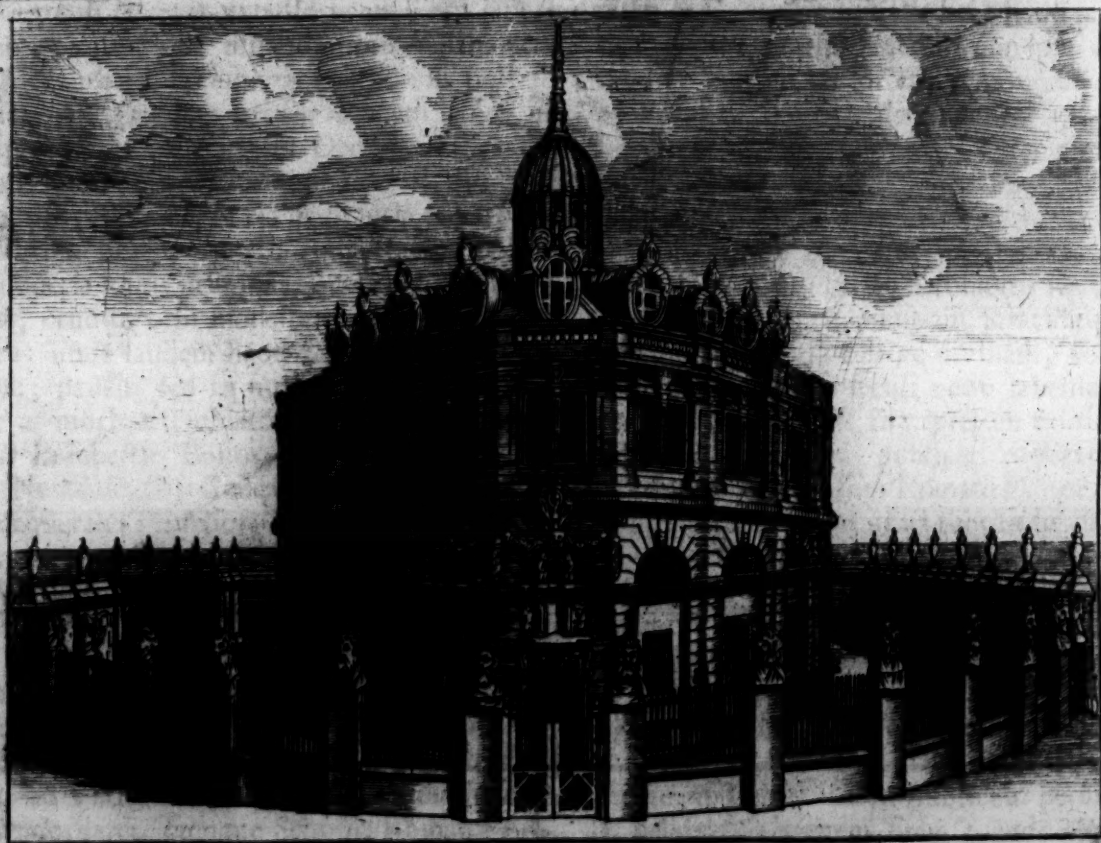
Ope aliorum Exemplarium, ac priscorum Scriptorum,

Præsertim vero Hexaplaris Editionis Origenianæ,

Emendavit atque Supplevit

V. Cl. JOANNES ERNESTUS GRABE Borussus S. T. P. ὁ Μαθητής;

Summa cura Editus.

O X O N I I,

E THEATRO SHELDONIANO.

Prostant venales apud *M. Smith*, Bibliop. in Cambio *Exoniensi*.

Anno Christi M DCC XIX.

PROLEGOMENA.

C A P. I.

Quo Notitia Versionis LXX. Codicisque ALEXANDRINI, Præcipue quoad hunc Tomum, traditur.

§. I. **I**Neunte hoc seculo JOANNES ERNESTUS GRABE, Natione Borussus, Patria Regio-montanus, Vir per totam Europam Operibus suis editis celeberrimus, nihil aut reipublicæ literariæ aut Ecclesiæ Dei magis gratum fore existimans, quam ut Fœderis Antiqui Novique libros, secundum Ecclesiæ primævæ usum, in lingua quæ omnium fuit olim maxime catholica vel descriptos, vel traductos, sed vel per supinam quorundam negligentiam, vel temerariam aliorum diligentiam, temporis decursu nimis fœdatos, diligenter à Librariorum Typographorumque mendis repurgatos Christianus videret orbis; Bibliorum Græcorum Editionem, quæ Complutensem, Aldinam, Romanam, reliquasque omnes longe antecelleret, meditatus est. Ab initio, ut ipse de se testatur, de præstantia Alexandrini Codicis præ Vaticano dubius, non nisi Romanam Editionem ex aliis Codicibus suppletam, ac ubi defectu laborabat, integritati, ubi vitio, sanitati, restitutam emittere sibi proposuit. (Vid. Prolegom. ad Octateuch. cap. 2. §. 1.) Quippe Codicis illius accurate describendi, atque emendate edendi, difficultate deterritus, nec non sumptibus & auxiliis, ad id necessariis destitutus, hoc sibi tunc sufficere existimavit, quod & eodem tempore V. Cl. LAMBERTUS BOS aggressus tam feliciter paulo post absolvit, non ultra quinquennium laboris sui & metam & fructum expectans. Anno igitur hujus seculi septimo, excusso prius omni laboris tædio, omnibusque difficultatibus posthabitis, de Alexandrini exemplaris excellentia post sedulam inquisitionem certior tandem factus, illiusque editionem Ecclesiæ Dei, Romana, aut quavis alia adhuc ab hominibus visa, utiliore inde fore persuasus, & rei præstantia & Virorum Doctorum plurimorum hortatu tractus pulsusque, operis hujus primitias, *Tomum* scilicet *Primum*, erudito orbi modeste obtulit Vir Doctissimus: unde laudem haud exiguam meruit, tulitque; paucis, sed iis nullius nominis hominibus, ut moris est, oblatrantibus. Interim laudatus Lambertus Bosius, Natione Gallus, Patria Nemaufensis, Græcæ linguæ in Academia Franequerana Professor, Vir profecto neque diligentia neque sagacitate carens, cum statim quod in Anglia tunc agebatur resciverit, & rationem ac methodum hujus LXX. Interpretum Editionis, è Codice Alexandrino paratæ, quam sequebatur Grabius, perfecte noverit, in id se totum impendit, animumque appulit, ut Versionis hujus Editionem aliam, ac quæ vilioris etiam pretii esset, ad Vaticani exemplaris fidem summa cum cura adornaret, cumque Scholiis Romanæ Editionis, variisque veterum exemplarium aliorum lectionibus, nec non antiquarum Aquilæ Symmachi ac Theodotionis versionum fragmentis, maxima cum sedulitate emitteret. Quod qui-

dem effecit Bosius; utque operi huic suo & dignitatem & pretium magis conciliaret, hoc illi incubuit, aut incumbere illi visum est maxime, ut Alexandrini Codicis fidem deprimeret; nec non ut in Editorem quoque ipsum nonnihil hanc ob causam animadverteret. Laudandus tamen est Vir Clariss. quod animadversiones has erudite ac modeste Lectori suo ventilandas, absque calumniis ac vituperiis, proposuerit; quod quædam esse in Codice Alexandrino quæ præferenda sunt Romano ingenue agnoverit; quodque ejus editorem diserte etiam laudaverit, titulisque honorificis sæpius illum honeste insigniverit. Anno igitur hujus seculi nono Franequeræ prodiit Vetus Testamentum integrum ex Versione LXX. Interpretum à Cl. Bosio recognitum, quum Editionis hujus Alexandrino-Grabianæ unica tantum pars, totius quasi quarta, aut etiam quinta, adhuc extabat. Dum enim circa id valde occupatus erat Vir Doctissimus, ut *Tomum* illius Primum, tali tantoque applausu editum, Secundus hic ipse, qui *Historicos* Veteris Testamenti libros continet, immediate sequeretur, nonnulla intervenerunt, sive fato reluctante acciderunt, quæ illum, ne juxta ordinem suum ederetur, impederunt. Cæpto tamen labori Grabius se subtrahi noluit; sed illius causa cum Viris Doctis ubique commercium habuit, ut opus à se susceptum accuratissime perficeretur: cujus rei testis est Italia, testis Gallia, testis & Germania sua, illi licet haud satis grata. Cum igitur nonnulla, quorum ipse rationem reddit, tam ad Historiarum monumenta quam ad Prophetarum oracula rite edenda, adhuc desiderarentur, ultimum hujus Versionis *Tomum* interea emisit in lucem, ne tempus hinc ullum, quod expectando sæpissime perditur, perderetur.

§. 2. *Tomus* iste, qui ipsi revera fuit *ultimus*, Jobi, Davidis, ac Salomonis libros, Apocrypham ejusdem Sapientiam, Siracidæque Ethicam sane nobilissimam ac divinam, continens, anno eodem hujus seculi nono labente prodiit, cum jam Septuaginta Interpretum Editio Franequerana apud Belgas publicari cæperat. Adeo ut nec Apographi illius Romani Editor *Tomum* hunc alterum, tam accurata subtilitate ac diligentia pæne incredibili emendatissime ac nitidissime absolutum, vidisset; nec ipse Grabius Animadversiones Bosianas in *Tomum* ipsius primum, quas Doctissimus Professor in Prolegomena sua ad Editionem istam retulit, legisset. Quas si legisset, occasione hac data, causam suam apud orbem eruditum agere haud neglexisset; sed, antequam *Tomus* iste in publicum permissus esset prodire, rationem suam edendi atque methodum, ad exceptiones quasdam tollendas, ulterius explicare ac tractare voluisset. Cum tamen prorsus impossibile sit, ut ulla methodus vel ratio edendi eruditis omnibus placere possit; adeo

adeo ut ille ipse consilium suum sapius hinc mutaverit, dum amicorum doctorum sententias, non modo diversas, sed haud raro contrarias, nimium pronus facilisque in animum recipiebat, omnibus nimirum placere studens; cum hoc, inquam, in rerum natura sit impossibile, minime est mirandum quod viri nonnulli docti, in rebus criticis valde vel nimium aliquando curiosi, aliorum labores Hypercritice tractantes nominis sui famam inde sectentur.

§. 3. Quæ in Prolegomenis Tomorum duorum ante editorum de Codice Alexandrino ejusque præstantia, item de Codice Romano, sunt à Grabio præmissa, repetere non opus est: Quæ ibi de ratione hujus *τῷ Ο'* editionis, secundum exemplar istud antiquissimum recognitæ, dicta sunt, ea in alterius cujusvis præjudicium aut injuriam dicta esse nemo suspicetur. Editioni Romanæ, hoc est, Sixtinæ, laudem debitam denegare nolum: At Editio hæc ad exemplaris Vaticani fidem, quod maxime dolendum est, non tam accurate recognita fuit, quam esse debuit. Nam certum est Editores, quamvis sedulam ei manum adhibuerint, ut omnium perfectissima evaderet, non satis distinxisse inter lectiones manu recentiori additas & priscas illas ac genuinas, quas Librarius Originarius ipse descripserat. Adeo ut in locis nonnullis nos nihil minus habere, aut legere, quam illud quod nosmet habere ac legere existimamus, indubitato constet. Non etenim in editione hac legenda, quæ tamen omnium fuit purissima, quia prima, ex ipso scilicet Codice MS. exscripta, unde reliquæ sint derivatæ, extitit, ullo modo certi sumus, an veram ac antiquam Codicis Vaticani lectionem, an potius temerariam Censoris alicujus emendationem, præ manibus nostris habeamus. Quod Viri Docti graviter conquesti sunt; illique præsertim qui illius excellentiam maxime etiam deprecant, ac Codici Regio nostro tantopere illum præferendum esse asserunt; inter quos ad ipsum Richardum Simonium, in Arte nimirum Critica nemine inferiorem, provocare licet. Qui unus, cum minime suspectus sit, utpote qui in Codicis Alexandrini præjudicium Romano favere nunquam non propensior est, multorum instar est habendus. Ac proinde pro antiqua illa & sincera Veritate, sicut erat ab initio lecta, non nisi nuperorum quorundam Censorum, vel imperitorum Librariorum conjecturas, five interpolationes, sæpe videmus. Quapropter Viri nonnulli cordatiores, nec non in Codicibus MSS. legendis ac dijudicandis peritissimi, antequam Cl. Grabius hanc LXX. viralis Versionis editionem aggressus fuit, immo ante ipsius in Angliam adventum, quamprimum scilicet de illa facienda atque ornanda, quasi ad Romanæ Editionis normam consilium à quibusdam in seculo præterito initum fuisse noverint; hoc imprimis monuerunt, ne Editionis Romanæ methodum hac in re sequerentur Editores Angli: Sed diligentissime ut caverent in Codice Alex. describendo, ne ipsas novorum hominum correctiones, sicuti fecerunt Romani, cum authentica ipsius Lectione confunderent. Perplacuit monitum hoc, ratumque fuit.

§. 4. Editio igitur laudata Franequerana, quæ secundum exemplar Romæ editum, auctoritate Sixti V. Pontificis, est accuratissime quidem ab Editore diligentissimo recognita, quo accuratior est, eo magis necesse est ut omnia Romanæ Editionis vitia in se habeat. Quare optandum sane

esset, ut nova exemplaris istius Editio adhuc fieret, qua certiores esse possimus, five vetus sit lectio five nova, quam codices impressi nobis exhibent. Atque hinc summopere laudanda est Grabii cura, quæ tam probe distinxit ea quæ recentiori manu in MS. sunt addita, ab iis quæ manus antiqua (five recte, five etiam mendose) tradiderat. Quippe hunc præcipue ob finem, tantam exercuit diligentiam, tamque improbum ingratumque adhibuit laborem, dum ipsissima etiam Codicis sphalmata, quæ celare facile poterat, quæque aliis mos est nunquam vel raro admodum propalare, quantumvis ea sint manifesta ac crassa, quantumvis frequentia ac repetita, quicquid inde judicaverint Literatores quidam morosi, malam in partem semper procliviores, quicquid inde detrimenti capiat Codex ipse quem tanti tamen æstimavit, quicquid denique damni per hanc suam diligentiam tantum non nimiam pateretur ipse: ipsissima, inquam, sphalmata, five ea sint à Veteri five à nupero Librario in Codicem illapsa, non prætereunda esse duxit; sed summa potius cura ac inaudita ante fidelitate simul colligenda, undique corradenda, omnibusque passim exponenda esse, animo decrevit, opere effecit, unquam quasi intuitu conspiciendam congeffit eorundem molem tam grandem, ut cum fidelitatis suæ indicium majus à quovis dari non possit unquam, ab omnibus propterea fidelis ad minimum haberetur Editor.

§. 5. Editorem sane fideliores Biblia Sacra Græca nec habuerunt, nec habere potuerunt. In *Complutensi* Editione, quæ omnium tamen maxime sincera, ut & prima, à quibusdam habetur, magna aliquando libertate Editores usos esse non est negandum. In *Aldina* etiam celebratissima eandem libertatem adhibitam esse, unde & varia in eam glossmata irrepsisse, à Viris Doctis observatum est. In *Romana* dein nitidissima, quam ab omnibus recipi ac retineri jussit Pontifex Maximus, prohibendo etiam ne quis de illa *audeat in posterum vel addendo vel demendo quicquam immutare*, per licentiam hanc hinc inde peccatum esse constat. In *Franequerana* denique commodissima, quum ad dictam Romanam sit expressa, quicquid in Romana deficit aut peccatum est, consequitur, ut in ipsa quoque deficiat & peccetur, ubicunque est fideliter secundum exemplar suum expressa. Quæ igitur bene habet Romana, bene habet & hæc: quæ male habet Romana, male (sed non semper tamen) habet & hæc. Quia nonnulla in Editione Sixtina male leguntur, quæ in hac bene emendantur. Tria vel quatuor exempla subjungo. In Editione Romana legitur, Hof. III. v. 3. *ἐστὶ μὴ γὰρ ἀνδρὶ ἐπὶ τῶν*, sed vox *ἐπὶ* non legitur in Edit. Franequerana. Bene. Quia à Vaticano Codice, perinde ut Hebræo, abest; monente Flamin. Nobilio. Joel. II. v. 16. in Editione Romana male legitur *μασὸς*, sed in Franequerana recte *μασὸς*. v. 30. in Romana *δύοισι* mendose, at in Franequerana *δύοις*, bene. Cap. III. 17. in Romana pronomen *μὲ* post *Σιὼν ὅρη* *ἀγία* deest, quod tamen in Franequerana recte inseritur. In quibus omnibus tamen, observante Grabio nostro, MS. Codex Vaticanus bene habet; Editio autem ex illo Romana perperam. Unde patet, 1º dictam Editionem ex illo haud recte & fideliter per omnia esse expressam. 2º Editionem Franequeranam cum Codice illo in locis quibusdam melius concordare quam ipsam

ipsam Romanam. 3°. Romanam in Franequerana non ubique & per omnia esse expressam: five dictam Franequeranam à Romanæ auctoritate aliquando discedere; idque hinc inde sine ulla ejus notatione vel observatione. 4°. Grabium præeuntem atque monentem in hisce emendationibus contra Editionis Romanæ auctoritatem Bosium recte secutum esse. At cum hæc bene emendasset Vir Doctissimus, & à dicta auctoritate errante monitus recte discessisset; nescio unde fit, quod non alia etiam loca exemplaris sui vitiosa pariter correxerit, restitueritque, ac præsertim cum digito illa tam evidenter ante monstravisset idem Grabius ad Millium scribens. Quatuor vel quinque exempla, à me observata, subjungere libet.

§. 6. Primum est 2 Reg. XIV. v. 17. ubi in Editione Romana, aliisque inde excusis, verba mulieris ad Davidem ita exprimuntur, *οὐκ ἔστιν ὁ λόγος*, sensu prorsus suspensio, hoc est, nullo. At in Hebræo legitur *וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע*, sit *quæso*: unde & in Editione hac, vocibus aliter distinctis, legitur *ἐν δὲ ὁ λόγος*, sit *quæso sermo*, sicut in Complutensi & Aldina *καὶ δὲ ὁ λόγος*, eodem plane sensu, eoque perfecto. Pravam tamen distinctionem, in contrarium licet monente Grabio, post quatuor circiter annos, Editio Franequerana, absque omni alia auctoritate quam Sixtina, tam Codicibus MSS. quam Editionibus Græcis vetustissimis, perinde ac Hebræo exemplari, refragantibus, expressit. Secundum est Hof. IV. v. 6. ubi in Editione Franequerana, post Romanam, addita est particula negativa *μὴ* ad *ἰσχυρὸν*, quæ in MS. Codice non extat, neque in Hebræo est expressa. Tertium est ejusdem Prophetæ Cap. XII. v. 12, ubi præpositio in Editione tam Romana quam Franequerana male ommissa est, quæ posteriori *καὶ* in Vaticano MS. perinde ut in Alexandrino etiam recte est præfixa. Contra vero, Cap. XIII. v. 2. vox *οὐ* ante *ἐπεσείσθη* in Edit. Franequer. est inserta, perinde ac in Romana, cum tamen in MS. Vaticano, ut & Alexandrino, non sit exarata, ut Grabius Millio Editionis suæ rationem reddens observat. Ac denique Cap. XIV. v. 2. pro *ἰδένους*, ut omnes MSS. Codices, quos vidit Grabius, Landino excepto, cum ipso Vaticano habent, in Editionibus Franequerana atque Romana, tam præcedentibus quam subsequenter verbis haud respondentibus, mendose excusum *ἰδένους* invenitur. Hæc & plura à Grabio doctissimo observata cum sint, ante quadriennium quam V. Cl. Lambertus Bos, sæpe laudatus, opus suum Quinquennale in lucem ediderit, anno nimirum hujus seculi quinto; cumque in his omnibus plurimisque aliis, in Editione Romana, à Veteris MS. Codicis Vaticani auctoritate discessum sit; nulla mihi sane occurrit ratio, cur pauculas quasdam parvique momenti mendas, quæ in Editionem Sixtinam irreperant, emendaverit, plures tamen, easque majoris momenti, non emendaverit. Suas fortasse rationes habet ipse: nec mendæ sunt semper, quæ mihi vel tibi ita esse videntur. Veruntamen nihil hoc certius est, quam quod in Bibliorum Græcorum codicibus omnibus, manuscriptis editisque, plurima erratorum exempla extant. In Codice Vaticano extant, utut & in Alexandrino; in Editione Aldina, ut etiam in Complutensi. Immo etiam quantumvis inter se discrepent, in omnibus tamen vitia reperiuntur, æque multa ac varia.

§. 7. Ac proinde cum inter Quatuor illa exem-

plaria vetustissima & celebratissima, unde omnes SS. Bibliorum juxta LXX. Editiones hodie dimanarunt, interque hæc & alios Codices MSS. vetustate pretiosos, Scriptoresque antiquos, tam Judæos quam Christianos, tanta sit discrepantia; cum tot S. Textus interpolationes, defectus, transpositiones, corruptiones, five per Librarium negligentiam, five imperitiam, five diligentiam temerariam, five audaciam denique nefariam, in omnibus LXX. Interpretum Codicibus hodie inveniantur; cumque multi insuper Viri Græci, Itali, Hispani, Galli, Germani, Batavi, Britanni denique nostri, multum diuque labori huic insudantes ut SS. Biblia in manus nostras traderent quam maxime authentica, eorum Versionem LXX. viralem olim in Ecclesia tanti æstimatam, (antequam Codex Masorethicus, in illius depretiationem & vituperium, à Judæis Christo infensis fuerit editus) integritati suæ pro viribus suis restituerint, multa tamen hæcenus infecta propter difficultatem reliquerint; optime profecto is fecerit, qui, virorum magnorum vestigiis insistens, malo huic remedium afferre, quæ illi aggressi sunt perficere, tamque Librarium, quam Typographorum, vel Censorum etiam, errata omnia corrigere, vitia omnia detegere & tollere, se serio seduloque, non in suum, sed Dei honorem, accinxerit. Ad quæ tollenda cum Viri in Græcis literis eruditissimi diligentissimique, DEMETRIUS CRETENSIS, in Hispania, ANDREAS ASULENUS, Venetiis, ANTONIUS CARAFA, Romæ, JOANNES MORINUS, Parisiis, BRIANUS WALTONUS, & JOANNES PEARSONUS, in Anglia, LAMBERTUS BOS, in Frisia, & plures alii, hanc LXX. Versionem ad fidem probatissimorum Codicum emendandi curam in se susceperint; aliorum sphalmata detegendo sua non viderunt, atque post summam illorum industriam, nec pauca nec levia posterioribus emendanda reliquerunt. Quod tamen à me dictum minime velim, ut alicujus erudito nomini aut debitæ laudi quicquam detrahā. In tam difficili enim opere non excusandos tantum, sed & laudandos etiam existimo viros illos egregios, quotquot in reipublica, ut & ecclesiæ commodum, Codices omni pretio cariores inter se conferendo, aliquid præstiterint, aut præstare sedulo laboraverint, licet non ex omni parte id quod erat in votis perfecterint.

§. 8. Nihil sane optandum videtur magis, quam ut sacræ Scripturæ Textum incorruptum, aut saltem quam minime corruptum ac depravatam habeamus; utque ejus Interpretationem maxime fidam, omnium nimirum antiquissimam, ante controversias inter Judæos ac Christianos ortas factam, summa cum cura repurgatam ac restitutam, teneamus. Hunc unice scopum in hac Alexandrini Codicis Editione nobis præfigimus. Quid in hac re vero præstitum sit, scopusne attingatur necne, nostri non est dicere. At scopum si non attigerit, illi tamen quam proximus fuit Grabius; qui, hunc ut attingeret totum se impendens, præstitit plura, quam ante illum quisquam alius; longe plura, & meliora, si vixisset, nobis Deo favente daturus. Qui consummatus tamen in brevi explevit tempora multa; quod ipsius opera testantur, tam ea quæ ipse edidit, quam ea quæ edenda reliquit; at omnium maxime opus hoc desideratissimum, & longe præstantissimum, non tantum Theologiæ studiosis, sed Literatis omnibus celestem

coelestem sapientiam & solidam eruditionem amantibus utilissimum. Cui nihil unquam à Magni ADAMANTII ætate comparandum vidit mundus. Neque adeo inde mirum est quod æmulos & obrectatores uterque invenerit.

§. 9. Quatuor in Tomos opus hoc ab ipso partitum est. Primus Ostateuchum, secundus Historias, tertius Prophetas, quartus Psalmos & ejusdem classis libros; omnes ex Alexandrino Codice, in Bibliotheca Regia servato, accuratissime & fidelissime descriptos, & ex reliquiis Hexaplaris Editionis Origenianæ, & aliorum veterum exemplarium ope, emendatos supplementosque, continet. Quorum primum & ultimum ipse edidit: secundum autem & tertium, Ecclesiæ Christianæ & rei literariæ insigni damno, à nobis, anno ætatis ejus quadragesimo sexto, seculi autem hujus labentis undecimo, multis flebilis, abreptus (seu potius *eductus de medio iniquitatis* Sap. IV. v. 14.) edendos testamenti sui Curatoribus & Executoribus commendavit. Post decennium fere jam elapsam à quo ultimus editus erat Tomus, & innumera pæne hujus editionis impedimenta ac remoras, resuscitatum hoc Opus, multum diuque desideratum, in lucem optatam, Deo (ut speramus) benedicente, nunc tandem prodit. Quin præterea etiam omnes Novi Fœderis libros, inter quos Clementis quoque Epistolæ binæ numerantur, secundum exemplar idem Alexandrinum diligentissime recognitos reliquit Vir Eruditissimus & Fidelissimus. Adeo ut totum exemplar Alexandrinum accuratissime descriptum, & ope aliorum exemplarium vetustissimorum supplementum emendatumque, haberet. Novum autem Testamentum cum eodem exemplari diligenter admodum collatum, aliorumque Codicum MSS. Scriptorumque Ecclesiasticorum auxiliis fretus, industria & sedulitate pæne incredibili, opus quasi totius vitæ suæ, sed splendidissimum, sed utilissimum, immo immortale Opus, amicus ejus D. D. JOANNES MILLIUS, cum eruditissimis Prolegomenis, Christiano orbi dicavit ac legavit. Duas vero S. Clementis Epistolas, ad fidem MS. Codicis Alexandrini, cum Editione JUNII tam à MILLIO quam à GRABIO collati, expressas summa itidem cura HENRICUS WOTTON Coll. S. Joh. Evang. A. M. postquam scilicet illas cum ipso Apographo accurate de novo contulerat, nuperime edidit, Notisque suis & Aliorum doctissimis illustravit. Tantam autem subtilitatem, criticamque *ἀκρίβειαν*, in Codice hoc describendo ubique adhibuit, ut, manifestis Librarii mendis exceptis, aut peculiaribus quibusdam scribendi modis ab ipso notatis, ne latum quidem unguem ab exemplaris sui auctoritate discederet; sed ipsum semper *ad literam*, quoad fieri potuit per orthographiam aut per librarii lapsus, perquam fideliter exprimeret. Unde cum de Romanis Editoribus apud Millium conquestus esset Grabius, & Sixtinam Editionem à MS. Codice parum fideliter esse expressam, pluribus exemplis demonstrasset; hæc subjungit, "Atqui ne idem in nostra Alexandrini Codicis Editione contingat, sed hæc, quoad ejus fieri potest, exacta sit atque accurata, non modo diligenter cavebo, ne ullum ei vitium inferam, verumetiam operam dabo, ut omne propemodum, injuria temporum, vel hominum, sive Scribarum, sive Antiquariorum, uti vocari solent, ei jampridem illatum, è medio tollam. Prius ut devitetur, ne literam quidem mutabo, nisi moderna scri-

"bendi ratio id prorsus exegerit. Quinimo & ille, perinde ac Millius quoque, Codicem sæpius relegendo, non tantum literam unamquamque, & lineolas superscriptas, sed literas etiam semixesas, sive dimidiatas, observabat, nec non veterem Scripturam à recentiori distinguebat, accurate & subtiliter. Ad conjecturas vero ejus quod attinet, aut ad loca per ipsas emendata, nihil amplius dicendum esse existimamus, quam quod *conjecturæ* sint: neque aliter recipiendæ, aut sustinendæ, quam prout ratio pro iis militat. Ubi conjecturæ locus est, licitum est unicuique scilicet sensu suo abundare. At ubi Lectionem exemplarium auctoritas determinat, ibi conjecturis, aut hariolationibus, non est indulgendum. Propter hoc ergo maxime laudandus est Grabius, quicquid dicant Hariolatores moderni, vel Critici malevoli, quod tam improbum laborem huic operi indefessus impenderit, idque quod Romani Editores promiserunt tantum ipse præstiterit; rectissime Codicem ipsum vel *ad literam* exprimendo, & ne *latum quidem unguem* ab ejus auctoritate discedendo, *ne in iis quidem, quæ si minus mendo, certe suspitione mendii videbantur non carere*; nisi ubi ratio manifesta id omnino postulet; de qua etiam Lectorem suum diserte præmonitum esse voluit.

§. 10. Ac proinde certus esse potest Lector se verum ac genuinum, quoad fieri potest, antiquissimæ hujus Versionis textum, secundum exemplar ejus Alexandrinum, hoc est vetustissimum, fideliter expressum (supplendis tantummodo suppletis, mendisque emendatis) præ manibus habere. Qui diligenter enim Codicem ipsum MS. cum ejus Apographo Grabiano (unde liber hic absque variatione ulla impressus est) contulerunt, facta collatione veritatem hanc publice professi sunt. Hujus rei testes omni exceptione majores habemus, Virum Doctissimum HUMFREDUM WANLEY, Bibliothecæ Harleianæ Custodem, Antiquarium peritissimum, & in hoc studiorum genere versatissimum; perinde ac summum Græcæ Literaturæ decus ac ornamentum, celeberrimum POTTERUM, Episcopum Oxoniensem, quem Grabius affectu cultuque summo jam morti vicinus suo nomine salutandum jussit, cuique S. Patris Clementis Alexandrini Opera ipsius manu passim notata, ut & collectanea quædam ad Patrem eundem spectantia, quasi ultimum amicitiae suæ pignus & testimonium dedit. Quam etiam diligenter accurate ac fideliter omnia is præstiterit, quæ ad editionem hanc perficiendam ullo modo spectant, plurima adhuc Doctorum suffragia, si hæc duo non sufficerent, licet à Judicibus tam peritis subscripta, haud difficile esset adducere. Sed his prætermis, nunc properandum est ad ea quæ majorem tum Versionis tum Exemplaris hujus notitiam maxime respiciunt, perinde ac ad ea etiam quæ contra unius aut alterius auctoritatem, atque hinc etiam contra hanc Editionem, à Criticis quibusdam rigidioribus opponi & possunt & solent. Post editos enim Operis hujus Tomum unum & alterum, insurrexerunt Viri quidam, famam captantes, tam Operi quam Editori valde infensi, quorum nomina, cum de illis quicquam dicere nec bene possim, nec male velim, à me subicenda sunt. Concedat Deus illis poenitentiam, ac misericordiam! Quicquid autem argumenti, aut rationis, præ se aliquid fert; quicquid vel umbram etiam argumenti, aut speciem rationis, saltem habere videtur; id non

CAP. I.

PROLEGOMENA.

non intactum relinquetur, sed nude, & absque omni personarum præjudicio, vel bono vel malo, considerabitur. Quicquid igitur contra vel ipsius Versionis utilitatem, vel Codicis antiquitatem, vel Editionis fidelitatem, vel Editoris denique probitatem, à nonnullis non sine ostentatione assertur; id omne candide & sincere, neminem lædendo, neminem impugnando, sed sola rationum momenta trutinando, summa fidelitate, sed quasi aliud interim agentes, examinabimus. Verum necesse nobis erit res paulo altius hic repetere, & in ipsas earum origines retrospicere.

§. 11. Est autem ea de Versione LXX. virali, deque præstantioribus ejusdem Codicibus, Romano scilicet & Alexandrino, reliquisque, controversia, hoc & præterito seculo, hic & ubique, à Viris Doctis, & magna sane animi contentione, acriter agitata. Illam tamen controversiæ partem, quæ de interpretationis ejusdem puritate instituitur, an sit hodierno textui Hebraico præferenda, consulo præterimus: tum quod ejus discussio nimis esset prolixa, tum quod veritas haud satis adhuc sit explorata, tum denique quod non sine exulceratione animorum, hoc saltem tempore, agitari possit. Omisissis ergo iis quæ plus scrupuli & acerbis continent, ea tantum trademus, quæ, cum nulla ratione hætenus negantur, auctoritatem huic Versioni, fidem & honorem huic Editioni conciliare, & sacrarum literarum studiosos ad assiduam ejus lectionem acuere, & ad eandem denique restituendam, conciliandam, ac perpoliendam, Grabii ad exemplum, viros doctos excitare possint. Itaque quæ vera nobis videntur, & ad narrationis & controversiæ hujus notitiam, aut exemplaris nostri fidem, spectant, Virorum Doctorum censura subijcimus: ea non audacter nimis asserendo, sed modeste & submisso proponendo, nec vera cum verisimilibus, nec certa cum probabilibus confundendo. Sit igitur hæc nostra Propositio Prima.

Propositio I. Septuaginta Interpretum Versio, quæ Versionum omnium est antiquissima, fuit Alexandrina; eaque sub Ptolemæo Philadelpho facta.

§. 12. A Judæis, linguæ Hebraicæ & Græcæ peritis, sacros Codices ex lingua Hebraica in Græcam, Ptolemæo Philadelpho in Ægypto regnante, conversos fuisse, multa sunt quæ suadent. Sive autem à Judæis Alexandrinis, sive aliis quibuscunque, hæc Versio facta fuerit; illam vel Alexandriæ, vel prope Alexandriam, hoc est, ad Pharum, perfectam, in Bibliotheca Regia Alexandrina repositam, & in Synagogis Alexandrinis receptam esse, eruditi in unum omnes consentiunt: ac proinde *Versio Alexandrina* recte appellari potest. Hæc prima fuit, omniumque antiquissima: sive ea à LXX. Interpretibus revera fuerit facta, sive (ut nonnullis placet) à LXX. virali Synedrio, vel Alexandrino, vel Hierosolymitano approbata. Tradit quidem Aristobulus etiam ante Alexandrum & Persarum imperium, Hebræorum exodum, sive educationem ex Ægypto, occupationem Canaanis, & expositionem Legis fuisse divulgatas: unde multa Plato, ut & Pythagoras hausit. Sed primo, in his verbis, si vera sint, non alia Versio prior statuitur; sed tantum excerpta quædam ex Lege, & Græce scripta. 2º, id ipsum ab Aristobulo non historica fide dicitur; sed conjectura, qua utitur, ut ostendat, ea, quæ habent Philosophi

Græci Mosaicæ doctrinæ congrua, ex hujusmodi versione hauriri potuisse. Perperam ergo omnino faciunt illi, qui inde nobis aliam Versionem, nec unam quidem sed duas excogitarunt. Unam sub captivitatis Babylonicæ finem, vel Esdræ saltem tempore; alteram vero, post LXX. circiter annos, tempore Ptolemæi Lagi adornatam statuerunt. Sed Prior illa Versio, quam Platonem aliosque Philosophos antiquos vidisse asserunt, sine ulla rationis verisimilitudine ab illis adducitur: curant quidem ut vivente Platone hæc fieret; sed quod historiæ Judaicæ prorsus repugnet haud vident. Post quinque enim annos quam hæc Versio dicitur finita, Neemias venit Hierosolyma, qui duodecim annos muris extruendis impendit; & per totum hoc tempus ne verbum quidem de Lege Mosis, sive de SS. Codicibus occurrit; donec tandem septemdecim plus minus annis postquam versos eos volunt, in medium protulit Esdras, & hianti admirantique populo per multorum annorum spatia jam quasi incognitos inauditosque patefecit. Adeo absurdum est habuisse Platonem Biblia Græce Versa, cum vix Hebraice exarata haberet populus Dei. Præterea Aristobulus tradit illa Mosaica excerpta fuisse in Græcam linguam conversa, non tantum Platonis gratia, sed & Pythagoræ: quod bene quidem monuit; quicquid enim Plato Mosaicæ doctrinæ consonum scripsit, id omne à Pythagoreis hausit. Frustra ergo Platonis gratia Biblia sacra in linguam Græcam translata, ante Alexandri tempora, affirmant, nisi etiam eadem versa Pythagoræ gratia velint, ante Persarum regnum, quod Aristobulus voluit.

§. 13. De secunda autem Græca Versione sub Ptolemæo Lagi filio, tot annis ante illam quæ facta est sub Philadelpho, nimirum Septuaginta aut circiter, quod dicunt, nullo omnino fundamento nititur. Dicit quidem Irenæus factam sub Ptolemæo Lagi, Clemens vel sub eo vel sub ejus filio, Anatolius sub utroque; ut apud Eusebium legimus. Sed omnes unam eandemque (Septuaginta scilicet Interpretum) Versionem intelligunt. Non ergo una sub Ptolemæo Lagi, alia sub Philadelpho LXIX. aut LXX. annis postea (ut nonnulli volunt) Versio facta est. Neque plura requiruntur ad ostendendam primæ Assertionis veritatem, nimirum, quod Versio veteris Testamenti à LXX. Interpretibus facta fuit omnium Prima; non autem Ptolemæo Philadelpho antiquior.

Propositio II. Hæc Versio ante septimum Philadelphii annum facta non fuit.

§. 14. De Anno Originis ejus non est adhuc exploratum, utrum initio regni Ptolemæi Philadelphii, vivente Patre, facta fuerit, ut Vossius Pater primo in Historicis Græcis suspicatus est; quam tamen postea conjecturam suam vocat Petavius in Animadversionibus Epiphaniæ, quem deinde secutus est Valesius in Eusebium, nec non Vossius ipse Filius: (Quæ Epocha & Irenæo, Clementi, Anatolio, Eusebioque magis congruere, & vulgari apud Doctos de Demetrio Phalereo objectioni videtur respondere.) An vero septimo Philadelphii anno facta fuerit, quem diserte nominat Epiphanius; quique narrationi Aristæ (si fides illi ulla debeat) magis est conformis; utpote quæ, sive Aristæ, sive alius ea sit, Philadelpho soli omnia tribuit, & Arsinonem sororem tum Philadelphii uxorem esse tradit;

dit; an Anno fuerit denique ejusdem Philadelphi *trigesimo tertio*, ut Scaliger arguit ex Africano; sed neque opinor persuadet. Immo computus ille quem ex Africano affert Vir Doctissimus, omnino vitiosus est. In priore inquit parte Africanus conjicit hæc in Olympiadem CXXXII. hoc est, annum Philadelphi XXXIII. At illa Africani sunt ex Georgio Syncello per Scaligerum transcripta, neque integre, neque ordine. Nam quæ Scaliger posteriori loco collocat, ea priori posuerat Syncellus; quæ scilicet ad Versionem LXX. viralem pertinent: quæ autem Scaliger priori loco statim post Pharum conditam ponit, ea ad finem posuerat Georgius hic; nihilque aliud dicit, quam quod Ptolemæus, comportatis undique libris (inter quos erat S. Scriptura, de qua diximus) & extructa Bibliotheca, Olympiade CXXXII. moritur. Atque ita fraus Scaligerana, sive Ars Hypercritica, manifeste detegitur. Neque multo melius ei res successit, cum Ptolemæum hunc ex æmulatione Eumenis regis Pergameni Bibliothecam instituisse ait, qui ipsius Ptolemæi anno XXIII°. regnum inivit. Melius multo Tertullianus, *cum studio bibliothecarum Pisistratum, ut opinor, æmularetur*. Apolog. c. 18. Quamvis enim Ptolemæus & Eumenes eodem tempore infinitum librorum numerum compararent, quod & Vitruvius & Galenus testari videntur; non tamen Eumenem prævisse Ptolemæo significat Vitruvius, quod vult Scaliger, sed potius contrarium, ut ex ipsius verbis patet, *tunc item Ptolemæus contenderat Alexandria comparare*; non *contenderet*, ut Scaliger legit sensu nullo. Neque Vitruvius Eumenem prius nominat, quasi prævisse Ptolemæo in eo opere indicaret: sed Ptolemæi potius mentionem facit, quod quæ postea dicturus erat ad ea pertineret. Imo vero neque Galenus, neque Vitruvius Eumenem nominat, sed ille Reges Pergami, hic Reges Attaliæ, inter quos ante Eumenem fuit Philetærus ὁ Θαλίης. Nihil ergo Opinioni Scaligeranæ præsidii ab Eumene, multo minus ab Aristophane, à quo ex Vitruvio notat instructam fuisse Ptolemæi Bibliothecam, non à Demetrio Phalereo. Quam sententiam & alii avide amplectuntur, ipsius Vestigiis insistentes; quo narrationis sub Aristæ nomine editæ fidem tollant, Veterumque de ea testimonia convellant subleventque. Tradit quidem Vitruvius Ptolemæum Regem ex occasione judicii de plagio lati, Bibliothecæ Aristophanem præfecisse: at nullo modo eum primum ejus præfectum fuisse indicat; immo ibidem alios asserit fuisse, qui Bibliothecæ præfuerant. Nihil itaque hæc contra Demetrium faciunt: nihil etiam contra narrationis istius fidem, aut SS. Patrum, (Hieronymo Antiquiorum) auctoritatem.

§. 15 Cum ergo nimis durum sit ætate Philadelphi prorsus negare Versionem Græcam fuisse factam, cumque sint tres Opiniones de anno regni ejus quo facta sit, quænam ex illis tribus verior nobis esse videatur, paucis declarabimus. Primo, sententia Jos. Scaligeri, cum Veterum omnium Scriptorum (Africano uno excepto) prorsus sit opposita, idque sine ulla evidenti ratione: cumque nullo alio fundamento ex historia nitatur, ut ostendimus, à nobis tanquam ficta & commentitia rejicitur. Secundo, sententia Ger. Vossii de primo vel secundo anno Ptolemæi, vivente adhuc Patre Ptolemæo Lagi, licet objectioni Scaligeri satisfacere videatur, quod ad De-

metrium spectat, tamen cum multis quæ ab Aristæa traduntur, quæque olim pro veris habitæ sunt à Judæis ipsis æque ac Christianis, convenire non potest, à nobis non admittitur. Et Anatolii verba, quibus maxime fidit ea sententia, putamus ipsa levi mutatione aliter esse legenda, scilicet, *τοῖς τοῖς ἱερῶν καὶ δεῖας Ἑβραίων ἐρμηνεύσαι γραφὰς Πτολεμαίου Φιλαδέλφου*, ἢ (non καὶ, ut nunc legimus) *καὶ τὰς παλαιάς*. Confirmant hanc lectionem verba Clementis de eadem re: *ὅτι βασιλεὺς Πτολεμαῖος τὴν Λάγυ, ἢ, ὡς πινεῖ, ὅτι τὴν Φιλαδέλφου ἐπέκλησεν*. Et Irenæus, qui reliquis occasionem dedit hanc Versionem ad tempus Ptolemæi Lagi referendi, satis ostendit seipsum in supernominatione esse lapsum, dum eum ait *φιλοτιμώμενον τὴν ἑαυτοῦ κατὰ τοὺς ἱερὰς βιβλίας καὶ τοὺς πάντων συγγραμμάτων*. At extructionem Bibliothecæ, & *φιλοτιμίαν* illam omnes Ptolemæo filio tribuunt, patri nemo: utcunque, tam brevi tempore, in ipso initio regni Philadelphi, verum non videtur esse potuisse, quod narrat Aristæas, Demetrium Bibliothecæ præfectum plures quam XX. myriadas librorum in ea jam collocasse, priusquam literæ ad Eleazarum Scriptæ sunt. Deinde fieri non potest, ut vera sit illa Eleazari Epistola, si tunc temporis scripta fuisse dicatur, quæ Arfinoes ut uxoris & sororis meminit. Neque verisimile est, tunc Hepstadium fuisse perfectum, cum Sostratus turrem initio regni Philadelphi extruxerit. Hæc & alia hujus conjecturæ levitatem demonstrant satis. Denique opus non erat ad tempora Ptolemæi Lagi confugere, ut objectioni Scaligeranæ de Demetrio ex solo Hermippi testimonio ante occurreretur, cum Isaacus Vossius priora Hermippi verba, ex Historiæ ipsius fide, falsissima esse ostenderit; unde nulla fides etiam sequentibus videtur adhibenda; de consilio Ptolemæo Lagi dato ut filio Eurydices potius quam Berenices regnum traderet: præsertim cum aliunde cognoscatur Demetrium non hoc, sed aliud potius consilium Patri dedisse, scilicet, ut nec hujus nec illius filio regnum traderet, sed sibi, dum viveret, conservaret. Ita enim Heraclides in epitome Sotionis Successionum Demetrium dixisse teste Laertio tradit. *Ἄν ἄλλω δὲ οὐδὲ ἔχει*. Non potuit itaque Ptolemæo tunc temporis consilium dare ut Eurydices filio regnum traderet. Quod quidem consilium (cum nihil odii in Ptolemæum Philadelphum contineret) & quicquid offensæ inde oriretur, aut facile biennio quo Ptolemæus Lagi supererat deleri potuit, aut ex amore literarum, & ambitione nobili condendi Bibliothecæ condonari; cum nemo mortalium eo tempore plus Demetrio conferre potuit, qui & Oratorum, & Philosophorum, & Grammaticorum tum Princeps extitit, & summam apud Athenas, literarum domicilium, auctoritatem obtinuit. Hæc autem de Demetrio Versionis hujus motore ac impulsore satis. Quæ à doctis Versionis & Narrationis hujus impugnatoribus æque examinanda proponimus. Nulla itaque ratio nos cogit Aristæam hic relinquere, sive verum sive fictum narratoris nomen hoc sit: & ad biennium quo duo Ptolemæi simul regnârunt confugere. Quare secunda sententia non placet.

§. 16. Itaque amplectimur sententiam Epiphani, qui solus, opinor, ex Veteribus anni meminit. *Ἀπὸ δὲ ἑβδόμου ἔτος Πτολεμαίου τὴν Φιλαδέλφου, ἐφ' ἣν αὐτὸς ἐπὶ οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἐρμηνεύσαν, μέλει Κλεοπάτρας ἀγαθὴν παρὰ τὸν ἐννεά.* §. 12. de Mens. & Pond. Huic autem anno, quem sine dubio

dubio Epiphanius ex antiquiori aliquo Historico hausit, omnia mihi videntur optime convenire. Eleazarus Pontifex ita Ptolemæum salutat: *Αδελφός τε ἔγώ σου, καὶ ἡ βασιλεία σου Ἀρσινόη ἡ Ἀλεξάνδρεια*. Et in eadem epistola: *Εὐδίας ἔν τῳ ἐπιστολῇ σου λέγεις ὅτι σου ἀδελφός, καὶ τῆς ἀδελφῆς*. Fuit itaque Arsinoe soror-uxor Ptolemæi cum LXX. viri Biblia transtulerunt. Erat autem illa uxor Lyfimachi, cum moreretur Ptolemæus Lagi: illo ergo Ptolemæo vivo fieri non potuit LXX. viralis Versio. Post tres annos, mortuus est Lyfimachus, & statim Arsinoe Ptolemæo Cerauno nupta est. Perijt Ptolemæus Ceraunus intra anni spatium, & eadem Arsinoe post mortem Cerauni nupta est fratri suo Philadelpho. Septimo ergo anno Philadelphii uxor ipsius fuit Arsinoe, ut indicat Eleazarus in Epistola. Omnia itaque, si hunc annum statuamus, optime cum Aristæ historia, & cum antiqua traditione, conveniunt.

§. 17. Neque ullius ponderis sunt quæ in notis ad Eusebium objecit Valesius, ut ostenderet Aristæ librum fuisse à Judæis confictum. Quod, scilicet, 1ma Epistola Demetrii affert testimonium Hecataei Abderitæ tanquam veteris Scriptoris, qui ipso Demetrio non fuit antiquior. Illud enim de vetusto Scriptore figmentum est Valesii; eum enim Demetrius tantum simpliciter nominat. 2° de Hepstadio autem quod ait post Philadelphii tempora ædificatum, idque se notasse in Commentariis ad Ammianum Marcellinum, omnino nihili est. Quod enim Ammianus asserit, factum sub Cleopatra falsum est, fante Valesio; de posterioribus regibus quod dicit, nulla auctoritate nititur: & quod omnino observandum, Ammianus simul Hepstadium factum fuisse & Pharum à Sostrato conditam: at sine ullo dubio initio regni Philadelphii Pharum condidit Sostratus. Nulla igitur nos hinc urget necessitas, ut vel narrationem sub Aristæ nomine editam à Judæo quopiam confictam esse credamus: vel ut Versionem hanc, contra narrationis istius fidem, rerumque gestarum seriem, ante eum annum quando uxor Philadelphii Arsinoe erat, aut quando Hepstadium ædificatum & Pharus condita erant, aut denique quando Demetrius Phalereus Bibliothecæ Alexandrinæ præsidebat, factam esse statuamus. At septimo ipsius regni anno Arsinoem ejus uxorem, Phalereum Bibliothecarium, Hecataem Abderitam Scriptorem (contemporaneum, si non antiquiorem) Hepstadium extructum, Pharumque conditam fuisse, haud pauca sunt quæ nobis suadent. Quæ si vera sint, ut vera esse videntur, narratio Aristæ rei veritati, in aliquibus saltem, magis erit conformis, atque Interpretatio etiam hæc honoribus illis summis quos tam Synagoga Judaica, quam Ecclesia Christiana (ut mox ostendemus) per multa secula ei præstiterunt, magis digna haberi merebitur, quam eruditorum pars magna hodie opinatur. Ut sit, argumenta hæcenus à Viris Doctis adducta haud tanti ponderis esse videntur, ut sufficiant, vel hanc ad ultimum Philadelphii annum cum Scaligero referre, vel ad primum aut secundum cum Petavio reducere, vel ullo modo computum hunc Epiphanium labefactare, qui non solum Historici unius auctoritate nititur, sed summa etiam rerum narratarum concordia comprobatur & constabatur. Neque plura opinor requiruntur ad ostendendam temerariam illorum vanitatem, qui novitatis studio correpti nihil certi in historia nobis hac de re relinquere

tam strenue laborant: atque ad monstrandam secundæ hujus assertionis veritatem, de vera Versionis Veteris Testamenti Græcæ origine, & de tempore quo facta fuit, sc. circa annum Philadelphii VII. Olympiad. CXXV. & ante Christum natum anno CCLXXXVII.

Propositio III. *Hæc Versio diu fuit sola.*

§. 18. Quam diu hæc Versio Ptolemaica, sive Alexandrina, in usu sola fuit, omnino consideratione dignum. Utrum vero ejus origo vel ab initio regni Philadelphii, vel ab anno ejus septimo, vel ab alio quovis, usque ad annum vitæ & regni sui ultimum, sive tricesimum tertium, inter viros doctos acriter disceptatum est. Verum ad rem nostram non tam pertinet quo anno Versio inceperit, dum sub Philadelpho factam fuisse constat; quam quo tempore sola esse desiit, sive à qua præter eam facta est: Primus autem qui Vetus Testamentum Græce post Versionem LXX. vertit, fuit Aquila; qui & Onkelos à nonnullis vocatur, unum enim idemque utriusque nomen est. Vixit autem ille sub Adriano Cæsare, & imperii ejus anno duodecimo versionem fecit. Duravit itaque sola LXX. viralis Versio, per annos circiter quadringentos. Neque vero tam annorum numerus, quam temporum insignis dignitas consideranda. Quo tempore & Judæi innumerabiles, per imperii Græci fines ubique dispersi, hac Versione utebantur: doctissimi viri, ex populo tum Dei, eam, tanquam maximæ auctoritatis esset, usurpabant; nempe Ezechiel Poeta, Aristobulus, Eupolemus, Philo, Josephus, & reliqui. Quod omnibus autem Græce loquentibus Judæis gratum & acceptum hoc opus fuerit, ex Philone constat, qui festum annum ob id institutum tradit. Quodque reliquis etiam Judæis, ipsis etiam Hierosolymitanis, gratum idem opus fuit, colligi potest ex Josepho, qui id impense laudat, & Aristæ auctoritatem tribuit. Insignis illa Dei providentia, qua opus hoc effectum est, à sanctis Patribus semper maximi habita est. Prophetatum est quidem (dicit Irenæus, cum quo consentiunt & reliqui) priusquam in Babylonem fieret populi transmigration, id est, antequam Medi & Persæ acciperent principatum: interpretatum vero in Græco ab ipsis Judæis multum ante tempora adventus Domini nostri, *ut nulla relinquatur suspicio, ne forte morem nobis gerentes Judæi hæc ita sint interpretati.*

§. 19. Sed quod majus est, hoc tempore quo tanta auctoritas LXX. Interpretibus erat attributa, vixit CHRISTUS ipse, Apostoli, Apostolorum Successores. Apostoli qui & Hebraice & Græce loqui noverant, cum Græce scriberent hac interpretatione usi sunt: Successores Apostolorum & Suppares, qui Græce tantum loquebantur, sola hac versione utebantur: qui Latine, hujus Latina interpretatione. Hujus auctoritate freti Hellenistas & *Σεβομύς* ad Christianam fidem convertebant. S. Barnabas, opinor, ut & S. Paulus, & Hebræo & Græco Codice utebatur; S. autem Clemens hujus Discipulus Græco tantum, cujus Versionis plurimas pericopas una nobis epistola conservavit. Reliqui Græci Patres Latinique Græca sola utebantur, aut ejus Versione Latina.

Propositio IV. *Hujus Versionis, quæ ἡ Κοινὴ vocabatur, summa fuit in Ecclesia Primitiva Auctoritas.*

§. 20. Qui enim ad fidem Christianam sunt conversi, vel Hebraice tantum loquebantur, qui fuere oppido pauci; vel Hebraice & Græce, qui plures; vel Græce tantum, qui fuere sane permulti: hi autem Versionem Græcam quæ tunc una fuit, tanquam Verbum Dei, sine ulla hæsitatione, sine ulla ad fontes Hebræos appellatione, amplectebantur: Vel denique nec Hebraice nec Græce omnino, vel parum, noverant, sed Latine tantum, & Latina Interpretatione utebantur, non ex Hebræo Fonte translata, non cum ea comparata, sed ex LXX. virali Versione tantum derivata, quam ab interventu Spiritus sancti fuisse factam omnes arbitrabantur. Nota est Justin Martyris sententia, qui Historiam Traditionis tanta cum veneratione tradit, & Judæos acriter objurgat, οἱ πῶς πολλὰν λέγει τὴν ἐξήγησιν τὴν ἐξηγῆσαντο οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ ἑλληνιστῆς παρὰ Πτολεμαίου τοῦ τῆς Αἰγυπτίου βασιλεῖς γυνεῖς μὴ εἶναι ἀληθῆ. Audaciam Judæorum sui temporis notat, qui putarunt eam versionem in aliquibus veritatem non attigisse. Cui consentit Irenæus, tertio adversus Hæreses Libro Cap. 25. hæc habens, "Firma est autem, & non ficta, & sola vera quæ secundum nos est, Fides, manifestam ostensionem habens ex his Scripturis quæ interpretatæ sunt illo modo quo prædiximus; & Ecclesiæ annunciatio, sine interpolatione. Etenim Apostoli cum sint his omnibus verustiores, consonant prædictæ interpretationi, & Interpretatio consonat Apostolorum traditioni. Etenim PETRUS, & JOANNES, & MATTHÆUS, & PAULUS, & reliqui deinceps, & horum sectatores, prophetica omnia ita annuntiaverunt QUEMADMODUM SENIORUM INTERPRETATIO continet.

§. 21. Quod non tantum hi duo Testes confirmant, sed alii quamplurimi fide dignissimi, sicut omnibus fere notum est: Quod non hic aut alter asserit: sed universus Patrum venerabilis confessus, uno Hieronymo excepto, conclamat. Imo vel ipse Hieronymus hoc quoque confitetur: & Interpretationem hanc ab Apostolis probatam coactus pronunciat. "Non quæro, inquit, quid Aquila, quid Symmachus sapiant: quare Theodotion inter novos & veteres medius incedat. Sit illa vera Interpretatio quam Apostoli probaverunt. Unde autem hujus Versionis ab Apostolis probatæ depretiatio, ut ita dicam, sive despectio, tandem orta sit, nunc restat inquirendum.

Propositio V. Prima hujus Versionis Depretiatio orta est non aliunde, quam ex odio Christiani nominis.

§. 22. Hujus Assertionis Veritas petitur, primo, à secundæ Versionis Authore; deinde à Festi Judaici in Jejunium mutatione 3°. ex moribus Judæorum. Hoc ostenditur 1°. ex Aquila. Erat autem ille Judæus, sive Proselyta contentiosus, inquit Hieronymus; qui primo Christianam religionem amplexus, teste Epiphanio, & mox ab Ecclesia ejectus, ad Judaicam Synagogam transiit, & circumcisis est. Ubi linguam Hebraicam edoctus, interpretatus est Vetus Testamentum, ut Versioni LXX. virali contradiceret, & loca ad Messiam spectantia ex Christiani nominis odio obscuraret, seu potius aliter ederet. Hic Aquilæ, hic Symmachi, & Theodotionis Scopus: qui etiam S. Hieronymo fatente, multa mysteria Salvatoris subdola interpretatione celarunt. Nihil ergo certius quam

secundam Versionem, ex odio Christiani nominis, à Judæo; reliquas autem, ex odio Ecclesiæ Catholicæ, à Judaizantibus Hæreticis, ut loquitur Hieronymus, fuisse confectas. Quapropter vere impudorati (h. e. absque omni pudore, sive impudentissimi homines) & audaces, ait sanctus Martyr Irenæus, ostenduntur, qui nunc volunt ALITER interpretationes facere, quando ab ipsis Scripturis arguantur à nobis, & in fidem adventus Filii Dei concludantur.

§. 23. 2°. Idem ostenditur ex mutatione Festi, quod priores Judæi ob Versionem Græcam LXX. viralem celebrabant. Illud enim in Jejunium, seu Angariam, à posterioribus Judæis est mutatum. Octavo enim die Tebeth notatum est in Calendario Judæorum hodierno Jejunium ob scriptam legem Græce diebus Ptolomæi Regis. Et Judæi ipsi, hujus Jejunii rationem dum reddere conantur, tam varia produnt, & tam à se dissentiant, ut causam aliquam subesse, quæ nominari non debeat, aperte ostendant. At expresse tradit Philo Judæus suo tempore, vel post Ascensum Christi, eum diem, pro Festo semper adhuc celebratum fuisse. Δὲ δὲ μέχρι νῦν (inquit enim) ἀπὸ πάντων ἐστὶν ἑορτὴ καὶ πανηγυρὶς ἀγίας κατὰ τὴν Φάσιν τοῦτον. Lib. 2. de Vita Mosi. Ob eam quidem causam usque ad ætatem Philonis, solennis & festiva celebritas observata est: quæ postea degeneravit εἰς τὴν ἀγγαρίαν, in angariam, sive officium coactum & lugubre.

§. 24. 3°. Ostenditur ex Moribus Judæorum. Recogitemus quid Irenæus de sui temporis Judæorum moribus senserit. Qui quidem (Judæi) si cognovissent nos (Christianos) futuros, & usuros his testimoniis, quæ sunt ex Scripturis, nunquam dubitassent ipsi comburere Scripturas. Lib. 3. cap. 24. Cujus ratio hæc redditur, quia Scripturæ hæc reliquos omnes manifestant participare vitæ, & eos qui gloriantur Domum se esse Jacob & populum Israel, exhæreditari ostendunt à gratia Dei. Quanti autem hæc apud eos valeat ratio, nemo negare potest. Atque hujus malignitatis Judaicæ exemplum idem Pater ab illustri apud Isaiam Vaticinio de Partu Virginis, perinde ac alterum hoc de Vocatione Gentium, adducit. Legimus enim C.VII. v. 14. הנה העלמה הרה quod verissime transtulerunt LXX. ἡ δὲ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ἐν γαστρὶ λήψεται at Aquila ex odio Christiani nominis, mala fide, substituit ἡ νεανίσκος, nullo sane admirationis signo præfixo egens. Unde hæc habet sanctus Pater: Deus igitur Homo factus est; & ipse Dominus (sc. יהוה) salvabit nos, ipse dans VIRGINI Signum. Non ergo vera est quorundam Interpretatio, qui ita audent interpretari Scripturam, ecce Adolefcentula [νεανίσκος] in ventre habebit, & pariet filium: quemadmodum & Theodotion Ephesus est interpretatus, & Aquila Ponticus, utrique Judæi Proselytæ, quos sectati Ebionæi ex Joseph generatum eum dicunt, tantam dispositionem [οἰκονομίαν] Dei dissolventes, quantum ad ipsos est, frustrantes Prophetarum testimonium, quod operatus est Deus. Tryphonem etiam Judæum in colloquio suo acriter redarguit Justinus, quod Judæi multa testimonia manifesta de Christo ex libris sacris aut sustulerint, aut corruerint. Præterque hos, Tertullianum, Origenem, Athanasium, Eusebium, Chrysostomum, Euthymium, Theophylactum, aliosque Veteres, magnæque in Ecclesia auctoritatis Viros, consentientes habemus. At quæ aut qualia pro hac criminatione, vel suspicione, argumen-

ta habuerint doctores illi Christiani, aut nunc etiam habeant quidam Critici haud contemnendi, ea Viris Doctis omnia æqua lance trutinanda linquimus. Non opus enim est ut illorum assertionis probationi, quod & ab aliis prolixè factum esse novimus, insistamus. Hoc nobis unum sufficit, quod quicumque vel Hieronymi solius super Genesin Quæstiones diligenter examinaverit, observante etiam Mariano Victorio ipsius Editore, is quot quantique errores, vel variationes, in Hebræa lingua ex punctis literarumque similitudinibus oriri possint, facile cognoscet: invenietque sæpe nunc in Hebræo non esse lectionem, quam ille [Hieronymus] tunc habuisse profitetur. Quam facili autem negotio Judæi Codices suos, modo vellent, levicula admodum mutatione subintroducenda, ad mentem ipsorum magis conformare, per aliquot post Christum secula, potuerint, ipsis Judæis testibus, à Viris citra controversiam doctissimis demonstratum est. Atque ex moribus igitur Judæorum, de quibus nullum est dubium, ex Festi quoque Judaici propter hanc Versionem instituti in Jejunium mutatione, & ex aliarum Versionem Græcarum origine, haud inique concludere possumus primam hujus Interpretationis depretiationem, quæ post Evangelii prædicationem apud Judæos invaluit, non aliunde ortam esse quam ex odio Christiani nominis. Quod erat probandum. Ad aliam depretiationis causam, eamque solidiorem, nunc properamus.

Propositio VI. *Depretiatio Versionis LXX. viralis secunda ex ipsius puritate depredata fuit.*

§. 25. *Secundam Depretiationem* eam appello, qua minoris autoritatis facta est non tantum apud hostes Christiani nominis Judæos, aut hostes Ecclesiæ, scilicet Hæreticos; sed etiam apud ipsos Christianos, eosque Catholicos, & Ecclesiæ Doctores. Eam autem Depretiationem ortam esse contendo non ex mala fide aut imperitia LXX. Interpretum; sed ex corruptione Versionis, quæ paulatim facta est. Per Quadringentos annos duraverat sola; sed cum inter Judæos Ελληνιστίως frequenter transcriberetur, cumque apud Judæos malevolos aliquando corrumpere, per ducentos circiter annos cum Versionibus Aquilæ, Symmachi, Theodotionis reliquis collata & commixta fuit: & tandem ab Hieronymo Autoritas ejus multum diminuta est; idque tantum propter corruptiones per tot annos factas. Si Septuaginta Interpretum pura, inquit, & ut ab eis in Græcum versa est editio permaneret, superflue me, Chromati — impelleres, ut Hebræa tibi volumina Latino Sermone transferrem. Quod enim semel aures hominum occupaverat, & nascentis Ecclesiæ roboraverat fidem, justum erat etiam nostro silentio comprobari. Nunc vero cum pro varietate regionum diversa ferantur Exemplaria, & germana illa antiquaque Translatio corrupta sit atque violata, nostri arbitrii putas aut à pluribus judicare quid verum sit, aut novum opus in veteri opere cudere, illudentibusque Judæis, cornicum, ut dicitur, oculos configere. *Præfat. in Paralip. ad Chromatium.* Multa Græbius de Vitiis huic Versioni, non tantum ante Origenis, sed ipsius etiam Servatoris nostri tempora, illatis, deque istorum occasionibus atque causis habet, quæ digna sunt ut ad examen revocentur. Hæc illi hujus Editionis origo, hæc

tanti Operis ab ipso suscepti causa, hæc tantæ in ipsum invidiæ occasio extitit. Atque hæc quidem historicè dicta sunt de Versione LXX. prout olim se habuit; ut facta, ut pura, ut magni æstimata, ut minoris habita, ut denique corrupta. Quæ jam dicenda restant, ad præsentem ipsius statum pertinent, & cum Hebræo Codice à Masorethis derivato collationem; quæ non nisi ex Christiana prudentia tractanda sunt.

Propositio VII. *Non est LXX. Interpretum Versio, ut nunc se habet, ad præjudicium Textus Hebraici prædicanda.*

§. 26. Agnoscimus enim eam hoc tempore puram non existere: agnoscimus varietates aliquas (ut fieri solet) in eam irrepsisse, etiam priusquam à Christianis arrepta, tot sibi hostes ex Hebræis excitavit: contendimus Judæos, ex confessione Veterum Patrum, aliquam illi labem affixisse; fatemur stupendam Origenis diligentiam in Hexaplis & Octaplis reddidisse adhuc contaminatiorem; denique largimur, exemplaria Vetera, quæ habemus, non bene inter se consentire: quibus in confesso positus æquum esse sentire non possumus, ut Hebræus Textus ad eos Codices semper reformetur, aut ex qualibet cum eis discrepantia varias in Hebræo lectiones comminiscamur, cum multa interim observari diligenti examine possint, quibus permoti & lectionem Hebræam & versionem Græcam retinere non tantum possumus, sed & debeamus.

§. 27. Non sunt enim diversæ lectiones ubique in Hebræo Textu statim excogitandæ, quod LXX. Interpretes aliter legisse videantur: sed potius considerandum est, an illa Versio cum hodierna Lectione conciliari ullo modo possit. Cujus prudentiæ specimen nobis dedit doctissimus Pocockius; postque illum Pearsonus Cestriensis, alique Viri Prudentes ac sobrie Docti. Exempli gratia, Legimus 1 Reg. IV. vers. 19. וְהָיָה כִּי יִכְרַע וְתִלְכָּה quod LXX. videntur transulisse ὡς λαόν, ἢ ὡς ἔθνος, ut Græbius recte restituit, licet librarius per errorem scripserit ὡς λαόν. Legimus Cap. XIII. v. 6. בְּחֹרֶם quod LXX. transululerunt ἐν ταῖς μάνδραις recte, licet Versionem istam reprehenderit, quasi Interpretes non bene intellexerint Hebrææ Vocis significationem. At fallitur hic Vir Doctissimus; cum Vox Hebræa Spinas Montium, seu rupes peracutas, in quas tanquam in loca abdita & tutiora persecutionis tempore homines se recipiebant, significet; cum vox μάνδρα, ei respondens, ut Cl. Bosius vere observat, non tantum gregem pecorum, ut contendit Capellus, sed speluncam etiam quamvis, & spinetum montanum, denotet; sicuti etiam Codex noster Alexandrinus Jud. VI. v. 2. habet μάνδρας, speluncas; ubi & contra Romanam cum Editionibus Alexandrina & Complutensi consentit, quod est observandum. Legimus Jer. XXXI. v. 32. וְאֵנִי בְעֵלְתִּי בָם quod LXX. transululerunt, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ, ut & S. Paulus Heb. VIII. v. 9. Hieronymus autem, neglecta Interpretatione LXX. & Apostoli, Et ego dominatus sum eorum, LXX. legerunt, inquit Capellus, בְּעֵלְתִּי fastidivi; quæ lectio videtur esse melior. Ita ille. Interpretatio sane certissime melior; sed lectio non est necessaria. Vox בעל enim cum ב constructa, observantibus Judæis in malam partem sæpe sumitur: & eadem vox etiam adhuc apud Arabas, & fastidire & nauseare significat: & בעלתי itaque legerunt LXX. & recte transululerunt ἡμεῖς & Masoretharum

fana Lectio est. Legimus quoque Isa. XXVIII. v. 16. **לֹא יִחַשׁ**, LXX. & *καταχρηστικῶς*, ut & S. Paulus Rom. IX. v. 33. Verissima ergo est Interpretatio LXX. viralis. Sed non ideo illi **לֹא יִחַשׁ** legerunt; sed potius dicendum **לֹא יִחַשׁ** eam tunc significationem apud Hebræos habuisse. Quod ideo verisimillimum, quia etiamnum apud Arabas, observante Pocockio, eandem habet. Quam plurima istiusmodi exempla tam in libris Historicis quam Prophetis extant. Ac proinde Versio hæc non est tantopere prædicanda, ut à quibusdam fit, ad præjudicium Textus Hebraici, quemadmodum nunc à Masoretharum industria nobis traditus est.

Propositio VIII. *Non est Masorethica Lectio ut nunc se habet, ad præjudicium LXX. viralis Interpretationis, & Ecclesiæ Primitivæ, mordicus ubique defendenda.*

§. 28. Ratio hujus Assertionis est, quia facilitum fuit, ut tractu temporis aut verba, aut literæ, aut apices in Textu mutarentur; ubi autem mutatio, quod primum rectum est, quod posterius minus rectum. At Interpretatio LXX. facta est intra centum annos, ex quo consignatus Canon Veteris Testamenti, & ab Esdra traditus; Masorethica vero diligentia, qua nunc Textum Hebraicum habemus stabilitum, mille circiter annis post Esdram tandem accessit. Per nongentorum pene annorum Spatia si quid humanitus ei Textui adhæsit, antiquissimæ Lectioni præjudicare non potest.

§. 29. In Codicibus Hebræis multa quidem legi Hieronymus professus est, quæ in Græcis non habentur; cujus rei quinque testimonia profert, in præjudicium LXX. Versionis, sed opinor sine causa. Primum est Matt. II. v. ult. *ὅτι Ναζαρεῖος καλεῖσθαι*. Hæc verba, inquit, in Hebræo habentur, in Græcis non habentur. At hoc verum non est. In Græcis quidem non habentur; sed nec in Hebræis: non in Codice quo nunc utimur, non in eo quo usus est Hieronymus; ipse enim transtulit, & *flos de radice*: quid autem hæc ad *Ναζαρεῖος καλεῖσθαι*? Secundum est Jo. VII. *flumina de ventre ejus fluent aqua viva*. Neque hoc verum. In Græcis quidem non habentur; opinor nec in Hebræis. Certe Hieronymus sibi cavit; neque etiam locum nominavit. Tertium est 1 Corinth. II. v. 9. *Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus iis qui diligunt illum*. In Hebræo hæc habentur, in Græco non habentur. Immo in neutro habentur quemadmodum ab Apostolo proferuntur; saltem hodiernus Textus ad verba S. Pauli nihilo propius accedit. Quartum est Jo. XIX. v. 37. *Viderunt in quem transfixerunt*. In Hebræo est, in Græcis non est. Respondeo, in Codicibus aliquibus reperitur *εἰς ὃν ἐκέντησαν*, in aliquibus *εἰς ὃν ἐβλήσαντο*, in aliquibus utrumque. In aliquibus etiam *οὗ ὃ ἐκέντησαν*, in Codice vero Romano *αὐτὸν ὃν καταβλήσαντο*. Ante Hieronymum nemo legit apud LXX. *ἐβλήσαντο* vel *καταβλήσαντο*, omnes legerunt *ἐκέντησαν*. Ita Codex noster Alexandrinus; ita legit & Justinus in Apologia sua ad Imperatorem Antoninum. Ultimum est Matt. II. v. 15. *Ex Aegypto vocavi filium meum*. In Hebræo ita scribitur *Οὐρα* c. XI. v. 1. apud LXX. nusquam. Ita ille. Immo vero cum LXX. Codices corruptos fuisse ipse fateatur, omnino statuendum est illos scripsisse non *τὴν ὁὐρανὸν*, sed *τὸν Ἰσραὴλ αὐτὸν*. Atque ita

illa quinque loca quæ tam sæpe, tamque animose Hieronymus adversus Lectionem LXX. profert, plane nihili sunt. Si ergo Textus Hebræus, ut Hieronymi ætate se habuit, non recte allegatus est in præjudicium LXX. viralis Versionis; multo minus idem, ut nunc se habet, in eum finem allegandus est. Quod erat probandum.

Propositio IX. *Priusquam quicquam positivi statuatur in hac collatione Textuum, de Hebræi Græcique Textus sinceritate, & de genuina LXX. Versione, consulendi sunt Codices Hebræi MSS. & adornanda est Editio τῶν οὐ. quam fieri potest maxime pura.*

§. 30. Rationem prioris partis hanc affigno; Plurimi sane sunt in Bibliothecis Codices MSS. satis Veteres, inter quos præcipue recensendi sunt Codices Hebræo-Samaritani, sive Hebræi charactere Assyrio sive Samaritico scripti; qui si consulerentur, appareret in quibus locis omnes consentiunt, in quibus alii ab aliis discrepant: ex omnium consensu stabiliretur præfens Lectio; ex discrepantia occasio daretur eam lectionem, quæ antiquior fuit, præferendi. Idque tum ante, tum post diligentiam Masorethicam. Ante enim curam Masoretharum varias apud Judæos lectiones fuisse ex ipsorum Scriptis scimus. Quæ cum ab aliis diligenter observatæ sint, nos eas brevitate gratia præterimus. Post Masorethas variationes aliquas etiam ortas, aut saltem conservatas, mihi dubium non est: Et nulla ratio vel fingi potest, ubi variæ Lectiones etiam post Masorethas adhuc comparent, quare uni libro adhæreamus, alterum respuamus, sine ullo iudicio, ideo tantum quia hodierni Judæi ita scribunt. Exemplum hujus rei hoc præbeo, 2 Paralip. X. v. 14. in Textu Masoretico **אֲבִי הַכִּכִּי**, i. e. pater meus aggravavit, hodie vulgo legimus: at in aliquibus Codicibus MSS. iisque vetustioribus una voce **אֲבִי הַכִּכִּי** scribitur; & quod majus est, veteri Editione Complutensi ita etiam exaratur. Immo etiam Kimchius ita legebat: & locutionem esse defectivam notat, & veterem modum supplendi defectum locutionis indicat. Verum jam tamen alii omnes impressi Codices legunt duobus vocabulis, etiam Antuerpiensis. Quum ergo & ante Masorethas multæ sint in Textu Hebræo variæ Lectiones annotatæ; quumque etiam post eos dubitandum non sit, quin aliæ adhuc annotari possint; quis quæso negare potest optimum factum esse, ut omnes Veteres Codices Hebræi, & Hebræo-Samaritani, inter se conferantur, eorumque tam differentiarum quam consonantiarum notentur? Quod opus utinam aliquando doctissimus Vir THOMAS MANGEY, qui optime potest, susciperet, perficeret, ederetque.

§. 31. Quod ad LXX. Interpretum Versionem attinet, certum est Exemplaria Complutense, Aldinum, Romanum, Alexandrinum nostrum, sive Regium, in quam plurimis locis discrepare, superesse etiam alios Codices aliquarum S. Scripturæ partium satis antiquos, quos aliqui ante Grabium inter se contulerunt, sed labore nimis perfunctorio. Optimè ergo fecerit, qui majore cum diligentia Codices MSS. contulerit; qui eos omnes cum SS. Patribus, iis præsertim qui antequam Origenis Tetrapla, Hexapla & Octapla obtinebant scripsere, examinaverit, & denique qui eadem comparaverit cum iis quæ à Phi-

CAP. I.

PROLEGOMENA.

à Philone & Josepho scripta sunt, & cum expositionibus iis, quæ apud Stephanum Lexicographum Scripturarium, Hesychium & Suidam inveniuntur. Quod opus summa cura perfecisset Græbius, si paulo diutius vixisset.

§. 32. Ex horum opere non alterutro, sed utroque, quæ esset vera discrepantia inter Hebræos & Græcos Codices tandem perspicereetur: atque ita Controversia quæ hoc seculo tam acriter agitur, facile & tuto componi posset. Ita Hebræo Textui suus honos constaret, LXX. Versioni sua autoritas redderetur, Scripta Apostolica ab omni objectione liberarentur, Ecclesia Primitiva vindicaretur, & sola Authentica Tridentina Translatio, Veteris Vulgatæ Italicæ restitutione, *audientius* suam amitteret.

Propositio X. *Veritas Hebraica à Versione hac, & præsertim ab Exemplari ejus Alexandrino, nunc edito, melius sæpe, quam vel ab ipsa Masorethica lectione, dignosci & distingui potest.*

§. 33. Quamvis ad præjudicium Textus Hebraici, quemadmodum nunc à Masoretharum industria nobis traditus est, hanc LXX. Versionem, quemadmodum nunc se habet, sive in Romano, sive in Alexandrino, sive in alio quovis Codice, prædicare non sit æquum; haud paucis tamen in locis veram Hebraicam Lectionem dignoscere, ac distinguere, melius à præsentibus LXX. Interpretationis Codicibus, ac præsertim ab Alexandrino, quam à Codicibus Masorethicis, nos posse constat. Quippe agnoscit Hieronymus, & Evangelistas, & Dominum quoque nostrum, nec non & Apostolum Paulum, multa quasi de Veteri Testamento proferre quæ in nostris, sc. Hebræis, Codicibus non habentur. *Ex quo perspicuum est, inquit, illa MAGIS VERA esse Exemplaria, quæ cum Novi Testamenti autoritate concordant.* Hæc Stridonensis ille Pater. Proinde in omnibus illis locis, ubi Versio hæc cum Novi Testamenti autoritate concordat, cum tamen in Bibliis Masorethicis hodie non inveniuntur omnino, aut aliter prorsus inveniuntur, ad veram & antiquam Textus Hebraici lectionem, per Versionem hanc antiquissimam, sic concordantem, sic approbatam, melius quam per recentem Masoretharum Criticam, perveniendum esse statuimus. Accedit ad hoc quoque, quod multa inveniuntur apud Josephum, quem Hebræos Codices non consuluisse absurdum esset cogitare, quæ illum alia Exemplaria tunc vidisse, quam ea quæ nobis Critici isti tradiderunt, monstrant. Cum igitur *magis vera* antiquis illis temporibus certissime fuerint Exemplaria Hebræa, quibus usum esse Josephum ratio nos suadet, quam quæ Judæorum autoritas Christianis nobis hodie præscribit; ubi Josephus cum LXX. Versione consentit, sive ea usus sit ipse, sive propria potius ipsius interpretatione usus consensum hunc suum, sive veterem Græci & Hebræi Textus concordantiam, expresserit: ibi profecto Veritatem Hebraicam nonnunquam in Interpretatione facile agnoscimus, quam in ipso Textu Hebraico, ut nunc se habet, accentibus punctisque variis sæpe obscurato, quærimus frustra: licet & ipse Textus quibusdam in locis aliter legi possit, & debeat absque ulla literarum mutatione, sicut Veteres legerunt omnes, tam LXX. Interpretes, tam Josephus, tam alii, sive Judæi, sive Christiani demum fuerint.

Propositio XI. *Ab Hebraica Veritate non est censenda aliena hæc Versio, nec à Codice Masorethico Codex Alexandrinus dissentiens, in locis plurimis, ubi à se invicem dissentire videntur.*

§. 34. Veritas hujus assertionis probatur 1°. quia linguæ Hebraicæ notitia in multis hodie deficit. 2°. quia Textus Hebraicus, prout nunc se habet, cum LXX. virali Versione ibi sæpe conciliari potest, & debet, ubi dissensio tamen primo quasi intuitu aspicitur. 3°. quia hæc Versio juxta Alexandrinorum Dialectum in Codice Alexandrino sincerior habetur, quam in ullo alio qui nobis notus est: & ad Textum Hebraicum hodiernum, sive Masorethicum, probe percipiendum & intelligendum perutilis est, tantumque non necessaria. Quippe pervulgata licet sit Opinio ab Hebraica Veritate maxime alienam esse hanc Versionem, Codicesque Masorethicos à Codicibus Græcis, Romano & Alexandrino, in immensum discrepare, nihilominus fundamento nititur haudquaquam stabili. Perfectiorem enim linguæ Hebraicæ notitiam proculdubio habuerunt illi, qui stante adhuc republica Judaica vivebant, quam nos hodie habere possumus: unde & propter hujus notitiæ defectum nil miri est, si ibi discrepantiam nobismet fingamus sæpius, ubi revera nulla est.

§. 35. Dico igitur primo, linguæ ignorantiam, vel notitiam partialem, discrepantiarum molem haud exiguam hic fabricavisse, quas recensere infiniti pæne laboris esset. Unde multa Doctorum volumina ab utraque parte scripta prodierunt, in quibus fere omnibus sæpe longissime aberratum fuisse, ratio suadet cum experientia juncta. Nonnulli *jurantes in verba* & puncta Magistrorum Tiberensium, nec non in glossemata ac interpretamenta Rabbiorum nuperorum grammaticalia, ab Exemplari Hebraico quam maxime discrepantem hanc Versionem, prolixa exemplorum inductione, ostendere contentiose satagunt. E contra haud pauci textui Masorethico maxime infensi, versioni huic dum nimium tribuere volunt, variationes ubique nimis avide venantur, ut lectionem nimirum Masorethicam labefactent eleventque, utque versionem Græcam, sive jure sive injuria, corroborarent vindicentque. Inter quos, ut alios taceam, Doctus Hispanus Leo Castrius, diu etiam ante Capellum, Vossiumque, libros bene longos scripsit sex; quibus, ut lectionis hodiernæ à Masorethis traditæ auctoritatem tollat, Judæorum voluntarias & malignas depravationes demonstrare summo cum conatu nititur: quem literis tamen Hebraicis ad tantum opus, quod moliebatur, parum fuisse instructum, fatetur Morinus ipsius hypothese addictus. Quod de aliis etiam dictum esto. In multis enim, sicut dixi, linguæ notitia deficit; quæ non nisi aliunde, quam ab ipsius Dialectis, Arabica & Syro-Chaldaica, reparanda est.

§. 36. Dico etiam, loca multa inveniri secundum scripturam Hebraicam, quemadmodum apud nos hodie Textus facer extat, quæ cum Græcis Interpretibus minime consentire videntur, licet discordia hæc non sit vera, sed apparens tantum. Hinc Textus uterque, à Viris in utraque lingua doctissimis, in locis ejusmodi apparenter dissidentibus, haud raro levi admodum negotio conciliari solet. Exempla nobis, in Porta Mosis, nec non in Commentariis suis in Hoseam aliosque Prophetas Minores idiomate Anglicano

glicano editis, suppeditavit Vir Magnus Pocockius. Decem ejusmodi etiam loca in libro Geneseos solo, Pearsonus, in Præfatione ejus Patenctica ad hanc Versionem huic Editioni præfixa, contra vulgatam opinionem, erudite & feliciter, ut solet, explicavit: & concordiam Textus Hebraici, prout eum nunc habemus, cum Versione hac omnium antiquissima, contra Hieronymum eam labefactare omni conatu studentem, malæque fidei interpretes accusantem, solide demonstravit. Quam viam utinam alii tentassent; sicut etiam Brianus Waltonus in votis habuit. Qui cum Pocockium ob id laudasset pro merito suo, viam statim eandem aliis quoque tentandam, præsertim autem antequam virgulam censoriam ad hanc Versionem nobilissimam apponere, vel ad Codicum varietatem confugere eligerent, impense commendavit. Quis vero sit Vir ille Doctissimus Waltonus notus, non in Hebraica tantum, sed in reliquis etiam linguis Orientalibus versatus, qui, dum Biblia ipsius Polyglotta celeberrima sub prælo fudabant, hoc opus erat aggressus, nobis plane ignotum est. *Novi*, inquit, *Virum Doctissimum, linguarum peritissimum, qui quarundam Hebrææ vicinarum subsidii, aliisque fundamentis nixus Versionem Græcam cum textu Hebræo reconciliare feliciter incepit, & libros quosdam perfecit.* Prolegom. IX. §. 46. Sive Castellus hic fuerit, sive alius, dolendum sane est maxime opus hoc periisse. Atque utinam reliqua etiam fundamenta, præter linguarum Orientalium ad hanc conciliationem subsidia, non subticuisset amicus ejus Πολυγλωττατορ. Magnum hoc opus sane, Viroque vere Magno non indignum!

§. 37. Quin præterea vel in ipso Textu Hebraico, ut à Masorethis hodie edito, plurima ejusmodi loca, qualia duo Magni illi Viri, Pearsonus & Pocockius, sæculo præterito cum vetustissima hac Versione feliciter conciliarunt, nos quoque, viam eandem laudatam tentando, facile observare possumus. Atque in Versione LXX. virali, ut ab Alexandrinis olim edita, utque ab Alexandrino Exemplari hodie descripta, hoc est, in Editione hac Oxoniensi ad illud accurate recognita, hæc igitur maxime tentanda est via. Quum illi enim tantum peregerint, qui pauciora ac minora quam nos subsidia habuerunt, qui semitam ingressi sunt à nemine ante calcatam, quique editione tantum Romana usi sunt; à nobis sane, qui plura ac majora habemus ad opus istud auxilia, qui viam digito monstratam aspiciamus, qui aliorum vestigia prope sequimur, ducesque comitesque haud ignobiles in itinere tali invenire certi sumus; quique non tantum Romanam, vel tantum Alexandrinam, sed utramque editionem, & inter se, & cum exemplari Hebræo, sive Masorethico, præmanibus hæc habentes, haud levi cum fructu comparare valemus; profecto plura ac majora, quam ab illis præstita sunt, nunc jure expectari possunt. Virorum illorum quidem operam, qui tot loca difficilia inter se quasi pugnancia, tam felici industria, Deo benedicente, expedire, extricare, conciliare aggressi sunt; nos merito laudandam existimamus: atqui plurima istiusmodi loca, tam in Historicis quam in Prophetis Libris, adhuc restant, ubi a Textu Hebraico sicut à Masorethis nobis traditus est Versio hæc valde dissentire videtur, uti nemo non observat.

§. 38. Hic autem Codicis Hebraici à Versione LXX. in locis permultis dissensus *apparens*, quia

de reali sermo non est hic, triplici causa oritur, nimirum vel ex linguæ Hebraicæ notitia imperfecta, vel ex dialecti Alexandrini atque Hellenistici imperitia, vel denique ex utraque simul. Ad primam quod attinet, multa sunt quæ in libris Veteris Testamenti hodie vix, ac ne vix, intelligere possumus, quæ tamen quando Versio hæc in linguam Græcam facta est, intellectu facillima non potuerunt non esse. Nobis autem linguæ istius in qua hi scripti erant notitia in plurimis nunc deficit: unde Interpretes aliter tunc transtulerunt, quam qui non nisi lexicorum modernorum ope, lingua intercidente, hoc idem de novo præstare moliti sunt. Atque hæc longe plura esse, quæ bene Veteres, quæ perperam Recentiores transtulerunt, quam vulgo censetur, Viri doctissimi has ob rationes asserunt. 1°. Quia superest, inquit, unicum hodie tantum, idque haud magnæ molis, volumen hac lingua conscriptum, unde ejus notitia hauriri possit; reliquis omnibus quæ aut publice legantur, aut in *συναγωγαῖς* servabantur, jam diu perditis. 2°. Quia in superstitie hoc volumine extant Voces ac Dictiones, quas aut semel aut pauculis vicibus occurrere observant: easque quidem iis in locis aiunt esse, in quibus nec materia rei, nec orationis series, quo sensu sint accipiendæ, lectorem determinant. 3°. Quia Constructio nonnunquam valde est involuta, ut inter legendum passim hæreamus, neque nos expedire possumus, voces licet ipsæ sint nobis omnino cognitæ. Cumque pauca habeant Hebræi, ut omnes norunt, inflexione distincta, eaque inter se etiam haud infrequenter misceantur, nobis multas ambiguitates necessario parit vocum structura. Quippe ab hodierno usu aliena est quam maxime, & à linguarum omnium occidentalium indole quam longissime distat. 4°. Quia in hoc ipso volumine, quo totius linguæ hujus indolem ac dictiones contineri nemo opinor unquam affirmabit, haud possibile est quin labes etiam ac menda nonnulla, longo seculorum decursu, in textum saltem difficultate exscribendi illaberentur: quæ scribarum & librariorum menda ejus sensum, quantumvis bene etiam voces vocumve structuram apud Hebræos calleamus, haud raro turbare ac obscurare queunt. Atque hæc sunt rationes præcipuæ, quæ nunc saltem occurrunt, propter quas linguæ Hebrææ notitia apud nos deficit, idque non in paucis, sed in plurimis etiam; qua deficiente tot loca in Textu, sive Hebraico, sive Græco, ab Interpretibus ac Commentatoribus adeo turbantur, tantaque inter Codices Hebræos Græcosque discordia apparet; quæ tamen sæpissime non *realis* est, sed tantum *apparens*. Hæc autem ipsæ rationes, aut rationum umbræ sunt, propter quas Hebræi Græcique Codices sæpe inter se dissentire videntur, ubi minime dissentiant, sed optime inter se conveniunt. Nec aliunde orta est hæc dissensionis vel repugnantia *apparentia*, quam ex imperfecta linguæ Hebraicæ notitia: quam *primam* atque principalem ejus Causam statuimus.

§. 39. Ad causam autem *secundam* quod attinet, sive ad linguæ Alexandrinæ defectum & styli Hellenistici imperitiam quod spectat, dantur in Textu Græco loca perplurima, quæ Atticis saltem auribus sunt valde peregrina & inaudita, vocesque & dictiones quædam admodum peculiare, quales apud Scriptores Græcos frustra quæres. Quid de his sentiendum sit, Viri docti multum inter se discrepant. Non discrepare

pare enim propter hujus imperitiam, aut imperfectiorem notitiam prorsus impossibile est. At si perfectiorem hujusce styli cognitionem haberent, penitusque eum introspicerent, aut rara aut nulla foret inter illos de eo discordia. Quamprimum igitur hunc recte cognoverimus, multa, quæ nunc in SS. Literis involuta & impedita sunt, tunc facile evolvemus atque expediemus. Verum si nec linguam Hebræam, nec stylum Alexandrinum, aut idiotismos quosdam Græcis Ægyptiacis familiares, calleamus, necesse est ex utriusque defectu ut nobis oriatur, quoad locorum multorum notitiam conciliationemque, summa difficultas. Quod omnibus adprime observandum est: illis vero maxime qui Codices Hebræos cum Græcis, affectu animoque malo, committunt. At quod non intelligitur, id sæpe judicatur. Dantur sane loca in librorum sacrorum textu Græco, quæ intelligi non possunt ab illis qui in Scriptoribus Græcis sunt versatissimi; nisi præter Græcam, linguas alias, Hebræam nimirum, aut Syro-Chaldaicam, aut mixtam illam quam Hellenisticam vulgo appellamus, si non perfecte, mediocriter saltem calleant. Probatione hoc non eget, tam omnibus evidens est. Ubi autem non tantum hujus, aut alterius, sed utriusque, sive in multis hoc fiat, sive in paucis, notitia deficere invenitur; ibi proculdubio inter Codices Hebræicos Græcosque discordia, vel major vel minor, hoc est, juxta veram notitiæ illius rationem, conspicienti apparebit. Quoniam autem in Codice Alexandrino, quam in quovis alio, Alexandrinorum dialectus, sive stylus Hebræo-Ægyptiaco-Græcus, quo Interpretes hi utebantur, paulo sincerior habetur, de illo aliquid certi statuere, si hoc fieri possit, perutile esse judicamus.

Propositio XII. *Nonnulla in se continet Codex Alexandrinus, quæ Alexandrinorum dialectum maxime sapiunt.*

§. 40. Versionem hanc omnium antiquissimam sub Philadelpho factam merito ALEXANDRI-
NAM appellari posse, in Propositionis primæ elucidatione breviter monstravimus. Quippe hæc ipsa non tantum inter Bibliothecæ Alexandrinæ περιβόλα pretiosissima custodiebatur, sed in Alexandrinorum Synagogis publice prælegebatur, tanquam ab illorum Synedrio recognitum approbatumque. Certissimum enim hoc est: & a nemine, quod scio, impugnatum. Quinetiam plurima in hac Versione vocabula Alexandrinis quasi propria Viri nonnulli docti observant: unde & a Judæis dialecto Alexandrina utentibus confectam esse opinati sunt. Horum numerum sat magnum congeffit Cl. Hodius. Quod minime mirandum est profecto, quum Judæi fere omnes, qui Ptolemæorum tempore Græce scripserunt, vel fuerint ipsi Alexandrini, vel cum Alexandrinis commercium habuerint, sive Ægyptum, sive Palestinam habitaverint. Hierosolymis enim ipsis Alexandrini Synagogam suam habuerunt, ubi Biblia Alexandrina pro solenni more lecta fuerunt, sicuti in aliis Alexandrinorum cætib. Per Judæos autem hic, non Judæos proprie sic dictos, hoc est Judæ posteros, sed omnes etiam illos de omni tribu, qui Judæ religiose adherentes cultui Hierosolymitano & Judaico se, secundum legem, adjungebant, intelligimus. Quoniam ex omni tribu, usque ad ultimum Hierosolymorum excidium, erant adjecti non pauci, qui in templo Hierosolymi-

tano adorantes una cum Juda numerabantur; tametsi libri illorum familiares, sive genealogia, veram ac antiquam illorum originem demonstrantes, adhuc remanerent. Alexandria omnibus his emporium fuit: cumque Alexandrinis multi Judæi Hierosolymitani commercium habentes linguam etiam eandem cum illis locuti sunt. Ac proinde universi more Judæorum Deo servientes, qui animos ad Græce scribendum vel interpretandum appulerunt, permoti sunt ut stylum quendam Alexandrinum sibi eligerent. De Septuaginta Interpretum Versione res satis constat: nec opus est ut quod actum est ab aliis agamus. De Exemplari autem ejus Alexandrino, quod nunc editur, magis constat. Unde si quis Vir doctus de stylo Alexandrino Dissertationem scribere velit, is Codicis hujus cum Scriptoribus Alexandrinis collatione facta amplam sane hac de re materiam comparabit. De cujus origine tantum paucula hic subnectenda duxi.

§. 41. Linguae Græcæ usus apud Judæos, imperantibus in Syria Seleucidis, in Ægypto Ptolemæis, maxime invaluit: postque Academiam Alexandriæ fundatam eruditi apud eos, quotquot fuerint, literarum Græcarum cognitionem ibi hausserunt. Nam cum non tantum Syriæ reges dominandi studio summa cum imis miscerent, ac Hebræorum gens, lex, & lingua Græcorum commercio permiscerentur ac confunderentur; sed Ægypti quoque reges ingentem illorum numerum in urbibus, ac præsertim in Alexandria, ubi Græce vulgo loquebantur cives, sed non Attice, sub ipsorum ditione tenebant; lingua tunc Hebræa in desuetudinem abeunte, hinc apud Judæos nobiles ac primarios, qui non minus Græce sive Hellenistice quam Hebraice aut Chaldaice loquendi studio capebantur, lingua Græca, idque sive Alexandriæ vixerint, sive etiam alibi, juxta Alexandrinorum morem stylumque usurpabatur. Neque solum linguam, quam Græci illorum domini loquebantur, in Alexandria, ut vicina sibi Academia, addiscebant: sed Græca etiam nomina, aut infantibus suis imponebant, aut sibimet ipsis assumebant frequentissime Judæi Græcissantes, ipsique etiam Sacerdotes. Qua ratione factum est, ut multa vocabula Alexandrina & Græca Hebrææ linguae sint admixta, multa etiam ex Alexandrinorum consuetudine & philosophia assumpta, sicut à pluribus traditur. Hujusque Assertionis Veritas ex Aristobulo & Philone Judæis Alexandrinis haud parum illustratur. De Græcis SS. Bibliorum Interpretibus negari hoc non potest: quicumque enim fuerint illi, Alexandrine illos scripsisse manifestum est. Quin narratio etiam hujus Versionis sub Aristæ nomine, sive vera ea sit, sive adulterina, dialectum sane Alexandrinam sapere, & a quodam Alexandrino conscripta esse videtur.

§. 42. Fuisse tamen Alexandrinos Interpretes illos, quicquid sentiant viri nonnulli doctissimi, ex dialecto opinor vix colligi potest. Ac si longe plura in hac Versione vocabula Alexandrinis propria à Criticis detecta fuissent, quam illa quæ congefferunt adhuc Viri ad hoc opus maxime instructi; nihil omnino obstaret, quin ab aliis quam Judæis Alexandrinis, imo ab ipsis Hierosolymitanis, fieri hæc Versio posset, cum vel ab ipso Simonio, huic licet tam valde infenso, atque ab ipso etiam contra Vossium furibunde pugnante, adnotatum sit, *linguam Græcam etiam obtinuisse Hierosolymis apud viros primarios*

primarios & magistratus, quorum erat curare ut testamenta, contractus, obligationes, aliæque acta civilia & forensia instruerentur. Videatur Judicium ejus de Responsione Vossii, quod sub nomine Hieronymi à sancta Fide edendum curavit. pag. 39. Græcæ etiam linguæ necessitatem idem Simonius non tantum in ejusmodi rebus, sed in publicis quoque concionibus, omnibus victis impostam fuisse Vossio concedit invitus, dum linguæ illius necessitatem ad plebeios homines transisse recte negat. Sub Græcorum enim imperio non aliam quam Græcam, sub Romanorum dominatione non aliam Hierosolymis auditam fuisse linguam quam Græcam & Latinam contendebat Vossius, negabat Simonius. Græcam autem linguam qua uti sunt primarii inter Judæos viri Græcè docti, non aliam fuisse quam quæ Alexandria in usu erat, non est cui dubitemus. Atque hæc de Versione Alexandrina quam Codex Alexandrinus exhibet, quoad ejus dialectum à Doctis observatam, dicta sufficiunt. De Codice autem ipso, quoad hanc etiam, paucula sunt observanda.

§. 43. Primo, Codicem hunc non esse alium quam Alexandrinum constat. Sive enim vir, sive femina illum exscripserit; sive hoc, vel altero, æræ Christianæ sæculo scriptus sit; sive paulo post Concilium Nicenum, sive non ante sæculum Ecclesiæ Decimum, editus; sive à Mahomedanis nunquam saxitum fuerit in Christianorum libros, sive Bibliothecam Alexandrinam omnium instructissimam celeberrimamque, ex Christianorum odio, quia illorum libris referissimam, combusserint; sive Scribæ ipsius nomen subscriptum denique lituratum vel laceratum fuerit, sive hoc quomodocunque, vel lapsu temporis, vel antiquitate Codicis, vel odio Saracenorum in Christianismum, fuerit deletum, erasum, aut extinctum; Alexandrinum tamen illum revera esse, & ab Alexandria Constantinopolim transportatum esse Codicem, citra omnem suspensionem est. Ad Ecclesiam etiam ipsam Patriarchalem hic procul omni dubio pertinebat, atque venerandæ antiquitatis liber à clero Alexandrino habebatur; etsi vetus forsan traditio illum plus æquo deprædicaverit, magnique fecerit. 2°. Peculiarem in hoc Codice scribendi modum observant Viri docti: ex qua observatione varias sibi fingunt conjecturas. Quas nostri non est ad trutinam revocare. Valeant igitur, pro nobis, quantum valere possint. 3°. Quoad peculiarem hunc Scriptionis modum, quem à Veteribus usitatum esse liquet, multa in Codice Alexandrino contineri, quæ, cum ubique per totum Codicem reperiantur, nec fortuito igitur Scribæ errori imputari possint, summam hujus vetustatem testantur, absque hæsitazione pronunciamus. Ipse enim scriptionis modus in multis Ionicam redolet dialectum, omnium scilicet vetustissimam, qua Homerus, Herodotus atque Hippocrates, tres Principes Viri, Poesin, Historiam, & Medicinam nobilitarunt ac æternitati consecrarunt.

§. 44. Quarto, nonnulla in hoc Codice inveniunt Viri docti, quæ Alexandrinum scribendi modum evidenter redolent. De omnibus hujus Versionis Exemplaribus, sed de Alexandrino maxime, hoc verum est ac certum. Imo Cl. Lambertus Bos in Prolegomenis suis se hunc scribendi modum in Codice nostro Alexandrino animadvertisse, & quædam Ionicam dialectum redolentia, qualem apud Herodotum Historiæ

parentem inveniuntur, observasse dicit. Quod maximum sane vetustatis indicium, ac quale in nullo alio LXX. viralis Versionis Codice adhuc observatum fuisse liquet, haud leve argumentum æstimandum est contra sententiam, quam Romana Editionis causa tuendam susceperat Vir doctus. Gracis igitur ipsi propter eruditam hanc firmamque observationem agimus. Quoniam Ionica quæ in hoc Codice reperitur sequioris sæculi esse, nemo, qui animum ad id probe attenderit, unquam asserturus est. Quippe dialectus hæc, ab Ionibus vetustis Atticæ populis (Javanis, sive Jonis, posteris) dicta, quum, Græcorum imperio cadente, in desuetudinem abierit, Codici huic & dignitatem & antiquitatem feliciter adstruit. Quod vetus Attica & Ionica eadem fuerit dialectus, idemque scriptionis modus à Criticis adnotatum est: quodque Alexandrinorum quoque modus, sive scribendi loquendique forma peculiaris, ad hanc accedat minime dubitari potest. Quamvis vero Voces nonnullas vel Ionibus peculiare, vel Alexandrinis proprias, in utroque Codice, sc. Romano & Alexandrino, invenire non sit difficile, illis tamen non immorabimur: sed solummodo ad ipsarum vocum communium scriptionem, sicut apud Veteres obtinuit, paulisper attendemus. Ut cum M interponitur in derivatis à λαμβάνω, & N duplex pro simplici ponitur in verbis à βάλω compositis, & ejusmodi alia, quæ apud Herodotum inveniunt, hæc non Librarii incuria sed consilio facta esse judicandum est. Interpositio enim literæ aut syllabæ, quam Epenthesim Grammatici vocant, Ionibus frequens est: ut εἶπαι pro εἶπε, πῶλις pro πῶλις, πῶλιμος pro πῶλιμος. Sic Codex Alexandrinus habet ἐπαι pro ἐπαι, ὄσις pro ὄσις, ληψομαι pro ληψομαι, ἐξάρα pro ἐξάρα, ac similia. Nec minus ipsis familiaris est additio literæ per prosthesin in vocis initio, nec non in ejus fine per paragogen: ut εὖν pro εὖν, λόγοις pro λόγοις. Sic quoque Codex Alex. habet εἰαμῖν pro εἰαμῖν, ut etiam εἰαμῖν pro εἰαμῖν; quod ἑπικλησὶν vel sequente Consona semper fere exprimitur, sicut vere adnotavit Græbius. Amant quoque Iones Vocalium concursus: ita quoque Codex Alex. sæpe inserit Vocale in medio, aut diphthongos resolvit, aut pro simplici vocali diphthongum nonnunquam substituit, aut pro contractis vocibus usurpat non contractas; cujusmodi exempla passim occurrunt. Literas consonantes tenues hi convertunt in aspiratas; & contra: ut ἐνθαῦτα pro ἐνθαῦτα, nec non ἐπορῶ & χαλαρῶ pro ἐπορῶ & χαλαρῶ. Sic Codex etiam Alex. legit ἐκ pro ἐκ, ἐκρῶν pro ἐκρῶν, & alia hujusmodi. Reduplicaciones secundum Joannem Grammaticum peculiare sunt Ionum, ut λαλάωσι pro λαλάωσι: sed hæc in Codice Alex. non raro inveniuntur, ut δαυδῖν pro δαυδῖν, ἐξάρα pro ἐξάρα, ac pro simplicibus frequenter duplices consonantes. Transpositione elementorum Ionica loquendi scribendique forma aliquando utitur; pariterque etiam Codex Alex. ut κερκόδιος pro κροκόδιος, aliæque ejusmodi, quæ inter Codicis sphalmata vulgo numerantur. Dativorum quoque singularium in definitum divisiones Ionum sunt propriæ; quas tamen in Codice hoc passim inveniatis, ut βέλαι pro βέλαι. Ionica etiam dialectus, ut omnes norunt Græcè docti, permutat α in ι, veluti πῶσις pro πῶσις: ita quoque Codex Alex. in omnibus inde derivatis. Et vice versa ι in α, ut μέγας pro μέγας, τίμω pro τίμω: ita & Codex

dex *Alex.* κατὰ τὸν pro κατὰ τὸν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς pro ἀπὸ τῆς αὐτῆς, item ἀνάστη pro ἀνάστη, ubi » mutatur in α, & similia. Nam » etiam in » ab Ionibus permutatur, ut ἀνάστη pro ἀνάστη. Sic Codex *Alex.* habet » pro », & ἰννα pro ἰννα. Atque vice versa » in », ut ἔπει pro ἔπει: sic Codex *Alex.* ἔπει pro ἔπει. Item » in » mutant Iones, sicut MS. *Alex.* habet χῆ pro χῆ. Itemque » vel » in », ut ἰστῆ vel ἰστῆ pro ἰστῆ; ac etiam κτῆ pro κτῆ, & χῆ pro χῆ, sicut idem Codex legit. Rursum Iones mutant » in », ut ἀνάστη pro ἀνάστη. Sic Codex *Alex.* ἀνάστη pro ἀνάστη, & ὁ ἀνάστη pro ὁ ἀνάστη. At denique mutant hi in », quod Ionibus cum Atticis commune, ut δαῖ pro δαῖ: sic Codex *Alex.* ἀνάστη pro ἀνάστη; & contra πῆ pro πῆ, ac plura huiusmodi, quæ recensere nimis prolixum esset. Redundantia verbi substantivi cui post prænomen ὁ positi, quæ in libris *Regum*, aliisque, se sæpe observandam præbet, pura Alexandrina esse videtur.

Propositio XIII. *Hexaplati Origenis Editioni Alexandrinus Codex magis est consonus quam Vaticanus: & quoad loca ubi Romana Editio habet additamenta ex Theodotione, Hesychio, aliisque, Codex noster Alexandrinus ibi rarissime videtur corruptus.*

§. 45. Quod Alexandrinus Codex Origenis Editioni magis consonus sit quam Vaticanus, quodque in Editionibus, quæ inde fluxerunt, omnibus multa inveniantur, quæ cuiusvis alius potius quam Origenis manum demonstrant, brevi tantum probatione eget. Quum enim Codices ipsos committendo facillime res peragatur, probationibus ibi opus non est, ubi experientia premit. Nisi autem adsit experientia, nemo hic recte, nemo certo, judicare potest. De hujus Assertionis veritate Grævius quidem ipse ab initio dubius hæsit; sicut ante dictum fuit. Cumque igitur Editio LXX. Interpretum Romana, omnium habita sincerissima, ubique fere recepta fuerit, illam è manibus studiosorum excutere noluisse; sed illam potius, sublati è medio tam librorum quam typothetarum erroribus, ac defectibus, ubicunque forent, suppletis, correctiorem atque integriorem reddere, orbique erudito exhibere, voluisse, ex ipsius ad Clariss. Millium epistola constat. Verum Historicis Veteris Testamenti libros quamprimum ille juxta Romanum & Alexandrinum Exemplar diligenter inter se comparare cepisset, ut de seipso fateatur, animum protinus mutavit: atque illo repudiato, ut dicit, hoc eligendum statuit. In libris enim *Historicis* præsertim hanc Codicis Alexandrini cum Origeniano conformitatem ac consonantiam deprehendit. De libris autem *Propheticis* quod verum est ac congruum, in Prolegomenis ad *Tomum Tertium* mox secuturum, id, Deo volente ac benedicente, dicturi sumus.

§. 46. Dari loca, ubi Editio Romana ex Theodotione, Hesychio, aliisque interpretamenta ac additamenta habet: dari quoque loca ubi nec Theodotionis additamenta, nec Hesychii interpretamenta habet, manifestum est sine dubio. Loca autem ubi Romana habet additamenta talia, aut interpretamenta, à Veteri LXX. interpretatione aliena, hæc ipsa in Alexandrino exemplari, si Librarii (aut forsitan Librariæ) sphalmata vel errata excipias, puriora & sinceriora sunt; sicut Grævius, post multa experimenta

facta, observavit. Ubi Romana non habet, etiam Alexandrina non habet; nisi rarissime, idque ex Origenis Hexaplis, & rationis evidentia. A veritate igitur maxime alienum est Codicem Vaticanum, ex quo manavit Romana Editio, authenticæ Origenis Editioni magis consonum esse, quam hunc Alexandrinum ex quo nostra Editio fit: vel illum esse Origenianum, vel hunc esse Lucianum, aut Hesychianum; quemadmodum asserunt nonnulli. At nec Lucianum nec Hesychianum esse hunc Codicem, sed Origenianum potius, contra Vossium alioque, solo ejus conspectu firmissime probatur: Editionem LXX. Lucianeam in quibusdam Orientis Ecclesiis etiamnum exstare, hujusque apud reginam Christianam exemplar se vidisse dicit J. Vossius. Quod si verum, siue falsum sit, illud cum Alexandrino consonum esse à nemine adhuc demonstratum est. Editionem Hesychianam hunc sequi multo minus constat. *Alexandria*, inquit Hieronymus, in *Septuaginta* suis *Hesychium* laudat *Authorem*. *Hesychianam* Editionem, inquit Vossius, exhibet exemplar *Alexandrinum*, quod in *Anglia* adservatur. Hoc asserit, non probat: nec ratio enim ulla, nec rationis etiam umbra, nec experientia unica, nec collatio minima, ad illius conjecturam stabiliendam affertur. Morinus quidem in Epistola ad Patricium Junium, quæ est LIV. inter Antiquitates Ecclesiæ Orientalis Romanam Editionem cum exemplari Alexandrino comparans, *Romanam*, inquit, præferre ratio sana & experientia suadere videntur. Ratio: *Romana* est ex *Origeniana* exscripta, quæ semper habita est sincerissima. Deinde *Vaticani* exemplaris, ex quo expressa est *Romana*, character antiquitatem mihi arguere videtur nonnihil reconditiorem. Atqui ratio & experientia contrarium omnino suadent. Vaticanum enim Exemplar revisionem non Origenianam, sed Hesychianam in libris quibusdam expressisse, hæc nos docent: Alexandrinum vero non ad Hesychianam, sed Origenianam exscriptum fuisse monstrant. Quod de libris *Historicis* præcipue dictum nunc intelligendum est. De quibus plura posthac. Codex igitur Alexandrinus hic, utpote qui Origenem fere ubique, & in Libb. *Historicis* maxime, sequitur, magis incorruptus habendus est, quam Vaticanus, qui Hesychium in nonnullis, Lucianum in aliis, ac præsertim in libro *Job*, descripsisse videtur.

Propositio XIV. *Nonnulla in se continet Codex Alexandrinus, quæ ad Ecclesiam Alexandrinam respiciunt.*

§. 47. Veritas hujus Assertionis probatur 1. ex Epistola Athanasii. 2. ex Hypothesibus Eusebii. 3. ex Canonibus Psalmorum. 4. ex Canticis annexis. 5. ex tertio Maccabæorum libro. 6. ex Psalmis Salomonis. 7. ex Traditione Ecclesiæ Alexandrinæ. Primo, ex Epistola Athanasii ad Marcellinum Psalmis præfixa Codicem hunc ad Ecclesiam Alexandriæ Patriarchalem pertinere verisimile est. Hanc quidem spuriam esse, & à Græculo quodam sub Athanasii nomine confictam acriter contendit nuperus quidam Scriptor. At vis illius argumenti, quo Epistolam hanc præclarissimam obelo suo transfigere nititur, ex sola Concilii *Niceni secundi* auctoritate dependet. Quam auctoritatem ipsi libentissime concedo: Patresque istius Concilii Criticos etiam fuisse, omniaque Veterum monumenta ab ipsis allegata recte & accurate, id est, critice, semper attulisse;

attulisse; ac vera cum adulterinis nunquam, ne in minimis quidem, miscuisse illi non dene- gabo; nec *Argumentum invidium* quod appel- lat, ipsi ego inuidebo. Hoc autem egregium ipsius habetur fundamentum: scilicet, *non tan- tum seculo Ecclesie quinto Epistola S. Athanasii vera & genuina existit, sed etiam usque ad se- culi octavi declinantis finem, tempore Concilii Niceni secundi.* Unde igitur hunc in modum argumentatur Vir multae lectionis, Epistola ista genuina *ad seculum ecclesie nonum existit*; quo excidisse ab illo creditur. Atque hinc *de- monstrative* (ut sibi videtur) *concludit*, Episto- lam illam sub Patris huius celeberrimi nomine quam ex Codice nostro Alexandrino Grabius edidit, *adulterinam esse ac supposititiam*: quippe *quae seculo illo Ecclesie obscuro X. atque igna- rissimo à Graculis recentioribus, omnia absque iudicio audentibus, conficta fuerit, & substituta in locum genuinae Epistolae ac verae, quae seculo nono, cum Interpretatione ipsa Psalmorum ab S. Athanasio conscripta, posteritati exciderit.* Ita ille. Atqui ex praemissis ac assumptis, vel sal- tem ab ipso concessis, hanc non esse, imo nec posse esse, Pseudo-Athanasii cuiusdam (sive Gra- culi ignoti recentioris) epistolam, sed veri A- thanasii veram ac genuinam, contra Dissertato- rem ita arguere, propriisque quasi ipsius verbis sic ipsum confodere haud difficile erit. 1. Epi- stolam hanc aetate sancti Hieronymi Presbyteri, qui mentionem illius facit, extare concedit. 2. Hanc aetate etiam Sophronii, qui librum, ubi mentio illius fit, aliquanto post ex Hieronymi Latina in linguam Graecam transtulit, adhuc extare non dubitat. 3. Hanc usque ad seculum IX. etiam extare, & à Concilio Niceni II. Patri- bus citatam esse praedicat. 4. Hanc quoque Co- dicis MS. Alexandrini scriba, si ante seculum istud eam exscripsisset, praemittere ante Psalmos, utpote quam Interpretationi Athanasii ejusdem in Psalmos praemittere tunc consueverunt, ut Concilium illud testatur, omnino debuit. 5. A- dulterinam & spuriam sub ipsius nomine ad Marcellinum epistolam praemittere ante Psal- mos, nisi post seculum VIII. aut IX. non po- tuit; quia tunc temporis non exstabat. 6. Quo- modo autem vera illa Athanasii Epistola seculo nono intercidere potuerit, cum à tempore Athana- sii usque ad seculi octavi finem, illam ante Psal- mos, Psalmorumque interpretationem Athana- sianam praemittendi mos in Ecclesia invaluerit; quomodo etiam vel hoc, vel proximo, seculo alia epistola sub illius nomine supposita tantam sibi famam tam cito comparaverit, ut ipsius to- ties exscriptae & ante Psalmorum Interpretatio- nem vulgo praemissae loco substitui à quovis Li- brario potuerit, haud equidem intelligo. 7. Si igitur nec omnia Psalmorum exemplaria, quibus praemittebatur epistola laudata, intra unum se- culum periisse sit credibile; nec *obscurum illo & ignarissimo seculo* quisquam invenitur, qui Athanasii personam tam dextre sustinere, ip- siusve genium styliumque tam pulchre imi- tari potuerit; nec Codex Alexandrinus post, sed ante, Concilium Nicenum secundum, plu- ribus aetatis suae signis notisque characteristicis id contestantibus, descriptus fuerit; tunc sane concludendum est hanc Epistolam Psalterio præ- fixam non esse adulterinam aut supposititiam, sed veram ac genuinam. At si omnia Psalmorum exemplaria, quae cum Athanasii interpretatione epistolam hanc praefixam una habuerunt ab ipsius

tempore usque ad Concilium hoc praefatum, hoc est, ab anno aerae vulgaris CCCLXIII. ad an- num DCCLXXXVIII. intra spatium unius tan- tum seculi deperdita sive abolita fuisse, fidem omnem superat: multumque etiam magis, quam illam ad usum Ecclesiae quotidianum describen- di, ac ante Psalmos per versuum cola Psalmodiae causa divisos praemittendi mos & consuetudo annos plus quam quadringentos extiterit, hoc incredibile est. Sed praeterea nihil in hac epi- stola, quam Vir doctus adulterinam esse fingit, quod vel Decimi seculi stylium sapiat, vel quod cum Quarto seculo convenire nequeat, imo nihil in ea invenitur, quod cum ipso Athanasii stylo ac ingenio optime congruere non videat- ur, aut quod ipsius nomine sit indignum. Quin nullus etiam *obscuri & ignarissimi* illius seculi scriptor à Dissertatore inveniri potest, qui aut huic operi par fuit, aut qui quemlibet authorem Alexandrinum, tantae antiquitatis, tantaeque etiam auctoritatis, tam bene re praesentare, tam perfecte induere, novit. Dantur quidem multa quae Athanasio tribuuntur, cum Athanasii non sint: sed quae illius seculo non congruunt, il- liusque nomine parum digna sunt; quaeque etiam ante seculum illud obscurum diu suppo- sita fuisse Patres Benedictini illius operum Edi- tores doctissimi recte dijudicant. Huiusmodi est Historia Imaginis Berytensis quae sub illius no- mine, in huius secundae Synodi Nicenae actis ad verbum legitur, *quam nemo non fatetur san- cto Athanasio abjudicandam.* Ergo, Disserta- tore ipso iudice, secunda haec Synodus Nicena de Athanasii operibus haud recte iudicavit, haud vere ea allegavit, haud sane ea distinxit: ac proinde Patrum istorum in re critica testimo- nium tanti non valet, ut vel Historiam Imagi- nis istius Patri huic, *qui ab Immortalitate no- men habet*, adjudicemus, vel epistolam ad Mar- cellinum hanc ipso abjudicemus. In Synodis enim quandoque, ut aunt Monachi Benedictini à Dissertatore laudati, S. Athanasii nomine ope- ra laudantur, quae tamen Athanasii non esse constat: ut videre est in secunda Synodo Ni- cena: quae secundum hos *sexto vel septimo se- culo* exarata sunt, quaeque à posterioribus inde Synodis Auctoribusque laudari potuerunt. Ne- que Codicem igitur Alexandrinum, qui Episto- lam hanc controversam, juxta solennem illum, ejus in illo Concilio mentio fit, morem, Psal- morum libro praemissam habet, post illud con- cilium, ac multo minus post seculum Ecclesiae decimum, descriptum fuisse unquam probari potest. Imo etiam infelici Dissertatoris ex- perimento id ipsum fieri non posse maxime con- stat, nisi probationis argumenta habenda sint haec, audacter asserere, perperam confundere, fortiter calumniari. Ac proinde libellum hunc epistolarem non esse impostoris alicujus opus seculo nono aut decimo confictum, sed *Atha- nasio Alexandriae Archiepiscopo* legitime adscribi, atque in *Codice Alexandrino* MS. rite cum Psal- mis adversatum ad *Ecclesiam Alexandrinam* im- primis pertinere, sive respicere, nec non ex ipsis Ecclesiae huius Archivis verisimiliter deprom- ptum esse, potiori jure dicere possumus.

§. 48. Secundo, ex *Eusebianis* quoque, quae hunc Athanasii libellum *De Psalmis* ad Mar- cellinum immediate sequuntur, Codicem hunc ad Ecclesiae Alexandrinae morem ritumque re- spicere verisimile est: consuetudinem nimirum ab Athanasio ipso (ut videtur) institutam, in Ecclesia

Ecclesia Alexandrinorum non sine laude receptam, ad alias ecclesias inde propagatam, & a Concilio predicto laudatam posteritque commendatam. Quam certe experientia approbat cum ratione juncta: quamque etiam confirmat quicquid aut de divisione Psalterii, secundum Hebræos, aut de Psalmorum Titulis ac Inscriptionibus, aut de argumentis ad mystagogicum cujusque Psalmi sentum concinnatis, aut ad illorum *ἀναγνώσις* atque intelligentiam pertinens, ad calcem epistolæ hujus in Psalmos præfatorie Marcellino inscriptæ, illis in Codice nostro præmittitur. In *Hypothese* autem Eusebii de ista divisione, de diversis diversorum Psalmorum auctoribus inscriptionibusque, ac de serie istorum quæ ad Davidis historiam attinet, agitur. Atque in *Periochis* ejusdem, (si illius tamen sint, ac non Athanasii potius) de argumentis Psalmorum mystagogicis, quibus Alexandrini præcipue delectabantur, tractatur. At cum hæc illis, quæ in libello isto ad Marcellinum celebrissimo traduntur, non tantum sint maxime conformia, sed secundum ejus principia etiam, modumque Athanasio Patribusque Alexandrinis familiarem, digesta ac concinnata: Athanasio hinc ipsi, a viris illis, qui librum ejus laudatum, *ἀπὸ τοῦ ἁγίου* simpliciter inscriptum, legerunt, hæcque istius appendices simul inspexerunt, facillime attribui potuerunt. Has *Periochas* forsitan vidit Hieronymus aut sub nomine Athanasii, aut Eusebii saltem nomine non adposito (sicut in MS. *Alex.* extant etiam Anonymæ *ἀναγνώσις* *ἐκ τοῦ ἁγίου*) libroque Athanasii annexas, unde inter opera Patris illius recensuit tractatum *de Titulis Psalmorum*. Quem quidem deperditum esse Docti nonnulli opinantur: at ego sane valde dubito, an alius revera sit a *Periochis* istis, per totam Ecclesiam Orientalem celebratis. In uno quidem Codice, *Ταυτὸν ἐστὶ* scilicet, inque una *Catena*, quæ decimi seculi esse dicitur, sub Eusebii nomine comparet; unde & in Editione Cl. D. Montfaucon celebratissima sub eodem nomine prostat. At si sive Athanasii sive Eusebii sint hæc *Periochæ*, secundum usum Ecclesiæ in Alexandria & Ægypto concinnatas esse verum constansque est; unde & Syriacæ & Arabicæ Versionum auctores in *Titulis Psalmorum* easdem exhibent.

§. 49. Tertio, ex *Canone Psalmorum*, sive Eusebiano sive Athanasiano, quo docetur, quibus diebus vel noctis horis Psalmi cantandi sint. Nam in Alexandria & Ægypto multi cum fuerint, qui vitam aut cœnobiticam aut eremiticam ducentes nocte dieque Deo serviebant, semperque & ubique Psalmos Hymnosque Christo canentes, præceptum illud Apostolicum *ἀσπάζεσθαι ἀλλήλους*, secundum literam, ut plurimum, implebant, canon tam *diurnus* quam *nocturnus* illorum usui hinc destinatus esse videtur. Ergo Canones isti Ecclesiæ Alexandrinæ sive Ægyptiæ usum respicere in hoc Codice Alexandrino apparet: atque cujusque sint, illud sane in se continent, vel indicant, quod Christianis Ægyptiis maxime erat consentaneum. Hoc enim notissimum est, in Ægypto olim, tam paulo ante quam paulo post primum Concilium Nicenum, talia Christianorum collegia extitisse. Certe Athanasii tempore illa non fuisse ignota, ex *Antonii Vita*, quam ipse scripsit, probare haud difficile est. Idemque probatur etiam ex Epistola illius *ad Monachos Ægypti*.

§. 50. Quarto, ex *Canticis* Psalterio annexis,

quæ ad usum horum Collegiorum sacrorum, in Ecclesiis, quæ in Ægypto erant, congregatorum, disposita ac adaptata fuisse videntur, idem quoque comprobatur. Nam quamvis apud Christianos Orientales ubivis per universam Asiam, Syriam & Ægyptum, Hymnos, quos *ᾠδὴν ἱερὰν* vocabant, publice in Ecclesia canendi mos, a primis Christianismi initiis usque ad Concilium Laodicenum obtinuerit; apud Alexandrinos tamen, sive Ægyptios, morem istum maxime prævaluisse, nec in desuetudinem tam cito abiisse, ac alibi, ex hoc ipso Codice persuasus sum. De *Odis* Canticisque d. S. Scriptura desumptis ne minimum quidem potest esse dubium, quin illa, æque ac Psalmi Canonici, in publicis conventibus solenni ritu apud hos recitarentur, aut canerentur. De Hymno Matutino, qui *Odas* hæc in eodem veneranda antiquitatis Codice subsequitur, & communissime apud Græcos vocatur *ᾠδὴ ἡ πρώτη*, nescio an sit dubitationi locus: antiquissimum certe eum fuisse non est. At si sive is sit *Carmen* illud *antelucanum* quod CHRISTO UT DEO dicere secum invicem Christiani in sacris illorum cœtibus, teste Plinio, solebant, sive non; saltem eum circa Synodi Nicenæ primæ tempus, & paulo post, non privatim tantum in ædibus suis, sed publice etiam in Ecclesiis, *ᾠδὴν ἱερὰν* decantatum fuisse, sicuti apud Græcos Orthodoxos hodie etiamnum psallitur, plusquam verisimile videtur. Quin hujus quoque in Ecclesia Alexandrina vulgarissimum usum, aut ipse Athanasius, aut Auditor saltem ipsi cœvus, pro suo tempore, probat, approbatque; qui *Virgines*, Alexandrinas præcipue, ad quas præ aliis (uti maxime suas) scribit, in libro de *Virginitate* hortatur, ut, quam primum elucesceret aurora, hunc secum repeterent. Unde in Codicem hunc Alexandrinum Hymnum istum, quamvis decantatissimum, haud sine *Ἀρχιεπισκοπῇ Alexandρινῇ* auctoritate, nec nisi *Athanasii ipsius* aut præcepto aut monito, in Bibliorum sacrorum medio, cum *Odis* aliis tam canonicis quam apocryphis & idioticis, insertum fuisse, non videtur a veritate alienum: Codicemque hunc ipsum proinde ad virgines istas, ad quas scripserat Pater Alexandrinus, sive Athanasius is erat, sive alius, interque quas forsitan etiam eminebat nobilis quædam dicta Thecla, olim pertinuisse posse, non ratio magis quam traditio nos inficari jubet. Quicumque vero de Hymni hujus in Bibliis hisce Alexandrinis insertionem, summaque apud Græcos veneratione, plura velit, is adeat eruditissimi THOMÆ SMITH de Hymno Matutino Græcorum Commentationem in *Miscellaneis* suis, ad præcipue p. 138. Verum utcumque res sit, ex Canticis Psalterio subnexis, ac præsertim ex hoc ipso Matutino & Eucharistico, nihil sane prohibet, quin ad Ecclesiam Alexandrinam ejusque morem vere respiceret, adque eam ab initio, idque ab ultima etiam antiquitate, pertineret hic noster Codex.

§. 51. Quinto, ex *Tertio* (ut vocatur) *Maccabæorum* libro, qui Alexandriam maxime spectat, quique ab Ecclesia Occidentali nunquam lectus vel acceptus fuit, sed ab Orientali tamen in summa habitus veneratione, idem probatur. Nec tantum loca in hoc libro nonnulla sunt quæ hoc probant, sed totus ipse liber hoc comprobatur. In Vaticano quidem Codice hic exstat; sed ex Hesychiano ut videtur exemplari, quod Alexandriæ erat, exscriptus; sicut liber etiam

Judicum: unde & ille, ex parte saltem, dicens etiam est Alexandrinus, Hieronymo fides si in hac re adhibeatur. De Tertio isto Macchabæorum libro dicta ad nostram assertionem probandam, ni fallor, sufficiunt: sed ex abundantia Quartus superadditur liber, qui in nullo alio SS. Bibliorum exemplari à nobis cognito invenitur, qui Judæi quoque Græcissantis & Biblia Alexandrina legentis opus est, quique ad celebrationem festi illius, quod tam apud Christianos quam Judæos Alexandria habebatur, in æternam ac gloriosam septem Fratrum Martyrum memoriam, non potuit non esse proficiuus, atque consentaneus.

§. 52. Sexto, ex *Psalmis Salomonis*, qui ad finem Codicis hujus descripti fuerunt, Codicem hunc ad Alexandriam olim pertinuisse, ejusque ad Ecclesiam tam Judaicam quam Christianam respexisse, colligitur. Psalmi enim Alexandrinam dialectum omnino sapiunt, & à Judæo Alexandrino scripti creduntur. Cumque Alexandrini, tam Judæi quam Christiani, libros Apocryphos multos habuerint, Psalmosque etiam & Hymnos ad minimum usque ad Concilium Laodicenum ante laudatum usurpaverint non Canonicos, idque tam publice quam privatim; probabile sane est hos, æque ac illos qui Psalterio sunt subnexi (§. 50.) non domi tantum, sed & in Ecclesia quoque ipsa aliquamdiu usurpatos fuisse, donec tandem Concilii istius decreto se subicientes, hos Alexandrini primum neglexerint, ac deinde ex Codice suo, utpote ex cæteribus suis sacris prius proscriptos, deturbaverint, sive elaceraverint. Præter hæc autem notatu dignum est, Psalmos hos Alexandrinos, sub Salomonis nomine editos, non à Christiano quodam confictos, sed à Synagoga Judaica, scilicet Alexandrina, derivatos esse, ac Novo Testamento posthæc adjunctos, ut in Ecclesiis prælegerentur ac cantarentur. Quo tamen in Bibliothecæ Cæsareæ Codice inter librum *Sapientie Salomonis* & *Ecclesiastici Siracidis* medii leguntur, teste Lambecio: nec non ab Alexandrino Synopseos Auctore, sub Athanasii nomine, cum Salomonis libris numerantur; & propter summam cum LXX. virali Versione styli conformitatem similitudinemque, à primo ipsorum Editore ac Interprete, Ludovico de la Cerda, ab ipsis LXX. Senioribus ex Hebræo in Græcum sermonem conversos fuisse tantum non creditur. At de his satis.

§. 53. Ultimo, ex Ecclesiæ Alexandrinæ Traditione, sive testimonio, hoc idem confirmatur. Traditio autem hæc est: Codicem hunc scriptum fuisse manu nobilis cujusdam scemine, cui nomen erat THECLA, ac quæ paulo post Concilium Nicænum primum vivebat scribebatque: prævalentibus autem in Ægypto Saracenis, Corani sui zelo percutis, quamplurimos ab illis Christianorum libros combustos extinctosque fuisse, ac perpaucos tantum ab excidio illo generali, eosque plurimum deturpatos laceratosque, evasisse; atque exinde Theclæ nomen, quod subscriptum erat, laceratum & extinctum esse vulgo credebatur. Hæc est Alexandrinorum Traditio, quam Patriarcha Alexandrinus, dein Constantinopolitanus, Britanniarum Regi retulit. Ex hac autem traditione, sive vera ea sit necne, hoc profecto non posse non esse verum concludendum est: Codicem hunc saltem ab Alexandrina Ecclesia æstimatissimum fuisse, perque multa secula ad illam pertinuisse. De ejus

enim antiquitate hic questio non est, sed de origine ejus Alexandrina: neque de Scriba, ejusve nomine, sexu, aut conditione; sed de MS. ipsius apud Græcos auctoritate, ejusque ad Ecclesiam Egyptiacam, sive Alexandrinam, relatione ac respectu. Atque ex gentina Athanasii ad Marcellinum Epistola de Psalmorum præstantia & usu, ex Hypothesibus Periochisque Eusebianis vel Athanasianis, ex Psalmorum Canonibus, ex Odis sacris ad calcem Psalmorum annexis inque usum ecclesiasticum dispositis, ex Macchabæorum libris Tertio Quartoque, ex Salomonis Psalterio pure Alexandrino, atque etiam ex ipsa Ecclesiæ Alexandrinæ consuetudine ac traditione, Codicem hunc nonnulla in se continere, quæ ad Ecclesiam istam respiciunt, sic à nobis monstratur. Quæ autem de Hymno Eucharistico magno, & de Psalterio Salomonæ dicta fuerunt, hæc usum Alexandrinum præ reliquis maxime attingunt. Verum quidem est exfectos fuisse; verumque etiam est Hymnum illum non in Codice hoc tantum, sed in duobus aliis Codicibus Bodleianis Psalterio Davidico subjunctum esse: At nihil hoc refert, cum illos olim in Bibliis his Alexandrinis extitisse, ex ipsorum indiculo patet; atque Codices istos Bodleianos ante Sexcentos vel etiam Septingentos plus minus annos licet descriptos, prout ex circulis Paschalibus præfixis constat, Alexandrino tamen nostro multum recentiores, prout ex notis omnibus scribendi characteristicis, codiceque MSS. dijudicandi criteriis, abunde liquet; ex illo, aut aliquo illius Apographo, hunc Librarios descripsisse posse non est prorsus negandum. His ita de Codice Alexandrino, prout ad Ecclesiam antiquam Alexandrinam spectat, dictis, de ejus Etate, cum multa de ea dubia apud Doctos quosdam moveantur, nunc inquirendum est.

Propositio XV. *Codex Alexandrinus ex literarum ductu, accentuum defectu, notisque aliis characteristicis, summæ vetustatis esse demonstratur: & licet ætatem ejus, aut Seculum, quo descriptus fuerit, præcise hinc determinare haud sit possibile, mille tamen annorum, ad minimum, antiquitatem indubie præ se fert.*

§. 54. Hujus Propositionis Veritas non nisi Inspectione est terminanda. Quare ab hominibus illis, qui Codicem hunc nunquam inspexerunt, qui Inspectoribus quibuscunque aliis fidem recusarunt, qui de re prorsus ignota differentes, dum alios culpant, non nisi propriam produnt ignorantiam, quique etiam in re Critica non tantum Critice, sed & Mathematicæ se acturos gloriantur, provocamus ad Viros Doctos, qui eum non inspexerunt tantum, sed cum pervetustis Codicibus accurate contulerunt, vel si non inspexerunt ipsi, per aliorum tamen fide dignorum relationem, specimenque ejus in ære excisum, de eo judicare, cum ipsi circa libros manuscriptos haud indiligenter versati sint, potuerunt; qui de re sibi notissima non nisi propriam illorum experientiam, eamque repetitam, ostendunt; qui denique in ejusmodi controversia non demonstrationes mathematicas confidenter jactant, sed conjecturas solummodo criticas modeste proponunt; Ab illis, inquam, ad hos provocandum esse censemus. Non victoriam enim nos, sed veritatem quærimus. De Codicis hujus Antiquitate vel Novitate nulla igitur est apud

apud nos sollicitudo, de Traditione à Cyrillo Lucario memorata nulla est anxietas; sed Veritatis solius cura, & antiquæ Fidei amor est. Etatem sane illius ex notis ullis diacriticis aut characteristicis præcise & demonstrative determinate impossibile judicamus; Viros doctissimos aliquando codices istos, ex quibus veterum Scriptorum tam prophanorum quam sacrorum editiones parant, nimis deprædicare non negamus: Codicem hunc non absolute antiquissimum totius orbis ac præstantissimum pronunciamus; plures alios summæ vetustatis Codices, v. g. 1. Vaticanum exemplar celebratissimum. 2. Librum *Geneseos* Cottonianum. 3. Fragmenta *Saraviana*, sive Cod. Vossianum. 4. Membranas *Thuanæas*, sive Cod. Colbertinum. 5. Cod. *Paralipomenon* Cantabrigiensem. 6. *Estheræ* Arundelianum. 7. *Esaiæ* Rupiscaldinum. 8. *Prophezarum Minorum* Barbarinianum; omnes supra mille abhinc annos ad minimum fuisse scriptos, plerisque etiam annorum mille & ducentorum vel trecentorum, plus minus, ætatem ostendere agnoscimus; Codicem Cottonianum nostro quoque antiquiorem, orbisque (si placeat) totius antiquissimum esse; Vaticanum Hieronymi seculum aut æquare, aut superare; Rupiscaldinum, Barbarinianum, Colbertinum, Vossianum Vaticano non cedere, si quis velit asserere, libenter concedimus. Debitos unicuique honores præstamus: nulli, quod suum est, denegamus. Codicum tamen horum ætatem, aut ex literis uncialibus, aut ex scribendi forma, omnium licet vetustissima, præcise definire, vel ipsis Antiquariis peritissimis, nisi aliæ quoque ætatis notæ extiterint, haud possibile esse existimamus. Atque mille ergo tantum circiter annorum antiquitatem, ex ejusmodi criteriis, Codicem hunc præ se ferre asserimus. Antiquitatem majorem aliis non invidemus: si mille annos habeat hic, nobis sufficit; habebit enim & plures, quod, hoc supposito, mox evincemus.

§. 55. Quod autem hanc, ad minimum, antiquitatem insipienti indubie præ se ferat hic Codex, Codices alios MSS. quorum ætatem præcise cognoscere possumus, inspicere oportet, ne hac in re dubitemus. Duo v. gr. Psalteria Græca in Bibliotheca Bodleiana servantur, quorum ætatem per circulos Paschales ibi descriptos quam proxime accedere possumus. Horum unum sexcentos circiter annos, alterum plus minus septuaginta supra septingentos ostendit, & ad decimi seculi medium pertinet; sicut unusquisque ex Cyclis illis certo ac facile colligere possit. Hæc autem cum Alexandrini Codicis Antiquitate, ejusque Scriptionis modo, notive literarum characteristicis si comparentur, seculorum aliquot distantiam manifeste produnt. De summa quoque Codicis Colbertini vetustate apud Criticos, quos vocant Antiquarios, nullum omnino est dubium. Plusquam mille annos, ad minimum, nemo non illi ascribit; centenarium etiam uno, aut altero superaddito: sed Codicis nostri Alexandrini characterem non dissimilem esse formis Colbertini, utrumque insipientibus primo quasi intuitu constat. De reliquis celebrioribus Codicibus, quos Viri Docti inter se contulerunt, idem esto judicium; aut fere idem. Ante Annos octoginta Morinus, acerrimus licet Vaticanæ Codicis Hyperaspistes ad Junium scribens, "Literarum figura, inquit, qua Codex ille Regius [Alexandrinus] exaratus est, ut ex earum specimine à te excerpto

"conjicio, arguit sane venerandam antiquitatem, & annos mille ducentos superantem. Qui tamen Vaticanæ Codicis characterem, haud adeo ipsi dissimilem, antiquitatem arguere nonnihil reconditiorem, quam quæ Alexandrino possit convenire, judicat. Idem Morinus pergit, "Est Parisiis in Bibliotheca Fratrum Puteanorum antiquissimus Epistolarum S. Pauli Codex, majore literis Græce & Latine descriptus, & Versio & Character Sancti Hieronymi ætatem non potest non æquare; at character characteri adeo similis est, ut eadem manu uterque merito judicari possit exaratus. Ac proinde Alexandrinus huic simillimus Codex, ipso Judice, Hieronymo non potuit esse recentior. Simomus, Historico-Criticus percelebris, Morino licet semper infensior, Codicique nostro iniquior, de istius antiquitate tamen aut parum aut nihil ab ipso dissentit. Ac licet alia tam recondita antiquitatis argumenta dentur, quæ characteri juncta tam admiranda antiquitatis venerationem augeant & tueantur, ex sola literarum forma Bernardus de Monte Falconis in eruditissimo Opere quod *Paleographiam Græcam* inscripsit, hunc ad sextum, vel ad quintum seculum retulit. Ipse denique Clericus, quem vel credulitatis vel adulationis hac in re nefas foret suspicari, de antiquissimorum Codicum mendis in *Arte ejus Critica* erudite atque accurate agens, hæc verba habet: *MS. Codex Alexandrinus Bibliothecæ Regiæ Londinensæ servatur, & antiquissimus forte est omnium MSS. Codicum qui extant, aut certe inter antiquissimos, ejusmodi mendis passim laborat, ex imperitia scilicet dictantis ortis.* Quamvis igitur ætatem hujus Codicis MS. aut ex literarum forma, aut ex accentuum defectu, aut ex notis ullis aliis sive internis sive externis, præcise figere prorsus sit impossibile, summæ nihilominus antiquitatis hunc esse, & mille annorum ætatem non æquare tantum, sed & superare, Virorum hac in re versatissimorum judicio, constat.

Propositio XVI. *Nonnulla in se continet Codex Alexandrinus, quæ ante Seculi post Christum Quarti medium Scripta non fuerunt; adeo ut ante Seculi ejusdem finem vix scribi potuerit.*

§. 56. Assertionis hujus veritatem Athanasiana, quæ in hoc Codice continentur, ut & Eusebiana etiam; atque nonnulla alia, sive vera hæc sint ac genuina, sive adulterina (ut nonnulli volunt) ac supposititia, evidentissime monstrant. Ante annum enim Seculi Quarti Sexagesimum ad Marcellinum suum de Psalmis Athanasius haud scripsit. Falluntur igitur, qui hunc uno aut altero anno post Concilium Nicænum primum, hoc est, anno CCCXXVI. aut CCCXXVII. exaratum fuisse statuunt. Nec Traditio tamen Ecclesiæ Alexandrinæ inde falsa habenda est, quæ hujus Epocham paulo post illud Concilium recte collocatum autumat; cum respective tantum id intelligendum sit: siquidem in tot seculorum post illud tempus de cursu, *Unum* respectu ad XII. vel XIII. habito, sive pars duodecima, aut minor adhuc, pro multo profecto vix habetur; quicquid in contrarium sentiat Novus quidam Dissertator qui ad biennium restringere illud cupit. Statuendum igitur est firmissime non seculo Ecclesiæ primo à S. Thecla Martyre hunc conscriptum fuisse Codicem, non post Synodum Nicænam

anno primo vel secundo; sed post Seculi Quarti medium, & vii. etiam ante eius finem. Cum autem ex Propositione precedenti hinc mille annorum antiquitatem ad minimum, ex Characteribus evidenter patet se ferre constet; ex hac vero ante Seculi Niceni medium hoc fieri non posse, imo vii. ante ipsius finem posse, monstratur; tentandum nunc est, num intra hoc spatium, trecentorum scilicet annorum, terminum aliquem invenire possimus, qui veritatem si non attingat, ad eam proxime saltem accedat.

Propositio XVII. *Nihil in se continet Codex hic Alexandrinus, quod ad Seculi Quarti finem, vel ad Quinti initium, non poterit adaptari, cumque etate illa probe convenire.*

§. 57. Contra huius Propositionis veritatem quæ afferuntur, in se ponderis quid habeant videamus. Argumentum primum est, Epistolam à Græbio sub nomine S. Athanasii ad Marcellinum editam esse falsam, atque sancto Doctore, ut aiunt, suppositam. Huius Argumenti probatio, quæ ad Propositionem decimam tertiam jam dicta sunt ne repetamus, ex simplici tantum conjectura pendet. Quippe inter Athanasii opera ab Hieronymo liber de Titulis Psalmorum laudatur; cumque in Epistola hac de his nihil aut parum inveniatur, Monachi inde Benedictini, Operum ejus Editores, suspicati sunt epistolam hanc forsitan aliud fuisse opus quam laudatum illum librum; librumque istum de Titulis, si idem non sit quod Argumenta in Expositionibus Psalmorum ad frontem ejusque Psalmi posita, jam extinctum esse. Sive Censura hæc vera sit, sive non sit; sive Athanasius librum scripserit de Inscriptionibus seu de Expositionibus Psalmorum, sive non scripserit; sive denique Hieronymus omnia Athanasii opera recte omnino commemoraverit, sive non; de Epistola huius falsitate nulla est evidens convictio, vel ab Hieronymo, vel à Benedictinis, vel à quovis alio. Non valet ergo hoc Argumentum.

§. 58. Argumentum secundum hoc est. Genuina Epistola Patris huius ad Marcellinum sub finem seculi octavi extabat, & præponi tunc Interpretationi illius in Psalmos solebat. Hinc conclusum est, Codicem Alexandrinum non nisi post Concilium Nicenum secundum, atque post seculum octavum, esse conscriptum: Epistolamque illam sub Athanasii nomine Psalmis in Codice illo præpositam, non esse genuinam illam veteribus cognitam, sed falsam, à Græculo quodam, seculo nono vel decimo substitutam. Huius vero suspicionis causa nulla datur alia, quam quod Concilii Niceni II Patres Athanasii Epistolam ad Marcellinum sinceram habuisse videntur, qui Patres sententiam tamen aliquam inde desumptam, qualis hodie in Exemplari ejus Alexandrino non invenitur, nobis exhibent. At si genuinam ac sinceram illam habuerint Patres isti, vereque illam citaverint allegaverintque; sique Scribis etiam ac Librariis seculo Ecclesie octavo (ut asserunt Viri Docti) illam Psalterio præfigere mos fuerit; haud possibile videretur, qua ratione, quove modo, seculo immediate subsequenti, hoc est, Nono, Græculus aliquis sub Athanasii nomine, Epistolam aliam ad Marcellinum, loco illius præfata, quæ non extabat tantum sub finem seculi præcedentis, sed omnium etiam manibus terebatur, vasse substituere posset. Si omnium enim manibus terebatur hæc; utpote

quæ libro Officiorum Ecclesiasticorum antiquissimo, nec non per totum orbem Christianum receptissimo, Psalterio scilicet Davidico, secundum Usam Alexandrinum, à Magno hoc Alexandrie Patriarcha circa seculi Quarti medium, singulis & universis ut inserviret Christianis, tam privatim quam publice, edito ac adornato, ad Hymnorum sacrorum delectum pro re nata habendum, vulgo præponebatur; quomodo intercidere, quomodo Codices, qui hanc habebant, universi interire; quomodo semel ac simul nemine etiam observante deperdi; quomodo & Epistola & Codices ipsi à fidelibus tam indigne tractari, tam negligenter curari; ac quomodo alia ab Impostore quovis (non ignarissimo, sed) peritissimo in deperditum locum interrogari possit, probandum erit. Quod probatum nondum est: nec probari posse videtur. Nullo igitur nititur fundamento hæc Opinio, quæ duas Epistolas ad Marcellinum scriptas, legitimam unam, supposititiam alteram fingit. Ac proinde non valet secundum Argumentum.

§. 59. Argumentum tertium desumitur ab Origine Monachorum Acemetensium, sive Acemetorum. Ad usum eam cujusdam Monasterii Acemetorum MS. hunc Codicem exaratum fuisse à Monacho quodam Acemeto Cl. Ricardi Simonii conjectura fuit; quam plures postea amplexi sunt. Hypothesin hanc Simonianam illis libere concedimus. Ex concessis tamen quod hæc conjectura vera ac firma sit, quam Canones Psalmorum diurni ac nocturni roborare videntur, ad quem æra Christianæ annus aut talem Psalmorum distributionem, aut Ordinis huius in Oriente Monachorum originem, referre debeamus, haud adeo certam fixamque habetur, ut quicquam inde constans ac indubitatum de ætate huius MS. stabilire possimus. 1º. Enim quis fuerit verus illorum Acemetorum Pater pro certo non habetur. Quippe huiusmodi Instituti auctorem nonnulli Marcellum Apamiensem, alii autem Alexandrum Abbatem faciunt. Florebat autem Alexander hic anno Christi CCCCXX. teste V. Cl. Carolo du Fresno, nec non hoste etiam concedente. Cur autem is, qui seculi quinti initio florere conceditur, in quarto non vixisse, aut sub ejus finem hanc Psalmorum distributionem facere, vel ante etiam quam ipsius floreret Monasterium, non potuisse crederetur, durum sane nimis est, quam ut capere ego possim. 2º. Concedamus autem ante annum istum, seculi scilicet Quinti vicesimum, nulla fuisse Acemetorum Monasteria, quibus Canones hi in usu erant; nec quicquam tamen hoc obstat, quin diu etiam ante illud tempus, sive antequam in usum suum Canones hos recepissent dicta Monasteria, Canones ipsi extiterint, ac Psalmis etiam aliquando, vel cum vel sine Athanasii Epistola Parænetica, præpositi fuerint. Hoc an factum revera sit, necne, haud constat. Sed neque constat contrarium. Ergo non valet Argumentum.

§. 60. Argumentum quartum, ultimique depromptum est ex inscriptione Cantici B. V. MARIÆ, quæ Epitheto *Oratoria* in hoc Codice ornatur; quem titulum tamen non nisi post obitum Nestorii, Conciliumque Ephesinum, hoc est, non ante æræ vulgaris annum CCCCXXX. huic adscriptum fuisse nonnulli existimant. At testimonia Socratis, Eusebii, Athanasii, Basilii, Gregorii utriusque, Nysseni nimirum & Nazianzeni, Dionysii Alexandrini, Origenisque Ada-

CAP. I.

PROLEGOMENA.

Adamantii, apud Grabium ipsum inventa, vel allegata, titulum hunc Synodo Ephesina multo vetustiore, & post Seculi Tertii medium Scrip-
toribus Ecclesiasticis familiarem, satis superque demonstrant. Prolegom. ad Tom. ult. c. 1. §. 1. Nec pluribus opus est. Itaque in Codice Alexandrino, vel quod ad seculi Quarti finem, vel ad Quinti saltem initium referri non possit, nihil contineri probatur.

Propositio XVIII. *Librorum Historicorum genuinam LXX. Interpretum Versionem exhibet Codex Alexandrinus; non autem Romanus.*

§. 61. De libro *Judicum* nihil manifestius est quam hoc, ut dedita opera fulissime monstravit Cl. Grabius; qui discrepantes in hoc libro Romani & Alexandrini exemplaris lectiones ex ad-
verso positas nobis columnatim exhibet, & Antiquorum Scriptorum Judæorum, Græcorum, Latinorumque lectiones ad inferiorem pagina-
oram subnotavit, ut de illis omnibus hinc judi-
cium, collatione inter se facta, breviter & soli-
de instituat. Quas conferendo, ex testimo-
nio Philonis, Veterum Doctorum Christiano-
rum, Hexaplaris Origenis Editionis reliquiarum,
Græcorum Lectionariorum, omniumque quot-
quot de ea re supersunt monumentorum, cui-
libet patebit genuinam LXX. viralem Versio-
nem, sicut ab Antiquis legebatur, Codicem hunc
Alexandrinum exhibere. De Vaticano autem
Codicem idem non constat: sed potius e contra
hunc valde mutilatum ac interpolatum, vel aliam
etiam prorsus diversam continere admodum pro-
babile est. Alexandrini enim à Vaticano Codice
variationes ducentas circiter & quinquaginta,
præter alias quæ minoris momenti esse viden-
tur, in versiculis vel hemistichiis multum pau-
cioribus, ad veritatem hanc illustrandam con-
gessit. Ex quibus omnibus collatis genuinam
LXX. Versionem, quam Origenes ut maxime
sinceram edidit, in Alexandrino exemplari de-
scriptum esse concludit. Atqui Romanum Co-
dicem non Origenis editionem, nec Aquilæ, nec
Symmachi, nec etiam Theodotionis Versiones,
sed aliam ab his plane diversam secutum esse
contendit: atque Editionem Veterem, quam Co-
dex iste conservavit, ex Athanasii & Cyrilli
Patriarcharum Alexandrinorum allegationibus,
eandem cum *Hesychiana* esse suspicatur. Cum-
que stylus librorum *Judicum*, *Ruthæ* & *Regum*
idem prorsus sit, idem quoque judicium quoad
libros hos de utroque Codice ferendum est.

§. 62. Quod autem de his libris dictum est,
id de reliquis, si non de omnibus, de plerisque
saltem, hoc volumine contentis, pariter dicen-
dum est. Quæ librorum *Historicorum* cum Edi-
tionis Origenianæ reliquis collatione diligentis-
sime per Grabium facta, genuinam LXX. Versio-
nem non in Romano sed in Alexandrino Exem-
plari exhibitam esse, ab ipso statuitur. Attra-
men in Romano quidem aliquando illam etiam
exhiberi, ex Veterum testimoniis pæne innume-
ris, liquet: hoc est, ubi cum Alexandrino Ro-
manum convenit, atque à testibus probatissimis
confirmatur, ibi exemplar utrumque veram ac ge-
nuinam LXX. lectionem habere firmiter statuen-
dum est. Ubi vero non bene inter se concordant
hæc duo, ibi Variationes distinguere oportet in
has classes; in eas scilicet, quæ & verbis & sensu
cum Veterum tam Judæorum quam Christiano-
rum allegationibus convenire, in eas quæ nec

verbis nec sensu cum illis concordare, inque
eas denique, quæ verbis ipsis discrepare, verbo-
rum tamen sensu bene congruere, inventiuntur.
Quarum classium distincta consideratione accu-
rate habita, Vir doctissimus de præstantia Co-
dicis Alexandrini præ Romano, quoad libros
V. T. Historicos tandem persuasus; quum prius
illi animus novam Pentateuchi atque Prophe-
tarum Editionem Græcam tantummodo parare,
consiliumque fuerit, animum statim consilium-
que mutavit, & totius LXX. viralis Versio-
nis Editionem in se suscepit. Nam Editio-
nem Romanam ab Origeniana prorsus diversam,
ac in libro, quem exempli gratia ad examinan-
dum selegit, per omnia pæne commata, non
modo quoad quædam verba, sed sæpius etiam
quoad sensum ex instituto mutatam se reperisse
ait, exemplisque demonstrat: adeo ut, ex illius
sententia, hæc emendationem vix admittat. Si-
ve vero admittat, sive non, genuinam saltem
LXX. Versionem exhibere, opinor, haud dici
potest.

§. 63. At Exemplar nostrum Alexandrinum,
quoad libros V. T. Historicos, non aliam Ver-
sionem continere, quam illam ipsam, qua olim
Judæi Hellenistæ per Ægyptum Asiamque, &
posthæc Christiani Catholici ubique fere terra-
rum usurparunt, ac etiamnum Orientales in sa-
cris suis conventibus publice legunt; neque
aliam ejusdem Editionem, quam illam ipsam,
quam Hexaplis, ut omnium sincerissimam, inle-
ruit Origenes, quam ut omnium præstantissi-
mam Pamphilus & Eusebius adnotaverunt vel
correxerunt, quam *incorruptam & immacula-
tam LXX. Interpretum translationem* Hierony-
mus prædicavit, quam denique in *eruditorum*
libris summo cum honore reservatam ipse La-
tine vertit, multa passim sunt, quæ suadent, imo
persuadent: sive addita, sive omissa, sive tex-
tum transpositiones, vel apparentes, vel reales,
siue denique antiquissimorum ac fidelissimorum
Scriptorum testimonia spectemus. Verum de
his satis: si non, plura alias.

Propositio XIX. *Codex Alexandrinus aut An-
tiquissimus est, aut inter Antiquissimos nu-
merandus.*

§. 64. Hujus Propositionis Veritas adeo evi-
dens est, ac probatio tam facilis, ut nemini
Codicem ipsum inspicienti de summa ejus an-
tiquitate dubium hæere possit. Quodque ad
minimum ætas ejus millennium excedat uno
ore pronunciant omnes, Codicibus MSS. versan-
dis occupati, quotquot vel illum inspexerunt
ipsi, vel aliorum Virorum doctorum proborum-
que oculis fidentes, nonnisi illius Specimen (sed
maxime authenticum) viderunt, examinarunt,
trutarunt. Quod ad Traditionem istam de
Codicis nostri origine ac antiquitate spectat, il-
lum nimirum, ante MCCC. circiter annos, pau-
loque post Concilium Nicænum à Nobili Fæ-
mina Ægyptiaca scriptum fuisse, non ad illam
ut hic provocemus opus est: res potius ipsa pro
se loquatur; & Codex ipse inspectus omnium
instar sit testium. Nihil autem temerarium ma-
gis, quam illo non inspecto, necdum cognito,
circa illius ætatem aliquid audacter pronunciare.
Id tamen à Nupero quodam Scriptore, non sine
summa ostentatione, factum est. Is quidem, ut
Codicem Alexandrinum deprimeret, Romanum
vero efferret, præque illo longe extolleret, illum
ante seculum Ecclesiæ Decimum non fuisse con-
scriptum

scriptum acriter contendit; qui tamen neque Codicem vidit unquam, neque Bibliothecam ipsam, in qua servatur, novit. Quippe tales de-
bet esse omnes, qui Vetera cum novis confun-
dentes, Codices antiquissimos novitatis accusant.
Quibus nos unum instar mille, utpote in Arte
sua Magistrum, Joannem Clericum, à quo hæc
desumpta est Propositio, opponimus. Stet igitur
hujus sententia.

§. 65. Codicem hunc non ante Seculi IV. me-
dium scriptum fuisse damus: sed mille annos
numerare ad minimum, sed & trecentos etiam
alios habere posse, summorum Virorum vestigia
secuti, monstravimus. Demonstrationes interim
cujuspiam imaginarias parum curamus; dom-
modo testes sint (non Auriti tantum, sed) ocu-
lati, sique prudentes etiam ac sobrii, qui sen-
tentia huic patrocinantur. Quid de Codice MS.
hoc illi censeant, qui parvam istius notitiam
habent, unde & in vestibulo ipso misere cespi-
tant, nihil omnino refert. Contra istiusmodi
homines, novaturiendi studio abreptos, ad Ju-
dices æquiores, ad Testes oculatiores, ad Viros
doctrina & moribus præstantiores provocandum
est. Inter Codices totius orbis antiquissimos A-
lexandrinum recte numerari consentiunt omnes.
Ad Patricium Junium, Brianum Waltonum, A-
lexandrum Huisium, Joannem Pearsonum, Tho-
mam Galeum, Thomam Smithum, Joannem Mil-
lium, Humfredum Wanleium, aliosque Viros
doctissimos, fideque dignissimos, qui Codicem
hunc non inspexerunt tantum, sed & contule-
runt cum alijs, jure meritoque appellamus.

§. 66. Pro veneranda ejus insuper antiquitate,
præter illa, quæ in Propositionibus XV & XVII.
ante allata sunt, quatuor argumenta adhuc ha-
bemus interna, quæ & pro Codice etiam Vati-
cano pariter valere observarunt Viri Docti. Pri-
mum est, hunc ea non habere quæ in Codici-
bus vetustissimis abfuerunt: secundum est, ea
habere, quæ in istis fuerunt olim observata:
tertium est, in partium dispositione ut pluri-
mum cum illis convenire: quartumque est, ex
Scriptorum antiquissimorum allegatis desum-
ptum. De quibus singulis in Propositionibus
sequentibus nunc agemus.

Propositio XX. *Codex Alexandrinus ea non
habet, quæ à Veteri LXX. Versione ab-
fuerunt.*

§. 67. Hoc Argumento usus est Morinus, ut
Vaticani Codicis præstantiam, illiusque cum an-
tiquissimo Hexaplorum Apographo conformita-
tem probet. At pro Alexandrino fortius militat
ipsum argumentum. In libris Historicis multa,
in Prophetis longe plura, inveniuntur, quæ à
Veteri LXX. Versionis Editione, ante Origenis
tempora, abfuisse liquet. Quamplurima sane
ejusmodi loca in Codice Alexandrino, æque ac
Romano; imo versiculos integros in Alexan-
drino plus quam centum atque triginta, deesse
observavit Græbius. In libro primo Regum
Cap. XIII. versiculus primus in Alexandrino
non invenitur, sicut neque in Romano. Hic
autem in antiquissimis ante Origenem Codicibus
non extabat. In libro tertio Reg. Cap. XIV.
viginti priores Versus asterisco notantur, quos
Textus Origenis non habuit, sed additi sunt ex
Theodotione. Hos Alexandrinus quidem ha-
bet, non habet Romanus. Cujus hæc ratio esse
apparet. In veteri scilicet LXX. Versione non
abfuerunt hi Versus, sed ante Origenis tempus

Librariorum incuria statpositi sunt; unde ca-
pit hoc mutilatum incepit secundum Origenem
à Versu 21. Exemplar enim hoc imperfectum,
de quo Origines ipse conquestus erat, Codex
Romanus, ut videtur, exhibet; perfectius autem
& vetustius in suo Codice exscribendo secutus
est Scriba Alexandrinus. Genuinam certe LXX.
Versionem plurimis in locis non exhibet Co-
dex Romanus; sed ab Hesychio mutilatam con-
tractamque, ut ante ostensum est, utque Græbius
filius probavit.

Propositio XXI. *Codex Alexandrinus ea ha-
bet, quæ olim in LXX. Editione fuerunt;
sed à Textu Hebræo abfuerunt.*

§. 68. Hoc etiam Argumento usus est idem
Morinus pro Codicis Romani auctoritate; eo-
dem usi sunt post eum & alii. Vetetes omnes
Scriptores Ecclesiastici, tam Græci quam Latini,
per multas sane, easque magni etiam aliquando
momenti differentias suo tempore inter Codices
Græcos & Hebræicos intercessisse, in concioni-
bus, tractatibus, commentariisque suis observa-
runt. Nec tantum multa à communi LXX. Intt.
Versione tunc abfuerunt, quæ apud exemplaria
Hebræica inveniebantur, quæque addita igitur
sunt ex Hebræo per Origenem sub Asterisco:
sed non pauca etiam quæ à Textu Hebræo ab-
sunt hodie, & tunc quoque abfuerunt, quæ ta-
men apud Septuaginta legebantur, nec non ho-
die lecta sunt. Quoad sententias igitur istas
quas Ecclesiæ Patres in Veteri LXX. Interpre-
tum Editione haberi, sed à Textu tamen He-
bræo abesse narrant; istarum præsentia in Co-
dice aliquo Græco, ejusdem cum Textu, quem
Patres illi antiqui versarunt, conformitatem, ab-
sentia vero dissimilitudinem, arguit. Ac proin-
de cum Origeniano Seculo omnia LXX. Intt.
exemplaria, locis quamplurimis à Textu He-
bræico, sicut is hodie in Codd. Masorethicis legi-
tur, discreparent; cumque multa etiam in LXX.
virali Versione ante Adamantii ipsius tempus
fuerint inventa, quæ non agnovit Textus Ju-
daicus, nec literis Hebræis conservata accepi-
mus; ex Versionis hujus cum Textu isto, aut
qualis tunc erat, aut qualis nunc est, conformi-
tate, majorem Codicis vel integritatem vel an-
tiquitatem asserere præposterum absurdumque
foret. Hujus enim contrarium verum est ac ma-
nifestum. Unum aut alterum exemplum mul-
torum sit instar.

§. 69. In libro secundo Reg. Cap. ult. v. ult.
hæc sententia, eaque valde quidem notabilis, in
Codice nostro habetur, quæ à Textu Hebræo
elapsa videtur: *Καὶ ἐπεὶ δὴ Σαλωμὼν ἔτι τὴν Σου-
σίαν ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ.* Theodo-
retus & Procopius Gazæus hanc Lectionem ro-
borant; Editiones quoque Aldina & Sixtina
confirmant; in Complutensi tamen hæc desunt,
sicut in Hebræo. In Hebræo autem olim non
abfuisse per quam probabile est. In libro etiam
tertio Cap. VIII. v. 53. Codex Alexandrinus hæc
nobilissima & vere aurea verba habet, sicut &
Romanus quoque, *Τὸν ἱερέαν Σαλωμὼν ἔτι τὴν
ὄψιν, ὡς συνήθειον τῷ εὐνοδομένῳ αὐτῷ, ἥτοι ἱερῶς
στὴν ἀγορᾷ. Κτεροὶ δὲ τῷ ἱερῶν ἐν γῆρῳ. Οὐκ ἐβ-
λήθη ὁ κύριος μὲν, οὐκ ἐβλήθη δὲ αὐτῷ, τὸ ἱερῶν ἐν
τῇ ἀγορᾷ.* *Ex autem jherusalem in silvan & desertum. Tunc
locutus est Salomon de domo, postquam consum-
maverat edificare eam, "Solem notum feci in
"Cælo: Dominus dixit habitare in cælgine:
"Edifica Domum meam, Domum decoram, tibi
"inhabi-*

CAP. I.

PROLEGOMENA

“inhabitandam super novitatem. *Nonne hoc scriptum est in libro Cantici?* Quæ verba etiam in MS. Alex. novum Caput incipiunt, quod juxta veterem Divisionem XXIV. numeratur, literis KA' hic in margine adscriptis. Hanc Pericopen, quæ in Codicibus Hebræis hodie deest, nec in Complutensi Græca legitur, antiquissimam & genuinam LXX. Interpretum Versionem exhibere non est dubium. Scholion Græcum in locum hoc satis adstruit: veteresque qui eodem modo hunc locum legerunt, suisque commentariis etiam illustrarunt, hoc corroborant. *Tadma is no Ekanth, inquit Scholiastes, magis ubi vis Ekdoukion n.* Idem Theodoretus, idem Procopius verum esse adstipulatur. Quatuor autem Strichi ex libro quidam Salomonis deperdito citati sunt, incipientes *HANOT &c.* ad quod illud Davidicum videtur conforme, *Tō HANOT idō nō eni ioua autē.* Hunc vero, qui *Liber Cantici* vocabatur, proprie ad Liturgiam, sive ad Templi Officia ac Ministeria Eucharistica spectavisse verisimile est: quem Cantica etiam sacra, sive Psalmos Salomonicos, Davidicorum ad instar, Odasque, quarum meminit Sacer Historicus, ad Symphoniam aptatas complexum fuisse, contra rei analogiam aut probabilitatem non est. Atque hinc forsitan Scriba Alexandrinus Psalmos quosdam sub nomine ipsius Apocryphos, sive Odas Salomoni adscriptas, in Bibliotheca Alexandrina inveniens, SS. Bibliorum quasi appendices (sicuti in Bibliis lingua vernacula editis hic & ubique hodie fit) ad finem subnexas esse voluit; uti patet ex Indice eidem Codici præfixo, propriaque Scribæ ipsius manu descripto. An hæc vero Canticorum Collectio fuerit *Liber ipse Cantici*, necne; an fuerit idem libellus, vel codicillus, quem edidit De la Cerda ante laudatus, an alius ab eo diversus; quot denique & qualia fuerint hæc Cantica Salomonica, Bibliis Alexandrinis annexa, scire haud est possibile. Hoc tantum scire possumus, tempore, quo hæc exseribebat Librarius, Hymnos quosdam Ecclesiasticos adhuc superesse adscriptos, necdum ab Ecclesia damnatos; postquam vero usus illorum in Ecclesia damnatus fuerat, ex Codice hoc erasos vel excisos fuisse; Codicem inde ipsam vetustissimum non immerito habendum esse, ipsiusque Epocham circa finem Seculi Quarti statuendam esse, sicuti habet Prop. XVII. Atque hæc de libro Hymnorum Templi Salomonici, sive de libro Cantici Salomonis, nec non Apocrypha vel Secreta allegandi modo apud Sacros Auctores, ad argumentum hoc stabiliendum breviter proponuntur, dum ad ea quæ reliqua sunt properamus, & tertium pro hujus antiquitate, & integritate etiam, aggredimur nunc argumentum. Quod est

Propositio XXII. *Codex Alexandrinus Partium dispositione cum vetustissima LXX. Editione concordat.*

§. 79. Argumentum hoc à Partium dispositione desumptum Codici Alexandrino huic auctoritatis haud parum conciliat. In genuina enim LXX. Int. Editione, multorum versuum, capitum, insignium capituli alienius partium, atque historiarum situs diversus omnino fuit, si Patribus antiquis sit fides, ab eo quem Codices Hebræi hodie habent. A mille quadringentis, annis, observante Morino, differentiam hanc, aliasque discrepantias jam memoratas, Doctores Ecclesiastici inter textum Græcum & Hebraicum annotaverunt. Codex Romanus dicitur ex

hæc partium dispositione maxime vetustus, quia cum vetustissima, nobis scilicet cognita, hujus Versionis Editione, qualis nimirum ante Origenem erat, convenit. Si Romanus autem, Alexandrinus etiam, si non majori, pari saltem jure dicendus est. In Lib. 3. Reg. Cap. II. leguntur post v. 35. multa eodem ordine, & in eadem serie, sicut à temporibus antiquis legebantur. In Libri ejusdem Cap. III. v. 1. Codex Alexandrinus concordat cum Hebræo; non autem Romanus. In Cap. IV. ad finem apud Cod. Rom. quoddam sit assumentum, ex variis hujus historiarum locis depromptum congestumque; quod in Alexandrino nostro non invenitur. Quæ ibi transcriptæ Librarius Romanus, partim capituli tertii initio, partim noni medio, tam in Hebræis Codicibus, quam in nostro extant: atque ita etiam non tantum in aliis Græcis Codicibus antiquis, sed & in Hexaplo ipso Origeniano, disposita fuisse, monente id vel ipso Scholiaste, quem Romani editores imprimendum curaverunt, liquet. In Cap. IX. Versus tredecim à v. 14. ad 26. desunt in Codice Romano; non desunt in Alexandrino. In Cap. XIV. Versus viginti desunt etiam in Cod. Romano; non desunt vero in Alexandrino. Quin Capita etiam XX & XXI. in Romano transponuntur; non autem in Alexandrino. His ita, speciminis loco, præmissis, concludendum esse videtur: Ubiunque Codex Alexandrinus cum Romano partium dispositione & situ concordat, licet à textu Hebræo dissentiat, ibi cum vetustissimis LXX. Versionis Codicibus concordare: ubicunque Codex Alexandrinus partium dispositione & situ cum Hebræo concordat, licet à Romano ibi dissentiat, ibi cum vetustissimis aliis LXX. Int. Versionis Codicibus; nec non, ut plurimum, cum Apographo Origeniano concordare: ubicunque vero nec cum Hebræo nec cum Romano concordat, ibi tamen à vetustissimis nonnullis Græcis Codicibus, in sententiarum & historiarum collocatione, non discordare. Restat nunc ut videamus, utrum horum cum Veterum Scriptorum Ecclesiasticorum allegationibus melius concordet.

Propositio XXIII. *Codex Alexandrinus cum Scriptorum Veterum allegatis & citatis concordat.*

§. 71. Ex XX. Scriptorum Veterum testimoniis, apud Grabium allegatis, hujus Assertionis Veritas patet. Quod Codex enim Romanus cum Scriptorum Veterum allegatis & citatis, sicut nonnulli asserunt, melius concordat quam Alexandrinus, hoc omni prorsus caret fundamento. Quod in libri unius Specimine edito præstitit Vir Doctissimus, in aliis etiam libris præstari nihil vetat. Nam ubi Romanus & Alexandrinus inter se concordant Codices, cum Veteribus etiam, sive Judæi sint sive Christiani, sive Græci sint sive Latini, Scriptoribus concordantes; res est certa ac evidens. Ubi autem hi duo non bene conveniunt, inquirendum restat, utrum major sit Romani an Alexandrini cum Scriptoribus Ecclesiasticis antiquis, & cum veritate ipsa, concordantia.

§. 72. Nec pauca sunt quidem, nec levia, quæ multi Viri Docti de LXX. Interpretum Versionis cum Scriptoribus hisce convenientia congesterunt: sed quæ ad Romanam præcipue Editionem confirmandam adhibuerunt; licet hæc ad Alexandrinam stabiliendam etiam æque inserviant.

viant. Quicquid Morinus, Vossius, alique hac de re scripserunt, aut ex Veteribus compilarunt, id omne, aut fere omne, non Romanam tantum, sed & Alexandrinam etiam firmat Editionem, huiusque Exemplaris fidem auget. Quæ in Prolegomenis ad Operis huius Tomum Primum & Ultimum, in duabus Dissertationibus Grabianis de LXX. Versione editis, inque Præfatione Pearsoni Parænetica, ex Præfationibus Patrum monumentis, ante dicta sunt, à nobis non sunt repetenda, sed à Lectore consulenda. Grabius quoque noster Dissertationis cuiusdam à se scriptæ, annoque huius seculi Sexto, quoad quinque Libros Moysi & Historiam Josue, perfectæ, *De Alexandrini Codicis præ Vaticano præstantia*, meminit; ejus & Specimen in duobus Deuteronomii Capitibus, in Prolegomenis suis ad Oseeum ipse edidit; pariterque quoad Historiam Judicum, de Codicis ejusdem præ Vaticano præstantia, ejusque cum Veteribus concordia majore, adductis quam plurimis singulorum capitum commatibus ex Philonis Judæi Veterumque Patrum testimonio, in Epistola ad Millium de nova LXX. Intt. Versione paranda, operose & accurate egit. Hanc inde Codicis nostri excellentiam, ut & ejus cum Veteribus Scriptoribus conformitatem, in Opere isto, quoad libros saltem prædictos, se prolixè ostendisse dicit; quæ vel ex ejusce Specimine sat longo edito citra omne dubium est. Per singula enim capita procedens Dissertatio, primum *Romanam*, inde *Alexandrinam* exhibebat lectionem; ac huic 1. consonam Hebræi Textus auctoritatem. 2. Hexaplorum Origenis consensum. 3. denique Philonis ac antiquissimorum Ecclesiæ Patrum suffragia subnectebat. Quam *Dissertationem* prælo quidem paratam tunc fuisse, sed non imprimendam tamen esse monuit, *donec id opportune ac citra damnum suum fieri possit*. Optandum sane foret, quam maxime, ut Dissertationem hanc, dum in vivis erat, ipse edidisset; ne tot tantorumque laborum suorum atque vigiliarum opus, quod dolendum est, deperderetur. An extet etiamnum hodie; siue extiterit, ubi delitescat, nescio. Inter libros enim MSS. & Schediasmata quæ post ipsius obitum à Testamenti Curatoribus inveniebantur, talem Dissertationem, summa licet cura adhibita, nullibi reperiri verum est constansque. Nec in *Catalogo Manuscriptorum V. Cl. J. E. Græbe S. Th. P. quæ fæto defunctus post se reliquit*, illius ulla fit mentio. Titulus quidem libri sub ejus manu propria inventus est hic, *Dissertatio de ALDINA LXX. Interpretum Editione ROMANÆ longe præferenda; deque CODICE ALEXANDRINO illis ambabus præstantiori*. Quin inveniuntur etiam collectanea quædam, sed imperfecta valde & confusa, ad Tractatum conscribendum sub titulo tali, *De Præstantia Codicis Alexandrini Dissertatio, ex Sacrorum Textuum allegationibus in Novo Testamento, & Monumentis editis atque manuscriptis, Philonis Judæi, Clementis Romani, Hippolyti, Origenis: nec non ex huius accuratiori LXX. Interpretum Editione Hexapla, ac Patribus, qui ea usi sunt, præsertim Eusebio Cæsariensi &c. ejus [præ Vaticano excellentiam, &c.] demonstrans*. Quam autem eandem esse existimo, cujus Partem Primam absolutam in Prolegomenis suis enunciat allegatque. Inde Dissertationem hanc Docto cuidam Amico illum concedidisse verisimile est. Il-

lum enim, quæ ingenii modestia erat, aut CAVEM, aut DODWELLUM, aut MILLIUM, aut LUYDUM Vigorniensem (quem *Patrem* suum appellabat) Viros sane summa eruditione ac diligentia præpollentes, nec non critica etiam *exquis* præstantes, in Veterum monumentis versatissimos, illique amicissimos tali in re consuluisse, ut doctam æquamque illorum censuram sibi haberet notam, haud profecto negandum est. Cumque ipsi etiam nonnulla à se scripta, ut Cl. Caveus *Historiam Literariam* suam, ad novam Editionem ornandam limandamque, aliisque alia in illius manus concrederent, fas est ut illum quoque sua, saltem hanc tanti momenti Dissertationem, ipsorum (si non omnium, aliquis tamen) examini subiecisse suspicemur. Ac si in Virorum horum Clarissimorum nunc fæto defunctorum Bibliothecis, vel in aliorum quorumcunque Doctorum scriniis, reperta fuerit ejusmodi Dissertatio, à Cl. Grabio conscripta, haud omnino desperandum est, quin vel Præli Oxoniensis Curatoribus dignissimis, vel Bibliopolæ cujus impensis hæc Editio fit, in commune Orbis eruditi bonum reddatur. Quicunque autem ad hanc Editionem Tractatus huiusce accessione perficiendam operam suam contulerit, is sane, & Propositioni huic firmitatem, & sibi honorem, & reipublicæ literariæ utilitatem, & Ecclesiæ denique novum afferet præsidium. Quippe Vir doctissimus priscos omnes, ad seculi Ecclesiæ Quarti finem usque, (hunc ipsum sibi maxime scopum, ut Codicis sui auctoritatem præstantiamque probaret, præfiniens,) Scriptores Ecclesiasticos labore indefesso legit contulitque.

§. 73. Testium vero instar omnium, ad hanc Propositionem confirmandam, unus sit nobis B. Clemens Romanus, utpote omnium vetustissimus, qui vel in una sola ad Corinthios Epistola, loca plusquam centum, quorum etiam sunt circiter triginta sat longa, ex LXX. virali Versione citata atque allegata habet. Ex quibus omnibus cum LXX. Textu collatis hæc concordia manifesta est ac indubitata. Itaque Codex Alexandrinus, qui hanc Epistolam, una cum fragmento alterius epistolæ, conservavit, validissimum huiusce concordie argumentum nobis inde exhibet; quod probandum erat: sui que ipsius antiquitatem insuper ex hac concordia satis monstrat, tantumque non demonstrat. De Vaticano quidem Codice hoc ipsum Morinus haud absque ratione, fateor, contendit: pro cuius tam antiquitate quam integritate, inter quatuor ab illo allata argumenta, non minimum pondus habere id videtur. Cumque vix unus aut alter locus apud Beatum hunc Patrem, ad Corinthios more Spirituque Apostolico scribentem, qui cum LXX. Intt. Versionis Codicibus MSS. hodie vetustissimis, quoad sensum, parum convenit, inveniatur; notari sane dignum est, vel ibi etiam Alexandrini quam Romani majorem inveniri consonantiam.

§. 74. Quod autem Romani Exemplaris cum Veterum Scriptis, Codicibusque Origeni saltem cœvis, eisque accuratioribus, ac in libris præsertim Historicis, minor sit concordia, quam nostri Alexandrini, longa exemplorum deductione probare haud difficile foret. Unum alterumque huiusce veritatis argumentum exempli tantum causa hic dabitur. Lib. 3. Reg. Cap. VI. v. 2. *ἐξῆρθε* legit Codex Alexandrinus, sicut Veteres proculdubio legebant. In medio enim tertii

tertiū seculi hanc esse lectionem maxime authenticam constat. Scholiastes Græcus adnotat in Hexaplo, nec non in Codicibus accuratioribus, *in his de prophetis*, legi: Versiones insuper antiquæ omnes, Syriaca scilicet, Arabica, Chaldaica, Latina Vulgata, ita legunt. Male legit Cod. Romanus. Qui, non tantum contra textum Hebræum, sed omnium Versionum, sive ex Hebræo sive ex Græco factarum, fidem, *non* legit, ac si Templi longitudo XL tantum cubitos haberet. In eodem quoque Capite defunt quatuor Versus secundum Exemplar Romanum, quos Alexandrinum habet. Hi sunt v. 11, 12, 13, 14. Revelationem Salomoni à Deo factam continentes. Scholion Græcum notat eos quoque in Hexaplo legi: consentiunt & veteres Versiones ad unum omnes. Habebantur etiam olim, observante ipso Nobilio, in plerisque Codicibus Græcis; & respondet, inquit, *Vulgate*. Quare vitiosus est hoc in loco Codex Romanus; non Alexandrinus. Quod Morinus quidem, ut potest, excusat. Dixisset enim Scholiastes in quibusdam (at non in accuratioribus) Codicibus hæc non haberi: quæ quidem exemplaria secutum Theodoretum ipse putavit hæc non posuisse. Unde textui Græco hos versiculos statim ab Origene insertos fuisse concludit Morinus. Quæ conclusio cum nullo alio nitatur fundamento, prorsus rejicienda est. Valet igitur Assertio nostra de Codicis Alexandrini concordia cum veterum allegatis. Quod probandum erat. Ad libros qui in hoc Tomo continentur nunc descendendum est.

Propositio XXIV. Libri, qui in hoc Volumine continentur, vel ex Hebræo in Græcum translati sunt; vel Græce scripti sunt, perque Senatum Alexandrinum probati.

§. 75. In genere, Libri Sacri V.T. qui in Codice Alexandrino continentur, vel sunt ex Hebræo & Chaldæo conversi, qui in Canone Judaico habentur; vel Græce sunt à Judæis Alexandrinis, aut Græcissantibus scripti, & à Synedrio Alexandrino recepti. Libros classis prioris XXII. Judæi Veteres numerarunt, uti patet ex Josephi libro primo contra Appionem. Et Judæi recentiores hunc numerum observant, veluti R. Asarias in Meor Enaim pag. 29. 141. 169. 175. R. Gedaliah Ben-Jechajah in Shalheleth Haccabbalah pag. 68. 69. 99. 104. R. Abraham Zachus in libro Juchasin pag. 136. 138. R. David Gantz in Tsemach David Part. 2. pag. 10. R. Menasse Ben-Israel de Creatione Problem. X. pag. 45. Libri Classis posterioris, quos Judæi Hierosolymitani in Canonem suum non receperunt, sunt reliqui omnes, Græce tantum extantes, quosque non nisi à Judæis Alexandrinis & Hellenistis traditos accepimus: sive hi sint illi, quos Græce conscriptos fuisse ab initio nemo dubitet, veluti libri Maccabæorum omnes; sive sint illi, de quibus dubitetur, an olim in Hebræo vel Chaldæo extiterint, pene, veluti liber Tobie. In hoc vero Tomo qui continentur, prioris classis sunt libri Regum quatuor, Paralipomenon Regum Judæ duo, Esther unus, Esdræ liber secundus, & Verba Neemæ; qui cum Hebraice hodie extant, illos omnes ex Hebræo in Græcum conversos fuisse indubitatum est. Posterioris classis sunt libri Tobie, Judith, Esdræus primus, & Maccabaici quatuor. De tribus istis prioribus, an olim in lingua Hebraica vel Chaldaica lecti fuerint un-

quam, incerta res est: de posterioribus hisce nullum omnino dubium est. An à Senatu vero, sive Synedrio Alexandrino hi omnes probati fuerint ac recepti, dubium moveri potest.

§. 76. Attamen constat, 1.º Hos Ecclesiam à Judæis accepisse. 2.º Non à Judæis Hierosolymitanis & Hebraice loquentibus, sed ab aliis extra Palestinam habitantibus & Græce scientibus, traditos fuisse. 3.º Judæos Egyptum habitantes Scholas & Synedrium Alexandriæ habuisse. 4.º Synedrium, quod Alexandriæ habuerunt Judæi, ad exemplum illius, quod Hierosolymis habebatur, fuisse constitutum. 5.º Libros Sacros & Ecclesiasticos, cujuscunque classis illi fuerint, secundum usum Judaicum, ad Synedrium Magnum proprio spectare, sive Hierosolymitanum fuerit sive Alexandrinum. 6.º Hos igitur libros ad Synedrium Alexandrinum delatos fuisse plus quam probabile est. Si fuerint autem delati, tunc in examen vocati; si in examen vocati, tunc adprobati, vel reprobat; si reprobat, aut rejecti, tunc proculdubio non accepissent hos Christiani. Sed hos acceperunt Christiani; imo acceperunt etiam ex Judaismo ad Christum conversi, seu potius hos prius receptos Christiani facti non rejecerunt. Ergo sane libri isti Historici, in hoc nimirum Tomo contenti, qui Hebraice non fuerunt scripti, sed Græce tantum, non à Judæis Græcissantibus, non à Synedrio illorum Alexandrino, rejecti sunt: sed à contra. Rejectos saltem à Synedrio isto (cujus res hæc erat) non fuisse, ac damnatos, citra omnem est controversiam: receptos fuisse ac comprobatos verisimile est valde. Nec de libro Maccabæorum quarto valet exceptio: cum & diu post Josephi tempora Synedrium istud permanferit, & liber hic summa eloquentia à principe Viro conscriptus ad Judaicæ religionis gentisque honorem spectaverit.

§. 77. Cum autem Synedrii Alexandrini auctoritas Codici huic Alexandrino, ut vetustissimo, favere videatur, de illius origine conjecturam nostram Viris doctis ventilandam, proponemus. Non aliam nempe Synedrii quam Versionis hujus LXX. viralis originem esse suspicamur. Si enim, antequam Versio hæc fieret, Synedrium Alexandriæ jam constitutum fuisset, viros hand alibi quæstivisset Rex librorum Judaicorum interpretes, quam ubi in regno suo confessum hos habere cognoverat. Si vero post tempora Ptolemæi hujus constitutum hoc fuisset concilium, innumera pæne sunt difficultates. Neque ulla causa veri habens similitudinem dari potest, cur sub Ptolemæorum alio tantum Judæis privilegium unquam concessum fuerit. Synedrium etiam hoc quod Alexandriæ tenebatur, cum non primarium, sed tantummodo secundarium fuerit, à seipso stabilitum fuisse existimare plane absurdum est. Cujus absurditatis ratio, cum evidens sit, non est neganda. A Synedrio igitur Hierosolymitano ut potestates suas derivarent, & auctoritatem acciperent Seniores Alexandrini, necesse fuit. Ac proinde Synedrium Alexandrinum primum, quoad singula ipsius membra, non nisi ab Hierosolymitano definitum, adnominatumque fuisse credi fas est. Quæ autem primorum Assessorum nomina in hoc concilio fuerint, licet hoc impossibile videatur, non tamen omnino desperandum igitur est, quin ad illorum notitiam, nisi impossibilitatis metu deterreamur, aliquo saltem modo perveniamus. Duo enim & septuaginta nomina in libro, qui Aristæ adscribitur, inveniuntur, quæ

veluti Interpretum nomina ibi sunt proposita, cum Judicium interpretationem hanc approbantium nomina hæc esse, probabilitatis plus habeat. Sive autem hi primi omnium fuerint ex tribus singulis electi, qui Synedrion hoc sub Philadelpho regnante constituerunt, ut nobis videtur, sive potius fuerint Synedrion hujus Patres, sive Presbyteri, qui tunc in vivis erant, quando historiam suam edebat Scriptor iste, quicumque fuerit, aut quandocumque vixerit; levis est conjectura, relique ad idem prorsus redit. Proinde quoad V. T. libros, sive Canonicos, sive Apocryphos, ut vocant, ac illos præsertim qui in hoc volumine continentur, Synedrion Alexandrini haudquaquam rejicienda est auctoritas. Ad rationem vero ac Methodum hujus Librorum Historicorum, ita probatorum, editionis de Codice MS. Alexandrino, à Cl. Græbio paratæ, jam progrediendum est.

CAP. II.

Ratio ac Methodus hujus Librorum Historicorum Editionis de Codice ALEXANDRINO.

Historicorum, qui hoc Tomo continentur, Librorum Editio de Codice ALEXANDRINO, ut omnibus quæ unquam fuerunt longe perfectior evaderet, nihil sibi prætermittendum, nihil difficultatis formidandum, nec laboribus nec sumptibus parcendum duxit Græbius. Hæc diu desiderata, utpote præmatura ipsius morte impedita, vigiliis indefessis, diligentia summa, ingenio mirabili parata, Lectori Christiano ac Erudito se nunc sistit. Edendi rationem, quam Græbius ab initio secutus est, mutare nobis religio fuit. Exemplar igitur ipsius, sicut erat de Codice MS. descriptum, aliorumque Exemplarium vetustissimorum ope emendatum suppletumque damus. Quid ille in hoc Tomo limando præstiterit, quot Codices editos ineditosque consuluerit, quot Exemplaria aut contulerit ipse, aut ab aliis conferri apud exteras gentes curaverit, quot & quantæ priscorum Scriptorum Volumina evolverit, quantam denique in omnibus industriam, fidem, criticamque subtilitatem adhibuerit, illo ablato, nunc dicere impossibile est. Paucissima scilicet sunt, quæ scire jam possumus, ex iis, quæ ille hæc de re perfecte noverat. Hoc tantum scimus, nec industriam, nec fidem, nec subtilitatem, illi defuisse: nihilque, ut Operi suo pretium ac honorem præberet, neglexisse.

§. 2. Methodum in Editis hoc Tomo Libris, (quarto duntaxat *Maccabæorum* libro inde excepto) eandem prorsus, quam in reliquis, primo & ultimo Tomo contentis, observavit Græbius: ac proinde ad Tomorum istorum duorum Prolegomena Lectorem hic relegamus, ne bonas horas actum agendo perdamus. Exemplar enim Alexandrinum in hisce, æque ac in illis, verbatim atque exacte ad litteram, quantum id fieri potuit, expressum dedit, ac sicubi id vitio aut defectu laborare ipsi videretur, emendationes atque supplementa minori charactere exendi, vitiatam vero Scripturam ad Marginem apponi, secum recte determinavit: quod fideliter etiam præstitum est ad ipsius mentem. Ne autem in

ipsa S. Textus lectione, ut ipse bene monuit, frequenter & sæpe frustra turbatus impediretur Lector, manifestos Librarii errores, peculiareque quosdam ac obsoletos scribendi modos, ad marginem, ex amicorum consilio, non adscribendos esse duxit.

§. 3. Quam diligenter autem ille accurateque Exemplar suum, opus ut hoc perficeret, cum MS. contulerit Vir de re literaria optime meritis, ex Observationibus & Collationibus ejus ad Biblia Waltoni Polyglotta perspicere possumus. Ut enim in Octateucho Librisque Metricis, ita etiam in hisce Historicis omnes Codicis Alexandrini lectiones ad inferiorem S. Textus oram à Waltoni & Huillo subnexas laboriosè & subtiliter valde contulit. Uti in sequentibus locis, ac præcipue in tertio *Regum* libro, ubi propter crebram capitum versuumque in Codice Romano transpositionem, non nisi magna cum difficultate, ut ait, ac remora Alexandrini Codicis textum ordine assequi potuit, satis superque patet. Quibus aut non recte, aut non omnino, exhibetur Lectio Alexandrina: quam tamen aut vitiosam in Biblia sua retulit, aut omissam indicare non potuit Vir aliter diligentissimus Bosius. Hæc igitur sunt à Græbio collectæ, collatæque,

Lectiones Codicis Alexandrini in Bibliis Polyglottis Waltoni non recte expressæ, aut omisæ.

LIB. I. REGUM.

Cap. I. v. 1. In *Alex.* legitur *ἰσραήλ* juxta Hebræum, non *ἰσραήλ*. v. 5. non *ἰσραήλ* scriptum, sed *ἰσραήλ*: quod si legatur *ἰσραήλ*, Hebræo *יִשְׂרָאֵל* est congruum. v. 24. *Alex.* habet *ἰσραήλ*. Cap. II. v. 29. in Bibl. Pol. unum verbum *ἰσραήλ* factum, cum *ἰσραήλ* vocabulo diviso, legi Hebræus textus suadet. Vide an alibi in LXX. reperitur *ἰσραήλ* sequente Infinitivo, absque interposito *ἰσραήλ*. v. 32. *ἰσραήλ* ponendum, non *ἰσραήλ*. Cap. V. v. 11. in *Alex.* vox *ἰσραήλ* ante *ἰσραήλ* præfixa est, juxta Hebræum; sicuti præcedente versu 8. Cap. VII. v. 13. ad verbum *ἰσραήλ*, quod Rom. Editio habet, nulla variationis nota in B. Pol. apposita est, cum tamen Cod. *Alex.* confirmat Lectionem *ἰσραήλ* & *ἰσραήλ*, licet mendose sit scriptum *ἰσραήλ*. Cap. VIII. v. 7. in fine MS. habet *ἰσραήλ*. Cap. IX. v. 1. *ἰσραήλ* in *Alex.* scriptum juxta Hebræum. v. 6. articulus *ἰσραήλ* priori *ἰσραήλ* præfixus est, perinde ut posteriori. Cap. X. v. 21. posteriori loco *ἰσραήλ* scriptum est. v. 22. *ἰσραήλ*, v. 24. *ἰσραήλ*. Cap. XI. v. 2. in MS. legitur *ἰσραήλ* *ἰσραήλ* *ἰσραήλ* *ἰσραήλ* *ἰσραήλ* *ἰσραήλ*. v. 11. *ἰσραήλ* habet *Alex.* non *ἰσραήλ*. Cap. XII. v. 6. & 8. *ἰσραήλ*. v. 9. *ἰσραήλ* *ἰσραήλ*. v. 11. in *Alex.* *ἰσραήλ* & *ἰσραήλ* juxta Hebr. recte scriptum est, cum B. P. perperam retineant *ἰσραήλ* & *ἰσραήλ*, juxta exemplar *Vatic.* Cap. XIV. v. 14. *ἰσραήλ* *ἰσραήλ* habet *Alex.* v. 16 & 19. *ἰσραήλ* simplici Iota exaravit Scriba. v. 38. *ἰσραήλ*. v. 41. *ἰσραήλ*. Cap. XV. v. 3. non *ἰσραήλ*, sed *ἰσραήλ* rectius habet MS. v. 27. *ἰσραήλ*. Cap. XVI. v. 6. *ἰσραήλ* cum simplici *ἰσραήλ* scriptum. v. 12. *ἰσραήλ* ante *ἰσραήλ* non est in *Alex.* uti nec in Hebræo. v. 18. *ἰσραήλ* habet *Alex.* pro *ἰσραήλ*. Cap. XVII. v. 7. *ἰσραήλ* legitur in MS. v. 53. *ἰσραήλ*. Cap. XVIII. v. 26. *ἰσραήλ* exaravit librarius uti supra v. 20. Cap. XIX. v. 14. *ἰσραήλ* (quantum cum simplici *ἰσραήλ*) habet *Alex.* v. 18. postremum *ἰσραήλ* non extat in MS. v. 22. *ἰσραήλ* & v. 23. *ἰσραήλ* pro *ἰσραήλ* legitur. Cap. XX. v. 1. *ἰσραήλ* pro *ἰσραήλ* scriptum. v. 30. *ἰσραήλ* ante *ἰσραήλ* priori loco est omissum. Cap. XXI. v. ult. post

CAP. II

PROLEGOMENA

omissio MS. juxta Hebræum addit *μὴ*. Cap. XXII. v. 15. *τὸ* ante *δὲ* non est in *Alex.* v. 18. *ἀντιφράσι*. Cap. XXIII. v. 15. *ἰδὲν*. v. 23. *πῶς*. v. 26. posterius *ἐκ* ante *οὗ* deest in *Alex.* Cap. XXIV. v. 12. *πῶς*. v. 22. *ἐκ* *ἀφ' αὐτοῦ* juxta Hebræum. Cap. XXV. v. 8. *ὁ* *ἀν* juxta Hebr. (non *ἐν*) habet MS. item *οὗ* *πῶς*. & v. 25. *ἰδὲν*. Cap. XXVII. v. 8. *Ἀμαλαινίτις* habet MS. v. 9. *ἐπὶ τῶν*. Cap. XXVIII. v. 1. *τὸν* *πολεμῶν*. v. 5. *ἰδὲν*. v. 7. *ἐπὶ*. v. 12. *ἰδὲν*. v. 14. *ὁρῶν*. v. 21. iterum *ἰδὲν*. Ibidem verbum *ἵκουσιν* omissum in MS. v. 24. *αὐτὸ* pro *αὐτῶν*. Cap. XXIX. v. 10. *μὴ* *δὲ*... absque verbis *ἐν καρδίᾳ σου*. Nam Textus ita est exesus, ut verbum *δὲ* vix dignosci possit. Cap. XXX. v. 17. *ἐφ' ὅ*. Cap. XXXI. v. 5. *ἰδὲν*, & 7. *ἰδὲν*. v. 10. *Βαδὰ* id est *Βαδὰν* juxta Hebræum; nam virgula ista, quæ super apparet, & denotat; & paulo post *Βαδὰ* cum expresse legitur.

LIB. II. REGUM.

Cap. I. v. 7. *ἰδὲν*. v. 22. *οὗ* ante *ἐν* *στῆτες* non est in *Alex.* uti nec in Hebræo. v. 25. *τὸ* ante *πολεμῶν* non scriptum apparet, (est enim Codex ibi vetustate exesus) sed nec spatium huic articulo relictum. Cap. II. v. 5. pro *ὅ* *Β. P.* male substituunt *ἐκ* cum expresse *ἐν* in *Alex.* sit exaratum. v. 21. *ἐκκαίνεν*. v. 30. *ἀπὸ τῶν*. Cap. V. v. 23. *ἐν* non extat in *Alex.* Ibid. *α* in voce *συγκλησάμεν* non est omissa in MS. v. ult. *καὶ* *ἐν* loco *γὰρ* scriptum. Cap. VI. v. 3. *καὶ* *ἐν* scriptum. v. 8. *ἰδὲν*. v. 17. *τὸ* ante *κῦβη* non extat in MS. Cap. X. *τὸ* ante *ἰωὺς* *Alex.* non habet. Cap. XI. v. 1. *ἀπὸ τῶν* habet MS. Cap. XII. v. 13. *ὁ* occasione præcedentis *οὗ* omissum in MS. v. 14. *τὸ* *κῦβη* scriptum in *Alex.* v. 21. *ἐν* juxta Hebr. non *ἐν*. v. 28. *ὄνομα* *αὐτοῦ*. Cap. XIII. v. 6. *ἰδὲν*. v. 17. *οὗ* *ἰδὲν* scriptum in *Alex.* v. 28. *Ἀβιὼν* *λαμ* habet MS. Cap. XV. v. 13. *ἀγγέλιον* est in MS. v. 20. *ἐν* ante *παρὰ* male excluditur in Bibliis Polyglottis. v. 30. *ὁ* *μετ'* *αὐτοῦ* habet MS. v. 32. *ἀπὸ τῶν* *αὐτοῦ* juxta Hebræum habet MS. v. ult. *ἐπὶ τῶν*. Cap. XVI. v. 6. *δεξιὴν* *αὐτοῦ* juxta Hebræum. v. 18. *μετ'* *αὐτοῦ*. Cap. XVII. v. 23. *ἰαυτὸ* post *οὗ*. Cap. XVIII. v. 2. initio *τὸ* *πῶς*. v. 10. *ὅ* *ἐν* *τῶν* *δρῶν*. Cap. XIX. v. 14. *ἰωὺς* *ἀνδρῶν*. v. 35. *ὅ* *ἐν*, vel potius *ὅ*, *π* *ἐν* habet *Alex.* ibid. *καὶ* *ἀκούσας*. v. 42. *Βρώσιν* habet *Alex.* & *ἐργάζομαι*. Cap. XX. v. 7. *ἐξῆλθον*. v. 10. *ἐκ* *τῶν* *γῶν* habet *Alex.* perinde ut Romana Editio. v. 12. *ὁ* *ἀνὴρ* juxta Hebræum extat in MS. ibid. *ἀπὸ τῶν* perperam scriptum. Cap. XXI. v. 2. *αἵματος* (non *Λιματος*) *Ἀμὲρ*. v. 14. *τὸ* *γῶν*. v. 18. *Αυσαρ*. Cap. XXII. v. 3. *συνεχὴ* recte scriptum fuit, licet postea *σ* superscriptum sit, ut *συνεχὴς* fieret. v. 27. *διὰ τῶν* scriptum juxta Hebr. v. 33. *διώμα* habet MS. v. 43. *χρῶν*. v. 47. *ὁ* *δὲ* in Bibliis Pol. male excluditur. Cap. XXIII. v. 9. *ἀνέβη*. v. 13. *παρεβέβη*. v. 16. *αὐτὸν*. v. 18. *Σαβίνας* (non *Σαβίνας*) nam quod priori *α* subnexum videtur est linea transparent ex adversa folii parte. v. 24. *ἀνδρῶν*. v. 33. *Ἀρὰ* est in *Alex.* quod propius ad veram lectionem accedit, quam *Ἀρὰ*. v. 36. *Γαδδὶ*. v. 37. *Σελή* legendum puto, ita ut *σ* Hebræo *χ* respondeat. Cap. XXIV. v. 23. vox *σ* post *δὲ* deest in *Alex.* v. 24. *τὸ* *ἀλφ* habet MS.

LIB. III. REGUM.

Cap. II. v. 12. *τὸ* *ἐφ' ὅ*. v. 13. *συνεχύνει* *αὐτὸν*, littera *ν* per virgulam expressa. v. 22. *τὸ* *Συμαρίτις* juxta Hebr. v. 30. *ἐκπεδύσας*. ibid. *Βαίς* (non *Βαίης*) scriptum est. v. 32. *ἀπὸ τῶν*. Postea in Interpolatione *Βαλαὰς* legitur. Cap.

III. v. 15. *ἰαυτὸ* in fine. Cap. IV. v. 10. *Σαχὰ* v. 11. *σάδαν*. v. 19. *Ναῦς* (non *Εναῦς*) nam *Ε* linea transversa expunctum est. v. 21. *συνεχύνει* *πῶς* recte scriptum in *Alex.* v. 33. *Ἐραλὶν* (non *Ἐραλὶν*) & *χαλὰ* habet MS. Cap. VI. v. 1. *παρακοῦσιν*. Cap. VII. v. 45. *α* post *βασιλεὺς* non est in MS. *Alex.* Cap. VIII. v. 9. *α* *δὲ* *δὲ* *δὲ*. v. 13. *αἰῶν* non *αἰῶν* uti *B. P.* habent. Duo Versus *12* & *13* desunt in Cod. Rom. ubi etiam a Textu excluduntur in Bibl. Bos. v. 44. *ὅ* *δὲ*. Cap. IX. v. 1. *ὁ* *δὲ* *δὲ* *δὲ*. v. 16. *συνεχύνει* recte scriptum in *Alex.* v. 24. non *ἰδὲν* *δὲ* *δὲ* *δὲ* sed *αὐτὸν* *δὲ* *δὲ* *δὲ* absque articulo, plane scriptum est. Cap. X. v. 1. *ἐν* deest in *Alex.* v. 4. *τὸ* ante *ἐφ' ὅ* non habet MS. v. 15. *τὸν* *πῶς*. v. 21. in fine *B. Pol.* Textum Alexandrinum perperam expresserunt atque distinxerunt hunc in modum *Σαλαμὼν* *ἐστὶν* *οὗ* *ἐν* &c. cum legendum sit: *Σαλαμὼν* *ἐστὶν* *ὁ*, *π* *ἐν*. *ὅ* *ἐν* &c. Cap. XI. v. 2. *καρδίας* *αὐτοῦ*. v. 11. *αὐτὸν* pro *αὐτοῦ*. v. 33. *τὸν* *Χαμὼς*. Cap. XII. v. 8 & 10. *αὐτὸν*, non *ἰαυτὸν*. v. 28. *ἰαυτὸν*. v. 33. *ἰαυτὸν*, super a scripto. Cap. XIII. v. 3. *τὸ* ante *πῶς* omissum in MS. occasionis præcedentis *τὸν*. v. 4. *ἰαυτὸν*. v. 5. *ὁ* deest in MS. v. 12. *ἀπὸ τῶν*. v. 18. *ἐπὶ τῶν*. ibid. omissa vocula *ἐκ* *τῶν*. Cap. XIV. v. 15. *ἐκπεδύ* factum ex *ἐκπεδύ*. Cap. XV. v. 3. *δαυὶδ* *τὸν* *πατῆρα* juxta Hebraicam, & ipsius rei veritatem. Editiones *Ald.* & *Compl.* conveniunt etiam cum Cod. *Alex.* contra *Rom.* Cap. XVIII. v. 28. *ἐν* *συνεχύνει* juxta Hebræum. Cap. XIX. v. ult. *ἐφ' ὅ* recte habet MS. Cap. XXII. v. 12. *καὶ* ante *τὸν* *βασιλῆα* non est in MS. v. 30. *συνεχύνει* *μὴ*. v. 33. *ἀπὸ τῶν*. v. 34. *ἐν τῶν*. v. 42. *Σαλαὰ*. v. 45. *βασιλεὺς*. Vide etiam Prolegom. ad Tom. I. Cap. II. §. 2.

LIB. IV. REGUM.

Cap. I. v. 2. *δὲ* *αὐτοῦ*. v. 17. *ὅ* *δὲ*. v. 18. *ἰωὺς* *ἐφ' ὅ* *ἰωὺς* & *μοχ* *ἐφ' ὅ*. Cap. II. v. 2. *ἰδὲν*. v. 23. *ὁ* ante *ἐπὶ* deest in MS. Cap. IV. v. 35. *συνεχύνει*. v. 36. *καὶ* in MS. legitur. Cap. V. v. 12. *παρὰ*, & *μοχ* *παρὰ*. v. 21. ultimum Comma: *ἐφ' ὅ* *ἐφ' ὅ* *ἐφ' ὅ* male omissum est, occasione sequentis ad hanc questionem responsi: *καὶ* *ἐπὶ* *ἐφ' ὅ*. v. 23. *ἰδὲν* juxta Hebræum (non *ἐλὰς*) habet MS. Cap. VI. v. 15. *ὁ* ante *λεπτογῶν* non est in MS. uti nec in Hebræo. v. 26. *κῦβη* *βασιλῆος*. v. 33. *ὁ* *ἀγγέλος* juxta Hebræum. Cap. VII. v. 6. *ἐπὶ* juxta Hebr. in MS. ibid. *ὅ* *ἐν* *ἡμῶν*. v. 12. *ἀγγέλιον*. & *μοχ* *ἐφ' ὅ*. v. 16. *ἐφ' ὅ*. Cap. VIII. v. 2. *ἐπὶ* *αὐτοῦ* (non *γῶν*) est in MS. ut in Hebræo & Romana Edit. v. 10. *ζῶν* *ζῶν*. Cap. IX. v. 28. *ἐν τῶν*. v. 37. *ἰδὲν* deest. Cap. X. v. 10. *ὅ* *π*, vel *ὅ*, *π*. v. 22. *ἐπὶ*. Cap. XIII. v. 1. *ἰωὺς* *ἐφ' ὅ* recte. v. 6. *καὶ* *π*. Cap. XIV. v. 2. *ἰδὲν* pro *ἰδὲν*. v. 3. *ὁ* *πατῆρ* post *ἰωὺς* deest. v. 4. *ὅ* *π* *καὶ*. v. 18. *Ἀμῆς* cum simplici *σ*. Cap. XV. v. 2. *ἰδὲν*. v. 20. *Μααλὺ*, ut alibi. v. 29. verba *ἰσραὴλ* *ἡλθον* *θαλασσοπλοῦν* *βασιλῆος* occasione præcedentis *βασιλῆος* sunt omissa. Cap. XVI. v. 9. verba *καὶ* *ἀνέβη* *βασιλῆος* *Ἀουβῶν* occasione *ὁμοτελῆς* sunt omissa. Eodem versu *Κυρήν* recte habet MS. nec notam Sphæmatis Huiffus, vel Waltonus, particulæ *δὲ* (*δ*) apponere debebat. v. 17. *καὶ* *συνεχύνει* *ὁ* *βασιλῆος* *Ἀρὰς* omissum occasione primæ præcedentis *Ἀρὰς*. Cap. XVII. v. 31. *Ἀβὰς* propius Hebræo legendum videtur. Cap. XVIII. v. 21. *πυγῶν* legitur pro *πυγῶν*. Cap. XIX. v. 26. *χλαροτόν*. Cap. XX. v. 19. *ὅ* *ἐν* *ἰδὲν* legendum juxta Hebræum. Cap. XXI. v. 1. *ὅ* *ἐν* juxta Hebræum. v. 19. *Μααλαμῆ* etiam juxta Hebr. Cap. XXII. v. 3. *Μααλαμῆ*.

Cap. XXV. v. 13. τὸς Μιχαὴλ. v. 14. τὸ ἱμάτιον. v. 16. ἡ δαίμων. v. 23. ἰουδὴν juxta Hebr. Atque ibidem etiam Νεδαρειτῶν scriptum videtur, non Νεδαρειτῶν.

LIB. I. PARALIP.

Cap. I. v. 6. Πρῶτος. v. 17. οὐδ'. v. 21. Κεδυάρ. v. 38. Σαδὶ. ibid. Σαδὶ. v. 41. Ἐσθέρ recte juxta Hebraum. Cap. II. v. 6. Χαλζαὶ recte. v. 8. Ἀζαία. v. 23. Ἰαρερ. v. 47. Γερσὺμ (non Γερὺμ) juxta Hebraum. Cap. III. v. 24. Φαλαῖα juxta Hebraum. Cap. IV. v. 17. Ἐδριμὸν recte juxta Hebr. v. 18. Ἰωθὴν. v. 20. Ἐσθέρ. Ita enim in MS. per Punctum distinguitur, juxta Hebr. v. 31. Ἰμσὺ Ἐσθέρ (non Ἡμσὺ Ἐσθέρ) legendum. ibid. Βαρὺμ Σαορὺμ. Cap. V. v. 10. οὐκ αὖτε ἔτι πάντες. v. 20. Ἀγορῶν. v. 26. Φαλαῖα. Φαλαῖα. Cap. VI. v. 19. Ἰωνῶν. v. 23. Ἀλκασά. v. 72. Καδὴ. v. 77. Ραμμὸν recte juxta Hebraum. Cap. VII. v. 12. Ὀρέ. Ἀσὶ. Ita enim distinguendum puncto interposito notavit Librarius. v. 15. Ἀρρὶν. v. 16. Ἰμσὺ. v. 32. Χαλζαὶ recte juxta Hebraum. v. 34. Οὐρσὺμ, non Ρορσὺμ, juxta Hebraum. v. 37. Ὀδ' juxta Hebr. Cap. VIII. v. 5. Ἀχρὸν, nam virgula desuper, sc. ε, semper significat v. v. 6. Γαβὴ. v. 13. Ἀδὺμ pro Ἀλὰμ. v. 16. Ἐσθέρ rectius. v. 21. Ἀλὰμ. v. 25. Ἰερὰν recte. Cap. IX. v. 17. Διμὸν juxta Hebraum; non Διμὰ. v. 24. τὸς τῶσδε. v. 37. Μαμὸν bis. Cap. XI. v. 29. Σολοχαί. v. 43. Χατὶ id est, Χατὶν. Cap. XII. v. 5. Βααδὰ. v. 6. Ἰσθ' cum simplici ε. Cap. XV. v. 14. ἀντιγράψαντες prisca manu scriptum fuisse conjicio (perinde ut v. 31) licet recentior manus non atramento fecerit ἀντιγράψαντες. Cap. XVI. v. 3. αἰθροκοπαδόν. Cap. XIX. v. 16. πῆρα. Cap. XXIII. v. 21. Ἐλὰζαρ. Cap. XXIV. v. 13. Ἰσβαλ. v. 21. Ρααλὶα recte. Cap. XXV. v. 4. Μιχαδὶ. Cap. XXVII. v. 20. Φαλὰν. v. 37. voces εὐὶ τ' ante δι-σπυρὼν incuria Typographi sunt omisse.

LIB. II. PARALIP.

Cap. II. v. 14. καὶ ante ἰδὼν non apparet in MS. sed forte exclusum est à recentiori librario, qui hoc loco aliquot lineis novum superinduxit atramentum. Cap. VI. v. 24. ὁπρὸς φαυλὸν. v. 36. ἰσθ'. Cap. VIII. v. 1. Ἰκσὺ. Cap. XII. v. 7. ὁδ' Ἰερουσαλὴμ. Cap. XIII. v. 11. ἔχουσιν ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'. Cap. XVIII. v. 15. Ὀρὶσιν. v. 23. ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'. v. 28. Ραμμὸν, ut in precedentibus. Cap. XXII. v. 7. Νέμω. recte. Cap. XXIV. v. 27. λῶν. ἰσθ'. Cap. XXV. v. 3. χαρὶ αὐτῶ. Cap. XXVIII. v. 6. παρὰ τὸν ἰσθ' ἰσθ', ε supercripto. Cap. XXIX. v. 1. Ἀβασδὺς, sed perperam. Cap. XXXII. v. 12. διμωσὶν juxta Hebraum. Cap. XXXIV. v. 11. τρεσποδὺς recte.

ESTHER.

Cap. I. ab initio Μωδὸς pro ἰν Σέσση. v. 8. ἰγνέτο, id est, ἰγνέτο. v. 19. ἰσθ' ἰσθ'. Cap. III. v. 12. Ἀπρὸς ἰσθ'. Ibid in Epistola, ὁπρὸς ἰσθ' ἰσθ' absque N. Cap. IV. in fine Orationis Mardochei, αὐτὸν τὸν σὺ. Cap. VIII. in Epistola ὁπρὸς ἰσθ' ἰσθ' & ποῖοντες. Cap. X. in Appendice verba εὐ τῇ σὺ ἰσθ' ἰσθ' non prorsus sunt omissa in MS. sed in Margine sunt adscripta. Mox ε ante ἰσθ' non est in Alex. & τὸν, non τὸν, est scriptum.

TOBIÆ.

Cap. II. v. 1. N in MS. Alex. deest. v. 3. ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ', non ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'. Cap. IV. v. 7. ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ', idque recte. Cap. V. post v. 19. ἰσθ' ἰσθ'. Cap. VI. v. 15. ἰσθ'. Cap. VII. v. 3. ἰσθ'. v. 10.

ἰσθ' loco ἰσθ'. Cap. XII. v. 8. τὸ πῆμα. Cap. XIII. v. 2. ἰσθ'. Cap. XIV. v. 3. ἰσθ' cum Com- plutenibus lego; non ἰσθ', quæ vox nulla est, nec aspiciam, quod sciam, legitur.

JUDITH.

Cap. I. v. 7. (h. 6.) Χαλζαί. Cap. V. v. 22. (h. 18.) ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' recte. Cap. VI. v. 11. (h. 35.) Χαλζαί. Cap. VII. v. 1. τὸν ἰσθ' ἰσθ'. v. 31. (h. 4.) Βαυλὸς. v. 11. (h. 13.) ἰσθ'. Cap. VIII. v. 4. ἰσθ'. v. 6. vox αὐτῶ post χαρὶσιν extat in MS. v. 13. (vel 14.) χαρὶσιν prima manu scriptum fuit, licet recentior Librarius inde fecerit χαρὶσιν. v. 28. (vel 30.) ἰσθ' ἰσθ'. Cap. IX. v. 4. ἰσθ'. v. 13. ἰσθ'. Cap. X. v. 14. ἰσθ' ἰσθ' habet MS. non autem ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' siquidem Scriba expungendum virgula & superposita notavit. v. 6. ἰσθ' ἰσθ' αὐτῶ. Cap. XIII. v. 9. (h. 7.) Κῶνα ἰσθ'. Cap. XIV. v. 7. (h. 11.) ἰσθ' ante ὁπρὸς non legitur in Alex. v. 12. (h. 13.) ἰσθ' ἰσθ'. v. 16. (h. 18.) ἰσθ' ἰσθ'. v. 17. (h. 19.) ἰσθ' ἰσθ'. Cap. XV. v. 2. (3.) Καὶ ante ἰσθ' ἰσθ' non extat in MS. ideoque in Bibliis Polyglottis excludi debebat. v. 5. (4.) ἰσθ' ἰσθ'. v. 9. (8.) τὸν ante ἰσθ' ἰσθ' non habet MS.

LIB. I. ESDRÆ.

Cap. I. v. 43. ἰσθ' sine articulo ε. Cap. IV. v. 3. ἰσθ'. v. 23. ἰσθ'. Cap. V. v. 5. οἱ ante ἰσθ' male exclusum in Bibliis Polyglottis. v. 8. MS. Alex. perinde ut Romana Editio habet planissime Ρα- λῶν non Ρισαίων, uti Huissus annotavit. v. 13. Ἀσὰ. v. 18. Νετάρ. v. 21. Βαυλὸς. v. 24. Ἀνα- σθ'. v. 28. ἰσθ' ἰσθ'. v. 31. Μανὶ. non Μανί. v. 33. ἰσθ'. non ἰσθ'. v. 34. Σαροδὶ, non Σαρο- δὶ. ibid. Ἀδὰν. v. 38. Ζαρζαλαί, non Ζαρζαλαί. v. 44. Δολδαίον. v. 47. (h. 45.) Δολδαί. ibid. ἰσθ' ἰσθ'. v. 48. (h. 46.) ἰσθ'. v. 84. (h. 80.) μμωμωμωμωμ. Cap. IX. v. 16. ἰσθ'. v. 22. Καὶ Να- δαυὶλὸς non legitur in MS. v. 27. Ὀαδὶδὸς. v. 28. Ζαρζαλαί. v. 30. Ἀζαίλος. v. 31. Μακκάι; quan- quam Μωσ' σὺς cum interposito puncto sit scri- ptum. Ibidem εὐ Μακκὰι. v. 35. Ναμαί.

LIB. II. ESDRÆ.

Cap. II. v. 42. Ἀσθ'. v. 43. Ναδὶαί, & Τα- βὰς. v. 44. Κραδὸς, & Ἀσὰ. quanquam scriptura ibi adeo sit vetustate exesa, ut difficillime legi queat. v. 49. Ἀζὰ. v. 53. Σισαρά. v. 56. Δακκὸν. v. 57. ἰσθ' ante Ἀσθ' ἰσθ' non est in MS. neque in Hebræo. v. 58. οἱ ἰσθ'. Cap. III. v. 6. voces ἰσθ' ἰσθ' neque MS. Codex neque Hebræus Textus habet. v. 61. Ὀαία recte juxta Hebraum. Cap. IV. v. 15. φαραῖα. Cap. VI. v. 5. τὸς τῶν. Cap. VIII. v. 6. Ὀαί. v. 8. Μαχαί. v. 23. εὐ τὸς scriptum fuisse mihi videtur; licet scriptura istius loci vetustate pæne sit exesa & oblitterata. v. 33. Μαμωμωμ, licet & ibi literæ difficillimæ sint lectu. Cap. IX. v. 14. ἀπρὸς ἰσθ'. Cap. X. v. 20. Ἀναί. v. 27. Ἐλῶν rectius legi potest, quia talis est figura N, quasi duplex Litera ex H & N compo- sita.

NEEMIÆ.

Cap. I. v. 7. in MS. vox Μωσ' semel tantum legitur; unde in Bibliis Polyglottis litera (α) ante

CAP. II.

PROLEGOMENA.

ante τὴν μνησὶν poni debebat. Cap. II. v. 4. εὐχαριστή. Cap. III. v. 19. Μασοί. Cap. IV. v. 3. δυστάξιον pro δυστάξιν. v. 16. dum Librarius τὸ τὰξια scripsit, intendisse videtur τὸ τὰξια cum articulo juxta Hebræum, sicuti mox sequitur οἱ Σαράκας. Cap. VI. v. 4. ἀπίστευα αὐτοῖς καὶ ταῦτα. Cap. VII. v. 7. Βασάν, uti *Ald.* & Βαζύαι Νάμυ puncto distinctionis inter duo hæc nomina recte facto. Νάμυ (non Ἰνάμυ) recte juxta Hebræum, & *Compl.* v. 58. Γαδουλ, non Γαδύλ. Cap. X. v. 24. Ἀδδ. Cap. XI. v. 33. ἐπ' αὐτοῖς. Cap. XII. v. 35. Μαδ-δανία ὁ υἱός.

LIB. I. MACCAB.

Cap. I. v. 5. περὶ αὐτῶν. v. 66. ἐπεδίδαντο. Cap. II. v. 45. βασιλεὺς αὐτῶν. v. 62. κόσρια. Cap. III. v. 15. καὶ ante ποίησαι deest in MS. v. 40. Ἀρμαῖον quod Ἀρμαῖον (non Ἀρμαῖον) legi debet. v. 41. Νάμυς, sicut & paulo post. v. 42. in *Rom.* Editione legitur, quamvis in *Alex.* scriptum sit Νάμυς. v. 58. γαδουλ εἰς. v. 59. ἐν πολέμῳ. Cap. IV. v. 20. ἐν πνεύματι. v. 34. in fine ἐπιστά. v. 56. ἡ-χανιστοῦν. Cap. V. v. 26. Ἀλάμοις. v. 27. παρὶς βαλόν. v. 30. Ἀράβες μεμύδωνται. v. 65. γῆ τῇ σελῆς. Cap. VI. v. 18. σιελισμα. v. 34. ἐλέφαντον. v. 36. ἐπ' αὐτῶν. v. 61. ἐξήλθεν. Cap. VII. v. 10. ἡλθεν. Cap. VIII. v. 21. ἡ post χαρὶς extat in MS. Cap. IX. v. 40. ἐπιστά. Cap. X. v. 31. ἀφειδύον. v. 45. ab initio οἰκοδομηθῆναι. v. 63. ἐξέλεσθε. Cap. XI. v. 13. bis habet Ἀσίας. v. 37. ἐπιμαλῆδς. v. 73. φυγόντες. Cap. XII. v. 23. καὶ τὰ αὐτὰ. v. 28. ἐπὶ τῶν. v. 50. συνε-σπυμῆνοι. v. 52. πᾶς deest. Cap. XIV. v. 22. ἀνα-χαραῖνοι. v. 37. κατὰ κροῖον. Cap. XV. v. 39. παρὶς-βάλλειν. v. 40. τὴν Κεδρῶν. Cap. XVI. v. 17. ἀδύσαν (non ἀδύσαν) habet MS.

LIB. II. MACCAB.

Cap. I. v. 15. πύλιν. v. 24. Κύρι. v. 27. ἐφείδε. Ibidem deest ei. v. 31. κατὰ χεῖρ recte. Cap. III. v. 6. verbum ἡ in Bibliis Polyglottis excluditur. v. 15. Σφαλμαδῆς recte habet MS. v. 26. παει-σάντες. v. 38. καδισῶτα. Cap. IV. v. 12. ἐπ' ἡμῶν. v. 14. ναῦς, id est ναὶ, Attice pro ναῖ, v. 21. Μεν-δίστας δὲ. Item φιλομήτορος. v. 22. εἰσενέχθη. v. 24. ὑπεβάλλον. Cap. V. v. 1. ἀροδὸν recte habet MS. v. 13. ἐγένετο — ἀναίρεσις. Cap. VI. v. 13. ἐπὶ τῶν. v. 8. ἀναχάσαν ἀ me exprimitur, licet in *Alex.* sit ἀναχάσαν. quippe αὐ & εἰ σέπissime permutantur, atque ἀναχάσαν nullum est verbum. v. 21. ἐνέχοντα. v. 23. ἀναστροφῆς. Cap. VII. v. 30. ἐκ. Cap. VIII. v. 16. Σφαλμομῶν. v. 28. τοῖς σφαλμοῖς. Cap. IX. v. 12. non habet *Alex.* v. 12. in fine, vox ὑπερβάλλων non extat in MS. id quod *Huiffus* puncto finali ad verbum φρονεῖν appolito indigitare voluisse videtur. v. 24. ληθαῖαν. Cap. XII. v. 11. οἱ Νομάδες. v. 14. οἱ δὲ ἐνδόν. Cap. XIII. v. 2. ἐπὶ τῶν. v. 4. αὐτὸν post ἀγάγοντας non habet MS. v. 19. εὐσε-νέκρουν, forte pro εὐσενέκρουν ἢ εὐσενέκρουν. Cap. XIV. v. 45. συχερῶν. Cap. XV. v. 38. κατὰ πάντων. v. 40. οὕτως.

LIB. III. MACCAB.

Cap. I. v. 1. ἐπ' αὐτοῖς. v. 5. (h. 4.) πᾶς γυναιξίν. v. 10. (h. 9.) εὐσεβεία. Cap. II. v. 8. (h. 9.) εἰς σὺν ὄνομα. v. 15. (h. 14.) πᾶς σόματι. Cap. III. v. 3. κατὰ στροφῆς. v. 6. (h. 9.) ἡ γυνὴ. Cap. IV. v. 2. non ἀνέκλον habet MS. sed ἀνέκλον pro ἀνέκλον. v. 6. (h. 7.) Δημοσῆς. Cap. V. v. 12. αὐτῶν. v. 15. ἐκείνου. v. 17. ἐπὶ τῶν. item ὑποδεδυγός, id est, ὑποδεδυγός. v. 21. συχερῶν. v. 23. διὰ ΚΝ (id est Κίριον.) v. 32. ἐπὶ πύλιν. Cap. VI. v. 6. ἀναδεδίξας. v. 7. ἐξέλεγον.

μῶν. v. 19. αὐτοῖς. v. 21. μὴ ὄργας. v. 26. (h. 29.) ἡλθον & ἐκπεφυγότες. v. 30. (h. 33.) συνάγων. item αὐτοῖς. v. 32. (h. 35.) χεῖρας, non χεῖρας, habet MS. v. 35. (h. 38.) πασπακόντα. v. 47. (h. 41.) δὲ αὐτοῖς. Cap. VII. v. 1. ὁ φιλοπάτωρ. v. 7. (h. 9.) ἐκδίκουν. v. 12. (h. 14.) μεμυαμῶν. v. 13. (h. 15.) ἀνδρας. v. 19. (h. 22.) φερον.

§ 4. Hæc sunt loca, in quibus Biblia Polyglotta Waltoni minus recte exhibuisse, aut plane omisisse Lectionem *Alexandrinam* nos monuit Græbrius in Schedis suis: quæ loca ita ex MS. ipse correxit. Estque hoc pro Ratione ac Methodo hujus Librorum Historicorum Editionis ab eo institutæ Argumentum primum. Quam edendi rationem ante illum nemo secutus est unquam. Alterum hoc est Argumentum. Altera hæc fidei ac diligentiae summæ convictio est & demonstratio, Codicem MS. ex quo Editio *Alexandrina* nostra fit, illum nimium non efferre; nihilque à Lectore, sive benevolo sive malevolo, quod in istius vituperium ac depretiationem trahi possit, celare: sed sicuti res se habet, absque omni favore aut præjudicio, istius conditionem omnibus candide impertiri; malaque æque ac bona de isto, absque discrimine ullo, propalare, veritatem magis quam famam quærens, voluit. Neque invidiæ igitur imputandum est omnino, quod ille aliorum errores lapsusque ostenderit; cum nec Codici ipsi à se tantopere æstimate pepercerit. Ne fidei enim suæ deesse videretur, menda etiam ipsius manifestissima ac foedissima, nec non levissima etiam, parvique aut nullius momenti, nec ante ab ullo alio observata, Lectori palam proponere decrevit: ut is uno intuitu perspicere queat, quid de hujus Exemplaris *Vitiis* censendum sit. Hoc nimis forsan fidelitatis specimen est: at prætereundum tamen hoc non esse, utpote si non omnibus, quibusdam saltem placitum, rationes nonnullæ sunt quæ suadent. Utut res sit, aliorum saltem in Codice hoc describendo lapsus observando, eruditissimorumque Virorum, Junii, Huiffi, & Galæi παραρτήματα adnotando, ne in eadem ipse aut similia incideret, sibi quam maxime cavit. Dumque Codicis hujus Sphalmata omnia curiose indagavit, ut sibi met satisfaceret, singula argumentorum pondera pro MS. Vaticano contra Alexandrinum, haud minus quam pro MS. Alexandrino contra Vaticanum accurate trutinavit; hunc sibi quoque finem proponens, ut Lector ingenio pollens, istiusmodi *Vitia*, horumque *Occasionem* pensitando, eadem vel similia aliis in libris commissis inde deprehendere, ut ait, ac facilius corrigere queat: utque judicium inde tam de Codice ipso MS. quam de Editione hac exinde expressa, omnibus pensitatis, rite legitimeque formare possit. Hanc ille Rationem, hanc Methodum, quamvis sibi molestissimam, hanc describendi corrigendique normam sane difficillimam, secutus est semper in libris hoc Tomo contentis: adque opus hoc perficiendum, nec parva, nec minima quidem, prorsus negligere in animo habuit. Sequuntur igitur hic, ab illo ipso scilicet congesta,

In Libris Historicis, qui in hoc Tomo continentur, Sphalmata Codicis Alexandrini, quæ, secundum illum, in Margine Editionis hujus aut non debuerunt, aut non facile potuerunt exprimi.

PROLEGOMENA.

CAP. II.

LIB. II. PARALIP.

Cap. II. v. 10. δίδωκε pro δίδωκε. ibid. κείδων
 κέδων. Cap. III. v. 15. ταῖς κεράσις. Cap. V. v. 13.
 τὴν παρὰ. Cap. VI. v. 16. τὸν παῖδα. Cap. VIII.
 v. 10. ἀντιπαρὸν loco ἀντιπαρὸν. Cap. IX. v. 15.
 post κείδων male inserta verba, τὰ ἐν θυρῶν ἐξακί-
 σται. Cap. XIII. v. 9. ἐξέβαλετο. v. 20. ὅτι
 pro ἐπὶ. Cap. XIV. v. 8. πάντες pro πάντες. v. 9.
 ἡ ἡδὴ bis scriptum. v. 11. ἐ δυνάτω. Cap. XV.
 v. 15. καὶ ἐν. Cap. XVI. v. 1. μὴ δὲ. καὶ, pro μὴ
 δυνάτω. Cap. XVII. v. 5. εἶπεν. Cap. XIX. v. 11.
 Τέδε pro Τέδε quanquam T recentiori manu &
 atramento sic exarata. Cap. XX. v. 11. ἐπιχερ-
 σον. v. 25. ἐγένετο. v. 29. ποιομένης. v. 35. ἡνω-
 σαι. Cap. XXII. v. 6. ἐπάταξεν. Cap. XXIV. v. 5.
 ἐπιστάτης pro ἐπιστάτης. v. 16. ἐποίησαν. Cap. XXV.
 v. 3. τὰς φονέουσας. v. 18. ὥστε ante Ἀμασάν est
 omisum. v. 23. κατέστησαν pro κατέστησαν. v. 27.
 ἐπιδίδο. Cap. XXVIII. v. 1. Ἀχάε pro Ἀχάε. v. 4.
 ἀλυσίδες. v. 9. ἐννέον. v. 19. ἀπετάσσει. v. 23. πάντα.
 Cap. XXIX. v. 17. εἰσῆλθεν. v. 18. ἡγήσαντο μὲν. v. 29.
 ἐπεσπύσαντο. Cap. XXXIV. v. 7. ἄμ pro ὁ ἄμ.
 Cap. XXXVI. v. 14. οἱ οἱ ἱερεῖς.

ESTHER.

Cap. III. v. 1. Ἀράμ pro Ἀράμ, uti paulo post,
 & in seqq. recte habet. v. 7. ἔλαβεν pro ἔλαβεν.
 Eodem Cap. III. in Epistola καυδοδιδωμένην, &
 mox ἀνδρῶν pro ἀνδρῶν. Cap. IV. v. 16. μὲν
 pro ἡ, vel μὴ ἡ. Cap. V. ab initio ἀπὸ χυσοῦ.
 Cap. VII. v. 9. ὁρῶντα. Cap. VIII. v. 11. ἐπάτα-
 ξεν. v. 13. τὰ τὰ ἀποκαταστήσει. In Epist. quoque
 post medium ἑστὶ Μάν pro Ἀράμ. Eodem Cap.
 VIII. v. 17. καὶ τὸν ἡ ἀφροσύνην.

T O B I A E.

Cap. I. v. 7. Ἀράμ. Cap. II. v. 20. ἀπιδόκεν αὐτῇ.
 Cap. IV. v. 6. ποιεῖν. Cap. VII. v. 8. ἡ post ἔδρα
 male repetitur. Cap. XI. v. 7. ὅπ bis scriptum.

J U D I T H.

Cap. I. v. 6. συνήτησεν. v. 7. Τεῖχιν. v. ult. δι-
 λασίων recentiori manu; & ibidem ἐαυδῶν, quan-
 quam virgulis super μ & θ positus, indicaverit
 Librarius ἐαυδῶν legendum esse. Cap. VI. v. 4.
 ἀδικία. v. 8. ἀπὸλθεν. Cap. VII. v. 25. εἰς τὴν ἐαυ-
 τῇ πάλιν παρὶκολλῶ. Cap. VIII. v. 6. Scriba occa-
 sione ὁμοιοπλῶντος omiserat post ἀποκαταστήσει vo-
 ces ἡ ἀββάται, unde recentior Librarius textum
 suppleturus, erafo ἀπὸ fecit καὶ & ἀποκαταστήσει in
 margine adscripsit, sed loco alieno, nempe post
 ἀποκαταστήσει, adeo ut jam perperam legatur χαλκὸς
 ἡ ἀββάται, ἡ ἀποκαταστήσει, ἀποκαταστήσει ἡ ἱερὴν &c.
 Cap. XII. v. 8. ἔδρα. Cap. XIII. v. 24. ὁ ἐκπῆν.
 Cap. XIV. v. 8. παραμένοντο. Cap. XV. v. 6. δι.
 ἐν pro οἱ ἐν. sed Sphalma potius inter permuta-
 tiones literarum in genere, exempli loco, po-
 nendum: hoc est θ pro ο, ob figuræ similitu-
 dinem. v. 11. ibid. nec non Cap. XVI. v. 9. ΓΛΗ
 pro ΓΛΗ h. e. Ἰσραὴλ, uti juxta exemplaria edita
 excudi fecimus; vel pro ΓΛΗM i. e. Ἰερουσαλήμ.

LIB. I. ESDRÆ.

Cap. I. v. 1. pro παραρτίστῃ nil aliud scri-
 ptum apparet præter π. v. 7. χιλιάδες. v. 23.
 πλήρεις. v. 37. Ἰσραὴλ prius scriptum fuit, post α
 ante α positum, cum post illud sequi deberet.
 Cap. II. v. 15. Ράδους & Βασιλειδους. Cap. III. v.
 16. δολύστον. v. 21. βασιλεία. v. 22. φιλίξεν. v. 23.
 Λιμνησία, & ἱεραξεν. Cap. IV. v. 3. πάντα ὅ. v. 24.

τὴν ἡμετέραν. v. 49. καὶ pro καὶ scriptum, sed vir-
 gulis notatum καὶ. Cap. V. v. 40. αὐτῶν. v. 51.
 τὰς συνιστάσας. v. 63. ἱερὸν. v. 65. π. ὅς π. pro ὅς.
 Cap. VI. v. 7. χαίρει. v. 21. Κεῖν loco Κυρ. Cap.
 VII. v. 6. voces ὅς Ἰσραὴλ usque ad λοιπὴν inclu-
 sive, perperam bis sunt scripta. v. 10. τὴν πόλιν.
 Cap. VIII. v. 11. ἡμέρα pro ἡμετέραν. v. 15. δια-
 ὅς loco αὐτῶν recentiori manu scriptum. v. 33. ζαὶ
 pro καὶ vel pro Ζαχαρίας καὶ. v. 80. ἡμῶν pro ἡμῶν.
 v. 94. ἡγέδω pro ἡγέδω. Cap. IX. v. 1. ἔδρας pro
 ἔδρας. v. 13. τὰς κρήνας. v. 17. τὴν νυμφίδα. v. 26.
 vox ὅς bis scripta.

LIB. II. ESDRÆ.

Cap. I. v. 4. τὴν τήνην. Cap. II. v. 68. ἡγουσά-
 σοντο. Cap. III. v. 9. ἔσεν. v. ult. loco φωνῆς male
 ἐνέσπασεν. Cap. IV. v. 11. Ἀρὰ pro Ἀρδαουδα, ut
 alibi recte habet MS. v. 12. τὰ τὴν αὐτῆς κατα-
 πύλοι. v. 15. χακοποιῶσα. Cap. V. v. 6. ἐπιστά-
 ξεν. v. 12. ἔδρα καὶ αὐτῶν. Cap. VI. v. 5. ἐκόσμισεν. Cap.
 VII. v. 1. χιλίον. v. 14. συμβέβηκεν, & ὁμοιοπλῶντος.
 Cap. VIII. v. 27. inter δραχμῶν & χίλιος male in-
 terpositum ἐν. Cap. IX. v. 1. ἱερεῖς pro ἱερεῖς. v. 3.
 post ἱεραξεν perperam insertum comma, ὥστε δὲ
 καὶ νῦν. v. 11. μετακείμενην. v. 14. ὅπ ἐκπερίεμμεν
 (confidera an: pro ὅπ sit positum.) Cap. X. v. 17.
 ἡμέρας μῦ.

N E E M I Æ.

Cap. I. v. 7. παῖδα. Cap. II. v. 15. ab initio
 τῆς pro τῆς, uti mox eodem versu, & alibi,
 scriptum. Cap. III. v. 6. ἐπὶ pro κλειδῶν. v. 10.
 οἰκία. v. 17. ἐκράτησαν. v. 21. μέσος. v. 29. ἡ ἀνα-
 πλάς. Cap. IV. v. 12. πάντων τῶν πάντων ἐπὶ ἡμᾶς.
 v. 16. πύλα pro πύλα, vel τὰ πύλα. Cap. V. v. 5.
 τοῖς ὅς. v. 15. αὐτῶν pro ἀπὸς. v. 18. ἀπὸς. Cap.
 VI. v. 10. ὅς ante Μινταβίλ. v. 13. ἐπὶ pro ἐπὶ ἡμῶν.
 Cap. IX. v. 19. αὐτῶν pro αὐτῶν. v. 35. ἐν ἀδωκυῶν.
 Cap. X. v. 33. τὴν νυμφίδα. v. 37. χαμῶν loco ἡμῶν
 occasione præcedentis vocis χαροῦντος omittitur.
 Cap. XIII. v. 3. ΓΛΗ pro ΓΛΗ. v. 21. hæc bis
 scripta sunt: ἐὰν ἐδιδραστήσῃ ἐκ τῶν τῶν χεῖρ μου,
 quanquam priori loco pro χεῖρ μου extet μαχίς
 quæ nulla est vox.

LIB. I. MACCAB.

Cap. I. v. 12. ὅς ὁ δόξομος, & δαυδῶν. v. 23.
 in verbo ἐλέπον recentior Scriba ex medio: fe-
 cit θ. Cap. II. v. 10. βασιλεία. v. 66. αὐτῶν male
 repetitur post ἱερεῖς ἐν δυνάμει. Cap. III. v. 5.
 ἀνέμει. Cap. IV. v. 5. Κυρίας pro Κορίας, ut in an-
 teced. & seqq. recte scriptum. ibid. v. 7. δι' ἄκτοι.
 v. 9. ἐδίδρα. v. 26. συμβέβηκεν. v. 56. verba ἡμέρας
 ὅκτα usque ad δύσαν σῶνεις his sunt exarata. v. 57.
 παρῶν. Cap. V. v. 5. ὅς αὐτῶν, item αὐτῶν pro
 αὐτῶν. v. 31. Τερατοῦ. v. 60. σὺ Ἰσραὴλ. Cap. VI.
 v. 40. παρὰ pro παρὰ. v. 50. ἐπάταξεν pro ἀπὸ
 τῆς. v. 53. ἀναγνώδων. Cap. VII. v. 5. ἡγέται.
 v. 12. Καχλίδω. v. 18. κρήνη. v. 32. πντακίχους.
 v. 36. ἐκλαυσεν. v. 38. ναῶ pro ναῶ, id est ἀνδρῶν.
 v. 41. χιλιάδες. v. 42. συνέπειν. v. 45. τὰς σὺν
 πύλαι. Cap. VIII. v. 1. ἀποκαταστήσει. v. 4. συνέπειν
 αὐτῶν. v. 6. ἔλασεν εἰκοσι. v. 12. φιλίον. Cap. IX. v.
 14. βασιλεία. v. 22. στυγία. v. 54. πντακίχους ἡ ἐν ἡμῶν
 item ἐπάταξεν Ἀλκιμος. v. 56. ἐκίον. v. 60. ἡδυνάτω.
 Cap. X. v. 10. ἡκούσεν pro ἡκούσεν. v. 43. ὅσα ἐπὶ
 v. 47. εὐδοκίῃσιν Ἀλεξάνδρῳ. v. 49. παρὶκολλῶ Ἀλε-
 ξάνδρῳ, ἡ ἐδίδρα αὐτῶν Διμήτριος. v. 58. Ἀλέξανδρος
 & ἐδίδρα. v. 60. δυνάτω pro δυνάτω. v. 80. τὰς χε-
 ρας. v. 86. εἰς Κάλωνα. Cap. XI. v. 24. ἐπάταξεν τὰ
 pro ἡγέται ξηρία. v. 33. τὰς σὺν ἡμῶν δίκαια, item
 ἀφροσύνην. v. 66. σχυρὰν. Cap. XII. v. 2. ὥστε παρ-
 πάτας.

CAP. II.

PROLEGOMENA.

πάτας. & v. 5. τοῖς Παρπάταις. v. 6. Σπαρτιάς. v. 12. βασιλεὺς Παρπατῶν. v. 21. ἐγγίνες. v. 43. ὡς ἄντας pro ὡς ἑαυτῶν. Cap. XIV. v. 27. ὅπου pro ἑμαυτοῖς. v. 11. εἰς ἰσόπην. Cap. XV. v. 23. καὶ Παρπάταις. v. 34. ἀντιχόμεθα. Cap. XVI. v. 6. prope finem διπύρασιν pro διπύραςαν. v. 21. Ἰωάννης.

LIB. II. MACCAB.

Cap. I. v. 9. ἀλγυτε pro ἀγυτε. v. 13. χρυσάμυρον τῷ. v. 20. παχύν. v. 21. ἀποβάλλεις. Cap. II. v. 2. πῶς αὐτοῖς. v. 6. προσελθόντες. v. 27. ὁπλοδωγμῶν (i. e. ὁπλοδωγμῶν.) v. 31. πολυπραγμονεῖ ἐν ταῖς. v. 31. τὴν τῶν μεταφρασῶν ποιμένων. Cap. III. v. 3. πάντα ταῖς, item ὁπλοδωγμῶν. v. 8. ὡς τὰ. v. 11. Ταβίω. v. 25. τοῖς ἵπποις. v. 26. ἔπρε, item ἐκτε- πῆς, & ἀπεπῆς, item ἐμαστῶν ἑαυτῶν. v. 27. ἐπι- στήντα. v. 28. χόλοις pro ὅλοις. v. 29. ἀνέρεσαν. v. 30. ἄν loco Κῦ, id est, Κυρίου. v. 33. πολλὰ. v. 34. μανυσσόμενος. v. 36. ζῆ μαγίστου. Cap. IV. v. 4. ἕως τῶν κοίτης Φυνίκης καὶ Συρίας στρατηγὸν συναι- ξαντο. v. 11. παρωάς. v. 13. -σαν, ἀγνείαν. v. 15. καλλίστοις. v. 35. ἀδίκῃ φόνι. v. 36. ἀπικτόνητον. v. 40. ἀγνοῖαν. v. 45. πῶσαι pro πῶσαι. Cap. V. v. 3. κα- μάτων. v. 6. τὴν συγγενεῖς. v. 14. τέσσαρας. v. 20. ἐκοιμήσαντο. v. 21. τὴν πρὸς τὴν, pro γλῶ πτωτῶ habet MS. v. 23. Μενέλαος ὁς χρεΐσας. v. 27. εἰς ἐβόροι pro στήμφοι. Cap. VI. v. 2. νεώ. v. 5. ἀποδιδυ- μένων. v. 7. ἠνεγχεζόντο. v. 8. ἀσυρεῖς. v. 14. κατα- τήσαντο. v. 23. ὁπλοκτῆς. v. 24. πολλοὺς τῶν νέων, item μεταδιδόναι pro μεταδιδόναι, vel μεταδόναι. v. 25. ἀκαίριον (forte ἀκαίριον) pro ἀκαίριον. v. 29. πρὸς αὐτὸν τὴν μικρὴν πρὸς τὴν εὐμένειαν ἢ δυσμένειαν. Cap. VII. v. 4. τὸ γὰρ δὲ, item γλαστοπῆν. v. 7. φάσμα. v. 9. ἡμᾶς post ἀναβίωσιν ζωῆς male repetit Librarius. v. 21. παλαρμένω, item δῆλον. v. 22. διπύρασα. v. 37. πύχην pro ψυχῇ. v. 38. τὴν σύμπα. v. 42. ἀσπασσόμενος. Cap. VIII. v. 4. ἀμαρτήτων. v. 5. τῶν. v. 8. ἐρχόμενος. v. 9. σωθήσεται, & εὐ- πολεμικαίς. v. 11. σῶμα ταλάντη. v. 14. ἡξίον. v. 15. ἐπ' αὐτῷ. v. 24. ἠνεγχεζόντο. v. 26. συγχεζόμενοι. v. 33. ἱρεῖς. ibid. ὡς εἰς ἑν. v. 35. τῶν τοῦτον. Cap. IX. v. 11. λέγειν. v. 17. ἐπιπλάσας καὶ ἀγγέλλοντας. v. 28. οἰκίαν pro οἰκίαν. Cap. X. v. 1. αὐτῶν. v. 14. τῶν. v. 16. λιτανείαν. v. 21. προσελθόντες. v. 27. σωτηρίαν. v. 28. τὸ δὲ Κύριον καταφυγῶν. Cap. XI. v. 5. χρεῖαν, ἔδωκεν. v. 6. verba ὡς δὲ μετέλεον bis scripta. ibidem ἰκέτερον. v. 7. πρὸς τὸν Μακκα- βαιοσ πρὸς τὸν. v. 11. χρεῖαν. v. 12. διωκόμενος. v. 14. ἔπειτα. v. 24. ἰουδαίαν. v. 26. ἰδὲ. v. 30. κατα- πορεύμενος, & mox ἰδὲ loco ἀδείας. v. 34. ἐπι- φαν, & τῶν δῆμον. Cap. XII. v. 6. ἡμῶν pro λι- μέν. v. 7. ἀνέχουσιν, & τὸν σύμπα. v. 8. καὶ ταῖς, & βυλόμενος. v. 12. χρυσίμοις. v. 19. τὸς ὑπὸ Τιμοθέου ἀπολλύσαν καταλελειμένους. v. 33. εὐνοότερον ὄν. v. 24. ὡς pro ὡς. v. 35. πρὸς Θρακῶν. v. 38. δῆλον. v. 42. in fine ἀμαρτημάτων. Cap. XIII. v. 3. κα- σαδισσόμενος. Cap. XIV. v. 3. ὁπλοδωγμῶν. v. 5. κατέστηκαν. v. 9. τέρας. v. 15. ἀνπλασάντων. v. 28. ἀδέτησιν. v. 32. γινώσκων. v. 45. διελθόντων. Cap. XV. v. 1. ἡμέρας. v. 3. ἐπῆραν. v. 5. κατὰ pro κατὰ. v. 6. συ- λαχθῶν. v. 11. ἔκαστος. v. 14. ἐπὶ pro ἐπὶ. v. 23. τῶν. v. 24. καταπλάσσαν. v. 31. ὁμοειδῆς (quan- quam prius scriptum fuisse videatur ὁμοειδῆς.) v. 39. εἰ πὴν καλῶς εὐδαιμονεῖς.

LIB. III. MACCAB.

Cap. I. v. 6. ἑοδαλώτας. v. 9. τῶν τοῦτον. v. 12. ἐκείνῳ, item ἃ πῶ pro διὰ πῶ. v. 19. φωνήσαν. v. 22. ἡδὲ post ἀποδοῦσαν male repetitur. v. 23. πρὸς τὸν. v. 25. ἢ δὲ. Cap. II. v. 2. ἀδινεῖ προσφασσόμενος. v. 10. μέλων loco μεγάλων. v. 15. ἀμύλακας. v. 17. εὐδαιμονεῖς. v. 18. ἀνέδυσιν. v. 19. ἐπ' αὐτῶν pro ἐπαύξων.

v. 20. τὸς ζῶν. v. 23. πόλει, & ὁπλοδωγμῶν. Cap. III. v. 2. συμφορανῶν. v. 8. ὑπολαμβάνειν. v. 10. μένος pro ἀσμένους. v. 13. ἀνθήματα vel ἀνθήματα, pro ἀνθήματα. v. 13. βασιλεὺς pro βασιλεῖς. v. 17. ἐσάσης. v. 18. καὶ ἀκατέστησιν. v. 19. διελθόμενος. Cap. IV. v. 3. οἰκίαν pro οἰκίαν. v. 5. γερῶν πάλιν πολιῶν. ibid. ἔξισαν κατὰ χρῆμα. v. 8. ἀγορεύσεις. v. 13. φρονεῖ pro φρονεῖ. v. 14. διωκτοῦ. Cap. V. v. 7. βασιλῆ pro βασιλῆ. v. 9. τιταγμένους. v. 11. σπῆρας. v. 12. ἔχεν pro ἔχεν. v. 14. συνέσπῃς. v. 21. ἐξέλωσιν, & σπῆρας. v. 24. σοι male repetitur post πῶς αὐτῶν. v. 25. ταῖς οἰκίας pro ταῖς οἰκίαις. v. 34. ἔχοντες, item ἔχοντες ἀλλ' pro ἔχοντες γὰρ. Cap. VI. v. 3. ὑπὸ pro ὑπὸ recen- tiori manu. v. 5. φλόγα pro φλόγα πῶς. v. 6. βορέ. v. 8. ὡ pro ὡς. v. 12. ἐν πῆμα, διωκόμενος. v. 32. τῆς τῷ κρατήσαντο. v. 29. ὅρα pro ὅρα, id est σωτήρας, item αὐθέντας. v. 31. οἰνοδωγμῶν. Cap. VII. v. 8. τὴν βασιλείαν. v. 11. τὴν τὸ Ἀλληλῆα. v. 14. σωτηρίαν ἀπό- λυσιν, item ἀνέξουσιν, nec non ἀγίων σοι pro ἀγίων σω- τῆς. v. 16. πάντας. v. 18. ἔκαστον.

LIB. IV. MACCAB.

Cap. I. §. 8. v. 19. ἐξ ἧς δὲ τῶν παδῶν. Ibidem v. 20. πρὸς τὴν, & paulo post πολλὰ. §. 9. v. 25. πολυποστῶται. §. 11. v. 33. ἀπειρημένα, item οἶμον, & mox v. 34. βρωματῶν, atque ἀνακαμψόμεθα v. ult. Cap. II. §. 1. v. 4. μόνον δὲ τῆς τῆς. §. 2. in fine πα- σῶν v. 9 loco παδῶν. §. 3. v. 11. ὁρῶντο. Cap. V. πεπαισμένους, paulo post χρεῖαν, item παιδῶν, deinde ἔχεν, denique ἱρεῖς pro ἱερεῖς. Cap. VI. ὁρ- ὄν, mox γὰρ τοι, item σε δὲ pro σὺ δὲ — γὰρ δὲ pro γὰρ δὲ. Cap. VII. ab initio πρὸς loco πρὸς, id est πατὴρ, deinde πρὸς τὸν, denique ἱρεῖς ὁδῶν- τας. Cap. VIII. πῶς, & prope finem οἰνοδωγμῶν. Cap. XI. ab initio κατὰ κράτος, deinde καὶ καὶ τὸ σῶμα. Mox Scriba κατὰ κράτος perperam repetiit post κατὰ κράτος. Mox τελευτήσας, deinde ἀνοία pro ἀνοία, & αὐ pro αὐτῷ. Cap. XII. κατὰ κράτος. Cap. XIII. ἐπικράτης, mox ἔν δὲ. Ibidem πρὸς pro πρὸς (id est πρὸς) κατὰ. prope finem τοι αὐτῶν pro τῷ αὐτῷ. mox πρὸς ἀλλήλους. Cap. XV. παιδὶ χαρακτήρα. Ibidem καλογο- ρείας. Ibid. ἀπὸ τῶν, deinde φωνῶν loco φωνήσαντων. Ibidem τῷ αὐτῷ ψυχῆς. Cap. XVI. ἕως τῆς φιλο- τεκνίας. Cap. XVII. τῆς — ὑπομονῆς. Cap. XVIII. ἐνίκων loco εὐνίκων. Ibidem πικρὰ, denique ἐπὶ πᾶσι pro ἐπὶ πᾶσι. At hæc nimis.

§. 5. Hæc nimiam forsan Grabii diligentiam ostendunt: sed nimis tamen aliorum quorundam curiositati debentur; ingenioque critico pollentibus aliquo modo inservire queunt. Brevitatis causa, sicut & in præcedentibus à Grabio ipso editis, vitiosa lectio Alexandrina hic solum ponitur, rectiori, quæ dictis in locis videri potest, non addita, nisi ubi ad quam vocem S. Textus mendum pertineat, non ita facile patet. Præter hæc vero dantur & nonnulla alia, circa singularem Codicis hujus MS. scripturam, ut doctis quibusdam Viris videtur, notatu digna. Observante scilicet Grabio, Δαυὶδ (juxta Hebr. דָּוִד) cum non ε scriptum extat libro secundo Regum Cap. I. v. 1. & Cap. I. v. 4. Nec non Lib. IV. Maccab. v. 6. cum hoc loco paulo post, v. 7. ut & alias in his ipsis Historicis libris, nec non in Psalmis, semper abbreviatum occurrat, hunc in modum דָּוִד. De quo consuli possunt Præliminaria Commentariorum Eusebii in Psalmos, quibus Editionem suam nobilissimam ornavit magnum Benedictini Ordinis Decus, Grabioque dum vivebat amicus, Celeberrimus Gallus D. de Monte Falconis (Montfaucon) ut & Prolegom. Tom. ult. cap. 2. §. 7. In Lib. I. Reg. Cap.

Cap. XXIII. v. 13. Υ exaratum invenitur pro *παρακρίσις*, cum nusquam alibi Numerum unica litera expressum se observavisse, vel saltem meminisse, dicat Gravius. In Lib. III. Reg. Cap. XXI. v. 21. scriptum est *ἑξολοθρῶσαι*, sed eodem capite scriptum v. 26. *ἑξολοθρῶσιν*. & Lib. IV. Reg. Cap. IX. v. 6, 8. *ἑξολοθρῶσαι*. *Ἐξαρῶ* prius scriptum fuit 2 Reg. Cap. XII. v. 11. sed eadem, uti videtur, manus *Iota* super *Epsilon* posuit, sicque fecit *ἑξήρῳ*, quod in Textu nostro expressum est. 4 Reg. Cap. II. v. 11. *ὧς* super *εἰς* rasura apparet; unde *ὧς* superscriptum fuisse videtur, sed in ipso tramite lineæ nullum est spatium. Unde prior Librarius, qui illud *ὧς* superscripsit, Eliam non in cælum revera raptum fuisse, sed *tantum* in cælum elevatum esse; ac transportatum à terris fuisse in locum absconditum, sive Paradisum, ubicunque is sit, existimabat: at posterior, qui istius vocalæ superscriptæ rasuram fecit, aliam forsan fovebat sententiam, aut saltem tanquam additamentum expungendum esse censebat. Constat autem hinc primum Scribam, quisquis is fuerit, illud *ὧς* in Textum non inseruisse: sed alterum supervenisse, ac emendationem sive corruptionem hanc suam inter lineas addidisse; deinde & tertium quendam, qui hujus erasor extitit.

§. 6. Ubi Scriptura plane est oblitterata, vel excisa, receptam lectionem secutus est semper Vir Clarissimus *ὁ μακαρίτης*. Sic 2 Paralip. Cap. II. v. 16. *ῥεδίαις* in exemplari suo expressit, licet *ῥεδίαις* scriptum fuisse videatur. Sic Cap. VI. v. 15. *ἐπαύρῳ* juxta omnia quæ vidit unquam exemplaria expressit ipse, licet *ἐπαύρῳ* scriptum fuisse appareat; sed oblitteratum. 1 Esdr. Cap. IV. v. 10. prius scriptum videbatur *ἐναύρῳ*, uti versu 3. plurima exemplaria habent, loco *ποιήσουσιν* quod nostrum *Alex.* exhibet; unde & ille ita expressit, licet eraso v. recentiori calamo sit *ἐπαύρῳ*. Adeo diligenter & subtiliter singulas literas apicelque observabat Gravius, & recentiore à veteri Scriptura accuratissime distinguebat. Ibi dem etiam versu 39. *ποιῶν* prius scriptum fuisse ab illo observabatur; sed v. erasum erat. Similiter 2 Esdr. Cap. II. v. 9. in voce *Ζαχχαὶ* ultimam literam v. non prospicere licet, spatio prorsus oblitterato: quam tamen exprimendam esse non sine ratione decrevit. Nec non versu 51. *Ἀρῶ* posuit, receptam lectionem secutus, licet in MS. ultimæ literæ etiam diversæ fuisse videantur. Similiterque v. 59. *Ἡδὲν* posuit, licet forte MS. *Ἡδὲν*, vel simile quid habuisse videatur. Item *Neemix* Cap. V. v. 11. *ο* in *σήμερον*, teste illo, non apparet, sed rasuræ literæ *υ*, adeo ut Scriba per errorem *σήμερον* scripsisse illi videatur: quem errorem in textu igitur correxit.

§. 7. Sunt & alia quædam in Cod. MS. menda, licet non adeo magni forsan momenti, ab ipsis tamen Librariis correctæ; quæ diligentissime in libris hoc Tomo contentis, ne fidei suæ vel in minimis deesse videretur, adnotavit Gravius. Sunt quoque Lectiones genuinæ ab ipso observatæ, quas dum manus quædam temeraria emendare voluit, corrupit. Utriusque generis ab illo notata invenio, quæ subsequuntur. 4 Reg. Cap. XXIII. v. 4. *τῷ Βάαλ* raso spatio *ο* est superscriptum; adeo ut prius *τῷ Βάαλ*, ut v. 5. & alibi superscriptum fuisse V. D. suspicetur. 2 Paralip. Cap. II. v. 12. recentior Librarius, qui aliquot lineis novum superinduxit atramentum, exaravit *ὁκόν τε βασιλείας*: sed vulgatam lectionem aliorum Codicum secutus, etiam *τῷ βασιλείας* excudi

voluit V. D. monuitque. Cap. IV. v. 10. *χρησέιν* prius scriptum fuit; sed eadem, uti videtur, manus fecit *χρησέιν*, sicut & versu 11. legitur. Cap. VI. v. 6. *ὧς* super raso spatio, recentiori manu, scriptum est, ita ut extra tramitem lineæ excurret: adeoque prius *τῷ* scriptum fuisse videatur, sicut habet Cod. Rom. Cap. IX. v. 4. *αὐτῷ* post *ἱματισμὸν* recte scriptum fuit; sed recentior Librarius perperam, posteriori syllaba raso, fecit *αὐτῷ*. Unde hoc ejus vitium exprimere noluit Gravius. Cap. XVI. v. 8. *πάλαι* super raso spatio scriptum recentiori atramento, adeo ut prius genuina lectio *χρῶσι* in MS. extitisse videatur. Cap. XVII. v. 8. literam v. vocis *Ταβανία* annexam bene, inquit, erasit Librarius. Observat quoque *ὁ μὲν* in Cap. XXIX. v. 30. scriptum pro *ὁ μὲν*. Et hæc quidem de summa ipsius diligentia, & Critica *ἀκρίβεια*, satis superque dicta sufficiant.

§. 8. Cæterum cum aliquantulum diversa sit, uti ipse in Præliminaribus suis recte observavit, ab hodierna priscorum Librariorum scribendi ratio; cumque in Alexandrino Codice reperiantur multa quæ Ionicam, multa etiam quæ Alexandrinam redolent Dialectum, siue scripturæ formulam, sicut à nobis ante breviter annotatum est; de peculiari in Membranis hisce vetustissimis scribendi modo nonnulla, ex libris nunc editis, subjungere libet. Ad Vocalium enim, simplicium compositarumque permutationem quod attinet, de qua egit Gravius, in hujus quoque Tomi libris quam plurima nobis occurrunt exempla, cujusmodi sunt

Permutatæ Vocales.

A & B in Codice *Alex.* frequenter permutantur: *οἶδης* pro *οἶδης*, *μῆρης* pro *μῆρης*, *τίσπρα* pro *τίσπρα*, & similia. Sic 1 Reg. XIX. v. 17. *ἐξαπίστεις* pro *ἐξαπίστεις*: ut *οἶδης* loco *οἶδης* 2 Reg. II. v. 26. *τίσπρα* 3 Reg. XV. v. 33. sed *τίσπρα* 3 Reg. XVIII. v. 34. *παστράκοντα* 2 Reg. II. v. 10. Cap. V. v. 4. C. X. v. 18. C. XV. v. 7. 3 Reg. II. v. 11. C. IV. v. 25. C. VI. v. 17. C. VII. v. 3. &c. ac in uno capite, secundo scilicet Lib. I. Esdræ aliquoties. Item *παστράκοντα* 3 Reg. VI. v. 1. & alibi sæpe. Sic etiam *ἐξερωνήσω* legitur 1 Reg. XXIII. v. 23. sed & *ἐραυήσουσιν* 3 Reg. XX. v. 6. & 1 Paralip. XIX. v. 3. At *ἐραυήσουσιν* 2 Reg. X. 3. sicut & *ἐξερωνήσω* 1 Maccab. IV. v. 26. Quinetiam *ἐκαδέισιν* 2 Paralip. XXXIV. v. 5. 1 Maccab. XIII. v. 47 & 50. nec non 2 Maccab. II. v. 19. sed mox v. . habet *καθαρίσαι*: sicuti etiam *ἐκαδέισιν* 2 Esdr. VI. v. 20. & *Neemix* XII. v. 30. nec non *καθαρίσιν* 2 Maccab. XIV. v. 36. *Μιερῶ* pro *Μιερῶ* 2 Maccab. IV. v. 10.

E & H. Lib. I. Reg. I. v. 11. *πίπτε* pro *πίπτε*. 2 Reg. II. v. 30. *ἐννι* pro *ἐννι*. Cap. XIX. v. 6. *οἶδης* pro *οἶδης*. 4 Reg. VI. v. 17. *πῆρης* pro *πῆρης*. 1 Paralip. XXVIII. v. 8. *π* pro *π*. Contra *ζῆτῆν* pro *ζῆτῆν* 1 Reg. XXIV. v. 3. *βέλεται* pro *βέλεται* 1 Reg. XX. v. 3. *δαλύνται* pro *δαλύνται* (ubi & *αι* cum i permixtum) 3 Reg. IX. v. 6. *δυνατῆρ* pro *δυνατῆρ* 4 Reg. XI. v. 2. *ὑποσῆμα* 1 Paralip. XI. v. 16. *σῆμα* 3 Maccab. III. 6. *κατῆστρα* 3 Maccab. V. v. 30. *ἀλικτον* pro *ἀλικτον* 3 Maccab. IV. v. 2. & *κατακλερονομῶν* pro *κατακλερονομῶν* 1 Paralip. XXVIII. v. 8. ubi & *αι* pro *ι*.

B & I. Sicuti etiam B & BI, in *χειλάρχω* pro *χειλάρχω* 1 Reg. XVII. v. 18. & in *χῆρ* pro *χῆρ* 1 Reg. XVIII. v. 21. nisi hoc potius Sphalma sit *ἀποκρίνουν* pro *ἀποκρίνουν* nisi hoc scripsit pro *ἀποκρίνουν*, ut *Rom.* Editio habet. Et nonnulla alia ejusmodi.

CAP. II.

PROLEGOMENA.

H & I. Hujus permutationis exempla occurrunt 3 Reg. XIX. v. 15 & 16. *χρίσεις* pro *χρίσεις*. 2 Esdr. VIII. v. 21. *κτίσει* pro *κτίσει*. 1 Maccab. XII. v. 36. *ἀλχηρῶσαι* pro *ἀλχηρῶσαι*. 2 Maccab. IV. v. 2. *περοτοκλίσια* pro *περοτοκλίσια*. 2 Macc. X. v. 2. *διμιμυρμένους* pro *διμιμυρμένους*. Cap. XII. v. 23. *ἀλιπείους* pro *ἀλιπείους*. Cap. XIV. v. 42. *ἀλιπείους*, & sequenti Cap. XV. v. 3. *τεισαλιπείους*. sed Cap. XIII. v. 4. *ἀλιπείους* habet.

I & T. Hinc pro *γίνεται* scribitur *γίνεται* 2 Reg. XII. v. 27. pro *δύο* etiam *δύο* 2 Reg. II. v. 12. & *δεξιόων* loco *δεξιόων* 2 Maccab. V. v. 11. & in sequenti Cap. VI. uti etiam *κατεδυκτῆτας* pro *κατεδυκτῆτας* Cap. XIV. v. 43. contra *φύλων* loco *φύλων* 1 Maccab. VII. v. 8. & *καδυδύσαντες* 3 Macc. VII. v. 20. pro *καδυδύσαντες*.

T & H. *Εὐδης* pro *Εὐδης* 2 Reg. XVII. v. 4. 1 Paralip. XIII. v. 4. *ἡμῶν* loco *ἡμῶν*. 1 Reg. XII. v. 6, 8. bis, v. 12. bis. 4 Reg. XVII. v. 13. 1 Paralip. XXVIII. v. 8. & XXIX. v. 20. 2 Paralip. XXX. v. 9. bis. *Neemix* IX. v. 6. *Tobix* XII. v. 6. 1 Maccab. V. 32. & IX. 46. Contra *ἡμῶν* loco *ἡμῶν* 1 Paralip. XIII. v. 2. 2 Paralip. XIX. v. 7. & XXXII. v. 11. *Judith* VIII. v. 19. (post *ἀδελφῶν*) recentiori manu; & Cap. XII. v. 12. Item *ἡμῶν* pro *ἡμῶν* 3 Reg. XII. v. 16. & *Esther* Cap. III. in Epistola. *ἡμῶν* etiam 2 Paral. XXXII. v. 11. 1 Maccab. XV. v. 17. pro *ἡμῶν*. At *ἡμῶν* pro *ἡμῶν* 1 Reg. X. v. 2. *Tob* VI. v. 18. 2 Maccab. XI. v. 29. Et *ἡμῶν* pro *ἡμῶν* 1 Maccab. X. v. 72. sicut & *ἡμῶν* pro *ἡμῶν* 1 Maccab. III. v. 22.

O & Ω. Lib. I. Reg. XXVI. v. 9. *ἀδωδῶσαι*, & 3 Reg. II. v. 9. *ἀδωδῶσαι*. 4 Reg. XXIII. v. 7. *τῶν οἰκῶν* pro *οἰκῶν*. 2 Paralip. I. v. 17. *ἱππῶν* pro *ἱππῶν*. 2 Paralip. VI. v. 24, 32, & 34. *ἐξομολογῶνται* & *προσβύζονται*, pro *ἐξομολογῶνται* & *προσβύζονται*, unum ter, alterum quater, & sæpius alibi, occurrunt; quod & in B. P. est annotatum. *ἐπικαλισμέναι* pro *ἐπικαλισμέναι* *Judith* VIII. v. 16. *ποιήσωμεν* pro *ποιήσωμεν* 1 Maccab. V. v. 57. Contra *δοξάσωμεν* pro *δοξάσωμεν* 1 Maccab. XV. v. 9. & *δωμάτων* loco *δωμάτων* 2 Paralip. XXXI. v. 14. At pro *καταρδῶν* scribitur Cap. XXXV. v. 10. *καταρδῶν*, & v. 13. *εὐδῶν* fimiliter pro *εὐδῶν*, sicuti Cap. XIV. v. 7. *εὐδῶν* pro *εὐδῶν*, & *κατενοδῶν* 1 Maccab. II. v. 47. nec non *εὐδῶν* 1 Maccab. III. v. 6. & XIV. v. 36. *ἐχύρωσαν* pro *ἐχύρωσαν* 1 Maccab. VI. v. 26. *ἐνομάδην* pro *ἐνομάδην* Cap. XIV. v. 10. Ibidem v. 32. *ἐπλοδοτῆδην* pro *ἐπλοδοτῆδην*. Sic quoque *τὸ* pro *τὸ* *Neemix* VII. v. 63. *περοτόκα* pro *περοτόκα* *Neemix* X. v. 36. bis. *παλαιωτέρων* pro *παλαιωτέρων* *Esther* VIII. in Epistola. *ἐξομολογῆτο* pro *ἐξομολογῆτο* *Tobit* XI. v. 16. *φορολογίας* pro *φορολογίας*, ubi & *εἰ* pro *εἰ*. *αὐτῶν* pro *αὐτῶν* 1 Maccab. VI. v. 58. & *ἀρχιερωσύνης* pro *ἀρχιερωσύνης* Cap. VII. v. 21. His ita de Vocalium simplicium permutatione positis, ac observatis, ad Vocales etiam compositas, sive Diphthongos, majoris adhuc illustrationis gratia, nunc procedendum est.

Permutatae Vocales & Diphthongi.

AI & E permutantur in *Ἀρμαδῆμ* pro *Ἀρμαδῆμ*, *παιδῶν* pro *παιδῶν*, *ἔρω* pro *ἔρω*, *αἶν* pro *αἶν*. Cujus Permutationis plurima dantur exempla, sicuti in Lib. I. Reg. I. v. 1. pro *Ἀρμαδῆμ*, uti v. 1 & 19. recte legitur, est *Ἀρμαδῆμ*. Id magis etiam notandum propter diæresin *αἶ*. Item Cap. XIV. v. 14. & XX. v. 5. & alibi sæpe, *παιδῶν* loco *παιδῶν* habetur. Et e contra Cap. XVII. v. 39. *διαφύσιν* pro *διαφύσιν*. Item 2 Reg. XXIV. v. 12. *ἔρω* pro *ἔρω*. 3 Reg. VI. v. 34. & *Neemix* XII. v. 36. *αἶν*

pro *αἶν*. 3 Reg. VIII. v. 35. *καυδῆτος* loco *καυδῆτος*. Cap. IX. v. 6. *ἀπὸρῆται* — *φολῆται*, pro *ἀπὸρῆται* — *φολῆται*. Cap. XIII. v. 30. *ἀδελφῶν* pro *ἀδελφῶν*. Cap. XVI. v. 16. & 4 Reg. XXV. v. 21. *ἔπυσιν* pro *ἔπυσιν*. 4 Reg. XX. v. 19. *αἶν* pro *αἶν*. 4 Reg. XXV. v. 7. & 2 Paralip. XXXIII. v. 11. *πῦδης* pro *πῦδης*. & *Judith* VII. v. 9. & 4 Maccab. VI. *πῦδης* pro *πῦδης*. 1 Paralip. XVI. v. 5. *νάβλεις* pro *νάβλεις*. 2 Esdr. IV. v. 17. & *Neemix* VIII. v. 13. *χραμματῶν* pro *χραμματῶν*. 2 Esdr. VI. v. 1. *βιβλιοθήκας* pro *βιβλιοθήκας*. *Neemix* II. v. 18. *χέρεις* pro *χέρεις*. 1 Maccab. XI. v. 42. *σι* pro *σι*. Cap. XIV. v. 5. *πῦς* pro *πῦς*, & v. 18. *χαλκῶν* pro *χαλκῶν*. 2 Maccab. VI. v. 4. *ἐτέρων* pro *ἐτέρων*. 3 Maccab. I. v. 14. *αἰδῶσιν* pro *αἰδῶσιν*. Cap. III. v. 3. *αἶν* pro *αἶν*.

EI & E permutantur ut ante, in *χῆρ* pro *χῆρ*. EI autem & H in *πύλῃ* pro *πύλῃ* 4 Reg. VII. v. 18. Item *τῶν τείχων* pro *τείχων*, & *ἐκπῆν* pro *ἐκπῆν* *Esther* IV. v. 11. *ὀπρῆται* pro *ὀπρῆται* *Judith* VIII. v. 10. *ποιήσεις* pro *ποιήσεις* *Judith* XV. v. 22. *Ἐπρανῆς* pro *Ἐπρανῆς* 1 Maccab. I. v. 11. *ἔχῃ* pro *ἔχῃ* 1 Maccab. III. v. 30. *δωδῶν* pro *δωδῶν* Cap. VI. v. 27. *ἀπαστάσει* pro *ἀπαστάσει* Cap. XIII. v. 16. *ἐκδικήσιν* pro *ἐκδικήσιν* Cap. XV. v. 21. Contra *ἐλῆσιν* pro *ἐλῆσιν* 2 Maccab. II. v. 18. & *δωδῶν* pro *δωδῶν* 2 Maccab. IX. v. 17.

EI & I permutantur; adeo ut EI pro I consona sit sæpe positum. Sic Lib. I. Reg. IX. v. 1. *Εἰμναῖν* pro *Ἰμναῖν*. Et XI. v. 9. *Εἰαῖς* pro *Ἰαῖς*. Item Cap. XII. v. 9. &c. Sic quoque *Εἰαμῖν* pro *Ἰαμῖν* 1 Reg. XIV. v. 51. *Εἰσάμῃ* pro *Ἰσάμῃ* Cap. XXVI. v. 3. & ibidem vers. 6. *Σαρέων* pro *Σαρέων*. Porro *Εἰδῶν* pro *Ἰδῶν* Cap. XXX. v. 27. Similiter *Εἰδραδῶν* pro *Ἰδραδῶν* 2 Reg. III. v. 5. *Εἰδῶν* Cap. XII. v. 25. *Εἰμνῶν* Cap. XVI. v. 11. *Εἰνῶν* 3 Reg. XVI. v. 1, 7. *Εἰδῶν* 4 Reg. XXIII. v. 36. *Εἰεχῶν* *Judith* IV. v. 3. pro *Ἰεχῶν*. Et *Εἰδῶν* 2 Maccab. II. v. 24. pro *Ἰδῶν*. Nec raro etiam pro I Vocali ponitur Diphthongus *ei*. Sic *ἐπῆ* scribitur pro *ἔπῃ* *Neemix* III. v. 4. ter, ut & in sequentibus: & *ῶσιν* pro *ῶσιν* 2 Esdr. VII. v. 25. Contra vero *ἐπ* pro *ἔπῃ* 1 Macc. I. v. 11. & *χράμματα* pro *χραμματῶν* 2 Esdr. VII. v. 11 & 12. Sicuti etiam I & T, ita EI & T quoque nonnunquam permutantur: unde *τῶν ἡμῶν* in MS. pro *ἡμῶν* 1 Paralip. XXVII. v. 20.

Ω & OI. *Καίον* pro *Καίον* 2 Reg. II. v. 3. *Καίον* pro *Καίον* 1 Esdr. V. v. 46. 1 Maccab. XIII. v. 48. *οἰκοδομήσιν* pro *οἰκοδομήσιν* 3 Reg. VII. v. 12. 1 Maccab. X. v. 12. & XVI. v. 9. *οἰκοδομήσιν* pro *οἰκοδομήσιν*, *Tobix* I. v. 4. *οἰκοδομήσιν* pro *οἰκοδομήσιν* 1 Macc. I. v. 54. Contra *οἰκοδομήσιν* pro *οἰκοδομήσιν* 1 Macc. Cap. XV. v. 39. Hæc parvi quidem momenti esse videntur; nec tamen omnino negligenda. Quid vero ex tali hac vocalium tam simplicium quam compositarum permixtione, quid ex brevium prolongatione, aut ex longarum e contra abbreviatione, quid ex ejusdem fere aut haud abfimilis soni characterum permutatione, quid demum ex dissimilium quoque quarundam nonnunquam literarum, sive vocalium sive consonantium, mutua inter se translatione, & vicaria positione, concludendum sit, dijudicent Viri Critici, qui subtilia & literalia hæc sapiunt curantque.

§. 9. Quod autem de literarum Consonantium vel permutatione, vel additione, vel etiam omissionem, in Prolegomenis suis ad Tomos ante editos, monuit Græbius, id ad hunc quoque Editionis Alexandrinæ Tomum, librosque in eo comprehensos, revera pertinet. Quippe & in his

his etiam literæ duræ & aspiratæ, sicuti α & χ, τ & θ, ac similia, invicem commutantur, nonnullæ adjiuntur vel duplicantur, nec non quædam omittuntur vel eliduntur, vocesque usitatioribus eodem modo abbreviatæ occurrunt. Sæpius enim consonas in libris hisce duplicavit Scriba Alexandrinus, nonnunquam & loco duplicatarum simplices posuit; molles aliquando induravit, durasque pariter adspiravit emolli- vitque; nec non pro more suo literam unam aut addidit aut subtraxit, inque vocum præfer- tim compositione quasdam scribendi formulas sibi quasi peculiare retinuit. De quibus nunc proponenda sunt exempla.

Duplicata Consonæ.

Lib. I. Reg. I. v. 3. ἀνάθεν. Cap. II. v. 25. ἀμαρτάνων. Cap. IV. v. 1. & Cap. V. v. 1. Ἀδινίζε. Cap. V. v. 5. ὑπερέβην. Cap. VI. v. 2. & Cap. XI. v. 3. ἀποσελλῶμεν. Cap. VII. v. 14. Ἀμμοραίου cum duplici μ, loco Ἀμορραίου, ubi contra simplex & loco duplicis. Cap. IX. v. 1. Εἰμμενναίου. Cap. XIX. v. 19. ἀπαγγέλλη pro ἀπαγγέλλη, & Cap. XXII. v. 22. ἀπαγγέλλη pro ἀπαγγέλλει. Cap. XXX. v. 16. Ἀφραχχοιδός. 3 Reg. VII. v. 15. ἐχόνδον. Cap. XXII. v. 6. ἀνάθεν. sed v. 15. ejusdem Capituli MS. habet ἀνάθεν, scribitur etiam 1 Maccab. VI. v. 48. ἀνέθεν. Sic eodem etiam Cap. XXII. v. 32. ἀπύχυνε. 4 Reg. V. v. 5. ἐξαποσελλῶ pro ἐξαπο- σελλῶ. 2 Paralip. XXVIII. v. 15. σεβάλλον pro σεβάλλον, & 1 Maccab. III. v. 1. σεβάλλοντο pro σεβάλλοντο. nam Aoristi utrobique præcedunt & sequuntur. συνέβαλλον loco συνέβαλον 1 Macc. IV. v. 34. nam sequitur ἔπουν. Similiter παρῆβαλλον (sequentibus Aoristis) 1 Macc. IX. v. 3. ἐγενήθη 1 Maccab. II. v. 11. & Cap. IV. v. 35. γεννηθέντα. Item 3 Maccab. VI. v. 5. ἐξέσω pro ἐξέσω, sicuti & 4 Maccab. VI. v. 20. καταγγελομένοι pro κατα- γελομένοι.

Loco Duplicatarum simplex Consona.

Lib. I. Reg. IV. v. 1. παρῆβαλλον bis (quan- quam posteriori loco alterum α postea fit inser- tum:) & Cap. XVII. v. 2. Similiter παρῆβαλοι Cap. XI. v. 1. (nec non 1 Maccab. III. v. 42.) Cap. VII. v. 5, seqq. Μασράτ pro Μασραδ, ubi & τ pro θ. Ibid. v. 14. Ἀμμοραίου pro Ἀμορραίου. Cap. VIII. v. 13. μαρτερίσας pro μαρτερίσας. Cap. XI. v. 9. ἀπαγγέλλων. & Cap. XIX. v. 18. ἀπαγγέλλει. Item 2 Reg. XVII. v. 17. ἀπαγγέλλων. Porro 1 Reg. XIX. v. 14. λούται, & XXI. v. 2. λούται. Cap. XXII. v. 14. ἐξομύματα, & 2 Reg. I. v. 13. ἀπα- γέλλον pro ἀπαγγέλλον, ubi tam γ quam λ simplex. 3 Reg. IV. v. 33. ὑπόπου pro ὑπόπου. Cap. XIII. v. 25. & Tobie I. v. 20. ἐμμεδόν pro ἐμμεδόν. Cap. XIX. v. 11. συσάμει; sed mox ibidem συ- σαμει. 4 Reg. VIII. v. 6. & 1 Maccab. XIV. v. 8. γνήματα. Neemie X. v. 35. bis, nec non 1 Mac- cab. III. v. 49. πρωτογνήματα. 1 Maccab. I. v. 40. γνήματα pro γνή— Ibid. Cap. III. v. 4. γνήματα, & Cap. XI. v. 34. Sic loco ἐξέσω scribitur 1 Es- dra IV. v. 30. ἐξάπιν. Et 2 Esdra VIII. v. 3. σύστημα pro σύστημα. Similiter 2 Maccab. III. v. 11. δουκίς. Cap. XIV. v. 31. συγνός. 3 Maccab. IV. v. 1. πρεσβυτερικαυδόν. 4 Maccab. V. v. 13. συ- νομοήσας. Cap. XI. v. 15. γανθίντες; pro δουκίς, συγγνός, πρεσβυτερικαυδόν, συγγομοήσας, & γανθίντες.

Consonantes Adjecæ.

Γ, κ & ν sunt literæ quæ tam verbis quam nominibus nonnunquam adjiuntur. Sic ἀλφά scribitur pro ἀλφά 2 Maccab. IV. v. 13. ἐκχρά

pro ἐκχρά 1 Maccab. XI. v. 12. (ut ἐκχράινοντα 1 Maccab. VII. v. 26.) sed eodem Cap. XI. v. 40. MS. habet ἐκχράν in ἐκχράινον, sine adjecto α. Et συγγνός 2 Maccab. V. v. 9 pro συγγνός. Frequentissime autem N annexum Accusativis singulari- bus invenitur V. Gr. ἀδινίω 1 Reg. II. v. 10. ἀ- παίδαν Ibid. v. 19. νύκτα Cap. XIV. v. 34. & Cap. XIX. v. 11, ac ult. & 2 Reg. II. v. 29. quanquam νύκτα habet MS. 1 Reg. XIV. v. 36. & 2 Reg. II. v. ult. θώρακα 1 Reg. XVII. v. 39. χεῖρα 1 Reg. XXI. v. 8. ἱερέα Cap. XXII. v. 11. & 2 Paralip. XXIV. v. 9. 1 Esdr. VIII. v. 9. μείδαν 1 Reg. XXX. v. 23. κοιλάδα 2 Reg. V. v. 18. κοιτώναν 2 Reg. XIII. v. 10. βασιλεία 3 Reg. I. v. 45. γραμ- ματίαν 4 Reg. XXII. v. 3. Cap. XXV. v. 19. & 2 Paralip. XXXIV. v. 1. pro γραμματία, sicuti MS. habet v. 8. sc. 4 Reg. XXII. φάραγγα Judith XIII. v. 12. Πτολεμαίδαν 1 Maccab. X. v. 1. & φρίαν 3 Maccab. V. v. 3.

Consonantes permutatæ.

κ & χ. Sic ἐκδός pro ἐχδός scriptum 1 Reg. X. v. 11. Cap. XIV. v. 21. Cap. XIX. v. 7. 2 Reg. III. v. 17. &c. οὐκ pro οὐχ 4 Reg. VI. v. 19. bis. 1 Esdr. IV. 2 & 12. Ἀρχιμέλεα pro Ἀρχιμέλεχ 1 Reg. XXI. v. 8. Cap. XXII. v. 11. Cap. XXX. v. 7. 2 Reg. XI. v. 22. 1 Paralip. XXIV. v. 3. Ἀδρα- μέλεα pro Ἀδραμέλεχ. Sic etiam ἐκδρῶσα πῖς ἐκδρῶς in Apocryphis. Contra Σαδὼχ pro Σαδὼχ 1 Para- lip. XXIX. v. 22. οὐχ pro οὐκ 1 Esdr. IV. v. 34. ὁμώμοχον pro ὁμώμοχον Tobie IX. v. 3.

τ & θ. Sic Νεδωραδῆς pro Νετωραδῆς 4 Reg. XXX. v. 23. μετ' ἵππε 1 Esdra II. v. 30. μετ' ὄρ- κων 2 Macc. IV. v. 34. ἔδωκε 1 Macc. X. v. 42. pro ἔτισκε, uti præcedenti versu recte scriptum. ταῦτ' ἡμῖν pro ταῦθ' ἡμῖν 2 Maccab. VI. v. 17. κατ' ἡμα- τῶν 2 Macc. IX. v. 22. Contra κατ' ἡματῶν pro κατ' ἡματῶν 3 Maccab. IV. v. 8.

γ & κ. Sic ἐκδρῶσα 2 Maccab. IX. v. 8. pro ἐκδρῶσα. Item παρῆδρῶς 2 Macc. XV. v. 16. pro παρῆδρῶς. Εἰς ὑποδρῶς 3 Macc. V. v. 17. pro ὑποδρῶς. Similiterque δρῶς pro δρῶς sæpius. Item γ & χ. Sic δίδραγμα Neemie V. v. 15. pro δίδραγμα: & Cap. X. v. 32. δίδραγμα. Itemque γ & ν. Sicuti λούχαι Neemie IV. v. 16. pro λούχαι, uti præced. v. 13. & alibi legitur.

§. 10. Contra hodiernum etiam scribendi mo- rem literæ M & N in Membranis Alexandrinis sæpiissime retinentur, ubi illas vel liquefieri vel prorsus excidere, regulæ nostræ Grammaticales docent. Nempe M Nativum retentum reperit- ur in λαμβάνω, veluti in futuro λήμψομαι 1 Reg. II. v. 16. VI. v. 8. VIII. sæpius &c. in Aoristo ἐλήμψα 1 Reg. IV. v. 11, 17, 19, 22, &c. Unde ἐλήμψατος 1 Reg. XXI. v. 14. & seq. at 4 Reg. IX. v. 11. sine μ semel scriptum invenitur. Simili- ter N quoque nativum est in συγγνός, quod more nostro scribimus συγγνός, veluti 3 Macc. IV. v. 8. Atque sic etiam in aliis nonnullis. Frequentif- sime autem in hoc Tomo N primitivum, juxta lectionem Alexandrinam, retentum pro γ vel M reperitur. Sic Lib. I. Reg. XVII. v. 41. ἐνρίζον. v. 46. παρῆβαλλας, &c. Cap. XXIV. v. 5. παρῆ- βαλλας. 1 Reg. XXII. v. 8. οὐκινε. 2 Reg. IV. v. 11. ἀπικτήχων pro ἀπικτήχων. 3 Reg. VI. v. 29. ἐκλόαπη, ita ut ἐκλόαπη (quomodo v. 32. extat) & ἐκλόαπη, vel — λαμπά legi possit: eodemque v. 32. ἐκλόαπη. Sic ἐκκαταλείψω 4 Reg. IV. v. 30. ἐκκαταλείπον 4 Reg. VIII. v. 6. ἐκκαταλείπον 2 Paralip. XIII. v. 10. ἐκκαταλείψω Judith VII. v. 24. ἐκκαταλείπον & ἐκκαταλείπον 1 Maccab. I. v. 43 & 53. Similiter ἐκκαταλείπον 2 Paralip. XXXIV. v. 31.

CAP. II.

PROLEGOMENA

v. 31. uti ἐν γὰρ λέγει I Maccab. XIII. v. 40. Item ἐν περὶ δὲ I Maccab. III. v. 30. ἐν περὶ δὲ ibid. Cap. IV. v. 20. ἐν περὶ δὲ ibid. Cap. XI. v. 4. ἐν περὶ δὲ Cap. IV. v. 36. ἐν περὶ δὲ Cap. X. v. 27. ἐν περὶ δὲ 2 Maccab. VII. v. 5. pro ἐν περὶ δὲ. ἐν περὶ δὲ 3 Maccab. V. v. 14. Ac similiter περὶ δὲ pro περὶ δὲ 2 Macc. III. v. 21. uti & περὶ δὲ v. 22. & περὶ δὲ Cap. VIII. v. 9. Sic MS. habet περὶ δὲ 3 Reg. XX. v. 16. pro περὶ δὲ. Συναγωγῇ 4 Reg. II. v. 1 & 11. pro περὶ δὲ. Item συναγωγῇ 1 Paralip. XIV. v. 15. συναγωγῇ 4 Reg. XVI. v. 17. συναγωγῇ 2 Paralip. VII. v. 13. loco συναγωγῇ. συναγωγῇ 1 Esdræ VI. v. 28. συναγωγῇ Tobit I. v. 3. συναγωγῇ Tob. VII. v. 16. συναγωγῇ Judith V. v. 26. συναγωγῇ 1 Maccab. IV. v. 31. συναγωγῇ eodem libro Cap. VI. v. 10. συναγωγῇ Cap. X. v. 71. συναγωγῇ Cap. XI. v. 22. συναγωγῇ 2 Maccab. XV. v. 31. Nativum mutatum quoque in M. contra vulgarem scribendi morem, sicuti in libris ante editis, in his pariter reperitur: veluti ἡμεῖς loco ἐν μέσῳ 1 Reg. IV. v. 3. X. v. 10, 11, &c. Aliquando tamen scriptum ἐν μέσῳ veluti 1 Reg. XVI. v. 13. XVIII. v. 10. XXV. v. 29. 2 Reg. XXIII. v. 2. 1 Paralip. XXI. v. 6. 1 Maccab. V. v. 2. Item ἡμεῖς 2 Esdræ IX. v. 1. quomodo sequenti v. 11. scriptum est, pro ἐν μέσῳ. Nonnunquam etiam M vocibus nonnullis singulari modo inseritur, veluti ἡμεῖς 3 Reg. XVII. v. 12. & alibi, licet non à ἡμεῖς sed ἡμεῖς derivetur: sed v. 14. & ἡμεῖς legitur absque μ inserto.

§. 11. Atqui de anomalis sive obsoletis scribendi modis à Scriba Alexandrino usitatis, non ut nobis, sed ut aliis inde potius placeamus, congesta sunt & annotata hæc omnia. Minutula fateor hæc sunt, exiguique pretii: at unusquisque de his pro ingenio ac arbitrio suo judicet. Nostri etenim nil refert quid sentiat unus aut alter; quidve sentiant etiam mille: quippe hæc nude tantum à nobis ideo proposita sunt, & allegata, ut nemo non iudicium de illis, deque Codice ipso MS. ferat, edicatque id quod res ipsa postulat; tædiumque hoc, nimis grave, in nos hoc solo animo suscepimus, ne de hisce prætermisissis aut neglectis conqueratur quisquam. Ad uniuscujusque captum diversimode hæc ut sapiant necesse prorsus est. Peculiarem hunc Codicis MS. scribendi morem non immutandum esse, sed in Textu ipso religiose retinendum quidam Viri Docti voluerunt: alii contra. Nec defuerunt sane ex utraque parte rationes minime contemnendæ. Illi scilicet Textum ad amissum expressum, hi emendatum quæsierunt. Talia hinc non tollenda, sed servanda fuisse, quia pro loquendi proprietate potius, ut aiunt, quam pro scribendi vitio habenda sunt, illi monuerunt: hi vero omnia ad nostram scribendi normam, modosque hodiernos, universim corrigenda fuisse judicaverunt. Non pauci hæc, & alia ejusmodi, in Textu nostro exprimenda; nonnulli non in Textu, sed in ipsius Margine adscribenda; aliqui nec in Textu, nec ad Marginem, sed inter Codicis vitia & sphalmata, numeranda; alii denique neque in Textu, neque in Margine, nec usquam alibi excudenda, sed omnino prætereunda neglectique habenda esse, monuerunt. Quibus omnibus placere impossibile dum fuit, in Codice hoc edendo viam mediam ingressus est Græbius, quam nos quoque secuti sumus.

§. 12. In duobus prioribus Libris Regum nullam Capitum distinctionem observavit Græbius; nec alii etiam: sed 3 Reg. Cap. VIII. v. 22. ad

verba ista, καὶ ἐν Σαλωμὼν καὶ ἐν Σαλωμὼν τὴν συνουσίαν ἐν Κνέας, insipienti primum apparet adscriptus in margine numerus KB'. adeo ut Caput vigesimum secundum Libri Tertii Regum juxta primæ v. distinctionem incepisse videatur. Mox ad sequentem versum 26. appositus est numerus KR'. sive nota Capituli XXIII. quod procedit usque ad finem nostri versus 53. Unde Caput KA'. (XXIV.) incipit ab istis verbis, τότε ἐλάλησεν Σαλωμὼν τὴν οἰκίαν. Cap. KE'. (XXV.) à versu 62. Cap. KΣ'. (XXVI.) à versu secundo nostri IX. Capituli. Post hæc, numeris KZ'. & KH'. omisiss, aut non apparentibus, KΘ'. (XXIX.) versui 13. Capituli decimi adscriptus est. KA'. (XXX.) versui 4. Capituli XI. AA'. (XXXI.) versui 14. Unde, numeris AB'. & Ar'. haud apparentibus, novum licet Capitulum, sc. XXXIII. ad verba ista, καὶ ἐλάλησεν Ροβοὼμ, Capituli hujusce postrema, olim incepisse videatur, AA'. (XXXIV.) reperitur è regione postremi Commatis. Versus 3. Capituli XII. ad verba ista, ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὴν βασίλειαν Ροβοὼμ. Et AB'. (XXXV.) in margine versui 16. ejusdem Capituli. Mox vero, quod tri- rum, versui 20. numerum AZ'. adscripsit Librarius, As'. omisso; nec non AH'. & AΘ'. negligens, nisi notæ istæ vetustate exesæ sint, M'. (XL.) apposuit versui 21. nostri XIII. Capituli; versui autem Capituli XIV. vigesimo MA'. (XLI.) nisi legerit hoc Græbius forsan pro MA'. (XLIV.) ob similitudinem A & Δ in scriptura quadrata: & ad finem versui 28. Capituli XVI. ad verba ista, καὶ ἐλάλησεν ἐν Ἰσραὴλ. Ms'. (XLVI.) quo ipso negligentiam suam magis prodidit Librarius. Sed stupendæ ignorantæ, juxta Græbium, manifestum est indicium, quod paulo post è regione versui 13. Capituli XVII. numerus B'. (II.) inque margine versui 22. Γ'. (III.) appareat; pro quibus NB'. & NR'. reponere ipse volebat, nisi exigua inter hos numeros & præcedentem Ms'. distantia obstarat. In reliqua hujus tertii Libri Regum nullum amplius signum distinctionis reperitur, præterquam numerus NΘ'. (LIX.) versui 17. Capituli XXI. sive penultimi, appositus: adeo ut dictus Liber in sexaginta circiter Capita, sive Sectiones, juxta Codicem Alexandrinum divisus fuisse videatur. Cæterum in Quarto Libro Regum duos tantummodo numeros deprehendere potuit Græbius; nempe Δ'. (IV.) versui 20. Capituli III. adscriptum, & ε'. (VI.) initio nostri Capituli IV. adeo ut & hunc quoque Librum in plura, quam quæ nos habemus, Capita priscos Patres dissecuisse nullum sit dubium.

§. 13. Quinetiam aliter in Codice Masorethico, Codicibusque omnibus hætenus impressis aut inspectis, distinctos esse versus, sive sectiones minores, quam in MS. Alexandrino esse, constat. Idque in libris Historico hoc Tomo comprehensis liquido patet. Ipsa enim Græci Textus constructio ita arcte aliquando cohæret in hisce libris, sicuti in aliis etiam ante editis, ut juxta Masoretharum divisionem, observante Græbio, divelli nullo modo patiatur: Codicisque Alexandrini ea etiam est dispositio, sive distinctio, ut juxta hodiernam capitum versuumque intersectionem, dissecari prorsus nequeat. Quippe Divisiones hujus Codicis, quæ vel per literas in Textu miniatas vel per numerales in margine appositæ cernuntur, apertissime aliam S. Textus punctuationem, aliamque distributionem, à vulgata prorsus diversam indicant. De Sectionum majorum, sive Capitum, divisione

Aristotelis tempora, in libris cuiusque generis describendis, querela sit, sat nimisque, heu! bene fundata; bene an male fecerint viri eruditi, qui illis remedium non afferrent, nec labori nec pretio parcendum esse statuerunt; a viris prudente in dubio haud vocabitur. An veram tamen medendi rationem methodumque in hac ipsa Editione adeptus fuerit is, qui illam tantis sudoribus, vigiliis, fatigationibus, impensisque denique conficiendam paraverat, his à quibusdam forsitan moveri potest. Nec ratio enim una omnibus unquam placitura est, nec methodus una, cui libet ingenio conveniat. Quippe viri docti nonnulli inveniuntur, qui ne latum quidem unguem, ut aiunt, ab Exemplaris Alexandrini auctoritate discedendum esse volunt. Hicque laborem omnem, aut alidrum exemplarium aut priscorum scriptorum opem, Texti faciem emendando, in sumptum improbabat; qui non nisi ipsum Codicem, absque ulla, licet levissima emendatione, accuratissime descriptum typisque expressum, quærent. Quin ipse etiam Grævus, ut litterarum illius exprimere, ubique sensu salvo id potuit, voluit; ubi bene non potuit, bene monuit. Cumque illis, cum Codicis Alexandrini editione ab editione Romana diversis in Waltoni & Bæsi Bibliis, sicuti jam demonstratum est, multis in locis aut non omnino aut non recte expressæ fuerint; cum plura etiam librarii menda in Textum irreperint, quæ superius notata sunt, quinque tabulas congesta; cumque litteræ vocales sæpe, consonantes etiam quandoque, fuerint inter se commutatae, ac harum aliquæ, in libris hoc Tomo contentis, sicuti & in aliis, geminatae atque additæ partim, partim quoque exclusæ & rejectæ; propter faciliorem, atque rectiorem hujus Editionis usum (obsoletorum horum scribendi modorum, nec non errorum, vitiorumque omnium, quotquot deprehendi ab oculo perspicacissimo potuerunt, in libros hosce Historicos obsoni vel figuræ similitudinem illapsum; Indicibus ita præmissis) ab ipsa litera Codicis manuscripti nonnunquam discedere non licitum modo sed & necessarium, quoque Grævus, virique alii doctissimi sapientissimique existimaverunt. Si recte factum sit, bene: si non recte, qui melius fecerit, lauream deportabit. Præmissis saltem his liquet, quatenus ab anomala vel depravata Alexandrini Codicis scriptura, vel propter analogiam grammaticalem, vel propter diversum scribendi morem hodiernum, vel alias quascunque demum rationes, in hac Editione discessum fuerit: quantaque cura, diligentia, patientia, sollicitate, omnia in partem utramque dicta, à Græbio, doctissimisque ejus Amicis ac Fautoribus, quos hac in re semper consulendos esse voluit, pensitata fuerint. Non etenim ipsi cura erat, ut librorum sacrorum editionem vel Romanam, vel Alexandrinam; sed ut genuinam, quantum fieri potuit, ac probe emendatam, in lucem ederet.

Quemadmodum vero operam dedit Grævus, ut vitia Codicis Alexandrini in exemplari suo, quo usi sumus nos, debite emendaret: ita quoque in hoc, sicut in Tomis à seipso editis, sollicitè cavet, ne quod vitium textui ipsi inferret, si ve accentibus perperam adpositis, si ve prava dictionum periocharumque distinctione. Nec paucas in Aldina & Romana Editionibus, ne quid de Franequerana dicam, istiusmodi peccata, si ve ab Editoribus, si ve à Typothetis, com-

missa correxit emendavitque. Plura qui desiderat, longe enim plura hac de materia dici possunt, in Tomi primi, & postremi Prolegomena adeat, aut editionem hanc cum Editionibus aliis omnibus diligenter conferat. Qui fecerit hoc, ille non vel dimidium egrum dixisset, quæ jure meritoque dici poterunt, perspicere. De Asteriscorum & Obelorum signis, quæ ante sunt dicta, non hic sunt repetenda. De variarum autem sacrorum Librorum editionum, monumentorumque tam Editorum, quam manu scriptorum, usu, quorum ope Textus Alexandrinus à Græbio emendatus atque suppletus fuit; de quæ locis etiam quibusdam per conjecturam ab ipso repurgatis, nunc aliquid dicendum est.

Capitulum III.
Revisio atque usus Editorum ac MSS. Codicum, quorum ope Textus Alexandrinus in hoc Tomo est emendatus atque suppletus.

Libri omnes Hebræorum Historici, qui in hoc Tomo continentur, si ve intra Canonem (uti dicunt) positi sint, cum antiquissimis Hebræorum & Græcorum monumentis, tam editis quam ineditis, ad editionem hanc Alexandrinam perficiendam, perpoliendamque, magno ac indefesso labore, à Græbio, Wanleio, Virisque aliis in hoc studiorum genere versatissimis, opusque hoc promoventibus, collati fuerunt. Quem ob finem libros omnes qui in Codice Regio LXX. Int. vetustissimo comprehenduntur, unico Estheræ libro excepto, cum Textu & Romano & Alexandrino perquam accurate collatos Grævus habuit: ediderat quippe librum Estheræ ex eodem Codice, seculo præterito, Vir Magnus Ulseus Armachanus. Pariterque Codices melioris notæ universos, quos ullibi reperire potuit, inter se commisit, omnesque lectionum varietates collegit, & quicquid aut in exemplaribus vetustissimis, aut in Editionibus inde factis, observatu dignum invenit, id omne non minori judicio quam industria extraxit. Nec sibi nimium igitur confusus, propriisque innixus viribus, aliorum recusavit opem, ut moris est quibusdam: sed contra viros etiam eruditos nonnullos, tam ipsi quam operi ipsius huic amicos, in adiutorium suum, inque reipublicæ literariæ honestamentum, omnia ut meliora cedant, & prece & pretio sibi adpellavit. Hoc nimirum ex epistolis ejus satis constat. Inter cujus etiam collectanea, ad editionem hanc Librorum Historicorum ornandam congesta, ipse manu propria adnotavit, hunc in modum.

Sequentes Libri Historici V. T. collati cum MS. serenissima Regina in folio manu WANDALINI. Præmissus autem est ab initio liber Ruth (qui in Tomo Primo est ultimus) tanquam apparatus si ve introductio, ad Tomum hunc secundum; utpote de Familæ Davidicæ origine tractans: quem sequuntur Samuelis Lib. I. & II. Lib. I. & II. (qui III. & IV. dicuntur) Reg. Lib. I. & II. Paral. Lib. I. Esdræ, Lib. Neemæ, ac postremo libri Maccabæorum tres. Quos omnes cum textu quoque Alexandrino Grævus, ut ejus editio reddatur emendatior, adque illum Annotationes Criticæ (Tomum scilicet hunc spectantes) efficiantur

PROLEGOMENA. CAP. III.

ciantur perfectiores, haud indiligenter commisit, ac comparavit: librumque Estheræ etiam de novo contulit cum ipso, sicuti duos Paralipomenon libros cum Codice Cantabrigienfi, primumque Maccabæorum cum Oxoniensi, qui in bibliotheca Collegii Novi S. Mariæ adservatur. Bibliothecas Codicibus MSS. nobiles, tam publicas quam privatas, quotquot in Britannia nostra habentur, opus hoc ut melius perficeret, vel perlustravit ipse, vel ab aliis eruditis perlustrandas esse curavit. Ne quid de exteris bibliothecis, quas per Viros Doctos consuluit, hic dicam. Nil enim intentatum reliquit, ut metam attingeret.

§. 2. Non tamen bene semper ei successit, quod ab eo tentatum fuit bene. Quædam enim ob belli inter Christianos furentis difficultates, quædam ob nimias impensas, quædam ob doctorum quorundam æmulationem, ne dicam, invidiam, quædam forsitan & ob alias causas, multum dique fuerunt præpedita; aliquando etiam frustrata, penitusque abrupta: de quibus inter amicos, ut bene memini, nonnunquam, lectoque (heu!) fatali decumbens, conquereretur maxime. Hoc fuit illud, quod Tomi hujus Historici editionem, tantopere desideratam, retardavit. Cum enim Codex MS. Alexandrinus Syriacus de Græco LXX. Intt. exemplari Origeniano ad verbum conversus libros V. T. Historicos complexus, adhuc exstaret; inque eo omnes ubique notæ criticæ, summa cura & diligentia, essent adpositæ; cumque exemplar etiam hoc celeberrimum, unde Syriaca hæc facta est translatio, manu Eusebii ipsius Cæsariensis, ad Patris hujus doctissimi libros in bibliotheca Cæsariensi asservatos, Pamphilo etiam suo dilecto hac in re ipsum adjuvante, emendatum fuisse, non esset illi ignotum; ut illud adipisceretur permagno flagravat desiderio Græbius. Quippe MASIUS ante centum & quinquaginta circiter annos, Commentarium suum in *Josue* cedro dignissimum edens, eo ipso usus fuit. Nequis enim eum, aut levibus conjecturis augurantem, aut opinionis suæ hac in re commenta sequentem, dum de Græcæ LXX. Intt. Versionis Editione mista simpliciue differeret, existimet, *Habeo (inquit) aliquot sacræ Historiæ libros, qui & conversi in linguam Syriacam, & scripti sunt ab Alexandro magno novies centesimo vicesimo septimo, hoc est, ante hos nongentos & quinquaginta annos: sunt inquam conversi ad verbum de Græco Exemplari, quod manu EUSEBII ad Origenis libros, qui in Cæsariensis Ecclesiæ Bibliotheca asservabantur, fuerat emendatum, cum huic ad eam rem adjutor fuisset suus PAMPHILUS. Præfat. in Comment. Jos. Virque idem doctissimus, de peregrina in his libris admistione conquestus, hæc quoque habet: In quibus libris meis Syriacis, cum omnes ubique notæ, quas dici, [asteriscos scilicet, obelos, lemniscos & hypolemniscos] summa cura atque incredibili diligentia sint appositæ, neque magno labore, neque ullo errore, deprehendi in me judicarique ea, quæ modo dicebam, potuerunt. Hæc ille. De venerabili hoc Codice, qui annos centum & mille, triennio superaddito, numerat, ita etiam Morinus: Utinam hæc Latine vertisset Mafius, cum omnibus notulis; inde plurimum Codex Vaticanus, præcipue in libris Regum & Paralipomenorum, illustrari posset: nonnulla enim, ex ALIORUM de Hebræo translationibus, in illos libros irrepsisse, & simul cum textu LXX.*

Interpretum legi nonnihil suspicor. Hæc quidem Morinus. De cujus suspicione quid censendum sit, ex antedictis facile judicari potest. Videatur ejus de Hebræi Græcique Textus sinceritate Lib. I. Exercit. 9. Cap. 4. De eo etiam consulendus est Græbius ipse in Prolegomenis suis ad Tom. I. Cap. III. §. 5. nec non ad Tom. IV. Cap. IV. §. 9. Complexus est autem Codex iste Mafianus, præter Josuam à Mafio ipso editum, Judicum Regumque Historiam, Chronicon Regum Judæ, Esdræ, Esther, Tobieque partem. De duobus ante editis, Josue nimirum Judicumque libris, à Mafio Græbioque dictum est satis: de reliquis judicet Lector. Quippe horum eadem est ubique ratio. Hujus Codicis anxie dique quæsi à Græbio, nimis forsitan hac in re sollicito, ut fervidioris erat ingenii, sed ab eo nec prece nec pretio comparandi, usum tandem obtinuit ille ipse qui primus hujusce notitiam ei præbuerat, Vir in linguis Orientalibus sane doctissimus, tamque ob Doctrinam quam ob Pietatem celeberrimus, adque Opus tale, de quo sumus in Capite primo locuti, perficiendum instructissimus, JABLONSKIUS. Per Virum igitur hunc eruditissimum, Græbioque etiam amicū, si quid huic Librorum Historicorum Editioni inde deesse videatur, id omne ex Codicis istius impressione abunde supplendum esse sperandum est. Benedicat autem tam Operi quam Editori Deus O. M. nequid desideratam ejus Editionem vel impediat amplius, vel retardet.

§. 3. Libri *Regum* omnes cum Textu ipso Massorethico & Targumini, cum antiquis Versionibus omnibus, quotquot hodie extant, sive ex Græco sive Hebræo fonte hi sint derivati; cum universis Veterum Scriptorum commentariis, interpretationibus, atque allegationibus ac in specie cum Hexaplorum Origenianorum reliquiis, quæ inveniri adhuc possunt; cum Aquilæ, Symmachi, ac Theodotionis fragmentis; nec non cum Theodoretæ & Procopii explicationibus; sed nec nuperorum quoque Commentatorum castigationibus criticis penitus prætermisiss; ad hanc Historiarum Sacrarum, secundum LXX. Editionem, non sine singulari cura & industria sunt collati. Prætermisiss etiam Regum Judæ, quæ *Dibre Hajammim* & *Paralipomena* nuncupantur, tam priora quam posteriora, pari diligentia collata sunt cum omnibus singulisque his: quibus, ut Versionem Græcam, ubi erat vitiosa, puram præsentaret, conferendis operam dedit Græbius. Cumque his Chronicorum libris, secundum Textum tam Alexandrinum quam Romanum, Codex Cantabrigienfis vetustissimus, non sine summa cura adhibita, collatus est. In quibus Codicibus conferendis maxima in propriis nominibus invenitur discrepantia; quemadmodum in nominibus his haud leve inter omnes antiquos Codices, tam Græcos quam Latinos, sæpius observatur discrimen, idque ex literarum scriptura minus accurata ortum. Hæc enim minus bene scriptæ, ob aliqualem in eis ductuum similitudinem, facile potuerunt legentem fallere: atque nomina, quæ Græcis videntur barbara, cum minus clavis ductibus essent exarata, & à librariis legi vix aut ne vix possent, si mirum hinc in modum illi nec ab ipsis recte lecta, nec omnino intellecta, mutaverint, nemo profecto mirari debet.

§. 4. Vitium hoc in Chronicorum libris, Esdræque & Neemiæ commentariis, nimis manifestum est. Quod tamen in Codice Alexandrino rarius,

recentiorem esse indubitato constat. Antiquis quidem, sed non uncialibus, literis descriptus est codex iste, quarum characteres ab hodiernis multum differunt; sed nec summam sapiunt antiquitatem, uti viri Docti arbitrantur: apices acutiusculumque figuræ ei adsunt; non tamen cum iis, quibus hodie utimur, conveniunt. In libris sane Paralipomenon, quos omnium esse mendosissimos Critici nonnulli judicant, his omnibusque auxiliis opus fuit.

§. 6. In libris reliquis recensendis, emendandis, supplendisque non minor adhibita est à Græbio diligentia. De libro Esther, qui Paralipomena in hac Editione immediate subsequitur, imprimis consulendus est Usserius Armachanus, qui illum ad calcem Syntagmatis sui de Editione LXX. Int. ex Bibliotheca Arundelliana orbi erudito summa cum cura recognitum exhibuit. Hac Editione cum Codice MS. Alexandrino collata usus est Græbius. Duo hujus libri exemplaria pervetusta ab Usserio producta sunt, & inter se commissa: quorum unum longius, alterum brevius est; in utroque autem, sicuti in Codice etiam Alexandrino, ea, quæ in textu Hebraico non inveniuntur, reperta sunt. In ipso hujus initio, *Βασιλειος Αρταξέρξης τῷ Μεγάλῳ*, cum Editione Origeniana ab Usserio evulgata perbene convenit editio Alexandrina: in Edit. Romana abundat vox *Βασιλεως*. Ubi etiam articulus ad emphasim magis augendam adponitur in Alexandrina, adest etiam in Editione Origenica, & in altera Usseriana Veteri; uti *ὁ Βασιλεως*, mox ab initio; *τῷ βασιλεῖ* &c. quæ sine articulo haud bene exhibet Romana. In libris *Tobie & Judith* non tantum Editiones Complutensem, Aldinam & Romanam consuluit, cumque exemplari suo contulit Græbius; sed Codices etiam ipsos, quibus Usserius usus est, omnes, ad Editionem hanc perficiendam, collatos habuit. Duas quoque *Tobie* Editiones Hebraicas, Pauli scilicet Fagii & Sebastiani Munsteri, unamque Syriacam, propter hoc consuluit, contulitque; sicuti etiam veterem *Judithæ* versionem Syriacam, & loca ejus omnia à Veteribus allegata. In Libris *Esdraicis* edendis eadem ubique adhibita est cura. Liber primus *Esdrae*, qui in Hebræo hodie non extat, sed inter Apocrypha reponitur, Hebraice à Josepho verisimiliter lectus fuit. Verus Interpretes Syriacus cum ex Traditione, ut ait, LXX. Seniorum edidit: veteresque Scriptores Græci haud ignobiles eum aliquando librum, quasi canonicum ac genuinum, citarunt; dum alterum *Esdrae* librum, qui in sacro Judæorum canone habetur, illos citasse, opinio est magis recepta. Unde dubium hoc oritur, nempe, an liber *Esdrae*, qui in Canone Judaico nunc habetur, qui que secundum hoc exemplar est posterior, compilatus fuerit abbreviatusque per Synagogam magnam, ex libro quodam *Esdrae* multum longiori, qui sacra alia monumenta, regumque diplomata ac Epistolas continebat: an vero liber hic apud Græcos primus, apud Latinos tertius, non ex monumentis ullis Chaldaicis aut Hebraicis, sed ex Hellenistico quodam ingenio, absque auctoritate ulla sufficiente, de promptu fuerit. In omnibus Editionibus hactenus emissis, quas vidimus, liber hic sane, siquis ullus, depravatus habetur: unde & multa contra ejus veritatem obijciuntur, quæ sæpe non nisi librorum menda sunt. Quorum nonnulla, eaque non pauca, vel hujus Alexandrini exemplaris ope, in hac ipsa Editione corriguntur.

Hujus exemplum sit unum aut alterum hoc. Cap. I. v. 37. Codex Romanus contra omnem historice fidem *Ἰσβαὴν*, Alexandrinus vero *Ἰσβαὴ* habet. Cap. II. v. 12. perperam Editiones omnes *Σαμανασιρ*, quasi Salmanassar esset Præses Judææ: rectius Cod. Alexandrinus *Σαδσασιρ*, pro *Σαδσασιρ*, uti legitur 2 Esdr. I. v. 8. estque vera lectio. Nomen enim principis hujus Sallabasar erat. Liber *Esdrae* apud Græcos secundus, apud nos primus, qui authenticus est & genuinus, nobis quoque hujusmodi exempla, eaque nec numero nec pondere contemnenda, suppeditat. In libro etiam *Verborum Neeemie*, quæ in exemplaribus quibusdam est libri hujus pars altera, propria nomina turpissime apud Græcos corrupta sunt, quæ in hac editione ad exemplaris Alexandrini fidem emendantur. Hujus emendationis multa extant exempla notatu non indigna. Ipsa libri inscriptio est *Ἀρχὴ Νημίας υἱοῦ Ἀραχίου*, qui verus est ejus Titulus. Hebraice enim vocabatur *נְחִמְיָה בֶּן-חַכְלִיָּה*, filius Hachaliae: unde per transpositionem factum est nomen *Χαχίας*, (vel *Χαχίας*) quod Editio Romana habet, reliquæque omnes agnoscunt præter hanc Alexandrinam. Item v. 1. *Συοὶ ἀπὸ τῆς ἑβραίων* in Edit. Romana legitur: at in nostra *Ἀσσυρίων*, juxta exemplar Alexandrinum, nec non Autographum Hebraicum quod habet *הַכְּנַעֲנִי*. Ald. *Σουρὶν* *Ἀσσυρίων* unica voce; quemadmodum etiam propriis Urbium nominibus *Castrum*, sive *Castellum*, hodie frequenter adjungitur ut pars. In libris denique *Maccabaicis* omnibus describendis ac edendis tam libri impressi quam manuscripti, quotquot inveniri potuerunt, in auxilium advocati sunt. Libri tres priores collati sunt cum Codice Arundelliano, quem Usserius habuit: postremus, qui *Ἰωσήφου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰσχυροῦ* in Cod. MS. Collegii Novi inscribitur, non tantum cum dicto codice, sed cum Aldi etiam Luidique exemplaribus, nec non cum aliis Josephi operum editionibus. In fine veteris Versionis Latinae libri hujus Maccabaici habetur talis hæc conclusio, sive subscriptio: *Hæc itaque quæ in monumentis veterum, & sacris literis de divinis comperi Maccabæis, posteritati æternum legenda consecravimus.* Quæ verba tamen non sunt Auctoris ipsius, sed Interpretis.

§. 7. De hoc Libro Photius ex Philostorgii Historia Ecclesiastica hæc habet: *Τὸ μὲν Τέταρτον [τῶν Μακκαβαίων] βιβλίον καὶ Ἰωσήφου γράφεται, καὶ αὐτὸς [ὁ Φιλοσφόριος] συνμολογῶν, ὅτι ἰσχυρὸν μᾶλλον ἢ ἱστορικόν ἐστι, τὸ δὲ τῶν ἑβραίων καὶ τῶν ἑλλήνων τὸς Μακκαβαίους ἀνγέμνον. Quartum eorum, qui Maccabaici vocantur, Librorum, à Josepho conscriptum esse dicit Philostorgius, & Eleazari ac septem Puerorum Maccabeorum Encomium potius esse quam historiam. Item Anonymus quidam Scriptor, ut videtur, pervetustus, in Cod. MS. DCCXXI. Bibliothecæ Regis Christianissimæ, hujus in hunc modum meminit: *Ἡ Τέταρτη [τῶν Μακκαβαίων] βίβλος, τὸ δὲ τῶν αὐτοῦ καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἰσχυροῦ, καὶ τῶν ἑπτὰ τῶν Θεῶν Νόμων μαρτυρεῖται, καὶ τὸ δὲ τῶν ἑβραίων καὶ τῶν ἑλλήνων, οὗ τῇ μετὰ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, πάντοτε ἀσχετόμεθα. Ἰωσήφου εἶναι συγγραφέα τῆς Ἰουδαίων καὶ τῶν πατέρων καὶ τῶν μαρτύρων.* Quartus Maccabeorum Liber, illud, quod Ratio imperat affertibus, & martyrium obitumque pro Lege Divina susceptum à sanctis septem Fratribus, una cum Matre, ac Præceptore, diserte tradens, Josephum Judæum habere conscriptorem opinionem præbet. Hæc antiquus ille Scriptor, quisquis fuerit, apud Cotelierum citatus in Notis in Canon.*

CAP. III.

PROLEGOMENA.

Canon. Apost. qui p. 339. pervetustam *σημείων* vocat Codicis Regii DCCXXI. De hoc libello etiam Eusebius in libro Historiæ Ecclesiasticæ tertio: Περὶ τοῦ αὐτοκράτορος λόγιον· ὃ πρὸς ΜΑΚΚΑΒΑΙΚΟΝ ἐπιγράψαν· τῷ τῶν ἀγίων τῶν ἐν τοῖς ἔτοι καλεσμένοις Μακκαβαίοις συγγραμμάτων ὅτις εἰς τὸ θεῖον εὐσεβείας ἀνδρὶ σαμάρων Ἐλεάζω ἐπελάχων. Cap. 10. Est & aliud non ignobile opusculum ab eodem viro elaboratum, de *Rationis Imperio*: quod quidem à nonnullis *MACCABAICUM* inscriptum est: quod complectitur certamina Hebræorum quorundam, qui, ut in Maccabæorum libris proditum est, pro divini numinis cultu fortiter pugnarunt. Gregorius quoque Nazianzæus in Oratione ejus de Maccabæis de hoc ipso ita loquitur: Οὗτοι, πρὶς μιν ἔγχε, καὶ ἰδοὺ, καὶ ἐξ αὐτῶν ὁμιλοῦμεν τὸ ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ εἰς τοῦτον ἀρχαῖον καὶ δόξαν προσελαλήσαν, ὅτε καὶ τῶν ἐταῖρων πάντων τιμῶν πομπῶν τε καὶ πανηγύρεων, καὶ μνησθῶν τῶν αὐτῶν δόξαν ἐκασταῖς τῶν ἀπ᾽ αὐτῶν φυχῶν· ὃ καὶ οὐτὴν βίβλος διηγεῖται τοῖς φιλομαθεῖσι καὶ φιλοπονοῖς, ὃ καὶ τῶν Ἀποστόλων εἶναι τῶν πατρῶν ὃ Λογισμὸν φιλοσοφῶν, καὶ κῆρος τῶν ἐπὶ αὐτῶν ἔσσης, ἀρετῶν τε καὶ κακίαν· ἅλλοις τε γὰρ οὐκ ὀλίγοις ἐχέσεται μαρτυρείαις, καὶ αὖτὲν τῶν τέτων ἀδελφῶν. Hi, inquit, quinam certe fuerint, & unde, ex qua item primo educatione institutioneque prodeuntes ad tantam virtutis & gloriæ magnitudinem pervenerint, ut anniversaria etiam solennitate ista ac celebritate honorarentur; majorque adeo, quam quæ exterioribus hisce spectaculis pompaque exprimi possit, de illis opinio omnium animis infunderit; diligentes & studiosi lectores facile ediscant à Libro de *Eis* scripto: in quo Rationem Perturbationum magistratam esse ostenditur, dominamque propensionis in utramque partem, Virtutem dico & Vitium. Inter alia enim, quæ non pauca adhibet, testimonia, horum quoque *Certamina* in medium adducit. Sed Nicetas quoque in Scholiis in Gregorium Nazianzenum hæc habet: Τίς ἐν ἑτοί, καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ μνησθῶν, διηγεῖται οὗτος ὃ βίβλος Ἰωσήφ· ὃς φιλοσοφῶν ἀνδρείου, ὃς Ἀποστόλων τῶν πατρῶν ὃ Λογισμὸς, καὶ κῆρος τῶν ἔσσης εἰς ἀρετῶν, ὅτε μὲν εἰς ἀρετῶν, ὅτε δὲ εἰς κακίαν. "Αὐτὸν γὰρ ὃ βίβλος τὸ αὐτῶν ἐκαστὸν κατασχεδάζουσα, πολλὰς μαρτυρίας εἰς τὸ ἐχέσεται, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῖς τῶν Μακκαβαίων ἀδελφῶν. Hi igitur quinam fuerint, & qua de causa tanto in honore haberentur, *Josephi liber* perspicue docebit: Qui Philosophice demonstrat Rationem Affectuum esse Imperatricem, Dominamque, ac Magistratam animi in alterutram partem proclivis, modo scilicet ad virtutem, modo ad malitiam. Nam liber iste libertatem Voluntatis (sive sui Dominium) astruens, multis eam ad rem confirmandam testimoniis adhibitis, *Maccabæorum* quoque inter alia profert in medium *Certamina*. Suidas etiam in voce Ἰωσήφος scribit: "Εστὶ καὶ ἄλλος αὐτῶν λόγος καὶ αὐτοκράτορος λόγιον, ΕΝΑΠΕΤΟΣ ΓΙΑΝΤ· ἐν ᾧ καὶ τῶν πατρῶν τῶν Μακκαβαίων ἐμνήσθη. Existat etiam ejusdem [Josephi] de Rationis Imperio liber alius, sane perquam elegans: in quo Maccabæorum celebrat Martyria. Apud Patres Latinos Hieronymus in Catalogo similiter: *Alius quoque liber ejus, qui inscribitur καὶ αὐτοκράτορος λόγιον, valde elegans habetur; in quo & Maccabæorum sunt digesta martyria*. Deliderii Erasmi de hoc Libro Maccabaico judicium in ejus epistola ad Heliam Marcæum hoc est: "Non falso de se prædicat Josephus, sese in Græcanici sermonis facultate usque ad eloquentiæ miraculum protulisse; quod sane vel EX HOC LIBELLO

"perspicuum erat, in quo vir ille singularem quandam orationis tum vim, tum copiam declaravit, ut pulcherrimum facinus dictionis ornamentis æquasse videatur. Proinde divus Hieronymus hoc opusculum peculiari elogio *valde elegans*, Suidas Ἐνὰ πρὸς μιν vocat. Joannis Luidi de eo judicium in epistola ad Rogerum Giffordum Reginæ Elizabethæ Medicum primum hoc est: "Argumentum [*De Rationis Imperio* libelli] imprimis illustre est, atque è media depromptum philosophia, de *Rationis* in turbidos animi motus dominatu. Dignitatem argumenti ac splendorem disertissimus vir exemplorum tum varietate, tum claritate, amplitudineque, si non superavit plane certe æquavit. Quo magis (inquit) dolendum videtur, hunc, tam diu plena suarum laudum celebritate, cum alios divina virtute admirabiles, tum *Maccabæos* præsertim *Frates*, una cum parente utroque [Matre scilicet, & Præceptore Eleazaro, scientiæ Parente] virtutis ac pietatis assertores invictissimos, concelebrasset, caruisse. De quo verissimum etiam est, quod idem Luidus dicit: "Aureolus Auctoris libellus tot tamque sædis erroribus, librariorum indiligentia atque inscientia, erat contaminatus; ut editus non editus videri posset. Quid, post Aldum, Luidum, aliosque, lucis & decoris libro huic nobilissimo, in nova hac editione, Grabii industria accesserit, penes lectorem judicium sit. Quod ut melius ab omnibus cerni possit, lectionum varietates, ad inferiorem paginæ oram, in hoc libro adjungendas curavimus. Hæc quidem de *Quarto Maccabæorum libro*, deque nova illum etiam edendi ratione ac methodo, dicta sufficiunt. Neque de Codicum tam editorum quam manuscriptorum usu, quorum ope Textus Alexandrinus, non in hoc tantum libello, sed & in reliquis libris *Historicis* hoc Tomo contentis, est in hac Editione ornatus atque suppletus, plura addere opus esse arbitramur.

CAP. IV.

Recensio Locorum quorundam in libris Historicis, quorum alia emendantur, alia explicantur aut illustrantur.

§. I. **P**rimo Regum libro, primoque Capite, Codex MS. Alex. v. 9. habet *ἐμνήσθη*, docebat: at lectionem hanc Grabius, ex Editionibus Complutensi & Aldina, cum Textu Authentico Hebræo collatis, emendavit; inque Textum, ipsius loco, *ἐμνήσθη* h. e. sedebat, reposuit. Quod verum quidem rectumque est; *ἔμνησθη* enim est *sedere*, non *docere*: literæque *κ* & *μ* facile inter se permutantur. Ast forsitan hoc non est Codicis Alexandrini vitium; sed ipsa genuina Interpretum lectio. Hoc suadent nonnulla; veluti 1°. Sedere est proprius Docentis situs: Sella, seu Cathedra, Professoris, sive Doctoris, necnon Pontificis etiam, aut cujusvis Episcopi, habetur prærogativa; hinc dicitur Sedes Alexandrina, Antiochena, Romana, Cantuariensis, &c. 2°. Docentis munus huic ipsi quam maxime conveniebat: idque 1. qua Sacerdos. 2. qua Sacerdos Summus. 3. qua populi sui Judex ac Princeps, legisque Interpres & Custos erat. 3°. Hebræorum quoque mores huc spectant: veluti, apud eos Regis supremique Magistratus

gistratus circa legem Dei officium, ejusque in Solio sedentis manus describendi libri Deuteronomium Legis hujus in volumine; Pontificis sacerdotumque omnium circa eandem officium ac monera; populique totius ab initio regiminis sui mos & consuetudo. Præcepit enim Deus *Deut. VI. v. 9. scribes ea על-מורה super postibus domus tue.* Hinc Scheda ipsa, in qua scriptum erat Præceptum illud Fundamentale *שמע ישראל v. 4, 5.* In quo tota Lex comprehenditur, quodque super limen Ostii ponebatur à Judæis, in diem hunc ipsum vocatur *מורה* sicuti & præceptum ipsum *מצה מורה* h. e. Præceptum postis. 4°. Phrasis & norma hæc loquendi *על הכסה על מורה* huc quoque spectat: præceptoque huic, Pontificisque muneri optime congruit. Verbumque etiam *ישב* quod hic usurpatur, licet in Editione Romana juxta Vaticanum Exemplar ejus interpretatio non inveniat, haud absque ratione ponitur. Nam *ישיבה* apud Rabbinos est Schola Publica, sive Academia: Rectorque Academiæ ab eis vocatur inde *ראש הישיבה*, *caput scholæ*, sive Princeps Confessus, atque Doctor summus. 5°. Locus denique ipse in quo sedebat, sc. *הכל יתרה*, *Nêd Kneiv*, cum hujusmodi interpretatione vix potuit convenire melius. In Ecclesia enim Dei, hoc est, in Domo Doctrinæ, sc. Legis, Sedes ipsi erat. Nec in Ecclesia tantum, sive templo (aut potius tabernaculo) sedebat hic Legis Doctor; sed in atrio ejus exteriori, sive in Porticu, ubi populum legem docere mos solennis erat. Ibidem v. 14. scribitur *תו משפיער חנני* in textu vero Hebraico non exiat de hoc ejus servo, sive fervulo, quicquam. Non tamen improbanda igitur est omnino hæc lectio, ac si illud *משפיער* ex proprio cerebro interpretes addiderit, ne convitiæ illius Pontificem Eli reum faceret, quemadmodum nonnulli existimant. Nam licet in Hebraico non exier, subintelligendum esse consuetudo suadet, ratio persuadet. Cum nihil magis apud omnes sit familiare, quam illud Domino tribuere, quod ab ejus subdito famuloque dictum factumve fuit. Hujus locutionis apud profanos Scriptores innumera exempla reperiuntur. Verique majorem saltem habet similitudinem, ut ipsius pueri, quam ut ipse Pontifex Magnus *sedens in Porta*, ut Index & Doctor Supremus, mulierculam objurgaret; sedens inquam *על כסה*, super Thronum, vel Tribunal, vel Suggestum, sive Cathedralam aut Pulpitum. Ibid. v. 18. *עושהו עיס נאטלומא* Editio Romana addit *עושהו*, absque ulla necessitate. Neque enim aliud est loci hujus sensus, quam quod in Refectorium intrasset, ut comederet; neque domi fuit illa, ut proprium adiret ipsa; sed longe à Domo hospes in urbe. V. 23. scribitur *תו עשהו עיס* *תו עשהו עיס*. Unde hæc est scripture intentio, Vitum Annæ benedicentem super eam solenniter pronunciasse, *Stabilizat Dominus id quod ex ore TUO exiit.* Sic Codices MSS. vetustissimi: Græcæque Editiones in unum omnes conveniunt. At Vulg. Lat. *Præcorque ut impleat Dominus verbum SUUM*, ad literam Hebraicam. Hinc oritur Questio, An in Codicibus Hebraicis olim legerint *רברך*, ubi nunc *רברך* legitur. Capellus aliique hoc quidem suspicantur. Verum non est necesse, opinor, aliter legisse unum Interpretem, quam legebat alter. Eodem res redit: cum & verbum Domini sit verbum Annæ; & contra, verbum Annæ factum

sic verbum Domini, in Spiritu scilicet Sancto oravit Anna coram Domino, & exaudita est: ac in Spiritu Prophetico respondit ei Pontifex Summus, Deique Interpreter, O Israel, quid tibi aridum est? Unde Complut. Edit. habet *וְיִשְׂרָאֵל* in v. 24. Quod est *NBN* mensura aridorum: *מֶנְסָה* est *מֶנְסָה* mensura liquidorum. Cumque apud Græcos tales mensuræ non darentur, proprias harum apud Hebræos appellationes potius retinendas, quam aut novas cudendas, aut veteres ab illis diversas usurpandas esse, prudenter sane judicarunt Interpretes, fidelitatem suam etiam inde nobis comprobantes. Ubique igitur ab Hebræo dissentiunt, aut dissensire videntur, modeste de illis semper est judicandum.

§. 2. Secundo Regum libro, Cap. I. v. 2. Codex MS. Alex. habet *וַיֹּאמֶר דָּוִד מַעֲשֵׂהוּן*. In Editione Romana deest *דָּוִד מַעֲשֵׂהוּן*. V. 18. *אַחֲזִיקֵי תַבְּרָקִים יִשְׂרָאֵל תִּגְזֹר* MS. habet. At in Editione Romana desideratur *תִּגְזֹר*, quod est præcipue propositionis materia. Reliqui autem Codices MSS. impressique loco *יִשְׂרָאֵל* habent quidem *יִשְׂרָאֵל*, juxta textum illum, quem Masorethæ nobis tradiderunt: solus Codex noster Alex. *יִשְׂרָאֵל* retinet. Unde & in textum quoque nostrum inseritur lectio communis; altera ad marginem relegata, quæ singularis est. Nec tamen est hæc Lectio hinc prorsus rejicienda, quia singularis esse videtur, quasi vel Interpretis vel Librarii mendum indubitato hoc sit. Quippe nihil certius esse potest, quam quod Saul Israel totius, non Judæ solius, Rex erat: nihilque incertius, quam quod præceptum hoc regium, sive edictum, Judam tantummodo respiciebat. Ergo Codicis Alexandrini auctoritas hoc in loco, pro filiis Israel docendis, non est ex aliorum Codicum testimonio penitus damnanda. Nam paulo etiam post non filie Juda, sed filios Israel, super regem suum in bello occilum plorare jubentur. Atque hoc veritati sane magis consentaneum videtur, ut hymnos militares, aut cantilenas ejusmodi historicas, in perpetuam rei memoriam, universo populo sibi subdito; quam ut alicui ejusdem parti tantum, unique ex duodecim, & de qua etiam ortus ipse non erat, qui plangendus fuit, tribui scilicet Juda, elegias istiusmodi discendas rex traderet. Ac proinde aut ex poetica licentia in Threnodia hac pereleganti pars ponitur pro toto, Juda pro Israel: aut librarius Judeus, ob nominis ejusdem repetitionem, unum pro altero festinans substituit. Quomodo cumque autem hæc res se habeat, ad hunc locum mancam esse constat Editionem Romanam, quæ *תִּגְזֹר* non habet; siue per illud ars sagittandi, siue quædam militum cantilena intelligenda sit. Ibid. Στάλασσον Ἰσραὴλ v. 19. Quod lectionem Alexandrinam loco priori maxime firmat. Jubet enim hic aperte, non ut Juda solus, sed ut totus Israel, regis sui interfecti memoriam concelebrent. Στάλασσον autem est verbum omnium maxime ad hoc proprium, summeque emphaticum. Quippe sensus est hic, Erige, O Israel, columnam, stelam sepulchralem, sive pyramidem, in regis vestri honorem. Hinc enim vel in hoc ipso libro Cap. XVIII. v. 17. scribitur *יִשְׂרָאֵל בֵּן אֲבִיךָ סוּפֹן לִישׁוֹן מֶלֶךְ*, eodem plane sensu. Hunc locum frigide igitur nimis hi interpretantur, nec auctoris mentem attingunt, qui vertunt *Stella Israel*, aut etiam *Considera Israel*. Σταλός etenim manifestè derivatum est à στάλη, quæ plerumque accipitur pro capillo, seu columna qualis in sepulchris

chris statuebatur, ac in qua res gesta posteritati mandabantur. Unde Phrasis orta est *σῆλιν ἀνὰ γέφυραν*. Columnæ autem hæ lapideæ in locis excelsis plerumque, si non semper, erigebantur. Unde etiam Textus Alexandrinus habet *σῆλιν ὅτι τὸ ὕψος σου*, hoc est, columnam super excelsa tua erige: ac deinde sequitur ejus Inscriptio, quæ est *ἐπὶ τῷ δεικνύοντι*, seu de ibi occisis; de Rege nimirum ac Principe, Saul & Jonathan. Hæc omnia bene conveniunt, nec in se difficultatis aliquid habent. At in Textu Romano nimis confusa sunt hæc, & perturbata; sensusque periochæ hujus valde dilutus. Neque cum Codicibus etiam Hebraicis omnino conciliari potest. De nostro res aliter se habet: Hebraicisquæ Græca non inepte respondent. Quinimo in textu Hebraico immediate sequitur post *Israel* *על כמותך*, eo ipso ordine quo Alexandrinus *ὅτι τὸ ὕψος σου* exhibet: quæ ad sequentia verba perperam transtulit Romanus. Atqui observandum est præterea vocem Hebraicam *הַצִּיב*, quæ quasi columnæ hujus erigendæ inscriptio est, singularis esse numeri, nominique *ישראל* hic maxime congruere: ac inde à Græcis proprie exprimi per *τεδνύοντος σε*, respectu scilicet *τῷ Israel* habito; vel per *τῷ πρῶματι σου*; vel per utrumque. In persona enim Regis populus ipsius (sc. Israeliticus) vulnerari, interficique eleganter à Sacro Poeta dicitur. Observandum est quoque ex hac occasione veteres Codices Hebraicos, eosque præsertim quibus usi sunt Interpretes Græci, quosque viderunt Alexandrini, Threnodiam hanc nobilem incepisse à voce *הַצִּיב*, quod *σῆλιν* interpretati sunt omnes, quodque eam æternitati consecratam esse innuit: pro quo Critici Masoretici hodie legendum constituerunt, per levem quasi literarum metathesin, *הַצִּיב*, quod est vocabulum *πολύσημον*, vagumque, nulla ex parte determinatum. Unde commatis hujus ex hac lectione tam diversæ, tamque contrariæ etiam oriuntur interpretationes. Nam *צִיב*, aut à *צִיב* tumuit, aut à *צִיב* voluit, valde diversa significat. Quam significationis diversitatem; ex una scilicet radice & gloriam, & venustatem, & potentiam, ac similia; ex altera & desiderium, & voluptatem, & bene placitum, aliaque hujusmodi, interpretes videntes mirum in modum torquentur. Dum alii ad Deum ipsum, alii ad Saul, alii ad magnates regni, alii denique ad terram Canaan, misere divisi, vocem referunt. Nonnullis est decus sive corona, aliis pulchritudo & gratia, aliis fortitudo & exercitus, aliis capra aut cerva, aliisque cera aut favus mellis: LXX. vertunt *κνέιν* Ezech. XX. v. 6. At *Σαβὴ* legitur Dan. XI. v. 16, 41. quam vocem librarii nescientes aut in *Σαβὴ*, aut *Σαβὴ*, aut *Σαβὴ*, aut *Σαβὴ* mutaverunt. Sic Theodotion: Aquila vero *γὰρ τῆς δόξης*. In quem locum observat Hieronymus, LXX. Interpretes, Symmachum, Aquilam, Theodotionem, omnes in diversas abiisse partes. Ac proinde vox certa pro incerta in hoc carmine Davidico reponenda esse videtur: nempe *הַצִּיב* quam veteres legerunt Judæi, loco *הַצִּיב* quam legunt hodierni. Illam autem, non hanc, veram esse ac genuinam Codicum Hebraicorum lectionem hæc suadent, 1. Versio Græca omnium antiquissima. 2. Paraphrasis ipsa Chaldaica. 3. Hieronymi ex Hebræo translatio. 4. Masoreticæ lectionis sensus haudquaquam determinatus, & magna interpretum inde confusio. Quia 1º. De versione Græca quam habemus, sive Romanus, sive Alexandrinus, sive etiam Aldinus Textus

consideretur, hoc ex præmissis indubitato constat. Aquila quidem Ponticus per *ἀγίαν* dicitur veruisse (& Complutensis Editio habet etiam *ἀγίαν*) quod est diligenter considera, sive fixe incumbere in hoc vel illud subjectum: unde & Aquilam profecto haud aliter legisse constat, quam legebant LXX. ipsi Interpretes, nec non lectionem Masoreticam hodiernam à Judæo isto nullatenus visam, cognitamque fuisse. De Auctore etiam Versionis, si alia ea sit, qua usi sunt Complutenses Editores, eadem est sententia, & ratio. Deinde de Interpretatione Chaldaica res non est minus evidens quam de Græca. Transpositionis Masoreticæ nullum in hac apparet vestigium, nulla hodiernæ scripturæ *הַצִּיב* memoria. Nam dubio omni procul *הַצִּיב* hic quoque legit Targumista ille antiquus, quisquis ille fuerit, qui sub Jonathanis nomine latitat, quique voce magis propria in linguam Chaldaicam hoc transferre non potuit, quam qua usus est. Perbene enim ex Hebræo transtulit *אתערותן*, quæ est vox ejusdem plane cum illa significationis; sed numeri tamen pluralis, quia nomen *Israel* collectivum est, cum quo ea conjungitur. De veteri quoque interpretatione Latina, sive Vulgata & Italica, sive Hieronymiana & Judaica, hoc idem facile demonstrari potest. Nam Hieronymi tempore vox hæc eodem scripta fuit modo, quo Græci Interpretes illam videbant transferebantque: nec pro nomine tunc, sed pro verbo accipiebatur. At quia nullum super Saul ab Israelitis monumentum sepulchrale, hoc est *מצבתו*, erigebatur, Hieronymus igitur ac Judæi ejus, ne verbum hoc in exordio positum quenquam deciperet, illud non primario, sed secundario sensu, à corpore ad animum scilicet deflexo, accipiendum transferendumque judicarunt. Quod autem præfens Masoretica lectio sit indeterminata, quodque interpretum neotericorum confusio inde facile oriri possit, & revera orta est, doctorum experientia monstrat. *O Decus Israelis*, secundum hunc est periphrasis Dei: *Gloria Israel*, secundum alium sunt Saul & Jonathan, quia rex & princeps: secundum nonnullos populus ipse universus intelligitur, quasi nobilis ac illustris; secundum alios exercitus Israeliticus, ejusque præcipue duces sive *Gibburim*. Hinc hujusmodi inveniuntur apostrophæ & allocutiones multæ, sed nimis confusæ: *O desiderium Israelis!* *O voluptas!* *O natio desiderabilis!* *O Israel instar capræ velox!* *O cerva super colles tuos!* *O decus!* *O jucunditas!* *O terra jucunditatis & desiderii!* *O dulce decus!* *O tu quæ es terra desiderii, quomodo factum est, ut super excelsa tua sit vulneratus!* & plura alia. Quoniam enim *הַצִּיב* sensus est indeterminatus & vagus, tanta apud interpretes oritur hæc diversitas: ac proinde illi præferenda est *הַצִּיב*, tanquam antiqua & genuina lectio. Quod, pro Versionis Codicisque hujus auctoritate, probandum erat.

§. 3. Tercio Regum libro, Cap. I. v. 2. Codex MS. Alexandrinus habet *τὸ κνέιν τὸ ἡμῶν τὸ βασιλείαν*, sicuti textus etiam Hebr. *לארני המלך*. Editio Romana non habet *τὸ κνέιν τὸ ἡμῶν*. Item v. 4. Cod. Alex. *κνέιν ἡμῶν ὁ βασιλεὺς*. ubi deest *κνέιν ἡμῶν*, in editione Rom. uti ante. Ibid. v. 9. Scriptum est *עַם אֲבָנִים* & *לִדְבֹר תִּשְׁלַח*. Heb. *עַם אֲבָנִים הוֹחֵלֵת*. Hieron. juxta lapidem *Zobeleth*. Mont. *Zocbeleth*. Targ. *עַם אֲבָנִים כְּמוֹתָם* i. e. juxta lapidem *Specula*. Editio Romana, omnesque editiones ex ea derivatæ nobis exhibent, *μετὰ αὐτῶν*

τῷ Ζωιδί, sensu plane nullo. Lectionem Alexandrinam contra Romanam confirmat Editio Aldina, שְׁכַר & לִדְוִן & Σωιδί : nec non Complutensis etiam. Quin eodem quoque versu Cod. Alex. habet $\text{μετὰ τῆς πηγῆς τῆς Παγῆς}$. non habet autem Edit. Rom. μετὰ τῆς πηγῆς . Complutensis vero & Aldina interpretationem τῷ עַי non omitunt: unde etiam in codicibus nonnullis vetustis legebatur absque interpretatione redditio אֵין Παγῆς , inque aliis Ναδὶ Παγῆς . Itaque lectio Alexandrina Romanæ est omnino proferenda. Ibidem quoque τῷ ὡς τῷ βασιλείῳ recte habet Cod. Alex. Neque tantum textus Hebraicus בְּנִי-הַמֶּלֶךְ , sed Editiones quoque Græcæ celeberrimæ Complutensis & Aldina lectionem hanc veram, non interpolatam aut suppositiciam, esse arguunt. Romana autem Editio, contra omnium exemplarium fidem, Vaticano uno excepto, hæc non habet. Ibi etiam ἀνδρῶν, אַנְשֵׁי , recte: Editio Rom. ἀνδρῶν scribæ negligentia, & inter scribendum omisso, aut non apparente, uti videtur. Inde ἀνδρῶν ὡς exprimit Ald. nec cum Romana nec cum Alexandrina lectione conveniens: Sed ἀνδρῶν ex vetustissimis codicibus exhibent Biblia Complutensia. Ibid. v. 10. Scribitur ob emphasin majorem τὸ Ναδὶν — τὸ Ἀδωνίαν : ubi in Bibliis Romanis deest articulus, sicuti alibi etiam in hoc ipso capite. V. 17. ΑΥΤΟΣ ἀνέβη , bene. ubi in Romana editione deest αὐτῶν , sed in Aldina & Complutensi exstat. V. 35. Ab initio $\text{καὶ ἀναβήσονται ὁποῦ αὐτῶν, καὶ εἰσέλυσιν}$, V. L. $\text{Et ascendetis post eum, Et veniet, &c. H. ועליו ויחירו ויכרו}$. Codicisque Alexandrini fidem Versiones omnes, tam ex Hebræo quam ex Græco, antiquæ hoc saltem in loco firmant augentque. Contra Romanam etiam pro Alexandrina militat editio utraque Complutensis & Aldina. In fine ejusdem versus $\text{וְיָיָהוּדָה, H. וְיָיָהוּדָה}$, ubi deest וְיָיָהוּדָה in Edit. Rom. Sic V. 43. Cod. Alex. εἰπὼν τῷ Ἀδωνίᾳ juxta Heb. ubi Ed. Rom. τῷ Ἀδωνίᾳ non habet: Ald. vero & Compl. habent. Nomen igitur Adoniæ hoc loco omissum habendum est Codicis Vaticani solius vitium. Cujusmodi quam plurimæ detractiones in textu Romano passim inveniuntur. Sic etiam v. 45. Cod. Alex. $\text{εἰς βασιλείαν, h. e. εἰς βασιλέα}$, nempe & euphoniæ gratia & peculiari scribendi modo hic addito. Heb. לְמֶלֶךְ . Quia Nathan vere Propheta erat Regis, seu *ad Regem*; siue Regis à sacris. Editio tamen Romana omnino non habet. Alexandrinæ vero auctoritatem Aldina roborat, æque ac Complutensis. Item vers. 47. Σαλωμών τῷ ὡς οὐ . scriptum est. Hanc ejus relationem & genus Ed. Rom. non habet. Aldina tamen habet, sicuti etiam Complutensis. Mox v. 49. legitur $\text{ἐξέστησαν, καὶ ἐξανέστησαν}$. H. $\text{וַיִּחַרְרוּ וַיִּקְמוּ}$. Territi sunt ergo, *Et surrexerunt*, vertit Hieronymus. Ita Chald. Syr. Arab. reliquæque Versiones omnes tam veteres quam recentes. Quin Biblia etiam Aldina ac Complutensia וְיָיָהוּדָה exhibent: stat igitur sola editio Romana: at omnibus cincta est Alexandrina, circumque munita. Similiterque v. 51. $\text{ὁ βασιλεὺς Σαλωμών}$ recte habet Cod. Alex. Nam Heb. Textus $\text{שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ}$. Verum deest ὁ βασιλεὺς in Ed. Rom. Frigetque inde sensus. Bene V. L. *Juret mihi Rex Salomon*: sicuti reliquæ etiam interpretationes, quæ Adoniam introducunt supplicem, Salomonis titulum summisse confitentem, clementiamque *Regiam* honorifice appellantem: sed hæc ubique fere obvia sunt. Neque propriis ipsis nominibus, quæ historiæ sunt subjecta, parcere voluit Codicis Vaticani

Scriba: sed, nimium festinando, ea sæpe mutilavit; sæpe etiam penitus omisit. Exempli gratia, nomen magnatis Davidici in hoc ipso capite ter scriptum est יִשָּׂא pro יִשָּׂאִי , per contractionem: nomenque Ἀδωνίας omissum semel, sicut ante fuit observatum. Porro præter omissiones & mutilationes tales, aliæ dantur horum quoque haud raro depravationes. Βασιλεὺς , (כְּתָב-שֶׁכַר) quod est nomen loci, pro Βασιλείᾳ , (כְּתָב-שֶׁכַר) quod est personæ, in hoc capite, quinque ponitur. Unum hoc pro multis sufficit, quia notissimum est, sæpiusque repetitum, nec aliunde quam ex librarii ignorantia ortum. Quorsum igitur plura? Mille loca in libris hisce Historicis recensere, quæ ex hac Editione nostra, aut emendari, aut explicari, aut illustrari saltem possunt, haud esset difficile. Atqui hoc specimen tantummodo est, ac tentamen: ut inde lector eruditus in reliquis idem pro se faciat experimentum, quod in tribus Capitibus, ex totidem libris nullā prorsus electione habita desumptis, hic factum est. Nec omnia etiam in his à nobis observata sunt, quæ aut Editionis hujus utilitatem, aut textus Alexandrini auctoritatem fidemque deprædicare apta sunt. Spicilegium enim aliis ex proposito reliquimus.

§. 4. Cum vero multa adhuc in alterutram partem à viris eruditissimis dici possint, nulla nobis methodus hanc litem dirimendi aut faciliior aut justior apparet, quam ut in tabulas recto ordine dispositas, quæ pro utraque lectione, nempe Romana aut Alexandrina, militare videntur, fideliter conjiciantur atque æquiponderentur. Absque omni scilicet partium præjudicio, si hoc fieri possit, animus est, ut quod rectum est, ubique indicetur, quod obliquum est, notetur, quod genuinum est, proponatur, quod depravatum est, ostendatur: vel, si hoc fieri non possit, ut omnia ac singula, quæ ullius videntur esse momenti, ex utraque parte, sicuti se habent, nude represententur, aliorumque judicio modeste submittantur. Cujus rei specimen, ut sibi unusquisque Tabulas hunc in modum condere, si velit, sit nostro exemplo instructus, non denegandum esse existimamus. Utque nullus objectioni, vel suspicioni locus inde detur, sit hoc id quod omnium primum occurrit Caput. De eo quidem nonnulla ante fuerunt observata (§. 1.) multa tamen observanda adhuc restant; de quibus liberum unicuique sit judicium.

Βασιλεὺς Α' . Κεφάλαιον Α' .

Editio Romana.

Alexandrina.

1. Ἀνδρῶντος ὡς . v. 1. Ab Editionibus Complutensi & Aldina discedit: nec videtur esse eadem Versio.	1. $\text{καὶ ἐγένετο ἀνδρῶντος εἰς}$. Concordat cum Hebræo. <i>Vir unus</i> . Vulg.
2. Σιφῆ . f. Σιφάν . Capell.	2. Σωφίμ . Heb. סוֹפִיִּם .
3. Ἰερμεῖα . ex vero scilicet nomine יְרֵמְיָהוּ & אֵל initio nominis sequentis אֱלִיהוּ compositum יְרֵמְיָהוּ .	3. Ἰερεμῆμ . Heb. Cum quo Versiones etiam Chaldaica, Syriaca & Arabica concordant.
4. Ἡλῆ , vel Ἡλῆς . Quasi <i>filius solis</i> esset, aut ejusdem nominis cum <i>sole</i> . ὡς Ἡλῆ . N. B. אֵל per E, & ע per H in propriis nominibus exprimitur.	4. Ἐλῆ . אֱלִיהוּ Elihu. Rectius per E quam per H, cum sit idem nomen ac in libro Job. Nam אֵל est עַל , uti עַל הַ , & עַל הַ , hoc ipso versu.

CAP. IV

PROLEGOMENA

5. *Θαλί.* Ald. *Θαλί.* V.L. Thohu. 5. *Θαλί.* V.L. Thohu. 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per simpli- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
6. *Ἐν Νασίβ*, ex duabus 6. *Ἐν Νασίβ*, ex duabus cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
7. *Ἐφραΐμ*, In *Nasib* E- 7. *Ἐφραΐμ*, nimirum cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
8. *Καὶ τῷ*, v. 2. 8. *Καὶ τῷ*, Itaque etiam cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
9. *Ὁ ἄνθρωπος* ἐξ ἡμερῶν 9. *Ὁ ἄνθρωπος* ἐκβινοῦς cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
10. *Περσικῶν*, καὶ δύνει. 10. *Περσικῶν*, καὶ δύνει. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
11. *Κυεῖν* [τῷ δῖν] Σα- 11. *Κυεῖν* [τῷ δῖν] Σα- cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
12. *Συλλῶμ*, recte. 12. *Συλλῶμ*, recte. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
13. *Εἰς Συλλῶμ*, eis pro in 13. *Εἰς Συλλῶμ*, H. *כְּשֶׁלָה*. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
14. *Deest πᾶσιν* ante τοῖς 14. *Πᾶσιν* τοῖς υἱοῖς. Ita cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
15. *Defunt*. Hæc ex ni- 15. *Καὶ τῶν* θυγατέρων. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
16. *Κύριος* absque articu- 16. *Ὁ Κύριος*. *יהוה*. recte. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
17. *Ἀπὸ κλεισῶν*, v. 5. 17. *Συναπείκλεισεν*. H. *סגר*. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
18. *Συναπείκλεισεν*, v. 6. Hæc 18. *Συναπείκλεισεν*. H. *סגר*. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
19. *Initio* versus deest 19. *Καὶ ἔτι*. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
20. *Καὶ ἔτι* v. 8. 20. *Καὶ ἔτι* [Ἄννα] ab- cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
21. *Ἰναπῖ*. 21. *Διαπῖ*. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
22. *Οὐκ ἀγαθὸς ἐγὼ σοι*; 22. *Οὐκ ἐγὼ εἰμι ἀγαθὸς σοι*; cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
23. *Hæc non habet*, v. 9. 23. *Μετὰ τὸ πῖπῃ*. Heb. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
24. *Deest ibidem* inter- 24. *Ἐξάδικο*. Heb. Com- cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
25. *Κυεῖν*, v. 11. absque 25. *τῷ Κυεῖν*. *יהוה*. cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
26. *Ἀδωνάι*, *Κυεῖν*, *Ἐλαί*. 26. *Ἀδωνάι*, *Ἐλαί*. Ita cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
27. *Defunt hæc*. Nec 27. *Καὶ μὴ ὁμιλήσῃς τὸ δέ- cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-*
in Aldina inveniun- 27. *λῃς σου*. Recte. Et ne cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
tur. Complutensis ve- 27. *λῃς σου*. Recte. Et ne cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-
ro Editio habet. 27. *λῃς σου*. Recte. Et ne cem negationem. Ni- 28. *Οὐ μὴ πῖπῃ*, per du-

§. 5. Quinquaginta hinc ad minimum loca in uno tantum Capite, ex Alexandrina cum Romana Editione collata consideratione, aut emendari, aut explicari, aut denique illustrari possunt. Septem primæ lectiones cum Hebræo concordant in Alexandrino Codice, in Romano minime; ac si alia omnino ibi fuisset Versio, forsitan & alia etiam Autographi ipsius vertendi Scriptura. Prima contractior est, quam esse debet. Nam **אחד** *Unus*, vel *Primus*, nempe vir primus vel princeps in civitate, plane omittitur; uti *Vau* etiam præfixum. Secunda lectio corruptissima est: forte a **אב** pro **אב** oria. Tertia aliud plane nomen exhibet, idque valde diversum. Legebat enim interpres, quisquis is erat, **אברהם**. Quarta etiam non est mendum librarii, sed interpretis potius ipsius legentis **עליה**. Quinta est ipsius quoque legentis **אליה** vel **אליה**, perperam. Sexta, legentis **אליה**, vel **אליה**, ut alii. Septima denique ipsius legentis **אליה** pro **אליה**. Octava Versio diversa, sensus idem. Nona: transpositio, & defectus. Decima Versio legitima, ac perfecta; ubi tamen in Codice Alexandrino defectus habetur. Omisiones autem, five defectus, præter contractiones nonnullas, in Editione Romana reperuntur circiter viginti quatuor: in Alexandrina non nisi unica, vel ad summum duæ, nempe n. 10. quia de n. 47. merito dubitatur. Additiones quoque, five interpolationes, plures sunt in Romana quam in Alexandrina. In illa dantur quatuor vel quinque: vid. n. 11, 20, 26, 43, & 47. in hac duæ, modo duæ sint. vid. n. 22, & 41. & considera. Stichus unus tam in hac quam in illa invenitur, qui in Codicibus Hebraicis non reperitur, versu scilicet 9. — **אליה** *אליה* [אליה]

Unus etiam deest in utroque Codice; qui tamen in Hebræo invenitur, estque capitis huius postremus. Verbum Substantivum **אליה** in Codice Alex. v. 5. post **אליה**, dialectum sapit Alexandrinam. Dantur transpositiones quinque, in versibus sc. 3, 11, 15, 19, 23. ubi textui ut plurimum Hebræo, versionibus antiquis, ipsique veritati in Codice Alexandrino magis quam in Romano vocum positio congruere videtur. Dantur & quinque nomina propria in Alexandrino recte, in Romano depravate exscripta, velut, **אליה**, **אליה**, **אליה**, **אליה**, **אליה**, quibus addi potest & **אליה** pro **אליה**, **אליה**, sexies in hoc capite recurrens. In propriis enim nominibus exscribendis sapius hic peccatur, quam recte scribitur: saltem octies vel novies in hoc uno capite a vera Scriptura aberratum est, vide n. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12. Porro dantur aliquando voces diversæ, aliquando contractæ. Pro diversis vide n. 1, 21, & 30. Pro contractis n. 17, 18, 44, & 48. Articuli omissio in Editione Romana frequens est: quin & nominum quoque priorum in hoc capite prætermisiones sunt quinque. Versiones in hoc varias invenies viginti: vide n. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 24, 37, 44, 45, 47. In Editione autem Romana non verborum tantum, sed etiam sensus variationes, aut detorsiones, dantur octo: vide ac considera n. 6, 7, 13, 43, 44, 48. In locis quinque Editionis huius Sensus magis est dilutus, quam est nostræ: confer n. 1, 14, 16, 17, & 18. Verum hæc indicasse jam sufficiat: in Prolegomenis ad libros Propheticos plura ac majora expectanda sunt.

Libri hoc Tomo contenti.

Βασιλειων
Παραλειπον
Εδρε
Τοστι
Ιερε
Ληροι Νεμια
Μακροβαιοι

A. Kφ. ΛΑ.
B. KA.
Γ. KB.
Δ. KE.
A. KO.
B. Λς.
I.
II.
III.
IV.
V.
VI.
VII.
VIII.
IX.
X.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

Ἄννα αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, πλὴν τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκλείπτο, καὶ φωνὴ αὐτῆς ἔκλειπτο· καὶ ἐλογίζατο αὐτὴν Ἡλεὶ εἰς μαθούσαι.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλεὶ· ἕως πότε μαθουθήσῃ; φεμελῶ τὸν οἶνον σου ὑπὸ σῶν, καὶ πορεύσῃς ἐκ προσώπου Κυρίου. 15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα, καὶ εἶπεν· ἔτι κύριέ μου· γυνὴ ἢ σκληρὰ ἡμέρα ἐγὼ εἶμι, καὶ ὄνοι καὶ μέθυμα ἔπέπυκα, καὶ ἐκχέω ἐνώπιον Κυρίου τὴν ψυ-

χλὴν μου. 16 μὴ δὴς τὴν δούλῳ σου εἰς θυγάτηρα λοιμῶν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδελφείας μου καὶ ἀθυμίας με ἐκτίταχα ἕως νῦν. 17 Καὶ ἀπεκρίθη Ἡλεὶ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· φοβούου εἰς εἰρήνην, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δώῃ σοι πᾶν αἴτημά σου, ὃ ἠτήσω παρ' αὐτοῦ. 18 Καὶ εἶπεν· εὖροι ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ χατάλυμα αὐτῆς· καὶ ἔφαγεν μὲν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ ἔπειν, καὶ τὸ πρῶτον αὐτῆς ἔσυνέπεσεν ἔτι.

19 Καὶ ὀρρίζουσιν τοσούτοι, καὶ προσκυνοῦσιν τῷ Κυρίῳ, καὶ φοβούνται [καὶ ἡλθον] τὴν ὁδὸν αὐτῶν. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλχανὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔγνω Ἐλχανὰ τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐμήνησεν αὐτῆς Κύριος. 20 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ χρόνῳ τῷ ἡμερῶν, καὶ συνέλαβεν Ἄννα, καὶ ἔτεκε υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σαμουὴλ· καὶ εἶπεν· ὅτι πρὸς Κυρίου θείω σαβαώθ ἠτησάμην αὐτόν.

21 Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλχανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θύσαι ἐν Σηλῶ τὴν θυσίαν τῷ ἡμερῶν, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καὶ πᾶσας τὰς δεχάτας τῆς γῆς αὐτοῦ. 22 Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ἕως τῷ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, εἰν ὑποταλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ χαθήσεται ἐκεῖ ἕως αἰῶνος. 23 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλχανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ποῖε τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ τοῦ ἕως ἔσχαλακτίσης αὐτό. Ἀλλὰ γίνεαι Κύριος τὸ ἐξελθόν ἐκ τῆς σπλάχνος σου. Καὶ ἐχάρησεν ἡ γυνὴ, καὶ ἐδήλασεν τῷ υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ὑποταλακτίσῃ αὐτόν. 24 Καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλῶ, ἥνθα ἀπεταλάσκει αὐτόν, ἐν μόσχῳ τεμνίζοντι, καὶ ἄρτοις, καὶ οἶφι σεμιδάλεως, καὶ νέβελ οἴνου· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου Σηλῶ, καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτοῦ. Καὶ προσήγαγον αὐτὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἔσφα-

ξεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἡ ἐποίησεν ἕξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ, καὶ προσήγαγον τὸ παιδάριον. 25 Καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον· καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τὸ παιδάριον πρὸς

Ἡλεὶ, 26 καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοὶ κύριε· ἤ ἡ ψυχή σου κύριέ μου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ χαλασάσα ἐνώπιόν σου ἐν τῷ τῷ, προσεύξασθαι πρὸς Κύριον.

27 Ὑπερ τῷ παιδαρίου τῷ τῷ προσευξάμην, καὶ ἔδωκεν Κύριος μοι τὸ αἴτημά μου ὃ ἠτησάμην παρ' αὐτοῦ. 28 καὶ γὰρ κινῶ αὐτόν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἡ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ. Χ Καὶ προσκυνοῦσιν ἐν τῷ Κυρίῳ.

Κ Ε Φ. Β.

ΚΑΙ προσήγατο Ἄννα, καὶ εἶπεν· ἐστὶν ῥεῖθρον ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου· ἐπλάτυν-

θη τὸ σῶμα μου ἐκ' ἐχθρῶν μου, ὅτι ἠυφραίνθη ἐν σωτηρίᾳ σου. 2 Οὐκ ἐστὶ ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ ἐκ ἐστὶ πλὴν σου, καὶ ἐκ ἐστὶ δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. 3 Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μὴ ἐξεληάτω μεγαλομυστία ἐκ τῆς σπλάχνος ὑμῶν· ὅτι θεὸς γνώσεον

Κύριος, καὶ θεὸς ἐτοιμάσων ὀπίσθη δόματα αὐτοῦ. αὐτῶν

4 Τόξον δυνατῶν ἠορήσεται, καὶ ἀσθινοῦντες περιέζωσαντο δυνάμειν. 5 Πλήρεις ἄρτων ἡλατῶθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν λίπιν· ὅτι σθεῖρα ἔτεκεν ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠορήσεται. 6 Κύριος θάνατον καὶ ζωοποιεῖ, κατὰ γὰρ εἰς ἄδου καὶ ἀνάγῃ. 7 Κύριος πωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοί. 8 Ἀνίστα ὑπὸ γῆς πένητα, καὶ ὑπὸ κοφίνου ἐγειρεῖ πτωχοὺς, τῷ χα-

ρίσιν αὐτοῦ μετὰ δυνατῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατεκλινενομένης αὐτοῖς. 9 Διδόντες εὐχλὴν τῷ εὐχρημόνῳ· καὶ εὐλόγησιν ἔτι δικάσιον, ὅτι ἐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ. 10 Κύριος ἀσθεῖ ποιήσῃ ἀντίδικον αὐτοῦ· Κύριος ἅγιος. Μὴ καυχᾶσθαι ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθαι ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθαι ὁ πλάσιος ἐν τῇ πλάτῃ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τῷ καυχᾶσθαι ὁ καυχώμενος, σιωπῇ καὶ γνώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιῇ κέσμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς ὕψος, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κερπεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχύϊ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσῃ κέρας χρυσοῦ αὐτοῦ. 11 Καὶ κατέλειπον αὐτοὺς οὐκ ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἀρμαθαίμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ τὸ παιδάριον ἡ λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου ἐνώπιον Ἡλεὶ τῷ ἱερέως. 12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλεὶ τῷ ἱερέως υἱοὶ λοιμοί, ἐκ εἰδότες τὸν Κύριον καὶ τὸ δικαίωμα τῷ ἱερέως πρὸς τῷ λαῷ πάντος τῷ θρόνου. 13 Καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τῷ ἱερέως ὡς ἂν ἡγήθη τὸ κρέας, καὶ κρέατα τειρόμενος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

14 καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λεῖθρα, ἢ εἰς τὸν λέσσητα τοῦ μέλαν, ἢ εἰς τὴν χύψαν, ἢ εἰς τὸν χαλκὸν ἢ χαλκίον· πᾶν δ' εἰς ἀνέβη εἰς τὴν κρεάτῃ, ἐλάμβανεν ὁ ἱερεὺς ἑαυτῷ· κατὰ ταῦτα δὲ ἐποίησεν παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐρχομένοις θύσαι Κυρίῳ ἐν Σιλόμ. 15 Καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ σῆμα, ἤρχετο τὸ παιδάριον τῷ ἱερέως, καὶ ἔλεγεν τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι· δὸς κρέας ὁππῆσθα τῷ ἱερεῖ, καὶ ἕ μὴ λάβω ᾧ ὅτι σὺ κρέας ἐφθόν ἐκ τῷ λέσσητος. 16 Καὶ ἔλεγεν ὁ ἄνθρωπος ὁ θύων· θυμιαθήτω ᾧ ὅσον ἄς καθήκῃ τὸ σῆμα, καὶ λάβε σπασμὸν ἐκ πάντων ὧν ὀπιθιμὴ ἡ ψυχὴ σου. Καὶ εἶπεν· ἔχ' ὅτι νῦν δώσεις· καὶ εἰς μὴ, λήψομαι κρεατῆος. 17 Καὶ ἰὼ ἡ ἀμαρτία τῆς παιδαρίας μεγάλη σφόδρα ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἡ θέτω τὴν θυσίαν Κυρίου. 18 Καὶ Σαμὴλ ἰὼ λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου, παιδάριον ᾧ ἐξωστρέμειον Ἐφουὶ Βάρ. 19 Καὶ διπλοῖδα μεχερὶν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἕξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ὅτι τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς θύσαι τὴν θυσίαν τῇ ἡμέρῃ. 20 Καὶ ἐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλχανά καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, λέγων· σποπίσαι Κύριός σοι σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τῷ χρέος ὃ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐπαρέτατο Κύριος τὴν Ἄνα, καὶ σπείλασεν, καὶ ἔτεκεν ἐπὶ τρεῖς υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμὴλ ἐνώπιον Κυρίου. 22 Καὶ Ἡλὶ ᾧρεσούτης σφόδρα· καὶ ἤκουσεν σύμπαντα ἃ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ὡς ἐκοιμίζον τὰς γυναῖκας τὰς παρεστώσας ᾧ τὴν θυρίαν τῆς σκήνης τῷ μαρτυρίῳ. 23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἵνα πὶ ποιεῖτε καὶ τὸ ῥῆμα τῷτο ὃ ἐγὼ ἀκούω, ῥήματα ποιησάτω, ἐκ σώματος πάντες τῷ λαῷ Κυρίου τῷτο· 24 Μὴ τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἰὼ ἐγὼ ἀκούω, [μὴ ποιεῖτε ὅπως, ὅτι οὐκ ἀγαθὰ αἱ ἀκοαὶ ἄς ἐγὼ ἀκούω,] τῷ μὴ θάλευεν λαὸν θεῷ. 25 Ἐὰν ἀμαρτάνων ἀμαρτάνῃ ἀνὴρ εἰς ἀνδρα, καὶ ᾧρεσούζονται ᾧ ἐρ αὐτῷ πρὸς Κύριον· καὶ εἰς τῷ Κυρίῳ ἀμαρτῇ ἀνὴρ, πὶς ᾧρεσούζεται πρὸς αὐτῷ; Καὶ ἔκ ἤκουον τῆς φωνῆς τῷ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι βουλόμηνος ἐβόλετο Κύριος ἀφαιρῆναι αὐτοῦ. 26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπαρένετο μεγαλυνόμενον, καὶ ἀγαθὸν καὶ μὲν Κυρίου καὶ μὲν ἀνθρώπων. 27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶπεν· πᾶδε λέγει Κύριος· σποχελυφθεὶς ἀπεχελύφθην πρὸς οἶκον πατρὸς σου, ὅταν αὐτῷ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ δούλων

τῷ οἴκῳ Φαράω. 28 καὶ ἐπελεξάμην τὸν ἀνδρα τῷ πατρὸς σου ἐκ πάντων σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν, τῷ ἀναβαίνειν ὅτι τὸ θυσιάσθαι μου, καὶ θυμιάει θυμίαμα, καὶ αἶρειν Ἐφουὶ ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς σου τὰ πάντα τῷ πρὸς υἱὸν Ἰσραὴλ εἰς βρώσιν. 29 Καὶ ἵνα πὶ ἐπεβλέφατε ὅτι τὸ θυμίαμα μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδῇ ὀφθαλμοῖς; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ᾧ ἐρ ἐμὲ, ὅτι βίλογισθαι ἀπ' ἀρχῆς πάσης θυσίας Ἰσραὴλ ἐμπροσθεν μου; 30 Διὰ τῷτο πᾶδε εἶπεν Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· εἶπας ἦ πα, ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τῷ πατρὸς σου διελύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν φησὶ Κύριος· μεθαμῶς ἐμοί, ὅτι ἄλλ' ἢ τὸς δόξάζοντάς με δόξασα, καὶ ὁ ἐξουθεῖν με ἀπαιμαθήσει. 31 Ἰδοὺ ἡμέρας ἐρχονται, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρὸς σου, καὶ οὐκ ἔσται [οὐ] ᾧρεσούτης ἐν οἴκῳ σου. 32 ✕ καὶ ὅτι ἐβλέψα μὲν ψῆν κραταίωμα Μαὼν ἐν πάσιν οἷς ἀγαθῶς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔκ ἔσται ᾧρεσούτης ἐν τῷ οἴκῳ σου ✕ πάσας τὰς ἡμέρας. 33 Καὶ ἀνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τῷ θυσιάσθαι μου, ἐκλείπειν τὸς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ καταρρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ πᾶν ᾧρεσούτων οἴκου σου πεποιῶται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν. 34 Καὶ τῷτο σοὶ τὸ σημεῖον ὃ ἔστι ὅτι τὸς δύο υἱούς σου ταῖς, πρὸς Ὀφνὶ καὶ Φινεὺς· ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ σποχανθῇται ἀμφοτέρω. 35 Καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μὲν καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μὲν ποιήσῃ· καὶ οἰκοδομήσῃ αὐτῷ οἶκον πιστόν, καὶ διελύσεται ἐνώπιόν μου μὲν πάσας τὰς ἡμέρας [μὲν]. 36 Καὶ ἔσται, πᾶς ὁ ᾧρεσούων ἐν οἴκῳ σου, ἕξ ᾧρεσούων αὐτῷ ἐν ἱεροῦ ἀφνείου καὶ ἐν ἄρτῳ ἐν, λέγων· ᾧρεσούων με ὅτι μίαν τῇ ἱερατεῖαν, τῷ φαγεῖν ἄρτον. 37

ΚΕΦ. Γ΄.

1 **Κ**ΑΙ τὸ παιδάριον Σαμὴλ ἰὼ λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλὶ τῷ ἱερέως. Καὶ ῥῆμα Κυρίου ἰὼ ἥμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· οὐκ ἦν ὅρεσις ἀφαιρῆναι. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ Ἡλὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἠδυνάτο βλέπειν. 3 Καὶ ὁ λύχνος τῷ θεοῦ ᾧρεν ὅπισθον αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐκάθισεν ἐν τῷ τοῦ Κυρίου, ὃ ἡ κίβωτος τῷ θεῷ. 4 Καὶ ἐκάλεσεν Κύριος Σαμουὴλ, Σαμουὴλ. Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ. 5 Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἡλὶ, καὶ εἶ-

πιν ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκός με. Καὶ εἶπεν· ὃς κέκληκός σε, ἀνάσφερε, καὶ θάβει. Καὶ ἀνέσ-
φεν, καὶ ἐκάθυσεν. 6 Καὶ προσέειπε Κύριος, καὶ ἐκάλεσεν ἐπὶ Σαμουὴλ, Σαμουὴλ. Καὶ ἀνέ-
στη Σαμουὴλ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλεὶ τὸ δού-
τερον, καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκός με. Καὶ εἶπεν· ὃς κέκληκός σε ἡμεῖς, ἀνάσφερε, κα-
θυσθε. 7 Καὶ Σαμουὴλ ὡρῆν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τοῦ ἡ-
γίου, καὶ ὡρῆν Σαμουὴλ αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου. 8 Καὶ προσέειπε Κύριος καλεῖσαι ὅτι Σαμουὴλ
οὗ τρεῖς καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλεὶ,
καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ, ὅτι κέκληκός με. Καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἡλεὶ ὅτι Κύριος κέκληκεν τὸ παιδάριον. 9 Καὶ εἶπεν Ἡλεὶ πρὸς Σαμουὴλ· ἀνάσφερε,
κάθυσθε τέκνον· καὶ ἔσται ἐάν· καλεῖσαι σε, καὶ ἐρεῖ-
σάλη Κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δούλός σου. Καὶ ἐπο-
ρεύθη Σαμουὴλ, καὶ ἐκοιμήθη οὗ τὸ τόπος αὐ-
τοῦ. 10 Καὶ ἦλθεν Κύριος καὶ κατέστη, καὶ
ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ· Σαμουὴλ,
Σαμουὴλ. Καὶ εἶπεν Σαμουὴλ· ἰδοὺ, ὅτι ἀκούει
ὁ δούλός σου. 11 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς Σα-
μουὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ποῖω τὰ ῥήματά μου οὗ Ἰσραὴλ,
ὥστε πάντες ἀκούοντες αὐτοῦ, ἡχίον ἀμφοτέρω τὰ
αὐτῷ. 12 Ἡ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγέ-
νη ὅτι Ἡλεὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκόν σου·
ἀρξομένη καὶ ὀπίσθεν. 13 Καὶ ἀνέστη καὶ
αὐτῷ ὅτι ἐκδικήσας ἐγὼ ὅτι τὸν οἶκόν σου ἕως
αἰῶνος οὗ ἀδικίας ἦσαν αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ, ὅτι κακο-
λογουῦντες θεὸν· υἱοὶ αἰῶν, καὶ οὐκ ἐκούσθη αὐ-
τοῦς καὶ ὁ θεὸς οὐκ ὤκνησεν. 14 Ὁμοῖα πρὸς οἶκόν
Ἡλεὶ, εἰ ἐξέλασθησται ἀδικία οἴκου Ἡλεὶ οὗ
δυμμάματι καὶ οὗ θυγατρὶς ἕως αἰῶνος. 15 Καὶ
κοιμήσεται Σαμουὴλ ἕως ὧρας, καὶ ἄρξεται το-
σοῦ, καὶ ἡνοῖξεν τὰς θύρας οἴκου Κυρίου. Καὶ
Σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀγαγέσθαι τὴν ὄρεσιν πρὸς
Ἡλεὶ. 16 Καὶ εἶπεν Ἡλεὶ πρὸς Σαμουὴλ·
Σαμουὴλ τέκνον. Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ. 17 Καὶ
εἶπεν· τί τὸ ῥῆμα τὸ λαλήθην πρὸς σέ; καὶ
μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ· τὰ δὲ πρῶτα σοὶ ὁ θεὸς καὶ
τὰ δὲ ὡραῖα, ἐάν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ὅτι
πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοὶ οὗ τοῖς
ὡσὶν οὐκ. 18 Καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Σαμουὴλ
πάντας τὰς λόγους, καὶ ἔκ· ἐκράφη ἀπ' αὐτοῦ.
Καὶ εἶπεν Ἡλεὶ· Κύριος αὐτὸς, τὸ ἀγαθὸν ἐνέ-
ποιον αὐτοῦ [αὐτὸς] ποιήσας. 19 Καὶ ἐμεγα-
λυνήθη Σαμουὴλ, καὶ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ
ἔκ· ἐπέσειν ὅτι πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ὅτι τὴν
γῆν. 20 Καὶ ἐγίνετο πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι Δαὶν
καὶ ὡς Βηρσαβὰ, ὅτι πῖτος Σαμουὴλ εἰς ὡρα-
φῆτιν πρὸς Κυρίῳ. 21 Καὶ προσέειπε Κύ-

ριος διλαθῆναι οὗ Σαλῶ, ὅτι ἀπεκαλύφθη Κυ-
ριος πρὸς Σαμουὴλ. Καὶ ὅτι πρὸς Σαμουὴλ
προφήτης γινώσκαι τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ
ἀπ' ἀκρῶν τῆς γῆς ἕως ἀκρῶν. Καὶ Ἡλεὶ προσέ-
ειπε σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ παρενόημοι ἐπορεύθησαν,
καὶ πῶρεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ ἐν ὧσιν Κυρίου.

ΚΕΦ. Δ΄.

ΚΑΙ ἐγένηθη οὗ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ συναθροίζονται ἄλλοφυλοι εἰς πό-
λεμον ὅτι Ἰσραὴλ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς
ἀπαύθησιν αὐτοῖς Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον, καὶ πρὸς
βάλλουσι ὅτι Ἀβιζέρ, καὶ οἱ ἄλλοφυλοι πρὸς
ἐμβάλλουσι οὗ Ἀφὲκ. 2 Καὶ ὡραῖα στήλη
οἱ ἄλλοφυλοι εἰς πόλεμον ὅτι Ἰσραὴλ· καὶ ἐκλι-
νεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπῆλθεν ἀπὸ Ἰσραὴλ οὗ
ποιοῦ ἄλλοφυλων, καὶ ἐπλήρησεν εἰς τὴν ὡρα-
ταξίαν ἐν ἀρῶν πῶρεταις χιλιάδες ἀνδρῶν. 3 Καὶ
ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ εἶπαν οἱ
προσβύτιοι Ἰσραὴλ· καὶ πᾶς ἐπῆλθεν ἡμῶν Κυ-
ριος σήμερον ἐνώπιον ἄλλοφυλων; λαβόμεν πρὸς
ἡμῶν ὅτι Σαλῶ τὴν κίβωτον τῆς ἀφθνήκης
τῷ θεῷ ἡμῶν [εἰς Σαλῶν], καὶ ἐξελεύσεται οὗ
μῖσος ἡμῶν, καὶ σῶσθαι ἡμῶν ὅτι χειρὸς ἐχθρῶν
ἡμῶν. 4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σαλῶ,
καὶ αἶρευσιν ἐκείθεν τὴν κίβωτον τῆς ἀφθνήκης
Κυρίου τῷ διωτάμῳ καὶ θυμῷ χειρὸς ἐμῆς καὶ
ἀμφοτέρω υἱοῦ Ἡλεὶ μὲν τῆς κίβωτος τῆς ἀφθ-
νήκης τῷ Θεῷ, Ὁφει καὶ Φνείες. 5 Καὶ ἐγε-
νήθη ὡς ἦλθεν ἡ κίβωτος ἀφθνήκης Κυρίου εἰς
τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀνέκραξεν ὡς Ἰσραὴλ
φωνὴ μεγάλη, καὶ ἡχῆσεν ἡ γῆ. 6 Καὶ ἤκου-
σαν οἱ ἄλλοφυλοι τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς, καὶ
εἶπαν οἱ ἄλλοφυλοι· τίς ἡ κραυγὴ τῆς ἀλαλαγμῶν
ἡ μεγάλη αὕτη ἐν παρεμβολῇ τῷ Ἐβραῖον;
καὶ ἐγίνετο ὅτι κίβωτος Κυρίου ἦκε εἰς τὴν πρ-
εμβολὴν. 7 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄλλοφυλοι,
καὶ εἶπον· ὅτι οἱ θεοὶ ἡχῶσιν πρὸς αὐτοὺς εἰς
τὴν παρεμβολὴν. Ἐξέλετο ἡμῶν Κύριε σήμερον
ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐ· γέννηται τὸ αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρεῖ-
σιν. 8 Ἐὰν ἡμῖν, τίς ἐξελεύσεται ἡμῶν ὅτι χει-
ρὸς τῷ θεῷ τῷ περιῶν τύπῃ; αὐτοὶ εἰσιν οἱ
θεοὶ, οἱ πατάξαντες τὴν Αἰγύπτου ἐν πάσῃ πληγῇ
καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 9 Κερατῶδες καὶ γινώσκαι
εἰς ἀνδρας ἄλλοφυλοι, μήποτε δουλοῦσιν τοῖς
Ἐβραῖοις, καὶ ὡς ἐδούλωσαν ἡμῖν, καὶ ἔστασε
εἰς ἀνδρας, καὶ πολεμήσιν αὐτοῖς. 10 Καὶ ἐπο-
λεμήσαν αὐτοῖς καὶ πᾶσι ἀπὸ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφυ-
γεν ἕκαστος εἰς σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο πλη-
γὴ μεγάλη σφόδρα, καὶ ἐπέσειν ἐξ Ἰσραὴλ
τρεῖς χιλιάδες

Σαλῶν

Σαλῶν

Σαλῶν

Χερσὸν

ἀνέστη

ἀφθνήκης

Βηρσαβὰ

τρεῖς χιλιάδες

πριάκοντα χιλιάδες ταγματάρχαι. 11 Καὶ ἡ κιβω-
τὸς τῷ θεῷ ἐλήφθη, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἠλεὶ
ἀπέθανον, Ὀφνὶ καὶ Φινεὶς. 12 Καὶ ἔδραμεν
ἀνὴρ Ἰμμινναῖος ἐκ τῆς παρθεναίας, καὶ ἦλθεν
εἰς Σηλαμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὁκτείνῃ καὶ τὰ ἡμέτερα
αὐτοῦ διεργάζετο, καὶ γῆ ὅτι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.
13 Καὶ ἦλθεν, καὶ ἰδοὺ Ἠλεὶ ἐκείνητο ὅτι τῷ
δίφρῳ παρὰ τὴν πύλιν, σκοπεῖν τὴν ὁδόν,
ὅτι ἰδοὺ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐξεσηκίωσεν παρὰ τῆς κι-
βωτῆς τῷ θεῷ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθεν ἀπαγ-
γεῖλαι εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνεβόησεν ὅλη ἡ πό-
λις. 14 Καὶ ἤκουσεν Ἠλεὶ τὴν φωνὴν τῆς
βοῆς, καὶ εἶπεν· τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης;
Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀσθύνων εἰσῆλθεν, καὶ ἀπήγ-
γελεν τῷ Ἠλεὶ. 15 Καὶ Ἠλεὶ υἱὸς ὧν ἐνεή-
κοντα καὶ ὁκτὼ ἐτῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπα-
ύθησαν, καὶ ἐκ ἐβλεπεν. Καὶ εἶπεν Ἠλεὶ τοῖς
ἀνδράσιν τοῖς παρθεναίοις αὐτοῦ· τίς ἡ φωνὴ τῆς
ἡχοῦ τούτου; 16 Καὶ ὁ ἀνὴρ ἀσθύνων παρῆ-
λθεν πρὸς Ἠλεὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἶμι
ὁ ἥκων ἐκ τῆς παρθεναίας, καὶ ἐγὼ ἐκ τῆς πα-
ρθεναίας πέφυκα σήμερον. Καὶ εἶπεν· τί τὸ
γεγονὸς ῥῆμα, τέκνον; 17 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ
παιδίον, καὶ εἶπεν· πέφυκα ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐκ
προσώπου ἁλλοφύλων, καὶ πληγὴ μεγάλη ἐγένε-
το ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ σου πε-
θνήκασιν, Ὀφνὶ καὶ Φινεὶς, καὶ ἡ κιβωτὸς τῷ
θεῷ ἐλήφθη. 18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς
κιβωτῆς τῷ θεῷ, καὶ ἔπειτα ἀπὸ τῷ δίφρῳ
ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης, καὶ συνετερίβη
ὁ νῶτος αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν, ὅτι παρθεναίτης ὁ
ἄνθρωπος καὶ βαρὺς· καὶ αὐτὸς ἐκένει τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἕκαστον ἔτη. 19 Καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ
Φινεὶς συνεληκίωσεν τὴν πεκύναν καὶ ἤκουσεν τὴν
ἀγγελίαν, ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τῷ θεῷ, καὶ
ὅτι πέθνηκεν ὁ πατεὶρ αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς, καὶ ἔκλαυσεν καὶ ἔπειτα, ὅτι ἐπεστράφησαν
ἐπ' αὐτὴν ὡδίνες αὐτῆς. 20 καὶ ὡς τὸ χερὶ
αὐτῆς ἀποθήκη. Καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες
αἱ παρθεναῖαι αὐτῇ· μὴ φοβῆσθαι, ὅτι υἱὸν τέ-
τοκας. Καὶ ὡς ἀπεκρίθη, καὶ ὡς ἐδόξασεν
ἡ καρδία αὐτῆς. 21 Καὶ ἐκάλεσεν τὸ παι-
δίον Οὐαρχαβὰθ, καὶ εἶπεν ὡς τῆς κι-
βωτῆς τῷ θεῷ, καὶ ὡς τῆς παρθεναίας αὐ-
τῆς, καὶ ὡς τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς· ἀπώκισται
δοῦσα ἀπὸ Ἰσραὴλ ὡς τὸ ἀφθῆναι τὴν κι-
βωτὴν Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς πεκύναν τὸν πε-
θερὸν αὐτῆς, καὶ τὸν ἀνδρα αὐτῆς. 22 Καὶ
εἶπεν· ἀπώκισται δοῦσα ἀπὸ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐλήφθη
ἡ κιβωτὸς τῷ θεῷ.

1 **Κ**ΑΙ ἁλλοφύλοι ἐλάβον τὴν κιβωτὴν τῷ
θεῷ, καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβει-
ζερ εἰς Ἀζωτον. 2 Καὶ ἐλάβον ἁλ-
λόφυλοι τὴν κιβωτὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰσήνεγκαν
αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγών, καὶ παρέστησαν αὐτὴν
παρὰ Δαγών. 3 Καὶ ὤρθρισαν οἱ Ἀζώτιοι
τῇ ἐπαύρειον, καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἶκον Δαγών καὶ
ἴδαν, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν πεπλωκὸς ὅτι παρῶντον
αὐτῷ ὅτι τὴν γυνὴν ἐνώπιον κιβωτῆς τῷ θεῷ.
Καὶ ἤγειραν τὸν Δαγών, καὶ κατέστησαν αὐτὸν
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. [Καὶ ἐβαμύθη χεὶρ Κυ-
ρίου ὅτι τὸς Ἀζώτιους, καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς·
καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἐδρας αὐτῶν, τὴν
Ἀζωτὴν καὶ τὸ ὄριον αὐτῆς.] 4 Καὶ ἐγένετο ὅτε
ὤρθρισαν πτωροὶ τῇ ἐπαύρειον, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν
πεπλωκὸς ὅτι παρῶντον αὐτῷ ὅτι τὴν γυνὴν ἐνώ-
πιον κιβωτῆς ἀφθῆναι Κυρίου· καὶ ἡ κεφαλὴ
Δαγών καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χερῶν αὐτοῦ ἀφῆρη-
μύρα ὅτι τὰ ἐμπαρόδια Ἀμαφὶθ ἔχασον [καὶ
ἀμφότεροι οἱ χερσὶ τῶν χερῶν αὐτοῦ πεπλωκότες
ὅτι τὸ παρῶντον] πλὴν ἡ ῥάχιν Δαγών ὑπε-
λήφθη. 5 Διὰ τοῦτο ἐκ ἐπιβάνουσιν οἱ ἱερεῖς
Δαγών καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δα-
γών ὅτι βαδμὸν οἴκου Δαγών ἐν Ἀζωτῇ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι ἐπιβάνοιτες ὑπερ-
βαίνοντες. 6 Καὶ ἐβαμύθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ
Ἀζωτον, καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέξισεν αὐ-
τοῖς εἰς τὰς ἐδρας αὐτῶν, τὴν Ἀζωτὴν καὶ τὸ ὄ-
ριον αὐτῆς, καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνε-
φύησαν μύες· καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου με-
γάλη ἐν τῇ πόλει. 7 Καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀ-
ζωτῆς ὅτι ἔσται, καὶ λέγουσιν· ὅτι ἐκείνηται
κιβωτὸς τῷ θεῷ Ἰσραὴλ μετ' ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ
χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ὅτι Δαγὼν θένει ἡμῶν.
8 Καὶ ἀποπέλλουσιν καὶ συνάγουσιν τὴν πᾶσαν
σατραπείαν τῶν ἁλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς, καὶ
λέγουσιν· τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῇ τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ;
Καὶ λέγουσιν οἱ Γεθθαῖοι· μέλει ἡμῶν κιβωτὸς τῷ
θεῷ πρὸς ἡμᾶς καὶ μετήλθεν ἡ κιβωτὸς τῷ
θεῷ εἰς Γεθθὰ. 9 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ
μετήλθαι αὐτὴν, καὶ γίνεται χεὶρ Κυρίου ἐν τῇ
πόλει, πᾶς ἄνθρωπος μέγας σφόδρα καὶ ἐπάτα-
ξεν ὅσους ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μωρῶν καὶ ἕως
μεγάλου, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἐδρας
αὐτῶν. Καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθθαῖοι ἑαυτοῖς ἐδρας.
10 Καὶ ἐξαπέστειλυσεν τὴν κιβωτὴν τῷ θεῷ εἰς
Ἀσκάλωνα καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν κιβωτὸς τοῦ
θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται, λέγον-
τες·

τις· τί ἀπερέφατε τὸ κῶπτον τῷ θεῷ Ἰσραὴλ
 περὶ ἡμᾶς, θανάτωσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν;
 11 Καὶ ἀποστείλλουσιν καὶ σιναγῶσιν πάντας τὰς
 σατράπας τῆς Ἀλλοφύλων, καὶ εἶπαν· Ἐξαποτεί-
 λατε τὸν κῶπτον τῷ θεῷ Ἰσραὴλ, καὶ χαρι-
 σάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ ὃ μὴ θανατώ-
 σῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν· ὅτι ἐγενήθη σύγ-
 χυσις θοράτῃ ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα,
 ὥς εἰσῆλθεν κῶπτος θεῷ ὁ κῶπτος. 12 Καὶ οἱ ζῶν-
 τες καὶ οἱ ἀποθανόντες ἐπλήρησαν εἰς τὰς ἐσθλας
 καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν ὕψος.

ΚΕΦ. 5.

1 **Κ**ΑΙ ἰὼ ἡ κῶπτος Κυρίου ἐν ἀρχῇ τῆς
 Ἀλλοφύλων ἐπὶ μὲν καὶ ἐξέστη
 ἡ γῆ αὐτῆς μῆρας. 2 Καὶ χαλῶσιν
 Ἀλλοφύλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μαίτις καὶ τοὺς
 ἐπαίδους αὐτῆς, λέγοντες· τί ποιήσωμεν τῇ κῶ-
 πτῃ τῷ Κυρίῳ; γνωρίσατε ἡμῖν, [καὶ] οὐκ ἔστι
 ἀποτέλεσμα αὐτῇ εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. 3 Καὶ
 εἶπον· εἰ ἔξαποτέλλετε ὑμεῖς τὸν κῶπτον ἀφ' ὧν
 θῆκε Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, μὴ δὲ ἀποτείλητε
 αὐτῷ κενῶ, ἀλλὰ ἀποδίδοντες ἀποδοτε αὐτῇ
 τῆς βασίλεις, καὶ τότε ἰαθήσεται, καὶ ἐξίλα-
 σθήσεται ὑμῖν. Μὴ οὐκ ὁρᾶτε χεῖρ αὐτοῦ ἀφ'
 ὑμῶν; 4 Καὶ λέγουσιν· τί τὸ τῆς βασίλεις ἀπο-
 δώσωμεν αὐτῇ; Καὶ εἶπαν· κατὰ ἀειδμὸν τῆς
 σατραπείας τῆς Ἀλλοφύλων πέντε ἐσθλας χρυσᾶς
 καὶ πέντε μῶν χρυσοῦς, ὅτι πᾶσιμα ἐν ὑμῖν
 καὶ τοῖς ἀρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ. 5 Καὶ
 ποιήσεται ὁμοίωμα τῆς ἐσθλῆς ὑμῶν, καὶ ὁμοίωμα
 τῆς μῶν ὑμῶν, τῆς ἀφαιρούμενης τῷ γλῶσσι,
 καὶ δώσετε τῷ Κυρίῳ δόξαν, ὅπως κεκοίμηται
 χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑ-
 μῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν. 6 Καὶ ἵνα πᾶ-
 ῖς βασιλεύσῃ βασιλεύσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἰσχυρὸν Ἀγ-
 γέλῳ καὶ Φαραὼ τὸν καρδίας αὐτῆς; οὐχὶ
 ἔξαπέστειλεν ὅτε οὐκ ἐπαύξεν αὐτοῖς, ἔξαπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ
 ἀπῆλθον; 7 Καὶ νῦν λαβέτε καὶ ποιήσατε
 ἁμαξὰς χρυσοῦς μίαν, καὶ δύο βόας χρυσοῦς
 ἅνευ τῶν πόρων, καὶ ἐπ' αὐτὰς ἐπιτίθητε ζυγία
 καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἁμαξῇ, καὶ ἀπα-
 γάγετε τὰ τέκνα ἐπὶ ὅποιον αὐτῆς εἰς οἶκον.
 8 Καὶ λήψατε τὸν κῶπτον Κυρίου, καὶ θή-
 σθε αὐτὴν ἐπὶ τὸν ἁμαξῶν καὶ τὰ σκεύη τὰ
 αὐτὰ χρυσοῦς ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασίλεις, καὶ [ὃ
 ἔστι] θήσθε ἐν θύμῳ Ἀργεῖ ὅσα μέρη αὐτῆς καὶ
 ἔξαποστείλατε ἔξαποστείλετε αὐτήν, καὶ ἀπελεύσεται. 9 Καὶ
 ὄψαθε, εἰ εἰς ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς πορεύσεται [καὶ]
 καὶ Βεθσαμὺς, αὐτὸς πεποιήκει ἡμῖν τὸν χαλκὸν

τὸν μέγαλιν τῶν τῶν καὶ ἐὰν μὴ, καὶ γνωστό-
 μεθα ὅτι ὃ χεῖρ αὐτῆς ἡπία ἡμῶν, ἀλλὰ συμπα-
 μα τῷτο γένοιτο ἡμῖν. 10 Καὶ ἐποίησαν οἱ Ἀλ-
 λοφύλοι οὕτως, καὶ ἔλαβον δύο βόας χρυσοῦς
 καὶ ζεύξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμαξῇ, καὶ τὰ
 τέκνα αὐτῆς ἀπεκάλυσαν εἰς οἶκον. 11 καὶ
 ἔθεντο τὸν κῶπτον Κυρίου ἐπὶ τὸν ἁμαξῶν,
 καὶ τὸ θῆμα Ἀργεῖ, καὶ τοὺς μῶν τοὺς χρυ-
 σοῦς, καὶ τὰς εἰκόνας τῆς ἐσθλῆς αὐτῶν. 12 Καὶ
 χατῆνθον αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βεθ-
 σαμὺς· ἐν τῇ ὁδῷ ἐπὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων, ἐν
 καὶ ὃ μέγιστον διὰ τὸ ὅτι ἀρτερεύει καὶ οἱ σα-
 τράπαι τῆς Ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὅπισθεν αὐτῶν αὐτῆς
 εἰς ὁρίων Βεθσαμὺς. 13 Καὶ οἱ ἐν Βεθσα-
 μὺς ἐπέβησαν θηρίων πυρὶν ἐν καλαδί· καὶ ἦ-
 ραν ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἴδαν τὸν κῶπτον Κυρίου,
 καὶ ἠνθρῶνθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. 14 Καὶ
 ἡ ἁμαξά εἰσῆλθεν εἰς ἀρχὴν Ἰησοῦ τὸν ἐν Βεθ-
 σαμὺς, καὶ ἔστησαν ὅλα παρ' αὐτῷ λίθον μέ-
 γαν καὶ ἔβησαν τὰ ξύλα τῆς ἁμαξῆς, καὶ τὰς
 βόας ἀνέγειραν ὁλοκάρπῳ τῷ Κυρίῳ. 15 Καὶ
 οἱ Λευῖται ἀνέγειραν τὸν κῶπτον Κυρίου, καὶ
 τὸ θῆμα Ἀργεῖ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς
 σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τῷ λίθῳ τῷ
 μέγαλιν καὶ οἱ ἄνθρωποι Βεθσαμὺς ἀνέγειραν ὁλο-
 καυτώσεις, καὶ ἔθυσαν θυσίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσίαν
 τῷ Κυρίῳ. 16 Καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῆς
 Ἀλλοφύλων ἐώραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀκχαρὸν
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 17 Καὶ αὐταὶ αἱ ἐσθλα
 αἱ χρυσᾶ, ἃς ἀπέδωκεν οἱ Ἀλλοφύλοι τῆς Βα-
 σίλεις τῷ Κυρίῳ τῆς Ἀζώτης μίαν, τῆς Γάζης
 μίαν, τῆς Ἀσκαλῶν μίαν, τῆς Γεθ μίαν, τῆς
 Ἀκχαρὸν μίαν. 18 Καὶ μῶν οἱ χρυσοὶ κατ'
 ἀριθμὸν πασῶν τῶν πόλεων τῶν Ἀλλοφύλων τῶν
 πέντε σατραπειῶν, ὅσα πόλεις ἐστρατεύοντο καὶ εἰς
 κάμιν τῷ Φερεζαῖ, καὶ εἰς λίθον τῷ μέγαλιν, ἐπὶ
 ἐπὶ τῇ ἐπὶ αὐτῷ τὸν κῶπτον ἀφαιρούμενης Κυ-
 ρεύς, [καὶ] εἰς τῆς ἡμέρας τῆς τῆς ἐν ἀρχῇ
 Ἰησοῦ τῷ Βεθσαμὺς. 19 Καὶ οὐκ ἠσμέν-
 σαν ἡοὶ Ἰεχοίου ἐν τοῖς ἀνδράσι Βεθσαμὺς, ὅτι
 εἶδον τὸν κῶπτον Κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς
 ἐδοκίμουν ἀνδρας, καὶ πενήτηκον χιλιάδας
 ἀνδρῶν. Καὶ ἐπέθισεν ὁ λαὸς, ὅτι ἐπάταξεν
 Κύριος ἐν τῷ λαῷ πληλὴν μέγαλιν σφόδρα.
 20 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐν Βεθσαμὺς· τίς
 διώσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου τῷ θεῷ τῷ
 αἰγίου τούτῳ; καὶ πρὸς τίνα ἀναθήσεται κῶπ-
 τὸς Κυρίου ἀφ' ἡμῶν; 21 Καὶ ἀποστείλασιν ἄγ-
 γέλους πρὸς τὰς καδοικουῦσας Καλαθαρῆμ,
 λέγοντες· ἀπεσφόρασιν Ἀλλοφύλοι τὸν κῶπτον
 Κυρίου,

ΚΕΦ. Ζ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'.

Κυρίου, κατέβητι καὶ ἀναγὰντι αὐτῷ πρὸς
ἐαυτούς.

ΚΕΦ. Ζ.

ΚΑΙ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθαρεῖμ,
καὶ ἀνάρουπι τὴν κιβωτὸν ἀφ' ὧν
ἦεν Κυρίου, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς
οἶκον Ἀμμαδάδ τὸν υἱὸν τοῦ βοιωῦ καὶ τὸν ἑ-
πάταξαν λεάζαρ υἱὸν αὐτοῦ ἵνα σκευάσῃ τὴν κιβωτὸν
ἀφ' ὧν Κυρίου.

2 Καὶ ἐγένετο ἀφ' ἧς ἡ-
μέρας ἡ κιβωτὸς οὗ Καριαθαρεῖμ, ἐπλή-
θυσαν αἱ ἡμέραι, καὶ ἐγένοντο ἑκοσὶ ἔτη καὶ
ἐπέβλεψεν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίου.

3 Καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς πάντας τοὺς οἴκους Ἰσραὴλ,
λέγων· εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμεῖς ὑμεῖς ἐπιστρέφετε
πρὸς Κύριον, θεεῖτε τὰς θύρας τὰς ἀλλο-
τρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλλα, καὶ ἐτοι-
μάσατε τὰς καρδίας ὑμεῖς πρὸς Κύριον, καὶ
δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ
χειρὸς ἀλλοφύλων. 4 Καὶ θεοὶ λαοὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τὰς βασιλείας καὶ τὰ ἄλλα Ἀσαρῶθ,
καὶ ἐδούλουν τῷ Κυρίῳ μόνῳ. 5 Καὶ εἶ-
πεν Σαμουὴλ· ἀθροίσαι τὸν πᾶντα Ἰσραὴλ εἰς
Μασσφάθ, καὶ προσεύξαμεν πρὸς ὑμῶν πρὸς
Κύριον. 6 Καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσφάθ, καὶ
ὕδρευοντα ὕδαρ, καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον Κυρίου ὅτι
τὴν γῆν καὶ ἐνήψυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
εἶπαν· ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ ἐδί-
καζεν Σαμουὴλ τὴν ἡμέραν Ἰσραὴλ εἰς Μασσφάθ.

7 Καὶ ἤκουσαν ἀλλοφύλοι ὅτι συνήχθησαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσφάθ, καὶ ἀνέ-
βησαν σατράπαι ἀλλοφύλων ὅτι Ἰσραὴλ· καὶ
ἀκούσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ
προσώπου ἀλλοφύλων. 8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰ-
σραὴλ πρὸς Σαμουὴλ· μὴ πρὸς τὴν πᾶσιν ἀφ' ἧς
ἡμῶν, τῇ μὴ βοᾷ πρὸς Κύριον θεόν σου, καὶ
σὺς ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. 9 Καὶ ἔ-
λαβεν Σαμουὴλ ἄρτα γαλαθῆν ἓνα, καὶ ἀνή-
νεγκεν αὐτοὺς ὀλοκαύτως σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ
Κυρίῳ καὶ ἐβόησεν Σαμουὴλ πρὸς Κύριον πρὸς
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος. 10 Καὶ
ἡ Σαμουὴλ ἀναφέρει τὴν ὀλοκαύτως, καὶ
ἀλλοφύλοι προσήκον εἰς πόλεμον ὅτι Ἰσραὴλ·
καὶ ἐβρόντησεν Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ συνεχίζη-
σαν, καὶ ἐπλάσθη ἐνώπιον Ἰσραὴλ. 11 Καὶ ἐξῆλθον ἄν-
δρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσφάθ, καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους,
καὶ ἐπάταξαν αὐτούς ὡς ὅτι κατέπαυται τῷ * Βιδχέρ.

ἐπάταξεν
* Βελχέρ

12 Καὶ ἔλαβεν Σαμουὴλ λίθον ἓνα, καὶ ἐστη-
σεν αὐτὸν ἀναμέσον Μασσφάθ καὶ ἀναμέσον τῆς

παλαιᾶς· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενέζερ,
λίθος τῆς βοηθείας καὶ εἶπεν· ὡς ἐπ' αὐτὸν ἐβόηθη-
σεν ἡμῖν Κύριος. 13 Καὶ ἐταπείνωσεν Κύριος
τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ οὐ προσέθεντο ἐπὶ ἐπιλ-
θεῖν εἰς ὅριον Ἰσραὴλ· καὶ ἐγένετο χεὶρ Κυρίου
ὅτι τὴν ἀλλοφύλους πᾶσας τὰς ἡμέρας Σα-
μουὴλ. 14 Καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις αἱ ἐ-
λαβον οἱ ἀλλοφύλοι πρὸς τῇ ἡμέρᾳ Ἰσραὴλ,
καὶ ἀπέδωκαν αὐτάς τῳ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ἀκκα-
ρῶν ὡς Γεθ, καὶ τὸ ὅριον Ἰσραὴλ ἀφ' ἐλάνθ ἐκ
χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἡ εἰρήνη ἀναμείσθη Ἰ-
σραὴλ καὶ ἀναμείσθη τῷ Ἀμορραίου. 15 Καὶ
ἐδίκαζεν Σαμουὴλ τὸν Ἰσραὴλ πᾶσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. 16 καὶ ἐπορεύετο κατ'
ἐκείνους ἐκείνους, καὶ ἐκίχου Βαμθὴλ καὶ τὴν
Γαλγαλά καὶ τὴν Μασσφάθ καὶ ἐδίκαζεν τὸν
Ἰσραὴλ ἐν πᾶσιν τοῖς ἡγιασμένοις τόποις. 17 Ἡ
δὲ ἀποστολή αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ, ὅτι ἐκείνῃ
ὁ οἶκος αὐτοῦ· καὶ ἐδίκαζεν ἐκ τῶν Ἰσραὴλ, καὶ
ἐκδοδύμην ἐκ τῆς ἡγιασμένης τῷ Κυρίῳ.

ΚΕΦ. Η'.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἐγήρασεν Σαμουὴλ, καὶ
κατέστη τὴν ἡμέραν αὐτοῦ διχασαὶ τῷ
Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ἔσται τὸ ὄνομα τῆς
ἐκείνης αὐτοῦ· πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ὄνομα τῆς
ἐκείνης αὐτοῦ· Ἀβιά, διχασαὶ ἐν Βηρσαβέ. 3 Καὶ
ὅτι ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ καὶ
ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς σιωπῆς, καὶ ἐλάμβανον
δῶρα, καὶ ἐξέκλιναν διχασματά. 4 Καὶ συνα-
θροίζονται πάντες ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ πρὸς τὴν
ἐκείνην πρὸς Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ, 5 καὶ
εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ σὺ γηγάκας, καὶ οἱ υἱοὶ σου
ἐπορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν κατήσθου
ἐφ' ἡμᾶς βασιλεῖα δικάζειν ἡμᾶς, καθὰ καὶ τὰ
λοιπὰ ἔστιν. 6 Καὶ ἡ Σαμουὴλ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐνώ-
πιον Σαμουὴλ· ὡς εἶπαν· δὸς ἡμῖν βασιλεῖα δι-
κάζειν [ἐφ'] ἡμᾶς. Καὶ προσήγατο Σαμουὴλ
πρὸς Κύριον. 7 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς Σα-
μουὴλ· ἄκουε τῆς φωνῆς τῆς λαοῦ, καθὰ ἀν λα-
λήσωσίν σοι· ὅτι ἐγὼ σὲ ἐξέστηκα, ἀλλ' ἢ ἐμὲ
ἐξουθενήκασι, τῇ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτοῖς.

8 Κατὰ πάντα τὰ ποιήματα ἀ ἐποίησάν μοι, ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὡς
τῆς ἡμέρας τῆς ἐκείνης, καὶ ἐγκατέλιπόν με, καὶ
ἐδύλακον τοῖς ἐτέροις, οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσιν καὶ
σοί. 9 Καὶ νῦν ἀκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν· πλὴν
ὅτι ἀμαρτυροῦντος ἀμαρτυρῆ αὐτοῖς, καὶ
ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τῆ βασιλείας, ὅς
βασιλεύει ἐπ' αὐτούς. 10 Καὶ εἶπεν Σαμουὴλ βασιλεύειν
πάν

ἐκίχου
Μασσφά

δικασαὶ

Βασιλεύειν
πάν

ὅμῳ τῷ ὁδῷ τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ εὐθεῖαν.

24 Πλὴν φοβεῖσθε τοὺς Κύριον, καὶ δουλεύετε
αὐτῷ· ὃ ἀληθεία καὶ ὃ ὅλη καρδίᾳ ὑμῶν ὅτι
ἴδετε ἃ ἐμεγάλυνεν μετ' ὑμῶν. 25 Καὶ ἐάν
χρεῖα ἡχοποιήσῃτε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς
ὑμῶν ἡχοποιήσονται.

К. Е. Ф. ИГ.

Γ Χ Τὸν ἐναντὸς ὡς Σαῦν, ἐν τῇ βασιλείᾳ
 Χ αὐτοῦ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ. 2 καὶ

ἐκλέγεται ἐαυτῷ Σαὺλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν
 ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἦσαν μετὰ Σαουλ
 διαχίλιοι οἱ ἐν Μαχμαῖς, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαυθὰν,
 καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τῷ
 Βεθαμείν· καὶ τὸ χεῖρότεροι τῷ λαῷ ἐξέπι-
 πτεται ἕκαστος εἰς τὸ σιμόμα αὐτοῦ. 3 Καὶ
 ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Νασιθ τὸν ἀλλόφυλον
 τὸν ἐν τῷ βουῶν, καὶ ἀπέκτεινεν οἱ ἀλλόφυλοι
 καὶ Σαὺλ σὺν πλεονίᾳ σὺν πλεονίᾳ εἰς πᾶσαν πλε-
 ονίαν, λέγων ἠετήκησιν οἱ δούλοι. 4 Καὶ πᾶς

12 καὶ εἶπα· καὶ μεταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι
πρὸς μέεις· Γάλλαλα, καὶ τῷ πρὸς σέθεν τῷ
Κυρίου οὐκ ἐλπίθην, καὶ οὐκ ἐκπεσάμην καὶ
ἀνέστηκα ἐν τῷ ὀλεκαύτωσιν. 13 Καὶ εἶπεν

Σαμὴλ πρὸς Σαῦλ· μεμαΐσται σοι, ὅτι ἐκ
ἐφύλαξαι πλὴν ἐβόλῳ μου καὶ ἐνπιλάτῳ σοι
Κύριος· ὡς νῦν ἠτάμασθαι Κύριος πλὴν βασιλείαν
σε ἔθπ' Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος· 14 καὶ νῦν ἡ βα-
σιλεία σε ἔσθεται σοι, καὶ ζητήσῃ Κίεθ
ἰασθ' ἄνθρωποι καὶ πλὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ ἐν-
πιλεῖται Κύριος αὐτῆς εἰς ἄρχοντα ἔθπ' τὸν λαὸν
αὐτῆς, ὅτι ἐκ ἐφύλαξαι ὅσα ἐνπιλάτῳ σοι Κύ-

Κ Ε Φ. Ι Δ.

ΚΑΙ γίνεταί ἡ ἡμέρα, καὶ εἶπεν Ἰωάν-
 θαν υἱὸς Σαβλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἴ-
 ροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ· δίδωρε καὶ ἀφαι-
 ράμεν εἰς Μεσαβὶ τῇ ἀγορῇ σου τὸν ἐν τῷ

πέραν σκέψω. Καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἔκ ἀπύ-
 γειλεν. 2 Καὶ Σαὺλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρη τῆς
 βοιωτοῦ ὑπὸ τὴν ῥοάν τὴν ἐν Μαγδάν, καὶ
 ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες. 3 Καὶ
 Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτὰδ, ἀδελφεὺς Ἰωνάθαν, υἱὸς Φινεὺς
 υἱὸς Ἡλεὶ, ἱερεὺς τῷ θεῷ ἐν Σηλόμ αἶραν Ἐφὲδ.
 καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἤδυν ὅτι πεπορεύεται Ἰωνάθαν.
 4 Καὶ ἀναμίστοι τῆς ἀφθάρσεως ἔζητ' Ἰο-
 νάθαν ἀφθάρσει εἰς τὴν ὑπόστασιν τῆς ἀλλο-
 φύλων, καὶ οὐδὲς πῶτερας ἐκ τῆς, καὶ οὐδὲς
 πῶτερας ἐκ τῆς ὄνομα τῷ ἐν Βασίς, καὶ ὄνο-
 μα τῷ ἄλλω Σεννά. 5 Ἡ οὐδὲς ἡ μία ἀπὸ
 βορρᾶ ἐρχομένη Μαχμάς. καὶ ἡ οὐδὲς ἡ ἄλλη
 ἀπὸ νότου ἐρχομένη Γαβαί. 6 Καὶ εἶπεν Ἰο-
 νάθαν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελ-
 φούς αὐτοῦ, ἀφθάρσει εἰς Μεσσίβ τῆς ἀφθάρ-
 σης τῶν, ἐπὶ ποιήσας Κύριος ἡμῖν, ὅτι ἔκ
 ἐπὶ τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σωζεν οἱ πολλοὶς ἡ
 ἐν ὁλότης. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἶρων ὁ σκεύη
 αὐτοῦ· ποίει πάν ὅ ἐάν ἡ καρδία σου ἐκκλίνῃ,
 ἰδὲ ἔγω μὲν σοῦ, ὡς ἡ καρδία σου καρδία μου.
 8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν ἰδὲ ἡμῖς ἀφθάρσει
 πρὸς τὴν ἀνδρᾶς, καὶ κατακυλιανόμενα πρὸς
 αὐτοῦ. 9 Ἐάν τὰδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς, ἀπο-
 στήτε ἐκδ' ἕως ἀν' ἀπαγγίλοιμεν ὑμῖν. καὶ σπ-
 σόμεθα ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ἔμην ἀναβόμεν ἐπ' αὐ-
 τῆς. 10 Καὶ ἐάν τὰδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς,
 ἀνάστητε πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἀναβόμενα, ὅτι πρᾶ-
 δέδωκεν αὐτοῖς Κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν. τοῦτο
 ἡμῖν τὸ σημεῖον. 11 Καὶ εἰσὶν ἄμφω ἀμφότεροι
 εἰς Μεσσίβ τῆς ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλο-
 φυλοὶ ἰδὲ οἱ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῆς
 προγῶν αὐτῶν, ἔκφυγον ἐκεί. 12 Καὶ
 ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες τῆς Μεσσίβ πρὸς Ἰωνά-
 θαν καὶ πρὸς τὸν αἶρον καὶ τοὺς ἀδελ-
 φούς αὐτοῦ, καὶ λέγουσιν ἀνάστητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωρίσωμεν
 ὑμῖν ῥῆμα. Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἶ-
 ρον καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· ἀνάστη ὅπισθον μου, ὅτι
 πρᾶδωκεν αὐτῆς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας Ἰσραὴλ.
 13 καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ὅτι τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ
 ὅτι τὴν πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἶρων καὶ σκεύη αὐτοῦ
 μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐπέβλεψαν τῷ πρᾶσπον Ἰο-
 νάθαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοῦ. καὶ ὁ αἶρων καὶ
 σκεύη αὐτοῦ ἐπέδιδον ὅπισθον αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐγε-
 νήθη ἡ πληγὴ ἡ πρᾶσι καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν
 καὶ ὁ αἶρων καὶ σκεύη αὐτοῦ, ὡς εἴκοσιν ἄνδρας
 ἐν βολίσιν καὶ ἐν πετροδόλοις καὶ ἐν κοχλά-
 σιν τῶν πεδίων. 15 Καὶ ἐγενήθη ἑκαστὸς ἐν τῇ
 πρᾶσι καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν
 Μεσσίβ, καὶ οἱ ἀφθάρσει ἔξιστησαν, καὶ

αὐτοὶ οὐκ ἤθελον ποιεῖν. καὶ ἐδάμνησεν ἡ γῆ,
 καὶ ἐγενήθη ἑκαστὸς πρὸς Κυρίου. 16 Καὶ
 ἰδὲ οἱ σκοπεῖ τῷ Σαὺλ ἐν Γαβαά Βενιαμὴν,
 καὶ ἰδὲ ἡ πρᾶσι πρᾶσι μετ' αὐτοῦ καὶ ἐνδυν.
 17 Καὶ εἶπεν Σαὺλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ
 ὁπλοκέντα δὲ, καὶ ἰδετε τίς πεπορεύεται ἐκ
 ὑμῶν. καὶ ἐπρόκειντο, καὶ ἰδὲ ἔκφυγον
 Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἶρων καὶ σκεύη αὐτοῦ. 18 Καὶ
 εἶπεν Σαὺλ τῷ Ἀχιὰ· πρᾶσι γὰρ τὸ Ἐφὲδ,
 ὅτι καὶ ἡ καρδία τῷ θεῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ σκέψω
 σκεύη Ἰσραὴλ. 19 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἐλάλη
 Σαὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ παρεμ-
 βολῇ τῆς ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ
 ἐπλήθυεν. Καὶ εἶπεν Σαὺλ πρὸς τὸν ἱερέα·
 σινάγαγε τὰς χεῖρας σου. 20 Καὶ ἀνέβησεν
 Σαὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐρχο-
 νται ἕως τῆς πόλεως. Καὶ ἰδὲ ἐγενήθη ῥομφαία
 ἀνδρῶν ὅτι τὸν πλησίον αὐτοῦ, σὺγχους μεγάλη
 σφόδρα. 21 Καὶ οἱ δὲ οἱ ὄντες μὲν τῆς
 ἀλλοφύλων ἐχθροὶ καὶ τριτὴν ἡμέραν, οἱ ἀνα-
 βαίνοντες εἰς τὴν πρᾶσι, ἐπεστράφησαν καὶ
 αὐτοὶ εἰς μὲν Ἰσραὴλ τῆς μὲν Σαὺλ καὶ Ἰο-
 νάθαν. 22 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ οἱ κρυπτό-
 μενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ, καὶ ἤκουσαν ὅτι πε-
 φύλασιν οἱ ἀλλοφύλοι. καὶ σινάπησαν καὶ αὐ-
 τοὶ ὅπισθον αὐτοῦ εἰς πόλεμον. 23 Καὶ ἔσωσεν
 Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ὁ
 πόλεμος διήλθεν τὴν Βηθαὺν καὶ πᾶς ὁ λαὸς
 καὶ μὲν Σαὺλ ὡς δεκά χιλιάδες ἀνδρῶν. καὶ
 καὶ ὁ πόλεμος διασπαρμένος εἰς ὅλην τὴν πόλιν
 ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ. 24 Καὶ Σαὺλ ἠγνόησεν
 ἀγνοίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀρᾶ-
 ται τῷ λαῷ, λέγων ὁπλοκέντα ὁ ἄνθρωπος
 ὅς φαίγεται ἄρτον ἕως ἑσπερας· καὶ ἐκδικήσω τὸν
 ἐχθρὸν μου. καὶ οὐκ ἐγένετο πᾶς ὁ λαὸς
 ἄρτου. καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἡεῖσα. 25 Καὶ Ἰσραὴλ
 ὄρυμος καὶ μελισσῶν καὶ πρᾶσι τῷ ἀρχοῦ.
 26 καὶ εἰσὶν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα, καὶ
 ἰδὲ ἐπορεύετο λαλῶν. καὶ οὐκ ἔκφυγον
 τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη
 ὁ λαὸς τὸν ὅρκον Κυρίου. 27 Καὶ Ἰωνάθαν ἔκ-
 ακηκοί ἐν τῷ ὄρκῳ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν.
 καὶ ἔξτενεν τὸ ἄκρον τῆς σκήπτρου αὐτοῦ τῷ ἐν
 τῇ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ κνήμιον
 τῆς μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
 τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ
 αὐτοῦ. 28 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν λαῶν,
 καὶ εἶπεν ὁρκίσας ὅρκισεν ὁ πατὴρ σε τὸν λαόν
 λέγων ὁπλοκέντα ὁ ἄνθρωπος ὅς φαίγεται
 ἄρτον σήμερον, καὶ ἐξελεύθη ὁ λαός. 29 Καὶ

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α. ΚΕΦ. ΙΕ.

ἐγὼ ἰσάθην, καὶ εἶπεν ἀπὸλλαν οὗ πατὴρ
 μου τὴν γυν. ἰδὲ, δὶπ ἰδὲ οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι
 ἐγδοσάμην βραχὺ τῷ μέλει τῷ τῷ. 30 Ὡς
 ὅτι ἐφαγὼ ἰσάθην σήμερον ὁ λαὸς τῷ σκύλῳ
 τῷ ἐχθρῷ αὐτοῦ ὡς εἶπεν, ὅτι νῦν αὖ μύζον
 εἶναι ἢ πληρὴ ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις. 31 Καὶ
 ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῷ ἄλλοφύλου
 ἐν Μαχμαῖς. καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα.
 32 καὶ ἐκλήθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκύλα. καὶ ἔλα-
 βεν ὁ λαὸς ποίμνια, καὶ βυκόλια, καὶ τέτα
 βοῶν, καὶ ἔσφαζεν ὅτι τὴν γυν, καὶ ἔσθιεν ὁ
 λαὸς οὐδὲ τῷ αἵματι. 33 Καὶ ἀπὸλλαν τῷ
 Σαῦλ, λέγοντες ὅτι ὁ λαὸς ἡμάρτηκεν τῷ
 Κυρίῳ, φάγοντι οὐ τῷ αἵματι. καὶ εἶπεν Σαῦλ.
 Γεθὲν ἐν τῷ σκύλῳ κηλίσταί μοι ἐξ ὧν ἀφῆκα ἰσάθην μέγαν.
 34 Καὶ εἶπεν Σαῦλ. ἀφῆκα ἰσάθην ἐν τῷ λαῷ,
 καὶ ἔπατε αὐτοῖς πρὸς τὴν γυν. ἐξ ὧν ἀφῆκα
 σὺν μὲν αὐτῷ, καὶ ἔσθιεν τὸ πρῶτον
 αὐτῷ. καὶ σφαζάτω ὅτι τῷ τῷ, καὶ φάγοντι
 αὐτῷ, καὶ ἔσθιεν ἡμάρτηκε τῷ Κυρίῳ τῷ ἰσάθην
 οὐδὲ τῷ αἵματι. καὶ πρὸς τὴν γυν. ὁ λαὸς
 ἔσθιεν τὸ ἐν χεὶρ αὐτῷ τὴν νύκτα, καὶ ἔσθιεν
 ὅλη. 35 Καὶ ἀποδύμνησεν ὅλη Σαῦλ θυσι-
 αῖς τῷ Κυρίῳ. τῷ τῷ ἔσθιεν Σαῦλ ἀποδο-
 μῆσαι θυσιᾶς τῷ Κυρίῳ. 36 Καὶ εἶπεν
 Σαῦλ. καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἄλλοφύλων τῷ
 ἀφῆκα, καὶ ἀφῆκα σὺν αὐτοῖς ἕως ἀφῆκα
 ἢ ἡμέρα, καὶ μὴ καταλείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἀν-
 ἔπειν δρα. καὶ εἶπεν ὁ ἰσάθην. πρὸς τὴν γυν. ἐξ ὧν ἀφῆκα
 πρὸς τὸν θεόν. 37 Καὶ ἐπὶ τῷ Σαῦλ
 τὸν θεόν. εἰ καταβῶ ὀπίσω τῷ ἄλλοφύλου, εἰ
 πρὸς τὴν γυν. αὐτῷ εἰς χεῖρας ἰσάθην; καὶ ἔκ
 ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 38 Καὶ
 πρὸς τὴν γυν. εἶπεν Σαῦλ. πρὸς τὴν γυν. πρὸς τὴν
 γυν. τῷ ἰσάθην, καὶ γυν. καὶ ἰσάθην ἐν πῇ
 γυν. ἢ ἀμαρτία αὐτῇ σήμερον. 39 Ὅτι ὅτι
 Κύριος ὁ σῶσας τὸν ἰσάθην, ὅτι ἐάν ἀποκριθῇ
 καὶ ἰσάθην τῷ ἰσάθην, θανάτῳ ἀποθανεῖται.
 Καὶ ὅτι ἰσάθην ὁ ἀποκρινόμενος ὅτι πρὸς τὸν
 λαόν. 40 Καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἰσάθην. ἰσάθην
 ἰσάθην εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ ἰσάθην
 ὁ ἰσάθην μου ἰσάθην εἰς δουλείαν. Καὶ εἶπεν ὁ
 λαὸς πρὸς Σαῦλ. τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίη.
 41 Καὶ εἶπεν Σαῦλ. Κύριε ὁ θεὸς ἰσάθην, πῇ
 ἀπεκρίθη ὅτι ὅτι ἀπεκρίθη τῷ δέλω σὺ σήμερον; ἢ ἐν
 ἐμοὶ ἢ ἐν ἰσάθην τῷ ἰσάθην μου ἢ ἀδικία; Κύριε
 ὁ θεὸς ἰσάθην δὸς δόλους. καὶ ἐάν τὰδε εἴπῃς
 τῷ λαῷ σου ἰσάθην, δὸς δὲ ὁσότης. Καὶ
 κληροῦται ἰσάθην καὶ Σαῦλ, καὶ ὁ λαὸς

ἔσθιεν. 42 Καὶ εἶπεν Σαῦλ. βάλλετε ἀν-
 τὸν ἰσάθην καὶ ἀντιμέστον ἰσάθην τῷ ἰσάθην μου.
 ὅτι εἰ κατακτενέσθω Κύριος, ἀποθανεῖται. Καὶ
 εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαῦλ. ὅτι ἐν τῷ ἰσάθην
 τῷ τῷ καὶ κατακτενέσθω Σαῦλ τῷ λαόν, καὶ
 βάλλουσιν ἀντιμέστον αὐτῷ καὶ ἀντιμέστον ἰσάθην
 τῷ ἰσάθην αὐτοῦ, καὶ κατακτενέσθω ἰσάθην.
 43 Καὶ εἶπεν Σαῦλ πρὸς ἰσάθην. ἀπάγε-
 λόν μοι τὴν πεποιθῆκα. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ
 ἰσάθην, καὶ εἶπεν ἰσάθην ἐγδοσάμην ἐν
 ἀφῆκα τῷ σκύλῳ τῷ ἐν τῇ χεὶρ μου βραχὺ
 μέλι, ἰδὲ ἐγὼ ἀποθνήσκω. 44 Καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ Σαῦλ. τὰδε πῶς μοι ὁ θεὸς καὶ τὰδε
 πρὸς τὴν γυν. ἀποθανεῖ σήμερον. 45 Καὶ
 εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαῦλ. εἰ σήμερον θανάτω-
 ῖται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν ἐν ἰσάθην τῷ
 μεγάλῳ τῷ τῷ; ἰσάθην. ὅτι Κύριος, εἰ πεποι-
 τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ κεφαλῇ αὐτῷ ὅτι τῷ
 γυν, ὅτι ὁ λαὸς τῷ θεῷ ἐποίησεν τῷ ἰσάθην
 τῷ τῷ καὶ πρὸς τὴν γυν. ὁ λαὸς πρὸς ἰσάθην
 τῷ ἰσάθην ἐκείνῃ, καὶ ἔκ ἀπέθανεν. 46 Καὶ
 ἀνέβη Σαῦλ ἀπὸ ὅπου τῷ ἄλλοφύλου καὶ
 οἱ ἄλλοφύλοι ἀπὸ τῶν εἰς τὸν πόπον αὐτῷ.
 47 Καὶ Σαῦλ ἔλαχεν τῷ βασιλευσὶν ὅτι ἰσάθην
 καὶ ἐπολέμῃ κίχλῳ πάντῃ τῷ ἐχθρῷ
 αὐτῷ, εἰς τὸν Μωάβ, καὶ εἰς τὸν ἰσάθην, καὶ
 εἰς τὸν ἰσάθην, καὶ εἰς τὸν Βεδωρ, καὶ
 εἰς βασιλείαν Σαῦλ, καὶ εἰς τὸν ἄλλοφύλου. ὅτι
 ἐν ἐσάφῃ, ἐσάφῃ. 48 Καὶ ἐποίησεν δινα-
 μίς, καὶ ἐπάταξεν τὸν ἰσάθην. καὶ ἔσθιεν
 τὸν ἰσάθην ἐκ χεῖρας τῷ κατακτενέσθω αὐτόν.
 49 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαῦλ ἰσάθην, καὶ ἰσάθην
 καὶ Μελχισέ. καὶ ὀνόματα τῷ δύο θυγατέρων
 αὐτῷ, ὄνομα τῇ πρῶτῳ Μελχ, καὶ ὄνομα τῇ
 δευτέρῃ Μελχίλ. 50 Καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ
 αὐτῷ Ἀχνομ, θυγάτηρ Ἀχμαῖς. καὶ ὄνομα
 τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ Ἀβιέρ, υἱὸς Νῆρ, υἱὸς οἱ-
 κείου Σαούλ. 51 Καὶ Κεὶς πατὴρ Σαούλ,
 καὶ Νῆρ πατὴρ Ἀβιέρ, υἱὸς ἰσάθην, υἱὸς Ἀβιέρ.
 52 Καὶ ἰσάθην ὁ πόλεμος κραταῖος ὅτι τῷ ἄλλο-
 φύλου πᾶσας τὰς ἡμέρας Σαῦλ. Καὶ ἰσάθην
 Σαῦλ πάντα ἀνδρα δυνατὸν, καὶ πάντα ἀν-
 δρα υἱὸν δυνάμεις, καὶ συνήγαγεν αὐτῷ πρὸς
 αὐτόν.

Κ Ε Φ. ΙΕ.

ΚΑΙ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς Σαῦλ. ἐμὲ
 ἀπέστειλεν Κύριος χεῖρά σου εἰς βασι-
 λείαν ὅτι τὸν λαόν αὐτῷ, ὅτι ἰσάθην
 καὶ νῦν ἀκρῶς τῷ φωνῇ τῶν λόγων Κυρίου
 2 τὰδε

λαβὲν

ἱερουσαλὴμ

2 τὰς εἰπὼν Κύριος Σαββὰθ· νῦν ἐκδικήσω
 Ἀμαλὶχ αἱ ἐποίησεν Ἀμαλὶχ τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἀπηγγέλει
 αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου·
 3 καὶ νῦν πορεύου, καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαλὶχ
 καὶ ἱερεῖα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ ἔσθεις αὐτοὺς
 ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτοὺς καὶ ἀναθε-
 ματίσεις αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ ἔσθεις
 ἀπ' αὐτοῦ καὶ σπικτεῖς ἀπὸ αἰῶνος καὶ ἔως
 χιμαίρας, καὶ ἀπὸ νηπιῶν ἕως θνησζόντων, καὶ
 ἀπὸ μέθρου ἕως παρθένου, καὶ ἀπὸ χερμίνου
 ἕως οἴνου· 4 Καὶ πρήξῃσαι Σαβλ τῷ λαῷ,
 δέχεαι καὶ ἐκποκρίσεις αὐτοὺς οἱ Γαλαάδαις δακτύλους
 χιλιάδας ἐξαμύρια, καὶ δέχεαι χιλιάδας ἐξαμύ-
 ρια Ἰούδα· 5 Καὶ ἦλθεν Σαβλ ἕως τῆς πύ-
 λεως Ἀμαλὶχ, καὶ ἐπὶ ὁδοῦ ἐν τῷ χερμίνῳ·
 6 Καὶ εἶπεν Σαβλ πρὸς τὸν Κιναιὸν ἀπελ-
 θεὶ καὶ ἐκκλῆναι ἐκ μέσου τῷ Ἀμαλκίτου, μὴ
 ὁρῶναι σε μετ' αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος
 μὲν πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν
 αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου. Καὶ ἐξέκληται ὁ Κιναιὸς ἐκ
 μέσου Ἀμαλὶχ· 7 Καὶ ἐπάταξεν Σαβλ τὸν
 Ἀμαλὶχ ἀπὸ Εἰλὰ ἕως Σὺρ ἢ ὅτι ὁρῶναι
 Αἰγύπτου· 8 Καὶ συνέλαβεν τὸν Ἀγὰν βασι-
 λέα Ἀμαλὶχ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαὸν [ἐξω-
 λείψαντος]· ἵκειν ἀπέκλειεν ἐν τόματι ῥομφαίας·
 9 Καὶ ὤκειν Σαβλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν
 Ἀγὰν ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων,
 καὶ τῶν βουκόλων, καὶ τῶν ἐδεσμάτων, καὶ τῶν
 ἀμπελώνων, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὐκ
 ἔβλετο ἰκένοιο ἐξολοθρεύσαι αὐτά· καὶ πᾶν ἔργον ἠπ-
 ἐξολοθρεύσει μωμδῶν καὶ ἐξωδυνωμδῶν ἐξολοθρεύσει· 10 Καὶ
 ἐγνώθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ, λέγων·
 11 Ὁρᾷ κέκλημαι ὅτι ἐκάλεσεν τὸν Σαουλ εἰς
 βασιλείαν, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὅπιαδ' ἐμὲ, καὶ
 τὴν λόγον μου οὐκ ἔσθω. Καὶ ἠθύμωσεν Σα-
 μὴλ, καὶ ἐβόησεν πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα·
 12 Καὶ ὤρθη Σαμὴλ, καὶ ἐπορεύθη εἰς
 ἀπὸ ἡμερῶν τῶν Ἰσραὴλ ὁρῶν· Καὶ ἀπηγγέλει τῷ
 Σαμὴλ, λέγοντες· ἦκει Σαβλ εἰς Κάρμυλ, καὶ
 ἰδοὺ ἀνέστηκεν αὐτῷ χεῖρα· Καὶ ἐπέστρεψεν
 τὸ ἄρμα, καὶ κατέβη εἰς Γάλαα· 13 Καὶ
 ἦλθεν Σαμὴλ πρὸς Σαβλ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέ-
 φερεν ὀλοκαύτως τῷ Κυρίῳ, τὰ πρῶτα τῶν
 σκύλων ὃν ἠγεγεῖεν ἐξ Ἀμαλὶχ· καὶ πρῶτον
 Σαμὴλ πρὸς Σαβλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαβλ· εὐ-
 λογητὸς σὺ τῷ Κυρίῳ· ἔσθω πάντα ὅσα ἐλά-
 λησεν Κύριος· 14 Καὶ εἶπεν Σαμουὴλ· καὶ
 τίς ἡ φωνὴ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ ἐν τοῖς ὠσίν μου,
 καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ὃν ἐγὼ ἀκούω; 15 Καὶ
 εἶπεν Σαβλ· ἐξ Ἀμαλὶχ ἠνέχεα αὐτὰ, ἀφ' ὧν

ἐποίησα ὁ λαὸς τὰ χεῖρα τῶν ποιμνίων, καὶ
 τῶν βοῶν, ὅπως τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ
 τὰ λοιπὰ ἐξολοθρεύσει· 16 Καὶ εἶπεν Σα-
 μὴλ πρὸς Σαβλ· ἄνθρωπε, καὶ ἀπαγγέλω σοι ὅτι
 ἐξέλεσεν Κύριος πρὸς με τὴν νύκτα· Καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· λαλήσοι· 17 καὶ εἶπεν Σαμὴλ πρὸς
 Σαβλ· ἔχει μικρὸς εἰς σὺ οὐκ ὁρῶναι αὐτῶν ἡγεμῶν
 σκῆπτρον φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ ἔχεις σὺ Κύριος
 εἰς βασιλείαν ὅλην Ἰσραὴλ· 18 καὶ ἀπέστειλ' ἐν
 σὺ Κύριος ἐν ὁδῷ, καὶ εἶπεν σοι, πορεύθητι, καὶ
 ἐξολοθρεύσον τοὺς ἀμαρτανόλους εἰς ἐμέ, τὸν
 Ἀμαλὶχ, καὶ πολεμήσεις αὐτοὺς ἕως συνιπλέσας
 αὐτοὺς· 19 καὶ ἵναπὶ σὺ ἡγεμῶν τῆς φωνῆς
 Κυρίου, ἀλλὰ ὁρῶναι τὸν Θεόν ὅτι τὰ σκύ-
 λα, καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν οὐκ ὁρῶναι Κυρίου;
 20 Καὶ εἶπεν Σαβλ πρὸς Σαμὴλ· ἀφ' οὗ
 ἀκούσά με τῆς φωνῆς τῶν λαῶν, καὶ ἐπορεύθην
 ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἀπέσταλκέν με Κύριος, καὶ ἡγα-
 γον τὸν Ἀγὰν βασιλέα Ἀμαλὶχ, καὶ τὸν Ἀμα-
 λὶχ ἐξολοθρεύσει· 21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς
 τῶν σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια, τὰ πρῶτα
 τῶν ἐξολοθρευμάτων, ὅσων οὐκ ὁρῶναι Κυρίου Θεοῦ
 ἡμῶν οἱ Γαλαάδαις· 22 Καὶ εἶπεν Σαμὴλ·
 εἰ δὲ λητὸν τῷ Κυρίῳ ὀλοκαύτωμα καὶ θυσία ὡς ὀλοκαύτωμα
 τὸ ἀκούσαι φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀκούω· ὡς θυ-
 σία ἀγαθῶν, καὶ ἡ ἐπαγγελία σου ὡς θυ-
 σία· 23 Ὅτι ἀμαρτία οὐκ ὁρῶναι ἐστίν, ὁδὸν
 καὶ φωνὴν θραφὴν ἐπαγγέλλου· ὅτι ἐξεδένωσας τὸ
 ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐξεδένωσας σε Κύριος μὴ εἶναι
 βασιλέα ὅλην Ἰσραὴλ· 24 Καὶ εἶπεν Σαουλ
 πρὸς Σαμουὴλ· ἡμάρτηκα, ὅτι παρέβην τὸν
 λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν
 λαόν, καὶ ἠέμεθα τῆς φωνῆς αὐτοῦ· 25 Καὶ
 νῦν ἔσθω δὴ τὸ ἀμάρτημά μου, καὶ ἀνάστρεφον
 μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ Θεῷ σου·
 26 Καὶ εἶπεν Σαμὴλ πρὸς Σαβλ· ἔκ ἀνα-
 στρέφω μετ' σὺ, ὅτι ἐξεδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου,
 καὶ ἐξεδένωσας σε Κύριος τὸ μὴ εἶναι βασιλέα ὅλην
 τὴν Ἰσραὴλ· 27 Καὶ ἀπέστρεψεν Σαμὴλ τὸ
 πρῶτον αὐτοῦ τῷ ἀπελθεῖν, καὶ ἐκρέτισεν
 Σαβλ τὸν περιγίου τῆς διπλοῦδος αὐτοῦ, καὶ
 διέρρηξεν αὐτά· 28 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Σα-
 μὴλ· διέρρηξεν Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ
 Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς σου σήμερον, καὶ δώσθ' αὐ-
 τῷ τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὡς σὺ· 29
 Καὶ διαμερήσονται Ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ ἔκ
 ἀποσπρήξῃ, καὶ ἔκ μετανοήσῃ, ὅτι οὐκ ὡς ἄνθρω-
 πος ἐστὶν τὸ μάχεσθαι αὐτός· 30 Καὶ εἶπεν
 Σαβλ· ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ οὐκ ὁρῶναι
 πρὸς τὸν Θεόν ὅτι λαὸς μου καὶ οὐκ ὁρῶναι Ἰσραὴλ,

καὶ ἀνέστροφον μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυύησεν Κύριον
τὸν Θεόν σου. 31 Καὶ ἀνέστροφον Σαμουὴλ
ὁπίσω Σαῦλ, καὶ προσκυύησεν Σαῦλ τὸν Κυ-
εῖον. 32 Καὶ εἶπεν Σαμουὴλ· προσάγαγε
μοι τὸν Ἀγᾶν βασιλέα Ἀμαλὴν, καὶ προσκλ-
ῖνεν αὐτὸν Ἀγᾶν πρέμῳ, καὶ εἶπεν Ἀγᾶν
εἰ οὕτως πικρὸς ὁ θάνατός; 33 Καὶ εἶπεν
Σαμουὴλ πρὸς Ἀγᾶν· χαρὸν ἡπύνασεν γυναι-
κας ἡ ῥομφαία σου, οὕτως ἀπὸκαθίσταται ὁ α-
γῶνας ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἐσφραξεν Σαμουὴλ
τὸν Ἀγᾶν ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλαάδ. 34 Καὶ
ἀπῆλθεν Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ Σαῦλ
ἀνέβη εἰς οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαββὰ. 35 Καὶ οὐ
προσέτετο Σαμουὴλ ἐπὶ ἰδοὺ τοῦ Σαῦλ ἕως ἡμέ-
ρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπέσθη Σαμουὴλ ὅτι
Σαῦλ, καὶ Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσεν
τὸν Σαῦλ ὅτι Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. 15.

ΚΑΙ εἶπεν Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· ἕως
ποῦ αὐτὸν πενθεῖς ὅτι Σαῦλ, καὶ ἐγὼ
ἐξουδένωκα αὐτόν, μὴ βασιλεύειν ὅτι
Ἰσραὴλ; πληροῦν τὰ κέρασιν ἐλπίς, καὶ δύω
ὑποκλίνω σε πρὸς Ἰεσσαί ἕως Βηθλεὲμ, ὅτι ἐβ-
ασίλευεν ἐκεῖ ἐν τοῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐμὸν βασιλεῖα. 2 Καὶ
εἶπεν Σαμουὴλ· πῶς πορεύω; καὶ ἀνέστη
Σαῦλ, καὶ ὑποκλινέμενος. Καὶ εἶπεν Κύριος·
δάμαλιν βόων καὶ ἐπὶ τῇ χειρὶ σου, καὶ ἑρεῖς,
δύω τὸν Κυεῖον ἡκω. 3 Καὶ χαλῆσεις τὸν
Ἰεσσαί εἰς δύσιν, καὶ γνωρίσας οὐκ ἀποιήσεις·
καὶ χρίσεις ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σε. 4 Καὶ ἐποίη-
σεν Σαμουὴλ πάντα ὅσα ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος.
Καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεὲμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ τορνεύ-
οντες τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν
εἰρήνη ἡ εἰσόδός σου, ὁ βλέπων; 5 Καὶ εἶπεν
εἰρήνη. Δύω τὸν Κυεῖον ἡκω, ἀνέστη καὶ εὐ-
φρανέσθην μετ' ἐμοῦ σήμερον. Καὶ ἤγαγεν τὸν
Ἰεσσαί καὶ τὸν υἱόν αὐτοῦ, καὶ ὁκάλεσεν αὐτοὺς
εἰς τὴν γαστήρα. 6 Καὶ ἐγενήθη ὅτι τὸν εἰσέταξεν
αὐτοῦ, καὶ ἰδὼν τὸν Ἐλιάβ, καὶ εἶπεν· ὅμως καὶ
ὁ ὥπιον Κυεῖον χρίσεις αὐτόν. 7 Καὶ εἶπεν Κύ-
ριος πρὸς Σαμουὴλ· μὴ ὀφείλεις ὅτι τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ, μὴδὲ εἰς τὴν ἑξῆς μεγάλους αὐτοῦ, ὅτι
ἐξουδένωκα αὐτόν. ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέπεται ἄν-
θρωπος, ὁφείτω ὁ Θεός· ὅτι ἄνθρωπος ὁφείτω
εἰς πρόσωπον, Θεὸς δὲ ὁφείτω εἰς καρδίαν. 8 Καὶ
ὁκάλεσεν Ἰεσσαί τὸν Ἀμνιάδ, καὶ ἀπῆλθεν
καὶ τὸν ὥπιον Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν· ὅδε τὸν
ἐξελέξατο Κύριος. 9 Καὶ ἀνήγαγεν Ἰεσσαί τὸν
Σαμῆν, καὶ εἶπεν· καὶ ὁ τὸν ἑξῆς ἐξελέξατο

Κύριος. 10 Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαί υἱόν ἐπὶ
ἡμέραις αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουὴλ. Καὶ εἶπεν Σαμουὴλ
πρὸς Ἰεσσαί· οὐκ ἐξελέξατο Κύριος τὸν υἱόν σου.
11 Καὶ εἶπεν Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί· ὁκλειοί-
μασιν καὶ παιδάρια, καὶ εἶπεν· ἐπὶ ὁ μικρὸς, ἰδὲ
ποιμνίῃ σου τὸν παραινέω. Καὶ εἶπεν Σαμουὴλ
πρὸς Ἰεσσαί· ἀποστείλον καὶ λαβέτω αὐτόν, ὅτι ὁ
μὴ χαλῆσθαι εἰς τὸν ἐλθεῖν αὐτόν οὐκ ὄψαται.
12 Καὶ ἀπέστειλεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν. Καὶ ὁ-
πότε πύργου μὲν καὶ λαὸς ὀφθαλμοῦ, καὶ ἀγα-
θὸς ὁρεῖς Κυεῖον. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς Σα-
μουὴλ· ἀνάστα, χρίσιν τὸν Δαυὶδ, ὅτι ὁτός ἐστι
ἀγαθός. 13 Καὶ ἔλαβεν Σαμουὴλ τὸ κέρα-
τον ἐλπίς, καὶ ἐχρίσεν αὐτόν ὁ μὲσω τοῦ ἁγίου
φωτός. Καὶ ἐφίλατο πνεῦμα Κυρίου ὅτι
Δαυὶδ· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπῆνεν. Καὶ
ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ.
14 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαῦλ, καὶ
ἐπῆνεν αὐτόν πνεῦμα πονηρὸν τὸ πνεῦμα Κυρίου.
15 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαῦλ πρὸς αὐτόν· ἰδὲ
ὁ πνεῦμα Κυρίου πονηρὸν πῆγας, καὶ εἶπα-
ντες δι' οἱ δούλοι σου εἰσπίπῃ σου, καὶ ζητη-
σάτωσαν τὸν Κυεῖον ἡμῶν ἀνδρα εἰδὼτα φάλλειν
ὁ κινύρα. Καὶ ἔσται ὁ τὸν πνεῦμα
πονηρὸν, καὶ φάλλῃ οὐ τὴν κινύρα αὐτοῦ, καὶ ἀγα-
θὸν σοὶ ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε. 17 Καὶ εἶπεν
Σαῦλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἰδοὺ δὴ οἱ
ἄνδρες ὁρῶτε φάλλοινα, καὶ εἰσάγαγετε αὐτόν
πρὸς μέ. 18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ὁρῶν παῖδας
εἰπὼν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ἰδὲ εἰσάγαγε ἡμῶν τὸν Ἰεσσαί
Βηθλεεμίτιν, καὶ αὐτόν εἰδὼτα φάλλειν, καὶ ὁ
ἄνθρωπος συνετός, καὶ ὁ ἄνθρωπος πολέμους, καὶ σοφός
λόγος, καὶ ἄνθρωπος ἀγαθός τὸν εἶδεν, καὶ Κύριος
μετ' αὐτοῦ. 19 Καὶ ἀπέστειλεν Σαῦλ ἁγίους
πρὸς Ἰεσσαί, λέγων· ἀποστείλον πρὸς μέ Δαυὶδ
τὸν υἱόν σου τὸν ὁ τὸν ποιμνίῳ σου. 20 Καὶ
ἔλαβεν Ἰεσσαί γάμον ἄρτων, καὶ ἀσπὸν ὀνοῦ, καὶ
ἑλκον ἐξ αἵων ἑῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ χειρὶ
Δαυὶδ τὸν υἱόν αὐτοῦ πρὸς Σαῦλ. 21 καὶ
εἰσῆλθεν Δαυὶδ πρὸς Σαῦλ, καὶ παρήγαγεν
ὁ ὥπιον αὐτοῦ, καὶ ἠγάπησεν αὐτόν σφόδρα, καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ αἷμα σκῶν αὐτοῦ. 22 Καὶ ἀπέ-
στειλεν Σαῦλ πρὸς Ἰεσσαί, λέγων· ἡρίσασθαι δὴ
Δαυὶδ εἰς ὥπιον ἐμοῦ, ὅτι εὗρεν χάριν ὁ ὀφθαλ-
μοῖς μου. 23 Καὶ ἐγενήθη ὁ τὸν πνεῦμα
πονηρὸν ὅτι Σαῦλ, καὶ ἐλάβομεν Δαυὶδ τὴν
κινύραν, καὶ ἐφάλλεν ὁ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνε-
ψυχεν Σαῦλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ ἀφίστατο
ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

καὶ τὴν κεφαλήν τῆς καρδίας σου, ὅτι ἔκειν τῷ
ἰδεῖν τὸν πόλεμον, κατέβης. 29 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ, τί ἐποίησα ἰὼ; οὐχὶ ῥῆμα ὄν;
30 Καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἐνδοκίαν ἐν τῷ
καὶ εἶπε καὶ τὸ ῥῆμα τὸ αὐτὸ καὶ ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὁ λαὸς καὶ τὸ ῥῆμα τῷ πρῶτῳ. 31 Καὶ
ἠκούσθησαν οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν Δαυὶδ, καὶ
ἀντιγέλωσαν ὅπισθεν Σαῦλ. Καὶ πῦράβη αὐτόν.
32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαῦλ, μὴ δὲ συμ-
πεσέτω ἡ καρδία τῷ Κυρίῳ μου ἐπ' αὐτόν. ὁ
δούλος σου πορεύσεται καὶ πολέμησέ μετὰ τῷ
ἀλλοφύλῳ τούτῳ. 33 Καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς
Δαυὶδ, ὃ μὴ διωθήσῃ πορεύσῃ πρὸς τὸν
ἀλλοφύλον τῷ πολέμῳ πρὸς αὐτόν, ὅτι πα-
δοί εἰς σὺν, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολέμητος ὡς νεό-
σῆτος αὐτῷ. 34 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαῦλ,
ποιμήν μου ἰὼ ὁ δούλος σου πρὸς πατέρα αὐτοῦ ὅτι
πρὸς ποιμήν καὶ ὅταν ἤρχοτο ὁ λέων, καὶ ἡ ἀρ-
κός, καὶ ἐλάμβανεν τὰς ἀρκαὶς ἐκ τῆς ἀγέλης.
35 Καὶ ἔξορρόμην ὅπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξα
αὐτόν, καὶ ἔξορρῶσα ἐκ τῷ σμάτι αὐτοῦ καὶ
εἰ ἐπανάστα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκείνη τῆς φά-
ρυγγος αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξα καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν.
36 Καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἀρκὸν ἔτυπεν ὁ
δούλος σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλοφύλος ὁ ἀπειτμή-
τος ὡς ἐν τούτῳ. ὅς πορεύσεται καὶ πατάξῃ
αὐτόν, καὶ ἀφελὰς ὄνειδος σήμερον ἐξ Ἰσραὴλ.
Διὸς τίς ὁ ἀπειτμήτος ὅς, ὃς ἀνείδῃ πρῶ-
ταξιν θεοῦ ζῶντος; 37 Καὶ εἶπε Δαυὶδ,
Κύριος ὃς ἐξέλετό με ὡς χεὶρ τῷ λέοντι
καὶ ὡς χεὶρ τῆς ἀρκος, ὅς ἐξελεῖται με
ἐκ χεὶρ τῷ ἀλλοφύλῳ τῷ ἀπειτμήτῳ τούτῳ.
καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς Δαυὶδ, πορεύ, καὶ Κί-
εως ἔσται μετὰ σοῦ. 38 Καὶ ἀνέδυσεν Σαῦλ
τὸν μανδύαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κεφαλὴν χαλκίῳ
ὅτι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 39 Καὶ ἔδωκεν
Δαυὶδ θώρακα, καὶ περιέζωσετο Δαυὶδ τὴν
ρομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τῷ μανδύῳ αὐτοῦ. καὶ
ἐκοπίσεν περὶ τῆς ἀπάξ καὶ δις καὶ εἶ-
πε Δαυὶδ πρὸς Σαῦλ, ὃ μὴ διώκῃ ἐν τῷ.
ἀφαιρῶν τοὺς πορευθῆναι, ὅτι ὁ πεπαισμένος καὶ ἐκεί-
νη αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ. 40 Καὶ ἔλαβεν
τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ
ἐξελέξατο ἐαυτῷ πέντε λίθους ἐκ τῷ χυμάρῳ,
καὶ ἔδωκε αὐτοῖς ὅτι πρὸς καρδίᾳ τῷ ποιμένει
τῷ ὅτι αὐτὸν εἰς συλλογὴν, καὶ σφειδύλῳ αὐ-
τῷ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Καὶ προσῆλθεν πρὸς
τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλοφύλον. 41 Καὶ ἐπορεύθη ὁ
ἀλλοφύλος πορεύσας καὶ ἐγγίξας πρὸς Δαυὶδ,
καὶ ἀνὴρ ὁ αἶψαν τὸν θώρακόν ἐμπεσάμεν αὐτοῦ.

καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ἀλλοφύλος. 42 Καὶ ἶδεν
Γολιάθ τὸν Δαυὶδ, καὶ ἠπμάσει αὐτόν ὅτι
αὐτὸς ἰὼ παρὰ εἰς, καὶ αὐτὸς πύρραξ μετὰ
καλλὺς ὀφθαλμοῦ. 43 Καὶ εἶπε ὁ ἀλλο-
φύλος πρὸς Δαυὶδ, Ὡς κύνες ἐγὼ εἰμι, ὅτι
σὺ ἔρχῃ πρὸς με ὡς ῥάβδῳ καὶ λίθῳ. Καὶ
κατέπεσεν ὁ ἀλλοφύλος τὸν Δαυὶδ ἐκ τοῖς
εἰδύλῳ αὐτοῦ. 44 Καὶ εἶπε ὁ ἀλλοφύλος
πρὸς Δαυὶδ, Δεῦρ πρὸς με, καὶ ὁρῶντος
ταῖς σάφας οὐ τοῖς πελενοῖς τῷ ὕδατι, καὶ
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. 45 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς τὸν ἀλλοφύλον, Σὺ ἔρχῃ πρὸς με ἐν ῥομ-
φαίᾳ καὶ οἱ ὄντες καὶ οἱ ἀσπίδες, καὶ ὁ πο-
ρεύσῃ πρὸς σὲ ἐκ τῆς ὀνόματι Κυρίου Σαβαὶθ,
ὃν ὁρῶντος Ἰσραὴλ, ἰὼ ἀνείδῃς σήμερον.
46 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Κύριος ἐκ τῆς χειρὸς μου
σήμερον, καὶ ἀποκρίθη σὺ, καὶ ἀφελὰς τῷ κε-
φαλῇ σου ἀπὸ τοῦ, καὶ δώσω τὰ κῆλα σου
καὶ τὰ κῆλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλου ἐκ τῆ
ἡμέρας ταύτης τοῖς πελενοῖς τῷ ὕδατι καὶ τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς, καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅτι
ὄντος ἰσχυρὸς ἐν Ἰσραὴλ. 47 καὶ γνώσεται πᾶσα
ἡ ἐκκλησία αὐτῆς, ὅτι ὄντος ὁ ῥομφαία καὶ
ἀσπίς σὺν Κυρίῳ, ὅτι τῷ Κυρίῳ ὁ πόλεμος,
καὶ ὁρῶντος Κύριος ἡμᾶς ἐκ χεὶρ ἡμῶν.
48 Καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλοφύλος, καὶ ἐπορεύθη, καὶ
ἤρξατο εἰς συνάντησιν Δαυὶδ. Καὶ ἐπείχετο
Δαυὶδ, καὶ ἐβράμην ἐκ τῆς πρῶταξιν τῷ ἀλλο-
φύλῳ. 49 Καὶ ἔκτεσεν Δαυὶδ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ εἰς τὸ καρδίᾳ, καὶ ἔλαβεν λίθον ἑνα, καὶ
ἐσφειδύσεν, καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλοφύλον ὅτι
τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδωκε λίθους ἀπὸ τῆς
τοῦ κεφαλῆς αὐτοῦ ὅτι τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ
ἔπεσε ὅτι τὸ πρῶτον αὐτοῦ ὅτι τὴν γῆν.
50 Καὶ ἐκείνησιν Δαυὶδ ὡς τὸν ἀλλο-
φύλον ἐκ τῆς σφειδύλης καὶ ἐκ τῆς λίθου, καὶ
ἐπάταξεν τὸν ἀλλοφύλον, καὶ ἐθανάτωσεν αὐ-
τόν, καὶ ῥομφαία ὄντος ἰὼ ἐκ τῆς χειρὸς Δαυὶδ.
51 Καὶ ἐβράμην Δαυὶδ, καὶ ἐπέσθη ἐπ' αὐτόν,
καὶ ἔλαβεν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἔξορρῶσεν
αὐτοῦ ἐκ τῷ κολεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτόν, καὶ ἀφελὰς ἐκ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ. Καὶ ἶδαν οἱ ἀλλοφύλοι, ὅτι πέθοντες ὁ δι-
νατὸς αὐτοῦ, καὶ ἔφρασαν. 52 Καὶ ἀνέστησαν
ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἠλάλασαν, καὶ
κατέδωκαν ὅτι αὐτοῦ ὡς εἰσὶν Γαί, καὶ
ὡς τῆς πόλεως Ἀσκαλῶνος. Καὶ ἔπεσον τραυμα-
τῶν τῶν ἀλλοφύλων ἐκ τῆς ὁδοῦ τῶν πυλῶν, καὶ
εἰς Γαθ, καὶ εἰς Ἀχερόν. 53 Καὶ ἀνέστρε-
ψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὅπισθεν τῶν ἀλλο-
φύλων,

ἀφαιρῶν

ἀποκρίθη

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΑΨ

φύλου, καὶ κατεπαύτην ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν.
54 Καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλα-
φύλου, καὶ ἦνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
παῖ σκεβὴ αὐτῇ ἔθηκεν ὡς τοῦ σκεπάματι αὐτῇ.

55 Καὶ ὡς ἦν Σαῦλ τὸν Δαυὶδ ἐκπορεύ-
μενον εἰς ἀπάντητον τῷ ἀλλοφύλῳ, εἶπεν πρὸς
Ἄβιθρ τὸν ἄρχηγόν τῆς δυνάμεως, Υἱὸς τίνας
ὁ νεώτερος ἔστρες καὶ εἶπεν Ἀβιθρ, Ζῆ ἡ ψυ-
χή σου, βασιλεῦ, εἰ οὐκ. 56 Καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς ἐπιδάσθῃ σου, υἱὸς τίνας ὁ νεώτερος
ἔστρες. 57 Καὶ ὡς ἐπέστρεψεν Δαυὶδ τῷ πα-
τρί, καὶ τὸν ἀνέφραξεν, καὶ παρέλαβον αὐτὸν
Ἀβιθρ, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Σαῦλ.
καὶ ἡ καρδίη τῷ ἀλλοφύλῳ οὐκ ἦν κατὰ αὐτόν.
58 Καὶ ἔπειτα πρὸς αὐτὸν Σαῦλ, Υἱὸς τίνας εἰ
παρούμενος; καὶ εἶπεν Δαυὶδ, Υἱὸς δούλου σου
Ἰσὼφ τῷ Βαθλὲμῳτι. ἀνέβη δὲ αὐτὸς εἰς τὸν Δαυὶδ

К Е Ф. И Н.

ΚΑΙ ἔκρινετο ὡς σιμὸν ἔλεος λαλῶν παρὰ
Σαύλ, καὶ ἡ ψυχὴ Ἰσάβηθ συνέβη
τῇ ψυχῇ Δαυὶδ, καὶ ἠγαπήσθη αὐτὸν
Ἰσάβηθ, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. 2 Καὶ
ἔδωκεν αὐτὸν Σαὺλ ὁ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
οὕτως ἔδωκεν αὐτὸν ὑπερέβαλον τὸ ὄνει τῷ πα-
τρὶ ἀντιῶ. 3 Καὶ λέγειτο Ἰσάβηθ καὶ Δαυὶδ,
ὅτι τὸ ἀγαπᾶν αὐτὴν καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
4 Καὶ ἐξῆλθετο Ἰσάβηθ τὸν ἐπιτάμιον τὸν
ἐπάνω, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ, καὶ τὸν μα-
ρίαν αὐτῷ, καὶ ἔως τῆς ἡμετέρας αὐτῷ, καὶ
ἔως τῆς τέλει αὐτῷ, καὶ ἔως τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
5 Καὶ ἐξεπορεύετο Δαυὶδ ὁ πᾶν ὡς ἀπέ-
σπευε αὐτὸν Σαὺλ, συνῆκεν δὲ κατέστησεν αὐ-
τὸν Σαὺλ ὡς πρὸς ἄνδρα τὸν πολέμου, καὶ
ἦσαν ὁ ὀφθαλμοὶ πάντα τῷ λαῷ, καὶ ὡς
ὀφθαλμοὶ εὐλόγηε Σαὺλ. 6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ
πρὸς εἰσπορεύεσθαι αὐτὸς ὁ πρὸς ὑπερέβαλεν Δαυὶδ
δύο τῷ καταβαλεῖ τοῦ ἀλλοφρονίου καὶ ἐξῆλθεν
αὐτοὶ χορεύουσαι εἰς σιμωάντιαν Δαυὶδ ὡς πᾶσαι
αὐτῶν πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ χορεύουσαι εἰς ἀπάντη-
σιν Σαὺλ τῷ βασιλεὺς ὁ τυμπάνους, καὶ χαρ-
μουσίῃ, καὶ ὁ κιθάροις. 7 Καὶ ἐξῆλθεν
αὐτὴν καὶ αἱ παῖδες αὐτῆς, καὶ ἔλεγον, ἐπάταξεν
Σαὺλ ὁ χιλιάρχη αὐτῷ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν
αὐτοῦ. 8 Καὶ πάντῃ ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὁ
ὀφθαλμοὶ Σαὺλ πρὸς τὸν λαόν πάντας, καὶ εἶπεν,
ἔδωκεν πρὸς Δαυὶδ τὰς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδω-
κεν τὰς χιλιάδας, καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς τὴν βασι-
λείαν. 9 Καὶ ἔτι Σαὺλ ὁ ἀποβλεπόμενος πρὸς
Δαυὶδ δύο τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπὶ τέσσαρας.

10 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἐπαύριον, καὶ ἔπευεν
πνεῦμα κυρίου ποικυρὸν ἐπὶ Σαῦλ, καὶ παρεφύ-
τευται ἐν μέσῳ οἴκου αὐτοῦ. Καὶ Δαυὶδ ἔφαλλον
ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὡς χαθ' ἐξάστειν ἡμέραν. Καὶ τὸ
δούρι ἐν τῇ χειρὶ Σαῦλ. 11 Καὶ ὤρει Σαῦλ

τὸ δόρυ καὶ εἶπεν, πατάξω αὐτὸν Δαυὶδ καὶ αὐτὸν
τῷ πόδι. Καὶ ἐξέκλινεν Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ σούτιος

αὐτῷ δὲ. 12 Καὶ ἐφοῦνθι Σαδὰ δὲ πρὸς
τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἡ Κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ δὲ
Σαδὰ ἀπέστη. 13 Καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν Σαδὰ

ἀφ' αὐτοῦ, καὶ χαρίσθησιν αὐτὸν ἐκκατὰ χάριτά σου.
καὶ ἐξουσιάζῃ καὶ εἰσπαρεῖται ἡμετέρας τῆς
λαοῦ. 14 καὶ ὁ Δαυὶδ ὁ πᾶσι τοῖς

ὁδὸς αὐτῷ συνῆλθεν, καὶ κύει μετ' αὐτῷ.

15 Καὶ ἴδω· ἑαυτὸς ὡς αὐτὸς σπινθὴν ἐπὶ ὄρη,

καὶ ἐλάβητο τὰν ἰουδαίων αὐτῆ. 16 Καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἤγάπη τὸν Δαυὶδ, ὅτι

καὶ τὸς ἐξέμπορεύετο χρ| εἰς τὸν πορνεῖον πρὸς ἄνθρω-
 πον τὸν λαόν. 17 Καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς

Δαυὶδ, ἰδοὺ ἡ θυσία μου ἡ μέζον Μερόβ, αὐτῷ δώσω σοι εἰς μεσσηία, καὶ πλεῖν γίνου μοι εἰς υἱὸν δυνάμεως καὶ πόλεως πρὸς πόλεμους Κουέλου. Καὶ Σαβὺλ εἶπεν, μὴ ἔγω χεῖρ μὲν ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἐπ' αὐτὸν χεῖρ Ἀλλοφύλων.

18. Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαβλ, ἵνα ἐγὼ
εἶμαι καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συνουσίας [αὐ] πατρὸς

μου ἐν Ἰερουσαλὴμ, ὅτι ἐσόμεθα γὰρ βασιλεῖς τῆς βασι-

Ἰννομι τὴν Μερὺθ θυγατέρα Σαβὴν τῷ Δαυὶδ,
καὶ αὐτὴν ἰδόντα τῷ Ἰσδὼρι τῷ Μοχλαδίτῃ εἰς

20 Καὶ ἡ ἀπίστις Μετὰ τὸ ἴσθαι
τοῦ βασιλῆος Δαυὶδ, καὶ ἀπεβίβη Σαὺλ,

καὶ ἐξήλθεν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
24 καὶ εἶπεν Σαῦλ, Δόσω ἀντίω αὐτῷ· καὶ

ἔσθ' αὐτῶς εἰς παύσαλον. καὶ ἡ ἐπὶ Σαῦλ
χεὶρ ἀλλοφύλων. 22. καὶ εἶπε Σαῦλ πρὸς

τὸν Δαυὶδ ἐν ταῖς δυνάμειν ὑπεργαμβρότοις καὶ
ἀόμοις. Καὶ ἐπέτατο Σαύλ τοῖς παῖσιν αὐ-

πρὸς λέγον· λαλῶντες ὑμεῖς τοῖς ἀλλήλοις· λέγειτε,
λέγοντες ἑαυτοῖς ὡς ἡμεῖς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ κυρίου·

22 αὐτῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπῶν σὲ καὶ σὺ ἵππ-
 23 καὶ ἐλάνου καὶ βασιλῆ. 23 Καὶ ἐλάνου

οὐκ ἔστιν ἐν τῇ πόλει· καὶ εἰς τὰ ὄρη Δαυὶδ κατέτα-
το· καὶ εἰπὺν Δαυὶδ, οὐκ ἔστιν ἐν

ἄνθρωποις ὑπὸ βασιλευσιν βασίλει; καὶ
ἀνθρώπος ταπεινός, καὶ ὕψι ἐνδοξασ.

24 Καὶ

ἀπὸ γυναικῶν οἱ παῖδες Σαδὼλ αἰσθ' κατὰ τὰ ῥή-
ματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησεν Δαυὶδ· 25 Καὶ

ἔειπεν Σαῦλ, τίςδε ἐρεῖτε τῷ Δαυὶδ, ὃ βύλε-
ται ὁ βασιλεὺς οἱ δοῦματι, ἀλλ' ἢ οἱ ἐχθροὶ

Ἰσραὴλ

ἀκροβυστίας ἀλλοφύλων. 26 Καὶ ἀπαγγέ-
λουσιν οἱ παῖδες Σαὺλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματα
ταῦτα, καὶ εὐθυσθὲν ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς
Δαυὶδ ὅτι γαμβρῆυσται τῷ βασιλεῖ. 27 Καί
οὐκ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ,
καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἄνδρας· καὶ ἦνεγ-
κεν ἀκροβυστίας αὐτοῦ, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὰς τῷ
βασιλεῖ, καὶ ὅτι γαμβρὸς ἐστὶν τῷ βασιλεῖ, καὶ
δίδωσιν αὐτῷ Σαὺλ τὴν Μετχάλ θυγατέρα
αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 28 Καὶ ἴδεν Σαὺλ
καὶ ἔγνω ὅτι Κύριος μετὰ Δαυὶδ, καὶ πᾶς Ἰσ-
ραὴλ ἠγάπα αὐτόν. 29 Καὶ προσέειπε ἐν-
λαβεῖσθαι Σαὺλ Δαυὶδ ἐπὶ. Καὶ ἐγένετο Σαὺλ
ἐχθρεύων τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας. 30 Καὶ
ἐκλήθον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένε-
το ἅφ' ἐκείνῃ ἔξοδός αὐτοῦ συνῆκεν Δαυὶδ
ὡς πᾶσι τοῖς δούλοις Σαὺλ, καὶ ἐπικύθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ σφόδρα.

Κ Ε Φ. ΙΘ΄.

ΚΑΙ ἐλάλησεν Σαουλ πρὸς Ἰωνάθαν
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς
 παῖδας αὐτοῦ θορακίσσαι τὴν δαυὶδ,
 καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαουλ ἤρατο τὸν Δαυὶδ
 σφόδρα, καὶ ἀπήγγειλεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ,
 λέγων· ζήτῃ Σαὺλ ὁ πατήρ μου θανατῶσάί σε
 φύλαξαι ἐν αὐρίοις τοῖς, καὶ κρύβητι καὶ χάρισόν
 κυρῶν. **3** καὶ ἐγὼ ἔξελθουσιν, καὶ γήσομαι
 ἐχθρὸς τῷ πατρί σου· οἱ ἀνδρες ὅτι ἐὰν ᾖς ἐκείνῃ
 καὶ ἐγὼ λαλήσω· οὐδὲν ὅτι πρὸς τοὺς πατέρας
 μου, καὶ ὅψομαι ὅτι ἐὰν ᾖ, καὶ ἀπαγγέλω σοι.
4 Καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν· οὐδὲν Δαυίδ· ἀγαθὰ
 πρὸς Σαὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτοὺς· μὴ ἀμαρτῴσῃτε ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ὕ-
 λον σου Δαυίδ, ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σέ, καὶ
 τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σοι σφόδρα,
5 καὶ ἔδωκε τὸν κλισίον αὐτοῦ οἱ τῇ χειρὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίη-
 σεν Κύριος ὁσπτεῖαι μεγάλην, καὶ ὥς Ἰσ-
 ραὴλ εὐδόν, καὶ ἐχάρησαν καὶ ἡπατι ἀμαρτάνουσιν
 εἰς αἷμα ἀθῶν θορακίσσαι τὸν Δαυίδ δουρῶν·
6 Καὶ ἤκουσεν Σαὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν, καὶ
 ὤμωσεν Σαὺλ, λέγων· ζή Κύριος, εἰ σποδα-
 νεῖται. **7** Καὶ ὁκαλέσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυίδ,
 καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν πάντα τὰ ῥή-
 ματα ταῦτα, καὶ εἰσπορεύει Ἰωνάθαν τὸν Δαυίδ
 πρὸς Σαὺλ, καὶ ἰὼ οἰώπιοι αὐτῷ ὥς ἐχθρὸς
 καὶ τρεῖς ἡμέρας. **8** Καὶ προσέθετο ὁ πό-
 λεμος γίνεσθαι, καὶ κατήκουσεν Δαυίδ, καὶ ἐπο-

[illegible]

μεγάλῃ τῇ ἐν Σαυχά, καὶ ἡρώτησεν καὶ εἶπεν
 πρὸς Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ· καὶ εἶπαν· ἰδοὺ ἐν
 Ναυιάθ ἐν Ῥαμὰ. 23 Καὶ ἐπορεύθη Σαυ-
 χὰ εἰς Ναυιάθ ἐν Ῥαμὰ, καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ'
 αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη πορευόμενος.
 καὶ προσεφώνησεν ἕως τῆς ἐλθεῖν αὐτὸν ἐν Ναυιάθ
 ἐν Ῥαμὰ. 24 Καὶ ἐξεδύσατο καὶ αὐτὸς τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπεφρόντισεν χαίρειν αὐ-
 τὸς ἐν ὧσιν αὐτῷ· καὶ ἔπεισεν γυνὴς ὅλην τὴν
 ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα. 25
 τὸ τοιοῦτον, εἰ καὶ Σαυλ οὐ προσφώνηται;

ΚΕΦ. κ.

Ἰσραὴλ 1 **Κ**ΑΙ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυιάθ ἐν Ῥαμὰ,
 καὶ ἔρχεται, καὶ εἶπεν οἱ ἄνθρωποι Ἰωνά-
 θαν· τί πεποίηται; καὶ τί τὸ ἀδίκη-
 μά μιν; καὶ τί ἡμαρτήσα οἱ ἄνθρωποι τῷ πατρί σου,
 ὅτι ἐπὶ στήθεά σου τὴν ψυχὴν μιν; 2 Καὶ εἶ-
 πεν αὐτῷ Ἰωνάθαν· μηδαμῶς σοί, ὅχι μὴ ἀπο-
 θάνῃς. ἰδοὺ ὅχι μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥήμα
 μέγα, ἢ ῥήμα μικρόν, καὶ οὐκ ἀποκαλύψῃ
 τὸ ὥπριόν μου. Καὶ τί ὅτι κρύψῃ ὁ πατήρ μου
 ἀπ' ἐμοῦ τὰ ῥήματα τούτα; ὅχι ἐστὶν τούτο. 3 Καὶ
 ἀπεκρίθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν, γινώ-
 σκω· οἶδεν ὁ πατήρ σου, ὅτι ἐν ῥήματι χάρις ἐλ-
 πίζω σοί, καὶ εἶπεν· μὴ γινώσκῃς τούτο Ἰωνάθαν,
 μὴ ὅτι βούληται. Ὡς γὰρ Κύριος καὶ ὡς ἡ ψυ-
 χὴ σου, ὅτι χάρις εἶπον, πεπληρώται ἀναμίστον
 ἐμὸν καὶ ἀναμίστον τῷ πατρί σου ἕως θανάτου.
 4 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ· τί ἐπίθῃ-
 μάς ἡ ψυχὴ σου, καὶ ποιήσω σοί. 5 Καὶ εἶ-
 πεν Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν· ἰδοὺ δὴ νεομηνία
 αὖριον, καὶ ἐγὼ χάρις ὅχι χάριτος μετὰ
 τῷ βασιλεὺς φαγῶν, καὶ ἐξαποστελεῖς με, καὶ
 περὶ στήθεός σου ἐπὶ τῷ πεδίῳ ἕως δούλης τῆς τοῦ
 6 Εἰ δὲ ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψεται με ὁ πατήρ
 σου καὶ εἶρῃς· ὁ δαυὶδ μὲν παρητήσατο ἀπ'
 ἐμοῦ Δαυὶδ· δραπετὴν εἰς Βηθλέεμ τὴν πόλιν αὐ-
 τῆς, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ὅλη ὅλη τῇ φυλῇ.
 7 Εἰ δὲ ταῦτα εἶπη, ἀγαθὸς εἰρήνη πρὸς δούλῳ
 σου καὶ εἰ δὲ σκληρῶς ἀποκριθῇ σοί, γινώ-
 σκω ὅτι σιωπῇ σου ἡ χάρις σου πρὸς αὐτὸν. 8 Καὶ
 ποιήσεις ἔλεος μετὰ τῷ δούλῳ σου, ὅτι εἰς ἀγα-
 θὸν Κύριος ἐποίησας τὸν δούλόν σου μετὰ
 σταντοῦ· καὶ εἰ ἐστὶ ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου,
 δαράτωσόν με σύ, καὶ ἕως τῷ πατρί σου νατι-
 οῦτως εἰσαγῆς με; 9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν·
 μηδαμῶς σοί, ὅτι εἰ γινώσκω γὰρ ὅτι σιωπῇ
 σου ἡ χάρις σου πρὸς τὸν πατέρα μου τὸν ἐλ-
 θεὸν ὅτι σε, καὶ εἰ μὴ ἢ εἰς τὰς πόλεις σου,

ἐγὼ ἀπαγγέλλω σοί. 10 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ
 πρὸς Ἰωνάθαν· [καὶ] τίς ἀπαγγέλλῃ μοι, εἰάν
 ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς; 11 Καὶ εἶ-
 πεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ· πορεύου, καὶ μένε
 εἰς ἀρχὴν. Καὶ ἐκπορεύομαι ἀμφοτέρω εἰς ἀρχὴν.
 12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ· Κύριος
 ὁ θεὸς Ἰσραὴλ οἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα
 μου, ὡς ἂν ὁ χερσὶς, τριτάτος, καὶ ἰδοὺ εἰάν ἢ
 ἀγαθὸν εἴη Δαυὶδ, καὶ ὅχι μὴ ἀποστελῶ πρὸς
 σε εἰς ἀρχὴν. 13 Τάδε ποιήσω Κύριος πρὸς
 Ἰωνάθαν καὶ ταῦτα προσθήσεται, ὅτι ἀνοίσω τὰ
 χεῖρά σου, καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὥπριόν σου,
 καὶ ἐξαποστελῶ σε, καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην, καὶ ἐξαποστελῶ
 ἔσθ' Κυρίου μετὰ σου χάρις κυρίου μετὰ τῷ πα-
 τρί σου. 14 Καὶ εἰάν μιν ἐπὶ μου ζῶντος
 καὶ ποιήσῃς μετ' ἐμὲ ἔλεος Κυρίου καὶ εἰάν
 θανάτῳ ἀποθάνω, 15 οὐκ ἐλατῶς ἔλεος σου
 ἀπὸ τῆς ἀκούσεως μου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰ μιν, οὐ
 τῷ ἐλατῶς Κυρίου τῶν ἐχθρῶν Δαυὶδ, ἐλάτῳ
 ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἐλατῶναι τὸ ὄνομα
 Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐπὶ
 Κυρίου σου χερσὶς ἐχθρῶν τῷ Δαυὶδ. 17 Καὶ
 προσέειπεν ἐπὶ Ἰωνάθαν ὁμοίως πρὸς Δαυὶδ· οἱ
 τῷ ἡγαπημένῳ αὐτοῦ, ὅτι ἡγαπητὴν ψυχὴν
 ἀγαπήσας αὐτόν. 18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰο-
 νάθαν· αὐριον νεομηνία, καὶ ἐπισκεπτήσῃ, ὅτι ἐπὶ
 σκεπτήσεται χάρις σου. 19 Καὶ προσέει-
 πον, καὶ ἐπισκέψεται, καὶ ἦεν εἰς τὸν τόπον σου ὅτι
 ἐκρήνῃς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίᾳ, καὶ χάρις
 σου πρὸς ἐμὲ. 20 Καὶ ἐγὼ προσέει-
 πεν τοῖς ῥαβδαῖς σου, ἀκούσων, σκεπτήσων
 εἰς τὴν Λαομαθίαν. 21 Καὶ ἰδοὺ ἀπο-
 στέλλω τὸ παιδάριον, λέγων· δέωρ εὐρὴ μοι τὴν
 χάριν. εἰάν εἶπῃς, λέγων τῷ παιδαριῷ· ὡς ἡ
 χάρις σου πρὸς ἐμὲ, λαβὲ αὐτὸν· ὡς ἡ
 χάρις σου πρὸς ἐμὲ, καὶ οὐκ ἐστὶ λόγος, γὰρ
 Κύριος. 22 Εἰάν ταῦτα εἶπῃς πρὸς τὸν δούλόν σου· ἰδοὺ
 ἡ χάρις σου πρὸς ἐμὲ καὶ ἐπὶ τῷ πατρί σου, ὅτι
 ἐξαποστελεῖς σε Κύριος. 23 Καὶ τὸ ῥήμα, ὅ
 ἐλάλησάν με ἐγὼ καὶ σύ, ἰδοὺ Κύριος μάρτυς
 ἀναμίστον ἐμὴ καὶ σου ἕως αἰῶνος. 24 Καὶ
 κρύπεται Δαυὶδ ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ὡς ἀγνέται
 ὁ μὲν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ὅτι τὴν πρῶ-
 ταν τῶν φαγῶν. 25 Καὶ ἐκάθισεν ὁ βασι-
 λεὺς ὅτι τὴν χάριτον αὐτῶν ὡς ἀπᾶς καὶ ἀπᾶς,
 ὅτι τῆς χάριτος σου ὡς ποιῶν, καὶ προσέει-
 πον τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν Ἀβιήρ [οἱ ἄν-
 θρωποι αὐτοῦ] ἐκ πλαγίων Σαυλ, καὶ ἐπισκέπη
 ὁ τοπος Δαυὶδ. 26 Καὶ ὅχι ἐλάλησεν Σαυλ
 ὅθεν οὐ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἶπεν, συμπῶμα

ΚΕΦ. κβ. ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α.

ἐλθόντων τὰς αὐτῆς τῇ καλῇ ἡμέρᾳ· καὶ αὕτη ἦν ἡ
ἡμέρα ἣν ὁ κύριος ὁρίσας τῇ ἐπομένῃ· ἐν
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σταυρὸν λαβὼν, ὅτι οὐκ ἔστι ἐπὶ
ἐξουσίᾳ τῆς αὐτῆς οὐδὲν. Καὶ εἶπεν Δαυὶδ·
ὁ κύριος οὐκ ἔστι ὡς ἄνθρωπος· ὁ δὲς μοι αὐτὴν.
10 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ,
καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς περὶ τὸν
Σαῦλ. Καὶ ἦλθεν Δαυὶδ πρὸς Ἀγγαῖ βα-
σιλέα Γεθ. 11 Καὶ εἶπεν οἱ παῖδες Ἀγγαῖ
πρὸς αὐτόν· οὐχὶ ὅτις Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς
ῥῆμας; οὐχὶ ταῦτα ἔρχονται αἱ χερδαῖες, λέγουσαι·
Ἐπάταξεν Σαῦλ ἐν χιλιᾷσι αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ
ἐν μυριάσι αὐτοῦ; 12 Καὶ ἔθηκεν Δαυὶδ τὰ
ῥήματα οἱ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφό-
δρα, ὥστε περὶ τὸν Ἀγγαῖ βασιλέως Γεθ.
13 Καὶ ἠλλαίωσεν τὸν τρόπον αὐτοῦ οὐνότιον αὐ-
τοῦ, καὶ περὶ τὸν Ἀγγαῖ βασιλέως Γεθ.
καὶ ἐτυμπάνισεν ὅτι πᾶσι θύραις τῆς πόλεως,
καὶ παρεφύετο ἐν πᾶσι χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἐπι-
πλεν ὅτι πᾶσι θύραις τῆς πόλεως, καὶ κατέβη
τὰ σέλα αὐτοῦ ὅτι τὸν πόντον αὐτοῦ.
44 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖ πρὸς τοὺς παῖδας αὐ-
τοῦ· ἰδοὺ ἴδετε αὐτὸν ὅτι ἡλθὼν, ὡς εἰς
ῥῆμα αὐτοῦ πρὸς μέ; 15 Ἡ ἐλαφύνη
ὅτι ἡλθὼν ἐγὼ, ὅτι εἰσαγγέχεται αὐτοῦ ὅτι
ῥῆμα αὐτοῦ πρὸς μέ; ὅτις οὐκ εἰσπύσσεται
ἐν οὐρανῷ μου.

ΚΕΦ. ΚΒ.

ΚΑΙ ἀπὸ τῆς Δαυὶδ ὁ κύριος, καὶ ἔρ-
χεται καὶ διακρίνει εἰς τὸ ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀκούσονται οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ κα-
ταβάνουσιν πρὸς αὐτόν ἐκ. 2 Καὶ συνήγαγον
πρὸς αὐτόν πᾶς ὁ ἀνάγκη, καὶ πᾶς ὁ ὑπόχρητος,
καὶ πᾶς ὁ καπνιστὴς τῇ ψυχῇ, καὶ ἡμεῖς ἐπὶ αὐ-
τοῦ ἡγαῖοντες, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς περὶ τὸν
οἶκον αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀπὸ τῆς Δαυὶδ ὁ κύριος
εἰς Μασφά τῆς Μωάβ· καὶ εἶπεν πρὸς βασι-
λέα Μωάβ· γνώθωσιν δὲ ὁ πατήρ μου καὶ
ἡ μήτηρ μου ὡς σοὶ, ὡς ὅπου γνώθω, ὅτι
ποιήσῃ μοι ὁ θεός. 4 Καὶ παρεχάλεσεν τὸ
πρὸς αὐτόν τῷ βασιλεῖ Μωάβ, καὶ κατάρχει
μετ' αὐτοῦ πᾶς ἡμέρας, ὡς τῷ Δαυὶδ
ἐν τῇ πελοχῇ. 5 Καὶ εἶπεν Γαδ ὁ πρὸς
φῆτης πρὸς Δαυὶδ· μὴ χάθῃς ἐν τῇ πελοχῇ
πορεύου, καὶ ἔξῃς εἰς γῆν τῇ Ἰούδα. Καὶ ἐπο-
ρεύθη Δαυὶδ, καὶ ἦλθεν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ
πόλει Ἀριάθ. 6 Καὶ ἤκουσεν Σαῦλ, ὅτι ἔρχο-
ντο Δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. Καὶ

Σαῦλ ἐκάθητο ἐν τῇ βοιωτῇ ὑπὸ τῷ ἄρ-
εαν τῷ ἐν ῥαμῶ, καὶ τὸ δένδρον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀφῆλθον
αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπεν Σαῦλ πρὸς τοὺς παῖ-
δας αὐτοῦ τῆς πρὸς αὐτοῦ [καὶ εἶπεν
αὐτοῖς]. Ἀκούσατε δὲ υἱοὶ Ἰεσσαί, εἰ ἀληθῶς
πᾶσι ὑμῖν δώσῃ ὁ κύριος Ἰεσσαί ἀρχοὺς καὶ ἀμπε-
λῶνας, καὶ πάντας ὑμᾶς τὰς χιλιάρχεις καὶ
ἐκατοντάρχους. 8 ὅτι συνέχευε πάντες ὑμᾶς
ἐπ' ἐμὲ, καὶ οὐκ ἔστι συνέχευον τὸ ἄπὸν
μὲν, ὡς τῷ ἀφῆλθον τὸν υἱόν μου ἀφῆλθον
μὲν τῷ υἱῷ Ἰεσσαί, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν ἐξ ὑμῶν
πρὸς ἐμὲν, καὶ συνέχευον τὸ ἄπὸν μου, ὅτι
ἐπῆγε μὲν μου τὸν δούλον μου ἐπ' ἐμὲ ὡς
ἐχθρὸν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη; 9 Καὶ συνέχευ-
νεται Δαυὶδ ὁ Σῦρος ὁ καλεσθεὶς ὅτι τῆς ἡμέ-
ρας Σαῦλ, καὶ εἶπεν· ἴδωκα τὸν υἱόν Ἰεσσαί
ὡς ἀντιπάλον εἰς Νοβὰ πρὸς Ἀχιμέλεχ υἱὸν Ἀρ-
αῖ τὸν ἱερέα. 10 καὶ ἰδὼτα αὐτὸν ἀφῆλθον
δεῦρ, καὶ ὅτις ποιοῦν ἔδωκεν αὐτοῦ, καὶ τῷ ῥομ-
φαίᾳ Γολιάθ τῷ ἄλλοφύλου ἔδωκεν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἀπέστειλεν [Σαῦλ] ὁ βασιλεὺς κα-
λέσαι τὸν Ἀχιμέλεχ υἱὸν Ἀρκαίου τὸν ἱερέα καὶ
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τῆς ἱερείας [τῷ
Κυρίου] τῆς οἱ Νοβά; καὶ ἀφῆλθοντο πάν-
τες πρὸς τὸν βασιλέα. 12 καὶ εἶπεν Σαῦλ·
ἄκουε δὲ υἱὲ Ἀχιτάβ· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ,
λάλη Κεύρι. 13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαῦλ·
ἰδοὺ σὺ καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ κύριος Ἰεσσαί δὴ-
ταῖς αὐτοῦ ἄρτοι καὶ ῥομφαίαι, καὶ ἐπερωτᾷ
αὐτὸν ἀφῆλθον τῷ δεῦρ ἰδοὺ αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς
ἐχθρὸν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη; 14 Καὶ ἀπεκρί-
θη Ἀχιμέλεχ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν· καὶ τίς
ἐν πᾶσιν τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πρὸς, καὶ
γαμβρὸς τῷ βασιλεῖ, καὶ ἄρχων παντὸς στρα-
τήματός σου, καὶ ἐνδοξὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου;
15 ὁ σήμερον ἡμεῖς ἐρατῶν αὐτῷ διὰ τῷ δεῦρ; ὡς
μνηστικῶς, μὴ δώσῃ ὁ βασιλεὺς καὶ δώδω αὐ-
τοῦ λόγον, καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου,
ὅτι ἐκ τῶν οἱ δούλοις οὗτοι ἐν πᾶσιν ταῖς ῥῆμα-
μαρτυρίαις, ἡ μέγα. 16 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Σαῦλ· θανάτω συνέχευον Ἀχιμέλεχ σὺ, καὶ
πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου. 17 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τοῖς πρὸς αὐτοῦ τοῖς ἐφορῆτοισιν
ἐπ' αὐτοῦ· περὶ αὐτοῦ καὶ δοματῶν τῆς
ἱερείας τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ μετ' Δαυὶδ,
καὶ ὅτι ἐγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός, καὶ ἐκ ἀπε-
χάλεψαν τὸ ἄπὸν μου. Καὶ οὐκ ἐβλήθησαν
οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεχεῖν τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἀπακτεῖν εἰς τῆς ἱερείας Κυρίου. 18 Καὶ ἀμαρτήσαν

Κ Ε Φ. κγ'.

ἔπειτα ὁ βασιλεὺς τῷ Δαυὶδ· ὅτι πρέφει σὺ, καὶ
 ἀπενόησεν εἰς τὴν ἱερῆν· καὶ ἐπεράσθη Δαυὶδ ὁ Σύ-
 ρος, καὶ ἐθανάτωσεν τὴν ἱερῆν Κυρίου ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τεταχοσίοις καὶ πάντι ἀνδράσι,
 πάντας αἰχρῶντας Ἐφθαλμῶν λίνου. 19 Καὶ τὴν
 Νοβὰ τὴν πόλιν τῇ ἱερῇ ἐπάταξεν ἐν σμάτι
 ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἑαυτοῦ ζωαχὸς, ἀπὸ νηπίου
 ἕως θηλάζοντος, καὶ μόχθου, καὶ ὄνου, καὶ παρ-
 βάτου. 20 Καὶ ἀφαιρούμεται ὁ υἱὸς αὐτοῦ τῷ Ἀχι-
 μέλῃ υἱῷ Ἀχισαί, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβιάθαρ,
 καὶ ἐφυγεν ὁπίσω Δαυὶδ. 21 καὶ ἀπῆλθεν
 Ἀβιάθαρ τῷ Δαυίδ, ὅτι ἐθανάτωσεν Σαβλ πᾶν-
 τας τὴν ἱερῆν τῷ Κυρίῳ. 22 Καὶ ἔπειτα Δαυὶδ
 τῷ Ἀβιάθαρ· ἦδειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι
 Δαυὶδ ὁ Σύρος ἦν ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ
 Σαβλ· ἐγὼ εἰμι αἷπιος τῇ ψυχῇ [ἐκείνῃ]
 οἴκου τῷ πατρός σου. 23 καὶ οὐ μετ' ἐμοῦ
 μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐγὼ ἐὰν ζήτω τῇ ψυχῇ μου τό-
 πον, ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου, ὅτι πεφύ-
 λαξαί σου πρὸ ἐμοῦ.

К Е Ф. КГ.'

ΚΑΙ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, λέγοντες·
 ἰδοὺ οἱ ἄλλοφύλοι πολέμῳσιν σὶ τῇ
 Κειλᾷ, καὶ αὐτοὶ ἀφαιρᾶζουσιν τὴν
 ἄλυσιν σου. 2 Καὶ ἐπιδρώσῃ Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυ-
 είου, λέγων· εἰ πορεύσῃ, καὶ πατάξω τὴν
 ἄλλοφύλον τούτους; Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς
 Δαυὶδ· πορεύου, καὶ πατάξεις οἱ τοῖς ἄλλοφύ-
 λαις τούτοις, καὶ σώσεις τὴν Κειλᾶ. 3 Καὶ
 εἶπαν οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ
 ἡμεῖς ἐσθλὰ σὶ τῇ Ἰσθαίᾳ φοβούμεθα, καὶ
 ὥς ἐσθλὸν εἶναι πορεύσῃμεν εἰς Κειλᾶ, εἰς τὰ
 σκῦλα τῶν ἄλλοφύλων εἰ πορεύσῃμεν; 4 Καὶ
 προσέειπεν ὁ Δαυὶδ ἐρωτῆσαι Δ/θ' τοῦ Κυείου.
 καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος, καὶ εἶπεν· ἀνάστηθι
 [πρὸς αὐτόν], καὶ χετεύσῃ εἰς Κειλᾶ, ὅτι
 ἐγὼ καθυψώσω τὴν ἄλλοφύλον εἰς χεῖρας σου.
 5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ'
 αὐτοῦ εἰς Κειλᾶ, καὶ ἐπολέμησιν σὶ τοῖς ἄλλο-
 φύλοις καὶ ἔφθνη ὅσα πρὸς αὐτοῦ, καὶ
 [οὐκ] ἀπῆραγιν τὰ κτήνη αὐτοῦ, καὶ ἐπά-
 ταξεν σὶ αὐτοῖς πληθύνει μεγάλῳ, καὶ ἔσωσεν
 Δαυὶδ τὴν χετοκύνειαν Κειλᾶ. 6 Καὶ ἐγέν-
 ητο σὶ τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ ἱερεὺς Ἀχιμέλεχ
 πρὸς Δαυὶδ, καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς Κει-
 λᾶ χετεύσας, ἔχων ἑφθάλ σὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
 7 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαῦλ, ὅτι ἦκεν ὁ Δαυὶδ
 εἰς Κειλᾶ, καὶ εἶπεν Σαῦλ· πέπραχεν αὐτὸν ὁ
 ὁσπικέλιται θεὸς εἰς χεῖρας μου, ὅτι ὁσπικέλιται εἰσελθόντι εἰς

Message!

ταχει ἐκδ' ὃ εἶπατε, μήποτε παύσῃσθε. 23 Καὶ ᾤδετε καὶ ἴδετε ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπως κρύβεται ἐκεῖ, καὶ ὑπερέβατε πρὸς με πρὸς ὅσον εἰς ἔτοιμον, καὶ παραστήσαί με ὡς ἐστίν, εἰ ἔστιν ὅτι τῆς γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πᾶσιν πάσαις χιλιάσιν Ἰσραὴλ. 24 Καὶ ἀνέστησαν καὶ ἐπορεύθησαν οἱ Ζιφάιοι ἐμπαροῦσαι Σαῦλ. Καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὼν καὶ ἐσπέραν ἐκ δεξιῶν τῇ Ἰερσαμὺν. 25 Καὶ ἐπορεύθη Σαῦλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν. Καὶ ἀπηγγέλη πρὸς Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαὼν. Καὶ ἤκουσεν Σαῦλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τὴν ἐρήμῳ Μαὼν. 26 Καὶ πορεύονται Σαῦλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέσης τῆς ὄρας ἐκ τούτου, καὶ μέσου τοῦ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέσης τῆς ὄρας ἐκ τούτου. Καὶ ἐγένετο Δαυὶδ σπαταζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαῦλ. Καὶ Σαῦλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ πρηνέβαλον ὅτι Δαυὶδ καὶ τὸς ἄνδρας αὐτοῦ, συλλαβεῖν αὐτούς. 27 Καὶ ἄγγελος ἦλθεν πρὸς Σαούλ, λέγων· ἀπέθανεν Δαυὶδ, ὅτι ἐπέθεντο ἄλλοφυλοι ὅτι τὴν γυνῆν. 28 Καὶ ἀνέστρεφεν Σαῦλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς σιναμίτισιν τῶν ἄλλοφυλων. 29 ὅτι οὕτως ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, ὡς περὶ τὴν ἡμετέραν.

ΚΕΦ. κδ'.

ἀνέστη 1 **Κ**Αὶ ἐγένετο Δαυὶδ ἐκείθεν, καὶ ἐκείθεν ἐν τοῖς σπησὶν Ἐνθαδδὶ. 2 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέστρεφεν Σαούλ ἀπὸ ὅπου ἦν τῶν ἄλλοφυλων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λέγων ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐνθαδδὶ. 3 Καὶ ἔλαβεν μετ' ἐαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ λευθῶν ἐκ πάντος Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ τὸς ἄνδρας αὐτοῦ ὅτι προσώπον Ἰσραὴλ. 4 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ὅτι τῆς ὁδοῦ, καὶ ἰὼ ἐκδ' ἀσπλάγχνον καὶ εὐχολοῦν Σαούλ πρὸς τὸν Δαυὶδ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τῆς ἀσπλάγχνου ἐκείθεν. 5 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμεῖς εἶπα Κύριος πρὸς σὲ πρὸς τὸν ἐχθρὸν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἀφῆλθεν τὸ πτερυγίον τῆς διπλοῖδος τῆς Σαῦλ λαθραίως. 6 Καὶ ἐγένετο μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν καρδίαν Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφῆλθεν τὸ πτερυγίον τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ· μηδαμῶς μοι πρὸς

Κυρίῳ, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς κυρίῳ μου Κυρίῳ πρὸς χεῖράς Κυρίου, ἐπειγέτω χεῖράς μου ἐπ' αὐτόν, ὅτι χεῖρ Κυρίου ὅτι ἐστίν. 8 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσι· αὐτὸς ἐν λόγοις, καὶ ἐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντες θάνατον τὸν Σαῦλ. Καὶ ἀνέστη Σαῦλ ἐκ τῆς ἀσπλάγχνου, καὶ κατέβη εἰς τὴν ὁδόν. 9 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀσπλάγχνου καὶ ἐβόησεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαῦλ, λέγων· Κύριέ μου βασιλεῦ, καὶ ἐπέβλεψεν Σαῦλ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐκύβηεν Δαυὶδ ὅτι προσώπον αὐτοῦ ὅτι τὴν γυνῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. 10 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαούλ· ἵνατί ἀκούεις τῶν λόγων τῶν λαῶν λεγόντων, ἰδοὺ Δαυὶδ ζητῶ τὴν ψυχὴν σου; 11 ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ ἐωράκασι οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς πρὸς τὸν σήμερον Κύριος εἰς χεῖράς μου ἐν τῇ ἀσπλάγχνῳ, καὶ οὐκ ἐβλήθη σου ἀποκτεῖναι σε, καὶ ἐφεισάμην σου, καὶ εἶπα· οὐκ ἐποίησα χεῖράς μου ὅτι κυρίῳ μου, ὅτι χεῖρ Κυρίου ὅτι ἐστίν. 12 Καὶ πατήρ μου, καὶ ἰδοὺ τὸ πτερυγίον τῆς διπλοῖδος σου ἐν τῇ χερί μου, ἐγὼ ἀφῆκα τὸ πτερυγίον τῆς ἱματίου σου, καὶ οὐκ ἀπέκλειψα σε καὶ πρὸς καὶ ἰδοὺ σήμερον, ὅτι οὐκ ἐστίν ἐν τῇ χερί μου κακία, ὅτι ἀγέτης, ὅτι ἀσέβεια, καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σὲ, καὶ σὺ δεσποῦς τὴν ψυχὴν μου λαβὼν αὐτήν. 13 Διχάσαι Κύριος ἀναμέσον ἐμὴ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικήσαι με Κύριος ἐκ σοῦ. καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἐστίν ὅτι σοί, 14 καθὼς λέγεται ἡ πρὸς τὴν ἀρχαίαν· Ἐξ ἀνόμων ἐξελύσεται πλημμέλεια. καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἐστίν ὅτι σέ. 15 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραὴλ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σὺ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος, καὶ ὀπίσω φύλλου ἐνός; 16 Γένοιτο Κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀναμέσον ἐμὴ καὶ ἀναμέσον σου, ἰδοὺ Κύριος καὶ κρίνων τὴν κρίσιν μου, καὶ διχάσαι μοι ἐκ χεῖρός σου. 17 Καὶ ἐγένετο, ὡς συνετέλεσεν Δαυὶδ λαλῶν τὰ ῥήματα τὰ πρὸς Σαῦλ, καὶ εἶπεν Σαῦλ· ἡ φωνὴ σου αὕτη, τέκνον Δαυὶδ; καὶ ἤρην Σαῦλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκλαύσεν. 18 Καὶ εἶπεν Σαῦλ πρὸς Δαυὶδ· δίκαιος σὺ ὡς πρὸς ἐμέ, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακὰ. 19 Καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ὅτι ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ, ὡς ἀπέκλειψέν με Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς σου, καὶ ἐκ ἀπέκλειψάς με. 20 Καὶ ὅτι εὐρών τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει, καὶ ἐκπέμψῃ αὐτὸν ἐν ὁδοῦ ἀγαθῇ, καὶ Κύριος ἀνταποδώσῃ αὐτῷ ἀγαθὰ· καθὼς

καθώς πεποιήκας σήμερι. 21 Καὶ νῦν ἰδοὺ
ἐγὼ γινώσκω, ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ
βασιλεύει σὺ χερσὶν σου βασιλεία Ἰσραὴλ. 22 καὶ
νῦν ὁμολογῶ μοι σὺ Κυρίῳ, ὅτι σὺ ἐξολοθρεύ-
σεις τὸ πνεῦμα μου ὅπισθό μου, καὶ σὺ ἀφα-
νείς τὸ ὄνομά μου ἐκ τῆς οἴκου τῆς πατρὸς μου.

23 Καὶ ὁμολογῶν Δαυὶδ τῷ Σαβλ, καὶ ἀπῆλ-
θεν Σαβλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ
Μισαράς ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μισαράν τῆς οἴκου.

Κ Ε Φ. ΚΕ.

ΚΑΙ ἀπέδωκεν Σαμυὴλ, καὶ σιμαβερί-
ζονται πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ κόπτονται
αὐτοὶ, καὶ θάπνουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ

αὐτοῦ ἐν Ῥαμᾷ. Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς
τὴν ἐρήμον Φαράν. 2 Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν Μαῶν,
καὶ τὰ ποιμένα αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμύλῳ, καὶ ὁ
ἄνθρωπος μέγας σφόδρα, καὶ ὅτε ποιμένα πε-
ρίχλια, καὶ χίλια αἰγας. Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
καίρειν τὰ ποιμένα αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμύλῳ, 3 καὶ
ὄνομα τοῦ ἀνδρός Ναβάλ, καὶ ὄνομα τῆς γι-
ναίκης αὐτοῦ Ἀβιγά. Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ
τῇ σιμῇ, καὶ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα. καὶ ὁ ἄν-
θρωπος πονηρὸς καὶ σκληρὸς ἐν ἐπιτηδεύματι,
καὶ ὁ ἄνθρωπος χυμικός. 4 Καὶ ἤκουεν Δαυὶδ
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι καίρει Ναβάλ ὁ Καρμύλιος τὰ
ποιμένα αὐτοῦ. 5 καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ δέκα
παιδάρια, καὶ εἶπεν Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις·
Ἀνάβητε εἰς Καρμύλιν, καὶ ἀπέλθατε πρὸς Να-
βάλ, καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ὅτι τὸ ὄνοματί μου
εἰς ἐρήμῳ, 6 καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτὸν εἰς ὅρας καὶ
σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ πάντα τὰ σὰ
ὑγιαίνοντα. 7 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι καίρει-
σιν σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἱ ἦσαν μετ' ἡμεῶν ἐν
τῇ ἐρήμῳ, καὶ σὺ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς, καὶ
ἐκ σκευελάμεθα αὐτοῖς οὐδὲν πάσαις ταῖς ἡμέ-
ραις ὅταν αὐτοὶ ἐν Καρμύλῳ. 8 ἐρώτησον
τὰ παιδάρια σου, καὶ ἀπαγγέλουσιν σοι, καὶ ἐν-
ρέψωσιν τὰ παιδάρια χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἔχομεν. δὲς δὲ ὃ ἀν' εὐρί
ἡ χεὶρ σου τοῖς ποιμαίνουσιν σου, καὶ τῷ ἵψῳ σου τῷ
Δαυίδ. 9 Καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια Δαυίδ
καὶ λαλοῦσιν πρὸς Ναβάλ κατὰ πάντα τὰ ῥή-
ματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ. καὶ ἀνέ-
κρινεν, 10 καὶ ἀπεκρίθη Ναβάλ τοῖς ποι-
μαίνουσιν Δαυίδ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τίς ἐγώ;
καὶ τίς ἐγώ; σήμερον πεπληθυσμένοι εἰσιν οἱ δούλοι
ἀναχωρεῖντες ἕκαστος ἐκ τῶν κυρίων τῶν κυρίων
αὐτοῦ. 11 Καὶ λήψαμι τὰς ἄρτους μου καὶ τὸν
οἶνον μου καὶ τὰ δῶματά μου ἃ τέθηκα τοῖς κεί-

ρουσίν μου πρὸς τὰ πόδια, καὶ δώσω αὐτὰ ἀν-
δράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσὶν. 12 Καὶ

ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυίδ εἰς ὁδὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀνέστρεψαν, καὶ ἦλθαν, καὶ ἀνήγγει-
λαν τῷ Δαυίδ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

13 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ τοῖς ἀδράσιν αὐτοῦ· ζώ-
σατε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐξ-
έτασαν ἀπὸ τῆς μάχαιρας αὐτοῦ, καὶ ἐδεξώ-
σατο καὶ Δαυὶδ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ ἀνέ-
βησαν ὀπίσω Δαυίδ, ὡς πεντακῆσont ἄνδρες.
καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐκάθησαν μετὰ τῷ σκευῶν.

14 Καὶ τῇ Ἀβιγὰ γυναικὶ Ναβάλ ἀπήγγ-
ειλεν ἐν τῷ παρθερίῳ, λέγων· ἰδοὺ ἀπέστειλεν
Δαυὶδ ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου ἐλθόντες τὸν
κύριον ἡμεῶν, καὶ ἐξέλεν ἀπ' αὐτοῦ. 15 Καὶ

οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῶν σφόδρα ἐκ ἀπεκωλύσαν
ἡμᾶς, ὅτε σκευελάμεθα ἡμῶν ὅσον πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἃς ἡμεῖς πρὸς αὐτοῖς. 16 Καὶ ἐν τῷ

ἔσθαι ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ, ὡς τῆς ἡμέρας ἡμεῶν
καὶ τῶν νύκτων καὶ τῶν ἡμερῶν πάσαις ταῖς ἡμέ-
ραις ἃς ἡμεῖς παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποι-
μήν. 17 Καὶ νῦν γινώσκω καὶ ἰδοὺ πῶς οἱ ποι-
μαίνοντες, ὅτι σκευελάμεθα ἡμᾶς εἰς τὸν κύριον
ἡμεῶν, καὶ εἰς πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ οὗτος

ἡμεῶν λαμῶν, καὶ αὐτὸς ἐστὶν λαλῶν πρὸς αὐτοὺς.
18 Καὶ ἔσπευσε Ἀβιγά καὶ ἔλαβεν ἀρχαῖο-
σίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου, καὶ πέντε
πορσεύματα πεπονημένα, καὶ πέντε οἶφει ἀλφί-
του, καὶ γάλακτος ἐν σκευῇ, καὶ ἀρχαῖος πα-
λάδας, καὶ ἔδωκεν ὅλην τὴν ὁδόν. 19 Καὶ εἰ-
πάς

ταῖς παιδαρίοις αὐτοῖς πορεύσασθε ἐμ-
πορεύσασθε μετὰ, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπὸστα ἡμεῖς πορευ-
όμεθα, καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτοῦ Ναβάλ ἐκ ἀπῆλ-
λει. 20 Καὶ ἐγενήθη, αὐτῇς ἐπαρθενοῦσιν
ὅτι τῷ οἶκῳ καὶ καταβαίνουσιν ἐν σκευῇ τῶν
ὀφθαλμῶν, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐκ-
βάνοντες εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθον
αὐτοῖς. 21 Καὶ Δαυὶδ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς εἰς ἀν-
τιπρόσωπον πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ ἐκ σκευελάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν
αὐτοῦ οὐδὲν, καὶ ἀνταπέδοκέν μοι σπονγὰ ἀπὸ
ἀγαθῶν. 22 Τάδε ποιήσας ὁ θεὸς τῷ Δαυίδ
καὶ τὰς παρθερίαν, εἰ ὑπαλείφομαι ἐκ πάν-
των τῶν τῷ Ναβάλ ἕως πρὸς ἡμεῖς πρὸς
ταῖς. 23 Καὶ ἰδοὺ Ἀβιγά τῇ Δαυίδ, καὶ
ἔσπευσε, καὶ κατεπῆδησεν πρὸς τὸν οἶκον, καὶ
ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυίδ ὅτι πορσεύσασθαι αὐτοῖς,
καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ὅτι τῷ γυναικί. 24 Καὶ
ἔπεσεν ὅτι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοί,
Κυρίε μου, ἡ ἀδικία μου. λαλοῦντα δὲ ἡ δούλη

τὸν λόγον σου εἰς τὰ ὦτά σου, καὶ ἀκούσῃ τὸν λόγον τῆς
 δούλης σου. 25 Μὴ δὴ θείῃς ὁ κύριός μου
 καρδίαν αὐτῷ ὅτι τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦ
 αὐτοῦ, ὅτι Νάβαλ, ὅτι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ αὐτοῦ
 ὅτι. Νάβαλ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀπεροπαῖ μετ'
 αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ ἴδον τὰ παιδά-
 ρια τοῦ κυρίου μου ἀ ἀπέστειλας. 26 Καὶ νῦν
 σου κύριέ μου, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, καθὼς
 οὐκ ὤλυσεν σε Κύριος τῷ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα
 ἀδῶν, καὶ σώξῃς τὴν χεῖρά σου σοί. Καὶ νῦν
 γίνονται ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροί σου καὶ οἱ ζητιῶ-
 νες τοῦ κυρίου μου κακὰ. 27 Καὶ νῦν λάβε
 τὴν εὐλογίαν τῷ κυρίῳ, ὡς ἐποίησεν ἡ δούλη σου
 τοῦ κυρίου μου [λάβε] καὶ δώσεις τοῖς παιδα-
 ρίοις τοῖς πρεσβυτέροις τοῦ κυρίου μου. 28 Ἄρον
 δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου, ὅτι πῶς ποίησεν
 Κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πῶς, ὅτι πόλεμον
 Κυρίου [μου] ὁ κύριός μου πολέμῳ, καὶ κακία
 ἐχθρὸς ἐπὶ ἐπὶ σοὶ πρόσωπον. 29 Καὶ ἀνα-
 γήσκει ἀνθρώπος καταδικάζων σε, καὶ ζητῶν τὴν
 ψυχὴν σου, καὶ ἐστὶ ἡ ψυχὴ κυρίου μου ἐνδε-
 δειμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς τοῦ κυρίου μου
 δεῖν, καὶ ψυχὴν τὴν ἐχθρὸν σου σφειδρόνῃς
 ἐν μέσῳ τῆς σφειδρόνης. 30 Καὶ ἐστὶ ὅτι ποιή-
 σῃ κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν
 ἀγαθὰ ὅτι σε, καὶ οὐτελεῖται σοὶ Κύριος εἰς
 ἡγήμην ὅτι Ἰσραὴλ. 31 Καὶ οὐκ ἐστὶ σοὶ
 τῷ το βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον καρδίας τοῦ κυ-
 ρίου μου, ἐκείνη αἷμα ἀδῶν δαρεῖν, καὶ σῶσαι
 χεῖρα κυρίου μου αὐτοῦ. καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος τῷ
 κυρίῳ μου, καὶ μετὰ τῆς δούλης σου ἀγα-
 θῶσαι αὐτῇ. 32 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῇ Ἀβι-
 γαῖα· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὅς ἀπέ-
 στειλὲν σε σήμερον ἐν τῷ κυρίῳ εἰς ἀπάντησιν ἐμοί.
 33 Καὶ εὐλογητὸς ὁ πρόσωπός σου, καὶ εὐλογημένη
 ὡς ἡ σποκαλύψασά με σήμερον ἐν τῷ κυρίῳ μὴ
 ἐλθεῖν εἰς αἷμα, καὶ σῶσαι χεῖρά μου ἐμοί.
 34 Πλὴν ὅτι ζῇ Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὅς
 ἀπεκάλυψέ με σήμερον τῷ κακοποιῶσά σε, ὅτι
 εἰ μὴ ἱσχυρὸς καὶ πρεσβύτης εἰς ἀπάντην μου,
 τότε εἶπα· Εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως
 φωτὸς τοῦ ὧρου πρὸς τοῖς ποταμοῖς. 35 Καὶ
 ἔλαβεν Δαυὶδ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ πάντα ἀ
 ἔφερεν αὐτῷ, καὶ αὐτῇ εἶπεν· Ἀνάβηθι εἰς εἰρή-
 νην εἰς οἶκόν σου· βλέπε, ἤκουσα τῆς φωνῆς σου
 καὶ ἤρεψα τὸ πρὸς σὺν σου. 36 Καὶ παρ-
 εγένηθι Ἀβιγαῖα πρὸς Νάβαλ. Καὶ ἰδὼ αὐτῷ
 πότος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς πότος τοῦ βασι-
 λείως· καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτὸν
 καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα. καὶ οὐκ ἀπήγ-

γεῖλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς τοῦ
 ὧρου. 37 Καὶ ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐγένετο
 πρὸ τοῦ οἴνου Νάβαλ, ἀπήγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ
 τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ οὐκ ἀπέθνηκε ἡ καρδία
 αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος.
 38 Καὶ ἐγένετο ὡς δέκα ἡμέρας, καὶ ἐπάταξεν
 Κύριος τὸν Νάβαλ, καὶ ἀπέθνηκε. 39 Καὶ
 ἤκουσεν Δαυὶδ ὅτι ἀπέθνηκε Νάβαλ, καὶ εἶπεν·
 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅς ἐκρίνεν τὴν χειρὸν τοῦ ὀνει-
 διαμοῦ ἐμῆ ἐκ χειρὸς τοῦ Νάβαλ, καὶ τὸν δού-
 λον αὐτοῦ ἀπεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ
 τὴν κακίαν Νάβαλ ἀπέστειλεν Κύριος εἰς κε-
 φαλήν αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ καὶ ἐλά-
 λησεν πρὸς Ἀβιγαῖαν, λαβεῖν αὐτῷ ἑαυτῷ εἰς γυ-
 ναῖκα. 40 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς
 Ἀβιγαῖαν εἰς Κάρμηλον, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ,
 λέγοντες· Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λα-
 βῆναι σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 41 Καὶ ἀνέστη καὶ
 προσεκύνησεν ὅτι πρὸς αὐτὸν ὅτι τὴν γυνῇ, καὶ
 εἶπεν· ἰδὼ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νύμφην
 πόδας τοῦ παιδὸς τοῦ κυρίου μου. 42 Καὶ
 ἐτάχυνεν καὶ ἀνέστη Ἀβιγαῖα, καὶ ἐπέβη ὅτι
 τὴν ὄνον, καὶ πέντε κορέσια ἠκολούθουν αὐτῇ,
 καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τοῦ παιδὸς Δαυὶδ, καὶ γί-
 νεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 43 Καὶ τὴν Ἀχι-
 ναῖαν ἔλαβεν Δαυὶδ ἕξ Ἰσραὴλ, καὶ ἦσαν ἀμ-
 φότεραι αὐτῷ γυναῖκες. 44 Καὶ Σαῦλ ἔδωκεν
 Μελχὶὸν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
 Δαυὶδ τῷ Φαλπί υἱῷ Λαΐς τῷ ἐκ Γαλλείμ.

ἕως

Ἀβιγαῖα

Ἀβιγαῖα

Ἰζαὲλ

Γαλλείμ.

ΚΕΦ. ΚΕ΄.

ΚΑΙ ἔρχονται οἱ Ζιφάιοι ἐκ τῆς αὐχ-
 μώδους πρὸς τὸν Σαῦλ εἰς τὸν Βεθλὲν,
 λέγοντες· ἰδὼ Δαυὶδ σκεπάσει αὐτὸν
 ἡμῖν ἐν τῷ βοιωτῷ τοῦ Ἀχελῷ, τῷ καὶ πρὸς τοῦ
 Ἰεσσαίμ. 2 Καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ
 κατέβη εἰς τὴν ἐρήμον Ζεῖφ, καὶ μετ' αὐτοῦ πρὸς
 χιλιᾶδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐξ Ἰσραὴλ, ζητεῖν τὸν
 Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζεῖφ. 3 Καὶ παρένεβα-
 λεν Σαῦλ ἐν τῷ βοιωτῷ τοῦ Ἐχελῷ τῷ ὅτι
 πρὸς τοῦ Ἰεσσαίμ ὅτι τῆς ὁδοῦ, καὶ
 Δαυὶδ ἐκείσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ εἶδεν Δαυὶδ,
 ὅτι ἦκει Σαῦλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἐρήμον.
 4 Καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ κατὰ σκοπῶν, καὶ ἔγνω
 ὅτι ἦκει Σαῦλ ἐτοιμὸς ἐκ Κειλᾶ. 5 Καὶ ἀνέ-
 σθη Δαυὶδ λάθρα, καὶ πορεύεται εἰς τὸν τέπον
 ὅς ἐκείσθην ἐκ Σαοὺλ, καὶ ἐκ Σαῦλ, υἱὸς
 Νῆρ, ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ. Καὶ Σαῦλ ἐξαγρευθεὶς
 ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκὸς κύκλῳ
 αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπεκείσθη Δαυὶδ, καὶ εἶπεν

κατέβη

ἐπορεύθη

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝΑΙ ΚΕΦ. κζ'.

πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετταῖον, καὶ πρὸς Ἀβι-
 σαί, υἱὸν Σαρυῖα, ἀδελφὸν Ἰαάβ, λέγων· τίς
 εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαῦλ εἰς τὴν παρ-
 εἰσπορεύουσα ἐμβολίω; καὶ εἶπεν Ἀβισαί, ἐγὼ ἠπορεύομαι
 μετὰ σοῦ. 7 Καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ
 Ἀβισαί εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα· καὶ ἰδὺ Σαῦλ
 καθεύδων ὑπῶν ἐν λαμπτήρῳ, καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ
 ἐντεπηγὸς εἰς τὴν γλῶττιν πρὸς κεφαλῇ αὐτοῦ,
 καὶ Ἀβιγνὴρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθυσεν κύκλῳ
 αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπεν Ἀβισαί πρὸς Δαυὶδ·
 ἀπέκλεισεν Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρὸν σου εἰς
 χεῖράς σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρῳ·
 εἰς τὴν γλῶττιν ἅπαξ, καὶ ὁ δολιχεύων αὐτοῦ.
 9 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ἀβισαί· μὴ ἀφ-
 φθῆναι αὐτόν, ὅτι τίς ἐποίησεν χεῖρα αὐτοῦ ὅτι
 χεῖρὸν Κυρίου καὶ ἀναισθησέτω; 10 Καὶ
 εἶπεν Δαυὶδ· ὦ Κύριε, ὅτι ἐὰν μὴ Κύριος
 πάσῃ αὐτόν, ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ σκοτῆται,
 ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προσεθῇ. 11 μη-
 ἐπὶνέχεν δαμῶς μοι ὡς Κύριος ἐπενέγκεν χεῖρά μου
 ὅτι χεῖρὸν Κυρίου καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ
 ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τῷ ὕδα-
 τος, καὶ ἀπὸ τῶν ποταμῶν καὶ ἰαυδύς. 12 Καὶ
 ἔλαβεν Δαυὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τῷ ὕδα-
 τος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ποταμῶν
 καὶ ἰαυδύς· καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ οὐκ ἦν ὁ
 γνώσκων, καὶ ἔκ τῳ ὁ ἔξεγερμένος, πάντες
 ὑπονοῶντες, ὅτι θάμβος Κυρίου ἔπαιε ἐπ' αὐ-
 τόν. 13 Καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν, καὶ
 ἔστη ὅτι τὴν κορυφὴν τῶ ὄρους μακροῦ, καὶ
 πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀναμέσων αὐτοῦ. 14 Καὶ
 προσεχάλεσας Δαυὶδ τὸν λαόν, καὶ τῷ Ἀβι-
 γνὴρ ἐλάλησεν, λέγων· οὐκ ἀποκριθήσῃ Ἀβιγνὴρ;
 καὶ ἀπεκρίθη Ἀβιγνὴρ, καὶ εἶπεν· τίς εἰ σὺ ὁ χα-
 λῶν με πρὸς τὸν βασιλέα; 15 Καὶ εἶπεν
 Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγνὴρ· οὐκ ἀνὴρ σὺ; καὶ τίς,
 ὡς σὺ, ὦ Ἰσραὴλ; καὶ ἀφ' ἧς φυλάσσεις
 τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰσῆλθεν εἰς ἐκ-
 τὴν λαὸν ἀφ' ἧς φυλάσσει τὸν βασιλέα τὸν κύριόν σου.
 16 Καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τούτο, ὃ πεποίη-
 χας· ὦ Κύριος, ὅτι υἱὸς θοραπώσας ὑμεῖς, οἱ
 φυλάσσοντες τὸν βασιλέα τὸν κύριόν ὑμῶν τὸν
 χεῖρὸν Κυρίου. Καὶ νῦν ἰδε δὴ τὸ δόρυ τῷ βα-
 σιλεῶς, καὶ ὁ φακὸς τῷ ὕδατος, ὡς ἔστιν παρὰ
 τὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐπύκνω Σαῦλ
 τὴν φωνὴν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν· ἡ φωνὴ σου αὐ-
 τη, τέκνον Δαυὶδ; καὶ εἶπεν Δαυὶδ· δούλος
 σου, κύριε βασιλεῦ, 18 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ· ἴσα-
 τί τοῦτο ὁ κύριος καταδώκῃ ὀπίσω τῷ δούλῳ
 αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμάρτηκα; καὶ τί εὗρεθῃ ἐν ἐμοὶ
 ἀδίκημα; 19 Καὶ νῦν ἀκυσάτω δὴ ὁ κύ-
 ριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῷ δούλῳ αὐτοῦ,
 εἰ ὁ θεὸς ὁπισθεῖ σι εἰς ἐμὲ, ὁσφρανθεὶς θυσι-
 σου καὶ εἰ υἱὸς ἀνθρώπου, ὁσφρανθεὶς οὐπι-
 στήσιν Κυρίου, ὅτι ἔξβαλόν με σήμερον μὴ
 ἐκείχθαι ἐκ κληρονομίας Κυρίου, λέγοντες· πο-
 ρεύς, δούλος θεοῦ ἐπείροισ. 20 Καὶ νῦν μὴ
 πῶσι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γλῶττιν ἐξανάγκης
 προσώπῳ Κυρίου, ὅτι ἐξελήλυθεν ὁ βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ ζητεῖν τὴν ψυχὴν μου, καθὼς κατα-
 δώκεν ὁ νυκτιόραξ ἐκ τοῖς ὄρεσι. 21 Καὶ
 εἶπεν Σαῦλ· ἡμάρτηκα· ἐπίστρεφε, τέκνον Δαυὶδ,
 ὅτι ἐ κακοποίησα σε ἐπὶ, ἀνδ' ὡς ἐνήμεος ψυχὴ
 μου ἐκ ὀφθαλμοῦ σου ἐκ τῇ σήμερον· μεμα-
 ταιώμην, καὶ ἠγόνοσα πολλὰ σφάλματα. 22 Καὶ
 ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπεν· ἰδὺ τὸ δόρυ τῷ
 βασιλεῶς, διελθὼν εἰς τῷ παρὰ τὴν καὶ λα-
 βέτω αὐτόν. 23 καὶ Κύριος ὁπιστρέφει ἐχέσθω
 πᾶς διανομή αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ· ὡς
 παρέδωκέν σι Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ
 ἐκ ἠθέλησα ἐπενέγκειν χεῖρά μου ἐπὶ χεῖρὸν
 Κυρίου. 24 καὶ ἰδὺ καθὼς ἐμεγαλυνῆται ἡ
 ψυχὴ σου σήμερον ἐκ τῷ ἐκ τῷ ὀφθαλμοῦ μου,
 οὕτως μεγαλυνθεὶς ἡ ψυχὴ μου ἐκ τῷ ὀφθαλμοῦ Κυ-
 ρίου, καὶ ἐκασάσθαι με, καὶ ἐξελῶτό με ἐκ πάσης
 θλίψεως. 25 Καὶ εἶπεν Σαῦλ πρὸς Δαυὶδ·
 εὐλογημένος σὺ, τέκνον Δαυὶδ, καὶ ποιῶν ποιήσεις, εὐλογημένοι
 καὶ θυμάρμοι θυμῶν. Καὶ ἀπῆλθεν Δαυὶδ
 εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαῦλ ἀπέστρεψεν εἰς
 τὸν τόπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΖ'.

ΚΑΙ εἶπεν Δαυὶδ ἐκ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,
 λέγων· νῦν προσεθήσομαι ἐκ ἡμέρας
 μετὰ εἰς χεῖρας Σαούλ, καὶ οὐκ ἔστι
 μοι ἀγαθὸν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἄλλοφύλων, καὶ
 ἀντ' αὐτοῦ Σαῦλ τῷ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον ἡλθεν
 Ἰσραὴλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. 2 Καὶ
 αἶσθη Δαυὶδ, καὶ διέβη αὐτός, καὶ οἱ ἐξακόσιοι
 ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγ-
 χὴς υἱὸν Μανὰβ βασιλέα Γεθ. 3 Καὶ ἐκά-
 θυσεν Δαυὶδ μετὰ Ἀγχὴς ἐκ Γεθ, αὐτός, καὶ
 οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ
 Δαυὶδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχι-
 ισάμ ἡ ἱερειάτις, καὶ Ἀβιγὰρ ἡ θυγάτηρ Νάβαλ Εἰζραηλῆτις
 τῷ Καρμυλίου. 4 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ
 ὅτι πέφθκει Δαυὶδ εἰς Γεθ, καὶ ἐπὶ προσέτετο ἐπὶ
 ζητεῖν αὐτόν. 5 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ἀγχὴς·
 εἰ δὴ εὗρηκεν ὁ δούλος σου χάριν ἐκ ὀφθαλμοῦ
 σου, δότωσαν δὴ μοι τόπον ἐν μετὰ τῶν πόλεων
 τῶν

καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ κατ' ἀρχὴν, καὶ καθίσταται ἐκεῖ· καὶ ἰναπὶ
 καὶ θάπται ὁ δούλος σου ἐν πόλει βασιλευμένη
 μετὰ σοῦ· 6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀγχιὺς ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σικελᾶν, ἃς τὸ ἐπὶ τῇ Σικελᾶν
 τοῦ βασιλῆος τῆς Ἰσραὴλ· ὥς τῆς ἡμέρας ταύ-
 της· 7 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν
 ὃν ἐκάθισεν Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τῶν ἄλλοφύλων,
 πέντε ἡμέρας, πέντε μῆνας· 8 Καὶ ἀνέβαινεν Δαυὶδ
 καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπεπλήντα ἐπὶ πάντα
 Ἀμαλακίην τὸν Γεσσεὶ, καὶ τὸν Γεζραῖον, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμα-
 λακίτην. Καὶ ἰδὲ κατακτείνῃ ἡ γῆ [ἐκ τῆς Γε-
 ζαμοῦρ ἐκ τῆς ἀντικείμενης πελοποννησίου] καὶ ὥς
 γῆς Αἰγύπτου· 9 Καὶ ἔτυπεν Δαυὶδ τὴν γῆν,
 καὶ ἐκ ἐξωρῶντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες· καὶ ἐλάμ-
 βαναι πύμναι καὶ βουκόλια καὶ ὄνες καὶ κα-
 μύλους καὶ ἵματιον, καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἤρχοντο
 πρὸς Ἀγχιὺς· 10 Καὶ εἶπεν Ἀγχιὺς πρὸς
 Δαυὶδ· ἐπὶ τίνα ἐπέσταθες σήμερον; καὶ εἶπεν
 Δαυὶδ πρὸς Ἀγχιὺς· κατὰ νότον τῆς Ἰσραὴλ,
 καὶ κατὰ νότον Ἰσραμηνεὶ, καὶ κατὰ νότον τῆς
 Κηνεὶ· 11 Καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐκ ἐξω-
 ρήσασα τῷ ἐισαγαγεῖν εἰς Γεδ, λέγων· μὴ ἀναλ-
 γήσωσιν εἰς Γεδ καὶ ἡμῶν, λέγοντες· τὰδε
 ἐποίησεν Δαυὶδ, καὶ τὰδε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πα-
 σὰς τὰς ἡμέρας αἱ ἐκάθιστο Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ
 τῶν ἄλλοφύλων· 12 Καὶ ὅτε πύθη Ἀγχιὺς ἐν
 τῷ Δαυὶδ σφόδρα, λέγων· ἤκουται αἰσχυρῶ-
 ς μέγας ὁ τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐστὶ μοι
 δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. ΚΗ.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
 καὶ συναθροίζονται ἄλλοφυλοι ἐν ταῖς
 πρυμνοῖς αὐτοῦ τῇ ἐξουσίᾳ πολε-
 μῶν ἐπὶ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν Ἀγχιὺς πρὸς
 Δαυὶδ· γνώσκων γνώσκῃ, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἔξελεύσῃ
 εἰς τὸν πόλεμον, σύ, καὶ οἱ ἄνδρες σου· 2 Καὶ
 εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ἀγχιὺς· οὕτω νῦν γνώσκῃ
 ὁ ποιήσας ὁ δούλος σου. Καὶ εἶπεν Ἀγχιὺς πρὸς
 Δαυὶδ· οὕτως ἀρχισταυλάτης θύσῃ σε
 πᾶσας τὰς ἡμέρας· 3 Καὶ Σαμυὴλ ἀπέθα-
 νεν, καὶ ἐκώλυεν αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ θά-
 πτησιν αὐτὸν ἐν Ῥαμᾶ ἐν πόλει αὐτοῦ. Καὶ
 Σαὺλ ἐβίβλεν τὰς ἐγκαρμύδας καὶ τὰς
 γνώσας ἀπὸ τῆς γῆς· 4 Καὶ συναθροίζονται
 ἄλλοφυλοι, καὶ ἔρχονται καὶ πρυμνάζονται εἰς
 Γαζαμ. Καὶ συναθροίζεται Σαὺλ πάντα ἄνδρες
 Ἰσραὴλ, καὶ παρεβάλλουσιν εἰς Γελβουέ.
 5 Καὶ ἰδὲ Σαὺλ τὴν πρυμνάζοντα τῶν ἄλλο-
 φύλων, καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔβη ἡ καρδία αὐτοῦ

σφόδρα· 6 Καὶ ἐπιδρότησεν Σαὺλ ἀπὸ Κυ-
 είου, καὶ οὐκ ἀπέκλειθ' αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς
 αὐπνίοις, καὶ οἱ τοῖς δούλοις, καὶ ἐν τοῖς παρ-
 φήταις· 7 Καὶ εἶπεν Σαὺλ τοῖς παῖσιν αὐτοῦ·
 ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγκαρμύδον, καὶ πο-
 ρύσωμαι πρὸς αὐτήν, καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ.
 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ
 γυνὴ ἐγκαρμύδου ἐν Ἀενδάρ· 8 Καὶ ἐβί-
 βησεν Σαὺλ, καὶ ἐβιβάλετο ἱμάτια ἑτα-
 ρα, καὶ πορεύεται αὐτός, καὶ δύο ἄνδρες μετ'
 αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτός,
 καὶ εἶπεν αὐτῇ· μαίνεσθαι δὴ μοι ἐν τῷ ἐγκαρ-
 μύδι, καὶ ἀναβᾷ μοι ὅν ἐὰν εἴπω σοι· 9 Καὶ
 εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς αὐτόν· ἰδὲ δὴ σὺ οἶδας ὅσα
 ἐποίησεν Σαὺλ, ὡς ἐξωλέθρευεν τὰς ἐγκαρ-
 μύδας καὶ τὰς γνώσας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἰναπὶ
 σὺ παροῦσαις τὴν ψυχὴν μου θανατώσῃ αὐ-
 τῷ; 10 Καὶ ὤμωσεν αὐτῇ Σαὺλ ἐν Κυρίῳ,
 λέγων· ὦ Κύριος, εἰ ἀπαιτήσεται σοι ἀδικία
 ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· 11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
 τίνα ἀναγάγῃ σοι; καὶ εἶπεν τὸν Σαμυὴλ ἀνα-
 γαγέ μοι· 12 Καὶ ἰδὲ ἡ γυνὴ τὸν Σαμυὴλ,
 καὶ ἀνεβόησεν φωνὴ μεγάλη. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
 πρὸς Σαὺλ· ἰναπὶ παρελογίσω με; καὶ σὺ εἰ
 Σαὺλ· 13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· μὴ
 φοβοῦ, εἰπέ τίνα ἐώρακας; καὶ εἶπεν αὐτῇ·
 γυνὴ θεὸς ἐώρακα ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς·
 14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἔγνωσ; καὶ εἶπεν αὐ-
 τῇ· ἄνδρα ὄφθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ
 ὅτος διπλοῖδα ἀναβεβλημένος, καὶ ἔγνω Σαὺλ,
 ὅτι Σαμυὴλ ὅτος, καὶ ἔκρυπεν ὅτι πρὸς αὐτὸν
 αὐτὴ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ παρεκκίνησεν αὐτόν·
 15 Καὶ εἶπεν Σαμυὴλ πρὸς Σαὺλ· ἰναπὶ παρ-
 ηγάγησάς με ἀναβῆσάι με; καὶ εἶπεν Σαὺλ·
 θάλασσαν σφόδρα, καὶ οἱ ἄλλοφυλοι παλεῖν
 ἐν ἐμοί, καὶ ὁ θεὸς ἀφέντηκεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 ἐκ ἐπακλήσειν με ἐπὶ καὶ ἐν χειρὶ τῶν παρ-
 φητῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκας σε
 γνώσασθαι μοι τί ποιήσω· 16 Καὶ εἶπεν Σα-
 μυὴλ· ἰναπὶ ἐπιδρότησάς με, καὶ Κύριος ἀφέ-
 σκεν ἀπὸ σέ, καὶ γένηται μετ' τῶν πλησίων σου;
 17 Καὶ πεποίηκεν Κύριος σοι, καθὼς ἐλάλησεν
 [Κύριος σοι] ἐν χειρὶ μου, καὶ ἀφέντηκεν Κύ-
 ριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσῃ
 αὐτῇ τῷ πλησίον σου τῷ Δαυίδ· 18 Διότι
 ἐκ ἡκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐκ ἐπιή-
 σης θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλὴν, ἃς τὸτο
 τὸ ῥῆμα τὸτο ἐποίησεν σοι Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ταύτῃ· 19 Καὶ παρεδώκεν Κύριος τὸν Ἰσραὴλ
 μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἄλλοφύλων, καὶ αὐριοὶ σὺ
 καὶ

καὶ οἱ υἱοὶ σοὶ μετὰ σοὶ πεισυνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσῃ Κύριος εἰς χεῖρας Ἀλλοφύλων. 20 Καὶ ἔσπευσεν Σαῦλ, καὶ ἔπεν σεν ἐσθλὸς ὅπῃ τὴν γλῶσσαν, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τοῦ λόγου Σαμὴλ, καὶ ἰσχύς ἐκ τοῦ οὐ αὐτοῦ ἐπὶ, ὅ γὰρ ἔφαγον ἄρτοι ὅλῳ τῷ ἡμέραν ἐκείνῳ καὶ ὅλῳ τῷ νύκτα. 21 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαῦλ, καὶ ἰδὼν ὅτι ἔσπευδεν σφόδρα, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐδέμην τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ ἤκουσα τῶν λόγων σου ἐλθούσας μοι. 22 καὶ νῦν ἀκούσῃ δὴ τῆς φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σου ψαλμὸν ἄρτε, καὶ φάγε, καὶ ἔσθῃ ἐν σὺ ἰσχύς, ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδοῖς. 23 Καὶ ἐκ ἐσθλῆς φαγῆν καὶ πρὸς αὐτοὺς οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ ἤκουσεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐκάθισεν ὅπῃ τοὶ δίδροισι. 24 Καὶ τῇ γυναικὶ αὐτῆς μαλὶς νομαῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἔσθυσεν καὶ αὐτὸ ἔδυσεν αὐτῶν καὶ ἔλαβεν ἄλδρα καὶ ἐφύρασεν, καὶ ἐπέφει ἀζύμα, 25 καὶ πρὸς τὴν γυναικὶν Σαῦλ, καὶ οἰώπῃ τοῦ παῖδος αὐτοῦ. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἀνέστησαν, καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κ Ε Φ. Κ Θ.

Κ ΑΙ συναθροίσονται Ἀλλοφύλοι πᾶσαι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφὲκ, καὶ Ἰσραὴλ πρὸς ἐμβαλεῖν ἐν Αἰιδῶρ τῷ ἐν Ἰσραὴλ. 2 Καὶ σατραπαὶ τοῦ Ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἐκδοῦντας καὶ χιλιάρχους, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτῳ μετὰ Ἀγχεῖς. 3 Καὶ εἶπον οἱ σατραπαὶ τοῦ Ἀλλοφύλων πῶς οἱ ἀφ' ἐπορεύοντο ἔσθῃ; καὶ εἶπεν Ἀγχεὺς πρὸς τοὺς στρατηγούς τοῦ Ἀλλοφύλων οὐχ οὗτος Δαυὶδ ὁ δούλος Σαῦλ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς γέγονεν μὲν ἡμῶν ἡμέρας οὗτο δεύτερον ἔτος; καὶ ἔχ' εὐρηκα ἐν αὐτῷ ὅδ' ἐν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπέπεσε πρὸς με καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης. 4 Καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀποστραφῆναι εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ὅτι κατέστησας αὐτὸν ὅλῳ, καὶ μὴ ἐρχάσθαι μὲν ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μὴ γινέσθαι ὁπίσθιος τῆς παρεμβολῆς. Καὶ ἐπὶ τῇ ἀφ' ἐλαβον οὗτος τὸν κυριὸν αὐτοῦ; ὅτι οἱ ταῖς κεφαλαῖς τοῦ ἀνδρῶν ἐκείνου; 5 Οὐχ οὗτος Δαυὶδ, ὃς ἔστη ἐν χερσὶν, λεγόντις ἐπάταξεν Σαῦλ ἐν χιλιᾷσι αὐτοῦ, καὶ

Δαυὶδ οἱ μυριάσι αὐτοῦ; 6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγχεὺς τοὺς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Κύριος, ὅτι εὐδὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἡ ἐξοδὸς σου καὶ ἡ εἰσοδὸς σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὐρηκα ἐν σοὶ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤκουσας πρὸς με ἔως τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ σατραπῶν ἐκ ἀγαθὸς σὺ. 7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ἔμνησθαι κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ σατραπῶν τοῦ Ἀλλοφύλων. 8 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ἀγχεῖς ἡ πεποίηκα σοὶ καὶ ἡ εἰρήνη ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι ἔμνησθαι πολέμου τῶν ἐχθρῶν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλεως; 9 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγχεὺς καὶ εἶπεν πρὸς Δαυὶδ οὐδὲν ἔστι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ὡς ἀγγέλος θεοῦ, ἀλλ' οἱ σατραπαὶ τοῦ Ἀλλοφύλων λέγουσιν, ὅτι ἔμνησθαι μετ' ἡμῶν εἰς πόλεμον. 10 Καὶ νῦν ὅτι θρῖστον τοῦ πρῶτου, καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἡκούσας μετ' ἐμοῦ, καὶ πορεύεσθαι εἰς τὸν τόπον ὃ κατέστησας ὑμᾶς, καὶ λόγον λαμβάνει μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ διορθέσεται ἐν τῇ ὁδοῖς, καὶ φαντασάτω ὑμῖν, καὶ πορεύσιν. 11 Καὶ ὅρθησεν Δαυὶδ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθὼν τοῦ πρῶτου καὶ φυλάσσειν τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἀλλοφύλων, καὶ οἱ Ἀλλοφύλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Λ.

Κ ΑΙ ἐγένηθη εἰσελθόντος Δαυὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ εἰς Σικελὰν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ Ἀμαλὴκ ἐπέθετο ὅπῃ τὸν νότον καὶ ὅπῃ τὴν Σικελὰν, καὶ ἐπάταξεν τὴν Σικελὰν, καὶ ἐπέστησεν αὐτῶν ἐν πυρὶ. 2 Καὶ ἠχμαλώτισεν καὶ ταῖς γυναῖκας καὶ πάντας ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ καὶ ἔως μεγάλου. 3 καὶ ἐπάταξεν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ἠχμαλώτισεν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. 3 Καὶ ἦλθεν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδὼν ἐμπεπύρεται ἐν πυρὶ, καὶ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμαλωτίζονται. 4 Καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαύσαν ἔως ὅτε οὐκ ἴδον αὐτοὺς ἰσχύς ἐπὶ τῷ κλαίειν. 5 Καὶ ἀμφοτέρω αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἠχμαλώτισαν, Ἀχισαμ ἡ Ἰσραηλῆτις, καὶ Ἀβιζαῖα ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμυλίου. 6 Καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτὸν, ὅτι κατέλαβεν ψυχὴν πολλὴν τοῦ λαοῦ, ἐχθροῦ

ἐλάβη ὅτι τὸς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ὅτι τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ ἐκείνην Δαυὶδ σὺν Κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχιμέλεχ· παραγάγε τὸ Ἐφροὺν.

Καὶ παραγάγει Ἀβιάθαρ τὸ Ἐφροὺν πρὸς Δαυὶδ. 8 Καὶ ἐπηρώτησεν Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Κυρίου, λέγων· εἰ καταδιώξω ὅπου τῷ Γεδδὺρ ὅπου;

καὶ εἰ καταλήψομαι αὐτοῦ; καὶ εἶπεν αὐτῷ· καταδιώκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ, καὶ ἐξαχρυσόμενος ἐξελεύσῃ. 9 Καὶ ἐπαρῆσεν Δαυὶδ αὐτοῖς καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσὸρ, καὶ οἱ

ῥέοι ἐξήσαν, 10 καὶ ἐξεδίωκεν οὐκ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἵπνες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Βοσὸρ. 11 Καὶ εὐρίσκεισιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἄρῳ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτόν, καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ [ἐν ἄρῳ] καὶ διδάσκουσιν αὐτὸν ἄρτον, καὶ ἔφαγον, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ. 12 Καὶ διδάσκουσιν αὐτὸν

κλάσμα παλάθης καὶ δύο σαφίδας, καὶ ἔφαγον, καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ὁ Βεθὼρ καὶ ἄρτον, καὶ ὁ πεπνυμένος ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. 13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ·

πῶς οὐ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον· ἐγὼ εἰμι δούλος ἀνδρὸς Ἀμαλκιτῆ, καὶ κατέλιπέν με ὁ κύριός μου, ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριτάτος. 14 Καὶ ἡμεῖς ἐπελέμεθα ὅτι νότον τῷ Χερυθθαί, καὶ ὅτι τὰ τῆς Ἰσθαίας μέρη, καὶ ὅτι νότον Χαλέθ, καὶ

τὴν Σικελὰν οἵ ποιευσάμενοι ἐν πυρί. 15 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Δαυὶδ· εἰ καταξέεις με ἐπὶ τὸ Γεδδὺρ οὗτο; καὶ εἶπεν· ὁμοσόν δή μοι καὶ τῷ θεῷ μὴ θανατώσῃ με, καὶ μὴ παραδόναι με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ καταξέω σε ἐπὶ τὸ Γεδδὺρ οὗτο. 16 Καὶ κατήγγεν αὐτόν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὅτι οἱ ἀσχεχυμένοι ἐπὶ ποταπὸν πάσης τῆς γῆς, ἐσθιόντες καὶ πίνοντες καὶ εορταζόντες ἐν πᾶσιν τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις, οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς Ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰσθα.

17 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς Δαυὶδ ἀπὸ ἐσφόρου ἕως δέλης καὶ τῇ ἐπαύρειον, καὶ ὁ πεπνυμένος ἔξ αὐτῶν ἄνθρωπος, ὅτι ἀλλ' ἢ τετρακόσια παιδάρια ἂν ἴω ὑπερβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλας, καὶ ἔφυγον. 18 Καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαλκιτῆ, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο Δαυὶδ. 19 Καὶ ὁ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μητροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἕως ὑἱῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτοῦ, καὶ πάντα ἐπέστρεψεν Δαυὶδ. 20 Καὶ

ἔλαβεν Δαυὶδ πάντα τὰ ποιμένα καὶ τὰ βοκόλια, καὶ ἀπήγαγεν ἐμπαροῦν τῶν σκύλων καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο· ταῦτα σκύλα Δαυὶδ. 21 Καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τὸς ἀσχεχυντοὺς ἄνδρας τὸς ἐκλυθέντας τὸ πορρεύον ὅπου Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐν τῷ χειμάρρῳ τοῦ Βοσὸρ, καὶ ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ παραγάγει Δαυὶδ ἕως τῷ λαῷ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην. 22 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἄνθρωπος τοῖς καὶ πυνεὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμικῶν τῶν πορρύντων μετ' Δαυὶδ, καὶ εἶπεν· διότι ὁ καταδιώξας μετ' ἡμεῶν, ὁ δώσας αὐτοῖς ὅκα τῶν σκύλων ὧν ἐξείλαμεθα, ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγάγους, καὶ ἀποσφραγίσας. 23 Καὶ ἐπαγγέλλεται εἶπεν Δαυὶδ· ὁ ποιήσετε ὅπως ἀδελφοί μου, μετ' ὅπως ἐστὶν τὸ παραδοῦναι τὸν Κύριον ἡμῶν, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν Κύριος τὸν Γεδδὺρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμεῶν. 24 Καὶ τίς ἐπακύνει αὐτοῦ τῶν λόγων τούτων; ὅτι ὁ ἦτορ ἡμεῶν εἶπεν· διότι καὶ τὴν μερίδα τῷ καταβαίνοντι εἰς πόλεμον, οὕτως ἔστιν ἡ μερίς τῷ καθημένῳ ὅτι τὰ σκῆλη, καὶ τὸ αὐτὸ μερίδιον. 25 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐγένετο εἰς ποταμὸν καὶ εἰς διχάσιον τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον. 26 Καὶ ἦλθεν Δαυὶδ εἰς Σικελὰν, καὶ ἀπέστειλεν τῶν σκύλων τοῖς πορρύνουσιν Ἰσθα, καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ, λέγων· ἰδοὺ ὑμῶν εὐλογία ἀπὸ τοῦ σκύλων τῶν ἐχθρῶν Κυρίου, 27 τοῖς ἐν Βαυθὴλ, καὶ τοῖς ἐν Ῥαμὰ νότι, καὶ τοῖς ἐν Ἰεδέρ, 28 καὶ τοῖς ἐν Ἀρὸν, καὶ τοῖς ἐν Σαφραμῶν, καὶ τοῖς ἐν Ἐσθμαί, 29 καὶ τοῖς ἐν Ῥαχὴλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰερραμυλῆ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τῆς Κενναί, 30 καὶ τοῖς ἐν Ἐρμᾷ, καὶ τοῖς ἐν Βαυρασαν, καὶ τοῖς ἐν Ἀθαγ, 31 καὶ τοῖς ἐν Χεβρὼν, καὶ εἰς πάντας τὸς τόπους ὧν διήλθεν Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτοὺς καὶ οἱ αἰσρες αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΛΑ΄.

ΚΑΙ οἱ Ἀλλοφύλοι ἐπολέμουν ὅτι Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ ποταπῶν τῶν Ἀλλοφύλων, καὶ πίπτουσιν τραυματίαι ἐν τῷ ὄρει τοῦ Γελβοῦ. 2 Καὶ συσέπυσαν Ἀλλοφύλοι τῷ Σαῦλ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν Ἀλλοφύλοι τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Ἀμναδαβ, καὶ τὸν μετὰ τὸν υἱὸς Σαῦλ. 3 Καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ὅτι Σαῦλ, καὶ εὐρίσκεισιν αὐτὸν οἱ ἀκοντιστῆς ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυμα-

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΝΑ.

ΑΠΟΚΕΝΤΗΣΗ
ΣΤΗ

1972
02/25/72

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ω Ν Α.

Λ Φ Ε

K

1234

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

ΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαῦλ, καὶ Δαυὶδ ἀνέφρεν τὴν πλάνην Ἀμαλῆ, καὶ ἐκάλισεν Δαυὶδ ἐν Σικελὰν ἡμέρας δύο. 2 Καὶ ἐλάλησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἰδὺς αὐτὸν ἦσαν οἱ τῆς ἀρμυβολῆς οἱ τῷ λαῷ Σαῦλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν διφρητότα, καὶ ᾗ ὅτι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ὡς πρὸς εἰσελθεῖν αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἔπεισεν ὅτι πρὸς αὐτόν ὅτι τὴν γλῶσσαν καὶ πρὸς αὐτόν αὐτοῦ. 3 Καὶ ἔπεισεν αὐτὸν Δαυὶδ· ποθεν σὺ περὶ; Καὶ ἔπεισεν αὐτόν· οὐ τῆς ἀρμυβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ ἀφαισώσμαι. 4 Καὶ εἶπεν αὐτὸς Δαυὶδ· τίς ὁ λόγος ὅτος; ἀνάγγελόν μοι. Καὶ εἶπεν ὅτι ἔρχοντο οἱ λαοὶ ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ πολλοὶ πεπνυκάσθησαν οὐ τῷ λαῷ, καὶ ἀπέθανον, καὶ Σαῦλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανον. 5 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ τὸ παιδίον τὸ ἀπαγγέλλοντι αὐτόν· ποθεν οἶδας ὅτι πέθανεν Σαῦλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ; 6 Καὶ εἶπεν τὸ παιδίον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτόν· φειλόματι φειπέσταν οἱ τοῦ ὄρους Γελβοὺ, καὶ ἰδὺς Σαῦλ ἐπεσκήνω ὅτι τὸ δένδρον αὐτοῦ, καὶ ἰδὺς τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἵπποι παρὰ σιμῆσαν αὐτόν, [καὶ ἔπεισεν]. 7 Καὶ ἐπέβλεψεν ὅτι τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰδὺς με, καὶ ἐκάλισεν με, καὶ εἶπα· ἰδὺς ἐγώ. 8 Καὶ εἶπεν μοι· τίς εἰ σὺ; καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· Ἀμαλκίτης ἐγὼ εἰμι. 9 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἦτις δι' ἐπ' αὐτῶν μου καὶ θανάτωσάν με, ὅτι κατέχευε με σκότος θανάτου, ὅτι πάντα ἡ ψυχὴ μου οὐκ ἐμὴ. 10 Καὶ ἐπέσπευσε ἐπ' αὐτόν, καὶ θανάτωσάν αὐτόν, ὅτι ἰδὺς ὅτι ἐζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν. καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ὅτι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν χλιδόνα τὸν ὅτι τῷ βραχίονος αὐτοῦ, καὶ ἀνήνοχον αὐτὰ τὸν κούφον μου ὡς. 11 Καὶ ἐκράτησεν Δαυὶδ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὰ· καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. 12 Καὶ ἐκόψαντο, καὶ ἐκλαυσαν, καὶ στήθυσαν ὡς δούλοις ὅτι Σαῦλ, καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπλήρωσαν ἐν ῥομφαίᾳ. 13 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ τὸ παιδίον τὸ ἀπαγγέλλοντι αὐτόν· ποθεν εἰ σὺ; καὶ εἶπεν· υἱὸς ἀνδρὸς πρῶτου Ἀμαλκίτης ἐγὼ εἰμι. 14 Καὶ εἶπεν αὐτὸς Δαυὶδ· τίς ἔχε ἐφ' ὁμοῦ ἐπὶ τῶν χερσὶν σου ἀφαισώσμαι

δορκάς ἐν ἀρχῇ. 19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀσαήλ
ὀπίσω Ἀβενήρ, καὶ οὐκ ἔκλειπεν τὴν πορεύεσθαι
εἰς τὰ δεξιὰ ὁδὸν εἰς τὰ ἀριστερά κατόπισθεν
Ἀβενήρ. 20 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβενήρ εἰς τὸ
ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· εἰ σὺ αὐτὸς Ἀσαήλ;
καὶ εἶπεν [αὐτῷ]· ἐγὼ εἰμι. 21 καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἀβενήρ· ἐκκλίνου σὺ εἰς δεξιὰ ἢ εἰς τὰ
ἀριστερά, καὶ κατὰ γὰρ σεαυτὸν ἐν τῶν παυδαίων,
καὶ λαβὲ σεαυτὸν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ. Καὶ ἔκ
ἠγγέλουν Ἀσαήλ ἐκκλίνων ἐκ τῶν ὁπίσθεν αὐτοῦ.
22 Καὶ προσέειπεν ἐπὶ Ἀβενήρ λέγων τῷ Ἀ-
σαήλ· ἀποστήθῃ ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε
εἰς τὴν γῆν. καὶ πῶς ἀρὰ τὸ προσώπῳ μου
πρὸς Ἰωάβ; 23 Καὶ πῶς ὅστις τῷτα; ἀπο-
στρεφε πρὸς Ἰωάβ τὸν ἀδελφόν σου. Καὶ οὐκ
ἐβόλετο τῷ ἀποστῆναι. Καὶ τὴν αὐτὴν Ἀβεν-
νήρ οὐ τῷ ὀπίσω τῷ δόρατος ὅτι τὴν ψῆφον,
καὶ ἔκλειπεν τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
ἀνέστη ἐκεί, καὶ ἀποστήθῃ ὑποκάτω αὐτοῦ.
Καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τῆς πόλεως, οὗ
ἔπειθεν ἐκτὸς Ἀσαήλ καὶ ἀπέθανεν, καὶ ὑφίστατο.
24 Καὶ κατεδίωξεν Ἰωάβ καὶ Ἀβισαὶ ὀπίσω
Ἀβενήρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδωκεν. Καὶ αὐτοὶ εἰσῆλ-
θον ἕως τῆς βοιωτῆς Ἀμμὰ, ὃ ὅστις ὅτι προσώ-
πῳ Γαί, ὁδὸν ἔρημον Γαβαὼν. 25 Καὶ σιω-
πῶντες ὑποβιβάσκειν οἱ ὀπίσω Ἀβενήρ, καὶ
ἐγενήθησαν εἰς σιωπῆσιν μίας, καὶ ἔστησαν ὅτι
κεφαλὴν βοιωτῆς ἐνός. 26 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀ-
βενήρ Ἰωάβ, καὶ εἶπεν· μὴ εἰς νίκος κατὰ φά-
γεται ῥομφαία; ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται
εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως ποτε ἔμῃ εἴπῃς τῷ
λαῷ ἀποστῆναι ἀπὸ ὁπίσθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;
27 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ· ὦ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλά-
λησας, δὴν τότε ἐκ προσώπου ἀνέβη ὁ λαός,
ἔχοντας κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. 28 Καὶ
ἐσάλπισεν Ἰωάβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν
πᾶς ὁ λαός καὶ ἔκλειπεν ὀπίσω τῷ Ἰσ-
ραήλ, καὶ ἔκλειπεν ἐπὶ τῷ πολεμῇ.
29 Καὶ Ἀβενήρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον
εἰς δυσμάς ὅλιον τὴν νύκτα ἐκείνῃ, καὶ διέ-
βαιον τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλιον
τὴν ὁδοῦ τείνουν, καὶ ἔρχονται εἰς πρεμβολήν.
30 Καὶ Ἰωάβ ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπίσω τῷ Ἀβεν-
νήρ, καὶ σιωπῶντες πάντες τὸν λαόν, καὶ ἐπεσκέ-
πησαν τῶν παιδῶν Δαυὶδ σὺν ἀκαίρῳ ἄνδρες.
31 Καὶ Ἀσαήλ καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάτα-
ξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὴν τῶν ἀνδρῶν Ἀβενήρ τρια-
κσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ. 32 Καὶ
αἶχμα τὸν Ἀσαήλ, καὶ θάψουσιν αὐτὸν ἐν τῷ
τῷ τάφῳ τῆς πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλέεμ. Καὶ ἐπο-

ρεύθη ὅλιον τὴν νύκτα Ἰωάβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ
μετ' αὐτοῦ, καὶ διέφρασαν αὐτοῖς ἐν Χεβρόν.

ΚΕΦ Γ΄.

ΚΑΙ ἐγένετο ὁ πόλεμος ὅτι πολὺ ἀνα-
μέσον τῷ οἴκῳ Σαῦλ, καὶ ἀναμίσθον
τῷ οἴκῳ Δαυὶδ. Καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ
ἐπορεύετο καὶ ἐκράτειτο, καὶ ὁ οἶκος Σαῦλ
ἐπορεύετο καὶ ἠσθένη. 2 Καὶ ἐπέχθησαν τῷ
Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρόν, καὶ ἰὼ ὁ πρεσβύτερος
αὐτοῦ Ἀμὶὼν τῆς Ἀχινάαμ τῆς Ἰσραηλίδος,
3 καὶ ὁ δόρυς αὐτοῦ Δαλγία τῆς Ἀσθαίας
τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβισαλὸς υἱὸς
Μααχὰβ θυγατρὸς Θολμεί βασιλέως Γεσὴρ,
4 καὶ ὁ τέταρτος Ὀρῖας υἱὸς Ἀχὶς, καὶ ὁ πέμ-
πτος Σαφαρία τῆς Ἀβιταί, 5 καὶ ὁ ἕκτος
Ἰερεχάμ τῆς Αἰγὰ γυναικὸς Δαυὶδ. Οὗτοι
ἐπέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρόν. 6 Καὶ ἐγένε-
το ἐν τῷ ἔτι τὸν πόλεμον ἀναμέσον οἴκου Σαῦλ,
καὶ ἀναμίσθον οἴκου Δαυὶδ, καὶ Ἀβενήρ ἰὼ κατὰ
τῷ οἴκῳ Σαῦλ. 7 Καὶ τῷ Σαῦλ παλ-
λακὴ Ρεσφά, θυγατὴρ Ἰόλ. Καὶ εἶπεν Ἰεσοθὲς
υἱὸς Σαῦλ πρὸς Ἀβενήρ· τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς
τὴν παλλακίαν τῆς πατρὸς μου; 8 Καὶ ἐθυ-
μάθη σφόδρα Ἀβενήρ πρὸς τὸν λόγον Ἰεσοθῆ,
καὶ εἶπεν Ἀβενήρ πρὸς αὐτοῦ· μὴ κεφαλὴ κυ-
νὸς ἐγὼ εἰμι; σήμερον ἐποίησα ἔλεος μετὰ τῷ
οἴκῳ Σαῦλ τῷ πατρός σου, καὶ πρὸς ἀδελφῶν
καὶ πρὸς γυναικῶν, καὶ οὐκ ἠυτομόλησα εἰς τὸν
οἶκον Δαυὶδ, καὶ ὁπίσθητες ἐπ' ἐμὲ ὑπερ' ἀδι-
κίας γυναικὸς σήμερον; 9 Τάδε ποιήσας ὁ
θεὸς τῷ Ἀβενήρ καὶ τὰδε πρᾶξαι αὐτῷ, ὅτι
καθὼς ἠμύσεν Κύριος τῷ Δαυὶδ, ὅτι οὕτως ποιή-
στω αὐτῷ, 10 φελλεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ
τῷ οἴκῳ Σαῦλ, καὶ τῷ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον
Δαυὶδ ὅτι Ἰσραήλ, καὶ ὅτι τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Δάν
καὶ ἕως Βηρσαβέ. 11 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἐπὶ
Ἰεσοθῆ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβενήρ ῥῆμα, ἀπὸ τῷ Μεμφισοθῆ
φύσει αὐτόν. 12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεν-
νήρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θηλαμ ὃ γ' ἰὼ,
πρὸς ἀρχὴν, λέγων, ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ σὺ μετ'
ἐμοῦ, καὶ ἰδὲ ἡ χεὶρ μου μετ' σοῦ τῷ ὁπίσθεν
ὅτι σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ. 13 Καὶ εἶ-
πεν Δαυὶδ· καλῶς ἐγὼ ἀφ' οὗ σὺ πρὸς σὲ ἐγὼ καλῶς
ἀφ' οὗ σὺ, πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτέω παρὰ
σοῦ, λέγων· οὐκ ἔφη τὸ προσώπῳ μου, εἰ μὴ
ἀγάγῃς τὴν Μετὰ θυγατέρα Σαῦλ, πρὸς
θυγατρὸς σου ἰδὲ τὸ προσώπῳ μου. 14 Καὶ
ἀπέστειλεν Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσοθὲς υἱὸν Μεμφισοθῆ
Σαῦλ, λέγων· ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκα μου
τὴν

τῷ Μελχὶ, ὡς ἔλαβον ἐμαυτῷ ἐκ τῶν
ἀρεσκουσῶν ἄλλοφύλων. 15 Καὶ ἀπέστειλεν
Μεμφιδάδης ἱεροδότην, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ὥστε τὸν ἀδελφόν
αὐτοῦ, ὥστε Φαλπηλ υἱὸν Λαύς. 16 Καὶ
ἐπορεύετο [αὐτὸς αὐτῇ] ὁ ἀνὴρ αὐτοῦ μετ' αὐ-
τοῦ κλαίον ὅπισθεν αὐτοῦ ὡς Βαβυλῶν. Καὶ εἶ-
πεν ὡς αὐτὸν Ἀβενὴρ πορεύου, ἀνάστρεφε.
καὶ ἀνέστρεφεν. 17 Καὶ εἶπεν Ἀβενὴρ ὡς
τοῦς ἀριστοτέστερον Ἰσραὴλ, λέγων· ἐχθρὸς καὶ
πρίττω ἐχθρὸς τοῦ Δαυὶδ βασιλεύον ἐφ' ἡμῶν.
18 Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν
πρὸς Δαυὶδ, λέγων· σὺ χειρὶ Δαυὶδ τὸν δού-
λόν σου σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων, καὶ
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. 19 Καὶ
ἐλάλησεν Ἀβενὴρ καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὡσὶν Βενιαμὴν,
καὶ ἐπορεύθη Ἀβενὴρ τῷ λαλῶσι εἰς τὰ ὦτα
Δαυὶδ εἰς Χεβρόν πάντα ὅσα ἤρεται ἐν ὀφθαλ-
μοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντος οἴκου Βε-
νιαμὴν. 20 Καὶ ἦλθεν Ἀβενὴρ πρὸς Δαυὶδ
εἰς Χεβρόν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἔρχοντο ἄνδρες· καὶ
ἐποίησεν Δαυὶδ τῷ Ἀβενὴρ, καὶ τοῖς ἀνδράσιν
τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον. 21 Καὶ εἶπεν Ἀβενὴρ
πρὸς Δαυὶδ· ἀναστήτωμεν δὴ, καὶ πορεύσωμεν
καὶ συνηθροίσωμεν πρὸς τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα
πάντα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφ' ὧν μετ' αὐτοῦ
ἀφ' ὧν κλῆται, καὶ βασιλεύσῃς ἐπὶ πάντας αἰ-
σῶμα καὶ ψυχὴ σου. Καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ τὸν
ἐπορεύθησαν Ἀβενὴρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. 22 Καὶ ἰδὲ
οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωάβ ἀφ' ὧν ἦσαν οἱ οὗτοι
ἐξοδία, καὶ σκῦλα πολλὰ μετ' αὐτῶν ἔφερον.
Καὶ Ἀβενὴρ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἀπελκίσθη ἐν εἰρήνῃ.
23 Καὶ Ἰωάβ καὶ πάντες οἱ στρατοὶ αὐτοῦ ἦλθον,
καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωάβ, λέγοντες· ἦκε Ἀβεν-
νὴρ υἱὸς Νὺρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσπασεν αὐ-
τόν, καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ. 24 Καὶ ἀπῆλθεν
Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν· τί τούτο
ἐποίησας; ἰδὲ ἦλθεν Ἀβενὴρ πρὸς σὲ, καὶ
ἰαπὶ ἐξάπεσας αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ;
25 Οὐκ οἶδας τί κακίαν Ἀβενὴρ υἱὸς Νὺρ,
ὅτι ἀπατήσας σε ὡς ἀνέστη, καὶ γινώσκεις τί
ἐξοδὸν σε, καὶ τί κακίαν σε, καὶ γινώσκεις ἀπαντα
ὅσα σὺ ποιεῖς; 26 Καὶ ἀνέστρεφεν Ἰωάβ πρὸς
τὸν Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ὅπισθεν Ἀβεν-
νὴρ, καὶ ἐπιδέξαντο αὐτόν ἀπὸ τῆς φρενὸς τοῦ
Σαουλ, καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει. 27 Καὶ ἐπέ-
στρεφεν τὸν Ἀβενὴρ εἰς Χεβρόν, καὶ ἐξέκλινεν
αὐτὸν Ἰωάβ ὅτι πλάγιον τῆς πυλῆς, λαλῶσι
πρὸς αὐτόν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ἐκ
τοῦ ἰσχυροῦ ὅτι τὸν ἰσχυρὸν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι

Ἀσάβ τῷ ἀδελφῷ Ἰωάβ. 28 Καὶ ἤκουσεν
Δαυὶδ μετὰ τούτου, καὶ εἶπεν· ἀδὺς ἐμὲ, καὶ
ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου, καὶ ὡς αἰὼν ὦ
ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβενὴρ υἱὸς Νὺρ. 29 Καὶ ἐ-
πορεύετο ἐπὶ κεφαλῇ Ἰωάβ, καὶ ἐπὶ πάν-
των οἴκων τῶν πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλίπῃ οὐ-
τὸ οἶκον Ἰωάβ γενεῶν, καὶ λεωρὸς, καὶ χε-
ρὸς αὐτοῦ, καὶ πίπῃ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐλασ-
σύνῃ ἄρτοις. 30 Ἰωάβ δὲ καὶ Ἀβισαί ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀφ' ὧν ἀπαρτίζοντο τὸν Ἀβενὴρ
ἀνδ' ὧν ἐθανάτωσεν τὸν Ἀσάβ τὸν ἀδελφόν αὐ-
τοῦ ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ πολέμῳ. 31 Καὶ
εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, καὶ πρὸς πάντας τοὺς
ἀδελφούς τοῦ κυρίου αὐτοῦ· διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν,
καὶ σκεῦσάσθε σάκκους, καὶ κόψατε ἑμφο-
ρὰν Ἀβενὴρ. Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο
ὅπισθεν τῆς κλίνης. 32 Καὶ θάψουσιν τὸν
Ἀβενὴρ ἐν Χεβρόν. Καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν
φρονὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ,
καὶ ἐκλαυσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβενὴρ. 33 Καὶ
ἐθήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβενὴρ, καὶ εἶπεν· εἰ
καὶ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀπολαύεται Ἀβενὴρ;
34 Αἱ χεῖρες σε οὐκ ἐδέσπον, αἱ πόδες σε
οὐκ ἐπέδαν· ὅτι πρὸς Νάβαλ, ἐν ὧν
ποιοῦν ἡμεῖς ἀδικίας ἐπέσας. Καὶ συνηχῶν πᾶς ὁ
λαὸς τῷ κλαύσῳ αὐτοῦ. 35 Καὶ ἦλθεν πᾶς
ὁ λαὸς πρὸς Δαυὶδ ἀρδεις ἐπ' ὧσιν
ἡμέρας. Καὶ ὤμοσεν Δαυὶδ, λέγων· ταῦτα ποιή-
σαι μοι ὁ θεὸς καὶ ταῦτα περὶ τῆς ἐλπίδος, ὅτι εἰ μὴ
δύνη ὁ ἥλιος, ἢ μὴ γινώσκωμεν ἄρτι ἢ ἀπὸ παν-
τός τινος. 36 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔγνω, καὶ ἤρε-
σεν οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βα-
σιλεὺς οἱ ἄνθρωποι τῷ λαῷ ἀγαθόν. 37 Καὶ
ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὡς τῷ βασιλεὺς τῷ
δοκатоῦσαι τὸν Ἀβενὴρ υἱὸν Νὺρ. 38 Καὶ εἶ-
πεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· οὐκ
οἶδατε, ὅτι ἡγεμόνος μέγας πέπληκεν ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ; 39 Καὶ ὅτι ἐγὼ
εἰμι σήμερον συγγενὴς καὶ κατεσπαρμένος τῷ
βασιλεὺς; οἱ δὲ ἄνδρες ἔπειτα υἱὸς Σαουλ οὐκ ἐ-
ποίησαν με εἰσὶν. ἀπὸ τοῦ Κυρίου τῷ ποιῶντι ἀνταπο-
δοῦναι καὶ τῷ κακίᾳ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Δ.

ΚΑΙ ἤκουσεν ἱεροδότης υἱὸς Σαουλ, ὅτι
πέπληκεν Ἀβενὴρ ἐν Χεβρόν, καὶ ἐ-
κλίθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάν-
τες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρείδοντο. 2 Καὶ
δύο ἄνδρες ἡγουμένοι συστρεμμάτων τῷ ἱεροδότη
υἱῷ

γενεῶν
σκυτάλη
Ἀσάβ

Νάβα

ἀνταπο-
δοῦναι

Μεμφιδά-
δης

Μεμφιδά-
δης

ἡ Σαῦλ· ὄνομα τῷ ἐνι, Βασιλεὺς καὶ ὄνομα
τῷ δουτέρῳ, Ῥιχαβ, υἱὸς Ῥεμμὼν τῷ Βηρφαίμ.

3 Καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρφαίμ εἰς
Γεδθὲμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ πρὸς αὐτοὺς ἕως τῆς
ἡμέρας τῆς αὐτῆς. 4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαῦλ

ἦν πεπληγὸς τῶν ποδῶν, ὥς ἐπὶ τὸ πῆμα, καὶ
ἔτος οἱ τῷ εἰδέναι τὴν ἀγγελίαν Σαῦλ καὶ
Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐξ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἦν αὐ-

τῷ ἡ πηχὸς αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε. Καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ ἀπευθύναι αὐτὸν καὶ ἀναστῆναι, καὶ ἐπείκει,
καὶ ἐχολάσθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιμφιβοαδὲ.

5 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ῥεμμὼν τῷ Βηρ-
φαίμ, Ῥιχαβ καὶ Βαδρά, καὶ ἐπῆλθον ἐν τῷ καὶ
ματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Μιμφιβοαδὲ, καὶ αὐ-

τῶς ἐκάθισαν ἐν τῇ καίτῃ τῆς μεσημβρίας.
6 Καὶ ἰδοὺ ἡ θέρμῃς τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ πε-
ρὺς, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ ἐκάθισαν, καὶ Ῥιχαβ

καὶ Βαδρά οἱ ἀδελφοὶ διέλεον. 7 καὶ εἰσπλ-
θον εἰς τὸν οἶκον. Καὶ Μιμφιβοαδὲ ἐκάθισεν
ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ὅς τῳ κοιτᾷ αὐτοῦ, καὶ

τύπῃσιν αὐτὸν, καὶ θύματιν αὐτοῦ, καὶ ἀφαι-
ρῶσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν εἰς τοὺς

ὄλῳ τὴν νύκτα. 8 Καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφα-
λὴν Μιμφιβοαδὲ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρόν, καὶ εἶ-
πεν πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ κεφαλὴ Μιμφι-
βοαδὲ υἱῷ Σαοὺλ τῷ ἐχθρῷ σου, ὃς ἐζητᾷ

τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔδωκεν Κύριος τῷ κυρίῳ
μου Βασιλεὺς ἐκδίκησιν τῷ ἐχθρῷ αὐτοῦ, ὥς ἡ
ἡμέρα αὐτῆς, ἐκ Σαοὺλ τῷ ἐχθρῷ σου, καὶ ἐκ

τῷ σπέρματός σου. 9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ
τῷ Ῥιχαβ καὶ τῷ Βαδρά ἀδελφῷ αὐτοῦ, υἱοῖς
Ῥεμμὼν τῷ Βηρφαίμ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὦ Κύ-
ριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης

θλίψεως, 10 ὅτι ὁ ἀπαγγέλλας μοι ὅτι πῆν-
κεν Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἰδοὺ ὡς ἐδαφελίζομαι
ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ κατέχοι αὐτὸν, καὶ ἀπέκλινεν

αὐτὸν ἐν Σικελᾷ, ὡς ἔδωκε μοι δαῖμα εὐαγγέλιον.
11 Καὶ νῦν ἄνδρες ποιεῖτε ἀπεχάρησιν ἄν-
δρα δίκαιον ὅς τῳ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐ-
τοῦ. Καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χει-
ρὸς ὑμῶν, καὶ ἐξαλειφῶμαι ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

12 Καὶ ἐπέτατο Δαυὶδ τοῖς παιδαίοις αὐ-
τοῦ, καὶ σπαιτῶντο αἰῶνες, καὶ κολούσιν τὰς
χεῖρας αὐτοῦ καὶ τὰς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐρέ-
μασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρόν, καὶ

τὴν κεφαλὴν Μιμφιβοαδὲ ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ
Ἀβινηρ υἱοῦ Νήρ.

ΚΑΙ ἐφύλασσεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ Ἰε-
ραλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρόν, καὶ
ἔπαινε αὐτὸν ἰδοὺ ὅσα σου, καὶ σέβας

σου ἡμεῖς. 2 καὶ ἔχθες καὶ τρίτη ὁδὸς Σαῦλ
Βασιλεὺς ἐφ' ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ὁ εἰσαγὼν καὶ ἐξά-
γων τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς σέ·

σὺ ποιᾷς τὸν λαὸν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ
ἔσθι ἐν ἡμεῖς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. 3 Καὶ ἔρ-
χεται πάντες οἱ ἐπιστάταις Ἰσραὴλ πρὸς τὸν

Βασιλέα εἰς Χεβρόν, καὶ δίδωτο αὐτοῖς ὁ Βασι-
λεὺς Δαυὶδ ὅτι Χεβρόν οὐκ ἔστιν Κυρίου ἀγα-
θή, καὶ χεῖρος τοῦ Δαυὶδ εἰς Βασιλέα ἐπὶ

πάντα Ἰσραὴλ. 4 Τὸς τελευτῶν ἐπὶ τοῦ
Δαυὶδ οἱ τῷ βασιλεύειν αὐτοῦ, καὶ ποταφί-
κοντα ἐπὶ ἐβασίλευσιν. 5 Ἐν Χεβρόν ἐβασί-
λευσιν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῇ καὶ ἐξ ἡμέρας,

καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐβασίλευσιν τελευτῶν καὶ
πρὸς ἐπὶ τῇ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.
6 Καὶ ἀπῆλθεν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ

εἰς Ἰερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεσοῦν τὸν καθε-
κοῦντα τὴν γῆν. Καὶ ἔφειν τῷ Δαυὶδ· ὅτι
εἰσέλθῃς ἐκεῖ, ὅτι ἀντίστησιν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ

χρῶν, λέγοντες, ὅτι ἐκ εἰσέλθουσιν Δαυὶδ ἐκεῖ.
7 Καὶ κατελάβετο Δαυὶδ τὴν καθεστῶν Σιών
αὕτη ἡ πόλις τῷ Δαυὶδ. 8 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ

τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· πᾶς τύπῃς Ἰεσοῦν, ἀπῆλθεν
ἐν πρᾶξιφίδι καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὰς τυφλὰς,
καὶ τὰς μουσουλῶν ψυχῶν Δαυὶδ. 9 Τὸ

ἐφῆσιν τυφλοὶ καὶ χρῶν ὅτι εἰσέλθουσιν εἰς οἶκον
Κυρίου. 9 Καὶ ἐκάθισεν Δαυὶδ ἐν τῇ καθε-
στῶν, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ. Καὶ

ἐκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἀκρας,
καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐπορεύετο Δαυὶδ
πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος ὁ

θεὸς ὁ παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. 11 Καὶ ἀπέ-
στειλεν Χεβὼν βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς
Δαυὶδ, καὶ ξύλα κέδρεα, καὶ τέκτονες ξύλων,

καὶ τέκτονες λίθων ποίχων καὶ ἐκοδόμησαν οἱ-
κὸν τῷ Δαυὶδ. 12 Καὶ ἔφη Δαυὶδ, ὅτι
ἠτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραὴλ,
καὶ ὅτι ἐπῆρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἀπὸ τὸν λαὸν

αὐτοῦ Ἰσραὴλ. 13 Καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ ἐπὶ
πᾶσιν αἰῶνας καὶ γυναῖκας ἐξ Ἰερουσαλὴμ μετὰ
τὸ εἰδέναι αὐτὸν ἐκ Χεβρόν καὶ ἐγένετο ἐπὶ

τῷ Δαυὶδ υἱοὶ καὶ θυγατέρες. 14 Καὶ τῶν
πατρῴων αὐτοῦ τῶν γνησίων αὐτοῦ οἱ Ἰερουσα-
λήμ· Σαμμὼν, καὶ Σωὰδ, καὶ Νάθαν, καὶ Σωβαδὰν

Σαλαμών, 15 καὶ Ἰεβάρ, καὶ Ἐλισά, καὶ Ἐλισῶς

ἕως γυναικός, ἵκεν καλλυμένη ἄρτι, καὶ λα-
 οῦν δὲ πρὸς τὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξέστη. Καὶ ἀπῆλθεν
 πᾶς ὁ λαός, ἕκαστος εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. 20. Καὶ
 ἐπέφραξεν Δαυὶδ εὐλόγησαι τὸν οἶκόν αὐτοῦ, καὶ
 ἐξῆλθεν Μελχὶρ ὁ θυράσιος Σαβλ εἰς ἀπάντη-
 σιν Δαυὶδ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν σὶ
 δεξιᾶς σου σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὅς ἀπε-
 χάλυθον σήμερον οἱ ὀφθαλμοὶ παιδισκῶν τῶν
 δούλων σου, καὶ ὡς ἀποκαλύπτεται ἀποκα-
 λυφθεὶς εἰς τὸν ὀρχαμδύαν. 21. Καὶ εἶπεν
 Δαυὶδ πρὸς Μελχὶρ· ἐκάπαι Κύριε, ὅς ἐξε-
 λέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σὺ καὶ ὑπὲρ
 πάντα τὸν οἶκόν αὐτοῦ, τῷ καταστήσῃ με εἰς
 ἡγούμενον ὑπὲρ τὸν λαόν αὐτοῦ, ὅτι τὸν Ἰσραὴλ,
 καὶ πᾶσι καὶ ὀρχήσομαι ἐκάπαι Κύριε, 22. καὶ
 ἀπεκαλύφθη ἐπ' οὕτως, καὶ ἔσθω ἀχρεὺς ἐν
 ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μὴ τῶν παιδισκῶν ὡς εἶπας
 με δεξιᾶς σου. 23. Καὶ τῇ Μελχὶρ θυράσι
 Σαβλ οὐκ ἐγένετο παῖδον ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
 ἀποθανεῖν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ζ.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν [Δαυὶδ] ὁ
 βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύ-
 ριος κατεκλινερόμησεν αὐτὸν κύκλῳ
 δὲ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. 2. Καὶ εἶπεν ὁ
 βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην· ἰδοὺ δὴ
 ἐγὼ καθεῖμαι ἐν οἴκῳ κεδρίῳ, καὶ ἡ κιβωτός τῆς
 θεῆς καθεῖται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς. 3. Καὶ εἶ-
 πεν Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα· πάντα ὅσα ἐν
 τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποιεῖ, ὅτι Κύριος μετὰ
 σοῦ. 4. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ
 ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν, λέγων·
 5. πορεύου, καὶ εἰπέ πρὸς τὸν δούλόν μου Δαυὶδ,
 ταύτῃ λέγει Κύριος, ὅς σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον
 τῷ καθεῖναι με. 6. Ὅτι ἐκατόμνησα οὐ
 οἶκόν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τὰς υἱούς Ἰσραὴλ
 ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας τούτης, καὶ ἡμέλω
 ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ, 7. ἐν
 πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ. εἰ λαλῶν
 ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τῆς Ἰσραὴλ ἢ ἐνε-
 τεύαμιν ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, λέ-
 γων· τί οὐκ οἰκοδομήσατέ μοι οἶκον κέδρενον;
 8. Καὶ νῦν ταύτῃ ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυίδ,
 ταύτῃ λέγει Κύριος πρὸς τὸν δούλόν σου, ἐλάβον σε ἐκ
 τῆς μάνδρας δὲ πρὸς τὸν πᾶν τοῦ οὐδοῦ τῆς ἐ-
 ναί σε εἰς ἡγούμενον ὑπὲρ τὸν λαόν μου, ὅτι τὸν Ἰσ-
 ραὴλ. 9. Καὶ ἡμέλω μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς
 ἐπορεύου, καὶ ἐξωλέθρυσαν πάντας τοὺς ἐχθρούς
 σου δὲ πρὸς τὸν πᾶν σου, καὶ ἐποίησά σε ὀνομα-

σὸν καὶ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ὅτι τῆς γῆς.

10. Καὶ θέσω μοι τὸν λαόν μου τῷ Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ κατεφύλαξαι αὐτόν, καὶ κατεσκηνώσῃ
 καὶ αὐτόν, καὶ ἐμεμνήσῃ οὐδέποτε καὶ οὐ
 καταθήσῃ [ἐπ'] υἱὸς ἀδικίας τῷ ταπεινώσει αὐ-
 τόν, καὶ ὡς ἀπ' ἀρχῆς, 11. δὲ πρὸς τῶν ἡμερῶν
 ὡς ἐταξα κατεῖς ὅτι τὸν λαόν μου [τὸν] Ἰσ-
 ραὴλ· καὶ ἀναπαύσω σε δὲ πρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν
 σου. καὶ ἀπαγγέλλῃ σοι Κύριος, ὅτι οἶκον οἰκοδο-
 μήσεις αὐτόν. 12. Καὶ ἔσθω ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ
 ἡμέραι σου, καὶ κοιμηθῇς μετὰ τῶν πατέρων σου,
 καὶ ἀνάσῃ τὸ πνεῦμα σου μετὰ σὺ, ὅς ἔσθω ἐκ
 τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν
 αὐτοῦ. 13. Αὐτὸς οἰκοδομήσῃ μοι οἶκον πρὸς ὀνό-
 ματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως
 τὸν αἰῶνα. 14. Ἐγὼ ἔσθω αὐτῷ εἰς πατέρα,
 καὶ αὐτὸς ἔσθω μοι εἰς υἱόν. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία
 αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτόν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν, καὶ
 ἐν ἀρεῖς υἱῶν ἀνθρώπων. 15. Τὸ δὲ ἔλεός μου ἐκ
 ἀφ' ἑσέως ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὡς ἀπίστησιν ἀφ' ὧν ἀπέ-
 στησιν ἐκ τῶν προσώπων μου. 16. Καὶ πιστωθή-
 σεται ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως
 αἰῶνος ἐνώπιόν μου. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσθω ἀνωρ-
 θούμενος εἰς τὸν αἰῶνα, 17. καὶ πάντα τὰς
 λόγους τούτας καὶ κατὰ πάντα τὴν ὁρᾶν τῶν
 τῶν. Οὕτως ἐλάλησεν Νάθαν πρὸς Δαυίδ.
 18. Καὶ ἐπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυίδ, καὶ ἐκά-
 θισεν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπεν· τίς εἰμι ἐγὼ,
 Κύριε μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἡγά-
 πησάς με ἕως τούτων; 19. Καὶ κατεσκηνώθη
 μακρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριε μου Κύριε, καὶ ἐλάλη-
 σάς ὑπὲρ τῶν οἴκων τῶν δούλων σου εἰς μακράν.
 οὗτος δὲ ὁ νόμος τῶν ἀνθρώπων, Κύριε μου Κύριε.
 20. Καὶ πᾶς πρὸς Δαυίδ ἐπ' τῆς λαλήσεαι
 πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δούλόν σου, Κύ-
 ριέ μου Κύριε, 21. καὶ διὰ τὸν λόγον σου πεποίη-
 χας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶ-
 σαν τὴν μεγαλωσύνην σου τῶν τῶν, γνωρίσαι τὸν
 δούλόν σου, 22. ἔθηκεν τῷ μεγαλυνθῆναι σε, Κύ-
 ριέ μου. ὅτι οὐκ ἔσθω ὡς σὺ; καὶ οὐκ ἔσθω
 θεὸς πλεονεξῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἡκούσαμεν ἐν τοῖς
 ὡσὶν ἡμεῖς. 23. Καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσ-
 ραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὠδήγησεν αὐτόν
 ὁ θεὸς τῷ λυτρώσασθαι αὐτὸν λαόν, τῷ ἵστασθαι
 σε ὄνομα, τῷ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ὀφθαλ-
 νισαί, τῷ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπων τῶν λαῶν σου,
 ὅς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ σκι-
 νώματα. 24. Καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν
 σου Ἰσραὴλ εἰς λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ, Κύριε,
 ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν. 25. Καὶ νῦν, Κύριέ μου,

ῥήματα ὃ ἐλάλησας παρὶ τῷ δούλῳ σου καὶ τῷ
αἴῳ αὐτοῦ, πιστεύουσιν ἕως αἰῶνος, καὶ πληροῦται καθὰς
ἐλάλησας. 26 Καὶ μεγαλυνθήσῃ τὸ ὄνομα
Κύριε θεὸς ἕως αἰῶνος, μέγα κένη πνεύματι ὑμῶν
ὅτι τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὁ αἴμος τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ
ἐστί, ἀνερθευμένοι οἰωνοῦν σου. 27 Ὅτι σὺ
Κύριε πνεύματι ὑμῶν ὁ δὲ δυνάστης τῷ Ἰσραὴλ, ἀπε-
καλύψας τὰ ἔσχατα τῷ δούλῳ σου, λέγων, οἶκόν
οὐκ ἐδομήσῃ σου. 28 ὅτι τὸ πνεῦμα ὁ δούλος σου
πλήν καρδίας ἐάντῳ τῷ πνεύματι σου ὡς ἐπὶ
τῷ πνεύματι σου ἔσται. 29 Καὶ νῦν Κύ-
ριε μου Κύριε, σὺ εἶ ὁ θεός, καὶ οὐ λόγος σου
ἐσάνται ἀληθεῖς, καὶ ἐλάλησας καὶ πᾶν τὸ δού-
λον σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. 30 Καὶ νῦν ἀρ-
ξάμενος καὶ ἐπλόησας τὸν οἶκόν σου δούλῳ σου, τῷ
εἶς τὸν αἰῶνα οἰωνοῦν σε, ὅτι σὺ [εἶ] Κύ-
ριε μου Κύριε ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς ἐπλο-
ρίας σε ἐπλορηθήσεται ὁ οἶκος σου δούλου σου εἰς
τὸν αἰῶνα. 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

К Е Ф. Н.

Κ ΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξεν
 Δαυὶδ τὰς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποπύ-
 σατο αὐτούς. Καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τὴν
 ἀρσενισμένην ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου. 2 Καὶ
 ἐπάταξεν Δαυὶδ τὴν Μασσῶ, καὶ διμέτρησεν
 αὐτὴν ἐν χερσίν, καὶ μέτρησεν αὐτὴν ἐπὶ τῇ γλῶττι.
 Καὶ ἐγένοντο τὰ δύο χερσὶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ
 τὰ δύο χερσὶν ἑκατὸν πενήκοντα. καὶ ἐγένετο Μασσῶ
 τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένα. 3 Καὶ
 ἐπάταξεν Δαυὶδ τὸν Ἀσραζάρ υἱὸν Βααζά, βα-
 σιλέα Σεδά, περιουσίαν αὐτοῦ ἐπιτεῖναι τῇ
 χεῖρι αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. 4 Καὶ
 κατατετέλεστο Δαυὶδ τῶν αὐτῶν χεῖρα ἄρμα-
 τα, καὶ ἐπὶ χιλιάδας ἵππων, καὶ ἑκοσι χι-
 λιάδας ἀνδρῶν πεζῶν. Καὶ πρέλυσεν Δαυὶδ
 πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ἀπελάβετο αὐτῶν ἑξ
 αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα. 5 Καὶ πολεμήσεται
 Συεία Δαμασκὸν βοηθῶσα τῷ Ἀσραζάρ βα-
 σιλεῖ Σεδά, καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ οἱ τῶν Σύρων
 ἑκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. 6 Καὶ ἔθετο
 Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συείᾳ τῇ καὶ Δαμασκῶν, καὶ
 ἔθηκετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας
 ξένα. Καὶ ἔτισεν Κύριος τῷ Δαυὶδ ἐν πᾶσι οἷς
 ἐπυκνέτο. 7 Καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τὰς χιλιόνας
 τὰς χιλιόνας τοὺς ἵππους ἐπὶ τῶν ποταμῶν τοῦ Ἀσρα-
 ζάρ βασιλέως Σεδά, καὶ ἤγαγεν αὐτὰ εἰς Ἰε-
 ρουσαλὴμ. Καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σισακίμ βασι-
 λεὺς Αἰγύπτου, οἱ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ εἰς Ἰε-
 ρουσαλὴμ οἱ ἡμέρας Ῥοβοὰμ, υἱὸς Σολομῶντος.

8 Καὶ ἐκ τῆς Μασσάχ, καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν
πόλεων τῷ Ἀδραάζαρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
χαλκοὶ πολλοὶ σφόδρα. Ἐν αὐτῷ ἐποίησεν Σα-
λαμὼν πύλιν ἡλθασιν πύλιν χαλκῷ, καὶ τὸς
θύλας, καὶ τὸς ἀντήρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη.
9 Καὶ ἦσαν θάσι ὁ βασιλεὺς Ἡμαθ, ὅτι ἐπά-
ταξεν Δαυὶδ πάντα τὴν διώκον Ἀδραάζαρ,
10 καὶ ἀπέκταν θάσι τὸν Ἰεδυμέαν τὸν υἱὸν Ἰεδυμέαν
αὐτῷ πρὸς βασιλείᾳ Δαυὶδ ἰρωτῆσαι αὐτὸν
ὅτι εἰς ἀρήκην, καὶ ὠλοθῆσιν αὐτὸν ὑπερ ὅ
ἐπρέμουν τὸν Ἀδραάζαρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ἐπάταξεν
ὅτι ἀπακόμωρος ἰδὲ τῷ Ἀδραάζαρ, καὶ ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῷ ἦσαν σκεύη ἀργυροῦ, καὶ σκεύη
χρυσῷ, καὶ σκεύη χαλκῷ. 11 Καὶ ταῦτα
ἤγαγον ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τῷ
ἀργυροῦ, καὶ τῷ χρυσῷ ὅ ἤγαγον ἐκ πασῶν
τῶν πόλεων ὅν κατέδωκεν αὐτῷ, 12 ἐκ τῆς
Ἰδυμείας, καὶ ἐκ τῆς Μασσῆ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Ἀμμὼν, καὶ ἐκ Ἀμμαλὴκ, καὶ ἐκ τῶν ἄλλο-
φύλων, καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδραάζαρ υἱὸς
Ῥαάβ, βασιλεὺς Σαβά. 13 Καὶ ἐποίησεν
Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ ἀναχέμπην αὐτὸν
ἐπάταξεν πύλιν Ἰδυμείας ἐν Γημελὰ εἰς ὀκτα-
καίδεκα χιλιάδας. 14 Καὶ ἔγενετο ἐν τῇ Ἰδυ-
μείᾳ φρουρὰν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδυμείᾳ ἔθηκεν ἐση-
λαυθῆρες, καὶ ἐγένοντο πάντες Ἰδυμῆοι δούλοι
τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔσται Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶ-
σι αἰς ἐπορεύετο. 15 Καὶ ἐβασίλευσεν Δαυὶδ
ὅτι πάντα Ἰσραὴλ. Καὶ ἰδὲ Δαυὶδ ποιῶν κρί-
μα καὶ δικαιοσύνην ὅτι πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.
16 Καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρβίας ὅτι τῆς στρατῆς.
Καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχλὼὶδ ὅτι τῶν ὑπομημάτων. Ἰωσαφ
17 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχτὰβ καὶ Ἀχμέλεχ υἱὸς Ἀχμέλεχ
Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς. Καὶ Σαραίας ὁ γραμματεὺς. Σαδὼχ
18 Καὶ Βομαζάας υἱὸς Ἰωδαὶ σύμβουλος. Καὶ ὁ σύμβουλος
Χερεθθαί, καὶ ὁ Φαλεθθαί, καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ ὧρελεθθαί
αὐλάργα ἦσαν.

Κ Ε Φ. Θ'.

1 **Κ**ΑΙ ΕΙΠΕΝ ΔΑΥΙΔ· ΕΙ ΕΣΤΙ ΕΠ' ὙΠΟΛΕ-
 ΛΕΜΜΕΝΟΣ Τῷ Οἴκῳ ΣΑΥΛ, ΚΑΙ ΠΟΙ-
 ΣΩ ΜΕΤ' Αὐτῷ ἙΛΕΘ' ἘΠΕΚΕΙ ἸΩΑΪΘΑΙ;
 2 ΚΑΙ ΕΚ Τῷ Οἴκῳ ΣΑΥΛ ἮΝ Πῶς, ΚΑΙ ὈΝΟΜΑ
 Αὐτῷ ΣΙΒΑ. ΚΑΙ ΚΑΛῆΘΗ Αὐτὴ ΠΡὸς ΔΑΥΙΔ.
 ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΠΡὸς Αὐτὴν ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ· ΕΙ Σὺ Εἶ
 ΣΙΒΑ, ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ· ΕΓὼ ΔΕῦλΘ' Σός. 3 ΚΑΙ
 ΕΙΠΕΝ ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ· Εἰ ὙΠΟΛΕΛΕΜΜΑ Τῷ Οἴκῳ
 ΣΑΥΛ ἘΠ' ἈΝΗΡ, ΚΑΙ ΠΟΙῆΣΩ ΜΕΤ' Αὐτῷ ἙΛΕΟΣ
 ΔΕῦ· ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΣΙΒΑ ΠΡὸς τὸν ΒΑΣΙΛΕΑ· ἘΠ'
 ὍΣΤΙΝ ὙΙὸς Τῷ ἸΩΑΪΘΑΙ ΠΕΠΛΗΓΩΣ ΤΗΣ ΠΟΔΑΣ.

4 Kai!

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· πῶς ἔσται; καὶ εἶπεν
 Σιβά· ὡς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχεὶρ,
 Λαδὰδαι υἱὸς Ἀμμιλ, ἐκ τῆς Λαδὰδαι. 5 Καὶ ἀπέστει-
 λεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ
 Λαδὰδαι τῷ οἴκῳ Μαχεὶρ, υἱὸς Ἀμμιλ, ἐκ τῆς Λαδὰδαι.
 6 Καὶ ὡς ἐκλήπηται Μεμφίβοσθαι, υἱὸς Ἰωάθαν
 υἱὸς Σαῦλ, ὡς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ ἔπεισεν
 ἐπὶ τῶσδε αὐτῷ, καὶ ὡς ἐκλήπηται αὐτῷ.
 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· Μεμφίβοσθαι; καὶ εἶ-
 πεν· ἰδοὺ ὁ δούλος σου. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
 Δαυὶδ· μὴ φοβῆ, ὅτι ποιῶν ποιήσω ἔλεος μετὰ
 σοῦ ὡς Ἰωάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκατα-
 στήσω σοι πάντα ἀγρὸν Σαῦλ τῷ πατρὸς σου,
 καὶ σὺ φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἀγα-
 παντός. 8 Καὶ ὡς ἐκλήπηται Μεμφίβοσθαι,
 καὶ εἶπεν· τίς εἰμι ὁ δούλος σου, ὅτι ἐπέβλε-
 ψας ἐπὶ τὸν κύα τὸν πενηκόντα τὸν ὅμοιον ἐμοί;
 9 Καὶ ἐχάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβά τὸ παιδάριον
 Σαῦλ, καὶ εἶπεν ὡς αὐτόν· πάντα ὅσα ἔστιν
 τῷ Σαῦλ καὶ ὅλα τὰ οἴκα αὐτῷ, δίδωκε τῷ
 κύα ὅς Κυρίῳ υἱῷ τῷ κυρίου σου. 10 Καὶ ἐργάσθη αὐτῷ τὴν γῆν,
 σὺ, καὶ οἱ υἱοὶ σοῦ, καὶ οἱ δούλοι σου, καὶ εἰσπί-
 σεις τῷ κύα τῷ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἐδεται
 αὐτούς· καὶ Μεμφίβοσθαι υἱὸς τῷ κυρίῳ σου φά-
 γεται ἄρτους ἀγαπαντός ἐπὶ τῆς τραπέζης μου.
 Καὶ τῷ Σιβά ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοί, καὶ ἑκοσι
 δούλοι. 11 Καὶ εἶπεν Σιβά ὡς τὸν βασι-
 λέα· καὶ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου
 ὁ βασιλεὺς τῷ κύα αὐτῷ, οὕτως ποιήσῃ ὁ δού-
 λός σου. Καὶ Μεμφίβοσθαι ἠδυνήθη ἐπὶ τῆς τρα-
 πέζης Δαυὶδ καὶ ὡς εἰς τῷ κύα τῷ βασιλεὺς.
 12 Καὶ τῷ Μεμφίβοσθαι υἱὸς μικρὸς, καὶ ὄνο-
 μα αὐτοῦ Μιχαὶ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκὸς αὐτοῦ τῷ
 Σιβά δούλοι τῷ Μεμφίβοσθαι. 13 Καὶ Μεμ-
 φίβοσθαι κατήκει ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐπὶ τῆς τρα-
 πέζης τῷ βασιλεὺς αὐτὸς ἠδυνήθη ἀγαπαντός· καὶ
 αὐτὸς ἰδοὺ χαλὸς ἀμφοτέρωθεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ι.

1 **Κ** ΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν βα-
 σιλεὺς υἱὸς Ἀμμιλ, καὶ ἐβασίλευσεν
 Ἀνὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ
 εἶπεν Δαυὶδ· ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀνὼν υἱὸς Ναὰς,
 ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετὰ ἐμοῦ ἔλεος.
 Καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ ὡς ἐκλήσασθαι αὐτόν ἐν
 χειρὶ τῷ δούλῳ αὐτοῦ ὡς τῷ πατρὸς αὐτοῦ.
 καὶ πῤεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν
 υἱὸς Ἀμμιλ. 3 Καὶ εἶπον ἄρχοντες υἱὸς Ἀμ-
 μιλ ὡς Ἀνὼν τὸν κύριον αὐτοῦ· μὴ ὡς
 τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου,

ὅτι ἀπέστειλεν σοὶ ὡς ἐκλήσασθαι; οὐκ ἵνα ἐρεῖ. οὐκ
 ἵκωσιν τὴν πόλιν, καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτὸν,
 καὶ τῷ κατακλέψασθαι αὐτὸν ἀπέστειλεν Δαυὶδ
 τὸς παῖδας αὐτοῦ ὡς σέ; 4 Καὶ ἔλαβεν
 Ἀνὼν τὸς παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρρησεν τὸς πώ-
 γωνας αὐτοῦ, καὶ ἀπέκοψεν τὸς μαστούδας αὐ-
 τοῦ· οἱ τῷ ἡμῶς ἕως τῷ ἰσθμῷ αὐτοῦ, καὶ
 ἐξάπευλεν αὐτούς. 5 Καὶ ἀνήγγειλεν τῷ
 Δαυίδ ὡς τῷ ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς
 ἀπάντησιν αὐτοῦ, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἡττησάμενοι
 σφόδρα. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· κατὰ τὴν ἐν
 Ἱερὺχά ἕως τῷ ἀνατείλει τὸς πώγωνας ὑμῶν,
 καὶ ἐπιστραφήσθε. 6 Καὶ ἰδὼν οἱ υἱοὶ Ἀμμιλ
 ὅτι κατηγνώθησαν ὁ λαὸς ἐν Δαυίδ. Καὶ ἀπέ-
 στειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμιλ, καὶ ἐμαθῶσιν τὴν Συ-
 εία βασιλεὺς, καὶ τὴν Συεία Σαῦλ, εἰκοσι καὶ Ῥαῦ
 χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Μααχὰ χι-
 λιάδας ἀνδράς, καὶ Ἰσάβ δώδεκα χιλιάδας ἀν-
 δράν. 7 Καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν
 πρὸς Ἰωάβ καὶ πᾶσαν τὴν δυνάμιν, τὸς δυνατῆς.
 8 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμιλ, καὶ πῤεταξάμενοι
 πόλεμον πρὸς τὴν θύραν τῆς πόλεως Συρία Σαῦλ,
 καὶ Ῥαῦ, καὶ Ἰσάβ, καὶ Μααχὰ, μόνον οἱ ἀρχαί. Ῥαῦ
 9 Καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη ὡς αὐτόν ἀντι-
 ὡσώπον τῷ πολέμῳ ἐκ τῷ καὶ ὡς ὡσώπον καὶ
 ἐκ τῷ ὡσώπον, καὶ ἐπέλεξεν ἐκ πάντων νεα-
 νιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξεν ὡς ἐξενόμους Συ-
 είας. 10 Καὶ τὸ κατὰ λῶπον τῷ λαῷ ἔδω-
 κεν ἐν χειρὶ Ἀβισαὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ παρε-
 τάξεν ὡς ἐξενόμους υἱὸν Ἀμμιλ, 11 καὶ εἶ-
 πεν· εἰάν κατακλέψῃ Συεία ὡς ἐμὲ, καὶ ὡς
 ὡς μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ εἰάν οἱ υἱοὶ Ἀμμιλ
 κατακλέψωσιν ὡς σέ, καὶ ἐσόμεθα τῷ σω-
 σά σέ. 12 Ἀνδρίζου, καὶ κατακλέψωμεν ὑπὲρ
 τῷ λαῷ ἡμῶν καὶ ὡς τῶν πόλεων τῷ ἡμῶν,
 καὶ Κύριος ποιήσῃ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
 13 Καὶ ὡς ὡς Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
 εἰς πόλεμον ὡς Συρία, καὶ ἐφυγον ἀπὸ ὡσώ-
 που αὐτοῦ Συεία. 14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμιλ εἶ-
 δον ὅτι ἐφυγεν Συεία, καὶ ἐφυγον ἀπὸ ὡσώ-
 που Ἀβισαὶ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. Καὶ
 ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμιλ, καὶ
 παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλὴμ. 15 Καὶ εἶδεν Συ-
 εία ὅτι ἐπλάσεν ὡς ὡς Ἰσραὴλ, καὶ σιω-
 ῇ ἡσθῆσαι ἐπὶ τὸ αὐτό. 16 Καὶ ἀπέστειλεν
 Ἀδρααζάρ, καὶ σιμήαγει τὴν Συεία τὴν ἐκ
 τῷ σιμήα τῷ ποταμῷ, καὶ πῤεγένοντο εἰς Αἰλάμ.
 καὶ Σαῦλ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζάρ
 ὡς ὡς αὐτοῦ. 17 Καὶ ἀπήγγειλε τῷ
 Δαυίδ, καὶ σιμήαγει τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ
 διέβη

Δαυὶδ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἀνέγενετο εἰς Αἰλάμ. Καὶ ἀφ' ἐκεῖθεν ἐξήλθεν Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησεν μετ' αὐτοῦ. 18 Καὶ ἔφυγεν Συρία ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἐπὶ ἑκατόσια ἄρματα, καὶ πεντακόντα χιλιάδας ἰππέων καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἀρχιερεῖα τῆς δυναμείας αὐτοῦ ἐπάταξεν, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 19 Καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δούλοι Ἀσρααζάρ, ὅτι ἐπλάσαν ἑμπαροῦσαι Ἰσραὴλ, καὶ ἡτοίμασαν μετ' Ἰσραὴλ, καὶ ἐδύλασαν αὐτοῖς. Καὶ ἐφοβήθη Σαδὼκ τὸ σῶσαι ἑπὶ τῆς υἱοῦ Ἀμμών.

Κ Ε Φ. ΙΑ'

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο ὑπερέφθονος τῆς σιναῦδος εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐξουσίας τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ διέδωκεν τὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ ἐκάθισαν ἐπὶ ῥαββὰδ. Καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἐσπέρην, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ περιπατεῖ ἐπὶ τῆς δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ εἶδεν γυναῖκα κοιμένην ἀπὸ τοῦ δωματίου, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῶ ἐίδε σφόδρα. 3 Καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ, καὶ ἐζητήσεν τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν· οὐχὶ αὕτη Βηθσαβέ, ἡ θυγάτηρ Ἐλιάβ, ἡ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χεθαίου; 4 Καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ ἀγγέλους, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. Καὶ αὕτη ἀναξομένη ἀπὸ ἀνταρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστειλεν [αὐτὴν] εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 5 Καὶ οὐ γὰρ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλεν τῷ Δαυίδ, καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχου. 6 Καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ πρὸς Ἰσαὰκ, λέγων· ἀποστείλοι πρὸς μετὸν Οὐρίαν τὸν Χεθαίου. καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυίδ. 7 Καὶ πρὸς τὴν Οὐρίαν πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπληρώθη Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰσαὰκ, καὶ εἰς εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ εἰς εἰρήνην τῷ πολέμῳ. 8 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ· κατὰβῇ εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νύμφη τῶς πόδας σου. Καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὅπου αὐτὸς ἄρεις τοῦ βασιλέως. 9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας ὅρα τῇ θύρᾳ οἴκου τοῦ βασιλέως μετ' ἑνὶ δούλῳ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἔκαπε εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. 10 Καὶ ἀνήγγειλεν τῷ Δαυίδ, λέγοντες· ὅτι ἔκαπε Οὐρίας εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν· ἔχ' ἔξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; ἢ

ὅτι ἔκαπε εἰς τὸν οἶκόν σου; 11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυίδ· [αἰ] ἢ καὶ ἐγὼ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰσραὴλ ἐν σκεπταῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰσαὰκ, καὶ οἱ δούλοι τοῦ κυρίου μου ἔκ' ἐπὶ σκεπταῖς τοῦ ἀρχιερέως παρεβάλλουσιν, καὶ ἐγὼ εἰς παρεβάλλουσιν. 12 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν· καὶ οἱ σκεπταῖς καὶ γὰρ σκεπταῖς, καὶ αὐτοὶ ἐξαποστελεῖσθαι. Καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον. 13 Καὶ ἐπέλασεν αὐτόν Δαυὶδ, καὶ ἔφαγεν ὀσπρίον αὐτοῦ, καὶ ἔπιεν, καὶ ἐμάθυον αὐτόν, καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρης τοῦ κοιμηθῆναι [καὶ] ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ ἔκαπε. 14 Καὶ ἐγένετο πρῶτον, καὶ ἔγραψεν Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰσαὰκ, καὶ ἀπέστειλεν [Δαυὶδ] οἱ χειρὶ Οὐρίου. 15 Καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, λέγων· εὐσάραγε τοῖς Οὐρίαις ἐξουσίαις τοῦ πολέμου τοῦ κραυγῶν, καὶ ἀποσφραγίσασθε ἀπὸ ὅπου αὐτοῦ, καὶ πληγῇσθε, καὶ ἀποδοκῆται. 16 Καὶ ἐγνήθη ἐν τῷ φυλάσσῃ Ἰσαὰκ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐπικρυβέν τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον ὃς ἦν ὅτι ἀνδρες δυνάμειος ἐκεῖ. 17 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἀνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰσαὰκ. Καὶ ἐπεσθαι ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ δούλου Δαυίδ, καὶ ἀπέθανεν καὶ γὰρ Οὐρίας ὁ Χεθαῖος. 18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ, καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυίδ πάντα τὰς λόγους τοῦ πολέμου. 19 Καὶ ἠνείκατο τῷ ἀγγέλῳ, λέγων· οὐ γὰρ σκεπταῖς πάντας τὸς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσας πρὸς τὸν βασιλέα, 20 καὶ ἐγὼ εἰς ἀναβῆν ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ σοι, ἢ ἡγήσῃ πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολέμου; ὅτι ἡδοῦσθαι ἀπάναν τῶ τείχεσ; 21 τίς ἐπάταξεν τὸν Ἀβιμέλεχ, υἱὸν Ἰερεβαὰμ υἱοῦ Νήρ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτόν κλάσμα μύλου ἀπάναν τῶ τείχεσ, καὶ ἀπέθανεν ἐν ὠμασί; ἡ γὰρ πρὸς τὸ τείχος; καὶ ἐρῶ καὶ γὰρ Οὐρίας ὁ δούλος σου ὁ Χεθαῖος ἀπέθανεν. 22 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀγγελὸς Ἰσαὰκ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρευένητο, καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυίδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰσαὰκ, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου. Καὶ ἐδύμασθαι Δαυὶδ πρὸς Ἰσαὰκ, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἀγγέλον· ἡ γὰρ πρὸς τὸ τείχος; καὶ ἐρῶ καὶ γὰρ Οὐρίας ὁ δούλος σου ἔρχῃ; ἢ ἀπὸ τοῦ τείχεσ; τίς ἐπάταξεν τὸν Ἀβιμέλεχ υἱόν

ἔρεβόμην ἡνὶ Ἰερουσαλὴμ· οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπὶ αὐτὸν κλάσμα μύλου ὑπὸ τῶν πέτρων, καὶ ἀπέθρηνεν ἐν θαλάσῃ; ἡ ἀπὶ τοῦ ὄρους ἔρχεται πρὸς τὸ πύργον; 23 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ· ὅτι ἐκράζουσιν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες, καὶ ἔξηλθαν πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸν ἄγρον, καὶ ἐγενήθημεν ἐκ' αὐτοῦ ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης. 24 Καὶ ἐτόξουν οἱ τοξόβοντες πρὸς τοὺς παῖδας σου ἀπάνωθεν τῶν πέτρων, καὶ ἀπέθανον πῶν παίδων τῶ βασιλέως, καὶ γὰρ Οὐρίαν ὁ δοῦλός σου ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν. 25 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον· τὰς ἐρεῖς πρὸς Ἰωάβ· Μὴ πομπὴν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως κτεράζεται ἡ μάχη, κατελάσονται τὸν πόλεμόν σου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ κατελάσονται αὐτὴν, καὶ κατελάσονται αὐτόν. 26 Καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόφιστο ὅτι τὸν ἄνδρα αὐτῆς. 27 Καὶ ἦλθεν τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ, καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς, καὶ ἐγένεθ' αὐτῇ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῇ υἱόν. Καὶ ἐφάνη πομπὴν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐποίησεν Δαυὶδ, ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν Κύριος τὸν Νάθαν τὸν γραφέτην πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἰσήλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δύο ἄνδρες ἦσαν ἐν πόλει μᾶ, εἰς πλούσιος, καὶ εἰς πτωχός. 2 Καὶ τῷ πλούσιῳ ἰὼ ποίμνια καὶ βοσκόλια πολλὰ σφόδρα. 3 Καὶ τῷ πτωχῷ ὅσον ἄλλ' ἢ ἀμνὸς μία μικρὰ, ἰὼ ἐκτίσας, καὶ σκευεύσας, καὶ ἔξιδρεφεν αὐτὴν, καὶ ἠδύνει μετ' αὐτῆς καὶ μὲν τῷ υἱῷ αὐτῆς ὅτι τὸ αὐτὸ, ἐκ τῶν ἄρτων αὐτῆς ἠσθιεν, καὶ ἐκ τῶν ποτηρίων αὐτῆς ἔπιεν, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς ἐκαθάδιεν, καὶ ἰὼ αὐτῇ ὡς θυγάτηρ. 4 Καὶ ἦλθεν πάρος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλούσιῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν [αὐτὴν] ὅτι τῶν ποιμνίων αὐτῆς καὶ ἐκ τῶν βοσκολίων αὐτῆς τὴν ποιήσας τῷ ξένῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβεν τὴν ἀμνάδα τῆς πτωχότητος, καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν. 5 Καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ τῷ ἀνδρὶ σφόδρα Δαυὶδ, καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Νάθαν· ὦ Κύριε, ὅτι ἡμῶς θανάτῳ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τὸ τοιοῦτον. 6 καὶ τὴν ἀμνάδα ὑποτίσας ποταμὸν ἠνθ' ὅτι ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσατο. 7 Καὶ εἶπεν Νάθαν

πρὸς Δαυὶδ· Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τὸ τοιοῦτον. τὰς λέξεις Κυρίου ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· Ἐγὼ εἰμι ὁ χεῖρας σε εἰς βασιλέα ὅτι Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ εἰμι ἔρυστάμιον σε ὅτι χεῖρας Σαὺλ. 8 καὶ ἔδωκε σοὶ τὸν οἶκόν τῶ κυρίου σε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ σου ἔδωκε τὰς γυναῖκας τῶ κυρίου σου, καὶ ἔδωκε σοὶ τὸν οἶκόν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· καὶ εἰ μικρὸν ὅστιν, παραθήσω σοὶ κατὰ τῶντα. καὶ 9 Τί ἐφραύλισας τὸν λόγον Κυρίου, τῷ ποιῆσαι τὸ πομπὴν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σταντῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέκλεινας ἐν ῥομφαίᾳ ἡνὶ Ἀμμὼν. 10 Καὶ νῦν σὺ εἶπες· ὁμοιωθήσεται ῥομφαία ὅτι τῶ οἴκου σου ἕως αἰῶνος· ἀνθ' ὧν ὅτι ἔξεδένησάς με, καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τῶ Οὐρίου τῶ Χετταῖου, τῷ ἐπὶ σοὶ εἰς γυναῖκα. 11 Τὰς λέξεις Κυρίου· ἰδοὺ ἐγὼ ἔξεγερῶ ὅτι σε κατὰ ἐκ τῶ οἴκου σου, καὶ λήψω γυναῖκάς σε καὶ ὀφθαλμούς σε, καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ καυχήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ὡς ἀντίον τῶ ἡλίου τοῦτο. 12 ὅτι σὺ ἐποίησας κρύβδην, καὶ γὰρ ποιῶν τὸ ῥῆμα τοῦτο ὡς ἀντίον παντός Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέναντι τοῦτο τῷ ἡλίῳ. 13 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῷ Νάθαν· ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν Νάθαν πρὸς Δαυὶδ· καὶ Κύριος πρὸς ἐξόφασιν τὸ ἁμάρτημά σου, ὃ μὴ ὑποδείξῃς. 14 Πλὴν ὅτι ἀποξυῖναι ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ἐχθρὸν τῶ Κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γὰρ ὁ υἱός σε ὁ τεχθείς σοὶ θανάτῳ ὑποδείχεται. 15 Καὶ ἀπῆλθεν Νάθαν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. Καὶ ἔδραυσεν Κύριος τὸ παιδάριον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Οὐρίου τῷ Δαυίδ, καὶ ἠρρώσθη. 16 Καὶ ἐζήτησεν Δαυὶδ τὸν θεόν περὶ τῶ παιδαρίου, καὶ ἐνέστευσεν Δαυὶδ νηψίαν, καὶ εἰσήλθεν, καὶ ἠυλίσθη, καὶ ἐκοιμήθη ὅτι τῆς γῆς. 17 Καὶ ἀνέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῶ οἴκου αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν τῷ ἐγείρει αὐτόν ὑπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠδέλησεν, καὶ ὃ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον. 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἀπέθανεν τὸ παιδάριον. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυίδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπαν· ἰδοὺ ἐν τῷ ἔπῳ τὸ παιδάριον ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ εἰσέκοιται τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ πᾶς ἐπιτάμεν πρὸς αὐτόν, ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον, καὶ ποιήσῃ κατὰ; 19 Καὶ σιωπῶν Δαυὶδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ἡθροίζουσιν, καὶ ἐνόησεν Δαυὶδ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον. Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· εἰ τέθνηκεν τὸ παιδάριον; Καὶ εἶπαν· τέθνηκεν. 20 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὅτι

τῆς γῆς, καὶ ἐλύσατο, καὶ ἠλείφατο, καὶ ἡλ-
 λαξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
 οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ· καὶ
 εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἤτισεν ἄρτον
 φαγεῖν, καὶ παρέθηκεν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγεν.
 21 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· τί
 τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἔσθαι τῷ παιδαρίῳ;
 ὅτι ζῶντος οἰήσεται, καὶ ἐκλαίει, καὶ ἠρξάνηται,
 καὶ ἡνίκα ἀπέθανεν τὸ παιδάριον, ἀνέστης, καὶ
 ἔφαγας ἄρτον, καὶ πέπυξας; 22 Καὶ εἶπεν
 Δαυὶδ· οὐ τῷ τὸ παιδάριον ἐπὶ ζῆν οἰήσεται,
 καὶ ἐκλαυσα, ὅτι εἶπα· τίς οἶδεν εἰ ἐλέησέν με
 κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον; 23 Καὶ
 νῦν τέθηκεν τὸ παιδάριον, ἵνα πῖ τῷτο ἐγὼ νη-
 τεύω; μὴ διωκόσμεν ὁπιστρέψαι αὐτὸ ἐπὶ; ἐγὼ
 πορεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀνα-
 στρέψεται πρὸς μέ. 24 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ
 πρὸς Βηρσαβεὲ γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς
 αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέλα-
 βει, καὶ ἔτεκε υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 Σαλαμών· καὶ κύριος ἠγάπησεν αὐτόν. 25 Καὶ
 ἀπέστειλεν οὐ χειρὶ Νάθαν τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ
 ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδία, ἔσθαι Κυρίου.
 26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωάβ οὐ παῖδας υἱὸν Ἀμ-
 μών, καὶ κατέλαβεν πρὸς πόλιν τῆς βασιλείας.
 27 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ,
 καὶ εἶπεν· ἐπολέμησα πρὸς Ῥαββὰδ, καὶ
 κατέλαβον πρὸς πόλιν τῆς ὕδατος. 28 Καὶ
 νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τῆς λαοῦ, καὶ
 ἀνέβη πρὸς πόλιν, καὶ κατακαταλάβω αὐτήν,
 ἵνα μὴ κατακαταλάβω ἐγὼ πρὸς πόλιν, καὶ κληθῇ
 τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτήν. 29 Καὶ συνήγαγεν
 Δαυὶδ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθη πρὸς
 Ῥαββὰδ, καὶ ἐπολέμησιν οὐ αὐτῇ, καὶ κατέλαβεν
 αὐτήν. 30 Καὶ ἔλαβεν τὸν σέφανον τῆς βασιλείας
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ
 τάλαντον χρυσοῦ, καὶ λίθον πνιμίου, καὶ ἡ
 κεφαλὴ αὐτοῦ Δαυὶδ, καὶ σκῦλα τῆς πόλεως
 ἐξήγαγον πολλὰ σφέρα. 31 Καὶ τὸν λαόν τὸν ἐν
 αὐτῇ ἐξήγαγον, καὶ ἐθήκον ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν
 τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς, καὶ ἀπήγαγον
 αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ ἀνήγαγον αὐτοὺς
 ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις
 ταῖς πόλεσιν υἱὸν Ἀμμών. Καὶ ἐπέστρεψεν
 Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

ΚΕΦ. ΙΓ.

ΚΑΙ ἐγένηθη μετ' αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἀβισσα-
 λαὼμ υἱὸς Δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ
 εἶδι σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θαμάρ,

καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Ἀμμὼν υἱὸς Δαυὶδ. 2 Καὶ
 ἐθλίβετο Ἀμμὼν ὥστε ἀρρῶσθαι ἀπὸ Θαμάρ πρὸς
 ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι πρῶτος ἦ αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ-
 ογκοι [καὶ] οὐ ὀφθαλμοῖς Ἀμμὼν τῷ ποιεῖν
 αὐτῇ. 3 Καὶ ἦν τῷ Ἀμμὼν ἐξῆς, καὶ
 ὄνομα αὐτοῦ Ἰωναδάβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ
 Δαυὶδ. Καὶ Ἰωναδάβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα,
 4 καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀδυνα-
 τὴν τῆς βασιλείας, τὸ πρὸς πρὸς; οὐκ ἀπαγε-
 λῆς μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμμὼν· Θαμάρ πρὸς
 ἀδελφὸν Ἀβισσαλαὼμ τῷ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ
 ἀγαπᾶ. 5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδάβ· κοι-
 μήθητι ὅτι τῆς κοίτης σου, καὶ μαλακίᾳ θῆτι,
 καὶ ἐισέλυσται ὁ πατήρ σου τῷ ἰδεῖν σε, καὶ
 ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ἐλθάτω δὲ Θαμάρ ἡ ἀδελφὴ
 μου, καὶ φημισάτω με, καὶ ποιησάτω κατ'
 ὀφθαλμοῦς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ
 τῆς χειρὸς αὐτῆς. 6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμμὼν,
 καὶ ἠρρώσθη, καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐ-
 τόν. Καὶ εἶπεν Ἀμμὼν πρὸς τὸν βασιλέα· ἐλ-
 θάτω δὲ Θαμάρ ἡ ἀδελφὴ μου πρὸς μέ, καὶ
 κολλυσιάτω οὐ ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας,
 καὶ φάγωμι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. 7 Καὶ
 ἀπέστειλεν Δαυὶδ πρὸς Θαμάρ εἰς τὸν οἶκον,
 λέγων· πορεύθητι δὲ εἰς τὸν οἶκον Ἀμμὼν τῷ
 ἀδελφοῦ σου, καὶ ποῖσόν αὐτῷ τὸ βρῶμα. 8
 Καὶ ἐπορεύθη Θαμάρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμμὼν
 ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κοιμήθη μετ' αὐ-
 τῆς. Καὶ ἔλαβεν τὸ σπέρμα καὶ ἐφύρασεν, καὶ ἐκολλύει
 καὶ ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ, καὶ ἠψεν ταῖς κολλυρίδας,
 9 καὶ ἔλαβεν τὸ πηλὸν καὶ κατεκένωσεν ἐν ὄ-
 ροις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν φαγεῖν. Καὶ εἶ-
 πεν Ἀμμὼν· ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπα-
 νδῆ μου. καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπα-
 νδῆ αὐτοῦ. 10 Καὶ εἶπεν Ἀμμὼν πρὸς Θα-
 μάρ· εἰσέλθω τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ φά-
 γωμι ἐκ τῆς χειρὸς σου. καὶ ἔλαβεν Θαμάρ τὰς
 κολλυρίδας ὥς ἐποίησεν, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Ἀμμὼν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κοιτῶνα. 11 Καὶ ὥσπερ
 ἠγάγεν αὐτῷ τῷ φαγεῖν, καὶ ἐπέλαβετο αὐτοῦ,
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· δεῦρο, κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ, ἀδελ-
 φή μου. 12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· μὴ, ἀδελφέ μου,
 μὴ ταπεινώσῃς με, διότι ἐπαυθίσθαι οὕτως ἐν
 Ἰσραὴλ· μὴ ποιήσῃς πρὸς ἀφροσύνην τῷ τῷ.
 13 Καὶ ἐγὼ πᾶς ἀποίσω τὸ ὄνειδος μου; καὶ σὺ
 ἔσθαι ὡς εἰς τῷ ἀφροσύνην οὐ Ἰσραὴλ. Καὶ νῦν
 λάλησον δὲ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐμὴ κα-
 λύσῃ με ἀπὸ σοῦ. 14 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν
 Ἀμμὼν τῷ ἀκούσθαι τῆς φωνῆς αὐτῆς, καὶ ἐρα-
 τείσθαι ὡς αὐτήν, καὶ ἐταπεινώσθαι αὐτήν,
 καὶ

καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. 15 Καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμιὼν μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τῆν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν. Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμιὼν ἀνάστη, πορεύου. 16 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Θαμάρ ὅτι τῆς χακίας τῆς μεγάλης τούτης ὑπὲρ ἐτέρων ἡμῶν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ, τὴν ἐξαποστείλαι με. Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμιὼν ἀκούσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς. 17 Καὶ ἐκάλεσεν τὸ παῖδάριον αὐτῆς, τὸν ὠρεσηχότα τῶ οἴκῳ αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐξαποστείλατε δὴ τούτῳ ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀποκλείσονται τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. 18 Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἡρὼν χαρπύτος, ὅτι οὕτως ἐμεδιδύσκειτο αἱ θυγατέρες τῆ βασιλείας αἱ παῖδες τῆς ἐπενδύσεως αὐτῶν. καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτῆς ἔξω, καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. 19 Καὶ ἔλαβεν Θαμάρ σποδόν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ τὸν χιτῶνα τοῦ χαρπύτου τοῦ ἐπ' αὐτῆς διέρρηξεν, καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορεύομένη καὶ κλαύουσα. 20 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ἀβισαλὼμ ὁ ἀδελφός αὐτῆς· μὴ Ἀμιὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μὲ σοὶ; καὶ νῦν, ἀδελφή μου, κώλυσον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν· μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου τῷ λαλῆσαι εἰς τὸ ῥῆμα τούτο. Καὶ ἐκάθισεν Θαμάρ κλαύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβισαλὼμ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 21 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἤκουσεν πάντα τὰς λόγους τούτας, καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησεν τὸ πνεῦμα Ἀμιὼν τῶ υἱοῦ αὐτῆς, ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι ὠρεσηχότος αὐτῆς ἦν. 22 Καὶ ἔκ ἐλθέσθαι Ἀβισαλὼμ μετὰ Ἀμιὼν ἀπὸ πονηρῶν ἕως ἀγαθῶν, ὅτι ἐμίση Ἀβισαλὼμ τὸν Ἀμιὼν ὅτι λόγος ἔξαπέμψεν Θαμάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς. 23 Καὶ ἐγένετο εἰς διττηρίδα ἡμερῶν, καὶ ἦσαν κείριτες τῷ Ἀβισαλὼμ οἱ Βελλασὺρ τῇ ἐχθρῇ Ἐφραὶμ· καὶ ἐκάλεσεν Ἀβισαλὼμ πάντας τὰς υἱὰς τῆ βασιλείας. 24 Καὶ ἦλθεν Ἀβισαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν· ἰδὲ δὴ κέρυσον τῷ δούλῳ σου, πορεύθητι δὴ ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ παῖδες αὐτῆς μὲ τῷ δούλῳ σου. 25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβισαλὼμ· μὴ δὴ, υἱέ μου, μὴ πορεύωμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ ἔμὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ. Καὶ ἐβίασατο αὐτόν· καὶ ἔκ ἠθέλησεν τῷ πορεύεσθαι, καὶ ἐλόγησεν αὐτόν. 26 Καὶ εἶπεν Ἀβισαλὼμ· καὶ εἰ μὴ, πορεύθητι δὴ μετ' ἡμῶν Ἀμιὼν ὁ ἀδελφός μου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἵνατί πορεύῃ μὲ σοὶ; 27 Καὶ ἐβίασατο αὐτόν Ἀβισαλὼμ καὶ ἀπέ-

στειλεν μετ' αὐτῶν τὸν Ἀμιὼν καὶ πάντας τὰς υἱὰς τῆ βασιλείας. Καὶ ἐποίησεν Ἀβισαλὼμ πότον ὑπὲρ τὸν πότον τῆ βασιλείας. 28 Καὶ ἐνετείλατο Ἀβισαλὼμ τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς, λέγων· ἴδετε ὡς ἀνὰ ἀγαθὴν ἡ καρδία Ἀμιὼν ἐν τῷ αἵνῳ, καὶ εἰπω πρὸς ὑμᾶς, πατάξατε τὸν Ἀμιὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν, μὴ φοβηθῆτε, ὅτι ἔχῃ ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε, καὶ γίνεσθε εἰς υἱὸς διωάμεως. 29 Καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβισαλὼμ τῷ Ἀμιὼν, καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβισαλὼμ. Καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τῆ βασιλείας, καὶ ἐπικύκλιον ἕκαστος ἐπὶ τὴν ἡμίσον αὐτῆς, καὶ ἐφύγον. 30 Καὶ ἐγένετο, αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν πρὸς Δαυὶδ, λέγων· ἐπάταξεν Ἀβισαλὼμ πάντας τὰς υἱὰς τῆ βασιλείας, καὶ ἔκατελείφθη ἐξ αὐτῶν ὁ εἰς. 31 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς, καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῷ γῆνι, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς ὡς ἐμετῶντες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. 32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδὰβ, υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφῆς Δαυὶδ, καὶ ἔπιν· μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τῆς υἱᾶς τῆ βασιλείας ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμιὼν μονώτατος ἀπέθανεν, ὅτι ἐπὶ σώματος Ἀβισαλὼμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπείνωσεν Θαμάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς. 33 Καὶ νῦν μὴ γένοιτο ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς τὸ ῥῆμα, λέγων· πάντες οἱ υἱοὶ τῆ βασιλείας ἀπέθανον· ὅτι Ἀμιὼν μονώτατος ἀπέθανεν. 34 Καὶ ἀπέδρα Ἀβισαλὼμ. Καὶ ἦρεν τὸ παῖδάριον ὁ σκοπὸς τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῆς, καὶ εἶδεν· καὶ ἰδὲ λαὸς πολλὸς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὅπου αὐτῆς ἐκ πλευρῆς τῆς ὁδοῦ ἐν τῇ καταβάσει. Καὶ πρὸς ἐγένετο ὁ σκοπός, καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν· ἀνδρες ἐώρεκα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῶν ὁρίων ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. 35 Καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδὲ οἱ υἱοὶ τῆ βασιλείας πάρεισιν, καὶ τὸν λόγον τῆ δόλου σου, οὕτως ἐγένετο. 36 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα σιωπέλεσεν λαλῶν, καὶ ἰδὲ οἱ υἱοὶ τῆ βασιλείας ἦλθον, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἐκλαυσαν· καὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῶν ἐκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα. 37 Καὶ Ἀβισαλὼμ ἔφυγεν, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Βολομὲθ, υἱὸν Ἐμεθδ, βασιλεῖα Γεδσοῦρ, εἰς γῆν Μαχάδ. Καὶ ἐπέστησεν Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας. 38 Καὶ ἀπέδρα Ἀβισαλὼμ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ, καὶ ἡ ἐκείνη ἔτη τρία. 39 Καὶ ἐκόπασεν Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς

Βασιλεὺς τὴν δουλίαν πρὸς Ἀβουσαλάμ, ὅτι
πρὸς αὐτὴν ὅτι Ἀμὼν, ὅτι ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. ΙΔ.

ΚΑΙ ἔγωγε Ἰαάκ υἱὸς Σαρβίας, ὅτι ἡ καρ-
δία τῆς βασιλείας ὅτι Ἀβουσαλάμ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰαάκ εἰς Θεκωίαν, καὶ
ἐλάβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφίαν, καὶ εἶπεν πρὸς

αὐτήν· πενήτησόν δὴ, καὶ ἐνδύσασθαι ἱμάτια πενή-
της, καὶ μὴ ἀλειτουργῆσαι, καὶ εἶπεν ὡς γυνὴ τῆς το

ἡμέρας πολλὰς, πενήτουσα ὅτι πενήτουσα, 3 καὶ
ἐλευσὶν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ λαλήσας πρὸς

αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τῆς το. Καὶ ἔθηκεν Ἰαάκ
τὴς λόγους εἰς τὸ ῥῆμα αὐτῆς. 4 Καὶ εἰσηλ-

θὲν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωίτις πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
εἶπεν ὅτι προσώπου αὐτῆς ὅτι τὴν γυν., καὶ

προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν· σῶσον, βασιλεῦ,
σῶσον. 5 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς·

τί ἐστὶ σοί; ἡ δὲ εἶπεν· καὶ μετὰ γυνὴ γῆρα
ἔγω εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου. 6 Καὶ γὰρ

τῇ δούλῃ σὺ δύο υἱοί, καὶ ἐμαχόμενοι ἀμφοτέρω
ἐν τῷ ἀγῶνι, καὶ σὺ καὶ ὁ ἐκαστὸς ἀναμεί-

σεν αὐτῷ. Καὶ ἐπαύειν εἰς τοὺς ἑαυτοὺς ἀδελφοὺς
αὐτῶν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς. 7 Καὶ ἰδὼς ἐπαύ-

εἶν ὅλη ἡ πατὴρ πρὸς τὴν δούλῃ σου, καὶ
εἶπεν· δὸς τὸν παῖδά σου τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ

θανάτωσόν μου ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῆς ἀδελφῆς
αὐτῶν ὅς ἀπέκλινεν, καὶ ἐκάρυσεν καὶ γὰρ τὸν

ἐκκαλεσάμενον υἱόν. Καὶ σέβουσιν τὸν ἀνδραγα-
θὸν μου τὸν κατελευθέρητα, ὥστε μὴ θείσθαι τῷ

ἀνδρὶ μου ὄνομα καὶ καταλειμμένον ὅτι προσώπου
τῆς γῆς. 8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν

γυναῖκα· ὑμῶν οὐκ ἐστὶν βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκόν σου,
καὶ γὰρ ὁπλίσθη σου. 9 Καὶ εἶπεν ἡ

γυνὴ ἡ Θεκωίτις πρὸς τὸν βασιλέα· ἐπὶ ἐμὲ,
κύριε μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ὅτι τὸν οἶκόν

τῆς πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θεὸς
αὐτῶν αἰδῶν. 10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· τίς ὁ

καλὸν πρὸς σε, καὶ ἀξίως αὐτὸν πρὸς ἐμὲ,
καὶ ὅς μὴ προσώπῃς ἐπὶ ἀφάρτῳ αὐτῶν. 11 Καὶ

εἶπεν· μνημονεύσας δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον
θεὸν αὐτῶν πληθύνει ἀγγεῖα τῆς αἵματος τῆς

ἀφάρτου, καὶ ὅς μὴ ἐκάρυσεν τὸν υἱὸν μου.
Καὶ εἶπεν· ὅς Κύριος, εἰ πεσέταις ἀπὸ τῆς τρι-

χῆς τῆς γῆς σου ὅτι τὴν γυν. 12 Καὶ εἶπεν
ἡ γυνὴ λαλήσασθαι δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν

κύριόν μου τὸν βασιλέα ῥῆμα. καὶ εἶπεν λα-
λήσας. 13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἵνα πὶ ἐλογίσω

πῶς ὅτι λαὸν θεῶν; ἡ δὲ ῥήματα τῆς βασι-
λείας ὁ λόγος ὅτος ὡς πλημμέλεια, τῆς μὴ ὅτι-

πρὸς αὐτὴν [πρὸς] τὸν βασιλέα τὸν ἐκκαλεσάμενον
αὐτῶν. 14 Ὅτι θοράτῃ σποδανόμενα, καὶ

ὡς τὸ ὕδωρ τὸ κατεφερόμενον ὅτι τῆς γῆς,
ὁ δὲ σινναχριστῆται καὶ ληφεται ὁ θεὸς τὴν

ψυχὴν, καὶ ἀφαιρούμενος λογισμὸς τῆς ἐξ-
ουσίας ἀπ' αὐτῶν ἐκκαλεσάμενος. 15 Καὶ νῦν ὁ ἀλ-

λὸν λαλήσας πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου,
τὸ ῥῆμα οὗτο, ὅτι ῥηται με ὁ λαός, καὶ ἐρᾷ

τὸ δούλῳ σου. λαλήσας δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὁ λαός
εἶπας ποιῶν ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης

αὐτῆς, 16 ὅτι ἀκούει ὁ βασιλεὺς. ῥητάς σου
δὴ τὴν δούλῃ σου αὐτῶν ὅς κύριος τῆς δούλης τῆς

ζητούμενος ἐξάραι με καὶ τὸν υἱόν μου κατὰ τὸ
αὐτὸ σποδανόμενος θεῶν. 17 Καὶ εἶπεν

ἡ γυνὴ· εἴη δὴ ὁ λόγος τῆς κυρίου μου τῆς βα-
σιλείας εἰς θυγατέρας. ὅτι κατὰ ἀγγεῖα τῆς θεῶν,

οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, τῆς ἀκούει τὸ
ἀγγεῖον καὶ τὸ ποτιεῖν. καὶ κύριος ὁ θεὸς σὺ

ἐσθὶς μετὰ σὺ. 18 Καὶ ἀπέκλινεν ὁ βασι-
λεὺς, καὶ εἶπεν πρὸς τὴν γυναῖκα· μὴ δὴ

κρυφῆς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ὁ ἐγὼ ἐπέρωτῶ σε. καὶ
εἶπεν ἡ γυνὴ λαλήσασθαι δὴ ὁ κύριός μου ὁ βα-

σιλεὺς. 19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· μὴ ἡ χεὶρ
Ἰαάκ μετὰ σὺ εἰς πόρτῃ οὗτω; καὶ εἶπεν ἡ

γυνὴ τῷ βασιλεῖ· ὅς ἡ ψυχὴ σου, κύριε μου
βασιλεῦ, εἰ ἐστὶ εἰς τὰ δεξιά ἢ εἰς τὰ ἀριστερά

ὅς πάντα [τῶν] ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ δούλος σὺ Ἰαάκ αὐτὸς ἐπέτι-

λάτο μοι, καὶ αὐτὸς ἐπέτι εἰς τὸ ῥῆμα τῆς
δούλης σου πάντας τῶν λόγους οὗτους. 20

Εἶπεν τῷ βασιλεῖ τὸ προσώπον τῆς ῥήμα-
τος οὗτου, ὁ ἐποίησεν ὁ δούλος σὺ Ἰαάκ τὸν λό-

γον οὗτον. καὶ ὁ κύριός μου [Ἰαάκ] σοφὸς
κατὰ σοφίαν ἀγγεῖα τῆς θεῶν, τῆς γυναικὸς πάντας

τὰ ἐν τῇ γῇ. 21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
Ἰαάκ· ἰδὼ δὴ ἐποίησας σοὶ κατὰ τὸν λόγον σὺ

τῶν. καὶ πορεύθη, [καὶ] ὅτι πρὸς τὸ πᾶν
δαρὸν, τὸν Ἀβουσαλάμ. 22 Καὶ εἶπεν Ἰαάκ

ὅτι προσώπον αὐτῶν ὅτι τὴν γυν., καὶ προσκυ-
νήσας, καὶ ἐυλόγησεν τὸν βασιλέα. Καὶ εἶπεν

Ἰαάκ· σήμερον ἔγνω ὁ δούλος σου ὅτι εὖρον χά-
ριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριε μου βασιλεῦ, ὅτι

ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τῆς
δούλης αὐτῆς. 23 Καὶ ἀνέστη Ἰαάκ, καὶ ἐπο-

ρεύθη εἰς Γεδσὺρ, καὶ ἦσαν τὸν Ἀβουσαλάμ
εἰς Ἱερουσαλὴμ. 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς·

σποδανόμενος εἰς τὸν οἶκόν αὐτῶν, καὶ τὸ προσώ-
πόν μου μὴ βλέπετα. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβου-

σαλάμ εἰς τὸν οἶκόν αὐτῶν, καὶ τὸ προσώπον
τῆς βασιλείας σὺ εἶδεν. 25 Καὶ ὡς Ἀβου-

σαλάμ

λήμμα

πρὸς αὐτὴν

τῶν

ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτῷ τοῖς πόσιν αὐτῷ. Καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς πᾶς δόξα θυ-
ναῖχας τῷ παλλακῶν αὐτῷ φυλάσσειν τὸν οἶκον.
17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖ-
δες αὐτοῦ περὶ, καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρῶν.
18 Καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῷ παρήγον αἰὰ
χεῖρα αὐτῷ, καὶ πᾶς Χερυθδεὶ, καὶ πᾶς ὁ Φε-
λεθδεὶ, καὶ πάντες οἱ Γεδθαῖοι, ἐξακόσιοι ἄνδρες
ταῖς πόλεσιν οἱ ἐλθόντες ἐν τοῖς πόσιν αὐτοῦ ἐν Γεδ, καὶ πο-
εἰς ρευόμενοι ὅτι πρόσωπον τῷ βασιλεὺς. 19 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθδεὶ τὸν Γεδθαῖον·
ἵνα τί πορεύῃ καὶ σὺ μετ' ἡμεῖς; ὅτι σέφε, καὶ
οἶκός μετὰ τῷ βασιλεὺς, ὅτι ξένος εἶ σὺ, καὶ ὅτι
μετόικησας σὺ ἐν τῷ τόπῳ σου. 20 Εἰ ἐχθὲς
πρὸς γέγονας, καὶ σήμερον κινήσῃ μετ' ἡμεῖς
τῷ πορεύειν; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι ἐφ' ὃ ἂν ἐγὼ
πορεύω. ὅτι σέφε, καὶ ὅτι σέφε, καὶ ὅτι σέφε
φύς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύριος ποιήσῃ μετὰ σοῦ
ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. 21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐθδεὶ
τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν· ὦ Κύριος, καὶ ὦ ὁ κύ-
ριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον ὃ ἂν ᾖ
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐὰν εἰς θάνατόν,
καὶ ἐὰν εἰς ζώην, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ δούλος σου.
22 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθδεὶ· δούρο,
καὶ ἀφάδα μετ' ἡμῶν. Καὶ ἀφῆκεν Ἐθδεὶ
ὁ Γεδθαῖος, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ. 23 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαμεν
φωνῇ μεγάλῃ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀρεπορεύοντο,
καὶ ὁ βασιλεὺς ἀφῆκεν ὅσον τῷ χειμάρρῳ
τῶν Κεδρων. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀρεπορεύοντο
ὅτι πρόσωπον ὁδοῦ τῷ ἔρημον. 24 Καὶ ἰδὺ
καὶ γε Σαδδὼκ, καὶ πάντες οἱ Ἀδῶται μετ' αὐ-
τῷ, αἶροντες τὴν κιστὴν ἀφῆκεν Κυρίῳ Σαδ-
βαθάρ. Καὶ ἔστησαν τὴν κιστὴν τῷ θεῷ. καὶ
ἀνέβη Ἀβιάθαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἀφ-
ελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως. 25 Καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς τῷ Σαδδὼκ· ἀποστέφον τὴν κιστὴν
τῷ θεῷ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατιστάτω εἰς τὸν
τόπον αὐτῷ· ἐὰν εὖρα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυ-
ρίου, καὶ ὅτι σέφε με, καὶ δεῖξέ μοι αὐτὴν
καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς. 26 Καὶ ἐὰν εἶπη
οὕτως· οὐκ ἠέλκησα ἐν σοί· ἰδὺ ἐγὼ εἶμι,
ποιεῖται μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδδὼκ τῷ ἱερῇ·
ἴδετε, σὺ ὅτι σέφε εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ,
καὶ Ἀχμαάις ὁ υἱός σου, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱός
Ἀβιάθαρ, οἱ δύο υἱοὶ ἡμῶν μετ' ἡμεῖς. 28 Ἰδε-
τε, ἐγὼ εἶμι σπαιτούμενος ἐν Ἀραβὰθ τῆς ἐρήμου,
ἕως τῷ ἐλθεῖν ῥῆμα ἀπ' ἡμεῖς τῷ ἀπαγγεῖλαι
ἀπέστρεψαν μοι. 29 Καὶ ἀπέστρεψαν Σαδδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ

τὴν κιστὴν τῷ θεῷ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξέ-
στη ἐκεί. 30 Καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀνατολῇ τῆς ἀνα-
τολῆς τῷ ἐλαῶν ἀναβαίνειν καὶ κλαίον, καὶ βάστας
τὴν κεφαλὴν ὅτι περικλυμένος, καὶ αὐτὸς ἐπο-
ρεύετο ἀνυπόδετος. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ οἱ
ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ αἰέ-
σαντο ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες. 31 Καὶ Δαυὶδ
ἀνῆλθεν, λέγοντες· Ἀχτόφελ ἐν τοῖς συσφιρο-
μένοις μετ' Ἀβιαθαίμ. Καὶ εἶπεν Δαυὶδ· ἀφῆ-
κεν δὲ τὴν βυβλίον Ἀχτόφελ, Κύριε ὁ θεός
μου. 32 Καὶ ἰδὺ Δαυὶδ ἐπιστρέφοντος ἕως τῇ
ῥαῖ, ὅτι πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην τῷ θεῷ. καὶ ἰδὺ ῥαῖς
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Χυσι ὁ ἀρχιερεὺς Δαυὶδ,
διερρηγὸς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ γῆ ὅτι τῆς κε-
φαλῆς αὐτοῦ. 33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ·
ἐὰν ἀφῆκας μετ' ἡμῶν, καὶ ἔσθ' ἐπ' ἡμῶν εἰς βά-
σταμα. 34 Καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν ὅτι σέφε-
φης, καὶ ἔφης τῷ Ἀβιαθαίμ· διελήλυθασιν
οἱ ἀδελφοί σου· καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθαι μοι
καὶ ἐλήλυθεν ὁ πατήρ σου· καὶ νῦν πᾶς σου
εἶμι, βασιλεῦ, ἵνα σὺ με ζῇσθαι· πᾶς τῷ πατρί
σου ἡμεῖς τότε καὶ ἀρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δούλος
σου, καὶ ἀφῆκεν ἡμῶν μετὰ τὴν βυβλίον Ἀχ-
τόφελ. 35 Καὶ ἰδὺ μετὰ οὗ ἐκείνου Σαδδὼκ
καὶ Ἀβιάθαρ, οἱ ἱερεῖς. Καὶ ἔσθ' ἡμῶν ῥῆμα ὃ ἐὰν
ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τῷ βασιλεὺς, καὶ ἀναγέλις
τῷ Σαδδὼκ, καὶ τῷ Ἀβιάθαρ, τοῖς ἱερεῖσιν.
36 Ἰδὺ ἐκεί μετ' αὐτοῦ δύο υἱοὶ αὐτοῦ, Ἀχ-
μαάις υἱὸς τῷ Σαδδὼκ, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ
Ἀβιάθαρ. Καὶ ἀποστέλτετε ἐν χιρὶ αὐτοῦ πρὸς
μετὰ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃτε. 37 Καὶ εἰσῆλ-
θεν Χυσι ὁ ἀρχιερεὺς Δαυὶδ εἰς τὴν πό-
λιν, καὶ Ἀβιαθαίμ ἐπορεύετο εἰς τὴν πό-
λιν Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. 15.

Κ ΑΙ Δαυὶδ ἀφῆκεν βραχὺ πρὸς τῆς
ῥαῖ, καὶ ἰδὺ Σαδδὼκ τὸν πατριάρχον Μεμ-
φθαδαί εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ῥαῖς
Σαδδὼκ
ζεύγος ὄνων ὅτι σπαιτούμενος, καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἀφῆ-
κόσιοι ἄρτοι, καὶ ἐκατὸν σαφίδες, καὶ ἐκατὸν
φοίνικες, καὶ νέβελ οἶνου. 2 Καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς πρὸς Σαδδὼκ· τί βρῶτά σοι; καὶ εἶπεν
Σαδδὼκ· τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τῷ βασιλεὺς
τῷ ὅτι σπαιτούμενος, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες
εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πίνειν τοῖς
ὀκλειμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς· καὶ σὺ ὁ υἱὸς τῷ κυρίου σου; καὶ
εἶπεν Σαδδὼκ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδὺ κατέβη ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἶπεν· σήμερον ὅτι σπαιτούμενος μοι
ὁ οἶκος

ὁ οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τῷ πατρὶς μου.

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιδῶν· ἰδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ὄντι Μεμφιδουαί. Καὶ εἶπεν Σιδῶν πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· εὐρεῖμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κλέμει μὲν βασιλεῦ.

5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς Βαυρὶμ. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οὐκ Σαῦλ, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Σεμὶ, υἱὸς Γηθῶν· ἐξῆλθεν ἐκ πορευόμενου καὶ κατὰ ὁδὸν.

6 καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ, καὶ πάντες τὰς παῖδας τῷ βασιλεῶς Δαυὶδ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ διζῶν αὐτῷ καὶ ἐξ ἐναντίου τῷ βασιλεῶς.

7 Καὶ οὕτως ἔλεγεν Σεμὶ ὅτι τῷ κατὰ ὁδὸν αὐτόν· ἐξελθε ἐκταῖ ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ πρὸς τὸν θάνατον.

8 Ἐπετρέφει Κύριος ὅτι σὲ πάντα τὰ αἱμάτα τῷ οὐκ Σαῦλ, ὅτι ἐβασίλευσας αὐτῷ· καὶ ἔδωκεν Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβισαλὼμ τῷ υἱῷ σου. καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ.

9 Καὶ εἶπεν Ἀβισαλὼμ υἱὸς Σαυὺ πρὸς τοὺς βασιλεῖς· ἵνα τί κατὰ ὁδὸν αὐτόν ὁ κύων ὁ τεθνηκώς ἔστος τὸν κύων μου τὸν βασιλεῖα; ἀφαιρήσονται δὴ, καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαυὺ; ἀφετε αὐτόν, καὶ οὕτως κατὰ ὁδὸν αὐτόν, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ κατὰ ὁδὸν αὐτόν τὸν Δαυὶδ.

καὶ πῶς ἐρῶ, ὡς πῶς ἐποίησας οὕτως; 11 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Ἀβισαλὼμ καὶ πρὸς πάντας τὰς παῖδας αὐτοῦ· ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητᾷ τὴν ψυχὴν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τῷ ἱμῶνι· ἀφετε αὐτόν, καὶ κατὰ ὁδὸν αὐτόν, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος.

12 Εἰπὼς ἰδοὺ Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, καὶ ὅτι ἐτρέφει Κύριος ἐλπίς μοι ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς κατὰ ὁδὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ.

13 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἀνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ Σεμὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρῆς τῷ ὄρει ἐχόμενα αὐτῷ πορευόμενος, καὶ κατὰ ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ, καὶ τῷ χροὶ πάσων.

14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκ Βαυρὶμ, καὶ ἀνέψαυον ἐκεῖ.

15 Καὶ Ἀβισαλὼμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνδρῶν Ἰσραὴλ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐγενήθη ἡ νύκτα ἦλθεν Χουσί ὁ ἀρχιερεὺς Δαυὶδ πρὸς Ἀβισαλὼμ, καὶ εἶπεν Χουσί πρὸς Ἀβισαλὼμ· ζήτω ὁ βασιλεὺς.

17 Καὶ εἶπεν Ἀβισαλὼμ πρὸς Χουσί, ὅτι τοῦτο τὸ ἐλεός σου μετὰ τῷ ἐταίρῳ σου; ἵνα τί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τῷ ἐταίρῳ σου; 18 Καὶ εἶπεν Χουσί πρὸς Ἀβισαλὼμ· οὐχί, ἀλλὰ κατόπισθεν ἔξελέ-

ξατο Κύριος, καὶ ὁ λαὸς ἔστος, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, αὐτῷ ἔσονται, καὶ μετ' αὐτοῦ κατὰ ὁδὸν αὐτοῦ.

19 Καὶ τὸ δεύτερον πῖνι ἐγὼ δαλεύσω; οὐχὶ ὁ ἄνθρωπος τῷ υἱῷ αὐτοῦ; κατὰ ὁδὸν αὐτοῦ πῖνι τῷ πατρὶς σου, οὕτως ἔσονται [καὶ] ὁ ἄνθρωπος σου.

20 Καὶ εἶπεν Ἀβισαλὼμ πρὸς Ἀχιτόφελ· φέρετε ἐαυτοὺς βυβλίον ἵνα ποιήσωμεν.

21 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβισαλὼμ· εἰσέλθε πρὸς τὰς παλλακὰς τῷ πατρὶς σου, ἅς κατελείπει φυλάσσειν τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀκού-

σιν πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι ἡμῶναι τὸν πατέρα σου, καὶ οὐκ ἔσονται αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.

22 Καὶ ἐπῆλθεν τῷ Ἀβισαλὼμ τὴν σκηνὴν ὅτι τὸ δῶμα, καὶ εἰσῆλθεν Ἀβισαλὼμ πρὸς τὰς παλλακὰς τῷ πατρὶς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς πάντος Ἰσραὴλ.

23 Καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ ἡ ἐβλαύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρῶταις, ὅτι πρὸς τοὺς ἐπὶ τῇ ἐν λόγῳ τῷ κυρίου· ὅτι πᾶς ἐπὶ τῇ ἐν λόγῳ τῷ κυρίου ἡ βουλὴ τῷ Ἀχιτόφελ καὶ γὰρ τῷ Δαυὶδ καὶ γὰρ τῷ Ἀβισαλὼμ.

ΚΕΦ. 16'.

ΚΑΙ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβισαλὼμ· ἐπιλέξω δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστήσομαι, καὶ κατὰ ὁδὸν αὐτοῦ Δαυὶδ τὴν νύκτα.

2 Καὶ ἐπελούσομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσίν, καὶ ἐκρήσω αὐτόν, καὶ ἐκφεύξεταί πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλεῖα μονώτατον.

3 Καὶ ὅτι ἐτρέφει πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ, ὅτι πρὸς τὸν ὅτι ἐτρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτοῦ. Πλὴν ψυχὴν ἐλπίς ἀνδρὸς σὺ ζητῇς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἐστὶ εἰρήνη.

4 Καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβισαλὼμ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ. 5 Καὶ εἶπεν Ἀβισαλὼμ· καλέσατε δὴ καὶ γὰρ τὸν Χουσί τὸν Ἀραχεὶ, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ ὄνειρόν σου αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτοῦ.

6 Καὶ εἰσῆλθεν Χουσί πρὸς Ἀβισαλὼμ. Καὶ εἶπεν Ἀβισαλὼμ πρὸς αὐτόν, λέγων· κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ· ποιήσωμεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μὴ, σὺ λάλησον.

7 Καὶ εἶπεν Χουσί πρὸς Ἀβισαλὼμ· οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλὴ ἡ ἐβλαύσατο Ἀχιτόφελ τὸ ἅπαξ τῷτο. 8 Καὶ εἶπεν Χουσί· σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τὰς ἀνδρας αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ εἰσιν σφόδρα καὶ κατὰ πικροὺς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ὡς ἄρκτος ἡ τεκνωμένη ἐν ἀρχῇ καὶ πατὴρ σου ἀνὴρ πολεμιστής, καὶ ἔμνη κατὰ ὁδὸν αὐτοῦ.

9 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν τῷ ὄρει.

ἐν τῷ τῷ βόμῳ, ἢ ἐν τῷ τόπῳ, καὶ ἐπὶ
 ἐν τῷ ὅτι αὐτοὶ ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀνάστη
 ὁ ἀνάστη, καὶ ἐπὶ ἐγενήθη θραύσις ἐν τῷ λαῷ
 τῷ ὅτι αὐτοὶ Ἀβισσαλὼν. 10 καὶ γὰρ αὐτοὶ ὡς
 δυνάμεις, ὅτι ἡ καρδία καὶ ὡς ἡ καρδία τῷ
 λέοντι, τῇ κομῇ πακίτεται ὅτι οἶδεν πᾶς Ἰσ-
 ραὴλ, ὅτι δυνάτος ὁ πατήρ σου, καὶ οἱ υἱοὶ δυνά-
 μεις, οἱ μὲν αὐτῶν. 11 Ὅτι ὅταν ἐγὼ συν-
 σκεδασθῶ, καὶ συναχθῶντος συναχθῶντος ὅτι σὲ
 πᾶς Ἰσραὴλ ἐπὶ Δαν καὶ ὡς Βηρσαβέ, ὡς ἡ
 ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος, καὶ τὸ
 πρῶτον σου πορεύσονται ἐν μέσῳ αὐτῶν.
 12 Καὶ ἤκουον ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ ὅ-
 ταν εὐρώμεν αὐτοὺς ἐκ, καὶ παρεμβάλλομεν ἐπ'
 αὐτοὺς, ὡς πῖπῃ ἡ δρόσος ὅτι τὴν γῆν, καὶ ὅ-
 ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνδράσιν
 τοῖς μὲν αὐτῶν καὶ γὰρ εἶα. 13 Καὶ ἐὰν εἰς τὴν
 πόλιν συναχθῇ, καὶ λήψεται πᾶς [ἀνὴρ] Ἰσ-
 ραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην χρονία, καὶ συ-
 ρύμεν αὐτὴν ὡς εἰς τὸν χειμάρρου, ὅπως μὴ
 καταλειφθῇ ἐκ μὴδ' ἑνός. 14 Καὶ εἶ-
 πεν Ἀβισσαλὼν καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ· ἀγαθὴ
 ἡ βουλὴ Χουσί τῷ Ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν
 Ἀχιτόφελ. Καὶ κύριος οὐκ ἐλάττωσεν τὴν βουλὴν
 αὐτῶν ἐπὶ τῷ Ἀβισσαλὼν τὰ κακὰ
 πάντα. 15 Καὶ εἶπεν Χουσί πρὸς Σαδὼκ
 καὶ Ἀβιάθαρ, τὴν ἱερεῖς· ὅπως καὶ οὕτως συνεβί-
 λευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβισσαλὼν καὶ τοῖς πρεσ-
 βυτέροις Ἰσραὴλ· καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβί-
 λωσα ἐγώ. 16 Καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ,
 καὶ ἀπαγγέλατε τῷ Δαυὶδ, λέγοντες· μὴ αὐ-
 λισθῇς τῷ ὕμῳ ἐν Ἀραβίᾳ τῆς ἐρήμου, καὶ
 γὰρ ἀφαιρήσονται ἀπὸ σοῦ, μήποτε καταπῇ τὸν
 βασιλεῖα, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ.
 17 Καὶ ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάς εἰσῆλθον ἐν
 τῇ σπηρῇ Ραῦλ, καὶ ἐπαράδωκε τὴν παιδίαν, καὶ
 ἀνήγειρεν αὐτοὺς. Καὶ αὐτοὶ πορεύοντο, καὶ ἀνα-
 γέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Δαυίδ, ὅτι ὅτι ἐδυνάτω
 ὁφθῆναι τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. 18 Καὶ
 εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον, καὶ ἀπήγγελεν τῷ Ἀβισ-
 σαλὼν. Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχὺς, καὶ
 εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν ἀνδρός ἐν Βαυρέμ· καὶ αὐ-
 τῷ λακκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.
 19 Καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ διεπίπασεν τὸ ὅτι
 ἐκλυμμα ὅτι πρῶτον τῷ λακκῷ, καὶ ἐφυγον
 ἐπ' αὐτῷ Ἀραβῶν, καὶ ἐκ ἐργάσθη ῥῆμα. 20 Καὶ
 ἦλθαν οἱ παῖδες Ἀβισσαλὼν πρὸς τὴν γυ-
 ναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶπαν· ὡς Ἀχιμάς
 καὶ ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ· παρῆλ-

τον μακρὸν τῷ ὕδατι καὶ ἐξήτησαν, καὶ οὐχ
 εἶδον, καὶ ἀνέβησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ. 21 Ἐγί-
 νητα δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀνέβησαν
 ἐκ τῷ λακκοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἀνήγει-
 λαν τῷ βασιλεῖ Δαυίδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυίδ·
 ἀνάστη, καὶ ἀφαιρήσεται τὰς ταχὺς τὸ ὕδωρ, ὅτι ὅπως
 ἐδυνάτωσθε σὲ ὁ ἄνθρωπος Ἀχιτόφελ. 22 Καὶ
 ἀνέστη Δαυίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μὲν αὐτῶν, καὶ διέ-
 βησαν τὸν Ἰορδάνην ὡς τὸ φεῖν τῷ ποταμῷ, ὡς
 εἶδος ἐκ ἑλάνθης ὅς ἐ δύναντο τὸν Ἰορδάνην. 23 Καὶ
 Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι ἐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτῶν, καὶ
 ἐπίστανται τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀπῆλθεν εἰς
 τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν καὶ ἐνέειλεν
 τῷ ὄκῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν, καὶ ἀπῆλθεν, καὶ
 ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῷ πατρὸς αὐτοῦ. 24 Καὶ
 Δαυίδ διῆλθεν εἰς Μααθαίμ, καὶ Ἀβισσαλὼν
 διῆλθεν τὸν Ἰορδάνην, αὐτοὺς, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ
 μὲν αὐτῶν. 25 Καὶ τὸν Ἀβισσαλὼν κατέστησεν
 Ἀβισσαλὼν ἀπὸ Ἰωάβ ὅτι τῆς δυνάμεως. Καὶ τῷ
 Ἀβισσαλὼν ὡς ἀνδρὸς, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Ἰοθὴρ ὁ Ἰσ-
 ραηλῆτις, ὅπως εἰσῆλθεν πρὸς Ἀβισσαλὼν, θυγατέρα
 Νάας, ἀδελφῆ Σαφίᾳς μητρὸς Ἰωάβ. 26 Καὶ
 παρεβόησεν πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβισσαλὼν εἰς
 τὴν γῆν Γαλαὰδ. 27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν
 Δαυίδ εἰς Μααθαίμ, καὶ Οὐρὶαῖ ὡς Νάας ἐκ
 Ῥαββὰδ υἱὸν Ἀμμὸν, καὶ Μαχίρ ὡς Ἀμμὸν ἐκ ὡς Ἀμμὸν
 Λαδὰβ, καὶ Βαζελλαὶ ὁ Γαλααδῆτις ἐκ Ῥα-
 γλεῖμ. 28 Ἠνέχθη δὲ καὶ κόπας, καὶ ἀμφι-
 τάποις, καὶ λέβητας δέκα, καὶ πᾶν κέραν, καὶ
 πυροὺς, καὶ κριθὰς, καὶ ἄλλουσι, καὶ ἄλλουσι,
 καὶ κύαμοι, καὶ φακόν, 29 Καὶ μέλι, καὶ
 βέτυροι, καὶ πρῶτα, καὶ Σαφφὼν βοῶν
 καὶ πρῶτον τῷ Δαυίδ, καὶ τῷ λαῷ τῷ
 μὲν αὐτῶν φαγεῖν ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς πυνῶν, καὶ
 διψῶν, καὶ ἐκλυμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐκλυμῶν

Κ Ε Φ. ΙΗ.

1 **Κ**ΑΙ ἀπεστέφισεν Δαυίδ τὸν λαὸν τὸν
 μὲν αὐτῶν, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν
 ἐκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους. 2 Καὶ
 ἀπέστειλεν Δαυίδ τὸν λαόν, τὸ τρίτον ἐν χειρὶ
 Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβισαί, υἱὸς Σαφίᾳς,
 ἀδελφῆ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Εἰθθαί
 τῷ Γεδθαιού. Καὶ εἶπεν Δαυίδ πρὸς τὸν λαόν·
 ἔξελθον ἐκλενόμενοι καὶ γὰρ ἐγὼ μετ' ὑμῶν.
 3 Καὶ εἶπαν· ὅτι ἐξελθόντες, ὅτι ἐὰν φυγῇ φύ-
 γομεν, ὅτι θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν· καὶ ἐὰν
 ἀποθάνομεν τὸ ἡμῶν ἡμῶν, ὅτι θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς
 καρδίαν, ὅτι οὐ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάρχοι. Καὶ
 νῦν ἀγαθόν, ὅτι ἐσθ' ἡμῶν ἐν τῇ πόλιν βοήθεια.
 4 Καὶ

4 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς· ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσατε. Καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔξεπορεύετο εἰς ἐκδοιτάδας καὶ εἰς χιλιάδας. 5 Καὶ οὐκ εἰλάβετο ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ, καὶ πρὸς Ἀβισαί, καὶ τῷ Ἐθθαί, λέγων· φείσασθε μου τὸ παιδάριον, τὸν Ἀβεσαλωμ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐν τῇ πύλει τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἀρχαῖς ὡς ἔτατο Ἀβεσαλωμ. 6 Καὶ ἔξῃλθεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐνδοκίαν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραΐμ. 7 Καὶ ἔπαισεν ὁ δαυὶδ [πᾶς] ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐκδοκίαν τῷ παῖδι Δαυὶδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραύσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔκαστος χιλιάδας ἀνδρῶν. 8 Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπασμένος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας πᾶσι τῆς γῆς. Καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τῷ χαβεραγὶν ἐκ τοῦ λαοῦ ὡς ἐπὶ χαβεραγὶν ἡ μάχη ἐκ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. 9 Καὶ συνήντησεν Ἀβεσαλωμ ἐκδοκίαν τῷ παῖδι Δαυὶδ, καὶ Ἀβεσαλωμ ἐπὶ δόρυ καὶ ὅτι τῆς ἡμέρας αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὡς πρὸς τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ συνεπλάκει ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐκ τῆς δρυὸς, καὶ ἐκρεμάσθη ἀναμίστοις τῶν ὄντων καὶ ἀναμίστοις τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὁ ὡς πρὸς αὐτὴν, παρῆλθεν. 10 Καὶ ἴδεν ἄνθρωπος εἰς, καὶ ἀνήγγειλεν πρὸς Ἰωάβ, καὶ εἶπεν· ἴδὲ ἐώρακα τὸν Ἀβεσαλωμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυὶ. 11 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ πρὸς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ ἴδὲ ἐώρακα· τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκ εἰς τὴν γῆν; καὶ ἐγὼ αὖ ἐδεδόκα ἐν δόρυ ἀρμεῖν καὶ ὡς ζώνην μίαν. 12 Εἶπεν δὲ ὁ ἄνθρωπος πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἐγὼ εἰμι ἴσημι ἐπὶ ταῖς χεῖράς μου χιλιάδας σὺν δόρυ ἀρμεῖν, καὶ μὴ ἐπιβάλλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τῆς βασιλείας, ὅτι ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν οὐκ εἰλάβετο ὁ βασιλεὺς σοι, καὶ τῷ Ἀβισαί, καὶ τῷ Ἐθθαί, λέγων· φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον, τὸν Ἀβεσαλωμ. 13 μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ φυλῇ αὐτοῦ ἀδικίαν, καὶ πᾶς λόγος ὃς λήσεται ἐπὶ τῆς βασιλείας, καὶ σὺ γὰρ ἔστη ἐξουσίαν. 14 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ· τὸ ἐγὼ ἀρμεῖν ἐνώπιόν σου. Καὶ ἔλαβεν Ἰωάβ τρία βέλη ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπέπηξεν αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν Ἀβεσαλωμ, ἐπὶ αὐτῷ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς. 15 Καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παῖδες αἰεθρῶν τὰ σκῆλη Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσαλωμ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. 16 Καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ ἐν καρδίᾳ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τῷ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωάβ τὸν λαόν. 17 Καὶ ἔλαβεν τὸν Ἀβεσαλωμ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθρον τὸν μέγαν, καὶ ἐσάλπισεν ἐπ' αὐτὸν σιμὸν αἰεθρῶν μέγαν σφόδρα. Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἄνθρωπος εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ. 18 Καὶ Ἀβεσαλωμ ἐπὶ ζῶν ἔλαβεν, καὶ ἐσάλπισεν αὐτῷ [λαβεῖν] τὴν σῆλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς βασιλείας, [ὡς] ὅτι εἶπεν· οὐκ ἔστι μοι υἱὸς ἐν τῷ ἀγαμῆσθαι τὸ ὄνομα μου, καὶ ἐκάλεισεν τὴν σῆλην ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεισεν τὴν σῆλην, καὶ Ἀβεσαλωμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 19 Καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ εἶπεν· δάμα δὲ, καὶ εὐαγγελιστὴς τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινεν Κύριος ἐκ χειρὸς τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ. 20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ· ἐκ ἄνθρωπος εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγελιστὴς ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐκ εὐαγγελιστῶν ὃς ἔνεκεν ὁ υἱὸς τῆς βασιλείας ἀπέθανεν. 21 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Χυσι· βαδίσας ἀνάγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες. Καὶ προσεκύνησεν Χυσι τῷ Ἰωάβ, καὶ ἔξῃλθεν. 22 Καὶ προσέτετο ἐπὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ, καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἔσται ὅτι δάμα καὶ ἐγὼ ὀπίσω τῷ Χυσι. Καὶ εἶπεν Ἰωάβ· παπὶ τῷ σὺ πρέχεις, καὶ ἐμὲ δέω, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγελία πρὸς ὠφέλειαν πορευομένου. 23 Καὶ εἶπεν· τί γὰρ ἐὰν δάμα; Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ· δάμα. Καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας ὁδὸν τῆς Καρχήρ, καὶ ὡς πρὸς τὸν Χυσι. 24 Καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀναμίστοις τῷ δόρυ πυλῶν, καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δάμα τῆς πύλης πρὸς τὸ πύλον, καὶ ἐπῆρεν τὴν ὀφθαλμὸς αὐτοῦ, καὶ εἶδεν, καὶ ἴδὲ ἄνθρωπος πρέχων μόνος ἐνώπιόν αὐτοῦ. 25 Καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς, καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγέλιον ἐν τῷ σάματι αὐτοῦ. Καὶ ἐπεστέλλετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων. 26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἔπερον πρέχοντα. Καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τὴν πύλην, καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἄνθρωπος πρέχων μόνος. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καὶ γὰρ οὗτος εὐαγγελιστής. 27 Εἶπεν δὲ ὁ σκοπὸς· ἐγὼ ὄρω τὸν δρόμον τῷ πρὸς τὸν δρόμον Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἄνθρωπος ἀγαθὸς οὗτος, καὶ γὰρ εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλάσεται. 28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰρήνη καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς, ὅτι πρὸς αὐτὸν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς σου, ὃς ἀπέκλεισεν τὴν ἄνδρα τὴν ἀντάραξάν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ κυρίῳ μετὰ τῷ βασιλεῖ. 29 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ,

καὶ Ἀβισσαλώμ; Καὶ εἶπει Ἀχμιάας ἑδοῖτο τὸ
 πληῆος τὸ μέγα τῷ Σποσπύλακ τοῖ δούλῳ τῷ βα-
 σιλέως Ἰσαὰβ καὶ τοῖ δούλῳ σου, καὶ οὐκ ἔργον
 τί ἐλά. 30 Καὶ εἶπει ὁ βασιλεὺς ὅτι πρε-
 ψον, σπλάσσει ὧν. Καὶ ἐπεγράφη, καὶ ἔση.
 31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χωσὶ πῤεγενέτο, καὶ εἶπει πρὸς
 βασιλῆ· εὐαγγελισθήτω Χωσὶ ὁ κύριός μου ὁ
 βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινεν σοι Κύριος σήμερον ἐκ χει-
 ρὸς πάντων τῶν ἐγερσμένων ὑπὲρ σέ. 32 Καὶ
 εἶπει ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χωσὶ· οἱ εἰρήνη πρὸς
 σομάριον, καὶ Ἀβισσαλώμ; Καὶ εἶπει Χωσὶ·
 γένοιτο, ὥς τὸ σομάριον, οἱ ἐχθροὶ τῷ κυρίῳ μου
 τῷ βασιλέως, καὶ πάντες ὅσοι ἐπανάστησαν ἐκ
 αὐτῶν εἰς κακία. 33 Καὶ ἐπαράχθη ὁ βασι-
 λεὺς, καὶ ἀνέστη εἰς τὸ ὑδραῖον τῆς πόλεως, καὶ
 ἔκλαυσεν, καὶ οὕτως εἶπει· οὐ πρὸς πορεύεσθαι αὐ-
 τὸν ἡμέ μου Ἀβισσαλώμ, ἡμέ μου, ἡμέ μου Ἀβισσα-
 λώμ, τίς δώη τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; Ἀβισ-
 σαλώμ, ἡμέ μου, ἡμέ μου.

Κ Ε Φ. ΙΘ΄.

1 **Κ**ΑΙ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωᾶβ, λέγοντες· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ὅτι Ἀβισσαλαίμ. 2 Καὶ ἐγένετο ἡ σὺν-
εία ὃν τῇ ἡμέρᾳ ὁκτείνῃ εἰς πένθος πᾶσι τῷ
λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ὃν τῇ ἡμέρᾳ ὁκτείνῃ
λέγων, ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ὅτι τῷ υἱῷ αὐ-
τοῦ. 3 Καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ὃν τῇ ἡμέρᾳ
ὁκτείνῃ εἰσπλῆν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς ἀφ-
ᾧ αἰχυνόμενος κλέπτεται ὁ λαός, οἱ αἰχμωδῶντες ἐν τῷ φυγεῖν αὐ-
τοῦ ὃν πολέμῳ. 4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέκυ-
ψεν πρὸς αὐτοὺς· καὶ ἐκραζεν ὁ βασιλεὺς
[ὃν] φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· ὑμεῖς μου Ἀβισσα-
λαίμ, Ἀβισσαλαίμ, ὑμεῖς μὲν, ὑμεῖς μὲν. 5 Καὶ εἰσπλ-
θὲν Ἰωᾶβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον, καὶ
εἶπεν· κατήχημαί σήμερον τὸ πρὸς αὐτοὺς πᾶν-
τα τῷ δούλῳ σου τῷ Ἰεζαριώτῃ σι σήμερον,
καὶ τὴν ψυχὴν τῷ υἱῷ σου, καὶ τῷ θυγατέ-
ρι σου, καὶ ψυχὴν τῷ γυναικῶν σου, καὶ ψυ-
χὴν τῷ παλλακῶν σου, 6 τῶ ἀγαπᾶν τῆς
μουσουλῆς σου, καὶ μουσὴν τῆς ἀγαπῶντῆς σου.
Καὶ ἀνέχευας σήμερον, ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἀρχόν-
τες σου, ὅσοι παῖδες· ὅτι ἐγνωκαί σήμερον, ὅτι
εἰ Ἀβισσαλαίμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς νεκροί σήμε-
ρον, ὅτι τότε τὸ εὐθὺς καὶ ὃν ὀφθαλμοῖς σου.
7 Καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε, καὶ λάλησον εἰς τὴν
καρδίαν τῷ δούλῳ σου, ὅτι οὐκ ἐγὼ ἄμωσα,
ὅτι εἰ μὴ ὁκτορεύσῃ σήμερον, εἰ ἀυλίσθηται
μὲν σὺ ἀνὴρ τὴν νύκτα ταύτην. Καὶ ὅτι ἡμεῖς
σταυρωμένοι, καὶ κακόν σοι τὸτο ὡς πᾶν τὸ κα-

8 Καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ
 πύλῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀτήγγειλαν, λέγοντες·
 ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πύλης. Καὶ
 εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ βασι-
 λέως· καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ σκηνώματός
 αὐτοῦ. 9 Καὶ νῦν πᾶς ὁ λαὸς κηρύττει ἐν
 πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες· ὁ βασιλεὺς
 Δαυὶδ ἐρύσσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς [ἐκ τῆς] πάν-
 των τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐρύσσει ἡμᾶς
 ἐκ χειρὸς ἁλλοφύλων, καὶ νῦν πέρθει ἐκ
 τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐκ
 τῆς Ἀβισσαλαίμ. 10 Καὶ Ἀβισσαλαὶμ ὃς ἐχρί-
 σαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ
 νῦν ἵνα πῇ ὑμεῖς καφεύετε τῷ ὀπίσθῳ [ἐκ τῆς]
 τοῦ βασιλέως; καὶ τὸ ῥῆμα πάντος Ἰσραὴλ ἦλ-
 θεν πρὸς τὸν βασιλέα. 11 Καὶ ὁ βασιλεὺς
 Δαυὶδ ἀπέστειλεν πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀθιάμ, τὰς
 ἱερεῖς, λέγων· λαλήσατε πρὸς τὰς θρο-
 νούχους Ἰδὰ, λέγοντες· ἵνα πῇ γί-
 νηται τῷ ὀπίσθῳ [ἐκ τῆς] τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ; καὶ λόγος πάντος Ἰσραὴλ ἦλθεν πρὸς τὸν
 βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 12 Ἀδελφοί μου
 ὑμεῖς, ὅσα μὲν καὶ σάρκες μὲν ὑμεῖς, ἵνα πῇ γί-
 νηται ἔσθαι τῷ ὀπίσθῳ τοῦ βασιλέως εἰς τὸν
 οἶκον αὐτοῦ; 13 Καὶ τῷ Ἀμωσά ἔρετε· ἔχ
 ὁμοῦ μὲν καὶ σὰρξ μὲν σύ; καὶ νῦν ἴδε ποιή-
 σαι μοι ὁ θεὸς καὶ ταῦτα ἐρωθεῖν, εἰ μὴ ἄρχων
 διωόμενος ἔσθαι ὁνόπτιον ἑμοὶ πάσας τὰς ἡμέρας
 ἀντὶ Ἰωάβ. 14 Καὶ ἔκλινεν τὴν καρδίαν παν-
 τὸς ἀνδρὸς Ἰδὰ ὡς ἀνδρὸς ἐνός. Καὶ ἀπέστειλεν
 πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες· ὀπίσθῳ, σὺ,
 καὶ πάντες οἱ δούλοι σου. 15 Καὶ ἐπέστρεψεν
 ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς Ἰορδάνου. Καὶ
 ἄνδρες Ἰδὰ ἦλθον εἰς Γάλαλα τῷ πορεύεσθαι
 εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλεῖ, ἀφ' ὧν τὸν βα-
 σιλέα τὸν Ἰορδάνην. 16 Καὶ ἐπείχων Σεμεὶ,
 υἱὸς Γηρά υἱὸς τῷ Ἰεμεὶ, ἐκ Βαβεῖμ, καὶ κατέβη
 μετὰ ἀνδρὸς Ἰδὰ εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλεῖ
 Δαυὶδ, 17 καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τῆς
 Βενιαμὴν, καὶ Σιδὰ τὸ παρθένον τῆς οἴκου Σαῦλ,
 καὶ δεκαπέντε υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος
 δούλος αὐτοῦ μὴ ἀπὸ καὶ κατέβησαν τὸν Ἰορδάνην
 ἐμπαροῦσαι τῷ βασιλεῖ. 18 καὶ ἐλευ-
 τέρησαι τὴν λειτουργίαν τῷ βασιλεῖ τῶν ἀφ' ὧν
 τὸν βασιλέα, [καὶ δέξαι ἀφ' ὧν τῶν ἐξ-
 ὑμῶν τὸν οἶκον τῷ βασιλεῖ] καὶ τῶν ποιῶν
 τὸ εὐχὸς ἐκ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ. Καὶ Σεμεὶ υἱὸς
 Γηρά ἔπεσεν ὅτι ἐρωσεν αὐτὸν ἐν ὄψει τῷ βα-
 σιλεῖ, ἀφ' ὧν τὸν Ἰορδάνην, 19 καὶ

19 **Αβελονισά**· εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα· μὴ δὲ λογιζάσθαι ὁ κύριός μου ἀνομίαν, καὶ μὴ μετὰ τῆς ὅσας ἡδίκησεν ὁ πᾶς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξέπερεύετο ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξ Ἰερουσαλὴμ, τῷ ἰδοὺ τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. 20 Ὅτι ἔγνω ὁ δούλός σου, ὅτι ἐγὼ ἡμαρτον· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἤλθοι σήμερον πρὸς πᾶντὸς οἴκου Ἰωσήφ, τῷ κατεβῆναι με εἰς ἀπαντῶν τῷ κυρίου μου τῷ βασιλέως. 21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀβισαὶ υἱὸς Σαρουίας, λέγων· μὴ ἀπὸ οὗτου ἔθρονα παρρησιάζεσθαι Σεμεὶ, ὅτι κατενόησας τὸν χεῖρόν κυρίου; 22 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ· τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουίας, ὅτι γίνεσθε μοι σήμερον εἰς ὀπίσθετον; σήμερον ἔθρονα παρρησιάζεσθαι τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον [ἐμοὶ] ἐγὼ βασιλεύω ὅτι τὸν Ἰσραὴλ. 23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ· ἔμὴ δαπάνης. Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. 24 Καὶ Μεμφιβοσθαὶ υἱὸς Σαδὶ κατέβη εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλέως, καὶ ἔκ ἐκείνου πόντος τὸν πόδας αὐτοῦ, ὥστε ἀνυχίστατο, ὥστε ἐποίησεν τὸν μύστακα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔκ ἐπλήυνει ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς πᾶρεγένετο ἐν εἰρήνῃ. 25 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἰερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ, Μεμφιβοσθαί; 26 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθαί· κύριέ μου βασιλεὺς, ὁ δούλός μου πᾶρεσχίστατό με, ὅτι εἶπεν ὁ πᾶς σου αὐτῷ ὀπίσθεξόν μοι τιμὴν οἶον, καὶ ὀπίσθε ἐκ' αὐτῷ, καὶ πορεύσῃ με τῷ βασιλέως, ὅτι χαλὸς ὁ δούλός σου. 27 καὶ μετῴδουσιν ἐν τῷ δῶλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα· καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἀγγελοῦ τῷ ἰδοὺ, καὶ ποιήσῃ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. 28 Ὅτι ἐκ τῷ πᾶσι ὁ οἶκος τῷ πατρός μου, ἀλλ' ἢ ὅτι αἰσθῆς θοράτῃ καὶ κυρίῳ μου καὶ βασιλῆϊ καὶ ἔθνης τὸν δούλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τιμὴν πρᾶπτεζάν σου. καὶ τί ἐστι μοι ἐπὶ δικαίωμα, καὶ τῷ κεκραγῆναι με ἐπὶ πρὸς τὸν βασιλέα; 29 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἡγάτι λαλεῖς ἐπὶ τῶν λόγους σου; εἶπον· σὺ καὶ Σιδά διελέαθε τὸν ἀγρόν. 30 Καὶ εἶπεν Μεμφιβοσθαί πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ τὰ πάντα λαβέτω με τὸ πᾶρ γενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 31 Καὶ Βερζελλεὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ῥωγελλείμ, καὶ διέβη μετ' τῷ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην, ἐκπέμψαι αὐτοὺς τὸν Ἰορδάνην. 32 Καὶ Βερζελλεὶ ἀνὴρ φρεσβύτερος σφόδρα, υἱὸς οὐροδονοῦ ἐπὶ, καὶ αὐτὸς διέ-

ὁρῶν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Μα-
 ναίμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ὄντι σφόδρα. 33 Καὶ
 εἶπε ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλεὶ· σὺ ἀγαθήσῃ
 μετ' ἐμῷ, καὶ ἀγαθρέψῃ τὸν οἶκόν σου μετ' ἐμοῦ
 ἐν Ἱερουσαλὴμ. 34 Καὶ εἶπε Βερζελλεὶ πρὸς
 τὸν βασιλέα· πῶσαι ἡμέραι ἐτὶ ζῶνός μου, ὅτι
 ἀναθήσομαι μὲν τῷ βασιλείῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ; οὐ
 35 Υἱὸς οὐδὲν ἔχω ἐγὼ εἰμὶ σήμερον, εἰ μὴ
 γνῶσομαι ἀναμέσον ἀγαθῶ καὶ κακοῦ; εἰ γὰρ
 σέτα· ὁ δούλος σου ἐπ' ὃ φάρομαι ἢ πόνομαι; ἢ
 ἀκύνωμαι ἐπὶ φωνῇ ἀδούλων ἢ ἀδούτων; καὶ ἵνατί
 ἔσται ὁ δούλος σου ἐπ' καὶ εἰς φορτίον ὅπῃ τὸν κύ-
 ριόν μου τὸν βασιλέα; 36 Ὡς βραχὺ ἀγα-
 θήσεται ὁ δούλος σου τὸν Ἰορδάνην μὲν τῷ βα-
 σιλείῳ καὶ ἵνατί ἀνταποδίδωσιν μοι ὁ βασι-
 λεὺς τίμω ἀνταπόδοσιν ταύτῃ; 37 Καθιστά-
 τω δὲ ὁ δούλος σου, καὶ ἀποθάνωμαι ἐν τῇ πόλει
 μου, καθὼς καὶ τὸ πάρος μου καὶ τῆς μη-
 τρός μου. Καὶ ἰδὲ ὁ δούλος σου χαμαὶ ἀγα-
 θήσεται μετὰ τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλείῳ, καὶ
 ποιήσιν αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ὡς ὀφθαλμοῖς σου. Χομαῖν
 38 Καὶ εἶπε ὁ βασιλεὺς· μετ' ἐμοῦ ἀγαθῶς
 χαμαὶ, καὶ γὰρ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς σου, καὶ πάντα ὅσα ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοί, ποιή-
 σω σοι. 39 Καὶ δέξῃ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορ-
 δάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς δέξῃ, καὶ χατεφίλησιν
 ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλεὶ, καὶ εὐλόγησιν αὐτόν,
 καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 40 Καὶ
 δέξῃ ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλλαλα, καὶ χαμαὶ δέξῃ
 μετ' αὐτοῦ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα ἀγαθαίνοντες
 μετὰ τῷ βασιλείῳ, καὶ γὰρ τὸ ἥμισυ τῷ λαῷ
 Ἰσραὴλ. 41 Καὶ ἰδὲ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς
 ἐγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν πρὸς τὸν
 βασιλέα· τί ὅτι ἐκλεψάν σε οἱ ἀδελφοί ἡμῶν
 ἀνὴρ Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν
 οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ
 μετ' αὐτοῦ; 42 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰού-
 δα πρὸς ἀνδρα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν· διότι ἐγ-
 γίξῃ ὁ βασιλεὺς [μου] πρὸς μέν καὶ ἵνατί ἐθυ-
 μώμενος πρὸς τῷ λόγῳ τούτῳ; μὴ βρώσῃ ἐφάρμα-
 κεν ὅτι τῷ βασιλείῳ, ἢ δόμα δέδωκεν, ἢ ἄρσιν
 ἤρην ἡμῖν; 43 Καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ
 ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ εἶπεν· δέξα χεῖρές μοι ἐν τῷ
 βασιλεῖ, καὶ πρῶτότακος ἐγὼ ἢ σὺ, καὶ γὰρ ἐν
 τῷ Δαυὶδ εἰμι ὡς πρὸς σέ· καὶ ἵνατί τούτο ὑβρι-
 σάς με, καὶ ὅτι ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶ-
 τός μοι τῷ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ
 ἐσκληρωμένη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὡς πρὸς τὸν
 λόγον ἀνδρὸς Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. κα'. ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'.

ΚΕΦ. ΚΑ'.

ΚΑΙ ἐγένετο λιμός ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ πρὶν ἔτη, οὐκ αὐτὸς ἐχούμενος σπέναν.

Καὶ ἐζήτησεν Δαυὶδ τὸ πρῶτον τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν Κύριος· ὅτι Σαῦλ καὶ ὅτι τὸν οἶκόν αὐτοῦ ἀδικία [αἰσ. τὸ αὐτοῦ διατάσσον θανάτῳ αἱμάτων]· οὗτος δ' ἐδομάτισεν τὰς Γαβανίταις. 2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὰς Γαβανίταις, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς. Καὶ οἱ Γαβανίται· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσὶν, ὅτι ἄλλ' ἢ ἐκ

αἵματος τῷ Ἀμορραίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἄμα σταν αὐτοῖς. Καὶ ἐζήτησεν Σαῦλ πατάξαι αὐτοὺς ἐν τῷ Σιλαῳ αὐτὸν τῆς ἡμέρας Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

3 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὰς Γαβανίταις· τί παίσιον ὑμῶν; καὶ οἱ πῖνι, ἐξέλασθη, καὶ εὐλογοῦτε τὴν κληρονομίαν Κυρίου. 4 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβανίται· οὐκ ἐστὶν ἡμῶν ἀρχιερεὶς καὶ χρυσίον μὴ Σαῦλ, καὶ μὴ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμῶν ἀνὴρ θανάτῳ αὐτῶν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν· τί ὑμεῖς λέγετε, καὶ ποίησα ὑμῖν; 5 Καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· ὁ ἀνὴρ ἐστὶ συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὅς σφ' ἐλοχίστατο, ἐξέλασθη ἡμᾶς, ἀφ' ἡμετέρων αὐτῶν, τῷ μὴ ἐσθῆναι αὐτὸν ἐν παντί ἐφ' Ἰσραὴλ. 6 Δότω ἡμῖν ἐπὶ ἄνδρα, ὃς τῷ ὕμῳ αὐτοῦ, καὶ ἐξελίσσεται αὐτοῦ τὸν Κύριον οἱ Γαβανίται Σαῦλ, ἐκλεχθὲς Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἐγὼ δώσω.

7 Καὶ ἐφύσαστο ὁ βασιλεὺς ὅτι Μιμφωδοθαὶ υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαῦλ, αἰσ. τὸν ὅρκον Κυρίου τὸν ἀναμέσων αὐτῶν, καὶ ἀναμέσων Δαυὶδ, καὶ ἀναμέσων Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαῦλ. 8 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δύο υἱούς· Ρισφά θυγατέρα Δαὶδ, οὗς ἐπέκειν τῷ Σαῦλ, τὸν Ἑρμωαί, καὶ τὸν Μωμφοδοθαί, καὶ τὰς πέντε υἱούς Μιχάι θυγατέρα Δαὶδ, οὗς ἐπέκειν τῷ Ἑρμωαί, καὶ τὸν Μωμφοδοθαί, καὶ τὰς πέντε υἱούς Μιχάι θυγατέρα Δαὶδ, οὗς ἐπέκειν τῷ Ἑρμωαί, καὶ τὸν Μωμφοδοθαί.

9 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς οἱ χεῖρες τῶν Γαβανιτῶν, καὶ ἐξελίσσων αὐτοῖς οἱ τῷ ὅρῳ σφραγίσαντο Κυρίου. Καὶ ἐπείσαν οἱ ἐπὶ αὐτοῖς ὅτι τὸ αὐτὰ καὶ αὐτοὶ δὲ ἐδαπαθήσαν, οἱ ἡμέραις θέρμευσης, ὡς πρῶτοις, ἢ ἀρχῇ θέρμευσης χειρῶν. 10 Καὶ ἔλαβεν Ῥισφά θυγατέρα Δαὶδ τὸν σάκκον, καὶ ἐπείκει αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ὡς ἀρχῇ θέρμευσης χειρῶν, ἕως ἔσται ὕδωρ ἐπ' αὐτὸς ὡς τὰ ἀνέανός. καὶ οὐκ ἔδωκεν τὰ πτενὰ τῷ οὐρανῷ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας, καὶ τὰ θηρία τῷ ἀγρῷ νυκτός.

11 Καὶ ἀπὸ γῆς τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησεν Ῥισφά, θυγάτηρ Δαὶδ, παλλακὴ Σαῦλ, καὶ ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δαὶδ υἱὸς Ἰωά ὃς

τῷ Σαῦλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν. 12 Καὶ ἐπερεύθη Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν τὰ ὅσα Σαῦλ, καὶ τὰ ὅσα Ἰωνάθαν τῷ ὕμῳ αὐτοῦ, καὶ τῷ αἰσ. τῶν υἱῶν Ἰαβὲις Γαλαὰδ, οἱ ἐκλεχθῆσαν αὐτοῖς ὡς τῆς παλαίης Βηθαν, ὅτι ἐποίησαν αὐτοῖς ὡς οἱ ἀλλοφύλοι οἱ ἡμέρας ἢ ἐπάταξαν [αὐτοῖς] οἱ ἀλλοφύλοι οἱ Γελβοὶ τὸν Σαῦλ.

13 Καὶ ἀνήγειρεν ὁ βασιλεὺς τὰ ὅσα Σαῦλ, καὶ τὰ ὅσα Ἰωνάθαν τῷ ὕμῳ αὐτοῦ, καὶ σὺν ἡμετέροις αὐτοῖς ἔξελισσόμενοι.

14 Καὶ ἔλαβεν τὰ ὅσα Σαῦλ, καὶ τὰ ὅσα Ἰωνάθαν τῷ ὕμῳ αὐτοῦ, καὶ τῶν ἡλιασθῆτων οἱ τῷ γῆ Βαναιμὶν οἱ τῇ πλάτῃ, οἱ τῷ σάφῳ Κεῖς, οἱ τῷ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς. Καὶ ἐπὶ κούσῃ ὁ θεὸς τῷ γῆ μὴ τῷ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραὴλ. Καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξελύθη Δαυὶδ.

16 καὶ Ἰεσβὶ ὁ Νόβ ὁς ἦν ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῷ Ῥαφᾷ, καὶ ὁ σταθμὸς τῷ δόρατος αὐτοῦ, τριακοσίον σῆλην ὀφθαλμοῦ χαλκοῦ, καὶ αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς κατέβη, καὶ διενείκτο τὸ πατάξαι τὸν Δαυὶδ.

17 Καὶ ἐποίησεν αὐτῷ Ἀβισαί υἱὸς Σαερυά, καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλοφύλον, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, τότε ὤμωσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ, λέγοντες· οὐκ ἐξελίσσεται ἐπὶ μὴδ' ἡμετέρῳ πόλεμος, καὶ ὁ μὴ ὀφθαλμοῦ τὸν λῆχον Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἐγένετο μὴ τῷ αὐτοῦ ἐπὶ πόλεμος οἱ Γελβοὶ καὶ τῷ ἀλλοφύλῳ, τότε ἐπάταξεν Σαερυά ὁ Ἀβισαί, τὸν Σαερυά ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῷ Ῥαφᾷ.

19 Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος οἱ Γελβοὶ μετὰ τῷ ἀλλοφύλῳ. Καὶ ἐπάταξεν Ἑλεαν υἱὸς Ἀβισαί, ὁ Βηθλεεμῆτις τὸν Γολιάθ τὸν Γελβοῦ. Καὶ τὸ ξύλον τῷ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόταν.

20 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πόλεμος οἱ Γελβοὶ. Καὶ ἦν ἄνθρωπος Μαδὰν, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ποδῶν αὐτοῦ ἕξ καὶ ἑξ, εἰκοσιπένταρες ἀεθμῶν, καὶ γὰρ ὁ ὅτι ἐπέκειν τῷ Ῥαφᾷ.

21 Καὶ ἀνέδισεν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαερυά ἀδελφῷ Δαυὶδ.

22 Οἱ πένταρες αὐτοῦ ἀπόγονοι τῷ Ἰωνάθαν τῷ Ῥαφᾷ ἐν Γελβῷ, καὶ ἐπείσαν ἐν χειρὶ Δαυὶδ, καὶ οἱ χεῖρες τῶν δούλων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

ΚΑΙ ἐλάλησεν Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ τὰς λόγους τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐν ἡμέραις ἢ ἐξελύλατο αὐτὸν Κύριος ὡς χεῖρες πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ὡς χεῖρες Σαῦλ.

2 Καὶ εἶπει Κύριε, πέτρα μου, καὶ ὀχύρωμά μου, καὶ ἑλεσφόδρος μου ἐμοί, 3 ὁ θεὸς μου φύλαξ ἔσται μου, σωπιδὼς ἔσται ἐπ' αὐτῆς. ὑποστροφῆς μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήψωρ μου, καὶ καταφυγή μου, σωτηρία μου, ἔξ ἀδίκου σώσεις με. 4 Αἰνετοὶ ὅτι χαλέσονται Κύριον, καὶ ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου σωθήσονται. 5 Ὅτι πειράσονται με σωτηριμμοὶ θανάτου, καὶ μακροὶ ἀνομίας ἐθαμβώσονται με. 6 Ἐδίδες θανάτου ἐκκλῶσάν με, παρεφθασάν με σκληρότητες θανάτου. 7 Εἰ πρὸ θλίβεσθαι με ὅτι χαλέσονται Κύριον, καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς μου βοήσομαι, καὶ ἐπακούσεται ἐκ τῶν αὐτῶν φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου εἰς τοὺς ὤσι αὐτῶν. 8 Καὶ ἐπαράχθη καὶ ἐσίοθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θιμέλια ἐπαράχθησαν τῷ ὕδατι ἐπαράχθησαν καὶ ἐπαράχθησαν, ὅτι ἐθυμάθη Κύριος αὐτοῖς. 9 Ἀνέβη κρατὸς οὐρ τῇ ὀργῇ αὐτῇ, καὶ πῦρ ἐκ στήματος αὐτῆς κατέβηται. ἀνδρακὲς ἐκαυθίσαντο ἀπ' αὐτῆς. 10 Καὶ ἐκλινε ὕδατις, καὶ κατέβη, καὶ γόφος ὑποκάτω τῆς πόδας αὐτῶν. 11 Καὶ ἐκάρησιν ὅτι κερύβειμ, καὶ ἐπεπλάθη, καὶ ὄφθη ὅτι πτερύγων ἀνέμου. 12 Καὶ ἔβλε σκότος σκορυφίον αὐτῆς. κύματα αὐτῆς ἡ σπορὴ αὐτῆς σκότος ὑδάτων, ἐπάχυνεν εἰς νεφέλαις ἀέρος. 13 Ἀπὸ τῶν φέγγεος οὐρανῶν αὐτῆς ἐξεκάλυψαν ἀνδρακὲς πυρός. 14 Ἐβρόντησεν ἔξ ὕδατος Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτῇ. 15 Καὶ ἀπέσπλινεν βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτῆς ἀστραπήν, καὶ ἐξέσπλινεν αὐτῆς. 16 Καὶ ὤφθησαν ἀρέσους θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θιμέλια τῆς αἰουμένης εἰς τῇ ἐπιτημῇ Κυρίου, ἀπὸ πνοῆς πνοῆματι θυμῷ αὐτοῦ. 17 Ἀπέσπλινεν ἔξ ὕψους καὶ ἀνέλαβέν με, ἐκλυσέν με ἔξ ὑδάτων πολλῶν. 18 Ἐρύσαστό με ἔξ ἐχθρῶν μου ἰσχυρός, ἐκ τῆς μισουμένης μου, ὅτι ἐκράνθησαν ὑπὲρ ἐμέ. 19 Πρεφθασάν με ἡμέραι θλίψεως μου. καὶ ἐγένετο Κύριος ἐπιτημῇ μου, 20 καὶ ἐξηγάγόν με εἰς πλατυσμόν, καὶ ἐξέλκτό με, ὅτι ἐυδόκησεν ἐν ἐμοί. 21 Καὶ ἀπὸ ἀπέδωκεν μοι Κύριος καὶ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ καὶ τὴν χρηστότητα τῆς χάριτος μου ἀναπέδωκεν μοι. 22 Ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου. 23 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτῆς κατεπατήσας μου, καὶ ἀπέσπλιναν τὰ κρίματα αὐτῆς, οὐκ ἀπέσπλιναν ἀπ' αὐτῆς. 24 Καὶ ἔσται ἁμώμενος αὐτῆς, καὶ ὑποφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. 25 Καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος καὶ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ καὶ τὴν χρηστότητα τῆς χάριτος μου ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς. 26 Μετὰ ὅσιον ὁσιώσθη, καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείῃ τελειωθήσεται. 27 Καὶ μετὰ ἐκλεκτῶν ἐκλεκτὸς ἔσται, καὶ μετὰ ἐρεβλῶν ἀρετῆς. 28 Καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὅτι μετῴρων ταπεινώσεις. 29 ὅτι σὺ ὁ λίχνος μου, Κύριε, καὶ Κύριός [μου] ἐκλάμψαι μοι τὸ σκότος μου. 30 ὅτι εἰ σοὶ δραπεύω μοσχοῦτος, καὶ εἰ πρὸ θεῷ μου ὑποβήσομαι πύχτος. 31 Ὁ ἰσχυρὸς, ἁμώμενος ἡ ὁδὸς αὐτῶν τὸ ῥῆμα Κυρίου πεπρωμένον. ὑποστροφῆς ὅτι πᾶσιν τοῖς πεπρωμένοις ἐπ' αὐτῶν. 32 Τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυρίου; καὶ τίς κτήνης ἔσται πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; 33 Ὁ ἰσχυρὸς ὁ κρατὶς μου δυνάμις, καὶ ἐξέτεται ἁμώμενος τὴν ὁδὸν μου. 34 Τίθεις τὴν πόδας μου ὡς ἐλάφου, καὶ ὅτι τὰ ὑψηλὰ ἴσταν με. 35 Διδάσκων χυρὴς μου εἰς πόλεμον, καὶ κατέβη τὸς χαλκαῖν τοὺς βραχίονάς μου. 36 Καὶ ἔδωκός μοι ὑποστροφῆς σωτηρίας μου, καὶ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέν με. 37 εἰς πλατυσμόν εἰς τὰ ἀβύθματα μου ὑποκάτω μου, καὶ ἐκ ἐσκαυθίσαν τὰ σκέλη μου. 38 Διάξα ἐχθρούς μου, καὶ ἀφανίσας αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀναστροφῆς ὡς συνελέσας αὐτοὺς. 39 Καὶ πλίσσας αὐτοὺς, καὶ θλάσας αὐτοὺς, καὶ ἐκ ἀναστήσειαί, καὶ πεισυνῶται ὑπὸ τῶν πόδας μου. 40 Καὶ ὀχυρῶν με δυνάμις εἰς πόλεμον, καὶ μετὰ τῶν ἐπανισταμένων μοι ὑποκάτω μου. 41 Καὶ τῶν ἐχθρῶν μου ἔδωκός μοι ἰσχύος, τῶν μισουμένων μου, καὶ ἐθανάτωσας αὐτοὺς. 42 Βάησιναι, καὶ ἐκ ἐστὶ βοηθὸς πρὸς Κύριον, καὶ ἐκ ἐπύκνωσεν αὐτῶν. ἔσται ὑπὸ πτεν. 43 Καὶ ἐλέασας αὐτοὺς ὡς χεὶρ γῆς, ὡς πηλὸν σπιν χῆν. 44 ἔδωκεν ἐλεῖν αὐτοὺς. 44 Καὶ ῥύσθη με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. 45 ἔδωκεν λαὸν ἐν ἔργον, ἐδίδωσάν μοι, 45 υἱὸν ἀλλοτρίου ἐφέναντό μοι, εἰς ἀκαλίω ὠτίου ὑποκλυσάν μου. 46 υἱὸν ἀλλοτρίου ἀπορρήψονταί, καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συβλησμένων αὐτῶν. 47 Ζῇ Κύριε, καὶ ἐύλογητός ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήτω ὁ θεός μου, ὁ φύλαξ σωτηρίας μου. 48 Ὑψηλὸς Κύριος ὁ δίδους ἐκδικήσεις ἐμοί, παρδύων λαὸν ὑποκάτω μου. 49 Καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων μοι ὑψώσεις με, ἔξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύσθη με. 50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλὰ. 51 Μεγαλιῶναι σωτηρίας βασιλείας αὐτῶν, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτῶν, τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σωτήρι ματρί αὐτῶν ὡς αἰῶνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΩΣ ΔΑΥΙΔ

Κ Ε Φ Κ Γ

ΚΑΙ ἔπειτα ἔλεγεν Δαυὶδ οἱ ἱσραὴλ Παι-
δες Δαυὶδ υἱὸς Ἰσραὴλ καὶ πρὸς ὁ-
ντα αὐτῶν ἀνέστη Κύριος ἐπὶ χειρὸν

[Κυεῖν] Δαυὶδ Ἰακώβ, καὶ ἐνέπρεψεν φαλμοὶ
Ἰσραὴλ. 2 Πνεῦμα Κυεῖν ἐλάλησεν ἐν ἐμοί,
καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώττης μου. 3 Λέγει
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἐλάλησεν φύλαξ Ἰσραὴλ

κραυγῶσαι Κυεῖν φῶτον διὰ τὸ ἐν τῷ φανερῷ ἰσχυρῶς ἀναπέ-
λαι ὁ ἥλιος ὁ ὀρθρὸς ὁ πρῶτος ἐν φέγγεσιν καὶ ἡ
ἕως ἐξ ὑετῶν χλόης δαπνῶν. 5 Οὐ γὰρ ὅπως ὁ οἶκος

βασιλεῖς βασιλεῖς ἐν παντί καὶ ἐν παντί πεφυλαγμένον ὅτι πάντα σα-
τηρία με καὶ πᾶν δόγμα, ὅτι ἔμνη βλαστῶν ὁ
πρῶτος οἱ 6 ὁ δὲ ἀπερ' ἀκοντα ἐξομνῶν πάντες
αὐτοὶ, ὅτι ἔχει ἀκοντιστῶν. 7 καὶ ἀνὴρ
κοπάσας ἐν αὐτοῖς. Καὶ πληρὸς ἀνδρῶν καὶ ξύλων
δράκων, καὶ ἐν πυρὶ καύσας, καὶ καυδῶνται αὐτοῖς
αὐτῶν. 8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν τῶν
Δαυὶδ. Ἰσραὴλ οὐ καὶ Καραϊαί, ἀρχὸν τῶν τριῶν

Ἀδελφῶν [αὐτοῦ] Ἰσραὴλ οὐ καὶ Ἀσωναῖος, ὅτι οὐ καὶ ἀκον-
τίσας πρῶτος αὐτοῦ. 9 Καὶ μετ' αὐτὸν
Ἐλεάζαρ, υἱὸς πρῶτος ἀδελφῶν αὐτοῦ, υἱὸς Σαυὶ τῶ
ἐν τοῖς τριῶν δυνατοῖς μετ' Δαυὶδ, ὅτι τῶν δυνατῶν
σαυ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις, σμύνηθησαν ἐκ
εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέστησαν ἀντὶ Ἰσραὴλ. 10 Ἀδ-
ελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις, ἕως
ὅτι ἐκόπασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ πρῶτος ἀκοντιστῶν
χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχην. Καὶ ἐποίησεν
Κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
καὶ ὁ λαὸς ἐκάρητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ὁκιδ-
δύσκου. 11 Καὶ μετ' αὐτὸν Σαμμεαί, υἱὸς Ἀρα-
αὶ Ἀρσυαῖος καὶ σμύνηθησαν οἱ ἄλλοφύλοι εἰς
Θηρία. Καὶ μετ' αὐτὸν μετ' αὐτοῦ πλήρης
φακός. Καὶ ὁ λαὸς ἐφυγεν ἐκ πρῶτος αὐ-
τοῦ. 12 καὶ ἐσηλόθη ἐν μέσῳ τῆς με-
ρίδος, καὶ ἐξέλαβεν αὐτὸν, καὶ ἐπάταξεν τὴν
ἄλλοφύλους. Καὶ ἐποίησεν Κύριος σωτηρίαν με-
γάλην. 13 Καὶ κατέβησαν οἱ τρεῖς ἀπὸ τῶν
τριάκοντα, καὶ κατέβησαν εἰς Κασωάρ πρὸς
Δαυὶδ εἰς τὸ ἀπλάγαν Ὀσδλάμ, καὶ τὰ ἄλλα
τῶν ἄλλοφύλων ἀφ' ἐξωθεν ἐν τῇ κοιλάδι Ῥα-
φαὲν. 14 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ φειοχῇ,
καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἄλλοφύλων τότε ἐν Βηθ-
λέμ. 15 Καὶ ἐπεθύμησεν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν
τίς ποτὶ με ὕδωρ ἐκ τῆς λάκκου τῆς ἐν Βηθ-
λέμ τῆς ἐν τῇ πόλει; τὸ δὲ σύστημα τῶν ἄλλο-
φύλων τότε ἐν Βηθλέμ. 16 Καὶ διέρρηξαν

οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ πρῶτῃ τῶν ἄλλοφύ-
λων, καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τῆς λάκκου τῆς ἐν
Βηθλέμ τῆς ἐν τῇ πόλει. Καὶ ἔλαβον, καὶ ἔφ-
ερίοντο πρὸς Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἤβησεν πίνειν
αὐτοὶ. Καὶ ἔσπειν αὐτὸ τῷ Κυεῖν, 17 καὶ αὐτοῦ
εἶπεν Ἰλαῶς μου, Κυεῖν, τὴν ποτὶ με ὕδωρ, εἰ
αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορεύοντων ἐν ταῖς ψυ-
χαῖς αὐτῶν πίνω. Καὶ οὐκ ἤβησεν πίνειν αὐτό.
Ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί. 18 Καὶ Ἀβι-
σαὶ ἀδελφὸς Ἰακώβ, υἱὸς Σαρωνίας, αὐτὸς ἀρχὸν
ἐν τοῖς τριῶν, καὶ αὐτὸς ἐξήγαγεν τὸ δόρυ αὐτοῦ
ἐπὶ πρῶτος αὐτοῦ πρῶτος αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸ ὄνομα
ἐν τοῖς τριῶν, 19 ὅτι τῶν τριῶν ἐκείνων ἐν-
δρῶν, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἀρχὸν, καὶ ἕως ἐπὶ
τῶν τριῶν οὐκ ἤλθεν. 20 Καὶ Βαναίας υἱὸς
Ἰσραὴλ, αὐτὸς πολλοὺς ἐργαί, ἀπὸ Κα-
βουλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν δὲ ὅς ἡμεῖς
τῶν μαρτύρων καὶ αὐτοῦ κατέβη, καὶ ἐπάταξεν τὸν λέοντα
ἐν μέσῳ τῆς λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνου.
21 αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν ἀνδρὰ τὸν Αἰγυπτίου, ἀν-
δρὰ ὀρθρὸν, ἐν τῇ χεὶρὶ τῆς Αἰγυπτίου δόρυ
ὡς ἔλκον ἀφ' ἐξωθεν καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ἔσδω,
καὶ ἔσπειν τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Αἰγυπτίου, καὶ
ἀπέκτελλεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρῳ αὐτοῦ. 22 Ταῦ-
τα ἐποίησεν Βαναίας υἱὸς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτὸ
ὄνομα ἐν τοῖς τριῶν τοῖς δυνατοῖς, 23 ἐκ τῶν
τριῶν ἐνδρῶν, καὶ πρὸς τὴν τρεῖς οὐκ ἤλθεν,
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἀκοντῶν αὐτοῦ.
καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ
βασιλέως. 24 Ἀσαὶ ἀδελφὸς Ἰακώβ. ὅτος
ἐν τοῖς τριάκοντα. Ἐλεανὰν υἱὸς Δαυὶδ πατέρα
Δαυὶδ αὐτοῦ οὐ καὶ Βηθλέμ. 25 Σαμμεαί ὁ
Ἀρσυαῖος. Ἐναχὰ ὁ Ἀρσυαῖος. 26 Ἐλλης ὁ
Φελλανταῖος. Ἰσραὴλ υἱὸς Ἐλλης ὁ Θεοφάνης. 27 Ἀ-
βιέρ ὁ Ἀναθωφίτης, ἐκ τῶν υἱῶν τῆς Ἀσωφίτης.
28 Σαμμεαί ὁ Ἐλλίτης. Μαρεαί ὁ Νεπαφάιτης. 29
Ἀλάφ υἱὸς Βααζαὶ τῆς Ἐφραθαίης. Ἐσθὶ υἱὸς Νεπαφάιτης
Ῥεαί, ἐκ Γαδὰ, υἱὸς Βενιαμίν. 30 Βαναίας ὁ Φαραθ-
νίτης. Ἀθθαί ἐκ Νααθαλ. 31 Ἀβιέρ ὁ Ἀρσυ-
αῖος. Ἀσμεαί ὁ Βαρωμίτης. 32 Ἐλιὰς ὁ
Σαλαβανίτης. υἱὸς Ἀσάν Ἰωνάθαν. 33 Σαμμεαί
ὁ Ἀρσυαῖος. Ἀμνὰν υἱὸς Σαρων, ὁ Ἀρσυαῖος.
34 Ἐλιφαθὲρ υἱὸς τῆς Ἀσωφίτης, υἱὸς τῆς Μα-
χαταίου. Ἐλιὰς υἱὸς Ἀχιτόφελ τῆς Γελωνίτης. 35
Ἀσαραί ὁ Καρμυλίου. Φαραί ὁ Ἀραχειῖς.
36 Γααλ υἱὸς Ναθαν πολλὸς δυνάμεως, υἱὸς
Γαδ. 37 Σβλεγὶ ὁ Ἀμανίτης. Γεδωρ ὁ Βη-
ρωθαῖος, αἶρων τὰ σκῆλη Ἰακώβ υἱὸς Σαρωνίας.
38 Ἡρας ὁ Ἐδραῖος. Γαβὶ ὁ Ἰερώνης. 39 Οὐ-
ρίας ὁ Χετταῖος. πάντες τριάκοντα καὶ ἐπὶ.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γαδ·

ΚΑΙ ὁρῶντο ὅρη Κυρίου ὀρεῖσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπίστανται τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς, λέγοντες· βέβαιον ἐστὶν ἡμῖν ἡμεῖς τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδα.

15 Καὶ αἰθρόπῃ

2 Καὶ εἶπε ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰσάβη ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἰχθὺς τοῦ μετ' αὐτοῦ· Νελέθ δὲ πάσας φυλὰς τῷ Ἰσραὴλ, ἀπὸ Δαυὶδ καὶ εἰς Βηρσαβὲ, καὶ ἐπισκεψάμενος τὸν λαόν, καὶ γινώσκων τὸν ἀριθμὸν τῶ λαοῦ.

16 Καὶ ἐξέτινεν ὁ ἀγγέλος τῶν χειρῶν αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἀφαιρῶσαν αὐτήν, καὶ ἀφαιρῶσα Κύριος ἐστὶν τὴν χεῖρα, καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἀφαιρῶντι ἐν τῷ λαῷ· πῶς καὶ ὅπου τὴν χεῖρα οὗ, καὶ ὁ ἀγγέλος Κυρίου ἦν πρὸς τὴν ἁλὸν ὄρεα τῷ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ εἶπε Ἰσάβη πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ πρὸς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς σε πρὸς τὸν λαόν σου αὐτὸς, καὶ αὐτὸς αὐτὸς ἐξαποστειλάσθαι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶ κυρίου μετ' αὐτοῦ βασιλεὺς ὁραῖναι.

17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον ἐν τῷ ἴδιῳ αὐτοῦ τὸν ἀγγέλον τὸν πρὸς αὐτὸν τῷ λαῷ, καὶ εἶπε· ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ἡδύκομος, καὶ ἐγὼ ὁ παιδίον ἐκκοπήσας, καὶ οὐκ ἔχω πᾶν τὸ πρὸς αὐτὸν ἐπιποιεῖν, γινώσκω δὲ ὅτι ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς μου.

4 Καὶ ἐξήκουσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεὺς πρὸς Ἰσάβη, καὶ εἰς τὰς ἀρχιεπίσκοπον τῆς δυνάμεως. Καὶ ἐξῆλθεν Ἰσάβη καὶ οἱ ἀρχιεπίσκοποι τῆς ἰχθὺς ἐνάντιον τῷ βασιλεὺς ἐπισκεψάμενος τὸν λαόν τῷ Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ, καὶ εἶπε αὐτῷ· ἀνάβηθι, καὶ στήθον τῷ Κυρίῳ θυσίας ἐν τῇ ἁλῳ ὄρεα τῷ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀρὰρ ἐξ ἐξῆς τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ καὶ Ἐλιάζαρ.

19 Καὶ αἶψα Δαυὶδ καὶ τὸν λόγον Γαδ, καὶ ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐντέλεστο αὐτῷ Κύριος.

6 Καὶ ἦλθον εἰς Γαλααδ, καὶ εἰς γῆν Ἐθαὶ Ἀδασαί, καὶ ἀργένοις εἰς Δαν Ἰάραν [καὶ Ἰούδα] καὶ ἐκύκλωσαν εἰς Σιδῶνα [τὴν μεγάλην].

20 Καὶ δύνωσαν ὄρεα, καὶ εἶδον τὸν βασιλέα καὶ τὰς παῖδας αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ὄρει. Καὶ ἐξῆλθεν ὄρεα, καὶ ἐπιστήθησαν τῷ βασιλεὺς ὅτι ἐπὶ αὐτῷ ὅτι τὸ γῆν.

7 Καὶ ἦλθον εἰς Μάφα Τύρου, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῷ Εὐαίρ καὶ τῷ Χαταναίρ.

21 Καὶ εἶπε ὄρεα· ἡ ἐπὶ ἦλθεν ὁ κύριος μετ' αὐτοῦ βασιλεὺς πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ εἶπε Δαυὶδ· κτήσασθαι ὄρεα ὅτι τὸν ἁλὸν τῷ οἰκοδομῶσαι θυσίας τῷ Κυρίῳ, καὶ σκευὴ ἡ θραῦσις ἐπὶ τῷ λαῷ.

8 καὶ ἀφαιρῶσαι οἱ πόλεις τῇ γῇ καὶ παρὰ τὸν δούλον σου, ὅτι ἐμὲ ἐξῆλθεν σφόδρα.

22 Καὶ εἶπε ὄρεα πρὸς Δαυὶδ· λαβὲν καὶ ἀνελήκατο ὁ κύριος μετ' αὐτοῦ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὄλοκαυτώματα, καὶ οἱ προχοὶ, καὶ ἡ σκευὴ τῶν βοῶν εἰς ξύλα.

9 Καὶ ἔδωκεν Ἰσάβη τὸν ἀεθλὸν τῆς ἐπισκεψάμενος τῷ λαῷ πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ, ἐκτακόσας χιλιάδας ἀνδρῶν δυνάμεις αὐτοῦ ἰσχυροὺς ῥομφαίαν. Καὶ ἀνὴρ Ἰούδα, πεντακόσας χιλιάδας ἀνδρῶν μαχητῶν.

23 Τὰ πάντα ἔδωκεν ὄρεα τῷ βασιλεὺς. Καὶ εἶπε ὄρεα πρὸς τὸν βασιλέα· Κύριος ὁ Θεὸς σὺ εὐλόγησαι σὲ.

10 Καὶ ἐπάταξεν καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀεθλῶσαι τὸν λαόν. Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον· ἡμαρτὸν σφόδρα, ὅτι ἐποίησα τὸ ῥῆμα τούτο. Νῦν, Κύριε, ὥστε ἵστανται οἱ τῶν ἀνομίαν τῷ δούλῳ σου, ὅτι ἐμὲ ἐξῆλθεν σφόδρα.

24 Καὶ εἶπε ὁ βασιλεὺς πρὸς ὄρεα· ἔχθρ' ὅτι κτήνους κτήσομαι ὥστε ὅτι ἐν ἀλλοτρίᾳ, καὶ ἐν ἀνομίᾳ τῷ Κυρίῳ ἵστανται μετ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώματα δαρεῖν. Καὶ ἐκτίσας Δαυὶδ τὴν ἁλὸν καὶ τὰς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πειτήχοντα.

11 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὁ πρῶτος. Καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Γαδ τὸν προφήτην, τὸν ὁρῶντα τῷ Δαυὶδ, λέγων· 12 πορεύθητι καὶ λαλῆσαι πρὸς Δαυὶδ, λέγων· πᾶν λέγει Κύριος· τρία ἐγὼ εἰμι αἶψα ὅτι σὶ, καὶ ἐλεῶσαι σε αὐτῷ ἐν ἔξ αὐτῶν, καὶ ποιήσω σοι.

25 Καὶ ἐκοδόμησεν ἡ Δαυὶδ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνέστην ὀλοκαυτώματα καὶ εἰρηκῆς. Καὶ πρὸς αὐτὸν Σαλαμὼν ὅτι τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐλάτῃ, ὅτι μακρὸν ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς. Καὶ ἐπήκουσεν Κύριος τῇ γῇ, καὶ συνελάλησεν ἡ θραῦσις ἐπὶ τῇ Ἰσραὴλ.

13 Καὶ εἰσπλάγη Γαδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπήγγειλε αὐτῷ, καὶ εἶπε αὐτῷ· ἡ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἡ πρὸς μῆνας φύγει σὶ ἐμφορεθῇ τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἵστανται δάκρυά σου, ἡ γὰρ ἐξῆς πρὸς ἡμέρας θάνατος οἱ τῇ γῇ σου. Νῦν οὖν γινώθῃ, καὶ ἴδῃ πᾶν ἀπεκρίθῃ τῷ ἀποστείλατί σου.

26 Καὶ ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ συνελάλησεν ἡ θραῦσις ἐπὶ τῇ Ἰσραὴλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ.

K E Φ Λ Λ A I O N A.

Κ ΑΙ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ προσέβηκε πρὸς τοὺς ἡμέτερους, καὶ ἐξέβαλλον αὐτοὺς ἡμάρτιαι, καὶ οὐκ ἐδιερμύνετο.

2 Καὶ εἶπαν οἱ πᾶντες αὐτῷ· ζητήσαί ποσαν τῷ κυρίῳ ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ σφόδρα, καὶ ὥσπερ ἐστὶν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔσται αὐτὸν γάλλουσα, καὶ καμνηθήσεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θρηνηθήσεται ὁ κύριός ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς.

3 Καὶ ἐζήτησαν ἡνάνια καὶ ὅτι πάντες οἱ οἰκοῦντες τὴν Ἰερουσαλὴμ. Καὶ εἶπεν τῷ Δαυὶδ· τίς τῶν Σωμανίτιν, καὶ ἦν ἔρχαν αὐτῷ πρὸς τὸν βασιλέα.

4 Καὶ ἡ νῆστις καλὴ ἕως σφόδρα· καὶ ἡ τὸν βασιλέα δάλλουσα, καὶ ἐλευτέρη αὐτοῦ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκ ἔγνω αὐτῷ.

5 Καὶ Ἀδωνίας υἱὸς Ἀχιζ ἐπήρετο, λέγων· ἐγὼ βασιλεύσω. Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππους, καὶ πενήτησεν ἄνδρας ὅσοι ἐπὶ τῷ ἔργῳ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐκ ἀπεκάλυψε αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ ὅσοι ἐπὶ τῷ ἔργῳ αὐτοῦ, λέγων· ἀφ' οὗ σὺ ἐποίησας; καὶ γὰρ αὐτὸς ὁραῖος τῷ ὄφει σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὅπισθεν Ἀδωνίας.

7 Καὶ ἐγένοντο οἱ λόγους αὐτοῦ μετὰ Ἰואβ τῷ υἱὸν Σαρωνίας, καὶ μετὰ Ἀβιάδαρ τῷ ἱερεῖ· καὶ ἐβόησαν ὅπισθεν Ἀδωνίου.

8 Καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Βααίαις υἱὸς Ἰωαθαὶ, καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης, καὶ Σεμεί, καὶ Ῥηοὶ, καὶ υἱοὶ δυνατοὶ τῷ Δαυὶδ, οὗτοι ἦσαν ὅπισθεν Ἀδωνίου.

9 Καὶ ἐδυσίασεν Ἀδωνίας ὁρῶντα καὶ βόας καὶ ἄρνας ὥσπερ τὸν λίθον τῷ Ζωελίδ, ὅς ἐστιν ἐν ὁρμῇ τῆς πηγῆς Ῥαγὴλ. Καὶ ἐχάλεσεν πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς τῷ βασιλεὺς, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας Ἰσραὴλ παῖδας τῷ βασιλεὺς.

10 καὶ τὸν Νάθαν τὸν προφῆτην, καὶ Βααίαν, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν Σαλωμώντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὗτοι ἐκάλεσεν.

11 Καὶ εἶπεν Νάθαν πρὸς Βηθσαβὲ μητέρα Σαλωμών, λέγων· οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀχιζ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν [βασιλεὺς] Δαυὶδ ἐκ ἔγνω;

12 Καὶ νῦν δέωρ συμβουλεύσω σοι· διὰ συμβουλίας, καὶ ἐξελθὲς τίς ψυχὴν σου, καὶ τίς ψυχὴν τῷ υἱὸν σου Σαλωμών.

13 Δεῦρο ἐσσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ εἰπὲς πρὸς αὐτόν, λέγουσα· ἐγὼ σὺ, κύριέ μου βασιλεῦ, ὁμοσας τῇ δούλῃ σου, λέγων· ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ, καὶ αὐτὸς καθιεῖται ὅτι

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ. ΚΕΦ. α.

τῷ θρόνῳ μου· καὶ πῶς ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας· εἰς ὃς ἐλυτρώσατο τὸ ψυχλὸν μου ἐκ πάσης
 14 Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ σὺ λαλοῦντος ἐκείνῳ τῷ βασιλεὺς, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὅπου σὺ, καὶ
 σπλέω, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὅπου σὺ, καὶ εἰς θεῷ Ἰσραὴλ, λέγων, ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου
 πληρώσει τὰς λόγους σου. 15 Καὶ εὐσπλαγχνισθεὶς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμεῖον. Καὶ
 Βηθσαβέε τῆς ἀφροδύτης σφόδρα. Καὶ Ἀβιάθαρ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
 οὐνόματι λειτουργοὶ τῷ βασιλεῖ. 16 Καὶ εὐσπλαγχνισθεὶς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμεῖον. Καὶ
 Βηθσαβέε, καὶ προσκυνοῦντι τῷ βασιλεῖ. 17 Ἡ δὲ βασίλισσα εἰπὼν· κύριε μου βασιλεῦ, σὺ ὡμοσας ἐν κυρίῳ τῷ
 θεῷ σὺ τῇ δούλῃ σου, λέγων· ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθιστάται ἐπὶ
 τῷ θρόνῳ μου. 18 καὶ νῦν ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐβασίλευσεν, καὶ σὺ, κύριε μου βασιλεῦ, ἐκ ἔγνως.
 19 Καὶ ἐξυσίασιν μοῖρας, καὶ ἀρνας, καὶ πρὸς
 βατὰ εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλειεν πάντας τὰς υἱὰς
 τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰואβ
 τὸν ἀρχηγὸν τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν Σαλωμών
 τὸν δούλον σου σὺν ἐκάλειεν. 20 Καὶ σὺ,
 κύριε μου βασιλεῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ πάντος Ἰσραὴλ
 πρὸς σέ· ἀπάγειν αὐτοὺς τίς καθιστάται ἐπὶ
 τῷ θρόνῳ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν.
 21 Καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
 μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἐγὼ
 καὶ ὁ υἱός μου Σαλωμών ἀμαρταλοί. 22 Καὶ
 ἰδοὺ ἐπὶ αὐτοῦ λαλοῦντος μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ
 Νάθαν ὁ προφήτης ἦλθεν. 23 Καὶ ἀπῆλθεν
 πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντι· ἰδοὺ Νάθαν ὁ προφήτης
 καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσκυνοῦντι
 αὐτῷ ἐπὶ τῷ γυν. 24 Καὶ εἰπὼν· Νάθαν, κύριε μου βασιλεῦ, σὺ εἶπας, Ἀδωνίας
 βασιλεύσει ὅπου σὺ, καὶ αὐτὸς καθιστάται ἐπὶ
 τῷ θρόνῳ μου. 25 Ὅτι κατέβη σήμερον, καὶ
 ἐξυσίασιν μοῖρας, καὶ ἀρνας, καὶ πρὸς βατὰ
 εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλειεν πάντας τὰς υἱὰς
 τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς δυνάμεως, καὶ
 Ἀβιάθαρ τὸν ἀρχιερέα. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐστηκότες
 καὶ πινοῦντες οἶνον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ζῆτο ὁ
 βασιλεὺς Ἀδωνίας. 26 Καὶ ἐμὲ αὐτοὶ τὸν
 δούλον σου, καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Βααϊάθ
 τὸν υἱὸν Ἰואβ, καὶ Σαλωμών τὸν δούλον σου σὺν
 ἐκάλειεν. 27 Εἰ δὲ τὸ κύριός μου τὸ βασιλεὺς
 γένοιτο τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ σὺ ἐγνώρισαι
 τῷ δούλῳ σου τίς καθιστάται ἐπὶ τῷ θρόνῳ
 τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν.
 28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν·
 καλέσατέ μοι τὸν Βηθσαβέε. καὶ εἰσῆλθεν
 ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. 29 Καὶ ὡμολογῶν ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν· Ζῆ κύριος
 30 Ὅτι κατέβη ὡμοσά σοι ἐν κυρίῳ, καὶ εἰς θεῷ Ἰσραὴλ, λέγων, ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου
 βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθιστάται ἐπὶ
 τῷ θρόνῳ μου. 31 Καὶ εὐσπλαγχνισθεὶς τὸν βασιλέα, καὶ
 προσκυνοῦντι τῷ βασιλεῖ. 32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ·
 καλέσατέ μοι Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν
 προφήτην, καὶ Βααϊάθ τὸν υἱὸν Ἰואβ, καὶ εἰσῆλ-
 θον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 33 Καὶ εἶπεν ὁ
 βασιλεὺς αὐτοῖς· λάβετε μετ' ὑμῶν τὰς δού-
 λαις τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ ἐπιβιβάσατε Σαλωμών τὸν υἱόν
 μου ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν, καὶ κατὰ γὰρ
 αὐτὸν εἰς τὸν Γιάν, 34 καὶ χροῖον αὐτοὺς ἐκ τῶν
 Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βα-
 σιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ σαρπίστατε κερατὴν, καὶ
 εἶπε· Ζῆτο ὁ βασιλεὺς Σαλωμών. 35 Καὶ
 ἀπεκρίθη ὅπου αὐτοῦ, καὶ σαρπίστατε καὶ
 καθιστάται ἐπὶ τῷ θρόνῳ μου, καὶ αὐτὸς βασι-
 λεύσει ἐντὶ ἐμῷ καὶ ἐγὼ σκευεύσω τὸν
 ἡγέμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ Ἰούδα. 36 Καὶ
 ἀπεκρίθη Βααϊάθ υἱὸς Ἰואβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
 εἶπεν· γένοιτο οὕτως, πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς τοῦ
 κυρίου μου τοῦ βασιλέως. 37 Καθὼς ἦν κύ-
 ριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, ὅπως εἶπεν
 μετὰ Σαλωμών, καὶ μεγαλύνει τὸν θρόνον αὐ-
 τοῦ ὡς τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασι-
 λέως Δαυὶδ. 38 Καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱε-
 ρεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Βααϊάθ υἱὸς
 Ἰואβ, καὶ ὁ Χερυθθαί, καὶ ὁ Φιλεθθαί, καὶ
 ἐπεκρίθησαν τὸν Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ
 βασιλέως Δαυὶδ, καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸν
 Γιάν. 39 Καὶ ἔλαβεν Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κε-
 ρατὶς τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκεπῆς, καὶ ἐχρίσεν τὸν
 Σαλωμών, καὶ ἐστάλπισεν τὴν κεφαλὴν. Καὶ
 εἶπεν πᾶς ὁ λαός· Ζῆτο ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.
 40 Καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαός ὅπου αὐτοῦ, καὶ
 ἐχόρευον οἱ χοροὶ καὶ εὐφρανόμενοι εὐφροσύνῃ
 μεγάλῃ, καὶ ἔρραγῃ ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ.
 41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας, καὶ πάντες οἱ κλητοὶ
 αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ σινωπέλευσαν φαγῆν. Καὶ ἤκου-
 σεν Ἰואβ τὸν φωνὴν τῆς κεφαλῆς, καὶ εἶπεν·
 τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἠκούσας; 42 Ἐπ' αὐ-
 τῷ λαλοῦντος, καὶ ἰδοὺ Ἰואβ υἱὸς Ἀβιάθαρ
 τοῦ ἱερέως ἦλθεν. καὶ εἶπεν Ἀδωνίας· ἐστάθι, ὅτι
 ἀνὴρ δυνάμεως εἰ σὺ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλιον.
 43 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰואβ, καὶ εἶπεν πρὸς Ἀδωνίαν·
 καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
 ἐβασί-

ἐβασίλευσεν τὸν Σαλωμών, 44 καὶ ἀπέστειλεν μετ' αὐτῷ ὁ βασιλεὺς τὸν Σαδωκ τὸν ἱερεῖα, καὶ τοὺς Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βορναίαν υἱὸν Ἰσααβαί, καὶ τοὺς Χερεθθαί, καὶ τοὺς Φελεθθαί, καὶ ἐπέταξεν αὐτοὺς ὅτι πλὴν ἡμῶν τῷ βασιλεὺς.

ἐχρίσεν

45 Καὶ ἐχρίσεν αὐτὸν Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλείαν ἐν τῷ Γιάν, καὶ ἀνέστησαν ἐκεῖθεν εὐφρανομένοι, καὶ ἤχησεν ἡ πόλις. αὕτη ἡ φωνὴ αὐτῶν ἠκούσατε. 46 Καὶ ἐκάτισεν Σαλωμών ὅτι θρόνον τῆς βασιλείας.

47 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δούλοι τῷ βασιλεὺς εὐλογοῦσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλεῖα Δαυὶδ, λέγοντες· ἀγαθὴν ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμών τῷ υἱῷ σου ὡς πρὸς τὸ ὄνομα σου, καὶ μεγαλύνει τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸν θρόνον σου. Καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ὅτι πλὴν κοίτῃ αὐτοῦ.

48 Καὶ γὰρ οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εὐλογητός Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἔδωκεν [μοι] σήμερον ὅς ἐκ τῶ ἀσπίδος μου κατήλθον ὅτι τῷ θρόνῳ μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσιν.

49 Καὶ ἐξέστησαν, καὶ ἐξανέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τῷ Ἀδωνίᾳ, καὶ ἀπῆλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. 50 Καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ὑπὸ προσώπῳ Σαλωμών, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀπῆλθεν, καὶ ἐπέλαβετο τῷ κεράτῳ τῷ θυσιαστηρίου.

51 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμῶν, λέγοντες· ἰδὲ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλεῖα Σαλωμών, καὶ κατέχευε τῷ κεράτῳ τῷ θυσιαστηρίου, λέγων· ὁμοσάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, εἴ ἔθουα τῷ δούλῳ αὐτοῦ εἰς ῥομφαία. 52 Καὶ εἶπε Σαλωμών· εἰ γίνηται εἰς υἱὸν δυνάμεως, εἰ πιστεῖται τῷ τελεῶν αὐτοῦ ὅτι πλὴν γλῶσσης καὶ εἰς χαλκία εὐρεθῇ ὁ αὐτοῦ, θουατῶσθαι.

53 Καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμών ὁ βασιλεὺς, καὶ κατήγγελεν αὐτὸν ἀπάνωθεν τῷ θυσιαστηρίου. Καὶ εἰσῆλθεν, καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμών· δῶρε εἰς τὸν οἶκόν σου.

ἀπῆλθες

καὶ ὅτι

κατήγγελεν

ΚΕΦ. Β΄.

ΚΑΙ ἤλθον αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ὑποφάνειν, καὶ ἀπεκρίνατο τῷ Σαλωμῶν ὡς αὐτοῦ, λέγων· 2 ἐγὼ εἰμι πορεύμενος ὡς ὁδὸς πάσης τῆς γῆς· καὶ ἰσχύσεις, καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα, 3 καὶ φυλάξεις τὴν φυλακίαν Κυρίου θεοῦ σου τῇ πορεύῃ σου εἰς ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάσσειν τὰς ἐπιτολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, τὰ γράμματα εἰς τὸ νόμον Μωϋσέως· ἵνα σιωπῇς ἀποκρίσεις κατὰ πάντα ὅσα ἐπιτί-

λαμῇ σοι. 4 ἵνα φῇ Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ· ὅτι ἐλάλησεν ὡς ἐμὲ, λέγων· εἰς φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου εἰς ἀληθείαν, εἰ ὅλη καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ὅλη ψυχῇ αὐτοῦ, λέγων· ὅς ἐξολοθρεύσεται σοὶ ἀπὸ ἐπάνωθεν τῷ θρόνῳ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ γὰρ σὺ ἐγίνωκας ὅσα μοι ἐποίησεν Ἰσαακ υἱὸς Σαερυίας, ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν ἀρχαῖσιν τῷ διωγμένῳ Ἰσραὴλ, τῷ Ἀβενὴρ υἱῷ Νὴρ, καὶ τῷ Ἀμμισα υἱῷ Ἰεδέρ, καὶ ἀπέκλειεν αὐτοὺς, καὶ ἔταξεν τὰ αἵματα πολέμου εἰς εἰρήνην, καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀδυνάτου εἰς τὴν ζώνην αὐτοῦ τῇ εἰρήνῃ αὐτοῦ, καὶ ὅτι τῷ ὑποδύματι αὐτοῦ τῷ ποδὶ αὐτοῦ.

τῷ

6 Καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου, καὶ ἔχεται τὴν πολίαν αὐτοῦ εἰς εἰρήνην εἰς ἄδου. 7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελαὶ τῷ Γαλααδίτῃ ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἐσονταὶ εἰς τοῖς ἐσθίουσιν τὴν πρᾶξιν σου ὅτι οὕτως ἤλθον μοι εἰς τὸν μετὰ τὸν σπυρίδρασκον ὑπὸ προσώπου Ἀβουαλὼμ τῷ ἀδελφῷ σου. 8 Καὶ ἰδὲ μετὰ σοῦ Σιμεὶ υἱὸς Γηρα, υἱὸς τῷ Ἰεμενεί, ὅς ἐκ Βαθρεῖμ, καὶ αὐτὸς κατήρησάτο με κατὰ τὴν ὁδὸν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπορεύομαι εἰς πρεμβο-

λάς, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπάντησίν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην· καὶ ὁμοσάτω αὐτῷ εἰς Κουεῖν, λέγων· εἰ θουατῶσθαι σε εἰς ῥομφαία. 9 Καὶ ἔμνη ἀδωκῆς αὐτοῖς, ὅτι ἀπὸ σοφοῦ εἰς σὺ, καὶ γνώσῃς ἀποκρίσεις αὐτοῦ, καὶ κατέχευε τὴν πολίαν αὐτοῦ εἰς αἷματι εἰς ἄδου. 10 Καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη εἰς πόλιν Δαυὶδ. 11 Καὶ αἱ ἡμέραι αἱ ἐβασίλευσεν Δαυὶδ ὅτι τὸν Ἰσραὴλ, πενταεξάκοσια ἔτη. εἰς Χερὸν ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἔτη, καὶ εἰς Ἰερουσαλὴμ ἐβασίλευσεν τετρακκοῖα καὶ πενταεξάκοσια ἔτη.

12 Καὶ Σαλωμών ἐκάτισεν ὅτι τῷ θρόνῳ Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ δώδεκα, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα. 13 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγιάθ πρὸς Βηθσαβέε μητέρα Σαλωμών, καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ. ἡ δὲ εἶπεν· εἰρήνη ἡ εἰσοδος σου· καὶ εἶπεν, εἰρήνη. 14 Καὶ εἶπεν· λόγος μοι πρὸς σέ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· λαλήσῃ.

15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· σὺ οἶδας, ὅτι ἐμοὶ αὐτὴ ἡ βασιλεία, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔμελλε πᾶς Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλείαν, καὶ ἐγράφη ἡ βασιλεία, καὶ ἐγνήθη τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι ὡς Κύριος ἐγνήθη αὐτῷ. 16 Καὶ νῦν αἰτήσιν μίαν ἐγὼ αἰτήσῃ ὡς σὺ, μὴ σπυρίδρασκον τὸ πρόσωπόν σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηθσαβέε· λαλή.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰποὶ δὲ πρὸς Σαλωμῶν τὸν βασιλεῖα, ὅτι ἐκ σπυρίδρασκον τῷ

τὸ πρῶτον αὐτὸ ἀπὸ τοῦ, καὶ δώσθαι μοι τὴν
 Ἀβισαὶν τὴν Συμανίην εἰς γυναικα. 18 Καὶ
 εἶπεν Βηθσαβέε· χαλῶς ἐγὼ λαλήσω σοὶ τοῦ
 τοῦ βασιλῆ. 19 Καὶ εἰσῆλθεν Βηθσαβέε πρὸς
 τοὺς βασιλεῖς Σαλωμών λαλήσασα αὐτῷ· Ἀδω-
 νίη. Καὶ ἐξήνεγκε ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπάντησιν αὐ-
 τῇ, καὶ κατεφίλησεν αὐτήν, καὶ ἐκάθησεν ὅτι
 τὸ θρόνον αὐτῆς. καὶ ἐτίθη θρόνον τῇ μητρὶ
 τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
 20 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· αἴτησόν μοι μίαν μικρὰν ἐγὼ
 αἰτήσω παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρῶτον
 σὺ μοι. Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· αἴτησόν
 μου, ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε. 21 Καὶ
 εἶπεν· ὁ δὲ ἄδελφός σου εἰς γυναικα. 22 Καὶ ἀπέ-
 κρινεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ εἶπεν τῇ μη-
 τρὶ αὐτοῦ· καὶ ἵσταν οὐ ἦτορ αὐτῇ τὴν Ἀβισαὶν
 τὴν Συμανίην καὶ Ἀδωνίαν· καὶ αἴτησεν αὐτῇ
 τὴν βασιλείαν, ὅτι ὅτος ἀδελφός μου ὁ μέγας
 ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ αὐτῷ Ἀβιάδαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ αὐ-
 τῷ Ἰואβ ὁ υἱὸς Σαρβίας, ὁ ἀρχιστράτηγος, ἐταῖρος.
 23 Καὶ ὁμοῦσι ὁ βασιλεὺς Σαλωμών καὶ τῷ
 Κουρίου, λέγων· παῖδες ποιήσατέ μοι ὁ θεὸς καὶ
 παῖδες ἐκδοθῆναι, ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῶν ἐλά-
 λησεν Ἀδωνίας τὸν λόγον τούτον. 24 Καὶ νῦν
 ὅτι Κύριος ὁς ἠτοίμασέν με, καὶ ἐποίησέν με ὅτι τοῦ
 θρόνου Δαυὶδ τῷ πατρός μου, καὶ αὐτὸς ἐποίη-
 σέν μοι οἶκον καὶ οἶκον ἐλάλησεν Κύριος, ὅτι σήμε-
 ρον θανατωθήσεται Ἀδωνίας. 25 Καὶ ἐξαπέ-
 στειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν χειρὶ Βορραίου
 υἱοῦ Ἰואβ, καὶ αἰεῖλεν αὐτὸν, καὶ ἀπέθανεν
 Ἀδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 26 Καὶ τῷ
 Ἀβιάδαρ τῷ ἱερεὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εἰς Ἀναθαθ
 ἀποστρέφε· σὺ, εἰς ἀρχὴν σου, ὅτι αὐτὸς θανάτω εἰ-
 σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τούτῃ, καὶ ἐθνήτωσέ σε, ὅτι
 ἦσθαι τὴν κλῆρον ἀφ' ἧς Κυρίου ἐνώπιον τῷ
 πατρός μου, καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν πάσιν οἷς
 ἐκακουχήθης ὁ πατήρ μου. 27 Καὶ ἐξέβα-
 λεν Σαλωμών τὸν Ἀβιάδαρ τῷ μὴ εἶναι ἱερεῖα
 τοῦ Κουρίου, πληροφάνειαν τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλά-
 λησεν ὅτι τὸν οἶκον ἡλεῖ ἐν Σηλόμ. 28 Καὶ
 ἡ ἀκοὴ ἦλθεν εἰς Ἰואβ, ὅτι Ἰואβ ἰὼν κεκληκὼς
 ὁπλίσας Ἀδωνίου, καὶ ὁπλίσας Ἀβιαθαλὸν οὐκ
 ἐκλινεν. Καὶ ἔφυγον Ἰואβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ
 Κυρίου, καὶ κατέχευεν τὸν καρπὸν τοῦ θυσιάζειν.
 29 Καὶ ἀπὸ τῆς γλῆσσης τοῦ Σαλωμών, λέγοντες· ὅτι
 ἔφυγον Ἰואβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ
 ἰδοὺ κατέχευεν τὸν καρπὸν τοῦ θυσιάζειν. Καὶ
 ἀπέστειλεν Σαλωμών πρὸς Ἰואβ, λέγων· ἢ
 γέγονεν σοί, ὅτι πέφουρας εἰς τὸ θυσιάζειν;

Καὶ εἶπεν Ἰואβ· ὅτι ἐφοβήθην τὸ πρῶτον
 σὺ, καὶ ἔφυγον πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ἀπέστει-
 λεν Σαλωμών ὁ βασιλεὺς τοὺς Βαναίας υἱὸν Ἰוא-
 β, λέγων· πορεύου, καὶ αἰελε αὐτοὺς, καὶ θά-
 ψον αὐτοὺς. 30 Καὶ ἦλθεν Βαναίας υἱὸς Ἰוא-
 β πρὸς Ἰואβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· παῖδες λέγει ὁ βασιλεὺς· ἐξέλθι.
 καὶ εἶπεν Ἰואβ· ὅτι ἐκπορεύομαι, ὅτι ὡς ἀπο-
 θανύμαι. Καὶ ἀπέστρεψεν Βαναίας υἱὸς Ἰואβ, λέ-
 γων· καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ, λέγων· παῖδες λελάληκεν
 Ἰואβ, καὶ παῖδες ἀποκρίνεται μοι. 31 Καὶ
 εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· πορεύου, καὶ ποιήσου
 αὐτῷ κατὰς εἰρήναι, καὶ αἰελε αὐτοὺς, καὶ θά-
 ψον αὐτοὺς, καὶ ἐξαίρετε σήμερον τὸ αἷμα ὃ ἐκ-
 δοθῆναι Ἰואβ, ἀπ' ἐμῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου
 τοῦ πατρός μου. 32 Καὶ ἀπέστρεψεν Κύριος
 τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ,
 ὡς ἀπῆντησεν τοῖς δυσὶν ἀνδράποισι τοῖς διεχίοις
 καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεινεν αὐτοὺς
 ἐν ῥομφαίᾳ. Καὶ ὁ πατήρ μου Δαυὶδ ἐκ ἔργου
 τὸ αἷμα αὐτοῦ, τοῦ Ἀβινηρ υἱοῦ Νήρ, ἀρχιστρά-
 τηγοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ Ἀμιαὶ υἱοῦ Ἰεδὲρ, ἀρχιστράτη-
 γου Ἰσραὴλ. 33 Καὶ ἐπεγράφη τὸ αἷμα αὐτῶν
 εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ
 σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ τῷ Δαυίδ,
 καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ
 τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος τοῦ
 Κυρίου. 34 Καὶ ἀνέβη Βαναίας υἱὸς Ἰואβ, λέ-
 γων· ἀπῆντησεν [Ἰואβ] αὐτῷ, καὶ ἐθανάτωσεν
 αὐτοὺς, καὶ ἐθαψεν αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν
 τῇ ἐρήμῳ. 35 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τοὺς
 Βαναίους υἱὸν Ἰואβ αὐτῷ ὅτι τὴν γρα-
 τηρίαν. Καὶ ἡ βασιλεία κατεστάθη ἐν Ἰερου-
 σαλὴμ. καὶ Σαδὸκ τὸν ἱερεῖα ἔδωκεν ὁ βασι-
 λεὺς εἰς ἱερεῖα πρὸς τὸν Ἀβιάδαρ. Καὶ
 ἔδωκεν Κύριος τῷ Σαλωμῶν φρονήσιν, καὶ σο-
 φίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ πλάτος καρδίας, ὡς
 ἡ ἄμμος ἡ ὡρὴ τῆς θάλασσαν. Καὶ ἐπλη-
 θύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμών ὑπὲρ πάντων φρονίμων
 ἀρχάνων υἱῶν, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους
 Αἰγύπτου. καὶ ἐλάθει τὴν θυγατέρα Φαραὼ,
 καὶ εἰσῆλθεν αὐτὴ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ὡς
 οὐκ ἐπέλεσεν αὐτοὺς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶκον
 Κυρίου ἐν ἱεροῖς, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ
 κυκλόθεν· ἐν ἐκείνῃ ἔπεσεν ἐποίησεν καὶ σωτηρί-
 λισεν. Καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν ἐξοδὸν ἡμεῖς χι-
 λιάδες ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς οὐδοῦς καὶ χιλιὰς λα-
 οὶ καὶ τῷ ὄρει καὶ ἐποίησεν Σαλωμών τὴν
 θάλασσαν, καὶ τὰς ὑποσημασίας, καὶ τὰς
 λυθρέας τὰς μεγάλας, καὶ τὰς εὐχλας, καὶ
 τὴν

Βαναίας

Βαναίου

τῷ Ἰואβ

τὴν κρήνην τῆς αὐλῆς, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν
χαλκίην. καὶ ὠκοδόμησεν τὴν ἀκρὰν ἑπαλξὴν
ἐκ' αὐτῆς, διέκοψεν τὴν πόλιν Δαυὶδ. οὕτως
θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ
εἰς τοὺς οἴκους αὐτῆς, ὅτι ὠκοδόμησεν αὐτὴν. τότε
ὠκοδόμησεν τὴν ἀκρὰν. καὶ Σαλωμών ἀνέφερεν
στῆς ἐν τῷ ἐναιῶν ὀλοκαυτώσεως, καὶ εἰρηκῆς
ὅτι τὸ θυσιαστήριον ὃ ὠκοδόμησεν τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἐθυμία ἐτάπειν Κυρίου, καὶ συνετέλεσεν τὸν
οἶκον. Καὶ οὗτοι οἱ ἀρχόντες οἱ χειροτάμιοι ὅτι
τὰ ἔργα τῷ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξα-
κόσιοι ὅπιστάται τῷ λαῷ τῷ ποιούντων τὰ ἔργα.
Καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Ἀσὺρ, καὶ τὴν Μαγδό, καὶ
τὴν Γαζερ, καὶ τὴν Βαθρὰν ἐπάνω, καὶ
τὰ Βαλααθ. πάλιν μετὰ τὸ ὠκοδοῦν αὐ-
τὸν τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερου-
σαλὴμ κύκλῳ, μὲν ταῦτα ὠκοδόμησεν τὰς πό-
λεις ταύτας. καὶ ὅτι πρὶν τῇ Δαυὶδ, ἐνετεί-
λατο Σαλωμών, λέγων ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ
υἱὸς Γεθ, υἱὸς ἀπέρματος τῷ Ἰεμει, ἐκ Χεβρόν.
οὗτος χειρῆσάτο με χειρῶν ὀδυνηρῶν ὅτι ἡ
ἡμέρα ἐπορεύθη εἰς παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς
χειρῶν εἰς ἀπάντησίν μοι ὅτι τὸν Ἰορδάνην,
καὶ ὤμωσα αὐτῷ κατὰ τῷ Κυρίῳ, λέγων εἰ θα-
νατωθήσεται ὁ ῥομφαία. καὶ νῦν μὴ ἀδικήσῃς
αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ φρονιμῶς εἰ σύ, καὶ γνώσῃ ἀ-
πώσεις αὐτῷ, καὶ κατὰξῃς τὴν πολιάν αὐ-
τοῦ αἵματι εἰς ἄδου. 36 Καὶ ἀποστείλας ὁ
βασιλεὺς ἐκέλευσεν τὸν Σεμεὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ
ὠκοδοῦν σὲ αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
καθεὶς ἐκεί, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκείθεν ὑδάμεθ.
37 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξορίας σου καὶ
ἀφάρθῃ τὸν χειμάρρην Κέδρον, γνώσκων γνώσῃ
ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ τὸ αἷμα σὺ ἔσται ὅτι τὴν
κεφαλὴν σου. καὶ ἔρχισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 38 Καὶ εἶπεν Σεμεὶ πρὸς
τὸν βασιλέα· ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας, κύ-
εἰς μου βασιλεῦ. οὕτως ποιήσῃ ὁ θεὸς σου.
καὶ ἐκάλεσεν Σεμεὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη.
39 Καὶ ἐγένηθη μὲν τρία ἔτη, καὶ ἀπέδρασαν
δύο υἱοὶ πρὸς Σεμεὶ πρὸς Ἀγγὲς υἱὸν Μααχαί,
βασιλέα Γεθ. καὶ ἀπηγγέλη πρὸς Σεμεὶ, λέ-
γοντες ἰδοὺ οἱ υἱοὶ σου οὗ Γεθ. 40 Καὶ
ἀνέστη Σεμεὶ, καὶ ἐπέσας τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ
ἐπορεύθη εἰς Γεθ πρὸς Ἀγγὲς τῷ ἐκζητήσῃ τῶν
δύλων αὐτοῦ. Καὶ ἐπορεύθη Σεμεὶ, καὶ ἤγαγεν
τῶν δούλων αὐτοῦ ἕκ Γεθ. 41 Καὶ ἀπηγ-
γέλη πρὸς Σαλωμών, λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη Σε-
μεὶ ἐκ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γεθ, καὶ ἐπέστρεψεν τῶν
δούλων αὐτοῦ. 42 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς,

καὶ ἐκάλεσεν τὸν Σεμεὶ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐ-
τὸν οὐκ ἔρχισά σε ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπε-
μαρτυρέμην σοι, λέγων ὅτι ἡ αὐτὴ ἡμέρα ἐξέλ-
θῃς ἐκ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παραβῇς εἰς δεξιὰ ἢ
εἰς ἀριστερά, γνώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀπο-
θανῇ. Καὶ ἔπαρ μοι ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἤκουσα.
43 Καὶ πᾶσι ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὅρκον τῷ Κυ-
ρίου, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἡ ἐπαγγελία κατὰ
σοῦ. 44 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σε-
μεὶ· σὺ ἔργας πᾶσαν τὴν κακίαν σὺ ἡ ἐργά-
σαί με· καὶ ἀνταπεδοῦναι Κύριος τὴν κακίαν σὺ
εἰς κεφαλὴν σου. 45 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σα-
λωμών εὐλογημένος, καὶ ὁ θεὸς Δαυὶδ ἔσται
ἐτοιμος ἐνώπιον Κυρίου εἰς τὸν αἶωνα. 46 Καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τῷ Βαναία
υἱῷ Ἰואδαί· καὶ ἐξῆλθεν, καὶ ἀνέλεν αὐτὸν,
καὶ ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. Γ΄.

Τῆς δὲ βασιλείας ἐδραβεῖσθαι ἐν χειρὶ
Σαλωμών, ὅτι ἡμέρας ἐποίησατο Σα-
λωμών πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύ-
πτου καὶ ἔλαβεν τὴν θυγάτηρα Φαραὼ, καὶ
εἰσάγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ, ὥς ὅτι
συνετέλεσεν ὠκοδοῦν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸν
οἶκον Κυρίου, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ.
2 Πάλιν ὁ λαὸς ἦσαν θυμῶντες ἐν τοῖς ὑψη-
λοῖς, ὅτι ἐκ ὠκοδομήθη οἶκος τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου ὥς τῶν ἡμερῶν ἐκείνων. 3 Καὶ ἠγάπη-
σεν Σαλωμών τὸν Κύριον παρορέσθαι ἐν τοῖς
παραβάμασιν Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, πλὴν
ἐν τοῖς ὑψηλοῖς αὐτὸς ἔθνη καὶ ἐθυμία. 4 Καὶ
ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς εἰς Γαβρὼν θύ-
σαι ἐκεί, ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη, καὶ μεγάλη.
καὶ οὐκ ὀλοκαυτῶσιν ἀνήνεγκεν Σαλωμών ὅτι τὸ
θυσιαστήριον ἐκείνο ἐν Γαβρὼν. 5 Καὶ ὦρθη
πρὸς Σαλωμών ὁ Κύριος ἐν ὑπὸ τὴν νύκτα. Καὶ
εἶπεν Κύριος πρὸς Σαλωμών· αἰτήσά με αἴτημα
σταυτῶ. 6 Καὶ εἶπεν Σαλωμών· σὺ ἐποίη-
σας μὲν δούλον σὺ Δαυὶδ τῷ πατρὸς μου ἕλεος
μέγα, καὶ δὲ δὴλῃ ἐτάπειν σὺ ἐν ἀληθείᾳ,
καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν ἐνδύτητι καρδίας μετὰ
σοῦ, καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἕλεος [σου] τὸ
μέγα οὗτο δοῦναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀντὶ τῶν
τῷ θεοῦ αὐτοῦ, ὥς ἡ ἡμέρα αὐτῇ. 7 Καὶ
νῦν, Κύριε ὁ θεός μου, σὺ ἔδωκας τὸν δούλον σὺ
ἀντὶ Δαυὶδ τῷ πατρὸς μου. Καὶ ἐγὼ εἰμι παι-
δάριον μικρὸν, καὶ οὐκ οἶδα τί ἐσοῦνί μου, καὶ
τί ἐξοῦνί μου. 8 Ὁ δὲ δούλος σου ἐν μέσῳ
τῷ

τῇ λαῷ σου, ὃν ἐξελέξα λαὸν πολλόν, ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται, καὶ ὃς φηριαθήσεται ἀπὸ πλήθους. 9 Καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκύν, καὶ ἀφαιρήσῃς τὸν λαόν σου ἐκ διχασιῶν, τῶ σινιέναι ἀναμέσων ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ὅτι πῶς διωθήσεται κείναι τὸν λαόν σου τοὶ βασιλεῖς οὗτοι; 10 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον Κυρίου, ὅτι ἠτήσατο Σαλωμών τὸ ῥῆμα οὗτο. 11 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς αὐτόν, ἀνδρὶ ὡν ἠτήσῃς πρὸ ἐμοῦ τὸ ῥῆμα οὗτο, καὶ οὐκ ἠτήσῃς σαυτῷ ἡμέρας πολλὰς, καὶ οὐκ ἠτήσῃς σαυτῷ πλῆθον, ὅθεν ἠτήσῃς ψυχὰς ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ἠτήσῃς σαυτῷ τῷ σινιέναι τῶ εὐσταθέως κείμεναι. 12 Ἰδὺ πεποίηκα καὶ τὸ ῥῆμά σου. Ἰδὺ δὲ δώξαι σοι καρδίαν σοφίαν καὶ φρονήμιον, ὥς σὺ ὃ γέγονεν ἐμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σὲ ἔκ ἀναστήσεται ὁμοίος σοι. 13 Καὶ ἂν οὐκ ἠτήσῃς ἐδώκαί σοι, καὶ πλῆθον, καὶ δόξαν, ὥς ὃ γέγονεν ἀπὸ ὁμοίος σοι ἐν βασιλείῳ σου πάσας τὰς ἡμέρας σου. 14 Καὶ εἰς πορευθῇς ἐν τῇ οδῷ μου φυλάσσει τὰ περὶ ἡμέρας μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου, ὥς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ πληθύνῃς τὰς ἡμέρας σου. 15 Καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμών, καὶ ἰδὺ ἐνύπνιον. Καὶ ἀνέστη καὶ ὤρθνηται εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστη ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ αὐτοῦ. 16 Τότε ὤφθησαν δύο γυναικες πόρνοι τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. 17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία, οἱ ἐμοὶ, κύριέ μου. Ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη ἀκύνει ἐν οἴκῳ ἐνί, καὶ ἐπέκομαν ἐν τῷ οἴκῳ. 18 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τῆς ἐξόδου μου, καὶ ἔτεκεν καὶ αὕτη ἡ γυνὴ, καὶ ἡμεῖς κατεβὰμεν τὸ αὐτό. Οὐκ ἔστι ὁμοίος μου ἐν τῷ οἴκῳ, πᾶρξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ. 19 Καὶ ἀπεθάρσει ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς πτωχῆς, ὥς ὁκοιμήθη ἐπ' αὐτῇ. 20 Καὶ ἀνέστη μεσθῆς τῆς νυκτός, καὶ ἔλαβεν τὸν υἱόν μου ἐκ τῆς ἀγκυλῶν μου, καὶ ἡ δούλη σου ἔπαιον, καὶ ὁκοιμῶσαι αὐτὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν πεθνήκοντα ὁκοιμῶσαι ἐν τῷ κόλπῳ μου. 21 Καὶ ἀνέγνω τὸ βιβλίον τῆς ἀληθείας τὸν υἱόν μου, καὶ ὤκνησεν ὁ υἱὸς τῆς πτωχῆς. Καὶ ἰδὺ κατενόησα αὐτὸν τὸ βιβλίον, καὶ ἰδὺ οὐκ ἔπαιον. 22 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἐπίστα, ὅχι, ἀλλ' ἡ ὁ υἱὸς σου ὅστις ὁ περὶς, υἱὸς δὲ ἐμοῦ ὁ ζῶν. Ἡ δὲ λαλῶν,

καὶ αὕτη ἔλεγον, ὅχι, ἀλλ' ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν, ὁ δὲ υἱὸς σου ὁ πεθνήκων, καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς, σὺ λέγε, ὅστις ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱὸς τῆς πτωχῆς ὁ πεθνήκων, σὺ δὲ λέγε, ὅχι, ἀλλ' ὁ υἱὸς σου ὁ πεθνήκων, καὶ ὁ υἱὸς μου ὁ ζῶν. 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λαβέτω μοι μάχην, καὶ ἀποφασίσαν τὴν μάχην ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, δίδε τὸ παιδίον τὸ θηλάζον τὸ ζῶν εἰς δύο, καὶ δότε τὸ ἓμισυ αὐτῷ τῇ μητρὶ, καὶ τὸ ἓμισυ αὐτοῦ τῇ μητρὶ. 26 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἡς ὁ υἱὸς ἦν ὁ ζῶν, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὅτι τῷ υἱῷ αὐτῆς, καὶ εἶπεν, οἱ ἐμοὶ κύριε, δότε αὐτῇ τὸ παιδίον τὸ ζῶν, καὶ θανάτω μὴ θανατώσῃ αὐτό. καὶ αὕτη εἶπεν, μήτε ἐμοὶ, μήτε αὐτῇ ἔστω, δίδετε αὐτό. 27 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, δότε αὐτῇ τὸ παιδίον τὸ ζῶν τῇ εἰπούσῃ, δότε αὐτῇ αὐτό, καὶ θανάτω μὴ θανατώσῃ αὐτό. αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ. 28 Καὶ ἤκουσαν ἡκούσας Ἰσραὴλ τὸ κείμεναι τῷ ὅτι ἐκείναι ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ τῆς ἀπειλῆς τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρονήσις θεοῦ ἐν αὐτῷ τῷ ποιῆν δικαίωμα.

Κ Ε Φ. Δ.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών βασιλεύσας ἐπὶ Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ἔσται οἱ ἀρχιερεῖς οἱ ἦσαν αὐτῷ, Ἀζαρίας υἱὸς Σαδὼκ, ὁ ἱερεὺς. 3 Ἐλισάφ καὶ Ἀχά υἱὸς Σωσά, γραμματεῖς καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιὰδ ἀναμνηστικῶν. 4 καὶ Βααζίας υἱὸς Ἰσασαὶ ἐπὶ τῆς γρατείας καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς. 5 καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῆς καθιστάμενης καὶ Ζαββὲδ υἱὸς Νάθαν ἱερεῖς ἐταῖροι τοῦ βασιλέως. 6 καὶ Ἀχισάφ υἱὸς οἰκονόμος, καὶ Ἐλίας ὁ οἰκονόμος καὶ Ἐλίας υἱὸς Σαφάτ ἐπὶ τῆς πατρῆος καὶ Ἀδωνιὰς υἱὸς Ἀβιάθαρ ἐπὶ τῆς πόλεως. 7 Καὶ τῷ Σαλωμὼν δώδεκα καθιστάμενοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, χορηγῶν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, μὴνα ἐν τῷ ὅσῳ ἐγένετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγῶν. 8 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Βεν υἱὸς Ὀρ ἐν ὅρῳ Ἐφραΐμ. 9 Υἱὸς Δαχὰρ ἐν Μαχμας, καὶ οἱ Σαλαβεὶμ, καὶ Βεδομῖμ, καὶ Αἰαλὼμ Αἰλὼν ἐν Βηθανά. 10 Υἱὸς Ἐσὶ ἐν Ἀραβίᾳ, αὐτῶν Σοχὸ καὶ πᾶσα ἡ γῆ Ὀφὲρ. 11 Υἱὸς Σοχλὼ Ἀβιναδὰβ παῖς Νηαδὰβ, τῆς θυγατρὸς Σα. παῖς Νηαδὰβ. 12 Βαδμὰ υἱὸς δῶρ, Ταφαῖ

ἔλαβ' Με-Ἀχλὺν τὴν θαλάσσης καὶ Μαγιά, καὶ πᾶς ὁ
μαγεδαὼν οἶκος Σάν ὁ πῶς Σιωνὶν ὑποχάτω τῇ Ἰερ-
ῶσαι δὴν ἐσέλ, καὶ ὁ Βεδσαν ἔως Ἀβελμααλά ἔως
Μεμβραδὶ-Μακίρ Λακίμ εἰς. 13 Ἰὼς Γαβὲρ οὐ Ραμὰδ
Ἰεκμαάν Γαλαὰδ αὐτῷ [ὁ] Ἀνὸδ Ἰακρ υἱὸς Μορασνῇ,
Ἰαρεῖρ Γαλαὰδ, ὅττω γοῖνμα Ἐργὰς ἢ ὁ τῇ Βα-
σαν, ἔξῃοντα πόλεις μετὰ τῇ τεχνήρεις, καὶ
Αἰναδάς μετὰ χαλκοῖ. 14 Ἀχλὺς υἱὸς Αἰλὰ Μαα-
Σαδὼν γαῖμ. 15 Ἀχμαὰς οὐ Νερδαλεῖ καὶ ἔτος
Μασεμάδ ἔλαβει τὴν Βασιμὰδ γογατῖρα Σαλαμών εἰς γυ-
ναῖκα. 16 Βασιὰς υἱὸς Χυσι, οὐ Ἀσπρ καὶ
Μααλὼτ οὐ Βασιὰδ. 17 Ἰασαράτ υἱὸς Φαρού, οὐ Ἰο-
σάχαρ. 18 Σαμεί υἱὸς Ηλὰ, ἐν τῇ Βεσαμὴν.
τῇ 19 Γαβὲρ υἱὸς Ἀδαῖ, οὐ τῇ γῇ Γαλαὰδ, γῇ
Σηὸν βασιλεὺς Ἐσβάν, τῇ Ἀμορραῖς, καὶ Ὁγ
βασιλεὺς τῇ Βασάν, καὶ Νασιφ εἰς ὁ γῇ.
20 Ἰὼδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ ὡς ἡ ἄμμαθ' ἢ
ὅπῃ τῇ θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἔσθοντες, καὶ
πίνοντες, καὶ εὐφραίνοντο. 21 Καὶ Σαλαμών
ἰὼ ἔξομαζον ἐν πᾶσι τοῖς βασιλείαις, ἀπὸ τῇ
σοταμοῦ γῆς Ἀλοφύλων, καὶ ἔως ὅς ἐστι Ἀργύπῃ.
παρασπίζοντες δῶρα, καὶ ἀνελθόντες τῇ Σα-
λαμών πᾶσας ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ. 22 Καὶ ἔω-
τα τὰ δόντα Σαλαμών οὐ ἡμέρα μὲν τετ-
κοῖα καὶ σιμυδάλως, καὶ ἔξῃοντα καὶ
ἀλδρεν κεκοπανομένη. 23 Δίκα μὲν οὐ
λεῖδῃ, καὶ ἐκδοὶ βόες νομάδες, καὶ ἐκδοὶ τρέ-
βατα, ἐκδοὶ ἐλάφω, καὶ ἀρχέδων, καὶ ὀρί-
θων, ἐκδοὶ ἐκδοὶ σιμυδάλως. 24 Ὅπ
ἰὼ ἀρχὸν οὐ παντὶ σέβαν τῇ σοταμοῦ ἀπὸ
Θάφα καὶ ἔως Γάζ, οὐ πᾶσι βασιλεύοντες σέ-
ραν τῇ σοταμοῦ καὶ ἐκδοὶ ἰὼ αὐτῷ ὁκ πάν-
των τῇ μερὸν κυκλῶν. 25 Καὶ κατὰ
Ἰὼδα καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες, ἔχαστος ὑπὸ τῇ
ἀμπελὸν αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τῇ σικκίῳ αὐτοῦ,
ἐσθόντες καὶ πίνοντες, ἀπὸ Δαὶν καὶ ἔως Βηρσα-
βὰ, πᾶσας τὰς ἡμέρας Σαλαμών. 26 Καὶ
ἰὼ τῇ Σαλαμών παρασπίζοντα χιλιάδες ποτα-
δες ἵππων εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες
ἵππων. 27 Καὶ ἐχρήσαν ἅ κατεσπόμενοι ὅ-
πως τῇ βασιλῇ Σαλαμών, καὶ πάντα τὰ δια-
γέλματα ὅπῃ τῇ τῇ βασιλῇ, καὶ ἔχαστος μῦθα αὐτοῦ.
ὁ πῶς ἀλλὰ σπουδὴν λόγον. 28 Καὶ πᾶς κελὸς καὶ τὸ ἄχρον τοῖς ἵπποις
καὶ τοῖς ἄρμασι ἦγον εἰς τὸν τόπον ὅς ἐστι ὑπὸ
βασιλεὺς, ἔχαστος κατὰ τὴν αὐτῇ αὐτοῦ.
29 Καὶ ἔδωκεν Κύριος σοφίαν τῇ Σαλαμών, καὶ
φρόνησιν πολλὴν σφόδρα, καὶ χύμα καρδίας,
ὡς ἡ ἄμμος ἢ ὡς τῇ τῇ θαλάσσης. 30 καὶ
ἐπληρώθη ἡ σοφία Σαλαμών σφόδρα ὑπὲρ

τῇ φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων, καὶ ὑπὲρ
πάντας φρονησὶς Αἰγύπτου. 31 καὶ ἐσοφίσαιτο
ὑπὲρ πάντας τὸς ἀνθρώπους, καὶ ἐσοφίσαιτο
ὑπὲρ Γαβὴν τὸν Ἐβραηλίτην, καὶ Ἡμᾶν, καὶ
τὸν Χαλχαλ, καὶ τὸν Δαρεα, ὡς Μαγλ.
καὶ ἰὼ ὀνομαστὸς οὐ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι κύκλῳ.
32 Καὶ ἐλάλησεν Σαλαμών τεχνολογίας πῶς
βολὰς, καὶ ἦσαν ὡς αὐτοῦ πεντακισχίλιαι.
33 καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν ξύλων ἀπὸ τῇς κέρως
τῇς οὐ τῇ Λιβάνῳ, καὶ ἔως τῇς ὑαπόπου τῇς
ὁκπορομῶν. 34 καὶ τῇ τῇ τῇ, καὶ ἐλάλησεν
τῇ τῇ κτενῶν, καὶ τῇ τῇ πεφηνῶν, καὶ
τῇ τῇ ἐρτενῶν, καὶ τῇ τῇ ἰχθυῶν.
34 Καὶ πῶς φρόνησεν πάντες οἱ λαοὶ ἀκούσας τῇς
σοφίας Σαλαμών, καὶ ὡς πάντων τῇ βασι-
λεύῃ τῇς γῆς, ὅσοι ἦκον τῇ σοφίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ε.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν Χειράμ βασιλεὺς Τύρου
τῇς παῖδας αὐτοῦ πρὸς Σαλαμών
ἵνα διδάσκωσιν αὐτὸν ὅτι αὐτὸν ἔχουσιν εἰς βα-
σιλείαν ἀπὸ Δαυὶδ τῇ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀγα-
πῶν ἰὼ Χειράμ τὸν Δαυὶδ πᾶσας τὰς ἡμέρας.
2 Καὶ ἀπέστειλεν Σαλαμών πρὸς Χειράμ, λέ-
γων. 3 σὺ οἶδας Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, ὅτι
ὅς ἐκ ἡδυνάτο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῇ ὀνόματι Κυ-
ρίου θεῷ μου ἀπὸ τῶν πόλεων τῇς
κυκλῶσάντων αὐτόν, ἔως τῇ δαῦσαι Κύριον αὐ-
τοῦ ὑπὸ τὰ ἴχνη τῇ ποδῶν αὐτοῦ. 4 Καὶ
καὶ ἀνέπανσεν Κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλῶν,
ὅς ἐστι ὅπῃ ὅς ἐστι ἀπάντημα ποιητόν.
5 Καὶ ἰδὼ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῇ ὀνό-
ματι Κυρίου θεῷ μου, καὶ ἔως ἐλάλησεν Κύριος
ὁ θεός πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων.
ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀπὸ σὺ ὅπῃ τῇ θρόνον σου, ὅ-
πως οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τῇ ὀνόματι μου. 6 Καὶ
καὶ ἔνταλα, καὶ κοφάτωσάν μοι ξύλα ὁκ τῇ
Λιβάνου. Καὶ ἰδὼ οἱ δούλοι μου ἔτασαν μὲ τῇ
ξύλων σου, καὶ μετὰ δούλους σου δώσω σοι
καὶ πάντα ὅσα ἀνέπης, ὅτι σὺ οἶδας, ὅτι ὅς
ἐστι ἡμῖν ἀνὴρ εἰδὼς κάπναι ξύλα καὶ ὅς οἱ δι-
δάσκει. 7 Καὶ ἐγενήθη καὶ ἔκτισεν Χειράμ
τῇς λόγων Σαλαμών, ἐχάρη σφόδρα, καὶ εἶπεν.
ἐλογητὸς ὁ θεός σήμερον, ὁ δὲ τῇ Δαυὶδ ἵδον
φρόνημον ὅπῃ τῇ λαὸν τὸν πολλὸν τῇ τῇ. 8 Καὶ
ἀπέστειλεν Χειράμ πρὸς Σαλαμών, λέγων. ἀκή-
κοα τῇ πάντων ὃν ἐπέταλλας πρὸς μέ. ἐγὼ
ποιήσω κατὰ γέλμα σου εἰς ξύλα κέρωνα καὶ
πῶς. 9 Οἱ δούλοι μου κατὰξον αὐτὰ
ὁκ τῇ Λιβάνου εἰς τῇ θαλάσσης, καὶ ἐγὼ δι-

οικοδομήσω

မာမုလိလိ

१७१०३

780V

ποι τῷ δαβείρ, καὶ φέρεται αὐτὸ χρυσῷ.

21 Καὶ ὅλοι τοὶ οἶκοι φέρεται χρυσῷ ἕως σπι-
πλέας πάντος τοῦ οἴκου. 22 Καὶ ὅλοι τοὶ οἶκοι

τῷ δαβείρ ἐπιτάσσονται πρὸς χρυσῶν. 23 Καὶ

χειρὺν ἐπιτάσσει οὗ τῷ δαβείρ δύο χειρὺν ἐξέλειν κα-
τασκευάζειν παλαιάν, δεκά πηχῶν μήκος καὶ ἑκατομῶν.

24 Καὶ πάντα πηχῶν πλάτος αὐτῷ τὸ ἐν,
καὶ πάντα πηχῶν πλάτος αὐτῷ τὸ δὲ τε-
ρεν, δεκά οὖν πηχῶν ὅσοι μέτροι πλάτος αὐτῷ,
καὶ ἕως μέτροι πλάτος αὐτῷ. 25 Καὶ δεκά

οὖν πηχῶν αὐτῷ τῷ χειρὺν τῷ δὲ τερεν, οὗ
χειρὺν μέτροι ἐν σπιπλέα, μία ἀμφοτέρω τοῖς χειρ-
ῶν. 26 Καὶ τὰ ὅλα τῷ χειρὺν τῷ ἑνὸς

δεκά οὖν πηχῶν, καὶ ὅλα τῷ χειρὺν τῷ δὲ τε-
ρεν. 27 Καὶ ἑκατὶ ἀμφοτέρω τοῖς χειρὺν

οὗ μέτροι τῷ οἴκῳ αὐτῷ καὶ διεσπείσονται πᾶς
πύργος αὐτῷ, καὶ ἡ πύργος ἡ πύργος τῷ ἑνὸς τῷ
πύργῳ, καὶ ἡ πύργος τῷ χειρὺν τῷ δὲ τερεν
ἡ πύργος πᾶς σπείσεται τῷ δὲ τερεν καὶ πύργος αὐ-
τῷ αὖ οὗ μέτροι τῷ οἴκῳ ἡ πύργος πύργος.

28 Καὶ φέρεται τῷ χειρὺν χρυσῶν. 29 Καὶ

πάντα τῶν πύργων τῷ οἴκῳ, κύκλῳ ἐκκολαπῶν
χειρὺν ὅσα φέρει χρυσῶν, καὶ φόνικας, καὶ τῷ

πύργῳ ἐκκολαπῶν τῷ ἑκατέρῳ καὶ τῷ ἑκατέρῳ.

30 Καὶ τὸ ἑκάτερον τῷ οἴκῳ φέρεται χρυσῶν
πᾶς ἐκκολαπῶν καὶ τῷ ἑκατέρῳ. 31 Καὶ τῷ

πύργῳ τῷ δαβείρ ἐπιτάσσει δύο οὖν ἐξέλειν
ἀρχαῖαν, καὶ φόνικας πάντα πύργους. 32 καὶ

δύο γόρως ἐξέλειν παλαιάν, καὶ ἐκκολαπῶν ἐπὶ
χειρὺν ἐκκολαμῶν χερσῶν καὶ φόνικας.

καὶ σπιπλά διασπείσονται, καὶ φέρεται χρυ-
σῶν, καὶ κατασκευάζει τὰ τῷ χειρὺν, καὶ ὅτι

πᾶς φόνικας τὸ χρυσῶν. 33 Καὶ ὅπως ἐπιτά-
σσει τῷ πύργῳ τῷ ἑκατέρῳ φόνικας ἐξέλειν ἀρχαῖαν,

καὶ πύργους αὐτῶν. 34 Καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς
γόρως ἐξέλειν παλαιάν, δύο πηχῶν ἡ γόρως ἡ μία,

καὶ φόνικας αὐτῶν, δύο πηχῶν ἡ γόρως ἡ δὲ τε-
ρεν. 35 Εἰς ἐκκολαμῶν χερσῶν

καὶ φόνικας, καὶ ἀρσενικάσματα σπιπ-
λά, καὶ φέρεται χρυσῶν κατασκευάζειν ὅτι

πᾶς ἐκκολαπῶν. 36 Καὶ ἀποδοῖται τὴν αὐ-
τῷ πᾶς ἐκκολαπῶν πᾶς σίχους ἀπὸ τελεχῶν,

καὶ σίχους ἀπὸ τελεχῶν κέδρου. 37 Ἐν τῷ

ἑνὶ τῷ πύργῳ ἐκκολαπῶν τὸν οἶκον Κυρίῳ οὖν
μὴ Ζεὺς, καὶ τῷ δὲ τερεν μὴ.

38 Ἐν ἐνδε-
κάτῳ ἐκκολαπῶν ἐν μὴ Βούλ, ὅτις ὁ μέγας οὖν οὖν,

σπιπλέα οὖν οὖν εἰς πάντα λόγον αὐτῷ, καὶ
εἰς σπείσονται ἀρσενικάσματα αὐτῷ καὶ ἀποδοῖται αὐ-
τῷ οὖν ἐπὶ ἑκατέρῳ.

ΚΑΙ τὸν οἶκον αὐτῷ ἀποδοῖται Σαλώ-
μων τελεκαίδεκα ἑταίροι, καὶ σπιπλέ-
ασι ὅλοι τὸν οἶκον αὐτοῦ. 2 Καὶ

ἀποδοῖται τὸν οἶκον αὐτῷ τῷ δαβείρ, ἑκατὸν
πηχῶν τὸ μήκος αὐτοῦ, καὶ πενήκοντα πη-
χῶν πλάτος αὐτοῦ, καὶ τελέκοντα πηχῶν

ἕως αὐτοῦ καὶ τῷ πύργῳ ἐξέλειν κέδριν, καὶ
ὅλα κέδριν τοῖς σύλοις. 3 Καὶ ἐφάτια-
σται τὸν οἶκον αὐτῷ ὅτι τῷ πύργῳ τῷ σύ-
λῳ καὶ ἀειδῶν τῷ σύλῳ παλαιάσονται

καὶ σπείσονται. 4 Δεκά καὶ σπείσονται ὁ σίχους, καὶ
μέλαθρα τελέα, καὶ χῶρος ὅτι χῶρος τελεαῶν.

5 Καὶ πάντα τὰ θυράματα, καὶ αἱ χῶροι τε-
λεαῶν μαμαλαδραῶν, καὶ ὅλα τῷ θυρά-
ματι ὅτι θυράν τελεαῶν. 6 Καὶ τὸ αἶλμα

τῷ σύλῳ ἐπιτάσσει πηχῶν πηχῶν μήκος,
καὶ τελέκοντα οὖν πλάτει ἐκκολαμῶν, αἶλμα

ὅτι παλαιάσονται αὐτῷ καὶ σύλοι καὶ πᾶρος ὅτι
παλαιάσονται αὐτῷ τοῖς ἐλαμῶν. 7 Καὶ τὸ

αἶλμα πᾶν θυράν ὅτι κρινῶν ὅλα, τὸ αἶλμα τῷ
κατῷ ἐπιτάσσει, καὶ ἀρσενικάσματα οὖν κέδρου ὅλα

τῷ ἐκκολαπῶν ὅλα τῷ ἐκκολαπῶν. 8 Καὶ οἶκος αὐτῷ
εἰς ὅλα κέδριν ὅλα αὐτῷ μία ἐκκολαμῶν ὅλα

καὶ τὸ ἑκατέρῳ τῷ οἴκῳ καὶ οἶκοι τῷ θυράν
φασγᾶν ὅλα ἐλαβὼν Σαλωμών, καὶ τὸ αἶλμα

ὅλα. 9 Πάντα τῷ οἴκῳ ἐκ λίδων πηχῶν μέ-
τρον ἀπὸ τελεχῶν ἐκκολαμῶν ὅλα ἀρσενικάσματα

ἑκατέρῳ, καὶ ἑκατέρῳ, καὶ ὅλα τῷ θυράν ὅλα τῶν
πύργων. 10 Καὶ ἑκατέρῳ εἰς πᾶς αὐτῷ πᾶς

μέγας τὴν πηχῶν πηχῶν πηχῶν λίδων με-
γάλῳ, λίδων δεκά πηχῶν καὶ τοῖς ὅλα πηχῶν.

11 Καὶ ἐπὶ πᾶσι λίδων πηχῶν καὶ τὸ μέτρον
ἀπὸ τελεχῶν, καὶ κέδριν. 12 Τῶν αὐτῶν τῶν

μεγάλῳ κύκλῳ πᾶς σίχους ἀπὸ τελεχῶν, καὶ σί-
χους ἐκκολαμῶν κέδρου καὶ ἀποδοῖται αὐ-
τῷ οἶκον πᾶς ἐκκολαπῶν τῷ αἶλμα τῷ οἴκῳ

τῷ καὶ παλαιάσονται τῷ οἴκῳ. 13 Καὶ ἀρσενί-
κα ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ ἐλαβὼν τὸν Χει-
ρᾶν ἐκ Τύρου. 14 ὅτι χειρῶν χῶρος, καὶ

ὅτις ὅλα τῶν φυλῶν Νεφθαλὴμ καὶ ὁ σπείσονται
αὐτῷ πᾶς πηχῶν, τέλειν χαλκῶν, καὶ πενήκοντα

πᾶς τῶν πηχῶν, καὶ σπιπλέα, καὶ ὅλα πηχῶν
σπείσονται τῷ πᾶσι ἑταίροι ἐν χαλκῷ καὶ εἰσπείσονται

τὸν βασιλεὺς Σαλωμών καὶ ἐπιτάσσει πᾶν
τὰ ἑταίροι. 15 Καὶ ἐκκολαπῶν τῶν δύο σύ-
λους τῷ αἶλμα τῷ οἴκῳ, ἐκκολαμῶν πᾶς πηχῶν

ἕως τῷ σύλῳ, καὶ ἀρσενικάσματα παλαιάσονται
πᾶς πηχῶν ὅλα αὐτῷ τὸ πᾶς τῷ σύλῳ

δέκα, καὶ τὸς χρυσοῦς δέκα ἐπὶ τῆς με-
 τῆς. 44 Καὶ πάλιν ἡλθον μίαν, καὶ τὸς
 βράς δώδεκα ὑποκαταστῆς θαλάσσης. 45 Καὶ
 τὸς λέβητας καὶ τὰς θερμαστῆς, καὶ τὰς φιά-
 λας, καὶ πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησεν Χερου-
 βὶμ τῷ βασιλεὶ Σαλωμών, τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ οἱ
 εὐλοὶ παταγῶντα ἐκτὸς τῆς οἴκου τῆς βασι-
 λείας, καὶ τῆς οἴκου τῆς Κυρίου. πάντα τὰ ἔργα
 τῆς βασιλείας ἃ ἐποίησεν Χερουβὶμ, χαλκῶ ἀργύρῳ.
 46 Ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἰσραήλ ἐγένετο αὐτῷ
 ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάλαι τῆς γῆς, ἀναμίστοι Σου-
 χῶθ, καὶ ἀναμίστοι Σιαρῶν. 47 Οὐκ ἦν σταθ-
 μὸς τῷ χαλκῷ ἃ ἐποίησεν, πάντα τὰ ἔργα τῶν
 τα ὅκ πληθὺς σφόδρα, ὅκ ἡν πῆμα τῆς
 σταθμῆς τῷ χαλκῷ εἰλδοῦς. 48 Καὶ ἔδω-
 κεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ὅτι πάντα τὰ σκεύη
 ἀπὸ τῆς πληθὺς σφόδρα σφόδρα, ὅκ ἦν σταθμὸς
 τῷ χαλκῷ, καὶ ἐποίησεν Σαλωμών πάντα τὰ
 σκεύη τὰ ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ
 χρυσοῦν, καὶ τὴν πλάτῃαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς
 προσφορῆς, χρυσοῦν. 49 Καὶ τὰς λυχνίας
 πέντε ὅκ δεξιά, καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν, καὶ
 ὀρόσωπον τῷ δαβείρ, χρυσοῦς, σφικλειομένης, καὶ
 τὰ λαμπάδια, καὶ τὸς λύχνους, καὶ τὰς ἐπα-
 ρυστίδας χρυσοῦς τρεῖς. 50 Καὶ τὰ ὀρόσω-
 ρα, καὶ οἱ ἡλαί, καὶ αἱ φιάλαι, καὶ τὰ τευδία,
 καὶ αἱ θυσιασθῆ, χρυσοῦν, σφικλειομένης, καὶ τὰ θυ-
 ρώματα πῶν θυρῶν τῆς οἴκου τῆς ἐσωτάτης, ἁγίου
 ἁγίου, καὶ τὰς θύρας τῆς οἴκου τῆς ναὺς χρυσοῦς.
 51 Καὶ ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν ὁ βα-
 σιλεὺς Σαλωμών οἴκου Κυρίου. καὶ εἰσήνεγκεν
 Σαλωμών τὰ ἅγια Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
 πάντα τὰ ἅγια Σαλωμών, τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ
 χρυσοῦν, καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τὸς θησαυροὺς
 οἴκου Κυρίου.

ΚΕΦ. Η.

ΚΑΙ ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλω-
 μὸν πάντας τὸς ὑποδούτους Ἰσραὴλ,
 συμπασας κεφαλὰς τῆς ῥάβδου, ἐπη-
 μήρους πῶν πατέρων πῶν ἡγῶν Ἰσραὴλ, πρὸς τὸν
 βασιλέα Σαλωμών ἐν Σιών, τῷ ἀνεγκέν τῷ
 κισσῶν ἀφ' ἧς Κυρίου ὅκ πόλεως Δαυὶδ.
 αὐτῇ ἔστιν Σιών. 2 Καὶ ἐξεκκλησίασθησαν
 πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ.
 ὅς μὴ Ἀδὰμ ἐν τῇ ἐορτῇ, αὐτὸς ὁ μὴ
 * ἐδομμοτός ἐδομμος. 3 Καὶ ἦλθον πάντες
 οἱ ὑποδούτοι Ἰσραὴλ, καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τῷ κί-
 σσῳ. 4 Καὶ ἀνέβασαν τὴν κισσῶν Κυ-
 ρίου, καὶ τὸ σῶμα τῷ μαρτύρῳ, καὶ πάντα τὰ

σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου τῷ μαρ-
 τῳ, καὶ ἀνέβασαν αὐτὰ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λεβίται.
 5 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ πᾶσα συνά-
 γη Ἰσραὴλ, οἱ θυσιάζοντες ἐπ' αὐτὸν, αὐτῷ
 ἀνέβασαν τῆς κισσῶν θύρας τῶν ὀρόσω-
 ρα, καὶ βράς, ἃ ἐφ' ἡρῶνται, ἀναβάντα ἀπὸ
 πληθὺς. 6 Καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κί-
 σσῶν ἀφ' ἧς Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, εἰς
 τὸ δαβείρ τῆς οἴκου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,
 καὶ τὰς πτέρυγας τῶν χερσῶν. 7 Ὅτι τὰ
 χερσὶν ἀφ' ἧς πεπερασμένα ταῖς πτέρυξιν ὅτι τὸν
 τόπον τῆς κισσῶν, καὶ ὅτι τὰ ἅγια αὐτοῦ ἐπάναθεν.
 8 Καὶ ὡρῶν τὰ ἡγιασμένα, καὶ ἐνέλε-
 ποιῶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων
 εἰς ὀρόσωπον τῆς δαβείρ, καὶ ὅκ ὠπλάντο
 ἔξω, καὶ ἐγένοντο ὅκ ἔως τῆς ἡμέρας τῆς
 9. Οὐκ ἦν ἐν τῇ κισσῶν πλὴν δύο πλάκες
 λήθαι, πλάκες τῆς ἀφ' ἧς, ἃς ἔθηκεν Μω-
 σῆς ὅκ ἐκ Χερῶν, ἃς δέχετο Κύριος μετὰ ἡμῶν
 10. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθον οἱ ἱερεῖς
 ὅκ τῆς ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήσθη τὸν οἶκον
 Κυρίου. 11 Καὶ ὅκ ἐδιδόμην οἱ ἱερεῖς ἦσαν
 ἀνταρῶν ἀπὸ ὀρόσωπον τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλη-
 σθη δέξαι Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου. 12 Τότε εἶπεν
 Σαλωμών Κύριος εἶπεν τῷ σκηνώσῃ ἐν γόφῳ
 13. Ὁδοδομήσαι οἶκον καὶ οἰκητήριόν σου, ἐδρασμα
 τῆς καδῆρας σου. * αἶανος. 14 Καὶ ἀπέφρε-
 ψεν ὁ βασιλεὺς τὰ ὀρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλό-
 γησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα
 ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἰσῆκεν. 15 Καὶ εἶπεν. Εὐ-
 λογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ σήμερον, ὅς ἐλα-
 λησεν ἐν σῶματι αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τῷ πατρὸς
 μου, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν, λέγων.
 16. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν
 Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ὅκ ἐξελεξάμην ἐν πό-
 λεϊ ἐν ἡσκήπῳ Ἰσραὴλ τῷ οἰκοδομήσῃ οἶκον,
 τῷ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκδῶ, καὶ ἐξελεξάμην
 τὸν Δαυὶδ τῷ ἐν ὅτι τὸν λαόν μου, τὸν Ἰσραὴλ.
 17. Καὶ ἐγένετο ὅτι τῆς καρδίας Δαυὶδ τῆς πα-
 τρός μου οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ
 Ἰσραὴλ. 18. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς Δαυὶδ
 τὸν πατέρα μου, Ἀνὴρ ὡς ἦλθεν ὅτι τῷ καρδίας
 σου οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι μου, καλῶς
 ἐποίησας ὅτι ἐγνώθη ὅτι τῷ καρδίας σου.
 19. Πλὴν ἐγὼ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ἄλλ.
 ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ πᾶν πλευρῶν σου,
 οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι μου.
 20. Καὶ ἀνέστησεν Κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὅς ἐλά-

χερσβεῖν
 χερσβεῖν
 χερσβεῖν

α

ταυ

ἐπποσμένοις

ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ, καὶ τῷ οἴκῳ ᾧ ἀποδόμησα
τὸ ὄνοματί σου. 45 Καὶ εἰσακίσῃς ἐν τῷ
ἔργῳ σου τῆς προσηυχῆς αὐτῆς, καὶ τῆς δι-
καιοσύνης αὐτῆς, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς.

46 Ὅτι ἀμαρτήσεται σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄν-
θρωπος ὃς ἔχει ἀμαρτήσεται σοι, καὶ ἐπαρεῖς ἐπ'
αὐτοῖς, καὶ ἐκδικήσεις αὐτοὺς οἰκόντων ἐχθρῶν,
καὶ αἰχμαλωτῶν αὐτοῖς οἱ αἰχμαλωτίζοντες
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐχθρῆς μακρῆς, καὶ ἐλθόν-

47 Καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ὅ-
ματήσονται ἐκ, καὶ ἐπιστρέψουσιν, καὶ δεηθῶσιν
σου ἐν γῇ μεθιτιάς αὐτῆς, λέγοντες ἡμάρτο-

μεν, ἡγομήσαμεν, ἡδικήσαμεν. 48 Καὶ ἐπι-
στρέψουσιν πρὸς σὲ ὅλη καρδία αὐτῶν, καὶ ἐν
ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὐ
μετήλαγες αὐτοὺς, καὶ προσεύξαντάς σου πρὸς σὲ
ἐξ ὁδοῦ γῆς αὐτῶν, ἥς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
τοῖς πόλεως ἧς ἐξελέξω, καὶ τῷ οἴκῳ ᾧ ἀπο-

δόμησα τὸ ὄνοματί σου. 49 Καὶ εἰσακίσῃς
ὅκ τῷ ἔργῳ σου ἔξ ἐτοίμου κατεσκευασμένον σὺ τὴν
προσευχὴν αὐτῶν, καὶ τὴν δέησιν αὐτῶν, καὶ
ποιήσεις κρίσιν αὐτῶν.

50 Καὶ ἵλεως ἔσῃ τοῖς
ἀδικαίαις αὐτῶν αἰς ἡμάρτοράν σου, καὶ κατὰ
πάντα τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν σοι,
καὶ δώσεις αὐτοῖς εἰς οἰκτιρμὴς ἐνώπιον αἰχμα-
λωτῶν αὐτοῖς, καὶ αὐτειρήσουσιν αὐτοὺς.

51 Ὅτι λαὸς σὺ καὶ κληρονομία σὺ εἰσίν, οὗς
ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χειρὸς τοῦ
ἐχθροῦ.

52 Καὶ ἔφωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ
παύσῃς σὺ ἡμετέρας εἰς τὴν δέησιν τῆς δούλης
σου, καὶ εἰς τὴν δέησιν τῆς λαοῦ σου Ἰσραὴλ,
εἰσακαίον αὐτῶν ὅς πάντες οἱ ἐν ὁπικαλίαν-
ταί σου.

53 Ὅτι σὺ διέτριψας αὐτοὺς σαι-
τῶν εἰς κληρονομίαν ὅκ πάντων τῶν λαῶν τῆς
γῆς, κατὰ τὴν ἐλάλησας ἐν χειρὶ Μωσὶ δούλης σου,
ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὰς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰ-
γύπτου. τότε ἐλάλησεν Σαλωμών ὑπὲρ τῆς οἴκου,
ὡς συνετέλεσεν τῷ οἰκοδομῆσαι αὐτόν, ἥλιος
ἐγγίγεται ἐν ἔργῳ. Κύριος εἶπεν τῷ χειρὸς
ἐν γόφῳ οἰκοδομήσουσιν οἶκόν μου, οἶκον εὐφραν-
σάμεν τῷ κατοικεῖν ὅτι χρηστότης. ἔχει αὐτὴ
γάλα πᾶσι ἐν βίβλῳ τῆς αἰδώς.

54 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν Σαλωμών προσδοχόμενος
πρὸς Κύριον ὅλῃ τῇ προσδοχίᾳ, καὶ τῇ
δέησιν τῶν τῶν, καὶ ἀνέστη δὲ πρὸς τὸν θού-

701 σιαστήν Κυρίως ὁλοκαύτως ὅτι τὰ ῥήματα αὐτῶν,
καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀφ' ἐπετεταμέναι εἰς τὸν οἶ-
κόν μου.

55 Καὶ ἔσῃ, καὶ ἐλόγησεν πᾶσαν ἐκ-
κλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων. 56 εὐ-
λογητὸς Κύριος ὁ ὁμοῦς, ὃς ἔδωκεν κατὰ πάντα

τῷ λαῷ αὐτῷ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ἃ ἐλά-
λησεν ὁ διεφώνησεν λόγος εἰς ἐν πᾶσιν τοῖς λό-
γοις αὐτῷ τοῖς ἀγαθοῖς οἱ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
Μωσὶ δούλου αὐτοῦ.

57 Γένητο Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν μετ' ἡμῶν, κατὰ τὴν ἐλπίδα τῶν πατέρων
ἡμῶν, μὴ ἐκκαταλείποις ἡμᾶς, μηδὲ ἀποστρέψῃς
ἡμᾶς.

58 Ὁπικαλίαν καρδίας ἡμῶν πρὸς αὐ-
τόν τῷ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυ-
λάσσειν πάσας ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ προστά-

59 Καὶ ἔφωσαν οἱ λόγοι μου ὅτι οὗς δεδεδίκα-
ν ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, ἐγγίζοντες πρὸς Κύ-
ριον θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τῷ ποιεῖν τὸ
δικαίωμα τῷ δούλῳ σου, καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ
σου Ἰσραὴλ, ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ.

60 Ὅπως γινώσκον πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι
Κύριος αὐτὸς ὁ θεός, καὶ ἔκ ἐστιν ἐπὶ. 61 Καὶ
ἔφωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαν πρὸς Κύριον
τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ὅσας προνοήσας ἐν τοῖς
προσταγμασίν αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν ἐντολάς
αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

62 Καὶ ὁ βασι-
λεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἔθυ-
σαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου.

63 Καὶ ἔθυον ὁ
βασιλεὺς Σαλωμών τὰς θυσίας τῶν εἰρηλικῶν αἰς
ἔθυσεν τῷ Κυρίῳ, βοῶν εἴκοσι καὶ δύο χιλιά-
δας, καὶ προσβάτην ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας.

καὶ ἐνεκαίησεν τὸν οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς, καὶ
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 64 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἤρπασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ χει-

πρὸς τὸν οἶκον Κυρίου, ὅτι ἐποίησεν ἐκ τῆς
ὀλοκαύτωσιν, καὶ τὸ δῶρον, καὶ τὰς θυσίας, καὶ
τὰς σέβας τῶν εἰρηλικῶν, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ
χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον Κυρίου, μικρὸν τῷ μὴ δύνα-

σθαι τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ τὸ δῶρον, καὶ τὰς
θυσίας τῶν εἰρηλικῶν ὑπερβαίνει. 65 Καὶ ἐποίη-
σεν Σαλωμών ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν ἐορτήν,
καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησίαν με-

γάλην, δὲ τῆς εἰσόδου Αἰμάθ ἐως ποταμοῦ
Αἰγύπτου, εἰσὶν Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ
ᾧ ἀποδόμησεν, ἐοδίαν, καὶ πῖνον, καὶ εὐφραι-
νόμενον οἶνον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ ἡμέ-

ρας, καὶ ἐπὶ ἡμέρας, τεσσαρεσκαιδεκά ἡμέρας.
66 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξαπέστειλεν τὸν
λαόν, καὶ ἐλόγησεν τὸν βασιλέα, καὶ ἀπῆλ-

θον ἕκαστος εἰς τὰ σκήνηματά αὐτοῦ χαίροντες
καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ὅτι πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἱς
ἐποίησεν Κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ αὐτοῦ, καὶ τῷ
Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

67 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ὁ λαὸς τὴν ἐορτήν,
καὶ ὁ βασιλεὺς ἔστη ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ
λέγων. 68 εὐλογητὸς Κύριος ὁ ὁμοῦς, ὃς ἔδωκεν
κατὰ πάντα

τῷ λαῷ αὐτῷ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ἃ ἐλά-
λησεν ὁ διεφώνησεν λόγος εἰς ἐν πᾶσιν τοῖς λό-
γοις αὐτῷ τοῖς ἀγαθοῖς οἱ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
Μωσὶ δούλου αὐτοῦ.

69 Γένητο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετ' ἡμῶν,
κατὰ τὴν ἐλπίδα τῶν πατέρων ἡμῶν, μὴ ἐκκατα-
λείποις ἡμᾶς, μηδὲ ἀποστρέψῃς ἡμᾶς.

70 Ὁπικαλίαν καρδίας ἡμῶν πρὸς αὐτόν τῷ
πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν
πάσας ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ προστάγματα αὐτοῦ.

Κ Ε Φ Θ.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς συνετέλεστο Σαλωμών
οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶ-
κον τοῦ βασιλέως, καὶ πᾶσαι τὴν
παρασκευὴν Σαλωμών, ὅσα ἐβόησεν ποιῆσαι.
2 Καὶ ᾤφθη Κύριος τῷ Σαλωμῶνι δεύτερον,
καθὼς ᾤφθη αὐτῷ ἐν Γαδαάν. 3 Καὶ εἶπεν
Κύριος αὐτῷ· Ἠκούσα τῆς φωνῆς τῆς
παρασχῆς σου, καὶ τῆς δέσπews ἧς ἐβόησεν
ἐνώπιον ἐμοῦ· πεποιήκα σοι κατὰ πᾶσαι τὴν
προσευχὴν σου· ἡγάσας τὸν οἶκον· οὗτον ὄντα
δομήσας τῷ θεῷ τὸ ὄνομα μου ἐκεί· εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ ἐστίαι οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἡ καρ-
διά μου ἐκεί πᾶσαι τὰς ἡμέρας. 4 Καὶ σὺ
ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιόν μου, καθὼς ἐπορεύθη Δαυὶδ
ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσιότητι καρδίας, ἐν εὐθύτητι,
τῷ ποιῆν καὶ πάντα ἃ ἐνετείλαμαι αὐτῷ, καὶ
πᾶς παρασκευὴν μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυ-
λάξῃς, καὶ ἀναστήσῃ τὸν θρόνον σου ἐπὶ
Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ἐλάλησα Δαυὶδ
τῷ πατρί σου, λέγων· Οὐκ ἐξαρθεῖσθαί σε ἀπὸ
τῆς ἐκκλησίας ἐν Ἰσραὴλ. 5 Ἐὰν δὲ ἀποστρέφῃς
ἀποστρέψῃς ὑμεῖς, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμῶν,
καὶ μὴ φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ παρα-
σκευαί μου ἃ ἔδωκεν Μωϋσῆς ἐνώπιον ὑμῶν,
καὶ ἐπορεύσῃτε, καὶ διαλυθῇτε θεοῖς ἑτέροις,
καὶ ἀποστρέψῃτε αὐτοῖς, 6 Καὶ ἐξαρθῇ τὸν
Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ
τὸν οἶκον οὗτον ὃν ἡγάσας τῷ ὀνόματί μου ἀπο-
ρίψω ἐκ τοῦ τόπου μου· καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς
ἀφορισμὸν, καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντα τὰς
ἡμέρας. 7 Καὶ ὁ οἶκος ὅπως ἔσται ὑψηλός, πᾶς
ὁ ἀφεικόμενος δι' αὐτὸν ἐκστήσεται, καὶ σαρῖς,
καὶ ἐρῶσιν ἕνεκα τίνος ἐποίησεν Κύριος οὕτως τῇ
γῇ ταύτῃ, καὶ τῷ οἴκῳ ταύτῃ. 8 Καὶ ἐβό-
ησεν Ἀνθ' αὐτὸν ἐγκατέλειπον τὸν Κύριον θεὸν αὐ-
τῶν, ὃς ἐξήγαγεν τὸν πατέρα αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου
ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ἀντετάξατο θεῶν ἑτέρων,
καὶ ἀποστρέψαντες αὐτοὺς, ἀφ' ἐκείνου ἐπέγα-
γον Κύριον ἐπ' αὐτοὺς σύμφωνα τῷ κατεῖναι
ταύτῃ. Τότε ἀνήγαγεν Σαλωμών τὴν θυγα-
τέρα Φαραὼ ὁὐ πόλεως Δαυὶδ τῆς τῶν οἰκῶν
αὐτῶν· ὃν οἰκοδόμησεν ἐαυτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις οὐκείας, 10 Εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ὠκο-
δόμησεν Σαλωμών τὰς δύο οἰκίας, τὸν οἶκον Κυ-
ρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, 11 Χρυσὸν
βασιλεὺς Τύρου ἀντετάξατο τῷ Σαλωμῶνι ὅτι
ξύλας κεδρίνους, καὶ ὁ χρυσὸν, καὶ παντὶ θε-
λήματι αὐτοῦ· τότε * οἰκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς

Σαλωμών τῷ Χερσὶν εἴκοσι πόλεις, οἱ τῇ γῇ
τῇ Γαλιλαίᾳ. 12 Καὶ ἐβόησεν Χερσὶν ἐκ
Τύρου, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τῷ ἰδῆναι
τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ Σαλωμών· καὶ ἔκ-
θησεν αὐτῷ. 13 Καὶ εἶπεν, τί αἱ πόλεις
αὗται ἃς ἔδωκας μοι, ἀδελφε; καὶ ἀπάντησεν
αὐτῷ, Ὅτι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 14 Καὶ
ἠνεγκεν Χερσὶν τῷ Σαλωμῶνι ἐκατὸν καὶ εἴκοσι
τάλαντα χρυσίου. 15 Αὕτη ἡ παρασκευὴ
τῆς πρυμνίας, ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλω-
μών οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως, καὶ σὺν τῇ Μελὰ, καὶ τῇ ἄκρῃ,
τῇ περικύβητον τοῦ φραγμοῦ τῆς πόλεως Δαυὶδ,
καὶ τὴν Λαοὺρ, καὶ σὺν τῇ Μεδά, καὶ τῷ τῆρος
Ἰερουσαλὴμ, καὶ τῷ Ἑστρ, καὶ τῷ Μαγδῶ,
καὶ τῷ Γαζερ. 16 Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύ-
πτου ἀνέβη, καὶ κατελάβετο τὴν Γαζερ, καὶ
ἐπέστησεν αὐτῷ ἐν πυρὶ, καὶ σὺν τῷ Χαα-
ταῖον τὸν κατήκοντον ἐν τῇ πόλει ἀπέκλειπεν· καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ ἀποστρέψας τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, γυ-
νακὶ Σαλωμών. 17 Καὶ οἰκοδόμησεν Σαλω-
μών τὴν Γαζερ, καὶ τὴν Βαθρον τὴν κατε-
στάτην. 18 Καὶ τὴν Βαλαθ, καὶ τὴν Θερ-
μαθ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 19 Καὶ ἐν τῇ γῇ πᾶ-
σαι τὰς πόλεις τῆς σκηνωμάτων, αἱ ἦσαν τῷ
Σαλωμῶνι, καὶ τὰς πόλεις τῆς ἰππείας, καὶ τὴν παρα-
σκευαίαν Σαλωμών ἡ ἐπαρασκευαστατο οἰκοδο-
μῆσαι ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ
ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῇ μὴ κατεῖναι αὐτῷ. 20 Πάν-
τα τοὶ λαοὶ τοὶ ὑπολειμμένοι ὑπὸ τῷ Ἀμάρ-
ραίου, καὶ τῷ Χετταίου, καὶ τῷ Φερεζαίου, καὶ
τῷ Χορνααίου, καὶ τῷ Εὐαῖς, καὶ τῷ Ἰσβουῖς,
καὶ τῷ Γεργασαῖν τῷ μὴ ἐκείνῳ Ἰσραὴλ
ἦσαν. 21 Ταῦτα τέκνα αὐτῶν τὰ ὑπολειμμέ-
νη μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, οὗς οὐκ ἠδυνάτο
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρεῖν αὐτούς· καὶ ἀνήγα-
γον αὐτούς Σαλωμών εἰς φόρον δουλείας ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης. 22 Καὶ ὅσα πᾶν Ἰσραὴλ
οὐκ ἔδωκεν Σαλωμῶνι εἰς πᾶν, ὅτι αὐτοὶ
ἦσαν ἄνδρες πολέμικαι, καὶ παῖδες αὐτοῦ, καὶ
ἀρχόντες αὐτοῦ, καὶ τριῶν αὐτοῦ, καὶ ἀρχόντες
αὐτοῦ τῶν ἁρμάτων, καὶ ἰππῆες αὐτοῦ. 23 Οὗ-
τοι οἱ ἀρχόντες δι' ἐξηλωμένους οἱ ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῷ
Σαλωμῶνι, περτήκοντα καὶ πεντακόσιοι, ὅσοι
ἔμενον ἐν τῷ λαῷ, οἱ ποιοῦντες ὅσα τῷ ἔργῳ. 24
Πᾶσι θυγατὴρ Φαραὼ ἀνέβη ὅσα σὺλεις
Δαυὶδ πρὸς οἴκῳ αὐτοῦ, ὃν οἰκοδόμησεν ἐαυ-
τῷ Μελὰ. 25 Καὶ ἀνέβησεν Σαλωμών
πρὸς χερσίδες ἐν τῷ ἐναντὶ ὁλοκαύτωμα, καὶ
εἰρηναῖος

ΚΕΦ. Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ.

ὅν εἰρηναῖος ὅτι τῷ θυσιασμῷ οὐκ ἀποδοῖται τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδοῦν αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον. 26 Καὶ ναῦν ὡς ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν Γα-σίαν Γαβρ, πλὴν ἔσαν ἐχθροὶ Αἰλὰθ, ὅτι τῷ χεῖρας τῆς ἐχθρῆς θαλάσσης, οὐ γὰρ ἔδωκεν. 27 Καὶ ἀπέστειλεν Χειράμ ἐν τῇ γῇ τῇ πα-δοῖ αὐτῷ ἀνδρας ναυπηγὰς ἐλαύνειν ἐν δόξῃ θά-λασσαν μετὰ τῶν παίδων Σαλωμών. 28 Καὶ ἦλθον εἰς Σαφραῖ, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσὸν τετρακόσια καὶ ἑκοσι τάλαντα, καὶ ἠνεγκαν τῷ βασιλεὶ Σαλωμών.

Κ Ε Φ. Ι.

1 **Κ**ΑΙ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμών, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἦλθεν περιεργασαμένη αὐτὸν ἐν αἰνίγμασιν. 2 Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν θυμῷ βα-ρεῖα σφόδρα, καὶ κάμηλοι αἰετοῦ ἡδύσματα, χρυσὸν * πο-καὶ χρυσὸν πολλὰ σφόδρα, καὶ λίθον ἴμιοι καὶ λῶν εἰσῆλθεν ὡς Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἔειπεν αὐτῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 3 Καὶ ἀπήντησεν αὐτῇ Σαλωμών πάντα τὰς λόγους αὐτῆς. ὅτι ἡ λόγος πρῶτος αὐτῆς ὡς τῷ βασιλεὺς, ὅν οὐκ ἀπήντησεν αὐτῇ. 4 Καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβὰ πάντα τὰ φρονήματα Σαλω-μών, καὶ τὸν οἶκον ὃν ἀποδόμησεν. 5 Καὶ τὰ βρώματα Σαλωμών, καὶ πλὴν κατέδρασαν τῶν παί-δων αὐτῆς, καὶ πλὴν ἔσαν λειτουργῶν αὐτῆς, καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῆς, καὶ τὰς οἰνοχόους αὐτῆς, καὶ πλὴν ὁλοκαύσαν αὐτῆς. ἡ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυ-ρίου, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐγένετο. 6 Καὶ εἶπεν ὡς τῷ βασιλεὶ Σαλωμών. Ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου, 7 περὶ τῆς λόγου σου, καὶ ὡς τῆς φρονήσεώς σου. καὶ οὐκ ὅτις δόξα τοῖς ἀγγελοῖς μου, ὅτις ὅτις πρῶτος αὐτῆς, καὶ ἐν-εῖχον οἱ ὀφθαλμοί μου. καὶ ἰδὼ, ὅτι ἐστὶ καλὸς ἀπήντησέν μοι τὸ ἥμισυ. ὡς ἐπείθεσθε σοφίαν καὶ ἀγαθὰ ὡς αὐτὰ ὅτι πάντα πλὴν αἰσίου ἡ ἡκουσα ἐν τῇ γῇ μου. 8 Μακά-ρια αἱ γυναῖκες σου, μακάριοι οἱ παῖδες σου ὅτι οἱ τῶν ἀνθρώπων ἐν ὁπλίῳ σου δόλου, οἱ ἀχόντες πάνταν πλὴν φρονήσιν σου. 9 Γένοιτο Κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠγάπησεν ἐν σοί, δι-ναί σε ὅτι θρόνου Ἰσραὴλ, ἀφ' ὃ τοῦ ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Ἰσραὴλ, ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔθετό σε βασιλέα ἐπ' αὐτοῦ, τῷ ποιῆν κρίμα, καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν. 10 Καὶ ἔδωκεν τῷ Σαλωμών ἐκατὸν ἑκοσι τάλαντα χρυ-σοῦ, καὶ ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα, καὶ λίθον

ἴμιοι. ὅτι ἐληλύθη καὶ τὰ ἡδύσματα αὐτῆς εἰς πλῆθος, ἀ ἔδωκεν βασίλισσα Σαβὰ τῷ Σα-λωμών. 11 Καὶ ἡ ναὺς Χειράμ ἡ αἰετοῦ τὸ χρυσὸν ἐκ Σουφείρ, ἠνεγκεν ἐκ Σουφείρ ξύλα ἀπελεγκτὰ πολλὰ σφόδρα, καὶ λίθον ἴμιοι. 12 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ ἀπε-λεγκτὰ ὑποσημαίνοντα τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ τῷ οἴκῳ τῷ βασιλέως, καὶ κινήρας, καὶ νάβλας τοῖς ὁδοῖς. ἐκ ἐληλύθη τοιαῦτα ξύλα που ἕως τῆς ἡμέρας τῆς αὐτῆς. 13 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλω-μών ἔδωκεν τῇ βασίλισσῃ Σαβὰ πάντα ὅσα ἠθέ-λησεν, ὅσα ἠτήσατο, ἐκ τῶν πάντων ὃν ἐδεδόκει αὐτῇ ἀφ' ἡμερῶν τῷ βασιλεὺς Σαλωμών. καὶ ἀπεγράφη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς. 14 Καὶ ἡ σαθμὸς τῷ χρυσῷ τῷ ἐληλύθη τῷ Σαλωμών ἐν αὐτῇ ἐν ἑξακόσια ἑξήκοντα ἑξήκοντα τάλαντα χρυ-σοῦ, 15 καὶ τῶν φόρων τῶν ὑποσημα-νισμένων, καὶ τῶν ἐμπορῶν τῶν ῥαποπωλῶν, καὶ πάντων τῶν βασιλείων τῶν περὶ, καὶ τῶν σα-πείων τῆς γῆς. 16 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασι-λεὺς Σαλωμών τετρακόσια δόρατα, χρυσᾶ, ἐλα-τά. τετρακόσια χρυσοῖ ἐποίησεν ὅτι τὸ δόρυ τὸ ἐν. 17 Καὶ τετρακόσια ὅπλα ἐλάτῃ καὶ πρὸς μισθὸν χρυσοῦ ἐποίησεν εἰς τὸ ὅπλον τὸ ἐν. καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον δρυμοῦ τῷ Λιβάνου. 18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐκέραντον μέγαν, καὶ ἀνέχοντα αὐτὸν χρυσῷ δοκίμῳ. 19 Ἐξ ἀναβαθμῶν τῷ θρόνῳ, καὶ ὡς τῷ μύχων τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσσω αὐτοῦ, καὶ χεῖρες ὅτι τῷ θρόνῳ, ἔθεν καὶ ἔθεν ὅτι τῷ θρόνῳ τῆς κατέδρας, καὶ δύο 20 Λέοντες * ἐποίησεν ἐκ τῶν ἐξ ἀναβαθ-μῶν ἔθεν καὶ ἔθεν ὃ γέγονεν οὕτως πάση βα-σιλείᾳ. 21 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τῷ ποτῇ τῷ βασιλεὺς Σαλωμών χρυσᾶ γενηόμενα, καὶ λουτήρες χρυσοῖ, πάντα τὰ σκεύη οἴκου τῷ δρυ-μοῦ τῷ Λιβάνου χρυσῷ συγκελευσμένῳ. ὅτι ἡ ἀργύριον, ὅτι ἐκ ἡ ἀργύριον ἐν ταῖς ἡμέ- 22 Ὅτι ναὺς Θαρ-σεῖς τῷ βασιλεὶ ἐν τῇ θαλάσῃ μετὰ τῶν Χειράμ. μία ἀφ' ὧν ἐπὶ ἠρχετο τῷ βα-σιλεὶ ναὺς ἐκ Θαρσεῖς χρυσῆς, καὶ ἀργυρῆς, καὶ ὁδόντων ἐλεφαντίνων, καὶ πιδνικων, καὶ ἱσθίων. 23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών. ὡς πάν-τας τὰς βασιλεῖς τῆς γῆς πλὴν καὶ φρονήσιν. 24 Καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ ὡς τῶν Σαλωμών, τῷ ἀκούσαι τῆς φρονή-σεως αὐτοῦ, ὃς ἔδωκεν Κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 25 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ὡς αὐτὸν τὰ δῶρα αὐτοῦ,

αὐτῶν, σκεῦη ἀργυρᾶ, καὶ σκεῦη χρυσᾶ, καὶ ἵμα-
 πομῶν, σακτίων, καὶ ἡδύσματων, καὶ ἵππους,
 καὶ ἡμίονους, τὸ καὶ ἐναντὶν ἐναντὶν. 26 Καὶ
 συνέλεξεν Σαλωμών ἄρματα καὶ ἵππους, καὶ
 ἦσαν τῷ Σαλωμῶν πεντακόντα χιλιάδες θήλειαι
 ἵπποι καὶ εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες
 ἵππῆων· καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσιν τῆς
 Ἀρματων, καὶ μὲν τῷ βασιλεῶς ἐν Ἱερουσαλὴμ·
 καὶ ἡ γὰρ ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ
 τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἕως γῆς Ἀμορύλων, καὶ ἕως
 ὁρίων Αἰγύπτου. 27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
 τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς
 λίθους, καὶ ταῖς κέρους ἔδωκεν ὡς συχαμίους
 ταῖς ἐν τῇ πεδίῳ, εἰς πλῆθος. 28 Καὶ ἡ
 ἐξοδος τῆς ἵππων Σαλωμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ
 Θεκεῖμ πό-
 ροι Θεκεῖμ ὅτι Θεκεῖμ ἔμπορος τῶν βασιλέων· καὶ ἐλάμβανον
 οἱ Θεκεῖμ ὅτι Θεκεῖμ ἐν Ἀλάματι. 29 Καὶ ἀνέβαιναν
 ἡ ἐξοδος, ἄρματα, ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ ἐκείνου ἀργυ-
 ρίου· οὕτως πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν Χετταίμ, καὶ
 βασιλεῦσιν Συρίας καὶ ἡγαθῶν ἐξεπορεύοντο.

Κ Ε Φ. ΙΑ΄.

Κ ΑΙ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών φιλομαγῶς
 ἦν, καὶ ἔλαβεν γυναῖκας Ἀμορραίας
 πολλὰς, καὶ τὴν θυγατέρα Φαραῶ,
 Μααδίτιδας, καὶ Ἀμμονίτιδας, καὶ Ἰδουμαίας,
 Συρίας, Χετταίας, καὶ Ἀμορραίας. 2 ὅτι τῶν
 ἐθνῶν ὧν ἀπέπτεν Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, οὐκ
 εἰσελεύσασθε εἰς αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ ἐκ εἰσελ-
 σόντων εἰς ὑμᾶς, μὴ σακλίνωσιν τὰς καρδίας
 ὑμῶν ὅπως εἰδῶσιν αὐτοὺς· εἰς αὐτοὺς ἐκολλη-
 θη Σαλωμών τῷ ἀγαπῶντι. 3 Καὶ ἦσαν αὐ-
 τῷ γυναῖκες ἀρχίσαι ἐπὶ τριακόσια, καὶ πάλαι-
 καὶ τριακόσια, καὶ ἐκλιναν γυναῖκες αὐτῷ τὴν
 καρδίαν αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐγέννηθι οὗτοι τῷ Σαλω-
 μῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῦ ἐκέκλιναν
 τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅπως θεῶν ἑτέρων, καὶ οὐκ
 ἦν καρδία αὐτοῦ τελεία μὲν Κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ,
 καὶ ὡς ἡ καρδία Δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ. 5 Καὶ
 *βδελύματα ἐπορεύθη Σαλωμών ὅπως τῆς Ἀσάρτης βδελύ-
 ματος Σιδωνίων, καὶ ὅπως τῶν βασιλέων αὐ-
 τῶν, εἰδῶλου ὡς Ἀμμων. 6 Καὶ ἐποίησεν
 Σαλωμών τὸ πονηρὸν ὁνόματι Κυρίου, καὶ οὐκ
 ἐπορεύθη ὅπως Κυρίῳ, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
 7 Τότε ἐκοδόμησεν Σαλωμών ὑψὺν τῷ Χα-
 μά, εἰδῶλου Μααβ, ἐν τῷ ὅρει ὃ ἐστὶν πρὸς τὴν
 πῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῷ Μαχὼμ, εἰδῶλου ὡς
 Ἀμμων, καὶ τῇ Ἀσάρτῃ, βδελύματα Σιδων-
 νίων. 8 Καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς γυ-
 ναξίν αὐτοῦ ταῖς Ἀμορραίας, αἱ ἐδυμῶν καὶ

ἔδουον τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. 9 Καὶ ὠργίσθη
 Κύριος ἐπὶ Σαλωμῶν, ὅτι ἐκέκλινεν καρδίαν αὐ-
 τῷ ἀπὸ Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, τῷ ὁφθέντος αὐ-
 τῷ δις, 10 καὶ ἐνταλαμύνει αὐτὸν ὡς τῷ
 λόγῳ τούτῳ, τὸ ὡς ἔλεγον μὴ πορεύσθαι ὅτι-
 σα θεῶν ἑτέρων, καὶ φυλάξαι, καὶ ποιῆσαι ὅ
 ἐντέλλεται αὐτῷ Κύριος ὁ θεός. 11 Καὶ εἶ-
 πεν Κύριος πρὸς Σαλωμῶν· Ἀνθ' ὧν ἐγένετο
 ταῦτα μὲν σοὶ, καὶ οὐκ ἐφύλαξαι τὰ παρο-
 τάγματα μὲν, καὶ ταῖς ἐπιτολάς μὲν ἃς ἐπι-
 λέμην σοι, ἀφῆρξάντων ἀφῆρξεν τὴν βασιλείαν ἀφῆρξεν
 σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δού-
 λῳ σου. 12 Πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου ἐ-
 ποιῶσω αὐτὰ ἀφ' ὧν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐκ
 χειρὸς τοῦ σου λήψομαι αὐτήν. 13 Πλὴν
 ὅλῳ τὴν βασιλείαν ἐμὴν μὴ λάβω· σκῆπτρον ἐν
 δώσω τῷ υἱῷ σου ἀφ' ὧν Δαυὶδ τὸν δούλόν μου,
 καὶ ἀφ' ὧν Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἡ ἐξελεξάμην.
 14 Καὶ ἠγεῖται Κύριος Σατὰν τῷ Σαλωμῶν,
 τὸν Ἀδερ τὸν Ἰδουμαῖον, ἐκ τῆς ἀπέρματος τῆς
 βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ. 15 Καὶ ἐγένετο ὅ-
 τὴν ἐξολοθρεύσας Δαυὶδ τὸν Ἐδὼμ ἐν τῷ πο-
 ρεύσθαι Ἰαὰβ τὸν ἀρχόντα τῆς δυναμείας θά-
 πην τῆς τραυματίας, ἐκοίτησαν πάντες ἀρσενικὸν
 ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. 16 Ὅτι ἐξ μηνῶν ἐχθρῶν
 ἐκ Ἰαὰβ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ,
 ἕως ἐκκατέρωθεν πάντες ἀρσενικὸν ἐκ τῆς Ἰδου-
 μαίας. 17 Καὶ ἀπέθρα Ἀδερ αὐτοῦ, καὶ
 πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῷ πατρὶ τῷ πατρὸς
 αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἰγύπτου καὶ
 Ἀδερ παροδίων μικρῶν. 18 Καὶ ἀνίστανται
 ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιάμ, καὶ ἔρχονται
 εἰς Φαράν, καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρας μετ' αὐτοῦ
 ἀπὸ Φαράν, καὶ ἔρχονται εἰς Αἰγύπτου πρὸς
 Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ εἰσῆλθεν Ἀδερ
 πρὸς Φαραῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον, καὶ ἄρ-
 τος διέταξεν αὐτῷ, καὶ γλῶν ἔδωκεν αὐτῷ.
 19 Καὶ εὗρε Ἀδερ χάριν ἐναντίον Φαραῶ σφόδρα,
 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα, ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς
 αὐτοῦ, ἀδελφὴν Θεκεμίνης τῆς μείζωνος. 20 Καὶ
 ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμίνης τῷ Ἀδερ
 τὸν Γομπαθ, υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἐξέδρεψεν αὐτὸν
 Θεκεμίνης ἐν μέσῳ ὡς Φαραῶ καὶ ἡ Γομπαθ
 ἐν μέσῳ ὡς Φαραῶ. 21 Καὶ Ἀδερ ἠκούσεν ὅ-
 τι Αἰγύπτῳ ὅτι κενοίμηνται Δαυὶδ μὲν τῶν πατέ-
 ρων αὐτοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν Ἰαὰβ ὁ ἀρχὼν τῆς
 στρατίας, καὶ εἶπεν Ἀδερ πρὸς Φαραῶν, ἐξαπό-
 στείλον με, καὶ ἀποστέλω εἰς τὴν γλῶν μου.
 22 Καὶ εἶπεν Φαραῶ, πῶς σὺ ἐλατῶσθαι μετ'
 ἐμοῦ; καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν
 γλῶν

Μελχὶ

γλῶσσε· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδερ, ὅτι ἐξαποστέλλων
ἐξαποστείλεις με· καὶ ἀνέστροφεν Ἀδερ εἰς τὴν
γλῶσσιν αὐτοῦ. 23 Καὶ ἤγειρεν Κύριος Σατανὰ ἐν τῷ
Σαλωμών τοῦ Ραζών, υἱὸν Ἑλιαδά· τὸν Βαρο-
μεθ Ἀδιδέζερ βασιλέα Σαβᾶ, κύριον αὐτοῦ.
24 Καὶ συνεισέφρασαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ
τὸ ἄρχον συστρέμματός ἐν τῷ Σουκετέινεν Δαυὶδ
αὐτούς· καὶ ἐπορεύθησαν Δαμασκὸν, καὶ ἐκάθη-
σαν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Δαμασκῷ.
25 Καὶ ἐγένετο ἀνταίμακτος τῷ Ἰσραὴλ πάσας
ταῖς ἡμέραις Σαλωμών· αὐτὴ ἡ κακία Ἀδερ
καὶ ἐβαρύνοντο Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν
τῷ Ἐδὼμ. 26 Καὶ Ἰεροβοὰμ, υἱὸς Ναβὰτ,
ὁ Ἐφραθὶ οὐκ τῆς Σαριδᾶ, (καὶ ὄνομα τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ Σαφὰ, γυνὴ χιθῶν,) δούλος Σαλω-
μών, καὶ ὕψιστος χιθῶν ἐν τῷ βασιλείῳ. 27 Καὶ
ᾤχετο τὸ πρῶτον, ὡς ἐπύρατο χιθῶν ἐπὶ βα-
σιλέα· Σαλωμών ἀποδοκίμωσεν τὴν ἀρετὴν, καὶ
συνέκλειπεν τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ τῷ
πατρὸς αὐτοῦ. 28 Καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἰεροβοὰμ
ἰσχυρὸς διωκτῆς καὶ εἶδεν Σαλωμών τὸ πονη-
ριον ὅτι ἀνὴρ ἐργῶν ἦν, καὶ κατέστησεν αὐτὸν
ἐπὶ ἄρσεν οἴκου Ἰωσήφ. 29 Καὶ ἐγενήθη ἐν
τῷ χειρὶ οὐκ ἐλάττω, καὶ Ἰεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἰε-
ρυσσαλὴμ, καὶ ἔβρεν αὐτὸν Ἀχιάς ὁ Σηλωνίτης
ὁ πρεσβύτερος ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν
οὐκ τῆς ὁδοῦ· καὶ ὁ Ἀχιάς περὶ ἐβελήθη
ἱματῶν χειρῶν καὶ ἀμφότεροι ἐν τῷ πεδίῳ.
30 Καὶ ἐπελάβετο Ἀχιά τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ τῷ
χειρὶ τῷ ἐπ' αὐτῷ, καὶ διέριξεν αὐτὸ διὰ τῆς
ρήγματος. 31 Καὶ εἶπεν τῷ Ἰεροβοὰμ, λαβὲ
συνωπὶ δέχεαι ῥήματα, ὅτι ταῦτα λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν
ἐκ χειρὸς Σαλωμών, καὶ δώσω σοι δέκα ῥήματα.
32 Καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ· ἀπὸ τοῦ
δύλου μου Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰερυσσαλὴμ τὴν
πόλιν· ὡς ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πάντων φυ-
λῶν Ἰσραὴλ. 33 Ἀπὸ τῶν κατελείπεν με, καὶ
ἐποίησεν τῇ Ἀσάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίαν, καὶ
τῷ Χαμὼς, καὶ ταῖς εἰδαῖς Μασᾶ, καὶ τῷ
βασιλεὶ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱὸν Ἀμμὼν,
καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐνώπιον Κυρίου ἐν ταῖς ὁδοῖς
μου, τῷ ποιῆσαι τὸ εὐδὲς ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἀφ' ἡ-
καρτίας μου, καὶ κρίσεις μου, ὡς Δαυὶδ ὁ πα-
τήρ αὐτοῦ. 34 Καὶ ἔμην λάβω ὅλιν τὴν
βασιλείαν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, διὸ ἀντιπαύμενος
ἀντιπαύομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
αὐτοῦ, ἀπὸ Δαυὶδ τὸν δούλόν μου ὃν ἐξελεξά-
μην αὐτόν, ὃς ἐφύλαξεν ἐντολάς μου, καὶ ἀκρι-
βοῦσιν. 35 Καὶ λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ

χειρὸς τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ δώσω σοι πᾶν δέκα
σκῆπτρα. 36 Τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω δύο
σκῆπτρα, ὅπως ἡ θέσις τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ
πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἰερυσσαλὴμ
τῇ πόλει, ὡς ἐξελεξάμην ἐμαυτῷ τῷ ῥέει τὸ
ὄνομα μου ἐκδὲ. 37 Καὶ σὲ λήψομαι, καὶ
βασιλεύσεις ἐν οἷς ὁπιδυμὴ ἡ ψυχὴ σε, καὶ σὺ
ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. 38 Καὶ ἔσῃ
ἐάν φυλάξης πάντα ὅσα ἐν ἐντολῶν μου σοι,
καὶ πορεύῃς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ ποιήσεις
τὸ εὐδὲς ἐνώπιον ἐμοῦ, φυλάσσας τὰς ἐντο-
λάς μου, καὶ τὰ περὶ τὰς ἐντολὰς μου, καὶ θῶς
ἐποίησεν Δαυὶδ ὁ δούλος μου, καὶ ἔσομαι μετὰ
σε, καὶ οἰκοδομήσω οἶκον πτερόν, καὶ θῶς οἰκοδο-
μήσω τῷ Δαυὶδ, καὶ δώσω σοι τὸν Ἰσραὴλ.
39 Καὶ κακουχήσω τὸ πνεῦμα Δαυὶδ ἀπὸ τῶν
τῶν, πλὴν ἔσῃ πάσας τὰς ἡμέρας. 40 Καὶ
ἐξήτησεν Σαλωμών θορατῶσαι τὸν Ἰεροβοὰμ.
καὶ ἀνέστη Ἰεροβοὰμ, καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον
πρὸς Σησακίμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ὡς ἐν
Αἰγύπτῳ ἔως ἔσπεσαν Σαλωμών. 41 Καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σαλωμών, καὶ πάντα
ὅσα ἐποίησεν, καὶ πᾶσαν τὴν φρονησὶν αὐτοῦ,
ἐκ τῶν βιβλίων γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ ῥημάτων
Σαλωμών. 42 Καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐβασίλευ-
σεν Σαλωμών ἐν Ἰερυσσαλὴμ ἐπὶ πάντα Ἰσ-
ραὴλ πεσσεύοντα ἔτη. 43 Καὶ κοιμήθη
Σαλωμών μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐθαψαν
αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
ἐβασίλευσεν Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

ΚΑΙ πορεύεται ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ εἰς
Σίκιμα, ὅτι εἰς Σίκιμα ἤρχετο πᾶς
Ἰσραὴλ βασιλεύσαι αὐτόν. 2 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ
αὐτῷ ἐπὶ ὅτιος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἐφυγαν ἐκ τρωσά-
που τῷ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ ἐπέστρεφεν Ἰε-
ροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου. 3 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ
ἐκάλεσαν αὐτοὺς καὶ ἦλθεν Ἰεροβοὰμ, καὶ πᾶ-
σα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ. Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς
πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοὰμ, λέγοντες· 4 Ὁ
πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ
νῦν κέρρισον ἀπὸ τῆς δουλείας τῷ πατρὸς σου
τῆς σκληρῆς, καὶ ἀπὸ τῶν κλοιῶν αὐτοῦ τῷ
βαρέως, ὃ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλώσομεν
σοι. 5 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Ἀπέλθατε
ἕως τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀναγρέφατε πρὸς μέ-
καὶ ἀπῆλθον. 6 Καὶ πρήγην ὁ βασιλεὺς
Ῥοβοὰμ τοῖς πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν πρεσβύτεροι

ἐλάττω Σαλωμών τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἐπὶ ζῶντος
 βύλεσθαι αὐτῷ, λέγων· πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε, καὶ ἔπο-
 κείσθαι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον; 7 Καὶ ἐλά-
 λησαν πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· εἰ σὺ τῇ ἡμέρᾳ
 ταύτῃ ἔσῃ δούλος τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ δούλο-
 σης αὐτοῖς, καὶ εἴξεις αὐτοῖς, καὶ λαλήσεις αὐ-
 τοῖς λόγοις ἀγαθοῖς, καὶ ἔσονται σοι δούλοι πά-
 σαις ταῖς ἡμέραις. 8 Καὶ ἐγκατέλειπεν τὴν
 βουλήν των πρεσβυτέρων ἃ συνεβούλευσαντο αὐ-
 τῷ, καὶ συνεβούλευσατο μὲν τῷ πατρὶ αὐτοῦ
 ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ, τῷ πρῆστικότητι πρὸς
 πρῶτον αὐτοῦ. 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τί
 βουλεύεσθε ὑμεῖς συμβουλεύετε; καὶ τί ἔποκείσθαι τῷ λαῷ
 τούτῳ, τοῖς λαλήσασιν πρὸς με, λέγοντες· κού-
 φισον ἅπα τῷ κλοιῷ, ὃ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου
 ἐφ' ἡμᾶς; 10 Καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τῷ
 πατρὶ αὐτοῦ ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ, οἱ πρῆσ-
 τικότες πρὸς πρῶτον αὐτοῦ, λέγοντες· τὰ δὲ λα-
 λήσεις τῷ λαῷ τούτῳ, τοῖς λαλήσασιν πρὸς
 σέ, λέγοντες· ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν
 ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον αὐτὸν ἡμῶν, τὰ δὲ λα-
 λήσεις πρὸς αὐτούς, ἡ μικρότης μου παχύτερα
 ὑπὲρ τὴν ὀσφύν τῷ πατρί μου. 11 Καὶ νῦν ὁ
 πατήρ μου ἐπεσάσεν ὑμᾶς κλοιῷ βαρύνει, καὶ γὰρ
 πρῶτον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κλοιὸν ἡμῶν· ὁ πατήρ μου
 ἐπαύδωσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, ἐγὼ δὲ παύδωσά
 ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. 12 Καὶ ἀνέστησαν πάντες
 Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοᾶμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τῇ τρίτῃ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς
 λέγων· ἀναστράφητε πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.
 13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν
 σκληρὰ καὶ ἐγκατέλειπεν Ῥοβοᾶμ τὴν βου-
 λήν τῶν πρεσβυτέρων, ἃ συνεβούλευσαντο αὐτῷ,
 14 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς, καὶ συνελά-
 λησεν πρὸς αὐτούς καὶ τὴν βουλήν τῶν πα-
 τέρων αὐτοῦ, λέγων· ὁ πατήρ μου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν
 ὑμῶν, καὶ γὰρ πρῶτον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν·
 ὁ πατήρ μου ἐπαύδωσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καὶ γὰρ
 πρῶτον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν. 15 Καὶ οὐκ
 ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τῷ λαῷ, ὅτι τὸ μέγα πρῶτον
 Κυρίου, ὅπως γένοιτο τὸ ῥῆμα αὐτοῦ, ὃ ἐλά-
 λησεν Κύριος ἐν χειρὶ Ἀχαὶ τοῦ Σιλωνίτου πρὸς
 Ἱεροβοᾶμ υἱὸν Ναβάτ. 16 Καὶ εἶδον πάντες Ἰσ-
 ραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, καὶ
 ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ λόγον, λέγων· τίς
 ἡμῶν μετὰ σὺ Δαυὶδ; καὶ οὐκ ἔστι ἡμῶν κλη-
 ρονομία σὺ υἱὸς Ἰεσσαί· ὥστε γε εἰς τὰ σκηνώ-
 ματά σου, Ἰσραὴλ· νῦν βόσκει τὸν οἶκόν σου
 Δαυὶδ· καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματά
 αὐτοῦ. 17 Καὶ ἦσαν Ἰσραὴλ τῶν χειρῶν αὐτοῦ

ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτοὺς
 Ῥοβοᾶμ. 18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ῥο-
 βοᾶμ τὸν Ἀδοιραμ τὸν ὅππ τῷ φόρῳ, καὶ ἐλι-
 θεόλησεν αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ ἐν λίθοις, καὶ
 ἀπέθρυνεν. καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοᾶμ ἔφθασεν
 ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἄρμα τῷ φυγῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ.
 19 Καὶ ἠδέσθη Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ
 ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 20 Καὶ ἐγένετο ὥς
 ἤκουσεν Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέβη Ἱεροβοᾶμ, καὶ
 ἀπέστειλεν, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν σιναγω-
 γήν, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ
 οὐκ ἦν ὁπίσω τῷ οἴκῳ Δαυὶδ παρὲς σκήπτρου
 Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν μόνοι. 21 Καὶ Ῥοβοᾶμ
 εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκαυχῶντο τὴν
 σιναγωγὴν Ἰούδα καὶ σκήπτρον Βενιαμὴν, ἐκ τὸν
 οὐδὲν ἔχοντες χιλιάδας παλαιῶν ποικυλίων πόλεως,
 τῶν πολεμῶν πρὸς οἴκῳ Ἰσραὴλ, ὅτι σπέρμα τῶν
 βασιλείων Ῥοβοᾶμ υἱὸς Σαλωμών. 22 Καὶ
 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαλωμὸν ἄνθρωπον
 τῷ θεῷ, λέγων· 23 εἶπεν τῷ Ῥοβοᾶμ υἱὸς
 Σαλωμών βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἴ-
 κον Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ τῷ κατὰ λαὸν τῷ
 λαῷ, λέγων· 24 τὰ δὲ λέγει Κύριος· Οὐκ
 ἀναθήσεσθε, ὅδε μὴ πολεμήσατε μετ' ὧν ἀδελ-
 φῶν ὑμῶν, υἱὸν Ἰσραὴλ· ἀναστρέψω ἕκαστος εἰς
 τὸν οἶκόν αὐτοῦ, ὅτι πρὸς ἐμὲ γέγονεν τὸ ῥῆμα
 τούτου, καὶ ἤκουσεν τῷ λόγῳ Κυρίου, καὶ κατ-
 ἔπαυσαν τῶν πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.
 25 Καὶ ἀποδόμησεν Ἱεροβοᾶμ τὴν Σίκιμα τὴν
 ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ κατέκειτο ἐν αὐτῇ, καὶ
 ἐκτίθην ἐκεῖ, καὶ ἀποδόμησεν τὴν Φανυήλ.
 26 Καὶ εἶπεν Ἱεροβοᾶμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὥς
 νῦν ὅτι σπέρμα ἡ βασιλεία εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ,
 27 ἐάν ἀναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἐπὶ ἀναφέρειν θυσιάς
 ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὐκ ἔστι
 φάσμα καρδία λαοῦ πρὸς Κύριον καὶ κύριον
 αὐτῶν, πρὸς Ῥοβοᾶμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ὥστε
 κληθῆναι με καὶ ὁπιστρεφίσονται πρὸς Ῥοβοᾶμ
 βασιλέα Ἰούδα. 28 Καὶ παραβέβη ὁ βασι-
 λεὺς, καὶ ἐποίησεν δύο δαμάσκους χρυσοῦς, καὶ
 εἶπεν πρὸς τὸν λαόν, χιλιῶδες ὑμῶν ἀναβάντων
 εἰς Ἱερουσαλὴμ· ὡς εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἀναβῆ-
 ναι, καὶ ὡς εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἀναβῆ-
 ναι. 29 Καὶ ἔθετο
 τὴν μίαν ἐν Βεθὲλ, καὶ τὴν μίαν ἐκείνην ἐν
 Δάν. 30 Καὶ ἐγένετο ὁ λόγος ὅτι εἰς ἀμαρ-
 τίας καὶ ἐπὶ πρῶτον ὁ λαὸς πρὸς πρῶτον τῆς
 μίας εἰς Δάν. 31 Καὶ ἐπαύσαντο οἱ λαοὶ ἐπὶ
 ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μέγας πτερεὶς τοῦ λαοῦ,
 οἱ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Δαυὶδ. 32 Καὶ ἐποίη-
 σαν Ἱεροβοᾶμ ἐφ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ μνημείῳ τῷ οὐδὲν
 τῇ

χιλιάδας

ἐκείνην

τῇ πεντηκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὸς κατὰ τὴν
 ἑορτὴν τὴν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἀνέβη ὅτι τὸ θυ-
 σιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαβυλὼν τῷ θύειν ταῖς θα-
 μάλεσιν αὐτὸς ἐποίησεν, καὶ πῤῃσθησεν ἐν Βαβυλὼν
 τὰς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησεν. 33 Καὶ
 ἀνέβη ὅτι τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαβυλὼν,
 τῇ πεντηκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ,
 ἐν τῇ ἑορτῇ ἣ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας, ἐαυτῷ·
 καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέβη
 ὅτι τὸ θυσιαστήριον τῷ ὀπιθῆσαι.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Κ ΑΙ ἰδὺς ἄνθρωπος τῷ θεῷ παρεγένετο
 ἐξ Ἰούδα ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαβυλὼν,
 καὶ Ἰερεβοὰμ εἰσῆκεν ὅτι τὸ θυσιαστή-
 ριον τὸ ὀπιθῆσαι. 2 Καὶ ἐπελάλεσεν πρὸς τὸ
 θυσιαστήριον ἐν λόγῳ Κυρίου, καὶ εἶπεν· θυσια-
 στήριον, θυσιαστήριον, τὰδε λέγει Κύριος· ἰδὺ υἱὸς
 πίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ,
 καὶ ὀπιθῆσθαι ὅτι σὲ τὰς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τῶν
 ὀπιθόντων ὅτι σὲ, καὶ ἐστὶ ἄνθρωπος καὶ σὲ ὅτι σὲ.
 3 Καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὁ κύριος τέρας, λέ-
 γων· οὗτο τὸ τέρας ὃ ἐλάλησεν Κύριος, λέγων·
 ἰδὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται
 ἐν ἡ πότις ἡ ἐπ' αὐτῷ. 4 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκου-
 σεν ὁ βασιλεὺς Ἰερεβοὰμ τῶν λόγων τῶ ἀν-
 θρώπου τῷ θεῷ τῷ ὀπιθαλεσαμῶν ὅτι τὸ θυ-
 σιαστήριον τὸ ἐν Βαβυλὼν, καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασι-
 λεὺς τὴν χεῖρα αὐτῷ ἀπὸ τῶ θυσιαστηρίου, λέ-
 γων· συλλαβετε αὐτόν· καὶ ἰδὺ ἐξηράνθη ἡ
 χεὶρ αὐτοῦ, ὡς ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔκ ἡδυ-
 νήθη ὀπιθῆσαι αὐτῷ πρὸς ἑαυτόν. 5 Καὶ
 τὸ θυσιαστήριον ῥῥάγη, καὶ ἐξεχύθη ἡ πότις
 ἀπὸ τῶ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ
 ἄνθρωπος τῷ θεῷ ἐν λόγῳ Κυρίου. 6 Καὶ
 εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰερεβοὰμ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
 τῷ προσώπῳ θεοῦ· δειδήθη τὸ προσώπου Κυρίου τῷ θεῷ σου,
 καὶ πρὸς ὅσον πρὸς ἐμὲ, καὶ ὀπιθῆσαι ἡ
 χεὶρ μου πρὸς με. Καὶ ἐδείθη ὁ ἄνθρωπος τῷ
 θεῷ τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ ἐπέστρεψεν τὴν
 χεῖρα τῷ βασιλεῖ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐγένετο
 κατὰς πρὸς τὸν. 7 Καὶ ἐλάλησεν ὁ βασι-
 λεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τῷ θεῷ· εἰσελθε μετ' ἐμὲ
 εἰς οἶκον, καὶ ἀείσησον, καὶ δώσω σοι δόμα.
 8 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τῷ θεῷ πρὸς τὸν βα-
 σιλέα· εἰάν δῶς μοι τὸ ἥμισυ τῶ οἴκου σου,
 ἔκ εἰσλεύσομαι μετ' σοῦ, ὅσδ' ἐμὲ μὴ φάγω ἄρτον,
 ὅσδ' ἐμὲ μὴ πίνω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷ τῷ. 9 Ὅτι
 οὕτως ἐντείλατό μοι ἐν λόγῳ Κύριος, λέγων·
 Μὴ φάγῃς ἄρτον, καὶ μὴ πίνῃς ὕδωρ, καὶ μὴ

ὀπιθῆσαι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐν αὐτῷ.

10 Καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ, καὶ ἔκ ἀνέ-
 στρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαβυλὼν.

11 Καὶ πρὸς τῆς εἰς πρὸς τῆς κατὰ τὴν
 Βαβυλὼν, καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ διηγήσαντο
 αὐτῷ πάντα τὰ ἔργα ὃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τῷ
 θεῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν Βαβυλὼν, τὰς λόγους οὓς
 ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρὸς τῶ-
 πον τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 12 Καὶ ἐλάλησεν
 πρὸς αὐτοὺς ὁ πατήρ αὐτοῦ, λέγων· ποῖα
 ὁδῷ πεπερόσθη; καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ
 αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ἣ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τῷ
 θεῷ ὃ ἐξελθὼν ἐξ Ἰούδα. 13 Καὶ εἶπεν τοῖς
 υἱοῖς αὐτοῦ· ὀπιθῆσαι μοι τὴν ὁδὸν· καὶ ἐπέ-
 σταξαν αὐτῷ τὴν ὁδὸν, καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτῷ.

14 Καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
 θεῷ, καὶ εὗρεν αὐτὸν κατὰ τὸν ὄρειον πρὸς δρυὶν, καὶ ὅτι
 εἶπεν αὐτῷ· εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τῷ θεῷ ὃ ἐλά-
 λησεν ἐξ Ἰούδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ. 15 Καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· δεῦρο μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν οἰκίαν,
 καὶ φάγε ἄρτον. 16 Καὶ εἶπεν· ἔ μὴ δύω-
 μεν τῷ ὀπιθῆσαι μετ' σοῦ, ὅσδ' ἐμὲ φάγομαι ἄρτον,
 ὅσδ' ἐμὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷ τῷ. 17 Ὅτι
 οὕτως ἐντείλατό μοι ἐν λόγῳ Κύριος, λέγων·
 ἔ μὴ φάγῃς ὅσδ' ἄρτον, καὶ μὴ πίνῃς ὕδωρ, καὶ
 μὴ ὀπιθῆσαι ὅσδ' ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐν
 αὐτῷ. 18 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· καὶ γὰρ προ-
 φῆτης εἰμι κατὰς σὺ, καὶ ἄγγελος λελάλη-
 κέν μοι ἐν ῥήματι Κυρίου, λέγων· ὀπιθῆσαι
 αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φά-
 γεται ἄρτον, καὶ πίομαι ὕδωρ· καὶ ἐφύλασσε
 αὐτῷ. 19 Καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν σὺν ἑαυτῷ,
 καὶ ἔφαγεν ἄρτον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἔπινεν
 ὕδωρ. 20 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ κατὰ τὸν ὄρειον ὅτι
 τῆς πρὸς τῆς, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
 τὸν πρὸς τῆς τὸν ὀπιθῆσαι αὐτόν. 21 Καὶ
 εἶπεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τῷ θεῷ τὸν ἡκοντα
 ἐξ Ἰούδα, λέγων· τὰδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν
 πῤῃσθησας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἔκ ἐφύλαξας
 τὴν ἐντολὴν ὡς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός
 σου, 22 καὶ ἐπέστρεψας, καὶ ἔφαγες ἄρτον,
 καὶ ἔπινες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷ τῷ, ὃ ἐλάλησεν
 πρὸς σὲ, λέγων· Μὴ φάγῃς ἄρτον, καὶ μὴ πίνῃς
 ὕδωρ, ἔ μὴ εἰσελθῇ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τά-
 φον τῶν πατέρων σου. 23 Καὶ ἐγένετο μετὰ
 τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον, καὶ πίνειν ὕδωρ, καὶ ἐπέ-
 σταξεν αὐτῷ τὴν ὁδὸν τῷ πρὸς τῆς, καὶ ἐπέ-
 στρεψεν, καὶ ἀπῆλθεν. 24 Καὶ εὗρεν αὐτόν
 λέων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐθάρσυνεν αὐτόν· καὶ ὡς
 τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρρίμηνεν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ θεός
 εἰσῆκεν

εἰσῆκει παρ' αὐτόν, καὶ ὁ εἰσῆκει παρὰ τὸ σῶμα.
25 Καὶ ἰδὺ ἄνδρες ποδοποδόμενοι, καὶ ἰδόν
τὸ θησιμαῖον ἐρριμμένον οἱ τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων
εἰσῆλθεν εἰσῆκει ἐχόμενα τῷ θησιμαῖον καὶ εἰσῆλθον, καὶ
ἐλάλησαν ἐλάλησαν οἱ τῇ πόλει ὅτι ὁ περιφύτης ὁ περιφύ-
της κατέφαγε ἐν αὐτῇ. 26 Καὶ ἤκουσεν ὁ ὅτι-
σρέφας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρω-
πος τῷ θεῷ· ὅτις ὅστις ὅς περὶ τὸν τοῦ ῥήματος
Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ Κύριος τῷ λέοντι,
καὶ συνέτριψεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ
τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν αὐτῷ. 27 Καὶ
ἐλάλησεν πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τῷ λέγειν· ὅτι-
σάξατέ μοι τιμὴ ὄνον καὶ ἐπέσαξαι. 28 Καὶ
ἐπορεύθη, καὶ εὑρεν τὰ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ ὄνος καὶ ὁ λέων εἰσῆκισαν ποδο-
τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ θεῷ, καὶ ὁ συνέτριψεν τὸν ὄνον. 29 Καὶ
ἤρην ὁ περιφύτης τὸ σῶμα τῷ ἀνθρώπῳ τῷ θεῷ, καὶ
ἐπέθηκεν αὐτὸ ὅτι τὸν ὄνον, καὶ ἐπέσρεψεν αὐ-
τόν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν τῷ περιφύτῃ τῷ
περιφύτῃ, τῷ κόφασθαι καὶ τῷ γάφαι αὐτόν.
30 Καὶ ἀνέπαυσεν τὸ νεκρωμένον αὐτὸ ὁ περι-
φύτης τῷ γάφαι αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, καὶ
ἐκόφαστο αὐτόν, καὶ ἀδελφε. 31 Καὶ ἐγένετο
μὲν τὸ κόφασθαι αὐτόν, καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐ-
τοῦ, λέγων· ἐὰν ἀποθάνω, γάφατέ με οἱ τῷ
πρὸ αὐτοῦ τάφῳ ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῷ θεῷ τέταπται ἐν αὐτῷ,
ποδοπαῖ ὅσα αὐτῷ θέτε με, ἵνα σταθῶσιν τὰ
ὅσα με μὲν πᾶν ὅσων αὐτοῦ. 32 Ὅτι γινόμενον
ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν οἱ λόγῳ Κυρίου ὅτι
τῷ θυσιαστέῳ τῷ ἐν Βαβυλῶν, καὶ ὅτι τὸς αἰ-
κοῖς τὸς ὑψηλοῦς τὸς ἐν Σαμαρείᾳ. 33 Καὶ
μὲν τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐκ ἐπέσρεψεν Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ
τῆς κακίας αὐτοῦ, καὶ ἐπέσρεψεν, καὶ ἐποίησεν
ἐκ μέρους τῷ λαῷ ἱερεῖς ὑψηλῶν ὁ βασιλεὺς
ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς
τὰ ὑψηλά. 34 Καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο
εἰς ἀμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ἰερουσαλὴμ, καὶ εἰς ὄλεθρον,
καὶ εἰς ἀφορισμὸν ἀπὸ περὶ τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. ΙΔ΄.

✠ **E** Ν τῇ χερσὶ οὐκ εἶχε ἡρώσασθαι Ἀβιά υἱὸς
 ✠ Ἱεροβοάμ. 2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοάμ
 ✠ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· Ἀνάστηθι,
 ✠ καὶ ἀλλοιωθήσῃ, καὶ ἔγνωνσιν ὅτι σὺ γυνὴ
 ✠ Ἱεροβοάμ, καὶ πορεύσῃ εἰς Σηλώ. Καὶ ἰδοὺ
 ✠ οὐκ ἔστι Ἀχιά ὁ πρεσβύτερος· αὐτὸς ἐλάλησεν ἐμὲ
 ✠ τῷ βασιλευσά· ὅτι τὸν λαὸν οὕτως. 3 Καὶ
 ✠ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τῇ ἀνθρώπῳ τῷ θεῷ
 ✠ * ἄρτους, καὶ κολλυεῖδα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ

παρίδας, καὶ φαμίνοι μέλιτος, καὶ ἰλδοση παρὸς
 αὐτὸν αὐτὸς ἀναγγέλλῃ σοι τί ἔσται τῇ σααδῇ.
 4 Καὶ ἐποίησεν οὕτως μὴν Ἱερβοοὰμ. Καὶ ἀνέ-
 σκη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σηλῶ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
 οἶκον Ἀχιά. καὶ ὁ ἄνθρωπος παροξύνθη τῷ
 Ἰσραὴλ, καὶ ἠμελυώσπου οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ
 γήραος αὐτοῦ. 5 Καὶ Κύριος εἶπεν πρὸς Ἀχιά.
 Ἰδοὺ μὴν τῷ Ἱερβοοὰμ εἰσέρχεται τῷ ὀφθαλμῷ
 σου ῥῆμα τοῦ κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἄρρωστός
 ὅστις. 6 καὶ τὸ καὶ τὸ λαλήσεις πρὸς
 αὐτὸν. καὶ ἐγένετο εἰς τὸν εἰσέρχεται αὐτοῦ,
 καὶ αὐτὴ ἀπέχευτο. 6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἡκού-
 σαι Ἀχιά τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτοῦ, εἰσέρχοντος
 αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, εἰσελθε, μὴν
 Ἱερβοοὰμ, ἵνα τί σὺ τοῦτο ἀπεξένυσται; καὶ ἐγὼ
 εἶμι ἀπόστολος πρὸς σὲ σκληρός. 7 Πορευ-
 θείσα εἰπὸν τῷ Ἱερβοοὰμ, τάδε λέγει Κύριος
 ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. Ἀνθ' οὗ ὅσον ὑψώσῃ σε ἀπὸ
 μέσου λαοῦ, καὶ ἐδώκαί σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν
 λαόν μου Ἰσραὴλ, 8 καὶ ἔρριξα σὺν τῷ βα-
 σίλειον ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐδώκα αὐτὸ
 σοι, καὶ οὐκ ἐγένου ὡς ὁ δευλὸς μου Δαυὶδ,
 ὃς ἐφύλαξεν τὰς ἐντολάς μου, καὶ ὃς ἐπορεύθη
 ἐπίσω μου ἐν πόσει καρδίᾳ αὐτοῦ, ποιῆσαι
 ἔκαστον τὸ ἐνδὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, 9 καὶ
 ἐπονηρώσω τῷ ποιῆσαι τοῦτο * παντὸς ὅσοι ἐγέ-
 νοντο εἰς τὸν ὅσον σου, καὶ ἐπορεύης, καὶ ἐποίη-
 σαι σταυρὸν τοῦ θεοῦ ἐπείρας, χρονητὰ, τῷ πρὸς
 σοι με, καὶ ἐμὲ ἔρριψας ἐπίσω σώματός σου,
 10 ἀπὸ τοῦτο ἐγὼ ἄγω χακίαν * πρὸς σὲ εἰς
 οἶκον Ἱερβοοὰμ, ἐξολοθρεύσω τῷ Ἱερβοοὰμ οὐ-
 ρῆντα πρὸς τοῖχον, ἐχόμενον, καὶ ἐγκαταλειμ-
 μένον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιλέξω * οἶκον Ἱερβοοὰμ,
 καὶ ὡς ἐπιλέγεται ἡ κόπρος, ὡς τελευτῆσαι
 αὐτόν. 11 Οἱ πενηκότες τῷ Ἱερβοοὰμ ἐν τῇ
 πόλει, καὶ ἀφάρησαι οἱ κύνες, καὶ τὸν πενηκὸτα
 ἐν τῇ ἀγρῷ καὶ ἀφάρησιν τὰ περὶ τῶν οὐ-
 ραντῶν, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν. 12 Καὶ σὺ ἀνα-
 γάσσα παραβῆσαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν τῇ εἰσέρ-
 χεται πόδα σου τὴν πόλιν, ἀποδομεῖται τὸ
 παιδάριον. 13 Καὶ κόψονται αὐτὸν πᾶς Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ θάψουσιν αὐτόν, ὅτι οὗτος μόνος
 εἰσπλεύεται τῷ Ἱερβοοὰμ πρὸς τάφον, ὅτι εὐ-
 ρέθη ἐν αὐτῷ ῥῆμα χαλὸν τοῦ κυρίου τοῦ
 θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν οἴκῳ Ἱερβοοὰμ. 14 Καὶ ἀνα-
 γάσῃ Κύριος ἐαυτὴν βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὃς
 πλήξει τὸν οἶκον Ἱερβοοὰμ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
 πᾶσι, καὶ νῦν. 15 Κύριος πλήξει τὸν Ἰσραὴλ
 καὶ κενεῖται ὁ κάλαμος ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐκπλε-
 τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἄνω τοῦ χροῦ τοῦ ἀγαθῆς
 τῆς

Ζωής,

* Τούτῃς, ἥς ἔδωκε τοῖς πατέρας αὐτῶν καὶ
 * ἀρκμῶς αὐτοῖς ἀπὸ πέραν τῷ ποταμῷ, αὐτῶν
 * ὅσον ἐποίησαν τὰ ἄλλα αὐτῶν πρὸς τὸν
 * Κίεον. 16 Καὶ ᾤκησεν Κύριος τὸν Ἰσ-
 * ραὴλ χάριν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοάμ, ὅς ἤμαρτιν,
 * καὶ ὅς ἐξήμαρτιν τοῖς Ἰσραήλ. 17 Καὶ ἀνέστη
 * ἡ γυνὴ Ἱεροβοάμ, καὶ ἐπεβόη εἰς γυνὴ Σα-
 * ρῆ. καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν ἐν τῷ πρὸς θρόνῳ
 * τῷ οἴκου, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανεν. 18 Καὶ
 * ἔθαψαν αὐτὸν, καὶ ἐκόφησαν αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ
 * καὶ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δού-
 * λου αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ φοροφύτου. 19 Καὶ ᾤκη-
 * σεν ῥημάτων Ἱεροβοάμ ὅσα ἐπολέμισεν, καὶ ὅσα
 * ἐβασίλευσεν, ἰδοὺ αὐτὰ γεγραμμένα ἐπὶ βί-
 * βλου ῥημάτων τῶν ἡμερῶν τῆς βασιλείας Ἰσ-
 * ραὴλ. 20 Καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐβασίλευσεν Ἱε-
 * ροβοάμ, εἴκοσι δύο ἔτη καὶ ἐκοιμήθη μετὰ τῶν
 * πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ναβατ υἱὸς
 * αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 21 Καὶ Ῥοβοάμ υἱὸς Σα-
 * λαμών ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδα· υἱὸς πεναρέ-
 * κοντα καὶ ἐνὸς σκαυτῶν Ῥοβοάμ ἐν τῷ βασι-
 * λεύει αὐτόν· καὶ ἐπληρώθηκα ἔτη ἐβασίλευσεν
 * ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἡ δὲ ἐξελέξατο Κύριος
 * Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ [καὶ] ἐκ πατρὶν
 * φυλῶν τῶν Ἰσραὴλ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ
 * Νααμα ἡ Ἀμανίτις. 22 Καὶ ἐποίησεν Ῥο-
 * βοάμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ πρὸς ἡ-
 * λωσαν αὐτόν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες
 * αὐτοῦ [καὶ] ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν αἱς ἡμαρτίαις.
 * 23 Καὶ ἀκοδόμησαν καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὑψηλὰ,
 * καὶ στήλας, καὶ ἄλλα ἐπὶ πάντα βομὸν ὑψηλόν,
 * καὶ ὑποκείμετα πάντες ξύλα συσχίς. 24 Καὶ
 * σινοδισμός ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησαν ἀπὸ
 * πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρ-
 * νεν Κύριος ἀπὸ ὧρων αὐτοῦ Ἰσραὴλ. 25 Καὶ
 * ἐγένετο ἐν τῷ ἑαυτῷ τῷ σέμειον βασιλεύοντος
 * Ῥοβοάμ, αὐτοῦ Σαβακὴμ βασιλεὺς Αἰγύπτου
 * ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. 26 Καὶ ἔλαβεν τὸς θησαυ-
 * ροὺς οἴκου Κυρίου, καὶ τὸς θησαυροὺς οἴκου τοῦ
 * βασιλέως, καὶ τὰ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ, ἃ ἔλα-
 * βεν Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν πατέρων Ἀδρααζάρ
 * βασιλέως Σαβᾶ, καὶ εἰσένεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερου-
 * σαλὴμ· τὰ πάντα ἔλαβεν, καὶ ἔλαβεν ὅπλα
 * καὶ χρυσὰ, ὅσα ἐποίησεν Σαλωμών. 27 Καὶ
 * ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ ἀντ' αὐτοῦ ὅπλα
 * χαλκᾶ· καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτῶν οἱ ἡγεῖνται
 * τῶν ᾤκησεν, οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα
 * οἴκου τοῦ βασιλέως. 28 Καὶ ἐγένετο ὅτι εἰσεπο-
 * ρύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ᾤραν
 * αὐτὰ οἱ ᾤκησεν, καὶ ἀπηρεῖοντο αὐτὰ

εἰς τὸ θεῖον τῶν ᾤκησεν. 29 Καὶ τὰ
 λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοάμ, καὶ πάντα ὅσα ἐποίη-
 σεν, οὐκ ἴδεν ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λό-
 γων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; 30 Καὶ
 πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ῥοβοάμ, καὶ ἀναμέσον
 Ἱεροβοάμ πᾶσας τὰς ἡμέρας. 31 Καὶ ἐκοι-
 μήθη Ῥοβοάμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτε-
 ται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ·
 καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμα ἡ Ἀμανίτις.
 καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΕ'.

ΚΑΙ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασι-
 λεύοντος Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβατ, βα-
 σιλεὺς Ἀβιὰ υἱὸς Ῥοβοάμ ἐπὶ Ἰσραὴλ.
 2 Καὶ πᾶς ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ
 ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχὰ, θυγάτηρ Ἀβεσ-
 σαλὼμ. 3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσαις ταῖς ἀμαρ-
 τίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἱς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ,
 καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου
 θεοῦ αὐτοῦ, ὡς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
 4 Ὅτι ἀφ' ἡμέρας Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ὁ θεὸς
 αὐτοῦ κραταίωμα ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἵνα σῶσιν τὰ Ἰσραὴλ
 αὐτὸν μετ' αὐτόν, καὶ σῶσιν πᾶν Ἱερουσαλὴμ,
 5 ὡς ἐποίησεν Δαυὶδ τὸ εὖ ἐν ὀνόματι Κυρίου,
 οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ
 πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, * ἐκτός
 ἐν ῥήματι Οὐρίου τοῦ Χετταίου. 6 Καὶ πόλε-
 μος ἦν μετὰ Ῥοβοάμ, καὶ μετὰ Ἱεροβοάμ * μετοξύ
 πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. 7 Καὶ * μετοξύ
 τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβιὰ, καὶ πάντα ὅσα
 ἐποίησεν, οὐκ ἴδεν ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
 λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; καὶ
 πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιὰ, καὶ ἀναμέσον Ἱε-
 ροβοάμ. 8 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀβιὰ μετὰ τῶν πα-
 τέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ
 βασιλεύει Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 9 Καὶ
 ἐν ἔτῃ εἰκοσῷ τῷ Ἱεροβοάμ βασιλέως Ἰσραὴλ,
 βασιλεύει Ἀσὰ ἐπὶ Ἰσραὴλ, 10 καὶ πενα-
 ρέκοντα καὶ ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ·
 καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχὰ, θυγάτηρ
 Ἀβεσσαλὼμ. 11 Καὶ ἐποίησεν Ἀσὰ τὸ εὖ
 ἐν ὀνόματι Κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
 12 Καὶ ἀφείλεν τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς,
 καὶ ἐξάπεσθαι πάντα τὰ ἐπιτηδύματα ἃ
 ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. 13 Καὶ τὴν Μαα-
 χὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τῷ μὴ εἶναι
 ἡγουμένῳ, καὶ ὡς ἐποίησεν σινοδὸν ἐν τῷ ἄλλῳ
 αὐτοῦ καὶ ἐξέκοψεν Ἀσὰ τὰς κραυγὰς αὐ-
 τῆς, καὶ ἐνέστησεν πᾶσι ἐν τῷ χειμάρρῳ τῷ

Κεδρών. 14 Τὰ δὲ ὑψηλὰ ἐκ ἔξῃ· πλὴν
 καρδία Ἀσὰ ἡ τελευταία μὲν Κυεὺς πάσας τὰς
 ἡμέρας αὐτῆς. 15 Καὶ εἰσένεγκεν τὴς κίονας
 τῷ πατρὸς αὐτῆς, καὶ τὴς κίονας αὐτῆς εἰσένεγκεν
 εἰς τὸν οἶκον Κυεὺς, ἀργυροῦς, καὶ χρυσοῦς, καὶ
 σκόνη. 16 Καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσων Ἀσὰ,
 καὶ ἀναμέσων Βαασά βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας
 αὐτῆς ἡμέρας αὐτῶν. 17 Καὶ ἀνέβη Βαασά βα-
 σιλεὺς Ἰσραὴλ ὅτι Ἰδδα, καὶ ἀποδόμῃσεν πύ-
 λω Ῥαμμα, τῷ μὴ εἶ) ἐκποδόμῃσεν, καὶ εἰσπορεύ-
 μῃσεν τῷ Ἀσὰ βασιλῆϊ Ἰδδα. 18 Καὶ ἔλα-
 βεν Ἀσὰ σύμπαν τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον τὸ
 εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυεὺς, καὶ ἐν τοῖς
 θησαυροῖς οἴκου τῆ βασιλείας, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ
 εἰς χεῖρας παιδῶν αὐτῆς· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὰς ὁ βα-
 σιλεὺς Ἀσὰ πρὸς υἱὸν Ἀδερ υἱοῦ Ταῶ ἐν Ῥα-
 μα, υἱοῦ Ἀζὶν βασιλέως Συρίας τῷ χεικικῆτος
 ἐν Δαμασκῷ, λέγων· 19 Ἀφθὺ ἀφθὺ
 κίλιν ἀναμέσων ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσων σὺ, καὶ ἀνα-
 μέσων τῷ πατρὸς μου, καὶ τῷ πατρὸς σου· ἰδοὺ
 ἔξαπέσταλχα σοὶ δῶρον, ἀργύριον, καὶ χρυσίον·
 δεῦρο ἀφθὺ δαδῶσόν τινὶ ἀφθὺ κίλιν σου τινὶ
 πρὸς Βαασά βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναστήσεται
 ἀπ' ἐμῶ. 20 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδερ τῆ βα-
 σιλείας Ἀσὰ, καὶ ἀπέστειλεν τὴς ἀρχόντας τῆς
 δυνάμεως τῶν αὐτῆς ταῖς πόλεσιν τῆ Ἰσραὴλ,
 καὶ ἐπάταξεν τινὶ Ἀιν, καὶ τινὶ Δάν, καὶ τινὶ
 Ἀβὲλ οἴκου Μασαχὰ, καὶ πᾶσαν τινὶ Χενερέθ,
 ἕως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλί. 21 Καὶ ἐγέ-
 νετο ὡς ἤκουσεν Βαασά, καὶ δέλιπε τῷ οἰκοδο-
 μῆν τινὶ Ῥαμμα, καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσά. 22
 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ πρὸς ἠγγέλῃσεν παντὶ τῷ
 λαῷ Ἰδδα εἰς Ἀνακεὶμ, καὶ αἵρεσιν τὴς λί-
 θος τῆς Ῥαμμα, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, ἃ ὠκο-
 δόμῃσεν Βαασά, καὶ ὠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βα-
 σιλεὺς Ἀσὰ πᾶν βουρὸν Βενιαμὴν, καὶ τινὶ σκο-
 πῖαν. 23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λόγων Ἀσὰ,
 καὶ πᾶσα ἡ δυνατεία αὐτῆς, καὶ πάντα ἃ ἐποίη-
 σεν, καὶ τὰς πόλεις ἃς ὠκοδόμησεν, οὐκ ἰδοὺ
 ταῦτα γεγραμμένα ὅτι βιβλίῳ λόγων τῶν
 ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; πλὴν ἐν τῷ
 χειρῷ τῆς γῆρας αὐτῆς ἐπόμενον τὴς πόδας αὐτῆς.
 24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσὰ μὲν τῶν πατέρων αὐτῆς,
 καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτῆς ἐν πόλει
 Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἐβασίλευσεν Ἰω-
 σαφατ υἱὸς αὐτῆς ἀντ' αὐτῆς. 25 Καὶ Ναδάβ
 υἱὸς Ἰεροβοάμ βασιλεύει ὅτι Ἰσραὴλ ἐν ἔτι δού-
 τέρῳ τῆς Ἀσὰ βασιλείας Ἰδδα, καὶ ἐβασίλευ-
 σεν ὅτι Ἰσραὴλ δύο ἔτη. 26 Καὶ ἐποίησεν
 τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυεὺς, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
 τῷ πατρὸς αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς
 αἵς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ. 27 Καὶ πρὸς
 ἐχάθησεν αὐτὸν Βαασά υἱὸς Ἀχὰ ὅτι τὸν οἶκον
 Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Βαασά ἐν Γα-
 βαθὸν τῇ τῶν Ἀλλοφύλων· καὶ Ναδάβ, καὶ πᾶς
 Ἰσραὴλ πρὸς ἐχάθησεν ὅτι Γαβαθὸν. 28 Καὶ
 ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βαασά ἐν ἔτι τρίτῳ Ἀσὰ
 βασιλείας Ἰδδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτῆς.
 29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν, καὶ ἐπάταξεν
 τὸν σύμπαντον οἶκον Ἰεροβοάμ, ἕως τῆς ἑξολο-
 θρεῦσαι αὐτὸν, καὶ ἔχ· καὶ ἐλείπετο πᾶσαν
 πινυλὴν τῆς Ἰεροβοάμ, καὶ τὸ ῥῆμα Κυεὺς ὁ ἱσραηλῆς
 ἐν χειρὶ δέλεα αὐτῆς Ἀχὰ τῷ Σηλωῖστῃ, 30 καὶ τῶν
 ἀμαρτιῶν Ἰεροβοάμ, ὅς ἡμαρτεν, καὶ ὅς ἐξήμαρτεν
 τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτῆς ὡς
 πρὸς ἠγγέλῃσεν τὸν Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ. 31 Καὶ
 τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναδάβ, καὶ πάντα ὅσα
 ἐποίησεν, ἔχ· ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
 λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;
 32 Καὶ πόλεμος ἦν μετὰ Ἀσὰ, καὶ μετὰ
 Βαασά βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
 αὐτῶν. 33 Καὶ ἐν τῷ ἔτι τῷ τρίτῳ τῆς
 Ἀσὰ βασιλείας Ἰούδα βασιλεύει Βαασά υἱὸς
 Ἀχὰ ὅτι πάντα Ἰσραὴλ ἐν Θερσά εἴκοσι καὶ
 τέσσαρα ἔτη. 34 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώ-
 πιον Κυεὺς, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἰεροβοάμ
 υἱοῦ Ναβάτ, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς ὡς
 ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. 15.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυεὺς ἐν χειρὶ Ἰσὺ
 υἱοῦ Ἀναὶ, πρὸς Βαασά· 2 Ἀνθ' ὅν
 ὡς ἔφωσά σε ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔδω-
 χέ σε ἠγγέλιον ὅτι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ
 ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἰεροβοάμ, καὶ ἐξήμαρτες
 τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, τῷ πρὸς ἠγγέλῃσεν με ἐν τοῖς
 ματαίοις αὐτῶν, 3 ἰδὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ὀπίσω
 Βαασά, καὶ ὅπισθεν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, καὶ δώσω
 τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ.
 4 Τὸν τεθηκότεν τῷ Βαασά ἐν τῇ πόλει χατα-
 φάρονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθηκότεν αὐτῆς
 ἐν τῷ πεδίῳ χαταφάρονται αὐτὸν τὰ πετεινὰ
 τῆς ἐρήμου. 5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Βαασά,
 καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, καὶ αἱ δυνατεῖαι
 αὐτῆς, ἔχ· ταῦτα γεγραμμένα ὅτι βιβλίῳ λό-
 γων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, 6 Καὶ
 ἐκοιμήθη Βαασά μετὰ τῶν πατέρων αὐτῆς, καὶ
 θάπτεται ἐν Θερσά, καὶ βασιλεύει Ἠλὰ υἱὸς
 αὐτῆς ἀντ' αὐτῆς [ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτι βασιλείας
 Ἀσὰ.] 7 Καὶ ἐν χειρὶ Ἰσὺ υἱοῦ Ἀναὶ τῆς Ἀναΐα
 προφήτης

1. **Π**ροφήτης ἐλάλησεν Κύριος ἐπὶ Βαασά, καὶ ἐπὶ
 τὸν οἶκον αὐτοῦ, **Χ** καὶ ἐπὶ πᾶσιν τῶν **καχίας** αὐτοῦ
 ἐποίησεν ἐνώπιον Κυρίου, τῷ πρὸς ὅσον αὐτὸν ἐν
 τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τῷ **ἐξ** καὶ ὁ οἶ-
 κος Ἱεροβοάμ, καὶ ὑπὲρ τῷ πατάξαι αὐτόν.
 8. **Ε**ν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἑκτῷ ἐπὶ τῷ Ἀσά βα-
 σιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἡλὰ υἱὸς Βαασά ἐπὶ
 Ἰσραὴλ ἐν Θερσᾷ δύο ἔτη. 9. Καὶ συνεστρε-
 φεν ἐπ' αὐτὸν παῖς αὐτοῦ Ζαμβεὶ ὁ ἀρχὸν τῆς
 ἡμίσεος τῆς ἰππῆς, καὶ αὐτὸς αὐτὸν ἐν Θερσᾷ
 πίνων, μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀρσᾶ τῷ οἰκονόμῳ ἐν
 Θερσᾷ. 10. Καὶ εἰσῆλθεν Ζαμβεὶ, καὶ ἐπά-
 ταξεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, ἐν ἔτει εἰ-
 κοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα,
 καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτῷ. 11. Καὶ ἐγέννηθη ἐν
 τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, ἐν τῷ καθίσαι αὐτόν ἐπὶ
 τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον
 [αὐτοῦ] τῷ Βαασά. **Ε**χ' ὑπέλειπεν αὐτῷ οὐ-
 ρῶντα πρὸς τοῖς ποταμοῖς, καὶ ἀγροῖς αὐτοῦ, καὶ
 ἐταῖρον αὐτοῦ. 12. Καὶ ἐξέτελε Ζαμβεὶ
 ὅλον τὸν οἶκον Βαασά κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ
 ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασά, καὶ πρὸς Ἰσὶ
 τὸν προφήτην, 13. **Π**ροφῆται πάντων τῶν ἀμαρ-
 τῶν Βαασά, καὶ Ἡλὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ὡς ἡμαρ-
 τον, καὶ ὡς ἐξήμαρτον τὸν Ἰσραὴλ, τῷ πρὸς
 καὶ ἡσυχία Κυρίου θεοῦ τῷ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις
 αὐτοῦ. 14. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἡλὰ,
Εχ' καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἴδεν ταῦτα γεγραμ-
 μένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασι-
 λέων Ἰσραὴλ; 15. **Ε**ν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδό-
 μῳ τῷ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα [καὶ] ἐβασίλευ-
 σεν Ζαμβεὶ ἐπὶ ἡμέρας ἐν Θερσᾷ. καὶ ἡ πρὸς
 ἐμβολὴ Ἰσραὴλ ἐπὶ Γαβαθὼν τῇ τῶν ἀλλοφύ-
 λων. 16. Καὶ ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ πρὸς
 βολῇ, λεγόντων· συνεστράφη Ζαμβεὶ, καὶ ἐπα-
 σεν τὸν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσαν ἐν Ἰσραὴλ
 Ζαμβεὶ τὸν Ἀμβεὶ τὸν ἡγούμενον τῆς γραπῆς ἐπὶ Ἰ-
 σραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.
 Ζαμβεὶ 17. Καὶ ἀνέβη Ἀμβεὶ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐ-
 τῷ ἐκ Γαβαθὼν, καὶ ἐφεικάζοντο ἐπὶ Θερσᾷ.
 18. Καὶ ἐγέννηθη ὡς εἶδεν Ζαμβεὶ, ὅτι φοροχρεώ-
 νηται αὐτῷ ἡ πόλις, καὶ εἰσπορεύεται εἰς ἀντρον
 ἐν ἐπιείκῃ τῷ οἴκῳ τῷ βασιλέως, καὶ ἐπιτίθειται ἐπ' αὐτόν
 τὸν οἶκον τῷ βασιλέως ἐν πυρὶ, καὶ ἀπέθανεν,
 19. ὑπὲρ πάντων ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τῷ
 ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, τῷ πορεύεσθαι
 ἐν ὁδῷ Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβατ, καὶ ἐν ταῖς ἀμαρ-
 τίας αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν, ὡς ἐξήμαρτον τὸν Ἰ-
 σραὴλ. 20. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβερί,
 καὶ ταῖς συνάφαις αὐτοῦ ἃς συνέψεν, **Ε**χ' ταῦτα

γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν
 βασιλέων Ἰσραὴλ; 21. **Τ**ότε μερίζεται ὁ λαὸς
 Ἰσραὴλ, τὸ ἡμῶν τῷ λαῷ γίνεσθαι ὅπισθ' Ὀαμνὶ
 υἱὸς Γωνάθ, τῷ βασιλεύσας αὐτόν, καὶ τὸ ἡμῶν
 τῷ λαῷ γίνεσθαι ὅπισθ' Ἀμβεὶ. 22. Καὶ ὑπερ-
 ἰχυσεν ὁ λαὸς ὃ ἀκολούθῳ τῷ Ἀμβεὶ, καὶ ἠτήθη
 ὁ λαὸς ὃ ὦν ὅπισθ' Ὀαμνὶ υἱὸς Γωνάθ· καὶ ἀπὸ
 θάλασσαν Ὀαμνὶ, καὶ Ἰωραμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ
 χειρῶν ἐκείνῳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβεὶ μετ' Ὀαμνί.
 Ζαμβεὶ 23. **Ε**ν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ ὡς ἔπειτα
 τῷ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα βασιλεύει Ἀμβεὶ ἐπὶ τῷ Ζαμβερί
 Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη ἐν Θερσᾷ βασιλεύει ἐξ
 ἔτη. 24. Καὶ ἐκτίθησεν Ἀμβεὶ τὸ ὄρθρον τὸ
 Ζαμβεὶ
 ἑμερῶν τῷ Σιμὴρ τῷ κυρίου τῷ ὄρθρῳ ἐν δύο
 ἑμερῶν
 ταλάντων ἀργυρίου· καὶ ἐκοδόμησεν τὸ ὄρθρον,
 καὶ ἐπεκάλυψεν τὸ ὄνομα τῷ ὄρθρῳ ὃ ἐκοδόμησεν,
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σιμὴρ τῷ κυρίου τῷ ὄρθρῳ, Σο-
 μιρῶν. 25. Καὶ ἐποίησεν Ἀμβεὶ τὸ πονηρὸν
 Ζαμβεὶ
 ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπονηροῦσατο ὑπὲρ πάν-
 τας τὰς γενομένας ἐμπαροῦσαι αὐτοῦ. 26. Καὶ
 ἐπορεύθη ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβατ,
 καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ, αἷς ἐξήμαρτον τὸν
 Ἰσραὴλ, τῷ πρὸς ὅσον τὸν Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ ἐν
 τοῖς ματαίοις αὐτοῦ. 27. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
 λόγων Ἀμβεὶ, καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, καὶ ἡ δυ-
 νατεία αὐτοῦ αὐτοῦ ἐποίησεν, **Ε**χ' ταῦτα γεγραμ-
 μένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων
 Ἰσραὴλ; 28. Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβεὶ μετὰ τῶν
 πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρείᾳ. καὶ
 ἐβασίλευσεν Ἀχαάβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
 Ζαμβεὶ 29. **Ο** δὲ Ἀχαάβ υἱὸς Ἀμβεὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ
 Ἰσραὴλ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδῶν τῷ Ἀσά
 βασιλέως Ἰούδα· βασιλεύσας δὲ Ἀχαάβ υἱὸς
 Ἀμβεὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι καὶ δύο
 Ζαμβεὶ
 ἔτη. 30. Καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ υἱὸς Ἀμβεὶ τὸ
 πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου ὑπὲρ πάντας τὰς ἐμ-
 παροῦσαι αὐτοῦ. 31. Καὶ ὅτι αὐτῷ ἰκα-
 νὸν πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις Ἱεροβοάμ υἱὸς
 Ναβατ, καὶ ἔλαβεν γυναῖκα τῷ Ἰεζάβελ, θυ-
 γατέρα Ἰεζααὴλ βασιλέως Σιδωνίων· καὶ ἐπορεύ-
 ῃ, καὶ ἐδύλευσεν τῷ Βάαλ, καὶ πορευομένη
 σεν αὐτῷ. 32. Καὶ ἔστησεν θυσιαστήριον τῷ Βάαλ
 ἐν οἴκῳ τῶν ποροχρεωμάτων αὐτοῦ, ὃν ἐκοδό-
 ῃ ἐνώπιον ὧν
 ῃσεν ἐν Σαμαρείᾳ. 33. Καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ
 ἄλσος· καὶ πορεύεσθαι Ἀχαάβ τῷ ποιῆσαι
 τῷ ποροχρεῖσιν τὸν Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ
 τῷ ψυχῇ αὐτοῦ τῷ ἐκδοθῆναι· ἐκακο-
 ποίησεν ὑπὲρ πάντας τὰς βασιλεῖς Ἰσραὴλ
 τὰς γενομένας ἐμπαροῦσαι αὐτοῦ. 34. **Ε**ν ταῖς
 ἡμέραις αὐτοῦ ἐκοδόμησεν Ἀχαάβ ὁ Βαμθιζαὴθ
 τῷ

τὴν ἱερὴν, ἐν τῷ Ἀβερὼν τῷ περὶ τὸν
αὐτὸν ἐμελίωσεν αὐτὸν, καὶ τῷ Σεργίῳ τῷ
νεωτέρῳ αὐτὸν ἐπέστησεν θύρας αὐτῆς κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

ΚΑΙ εἶπεν Ἡλίου ὁ περὶ τῆς Θεοφάνειας
ὁ ἐκ Θεσβῶν τῆς Γαλααδ πρὸς
Ἀχαάβ. Ὡς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν διω-
μῶν, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃν πῦρ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ,
εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα θρόνος καὶ ὑψὸς, ὅτι εἰ
μὴ ἀφ' ὧν λόγος μου. 2 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλίου. 3 πορεύσθαι ἐν-
θεν κατ' ἀνατολὰς, καὶ κρύβῃ ἐν τῷ χει-
μαρρῷ Χορράθ τῷ ἐπὶ τῷ περὶ τῆς Ἰορδάνου.
4 Καὶ ἔσται ἐκ τῷ χειμαρρῷ πίεσαι ὕδωρ,
καὶ τοῖς κόραξι ἐντελευτήσῃ ἀφ' ὧν σε ἐκεί-
5 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου,
καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμαρρῷ Χορράθ ὅτι πρὸς ὁ-
πὸν τῆς Ἰορδάνου. 6 Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον
αὐτῷ ἄρτους καὶ κρέας ὡς περὶ, καὶ ἄρτους, καὶ
κρέας ποδείλης, καὶ ἐκ τῷ χειμαρρῷ ἔπινεν ὕδωρ.
7 Καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας, καὶ ἔξηραν ὁ
χειμαρρὸς, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑψὸς ὅτι τῆς γῆς.
8 Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλίου, λέ-
γων. 9 ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεπτὰ τῆς
Σιδωνίας, καὶ καθήσθαι ἐκεῖ. ἰδοὺ οὐπέταλμα
ἐκείνῃ γυναὶκί χίρα τῷ ἀφ' ὧν σε. 10 Καὶ
ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτὰ, καὶ ἦλθεν εἰς
τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνή
χίρα σκευεύου ξύλα. καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐ-
τῆς Ἡλίου, καὶ εἶπεν αὐτῇ. λαβὲ δὴ μοι ὀλί-
γον ὕδωρ εἰς ἀγλὸς, καὶ πόμα. 11 Καὶ ἐπο-
ρεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἡλίου,
καὶ εἶπεν. λήψη δὴ μοι φωμὸν ἄρτου τῷ ἐν τῇ
χειρὶ σου. 12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή. Ὡς Κύριος
ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκυφία, ἀλλ' ἢ ὅσον
δραξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαον
ἐν τῷ καφάκῃ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέγω δύο ξυ-
λῆρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυ-
τῇ, καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγέμεθα αὐτὸ,
καὶ ἀποθανέμεθα. 13 Καὶ Ἡλίου εἶπεν πρὸς
αὐτήν. θάρσθαι, εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμα
σου. ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκυφίαν μι-
κρὸν ἐν τῷ πρὸς τοῖς, καὶ ἐξοίσαι μοι. σκευὴ δὲ
καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐξάτη. 14 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ. ἡ ὑδρία τῆς
ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καφάκῃς τῆς
ἐλαίου οὐκ ἐλαττωθήσεται ἕως ἡμέρας τῆς διω-
μῶν Κυρίου ὑπὲρ ὅτι πρὸς τῆς γῆς. 15 Καὶ

ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησεν κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἡλίου, καὶ ἦσθαι αὐτὸς, καὶ αὐτὴ, καὶ τὰ τέκνα
αὐτῆς, [καὶ] ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης. 16 Καὶ
ἡ ὑδρία τῆς ἀλεύρου οὐκ ἐξέλειπεν, καὶ ὁ κα-
φάκῃς τῆς ἐλαίου οὐκ ἐλαττωθήσεται κατὰ τὸ ῥῆμα
Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλίου. 17 Καὶ
ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρρώθη-
σεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τῆς οἴκου.
καὶ ἡ ἠρρώστια αὐτῆς κατὰ σφόδρα, ὥς ὅτι
ἐχ' ὡς ἐλείφθη ἐν αὐτῇ πνεῦμα. 18 Καὶ
εἶπεν πρὸς Ἡλίου. τί μοι, καὶ σοί, ἄνθρωπε
τῷ Θεῷ; εἰσῆλθες πρὸς με τῷ ἀναμνήσαι τὰς
ἀδικίας μου, καὶ θανατώσαι τὸν υἱόν μου;
19 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὴν γυναῖκα. δός
μοι τὸν υἱόν σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τῆς κόλ-
πης αὐτῆς, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑψώον
ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐ-
τὸν ὅτι τῆς κλίης αὐτῆς. 20 Καὶ ἀνέβόησεν
Ἡλίου, καὶ εἶπεν. οἱ μοι Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς
χίρας μὲν ἡς ἐγὼ κατὰ μὲν αὐτῆς, σὺ κατὰ
κώχας τῆς θανάτωσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. 21 Καὶ
ἐκθύσησεν τῷ παιδαρίῳ τῷ, καὶ ἐπεκαλέ-
σατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπεν. Κύριε ὁ Θεός μου,
ὅτι σφαγῆται δὴ ἡ ψυχὴ τῷ παιδαρίῳ τῷ εἰς
αὐτόν. 22 Καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ ἀνέβόησεν,
καὶ ἤκουσεν Κύριος ἐν φωνῇ Ἡλίου. καὶ ἀπε-
γράφη ἡ ψυχὴ τῷ παιδαρίῳ πρὸς ἔγκρατον
αὐτῆς, καὶ ἔζησεν. 23 Καὶ ἔλαβεν Ἡλίου τὸ
παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὑψώ-
ου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ
αὐτῆς. καὶ εἶπεν Ἡλίου. βλέπε, Ὡς ὁ υἱὸς σου
24 Καὶ εἶπεν ἡ γυνή πρὸς Ἡλίου. ἰδοὺ τὸ
ἔγνωκα ὅτι ἄνθρωπος θεὸς εἶ, καὶ ῥῆμα Κυρίου
ἐν σῶματί σου ἀληθινόν.

Κ Ε Φ. ΙΗ.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας πολλὰς, καὶ
ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἡλίου ἐν
τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων. πο-
ρεύθητι, καὶ ὄφθητι πρὸς Ἀχαάβ, καὶ δώσω ὑ-
πὲρ ὅτι πρὸς τῆς γῆς. 2 Καὶ ἐπορεύθη
Ἡλίου τῷ ὄφθηναι πρὸς Ἀχαάβ, καὶ ἰδοὺ λιμὸς
κατὰ τὸν ἐν Σαμαρείᾳ. 3 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀ-
χαάβ τὸν Ἀβιὰ τὸν οἰκονόμον. καὶ Ἀβιὰ ἰδοὺ Ἀβιὰ
φοβέμενος τὸν Κύριον σφόδρα. 4 Καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ τύπῳ Ἰεζάβελ τῆς περὶ τῆς Κυρίας,
καὶ ἔλαβεν Ἀβιὰ ἑκατὸν ἀνδρας ποροφίτας, καὶ
ἐκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πετιήκοντα ἐν σπηλαίῳ,
καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ, καὶ ὕδατι.
5 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἀβιὰν. δεῦρο, καὶ Ἀβιὰ
διέλθωμεν

διέλθωμεν εἰς τὸ πεδῖον ὅπῃ τὰς πηγὰς τῆς
 ὑδάτων, καὶ ὅπῃ πάντα χυμάρρους, εἰάν πως εὖ-
 ρωμεν βοτάνην, καὶ ποιήσωμεν ἵππους, καὶ
 ἡμίονους, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῆς
 ἐμέρισεν κτίωσιν. 6 Καὶ ἐμίεισεν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τῇ
 διελθεῖν αὐτῶν. Ἀχάβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ
 Ἀδ' αὐτοῦ μόνος, καὶ Ἀβ' αὐτοῦ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ μόνος.
 Ἀδ' αὐτοῦ 7 Καὶ ἰὼ Ἀβ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπῆλθεν
 Ἀδ' αὐτοῦ Ἡλίου εἰς σιμωάντησιν αὐτῷ μόνῳ. καὶ Ἀβ' αὐτοῦ
 ἔσπευσεν, καὶ ἔπεισεν ὅπῃ παρῶσιν αὐτῷ, καὶ
 εἶπεν· εἰ σὺ εἶ αὐτός, κύριε μὲν Ἡλίου; 8 Καὶ
 εἶπεν Ἡλίου αὐτῷ· ἐγώ. πορεύου, εἶπον τῷ κυ-
 Ἀδ' αὐτοῦ εἰώ σὺ, ἰδὲ Ἡλίου. 9 Καὶ εἶπεν Ἀβ' αὐτοῦ· τί
 ἡμάρτηκα, ὅτι δώσεις τὸν δούλόν σου εἰς χεῖρας
 Ἀχάβ τῷ θουατῶσάι με; 10 Ζῆ Κύριε
 ἔστιν ὁ θεὸς σου, εἰ ἐστὶν ἔδνος ἢ βασιλεία, ἢ οὐκ
 ἀπέσταλκέν [με] ὁ κύριός μου ζητεῖν σε, καὶ
 εἶπον, οὐκ ἐστὶν, καὶ ἐνέσκησεν τὰς χάρας αὐ-
 τῆς, καὶ τὴν βασιλείαν, ὅτι οὐχ εὕρηκέν σε.
 11 Καὶ νῦν, πορεύου, σὺ λέγεις, καὶ ἀνάγ-
 γειλε τῷ κυρίῳ σὺ, ἰδὲ Ἡλίου. 12 Καὶ ἔσται
 εἰάν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ, καὶ πνεῦμα Κυρίου
 ἄρῃ σε εἰς γῆν ἣν οὐκ οἶδα, καὶ εἰσέλυσόμεθα
 ἀπαγγέλλαι τῷ Ἀχάβ, καὶ ἐκ εὐρήσῃ σε, καὶ
 ἀποκτενέει με, καὶ ὁ δούλός σου ἔσται φοβούμενος
 τὸν Κύριον ἐκ νῦν ἔτι αὐτῷ. 13 Καὶ οὐκ
 ἀνιγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου, οἷα πεποίηκα ἐν
 ἀποκτείνεσθαι τῷ ἀποκτείνεσθαι Ἰεζάβελ τῆς πορνήτης Κυρίου,
 καὶ ἐκρυφα ἀπὸ τῆς πορνήτης Κυρίου ἐξα-
 τὸν ἄνδρα, ἀνὰ πενήτην ἄνδρα ἐν σπη-
 λαίῳ, καὶ ἔθρεψα αὐτὸς ἐν ἄρτῳ, καὶ ὕδατι;
 14 Καὶ νῦν σὺ λέγεις· πορεύου, καὶ λέγε τῷ
 κυρίῳ σου, ἰδὲ Ἡλίου. καὶ ἀποκτενέει με;
 15 Καὶ εἶπεν Ἡλίου· Ζῆ Κύριε τῆς διωά-
 μεων ὧ παρῶσιν ἐν ὁδῷ αὐτῷ, ὅτι σήμερον
 ὁφθήσονται αὐτῷ. 16 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβ' αὐτοῦ εἰς
 σιμωάντησιν τῷ Ἀχάβ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ·
 καὶ ἔξεδραμεν Ἀχάβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάν-
 τησιν Ἡλίου. 17 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχάβ τὸν
 Ἡλίου, καὶ εἶπεν Ἀχάβ πρὸς Ἡλίου· εἰ σὺ
 εἶ αὐτός ὁ ἀφ' ὧν τὸν Ἰσραὴλ; 18 Καὶ
 εἶπεν Ἡλίου· ἔ. ἀφ' ὧν τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι
 ἀλλ' ἢ σὺ, καὶ ὁ οἶκος τῶ πατρός σου ἐν τῷ
 καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν Κύριον θεὸν ὑμῶν, καὶ
 ἐπορεύθη ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν βασιλέων. 19 Καὶ νῦν
 ἀπόστειλον, σιμωάροισιν πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ,
 πρὸς τὸ ὅρος τὸ Καρμῆλιον, καὶ τῆς πορνή-
 τας τῶ Βάαλ τετρακοσίας καὶ πενήτην, καὶ
 πορνήτας τῆς αἰχμῆς τετρακοσίας καὶ πε-
 ντήκοντα, καὶ τῆς πορνήτας τῶν ἀλσῶν τετρακο-

σίοις, ἐοθιόντας πρᾶναι Ἰεζάβελ. 20 Καὶ
 ἀπέστειλεν Ἀχάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ συνη-
 γαγεν πάντα τῆς πορνήτας εἰς ὅρος τὸ Καρμῆ-
 λιον. 21 Καὶ προσήγαγεν Ἡλίου πρὸς πάντα
 τὸν λαόν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλίου· ἕως ποῦτε
 ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέρωθεν ταῖς ἡγούμεναις;
 εἰ Κύριός ἐστιν ὁ θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῷ·
 εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῷ·
 καὶ ἐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς αὐτῷ λόγον. 22 Καὶ
 εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν· ἐγὼ ἐπολέεμ-
 μα πορνήτης τῶ Κυρίου μοιῶται. καὶ οἱ
 πορνήται τῶ Βάαλ, τετρακοσιοὶ καὶ πενή-
 κοντα ἄνδρες, καὶ πορνήται τῶ ἀλσῶν τετρα-
 κοσιοί. 23 Δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκ-
 λεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελιστάωσαν,
 καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ὅπῃ
 πῶσαν. καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον,
 καὶ δώσω ὅπῃ τὰ ξύλα, καὶ πῦρ ἢ μὴ ὅπῃ
 24 Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐγὼ
 ὅπῃ ἐκλέσθωμαι ἐν ὀνόματι Κυρίου τῷ θεῷ μου,
 καὶ ἔσται ὁ θεός ὃς εἰάν ἐπακύσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος
 θεός. Καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαός, καὶ εἶπαν·
 χαλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας. 25 Καὶ εἶπεν
 Ἡλίου τοῖς πορνήταις τῆς αἰχμῆς· ἐκλέξαθε
 ἑαυτοῖς τὸν μόρον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε ὡς ἔστιν,
 ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς καὶ ὅπῃ ἐκλέξαθε ἐν ὀνόματι
 θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ὅπῃ. 26 Καὶ
 ἔλαβον τὸν μόρον ὃν ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίη-
 σαν, καὶ ἐπεκαλούτο ἐν ὀνόματι τῶ Βάαλ
 ἐκ πορνήτων ἕως μεσημβρίας, καὶ εἶπον· ἐπά-
 κουσιν ἡμῶν, ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν. καὶ
 οὐκ ἰὼ φωνή, καὶ οὐκ ἰὼ ἀκρόασις. καὶ
 διέτρεχον ὅπῃ τῶ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν.
 27 Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν
 αὐτῆς Ἡλίου ὁ Θεοδότης, καὶ εἶπεν· ὅπῃ ἐκ-
 λέξαθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ· ὅτι θεός ἔστιν, ὅτι ἀδο-
 λωγία αὐτῷ ἔστιν, καὶ ἅμα μὴ ποτε χρημα-
 τίζει αὐτός, ἢ μὴ ποτε χαθάρδει αὐτός, καὶ
 ἐξομασθήσεται. 28 Καὶ ἐπεκαλούτο ἐν φωνῇ
 μεγάλῃ, καὶ χατετέμνοντο τὸ κρέμα αὐτῶν
 ἐν μαχαίραις, καὶ ἐν σιφομαῖσιν, ἕως ἐκχύσεως
 αἵματος ἐπ' αὐτοῖς. 29 Καὶ ἐγένετο ὡς πρῶτον
 θεν τὸ δειλινόν, καὶ ἐπορνήτῳ ὡς ὁ χαμρὸς
 τῶ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἰὼ φωνή,
 καὶ οὐκ ἰὼ ἀκρόασις. Καὶ ἐλάλησεν Ἡλίου ὁ
 Θεοδότης πρὸς τῆς πορνήτας τῶν πορνοχθι-
 σμάτων, λέγων· μεταστήτε ἀπὸ τῶ νῦν, καὶ ὡς
 ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μὲν καὶ μετήσονται, καὶ
 ἀπῆλθον. 30 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν
 λαόν· προσαναγέτε πρὸς με καὶ προσήγαγεν

πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἴδαντο τὸ θυ-
σιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκευασμένον. 31 Καὶ
ἔλαβεν Ἡλίου δώδεκα λίθους καὶ ἑπτὰ ἀριθμὸν φυ-
λῶν τῆς Ἰακώβ, ὡς ἐλάλησεν Κύριος πρὸς αὐ-
τὸν, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. 32 Καὶ
ᾠκοδόμησεν τὰς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ
ἐποίησεν θάλασσαν χαρῆσαι δύο μετρητάς σπερ-
μαθὲς κυκλῶν τῆς θυσιαστηρίου. 33 Καὶ ἐποίη-
σεν τὰς ὀδοὺς καὶ ἐποίησεν ὅτι τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίη-
σεν, καὶ ἐμέλισεν τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν
ὅτι τὰς ὀδοὺς καὶ ἐποίησεν ὅτι τὸ θυσια-
στήριον. 34 Καὶ εἶπεν· λαβετε μοι πέντερας
ὕδατος ὕδατος, καὶ ὅτι περὶ τὸ ὄλοκαύτωμα,
καὶ ὅτι τὰς ὀδοὺς καὶ ἐποίησεν ὅτι τὸ θυσια-
στήριον. 35 Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύ-
κλῳ τῆς θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλη-
σαν ὕδατος. 36 Καὶ ἐγένετο καὶ ἀνάβηται
τῆς ὕδατος, καὶ ἀνέβησεν Ἡλίου εἰς τὸν ὕψος, καὶ
εἶπεν· Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ
Ἰσραὴλ, σήμερον γινώσκω, ὅτι σὺ εἶ Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ γὰρ δούλος σου, καὶ ἄρ-
σεν πεπνυχητὰ ἔργα σου. 37 Ἐπακούσόν μου,
Κύριε, ἐπακούσόν μου, καὶ γινώσκω ὁ λαὸς ὅτι
ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεός [μόνος], καὶ σὺ ἐπέ-
στρεψας τὴν καρδίαν τῆς λαοῦ οὗτου ὀπίσω.
38 Καὶ ἐπέστη πῦρ πρὸς Κυρίου ἐκ τῆς οὐ-
ρανοῦ, καὶ κατέφαγεν τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ
τὰς ὀδοὺς, καὶ τὰς λίθους, καὶ τὸν χοῦν
καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θάλασσῃ ἔξελευσεν τὸ
πῦρ. 39 Καὶ εἶδαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἐπεσαν
ὅτι πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπαν· ἀληθὺς Κύ-
ριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. 40 Καὶ εἶπεν Ἡλίου
πρὸς τὸν λαόν· συλλάβετε τὰς περὶ τῆς
Βάαλ, μηδεὶς σιδήτω ἐξ αὐτῶν, καὶ συνέλα-
βον αὐτοὺς, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς Ἡλίου εἰς τὸν
χειμαῖρον Κεισῶν, καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς ἐκ.
41 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς Ἀχάαβ· ἀνάβηθι,
καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τῆς ποδῶν τῆς ὑετός.
42 Καὶ ἀνέβη Ἀχάαβ τῆς φαγεῖν καὶ πίνειν
καὶ Ἡλίου ἀνέβη εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Καρμή-
λου, καὶ ἐκύβη ὅτι τὴν γῆν, καὶ ἔθηκεν
πρὸς αὐτὸν ἀναμίσσον τῆς γονάτων αὐτοῦ.
43 Καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἀνάβηθι, καὶ
ὅτι ἐβλεψὲν ὁδὸν τῆς θάλασσης. Καὶ ἀνέβη, καὶ
ἐπέβλεψεν τὸ παρδάριον, καὶ εἶπεν· ὁδὸς ἐστὶν ὁ-
δός. καὶ εἶπεν Ἡλίου· καὶ σὺ ἐπέβλεψεν ἐπὶ αὐ-
τὸν. 44 Καὶ ἐπέβλεψεν τὸ παρδάριον ἐπὶ αὐ-
τὸν, καὶ ἐγένετο ὅτι πρὸς ἐβδόμῃ, καὶ ἰδὲ νεφέλη μι-
κρὴ, ὡς ἵχνος ἀνθρώπου, ἀνάρχουσα ὕδατος καὶ εἶπεν·

ἀνάβηθι, καὶ εἶπεν πρὸς Ἀχάαβ· ζεύξον τὸ ἄρμα
σου, καὶ κατέβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός.
45 Καὶ ἐγένετο ὡς ὅτε, καὶ ὡς ὅτε, καὶ ὁ
ὕψος συνεσκότασεν νεφέλαις, καὶ πινύματι,
καὶ ἐγένετο ὁ ὑετός μέγας, καὶ ἔκλασεν, καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἀχάαβ εἰς Ἰεζαβὴλ. 46 Καὶ χεὶρ Κυ-
ρίου ἐγένετο ἐπὶ τὸν Ἡλίου, καὶ συνεσκότασεν
τὴν ὁδοῦν αὐτοῦ, καὶ ἐπερὶ ἑμπαροῦσεν Ἀχάαβ
τῆς ἐλθεῖν εἰς Ἰεζαβὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΘ'

Κ ΑΙ ἀνέβησεν Ἀχάαβ τῇ Ἰεζαβὴλ γυ-
ναίκα αὐτῆς πάντα ἃ ἐποίησεν Ἡλίου,
καὶ ὡς ἀπέκλειπεν πᾶσι τὰς περὶ
φύλας ἐν ῥομφαίᾳ. 2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζα-
βὴλ ἄγγελον πρὸς Ἡλίου, καὶ εἶπεν· εἰ σὺ εἶ
Ἡλίας καὶ Ἰεζαβὴλ, τὰδε ποιήσατέ μοι
οἱ θεοί, καὶ τὰδε περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὴν ὥραν
ταύτην αὐτοὺς θύσονται τὴν ψυχὴν σου καὶ τὴν
ψυχὴν ἐὸς ἐξ αὐτῶν. 3 Καὶ ἐφοβήθη Ἡλίου,
καὶ ἀνέστη, καὶ ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβὴ τὴν Ἰούδα, καὶ
ἀφῆκεν τὸ παρδάριον αὐτοῦ ἐκ. 4 Καὶ αὐ-
τὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἤλ-
θεν, καὶ ἐκάθισεν ὑποχάτω Ῥαμὸν, καὶ ἠτή-
σατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπαθροῦν. καὶ εἶπεν·
ἰσχυρά μου, Κύριε, λαβὲ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ
ἐμοῦ, Κύριε, ὅτι ἐκρίνω ἐγὼ εἰμὶ ὑπὲρ τῆς
πατέρας μου. 5 Καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν
ἐκ. ὑπὸ φυτὸν. καὶ ἰδὲ τις ἦφατο αὐτῆς,
καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἀνάστηθι, φάγε. 6 Καὶ ἐπέ-
βλεψεν Ἡλίου· καὶ ἰδὲ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἐγκρυφίας ἀλυσίτης, καὶ κατέφαγεν ὕδατος. καὶ
ἀνέστη, καὶ ἔφαγεν, καὶ ἔπινεν, καὶ ὅτι περὶ
ἐκοιμήθη. 7 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος Κυ-
ρίου ἐκ δούτερον, καὶ ἦφατο αὐτῆς, καὶ εἶπεν
αὐτῇ· ἀνάστηθι, φάγε, ὅτι πολλὴ ὁδὸς ἡ ὁδός.
8 Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγεν, καὶ ἔπινεν, καὶ ἐπο-
ρεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης περὶ
ἐκρίνω ἡμέρας, καὶ περὶ ἐκρίνω νύκτας ὡς
ὅροις τῆς θεῶν τῆς Χαμῆς. 9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐκ.
εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκ. καὶ ἰδοὺ
ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· πὶ σὺ ἐν-
ταῦθα Ἡλίου; 10 Καὶ εἶπεν Ἡλίου· ζῆλων
ἐξήλωσα πρὸς Κυρίῳ πρὸς ἐκρίνω, ὅτι ἐκρίνω
λεπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, τὰ θυσιαστήριά σου
κατέσκαψαν, καὶ τὰς περὶ τῆς σου ἀπέκλει-
ψαν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐπολέμημα ἐγὼ μονώ-
ματος, καὶ ζήτησεν τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐ-
τὴν. 11 Καὶ εἶπεν· ἔξελεσθαι αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν

Ῥαμὰθ

εἶπεν

σήση· οὐ γὰρ ὅτι ἐν ὄψει Κυρίου· καὶ ἰδὼς Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα χεχταιθὼν ἀγαλῶσι ὅρη, καὶ συντρέξουσιν πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ οὐ γὰρ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσησμός, οὐκ οὐ γὰρ συσσησμός Κυρίου. 12 Καὶ μετὰ τὸν συσσησμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐγῆς λεπίης, χαχὲ Κύριος. 13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλίου, καὶ ἐπεχάλυψεν τὸ πρῶτον αὐτῷ ἐν τῇ μιλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν, καὶ ἔστη ὑπὸ τὸ σπήλαιον. καὶ ἰδὼς πρὸς αὐτὸν φωνή, καὶ εἶπεν· τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλὶς; 14 Καὶ εἶπεν Ἡλὶς· ζήλων ἐξήλωσα τὸν Κύριον παρὰ τὸν ἑσπέρην σου, ὅτι ἐλπίσθαι περὶ τὴν ἀσπίδα σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιάζοντά σου χερσαῖαν, καὶ τὰς ῥομφαίας σου ἀπέκλειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητῶσιν τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτῷ. 15 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς αὐτόν· πορεύου, ἀνάσφερε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμης Δαμασκῶν· καὶ ἤξεις, καὶ χεῖσεις [ἐκεῖ] τὸν Ἀζαὴλ εἰς βασιλέα τῆς Συρίας, 16 καὶ τὸν Ἰκὺ υἱὸν Ναμιοῦ χεῖσεις εἰς βασιλέα ὅτι Ἰσραὴλ· καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἐλισαμὲ υἱὸν Σαφάτ ἀπὸ Ἀβελμαῦ χεῖσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σὺ. 17 Καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαὴλ, θανατώσῃ Ἰνὴ· καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἰνὴ, θανατώσῃ Ἐλισαμὲ. 18 Καὶ χαλεπὴν οὐ Ἰσραὴλ ἐπὶ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόατα ἃ ἔκ ὠκλαστικῶς σταν τῷ Βαάλ, καὶ πᾶν γόμα ὃ οὐ σεσηκωμένον αὐτῷ. 19 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ εὐρίσκει τὸν Ἐλισαμὲ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡγεσία ἐν βοῶν· δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν [Ἐλισαμὲ] ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέριψεν τὴν μιλωτῶν αὐτῷ ἐπ' αὐτόν. 20 Καὶ χατέλιπεν Ἐλισαμὲ τὰς βοάς, καὶ ἐπέστραμεν ὀπίσω Ἡλὶς, καὶ εἶπεν· χαταφιλήσω τὸν πατέρα μου, καὶ τὴν μητέρα μου, καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σὺ. καὶ εἶπεν αὐτῷ· πορεύου, ἀνάσφερε, ὅτι πεποίηκα σοι. 21 Καὶ ἀνέστρεφεν ἔξ ὅπουθεν αὐτῷ· καὶ ἔλαβεν τὸ ζεύγος τῶν βοῶν, καὶ ἔηυσεν, καὶ ἐν τοῖς σκεύεσιν τῶν βοῶν ἤψεν αὐτά, καὶ ἔδωκεν τῷ λαῷ, καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλὶς, καὶ ἐλειτέρη αὐτῷ.

ΚΕΦ. Κ'.

ΚΑΙ ὁ υἱὸς Ἀδὲρ βασιλεὺς Συρίας συνήθροισεν πᾶσαι τὴν δυνάμιν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη, καὶ διεκράθησεν ὅτι Σα-

μαρείαν, καὶ τρακοῦντο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ἵππος, καὶ ἄρμα· καὶ ἀνέβησαν, καὶ διεκράθησεν ὅτι Σαμαρείαν, καὶ ἐπολέμησεν ἐπ' αὐτῷ. 2 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ταῦτα λέγει ὁ υἱὸς Ἀδὲρ· 3 τὸ ἀργύριόν σου, καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμὸν ἐστίν, καὶ αἱ γυναῖκές σου, καὶ τὰ τέκνα σου τὰ χαλὰ ἐμά ἐστιν. 4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν· χαθὼς ἐλάλησάς [μοι] κύριέ μου βασιλεῦ, σὺ εἰμι ἐγώ, καὶ πάντα τὰ ἐμά. 5 Καὶ ἀνέστρεφον οἱ ἀγγελοι, καὶ εἶπαν [πρὸς αὐτόν]· ταῦτα λέγει ὁ υἱὸς Ἀδὲρ· ἐγὼ ἀπέστρεφα πρὸς σέ, λέγων· τὸ ἀργύριόν σου, καὶ τὸ χρυσίον σου, καὶ τὰς γυναῖκές σου, καὶ τὰ τέκνα σου ἐμοὶ δώσεις. 6 ὅτι ἐνταῦθα τὴν ὥραν αὐριον ἀποστέλλω τὰς παῖδας μου πρὸς σέ, καὶ ἐρδύνησιν τὸν οἶκόν σου, καὶ τὰς οἰκοὺς τῶν παίδων σου, καὶ ἔσται πάντα τὰ ὀπίθουμιντα ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ ἐφ' ἃ ἐν ὀφθαλμοῖς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ λήψονται. 7 Καὶ ἐγγέλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τὰς πρεσβυτέρους τῆς γῆς, καὶ εἶπεν· γινώτε δὴ, καὶ ἴδετε ὅτι χαλὰ ἔστος ζήτησ, ὅτι ἀπέσταλκεν πρὸς με πρὸς τῶν γυναικῶν μου, καὶ πρὸς τῶν υἱῶν μου, καὶ πρὸς τῶν θυγατέρων μου· τὸ χρυσίον μου, καὶ τὸ ἀργύριόν μου, ἔκ ἀπεκάλυσται ἀπ' αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ πᾶς ὁ λαός· μὴ ἀκούσης, καὶ μὴ διλήσης. 9 Καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἀδὲρ· λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν τῷ βασιλεῖ· πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δούλόν σου, ἐν πρεσβύταις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα τῆτο ὃ διμήσομαι ποιῆσαι· καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες, καὶ ἀνέστρεφον ἀπὸ λόγου. 10 Καὶ ἀνταπέστειλεν πρὸς αὐτόν υἱὸς Ἀδὲρ, λέγων· ταῦτα ποιήσατέ μοι οἱ θεοί, καὶ ταῦτα πεποιθήσατε, εἰ ἐκπαθήσῃ ὁ χυὸς Σαμαρείας τοῖς ἀλώπεξιν παρὰ τῷ λαῷ, τοῖς πεζοῖς μου. 11 Καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν· ἰσχυρότατος μὴ χαλὰσθαι ὁ κύρτος, ὡς ὁ ὀρδός. 12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον οὗτοι, πίνων τὴν αὐτὸς, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς· καὶ εἶπεν τοῖς πασι αὐτοῦ· οἰκοδομήσατε χόρακα· καὶ ἔθεντο χόρακα ὅτι τὴν πόλιν. 13 Καὶ ἰδὼς πρὸς αὐτὸν εἰς πρὸς αὐτὸν τῷ Ἀχαάβ τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν· ταῦτα λέγει Κύριος· εἰ ἐώρακας πάντα τὸν ὄχλον τὸν μέγαν οὗτον; ἰδὼς ἐγὼ δίδωμι αὐτόν εἰς χεῖρας σὰς σήμερον, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος. 14 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ· οὐκ ἔστι; καὶ εἶπεν· ταῦτα

τὰδε λέγει Κύριος· οὗτοι παῖδες οἱ τῶν ἀρ-
 χόντων τῶν χωρῶν· καὶ εἶπεν Ἀχάαβ· τίς συνά-
 ψη τὸν πόλεμον; καὶ εἶπεν· σύ. 15 Καὶ ἐπε-
 σκέφατο τὸς παῖδας τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν
 καὶ ἐγένοντο ἀκόσιοι τετράκοντα καὶ δύο καὶ μετ'
 αὐτὰ ἐπεσκέφατο σύμπαντα τὸν λαόν, πάντα
 υἱὸν δυνάμεως, ἐπὶ χιλιάδας. 16 Καὶ ἐξήλ-
 θεν μεσημβρίας καὶ υἱὸς Ἀδερ πίνων, μεθύων
 ἐν Σοκχῷ αὐτός, καὶ οἱ βασιλεῖς, τετράκοντα
 καὶ δύο βασιλεῖς συμβουλοῦντες αὐτόν. 17 Καὶ
 ἐξήλθον παῖδες ἀρχόντων τῶν χωρῶν ἐν πο-
 τοῖς· καὶ ἀπέστειλεν υἱὸς Ἀδερ, καὶ ἀγγέλλαν
 αὐτοῖς, λέγοντες· ἄνδρες ἐξεληλύθασι ἐκ Σα-
 μαρείας. 18 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ εἰς εἰρήνην
 ἐκπορεύονται, συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰ
 εἰς πόλεμον ἐξήλθον, ζῶντας συλλάβετε αὐτούς.
 19 Καὶ μὴ ἐξεληλυῖσθαι ἐκ τῆς πόλεως τὰ
 παῖδα ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἡ δυνάμις
 ὀπίσω αὐτῶν, 20 ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παῖ-
 ὄντα αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον Συρία καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς
 Ἰσραὴλ· καὶ σώζεται υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συ-
 ρίας ἐφ' ἵππῳ οὐκ ἵππευσιν ποῖν. 21 Καὶ
 ἐξήλθεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβεν τὸς ἵπ-
 πους, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ ἐπάταξεν ἐν Συρία
 πληθύν μεγάλην. 22 Καὶ προσήλθεν ὁ πο-
 ρφῆτις πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 κραταῦν, καὶ γῶνι, καὶ ἴδε τί ποιήσεις, ὅτι
 ὅτις ἐπὶ τοῦ τῶν οὐρανῶν υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς
 Συρίας αἰετοῖ ἐπὶ σέ. 23 Καὶ οἱ παῖδες βα-
 σιλέως Συρίας εἶπαν πρὸς αὐτόν· θεὸς ὁρῶν
 Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ θεὸς κοιλῶν,
 ἀφ' οὗτο ἐκραταῖωσιν ὑπὲρ ἡμῶν· ἐὰν δὲ
 πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ' εὐδύ, εἰ μὴ κραταῖ-
 ωσιν ὑπὲρ αὐτούς. 24 Καὶ τὸ ῥῆμα οὗτο
 πᾶσι τοῖς βασιλεῖς ἔκαστος εἰς τὸν
 τόπον αὐτῶν, καὶ οὐδ' αὐτοῦ ἀντ' αὐτῶν,
 25 καὶ ἀλλάζομεν σοι δυνάμιν κατὰ τὴν δύ-
 ναμιν τὴν ποσῶσαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἵπποι κατὰ
 τὴν ἵππων, καὶ ἄρματα καὶ τὰ ἄρματα, καὶ
 πολεμήσωμεν πρὸς αὐτοὺς κατ' εὐδύ, καὶ κρα-
 ταῖωσιν ὑπὲρ αὐτούς· καὶ ἤκουσεν τῆς φω-
 νῆς αὐτῶν, καὶ ἐποίησεν ὅτως. 26 Καὶ ἐγέν-
 ητο ὅτις ἐπὶ τοῦ τῶν οὐρανῶν υἱὸς Ἀδερ
 βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀρεθὰ εἰς
 πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ. 27 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 ἐπεσκέπησαν, καὶ διακρίθησαν, καὶ παρεγένοντο εἰς
 ἀπάντησιν αὐτῶν· καὶ παρεβέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ ἐξουμνίας αὐτῶν ὥστε δύο ποίμνια αἰγῶν·
 καὶ Συρία ἐπλησεν τὴν γῆν. 28 Καὶ προσ-
 ἦλθεν ἄνθρωπος τῷ θεῷ, καὶ εἶπεν πρὸς βασι-

λέα Ἰσραὴλ· τὰδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπεν
 Συρία· [ὁ] θεὸς ὁρῶν Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ,
 καὶ ὁ θεὸς κοιλῶν αὐτός, καὶ δώσω τὴν δυνά-
 μιν τὴν μεγάλην αὐτοῦ εἰς χεῖρα οὐκ ἰσχυρῆς,
 καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος. 29 Καὶ παρεβέβαλον
 αὐτοὶ ἀπάντη τῶν ἐπὶ ἡμέρας· καὶ ἐγέν-
 ητο ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ, καὶ προσήγαγεν ὁ πόλε-
 μος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὴν Συρίαν, ἕκαστον
 χιλιάδας πεζῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. 30 Καὶ ἔφυ-
 γον οἱ καταλοίποι εἰς Ἀρεθὰ εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ ἔπεσεν τὸ πῆχος ὅτι εἴκοσι καὶ ἐπὶ χι-
 λιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοίπων· καὶ υἱὸς Ἀδερ
 ἔφυγεν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς κοιτῆρος,
 εἰς τὸ ταμιεῖον. 31 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν
 παῖδες αὐτοῦ· ἴδ' ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι βασιλεῖς οἱ
 κοῦ Ἰσραὴλ, βασιλεῖς ἐλέους εἰσὶν· ὅτις ὁρῶμεθα
 οὐκ ἰσχυροὺς ὅτι τὰς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ῥοιῖα
 ὅτι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς
 βασιλέα Ἰσραὴλ, εἰπὼς ζωογονήσῃ τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν. 32 Καὶ ἐβόων οὐκ ἰσχυροὺς ἐπὶ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἔθηκαν ῥοιῖα ἐπὶ τὰς κε-
 φαλὰς αὐτῶν, καὶ εἶπαν πρὸς βασιλῆα Ἰσραὴλ·
 δούλος σου υἱὸς Ἀδερ λέγει· ζήτω δὴ ἡ ψυχὴ
 μου. Καὶ εἶπεν· εἰ ἐπὶ ζῇ, ἀδελφός μου ὅστις
 33 καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο, καὶ ἐσώσαντο, καὶ
 ἀνέλεξαν τὸν λόγον ἐκ τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ
 εἶπον· ἀδελφός σου υἱὸς Ἀδερ [λέγει]. Καὶ
 εἶπεν· εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν· καὶ ἐξήλ-
 θεν πρὸς αὐτόν υἱὸς Ἀδερ, καὶ ἀναβιβάζουσιν
 αὐτόν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα. 34 Καὶ
 εἶπεν πρὸς αὐτόν· τὰς πόλεις αἷς ἔλαβεν ὁ πα-
 τὴρ μου πρὸς τὸν πατέρα σου ἀποδώσω σοι·
 καὶ ἐξόδους θήσεις σὺ αὐτῷ ἐν Δαμασκῷ, καθὼς
 ἔδωκε ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ γὰρ ἐν
 Δαμασκῷ ἐξαποστέλλει σε. Καὶ διέδωκε αὐτῷ Δα-
 μασκῷ, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν. 35 Καὶ ἄν-
 θρωπος εἰς οὗτον τὸν ἡμέραν τῶν πολεμῶν εἶπεν
 πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου· πα-
 τάξον με δὴ καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πα-
 τάξαι αὐτόν. 36 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἀνθ'
 ὅτι οὐκ ἠκυσας τῆς φωνῆς Κυρίου, ἴδ' σὺ ἀπο-
 τέχεις ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πατάξῃ σε λέων. καὶ
 ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ εὗρεσκ' αὐτόν λέων,
 καὶ ἐπάταξεν αὐτόν. 37 Καὶ εὗρεσκ' ἄνθρωπον
 ἄλλον, καὶ εἶπεν· πατάξον με δὴ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτόν
 ὁ ἄνθρωπος, πατάξας καὶ συνέτριψεν. 38 Καὶ
 ἐπορεύθη ὁ πορφήτης, καὶ ἔστη πρὸς βασιλῆα Ἰσ-
 ραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατεδίωκετο ἐν ἑλα-
 μῶνι τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. 39 Καὶ ἐγένετο
 ὡς ὁ βασιλεὺς παρεπορεύετο, καὶ ὅστις ἐβόα
 πρὸς

δωσῇ

ἐσώσαντο

Δαμασκῷ

ΚΕΦ. κα'. ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'.

πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν· ὁ δούλος σὺ ἐξ-
ἦλθεν ὅτι τιμω γραπτὴν τῆς πολέμου, καὶ ἰδὼ
ἄνθρωπος εἰσήγαγεν πρὸς με ἀνδρα, καὶ εἶπεν· φύ-
λαξον τὸν ἄνδρα ὅτι τοῦ· ἐὰν ἐκπιδῶν ἐκπι-
δῶσιν, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ, ἢ τάλαντον ἀργυρίου θήσεις. 40 Καὶ
ἐγένηθη, περιεβλέφατο ὁ δούλος σου ὡς καὶ
ὡς, καὶ ἔτος οὐκ ἔτι· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ἰδὼ καὶ τὰ ἐνεδρα παρ'
ἐμοί, ἐφρονόσας. 41 Καὶ ἑσθλὸς, καὶ ἀφεί-
λει τὸν ταλαμῶνα ὑπὸ τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ·
καὶ ἔγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ τῶν
πρωτοφρονῶν ἔστ'· 42 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐ-
τὸν· ταῦδε λέγει Κύριος· διότι ἐξήγαγες σὺ ἄν-
δρα ὁλέθριον ἐκ χειρὸς σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ
σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸς σὺ ἀντὶ
τῆς λαῶ αὐτοῦ. 43 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς οἶκον αὐτοῦ, συγκεχυμένος καὶ ἐκ-
λελυμένος, καὶ ἔρχεται εἰς Σαμαρείαν.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῖς ῥήματα ταῦτα,
ἀμπελὼν ἰὼ εἰς τὴν Ναβουθαί τῇ
Ἰσραηλίτῃ Ἰερραλίτῃ πρὸς τὴν ἁλὼ Ἀχαάβ βα-
σιλέως Σαμαρείας. 2 Καὶ ἐλάλησεν Ἀχαάβ
πρὸς Ναβουθαί, λέγων· δός μοι τὸν ἀμπελῶνά
σου, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων, ὅτι ἐγ-
γὼν ἔτος τῇ οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀμπε-
λῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτοῦ· εἰ δὲ ἀρέσκῃ
οἰκίῳ σου, δώσω σοι ἀργύριον ἀντάλλαγμα
τῆς ἀμπελῶνος τούτου, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λα-
χάνων. 3 Καὶ εἶπεν Ναβουθαί πρὸς Ἀχαάβ·
μη γένοιτό μοι ὡς θεὸς μου δοῦναι κληρονο-
μίαν πατέρων μου σοί. 4 Καὶ ἦλθεν Ἀχαάβ
πρὸς οἶκον αὐτοῦ, συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυ-
μένος ὅτι τῇ λόγῳ, ὡς ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν
Ναβουθαί ὁ Ἰερραλίτης, καὶ εἶπεν· ἔδωσω σοι
κληρονομίαν πατέρων, καὶ οἰκομίσθῃ ὅτι τῆς
κλήνης αὐτοῦ, καὶ συνεκάλυψεν τὸ πρῶτον
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον. 5 Καὶ εἰσῆλ-
θεν πρὸς αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ ἐλά-
λησεν πρὸς αὐτόν· τί τὸ πνεῦμά σου τετραχ-
μύδον, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐφ' ὅσον ἄρτον; 6 Καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτήν· ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβου-
θαί τὸν Ἰερραλίτην, λέγων· δός μοι τὸν ἀμπε-
λῶνά σου ἀργυρίου· εἰ δὲ βούλῃ, δώσω σοι ἀμ-
πελῶνα ἄλλον ἀντὶ τούτου, καὶ εἶπεν· ἔδωσω
σοι κληρονομίαν πατέρων μου. 7 Καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· σὺ νῦν οὕ-
τως ποιεῖς βασιλείαν ὅτι Ἰσραὴλ; ἀνάστηθι, φάγε

ἄρτον, καὶ σάου τῷ γαστρί· ἐγὼ δώσω σοι τὸν ἀμ-
πελῶνα Ναβουθαί τῇ Ἰερραλίτῃ. 8 Καὶ ἔγρα-
ψεν βιβλίον ὅτι τῇ ὀνόματι Ἀχαάβ, καὶ ἐσφρα-
γίστατο τῇ σφραγίδι αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν τὸ
βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πρὸς τοὺς
ἐλθούτους, οἱ δὲ τῇ πόλει αὐτοῦ, τοὺς κατεκλιν-
τας μὲν Ναβουθαί. 9 καὶ ἐγράψατο ἐν τοῖς
βιβλίοις, λέγων· νηστεύσατε νηστείας, καὶ καθίστατε
τὸν Ναβουθαί ἐν ἀρχῇ τῆς λαῶ. 10 καὶ καθή-
σατε δύο ἄνδρες ὑμῶν πρὸς τὸν Ἰεζαβελ αὐ-
τοῦ, καὶ καταμαρτυρήσονται αὐτῷ, λέγοντες·
Ἦυλόγησεν θεὸν, καὶ βασιλέα· καὶ ἐξαγαγέτω-
σαν αὐτόν, καὶ λιθοβολήσονται αὐτόν, καὶ
ἀποθάνετω. 11 Καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες πό-
λεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ ἐλθούτες οἱ
καθημένοι ἐν πόλει αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν
πρὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ, καὶ ἔγραψεν ἐν τοῖς
βιβλίοις οἷς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοῦ. 12 Ἐκεί-
νοι νηστεία, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαί ἐν
κεφαλῇ τῆς λαοῦ. 13 Καὶ ἦλθον δύο ἄνδρες
οἱ υἱοὶ τῶν κατεκλινέντων, καὶ ἐκάθισαν Ἰεζαβελ αὐ-
τοῦ, καὶ καταμαρτύρησαν ἄνδρες τῆς ἀποστασίας
τῷ Ναβουθαί κατὰ τὴν τῆς λαῶ, λέγοντες· Ἦυ-
λόγησεν Ναβουθαί θεὸν καὶ βασιλέα· καὶ ἐξή-
γαγον αὐτόν ἐξω τῆς πόλεως, καὶ ἐλιθοβολή-
σαν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀπέθανεν. 14 Καὶ
ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ, λέγοντες· λελιθο-
βόληται Ναβουθαί, καὶ τέθνηκεν. 15 Καὶ ἐγένε-
το, ὡς ἤκουσεν Ἰεζάβελ, ὅτι λελιθοβόληται
Ναβουθαί καὶ ἀπέθανεν, καὶ εἶπεν Ἰεζάβελ
πρὸς Ἀχαάβ· ἀνάστα, κληρονόμει τὸν ἀμπελῶνα
Ναβουθαί τῇ Ἰερραλίτῃ, ὅς οὐκ ἔδωκεν σοι ἀρ-
γυρίου, ὅτι ἔκ' ἐστὶν Ναβουθαί ζῶν, ὅτι τέθνηκεν. 16
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαάβ, ὅτι τέθνη-
κεν Ναβουθαί ὁ Ἰερραλίτης, καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον. Καὶ ἐγένε-
το μὲν ταῦτα, καὶ ἀνέστη Ἀχαάβ, καὶ κατέ-
βη εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαί τῇ Ἰερραλίτῃ
κληρονομήσας αὐτόν. 17 Καὶ εἶπεν Κύριος
πρὸς Ἠλίου τὸν Θεοβίτιον, λέγων· 18 ἀνά-
στηθι, καὶ κατὰ βῆθι εἰς ἀπάντησιν Ἀχαάβ βα-
σιλέως Ἰσραὴλ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ, ὅτι οὗτος ἐν
ἀμπελῶνι Ναβουθαί, ὅπ' ἐκατέβηκεν ἐκεῖ κληρο-
νομήσας αὐτόν. 19 Καὶ λαλήσεις πρὸς αὐ-
τόν, λέγων· ταῦδε λέγει Κύριος· ὡς σὺ ἐφρονό-
σας, καὶ ἐκληρονόμησας, ἀλλὰ οὕτω ταῦδε λέγει
Κύριος· ἐν ποταμῷ τῷ ποταμῷ ὃ ἐλείψαν οἱ κύνες
καὶ αἱ ὕες τὸ αἷμα Ναβουθαί, ἐκεῖ λείψουσιν
οἱ κύνες τὸ αἷμά σου, καὶ πόρῃ λίσσονται ἐν τῇ
αἵματί σου. 20 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς
Ἠλίου·

Ἰσραηλίτης

Ἐκείλεσεν

Ἰσραηλίτης

Ἰσραηλίτης

Ἰσραηλίτης

κατέβηκεν

Ἡλὶς· εἰ εὐρηξάς με ὁ ἐχθρὸς μου; καὶ εἶπεν·
εὐρηξα· διότι μάτῳ πέπεσται, ποιῶσαι τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, παροργίσαι αὐτόν. 21 Ἰδὺ
ἐγὼ ἐπάγω ὅτι σὲ καχά· καὶ ἐκκαύσω ὅπιοιο
σου, καὶ ἐξολοθρεύσω τὴν Ἀχαὰβ ἐφάντα πρὸς
τοῖχον, καὶ συνεχόμενοι καὶ ἐγκαταλειμμένοι
ἐν Ἰσραὴλ. 22 Καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς
τὸν οἶκον Ἰερβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ὡς τὸν οἶ-
κον Βαασὰ υἱοῦ Ἀχιά, περὶ τῶν παροργισμά-
των ὧν παροργίσας, καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ἰσραὴλ.
23 Καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησεν Κύριος, λέγων·
οἱ κύνες καταφάνονται αὐτῷ ἐν τῇ περὶ-
χώματι τῆς Ἰεζάβελ. 24 Τὸν τεθνηκότα τῆς
Ἀχαὰβ οἱ τῇ πόλει καταφάνονται οἱ κύνες,
καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτῷ ἐν τῇ πεδίῳ κατα-
φάνονται τὰ πτεῖνα τῆς οὐρανοῦ. 25 Πλὴν
ματαίως ἐπεσθῇ Ἀχαὰβ, ὅς ἐπεσθῇ τὴν ποιῶ-
σαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὡς μετέσθην
αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γαὶν αὐτῆς. 26 Καὶ ἐβδε-
λύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὅπιοιο τῶν βδελυ-
γμάτων κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος, ἐν
ἐξολοθρεύσει Κυρίου ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.
27 Καὶ ὡς τὴν λόγον ἔκατεν Ἀχαὰβ
ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπορεύετο κλαίων,
καὶ διεμήνησεν τὸν χιτῶνα αὐτῷ, καὶ ἐξώσατο σάκ-
κον ὅτι τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ ἐπέσυνεν, καὶ πενέβαλετο
σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπάταξεν Ναβουζὰδ τὸν
Ἰσραηλῆτιν Ἰσραηλῆτιν, καὶ ἐπορεύθη κεκλιμένος. 28 Καὶ
ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτῆς Ἡλὶς
πρὸς Ἀχαὰβ, καὶ εἶπεν Κύριος· 29 ἰσάραξ
ὡς κατενύγη Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου μου; ἔκ
ἐπάξω τίω καχίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς, καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς υἱοῦ αὐτῆς ἐπάξω τίω κα-
χίαν ὅτι τὸν οἶκος αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΒ΄.

ΚΑΙ ὁκάθισεν τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν
πόλεμος ἀναμέσων Συρίας, καὶ ἀνα-
μέσων Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ
ὁπιαυτῇ τῷ τρίτῳ, καὶ κατέβη Ἰωσαφὰτ βα-
σιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. 3 Καὶ
εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τὸς παῖδας αὐτῆς·
εἰ οἶδατε ὅτι ἡμῖν Ῥεμμαθ Γαλαὰδ, καὶ ἡμεῖς
συνώματοι λαβεῖν αὐτῷ ὅτι χεῖρες βασιλέως
Συρίας; 4 Καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσαφὰτ· εἰ ἀναβῇς μετ' ἡμεῶν εἰς πόλεμον Ῥεμ-
μαθ Γαλαὰδ; Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς βα-
σιλέα Ἰσραὴλ· καθὼς ἐγὼ, καὶ σὺ ἕπας· καθὼς
ὁ λαός μου, ὁ λαός σου· καθὼς οἱ ἵπποι μου,
οἱ ἵπποι σου. 5 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ βασι-

λεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ· ἐπερωτή-
σεται δὴ σήμερον τὸν Κύριον. 6 Καὶ συνήθροι-
σεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τὸς πρεσβύτε-
ρας τετρακισσίους ἀνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βα-
σιλεὺς· εἰ πορεύσασθε εἰς Ῥεμμαθ Γαλαὰδ εἰς
πόλεμον, ἢ ὅτι οὐκ; καὶ εἶπαν· ἀνάβαινε, ὅτι
δοῦναι δώσῃ Κύριος εἰς χεῖρας τῷ βασιλεῶς.
7 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσ-
ραὴλ· Ἀρα οὐκ ἔστι ὡς πρὸς τὸν Κύριον τῷ
Κυρίῳ ἐπὶ, καὶ ἐπερωτήσεται τὸν Κύριον δι' αὐτῶν;
8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσα-
φὰτ· ἐπὶ ὅτι ἀνὴρ εἰς τὸ ἐπερωτῆσαι τὸν Κύ-
ριον δι' αὐτῶν, καὶ ἐγὼ μεμίσσηκα αὐτόν, ὅτι ἔ-
λαλθ' ὡς ἐμὴ καχά, ἀλλ' ἢ καχά, Μιχαίας
υἱὸς Ἰεμὰ καὶ εἶπεν Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα·
μὴ λέγῃται ὁ βασιλεὺς οὕτως. 9 Καὶ ὁκά-
θισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνῶν ἔτι, καὶ εἶπεν·
τοταύχος Μιχαίας υἱὸν Ἰεμὰ. 10 Καὶ ὁ βα-
σιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα
ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῆς θρόνου αὐτῶν ἐνοπλοὶ ἐν ταῖς
πύλεσιν Σαμαρείας· καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι
ἐπρεσβύτεροι ἐνώπιον αὐτῶν. 11 Καὶ ἐποίησεν
αὐτῷ Σιδοκίας υἱὸς Χορμαὰ κέρατα σιδνεῶ, καὶ
εἶπεν· ταῦτα λέγει Κύριος· ἐν τούτοις κέρασι
τίω Συρίαν ὡς συνωπλεσθῇ. 12 Καὶ πάν-
τες οἱ πρεσβύτεροι πρεσβύτεροι οὕτως, λέγοντες·
ἀνάβαινε εἰς Ῥεμμαθ Γαλαὰδ, καὶ εὐδοῶσθ',
καὶ δώσῃ Κύριος εἰς χεῖρας σου τὸν βασιλέα.
13 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσας τὸν Μι-
χαίας, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων· Ἰδὺ δὴ λαλῶσιν
πάντες οἱ πρεσβύτεροι ἐν τῷ σῶματι ἐν κατὰ πρὸς
τῷ βασιλεῶς, γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς λόγους σου
καὶ τὸς λόγους ἐνδὸς τούτων, καὶ λαλήσιν καλὰ.
14 Καὶ εἶπεν Μιχαίας· ὦ Κύριος, ὅτι ἂν ἐάν
εἴπῃ Κύριος πρὸς με, ταῦτα λαλήσω. 15 Καὶ
ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
αὐτῷ· Μιχαίας, εἰ ἀναβῶ εἰς Ῥεμμαθ Γαλαὰδ
εἰς πόλεμον, ἢ ὅτι οὐκ; Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν·
ἀνάβαινε, καὶ εὐδοῶσθ', καὶ δώσῃ Κύριος εἰς χεί-
ρας τῷ βασιλεῶς. 16 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βα-
σιλεὺς· ἐπὶ δὲ ἐγὼ ὀρκίζω σε, ὅπως λαλήσῃς
πρὸς με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίου; 17 Καὶ
εἶπεν, ἔχ' οὕτως· ἰσάρακα πάντα τὸν Ἰσραὴλ
διεσπάρμενον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποίμνιον, ὃ οὐκ
ἔστι ποιμὴν· καὶ εἶπεν Κύριος· ἔκ κύριος τούτοις·
ἀνασπρέψω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ.
18 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ
βασιλέα Ἰούδα· οὐκ εἶπα πρὸς σε, ὅτι ἔ-
πρεψεν οὗτος μοι καλὰ, [διότι] ἀλλ' ἢ καχά;
19 Καὶ εἶπεν Μιχαίας· ἔχ' οὕτως· οὐκ ἐγὼ
ἀκούει

διδῶς

Ἰεμαά

Ἰεμαά
ἐχάθητο
αὐτῷ

εὐδοῶσθ'

αἰουσε ρῆμα Κυρίου· ἔχ' οὕτως· εἶδον τὸν Κύριον
 θεὸν Ἰσραὴλ καὶ θρόνον ὅτι τῷ θρόνου αὐτοῦ,
 καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τῷ θρόνῳ εἰσῆκει· καὶ αὐ-
 τὸν οὐκ ἐξῆλθεν αὐτοῦ, καὶ ἐξ' ἐνώπιον αὐτοῦ.
 20 Καὶ εἶπεν Κύριος· τίς ἀπατήσῃ τὸν Ἀχαάβ
 βασιλεῖα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναστήσεται, καὶ πεσῇται
 ἐν Ῥαμμαθ Γαλαάδ; καὶ εἶπεν ὁ πῶς οὕτως,
 καὶ ὅτε εἶπεν αὐτῷ. 21 Καὶ ἐξῆλθεν πνεῦμα,
 καὶ ἔφη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπεν· ἐγὼ ἀπα-
 τήσω αὐτόν. 22 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς αὐ-
 τόν· ἐν πῆνι; Καὶ εἶπεν· ἐξελεύσομαι, καὶ ἐσο-
 μη πνεῦμα ψυδὲς ἐν σῶματι πάντων τῶν φο-
 ρητῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· ἀπατήσεις, καὶ γὰρ
 διωθήσῃ ἐξελθε, καὶ ποιήσῃ οὕτως. 23 Καὶ
 νῦν ἰδὲ ἐδωκεν Κύριος πνεῦμα ψυδὲς ἐν σῶ-
 ματι πάντων τῶν φορητῶν σου ὧτων, καὶ
 Κύριος ἐλάλησεν ὅτι σὲ καχέ. 24 Καὶ
 προσῆλθεν Σεδεκίας υἱὸς Χορνανά, καὶ ἐπάταξεν
 τὸν Μιχαάν ὅτι τὴν σαρόνα, καὶ εἶπεν· ποῖον
 οὗτο πῆλθεν πνεῦμα Κυρίου παρ' ἐμοῦ, τῷ
 λαλῆσαν λαλῆσαι ἐν σοί; 25 Καὶ εἶπεν Μιχαάς· ἰδὼν
 σὺ ὅφῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν εἰσελθῇς ταμείον
 τῷ ταμείῳ, τῷ κρυβῆναι. 26 Καὶ εἶπεν ὁ βα-
 σιλεὺς Ἰσραὴλ· λάβετε τὸν Μιχαάν, καὶ ἀποσπρέ-
 ψατε αὐτὸν πρὸς Ἀμμὼν τὸν ἀρχόντα τῆς πό-
 λεως, καὶ πρὸς Ἰωὰς υἱὸν τῷ βασιλέως. 27 καὶ
 εἶπον· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς· θέατε οὗτον ἐν
 φυλακῇ, καὶ ἐαδίτω ἄρτον θλίψεως, καὶ ὕδωρ
 ὅπως φάμεν θλίψεως, ὥς τῷ ὅπως φάμεν ἐν εἰρήνῃ. 28 Καὶ
 εἶπεν Μιχαάς· ἐὰν ὅπως φάμεν ὅπως φάμεν ἐν εἰ-
 ρήνῃ, ἔκ ἐλάλησεν Κύριος ἐν ἐμοί. Καὶ εἶπεν·
 ἀκούσατε, λαοὶ πάντες. 29 Καὶ ἀνέβη βασι-
 λεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα
 μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥαμμαθ Γαλαάδ. 30 Καὶ εἶ-
 πεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλεῖα
 Ἰούδα· συγχάλυμαι, καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πό-
 λεμον, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὸν ἱματισμόν μου. καὶ
 συνεχαλύφατο ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσῆλ-
 θεν εἰς τὸν πόλεμον. 31 Καὶ βασιλεὺς Συ-
 είας ἐτείλατο τοῖς ἀρχαῖς τῶν ὁπλῶν αὐ-
 τοῦ τεύχεα καὶ δύο, λέγων· μὴ πολεμεῖτε
 μικρὸν καὶ μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βασιλεῖα Ἰσραὴλ
 μονώτατον. 32 Καὶ ἐγένετο ὥς ἰδὼν οἱ ἀρχον-
 τες τῶν ὁπλῶν τὸν Ἰωσαφάτ βασιλεῖα Ἰού-
 δα, καὶ αὐτοὶ εἶπον· φαίνεται βασιλεὺς Ἰσ-
 ραὴλ οὗτος. καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμῆ-
 σαι, καὶ ἀνέκραξεν Ἰωσαφάτ. 33 Καὶ ἰγένετο
 ὥς ἰδὼν οἱ ἀρχοντες τῶν ὁπλῶν, ὅτι οὐκ ἔστι
 βασιλεὺς Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἀπέσπρεψαν ἀπ'
 αὐτοῦ. 34 Καὶ ἐπέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐφρό-

χως, καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλεῖα Ἰσραὴλ ἀνα-
 μέσον τῷ πνεύματι, καὶ ἀναμέσον τῷ θρόνῳ.
 καὶ εἶπεν· πῶς ἡνίοχός αὐτοῦ. ὅπως φάμεν τὴν χε-
 ρά σου, καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τῷ πολέμου, ὅτι
 τέτρωμαι. 35 Καὶ ἐπεσπάρθη ὁ πόλεμος ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἡνίοχός ὅτι
 τῷ ὁπλῶν ἐξεδούλια Συείας ἀπὸ πρὸς ἑαυ-
 τῶν, καὶ ἀπέχυνε τὸ αἷμα ἐκ τῆς πλη-
 γῆς εἰς τὸν κόλπον τῷ ὁπλῶν, καὶ ἀπέθανεν
 ἑαυτῶν, καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα ἐκ τῆς προ-
 πῆς ὥς τῷ κόλπου τῷ ὁπλῶν. 36 Καὶ
 ἔφη ὁ στρατοκῆρυξ ἐν τῇ πρὸς ἐμβολῇ, διωόντι
 τῷ ἡλίου, λέγων· ἔλασθε εἰς τὴν ἑαυτοῦ πό-
 λιν, καὶ ἔλασθε εἰς τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσοις ἑαυτοῦ,
 37 ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεὺς· καὶ ἦλθεν εἰς Σα-
 μαρείαν, καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλεῖα ἐν Σαμα-
 ρείᾳ. 38 Καὶ ἀπένιψαν τὸ ὁπλῶν ὅτι τὴν
 κρήνῃ Σαμαρείας, καὶ ἐξέλειξαν αἱ θῆες, καὶ οἱ
 κύνες τὸ αἷμα αὐτοῦ, καὶ αἱ πόρνοι ἐλούσαντο
 ἐν τῷ αἵματι, καὶ τὸ ρῆμα Κυρίου ὁ ἐλάλησεν.
 39 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαάβ, καὶ
 πάντα ἃ ἐποίησεν, καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ἠκο-
 δόμησεν, καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν, ἐκ
 ἰδὼν οὗτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν
 ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ; 40 Καὶ ἐκοι-
 μῆθη Ἀχαάβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
 ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ αὐτὸς αὐτοῦ.
 41 Καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἐβασίλευσεν ὅτι
 Ἰούδαν ἐν ἑτὶ τετάρτῳ τῷ Ἀχαάβ βασιλέως
 Ἰσραὴλ [ἐβασίλευσεν]. 42 Ἰωσαφάτ υἱὸς
 τετράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν
 αὐτόν· καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτὶ ἐβασίλευσεν ἐν
 Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζου-
 βά, θυγάτηρ Σαλαί. 43 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πά-
 σῃ ὁδῷ Ἀσά τῷ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν
 ἀπ' αὐτοῦ τῷ ποιῆσαι τὸ εὖθες ἐνώπιον Κυ-
 ρίου. πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν· ἐπὶ ὁ
 λαὸς ἐδυοίαζεν, καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
 44 Καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσαφάτ μετὰ βασιλέων Ἰσ-
 ραὴλ. 45 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσα-
 φάτ, καὶ αἱ διωατεῖαι αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν, καὶ
 ὅσα ἐπολέμησεν, ἐχὲν οὗτα γέγραμμένα ἐν
 βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα;
 46 Καὶ περὶ τῷ ἐνδιηλαχμένου ὁ ὕψος· ἔχ
 λείφθη ἐν ἡμέραις Ἀσά πατρὸς αὐτοῦ, ἐπέ-
 λεξεν ἀπὸ τῆς γῆς. 47 Καὶ βασιλεὺς οὐκ
 ἦν ἐν Ἐδῶμ ἐσηλωμένος. 48 Καὶ ὁ βασι-
 λεὺς Ἰωσαφάτ, ἐποίησεν νῆας θαλάσσης, τῷ πο-
 ρεύσασθαι ὠφειλάς εἰς χρυσίον, καὶ οὐκ ἐπερεύθη-
 σαν, ὅτι συνετρέψαν νῆες ἐν Ἀσὲν Γαβέρ.

К. Е. Ф. № 6.

Ἰωσάφατ βασιλείας Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν
Ἰσραὴλ δύο ἔτη. 52 Καὶ ἐποίησεν τὸ ποτι-
εῖν ὁλόπον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη οἱ ἰδοὺ Ἀ-
χαάβ τὴν πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἰδοὺ Ἰεζάβελ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ ταῖς ἀμαρτίαις Ἰε-
ρβοάμ υἱοῦ Ναβαάτ, ὅς ἐξημαρτίον τὸν Ἰσραὴλ.
53 Καὶ ἐδύλευσεν τοῖς Βααλεῖμ, καὶ ὠμοσε-
κλήνησεν αὐτοῖς, καὶ ὠμώργησεν τὸν Κύριον θεόν
Ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὰ γινόμενα ἐμπαροῦσαι αὐτοῦ.

ΕΙΩΝ Γ.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΚΑΙ ἤλθον Μωάβ
 πρὸς Ἰσραὴλ μετὰ
 τὸν Σοποδαιὺν Ἀ-
 χαάβ. 2 Καὶ
 ἔπεισε Ὁρχοζίας
 αὐτὸν τὸν βασιλῆα
 Σαμαρείας, καὶ ἠρρώσθησεν· καὶ ἀπέστειλεν ἀν-
 γέλους, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· δεῦτε καὶ ἐπε-
 ρωτήσατε ἐν τῇ Βαβυλὼν, θεὸν Ἀκχαρόν· ὅτι
 ἐζητήσαμεν ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου τούτου. Καὶ
 ἐπερῶθησαν ἐπερωτήσαι δι' αὐτῶν. 3 Καὶ ἀν-
 γελος Κυρίου ἐκάλεσεν Ἡλίου τὸν Θεοβίτην,
 λέγων· ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς συνάντησιν
 τῶν ἀγγέλων Ὁρχοζίου βασιλέως Σαμαρείας, καὶ
 λαλήσεις πρὸς αὐτούς· εἰ ποῦς τὸ μὴ εἶναι
 θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητήσαι
 ἐν τῇ Βαβυλὼν, θεὸν Ἀκχαρόν· καὶ οὐχ
 οὕτως. 4 Ὅτι ταῦτα λέγει Κύριος· ἡ κλίση
 [σου] ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, ὅπου κατέβησιν ἀπ' αὐ-
 τῆς, ὅτι [ἐκεῖ] θανάτω θανατωθήσεται. Καὶ ἐπα-
 ρέθη Ἡλίου, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· καὶ
 ἐπεγράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν
 πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐπεγράφητε; 6 Καὶ εἰ-

παν πρὸς αὐτόν· ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν
 ἡμῶν, καὶ εἶπεν πρὸς ἡμᾶς· δεῦτε ἐπιγράφητε
 πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Σοποδαιὺν ὑμᾶς, καὶ
 λαλήσεις πρὸς αὐτόν· ταῦτα λέγει Κύριος·
 εἰ ποῦς τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραὴλ, οὐ πορεύ-
 ζήσονται ἐν τῇ Βαβυλὼν, θεὸν Ἀκχαρόν· ὅτι
 οὕτως. ἡ κλίση ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ, ὅπου κατέβησιν
 ἀπ' αὐτῆς, ὅπου θανάτω θανατωθήσεται. 7 Καὶ
 ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς· τίς ἡ κλίση τῷ ἀνδρὶ
 ὅτι ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῶν, καὶ λαλή-
 σαι πρὸς ὑμᾶς τὰς λόγους τούτους; 8 Καὶ
 εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀνὴρ δαυὶς, καὶ ζώνην δερ-
 ματίνην περιεζωμένον· τίς ὁ σφύς αὐτοῦ. Καὶ
 εἶπεν· Ἡλίου ὁ Θεοβίτης· ὅστις οὗτος. 9 Καὶ
 ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν [ἡ γὰρ] πεντήκοντα ἄρχον
 καὶ τὸς πεντήκοντα αὐτῶν καὶ ἀνέβη, καὶ ἤλ-
 θεν πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπε Ἡλίου ἐκάλεσται ὅτι
 σὺς κορυφῆς τῶν ὄρεων καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντη-
 κόνταρχος πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· ἀνδραπτε
 τῷ θεῷ, ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέν σε, κατέβησιν.
 10 Καὶ ἀπεκρίθη Ἡλίου, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν
 πεντήκονταρχον· καὶ εἰ ἄνθρωπος τῷ θεῷ ἐγώ,
 κατέβησται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατε-
 φάγαί με, καὶ τὸς πεντήκοντάς με καὶ κατέ-
 βη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτόν,

ΚΕΦ. β'.

γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λέγει τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ;

ἄλλοι πεινηκόνταρχοι, καὶ τὸς πεινηκόντας αὐ-
 τῶ· καὶ ἀνέβη, καὶ ἐλάλησεν ὁ πεινηκόνταρχος
 πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· ἄνθρωπε τῷ θεῷ, τὰδε
 λέγει ὁ βασιλεὺς, ταχὺς κατὰβηθι. 12 Καὶ
 ἀπεκρίθη Ἡλίου, καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν,
 καὶ εἶπεν· εἰ ἄνθρωπος τῷ θεῷ ἐίμι ἐγώ, κατὰ-
 βήσεται πῦρ ἐκ τοῦ ὕδατος, καὶ κατεφάγεται
 σε, καὶ τὸς πεινηκόντας σου· καὶ κατέβη πῦρ
 ἐκ τοῦ ὕδατος, καὶ κατέφαγεν αὐτόν, καὶ τὸς
 πεινηκόντας αὐτῶ. 13 Καὶ προσέθηκεν ὁ βα-
 σιλεὺς ὑποστῆλαι [ἡγούμενοι] πεινηκόνταρχοι τρεῖ-
 σιν, καὶ τὸς πεινηκόντας αὐτῶ· καὶ ἀναβὰς ἦλ-
 θεν [πρὸς αὐτόν] ὁ πεινηκόνταρχος ὁ τρίτος,
 καὶ ἔχαμψεν ὅππῃ τὰ γόνατα ἑαυτοῦ κατένευεν
 Ἡλίου, καὶ ἐβήθη αὐτῷ, καὶ ἐλάλησεν πρὸς

αὐτὸν, καὶ εἶπεν· ἄνθρωπε τῷ θεῷ, ἐνημωθήτω
ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ψυχὴ τῆς δούλης σου ὅ-
πως πᾶν πνεῦμά σου ἐν ὀφθαλμοῖς σου· ἡ δὲ
κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν τὰς
δύο πνευματικοπάροχους τὰς πρῶτας, καὶ τὰς
πνευμάτικα αὐτῆς· καὶ νῦν ἐνημωθήτω δὴ
ἡ ψυχὴ τῆς δούλης σου ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

15 Καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἡλίου,
καὶ εἶπεν· ἑστὰ ἔσθι μετ' αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς
ὅτι πρὸς σὺν τὸν αὐτοῦ καὶ ἀνέστη Ἡλίου, καὶ
πατέρι μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅπως καὶ
ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπε· ταῦτα λέγει

ἀλλ' αὐτοὺς ἐλ' Κρεῖττον ἀνδρῶν ἑκαπέτελλας ἀγγέλους ἐπαρῶν
 γῆσιν· ἐν τῇ Βάβυλ' ἡμῶν, θεῶν Ἀγκυράν· ποταμὸν
 ποταμὸν τῶν θεῶν· οἱ Ἰατρὸς κλ', οὗ ἐκζητήσασιν τοῖς
 ῥήματι αὐτῶν ἐβόησεν ὅτι· ἡ κλητὴ ἐφ' ἧς ἀνέστης
 ἐκδ' οὗ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτου δότος
 θανάτου ἐστ'· καὶ ἀπὸ θανάτου ὁμοθυμῶν λυγί· πο

ἡμεῖς Κυρίῳ ἐλάλησεν· Ἡμεῖς καὶ Ἰσορὰ υἱὸς
 Ἀχαιῶν ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιν· Σαμαρείας
 ἐπὶ τῆς δύσεος ἐστὶ· οὐταρὸν ἐστὶν Ἰσραὴλ
 βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἐποιοῦσιν τοὶ ποιητὴν
 ἐφ' ὅπου Κυρίου· πλὴν ἐχθρὸς αὐτῶν αὐ-
 τοῦ· οὐδ' οὐκ ἔστι μήτηρ αὐτῶν· καὶ ἀπέστη πρὸς
 πλάγην· Βαβυλῶν ἐποιοῦσιν ἐπὶ πατὴρ αὐτῶν καὶ
 πᾶντες ἤσαν αὐτοῖς· πλὴν ἐν ταῖς ἐμπαρτίας
 ἔκου· Ἰεροσόλμ· οὗτος ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ· ἐκολλή-
 σεν τὸν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐθυμώθη ὅτι
 ἦν Κόστος τὸν οἶκον Ἀχαιῶν· καὶ ἐβασί-
 λευσεν ἐπ' αὐτὸν ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀντίαιτος· οὐκ ἔτε-
 ρον· Ἰωζαβὰβ υἱὸς Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα,

π. 84. λέω αὐτοῖς ὑπό. 18. Καὶ ταῖς λοιπαῖς πᾶσι
ῥαγὶν Ὁμοῶν ὅσα ἐπέδωκεν, καὶ ἰδοὺ ταῦτα

К Е Ф. В.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῇ ἀνάγκῃ Κύριον τὸν
ἥλιον ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν ἕρα-
νον, καὶ ἐπορεύθη ἥλιος καὶ ἑλαιοπέ-
λας.

ὁκ Γαλαθαῖν. 2 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς
Ἐλισαφὲ· χάρη δὴ ἐγένετο, ὅτι Κύριος ἀπέ-
στειλεν με ἕως Βαβυλῶν. καὶ εἶπεν Ἐλισαφὲς·
Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ καταλείψω σε.
καὶ ἦλθον εἰς Βαβυλῶν. 3 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ
τῆς πορνικῆς οἱ εἰς Βαβυλῶν πρὸς Ἐλισαφὲς,
καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν [οἱ υἱοὶ τῆς πορνικῆς].
εἰ ἔγνως, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύ-
ριόν σου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπεν·
καὶ ἐγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε. 4 Καὶ εἶπεν Ἡ-

λιοῦ πρὸς Ἐλιασάμ· χάρις δὲ ἐν ᾧ, ὅτι Κυ-
 ριος ἀπέσταλκεν με εἰς Ἱερλῶ. καὶ εἶπεν Ἐλιο-
 σάμ· ᾤ Κύριος, καὶ ᾤ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐλκα-
 λείψω σε. καὶ ἦλθον εἰς Ἱερλῶ. 5 Καὶ ἤγ-
 γισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱερλῶ πρὸς
 Ἐλιασάμ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· εἰ ἔγνως, ὅτι
 σήμερον φάματι Κύριος τὸν κύριόν σου ἀπά-
 ραιψεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπεν· καὶ γὰρ ἐγὼ

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλίου·
 Κύριος ἀπέσπλῃ με εἰς τὸν
 Ἰορδάνην. καὶ εἶπεν Ἐλισσαῖ· ὦ
 κύριε, καὶ ἐγκαταλείψουσιν καὶ ἐπο-
 εῦθυσαν ἀφ' ὧν, 7 καὶ πητιπὼντα ἀν-

ἄφες μοι τὸ πλῆθος τῶν, καὶ ἔσθωσαν ἐξ ἐναντίας
μακρόθεν. καὶ ἀπὸ μόνοντες ἔσθωσαν ὅτι τὸ ἱερ-
όλυμον. 8 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν ~~πλῆθος~~
τῶν, καὶ ἔβλεπεν, καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ, καὶ
ἐπέπευτο τὸ ὕδωρ ἐνθα καὶ ἐνθα καὶ διέβησαν

ἀποφραδί τῶν ὀφθαλμῶν. 9 Καὶ ἐγένετο ὁ πα-
τὴρ ἑξουσίᾳ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἡλίου εἶπεν πρὸς Ἐλισά-
βεθ· ἀκούσθαι [με] τί ποιῶσαι σοι περὶ τῆς ἀνα-
λήψεώς μου ἀπὸ σῆς. Καὶ εἶπεν Ἐλισάβετ· γε-
νηθήτω ἡ ἀπάντησις σου ἐν ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· ἐκλήρωσας τὴν αἰτήσα-
σθαι [σε]· ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνοντά σου ἀπὸ
οὐδοῦ, καὶ ἔσθαι σοι οὕτως· καὶ ἐὰν μὴ, ἴδ' μὴ γέ-
νηται.

τα. **Κ**αὶ ἐγένετο αὐτῷ πορευομένῳ,
 πορεύοντο, καὶ ἐλάλει· καὶ ἰδὼ ἄρμα πυρὸς,
 καὶ ἵππους πυρὸς, καὶ διέβησαν ἀναμέσον ἀμ-
 οτέρων· καὶ ἀνελύθη Ἥλιος ἐν σπασισμῷ εἰς
 τὸν ὕδρανον· ἐτίσε καὶ Ἐλισαφὲς ἑώρα, καὶ εἶδα·
 ἄτις, καὶ τὴν ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἵππους αὐτῶν·
 καὶ οὐκ ἔδεν αὐτὸν· ἔπειτα καὶ ἐπελάβετο τῶν
 ἵματιών

Дерреҫи

(b) (5) DPP

ἱματίων αὐτῶ, καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήματα. 13 Καὶ ὕψωσεν τὴν μιλωτὴν Ἡλὶθ, ἣ ἐπέστη ἐπάνωθεν Ἐλισαμέ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαμέ, καὶ ἔφη ὅτι τῷ χεῖλες τῷ Ἰορδάνη. 14 Καὶ ἔλαβεν τὴν μιλωτὴν Ἡλὶθ, ἣ ἐπέστη ἐπάνωθεν αὐτῶ, καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ, καὶ εἶπεν· ποῦ Κύριε ὁ Θεὸς Ἡλὶθ ἀφώ; καὶ ἐπάταξεν τὰ ὕδατα, καὶ διερράγησαν ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ διέβη Ἐλισαμέ. 15 Καὶ ἴδαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν πρεσβυτέρων οἱ ἐν Ἰεριχώ ἐξουμίας, καὶ εἶπον· ἐπαναπέπαιται τὸ πνεῦμα Ἡλὶθ ὅτι Ἐλισαμέ. Καὶ ἦλθον εἰς συνάντησιν αὐτῶ, καὶ προσεκύνουν αὐτῷ ὅτι τὴν γλῶ, 16 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἰδὲ δὴ μετὰ τῆς παίδων σου οἱ υἱοὶ διυνάμεως πενήτηκοντα ἄνδρες· πορεύεσθε δὴ ζητήσατασαν τὸν κύριόν σου, μὴ ποτε ᾔρην αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορδάνη, ἣ ἐφ' ἐν τῶν ὁρέων, ἣ ἐφ' ἐν τῶν βοιωτῶν. Καὶ εἶπεν Ἐλισαμέ· ἔκ σποτελεῖτε. 17 Καὶ πρὸβιάσαντο αὐτόν, ἕως ὅτε ἤρχυνετο, καὶ εἶπεν· σποτελεῖατε. Καὶ ἀπέστειλαν πενήτηκοντα ἄνδρας, καὶ ἐζητήσαν πρὸς ἡμέρας, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν. 18 Καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐκάθιστο ἐν Ἰεριχώ, καὶ εἶπεν Ἐλισαμέ πρὸς αὐτούς· οὐκ εἶπον ὑμῖν, μὴ πορεύητε; 19 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισαμέ· ἰδὲ ἡ χαδὴκσις τῆς πόλεως ἀγαθὴ, καθὼς ὁ κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα ποταμοῦ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνομένη. 20 Καὶ εἶπεν Ἐλισαμέ· λάβετέ μοι ὑδρίσκιον χαλκῶν, καὶ ῥίτε ἐκεῖ ἄλα. καὶ ἔλαβον πρὸς αὐτόν. 21 Καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαμέ εἰς τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἄλα, καὶ εἶπεν· ταῦδε λέγει Κύριος· ἰάμεθαι τὰ ὕδατα τῶντα, ὅτι ἐσὶ ἐπὶ οὐκ εἶναι θάνατος, καὶ ἀτεκνομένη. 22 Καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας τῆς αὐτῆς καὶ τὸ ῥῆμα Ἐλισαμέ ὃ ἐλάλησεν. 23 Καὶ ἀνέβη οὐκ εἶναι εἰς Βαβυλῶν καὶ ἀναβαίνοντος αὐτῶ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ παυδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ κατέπαυσον αὐτῶ, καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀνάβαινε φαλακρὲ, ἀνάβαινε φαλακρὲ. 24 Καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἴδεν αὐτὰ, καὶ χαλκήρυσσάτο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ εἶπεν· τέσσαρα πρὸβιάσεις καὶ ἀργίας. Καὶ ἰδὲ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τῆς θρυμῶς, καὶ ἀνέρρηξαν ἐξ αὐτῶν δύο καὶ πενταχέκοντα παῖδας. 25 Καὶ ἐπορεύθη οὐκ εἶναι εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμὴλιον, καὶ οὐκ εἶναι εἰς Σαμαρείαν.

ΚΑΙ Ἰωσαμ υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν ἔτει ἑκατοχμηδέτῳ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν δώδεκα ἔτη.

2 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· πλὴν οὐχ ὡς ὁ πατήρ αὐτῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ μετίστησεν τὰς σήλας τῷ Βάαλ, ὡς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ. 3 Πλὴν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ Ἰερβοάμ υἱὸς Ναβὰτ, ὃς ἐξημαρτεν τὸν Ἰσραὴλ, ἐκολλήθη, ἔκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς. 4 Καὶ Μωσὰ βασιλεὺς Μωάβ ἦν Νωκὴθ, καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς βασιλῆν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἐκ τῶν χιλιάδας ἀριῶν, καὶ ἐκ τῶν χιλιάδας κριῶν ὅτι πόκων. 5 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ σποθαγεῖν Ἀχαάβ, καὶ ἠγέτησεν βασιλεὺς Μωάβ ἐν βασιλῇ Ἰσραὴλ. 6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσαμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας, καὶ ἐπεσκέφατο τὸν Ἰσραὴλ. 7 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐξαπέστειλεν πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, λέγων· βασιλεὺς Μωάβ ἠγέτησεν ἐν ἐμοί· εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωάβ εἰς πόλεμον; Καὶ εἶπεν· ἀναβήσομαι ὅμοιός μοι, ὅμοιός σοι· ὡς ὁ λαός μου, ὁ λαός σου· ὡς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου. 8 Καὶ εἶπεν· ποῖα ὁδὸν ἀναβῶ; καὶ εἶπεν· ὁδὸν ἔρημον Ἐδὼμ. 9 Καὶ ἐπαρῶν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδὼμ, καὶ ἐκύνκλωσαν ὁδὸν ἐπὶ ἡμερῶν· καὶ οὐκ ἴδον ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ, καὶ τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. 10 Καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ὦ, ὅτι κελκήκεν Κύριος τὰς πρὸς βασιλεῖς παρεχόμενους κατεχομένους δουλοῦν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Μωάβ. 11 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ· εἰ οὐκ ἔστιν ὧδε πρεσβυτέρης τῆς Κυρίου, καὶ ὅτι ζητήσωμεν τὸν Κύριον παρ' αὐτῶ; καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν· ὧδε Ἐλισαμέ υἱὸς Σαφάτ, ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ὅτι χεῖρας Ἡλίου. 12 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ· ἔστιν σὺν αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου. καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ βασιλεὺς Ἐδὼμ. 13 Καὶ εἶπεν Ἐλισαμέ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ· τί ἐμοὶ καὶ σοί; δεῦρο πρὸς τὰς πρεσβυτέρας τῆς πατρὸς σου, καὶ πρὸς τὰς πρεσβυτέρας τῆς μητρὸς σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ· μὴ, ὅτι κελκήκεν Κύριος τὰς πρὸς βασιλεῖς παρεχόμενους τῷ δύναι αὐτοῦ εἰς χεῖρας Μωάβ. 14 Καὶ εἶπεν Ἐλισαμέ· ζῇ Κύριος τῶν διυνάμεων ὃ πρὸς ἐμὲ σὺν ὅππῃ αὐτῶ, ὅτι εἰ μὴ πρὸς σὺν Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα ἐγὼ λαμβάνω,

Νωκὴθ

λαμβάνει, εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σέ, καὶ ἶδόν σε.

15 Καὶ νῦν [ἴδε] λάβετε μοι φάλλοντα. Καὶ ἐγένετο ὡς ἔφαλλον ὁ φάλλον, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ Κυρίου, 16 καὶ εἶπεν· τάδε λέγει Κύριος· ποιήσατε τὸν χειμάρρου τοῦτον βοδιῶν βοδιῶν.

17 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ὄψεσθε πνῦμα, καὶ οὐκ ὄψεσθε ὑετὸν καὶ ὁ χειμάρρους ὅτος πληροῦσθαι ὕδατος, καὶ πίετε ὑμεῖς, καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν, καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν. 18 Καὶ κούφη αὐτὴ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ πρὸς δώσω τὴν Μωᾶβ ἐν χειρὶ ὑμῶν.

πατάξατε 19 καὶ πατάξετε πᾶσαι τὴν πόλιν ὀχυράν, καὶ πᾶσαι πόλιν ἐκλεκτὴν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατεβαλεῖτε, καὶ πᾶσας πηγὰς ὕδατος ἐμφορᾶξετε, καὶ πᾶσαι μερίδα ἀγαθὴν ἀχρεώσατε ἐν λίθοις. 20 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἀναβαρύνσης τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Ἐδὼμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος. 21 Καὶ πᾶσαι Μωᾶβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβησαν ἐκ παντὸς ὠρεῖς ἐσσημένοι ζώοντες, καὶ ἐπάνω καὶ ἔστησαν ὅτι τὸ ὄρειον, 22 καὶ ὠρθίσαντο ποταμοί, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ὅτι τὰ ὕδατα. καὶ ἰδοὺ Μωᾶβ ἔξενυθίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ὡσεὶ αἷμα, 23 καὶ εἶπον· αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας· ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξαν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ νῦν ὅτι τὰ σκύλα, Μωᾶβ. 24 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ. καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν, καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωᾶβ καὶ ἐφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. Καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι, καὶ τύπτοντες τὴν Μωᾶβ, 25 καὶ ταῖς πόλεις κατεῖλον, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν, ἔρριψαν ἀνὴρ τὸν λίθον, καὶ οὐκ ἐπλήσαν αὐτὴν. καὶ πᾶσαν πηγὴν ὕδατος οὐκ ἐφράξαν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον, ὥς τὸ καταλείπειν τὰς λίθους τῆς τοῖχου κατεσπυμένων. καὶ ἐκύλιναν οἱ σπενδο-

κατεσπυμένων 26 Καὶ ἰδὲν ὁ βασιλεὺς Μωᾶβ ὅτι ἐκρεταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος, καὶ ἔλαβεν μετ' αὐτοῦ ἐπτακοσίους ἀνδρας εἰσπορευόμενους ῥομφαίαν, ἀγκύλαιαν πρὸς βασιλέα Ἐδὼμ. καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. 27 Καὶ ἔλαβεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρὸς τοῦτοκαί, ὃς ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἀνῆνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ὅτι τῶν τειχέων καὶ ἐγένετο μετὰ μελῶν μέγας ὅτι Ἰσραὴλ. καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν.

Κ. Ε. Φ. Δ.

ΚΑΙ γὰρ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν πρὸς φησὶν ἐβόα πρὸς Ἐλισαμὲ, λέγνσα·

ὁ δούλος σου ὁ ἀνὴρ μου ἀπέθανεν, καὶ σὺ ἔγνων, ὅτι δούλος σου ἦν φόβος τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστής [μου] ἦλθεν λαβεῖν τὰς δύο υἱὰς μου ἀπὸ ἐἰς δούλους. 2 Καὶ εἶπεν Ἐλισαμὲ πρὸς αὐτὴν· τί ποιήσω σοι; ἀνάγγελόν μοι τί ἔστι σοι ἐν τῇ οἰκῇ; ἡ δὲ εἶπεν· οὐκ ἔστι τῇ δούλῃ σου ὄδον ἐν τῇ οἰκῇ, ἀλλ' ἡ ὁ ἀλείφομαι ἔλαμον. 3 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν· δέωρ, αἰτήσων σεαυτῇ σκεύη ἕξωθεν πρὸς πάντων τῶν γεγνησίων σου, σκεύη κενά· μὴ ὀλιγάσῃς. 4 Καὶ εἰσέλυσεν, καὶ ἀποκλείσας τὴν θύραν καὶ τοῦ, καὶ καὶ τῶν υἱῶν σου, καὶ ἀποκλείσας εἰς πάντα τὰ σκεύη τῶντα, καὶ τὸ πληρώσεν ἀρεῖς. 5 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν καὶ αὐτῆς, καὶ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς· αὐτοὶ πρὸς ἡγήνησαν πρὸς αὐτὴν, καὶ αὐτὴ ἐπέχευεν ὥς ἐπλήθυνον τὰ σκεύη. 6 Καὶ εἶπεν πρὸς τὰς υἱούς αὐτῆς· ἐγγίσατε ἐπὶ πρὸς με σκεύος. καὶ εἶπον αὐτῇ· ἔκ' ἐστὶ ἐπὶ σκεύος. καὶ ἔστη τὸ ἔλαμον. 7 Καὶ ἀνέστη, καὶ ἀπήγειλεν τὴν ἀνδρῶν τῶν θεῶν. καὶ

Κυρίω

εἶπεν Ἐλισαμὲ· δέωρ, καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ ἔλαμον, καὶ ἀποκλείσας τὰς πόλεις σου, καὶ σὺ καὶ υἱοὶ σου ζήσατε ἐν τῇ ἐσπολείᾳ ἑλαίᾳ. 8 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισαμὲ εἰς Σαναμ, καὶ ὅσα γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκρέτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον. καὶ ἐγένετο ἀφ' ἰχθυοῦ τῆς εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν, ἐξέκλινεν τῶ φαγεῖν. 9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τοὺς ἀνδρας αὐτῆς· ἰδοὺ δὴ ἐγνωσθε ὅτι ἀνδρῶν τῶ θεῶν ἄγιος ὅτος ἀξιοπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς ἀπαντῆς. 10 Ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑποφῶν, τόποι μικροὶ, καὶ θῶμεν αὐτῷ ὅσα κλίνην, καὶ τράπεζαν, καὶ δίφρον, καὶ λυχνίαν. καὶ ἔσται ἐν τῇ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐκκλινῇ ἐκδ. 11 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ὅσα, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑποφῶν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκδ. 12 Καὶ εἶπεν πρὸς Γιεζὶ τὸ παρθένον αὐτοῦ· χάλεσόν μοι τὴν Σαναμίν τῶντα. καὶ ἐχάλεσεν αὐτὴν, καὶ

Σαναμίν

ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. 13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἶπον δὴ πρὸς αὐτὴν· ἰδοὺ ἐξέστης ἡμῖν πᾶσαι τὴν ἑκαστὴν τῶντα, τί δὲ ποιήσῃ σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τὸν ἀρχοντα τῆς δυνάμεως; ἡ δὲ εἶπεν· οὐ μέσσω τῶ λαῷ μου ἐμὶ ἐγὼ οἶκα. 14 Καὶ εἶπεν· τί δὲ ποιήσῃ αὐτῇ; καὶ εἶπεν Γιεζὶ τὸ παρθένον

ἡμᾶς

παυδάριον αὐτῷ· καὶ μάλα ἕως οὗκ ἔστιν αὐ-
τῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς [ὅς ἐστιν] παυδάριος.
15 Καὶ εἶπεν· χάλεσον αὐτὴν. Καὶ ἐχάλεσεν
αὐτὴν· καὶ ἔστιν ὡς τὴν θύραν. 16 Καὶ
εἶπεν Ἐλισαμὲ πρὸς αὐτὴν· εἰς τὸν χρόνον τῆ-
ς ὥρας, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα σὺ, παυδάριον υἱόν. ἡ δὲ
εἶπεν· μὴ, κύριε, ἀνδραπέ τῷ θεῷ, μὴ ἀφ-
ψόσῃ τὴν δούλῳ σου. 17 Καὶ ὡς γαστρί-
ῳ ἐλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν υἱόν εἰς τὸν χρόνον τῆ-
ς ὥρας, ὡς ἡ ὥρα, ζῶσα, ὡς ἐλάλησεν πρὸς αὐ-
τὴν Ἐλισαμὲ. 18 Καὶ ἠδουμένη τὸ παυδά-
ριον καὶ ἐγένετο, ἡνίκα ἐξῆλθεν πρὸς τὸν πα-
τέρα αὐτῆς, πρὸς τὰς θείζοντάς, 19 καὶ
εἶπεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· τὴν κεφαλὴν
μου, τὴν κεφαλὴν μου. καὶ εἶπεν τῷ πα-
δαρίῳ· ἀρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ.
20 Καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ ἐκοι-
μήθη ὅτι τῷ γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας,
καὶ ἀπέθνηκεν. 21 Καὶ ἠνεγκεν αὐτὸν, καὶ
ἐκοίμισεν αὐτὸν ὅτι τὴν κλίνῃ τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισεν καὶ αὐτῷ, καὶ ἐξῆλ-
θεν, 22 καὶ ἐχάλεσεν τὸν ἀνδρα αὐτῆς, καὶ
εἶπεν· ἀποσεύλοισι δὴ μοι ἐν τῷ παδαρίῳ, καὶ
μία τῇ ὄνῳ, καὶ δραμῶμα ἕως τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ θεοῦ, καὶ ὅτι σπρέψαι. 23 Καὶ εἶπεν· τί
ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; ἔ νεομηνία,
οὐδὲ σάββατον. ἡ δὲ εἶπεν· εἰρήνη. 24 Καὶ
ἐπέσαξεν τὴν ὄνῳ, καὶ εἶπεν πρὸς τὸ παδα-
ριον ἑαυτῆς· ἀγε, πορεύου, μὴ ὀπίσθῃς μοι τῷ
ὅτι σπρέψαι, ὅτι εἰπὼ σοι. 25 Δεῦρο, καὶ
πορεύσῃ, καὶ ἐλθῇ πρὸς τὸν ἀνθρώπον τῷ θεῷ
εἰς ὅριον τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν
Ἐλισαμὲ ἐρχομένην αὐτὴν, καὶ εἶπεν πρὸς Γιε-
ζαὶ τὸ παδαριον αὐτῆς· ἰδοὺ ἡ Συναμίτις ἐκείνη.
26 Νυνὶ δράμε εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς, καὶ εἰρεῖς·
ἡ εἰρήνη σοι; ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου; ἡ εἰρήνη τῷ
παδαρίῳ; ἡ δὲ εἶπεν· εἰρήνη. 27 Καὶ ἦλθεν
πρὸς τὸν Ἐλισαμὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο
τῇ ποδῶν αὐτῆς. καὶ ἠγίσεν Γιεζαὶ ἀπὸ σπῆ-
αὐτῆς. καὶ εἶπεν Ἐλισαμὲ· ἄφες αὐτὴν· ὅτι
ἡ ψυχὴ αὐτῆς χαπάδωσεν αὐτῇ, καὶ κύριος
ἀπέκρυψεν ἀπὸ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀνήγγειλέν μοι.
28 Ἡ δὲ εἶπεν· μὴ ἡττοσάμην υἱὸν ὡς τῷ
κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα· ἔ πληρώσεις μετ'
ἐμῆς; 29 Καὶ εἶπεν Ἐλισαμὲ τῷ Γιεζαί· ζῶ-
σα τὴν ὀσφυῖ σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν
μου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ δεῦρο, ὅτι εἰς εὐρύς
ἀνδρα οὗκ εὐλογήσεις αὐτὸν, καὶ εἰς εὐλογησὴ
σε ἀνὴρ, οὗκ ἀπακηδέσῃ αὐτῷ· καὶ ὅτι πηθήσεις
τὴν βακτηρίαν μετ' ὅτι ὁρώσῃ τῷ παδαρίῳ.

30 Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τῷ παδαρίῳ· ζῇ Κύ-
ριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε.
καὶ ἀνέστη Ἐλισαμὲ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς.
31 Καὶ Γιεζαὶ διήλθεν ἐμπροσθεν αὐτῆς, καὶ
ἐπέθηκεν τὴν βακτηρίαν ὅτι ὁρώσῃ τῷ πα-
δαρίῳ, καὶ ἐκ τῆς φωνῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀκρόασις.
καὶ ἐπέσπευεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπήγ-
γειλεν αὐτῷ, λέγων· οὐκ ἠγέρθη τὸ παδαριον.
32 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαμὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ
ἰδοὺ τὸ παδαριον τεθνηκὸς κεκοιμημένον ὅτι τὴν
κλίνῃ αὐτῆς. 33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαμὲ εἰς
τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν κατὰ τῷ
δύο αὐτῆς· καὶ προσκύξατο πρὸς Κύριον,
34 καὶ ἀνέβη, καὶ ἐκοιμήθη ὅτι τὸ παδαριον,
καὶ ἔθηκεν τὸ σῶμα ἑαυτῆς ὅτι τὸ σῶμα αὐτῆς,
καὶ τὰς ὀφθαλμούς αὐτῆς ὅτι τὰς ὀφθαλμούς
αὐτῆς, καὶ τὰς χεῖρας ἑαυτῆς ὅτι τὰς χεῖρας
αὐτῆς· καὶ διέχευεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ διεθερμάν-
θη ἡ σὰρξ τῷ παδαρίῳ. 35 Καὶ ἐπέσπε-
υεν, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἐνθεν·
καὶ ἀνέβη, καὶ συνέκαμψεν ὅτι τὸ παδαριον ἕως συνεχάλυψεν
ἐπ' αὐτῆς· καὶ ἠνοιξεν τὸ παδαριον τὰς ὀφθαλ-
μούς ἑαυτῆς. 36 Καὶ ἐξέβόησεν Ἐλισαμὲ πρὸς
Γιεζαί, καὶ εἶπεν· χάλεσον τὴν Συναμίτιν τῷ
τῷ. καὶ ἐχάλεσεν αὐτὴν, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς
αὐτὸν. Καὶ εἶπεν Ἐλισαμὲ· λάβε τὸν υἱόν σου.
37 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ, καὶ ἐπέπεσεν ὅτι
τὰς πόδας αὐτῆς, καὶ προσκυώσῃ ὅτι τὴν
γυνῇ, καὶ ἔλαβεν τὸν υἱόν αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν.
38 Καὶ Ἐλισαμὲ ἐπέσπευεν εἰς Γάλλαλα. καὶ
ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ οἱ υἱοὶ τῷ πρῶτῳ
ἐχάθησαν ἐνώπιον αὐτῆς. Καὶ εἶπεν Ἐλισαμὲ τῷ
παδαρίῳ αὐτῆς· ὀπίσθῃς τὸν λέοντα τὸν μέ-
γαν, καὶ ἔφε· ἔφημα τοῖς υἱοῖς τῶν πρῶτων.
39 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι ἀρίων·
καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξεν
ἀπ' αὐτῆς πολὺν ἀγρὸν πλήρες τὸ ἱμάτιον
αὐτῆς, καὶ ἐλθὼν συνέβαλεν εἰς τὸν λέοντα τῷ
ἐφήματι, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν. 40 Καὶ σέ-
χεαν τοῖς ἀνδράσιν φαγεῖν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τῷ ἐφήματι, καὶ ἰδοὺ ἀνε-
βόησαν, καὶ εἶπαν· θάνατος ἐν τῷ λέοντι, ἀν-
δραπέ τῷ θεοῦ. καὶ οὐκ ἠδυνάμην φαγεῖν.
41 Καὶ εἶπεν· λάβετε ἄλευρον, καὶ ἐμβάλλετε
εἰς τὸν λέοντα. Καὶ εἶπεν Ἐλισαμὲ πρὸς Γιε-
ζαί τὸ παδαριον· ἐγγὺ τῷ λαῷ, καὶ ἐσθίετω-
σαν. καὶ οὐκ ἐγένηθη ἐκ τῷ ῥήματι ποιεῖν ἐν τῷ
λέοντι. 42 Καὶ ἀνὴρ διήλθεν ἐκ Βαασιλίσαι, Βαθσαλίσαι
καὶ ἠνεγκεν πρὸς τὸν ἀνθρώπον τῷ θεῷ ἄρτους
προδογημάτων, εἴκοσι ἄρτους κριθίνους, καὶ πα-
λαίτας

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ. ΚΕΦ. Ε.

λαῖμα Βακελλέθ, καὶ εἶπεν· δότε τῷ λαῷ, καὶ
ἐορίευσαν. 43 Καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτῷ·
τίμη τῷτα πῶς τὸ οὐνόπιν ἐχάτον ἀνδρῶν; καὶ εἶπεν
δότε τῷ λαῷ, καὶ ἐορίευσαν, ὅτι τὰδε λέγει Κύ-
ριος· φάρονται, καὶ χαταλείψουσιν. 44 Καὶ
ἔδωκεν εἰς ὁρώσων αὐτῶν· καὶ ἔφαγον, καὶ
χατέλειπον ἡ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

ΚΕΦ. Ε.

ΚΑΙ Ναυμάν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως τῆς
Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυ-
ρίου αὐτοῦ, καὶ τεθαυμασμένος ὡροσώ-
πῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκεν Κύριος σωτηρίαν τῇ
Συρίᾳ. καὶ ὁ ἀνὴρ ἰὼ δυνάτος ἰσχύϊ, λελεωρε-
μένος. 2 Καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι, καὶ
ἠχμαλώτισαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν,
καὶ ἰὼ οὐνόπιν τῆς γυναικὸς Ναυμάν. 3 Ἡ
δὲ εἶπεν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς· ὄφελον ὁ κύριός μου
ἐνώπιον τοῦ ὁρώφτης τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμα-
ρείᾳ· τότε ἀποσιωάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέωρας
αὐτοῦ. 4 Καὶ εἰσῆλθεν, καὶ ἀπήγγειλεν τῷ
κυρίῳ ἑαυτῆς, καὶ εἶπεν· ὅτως καὶ ὅτως ἐλά-
λησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ. 5 Καὶ εἶ-
πεν βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναυμάν· δεῦρο,
εἰσελθε, καὶ ἔξαποστελὰ βιβλίον πρὸς βασιλέα
Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ δέχα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἔξα-
κχιλίους χρυσοῦς, καὶ δέχα ἀλλασομένης φο-
λάς. 6 Καὶ ἠνεγκεν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βα-
σιλέα Ἰσραὴλ, λέγων· καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ
βιβλίον τῷτο πρὸς σέ, ἰδὲ ἀπέστειλα πρὸς σέ
Ναυμάν τὸν δούλόν μου, καὶ ἀποσιωάξεις αὐ-
τὸν ἐκ τῆς λέωρας αὐτοῦ. 7 Καὶ ἐγένετο
ὡς ἀνέγνω ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διέρ-
ρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ εἶπεν· ὁ θεὸς ἐγὼ
τοῦ θανατώσαι, καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι ἔτῃ ἀπο-
τέλλῃ πρὸς με ἀποσιωάσαι ἄνδρα ἐκ τῆς λέ-
ωρας αὐτοῦ; ὅτι πλὴν γινώσκω καὶ ἰδέτε,
ὅτι ὁρωσίζεταί οὗτος μοι. 8 Καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσεν Ἐλισαφὲ ἀνδρῶν τοῦ θεοῦ, ὅτι
διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ,
καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέ-
γων· ἵνατί διέρρηξας τὰ ἱμάτια σου; ἐλθέτω
δὴ πρὸς με Ναυμάν, καὶ γινώσκω ὅτι ὁδὸν ὁρω-
φῆτης ἐν Ἰσραὴλ. 9 Καὶ ἦλθεν Ναυμάν ἐν
ἵππῳ καὶ ἄρματι, καὶ ἔστι ὅτι τῆς θύρας τοῦ
οἴκου Ἐλισαφέ. 10 Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐ-
τὸν Ἐλισαφὲ ἄγγελον, λέγων· πορευθεὶς λου-
σαι ἐπὶ ἰσχυρίᾳ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ὁπιστρέψῃ ἡ σὰρξ
σου σοί, καὶ χαθαρίσῃ. 11 Καὶ ἐθιμάσθη

Ναυμάν, καὶ ἀπῆλθεν, καὶ εἶπεν· ἰδὲ εἶπον, πρὸς
με πάντως ἐξελεύσεταί, καὶ ἡσέσται, καὶ ὁπιστρα-
φέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ αὐτοῦ, καὶ ὁπι-
στέσται πλὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ συνάξει
τὸ λεπρόν. 12 Ἐχὶ ἀγαθοὶ Ναεβανὰ καὶ Φαρ-
φάρ, ποταμοὶ Δαμασκῷ, ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα
Ἰσραὴλ; ὁ πορεύσας λούσας ἐν αὐτοῖς, καὶ πορεύσας
χαθαρίσῃ; καὶ ἐξέκλινεν καὶ ἀπῆλθεν ἐν
θυμῷ. 13 Καὶ ἠγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ
ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν· πᾶτερ, μέγαν λόγον
ἐλάλησεν ὁ ὁρωφῆτης πρὸς σέ, ἔχῃ ποιήσεις;
καὶ ὅτι εἶπεν πρὸς σέ, λούσαι καὶ χαθαρίσῃ. 14
Καὶ κατέβη Ναυμάν, καὶ ἐβαπτίσθη ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ ἐπὶ ἰσχυρίᾳ καὶ τὸ ῥῆμα Ἐλισαφέ. Καὶ
ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μι-
κροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη. 15 Καὶ ἐπέστρεψεν
πρὸς Ἐλισαφέ αὐτός, καὶ πᾶσα ἡ περιβολὴ
αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν, καὶ ἔστι εἰς ὁρώσων αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν· ἰδὲ δὴ ἐγινώσκω ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ἐν
πάντῃ τῇ γῇ, ὅτι ἄλλ' ἢ ἐν τῷ Ἰσραὴλ. καὶ
νῦν λάβε τίς ἐλπίαν παρὰ τοῦ δούλου σου.
16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαφέ· ζῇ Κύριος ὃς πῦρ ἐστίν
ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι. καὶ παρεβιάσθη
αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπέσθη. 17 Καὶ εἶπεν
Ναυμάν καὶ εἰ μὴ, δοθήτω δὴ τῷ δούλῳ σου
γῆμος ζούρας ἡμίσησιν ἀπὸ τῆς γῆς· ὅτι ἐποίη-
σεν ἔπ' ὁ δούλος σου ὁλοκαύτωμα καὶ θυσίαν
θεοῖς ἑτέροις ἄλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ τῷ ῥῆματι τέτρω. 18
Καὶ ἰδασταί Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ
ἐσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ῥιμμάν
πρὸς σὲ, καὶ αὐτὸς ἐπαναπαύσεται ὅτι
τῆς χειρὸς μου, καὶ πρὸς σὲ ἐν οἴκῳ Ῥιμ-
μάν ἐν τῷ πρὸς σὲ αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ῥιμμάν, καὶ
ἰλασθήσεται δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ
λόγῳ οὗτω. 19 Καὶ εἶπεν Ἐλισαφέ πρὸς
Ναυμάν· δεῦρο εἰς ἐφῆνιν· καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ
αὐτοῦ εἰς κεφαλαίαν τῆς γῆς [Ἰσραὴλ]. 20 Καὶ
εἶπεν Γιεζὶ τὸ παρθένον Ἐλισαφέ· ἰδὲ ἐφεί-
σατο ὁ κύριός μου τῷ Ναυμάν τῷ Σύρῳ τῷτο,
τῷ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ὅτι οἴκησεν ζῇ
Κύριος, ὅτι εἰ μὴ δραμῆται ὁπίσω αὐτοῦ, καὶ
λήψομαι πρὸ αὐτοῦ. 21 Καὶ εἰδὼς Γιεζὶ
ὅτι οὗτος τῷ Ναυμάν. καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναυμάν πρὸς
χρῆμα ὁπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαίτησιν αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ἄρματος, καὶ εἶπεν· εἰρήνη; 22 Καὶ
εἶπεν· εἰρήνη· ὁ κύριός μου ἀπέστειλάν με, λέγων·
ἰδὲ νῦν οὗτο ἦλθεν πρὸς με δύο παρθέναι ἐξ
οἴκου Ἐφραὶμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ὁρωφῆται· δις
δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου, καὶ δύο ἀλλασ-
σομένης φολάς. 23 Καὶ εἶπεν Ναυμάν· ἔχον
λάβει

Φαρφαρά

πορεύσας

γῆμος

Ῥιμμάν

ἀπὸ

αὐτοῦ

πρὸς σέ

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'.

ἰδίασαντο λάβε διτάλαντον ἀργυρίου. καὶ ἰδίατο αὐτόν,
 καὶ ἔδωκεν διτάλαντον ἀργυρίου οἱ δυὸν θυλά-
 κους, καὶ δύο σπλασμοὺς σολᾶς, καὶ ἔδωκεν
 ὅτι δύο παμάρια αὐτῷ, καὶ ἦσαν ἐμπροσθεν
 αὐτοῦ. 24 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκελεῖον, καὶ ἔλα-
 βεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ,
 καὶ ἐκαπέτειλεν τὸς ἄνδρας, καὶ ἐπορεύθησαν.
 25 Καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν, καὶ πρῆσθη πρὸς τὸν
 κύριον αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἐλισαμέ-
 πόθεν Γιεζέ; καὶ εἶπεν Γιεζέ, ὃ πεπόρευται ὁ
 δούλος σὸς ἔηθα καὶ ἔηθα. 26 Καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτόν Ἐλισαμέ ὅχι ἡ καρδία μὲ ἐπορεύθη,
 ὅτε ἐπέσρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἅματος εἰς συνάν-
 τησίν σου; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον, καὶ
 νῦν ἔλαβες [καὶ] τὰ ἱμάτια, καὶ ἰαυῶνας, καὶ
 ἀμπελῶνας, καὶ πόρδατα, καὶ βοᾶς, καὶ παῖ-
 δας, καὶ παμάρια. 27 Καὶ ἡ λέσρα Ναμ-
 μὴν κολληθήσεται οἱ σοί, καὶ οἱ τῷ σπέρματί
 σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξῆλθεν ὁκ τοῦ προσώ-
 που αὐτοῦ λελευσμοῦνος ὥσπερ χιόν.

λόγου τούτου· καὶ ἐχάλεσεν τὰς παῖδας αὐτῆς,
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτάς· ὅσα ἀναγγελεῖτέ μοι
τίς περὶδώσιν με βασιλεῖ Ἰσραὴλ; 12 Καὶ
εἶπεν εἰς τῶν παίδων αὐτῆς· ἔχ, κύριέ μου βα-
σιλεῦ· ὅτι Ἐλισαμέ ὁ περὶφύτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ
ἀναγγίλλει πρὸ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τὰς λό-
γους, οὓς ἐὰν λαλήσῃς αὐτῷ πρὸ ταμείῳ τῆ κοι-
τῆς σου. 13 Καὶ εἶπεν· δεῦτε, ἴδετε πᾶν αὐ-
τός, καὶ ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν. Καὶ ἀνήγ-
γειλαν αὐτοῖς, λέγοντες· ἰδοὺ ἐν Δωδαίμ.
14 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον, καὶ ἄρμα, καὶ
δυνάμιν βαρεῖαν· καὶ ἦλθαν νυκτός, καὶ περιέκυ-
κλωσαν τὴν πόλιν. 15 Καὶ ὠρθρυσεν λειτῦρ-
γὸς Ἐλισαμέ ἀναστῆναι, καὶ ἐξῆλθεν· καὶ ἰδοὺ
δυνάμις κυκλῶσα τὴν πόλιν, καὶ ἵππος, καὶ
ἄρμα· καὶ εἶπεν τὸ πωδαεῖον πρὸς αὐτόν· ὦ
κύριε, πῶς ποιήσομεν; 16 Καὶ εἶπεν Ἐλισ-
σαμέ· μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν
ἢ πρὸς τὰς μετ' αὐτῶν. 17 Καὶ περὶσσεύ-
ξατο Ἐλισαμέ, καὶ εἶπεν· Κύριε, ἀφ' ἡμῶν
δὴ τὰς ὀφθαλμοὺς τῶ πωδαεῖου, καὶ ἰδέτω.
καὶ δῆνοίξεν Κύριος τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς,
καὶ ἶδεν καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλήρες ἵππων, καὶ
ἄρμα πρὸς περικύκλῳ Ἐλισαμέ. 18 Καὶ
κατέβησαν πρὸς αὐτόν· καὶ περὶσσεύξατο Ἐ-
λισσαμέ πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν· πᾶταξόν
δὴ τούτο τὸ ἐθνὸν ἀρεσσία, καὶ ἐπάτα-
ξεν αὐτοὺς ἀρεσσία κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαμέ.
19 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὰς Ἐλισσαμέ· ἔχ αὕτη
ἡ ὁδὸς; καὶ ἔχ αὕτη ἡ πόλις; δεῦτε ὀπίσω μου,
καὶ ἀπάξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε·
καὶ ἀπήγαγεν αὐτὰς εἰς Σαμάρειαν. 20 Καὶ
ἐγένετο ὡς εἰσπλῖνον εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν
Ἐλισσαμέ· ἀνοιξόν δὴ, Κύριε, τὰς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῶν, καὶ ἰδέτωσαν. καὶ δῆνοίξεν Κύριος τὰς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδαν καὶ ἰδοὺ ἦσαν αἱ
μέσῃ Σαμαρείας. 21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ πρὸς Ἐλισαμέ, ὡς εἶδεν αὐτάς· εἰ πα-
πάξας πατάξω, πάτερ; 22 Καὶ εἶπεν· ἔ πα-
πάξεις, εἰ μὴ οὓς ἡχμαλώτους ἐν ῥομφαίᾳ
σου καὶ τῷ σὺν σου, οὐ τύπεις· ὡς οὖν ἄρτους
καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ φάγέτωσαν, καὶ
πέτωσαν, καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον
αὐτῶν. 23 Καὶ πῆρέθηεν αὐτοῖς ὡς οὖν ἄρτους
μεγάλου, καὶ ἔφαγον, καὶ ἔπιον· καὶ ἀπέσει-
λεν αὐτάς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐ-
τῶν· καὶ ἔπερσέν τοις ἐπὶ μοιόζωνι Συρίας τῶ
λαοῦ εἰς γλῶ Ἰσραὴλ. 24 Καὶ ἐγένετο μετὰ
ταῦτα, καὶ ἠθροισεν υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συ-
ρίας πᾶσαν τὴν πῆρεσιν αὐτῶν, καὶ ἀνέβη,

ἀναγλυφ

178701

οὐκ

ਉਕ

είσηλθεν

76021

Κ Ε Φ. 5.

ΚΑΙ εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν παροφθητῶν πρὸς Ἐλισαφάμ· ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἀνάπαυσίν σου, θεὸς ἀπ' ἡμῶν.

2 Πορεύσῃμεν δὴ ἕως τῷ Ἰορδάνου, καὶ λά-
βωμεν ἐκεῖθεν ἀπὸρροήν μίαν, καὶ ποιήσωμεν
ἐαυτοῖς ὁδὸν τῷ οἰκεῖν ἐκδ. καὶ εἶπει. δεῦτε.

3 Καὶ εἶπεν ὁ εἰς ὀβριανῶς· ὁμῶς μὲν πᾶν δό-
λων σὺ. Ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ παρὲν σοι. 4 Καὶ

ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα. 5 Καὶ ἰδοὺ ὁ εἰς

καταβαλὼν τὴν δοχὸν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπε-
σεν εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἐβόησεν, καὶ εἶπεν· ὦ κύ-

ειε, καὶ αὐτὸ κεχυμένον. 6 Καὶ εἶπεν ὁ
ἄνθρωπος τῷ θεῷ· πῶς ἔπες; Καὶ εἰδείξεν

αὐτὸς τὸν τόπον. καὶ ἀπέκλιζεν ξύλον, καὶ ἔρρι-
ψεν ἐκεῖ· καὶ ἐπεπόλασεν τὸ σίδωρον. 7 Καὶ

εἶπε· ὕψισον σεαυτῷ· καὶ ἔξέτινεν τὴν χεῖ-
ρα αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτό. 8 Καὶ βασιλεὺς

Συνείας ἡὺ πολέμῳς ἐν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐβγλυ-
σατο πρὸς τὰς παῖδας αὐτῶ, λέγων· εἰς τὸν

τόπον τόνδε πινά' ἐλμωνί' π' ἔμβαλας. 9 Καί
ἀπέστειλεν Ἐλισαμέ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ,

λέγον· φύλαξαι μὴ πῤελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τού-
τῳ, ὅτι συνέια ἐκδὲ χέκρυπται. 10 Καὶ ἀπέ-

στειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃν εἶ-
πεν αὐτῷ Ἐλισαίμ, καὶ διεστάτο αὐτῷ, καὶ

ἐφυλάξατο ἐκείνη ἡ μία ἐν δύο. 11 Καὶ
ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλείως Σευείας ἀεὶ τῷ

πάντες τῶσαν εἴτε ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῶν ἀπολελειμ-
μένων οἱ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδὲ εἰσὶν ὡς
πάν τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλείπει, καὶ ἀπο-
γελοῦμεν ἐκδὲ καὶ ὁλόμεθα. 14 Καὶ ἔλαβον
δύο ὀπίσθιας ἱππεὶς, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
λεὺς ὀπίσω τῷ βασιλεὺς Συρίας, λέγων· δι-
τί, καὶ ἰδεε. 15 Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω
αὐτῶν ἕως τῆς Ἰορδάνου, καὶ ἰδὲ πᾶσα ἡ ὁδὸς
πλήρης ἱματίων, καὶ σκευῶν, ὧν ἔρριψεν Συρία
οἱ τῷ θαμβήσας αὐτοῦ. καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄν-
θρωποι, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ. 16 Καὶ
ἐξῆλθεν ὁ ἄσας, καὶ διέκρινεν τὸν πρεσβυτά-
του Συρίας, καὶ ἐγένετο μέτρον σιμδάλεως σίκλου,
καὶ διέκρινεν κριθὰς σίκλου, καὶ τὸ ῥῆμα Κυ-
ρίου. 17 Καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν τὸν πρι-
στάτην, ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ὅτι τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, ὅτι τῆς πόλεως. καὶ συνεπάτησεν
αὐτὸν ὁ λαὸς ὅτι τῆς πόλεως. καὶ ἀπέθανεν,
καθὼς ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τῷ θεῷ, ὃς ἐλά-
λησεν οἱ τῷ καταστῆσαι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐ-
τόν. 18 Καὶ ἐγένετο καθὼς ἐλάλησεν Ἐλιο-
σαμὲ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων· διέκρινεν κριθὰς
σίκλου, καὶ μέτρον σιμδάλεως σίκλου. καὶ
ἔσα ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῇ αὐτὸν οἱ τῇ πόλει Σαμα-
ρείας. 19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ πριστάτης τῷ Ἐ-
λίουσαμὲ, καὶ εἶπεν· ἰδὲ Κύριε ποιῶ κατα-
ράξας οἱ τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσα τὸ ῥῆμα τῷ τοῦ;
καὶ εἶπεν Ἐλιοσαμὲ· ἰδὲ ὅφῃ τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου, καὶ ἐκείθεν ὁ φάγῃ. 20 Καὶ ἐγένετο
αὐτῷ οὕτως· καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς οἱ
τῇ πόλει, καὶ ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. Η΄

1 **Κ**ΑΙ Ἐλιοσαμὲ ἐλάλησεν πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα ἧς ἐξωπύρηνσεν τὸν υἱόν, λέγων·
ἀνάστη, καὶ δεῦρο σύ, καὶ ὁ οἶκός σε,
καὶ παροῖς οὗ εἰάν παροικήσεις, ὅτι κέκληκεν
Κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γὰρ ἦλθεν ἐπὶ
τὴν γῆν ἐπὶ ἔτη. 2 Καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ
ἐποίησεν κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλιοσαμὲ, καὶ ἐπορεύθη
αὐτῇ, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παροῖς οἱ γῆ
Ἀλλοφύλων ἐπὶ ἔτη. 3 Καὶ ἐγένετο μὲν τὸ
τέλος τῷ ἐπὶ ἔτη, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ
τῆς τῷ Ἀλλοφύλων, καὶ ἦλθεν βοήσας πρὸς τὸν
βασιλέα πρὸς τὸ οἴκου αὐτῆς, καὶ πρὸς τῶν
ἀρχῶν αὐτῆς. 4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλησεν
πρὸς Γιεζεὶ τὸ παῖδάριον Ἐλιοσαμὲ τῷ ἀνθρώ-
πῳ τῷ θεῷ, λέγων· διήγησαι δὴ μοι πάντα τὰ
μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ἐλιοσαμὲ. 5 Καὶ ἐγένετο
αὐτῷ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐξωπύρηνσεν

υἱὸν πεθικότα, καὶ ἰδὲ ἡ γυνὴ ἧς ἐξωπύρηνσεν
τὸν υἱόν αὐτῆς Ἐλιοσαμὲ, βοῶσα πρὸς τὸν βα-
σιλέα πρὸς τὸ οἶκου αὐτῆς, καὶ πρὸς τῶν ἀρχῶν
αὐτῆς. καὶ εἶπεν Γιεζεὶ, κύριε βασιλεῦ, αὐτῇ
ἡ γυνὴ, καὶ οὗτος υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐξωπύρηνσεν
Ἐλιοσαμὲ. 6 Καὶ ἐπληρώθησεν ὁ βασιλεὺς τῇ
γυναικί, καὶ διήγησας αὐτῇ. καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα, λέγων· ἐπίστρεψον
πάντα τὰ αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ γενήματα
τῆς ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐκατέλειπεν τὴν
γῆν, ἕως τῆς νῦν. 7 Καὶ ἦλθεν Ἐλιοσαμὲ εἰς
Δαμασκόν. καὶ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας
ἠρώσας. Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες· ἦκει
ὁ ἄνθρωπος τῷ θεῷ ἕως ὧδε. 8 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Ἀζάηλ· λαβεὶ οἱ τῇ χειρὶ σε
μαναὰ, καὶ δεῦρο εἰς ἀπάντησιν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
θεῷ, καὶ ἐπιζητήσῃ τὸν Κύριον πρὸς αὐτῷ,
λέγων, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης;
9 Καὶ ἐπορεύθη Ἀζάηλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ,
καὶ ἔλαβεν μανὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάν-
τα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκῷ, ἅσιν πωραρχοῦντο
καμύλων, καὶ ἦλθεν, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν πρὸς Ἐλιοσαμὲ· ὁ υἱός σε υἱὸς Ἀδερ, βα-
σιλεὺς Συρίας, ἀπέστειλόν με πρὸς σε, λέγων·
εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης; 10 Καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἐλιοσαμὲ· δεῦρο, εἰπον αὐ-
τῷ ζῶν, ζήσῃ καὶ ἔδειξέν μοι Κύριος ὅτι θα-
νάτω ἀποθάνῃ. 11 Καὶ πρῆξεν τῷ πωραρχῷ
αὐτοῦ, καὶ ἔθηκεν ἕως αἰμῶνός· καὶ ἐκλαυ-
σεν ὁ ἄνθρωπος τῷ θεῷ. 12 Καὶ εἶπεν Ἀ-
ζάηλ· τί ὅτι κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν· ὅτι
οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὰ
ὀχυρώματα αὐτῶν ὅσα ποστέλεις οἱ πύρι, καὶ
τῶς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν οἱ ρομφαῖα ἀποκτενεῖς,
καὶ τὰ νήπια αὐτῶν οἱ σείσεις, καὶ τὰς οἱ γα-
στρί ἐχθρὰς αὐτῶν ἀναρρήξεις. 13 Καὶ εἶπεν
Ἀζάηλ· τίς ὅστις ὁ δούλος σε [ὁ κύριε] ὁ κύριος
ὁ πεθικότας, ὅτι ποιήσῃ τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶ-
πεν Ἐλιοσαμὲ· ἔδειξέν μοι Κύριος σὲ βασιλεύοντα
ἐπὶ Συρίας. 14 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἐλιο-
σαμὲ, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ὅ, τι εἶπέν σοι Ἐλιοσαμὲ; Καὶ εἶ-
πεν· εἶπέν μοι, ζῶν ζήσῃ. 15 Καὶ ἐγένετο
τῇ ἐπαύριον, καὶ ἔλαβεν τὸ μαχῆρ, καὶ ἔβα-
ψεν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἀνέβησεν ἐπὶ τὸ πρῶτον
αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν· καὶ ἐβασίλευσεν
Ἀζάηλ ἀντ' αὐτοῦ. 16 Ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰω-
ράμ υἱὸς Ἀχαὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφάτ
βασιλεὺς Ἰούδα, [καὶ] ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς
Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα. 17 Υἱὸς πριάκοντα

καὶ δύο ἐτὶ ἡμεῖς οἱ τῷ βασιλεύει αὐτῶν· καὶ
 πεντήκοντα ἐτὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· 18 Καὶ
 βασιλεὺς ἐπορεύθη οἱ ὁδῷ βασιλείου Ἰσραὴλ, καθὼς ἐποίη-
 σεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἡ αὐ-
 τῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώ-
 πιον Κυρίου. 19 Καὶ οὕτως ἦλθεν Κύριος
 ἀφ' οὐρανοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν δούλον
 αὐτοῦ, καθὼς εἶπεν αὐτῷ δοῦμαι αὐτῷ ἀνέ-
 γιον, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας. 20 Ἐν
 ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθεν Ἐδὼμ ἐπὶ τὰς πα-
 ρας τῆς χειρὸς Ἰσάα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐφ' ἐαυ-
 τῷ βασιλεὺς. 21 Καὶ ἀνέβη Ἰωραμ εἰς Σιμὼν
 καὶ πάντα τὰ ἄρματα μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο
 αὐτῷ ἀναστάντες νυκτός, καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἐδὼμ
 τὸν κυκλώσαντα ἐπ' αὐτόν, καὶ τὸς ἀρχοντας
 τῶν ἁρμάτων, καὶ ἐφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκιώ-
 ματα αὐτοῦ. 22 Καὶ ἦλθεν Ἐδὼμ ὑπο-
 χάπτειν χειρὸς Ἰσάα ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
 Λομνᾶ τῆς. τότε ἦλθεν Λαβιὰ οἱ τῷ κατὰ ἐκείνῃ.
 23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωραμ, καὶ πάν-
 τα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἴδεν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπὶ
 οὐχ οἱ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰσάα·
 24 Καὶ κοιμήθη Ἰωραμ μετὰ τῶν πατέρων
 αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει
 Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ὀρχο-
 ζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Ἐν ἐτὶ δωδε-
 τῷ κατὰ τῷ Ἰωραμ υἱὸς Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
 ἐβασίλευσεν Ὀρχοζίας υἱὸς Ἰωραμ βασιλεὺς
 Ἰσάα. 26 Τὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν ἡμεῖς Ὀρχο-
 ζίας οἱ τῷ βασιλεύει αὐτοῦ, καὶ σκωπὸν εἶνα
 Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν οἱ Ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μη-
 τρὸς αὐτοῦ Γοθολία, θυγάτηρ Ἀμμεὶ βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ. 27 Καὶ ἐπορεύθη οἱ ὁδῷ οἶκος Ἀ-
 χαάβ, καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου,
 καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ· γαμβρὸς γὰρ οἶκος Ἀ-
 χαάβ ὅστις. 28 Καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωραμ
 υἱὸς Ἀχαάβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἀζαὴλ βασιλεὺς
 Ἀλλοφύλων ἐν Ῥαμὸθ Γαλαὰδ, καὶ ἐπάταξαν
 οἱ Σύριοι τὸν Ἰωραμ. 29 Καὶ ἐπέφρεν ὁ βα-
 σιλεὺς Ἰωραμ [πρὸς] τῷ ἱατρῷ αὐτοῦ οἱ Ἰεζ-
 ράβελ δὲ τῶν πληγῶν αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτόν οἱ
 Σύριοι οἱ Ῥαμὸθ, οἱ τῷ πολεμῶν αὐτόν μετὰ
 Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ Ὀρχοζίας υἱὸς Ἰω-
 ραμ βασιλεὺς Ἰσάα κατέβη τῷ ἰδεῖν τὸν Ἰωραμ
 υἱὸν Ἀχαάβ εἰς Ἰεζράβελ, ὅτι ἠρώσκει αὐτός.

Κ Ε Φ. Θ'.

ΚΑΙ Ἐλισαφὲς ὁ προφήτης ἐκάλεσεν εἶνα
 τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· ζῶσα τίς ὁσφύ σου, καὶ

λαβὲ τὸν φακὸν τῷ ἐλαίου τῷ ἐν τῇ χειρὶ σου,
 καὶ δώρε εἰς Ῥαμὸθ Γαλαὰδ. 2 Καὶ
 εἰσελεύσῃ εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ὅσον ἔσται Ἰσραὴλ
 υἱὸν Ἀμμεὶ καὶ εἰσελεύσῃ, καὶ ἀναστήσεις αὐτόν
 ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εἰσάξεις αὐ-
 τὸν εἰς τὸ παμμεῖον οἱ τῷ παμμεῖον. 3 Καὶ
 λήψῃ τὸν φακὸν τῷ ἐλαίου, καὶ ἐπιχεύῃς ἐπὶ
 τῷ κεφαλῷ αὐτοῦ, καὶ εἰπὼν· τίς λέγει
 Κύριος, κέχρικα σε εἰς βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ·
 καὶ ἀνοίξεις τῷ θυραν, καὶ φῶς, καὶ ὁ μνηστὴρ.
 4 Καὶ ἐπορεύθη τὸ παμμεῖον, ὁ προφήτης, εἰς
 Ῥαμὸθ Γαλαὰδ, 5 καὶ εἰσῆλθεν. Καὶ ἰδὼν
 οἱ ἀρχόντες τῆς διωμῆως ἐκάθισαν, καὶ εἶπεν
 λόγῳ μοι πρὸς σέ, ὁ ἀρχων. καὶ εἶπεν Ἰσ-
 ραὴλ πρὸς πᾶσα ὅσα πάντων ἡμεῖς, καὶ εἶπεν· πρὸς
 σέ, ὁ ἀρχων. 6 Καὶ ἀνέστη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
 τὸν οἶκόν, καὶ ἐπέχευεν τὸ ἐλαῖον ἐπὶ τῷ κεφα-
 λῷ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τίς λέγει Κύριος
 ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· κέχρικα σε εἰς βασιλεὺς ἐπὶ
 τὸν λαὸν Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. 7 Καὶ
 ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκόν Ἀχαάβ τῷ κυρίου σου
 ὅσα προσώπου μου, καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα σου
 τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν, καὶ τὰ αἵματα
 πάντων τῶν δούλων Κυρίου ὅσα χειρὸς Ἰεζάβελ,
 8 καὶ ὅσα χειρὸς ὅλου τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ, καὶ
 ἐξολοθρεύσεις τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ ὅσα πρὸς
 τοῖς, καὶ σκωπὸν, καὶ ἐγκαταλειμμένον
 οἱ Ἰσραὴλ. 9 καὶ δώσω τὸν οἶκόν τῷ Ἀχαάβ
 ὡς τὸν οἶκόν τῷ Ἰεζροάμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ ὡς
 τὸν οἶκόν Βαασὰ υἱὸς Ἀχά. 10 Καὶ τίς Ἰε-
 ζάβελ κατὰφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι τῷ
 Ἰσραὴλ, καὶ οὕτως ὁ θάψων. καὶ ἠνοῖξεν τῷ
 θυραν, καὶ ἐφυγεν. 11 Καὶ Ἰσραὴλ ἐξῆλθεν πρὸς
 τὸς πᾶδας τῷ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 εἰρήνη; τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπίληπτος ἔστος πρὸς
 σέ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα,
 καὶ τίς ἀδελφεῖς αὐτοῦ. 12 Καὶ εἶπεν ἄδι-
 κων ἀπάγγελος δὴ ἡμῖν. Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς
 αὐτούς· οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν πρὸς μέ, λέ-
 γων· τίς λέγει Κύριος, κέχρικα σε εἰς βα-
 σιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ. 13 Καὶ ἀκούσαντες ἔσπευ-
 σαν, καὶ ἔλαβον ἕνα τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ
 ἐθήκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Γαμὲ τῶν ἀνα-
 γαθῶν [ἐκείνην] καὶ ἐσάλπισαν οἱ κερα-
 τήν, καὶ εἶπεν· ἐβασίλευσεν Ἰσραὴλ. 14 Καὶ
 ἐμνηστέρη Ἰσραὴλ υἱὸς Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ναμμεὶ πρὸς
 Ἰωραμ. καὶ Ἰωραμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ῥαμὸθ αὐτὸς Ἰωραμ
 Γαλαὰδ, αὐτὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ δὲ πρὸς
 πᾶς Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας. 15 Καὶ ἀπέ-
 φρεν ὁ βασιλεὺς Ἰωραμ ἱατρῷ αὐτοῦ οἱ Ἰεζ-
 ράβελ

αὐτοὺς ἐρεῖλ δὲ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπάσαν αὐτὸν οἱ Σύ-
ροι ἐν τῇ πολέμῳ αὐτὸν μετὰ Ἀζαήλ βασι-
λέως Συρίας, καὶ εἶπεν Ἰησὺς· εἴ ἐστι ψυχὴ ὑμῶν
μετ' ἐμοῦ, μὴ ἐξέλθῃτε ἀφ' ἀποδοῦνός ἐκ τῆς
ἀπὸ πηλῆνας πόλεως τῆς πορδῶναι, καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰε-
ραμμάθι ἐρεῖλ. 16 Καὶ ἵππυσεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθη,
καὶ κατέβη εἰς Ἰεζράελ, ὅπῃ Ἰωραμ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐπεσφύετο ἐν Ἰεζράελ δὲ τῇ πο-
λεμῳαί, ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Ἀραμίμ ἐν
τῇ Ῥαμμαθ, ἐν τῇ πολέμῳ μὲν Ἀζαήλ βασι-
λέως Συρίας, ὅπῃ αὐτὸς δυνατὸς, καὶ ἀνὴρ δυνά-
μειος ἐκοιμήθη ἐκεῖ. καὶ Ὁρχίας βασιλεὺς Ἰού-
δα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωραμ. 17 Καὶ ὁ σκο-
πὸς ἀνέβη ὅπῃ τὸν πύργον ἐν Ἰεζράελ, καὶ εἶ-
δεν τὸν κοινορτὸν Ἰησὺς ἐν τῇ αὐτῇ πύργῳ, καὶ
καὶ εἶπεν· κοινορτὸν ἐγὼ βλέπω. καὶ εἶπεν Ἰω-
ραμ· λάβε δὲ πλάτῃ, καὶ ἀπέστειλον ἐμὲ προ-
αἶν αὐτῷ, καὶ εἰπάτω· ἡ εἰρήνη; 18 Καὶ
ἐπορεύθη δὲ πλάτῃς ἵππῃς εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν· τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς· ἡ εἰρήνη; καὶ
εἶπεν Ἰησὺς· τί σοι, καὶ εἰρήνη; ὅπῃ σφραγεῖς τὸ
ὀπίσω μου. καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων·
ἦλθεν ὁ ἀγγελὸς ἕως αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀνέσφρα-
γεν. 19 Καὶ ἀπέστειλεν δὲ πλάτῃς ἵππῃς δευτέρῃ,
καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν· τάδε λέγει ὁ
βασιλεὺς· ἡ εἰρήνη; καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· τί σοι, καὶ
εἰρήνη; ἀπεσφραγεῖς εἰς τὰ ὀπίσω μου. 20 Καὶ ἀπήν-
τησεν ὁ σκοπὸς, λέγων· ἦλθεν ἕως αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀνέσφραγεν, καὶ ὁ ἄγων ἦγεν τὸν Ἰησοῦν ὡς
Ναμμοῦ, ὅπῃ ἐν πύργῳ ἐγένετο. 21 Καὶ
εἶπεν Ἰωραμ· ζευξόν. καὶ ἐζευξαν ἄρμα· καὶ
ἐξῆλθεν Ἰωραμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ὁρχί-
ας βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῇ ἄρματι αὐτοῦ,
καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Ἰησὺς, καὶ εὗρον αὐ-
τὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαί τῆς Ἰεζραήλ. 22 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἰδὲν Ἰωραμ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
εἶπεν· ἡ εἰρήνη, Ἰησοῦς; καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· τί εἰρήνη;
ἐπὶ αἱ πορνεῖαι Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου, καὶ
τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά. 23 Καὶ ἐπέ-
σφραγεν Ἰωραμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἔφυγεν·
καὶ εἶπεν πρὸς Ὁρχίαν· ὁ δὲ Ὁρχίας. 24 Καὶ
ἐπλησεν Ἰησὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῇ τοξῇ, καὶ
ἐπάταξεν τὸν Ἰωραμ ἀναμέσον τῶν βραχιόνων
αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν τὸ βέλτερον αὐτοῦ ἀφ' αὐτοῦ
καρδίας αὐτοῦ. καὶ ἔκαμψεν ὅπῃ τὰ γόνατα
αὐτοῦ. 25 Καὶ εἶπεν πρὸς Βαδεδάρ τὸν πρι-
στάτην αὐτοῦ· ρίψαι αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι τῆς
ἀγροῦ Ναβουθαί τῆς Ἰεζραήλ, ὅπῃ μνημονεύω,
ἐγὼ καὶ σύ ὅπῃ ἐκτελέσετε ὅπῃ ζεύγη ὀπίσω Ἀ-
χαάβ τῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ἐλάβεν ἐπ'

αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο. 26 Εἰ μὴ τὰ αἵματα ῥήμα
Ναβουθαί, καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον
ἐχθρὸς, φησὶν Κύριος, καὶ ἀναποδώσω αὐτῷ ἐν
τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶν Κύριος. Καὶ νῦν ἄρας
δὴ ρίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι, καὶ τὸ ῥήμα Κυ-
ρίου. 27 Καὶ Ὁρχίας βασιλεὺς Ἰούδα εἶ-
δεν, καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαθθάν. Καὶ εἶδωξεν ὀπί-
σω αὐτοῦ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, καί γε αὐτόν. καὶ
ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄρματι πρὸς τὴν ἀνα-
βαίνειν Γαί, ἡ ὅστις Ἰεζαάμ· καὶ ἔφυγεν εἰς
Μαγδω, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 28 Καὶ ἐνβί-
βασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ τάφῳ αὐτοῦ, μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, ἐν πύλῃ Δαυὶδ. 29 Καὶ ἐν
ἐτὶ ἐνδεκάτῳ [υἱοῦ] Ἰωραμ υἱὸς Ἀχαάβ, βασι-
λέως Ἰσραὴλ, ἐβασίλευσεν Ὁρχίας ὅπῃ Ἰούδα. 30
Καὶ ἦλθεν Ἰησὺς εἰς Ἰεζράελ. καὶ Ἰεζάβελ
ἠκούσεν, καὶ ἐβίβαστο τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῆς,
καὶ ἠγάθυνεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ διέκυ-
ψεν ἀφ' αὐτῆς τῆς θυεῖδος. 31 Καὶ Ἰησὺς εἰσεπο-
ρεύετο ἐν τῇ πόλει. καὶ εἶπεν, ἡ εἰρήνη Ζαμβρί,
ὁ φονεὺς τῆς κυρίου αὐτοῦ; 32 Καὶ ἐπῆρ-
εν τὸ πρῶτον αὐτοῦ εἰς τὴν θυεῖδα, καὶ εἶπεν·
πῶς εἶ σύ; κατέβηθι μετ' ἐμῶν. καὶ κατέκρυψεν
πρὸς αὐτὸν πρὸς εὐνοῦχοι. 33 Καὶ εἶπεν·
κυλίσατε αὐτὴν. καὶ ἐκύλισαν αὐτήν, καὶ ἐξάντησεν
τῆς αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν ποταμὸν, καὶ πρὸς
τῆς ἵππων, καὶ συνεπάτησαν αὐτήν. 34 Καὶ
εἰσῆλθεν, καὶ ἔφαγεν, καὶ ἔπιεν, καὶ εἶπεν· ὅπῃ
σκέφαοι δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην, καὶ
θάψατε αὐτήν, ὅπῃ θυγάτηρ βασιλέως ὅστις.
35 Καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτήν, καὶ ἔχ-
οντες ἐν αὐτῇ ἄλλο πᾶν τὸ κρανίον, καὶ οἱ πό-
δες, καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν. 36 Καὶ ἐπέ-
σφραξαν, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς. καὶ εἶπεν· λό-
γος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χεὶρὶ Ἠλίου τῷ
Θεοβίτῃ, λέγων· ἐν τῇ μερίδι Ἰεζράελ κατε-
φάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζάβελ. 37 Καὶ
ἔσται τὸ θνησιμῶν Ἰεζάβελ ὡς κορμὴ ὅπῃ προσώ-
που τῆς ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζράελ, ὥστε μὴ εἰ-
πεῖν αὐτοῦ, Ἰεζάβελ.

Κ Ε Φ. Ι΄.

ΚΑΙ τῇ Ἀχαάβ ἐβδόμηκοντα υἱοὶ ἐν
Σαμαρείᾳ καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς βιβλίον,
καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τῶν
ἀρχόντων Σαμαρείας, πρὸς τῶν πρῶτον, καὶ
πρὸς τῶν πρῶτον Ἀχαάβ, λέγων· 2 Καὶ
νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς,
καὶ μετ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τῆς κυρίου ὑμῶν, καὶ μετ'
ὑμῶν

ἡμῶν τὸ ἄρμα, καὶ οἱ ἵπποι, καὶ αἱ πόλεις
 ὀχυραί, καὶ τὰ ὄπλα. 3 Καὶ ἤφιαθε τὸν
 ἀγαθόν, καὶ τὸν εὖδῃ ἐν τοῖς υἱοῖς τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
 καὶ καταστήσῃτε αὐτὸν ὅτι τὸν θεόν τῷ πατρὶ
 αὐτοῦ, καὶ πολεμήσῃτε ὑπὲρ τῷ οἴκου τῷ κυ-
 είου ὑμῶν. 4 Καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα σφό-
 δρα, καὶ εἶπον· ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὗκ ἔση-
 σαν ἕξ ἑαυτῶν αὐτῷ, καὶ πῶς σησόμεθα
 ἡμεῖς αὐτοί; 5 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ ὅτι τῷ οἴκῳ,
 καὶ οἱ ὅτι τῆς πόλεως, καὶ οἱ τοιαύτοι, καὶ
 αἱ πηληγοὶ πρὸς Ἰηθ, λέγοντες· πῶδες σὺ ἡμεῖς
 αὐτοί, καὶ ὅτι εἰς εἴπης πρὸς ἡμᾶς ποιήσο-
 μεν, οὐ βασιλεύσομεν ἀνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν
 ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν. 6 Καὶ ἔγραψεν
 πρὸς αὐτοὺς βιβλίον δεύτερον, λέγων· εἰ ἐμοὶ
 ἡμεῖς, καὶ τῆς φωνῆς μὴ ὑμεῖς εἰσακούετε, λα-
 βετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν πῶν ἡῶν τῷ κυρίου
 ἡμῶν, καὶ στέγγετε πρὸς με, ὡς ἡ ὥρα αὐ-
 εῖον, εἰς Ἰεζραὲλ. Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἦσαν
 ἐβδομήκοντα ἄνδρες, οὗτοι ἄνδρες τῆς πόλεως
 ἐξέστρεφον αὐτοὺς. 7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθεν τὸ
 βιβλίον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔλαβον τῆς υἱοὺς τῆς
 βασιλείας, καὶ ἔσφαξαν ἐβδομήκοντα ἀνδρας,
 καὶ ἔθηκεν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρβύλλοις,
 καὶ ἀπέστειλαν αὐτάς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζραὲλ.
 8 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος, καὶ ἀπήγγειλεν, λέ-
 γων· ἦνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τῆς βασι-
 λεύας. καὶ εἶπεν· ἦτε αὐταῖς βομῶν δύο πρὸς
 τὴν θύραν τῆς πόλεως εἰς τὸ ὄριον. 9 Καὶ
 ἐγένετο ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐξῆλθεν, καὶ ἔστη, καὶ
 εἶπεν πρὸς πάντα τὸν λαόν· Δίχαμι ὑμεῖς, ἰδοὺ
 ἐγὼ εἰμι σιωπεράφιον ὅτι τὸν κύριόν μου, καὶ
 ἀπέκλεισα αὐτόν. Καὶ τίς ἐπάταξεν πάντας τῶ-
 ντες; 10 Ἰδοὺ ἀφ' ὧν, ὅτι ἐπεσείσθη ὁ πᾶς
 τῷ ῥήματι τοῦ κυρίου εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐλάλησεν
 κύριος ὅτι τὸν οἶκον Ἀχαάβ. καὶ κύριος ἐποίη-
 σεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἠλίου.
 11 Καὶ ἐπάταξεν Ἰηθ πάντας τῶν ἐν τῷ οἴκῳ
 Ἀχαάβ καταλείψας οἱ τῷ Ἰεζραὲλ, καὶ
 πάντας τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν γυναικῶν αὐ-
 τοῦ, καὶ τῶν ἱερέων αὐτοῦ, ὥστε μὴ καταλιπεῖν
 αὐτῷ καταλείμμα. 12 Καὶ ἀνέστη, καὶ ἦλ-
 θεν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμαρείαν, αὐτὸς ἐν Βα-
 σακὰ τῷ παιδὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ. 13 Καὶ
 Ἰηθ εὗρεν τῶν ἀδελφῶν Ὀχαζίου βασιλέως Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ εἶπεν· τίτες ὑμεῖς; καὶ εἶπον· οἱ ἀδελ-
 φοὶ Ὀχαζίου ἡμεῖς, καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην
 τῷ υἱῷ τῆς βασιλείας, καὶ τῷ υἱῷ τῆς δυνα-
 σεύσεως. 14 Καὶ εἶπεν· συλλάβετε αὐτοὺς
 ζῶντας. Καὶ συλλαβόντες αὐτοὺς ζῶντας, καὶ
 ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαθακὰδ, παρασκήντια
 καὶ δύο ἀνδρας· καὶ καταλίπειν ἀνδρα ἐξ αὐτῶν.
 15 Καὶ ἐπορεύθη ὁ κείδης, καὶ εὗρεν τὸν Ἰωνα-
 δὰ υἱὸν Ῥηαβ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ ἐν-
 λόγησεν αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἰηθ· εἰ
 ἔστιν [μετὰ σὺ] καρδία σου εὐθεία, καὶ δὲ ἡ
 καρδία μου μετὰ τῆς καρδίας σου; καὶ εἶπεν
 Ἰωναδάβ· ἔστιν. καὶ εἶπεν Ἰηθ· καὶ εἰ ἔστιν, δός
 τὴν χειρά σου. καὶ ἔδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
 καὶ ἀνέβιβασιν αὐτὸν πρὸς αὐτόν ὅτι τὸ ἄρμα,
 16 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· δούρο μετ' ἐμοῦ, καὶ
 ἴδε ἐν τῷ ζῆλῳ μετὰ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκρί-
 θισιν αὐτόν ἐν τῷ ἄρμα αὐτοῦ, 17 καὶ
 εἰσῆλθεν εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἐπάταξεν πάντας
 τῶν καταλείψας τῷ Ἀχαάβ ἐν Σαμαρείᾳ,
 ὥς τῶ ἀφθόνῳ αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου,
 καὶ ἐλάλησεν πρὸς Ἠλίου. 18 Καὶ συνέθροισεν
 Ἰηθ πάντα τὸν λαόν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς.
 Ἀχαάβ ἐδύλωσεν τῷ Βάαλ ὄλγος, Ἰηθ δου-
 λώσῃ αὐτῷ πολλά. 19 Καὶ νῦν πάντες οἱ
 πεσόντες τῷ Βάαλ, πάντας τῶν δούλων αὐ-
 τοῦ, καὶ τῶν ἱερέων αὐτοῦ καλέσατε πρὸς με,
 ἀνὴρ μὴ ὅπισκεπτήτα, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ
 Βάαλ· πᾶς ὅς ἐστιν ὅπισκεπτή, καὶ ζῆσται. καὶ
 Ἰηθ ἐποίησεν ἐν πεινισμῷ, ἵνα ἀπολέσῃ τῶν
 δούλων τῷ Βάαλ. 20 Καὶ εἶπεν Ἰηθ· ἀγά-
 σατε ἱερεῖας τῷ Βάαλ. καὶ ἐκήρυξαν. 21 Καὶ
 ἀπέστειλεν Ἰηθ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἦλθον πάν-
 τες οἱ δούλοι τῷ Βάαλ· καὶ καταλίφθη ἀνὴρ ὅς
 ἐπαρεγένετο. Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τῷ
 Βάαλ· καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τῷ Βάαλ σῶμα
 εἰς σῶμα. 22 Καὶ εἶπεν Ἰηθ τοῖς ὅτι τῷ
 Μιστάαλ· ἔξαγάγετε ἐνδυμα ἅπαν τῶν δού-
 λων τῷ Βάαλ. καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ φοιτῆς.
 23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰηθ, καὶ Ἰωναδάβ υἱὸς Ῥη-
 ραβ εἰς οἶκον τῷ Βάαλ, καὶ εἶπεν τοῖς δούλοις τῷ
 Βάαλ· ἐρευνησάτε καὶ ἴδετε, εἰ ἔστιν μετ' ὑμῶν
 τῷ δούλῳ κυρίου, ὅτι ἄλλ' ἢ οἱ δούλοι τῷ
 Βάαλ μονώτατοι. 24 Καὶ εἰσῆλθεν τῷ ποιῶ-
 σαι τὰ θυμιάματα, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα
 καὶ Ἰηθ ἔταξεν ἐαυτῷ ἕξ ὀλοκαυτῶματα ἀνδρας,
 καὶ εἶπεν· ἀνὴρ ὅς ἐστιν ἀφροσύνη ὁπότε ἀν-
 δρῶν ὡς ἐγὼ ἀνάγω ὅτι χεῖρας ὑμῶν, ἡ ψυχὴ
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. 25 Καὶ ἐγέν-
 ητο ὡς συνετέλεστον ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωσιν,
 καὶ εἶπεν Ἰηθ τοῖς καταπύχουσιν, καὶ τοῖς τρι-
 στάταις· εἰσέλθοντες πατάξατε αὐτούς, ἀνὴρ μὴ
 ἐξέλθῃτε ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξεν αὐτούς ἐν
 σῶματι ῥομφαίας, καὶ ἔφθισαν οἱ καταπύχοντες,
 καὶ οἱ τριστάται. Καὶ ἐπορεύθησαν ὥς πόλεως
 οἴκου

ΚΕΦ. ΙΑ'. ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'.

Βασιλέως οίκου τῷ Βάαλ. 26 Καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στή-
 λην οἴκου τῷ Βάαλ, καὶ στήσαντες αὐτήν.
 27 Καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τῷ Βάαλ,
 καὶ κατεῖλαν τὸν οἶκον τῷ Βάαλ, καὶ ἔπαζαν
 αὐτὸν εἰς λυτρώνας ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
 28 Καὶ ἠράπισεν Ἰσὺς τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραὴλ.
 29 Πλὴν τῶν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ
 ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη Ἰσὺς ἀπὸ
 ὅπως αὐτοῦ. αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαὶ αἱ ἐν
 Βαβυλῶν, καὶ ἐν Δάν. 30 Καὶ εἶπεν Κύριος
 πρὸς Ἰσὺς· ἀνθ' ὧν ὅσα ἠγάθυνας ποιῆσαι τὸ
 εὐθὺς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ πάντα ὅσα ἐν τῇ
 καρδίᾳ μου ἐποίησας πρὸ οἴκῳ Ἀχαάβ, υἱοῦ τέ-
 ταρδοι καθήσονται σοι ὅτι θένου Ἰσραὴλ.
 31 Καὶ Ἰσὺς οὐκ ἐφύλαξεν πορεύεσθαι ἐν νόμῳ
 Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ· ὅτι
 ἐπάνωθεν ἀπέστη ἀπάνωθεν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοάμ ὃς ἐξήμαρ-
 τεν τὸν Ἰσραὴλ. 32 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ-
 ναις ἤρξατο Κύριος συγκόπειν ἐν παντὶ ὀρέῳ
 Ἰσραὴλ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀζάηλ ἐν παντὶ
 ὀρέῳ Ἰσραὴλ. 33 Σπὸ τῷ Ἰορδάνῃ καὶ ἀνα-
 Γαλααδί τοὺς ἡλίας πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ τῷ Γαδδί,
 καὶ τῷ Ραββὶ, καὶ τῷ Μαϊααδί, σπὸ Ἀερὸν
 ἢ ἐστὶν ὅτι τῷ χείλεσι τῷ χιμαρὶν Ἀριέν, καὶ
 τῷ Γαλααδ, καὶ τῷ Βασάν. 34 Καὶ ἔλα-
 ληπα τῶν λόγων Ἰσὺς, καὶ πάντα ὅσα ἐποίη-
 σεν, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ ταῖς συνά-
 ρχαις αἱ σιωπῆσαι, οὐκ ἰδὲ τῷτα γυμνασμοὺς
 ὅτι βίβλεις λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσι
 Ἰσραὴλ; 35 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰσὺς μετὰ τῶν
 πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐθαψάν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ·
 καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
 36 Καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐβασίλευσεν Ἰσὺς ὅτι Ἰσ-
 ραὴλ, εἰκοσιεπτὲς ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

ΚΑΙ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν
 ὅτι ἀπέθανεν οἱ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώ-
 λεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας.
 2 Καὶ ἔλαβεν Ἰωαβὰ, θυγατέρα τῷ βασιλεῶς
 υἱὸν Ἀζία Ἰωαβὰ, ἀδελφὴν Ὀχοζίου, τὸν Ἰωὰς υἱὸν Ὀχοζίου,
 καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τῷ βα-
 σιλεῶς τῶν θανάτων, αὐτὸν καὶ τὴν προ-
 φῶν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῶν κληῶν, καὶ ἐκρυ-
 ψεν αὐτὸν σπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ Γοθολίας, καὶ ὅτι ἐθα-
 νατώθη. 3 Καὶ ἔτι μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ Κυ-
 ρίου κρυβόμενον ἔξ ἔτη. Καὶ Γοθολία βασι-
 λεύουσα ὅτι τῆς γῆς. 4 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ
 ἐβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωαβὰ, καὶ ἔλαβεν τὴν
 ἐκδοτὰρχους, τὸν Χορρέι, καὶ τὸν Ῥασίμ, καὶ

ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ
 δέδωκεν αὐτοῖς ἀφ' ὧν κλέβει Κυρίου, καὶ ὥρμισεν
 αὐτοὺς ἐν τῇ ἀφ' ὧν κλέβει Κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐ-
 τοῖς Ἰωαβὰ τὸν υἱὸν τῷ βασιλεῶς, 5 καὶ
 ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· οὕτως ὁ λόγος ὅτι
 ποιήσετε τὸ τρίτον ἐξ ὧν εἰσελθέτω τὸ σάβ-
 βατον, καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκου τῷ βα-
 σιλεῶς ἐν τῇ πυλῶνι, 6 καὶ τὸ τρίτον ἐν
 πύλῃ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπί-
 σθεν τῶν ὡφρατέρων, καὶ φυλάξατε τὴν φυ-
 λακίαν τῷ οἴκῳ. 7 Καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν,
 πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξου-
 σιν τὴν φυλακίαν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βα-
 σιλέα. 8 Καὶ κυκλώσατε ὅτι τὸν βασιλέα
 κύκλῳ ἀνήρ, καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ ὁ ἐκπορεύμενος εἰς τὴν Σαδνῶν, ἀπο-
 θρεῖται. Καὶ ἠνέοντο μὲν τῷ βασιλεῶς ἐν τῷ
 ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν, καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι
 αὐτόν. 9 καὶ ἐποίησαν οἱ ἐκδοτὰρχοι πάν-
 τας ὅσα ἐνετείλατο Ἰωαβὰ ὁ σιωπῆσαι. Καὶ ἔλα-
 βεν ἀνὴρ τὴν ἀνδρᾶς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκπορευο-
 μένος τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων
 τὸ σάββατον, καὶ ἐπὶ τὸν πρὸς Ἰωαβὰ τὸν
 ἱερέα. 10 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἐκδοτὰρ-
 χαις τὴν σιωπῆσαι, καὶ τὴν τρωπὸς τῷ βα-
 σιλεῶς Δαυὶδ τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 11 Καὶ
 ἐποίησαν οἱ ὡφρατέρων ἀνὴρ, καὶ τὸ σκεῦος
 αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ σπὸ τῆς ὁμίας τῷ οἴκῳ
 τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὁμίας τῷ οἴκῳ τῆς ἐναντίας τῷ θυ-
 σιαστηρίῳ, καὶ τῷ οἴκῳ ὅτι τὸν βασιλέα κύκλῳ.
 12 Καὶ ἐξάπεμψεν τὸν υἱὸν τῷ βασιλεῶς, καὶ
 ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ Νεζέρ, καὶ τὸ μαρτύριον,
 καὶ ἐβασίλευσεν αὐτόν, καὶ ἐχρυσεν αὐτόν. Καὶ
 ἐκρύψαν τῇ χειρὶ, καὶ εἶπαν· ζήτω ὁ βασιλεὺς.
 13 Καὶ ἤκουσεν Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν ὡφ-
 ρατέρων τῷ λαῷ, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν λαόν
 εἰς οἶκον Κυρίου, 14 καὶ εἶδεν, καὶ ἰδὲ ὁ βα-
 σιλεὺς εἰσῆκει ὅτι τῷ θυλῷ καὶ τὸ κείμενον
 καὶ οἱ ὡδοί, καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασι-
 λέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων, καὶ
 σάλπιγγον ἐν σάλπιγγιν. Καὶ διέρρηξεν Γοθο-
 λία τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ ἐβόησεν, σιῶδεσμος,
 σιῶδεσμος. 15 Καὶ ἐνετείλατο Ἰωαβὰ ὁ ἱε-
 ρεὺς τοῖς ἐκδοτὰρχαις τοῖς ὀπισκόποις τῆς δυ-
 νάμεως, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἔξαγάγετε
 αὐτὴν ἐκ τῶν Σαδνῶν, καὶ ὁ ἐκπορεύ-
 μένος ὀπίσω αὐτῆς θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ·
 ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, καὶ [εἰ] μὴ σποδῆναι ἐν οἴκῳ
 Κυρίου. 16 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ χεῖρας, καὶ
 εἰσῆλθεν ὁδὸν εἰσὸς τῶν ἱππῶν οἴκῳ τῷ βασιλεῶς,

καὶ ἀπέθνηκεν ἐκεῖ. 17 Καὶ διέβητο Ἰωακὴμ
ἀφ' Ἀθήκων ἀναμέσον Κυρίου, καὶ ἀναμέσον τῷ
βασιλεῶς, καὶ ἀναμέσον τῷ λαῷ, τῷ ἔσται εἰς
λαὸν πρὸ Κυρίου καὶ ἀναμέσον τῷ βασιλεῶς,
καὶ ἀναμέσον τῷ λαῷ. 18 Καὶ εἰσῆλθεν πᾶς

К Е Ф. ІВ.

ΕΝ ἑτα ἑδωμ τῷ ἱνα ἑασίλθαι
 ἑως, καὶ παταρίκον ἑτη ἑασί
 λθουσι ἐν ἑρευναλήμ, καὶ ὄνομα
 τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀδία ἐκ τῆς Βιρταδέε

2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωαὴς τὸ εὐθὺς ὁρώπον Κυρίου
πᾶσι τοῖς ἡμέτεροις ὡς ὁρώπον αὐτοῖς Ἰωαδὰς
ὁ ἱερεὺς. 3 Πλὴν πᾶν ὑψηλὸν ἐμετράθη-
σαν, καὶ ὡς ἐπ' ὁ λαὸς ἐδυσαίετο, καὶ ἐδυ-
μίον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. 4 Καὶ εἶπεν Ἰωαὴς

αὐτοῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ ὄνομα Ἀμμασθε. οἱ
 οὐκ ἄνθρωποι οἴκου Κυρίου. Καὶ ἔδωκεν οἱ
 ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν γαβὴν πᾶν τὸ ἀργύριον
 τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου [Κυρίου]. 10 Καὶ
 ἐγένετο ὡς εἶδον αὐτοὶ, ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον οὗ
 ἵδεν αὐτὸν
 τῇ κιβωτῇ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τῷ βασι-
 λεύῳ, καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἐσφινξαν, καὶ
 ἡλείθμισαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυ-
 ρίου. 11 Καὶ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοι-

Ἰσραὴλ λεύσει ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτῆς
 Ἰωαδὴν ἐξ Ἱερουσαλὴμ. 3 Καὶ ἐποίησεν τὸ
 εὖθες ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς
 Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτῆς. Κατὰ πάντα ὅσα ἐποίη-
 σεν Ἰωὰς ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐποίησεν. 4 Πλὴν
 οὐκ ἐποίησεν ὡς ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν, καὶ
 ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. 5 Καὶ ἐγένετο ὅτι
 χαίρουσιν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐπά-
 ταξεν τὰς δόλους αὐτῆς τὰς παταξάντας τὸν
 βασιλέα, τὸν πατέρα αὐτῆς. 6 Καὶ τὰς ἡμέρας
 τῆς παταξάντων οὐκ ἐθανάτωσεν, καὶ ὡς γέ-
 νοιτο ἐν βίβλῳ νόμων Μωσῆ, ὡς οὐκ ἐτάξατο
 Κύριος, λέγων· οὐκ ἀποθάνουσιν πατέρες ὑπὲρ
 υἱῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθάνουσιν ὑπὲρ πατέρων·
 ὅτι ἅλ' ἢ ἕκαστος ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς ἀπο-
 θνήσκειται. 7 Αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν Ἐδὼμ ἐν
 Γεμελά δέκα χιλιάδας, καὶ συνέλαβεν τὴν
 σφέτην αὐτοῦ τὴν πολέμῳ, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνο-
 μα αὐτῆς Ἰεκδοὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
 8 Τότε ἀπέστειλεν Ἀμασίας ἀγγέλος πρὸς Ἰωὰς,
 υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰου βασιλέως Ἰσραὴλ, λέ-
 γων· δὺες ὀφθῶμεν προσώποις. 9 Καὶ ἀπέ-
 στειλεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμασίαν
 βασιλέα Ἰδδα, λέγων· ὁ ἄρχων ὁ ἐν τῇ Λιβάνῳ
 ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῇ Λι-
 βάνῳ, λέγων· δὸς τὴν θυγατέρα σου τῇ υἱῷ μου
 εἰς γυναῖκα, καὶ δύνῃται τὰ θεῖα τῷ ἀγγε-
 λῷ σου ἐν τῇ Λιβάνῳ, καὶ συνεπάτησαν τὸν ἄρχοντα.
 10 Τύπῳ ἐπάταξας τὴν Ἰδδαμίαν, καὶ ἐπῆ-
 ρέν σε ἡ καρδία σου, οὐδὲ ξάσθητι καὶ θνήσκῃς
 ἐν τῇ οἰκῇ σου, καὶ ἵνα πῇ εἰς ἐκείνην ἡ καρδία σου·
 καὶ πεσὴ σὺ, καὶ Ἰδδα μετὰ σοῦ. 11 Καὶ
 οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας. Καὶ ἀνέβη Ἰωὰς βασι-
 λεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν προσώποις, αὐτὸς,
 καὶ Ἀμασίας βασιλεὺς Ἰδδα ἐν Βηθσαμὺν τῇ
 τῆς Ἰδδαίας. 12 Καὶ ἐπῆλθεν Ἰδδα ἀπὸ
 προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκή-
 νωμα αὐτῆς. 13 Καὶ τὸν Ἀμασίαν βασιλέα
 Ἰδδα υἱὸν Ἰωὰς υἱοῦ Ὀχοζίου ἐλάβεν Ἰωὰς υἱὸς
 Ἰωάχαζ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βηθσαμὺν. Καὶ
 ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ διέκοψεν ἐν τείχει
 Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ πύλῃ Ἐφραὴμ, ἕως τῆς πύ-
 λης τῆς γωνίας, τετρακοσίας πήχους. 14 Καὶ
 ἐλάβεν τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργίον, καὶ πάντα
 τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θη-
 σαυροῖς αὐτῆς τῆς βασιλείας, καὶ τὰς ἡμέρας τῶν συμ-
 μίξεων, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμαρείαν. 15 Καὶ
 τὰ λοιπὰ πᾶσι λόγοις Ἰωὰς, ὅσα ἐποίησεν ἐν δι-
 ναστείᾳ αὐτῆς, ἃ ἐπολέμησεν μετ' Ἀμασίαν βασι-
 λέως Ἰδδα, οἷον ἰδὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βί-

βλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσ-
 ραὴλ· 16 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετ' τῶν πα-
 τέρων αὐτῆς, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν
 βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς
 αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐποίησεν Ἀμεσίας υἱὸς
 Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰδδα μετὰ τὸ ἀποθνήσκειν Ἰωὰς
 υἱὸν Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ, πεντεκαίδεκα
 ἔτη. 18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσίαν,
 καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἔστιν γεγραμ-
 μένα ὅτι βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασι-
 λεῦσιν Ἰδδα· 19 Καὶ συνεγράφησαν ἐπ' αὐ-
 τὸν σύγγραμμα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔφυγεν εἰς Λα-
 χεῖς, καὶ ἀπέστειλεν ὀπίσω αὐτῆς εἰς Λαχεῖς,
 καὶ ἐδοῦνάσταν αὐτὸν ἐκεῖ. 20 Καὶ ἦσαν
 αὐτὸν ἐφ' ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετ'
 τῶν πατέρων αὐτῆς ἐν πόλῃ Δαυὶδ. 21 Καὶ
 ἐλάβεν πᾶς ὁ λαὸς Ἰδδα τὸν Ἀζαρίαν, καὶ
 αὐτὸς υἱὸς ἔξ καὶ δέκα ἔτων, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν
 ἐβασίλευσεν ἀντὶ τῆς πατρὸς αὐτῆς Ἀμεσίας. 22 Αὐτὸς
 ἀποδόμησεν τὴν Αἰλὰθ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὴν
 πρὸς Ἰδδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ
 τῶν πατέρων αὐτοῦ. 23 Ἐν ἑτὶ πεντεκαίδε-
 κατῷ τῷ Ἀμεσίαν, υἱὸς Ἰωὰς, βασιλέως Ἰδδα,
 ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ἰωὰς βασιλέως Ἰσ-
 ραὴλ ὅτι Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα
 καὶ ἑνὲς ἔτος. 24 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώ-
 πιον Κυρίου· οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν
 Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ.
 25 Αὐτὸς ἀπέστησεν τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσό-
 δου Αἰμάθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἀραβας, καὶ
 τὸ ῥῆμα Κυρίου θεῶν Ἰσραὴλ, ὃς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
 δούλου αὐτοῦ Ἰωὰ, υἱοῦ Ἀμαθ, τῷ πρῶτῳ
 τῷ ἐκ Γεθαχόβ. 26 Ὅτι εἶπεν Κύριος τῷ
 ταπεινῶσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, καὶ ὀλιγο-
 γυνοὺς συνεχομένους, καὶ ἐσθρυσμένους, καὶ ἐλθόντας
 λελεμμένους, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ βοηθὸς τῷ Ἰσ-
 ραὴλ. 27 Καὶ οὐκ ἐλάλησεν Κύριος ἐξα-
 λῆσαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν ἔχθρον τῶν ἔ-
 ροντο· καὶ ἔσταν αὐτοὺς ἀπὸ χειρὸς Ἰεροβοὰμ
 υἱοῦ Ἰωὰς. 28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰε-
 ροβοὰμ, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, καὶ αἱ δυνα-
 στεῖαι αὐτῆς, ὅσα ἐπολέμησεν, καὶ ὅσα ἀπέστρε-
 ψεν τῷ Δαμασκῷ, καὶ τῷ Αἰμάθ πρὸς Ἰδδα
 ἐν Ἰσραὴλ, ἔστιν γεγραμμένα ὅτι βιβλίῳ
 λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ·
 29 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰεροβοὰμ μετ' ὅσων πατέρων
 αὐτῆς, μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ· καὶ ἐβασίλευσεν
 Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ [τῆς πατρὸς] αὐτοῦ.

Ἀζαρίαν
 Ἀμεσίαν

Κ Ε Φ. ΙΕ΄.

ΕΝ ἔτι εἰκοσῷ καὶ ἑξομῷ ἔτι τῷ Ἰε-
ροβοὰμ βασιλῇ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν
Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεαζίας βασιλέως Ἰούδα.

2 Υἱὸς ἐκχαίδεα ἐπὶ τῷ οὐ τῷ βασιλεύοντι
αὐτὸν, καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν

Ἰερεμίας οὐ Ἰερουσαλήμ, καὶ ὄνομα μνηστὴ αὐτοῦ Ἰερεμίας
ἐξ Ἰερουσαλήμ. 3 Καὶ ἐποίησεν τὸ ἀγαθὸν

ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Ἀμεαζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 4 Πλὴν τῶν ὑψη-

λῶν οὐκ ἐξῆρεν· ἐπὶ ὁ λαὸς ἐθυσιάσεν, καὶ ἐθυ-

μίωσαν οὐ τοῖς ὑψηλοῖς. 5 Καὶ ἤφατο Κύριος
τῷ βασιλεῶς, καὶ τῷ λελεωσμένῳ ἕως ἡμέ-

ρας θανάτου αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ Ἀφ-

ραάμ υἱοῦ τῷ βασιλέως ὅτι τῷ
οἴκῳ κείνῳ τὸν λαὸν τῆς γῆς. 6 Καὶ ἔλαλοι-

πὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου, καὶ πάντα ὅσα ἐποίη-

σεν, ἔχει ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 7 Καὶ

ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ

ἐθαψάν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ,
καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

8 Ἐν ἔτι τριακοσῷ καὶ οὐδὲν ἔτι τῷ Ἀζα-

ρίου βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ζαχαρίας υἱὸς

Ἰεροβοὰμ ὅτι Ἰσραὴλ οὐ Σαμαρεία ἐξάμηνον.

9 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυ-

ρίου, καὶ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπέ-

στη δὲ ἀμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, ὃς ἐξή-

μαρτεν τὸν Ἰσραὴλ. 10 Καὶ συνεγράψαν

ἐπ' αὐτὸν Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβεὶς, καὶ Κεβλαὰμ,

καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν [κατέναντι τῷ λαῷ,] καὶ

ἐθαυμάτωσαν αὐτόν· καὶ Σελλοὺμ ἐβασίλευσεν

ἀντ' αὐτοῦ. 11 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζα-

χαρίου ἰδοὺ ὅτι γεγραμμένα ὅτι βιβλίου λόγων

τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. 12 Ὁ

λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν πρὸς Ἰηθ, λέγων,

υἱοὶ τέταρτοι κατήσονται σοι ὅτι θρόνου Ἰσραὴλ·
καὶ ἐγένετο οὕτως. 13 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Ἰα-

βεὶς ἐβασίλευσεν ἐν ἔτι τριακοσῷ καὶ ἐννιάτῳ
τῷ Ὀρχαίου βασιλέως Ἰούδα, ἐβασίλευσεν Σελ-

λοὺμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ. 14 Καὶ ἀνέ-

βη Μωραῖμ υἱὸς Γαδδὲ ἐκ Θεραϊλ, καὶ ἤλ-

θεν εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἐπάταξεν τὸν Σελλοὺμ

υἱὸν Ἰαβεὶς ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐθαυμάτωσαν αὐ-

τόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. 15 Καὶ τὰ

λοιπὰ τῶν λόγων Σελλοὺμ, καὶ ἡ συγροφὴ αὐ-

τοῦ ἢ συνεγράφη, ἰδοὺ εἰσιν γεγραμμένα ὅτι βι-

βλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσ-

ραὴλ. 16 Τότε ἐπάταξεν Μωραῖμ τὸν Θεραϊλ,

καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ ὅσα αὐτῆς
δὲ Θεραϊλ, ὅτι οὐκ ἠνοῖξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπά-

ταξεν αὐτὸν, καὶ τὰς οὐ κατὰ ἐχθρὰς ἀνέρ-

ρηξεν. 17 Ἐν ἔτι τριακοσῷ καὶ ἐννιάτῳ Ἀζα-

ρίᾳ βασιλέως Ἰούδα [καὶ] ἐβασίλευσεν Μωραῖμ

υἱὸς Γαδδὲ ὅτι Ἰσραὴλ, δέκα ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ.

18 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυ-

ρίου, οὐκ ἀπέστη δὲ ἀπὸ πάντων ἀμαρτιῶν Ἰε-
ροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ.

19 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη φῶς βασιλέως

Ἀσσυρίων ὅτι τὸν γῆν, καὶ Μωραῖμ ἔδωκεν τῷ

φῶς γῆν τὰ λαοὺς ἀργυρίου εἶναι τὸν χεῖρα

αὐτοῦ σὺν αὐτοῖς, τῷ οὐχόσῃ τὸ βασιλεῖον ἐν

τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐξηγεῖται Μωραῖμ τὸ

ἀργυρίου ὅτι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι πᾶν δυνάτον ἐν

ἰσχύϊ, δύνανται τῷ βασιλῇ τῶν Ἀσσυρίων πεντήκον-

τα σίκλους ἀργυρίου τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνί. Καὶ ἀπέ-

σπεφεν βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἔστι οὐκ

ἐν τῇ γῇ. 21 Καὶ ἔλαλοιπὰ τῶν λόγων Μα-

ωραῖμ, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἔχει ταῦτα γε-

γραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς

βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; 22 Καὶ ἐκοιμήθη Μα-

ωραῖμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν

Φακεὶας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 23 Ἐν ἔτι πεν-

τηκοσῷ τῷ Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευ-

σεν Φακεὶας υἱὸς Μωραῖμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμα-

ρείᾳ, δύο ἔτη. 24 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν

ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη δὲ ἀπὸ ἀμαρτιῶν

Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ.

25 Καὶ συνεγράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεὶας υἱὸς Ῥομε-

λίου, ὁ τριτάτος αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν

ἐν Σαμαρείᾳ ἐν οἴκῳ τῷ βασιλέως μετὰ

τῷ Ἀργῶ, καὶ μετὰ τῷ Ἀριε, καὶ μετ' αὐτοῦ

πεντήκοντα ἀνδρας δὲ τῶν τετρακοσίων, καὶ

ἐθαυμάτωσαν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακείου, καὶ πάν-

τα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ εἰσιν γεγραμμένα ἐπὶ βι-

βλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσ-

ραὴλ. 27 Ἐν ἔτι πεντηκοσῷ καὶ δέκτῳ τῷ

Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευσεν Φακεὶας υἱὸς

Ῥομελίου ὅτι Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ, εἴκοσιν ἔτη.

28 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυ-

ρίου, οὐκ ἀπέστη δὲ ἀπὸ πάντων ἀμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ

υἱοῦ Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ. 29 Ἐν

ταῖς ἡμέραις Φακεὶας βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθεν Θεα-

ραφίλλας βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔλαβεν τὸν

Ἀν, καὶ τὸν Ἀβελ Βεδμααχά, καὶ τὸν Ἰανῶχ, καὶ τὸν

Κάβελ Βερμααχά, καὶ τὸν Κενέζ, καὶ τὸν Ἀσῶρ, καὶ τὸν Γα-

λαάδ, καὶ τὸν Γαλιλαίαν, πάντας γῆν Νεφθα-

λαίμ, καὶ ἀπώκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ΚΕΦ. 15'.

30 Καὶ συνέσπρεψεν σύστημα Ὡση υἱὸς Ἡλὰ
 ὅππ' Φακεὺ υἱὸν Ῥομελίαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν,
 καὶ ἐδομάτισεν αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῷ
 τῷ, [καὶ] ἐν ἔτει εἰκοσῷ Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίαν.
 31 Καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν λόγων Φακεὺ, καὶ πάν-
 τα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ὅτι γηγραμμμένα ὅππ' ἐν
 βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσ-
 ραήλ. 32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακεὺ υἱὸς Ῥο-
 μελίου βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ
 υἱὸς Ἀζαρίαν βασιλεὺς Ἰούδα. 33 Υἱὸς εἰκοσι
 καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ὁ πῶ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ
 ἔξ καὶ δέκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰερουσα, θυγατήρ
 Σαδὰκ. 34 Καὶ ἐποίησεν τὸ εὖθις ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς Κυρίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίαν
 ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 35 πολλὰ τὰ ὑψηλὰ ὅσα
 ἐξῆρ' ἐπ' ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν, καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς
 ὑψηλοῖς. Αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν πύλιν οἴκου
 Κυρίου τὴν ἐπάνω. 36 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
 λόγων Ἰωάθαμ, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ
 εἴρηται γηγραμμμένα ὅππ' ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμέ-
 ρων τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα. 37 Ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις οὐκείαις ἤρξατο Κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν
 Ἰούδα τὸν Ῥααζών βασιλεῖα Συρίας, καὶ τὸν
 Φακεὺ υἱὸν Ῥομελίαν. 38 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ
 μὲν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔταφον μὲν τῶν πατέρων
 αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβα-
 σίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. 15'.

1 **Ε**Ν ἔτει ἐπ'αχρηδίατῳ Φακεὺ υἱὸς Ῥομε-
 λίου ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ
 βασιλεὺς Ἰούδα. 2 Υἱὸς εἰκοσι ἐτῶν
 ἦν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐκχεΐδεια
 ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔκ ἐποίη-
 σεν τὸ εὖθις ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ
 πινῶς, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐπο-
 ρεύθη ἐν ὁδῷ Ἱερουσαμ υἱὸς Ναβὰτ βασιλεὺς
 Ἰσραήλ, καὶ γὰρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ διήγων ἐν πυρὶ
 καὶ τὰ βδελύγματα τῶν ἰδυνῶν ὧν ἐξῆρ' ἐν
 Κυρίου ὀνόματι τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 4 Καὶ
 ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ὅππ'
 τῶν βοιωτῶν, καὶ ἔποχετ' αὐτὸς ξύλῳ ἀλ-
 σιδέως. 5 Τότε ἀνέβη Ῥααζών βασιλεὺς Συ-
 ρίας, καὶ Φακεὺ υἱὸς Ῥομελίαν βασιλεὺς Ἰσραήλ
 εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπολιόρκουν
 ὅππ' Ἀχαζ, καὶ ἔκ ἐδιώκοντο πολεμεῖν. 6 Ἐν
 τῷ χρόνῳ οὐκείῳ ἀπέσπρεψεν Ῥααζών βασιλεὺς
 Συρίας τὴν Αἰλάμ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλεν
 τὴν Ἰουδαίαν ἐξ Αἰλάμ, καὶ Ἰδμεζμοὶ ἦλθον

εἰς Αἰλάμ, καὶ κατόκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέ-
 ρας ταύτης. 7 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαζ ἀγγέ-
 λους πρὸς Θαλαδρελλασὸν βασιλεῖα Ἀσσυρίων,
 λέγων· δούλος σου, καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀνάβηθι,
 καὶ σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλεὺς Συρίας, καὶ
 ἐκ χειρὸς βασιλεὺς Ἰσραήλ, τῶν ἐπανισταμένων
 ἐπ' ἐμέ. 8 Καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ τὸ ἀργύριον,
 καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὖρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου
 Κυρίου, καὶ οἶκον τῷ βασιλεῶς, καὶ ἀπέστειλεν τῷ
 βασιλεῖ Ἀσσυρίων δῶρα. 9 Καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ
 βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς
 Δαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτὸν, καὶ ἀπώ-
 κισεν αὐτὸν Κυρήνην δὲ, καὶ τὸν Ῥααζών ἐθα-
 νάτωσεν. 10 Καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἀχαζ
 εἰς ἀπάντησιν τῷ Θαλαδρελλασὸν βασιλεῖ Ἀσσυ-
 ρίας εἰς Δαμασκόν, καὶ εἶδεν τὸ θυσιαστήριον τὸ
 ἐν Δαμασκῷ. Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ
 πρὸς Οὐρίαν τὸν ἱερεῖα τὸ ὁμοίωμα τῷ θυσια-
 στήριον, καὶ τὸν ρυθμὸν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν
 αὐτοῦ. 11 Καὶ ὠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς
 τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βα-
 σιλεὺς Ἀχαζ ἐκ Δαμασκοῦ. οὕτως ἐποίησεν
 Οὐρίας ὁ ἱερεὺς, ὡς ἔρχατο τὸν βασιλεῖα Ἀχαζ
 ἐκ Δαμασκῷ. 12 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς
 ἐκ Δαμασκῷ, καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυ-
 σιαστήριον, καὶ προσήλθεν ὁ βασιλεὺς ὅππ' τὸ
 θυσιαστήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτό. 13 καὶ ἐθυ-
 μίασεν τὴν ὀλοκαύτως αὐτοῦ, καὶ τὴν θυ-
 σίαν αὐτοῦ, καὶ ἔσπεισεν τὴν σποιδίαν αὐ-
 τοῦ, καὶ προσέχεεν τὸ αἷμα τῶν εἰρηλικῶν
 τῶν αὐτοῦ ὅππ' τὸ θυσιαστήριον, 14 τὸ χαλ-
 κοῦν, τὸ ἀπένδριον Κυρίου. Καὶ προσήγαγεν
 τὸ πρῶτον τῶν οἴκου Κυρίου, [καὶ] ἐκ τῶν
 τῶν ἀναμέσων τῷ θυσιαστήριον, καὶ ἐκ τῶν ἀνα-
 μέσων τῶν οἴκου Κυρίου καὶ ἐδείξεν αὐτό ὅππ'
 μνηστὴρ τῷ θυσιαστήριον καὶ βορρᾶν. 15 καὶ
 ἐπέταλτο ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ
 ἱερεῖ, λέγων· ὅππ' τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρῶ-
 φερὲ τὴν ὀλοκαύτως τὴν προσήλυν, καὶ τὴν
 θυσίαν τὴν ἐσπεινῶν, καὶ τὴν ὀλοκαύτως τῷ
 βασιλεῶς, καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν
 ὀλοκαύτως παντὸς τῶν λαῶν τῆς γῆς, καὶ τὴν
 θυσίαν αὐτοῦ, καὶ σποιδίαν αὐτοῦ, καὶ πᾶν
 αἷμα ὀλοκαυτώσεως, καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ'
 αὐτό προσχεῖς καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλ-
 κοῦν ἔσται μοι εἰς ὄρω. 16 Καὶ ἐποίησεν Οὐ-
 ρίας ὁ ἱερεὺς καὶ πάντα ὅσα ἐπέταλτο αὐτῷ
 ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ. 17 Καὶ συνέσπρεψεν ὁ βασι-
 λεὺς Ἀχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μηχανῶν, καὶ
 μετῆρ' ἀπ' αὐτοῦ τὸν λυτῆρα, καὶ τὴν γά-
 λασαν

λαοὶν καθεύλει ὑπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν
πῶν [δύνα] ὑποτάτω αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῇ ἐπὶ βάσιν λίθινον. 18 Καὶ τὸν θεμέλιον
τῆς καθέρας ἀνοδοῦσιν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ
πῶν εἰσοδοὶ τῆ βασιλείας, πῶν ἔξω ἐπέσφην
ἐν οἴκῳ Κυρίου ὑπὸ προσώπῳ τῆ βασιλείας Ἀσ-
συρίων. 19 Καὶ τὰ λαπαὶ τῶν λόγων Ἀχαζ
ὅσα ἐποίησαν, ἐχὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βί-
βλῳ λόγων πῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ·
20 Καὶ ὁ καμὴν Ἀχαζ μὲ τῶν πατέρων αὐ-
τῆς, καὶ ἐτάφη μὲ τῶν πατέρων αὐτῆς ἐν πόλει
Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτῆς
ἀπ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

ΕΝ ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἀχαζ βασιλεῖ
Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὡση υἱὸς Ἡλὰ ἐν
Σαμαρείᾳ, ἐπὶ Ἰσραὴλ ὅνεια ἔτη·
2 καὶ ἐποίησεν τὸ ποτήριον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου,
πῶν ἔχ' ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ οἱ ἦσαν ἐμ-
πορεύειν αὐτῆς. 3 Ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλα-
μανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. Καὶ ἐγένετο αὐ-
τῷ Ὡση δούλος, καὶ ἐπέσφην αὐτῷ μαχαά.
4 Καὶ εὗρεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ὡσῇ
ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Σαδ βα-
σιλέα Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἠνεγκεν μαχαά τῷ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ σῆματῳ ὁ καίνῳ. Καὶ
ἐπολιόρχησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ
ἔδωκεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς. 5 Καὶ ἀνέβη
ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἀνέ-
βη εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἐπολιόρχησεν ἐπ' αὐτῷ
πρὸς ἔτη. 6 Ἐν ἔτει ἐνάτῳ Ὡση σιωπῶν
βασιλεὺς Ἀσσυρίων πῶν Σαμαρείαν, καὶ
ἀπώκειν τὸν Ἰσραὴλ εἰς Ἀσσυρίαν, καὶ κατέ-
κτισεν αὐτοὺς ἐν Ἀλλὰς, καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμῶν
Γαζάν, καὶ Ὀρὶ Μίνδαν. 7 Καὶ ἐγένετο ὅτε
ἡμερῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ
ἐναγαρόντι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑποτάτω-
θεν χεῖρας Φαραὼ βασιλεῖς Αἰγύπτου, καὶ ἐφο-
βήθησαν θεὸς ἐτέρους, 8 καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς
διχασμοῖς τῶν ἐθνῶν, ὡς ἔχρηεν Κύριος ὑπὸ
προσώπῳ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσ-
ραὴλ ὅσοι ἐποίησαν, 9 καὶ ὅσοι ἠμφιέσαντο
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους, οὐχ οὕτως κατὰ Κυρίου
θεοῦ αὐτῶν· καὶ ὡς ἀνοδοῦσαν ἐαυτοῖς ὑψηλὰ
ἐν πόλεσι τοῖς πόλεσιν αὐτῶν ὑπὸ πύργῳ φυ-
λασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς. 10 Καὶ ἐση-
λωσαν ἐαυτοῖς στήλας, καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βε-
νῷ ὑψηλῷ, καὶ ὑποτάτω παντὸς ξύλου ἁλ-
σώδους. 11 Καὶ ἐθυμίσαντο ἐκδὲ ἐν πάσῃ

ὑψηλοῖς, καθὼς καὶ ἔθνη ἃ ἀπώκειν Κύριος
ὑπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοινα-
νὸς, καὶ ἐχάραξαν τῷ σατοργίσμῳ τὸν Κύριον.
12 Καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοις οἷς εἶπεν Κύ-
ριος αὐτοῖς, ὃ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ Κυ-
ρίῳ. 13 Καὶ διεμαρτύρατο Κύριος ἐν τῷ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν χειρὶ πάντων τῶν
πρεσβυτέρων αὐτῶν, παντὸς ὁρώντος, λέγων, ὑπο-
γράψατε ὑμῶν τὸν ὄρκον ὑμῶν τῶν ποιητῶν, καὶ
φυλάξατε τὰς ἐντολὰς μου, καὶ τὰ διχασμοῦ
μου, καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετείλαμι τοῖς
πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα [αὐτοῖς] πρὸς
ὑμᾶς ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου, τῶν πρεσβυτέρων.
14 Καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν, καὶ ἐσκήνωσαν
τὸν νότον αὐτῶν. Ὡς ἐν τῷ νότῳ τῶν πατέ-
ρων αὐτῶν, οἱ ὅτι ἐπίστευσαν Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν.
15 Καὶ ἀπέρριψαν τοὺς ἀκριβοῦς αὐτοῦ, καὶ αὐτῶν
πῶν σινοθήκῃ αὐτῶν, ὡς ἔχοιεν σὺν πατράσιν
αὐτῶν, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν, ὅσα διεμαρτύ-
ρατο αὐτοῖς, οὐκ ἐφύλαξαν, καὶ ἐπορεύθησαν
ὅπισθεν τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν, καὶ ὅπισθεν τῶν
ἐθνῶν τῶν περιμνησάντων αὐτοὺς, ὡς ἐνετεί-
λατο Κύριος αὐτοῖς τῷ μὴ ποιῆσαι καὶ ταῦτα.
16 ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολὰς Κυρίου θεοῦ αὐ-
τῶν, καὶ ἐποίησαν ἐαυτοῖς χάνδρα, δύο δαμά-
λεις, καὶ ἐποίησαν ἄλση, καὶ προσεκύνησαν πᾶ-
σιν τῇ δυνάμει τῇ οὐρανῷ, καὶ ἐλάτρευσαν τῷ
Βααλ. 17 καὶ διήγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ
τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, καὶ ἐμαυλίσθησαν
μαρτίαι, καὶ οἰωνίζοντο· καὶ ἐπαράδωκαν τῷ ποιῆ-
σαι τὸ ποτήριον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πρὸς ὀργίσμῳ
αὐτοῦ. 18 Καὶ ἐθυμώθη Κύριος σφόδρα ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ὑπὸ τῷ προσώ-
πῳ αὐτῶν, καὶ οὐχ ὑπολείφθη πῶν φυλῇ
Ἰσραὴλ μονοτάτη. 19 Καὶ γὰρ Ἰσραὴλ ἐκ ἐφύ-
λαξεν τὰς ἐντολὰς τῷ Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ
ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς διχασμοῖς Ἰσραὴλ οἷς
ἐποίησαν, 20 καὶ ἀπώσαντο τὸν Κύριον ἐν ἀποκείσαντο
παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ· καὶ ἐσάλωσεν αὐτοὺς,
καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ θρασκούντων αὐτοῦ,
ἕως ὅτι ἀπέρριψεν αὐτοὺς ὑπὸ προσώπῳ αὐτῶν.
21 Ὅτι πῶν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ,
καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἰερβοάμ υἱὸν Ναβὰτ, καὶ
ἔξωσεν Ἰερβοάμ τὸν Ἰσραὴλ ἔξωθεν Κυ-
ρίου, καὶ ἐξήμαρτεν αὐτοὺς ἀμαρτίαν μεγάλην.
22 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ
ἀμαρτίᾳ Ἰερβοάμ ἢ ἐποίησεν οὐκ ἀπέστησαν
ἀπ' αὐτῆς, 23 ἕως ὅτι μετέστησεν Κύριος τὸν
Ἰσραὴλ ὑπὸ προσώπῳ αὐτῶν, καθὼς ἐλάλη-
σεν Κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτῶν.

πάντες τῆς γῆς αὐτῆς εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ταύτης. 24 Καὶ ἦσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τὸν ἐκ καὶ, καὶ Σπὺ Ἀλὰ, καὶ Σπὺ Αἰμάθ, καὶ Σαρφαρουαίμ, καὶ κατεπόνησαν ἐν πόλεσιν Σαμαρείας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκληρονομήσαν τὴν Σαμαρείαν, καὶ κατέκτισαν οἱ ταῖς πόλεις αὐτῆς. 25 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς κατέκτισας αὐτῶν ἐκεῖ, οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ἀπέστειλεν Κύριος ἐν αὐτοῖς τὴς λέοντες, καὶ ἦσαν σκοπτείνοντες ἐν αὐτοῖς. 26 Καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, λέγοντες· τὰ ἔθνη ἃ ἀπέκτισας, καὶ ἀποκατέστησαν ἐν πόλεσιν Σαμαρείας, οὐκ ἐγνώσαν τὸ κέσμα τῷ θεῷ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν Κύριος ἐν αὐτοῖς τὴς λέοντες, καὶ ἰδοὺ εἰσὶν θάνατοι αὐτῶν, καὶ οὐκ οἶδον τὸ κέσμα τῷ θεῷ τῆς γῆς. 27 Καὶ ἐπετίλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, λέγων· ἀπάρατε ἐκεῖθεν, καὶ πορευέσθεσαν, καὶ κατεκλήψαντες ἐκεῖ, καὶ φωπύουσιν αὐτοὺς τὸ κέσμα τῷ θεῷ τῆς γῆς. 28 Καὶ ἦσαν ἐν τῶν ἱερέων ὧν ἦσαν Σπὺ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθησαν ἐν Βαβυλῶν, καὶ ἰδοὺ φωπύουσιν αὐτοὺς ὅπως φοβήσων τὸν Κύριον. 29 Καὶ ἦσαν ποιῶντες ἔθνη ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἔθηκαν ἐν οἰκῇ τῶν υἱῶν ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται, ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ κατέκτισαν ἐν αὐτοῖς. 30 Καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλωνίων ἐποίησαν τὴν Συγχωθ Βανθί, καὶ οἱ ἄνδρες καὶ ἐποίησαν τὴν Νερήλ, καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμάθ ἐποίησαν τὴν Ἀσιμαθ, 31 καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Ναβαζέρ, καὶ τὴν Ναβ- 32 καὶ τὴν Θάρδακ, καὶ οἱ Σαρφαρουαίμ [ἡνὶα] κατέκτισαν τὴς υἱοὺς αὐτῶν οἱ περὶ τῷ Ἀδραμέλεχ, καὶ Ἀνιμελὲχ, θεοὺς Σαρφαρουαίμ. 32 Καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ κατέκτισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἰκοῖς τῶν υἱῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ, ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει, ἐν ἧ κατέκτισαν οἱ αὐτῶν, καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν υἱῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἐν οἰκῇ τῶν υἱῶν. 33 Τὸν Κύριον ἐφοβούτο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον καὶ τὸ κέσμα τῶν ἐθνῶν, ὅθεν ἀπέκτισαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν. 34 Ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν καὶ τὸ κέσμα αὐτῶν· αὐτοὶ φοβούταν, καὶ αὐτοὶ ποῦσαν καὶ τὰ διχασμάτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον, καὶ κατὰ τὴν ἐπιτολίαν, ἡνὶ ἐπετίλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακώβ

ὅς ἐθηκεν τὸ ὄνομα αὐτῶν Ἰσραὴλ. 35 Καὶ διέθετο Κύριος μετ' αὐτῶν Ἀβραάμ, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· ἐφοβήθησθε θεὸς ἐτέρους, καὶ ἐπροσκυνήσετε αὐτοῖς, καὶ ἐλατρώσατε αὐτοῖς, καὶ ἐθυμιάσθητε αὐτοῖς, 36 ὅτι ἄλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ δε ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλῃ, καὶ ἐβραχίονι ὑψηλῷ αὐτὸν φοβήθησθε, καὶ προσκυνήσετε αὐτῷ, καὶ αὐτῷ θυμιάσθητε. 37 Καὶ τὰ διχασμάτα, καὶ τὰ κέσματα, καὶ τὸν νόμον, καὶ τὰς ἐπιτολάς, ἃς ἐγραψεν ὑμῖν, φυλάσσετε ποιῶν πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἐφοβήθησθε θεοὺς ἐτέρους. 38 Καὶ τὴν Ἀβραάμ ἡνὶ διέθετο μετ' ὑμῶν οὐκ ἐπλήσθησθε, καὶ οὐ φοβήθησθε θεὸς ἐτέρους, 39 [ὅτι] ἄλλ' ἢ τὸν Κύριον θεὸν ὑμῶν φοβήθησθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν ὑμῶν. 40 Καὶ οὐκ ἀκούσατε ὅτι τῷ κρίματι αὐτῶν, ὃ αὐτοὶ ποῖσιν. 41 Καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δαλεόντες, καὶ οἱ υἱοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ποῖσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ΙΗ'

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ἐτὶ τρίτῳ τῷ ὧσπὲρ ἡνὶ Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα. 2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἡνὶ ἐν τῷ βασιλεύει αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβου, θυγάτηρ Ζαχαρίου. 3 Καὶ ἐποίησεν τὸ εὐδὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 4 Αὐτὸς ἐξῆρκεν τὰ ὑψηλά, καὶ σιωέτερεν [πάσας] τὰς σῆλας, καὶ ἐξωλέθρευσεν τὰ ἄλσι, καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦ ὃν ἐποίησεν Μωσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμῶντες αὐτῷ. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεοθάν. 5 Ἐν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ ἠλπίσεν, καὶ μετ' αὐτὸν ἐκ ἐγγήθη ἄμοιρος αὐτοῦ ἐν πάσιν βασιλεῦσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς γινόμενοις ἐμπαθεῖν αὐτοῦ. 6 καὶ ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ· ἐκ ἀπέστη ὅπιαθεν αὐτῷ, καὶ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωσῆς. 7 Καὶ ἡνὶ Κύριος μετ' αὐτοῦ, ἐν πάσιν οἷς ἐποίησεν, σιωῆκεν, καὶ ἠδέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἐδύλευσεν αὐτῷ. 8 Αὐτὸς ἐπάταξεν τὴς ἄλλοφύλους ἕως Γάζης,

Ζαχαρίου

αὐτοῦ

Μωσῆς

Γάζης,

Γάζης, καὶ ἕως ὁρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων, καὶ ἕως πόλεως ὀχυρῆς. 9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτῃ τῷ τετάρτῳ βασιλῆς Ἐζεκίας, αὐτὸς ὁ ἐπ' αὐτὸς ὁ ἑβδόμος τῷ Ὀσηέ υἱῷ Ἡλᾶ βασιλῆς Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλαμαναζάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν, 10 καὶ κατελάβετο αὐτήν ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν οἱ ἔτῃ ἕκτῳ τῷ Ἐζεκίας, ὅτος ἐπ' αὐτὸς ἑνάτος τῷ Ὀσηέ βασιλῆς Ἰσραὴλ, καὶ συνελήφθη Σαμάρεια. 11 Καὶ ἀπέκτισεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους, καὶ ἐθήκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαῖ, καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμῷ Γαζάν, καὶ Ὀρὴ Μήδαν, 12 ὅτι ἔκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ πρέβησαν τὴν ἀφ' ἧς αὐτῶν, πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωσῆς δὲ Κύριος, καὶ ἔκ ἤκουσαν, καὶ οὐκ ἐποίησαν. 13 Καὶ τῷ πενταεσκαυτῷ κατὰ ἔτη τῷ βασιλεὺς Ἐζεκίου ἀνέβη Σεναχηρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς ὀχυράς, καὶ συνέλαβεν αὐτάς. 14 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχεῖς, λέγων ἡμάρτηκα, ἀποστρέψου ἀπ' ἐμοῦ· ὁ ἐὰν ἐπιθῇς ἐπ' ἐμὲ, βασιλεύ. Καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα πεισχύοντα τὰ λόγια ἀργυρίου, καὶ τεύχοντα τὰ λόγια χρυσοῦ. 15 Καὶ ἔδωκεν Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τῷ βασιλεὺς. 16 Ἐν τῷ κατὰ ἑκείνῳ συνεκομῆν Ἐζεκίας τὰς θύρας ναοῦ Κυρίου, καὶ τὰ ἐστηρικτήρια ἀ ἐχύρυσσεν Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλῆς Ἀσσυρίων. 17 Καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρδάν, καὶ τὸν Ραβσαφεί, καὶ τὸν Ραφάκιον εἰς Λαχεῖς πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀνέβησαν, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀνω, ἣ ὅστις ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἀρξὲ τῇ γραφείας. 18 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακείμ ὁ υἱὸς Χαλκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνὰς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωὰς ὁ υἱὸς Σαφὰτ ὁ ἀναμνησκόμενος. 19 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ραφάκις· εἶπατε δὴ πρὸς Ἐζεκίαν· τὰδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, βασιλεὺς Ἀσσυρίων· τίς ἡ πεποιθήσις αὐτῇ ἡνίκα ἐποίησας; 20 Εἶπαι· πλὴν λόγῳ χελέων, βελὴ καὶ δυνάμεις εἰς πόλεμον καὶ νῦν ἵνι πεποιθὼς ἠδέεσθαι ἐν ἐμοί; 21 Νῦν ἴδ' ἐπείπρασ σαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν χαλαμίνην τὴν πεδασμένην τῷ

τίλῳ, ἐπ' Αἴγυπτον; ὅς ἐὰν σπριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν, καὶ εἰσελθῇ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ περιπῇ αὐτήν. οὕτως Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγυπτῶν πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν. 22 Καὶ ὅτι εἶπας πρὸς με, ὅτι Κύριον θεὸν πεποιθάμεν· οὐχὶ αὐτὸς [ἐπ' αὐτόν] ὃ ἀπέστησεν Ἐζεκίας τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, καὶ εἶπεν τῷ Ἰούδα, καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ ἐνώπιον τῷ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἱερουσαλήμ; 23 Καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου, τῷ βασιλῆς Ἀσσυρίων, καὶ δώσω σοι διαγλίους ἵππους, εἰ διώσῃ δουῶσαι σαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτοὺς. 24 Καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον ποταρχοῦ ἐνὸς τῷ δούλῳ τῷ κυρίου μου τῷ ἐλαχίστῳ; καὶ ἡλπίσας σαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἵππους; 25 Νῦν οὖν μὴ ἀνέμω Κυρίου ἀνέσθῃ ἐπὶ τὸν τόπον τούτον τῷ ἀφ' οὗ αὐτόν· Κύριος εἶπεν πρὸς με, ἀνάσθῃ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ταύτην, καὶ ἀφ' οὗ αὐτόν. 26 Καὶ εἶπεν Ἐλιακείμ υἱὸς Χελκίου, καὶ Σομνὰς, καὶ Ἰωὰς πρὸς Ῥαφάκιον· ἀλλήσοι δὴ πρὸς τὸς παῖδας σου Συριτῖ, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ ὃ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖσι ἐν τοῖς ὡσὶν τῷ λαῷ τῷ ὅτι τῷ πείχῃ. 27 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ῥαφάκις· μὴ πρὸς τὸν κύριόν σου, καὶ πρὸς σὲ ἀπέστειλὲν με ὁ κύριός μου λαλήσαι τῷ λόγῳ τούτῳ; ἔτι ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ τείχεϊ, τῷ φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτοῦ, καὶ πίνειν τὸ ὕδρον αὐτοῦ μετ' ὑμῶν; 28 Καὶ ἔστι Ῥαφάκις, καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖσι, καὶ ἐλάλησεν, καὶ εἶπεν· ἀκούσατε τῷ λόγῳ τῷ βασιλεὺς τῷ μεγάλῳ, βασιλεὺς Ἀσσυρίων. 29 Τὰδε λέγει ὁ βασιλεὺς· μὴ ἐπαρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, ὅτι ὃ μὴ διώκεται ὑμᾶς ἔξελεύσῃ ἐκ χειρὸς μου. 30 καὶ μὴ ἐπληπξέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας πρὸς Κύριον, λέγων· ἔξελεύσῃ ἐξ ἐμοῦ ἡμᾶς Κύριος, ὃ μὴ πρὸς αὐτὸν ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. 31 Μὴ ἀκούετε Ἐζεκίαν, ὅτι τὰδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν, καὶ ἔξελθατε πρὸς με, καὶ πίεται ἀνὴρ τὴν ἀμπελον αὐτοῦ, καὶ πίεται ὕδωρ τῷ λάκκῳ αὐτοῦ, 32 ἕως ἔλθω, καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου, καὶ οἴνου, καὶ ἀμπελώνων, καὶ ἄρτου, γῆ ἐλαίας ἐλαίου, καὶ ἄρτων μέλιτος, καὶ ζήσετε, καὶ ὃ μὴ ἀπατάτε. καὶ μὴ ἀκούετε Ἐζεκίαν, ὅτι ἀπατά ὑμᾶς λέγων, Κύριος ῥύσεται ὑμᾶς. 33 Μὴ ῥυμόμνηοι ἐρρύσθητε οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν

αὐτοῦ

σατε

εἰς

Ἰωσαφὰτ

τούτου

Ἰωσαφὰτ

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ. ΚΕΦ. Θ.

ἔχουσιν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων· 34 ὅτι
 ἔστιν ὁ θεὸς Αἰμάθ, καὶ Αἰμάθ· ὅτι ὁ θεὸς
 Σαρφαράϊμ, Αἰμά, καὶ Αἰμά· μὴ ἐξέλανθαι Σα-
 μαρείαν ἐκ χειρὸς μου· 35 Τίς ἐστὶν πᾶσιν
 τοῖς θεοῖς τῶν γῶν, οἱ ἐξέλαντο τὰς γὰρας
 αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ἐξελεύσεται Κύριος
 τὸν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου· 36 Καὶ
 ἐκάρφυσαν, καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῶν λόγοι,
 ὅτι ἐπὶ τὴν τῆς βασιλείας, λέγοντες, οὐκ ἀποκριθή-
 σθε αὐτοῖς· 37 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακίμ, υἱὸς
 Χελκίου, ὁ οἰκονόμος, [ὁ υἱὸς Χελκίου] καὶ Σο-
 ρνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωάνης υἱὸς Ἀσάφ ὁ
 ἀναμνησκόμενος, πρὸς τὸν Ἐζεκίαν, διερχόμενος τὰ
 ἱμάτια, καὶ ἀνήγειλαν αὐτοὺς τὰς λόγους Ῥαφάκ.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζε-
 κίας, καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
 καὶ διεσάλευτο σάκκον, καὶ εἰσῆλ-
 θεν εἰς οἶκον Κυρίου. 2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλια-
 κίμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σορνά τὸν γραμματεῖα,
 καὶ τὰς πρεσβυτέρους τῶν ἱερῶν διεβεβλημένων
 σάκκους πρὸς Ἠσαΐαν τὸν πρεσβύτερον υἱὸν Ἀμ-
 ραίας. 3 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ταῦτε λέγει
 Ἐζεκίας· ἡμεῖς θλίψεως, καὶ ἐλεγχμοῦ, καὶ
 πένθους, ἡμέρα αὕτη ὅτι ἦλθοι υἱὸς ἑως
 ὠδίνων, καὶ ἰσχύς οὐκ ἐστὶν τῇ ταύτῃ. 4 εἰ-
 πὼς εἰσακίσσεται Κύριος ὁ θεὸς σου πάντας τὰς
 λόγους Ῥαφάκου, οἱ ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς
 Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτῷ διειδίξαι θεὸν ζῶντα,
 καὶ βλασφημεῖν ἐν λόγοις οἷς ἤκουσεν Κύριος ὁ
 θεὸς σου, καὶ λήψῃ πρὸς αὐτὸν τὴν λέμ-
 ματος τῆς εὐρισκομένης. 5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες
 τῆς βασιλείας Ἐζεκίου πρὸς Ἠσαΐαν. 6 Καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς Ἠσαΐας· ταῦτε εἰπότε πρὸς τὸν κύ-
 ριον υἱὸν· ταῦτε λέγει Κύριος· μὴ φοβῶ σὺ
 πρὸς τὸν λόγον ὃν ἤκουσας, ὅτι ἐβλα-
 σφημισαὶ τὰ παθήματα βασιλέως Ἀσσυρίων ἐμέ-
 γ' ἰδὼς ἐγὼ δίδωμι σοὶ αὐτὸ πνεῦμα, καὶ ἀκού-
 σεται ἀγγελία, καὶ ἀπογραφῆται εἰς τὸν γῶν
 καὶ ἀβάρω αὐτῶν καὶ καταβάρω αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ
 γῇ αὐτῶν. 8 Καὶ ἀπέστειλεν Ῥαφάκην, καὶ
 εὗρεν τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολυπολεμῶντα ἐπὶ
 Λοβιά· ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχμεί.
 9 Καὶ ἤκουσεν πρὸς Ὁραχὰ βασιλέως Αἰθίο-
 πων, λέγοντες· ἰδὼς ἐξῆλθεν πολέμῳ μετὰ σοῦ καὶ
 ἀπέστειλεν, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζε-
 κίαν, λέγοντες· 10 ταῦτε εἰπότε πρὸς Ἐζεκίαν
 βασιλέα Ἰούδα πρὸς λέγοντες· μὴ ἐπαύσῃς σὺ ὁ θεός
 σου, ἐφ' ᾧ σὺ ἐποίησας ἐπ' αὐτοῖς, λέγοντες· ὃ μὴ

πρὸς αὐτοὺς Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσ-
 συρίων. 11 ἰδὼς σὺ ἤκουσας πάντας, ὅσα ἐποίη-
 σαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πρὸς σὺν ταῖς γαῖαις τῆς
 ἀναθηματίσθαι αὐτοῖς, καὶ σὺ ῥυαθῇς. 12 Μὴ
 ἐξέλανθαι αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων, ὅς διέφθα-
 ρον οἱ πατέρες μου, τὸν πῦρ τῶν Γαζάν, καὶ τὸν
 Χάρραν, καὶ τὸν Ῥαφίθ, καὶ ὅς ἐστὶν τὸν οἶ-
 κον τῶν βασιλέων Αἰμαθ, καὶ βασιλέων τῆς πό-
 λεως Σαρφαράϊμ, Αἰμά, καὶ Αἰμά· 14 Καὶ
 ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγ-
 γέλων, καὶ ἀνέγνω αὐτά· καὶ ἀνέστη εἰς οἶκον
 Κυρίου, καὶ ἀνέστη ἐνώπιον Ἐζεκίας ἐναντίον Κυ-
 ρίου. 15 Καὶ προσήγαγε Ἐζεκίας εἰς πρῶτον
 πύλιν, καὶ εἶπεν· Κύριε, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ
 κατήλθων ἐπὶ τὸν Χερουβὶμ, σὺ εἶ ὁ θεὸς μό-
 νος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίη-
 σαις τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸν γῆν, 16 Κλῖνον, Κά-
 ει, τὸ οὖς σου, καὶ ἀκουσον· ἀνοιξόν, Κύριε, τὸς
 ὀφθαλμούς σου, καὶ ἰδὲ καὶ ἀκουσον τὰς λό-
 γους Σενναχωρίμ ὡς ἀπέστειλεν διειδίξαι θεὸν
 ζῶντα. 17 Ὅτι ἀληθεία, Κύριε, ἡρμήσαν βα-
 σιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη, καὶ τὸν γῶν αὐτῶν,
 18 καὶ ἔδωκεν τὸς θεὸς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι
 οἱ θεοὶ εἰσιν, ἀλλ' ἡ ἔργα χαρῶν ἀνθρώπων, ξύλα
 καὶ λίθος καὶ ἀπόλεσαν αὐτοὺς. 19 Καὶ νῦν,
 Κύριε, ὁ θεὸς ἡμεῶν, σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐ-
 τοῦ, καὶ γνῶσθαι πᾶσαι αἱ βασιλείαι τῆς γῆς,
 ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ θεὸς μόνος. 20 Καὶ ἀπέ-
 στειλεν Ἠσαΐας υἱὸς Ἀμρῶ πρὸς Ἐζεκίαν, λέ-
 γων· ταῦτε λέγει Κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων,
 θεὸς Ἰσραὴλ· ἂν προσήγῃς πρὸς με πρὸς Σεν-
 ναχωρίμ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἤκουσα. 21 Οὐ-
 πὸς ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Κύριος πρὸς αὐτόν
 ἐξῆλθεν σὲ, καὶ ἐμνηστήσῃ σὲ πρὸς τὸν θυ-
 γάτηρ Σιών, ὅτι σὲ κεφαλὴν ἐκίνησεν θυγάτηρ
 Ἱερουσαλὴμ. 22 Πῶς ἀνείδους, καὶ ἐβλα-
 σφημισαὶς· καὶ ὅτι πῶς ἔφασκε φωνῇ, καὶ
 ἦρες εἰς ὕψος τῶν ὀφθαλμῶν σου, εἰς τὸν ἄριον
 τῆς Ἰσραὴλ. 23 Ὁ χεῖρ ἀγγέλου σου ἀνεί-
 δους Κύριον, καὶ εἶπας· σὺ πρὸς πλήρη τῶν ἀρ-
 μάτων με ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων [μου],
 μερὺς τῆς Λιβάνου, καὶ ἐκοίτα τὸ μέγας τῆς
 κέδρου αὐτῶν, καὶ ἐκλαλῶ κυπαρίσσιον αὐτῶν,
 καὶ εἰσῆλθον εἰς Μυδὸν τέλους αὐτῶν, θυμῶ
 Καρμὴλου αὐτῶν. 24 Ἐγὼ ἐφίξα, καὶ ἐπὶ τὸν
 ὕδατα Ἀλλόπερα, καὶ ἐξήρημασα πρὸς ἵχθυα τῶν
 ποδῶν μου πάντας, τὰς ποταμούς διεσχί-
 25 Μὴ σὺ ἤκουσας; ἀπὸ μακρόθεν αὐτῶν
 ἐποίησα, εἰς ἀπὸ ἡμερῶν ἀρχῆς ἐπλάσα αὐτήν,
 καὶ

Ἀρράτ

Ἱερουσαλὴμ

Ἱερουσαλὴμ

λόγους οὓς

ἀγγελίας

καὶ ἀβάρω

ἐξῆλθον

ἐπερώτησε

γενεῶς

Ἐδὼμ
Αἰθίο

αὐτό

οἱ

μέρος

ἐφύλαξα

ΚΕΦ. κ. ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ.

καὶ ἡμεῖς ἡγάγοι αὐτὸν καὶ ἐγνήθη εἰς ἐπαρσεις
 ἀποικιστῶν μαχίμων πόλεις ὀχυράς. 26 Καὶ
 οἱ οἰκοκῶντες ἐν αὐταῖς ἠορτήσαν τῇ χειρὶ,
 ἐπὶ ἡμέρᾳ καὶ κατηγάγοντο, ἐγένοντο χορτα-
 σμοὶ αὐτοῦ, ἡ χλωρὰ βοσκή, ἡ χλόη δαμάταν, καὶ
 πατήματα πίπματα ἀπέναντι ἐστηκόσες. 27 Καὶ τὴν χεῖ-
 ρα σου, καὶ τὴν ἐξοδὸν σου, καὶ τὴν εἰσοδὸν
 σου ἔγνων, καὶ τὸν θυμὸν σου ἐπ' ἐμὲ. 28 Διὰ
 τὸ ὀργισθῆναί σε ἐπ' ἐμὲ, καὶ τὸ σπῆνός σου
 ἀνέβη ἐν τοῖς ὤσιν μου. καὶ ἤθου τὰ ἀγκιστρά-
 μου ἐν τοῖς μυκτῆρόν σου, καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς
 χεῖλεσί σου, καὶ ἀποσέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ἣ
 ἦλθες ἐν αὐτῇ. 29 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ σημεῖον
 φανήσεται ἐν οὐρανῷ αὐτομάτως, καὶ τὸ ἔτε-
 ρον δόξῃ τὰ ἀκατέλλοντα, καὶ τὸ ἔτε-
 ρον ἀποδοθήσεται, καὶ ἁμῶν, καὶ φυεῖα ἀμπελώ-
 νων, καὶ φάγοι τὸν καρπὸν αὐτῶν. 30 Καὶ
 προσθήσει τὸ ἀγαθὸν τοῦ οἴκου τοῦ Ἰούδα, τὸ
 ὑπολειφθὲν, ῥίζαν καὶ ῥαβδόν, καὶ ποιήσῃ καρπὸν ἀνὰ
 31 Ὅτι ἡ Ἰερουσαλὴμ ἐξελεύσεται καὶ ἁλίσ-
 μα, καὶ ἀναστρέψεται ὡς ὄρεος Σιών. ὁ ζῆλος
 Κυρίου τῷ δυνάμει ποιήσῃ τοῦτο. 32 Οὐχ
 οὕτως; ταῦτα λέγει Κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσ-
 συρίαν, οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν τὴν
 αὐτῆς, καὶ οὐ τοξεύσῃ ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προσ-
 φθάσῃ αὐτὴν θυρεὸς, καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς
 αὐτὴν πύργον. 33 τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν
 αὐτῇ ἀποσφραγίσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν τὴν
 αὐτῆς εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος. 34 καὶ ὑψο-
 ασίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς αὐτῆς τὸ πνεῦμα αὐ-
 τῆς δι' ἐμὲ, καὶ λέγει Δαυὶδ τὸν δούλόν μου.
 35 Καὶ ἐγένετο [ἔως] νυκτός, καὶ ἔβηθεν ἄγ-
 γλος Κυρίου, καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ
 τῇ Ἀσσυρίαν ἐκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιά-
 δας, καὶ ἄρριπον τὸν πόλιν, καὶ ἴδον πάντες σὺ-
 ματα νεκρά. 36 Καὶ ἀπῆρεν, καὶ ἐπορεύθη,
 καὶ ἀπέστρεψεν Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίαν,
 καὶ ἔκτισεν ἐν Νινευὶ. 37 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ
 πνεῦμα τοῦ οἴκου Νισρεχ τῷ θεῷ αὐτοῦ,
 καὶ Ἀδρεμέλεχ, καὶ Σαρασάρ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπά-
 τισαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ. Καὶ αὐτοὶ διεσώθη-
 σαν εἰς γλῶσσαν Ἀραμ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσσορδάν
 υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοῖ-
 χον, καὶ ἠύξατο πρὸς Κύριον, λέγων. 3 ὦ δέ,
 Κύριε, μνήσθητι δὴ ὅσα παρεπάτησα ἐνώπιόν σου
 ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ πλήρει, καὶ τὸ ἀγα-
 θὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Καὶ ἐκλαυσεν Ἐζε-
 κίας κλαυθμῷ μεγάλῳ. 4 Καὶ ἡ ἡσυχία
 οὐ τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο
 πρὸς αὐτόν, λέγων. 5 ὁπίστροφον, καὶ ἐρεῖς
 πρὸς Ἐζεκίαν τὸν ἡγουμένον τῶ λαῷ μου ταῦτα
 λέγει Κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τῷ πατρὶ σου ἡκου-
 σα τῆς προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δακρυά σου·
 ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαι σε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
 ἀναστήσει εἰς τὸν οἶκον Κυρίου. 6 Καὶ προσθή-
 σαι ὅτι τὰς ἡμέρας σου πεντηκόνδεκα ἔτη, καὶ
 ὅτι χεῖρ βασιλέως Ἀσσυρίαν σώσω σε, καὶ
 τὴν πόλιν τὴν αὐτῆς, καὶ ὑψοασίαν ὑπὲρ τῆς
 πόλεως τῆς αὐτῆς ἀφ' ἐμοῦ, καὶ ἀφ' Δαυὶδ τὸν
 δούλόν μου. 7 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας λαβέτα-
 σαν παλάδιον οὐκων, [καὶ ἐλήφθη] καὶ ὁπίσ-
 τωσαν ὅτι τὸ ἔλκος, καὶ ὑγιάσῃ. 8 Καὶ εἶ-
 πεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαίαν. τί τὸ σημεῖον ὅτι
 ἰάσεται Κύριος ἐμὲ, καὶ ἀναστήσομαι εἰς τὸν οἶκον
 Κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ; 9 Καὶ εἶπεν
 Ἡσαίας. τοῦτο τὸ σημεῖον πρὸς Κύριον, ὅτι
 ποιήσῃ Κύριος τὸν λόγον, ὃν ἐλάλησεν· πορεύ-
 σεται ἡ σκιά δέκα ἀναβαθμῶν, ἐὰν ἐπιστρέψῃ δέκα
 ἀναβαθμῶν; 10 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας. κῆρον τὴν
 σκιά, κλῖναι δέκα ἀναβαθμῶν. ὅχι, ἀλλὰ ὁπί-
 στροφῇ ἡ σκιά δέκα ἀναβαθμῶν εἰς τὰ ὀπίσω.
 11 Καὶ ἐβόησεν Ἡσαίας ὁ προφήτης πρὸς Κύ-
 ριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς
 εἰς κατέβη ἐν ἀναβαθμοῖς Ἀχαζ, εἰς τὰ ὀπίσω
 δέκα βαθμῶν. 12 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπέ-
 στειλεν Μερδαχ Βαλαδάν, υἱὸς Βαλαδάν, βασι-
 λεὺς Βαβυλωνίως, Βελσάαρ καὶ ναβου-
 χὰδζαρ πρὸς Ἐζε-
 κίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρώσῃσιν Ἐζεκίας. 13 Καὶ
 ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ ἐδείξεν αὐτοῖς
 ὅλον τὸν οἶκον τῶν νεχωδὰ, τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ
 χρυσόν, καὶ τὰ ἀρώματα, καὶ τὸ ἔλαιον τὸ
 ἀγαθόν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν, καὶ ὅσα ἡ-
 ρήθη ἐν τοῖς ἡσυχασμοῖς αὐτοῦ· οὐκ ἔδωκεν, ὅτι
 οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
 καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. 14 Καὶ εἰσηλ-
 θεν Ἡσαίας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζε-
 κίαν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν. τί ἐλάλησαν οἱ
 ἄνθρωποι οὗτοι, καὶ πόθεν ἤκουσιν πρὸς σέ; Καὶ
 εἶπεν Ἐζεκίας. ὅτι γῆς πόρρωθεν ἤκουσιν πρὸς
 ἐμὲ ἐκ Βαβυλωνίως. 15 Καὶ εἶπεν. τί εἶδον
 ἐν τῷ οἴκῳ σου; Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας. πάντα
 ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου ἴδον, οὐκ ἔδωκεν ἐν τῷ οἴκῳ μου.

ὁ οὐκ ἔδωκε αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς θνητοῖς
 εἰς μου. 16 Καὶ ἔπειτα Ἡσαΐας πρὸς Ἐζε-
 κίαν· ἀκούσον τὸν λόγον Κυρίου· 17 ἰδὲ ἡμέ-
 ραι ἔρχονται, καὶ ληφθήσεται πάντα τὰ οἰκῶ
 οὐκοῦν σου, καὶ ὅσα ἐπισταύρωσαν οἱ πατέρες σου,
 ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα· καὶ ἔρχ-
 ῃ ὑπολημφθή-
 σεται
 οἱ υἱοὶ σου, οἱ ἐξελεύσοιαι ἐκ σοῦ, οὓς γενήσῃς,
 λήφεται, καὶ ἔσονται εὐχῆται ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
 βασιλέως Βαβυλῶνος. 19 Καὶ εἰπὶ Ἐζεκίας
 πρὸς Ἡσαΐαν· ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλά-
 λησεν. καὶ εἰπὶ· μὴ οὐκ, ἐὰν εἴρηται καὶ ἀλή-
 θεια ἔσται ἐν ἡμέραις μου; 20 Καὶ ἔα λοιπὰ
 τοῦ λόγου Ἐζεκίου, καὶ πάντα ἡ δυναστεία αὐ-
 τοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησεν, τίς κήντη, καὶ τὸν ὕψου-
 ραυρὸν, καὶ εἰσῆλθεν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν,
 οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν
 ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 21 Καὶ ἐκοι-
 μήθη Ἐζεκίας μετ' τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασί-
 λευσεν Μανασῆς υἱὸς αὐτοῦ ἐντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΑ.

ΙΟΥΣ δώδεκα ἐτὶς Μανασῆς ἐν τῷ
 βασιλεύει αὐτοῦ, καὶ πεντήκοντα
 καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ὀρσοβά.
 2 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυ-
 ρίου καὶ τὰ βδελύγματα τοῦ Ἰσραὴλ, ὃν ἔζηρεν
 Κύριος ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 3 Καὶ
 ἀπέσρεψεν, καὶ ἀκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ ἀκατέ-
 σφαται Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστη τὸ
 θυσιαστήριον τῇ Βααλ, καὶ ἐποίησεν ἄλσιν, καὶ ὡς
 ἐποίησεν Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ποσε-
 καύησεν πᾶσιν τῇ δυνάμει τοῦ ἑσπεροῦ, καὶ ἐδύ-
 λωσεν αὐτοῖς. 4 Καὶ ἀκοδόμησεν τὸ θυσια-
 στήριον ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὡς εἶπεν, ἐν Ἱερουσα-
 λὴμ θυσίαν τοῦ ὀνόματός μου· 5 καὶ ἀκοδόμησεν τὸ
 θυσιαστήριον πᾶσιν τῇ δυνάμει τοῦ ἑσπεροῦ ἐν τῇ
 πόλει αὐτῶν οἴκου Κυρίου· 6 καὶ διήγειρεν τοὺς
 υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ, καὶ σκαλιδόνετο, καὶ οὐκ
 ἤνετο, καὶ ἐποίησεν θελητεῖν, καὶ γραῖς ἐπὶ τῇ
 θυγατρὶ τοῦ ποιῆν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυ-
 ρίου· 7 καὶ ἐθήκεν τὸ γυναικίον
 καὶ ἐν ὅλῳ τῷ ἔσπερῳ ὡς ἐποίησεν, ἐν τῷ ὅλῳ ὃ
 εἶπεν Κύριος
 ὡς πρὸς Δαυὶδ, καὶ πρὸς Σαλωμὸν τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέ-
 γοντες ἐλεξάμεθα ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, καὶ δι-
 σσομεν τὸ ὄνομά μου ἐκ εἰς τὸν αἰῶνα, 8 καὶ
 ἐπὶ τῷ ὄνομα τῷ σαλευσάτω τὸν πόδα Ἰσραὴλ
 ἀπὸ τῆς γῆς, ἥς ἔδωκε τοῖς πατεράσι αὐτοῦ,

οἵτις φυλάξουσιν τὸ ποιῆν πάντα ὅσα ἐντε-
 λέμην αὐτοῖς, καὶ καὶ πᾶσαν τὴν ἐντολήν μου
 ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ θεὸς μου Μωσῆς. 9 Καὶ
 οὐκ ἠκούσαν, καὶ ἐπλάκυσεν αὐτοὺς Μωσαῖος τὸ
 ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· καὶ
 ταῦτα ἔσται, ἃ ἠφάνισεν Κύριος ἐκ τῆς ἐξουσίας
 Ἰσραὴλ. 10 Καὶ ἐβλάστησεν Κύριος ἐν χειρὶ
 δούλου αὐτοῦ, τοῦ προφητοῦ, λέγον· 11 ἀνθ'
 ὧν ὅσα ἐποίησεν Μωσαῖος ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἐν
 βδελύγματι ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων
 ὧν ἐποίησεν ὁ Ἀμωρραῖος ὁ ἐμπαράδει, καὶ ἐξή-
 μαρτεν καὶ γὰρ τὸν Ἰούδα ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ· 12
 οὐχ οὕτως· ταῦτα λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσ-
 ραὴλ· ἰδὲ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ κακὰ, καὶ
 ἐπὶ Ἰούδα, ὥστε πάντες ἀκούοντες ἠχῆς ἀμφο-
 τερά τῶν πόλεων αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐκτενέω ἐπὶ
 Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον Σαμαρείας, καὶ τὸ εὐαγγέλιον
 οἴκου Ἀχαάβ· καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ ὡς ἀπαλείφεται τὸ ἀκατέσφατον ἀπαλείφό-
 μενος, καὶ κατασφραγίσεται ἐπὶ τῶν πόλεων αὐτοῦ.
 14 Καὶ ἀπέσωμα τὸ ὑπόλειμμα τῆς κλη-
 ρονομίας μου, καὶ τὸ ὑπόλειμμα αὐτοῦ εἰς χεῖρας
 ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται εἰς ἀγροπάλιν, καὶ
 εἰς ἐρημίαν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, 15 ἀνθ'
 ὧν ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
 ἦσαν πρὸς ἡμᾶς μετὰ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξῆλ-
 θον οἱ πατέρες αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ὡς τῆς ἡμέρας
 ταύτης. 16 καὶ γὰρ ἄμα ἀδῶν ἐξέχει Μω-
 ναῖος πολὺν σφόδρα, ὥς ὅτι ἐπλησέν τινος Ἱερου-
 σαλὴμ τόμα εἰς τόμα, πάλιν ἀπὸ τοῦ ἁμαρ-
 τῶν αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰούδα, τὸ ποιῆσαι
 τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου. 17 Καὶ τὰ
 λοιπὰ τῶν λόγων Μανασῆς, καὶ πάντα ὅσα ἐποίη-
 σεν, καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ λέω ἡμαρτεν, οὐχὶ
 ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμε-
 ρῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 18 Καὶ ἐκαμή-
 νη Μανασῆς μετ' τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη
 ἐν κήπῳ τῷ οἴκου αὐτοῦ, ἐν κήπῳ Ὀζά. Καὶ
 ἐβασίλευσεν Ἀμμάν υἱὸς αὐτοῦ ἐντ' αὐτοῦ. 19 Τίς
 εἶκοι καὶ δύο ἔτη Ἀμμάν ἐν τῷ βασιλεύει
 αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μανασαλαμείθ, θυ-
 γατὴρ Ἀεὺς ἐξ Ἰσῆα. 20 Καὶ ἐποίησεν τὸ
 πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ὡς ἐποίησεν
 Μανασῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐπορεύθη
 ἐν πᾶσιν ὅλῳ ὃ ἐπὶ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ
 ἐλάτρευσεν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ
 αὐτοῦ, καὶ ποσεκλήνησεν αὐτοῖς. 22 καὶ ἐγ-
 κατέλιπεν τὸν Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ,
 καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὅλῳ Κυρίου. 23 Καὶ

συνεγρά-

ἀπέσρεψεν

τὸν θρόνον
 πάσης

κρυπτόν τῷ οἴ-
 κῳ ἐν ὅλῳ

Ἰούδας

σαθμον

δώδεκα

Ἱεταχάλ

συνοστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμμών πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐπάταξεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τὰς συγραφεύς ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίας υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

25 Καὶ πάντα τὰ λόγια Ἀμμών, ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδὲ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῆς ἡμετέρας τοῖς βασιλευσὶν Ἰούδα. 26 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν κήπῳ Ὁζά, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΒ΄.

ΤΙΟΣ ὁκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλευσὶν αὐτοῦ, καὶ τεμάχοντα καὶ ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ

ἔδωκε τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰηιδά, θυγάτηρ Ἑλιδά, ἑκατομυριάδας.

2 Καὶ ἐποίησεν τὸ εὖδες ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅς ἐστιν διζυγία καὶ ἀρετῆς.

3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτακαιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεὶ Ἰωσία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἔξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαφφάν, υἱὸν Ἑοσιλείου υἱοῦ Μισαλλάμ, τὸν γραμματέα τῆς οἴκῳ Κυρίου, λέγων·

4 ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ σφραγίσον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσπνεχθὲν εἰς οἶκον Κυρίου, ὃ σιγήσῃ οἱ φυλάσσοντες τὸν θάμνον πρὸς τῷ λαῷ, καὶ ὁδοῦσιν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιουμένων τὰ ἔργα, τῶν χειρῶν αὐτοῦ οἴκῳ Κυρίου. καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιῶσι τὰ ἔργα, τοῖς ἐν οἴκῳ Κυρίου, τῷ χαποῦσιν τὸ βεδὲκ τῆς οἴκῳ, 6 τοῖς τέκτονι, καὶ τοῖς οἰκοδόμοις, καὶ τοῖς τεχνίταις, καὶ τῷ κτήσασθαι ξύλα, καὶ λίθους λαβωμῆδες, τῷ κατασκευάσαι τὸ βεδὲκ τῆς οἴκου. 7 πάλιν οὐκ ἐξελογίσθησαν αὐτοῖς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιῶσιν. 8 Καὶ εἶπεν Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφφάν τὸν γραμματέα· βιβλίον τῶ νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ Κυρίου. καὶ ἔδωκεν Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαφφάν, καὶ ἀνέγνω αὐτό. 9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπέστρεψεν τῷ βασιλεὶ ῥῆμα, καὶ εἶπεν· ἐχώνευσαν οἱ δούλοι σου τὸ ἀργύριον τὸ εὖρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιουμένων τὰ ἔργα, τῶν χειρῶν αὐτοῦ οἴκῳ Κυρίου. 10 Καὶ εἶπεν Σαφφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων· βιβλίον ἔδωκέν μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφφάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τὰς λέ-

ξεις τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου, καὶ ἔρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 12 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ, καὶ τῷ Ἀχικέμ υἱῷ Σαφφάν, καὶ τῷ Ἀχόαβ υἱῷ Μιχαῖ, καὶ τῷ Σαφφάν τῷ γραμματέῃ, καὶ τῷ Ἀσάφ δούλῳ τοῦ βασιλέως, λέγων·

13 δεῦτε, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον πρὸς ἐμοῦ, καὶ πρὸς πάντις τοῦ λαοῦ, καὶ πρὸς πάντας τοῦ Ἰούδα, πρὸς τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὖρεθέντος· ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ Κυρίου ἡ ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν, ὥστε οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμεῖς τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦτο, τὸ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα κατ' ἡμῶν. 14 Καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχικέμ, καὶ Ἀχόαβ, καὶ Σαφφάν, καὶ Ἀσάφ πρὸς Ὀλδαν τὸν πρεσβύτερον, γυναικα Σιλλέμ, καὶ Θεακυνέ, καὶ Ἀράς, τῶ ἱμαποφύλακος καὶ αὐτῇ κατέκλει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ μασιᾷ· καὶ ἐλάλουν πρὸς αὐτούς. 15 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς μέ, 16 τάδε λέγει Κύριος· ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω κατὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὰς οἰκοκυῶντας αὐτὸν, πάντας τὰς λόγους τῆς βίβλου ὅς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰούδα, 17 ἀνδ' ὧν ἐκατέλιπόν με, καὶ ἐθυμίαν θεοῖς ἑτέροις, ὅπως πᾶρρηξισίν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκακώθηται ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ἐσβεσθήσεται. 18 Καὶ πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητήσατε τὸν Κύριον, τάδε εἰρεῖτε πρὸς αὐτοὺς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· οἱ λόγοι οὗς ἤκουσας, 19 ἀνδ' ὧν ὅτι ἠπαλιώθη ἡ καρδία σου, καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλουν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὰς οἰκοκυῶντας αὐτὸν, τὸ εἶναι εἰς ἀφορισμὸν, καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτια σου, καὶ ἐκλαυσας ἐνώπιόν μου, καὶ ἐγὼ ἤκουσα, λέγει Κύριος. 20 οὐχ οὕτως· ἰδὲ ἐγὼ προσήμιόν σε πρὸς τὸς πατέρας σου, καὶ σιωπήσῃς εἰς τὸν τάφον σου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκ οφθήσεται τὸ πῶς οἱ ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ εἶμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον.

Κ Ε Φ. ΚΓ΄.

ΚΑΙ ἐπέστρεψεν τῷ βασιλεὶ τὸ ῥῆμα. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ σιωπήσῃ πρὸς αὐτὸν πάντας τὰς ἀρετῆς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. 2 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα, καὶ πάντες οἱ κατὰ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ, καὶ

καὶ δὲ χάτω ἐπὶ τῆ βασιλείας Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ
 πάρα οὗτο πρὸ Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ. 24 Καὶ
 θεραφείν γε τὸς θελήσας, καὶ τὸς γραφίτας, καὶ τὰ θεραφείμ,
 καὶ τὰ εἰδωλά, καὶ πάντα τὰ ποροσχεθίσματα τὰ
 γενομένα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἐξῆρ-
 τῶ γεγραμ-
 μύς
 ἐγενήθη
 Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τὸς λόγους τῆ νόμου τῶς γεγραμ-
 μένης ὅτι πρὸ βιβλίου αὐτοῦ εὗρεν Χελκίαι, ὁ ἱερεὺς ἐν
 οἴκῳ Κυρίου. 25 Ὁμοίως αὐτῷ ἔκ ἐγενήθη ἑμ-
 ποροσθεν αὐτῷ βασιλεὺς, ὃς ἐπέστρεφεν πρὸς Κύ-
 ριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ
 αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν
 νόμον Μωυσέως, καὶ μετ' αὐτὸν ἔκ ἀνέστη ὁμοίως
 αὐτοῦ. 26 Πλὴν οὐκ ἀπεγράφη Κύριος ἀπὸ
 θυμῷ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης, ὅτι ἐθυμώθη
 ἐν τῇ ὀργῇ ὅτι αὐτῷ ἐν τῇ Ἰούδα ὅτι τὸς πτοροσμοὺς,
 οὓς παρόργισεν αὐτὸν Μωυσαῖος. 27 Καὶ εἶ-
 πει Κύριος· καὶ γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ τῆ
 ποροσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ,
 καὶ ἀπόσωμαί τιμὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ Ἰερουσαλήμ,
 καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ εἶπον, ἔσται
 τὸ ὄνομά μου ὅτι. 28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
 λόγων Ἰωσίου, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ
 αὐτὰ γεγραμμένα ὅτι βιβλίου λόγων τῶν ἡμε-
 ρῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 29 Ἐν δὲ ταῖς
 ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰ-
 γύπτου ὅτι βασιλεία Ἀσσυρίων ὅτι ποταμὸν Εὐ-
 φράτην· καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς ἀπάντησιν
 αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν ἐν Μαγδόλῳ ἐν τῷ
 ἰδεῖν αὐτόν. 30 Καὶ ἐπέβιβασαν αὐτὸν νεκρὸν
 οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐκ Μαγδόλῳ, καὶ ἤγαγον αὐ-
 τὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν τῷ
 τάφῳ αὐτοῦ. Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν
 Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ
 ἐβασίλευσεν ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς πατρὸς αὐτοῦ. 31 Τίος
 εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ Ἰωάχαζ ἐν τῷ βα-
 σιλεύειν αὐτόν, καὶ πέντε μῆνας ἐβασίλευσεν ἐν
 Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμ-
 τάλ, θυγάτηρ Ἱερεμίας, ἐκ Λοβανά. 32 Καὶ
 ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ
 πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. 33 Καὶ
 μετήστησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλὰ ἐν
 γῇ Αἴμαθ τῆ μὴ βασιλεύειν αὐτόν ἐν Ἱερου-
 σαλήμ, καὶ ἔδωκεν ζῆμίαν ὅτι τιμὴν γλῶν, ἔλαβεν
 τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἔλαβεν τάλαντα χρυ-
 σίου. 34 Καὶ ἐβασίλευσεν Φαραὼ Νεχαὼ ἐπ'
 Ἰωσίας αὐτοῦ τὸν Ἐλειακίμ, υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα,
 ἀντὶ Ἰωσίου τῆς πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεφεν τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακείμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἔλαβεν,
 καὶ εἰσένεγκεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἀπέθανεν ὅτι.
 35 Καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωα-

κείμ πρὸ Φαραὼ Νεχαὼ, πλὴν ἐπιμνησάμενος τὴν ἐπιμνησάμε-
 νον τῷ δουλεύειν τὸ ἀργύριον ὅτι σὺματὸς Φαραὼ
 αὐτῷ καὶ τιμὴν σιωπῆσιν αὐτοῦ ἔδωκεν τὸ ἀργύ-
 ριον, καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τῆ λαοῦ τῆς γῆς,
 καὶ δουλεύει πρὸ Φαραὼ Νεχαὼ. 36 Τίος εἴ-
 κοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακείμ ἐν τῷ βασιλεύειν
 αὐτόν, καὶ ἐνδεκά ἐτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσα-
 λήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδαφ, θυ-
 γάτηρ Φαδαῖλ, ἐκ Ρουμά. 37 Καὶ ἐποίησεν τὸ
 πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ πάντα ὅσα ἐποίη-
 σαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΔ'.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχο-
 δονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ ἐγε-
 νήθη αὐτῷ Ἰωακείμ δούλος τρεῖς ἐτη,
 καὶ ἐπέστρεφεν, καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτοῦ. 2 Καὶ
 ἀπέστειλεν Κύριος αὐτῷ τὸς μονοζώνους τῶν Χαλ-
 δαίων, καὶ τὸς μονοζώνους Συρίας, καὶ τὸς μονο-
 ζώνους Μωαβ, καὶ τὸς μονοζώνους ἡμῶν Ἀμμων,
 καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτοῖς ἐν γῇ Ἰούδα, τὸν χαπ-
 ῶσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν
 χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ, τῶν ποροφητῶν. 3 Πλὴν
 ὅτι τὸν θυμὸν Κυρίου καὶ ἐν τῇ Ἰούδα, ἀποστήσας
 αὐτόν ἀπὸ ποροσώπης αὐτοῦ ἐν ἀμαρτίας Μα-
 νασῇ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν. 4 Καὶ γε
 αἶμα ἀδῶν ἔχεχε, καὶ ἐπλησεν τιμὴν Ἱερου-
 σαλήμ αἵματος ἀδῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησεν Κύ-
 ριος ἰλασθῆναι. 5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
 Ἰωακείμ, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδὲ αὐ-
 τὰ γεγραμμένα ὅτι βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν
 τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωα-
 κείμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν
 Ἰωαχὴν υἱὸς αὐτοῦ αὐτῷ. 7 Καὶ ἐπορεύθη
 θετο ἐπὶ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἔλθειν ἐκ γῆς αὐ-
 τοῦ, ὅτι ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλωνος ἀπὸ τῆ
 χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τῆ ποταμοῦ Εὐφράτης
 πάντα ὅσα καὶ τῆ βασιλείας Αἰγύπτου. 8 Τίος
 ὀκτακαίδεκα ἐτῶν Ἰωαχὴν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐ-
 τόν, καὶ τρεῖς μῆνας ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νάδα, θυγάτηρ
 Ἑλκαναδάν, ἐκ Ἱερουσαλήμ. 9 Καὶ ἐποίησεν
 τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, κατὰ πάντα
 ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 10 Ἐν τῷ χει-
 ρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυ-
 λωνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν
 αἰσχύῃ. 11 καὶ εἰσῆλθεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βα-
 σιλεὺς Βαβυλωνος εἰς τὴν πόλιν, καὶ οἱ παῖδες
 αὐτοῦ ἐπολιόρκησαν [τιμὴν] ἐπ' αὐτῷ. 12 Καὶ
 ἔλθειν Ἰωαχὴν βασιλεὺς Ἰούδα ὅτι βασιλεία
 Ἰωακείμ
 Βαβυ-

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ΚΕΦ. κε'.

Βαβυλώνος, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ εὐνῆχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλωνῶν ἐν ἐτὶ ὀγδὼ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας τὸς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, καὶ τὸς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψεν πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησεν Σαλωμών βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμα Κυρίου. 14 Καὶ ἀπέκτισεν πᾶσαν τιλὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντας τὸς ἄρχοντας, καὶ τὸς δυνατοὺς ἰσχύϊ, ἀχμαλωσίαις δέκα χιλιάδας ἀχμαλωτίσας, καὶ πάντα τέκτονα, καὶ τὸν συλλέγοντα, καὶ ἔχ' ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς. 15 Καὶ ἀπέκτισεν τὸν Ἰωακείμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ τιλὴν μητέρα τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως, καὶ τὸς εὐνῆχους αὐτοῦ, καὶ τὸς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν Σπικεσίαν υἱὸν Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα. 16 καὶ πάντας τὸς ἄνδρας τῆς δυνάμεως, ἐπακιχλίους, καὶ τὸν τέκτονα, καὶ τὸν συγκλείοντα, χιλίους πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον. Καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλωνῶν μεθικεῖσθαι εἰς Βαβυλῶνα. 17 Καὶ ἐβασίλευσεν βασιλεὺς Βαβυλωνῶν τὸν Μεθθανίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σεδεκίας. 18 Υἱὸς εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἐτῶς Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῦν αὐτόν, καὶ ἐν δέκα ἐτῶς ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσχατα μα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμπαλ, θυγατὴρ Ἰμερίου, δούτρω το- σαρεσχαδε- κατῇ. 19 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωακείμ. 20 Ὅτι ὅτι τὸν θυμὸν Κυρίου ἰδὼν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὥς ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν προσώπων αὐτοῦ. Καὶ ἠθέτησεν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλωνῶν.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐτὶ τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, ἐν δεκάτῃ τῇ μηνὸς, ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ πᾶσα ἡ δυνάμις αὐτοῦ ὅτι Ἱερουσαλὴμ καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ἀποδόμησεν ἐπ' αὐτὴν πεῖταιχος κύκλω. 2 Καὶ ἦλθεν εἰς πόλιν πελοχῆς ὥς τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου, ἐνάτῃ τῇ μηνός. 3 Καὶ οἰόχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς. 4 Καὶ ἐρράγη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς τιλὴν ὁδὸν πύλης τῆς ἀναμέσου τῶν τειχῶν, [αὕτη] ἡ ὁδὸς τῆς κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ὅτι τιλὴν πόλιν κύκλω, καὶ ἐπαρῶν ὁδὸν τιλὴν Ἀραβᾶ, 5 καὶ ἐδίωξεν ἡ δυνάμις τῶν Χαλδαίων ὅπισθεν τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτοὺς ἐν Ἀραβᾶ Ἱεριχὼ, καὶ πᾶσα ἡ δυνάμις αὐτοῦ διασάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ. 6 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνῶν εἰς Δεβλαθά. καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ κρίσιν. 7 Καὶ τὸς ὕψος Σεδεκίου ἔσφαξεν καὶ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὸς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετίφλωσεν, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν πύλαις, καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα. 8 Καὶ ἐν τῇ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, ἐν δεκάτῃ τῇ μηνός, (αὐτὸς ἐκεῖθεν οἰκιστὴς τῶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος) [καὶ] ἦλθεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρος, ἐκ τῶν οἰσίων βασιλέως Βαβυλωνῶν, εἰς Ἱερουσαλὴμ. 9 Καὶ ἐπέσκησεν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντας τὸς οἴκους Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα οἶκον ἐπέσκησεν ἐν πυρί. 10 Καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλω κατέλυσαν πᾶσα ἡ εὐπορία Χαλδαίων, οἱ ἀρχιμαγείροι. 11 Καὶ ὁ ἀρχιμαγείρος τῷ λαῷ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸς ἐμπεπληκότας, οἱ ἐπέπεσαν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνος, καὶ τὸ λοιπὸν τῇ σιμαίᾳ μετῆρει ὁ Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρος. 12 Καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλειπεν ὁ ἀρχιμαγείρος εἰς ἀμπελοφυλάκας, καὶ εἰς Γαβίμ. 13 Καὶ τὸς φύλους τὸς χαλκοῦς τὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὸς Μεχανῶθ, καὶ τιλὴν θάλασσαν τιλὴν χαλκίῳ τιλὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτερεψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἤγαγον τὸν χαλκὸν αὐτοῦ εἰς Βαβυλῶνα. 14 Καὶ τὸς λέβητας, καὶ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυίσκας, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, ἔλαβεν. 15 Καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς φιάλας τὰς ἀργυρᾶς, καὶ τὰς χρυσᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμαγείρος, 16 φύλους δύο, καὶ τιλὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τὰς Μεχανῶθ αὐτοῦ ἐποίησεν ἡ θάλασσα Σαλωμών τῷ οἴκῳ Κυρίου. Οὐκ ἰδὼν σαθμὸς τῷ μίᾳ τῇ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν. 17 Οὐκ ἐπιδέκα πηχῶν ὕψος τῷ φύλῳ τῷ ἐνός, καὶ τὸ χωρὶς ἐπ' αὐτὸ τὸ χαλκοῦ. καὶ τὸ ὕψος τῷ χωρὶς πηχῶν πηχῶν. Σαβαχ, καὶ ῥοῦ ὅτι τῷ τῷ χαλκῷ, καὶ πάντα χαλκᾶ, καὶ καὶ τὰ αὐτὰ τῷ φύλῳ τῷ δούτρω ὅτι τῷ Σαβαχ. 18 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμαγείρος τὸν Σαραϊάν ἱερέα τὸν πρεσβύτερον, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς δούτρω-σῆς, καὶ τὸς πρεῖς τὸς φυλάσσοντας τὸν σαθμόν. 19 Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν εὐνούχον ἑνα, ὅς

ὅς ἦν ὁ πρῶτος ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ πέντε ἀνδρας τῶν ὁρώτων τὸ πρῶτον τῷ βασιλεῖ, τὸς εἰρενέτας οὗ τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματεῖα τῷ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς διωκτικῆς τοῦ ὁ-
 ἐπὶ τῶν λαῶν τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἀνδρας τῷ λαῷ τῆς γῆς, τὸς εἰρενέτας οὗ τῇ πόλει.
 20 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβυζαρδάν ὁ ἀρχιμά-
 γειρος, καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνῶν εἰς Δεβλαθά. 21 Καὶ ἔπαυεν αὐ-
 τοὺς βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ ἐθανάτωσεν αὐ-
 τοὺς οὗ Δεβλαθά ἐν γῇ λίμας, καὶ ἀπακίασεν
 Ἰσδαὶς ἐπὶ αὐτοὺς τῆς γῆς αὐτοῦ. 22 Καὶ ὁ λαὸς
 τῷ κατελειφθεὶς ἐν γῇ Ἰσδα, ὅς κατελείπει Ναβυ-
 χονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ κατέστησεν
 αὐτῷ ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀρχαίμ υἱοῦ Σαφάν.
 23 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἀρχιεπισκοπῆς τῆς διωκτικῆς,
 αὐτῷ αὐτοῖς, καὶ οἱ ἀνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησεν βασι-
 λεὺς Βαβυλωνῶν τὸν Γοδολίαν, καὶ ἦλθον πρὸς
 Μαθθαίου Γοδολίαν εἰς Μασσηφά, καὶ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανιὺν,
 Θανιμαὶ καὶ Ἰωαννὰν υἱὸς Καρήθ, καὶ Σαφαίας υἱὸς Θαναμὰς
 ὁ Νεπαφαθίτης, καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τῷ Μαχαβεί,
 αὐτοῖς, καὶ οἱ ἀνδρες αὐτῶν. 24 Καὶ ὤμωσεν αὐ-
 τοῖς Γοδολίαν, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς· μὴ φοβέσθε παράδοξον τῶν Χαλδαίων, καὶ ἰ-
 σαθε ἐν τῇ γῇ, καὶ δαλεύσατε τῇ βασιλεῖ Βαβυ-
 λωνος, καὶ πάλιν ἔσται ὑμῖν. 25 Καὶ ἐγενήθη ἐν
 τῷ ἔσθμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανιὺν καὶ
 Ἐλισαμὰ ἐκ τῶν ἀπέρματος τῶν βασιλέων, καὶ δέχθη
 ἀνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν τὸν Γοδολίαν,
 καὶ ἀπέθανεν, καὶ τὸς Ἰσδαίους, καὶ τὸς Χαλ-
 δαίους, οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφά. 26 Καὶ
 ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ, καὶ ἕως μεγά-
 λου, καὶ οἱ ἀρχιεπισκοπῆς τῶν διωκτικῶν, καὶ εἰσῆλθον τῆς διωκτικῆς
 εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν
 Χαλδαίων. 27 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τετρακοστῷ
 καὶ ἔσθμῳ ἔτη τῆς μεδικτικῆς τῷ Ἰσραὴλ βα-
 σιλεῖ Ἰσδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, ἔσθμῳ καὶ
 εἰκάδι τῷ μηνὶ, ἔφωσεν Εὐελαμαρδάχ βασιλεὺς
 Βαβυλωνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 τῷ κεφαλῇ Ἰσραὴλ βασιλεῖ Ἰσδα, καὶ ἐξή-
 γαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ. 28 Καὶ
 ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ, καὶ ἔδωκεν τὸν θρό-
 νον αὐτοῦ ἐπὶ αὐτὸν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων
 τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλωνί. 29 Καὶ ἠκούσαν
 πάντες οἱ ἰμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἦσαν ἄρ-
 τον ἀφ' αὐτοῦ ἐν ὧν αὐτὸς πᾶσας τὰς ἡμέ-
 ρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. 30 Καὶ ἡ ἐστία τοῦ αὐ-
 τοῦ ἐστίατο ἀφ' αὐτοῦ ἐν οἴκῳ τῷ θεράποντος
 βασιλέως, λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, πᾶ-
 σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

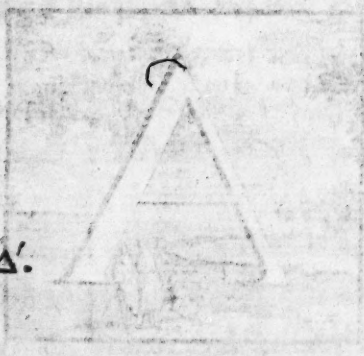
Ἰωακείμ

Εὐελαμαρ-
δάχ

Ἰωακείμ

ἠλλοίωσαν

θεράπωντος

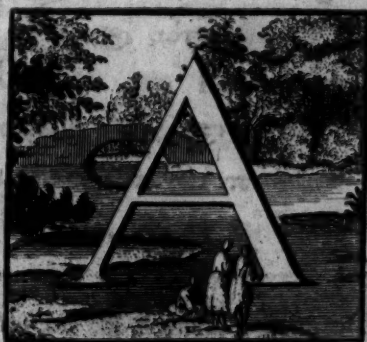

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΔΑΜ, Σὺν, Ἐνὼς, 14 καὶ τὸν
 2 Καϊνὰν, Μα- Ἰεσοῦσῶν, καὶ τὸν Ἀμορραῶν, καὶ τὸν Γεργε-
 λελεὴλ, Ἰάρεθ, σῶν, 15 καὶ τὸν Εὐαῶν, καὶ τὸν Ἀρχαῶν,
 3 Ἐνὼχ, Μαθ- καὶ τὸν Ἀσπινῶν, 16 καὶ τὸν Ἀρσῆδιον, καὶ
 σάλα, Λάμεχ, τὸν Σαμαράῶν, καὶ τὸν Ἀμαθί. 17 Υἱοὶ Σήμ·
 4 Νῶε, υἱοὶ Νῶε· Αἰλᾶμ, καὶ Ἀσπύρ, καὶ Ἀρφαξᾶδ, καὶ Λούδ,
 Σήμ, Χάμ, Ἰά- καὶ Ἀρᾶμ. Καὶ υἱοὶ Ἀρᾶμ· Ὡς, καὶ Οὐλ, καὶ Οὐδ
 φεθ. 5 Υἱοὶ Ἰά- Γαθέρ, καὶ Μοσόχ. 18 Καὶ Ἀρφαξᾶδ ἐγέν-
 φεθ· Γαμέρ, Μαγωὰ, Μαδαῖ, Ἰωῦάν, Ἐλισαί, νησεν τὸν Καϊνὰν, καὶ Καϊνὰν ἐγέννησεν τὸν Σα-
 Ουβέλ, Μοσόχ, καὶ Θείρας. 6 Καὶ υἱοὶ Γα- λαί, καὶ Σαλαῖ ἐγέννησεν τὸν Ἐβερ. 19 Καὶ
 ῥιφαὶ μέρ· Ἀρκενέ, καὶ ῥιφᾶδ, καὶ Θορράμ. 7 Καὶ τῷ Ἐβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ ἐνί, Φα-
 υἱοὶ Ἰωῦάν· Ἐλισαί, καὶ Θαρσεῖς, Κίτιοι, Ῥόδιοι. λὲκ, ὅπ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῷ διεμερίσθη ἡ γῆ
 8 Καὶ υἱοὶ Χάμ· Χούς, καὶ Μεσραῖμ, Φούτ, καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ, Ἰεκζάν. 20 Καὶ
 καὶ Χομαάν. 9 Καὶ υἱοὶ Χούς· Σαβὰ, καὶ Ἰεκζάν ἐγέννησεν τὸν Ἐλμωδᾶδ, καὶ τὸν Σα-
 Εὐιλᾶ, καὶ Σαβαθὰ, καὶ Ῥεμὰ, καὶ Σεβε- λέφ, καὶ τὸν Ἀρραμῶθ, 21 καὶ τὸν Κεδραῖμ, 22 καὶ
 θαχά. Καὶ υἱοὶ Ῥεμὰ· Σαβὰ, καὶ Δαδάν. καὶ τὸν Αἰζλιῶ, καὶ τὸν Δεκλάμ, 23 καὶ τὸν Οὐφείρ, καὶ τὸν Εὐί, καὶ τὸν Ὠράμ·
 10 Καὶ Χὺς ἐγέννησεν τὸν Νεβρώδ· ὅσος ἦρξατο πάντες ὅσοι υἱοὶ Ἰεκζάν. 24 Υἱοὶ Σήμ· Αἰλᾶμ, καὶ Ἀσπύρ, καὶ Ἀρφαξᾶδ, Σάλα, 25 Ἐβερ,
 τῷ εἰ) γῆρας κυνηγὸς ὅπτι τῆς γῆς. 11 Καὶ Μεσραῖμ ἐγέννησεν τὸς Λωδιεῖμ, καὶ τὸς Ἀνα- καὶ Ἀσπύρ, καὶ Ἀρφαξᾶδ, Σάλα, 26 Σερούχ, Ναχῶρ, Θάρα,
 μιεῖμ, καὶ τὸς Λαβεῖν, καὶ τὸς * Νεφθαλίμ, 27 Ἀβραμᾶμ· αὐτὸς Ἀβραμᾶμ. 28 Υἱοὶ δὲ
 12 καὶ τὸς Παῖροσωπειμ, καὶ τὸς Χασλωνιέμ, ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν Φυλιστιεῖμ, καὶ τὸς Χαφο- Ἀβραμᾶμ· Ἰσαὰκ, καὶ Ἰσμαήλ. 29 Αὐτὰ
 εῖμ. 13 Καὶ Χομαάν ἐγέννησεν τὸν Σιδῶνα δὲ

ΚΕΦ. Α. ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΩΣ ΙΟΥΔΑ Α΄.

Αἱ γένεσις τοῦ βασιλέως Ἰουδά. Ναβαϊάδ, καὶ Κηδάρ, καὶ Ναβδελ, Μαβσαί, 30 Μα-
σμά, καὶ Ἰσμά, Μασι, Χαδδὰδ, Θαμάν,
31 καὶ Ἰετούρ, Ναφίς, καὶ Κεδάμ. ἔτι εἰσὶν
οἱ υἱοὶ Ἰουδά. 32 Καὶ υἱοὶ Χετύρας παλ-
λακῆς Ἀβραάμ, καὶ ἔτεκεν υἱόν αὐτοῦ τὸν Ζαμ-
ράν, καὶ Ἰεκσάν, καὶ Μαδάν, καὶ Μαδιάν, Ἰε-
βόκ, Σαυέ. Καὶ υἱοὶ Ἰεκσάν. Σαβὰ, καὶ Δαυδά.
Καὶ υἱοὶ Δαυδάν. Ραζουήλ, καὶ Ναβδαήλ, καὶ
Ἀσσυριέμ, καὶ Λαβισιέμ, καὶ Ἀσμεν. 33 Καὶ
υἱοὶ Μαδιάμ. Γαμφάρ, καὶ Ὀφέρ, καὶ Ἐνώχ, καὶ
Ἀβιδά, καὶ Ἐλδαά. πάντες ἔτι υἱοὶ Χετύρας.
34 Καὶ ἐγέννησεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ. καὶ υἱοὶ
Ἰσαάκ, καὶ Ἡσαδ, καὶ Ἰακώβ. 35 Υἱοὶ Ἡσαδ.
Ἐλιφάζ, καὶ Ραζουήλ, καὶ Ἰεούλ, καὶ Ἰεγλόμ,
καὶ Κορέ. 36 Υἱοὶ Ἐλιφάζ. Θαμάν, καὶ
Ῥαμάρ, Σωφάρ, καὶ Γοθάμ, καὶ Κεζέζ. Θαμὰ
δὲ ἡ παλλακὴ Ἐλιφάζ ἔτεκεν αὐτῇ τὸν Ἀμα-
λὴκ. 37 Καὶ υἱοὶ Ραζουήλ. Ναχέθ, Ζαρέ,
Σομμέ, καὶ Μοχέ. 38 Καὶ υἱοὶ Σαυέ. Λωζάν,
Σωβάλ, Σεβιγόν, Ἀνά, Δισών, καὶ Ἀσάρ, καὶ
Ῥισών. 39 Καὶ υἱοὶ Λωτάν. Χορρέ, καὶ Αἰ-
μάν. ἀδελφὴ δὲ Λωτάν, Θαμνά. 40 Υἱοὶ
Σωβάλ. Ἰωλάμ, καὶ Μομαχάδ, καὶ Γαδβήλ,
καὶ Σωφάρ, καὶ Ὠνάν. Υἱοὶ δὲ Σεβιγόν. Αἰά,
καὶ Ὠνάμ. 41 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά. Δαυσών,
καὶ Ἐλβαμά θυγάτηρ Ἀνά. Καὶ υἱοὶ Δαυσών.
Ἀμαδά, καὶ Ἐσεβάν, καὶ Ἰεθεάν, καὶ Χαρράν.
42 Καὶ υἱοὶ Ἀσάρ. Βαλαάν, καὶ Ἀζυγάν, καὶ
Ἰωαχάν, καὶ Οὐχάμ. Υἱοὶ δὲ Δαυσών. Ὠς, καὶ
Ἀρράν. 43 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτοῦ, οἱ
βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ, πρὸ τοῦ βασιλεύσαι βα-
σιλέα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Βαλακ υἱὸς Βαμόρ καὶ
ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Δεναβά. 44 Καὶ ἀπέ-
θρυνεν Βαλακ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτῷ Ἰω-
βάδ, υἱὸς Σαρά οὗ Βοσὸρρας. 45 Καὶ ἀπέ-
θρυνεν Ἰωβάδ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτῷ Ἀσὺμ
οὗ τῆς γῆς Θαμμανῶν. 46 Καὶ ἀπέθρυνεν
Ἀσὺμ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτῷ Ἀδὰδ, υἱὸς
Βαράδ, ὁ παῖς τῆς Μαδιάμ ἐν τῇ πεδίῳ Μωάβ.
καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεδθάμ. 47 Καὶ
ἀπέθρυνεν Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτοῦ
Σαμαά οὗ Μασεκχάς. 48 Ἀπέθανεν δὲ
Σαμαά, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτῷ Σαούλ οὗ
Ῥωβὼδ τῆς ὡδοῦ ποταμῶν. 50 Καὶ ἀπέ-
θανεν Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτῷ Βαλαεν-
νάν, υἱὸς Ἀχδάρ. 51 Καὶ ἀπέθανεν Βαλαεν-
νάν [υἱὸς Ἀχδάρ,] καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς αὐτῷ
Ἀδὰδ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογάρ, καὶ
ὄνομα τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Μεταβήλ θυγάτηρ Μα-

πράδ. 52 Καὶ ἀπέθανεν Ἀδὰδ, καὶ ἦσαν
ἡγεμόνες Ἐδὼμ. ἡγεμὼν Θαμὰ, ἡγεμὼν Γωλά,
ἡγεμὼν Ἰεδέρ. 53 ἡγεμὼν Ἐλβαμάς, ἡγε-
μὼν Ἠλὰς, ἡγεμὼν Φινών, 54 ἡγεμὼν Κεζέζ,
ἡγεμὼν Θαμάν, ἡγεμὼν Μαβσαί, 55 ἡγεμὼν
Μαγιδήλ, ἡγεμὼν Ἡεζέμ. ἔτι ἡγεμόνες Ἐδὼμ.

Κ Ε Φ Β.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
Ῥαββὴ, Συμεὼν, Λεὼ, Ἰούδας, Ἰσά-
χαρ, Ζαβουλὼν, 2 Δάν, Ἰωσήφ, Βε-
νιαμὴν, Νεφθαλεὶμ, Γὰδ, Ἀσέρ. 3 Υἱοὶ Ἰούδα.
Ἡρ, Αἰνάν, Σηλώμ. τρεῖς ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐκ
τῆς θυγατρὸς Σαύας τῆς Χαναανίτιδος. Καὶ ἦν
Ἡρ ὁ φρονητικὸς Ἰούδα πνεύματος συνέσιον Κυρίου.
καὶ ἀπέκλειον αὐτόν. 4 Καὶ Θαμάρ ἡ νύμφη
αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρές, καὶ τὸν Ζαρά.
Πάντες υἱοὶ Ἰούδα σέντε. 5 Υἱοὶ Φαρές. Ἐσ-
ρὼμ, καὶ Ἰεμουήλ. 6 Καὶ υἱοὶ Ζαρά. Ζαμ-
βεί, καὶ Αἰθάν, καὶ Αἰμάν, καὶ Χαλχάλ, καὶ
Δαρά. πάντες πέντε. 7 Καὶ υἱοὶ Χαρμί. Ἀχάρ
ὁ ἐμποδιστὴς Ἰσραὴλ, ὃς ἠδέτησεν εἰς τὸ ἀνά-
θεμα. 8 Καὶ υἱοὶ Αἰθάν. Ἀζαεία. 9 Καὶ
υἱοὶ Ἐσρὼμ οἱ ἐτέχθησαν αὐτῷ. ὁ Ἰεραμὴλ, καὶ
ὁ Ὀράμ, καὶ ὁ Χαλέβ, καὶ ὁ Ἀράμ. 10 Καὶ
Ἀράμ ἐγέννησεν τὸν Ἀμναδάβ, καὶ Ἀμναδάβ
ἐγέννησεν τὸν Ναασὼν ἀρχὸν τοῦ οἴκου Ἰούδα.
11 Καὶ Ναασὼν ἐγέννησεν τὸν Σαλμαὴν, καὶ
Σαλμαὴν ἐγέννησεν τὸν Βοόζ, 12 καὶ Βοόζ ἐγέν-
νησεν τὸν Ἰωβήδ, καὶ Ἰωβήδ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσὴ,
13 καὶ Ἰεσσὴ ἐγέννησεν τὸν φρονητικὸν αὐτοῦ
τὸν Ἐλιάβ. Ἀμναδάβ ὁ δεύτερος, Σαμμεὰ ὁ
τρίτος, 14 Ναθαναὴλ ὁ τέταρτος, Ῥαδδαὴ
ὁ πέμπτος, 15 Ἀσὺμ ὁ ἕκτος, Δαυὶδ ὁ ἕβδο-
μος. 16 καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ Σαρβία, καὶ Ἀβι-
ζάμ. καὶ υἱοὶ Σαρβίας, Ἀβισαί, καὶ Ἰωβάδ, καὶ
Ἀσαιλ, τρεῖς. 17 καὶ Ἀβιζάμ ἐγέννησεν τὸν
Ἀμεσά. καὶ πατὴρ Ἀμεσά Ἰεδέρ ὁ Ἰσμαηλί-
της. 18 Καὶ Χαλέβ υἱὸς Ἐσρὼμ ἔλαβεν τὴν
Ἀζουβά γυναῖκα, καὶ τὴν Ἰεμώθ. καὶ οὗτοι
υἱοὶ αὐτῆς. Ἰωασάρ, καὶ Σωβάδ, καὶ Ὀρνά.
19 Καὶ ἀπέθρυνεν Γαζουβά, καὶ ἔλαβεν ἑαυ-
τῷ Χαλέβ τὴν Φεθ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὠρ.
20 Καὶ Ὠρ ἐγέννησεν τὸν Οὐρί, καὶ Οὐρί ἐγέν-
νησεν τὸν Βεσελέλ. 21 Καὶ μὲν ταῦτα εἰσὶν οἱ
ἔσχατοι υἱοὶ τῆς θυγατρὸς Μαχέιρ πα-
τρός Γαλαάδ, καὶ ἔστος ἔλαβεν αὐτῷ, καὶ
αὐτὸς τὴν Ἰεχόντα ἑστῶ. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν
Σεγούβ. 22 Καὶ Σεγούβ ἐγέννησεν τὸν Αἰέρ.
Καὶ ἦσαν αὐτῷ εἰκοσι τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γα-
λαάδ.

Θαμὰ

αὐτῷ

Σηθὴρ
Σεβιγόν

Α Δ Π Α Ρ Α Ι Κ Ε Π Ρ Ο Μ Ε Ν Ω Ν Κ Ε Φ . γ .

23 Καὶ ἔλαβεν Γεωργίου, καὶ Ἀβραάμ, καὶ
 αὐτῶν κόμης ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν, πᾶν Καραῖν, καὶ
 πᾶς κόμης αὐτῆς, ἐξήκοντα πόλεις. Πᾶσαι
 αὐτῶν υἱοὶ Μαχάρ, πατρὸς Γαλααδ. 24 Καὶ
 μετὰ τὸν Σποδοῦν Ἐσρὼν, ἦλθεν Χαλὲς εἰς
 Ἐφραθά. Καὶ ἡ γυνὴ Ἐσρὼν Ἀβιά, καὶ ἔτε-
 κεν αὐτῷ τὸν Ἀσδὸν πατέρα Θεκαί. 25 Καὶ
 ἦσαν υἱοὶ Ἰερεμὴλ, * πρωτότοκος Ἐσρὼν, ὁ πρω-
 τότοκος Ῥάμ, καὶ Βασαά, καὶ Ἀραῖ, καὶ
 Ἀσὼν ἀδελφὸς αὐτῶν. 26 Καὶ αὐτὴ γυνὴ ἑτέ-
 ρη τῇ Ἰερεμὴλ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἐπέρα. Αὐ-
 τῇ ὄσιν μνητὴρ Οὐνομά. 27 Καὶ ἦσαν υἱοὶ
 Ῥάμ πρωτοτόκου Ἰερεμὴλ, Μααῖς, καὶ Ἰαβὴν,
 καὶ Ἀχὼρ. 28 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Οὐνομά, Σαμ-
 μαῖ, καὶ Ἰαδαῖ. Καὶ οἱ υἱοὶ Σαμμαῖ Να-
 δάβ, καὶ Ἀβισὺρ. 29 Καὶ ὄνομα τῆς γυναί-
 κος Ἀβισὺρ, Ἀβιζαῖ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν
 Ὄζα, καὶ τὸν Μωλὴν. 30 Καὶ υἱοὶ Ναδάβ
 Σαλαὰ, καὶ Ἀφραῖμ. καὶ ἀπέθανεν Σαλαὰ
 ἐκ' ἔχον τέκνα. 31 Καὶ υἱοὶ Ἀφραῖμ, Ἰεσὶ
 καὶ υἱοὶ Ἰεσὶ, Σωσάν, καὶ υἱοὶ Σωσάν, Ἀαθαῖ.
 32 Καὶ υἱοὶ Ἰεσὶ Ἀχισαμμὰ, καὶ Ἰεδρ,
 καὶ Ἰανὰθαν. καὶ ἀπέθανεν Ἰεδρ ὅτι ἔχον
 τέκνα. 33 Καὶ υἱοὶ Ἰανὰθαν Φαλὲθ, καὶ
 ὁ Ζαζά. ἔτι ἦσαν υἱοὶ Ἰερεμὴλ. 34 Καὶ ἔτι
 ἦσαν τῷ Σωσάν υἱοὶ, ὅλλ' ἡ θογατρίς, καὶ τῷ
 Σωσάν παῖς Αἰγύπιος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωχὴλ.
 35 Καὶ ἔδωκεν Σωσάν τῷ θυγατρὶ αὐτοῦ
 Ἰωχὴλ πᾶσι αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν
 αὐτῷ τὸν Ἰεδρ. 36 καὶ Ἰεδρ ἐγέννησεν
 τὸν Ναθάν, καὶ Ναθάν ἐγέννησεν τὸν Ζαβὲθ,
 37 καὶ Ζαβὲθ ἐγέννησεν τὸν Ὀφλαδ, καὶ Ὀφ-
 λαδ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ, 38 καὶ Ἰωβὴδ ἐγέν-
 νησεν τὸν Ἰκὺ, καὶ Ἰκὺ ἐγέννησεν τὸν Ἀζαρίαν,
 39 καὶ Ἀζαρίαν ἐγέννησεν τὸν Χελλὰς, καὶ Χελ-
 λὰς ἐγέννησεν τὸν Ἐλεασά, 40 καὶ Ἐλεασά
 ἐγέννησεν τὸν Σοσομαῖ, καὶ Σοσομαῖ ἐγέννησεν
 τὸν Σαλλοῦμ, 41 καὶ Σαλλοῦμ ἐγέννησεν τὸν
 Ἰαχομῖαν, καὶ Ἰαχομῖαν ἐγέννησεν τὸν Ἐλισαμὰ.
 42 Καὶ υἱοὶ Χαλὲμ ἀδελφοὶ Ἰερεμὴλ Μαρε-
 σαῖς πρωτότοκος αὐτοῦ. ἔτι πατὴρ Ζαφ καὶ
 υἱὰ Μαριαῖ πατρὸς Χεβρών. 43 Καὶ υἱοὶ Χε-
 βρών Κορε, καὶ Θαφφὺ, καὶ Ῥοκὼμ, καὶ Σε-
 μαά, 44 καὶ Σεμαά. * ἐγέννησεν τὸν Ῥάμ
 πατὴρ Ἰαχζαῖ, καὶ Ἰαχζαῖ ἐγέννησεν Σαμμαῖ.
 45 Καὶ υἱὸς αὐτῶν Μαῶν καὶ Μαῶν πατὴρ
 Βιδάφρ. 46 Καὶ Γαφρά ἡ παλλακὴ Χαλὲς
 ἐγέννησεν τὸν Ἀρράν, καὶ τὸν Ἰωσὼ, καὶ τὸν Γε-
 ζουέ, καὶ Ἀρράν ἐγέννησεν τὸν Γεζουέ. 47 Καὶ
 υἱοὶ Ἰαδαῖ, Ῥαγὴμ, καὶ Ἰααζαμ, καὶ Γηροῦμ,

καὶ Φαλὲτ, καὶ Γαφρά, καὶ Σαζαφ. 48 Καὶ
 ἡ παλλακὴ Χαλὲς Μαχὰ ἐγέννησεν τὸν Σεβρ,
 καὶ τὸν Θαρχιά. 49 Καὶ ἐγέννησεν Σαζαφ
 πατέρα Μαδμὴν, καὶ τὸν Σαοὺλ πατέρα Μα-
 χαρινά, καὶ πατέρα Γαβαά. καὶ θυγατὴρ
 Χαλὲς Ἀχζα. 50 Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χαλὲς.
 Υἱοὶ δὲ πρωτοτόκου Ἐφραθά. Σωβὰλ πατὴρ
 Κασαθαρὲμ. 51 Σαλωμὴν πατὴρ Βαθ-
 λαμμὴν, πατὴρ Βεδλὲμ. Ἀρεὶ πατὴρ Βεδγ-
 λάρ. 52 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβὰλ πατρί
 Κασαθαρὲμ, Ἀραά, Εσεί, Ἀμμανὶθ, 53 Οὐ-
 μασφας, Κασαθαρὲμ, Αἰθαλὲμ, καὶ Ἡφιδὲν,
 καὶ Ἡσασμαθὲν, καὶ Ἡμασσαρεν. ὅτι οὗτοι
 ἐξήλθον οἱ Σααζαῖοι, καὶ οἱ Ἐδασαλαῖοι.
 54 Υἱοὶ Σαλωμὴν, Βαθλὲμ, καὶ Νεταφαθί,
 Ἀταρὰθ οἴκου Ἰαβὰβ, καὶ ἡμῶν τῆς Μααῖθ,
 Ἡσασφεί, 55 πατερεὶ χαμματιῶν κατοι-
 κουῦντες εἰς Γάβης, Ἀργαθίμ, καὶ Σαμαθίμ,
 Σακαθίμ. Οὗτοι οἱ Κινάιοι οἱ ἐλθόντες ἐξ Αἰ-
 μαθ, πατρὸς οἴκου Ῥηζαβ.

Κ Ε Φ . Γ .

Κ ΑΙ ἔτι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ πενήντες
 αὐτῶν ἐν Χεβρών. ὁ πρωτότοκος Ἀμνὼν
 τῇ Ἀχισαμ τῇ Ἰερουλίπιδι ὁ δευ-
 τερὸς Δαλυνία τῇ Ἀβιζαῖ τῇ Καρμηλία.
 2 ὁ τρίτος Ἀβισαλὼμ υἱὸς Μαχὰ, θυγατρὸς
 Θελμει βασιλέως Γεσούρ ὁ τέταρτος Ἀδωνία
 υἱὸς Ἀβιζαῖ. 3 ὁ πέμπτος Σαφαρίας τῆς Ἀ-
 βιζαῖ. ὁ ἕκτος Ἰεδραμ τῇ Ἀγλαῖ γυναῖκα
 αὐτοῦ. 4 Ἐξ ἐγενήθησαν αὐτῷ εἰς Χεβρών.
 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐκτὸς ἑπτα ἔτη, καὶ ἐξάμπον
 καὶ πενήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱε-
 ρουσαλὴμ. 5 Καὶ οὗτοι ἐπύθθησαν αὐτῷ ἐν
 Ἱερουσαλὴμ. Σαμαά, Σωβὰβ, Νάθαν, Σα-
 λωμὼν πέντε τῇ Βηρσαβὲ θυγατρὶ Ἀμνὴλ.
 6 καὶ Ἰεζαῖ, καὶ Ἐλισαμὰ, καὶ Ἐλιφαλὲτ,
 7 καὶ Ναγὴ, καὶ Ναφὲγ, καὶ Ἰαφὴ, 8 καὶ
 Ἐλισαμὰ, καὶ Ἐλιεδά, καὶ Ἐλιφαλὲτ, ἐνέα.
 9 Πάντες υἱοὶ Δαυὶδ, πλην τῶν υἱῶν τῶν παλ-
 λακῶν, καὶ Θημαρ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν. 10 Υἱὸς
 Σαλωμὴν, Ῥοβοὰμ, Ἀβιά ὁ υἱὸς αὐτῶν, Ἀσά
 υἱὸς αὐτῶν, Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτῶν, 11 Ἰωραμ
 υἱὸς αὐτῶν, Ὀζίας υἱὸς αὐτῶν, Ἰωάς υἱὸς αὐτῶν,
 12 Ἀμασίας υἱὸς αὐτῶν, Ἀζαρίας υἱὸς αὐτῶν,
 Ἰανὰθαν υἱὸς αὐτῶν, 13 Ἀχαζ υἱὸς αὐτῶν,
 Ἐζεκίας υἱὸς αὐτῶν, Μωρασῆς υἱὸς αὐτῶν,
 14 Ἀμὼς υἱὸς αὐτῶν, Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ.
 15 Καὶ υἱὸς Ἰωσία, πρωτότοκος Ἰωθαν, ὁ δευ-
 τερὸς Ἰωακὴμ, ὁ τρίτος Σεδεκίας, ὁ τέταρτος
 Σαλλὺμ.

ΚΕΦ. Δ'. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑΙΑ'.

Σαλαμὴν 16 Καὶ υἱὸς Ἰσαακίμ, Ἰεχοίας υἱὸς αὐτοῦ, Σιδάκας υἱὸς αὐτοῦ. 17 Καὶ υἱὸς Ἰεχοίου, Ἀσὴρ, Σαλαμὴν υἱὸς αὐτοῦ, 18 Μελχίρ, καὶ Φαδαίας, καὶ Σομεσάρ, καὶ Ἰεχονία, καὶ Ὀσαμὴ, καὶ Ναβαδίας. 19 Καὶ υἱὸς Σαλαμὴν, Ζορβάβελ, καὶ Σεμὶ καὶ υἱὸς Ζορβάβελ, Μοσολαμὸς, καὶ Ἀναβία, καὶ Σαλαμὴν ἀδελφὴ αὐτοῦ, 20 καὶ Ἀσβὰ, καὶ Ὀλ, καὶ Βαρχία, καὶ Ἀσάδ, καὶ Ἀσβαίος, πάντες. 21 Καὶ υἱὸς Ἀναβία Φαλετία, καὶ Ἰουσία υἱὸς αὐτοῦ, Ραφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ὀριά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία υἱὸς αὐτοῦ, Σεχινίας υἱὸς αὐτοῦ. 22 Καὶ υἱὸς Σεχινία, Σαμαία καὶ (†) υἱὸς Σαμαία, Κετῶς, καὶ Ἰαήλ, καὶ Βερία, καὶ Νωαδία, καὶ Σαφάτ, ἔξ. 23 Καὶ υἱὸς Νωαδία, Ἐλιωνάι, καὶ Ἐζεκία, καὶ Ἐσεκίμ, πρεῖς. 24 Καὶ υἱὸς Ἐλιωνάι, Ὀδνία, καὶ Ἐλίαςαί, καὶ Φαλαία, καὶ Ἀκκὺς, καὶ Ἰωανὰμ, καὶ Δελαία, καὶ Ἀνανί, ἑπτά.

Κ Ε Φ Δ'.
ΤΙΟΙ Ἰδὰ, Φαρές, Ἐσράμ, καὶ Χαρμί, καὶ Ὀρ, καὶ Σαβάλ. 2 καὶ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Σαβάλ ἐγέννησεν τὸν Ἰεθ, καὶ Ἰεθ ἐγέννησεν τὸν Ἀχιμαί, καὶ τὸν Λαδ. αὐτὰι αἱ γυναῖκες τῆ Σαρχαδί. 3 Καὶ ἔτοι υἱὸς Αἰτάμ. Ἰεζαήλ, καὶ Ἰεσμαί, καὶ Ἰαβὴς καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Ἐσπληλφών. 4 Καὶ Φανυήλ πατὴρ Γεδωρ, καὶ Ἐξερ πατὴρ Ὀσαν. ἔτοι υἱὸς Ὀρ, Ὠροτοτόκου Ἐφραθά, πατρὸς Βαθλαέμ. 5 Καὶ τῷ Ἀχὴρ πατρὶ Θεκὸν ἦσαν δύο γυναῖκες, Ἀλὰ καὶ Νοορά. 6 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ Νοορά τὸν Ὀχαζάρ, καὶ τὸν Ἡφάλ, καὶ τὸν Θαμνάν, καὶ τὸν Ἀσμερά. πάντες οὗτοι υἱὸι Νοορά. 7 Καὶ υἱὸς Ἀλὰ, Σαρέθ, καὶ Σαάρ, καὶ Ἐθιαδί. 8 Καὶ Κωὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐγνὰδ, καὶ τὸν Σαβηθά. καὶ γένεσις ἀδελφοῦ Ῥηχάδ, υἱὸς Ἰαρέμ. 9 Καὶ ἡ Ἰαβὴς ἐνδοξος ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰαβὴς, λέγουσα, ἔτεκον ὡς γαβή. 10 Καὶ ἐπεκάλεσα τὸν Θεὸν Ἰσραήλ, λέγων, εἰν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με, καὶ πληθύνῃς τὰ ὄρια μου, καὶ ἡ χεὶρ σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ποιήσῃς γνώσιν τῷ μὴ ταπεινώσάί με. Καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ᾔτησατο. 11 Καὶ Χαλέβ πατὴρ Ἀχὰς ἐγέννησεν τὸν Μαχέρ. ἔτος πατὴρ Ἀσάδαν. 12 καὶ Ἀσάδαν ἐγέννησεν τὸν Βαθρεφά, καὶ τὸν Φεοσὴ, καὶ τὸν Ὀδρά πατέρα πόλεως Ναῦς ἀδελφοῦ Ἐσελάμ τῷ Κε-

πὲρ. ἔτοι ἄνδρες Ῥηφά. 13 Καὶ υἱὸς Κινέζ. Γοθονήλ, καὶ Σαραία. Καὶ υἱὸς Γοθονήλ, Ἀθαθ. 14 Καὶ Μομαδί ἐγέννησεν τὸν Γοφορά. Καὶ Σαρία ἐγέννησεν τὸν Ἰωάβ πατέρα Γησρασίμ, ὅτι πλῆθεις ἦσαν. 15 Καὶ υἱὸς Χαλέβ υἱὸς Ἰεφονή, Ἡσά, Ἀλὰ, καὶ Ναάμ. Καὶ υἱὸς Ἀλὰ, Κινέζ. 16 Καὶ υἱὸς Ἰακωβ, Ζιφά, καὶ Ζαφά, καὶ Ὀφεία, καὶ Ἐσραήλ. 17 Καὶ υἱὸς Ἐσεί. Ἰεθέρ, Μωραδ, καὶ Γαφάρ, καὶ Ἰαλὼν καὶ ἐγέννησεν Ἰεθέρ τὸν Μαῖων, καὶ τὸν Σεμμαί, καὶ τὸν Ἰεσαβὰ, πατέρα Ἐσθεμὼν. 18 Καὶ ἡ γυναὶ αὐτοῦ αὐτῇ Ἰδία ἔτεκεν τὸν Ἰάρεδ πατέρα Γεδωρ, καὶ τὸν Ἀβέρ πατέρα Σαχών, καὶ τὸν Ἰεζηήλ πατέρα Ζαμαὼν. Καὶ ἔτοι υἱὸς Βεδία θυγατρὸς Φαρά, ἡ ἑλὰβεν Μωρήδ. 19 Καὶ υἱὸς θυγατρὸς τῆς Ἰσθαίας ἀδελφῆς Ναχέμ, καὶ Δανὰ πατὴρ Κεείλ, καὶ Σαμειὼν πατὴρ Ἰωριάμ. Καὶ υἱὸς Ναῆμ πατρὸς Κεείλ, Ὀαριμ, καὶ Ἰεθμωὴ Μαχαθά. 20 Καὶ υἱὸς Σεμειὼν, Ἀμνὼν, καὶ Ῥαννὼν, υἱὸς Ἀνάν, καὶ Ὀλὼν. Καὶ υἱὸς Ἐσ. Ζωχαδ, καὶ υἱὸς Ζωχαδ. 21 Υἱὸς Σηλὼμ * υἱὸς Ἰδὰ, Ἡρ πατὴρ Ληχάδ, καὶ Λααδά πατὴρ Μαρησά. Καὶ γένεσις οἰκείων Ἐβδαθ, Ἀββους πατρὸς οἴκου Ἐσθα, 22 καὶ Ἰωακείμ, καὶ ἄνδρες Χαζήβ, καὶ Ἰωὰς, καὶ Σαράφ, οἱ κατέκησαν ἐν Μωάβ. καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς Ἀβεδνείμ, ἀδελφεὸς. 23 Οὗτοι κεραιμὲς οἱ κατέκοντες ἐν Ἀραμ, καὶ Γαδνα μὲ τῷ βασιλεὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐσθύνοντο, καὶ κατέκοντο ἐκεί. 24 Υἱὸς Συμειὼν Ναμουήλ, καὶ Ἰαμείν, Ἰαρέβ, Σαρχέ, Σαβάλ, 25 Σαλέμ υἱὸς αὐτοῦ, Μαβασαῖ υἱὸς αὐτοῦ, Μασμά υἱὸς αὐτοῦ, 26 Ἀμουήλ υἱὸς αὐτοῦ, Σαβδὺ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαχάρ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεί υἱὸς αὐτοῦ. 27 Καὶ τῷ Σεμεί υἱὸς ἐκχάδεκα, καὶ θυγατέρες πρεῖς. Καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἐκ ἦσαν υἱὸι πολλοί. Καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτοῦ ἐκ ἐπληρώσαντο ὡς υἱὸς Ἰδὰ. 28 Καὶ κατέκοντο ἐν Βηρσαβέ, καὶ Σαμαά, καὶ Μαχαδά, καὶ Ἐστροβαλ, 29 καὶ οἱ Βαλαά, καὶ Βοασὸμ, καὶ Ὀυλάδ, 30 καὶ Βαθούλ, καὶ Ἐρμά, καὶ ἐν Σικελάγ, 31 καὶ ἐν Βαθμαρχαβὰ, καὶ ἡμῶν Σωμ, καὶ οἶκον Βαρθὺμ Σωφείμ. αὐτὰι πόλεις αὐτοῦ ἕως βασιλεὺς Δαυίδ. 32 Καὶ ἐπαύλεις αὐτοῦ, Αἰτάν, καὶ Ἡν, Ῥιμμὼν, καὶ Ὀσχεάν, καὶ Αἰσάν, πόλεις πάντες. 33 Καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν τῶν κύλων τῶν πόλεων οὕτως ἕως Βαάλ. αὐτῇ ἡ κατὰρσις αὐτοῦ, καὶ ὁ καταλογισμὸς αὐτοῦ. 34 Καὶ Μωσάβ, καὶ Ἀμαλήχ,

Ἰαλλελήλ

Ὀταρμί

Ἐωσίμ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. Ε.

καὶ Ἰωσίας υἱὸς Ἀμασία, 38 καὶ Ἰωὴλ, καὶ
 υἱὸς Ἰωαβία, υἱὸς Σαββία, υἱὸς Ἀσά, καὶ
 36 καὶ Ἐλκνὴ, καὶ Ἰακὰβ, καὶ Ἰασουία,
 καὶ Ἀσαία, καὶ Ἐδνὴ, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Βα-
 νόμα, 37 καὶ Ζυζὰ υἱὸς Σαφὴν, υἱὸς Ἀλλών,
 υἱὸς Ἐδνὰ, υἱὸς Σαμαρίν, υἱὸς Σαμαίν. 38 Οὗ-
 τοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόματι ἀρχόντων ἐν ταῖς
 γενέσεσιν αὐτῶν, καὶ οἱ οἴκοι πατρῶν αὐτῶν
 ἐπληθύνησαν εἰς πλῆθος. 39 καὶ ἐπορεύ-
 θησαν ἕως τῆς ἐλθεῖν Γέραρα ἕως τῆς ἀνατολῆς
 τῆς Γαῖ, τῆς ζητῆσαι νομαὶς τοῖς κτήνεσιν ἐαυ-
 τῶν. 40 καὶ ἔθεν νομαὶς πλείονας καὶ ἀγα-
 θάς, καὶ ἡ γῆ πλατύνει οὐδυνίον αὐτῶν, καὶ
 εἰρήνη, καὶ ἡσυχία, ὅτι ἐκ τῆς γῆς Χάμ τῆς
 κατακρινύμενης ἐκ τῆς ἐμπεραθῆς. 41 καὶ ἔλ-
 θουσιν ἔτι γεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματος οἱ ἡμέρας
 Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐπάταξαν τὸς
 οὐκιστοὺς αὐτῶν, καὶ τὸς Μινάοις ὅς ἐβρυσαν
 ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἀνεθιμάπισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης, καὶ ἠκήσαν ἀντ' αὐτῶν, ὅτι νομαὶ τοῖς
 κτήνεσιν αὐτῶν ἐκ. 42 καὶ ἐξ αὐτῶν ἄπο
 τῆς γῆς Συμὼν ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σαῖρ, ἄν-
 δρες πενταχόσιοι, καὶ Φαλετῖα, καὶ Νωαδία, καὶ
 Ῥαφαῖα, καὶ Ὀζιήλ, υἱοὶ Ἰεσὶ, ἀρχόντες αὐτῶν.
 43 καὶ ἐπάταξαν τὸς καταλοιπούς τὸς κατα-
 λειφθέντας τῆς Ἀμαλὴ, καὶ κατέκνησαν ἐκ
 ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ Ε.

Κ ΑΙ υἱοὶ Ρουβὴν πατριάρχου Ἰσραὴλ.
 ὅτι ἔπος ὁ πατριάρχης αὐτῶν, καὶ ἐν
 τῇ ἀναβίῳ ὅτι τὴν καίτιν τῆ πα-
 τρὸς αὐτῶν, ἔδωκεν εὐλογίαν αὐτῷ τῷ υἱῷ αὐτῷ,
 τῷ Ἰωσήφ υἱῷ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐνεαλορήθη
 εἰς πατριάρχην. 2 ὅτι Ἰούδας δυνατὸς ἰσχύϊ,
 καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, καὶ εἰς ἡγεμόνις ἐξ
 αὐτῶν, καὶ ἡ εὐλογία τῷ Ἰωσήφ. 3 καὶ υἱοὶ
 Ῥουβὴν πατριάρχου Ἰσραὴλ, Ἐνὼχ, καὶ Φαλ-
 λους, Ἐσρών, καὶ Χαρίμ. 4 υἱοὶ Ἰωὴλ. Σε-
 μεὶν, καὶ Βαίαμα υἱὸς αὐτοῦ. καὶ υἱὸς Γύγ υἱὸς
 Σεμεὶ, 5 υἱὸς αὐτῶν Μιχα, υἱὸς αὐτῶν Ῥιχά,
 υἱὸς αὐτῶν Βάαλ, 6 υἱὸς αὐτῶν Βενεα, ὃν μετ-
 ὤκισεν Θαυλάθ Φαλνασάρ βασιλεὺς Ἀσσύρ.
 ἔπος ἀρχὸν τῆς Ῥουβὴν. 7 καὶ οἱ ἀδελφοὶ
 αὐτῷ τῇ πατρὶα αὐτῶν ἐν τοῖς καταλοιποῖς
 αὐτῶν καὶ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἀρχὸν Ἰωὴλ, καὶ
 Ζαχαρία, 8 καὶ Βαλὲ υἱὸς Ὀζιζ, υἱὸς Σα-
 μά, υἱὸς Ἰωὴλ ἔπος κατέκνησαν ἐν Ἀραὴρ, καὶ
 ὅτι Ναβαδ, καὶ Βεελμαάν. 9 καὶ ὅς ἀνα-
 βλάς κατέκνησαν ἕως ἐρχομένων τῆς ἐρήμης, ἄπο

τῆς ποταμῶν Εὐφράτη, ὅτι ἐτήνη αὐτῶν πολλὰ
 ἐν γῇ Γαλαὰδ. 10 καὶ οἱ ἡμέρας Σαῦλ
 ἐπὶ τοὺς πόλεμον, ὅς ἐστις τὸς παροίκους, καὶ
 ἔπειτοι οἱ χεῖροι αὐτῶν κατεκρινύμενοι ἐν σκηνῶν
 αὐτῶν, ἕως πάντες καὶ ἀνατολῆς τῆς Γαλαὰδ.
 11 υἱοὶ Γαδ κατήναντι αὐτῶν κατέκνησαν ἐν
 γῇ Βασάν ἕως Σελχά. 12 Ἰωὴλ ὁ πατρι-
 ἀρχὸς, καὶ Σαφάμ ὁ δούτερος, καὶ Ἰαυαί, ὁ
 γραμματεὺς ἐν Βασάν. 13 καὶ οἱ ἀδελφοὶ
 αὐτῶν καὶ οἴκους πατρῶν αὐτῶν, Μιχαήλ, καὶ
 Μοσολλάμ, καὶ Σοβαθί, καὶ Ἰωρεὶ, καὶ Ἰαχάν,
 καὶ Ζουέ, καὶ Ἰωβὴλ, ἐπὶ. 14 οὗτοι υἱοὶ Ἀβι-
 χὰα υἱὸς Οὐεὶ, υἱὸς Ἀδαί, υἱὸς Γαλαὰδ, υἱὸς
 Μιχαήλ, υἱὸς Ἰεσά, υἱὸς Ἰεδνὰ, υἱὸς Ἀχβὲς,
 15 υἱὸς Ἀβδὴλ, υἱὸς Γουὶ, ἀρχὸν οἴκου πα-
 τρῶν. 16 Κατάρχου ἐν Γαλαὰδ, ἐν Βα-
 σάν, καὶ ἐν ταῖς κόμῃς αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ
 περὶ τῶν Σαμὼν ἕως Ἰζάδου. 17 Πάντων ὁ
 καταλοκισμὸς ἐν ἡμέρας Ἰωθὰν βασιλέως Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ οἱ ἡμέρας Ἰεροβοάμ βασιλέως Ἰσραὴλ.
 18 υἱοὶ Ρουβὴν, καὶ Γαδ, καὶ ἡμῖς φυλῆς
 Μανασσὴ ἐξ ἡμῶν δυνάμεις, ἄνδρες ἀσπίδες ἀσπί-
 δας, καὶ μάχων, καὶ ἐντείνοντες τόξον, καὶ
 διδασκόμενοι πόλεμον, πένταρες καὶ πένταρα-
 χοντα χιλιάδες, καὶ ἐπὶ τὰς ἐξήκοντα ἑκατο-
 μύδιον εἰς ὧν ἐτάξαντο. 19 καὶ ἐποῖν πό-
 λεμον μετὰ τῶν Ἀραβαίων, καὶ Ἰτυραίων, καὶ
 Ναφισαίων, καὶ Ναδαβαίων, 20 καὶ κατέκνη-
 σαν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν
 οἱ Ἀραβαῖοι, καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, Ἀραβαῖοι
 ὅτι ὅς τὸν θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
 ἐπὶ αὐτοῖς, ὅτι ἠλπίσαν ἐπ' αὐτοῖς.
 21 καὶ ἠχμαλύνθησαν τὴν δυνάμειν αὐ-
 τῶν, καὶ μετὰ πένταχιλιάδας, καὶ περὶ τῶν
 ἀφροσύας περὶ τῶν χιλιάδας, ὅς ἐστις διχίλις,
 καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας. 22 ὅτι
 πένταρχοι πολλοὶ ἔπειτοι, ὅτι ὅς τῷ θεῷ
 ὁ πόλεμος. καὶ κατέκνησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως
 τῆς μεδικισίας. 23 καὶ οἱ ἡμῖς φυλῆς Μα-
 νασσὴ κατέκνησαν ἐν γῇ ἄπο Βασάν ἕως Βαὰλ,
 Ἐρμών, καὶ Σανειρ, καὶ ὅς ἐστις Ἀρμάν, καὶ ἐν
 τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν. 24 καὶ ἔτι
 ἀρχὸν οἴκου πατρῶν αὐτῶν Ὁφὲρ, καὶ Ἰεσὶ,
 καὶ Ἐλκνὴ, καὶ Ἰεζὴλ, καὶ Ἰερεμία, καὶ
 Ὡδνία, καὶ Ἰεδνὴλ. ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει,
 ἄνδρες ὀνομαστοί, ἀρχόντες τῶν οἴκων πατρῶν
 αὐτῶν. 25 καὶ ἠδέτησαν ἐν θεῷ πατέρων
 αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν ὅτιον θεῶν τῶν λαῶν
 τῆς γῆς, ὅς ἐξῆρεν ὁ θεὸς ἄπο τῶν πατέρων
 αὐτῶν. 26 καὶ ἐπὶ γένει ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα
 Φαλὼς

ΚΕΦ. 5. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑΙΑ.

Φαλώς βασιλεύς Ἀσὺρ, καὶ τὸ πνεῦμα Θε-
γλαφ Φαλκασάρ βασιλεύς Ἀσὺρ, καὶ μετῴ-
κισεν τὸν Ρυβὴν, καὶ τὸν Γαδδί, καὶ τὸ ἡμισυ
φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαλὰ,
καὶ Χαβὺρ, καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γαζάν ἕως τῆς
ἡμέρας τῆς αὐτῆς.

Κ Ε Φ. 5.

ΤΙΟΙ ΛΟΒΙ. Γεδσὼν, Καάθ, καὶ Με-
ρεαί. 2 Καὶ υἱοὶ Καάθ. Ἀμερῆμ,
καὶ Ἰσαὰρ, Χεβρών, καὶ Ὀζιήλ.
3 Καὶ υἱοὶ Ἀμερῆμ. Ἀαρών, καὶ Μανουῆς, καὶ
Μαριάμ. Καὶ υἱοὶ Ἀαρών. Ναδαβ, καὶ Ἀβιδθ,
Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ. 4 Ἐλεάζαρ ἐγέννη-
σεν τὸν Φινεές, Φινεές ἐγέννησεν τὸν Ἀβισού,
5 Ἀβισού ἐγέννησεν τὸν Βαχάι, καὶ Βαχάι ἐγέν-
νησεν τὸν Ὀζι, 6 Ὀζι ἐγέννησεν τὸν Ζαράιαν,

Ζαείας

Ζαράιαν ἐγέννησεν τὸν Μαραμῶθ, 7 καὶ Μαραμῶθ
ἐγέννησεν τὸν Ἀμαείαν, καὶ Ἀμαείας ἐγέννησεν
τὸν Ἀχιτάθ, 8 καὶ Ἀχιτάθ ἐγέννησεν τὸν
Σαδὼκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέννησεν τὸν Ἀχιμάας,
9 καὶ Ἀχιμάας ἐγέννησεν τὸν Ἀζαείαν, καὶ
Ἀζαείας ἐγέννησεν τὸν Ἰωθμάν, 10 καὶ Ἰω-
θμάν ἐγέννησεν τὸν Ἀζαείαν, οὗτος ἱερέτευσεν ἐν
τῷ οἴκῳ τῷ ᾧ κοδοῖμυσεν Σαλαμών ἐν Ἱερουσα-
λήμ. 11 Καὶ ἐγέννησεν Ἀζαείας τὸν Ἀμαρίαν,
καὶ Ἀμαρίας ἐγέννησεν τὸν Ἀχιτάθ, 12 καὶ
Ἀχιτάθ ἐγέννησεν τὸν Σαδὼκ, καὶ Σαδὼκ ἐγέν-
νησεν τὸν Σελλούμ, 13 καὶ Σελλούμ ἐγέννησεν
τὸν Χελκίαν, καὶ Χελκίας ἐγέννησεν τὸν Ἀζα-
είαν, 14 καὶ Ἀζαείας ἐγέννησεν τὸν Σαραάν,
καὶ Σαραάας ἐγέννησεν τὸν Ἰωσεδὲκ. 15 Καὶ
Ἰωσεδὲκ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ἰσάα,
καὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ. 16 Υἱοὶ
Λοβί. Γηρωὴν, Καάθ, καὶ Μεραι. 17 Καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γηρωὴν. Λοβὴν, καὶ
Σεμὶ. 18 Υἱοὶ Καάθ. Ἀμερῆμ, καὶ Ἰσαὰρ,
Χεβρών, καὶ Ὀζιήλ. 19 Υἱοὶ Μεραι. Μο-
λί, καὶ ὁ Μισί. Καὶ αὐτὰ αἱ πατριαὶ τῶν
Λευὶ κατὰ πατριαὺς αὐτῶν. 20 Τῶ Γηρωὴν,
τῷ Λοβὴν υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαμμά υἱὸς
αὐτοῦ, 21 Ἰωάχ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀδθ υἱὸς αὐτοῦ,
Ζαρά υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθ υἱὸς αὐτοῦ. 22 Υἱοὶ
Καάθ. Ἀμναθ υἱὸς αὐτοῦ, Κορέ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσείρ
υἱὸς αὐτοῦ, 23 Ἐλχμὰ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀβια-
σάφ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσείρ υἱὸς αὐτοῦ, 24 Θαάθ
υἱὸς αὐτοῦ, Οὐεὶλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζίας υἱὸς αὐτοῦ,
Σαούλ υἱὸς αὐτοῦ. 25 Καὶ υἱοὶ Ἐλχμὰ. Ἀ-
μασί, καὶ Ἀχιμάθ, 26 Ἐλχμὰ υἱὸς αὐτοῦ,
Σαφί υἱὸς αὐτοῦ, Κνάθ υἱὸς αὐτοῦ, 27 Ἐλμὰ

υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθσάμ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλχμὰ υἱὸς
αὐτοῦ. 28 Υἱοὶ Σαμὴλ. ὁ πρωτότοκος Σαφί,
καὶ Ἀβιά. 29 Υἱοὶ Μεραι. Μοσί, Λοβὴν
υἱὸς αὐτοῦ, Σεμὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζά υἱὸς αὐτοῦ,
30 Σαμά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσάα
υἱὸς αὐτοῦ. 31 Καὶ ἔτοι οὗς κατέστησεν Δαυὶδ
ἐπὶ χιῶρας ἀδόντων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν τῇ κα-
παύσῃ τῆς κιβωτοῦ. 32 Καὶ ἦσαν λειτεργ-
οῦντες ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς οἴκου μαρτυρεῖς ἐν
ὄργανοις, ἕως ὅτε ᾠκοδόμησεν Σαλαμών τὸν οἶκον
Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν
κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ ταῖς λειτουργίαις αὐτῶν.
33 Καὶ ἔτοι οἱ ἐστηκότες, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ
τῶν υἱῶν τῶν Καάθ, Ἀμάν ὁ ψαλμωδὸς, υἱὸς
Ἰωήλ, υἱὸς Σαμὴλ, 34 υἱὸς Ἐλχμὰ, υἱὸς Ἰε-
ρεάμ, υἱὸς Ἐλμὰ, υἱὸς Μαάθ, υἱὸς Ἀμαί, 35 υἱὸς
Ἐλχμὰ, υἱὸς Ἰωήλ, υἱὸς Ἀζαεί, υἱὸς Σαφάνου,
36 υἱὸς Ἐλχμὰ, υἱὸς Μαάθ, υἱὸς Ἀμαί, 37 υἱὸς
Θαάθ, υἱὸς Ἀσείρ, υἱὸς Ἀβιασάφ, υἱὸς
Κορέ, 38 υἱὸς Ἰσαὰρ, υἱὸς Καάθ, υἱὸς Λοβί, υἱὸς
Ἰσραήλ. 39 Καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἀσάφ ὁ
ἐστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ. Ἀσάφ υἱὸς Βαρεχία,
υἱὸς Σαμαά, 40 υἱὸς Μιχαὴλ, υἱὸς Βαασία,
υἱὸς Μαλχία, 41 υἱὸς Ἀθανεὶ, υἱὸς Ἀζαεί,
υἱὸς Ἀδθ, 42 υἱὸς Οὐεὶ, υἱὸς Ζαμμά, υἱὸς
Σεμὶ, 43 υἱὸς Ἰεθ, υἱὸς Γηρωὴν, υἱὸς Λοβί.
44 Καὶ υἱοὶ Μεραι ἀδελφοὶ αὐτῶν ἔξ ἀπει-
ρῶν. Ἀθάν υἱὸς Κεισάν, υἱὸς Ἀβθ, υἱὸς Μαλῶχ,
45 υἱὸς Ἀσεί, υἱὸς Μαεωία, υἱὸς Χελκί, 46 υἱὸς
Ἀμασά, υἱὸς Βαθλὶ, υἱὸς Σεμὴν, 47 υἱὸς Μο-
λί, υἱὸς Ὀμυοί, υἱὸς Μεραι, υἱὸς Λευί. 48 Καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, οἱ
Λοβίται δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας
σκηνῆς οἴκου τῷ Θεῷ. 49 Καὶ Ἀαρών, καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ θυμῶντες ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον τῶν ὁλο-
καυμάτων, καὶ ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον τῶν θυμα-
μάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἁγίαν τῶν ἁγίων, καὶ
ἐκτελεσθῶν τῇ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα
ἐνετείλατο Μανουῆς παῖς τῷ Θεῷ. 50 Καὶ ἔ-
τοι υἱοὶ Ἀαρών. Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, Φινεές υἱὸς
αὐτοῦ, Ἀβισὺ υἱὸς αὐτοῦ, 51 Βαχάι υἱὸς αὐτοῦ,
Ὀζι υἱὸς αὐτοῦ, Ζαράιαν υἱὸς αὐτοῦ, 52 Με-
ρεαθ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀμαείαν υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιτάθ
υἱὸς αὐτοῦ, 53 Σαδὼκ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιμάας
υἱὸς αὐτοῦ. 54 Καὶ αὐτὰ αἱ κατοιχίαι αὐ-
τῶν ἐν ταῖς κώμας αὐτῶν, ἐν τοῖς ὄρεσι αὐ-
τῶν, τοῖς υἱοῖς Ἀαρών τῇ πατριαὶ τῇ Κααθί, ὅτι
αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κληρὸς. 55 Καὶ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς τὴν Χεβρὼν ἐν γῇ Ἰσάα, καὶ τὰ πεδία
αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς. 56 Καὶ τὰ πεδία

τῆς

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. Ζ.

της πόλεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν πρὸ
 Χαλὲβ ὑπὸ Ἰερωνή. 57 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν
 ἔδωκεν τὰς πόλεις τῶν φυγαδύττειων, τὴν
 Χεβρόν, καὶ τὴν Λοβιά καὶ τὰς παρὰ αὐ-
 τῆς, 58 καὶ τὴν Νηλὼν καὶ τὰς παρὰ αὐ-
 τῆς, καὶ τὴν Ἐσταμὼν καὶ τὰς παρὰ αὐ-
 τῆς, καὶ τὴν Ἰεθὲρ καὶ τὰς παρὰ αὐ-
 τῆς, καὶ τὴν Δαβείρ καὶ τὰς παρὰ αὐ-
 τῆς, 59 καὶ τὴν Ἀσαν καὶ τὰς παρὰ αὐ-
 τῆς, καὶ τὴν Βαυδοαμὼν καὶ τὰς παρὰ αὐ-
 τῆς, καὶ τὴν Βαυθὴρ καὶ τὰς παρὰ αὐ-
 τῆς. 60 Καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Βεναμὴν τὴν
 Γαβέε καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν
 Γαλνὰθ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν
 Λαβέε καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν
 Ἀναθὼθ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν
 Ἀγγώς καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς. Πᾶσαι αἱ
 πόλεις αὐτῶν πεντακλῆκα πόλεις καὶ πατρὶας
 αὐτῶν. 61 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καάθ τοῖς κατα-
 λοιποῖς ἐκ τῶν πατρῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τῆς
 ἡμίσεως φυλῆς Μωσαὴ, κληρὼ πόλεις δέκα.
 62 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γηρὼν καὶ τὰς πατρὶας αὐτῶν
 ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ, ἐκ φυλῆς Ἀσέρ, ἐκ φυ-
 λῆς Νεφθαλί, ἐκ φυλῆς Μωσαὴ ἐκ τῆς Βα-
 σάν, πόλεις δεκάτρις. 63 Καὶ τοῖς υἱοῖς Με-
 ραὶ καὶ πατρὶας αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβὴν,
 ἐκ φυλῆς Γαδ, ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, κληρὼ
 πόλεις δεκάδύο. 64 Καὶ ἔδωκεν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ τοῖς Λευῖταις τὰς πόλεις καὶ τὰς παρὰ
 αὐτῶν. 65 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κληρὼ ἐκ
 φυλῆς Ὑών Ἰσδα, καὶ ἐκ φυλῆς Ὑών Συμεὼν
 τὰς πόλεις ὡς αὐτοῖς ἐκάλουν αὐτοὺς ἐν ὄρει
 μαλὸς. 66 Καὶ ἀπὸ τῶν πατρῶν Ὑών Καάθ,
 καὶ Ὑών Βαυθὴρ πόλεις τῶν οὐρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς
 Ἐφραΐμ. 67 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὰς πόλεις
 τῶν φυγαδύττειων, τὴν Συγχὴ καὶ τὰς παρὰ
 αὐτῆς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γαζερ
 καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, 68 καὶ τὴν Ἰε-
 μαὰθ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Βαυ-
 θάρων καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, 69 καὶ
 τὴν Ἰλὼν καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν
 Γεθρεμὼν καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς. 70 καὶ
 ἀπὸ τῆς ἡμίσεως φυλῆς Μανασσὴ τὴν Ἐνὴρ καὶ
 τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεζαὰρ καὶ
 τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ πατρὶας τοῖς υἱοῖς
 Καάθ τοῖς καταλοιποῖς. 71 Τοῖς υἱοῖς Γηρ-
 ῶν ἀπὸ πατρῶν ἡμίσεως φυλῆς Μανασσὴ τὴν Γαυ-
 λὼν ἐκ τῆς Βασάν καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς,
 καὶ τὴν Ραμὰθ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς
 72 καὶ ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ τὴν Κίθι καὶ τὰς

παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Γαδὴρ καὶ τὰς παρὰ
 αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀμας καὶ τὰς παρὰ
 αὐτῆς, 73 καὶ τὴν Ἀνάμ καὶ τὰς
 παρὰ αὐτῆς. 74 καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσέρ
 τὴν Μασαλ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ
 τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, 75 καὶ
 τὴν Ἰαχαλ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν
 Ρουβὴ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς. 76 καὶ ἀπὸ
 φυλῆς Νεφθαλείμ τὴν Κέθι ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ
 καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Χαμὼν καὶ
 τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Καραθαίμ καὶ
 τὰς παρὰ αὐτῆς. 77 Τοῖς υἱοῖς Μεραὶ
 αὐτοῖς καταλοιποῖς ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Ἰε-
 κοαὴν καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Κά-
 διν καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Ρεμ-
 μὼν καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Θα-
 βάρ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς. 78 Ἐν τῇ
 περὶ τῆς Ἰορδάνου τὴν Ἰεριχὲ καὶ διὰ τῆς
 Ἰορδάνου. ἐκ φυλῆς Ρουβὴν τὴν Βασάν ἐκ τῆς
 ἡμίσεως καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασὰ
 καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, 79 καὶ τὴν Κα-
 μινὼθ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, καὶ τὴν Φααθ
 καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς. 80 καὶ ἐκ φυλῆς
 Γαδ τὴν Ραμὰθ Γαλαὰδ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς,
 καὶ τὴν Μαδναίμ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς, 81
 καὶ τὴν Ἐσεβὼν καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς,
 καὶ τὴν Ἰαζὴρ καὶ τὰς παρὰ αὐτῆς.

ΚΕΦ. Ζ.

ΚΑΙ ὅτι υἱοὶ Ἰσάχαρ Ὀυζὰ, καὶ Φαλ-
 καὶ Ἰασουβ, καὶ Σαμερὴμ, τρεῖς.
 2 Καὶ υἱοὶ Ὀυζὰ Ὀζὶ, καὶ Ραφαία,
 καὶ Ἰερὴλ, καὶ Ἰεμὼν, καὶ Ἰεσσαίμ, καὶ Σα-
 μούηλ, ἄρχοντες κατ' οἶκον πατρῶν αὐτῶν πρὸ
 Ὀυζὰ, ἰσχυροὶ διὰ τὴν κατὰ γένεσιν αὐτῶν, ὁ
 ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ, εἴκοσι καὶ δύο
 χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. 3 Καὶ υἱοὶ Ὀζὶ Ἰεζ-
 εὰ. Καὶ υἱοὶ Ἰεζεὰ Μιχαήλ, καὶ Ὀβδία,
 καὶ Ἰαήλ, καὶ Ἰεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες.
 4 Καὶ μετ' αὐτῶν, κατὰ γένεσιν αὐτῶν, κατ'
 οἴκους πατρῶν αὐτῶν, ἰσχυροὶ κατὰ τὴν
 εἰς πόλεμον, τρεῖς καὶ ἑξ χιλιάδες, ὅτι
 ἐπληθύνοντο γυναικες καὶ υἱοί. 5 Καὶ οἱ ἀδελ-
 φοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατρὶας Ἰσάχαρ ἰσχυροὶ
 διὰ τὴν, ὁ γυναικῶν καὶ ἐπὶ χιλιάδες, ὁ ἀριθ-
 μὸς αὐτῶν πᾶντων. 6 Βεναμὴν, καὶ Βα-
 χὼρ, καὶ Ἰαδμὴλ, πέντε. 7 Καὶ υἱοὶ Βαλέ-
 ἰαδμὼν, καὶ Ὀζὶ, καὶ Ὀζιήλ, καὶ Ἰερμὼν,
 καὶ Ουρί, πέντε, ἄρχοντες οἴκων πατρῶν, ἰσχυροὶ
 διὰ τὴν,

ἡμίσεως

Κεθὲ

ΚΕΦ. Ζ'. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α'.

δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, εἴκοσι καὶ δύο
 χιλιάδες καὶ πενήκοντα τέσσαρες. 8 Καὶ υἱοὶ
 Βοχόρ, Ζαμμελίας, καὶ Ἰαῶς, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ
 Ἐλιωνοὶ, καὶ Ἀμαεία, καὶ Ἰερμὰν, καὶ Ἀβιῶν,
 καὶ Ἀναθῶθ, καὶ Ἐλμεθέμ· πάντες ὅσοι υἱοὶ
 Βοχόρ. 9 Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις
 αὐτῶν, ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν, ἰσχυροὶ
 δυνάμει, εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 10 Καὶ
 υἱοὶ Ἀδύλ· Βαλαάν, Καὶ υἱοὶ Βαλαάν Ἰεὼς, καὶ
 Βενιαμείν, καὶ Ἀμείδ, καὶ Χορναν, καὶ Ἡθάν,
 καὶ Θαραίς, καὶ Ἀχισαάρ. 11 Πάντες οὗτοι
 υἱοὶ Ἀδύλ, ἄρχοντες τῶν πατριῶν, ἰσχυροὶ δυνάμει,
 ἐπὶ πενήκοντα χιλιάδες, καὶ διακόσιοι, ὅσοι πο-
 ρεύονται δυνάμει τῷ πολέμῳ. 12 Καὶ Σα-
 φείμ, καὶ Ἀφείμ, καὶ υἱοὶ Ὀρέθ· Ἀσὺμ, υἱὸς αὐ-
 τοῦ Ἀόρ. 13 Υἱοὶ Νεφθαλί· Ἰασηλ, καὶ
 Γαμυλ, καὶ Σαφάρ, καὶ Σαλλούμ, υἱοὶ Βαλλὰ.
 14 Υἱοὶ Μορμασῶν, Ἐσθρὰ, ὃν ἔτεκεν ἡ Σαλ-
 λαχὴ αὐτῷ ἡ Σύρα, ἔτεκεν τὸν Μαχίρ πατέρα
 Γαλααδ. 15 Καὶ Μαχίρ ἔλαβεν γυναῖκα
 τῷ Ἀσὺμ καὶ Σαφείμ καὶ ὄνομα ἀδελφῆς
 αὐτῶν Μορχά, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαλπαὰδ.
 Καὶ ἐγέννησεν τῷ Σαλπαὰδ θυγατέρας.
 16 Καὶ ἔτεκεν Μορχά ἡ θυγάτηρ Μαχίρ υἱόν, καὶ
 ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές, καὶ ὄνομα ἀδελ-
 φοῦ αὐτοῦ Σαφός· υἱὸς αὐτοῦ Οὐλάμ. 17 Καὶ
 υἱοὶ Οὐλάμ· Βαδάν· οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ, υἱοὶ
 Μαχίρ, υἱοὶ Μορμασῶν. 18 Καὶ ἡ ἀδελφὴ
 αὐτοῦ ἡ Μαλεχὰδ ἔτεκεν τὸν Σουδ, καὶ τὸν
 Ἀβιέζερ, καὶ τὸν Μοολά. 19 Καὶ ἦσαν υἱοὶ
 Σαμερά· Ἀνὶ, καὶ Συχέμ, καὶ Λακκία, καὶ
 Ἀπάμ. 20 Καὶ υἱοὶ Ἐφθαίμ· Σαφαλα, καὶ
 Βαράδ, υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ Θαφῶ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλε-
 θῶ υἱὸς αὐτοῦ, Νομεί υἱὸς αὐτοῦ, 21 Ζαβείρ
 υἱὸς αὐτοῦ, Σαθελὲ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζέρ υἱὸς αὐτοῦ,
 καὶ Ἐλεάδ. Καὶ ἀπέκλειναν αὐτοὺς ἄνδρες Γαὶθ,
 οἱ πενήκοντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι κατέβησαν λαβεῖν
 τὰ κτήνη αὐτῶν. 22 Καὶ ἐγέννησεν Ἐφθαίμ
 πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλὰς καὶ ἠλθον οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῷ Πραχάλεσσι αὐτόν. 23 Καὶ
 εἰσῆλθεν τῶς πάλιν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔλα-
 βεν οἱ γαστήρ, καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βαριά, ὅτι οὐ κακοῖς ἐγένετο ἐν
 οἴκῳ μου. 24 Καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σααρά
 καὶ οὗ ὁ κείνοισι τοῖς κατελεύτοις καὶ ἀνοδο-
 μίσεν Βαυθρον τὴν κατὰ καὶ πάλιν αὐτῶν. Καὶ
 υἱοὶ Ὀζάν· Σαμρά, 25 καὶ Ραφὴ υἱὸς αὐτοῦ,
 καὶ Ρασίφ, καὶ Θαλέ υἱὸς αὐτοῦ. 26 Τῷ
 Γαλααδῷ υἱὸς αὐτοῦ, Καμὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀμείδ
 υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλισαμά υἱὸς αὐτοῦ, 27 Νόμ

υἱὸς αὐτοῦ, Ἰαφῆ υἱὸς αὐτοῦ. 28 Καὶ κατὰ
 γένεας αὐτοῦ, καὶ κατὰ οἰκίας αὐτοῦ Βαμθὴλ, καὶ
 αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ ἀνατολὰς Νααράν, πρὸς
 δυσμῶν Γάζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχέμ
 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἕως Γάζης καὶ αἱ κῶμαι
 αὐτῆς, 29 καὶ ἕως ὁρίων υἱῶν Μανασσὴ Βαμθ-
 σὴλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Θααράχ καὶ αἱ κῶ-
 μαι αὐτῆς, καὶ Βαλαὰδ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς,
 Μαχάδδ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δαφ καὶ αἱ
 κῶμαι αὐτῆς ἐν ταύταις κατέκχησαν οἱ υἱοὶ Ἰα-
 σὴρ υἱὸς Ἰσραὴλ. 30 Υἱοὶ Ἀσέρ· Ἰεμὰ, καὶ
 Ἰεσά, καὶ Ἰναθ, καὶ Βαριά, καὶ Σαράι ἡ ἀδελ-
 φὴ αὐτοῦ. 31 Καὶ υἱοὶ Βαριά, Χάβερ, καὶ
 Μελχίλ· αὐτὸς πατὴρ Βερζαμέ. 32 Καὶ Χά-
 βερ ἐγέννησεν τὸν Ἰαφαλήτ, καὶ τὸν Σαμὴρ, καὶ
 τὸν Χωθὰμ, καὶ τῷ Σαλαὰ ἀδελφῶν αὐτοῦ.
 33 Καὶ υἱοὶ Ἰαφαλήτ· Φεσηχὶ Βαμαήλ, καὶ
 Ἀσέθ· ὅσοι υἱοὶ Ἰαφαλήτ. 34 Καὶ υἱοὶ Σα-
 μὴρ· Ἀχί, Ὀρεσθα, καὶ Ὀβὰ, καὶ Ἀράμ.
 35 Καὶ υἱὸς Ἐλάμ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Σαφάρ, καὶ
 Ἰμνα, καὶ Σαλλῆς, καὶ Ἀμάλ. 36 Υἱοὶ
 Σαφά· Σαῆ, Ἀρταφάρ, καὶ Σαῶλ, καὶ Βαεὶ,
 καὶ Ἰμερ. 37 καὶ Βασάρ, καὶ Ὀδ, καὶ
 Σαμμά, καὶ Σαφεισά, καὶ Ἰεδέρ, καὶ Βενεθ.
 38 Καὶ υἱοὶ Ἰεδέρ· Ἰερνα, καὶ Φασφά, καὶ
 Ἀρά. 39 Καὶ υἱοὶ Ὀλά· Ὀρέχ, καὶ Ἀνιήλ,
 καὶ Ρασαά. 40 Πάντες ὅσοι υἱοὶ Ἀσέρ, πάν-
 τες ἄρχοντες πατριῶν, ὁκλεκτοί, ἰσχυροὶ δυνάμει,
 ἄρχοντες ἡγεμόνιοι· Ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς τὸν πο-
 λεμὸν τῷ πολέμῳ, ἄνδρες εἰκοσιεξ χιλιάδες.

Κ Ε Φ Η'.

Κ ΑΙ Βενιαμείν ἐγέννησεν τὸν Βαλέ πρω-
 τότοκον αὐτοῦ, καὶ Ἀσβήλ τὸν δεύ-
 τερον, καὶ Ἀαρά τὸν τρίτον, 2 καὶ
 Νωά τὸν τέτατον, καὶ Ραρή τὸν πέμπτον.
 3 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τοῦ Βαλέ· Ἀρέθ, καὶ Γηρά,
 καὶ Ἀβιρὺδ, 4 καὶ Ἀβισούε, καὶ Μασμάν,
 5 καὶ Γηρά, καὶ Σοφάν, καὶ Ἀχράμ, καὶ
 Ἰαίμ. 6 Οὗτοι υἱοὶ Ὀδ, ὅσοι εἰσιν ἄρχοντες
 πατριῶν τοῖς κατεκόνουσιν τὰς καὶ μετῴκισαν
 αὐτοὺς εἰς Μανασσῆ. 7 καὶ Νοομά, καὶ
 Ἀχά, καὶ Γηρά· ὅσοι ἰγλαάμ, καὶ ἐγέννησεν
 τὸν Ἀζά, καὶ τὸν Ἰαχράδ. 8 Καὶ Σαα-
 ρὴ ἐγέννησεν οἱ τῷ πεδίῳ Μωάβ μὲν τὸ δό-
 σῆλαι αὐτὸν Ὀσίμ, καὶ τῷ Βααρά γυναῖκα
 αὐτοῦ. 9 Καὶ ἐγέννησεν οἱ τῆς Ἀδὰ γυνα-
 κὸς αὐτοῦ τὸν Ἰαβὰβ, καὶ τὸν Σεβιά, καὶ τὸν
 Μωσά, καὶ τὸν Μελχάμ, 10 καὶ τὸν Ἰεθ,
 καὶ τὸν Σεβιά, καὶ τὸν Μαμμά· ὅσοι ἄρχοντες
 πατριῶν.

Ἀσὺμ

Ἀρφείν

Ἀχράν

Γάβες

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. 9.

πατριών. 11 Καὶ ὅσα τῆς ὧσιν ἐγέννησεν τὸν
 Ἀλφάδ' Ἀβιθῶδ, καὶ τὸν Ἀλφάδ. 12 Καὶ υἱοὶ Ἀλ-
 φάδ' Ὠδῶδ, καὶ Μισαῶδ, Σημῶδ, ὅσους ἀκο-
 ῶδισεν τῷ Ὠδῶδ, καὶ τῷ Ἀδῶδ, καὶ τὰς κα-
 μάς αὐτῆς. 13 καὶ Βαριῶδ, καὶ Σαμαῶδ, ὅσοι
 Ἀδάμ ἀρχόντες τῶν πατριῶν τοῖς κατὰ οὐρανὸν Ἰλῶδ, καὶ
 ὅσοι ἐξεδίωξαν τὴν κατὰ οὐρανὸν Γεδ. 14 Καὶ
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν Σωσῆ, καὶ Ἰαριμῶδ, 15 καὶ
 Ἀζαβὰδ, καὶ Ἀρῶδ, καὶ Ὠδῶδ, 16 καὶ Μι-
 χαῖλ, καὶ Εὐφῶδ, καὶ Ἰωαχὰ, καὶ Ἰεζῶδ, υἱοὶ
 Βαριῶδ. 17 Καὶ Ζαβὰδ, καὶ Μοσολλάμ,
 καὶ Ἀζαῖ, καὶ Ἀβάρ, 18 καὶ Ἰεσιμαρῖ, καὶ
 Ἰεζῶδ, καὶ Ἰωαβῶδ, υἱοὶ Ἐλφάδ. 19 Καὶ
 Ἰακίμ, καὶ Ζεχρῖ, καὶ Ζαβῶδ, 20 καὶ Ἐλιω-
 νά, καὶ Σαλαῖ, Ἐλιήλ, 21 καὶ Ἀδῶδ, καὶ
 Βαριῶδ, καὶ Βαριῶδ, καὶ Σαμαρῶδ, υἱοὶ Σαμαῖ
 22 καὶ Ἰεφῶδ, καὶ Ὠδῶδ, καὶ Ἐλεῖλ, 23 καὶ
 Ἀβδῶν, καὶ Ζοχρῖ, καὶ Ἀνῶν, 24 καὶ Ἀνα-
 νία, καὶ Ἀμῶδ, καὶ Ἀνθῶν, καὶ Ἀναθωῶδ,
 25 καὶ Ἀδῶν, καὶ Ἰεφῶδ, καὶ Φορῶδ, υἱοὶ
 Σωσῆ. 26 Καὶ Σαμαρῶδ, καὶ Σαμαῖ, καὶ
 Γοθολίας, 27 καὶ Ἰαροῦδ, καὶ Ἡλῶδ, καὶ
 Ζεχρῖ, υἱοὶ Ἰεφῶδ. 28 Οὗτοι ἀρχόντες πα-
 τριῶν καὶ γένεσις αὐτῶν ἀρχαῖοι ὅσοι κατὰ
 οὐρανὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ. 29 Καὶ οἱ Γαβὰδ
 κατὰ οὐρανὸν πατὴρ Γαβὰδ καὶ οἶκος τῆς γέ-
 νεσιν αὐτῶν Μααχῶδ. 30 Καὶ υἱὸς αὐτῆς Ὀρ-
 τόκος Ἀβδῶν, καὶ Ἰοῦδ, καὶ Κεῖς, καὶ Βαῶδ,
 καὶ Νῆρ, καὶ Ναδῶδ, 31 καὶ Γεδῶν, καὶ
 ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ Ζακχῶν. 32 Καὶ Μα-
 χαῶδ ἐγέννησεν τὸν Σαμαῖ. καὶ ὅσοι ὅσοι κατὰ
 οὐρανὸν, τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατὰ οὐρανὸν ἐν Ἰερου-
 σαλὴμ μὲν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 33 Καὶ Νῆρ
 ἐγέννησεν τὸν Κεῖς, καὶ Κεῖς ἐγέννησεν τὸν Σαβῶδ,
 καὶ Σαβῶδ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαχὰν, καὶ τὸν Με-
 λχῶδ, καὶ τὸν Ἀμναδάδ, καὶ τὸν Ἰεζῶδ.
 34 Καὶ υἱὸς Ἰωαχὰν Μερβὰδ. Καὶ Μερ-
 βὰδ ἐγέννησεν τὸν Μιχαῖ. 35 Καὶ υἱοὶ Μιχαῖ
 Φιδῶν, καὶ Μαλῶδ, καὶ Φαρῶδ, καὶ Χααζ.
 36 Καὶ Χααζ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαβῶδ, καὶ Ἰωα-
 βῶδ ἐγέννησεν τὸν Γαλιμαῶδ, καὶ τὸν Ἀσῶδ,
 καὶ τὸν Ζαμῶδ, καὶ Ζαμῶδ ἐγέννησεν τὸν Μαμῶδ.
 37 καὶ Μαμῶδ ἐγέννησεν τὸν Βασιῶδ, Ραφαῖ
 υἱὸς αὐτῶν, Ἐλεῖλ υἱὸς αὐτῶν, Ἐσῶδ υἱὸς αὐτῶν.
 38 Καὶ τῶ Ἐσῶδ ἐξ υἱοῦ καὶ Γούτα, καὶ ὁ ὀ-
 μάς αὐτῶν. Ἐξῆς αὐτῶν ὁ ὀμοτόκος αὐτῶν,
 καὶ Ἰσραὴλ, καὶ Σαβῶδ, καὶ Ἀβδῶδ, καὶ
 Ἀνῶν, καὶ Ἀνῶν πάντες ὅσοι υἱοὶ Ἐσῶδ. 39 Καὶ
 υἱοὶ Ἐσῶδ τῶ ἀδελφῶ αὐτῶν, Οὐλῶν ὁ ὀμο-
 τόκος αὐτῶν, καὶ Ἰδῶν ὁ δὲυτερος, καὶ Ἐλῶν

φάλετ ὁ τρίτος. 40 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Οὐλῶν
 ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει, τεινοῖτες τόξον, καὶ πλη-
 θύνοντες υἱούς, καὶ υἱούς τῶν υἱῶν ἑκατὸν στή-
 κοντα. Πάντες ὅσοι ἐξ υἱῶν Βενιαμὴν.
 Κ Ε Φ Θ.
 Κ ΑΙ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν
 καὶ ὅσοι κατὰ οὐρανὸν ἐν βιβλίῳ
 τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰδῶν μὲν
 τῶν βασιλέων ἐν Βαβυλῶνι ἐν ταῖς ἀνο-
 μίαις αὐτῶν, 12 καὶ οἱ κατὰ οὐρανὸν ὅσοι
 ἐν ταῖς κατὰ οὐρανὸν αὐτῶν ἐν ταῖς πύ-
 σιν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, καὶ οἱ διδο-
 ῖμοι. 3 Καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ κατὰ οὐρανὸν
 τῶν υἱῶν Ἰδῶν, καὶ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν, καὶ
 τῶν υἱῶν Ἐφραῖμ, καὶ Μααση. 4 Γαθῖ
 υἱὸς Ἀμῶδ, υἱὸς Ἀμῶδ, υἱὸς υἱῶν Φαρῶδ, υἱὸς
 Ἰδῶν. 5 Καὶ τῶν υἱῶν Σηλῶν, Ἀσῶν ὁ ὀμο-
 τόκος αὐτῶν, καὶ υἱοὶ αὐτῶν. 6 Ἐκ τῶν
 υἱῶν Ζαβῶδ, Ἰοῦδ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξακόσιοι
 καὶ ἐνῆκοντα. 7 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν,
 Σαλῶν υἱὸς Μοσολλάμ, υἱὸς Ὠδῶν, υἱὸς Ἀνα-
 θῶν, 8 καὶ Ἰεζῶδ υἱὸς Ἰεφῶδ, καὶ Ἡλῶδ
 υἱὸς Ὠδῶν, υἱὸς Μαχῶδ καὶ Μοσολλάμ υἱὸς
 Σαμαῖ, υἱὸς Ραχῶν, υἱὸς Ἰεζῶδ, 9 καὶ
 ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ οὐρανὸν ἐν ταῖς ἀνο-
 μίαις αὐτῶν, πάντες οἱ ἄνδρες ἀρχόντες πα-
 τριῶν κατὰ οὐρανὸν πατριῶν αὐτῶν. 10 Καὶ
 τῶν υἱῶν Ἰεζῶν, Ἰωαβῶδ, καὶ Ἰωαβῶδ, καὶ Ἰα-
 χῶν, 11 καὶ Ἀζαῖ υἱὸς Χελῶν, υἱὸς Μο-
 σολλάμ, υἱὸς Σαβῶν, υἱὸς Μαριῶδ, υἱὸς Ἀχῶν
 ἡγεμόνος οἴκου τῆς οὐρῆς. 12 καὶ Σαβῶν υἱὸς
 Ἰεφῶν, υἱὸς Φαλῶν, υἱὸς Μελῶν, καὶ Μαμῶν
 υἱὸς Ἀδῶν, υἱὸς Ἰεζῶν, υἱὸς Μοσολλάμ, υἱὸς
 Μοσολλάμ, υἱὸς Ἐμῶν, 13 καὶ οἱ ἀδελφοὶ
 αὐτῶν ἀρχόντες οἴκου πατριῶν, χίλιοι ἐξακόσιοι
 στήκοντα, ἰσχυροὶ δυνάμει ἐν ἐργασίᾳ λειτουργ-
 ρίας οἴκου τῆς οὐρῆς. 14 Καὶ ὅσα τῶν Ἀβι-
 τῶν, Σαμαῖ υἱὸς Ἀσῶν, υἱὸς Ἐξῆς, υἱὸς
 Ἀσῶν υἱὸς υἱῶν Μερβῶν. 15 Καὶ Βαβῶν
 καὶ Ἀρῶν, καὶ Γαλῶν, καὶ Ματθανῶν
 υἱὸς Μιχαῖ, υἱὸς Ζεχρῖ, υἱὸς Ἀσῶν. 16 καὶ
 Ὠδῶν υἱὸς Σαμῶν, υἱὸς Γαλῶν, υἱὸς Ἰδῶν,
 καὶ Βαριῶν υἱὸς Ἀσῶν, υἱὸς Ἐλῶν, ὁ κατὰ
 οὐρανὸν ἐν ταῖς ἀνομίαις Νεπαφῶν. 17 Καὶ οἱ
 πύλαρες Σαλῶν, καὶ Ἀλῶν, καὶ Τελμῶν,
 καὶ Αἰμῶν, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν. Σαλῶν ὁ ἀρ-
 χῶν. 18 Καὶ ὅσα τῶν υἱῶν τῆς πόλεως τῆς βα-
 σιλείας κατὰ οὐρανὸν αὐτῶν πύλας τῶν ἀνο-
 μῶν υἱῶν Λευῖ. 19 Καὶ Σαλῶν υἱὸς Χαρῶν,
 υἱὸς

καὶ
 καὶ

Μακ
 Μακ

ΚΕΦ. 9. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α΄.

υἱοῦ Ἀβιασάφ, υἱοῦ Κορέ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτοῦ, οἱ Κορίται ὅτι τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς· καὶ πατέρες αὐτοῦ ὅτι τῆς πρεμبولῆς Κυρίου, φυλάσσοντες τὴν εἰσοδὸν. 20 Καὶ Φινεὺς υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ' αὐτοῦ ἐμπαροῦσεν Κυρίως, καὶ ἔτοι μὲν αὐτῷ. 21 Ζαχαρίας υἱὸς Μωσολλάμ, πυλαρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τῷ μαρτυρίου. 22 Πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ταῖς πύλαις ἐν ταῖς πύλαις, ἀρχαῖοι δεκάδύο. ἔτοι ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτοῦ, ὁ χαλκοχρῶμος αὐτῶν. Τύττος ἔστησεν Δαυὶδ, καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν. 23 Καὶ ἔτοι καὶ υἱοὶ αὐτῶν ὅτι τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τῷ φυλάσσειν.

πίσω

24 Καθὰ τὸς πύλας ἀνέμοις ἦσαν αἱ πύλαι, κατὰ ἀνατολὰς, θάλασσαν, βορρᾶν, νότον. 25 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τῷ εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐπὶ ἡμέρας ἀπὸ χειρὸς εἰς χειρὸν, μὲν οὕτως. 26 ὅτι ἐν πίστει εἰσὶν πίσσαρες δύναμις τῶν πυλῶν. Οἱ Λευῖται ἦσαν ὅτι τῶν παροφειῶν, καὶ ὅτι τῶν θησαυρῶν οἶκος τῷ θεοῦ πρεμβαλοῦσιν, 27 ὅτι ἐπ' αὐτοῦς ἡ φυλακή· καὶ ἔτοι ὅτι τῶν κλειδῶν τῷ θεῷ τῷ ἀνοίγειν τὰς θύρας τῷ ἱερῷ. 28 Καὶ ἔξ αὐτῶν ὅτι τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσπίπτουσιν αὐτὰ, καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσουσιν αὐτὰ. 29 Καὶ ἔξ αὐτῶν χαλκοκρήνη ὅτι τὰ σκεύη, καὶ ὅτι πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ ὅτι τῆς σιμωδάλειας, τῷ οἶκῳ, τῷ ἐλαίῳ, τῷ λιβαριῷ, καὶ τῷ ἀρωμάτιον. 30 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἦσαν μυρεφοὶ τῷ μύρῳ, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα. 31 Καὶ Ματθαίας ἐκ τῶν Λευιτῶν, ἔτος ὁ προστόκος τῷ Σαλώμ τῷ Κορίτῃ, ἐν τῇ πίστει ὅτι τὰ ἔργα τῆς θυσίας τῷ τηάνου τῷ μεγάλῳ ἱερέως. 32 Καὶ Βαναίας ὁ Κααθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὅτι τῶν ἄρτων τῆς προσέσεως, τῷ ἐτοιμάσαι σάββατον καὶ σάββατον. 33 Καὶ ἔτοι φαλταδοὶ ἄρχοντες τῶν πατρῶν τῶν Λευιτῶν, ἀρχιεργαστῶν ἐφημερία, ὅτι ἡμέρα καὶ νύξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις. 34 Οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατρῶν τῶν Λευιτῶν καὶ γένεσις αὐτῶν, ἄρχοντες ἔτοι χαλκῶνται ἐν Ἱερουσαλὴμ. 35 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατὰχρησεν πατὴρ Γαβαὼν, Ἰεὴλ· καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ, Μωσά. 36 Καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ προστόκος Ἀβδὼν, καὶ Ἰσείρ, καὶ Κεῖς, καὶ Βαάλ, καὶ Νήρ, καὶ Ναδάβ, 37 καὶ Γεδὺρ, καὶ ἀδελφοὶ Ζαχχάρ, καὶ Μακιά. 38 Καὶ Μακιά ἐγέννησεν τὸν Σαμά. Καὶ ἔτοι ἐν μέσῳ

τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατὰχρησάν ἐν Ἱερουσαλὴμ μὲν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 39 Καὶ Νήρ ἐγέννησεν τὸν Κεῖς, καὶ Κεῖς ἐγέννησεν τὸν Σαβλ, καὶ Σαβλ ἐγέννησεν τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελχισουέ, καὶ τὸν Ἀμναδάβ, καὶ τὸν Βαάλ. 40 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν, Μεχελβαάλ· καὶ Μεχελβαάλ ἐγέννησεν τὸν Μιχα. 41 Καὶ υἱὸς Μιχα· Φιθὼν, καὶ Μαλώχ, καὶ Θαρα. 42 Καὶ Χασάζ ἐγέννησεν τὸν Ἰαδά. Καὶ Ἰαδά ἐγέννησεν τὸν Γαλεμέθ, καὶ τὸν Ἀζμώθ, καὶ τὸν Ζαμβεῖ. Καὶ Ζαμβεῖ ἐγέννησεν τὸν Μασά. 43 Καὶ Μασά ἐγέννησεν τὸν Βαῖα, Ῥαφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλεασά υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. 44 Καὶ τῷ Ἐσὴλ ἐξ υἱοῦ· καὶ τῷ ταῖς ὀνόματι αὐτῶν· Ἐξεκὰμ προστόκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαεία, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἀσά. ἔτοι υἱὸς Ἐσὴλ.

Κ Ε Φ. Ι.

Κ ΑΙ Ἀλλόφυλοι ἐπολέμισαν πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλόφυλων, καὶ ἔπεισον τραυματίας ἐν ὄρει Γελβουέ. 2 Καὶ κατεδίωξαν Ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαβλ, καὶ ὀπίσω υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξαν Ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Ἀμναδάβ, καὶ τὸν Μελχισουέ, υἱὸς Σαβλ. 3 Καὶ ἐβάρυνθη ὁ πόλεμος ὅτι Σαβλ· καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ πόδες ἐν τοῖς πόσιν καὶ πόνοις, καὶ ἐπόνεσεν ἀπὸ τῶν πόσιν. 4 Καὶ εἶπεν Σαβλ τῷ αἵματι τὰ σκεύη αὐτοῦ· σπᾶσαι τὴν ῥομφαίαν σου, καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀφείτμητοι ἔτοι καὶ ἐμπαίζωσιν μοι. Καὶ οὐκ ἐβέβητο ὁ αἷμα τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα. Καὶ ἔλαβεν Σαβλ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἔπεισεν ἐπ' αὐτῷ. 5 Καὶ ἴδεν ὁ αἷμα τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἀπέθανεν Σαβλ, καὶ ἔπεισεν καὶ γὰρ αὐτὸς ὅτι τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν. 6 Καὶ ἀπέθανεν Σαβλ, καὶ πρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκέντη· καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ὅτι τὸ αὐτὸ ἀπέθανεν. 7 Καὶ ἴδεν πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ὅτι τῷ αὐλῶν, ὅτι ἔφυγεν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἀπέθανεν Σαβλ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν, καὶ ἔφυγον· καὶ ἦλθον Ἀλλόφυλοι, καὶ κατὰχρησάν ἐν αὐταῖς. 8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομῇ, καὶ ἦλθον Ἀλλόφυλοι τῷ σκυλεύσαι τὸς τραυματίας, καὶ εὗρον τὸν Σαβλ, καὶ τὸς υἱοὺς αὐτοῦ πεπληκῶτας ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ. 9 Καὶ ἐξέδυσαν αὐτοὺς, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀπέ-

Μακεδῶν

Μακεδῶν

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. ΙΑ΄.

φίλων εἰς γῆν Ἀλλοφύλων κύκλῳ τῇ εὐαγγελί-
 λισαῖται τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ τῷ λαῷ.
 10 Καὶ ἔθηκεν τὰ σκεύη αὐτῶν ἐν οἴκῳ θεοῦ
 αὐτῶν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἔθηκεν ἐν οἴκῳ
 Δαυὶδ. 11 Καὶ ἦκουσαν πάντες οἱ Χαθικαῖ-
 τες Γαλαὰδ πάντα ἃ ἐποίησαν Ἀλλοφύλοι τῷ
 Σαῦλ ἐν τῇ Ἰσραήλ. 12 Καὶ ἠγέρθησαν ἐκ
 Γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς, καὶ ἔλαβον τὸ σῶ-
 μα Σαῦλ, καὶ τὰ σκεύη τῶν ἡνίων αὐτοῦ, καὶ
 ἠνεγκαν αὐτὰ εἰς Γαβείν, καὶ ἔθαψαν τὰ ὅσα
 αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρυὶ ἐν Γαβείν. καὶ οὐκ ἔσ-
 σαν ἐπὶ αὐτῶν ἡμέρας. 13 Καὶ ἀπέθνηκε Σαῦλ
 ἐν τοῖς ἀνομίαις αὐτοῦ, αἷς ἠνόμισεν τῷ Κυρίῳ
 καὶ τὸν λόγον Κυρίου, διότι οὐκ ἐφύλαξεν, ὅτι
 ἐπηρώτησεν Σαῦλ ἐν τῇ ἐλθρονομίᾳ τῇ ζη-
 τήσῃ, καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμὴλ ὁ περ-
 φήτης, 14 καὶ οὐκ ἐξεζήτησεν τὸν Κύριον
 Σαῦλ. καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὶ, καὶ ὅτι οὐκ ἠρώ-
 τησεν ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐπέσρεψεν τὴν βασιλείαν
 τῷ Δαυίδ ὡς Ἰσαάκ.

Κ Ε Φ. ΙΑ΄.

ΚΑΙ ἦλθεν πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυίδ
 ἐν Χεβρόν, λέγοντες· ἰδοὺ ὅσα οὐ καὶ
 σάρχες οὐ ἡμεῖς. 2 Καὶ ἔχουσιν καὶ
 τρεῖς υἱοὶ Σαῦλ βασιλέως, οἱ ᾧ οὐκ ἔξ-
 αγον καὶ εὐσάχον τὸν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν Κύριος
 ὁ θεὸς σου σοί· Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν
 Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσθις εἰς ἡγούμενος ἐπὶ Ἰσραὴλ.
 3 Καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς
 τὸν βασιλέα ἐν Χεβρόν. Καὶ διέβητο αὐτοῖς ὁ
 βασιλεὺς Δαυίδ ἀφ' ὧν οἱ Χεβρόν ἔστη
 Κυρίῳ. καὶ ἔχουσιν τὸν Δαυίδ εἰς βασιλέα ἐπὶ
 Ἰσραὴλ καὶ τὸν λόγον Κυρίου ἀφ' οὗ χεῖρος Σα-
 μὴλ. 4 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς, καὶ ἄν-
 δρες Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰερυσαλὴμ, αὕτη Ἰερὺς, καὶ
 οἱ οἱ Ἰερουσαῖοι οἱ Χαθικαῖτες τὴν γῆν.
 5 Εἶπαν δὲ οἱ Χαθικαῖτες Ἰερὺς τῷ Δαυίδ,
 οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε. Καὶ παρεκατελάβετο τὴν
 πειστικὴν Σιών· αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ. 6 Καὶ
 εἶπεν Δαυίδ· πᾶς τύπῳ Ἰερουσαῖον ἐν ὁράτοις,
 καὶ ἔσθις εἰς ἄρχοντα, καὶ εἰς γραμμένον. καὶ ἀνέβη
 ἐπ' αὐτὴν ἐν ὁράτοις Ἰσαὰκ υἱὸς Σαρρίας, καὶ
 ἐγένετο εἰς ἄρχοντα. 7 Καὶ οὐκ ἀράσκει Δαυίδ
 ἐν τῇ πειστικῇ. ἀφ' οὗ οὐκ ἀράσκει αὐτὴν,
 πόλιν Δαυίδ. 8 Καὶ ἐπορεύθη τὴν πόλιν
 κύκλῳ. καὶ ἐπολέμησεν, καὶ ἔλαβεν τὴν πό-
 λιν. 9 Καὶ ἐπορεύθη Δαυίδ πορεύμενος καὶ
 μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος ἐσθροχέει μετ'
 αὐτοῦ. 10 Καὶ ἔτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν,

οἱ ᾧ τῷ Δαυίδ, οἱ Χαθικαῖτες μετ' αὐτοῦ
 ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μὲν παντὸς Ἰσραὴλ, τῷ
 βασιλεύσῃ αὐτοῦ καὶ τὸν λόγον Κυρίου ἐπὶ Ἰσ-
 ραὴλ. 11 Καὶ ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν
 τῷ Δαυίδ· Ἰεσσαὶ υἱὸς Ἀχαμαὶ πρεσβύτερος,
 τῶν τριάκοντα· ἔτος ἐπαύσατο τὴν ῥομφαίαν
 αὐτοῦ ἅπασι ἐπὶ τριακοσίαις τραυματίας ἐν χει-
 ρὶ ἐν. 12 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς Δα-
 δαὶ ὁ Ἀρχὴ· ἔτος αὐτοῦ ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς.
 13 Οὗτος αὐτοῦ μὲν Δαυίδ ἐν Φασσοδμὶν καὶ οἱ
 Ἀλλοφύλοι συνήχθησαν ἐκείνῃ εἰς πόλεμον, καὶ
 αὐτοῦ μετὰ τῷ ἀρχὸς πλήρης κρητῶν, καὶ ὁ λαὸς
 ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου Ἀλλοφύλων. 14 Καὶ
 ἔσθις ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἔσθις αὐτὴν,
 καὶ ἐπάταξεν τοὺς Ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησεν Κύ-
 ριος σιγήσαντα μεγαλίαν. 15 Καὶ κατέβησαν
 οἱ τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν
 πόλιν πρὸς Δαυίδ, εἰς τὸ σπύλαιον Ὀδδλάμ,
 καὶ ἡ πρὸς τὴν πόλιν Ἀλλοφύλων πρὸς τὴν πόλιν
 ἐν τῇ καλᾷ τῶν γυναικῶν. 16 Καὶ Δαυίδ
 τότε ἐν τῇ πειστικῇ, καὶ τὸ ἔσθμα τῶν
 Ἀλλοφύλων τότε ἐν τῇ Βηθλέεμ. 17 Καὶ
 ἐπεδύμησεν Δαυίδ, καὶ εἶπεν· τίς ποτεῖ με
 ὕδαρ ἐκ τῆς λάκκου Βηθλέεμ τῇ ἐν τῇ πύλῃ;
 18 Καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς τὴν πρὸς τὴν πόλιν
 Ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὕδαρ ἐκ τῆς λάκκου
 τῇ ἐν Βηθλέεμ, ὅς αὐτοῦ ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλα-
 βον, καὶ ἦλθον πρὸς Δαυίδ. καὶ οὐκ ἠέλησεν
 Δαυίδ τῷ πίνειν αὐτό, καὶ ἔσθις αὐτό τῷ
 Κυρίῳ, 19 καὶ εἶπεν· ἰλέως μοι ὁ θεὸς τῆ
 πίψας τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· εἰ αἷμα ἀνδρῶν ὅστις
 πίψας ἐν φυλακῇ αὐτοῦ; ὅτι ἐν φυλακῇ αὐ-
 τῶν ἠνεγκαν αὐτό, καὶ ἔκ ἐβόλετο πίνειν αὐτό.
 Ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί. 20 Καὶ
 Ἀβισαὶ ὁ ἀδελφὸς Ἰσαὰκ, ἔτος αὐτοῦ ἄρχων τῶν
 πατριῶν· οὗτος ἐπαύσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
 ἐπὶ ἑξακοσίαις τραυματίας ἐν χειρὶ ἐν, οὗτος
 αὐτοῦ ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισὶν, 21 ἀπὸ τῶν
 τρισὶν ὡς τρεῖς δύο ἐνδοξος, καὶ αὐτοῦ εἰς
 ἄρχοντα, καὶ ἔσθις τῶν τρισὶν ἐκ ἡρχετο. 22 Καὶ
 Βορκαῖς υἱὸς Ἰωδαὶ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ, πολλὰ
 ἔργα αὐτοῦ ὡς καὶ Καβασαῖλ· ἔτος ἐπάταξεν
 τοὺς δύο Ἀρὶλ Μαὰβ, καὶ οὗτος κατέβη, καὶ
 ἐπάταξεν τὸν λέοντα ἐν τῇ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ
 χινοῦ. 23 Καὶ οὗτος ἐπάταξεν τὸν ἀνδρα
 τὸν Αἰγυπτίου, ἀνδρα ὅρατον πεντάπηχον, καὶ ἐν
 τῇ χειρὶ τῷ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ἀντὶ ὑφαντό-
 των, καὶ κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βορκαῖς ἐν ῥάβδῳ,
 καὶ ἀφείλατο ἐκ τῆς χειρὸς τῷ Αἰγυπτίου τὸ
 δόρυ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῇ δόρατι αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΒ'. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α'.

24 Ταῦτα ἐποίησεν Βαναίας υἱὸς Ἰωθὰμ, καὶ
 οὕτω ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς. 25 Ὑ-
 πὲρ τῆς πεντήκοντα ἑξῆς ἐξουσίας οὗτος, καὶ πρὸς
 τῆς πέντε ἐκ ἡρχεῖο καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυὶδ
 ὅτι πῶς πατρίαν αὐτοῦ. 26 Καὶ οἱ δυνατοὶ
 τῶν δυνάμεων, Ἀσαήλ, ἀδελφὸς Ἰωάβ, Ἐλεα-
 νὰν υἱὸς Δαυὶδ αὐτὸν ἐκ Βηθλεὲμ, 27 Σαμουὴλ
 ὁ Θεοὸς, Χελλὴς ὁ Φαλλήν, 28 Ὠραὶ υἱὸς Ἐκ-
 κὴς ὁ Θεοὸς, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθί, 29 καὶ
 Σοββοχαὶ ὁ Ἀσωθί, Ἡλὶ ὁ Ἀρχὸς, 30 Μοο-
 ραὶ ὁ Νετωφαθί, Ἐλάδ υἱὸς Βαανὰ ὁ Νετω-
 φαθί, 31 Ἡθὺν υἱὸς Ρηβὰν ἐκ βοιωτῶν Βεν-
 ιαμὲν, Βαναίας ὁ Φαραθωνί, 32 Οὐρὶ ἐκ
 Ναχαλὴ Γάρας, Ἀβιήλ ὁ Σαραβεθθί, Ἀζμὺν
 ὁ Βαρσάμ, Ἐλιαβὰ ὁ Σαλαβωνί. 33 Υἱοὶ
 Ἀσάμ· ὁ Γαυνί, Ἰωάθαν υἱὸς Σαγὴ ὁ Ἀραεὶ,
 34 Ἀχιάμ υἱὸς Σαχαρὶ ὁ Ἀραεὶ, Ἐλισταλ
 υἱὸς Ὠραφὲρ, 35 ὁ Μεχραθί, Ἀχία ὁ Φιλ-
 λωνί, 36 Ἀσαραὶ ὁ Καρμυδι, Νοοραὶ υἱὸς
 Ἀζβί, 37 Ἰωνὴ ἀδελφὸς Νάθαν, Μαβάρ
 υἱὸς Ἀταραὶ, 38 Σελλήκ ὁ Ἀμμωνί, Νααραὶ
 ὁ Βηρωθί, αἶραν σκώβη Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας,
 39 Ἰεζὶς ὁ Ἰεθεὶ, Γαρήβ ὁ Ἰεθεὶ, 40 Οὐ-
 εῖα, Χετθί, Σαβάτ υἱὸς Ὀλί, 41 Ἀδινὰ υἱὸς
 Σεχὰ, τῷ Ραββὶν ἄρχων, καὶ ὅτι αὐτὸς πεν-
 κοντα, 42 Ἀνὰν υἱὸς Μαχὰ, καὶ Ἰωσαφάτ
 ὁ Μαθθανί, 43 Ὀζία ὁ Ἀσαραθί, Σαμμαὶ
 καὶ Ἰεὴλ υἱοὶ Χωθὰμ τῷ Ἀραεὶ, 44 Ἰεδιήλ
 υἱὸς Σαμαεὶ, καὶ Ἰωαζαὶ, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ
 Θεοὸς, 45 Ἰελιήλ ὁ Μαωεὶν, καὶ Ἰαριβὰν,
 καὶ Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλναάμ, καὶ Ἰεθεμὰ ὁ
 Μαωβίτης, 46 Ἀλιήλ, καὶ Ἰωβηδ, καὶ Ἐσ-
 σήλ ὁ Μεσωβία.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Κ ΑΙ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς
 Σικελὰν, ἐπὶ συνεχομένην ἀπὸ προσώ-
 που Σαούλ υἱὸς Κεὶς. Καὶ ὅτι ἐν τοῖς
 δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ, 2 καὶ τὸς
 ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν, καὶ σφενδονήται οἱ
 λίθοι καὶ τὸς τοῖς· ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σαούλ ἐκ
 Βενιαμὲν. 3 Ἀρχὸν Ἀβιέζερ, καὶ Ἰωραὶς υἱὸς
 Σαμαὰ τῷ Γαβαθίτη, καὶ Ἀζμὴλ, καὶ Φαλλήτ,
 υἱοὶ Ἀσμάθ καὶ Βαραχία, καὶ Ἰουὺλ ὁ Ἀνα-
 θωθί, 4 καὶ Σαμαίας ὁ Γαβαθίτης, δυνατὸς
 ἐν τοῖς πεντήκοντα, καὶ ὅτι τῶν πεντήκοντα, καὶ
 Ἰερεμίας, καὶ Ἰεζήλ, καὶ Ἰωανὰν, καὶ Ἰωζαβὰδ
 ὁ Γαδνιθί, 5 Ἐλναάμ, καὶ Ἰαριβὰν, καὶ
 Βααζία, καὶ Σαμαεὶα, καὶ Σαφαθὰ ὁ Ἀραεφί,
 6 Ἡλχθαὶ, καὶ Ἰωσὰ, καὶ Ἐλιήλ, καὶ Ἰω-

ζαὰρ, καὶ Ἰεζααμ, οἱ Κοεῖται, 7 καὶ Ἰωνί-
 λα, καὶ Ζαβαδία υἱοὶ Ἰεραμ, υἱοὶ τῷ Γεδωρί
 8 Καὶ ἀπὸ τῷ Γαδδὶ ἐπαρτάθησαν πρὸς Δαυὶδ
 ὅτι τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ, δυνατοὶ, ἄνδρες πο-
 τάξεως πολέμου, ἀρετῆς θυρεὺς καὶ δόξα, καὶ
 πρὸς ὅσους λείονες τὰ πρὸς ὅσους αὐτῶν, καὶ
 κοῦφοι ὡς δορυφόροι ὅτι τῷ ὀρέον ἐν τάχει.
 9 Ἀζέρ ὁ ἄρχων, Ἀβδία ὁ δούλος, Ἐλιαβ
 ὁ τρίτος, 10 Μασμὰν ὁ τέταρτος, Ἰερεμίας
 ὁ πέμπτος, 11 Ἐθθαὶ ὁ ἑκτὸς, Ἐλιήλ ὁ ἑβ-
 δμος, 12 Ἰωνὰν ὁ ὄγδος, Ἐλεζαβὰδ ὁ ἐνα-
 δος, 13 Ἰερεμίας ὁ δέκατος, Μαχαβουαὶ ὁ ἐν-
 δικάτωρ. 14 Οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ, ἄρ-
 χοντες τῆς στρατῆς, εἰς τοῖς ἐκαστὸν μικρὸς, καὶ
 μέγας τοῖς χιλίοις. 15 Οὗτοι οἱ ἀνδράνες τὸν
 Ἰορδάνην ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρῶτῳ. Καὶ οὗτος
 πεπληρωκὴς ὅτι πᾶσαν κρητίδα αὐτοῦ. καὶ
 ἐξεδίωξαν πάντας τῆς κακοποιῶντας αὐλῶνας
 ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν. 16 Καὶ ἦλθον
 ἀπὸ τῷ ὕμν Βενιαμὲν, καὶ Ἰούδα, εἰς βοήθειαν
 τῷ Δαυίδ. 17 Καὶ Δαυὶδ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάν-
 τησιν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ εἰς εἰρήνην ἦκατε
 πρὸς με, εἰ ἐμοὶ καρδίαν κατὰ ἐαυτῶν ἐφ' ὑμᾶς·
 καὶ εἰ τῷ πρῶτον μὲν με τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐκ
 ἐν ἀληθείᾳ χεῖρες, ἴδοι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
 καὶ ἐλέγξαι. 18 Καὶ πνεῦμα ἐνεδυνάμωσεν
 τὸν Ἀμασαὶ τὸν ἄρχοντα τῷ πεντήκοντα, καὶ εἶ-
 πεν· πορεύου Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ λαὸς οὗ-
 τῶν εἰρήνην εἰρήνην σοι, εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου, ὅτι
 ἐβόηθησέν σοι ὁ Θεός σου. Καὶ προσεδέξατο αὐ-
 τὸς Δαυὶδ, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῷ
 δυνάμεων. 19 Καὶ ἀπὸ Μανασσὴ πρὸς τῶν
 δυνατῶν πρὸς Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τῆς ἀλλοφύ-
 λους ὅτι Σαούλ εἰς πόλεμον· καὶ ἐκ ἐβόηθησεν
 αὐτοῖς, ὅτι ἐν βελῇ ἐγένετο πρὸς τῶν στρατη-
 γῶν τῶν ἀλλοφύλων λεγόντων, ἐν ταῖς κεφα-
 λαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ὅτι πρὸς τὸν
 Κεῖον αὐτῷ Σαούλ. 20 Ἐν τῷ πορεύεσθαι
 αὐτὸν εἰς Σικελὰν πρὸς τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀπὸ
 Μανασσὴ, Ἐδνὰ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἰεδιήλ, καὶ
 Μιχαήλ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἐλιήλ, καὶ Γαλαθί,
 ἀρχηγὸν χιλιάδων εἰσὶν τῷ Μανασσῇ. 21 Καὶ
 οὗτοι συνεμάχησαν πρὸς Δαυὶδ ὅτι τὸν Γεδωρὶ,
 ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες· καὶ ἦσαν ἡγούμενοι
 ὅτι τῇ στρατῆς, 22 ὅτι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἡρ-
 χοντο πρὸς Δαυὶδ εἰς δυνάμει μετὰ ἡμῶν ὡς
 δυνάμεις Θεοῦ. 23 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
 τῶν ἀρχόντων τῆς στρατῆς, οἱ ἐλθόντες πρὸς
 Δαυὶδ εἰς Χεβρὸν, τῷ ὅτι πρὸς τῶν βασιλείαν
 Σαούλ πρὸς αὐτὸν, κατὰ τὸν λόγον Κυρίου.

24 Υἱοὶ Ἰούδα θυροφóροι, ἕξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ὡς ταύροις. 25 Τῶν υἱῶν Συμεὼν, δυνατοὶ ἰσχυροὶ εἰς ὡς ταύροις, ἐπὶ χιλιάδες καὶ ἑκατὸν. 26 Καὶ υἱὸν Λευὶ, πετρακιῶν καὶ ἑξακόσιοι. 27 Καὶ Ἰωδὰν ὁ ἡγεμὸς τῶν Ἀσράων, καὶ μετ' αὐτῶν πρὸς χιλιάδες καὶ ἑκατὸν. 28 Καὶ Σαδὼκ, νέος, δυνατὸς ἰσχυρῶς, καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀρχόντες εἴκοσι καὶ δύο. 29 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν τῶν ἀδελφῶν Σαούλ, πρὸς χιλιάδες καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτῶν ἀπεσκόπη τὴν φυλὴν οἴκῳ Σαούλ. 30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραΐμ, εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἰσχυρῶς, ἄνδρες ὀνομαστοὶ καὶ οἴκοι πατριῶν αὐτῶν. 31 Καὶ ἀπὸ τῶν ἡμίσεων φυλῆς Μανασσῆ, δεκαοκτὼ χιλιάδες, οἱ ὀνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τῆ βασιλευσῶν τὸν Δαυὶδ. 32 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσασάχαρ, γινώσκοντες σιύειν εἰς τὰς χειρὲς, γινώσκοντες τί ποιῶσι Ἰσραὴλ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν, ἀρχακοὶ, καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν. 33 Καὶ ἀπὸ Ζαβουλὸν ἐκπορευόμενοι εἰς ὡς ταύροις πολέμου ἐν πᾶσι σιούειν πολέμικοις, πενήκοντα χιλιάδες βοηθῶσι τῷ Δαυίδ ὡς χειρὸς. 34 Καὶ ἀπὸ Νεφθαλεὶμ ἀρχόντες χίλιοι, καὶ μετ' αὐτῶν ἐν θυροῖς καὶ δόρασι, πενήκοντα χιλιάδες. 35 Καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν ὡς ταύροις εἰς πόλεμον εἴκοσι καὶ ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι. 36 Καὶ ἀπὸ τῶν Ἀσέρ ἐκπορευόμενοι βοηθῶσι εἰς πόλεμον, πενήκοντα χιλιάδες. 37 Καὶ ἐκ πέραι τῶν Ἰορδάνου ἀπὸ Ρουβὴν, καὶ Γαδδὶ, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμίσεων φυλῆς Μανασσῆ ἐν πᾶσι σιούειν πολέμικοις, ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες. 38 Πάντες οὗτοι ἄνδρες πολέμικοι, ὡς ταύροις εἰς φυγὴν εἰρηνικῇ καὶ ἡλθον εἰς Χεβρόν τῷ βασιλευσῶν τὸν Δαυίδ ὅτι πάντα Ἰσραὴλ. Καὶ ὁ χαλκοποιὸς Ἰσραὴλ φυγὴ μία. 39 Καὶ ἦσαν ὅσαι ἡμέρας πρὸς ἐαυτοὺς καὶ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι ἠτοίμασαν αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν. 40 Καὶ οἱ ὁμοφυῆς αὐτοῖς ἕως Ἰσασάχαρ, καὶ Ζαβουλὸν, καὶ Νεφθαλεὶμ, ἔφερον αὐτοῖς ὅτι τῶν χαμῶν, καὶ τῶν ὀνῶν, καὶ τῶν ἡμίων, καὶ ὅτι τῶν μόσχων βράσματα, ἄλευρα, παλάτας, σαφίδας, οἶνον, καὶ ἔλαμοι, μόσχοι καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Κ ΑΙ ἐβλῆσεν Δαυὶδ μετ' τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἐκατοντάρχων, παντὶ ἡγεμόνῳ. 2 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῇ πᾶσι

ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ· εἰ ἐφ' ὑμῖν ἀγάθον, καὶ ὡς Κυρίου Θεοῦ ἡμεῖς ἐνδοξάμεθα, ἀποστείλωμεν πρὸς τὰς ἀδελφούς ἡμεῖς τὰς ἀπολελειμένους ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσι καταστέουσιν αὐτοὺς, καὶ σιναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς. 3 καὶ μετανέλωμεν τὴν κιβωτὸν τῷ Θεῷ ἡμεῖς πρὸς ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἐξέστησαν αὐτῇ ἀφ' ἡμερῶν Σαούλ. 4 Καὶ εἶπεν πᾶσι ἡ ἐκκλησία τῷ ποιῶσι οὕτως, ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶ λαοῦ. 5 Καὶ ἐκκλησιάσεν Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἀπὸ βέριαν Αἰγύπτου, καὶ ἕως εἰσὶν Ἡμάθ τῷ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τῷ Θεῷ ἐκ πόλεως Ἰαρείμ. 6 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτῷ Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἢ ἢ τῷ Ἰούδα, τῷ ἀναγαγεῖν ὅκαθεν τὴν κιβωτὸν τῷ Θεῷ Κυρίου καὶ τῶν ὁσίων ἐπὶ Χεβρόν. 7 Καὶ ἐπὶ τῇ κιβωτῇ τῷ Θεῷ ὅτι ἄμαξαι χερσὶν ἐξ οἴκου Ἀμναδάβ. Καὶ ὅσα, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἦγον τὴν ἄμαξαν. 8 Καὶ Δαυὶδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παίζοντες σκαπτοὶ τῷ Θεῷ, ἐν πάσῃ διωμῇ, καὶ ἐν φαλτῶδῃ, καὶ ἐν κινύρας, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν σάλπγξιν. 9 Καὶ ἦλθον ἕως τῆς ἁλῶν Χειδὼν καὶ ἐξέτενον ὅσα τὴν χεῖρα αὐτῶν τῷ καταχεῖν τὴν κιβωτὸν, ὅτι ἐξέκλινεν αὐτῇ ὁ μόσχος. 10 Καὶ ἐθυμάθη Κύριος ὀργῇ ὅτι ὅσα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκδὲ ἀπὸ τοῦ ἐκλίνειν τὴν χεῖρα αὐτῶν ὅτι τὴν κιβωτὸν καὶ ἀπέθανεν ὅσα ἀπέναντι τῷ Θεῷ. 11 Καὶ ἠθύμωσεν Δαυὶδ, ὅτι διέκοψεν Κύριος ἀρχοπλῶν ἐν ὅσα, καὶ ἐχάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον Διακοπὴ ὅσα ἕως τῆς ἡμέρας τούτης. 12 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων· πῶς εἰσίστω πρὸς ἑαυτὸν τὴν κιβωτὸν τῷ Θεῷ; 13 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Δαυὶδ τὴν κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἐξέκλινεν αὐτῇ εἰς οἶκον Ἀβεδδαρά τῷ Γεδαίου. 14 Καὶ ἐχάτισεν ἡ κιβωτὸς τῷ Θεῷ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδαρά πρὸς μῆνας καὶ ἡμέρας εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβεδδαρά, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Κ ΑΙ ἀπέστειλεν Χεράμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ ξύλα ξέδρωα, καὶ οἰκοδόμους τοῖχων, καὶ τέκτονας ξύλων, τῷ οἰκοδομῶσι αὐτῷ οἶκον. 2 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς

ΚΕΦ. ΙΕ'. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α'.

βασιλεία ὅπῃ Ἰσραὴλ, ὅπῃ ἠυξήθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἀφ' ὅν λαόν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ ἐπὶ γυναικας ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἐπὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες. 4 Καὶ τῶντα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων, οἱ ἦσαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμμαὺ, καὶ Σωβάβ, Νάθαν, καὶ Σαλωμών, 5 καὶ Ἰεσαάρ, καὶ Ἐλισαὺ, καὶ Ἐλιφαλέτ, 6 καὶ Ναγέθ, καὶ Ναφαγ, καὶ Ἰαφιέ, 7 καὶ Ἐλισαμά, καὶ Βαλλιαδά, καὶ Ἐλιφαλέτ.

8 Καὶ ἤκουσαν ἄλλοφυλοι ὅτι ἐχρείαθῃ Δαυὶδ βασιλεὺς ὅπῃ πάντα Ἰσραὴλ· καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἄλλοφυλοι ζητήσαι τὸν Δαυὶδ. Καὶ ἐξῆλθεν Δαυὶδ, ὡς ἤκουσεν, εἰς ὑπάντησιν αὐτοῖς.

9 Καὶ ἄλλοφυλοι ἦλθον, καὶ σινέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῇ γιγάντων. 10 Καὶ ἐπιρώτησεν Δαυὶδ ἀφ' τῶ θεῷ, λέγων· εἰς ἀναβῶ ὅπῃ τῆς ἄλλοφύλων, καὶ δώσω αὐτοῖς εἰς τὰς χεῖράς μου; Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· ἀνάβηθι, καὶ δώσω αὐτοῖς εἰς τὰς χεῖράς σου. 11 Καὶ ἀνέβη εἰς Βαὰλ Φαρεσείν, καὶ ἐπάταξεν αὐτῆς ἐκ Δαυὶδ. Καὶ εἶπεν Δαυὶδ· δέχοφεν ὁ θεὸς τῆς ἐχθροῦς μου ἐν χερσὶ μου, ὡς ἀφαικίσαι ὕδατος. ἀφ' οὗτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆ τοπῆς

ἡχετέλειπεν ἐκεῖν, Διακοπή Φαρεσείν. 12 Καὶ ἐνχετέλιπον ἐκ τῆς θεοῦ αὐτῆς. Καὶ εἶπεν Δαυὶδ χαῖρα χαῖρα αὐτῆς ἐν πυρί. 13 Καὶ προσέφη ἐπὶ ἄλλοφυλοι, καὶ σινέπεσαν ἐπ' ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων. 14 Καὶ ἠρώτησεν Δαυὶδ ἐπ' ἐν θεῷ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός· ἐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῆς· ἀποσφύρου ἀπ' αὐτῶν, καὶ πρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων. 15 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκῶσάι σε πλὴν φωνῆ τῆ συσσεισμοῦ τῶν ἄκρων τῶν ἀπίων, τότε ἐξελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον, ὅπῃ ἐξῆλθεν ὁ θεὸς ἐμφορεῖν σου τῷ πατάξαι τὴν πρεμبولίαν τῶν ἄλλοφύλων. 16 Καὶ ἐποίησεν καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός· καὶ ἐπάταξεν πλὴν παρεμβολίαν τῶν ἄλλοφύλων ἀπὸ Γαβαὼν ἕως Γαζιρά. 17 Καὶ ἐγένετο τὸ ὄνομα Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ Κύριος ἔδωκεν τὸν φόβον αὐτῷ ὅπῃ πάντα τὰ ἔθνη.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

1 **Κ**ΑΙ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίαν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἡτοίμασεν τὸν τόπον τῆς κλισίας τῷ θεῷ, καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν.

2 Τότε εἶπεν Δαυὶδ· ὅκ ἐστιν ἄρα πλὴν κλισίαν τῷ θεῷ, ἀλλ' ἡ τῆς Λοβίταις, ὅπῃ αὐτοῖς ἐξελέξατο Κύριος ἀρεῖν πλὴν κλισίαν Κυρίου, καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος. 3 Καὶ συνήγαγεν

Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλήμ, τῷ ἀνεγκλῆν πλὴν κλισίαν Κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῇ.

4 Καὶ συνήγαγεν Δαυὶδ τῆς υἱοῦς Ἀαρὼν, καὶ τῆς Λευίταις. 5 Τῶν υἱῶν Καάθ· Οὐριήλ ὁ ἄρχων, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ, ἐκατὸν ἑκοσι.

6 Τῶν υἱῶν Μεραρί· Ἀσαίας ὁ ἄρχων, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ, ἀφαικίσται καὶ ἑκοσι.

7 Τῶν υἱῶν Γηρῶν· Ἰωὴλ ὁ ἄρχων, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ, ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα.

8 Τῶν υἱῶν Ἐλισαφάν· Σεμαΐα ὁ ἄρχων, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ, ἀφαικίσται.

9 Τῶν υἱῶν Χεβρών· Ἐλιήλ ὁ ἄρχων, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ, ὀγδοήκοντα.

10 Τῶν υἱῶν Ὀζιήλ· Ἀμινάδα ὁ ἄρχων, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῷ, ἐκατὸν δεκαδύο.

11 Καὶ ἐκάλεσεν Δαυὶδ τὸν Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τῆς ἱερείς, καὶ τῆς Λοβίταις, τὸν Οὐριήλ, Ἀσαΐαν, καὶ Ἰωὴλ, καὶ Σεμαΐαν, καὶ Ἐλιήλ, καὶ Ἀμινάδα,

12 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν Λοβιτῶν, ἀγιάσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, καὶ ἀνοίσετε πλὴν κλισίαν τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ, ὅπῃ ἡτοίμασεν αὐτῇ.

13 Ὅπῃ ὅκ ἐν τῷ πρῶτον ὑμᾶς ἐστίν, δέχοφεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ὅπῃ ὅκ ἐζητήσαμεν ἐν κρίματι.

14 Καὶ ἡγιάσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λοβίταις, τῷ ἀνεγκλῆν πλὴν κλισίαν τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ.

15 Καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν πλὴν κλισίαν τῷ θεῷ, ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ θεῷ καὶ πλὴν γραφίαν ἐν ἀναφορεῦσιν ἐφ' ἑαυτῆς.

16 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ τοῖς ἄρχουσιν τῶν Λευιτῶν· σήσατε τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς τῆς ψαλτῶδους ἐν ὀργάνοις ψάλλον, νάβλας, καὶ κινύρας, καὶ κυμβάλοις, τῷ φωνῆσαι εἰς ὕψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης.

17 Καὶ ἔστησαν οἱ Λοβίταις τὸν Αἰμάν υἱὸν Ἰωὴλ· ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῷ Ἀσαφ υἱὸς Βαραχία· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί ἀδελφῶν αὐτῷ Αἰθάν υἱὸς Κισαίου.

18 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ δούπεροι, Ζαχαρίας, καὶ Ὀζιήλ, καὶ Σεμραμῶθ, καὶ Ἰεὶήλ, καὶ Ἀναή, καὶ Ἐλιὰβ, καὶ Βαναΐα, καὶ Μασσάα, καὶ Μαθθαΐας, καὶ Ἐλιφαλά, καὶ Μακενία, καὶ Ἀβδεδὼμ, καὶ Ἰεὶήλ, καὶ Ὀζίας, οἱ πυλωροί.

19 Καὶ οἱ ψαλτῶδοι, Αἰμάν, Ἀσαφ, καὶ Αἰθάν· ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τῷ ἀκῶσθαι ποιῆσαι.

20 Ζαχαρίας, καὶ Ὀζιήλ, Σεμραμῶθ, Ἰεὶήλ, καὶ Ἀναή, καὶ Ἐλιὰβ, καὶ Μασσάας, Βαναΐας, ἐν νάβλας ὅπῃ ἀλημῶθ.

21 καὶ Μαθθαΐας καὶ Ἐλιφαλάας, καὶ Μακενίας, καὶ Ἀβδεδὼμ, καὶ Ἰεὶήλ, καὶ Ὀζίας ἐν κινύρας ἀμασενεῖθ τῷ ὀρχήσασθαι.

22 καὶ Χωνεΐα ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν ψάλλον, ὅπῃ σινετὸς ἡ.

23 Καὶ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. 15.

Βαρθολομαῖος καὶ Ἡλκιδῆς πωλοῦσι τῆς κιβωτοῦ.
24 Καὶ Σαβενία, καὶ Ἰωσαφάτ, καὶ Ναθα-
ναήλ, καὶ Ἀμασαὶ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Βοθαί,
καὶ Ἐλιέζερ οἱ ἱερεῖς σάλπιζοντες ταῖς σάλ-
πηγῃν ἐμπροσθεν τῆς κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ
Ἀβιδόμ, καὶ Ἰεαῖά πωλοῦσι τῆς κιβωτὸς τοῦ
Θεοῦ. 25 Καὶ Ἰὺ Δαυὶδ, καὶ οἱ ὑποτάκοντες
Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χιλιάρχοι οἱ πορτοφύριοι, τῷ
ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς ἀφθάρτου Κυρίου
ἐξ οἴκου Ἀβιδόμ ἐν εὐφροσύνῃ. 26 Καὶ ἐγένε-
το ὅτι τῷ χαποῦσαι τὸν Θεὸν τὴν Λοῦζαν αἰ-
νοῦσαν τὴν κιβωτὸν τῆς ἀφθάρτου Κυρίου, καὶ
ἔθυσαν ἐπὶ μύσους, καὶ ἐπὶ κρήνας. 27 Καὶ
Δαυὶδ ὑποτάκτορας ἐν πολλῇ βουσίῃ, καὶ πάν-
τες οἱ Λευῖται αἰνοῦντες τὴν κιβωτὸν ἀφθάρτου
Κυρίου, καὶ οἱ ψαλτμοῦ, καὶ Χανάνιας ὁ ἄρχων
τῶν ᾠδῶν τῶν ᾠδόντων, καὶ ὅτι Δαυὶδ πολλὴ
βουσίῃ. 28 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνέροντες τὴν
κιβωτὸν ἀφθάρτου Κυρίου ὅς τιμασία, καὶ ὅς
φωτὴ σωφῆρ, καὶ ὅς σάλπιγγιν, καὶ ὅς κυμ-
βάλοις, ἀναφανοῦντες ἐν νύκτι, καὶ ὅς κινύ-
ρας. 29 Καὶ ἐγένετο κιβωτὸς τῆς ἀφθάρ-
του Κυρίου, καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως Δαυὶδ· καὶ
Μελχὶὶ ἡ θυγάτηρ Σαούλ παρέκυψεν ἀφθάρ-
του θυεῖς, καὶ ἶδεν τὸν βασιλέα Δαυὶδ
ὀρχομένον, καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐ-
τὸν ὅτι τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

Κ Ε Φ. 15.

ΚΑΙ εἰσὶν ἔτι τινὲς κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἀπηρεῖσαι αὐτὴν ὅς μέσω τῆς σκη-
νῆς ἥ ἐπέκεινται αὐτῇ Δαυὶδ, καὶ ὑπο-
τάκοντες ὅλοκαυτώματα, καὶ σποτῆριον ὁρμήν
τοῦ Θεοῦ. 2 Καὶ συνετέλεσεν Δαυὶδ ἀναφέρειν
ὅλοκαυτώματα, καὶ σποτῆριν, καὶ εὐλόγησεν τὸν
λαὸν ὅς ὀνόματι Κυρίου. 3 Καὶ διεμέρισεν
παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ ἅπλο ἀνδρὸς, καὶ ἕως χιλι-
ᾶδος, τῷ ἀνδρὶ ἅρτον ἕνα ἀρτοποικίον, καὶ
ἀμοιβήν. 4 Καὶ ἔταξεν ἕως ὑποτάκοντων τῆς
κιβωτὸς ἀφθάρτου Κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λε-
ιτοῦργῶν, ἀναφανοῦντας, καὶ ἐξομολογεῖσθαι,
καὶ αἰνεῖν τὸν Κύριον Θεὸν Ἰσραὴλ. 5 Ἀσάφ
ὁ ἡγουμένος, καὶ δεῦτερος ὢν αὐτῷ Ζαχαρίας,
ὁ ἱεὴς, Σεμεραμὸθ, καὶ Ἰαθὴλ, Μαθθαθίας,
Ἐλίας, καὶ Βοθαίας, καὶ Ἀβιδόμ· καὶ ἱεὴς
ὁ ὀργάνοις, ἐν νύκτι καὶ κινύρας, καὶ Ἀσάφ
ἐν κυμβάλοις ἀναφανῶν. 6 καὶ Βοθαίας, καὶ
Ὀζαὶλ οἱ ἱερεῖς ὅς ταῖς σάλπηγιν ἀφθάρτου
Θεοῦ τῆς κιβωτὸς τῆς ἀφθάρτου τοῦ Θεοῦ.
7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τότε ἔταξεν Δαυὶδ ὅς

ἀρχὴ τῷ αἰνεῖν τὸν Κύριον ὅς χειρὶ Ἀσάφ, καὶ
τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
8 Ὡς ΔΕ. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ·
Ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ὅς ὀνόματι αὐτοῦ·
Γινώσκοντες ὅς λαοὶς τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ·
9 Ἀσάφ, καὶ ὑμῶν αὐτῶν·
Διηγέσασθε πᾶσιν τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅς
ἐποίησεν Κύριος·
10 Αἰνεῖτε ὅς ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ·
Εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδο-
κίαν αὐτοῦ·
11 Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἰσχύσατε·
Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφθάρτου·
12 Μνημονεύσατε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅς ἐποίησεν·
Τέρατα, καὶ κρίματα τοῦ σώματος αὐτοῦ·
13 Σπέρμα Ἰσραὴλ πᾶντες αὐτοῦ·
Υἱοὶ Ἰακώβ ὁκλεῖσθε αὐτοῦ·
14 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ·
15 Μνημονεύοντες εἰς αἰῶνα ἀφθάρτου αὐτοῦ·
Λόγον αὐτοῦ ὅς ἐπέταξε εἰς χιλιάς γενεάς·
16 Ὅς διέταξε τῷ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ
τῷ Ἰσαάκ·
17 Ἐποίησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα·
Τῷ Ἰσραὴλ ἀφθάρτου αἰῶνι,
18 Λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν,
Σχίσμα κληρονομίας ἡμῶν·
19 Ἐν τῇ γενεῇ αὐτοῦ ὀλιγοῦς ἀριθμῶν, λέγεται
ὅς ἐσμικρύνθησαν, καὶ πῶνθησαν ἐν αὐτῇ·
20 Καὶ ἐπορεύθησαν ἅπλο ἔθνος εἰς ἔθνος,
Καὶ ἅπλο βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον·
21 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τῷ δυναστεῖ αὐτοῦ·
Καὶ ἡλεγεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ βασιλεῖς·
22 Μὴ ἀφῆκε τῶν χριστῶν μου,
Καὶ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου μὴ πονηρεύεσθε·
23 Ἀσάφ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ἀναγγεῖλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸ σω-
τήριον αὐτοῦ·
24 Ἐξηγήσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὴν δόξαν αὐτοῦ·
Ἐν πᾶσιν τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ·
25 Ὅτι μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Φοβερός ὅστις ὅτι πάντας τοὺς Θεούς·
26 Ὅτι πάντες οἱ Θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἰδῶλα·
Καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἕραν ὅς ἐποίησεν·
27 Δόξα καὶ ἔπανος ἕως ὑποτάκοντων αὐτοῦ,
Ἰσχύς καὶ καύχημα ὅς τόπῳ αὐτοῦ·
28 Δότε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατρίαι τῶν ἐθνῶν,
Δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύ·
29 Δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματος αὐτοῦ·
Λάβετε δῶρα, καὶ ἐνέλατε ἕως ὑποτάκοντων αὐτοῦ,
Καὶ

ΚΕΦ. ΙΖ'. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α'.

Καὶ προσκυμήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλαῖς
ἀγίας αὐτοῦ.

30 Φοβηθήτω ὑπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντα ἡ γῆ·
κατορθωθήτω ἡ γῆ, καὶ μὴ σαλευθήτω.

31 Εὐφρανθήτω ὁ ὑψίστος, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
καὶ εὐπάψονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
κύριος ἐβασίλευσεν.

32 Βοήσθ' ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι,
καὶ ξύλον ἄρεθ', καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

33 Τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τῶν δρυμῶν
ἅπλοῦ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἤλθεν κτείναι
τὴν γῆν.

34 Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

35 Καὶ εἶπατε· σῶσον ἡμᾶς, ὁ θεὸς τῆς σωτη-
ρίας ἡμῶν,

καὶ ἀποποιήσιν ἡμᾶς, καὶ ἐξέλθ' ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν,
τῷ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου,
καὶ χαυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνεσίαις σου.

36 Εὐλογημένος Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὑπὸ τῷ
αἰῶνος καὶ ἕως τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐρῶ πᾶς ὁ λαός, ἀμήν.

Καὶ ἦνεσαν τῷ Κυρίῳ.

37 Καὶ κατέλιπεν ὁ κύριος οὐρανὸν τῆς κτίσεως
ἀρχαίας Κυρίου τὸν Ἀσάφ, καὶ τὸς ἀδελφούς
αὐτοῦ, τῷ λειτουργεῖν ὁσαννίσαν τῆς κτίσεως ἀρχ-
παντός τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

38 Καὶ Ἀβδεδὺμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐξήκοντα καὶ
ὀκτώ· καὶ Ἀβδεδὺμ υἱὸς Ἰδίου, καὶ Ὡσηε εἰς
πυλωρούς.

39 Καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ
τὸς ἀδελφούς αὐτοῦ τὸς ἱερεῖς, ὁσαννίσαν σκηνῆς
Κυρίου ἐν Βαμὰ τῇ ἐν Γαβαὼν, 40 τῷ ἀνα-
φέρειν ὀλοκαυτωμάτων τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν θυσα-
στηῶν τῶν ὀλοκαυτωμάτων ἀρχπαντός τοῦ ἔθνους
καὶ ὁσπερίας, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ γεγραμμένα
ἐν νόμῳ Κυρίου, ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῦς Ἰσ-
ραὴλ ἐν χειρὶ Μωϋσῆ τῷ θεράποντος τῷ θεῷ.

41 Καὶ μετ' αὐτοῦ Αἰμάν, καὶ Ἰδίου, καὶ οἱ
λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τῷ αἰνεῖν τὸν Κύ-
ριον, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 42 καὶ
μετ' αὐτῶν σάλπιγγες, καὶ κύμβαλα τῷ ἀνα-
φωνεῖν, καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τῷ θεῷ, καὶ οἱ
υἱοὶ Ἰδίου εἰς τὴν πύλιν. 43 Καὶ ἐπορεύθη
πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπέ-
στρεψεν Δαυὶδ τῷ εὐλογεῖν τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο ὡς κατέφυγεν Δαυὶδ ἐκ
οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς
Νάθαν τὸν προφήτην· ἰδὲ ἐγὼ κατέ-

φυγον ἐκ οἴκου κτήσεως, καὶ ἡ κτίσις ἀρχαίας
Κυρίου ὑποκατάβηται ἐπ' ἐμένα.

2 Καὶ εἶπεν Νά-
θαν πρὸς Δαυὶδ· πάν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου
πύει, ὅτι ὁ θεὸς μετ' σοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ἐν
τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Νάθαν, λέγων·

4 πορεύου, καὶ εἰπὸν πρὸς
Δαυὶδ τὸν παῖδά μου· οὕτως εἶπεν Κύριος· ὅτι
σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τῷ κατοικήσαι με ἐν
αὐτῷ.

5 ὅτι ὅτι κατέφυγον ἐκ οἴκου ὑποκα-
τάβηται ἐπ' ἐμένα ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ, καὶ ἐν καταλύματι.

6 Ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, ἐ-
λάλῃς ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν Ἰσραὴλ,

[ἐν τῶν κριτῶν Ἰσραὴλ,] οἷς ἐνετείλαμην τῷ
ποιμνίσαι τὸν λαόν μου, λέγων· ὅτι οὐκ ὀικο-
δομήκατέ μοι οἶκον κτήσεως·

7 καὶ νῦν ἔτι
ἔρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ· τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· ἐγὼ ἐλάβον σε ἐκ τῆς μήτρας
ἐξόπισθεν τῷ ποιμνίσαι, τῷ εἶναι εἰς ἡγούμενον
ὑπὲρ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ,

8 καὶ ἤμην μετ'
σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης, καὶ ἐξωλέθρυσσα
πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ὑπὸ προσώπου σου,

καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγά-
λων τῶν ὑπὲρ τῆς γῆς.

9 Καὶ θήσομαι τόπον
τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐ-
τόν, καὶ κατοικήσῃ κατὰ ἑαυτόν, καὶ ὁ μερι-
μνήσῃ ἐπὶ, καὶ ὁ προστάξῃ ὑπὲρ ἀδικίας τῷ πα-

πενώσῃ αὐτόν κατὰ ἀρχῆς, 10 καὶ
ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ὑπὲρ τὸν λαόν μου
Ἰσραὴλ, καὶ ἐταπείνωσα πάντας τοὺς ἐχθρούς
σου, καὶ αὐξήσω σε, καὶ οἶκον οἰκοδομήσῃ σοι
Κύριος.

11 Καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν αἱ
ἡμέραι σου, καὶ κοιμηθήσῃ μετ' τῶν πατέρων σου,
καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετ' σέ, ὅς ἐστιν ἐκ
τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ,

12 αὐτὸς οἰκοδομήσῃ μοι οἶκον, καὶ
ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 13 Ἐγὼ
ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς
υἱόν· καὶ τὸ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσῃ ἀπ' αὐ-
τοῦ, ὡς ἀπέστηκα ὑπὸ τῶν ὄντων ἐμπαροῦσέν σε·

14 καὶ πιστώσω αὐτόν ἐν οἴκῳ μου, καὶ ἐν βα-
σιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται
ἀνωρθωμένος ἕως αἰῶνος.

15 Κατὰ πάντας
τοὺς λόγους τούτους, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν τὴν ὁράσιν
ταύτην, ἔτι ἐλάλησεν Νάθαν πρὸς Δαυὶδ.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἐκάθ-
ισεν ἀπέναντι Κυρίου, καὶ εἶπεν· τίς εἰμι ἐγὼ,
Κύριε ὁ θεός; καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἡγάπη-
σάς με ἕως αἰῶνος;

17 Καὶ ἐσκηρύνθη ταῦ-
τα ἐνώπιόν σου ὁ θεός, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τὸν
οἶκον.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. ΙΘ'.

οἶκον τῆς πατρὸς σου ὅτι μακρῶν, καὶ ἐπαίδευσέ με, ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ὑψώσας με, Κύριε ὁ θεός. 18 Πί ποροθήσῃ ἐπὶ Δαυὶδ πρὸς σέ τῆς δοξάσαι; καὶ σὺ τὸν δούλόν σου οἶδας. 19 Καὶ καὶ τίς καρδίαν σου ἐποίησας τίς πᾶσαι μεγαλυνήσω. 20 Κύριε, ἔκ ἐστιν ὁμοίός σοι, καὶ ἔκ ἐστιν τοῖς πλείω σου, καὶ πάντα ὅσα ἠκέσασαμεν σὺ ὡς ἡμεῖς. 21 καὶ σὺ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἐν ᾧ ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ἐδήμησεν αὐτὸν ὁ θεός, τῆς λυτρώσασθαι ἐαυτὴν λαόν, τῆς γέσθαι ἐαυτὴν ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές, τῆς ἐκβαλεῖν ἀπὸ πρὸς ὧν λαὸς σου, ὅς ἐλυτρώσῃ ἐξ Αἰγύπτου, ἐθνη. 22 Καὶ ἐδώκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῇ λαὸν ἕως αἰῶνι, καὶ σὺ, Κύριε, ἐμνήσθης αὐτοῖς εἰς θεόν. 23 Καὶ νῦν, Κύριε, ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν πατέρα σου, καὶ ὅτι τὸν οἶκον αὐτοῦ, πιστώθηται ἕως αἰῶνος. καὶ ποιήσῃ κατὰ τὸ ἐλάλησας. 24 καὶ πιστώθηται, καὶ μεγαλυνήθη τὸ ὄνομα σου ἕως αἰῶνος, λεγόντων· Κύριε, Κύριε παντοκράτωρ, ὁ θεός Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ πατὴρ σου ἀνωρθώμενος ἐναντίον σου. 25 Ὅτι σὺ, Κύριε, ἠνοίξας τὸ οὖς τῆς πατρὸς σου τῆς οἰκοδομήσαι αὐτῇ οἶκον, ἀφ' οὗτο εὗρεν ὁ παῖς σου τῆς προσεύξασθαι καὶ προσώπων σου. 26 Καὶ νῦν, Κύριε, σὺ εἶ αὐτός ὁ θεός, καὶ ἐλάλησας ὅτι τὸν δούλόν σου τὰ ἀγαθὰ τῶντα. 27 Καὶ νῦν ἤρξω τῆς εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τῆς πατρὸς σου, τῆς εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου. ὅτι σὺ, Κύριε, εὐλόγησας, καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Κ ΑΙ ἐγένετο μετὰ τῶντα, καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ τῆς ἄλλοφύλων, καὶ ἐπροσώπατο αὐτοὺς, καὶ ἔλαβεν τίς γέθ, καὶ τὰς κόμας αὐτῆς ὅτι χερὸς ἄλλοφύλων. 2 Καὶ ἐπάταξεν τίς Μωάβ, καὶ ἦσαν Μωαβῖται παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα. 3 Καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ τὸν Ἀδραζάρ βασιλέα Σουβά ἡμᾶθ, παρενομήνῃ αὐτῷ ὅτι πρὸς αὐτῷ χεῖρα αὐτῷ ὅτι ποταμὸν Εὐφράτην. 4 Καὶ πρὸς Δαυὶδ αὐτῷ χίλια ἄρματα, καὶ ἐπὶ χιλιάδας ἵππων, καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν. Καὶ πρὸς Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ὑπελείπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα. 5 Καὶ ἦλθεν Σύρ ὅτι Δαμασκὸς βοηθήσαι Ἀδραζάρ βασιλῆς Σουβά, καὶ ἐπάταξεν Δαυὶδ ὅτι τῷ Σύρ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. 6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ὅτι Συρία τῇ καὶ Δαμασκόν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ εἰς πᾶσας φε-

ροντα δῶρα. Καὶ ἔσωζεν Κύριος τὸν Δαυὶδ ὅτι πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 7 Καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τῆς κλαίους τῆς χρυσοῦς οἱ ἦσαν ὅτι τῆς πατρὸς Ἀδραζάρ, καὶ ἠνεγκεν αὐτῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ. 8 Καὶ ἐκ τῆς Ματεβέθ, καὶ ἐκ τῆς ἐκλεκτῶν πόλεων τῆς Ἀδραζάρ ἔλαβεν Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα. 9 ἐξ αὐτοῦ ἐποίησεν Σαλωμών τίς θάλασσαν τίς χαλκῶν, καὶ τῆς κύλους, καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκῶν. 9 Καὶ ἠκέσεν Οὐρ βασιλὸς ἡμᾶθ, ὅτι ἐπάταξεν Δαυὶδ τίς πᾶσαν δύναμιν Ἀδραζάρ βασιλέως Σουβά. 10 καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἀδραζάρ υἱὸν αὐτῷ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, τῆς ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ τῆς εὐλογῆσαι αὐτὸν ὡς ὅτι ἐπολέμησεν τὸν Ἀδραζάρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Οὐρ τῷ τῷ Ἀδραζάρ, καὶ πάντα τὰ σκεύη χρυσοῦ, καὶ ἀργυροῦ, καὶ χαλκῶν. 11 καὶ τῶντα ἠγάσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τῆς ἀργυρίου καὶ τῆς χρυσοῦς ὅτι ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐξ Ἰδουμίας, καὶ Μωάβ, καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμων, καὶ ὅτι τῆς ἄλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλὴκ. 12 Καὶ Ἀβισα υἱὸς Σαρευίας ἐπάταξεν τίς Ἰδουμίας ὅτι κοιλάδι τῶν ἀλῶν, ὅτι πεντακίδεκα χιλιάδας. 13 Καὶ ἔθετο ὅτι τῇ κοιλάδι φρουρὰς, καὶ ἦσαν πάντες οἱ Ἰδουμῖοι παῖδες Δαυὶδ. Καὶ ἔσωζεν Κύριος τὸν Δαυὶδ ὅτι πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 14 Καὶ ἐβασίλευσεν Δαυὶδ ὅτι πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἡ ποίων κρίμα καὶ διχαρύνειν τῇ παντὶ λαῷ αὐτῷ. 15 Καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρευίας ὅτι τῆς στρατῶν, καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιζούρ ὁ ὑπομηματογράφος, 16 καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιζούρ, καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, καὶ Σουσα γραμματεὺς, 17 καὶ Βααίαις υἱὸς Ἰωάβ ὅτι τῆς Χερηθ, καὶ τῆς Φαλλεθθί, καὶ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ φρουροὶ ἀφ' ὁδοῦ τῆς βασιλείας.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Κ ΑΙ ἐγένετο μετὰ τῶντα ἀπέθανεν Ναὰς βασιλεὺς υἱὸν Ἀμμων, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνὰν υἱὸς αὐτῷ ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ· ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀνὰν υἱὸς Ναὰς, ὡς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἐλεῶ. Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους Δαυὶδ τῆς πρὸς ἀλέσαι αὐτὸν πρὸς τῆς πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἦλθον πρὸς Δαυὶδ εἰς γῆν υἱῶν Ἀμμων πρὸς Ἀνὰν τῆς πρὸς ἀλέσαι αὐτόν. 3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμων πρὸς Ἀνὰν μὴ δοξάζων Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου, ἀπέστειλὲν σοὶ πρὸς καλοῦντας; ὅτι ὅπως ἐβασίλευσεν τίς πόλιν, καὶ ὅπως ἐβασίλευσεν τίς οὐκ.

Ἀδραζάρ

Ἀδραζάρ

Ἀδραζάρ

Ἀδραζάρ

Δαυὶδ

Ἀδραζάρ

Ἀδραζάρ

κρίμα

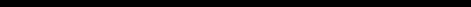
Ἀδραζάρ

Ἀδραζάρ

Ἀδραζάρ

ΚΕΦ. 12.

ἐγένετο οὖν τῷ ἑπτόνῳ

ἔστι δ' ἀέθλος ἐν τῷ

19

৯৯৯

'Αδελφάν

Σαμαάε

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. κα'.

πρὸς Ἰωάβ, καὶ πρὸς τὸς ἀρχοὺς τῆς δυνά-
 μως· πορεύθητε, ἀειδμήσατε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ
 Βηρσαβέ, καὶ εἰς Δαὶ, καὶ ἐγγύχετε πρὸς
 μέ, καὶ γνώσμεν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. 3 Καὶ
 εἶπεν Ἰωάβ· προσθήκη Κύριος ὅτι τὸν λαὸν αὐ-
 τῶν, ὡς αὐτοὶ ἐκατοῖς ἀπλοῦς, καὶ οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ μου τὸ κτείν μου τῷ βασιλεῶς βλέποντες· πάν-
 τες τῷ χερσὶ μου παῖδες. ἵνα τί ζητᾷ ὁ κύ-
 ριος μου τῷτο, ἵνα μὴ γένηται εἰς ἀμαρτίαν τῷ
 [λαῷ] Ἰσραὴλ; 4 Τὸ δὲ ῥῆμα τῷ βασιλεῶς
 ἐκράταιώθη ὅτι τῷ Ἰωάβ. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωάβ,
 καὶ διῆλθεν εἰς παντὶ [ὀρέῳ] Ἰσραὴλ, καὶ ἦλ-
 θεν εἰς Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν
 ἀειδμὸν τῆς ὀπισθέφους τῷ λαῷ τῷ Δαυὶδ.
 Καὶ ἰὼ πᾶς Ἰσραὴλ χίλιας χιλιάδες καὶ ἐκα-
 τὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐπισσυνάμει μάχασθαι· καὶ
 Ἰωάβ τετρακόσια καὶ ἐξοκοντα χιλιάδες ἀν-
 δρῶν ἐπισσυνάμει μάχασθαι. 6 Καὶ τὸν Λευὶ,
 καὶ τὸν Βενιαμὴν· ὅτι κτείνουσι εἰς μέσῳ αὐ-
 τῶν, ὅτι προσέχουσιν ὁ λόγος τῷ βασιλεῶς
 τὸν Ἰωάβ. 7 Καὶ ποιησὶν ἐφάνη οὐδυνίον τῷ
 θεῷ· ὅτι τῷ πρῶτος οὗτος, καὶ ἐπάταξεν
 τὸν Ἰσραὴλ. 8 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν
 θεόν· ἡμάρτηκα σφόδρα, ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶ-
 γμα τούτου· καὶ νῦν φείλε δὴ τὴν χάριάν
 πατρός σου, ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα. 9 Καὶ
 ἐλάλησεν Κύριος πρὸς Γάδ ὁρῶντα Δαυὶδ,
 λέγων· 10 πορεύου, καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ,
 λέγων· οὕτως λέγει Κύριος· τρία αἶψά ἐγὼ ὅτι
 σὲ, καὶ ἐκλεξάμεθα σταντῶ ἐν ἑξ αὐτῶν, καὶ ποιή-
 σω σοι. 11 Καὶ ἦλθεν Γάδ πρὸς Δαυὶδ,
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὕτως λέγει Κύριος· ἐκλεξά-
 μεθα σταντῶ. 12 ἢ τρία ἔτη λιμοῦ, ἢ τρεῖς μῆ-
 νας φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σου, καὶ
 μάχασθαι ἐχθρῶν σου τῷ ἐξολοθρεῦσαι, ἢ τρεῖς
 ἡμέρας ῥομφαίας Κυρίου καὶ θάνατον εἰς τὴν γῆν,
 καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐξολοθρεύων ἐν πάσῃ κλη-
 ρονομίᾳ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν ἴδε τί ἀποκριθεὶς τῷ
 ἀποστείλαντί με λόγον. 13 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ
 πρὸς Γάδ· στείλα μοι καὶ τὰ τρία [ταῦτα]
 σφόδρα· ἐμπιστεύω δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι
 πολλοὶ οἱ οὐκίμοι αὐτῷ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας
 ἀνθρώπων ἢ μὴ ἐμπέσω. 14 Καὶ ἔδωκεν Κύ-
 ριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέστη ἕξ Ἰσραὴλ
 ἐξοκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. 15 Καὶ ἀπέ-
 σπειν ὁ θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλήμ τῷ ἐξολε-
 θρεῦσαι αὐτούς· καὶ ὡς ἐξολοθρεύσεν, εἶδεν Κύ-
 ριος, καὶ μετamelήθη ὅτι τῇ χάριτι· καὶ εἶπεν
 πρὸς ἄγγελόν· πρὸς ἐξολοθρεῖν· ἐφάρμακον σοι, ἄνθρω-
 πὸν τῷ χερσὶ σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐστὶς εἰς
 πρὸς ἄλλῳ Ὅριά τῷ Ἱερουσαίμ, 16 καὶ ἐπῆρεν
 Δαυὶδ τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ ἴδεν τὸν ἄγ-
 γελον Κυρίου ἐστὶς ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ἀνα-
 μέσον τῷ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐστα-
 σμένη ἐν τῇ χερσὶ αὐτοῦ, ἐκτεταμένη ὅτι Ἱερου-
 σαλήμ. καὶ ἐπέστη Δαυὶδ, καὶ οἱ προσδύττει
 πρὸς ἐξολοθρεῖν οἱ σάκκοις ὅτι προσώπον αὐ-
 τῶν. 17 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν θεόν·
 ὅτι ἐγὼ εἶπα τῷ ἀειδμῶσι εἰς τὸ λαόν· καὶ
 ἐγὼ εἶμι ὁ ἀμαρτῶν, χακοποιῶν ἐκακοποιῶντα,
 καὶ ταῦτα τὰ πρῶτα τί ἐποίησαν; Κύριε
 ὁ θεός, γενήθητι ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοί, καὶ εἰς τὸ
 οὐκ ἐκ τῷ πατρός μου, καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου
 εἰς ἀπώλειαν, Κύριε. 18 Καὶ ἄγγελος Κυ-
 ρίου τῷ Γάδ εἶπεν· τί εἶπεν πρὸς Δαυὶδ, ἵνα
 ἀναβῇ τῷ θεῷ θυσιάζειν τῷ Κυρίῳ ἐν ἄλλῳ
 Ὅριά τῷ Ἱερουσαίμ. 19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ καὶ
 τὸν λόγον Γάδ, ὅτι ἐλάλησεν εἰς ὄνοματι Κυρίου.
 20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ὅριά, καὶ εἶδεν τὸν βασι-
 λέα, καὶ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ κρυβό-
 μενοι· καὶ Ὅριά ἰὼ ἀλοῦν πυρός. 21 Καὶ
 ἦλθεν Δαυὶδ πρὸς Ὅριά, καὶ Ὅριά ἐξῆλθεν
 ἐκ τῆς ἁλῶς, καὶ προσκυλήσιν τῷ Δαυὶδ τῷ
 προσώπῳ ὅτι τῷ γῆν. 22 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ
 πρὸς Ὅριά· δός μοι τὸν τόπον σου τῆς ἁλῶς,
 καὶ οὐκοιμήσω ἐν αὐτῷ θυσιάζειν τῷ Κυρίῳ,
 εἰ ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν, καὶ παύσεται
 ἡ πληγὴ ἐκ τῷ λαῷ. 23 Καὶ εἶπεν Ὅριά
 πρὸς Δαυὶδ· λάβε σταντῶ, καὶ ποιήσας ὁ
 κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον αὐ-
 τοῦ. 24 δέδωκα τὸς μόσχους εἰς ὀλοκαύτωσιν,
 καὶ τὸ ἄρσενον [καὶ τὰς ἀμαῖζας] εἰς ξύλα,
 καὶ τὸν σίτον εἰς θυσίαν, πᾶς πάντα ἔδωκα.
 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Ὅριά·
 οὐχέ, ὅτι ἀγοράζων ἀγοράσω εἰ ἀργυρίῳ ἀξίῳ, ἀγοράζω
 ὅτι ἢ μὴ λάβω ἢ ὅτι σοι Κυρίῳ, τῷ ἀνενέγκω
 [εἰς] ὀλοκαύτωσιν θυσιάζειν Κυρίῳ. 25 Καὶ ἔδω-
 κεν Δαυὶδ τῷ Ὅριά πρὸς τῷ τόπῳ αὐτοῦ σί-
 κλιν χρυσὸν ὀκτὼς ἑξακοσίους. 26 Καὶ ἐκο-
 νόμησεν Δαυὶδ ἐκ θυσιάζειν Κυρίῳ, καὶ ἀνή-
 νεγκεν ὀλοκαυτώματα καὶ σιτηρίου, καὶ ἐδόθησεν
 πρὸς Κύριον, καὶ ἐπῆλθεν αὐτῷ εἰς πυλὶς ἐκ
 τῷ οὐρανοῦ ὅτι τὸ θυσιάζειν τῆς ὀλοκαυτώ-
 σης, καὶ ἐπῆλθεν τῷ ὀλοκαύτωσιν. 27 Καὶ ἐκατάλασεν
 εἶπεν Κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον· καὶ ἐκατάλασεν
 τῷ ῥομφαίᾳ εἰς τὸν καλὸν αὐτοῦ, 28 ἐν τῷ
 χερσὶ οὐκίμῳ εἰς τὸ ἴδεν τὸν Δαυὶδ, ὅτι εἰσῆ-
 κσει αὐτῷ Κύριος εἰς ἄλλῳ Ὅριά τῷ Ἱερουσαίμ,
 καὶ ἐθυσιάσει ὁ λαός. 29 Καὶ σκεπὴ Κυρίου ἰὼ
 ἐπῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὴν ἐρήμῳ, καὶ θυσιάζειν
 τῷ

ΚΕΦ. κβ'. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α'.

τῶν ὀλοκαυτωμάτων ὅτι τῷ καρῷ ἐκείνῳ ἐν Βα-
μα' τῇ ὁ Γαβααμί. 30 Καὶ οὐκ ἠδυνάτο
Δαυὶδ τῷ παρὸντα ἔμπαρσεν αὐτῷ τῷ ζή-
τησαι τὸν θεόν, ὅτι κατέσβεσεν ἀπὸ προσώπου
τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου Κυρίου.

Κ Ε Φ. ΚΒ.

ΚΑΙ εἶπεν Δαυὶδ· αὐτός ἐστιν ὁ οἶκος
Κυρίου τῷ θεῷ, καὶ τὸ τοῦ θυσιαστήριον
εἰς ὀλοκαύτως τῷ Ἰσραὴλ. 2 Καὶ
εἶπεν Δαυὶδ· συναγαγεῖν πάντας τὰς περὶ ἑλ-
πας τὰς ὁ γῆ Ἰσραὴλ, καὶ κατέστησεν λατομὸν
λατομήσαι λίθους, ξυστὸν τῷ οἰκοδομήσαι οἶκον
τῷ θεῷ. 3 Καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τὰς ἡλ-
πας θυσιαστήριον, καὶ τῷ πυλῶν, καὶ τὰς σφ-
φεις ἡτοιμάσεν Δαυὶδ, καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος,
οὐκ ἔω σαρμῶς. 4 Καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ
ἔω ἀριθμῶς· ὅτι ἐφέρουσι οἱ Σιδωνιοὶ, καὶ οἱ Τύ-
ριοι· ξύλα κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ Δαυίδ.
5 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ· Σαλωμών ὁ υἱός μου πα-
ιδάριον ἀπαλόν, καὶ ὁ οἶκος τῷ οἰκοδομήσαι τῷ
Κυρίῳ εἰς μεγαλοσύνην ἁγίαν, εἰς ὄνομα, καὶ εἰς
δόξαν εἰς πάντα τὴν γλῶσσαν ἡτοιμάσω αὐτῷ. Καὶ
ἡτοιμάσεν Δαυὶδ εἰς πλῆθος ἔμπαρσεν τῆς τε-
λευτῆς αὐτῷ. 6 Καὶ ἐκάλεσεν Σαλωμὸν τὸν
υἱόν αὐτῷ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τῷ οἰκοδομή-
σαι τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ.
7 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ Σαλωμὸν· τέκνον, ἐμοὶ
ἐγένετο ὅτι ψυχῇ τῷ οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου θεοῦ. 8 καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ λό-
γος Κυρίου, λέγων· αἷμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας,
καὶ πολέμους μεγάλους ἐποίησας, οὐκ οἰκοδομή-
σεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου, ὅτι αἷμα πολλὰ
ἐξέχεας ὅτι τῆς γῆς οὐδυνίον ἐμοῦ. 9 ἰδοὺ
ἕως πικρίται σοι, οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως,
καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτῷ κυκλόθεν, ὅτι Σαλωμὸν ὄνομα αὐτῷ, καὶ
εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ὅτι Ἰσραὴλ ὁ παῖς
ἡμέρας αὐτῷ. 10 Οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ
ὀνόματί μου, καὶ ὅτις ἔσται μοι εἰς υἱόν, καὶ γὰρ
αὐτῷ ἔσομαι εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω θρόνον βα-
σιλείας αὐτῷ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. 11 Καὶ
νῦν, ἡμέ μὲν, ἔσται μὲν, σὺ Κύριος, καὶ εὐδοῶς, καὶ
οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ Κυρίῳ θεῷ σου, ὡς ἐλά-
λῃσιν αὐτῷ σου. 12 Ἀλλ' ἡ δόξα σοι σοφίαν
καὶ συνέσει· Κύριε, καὶ καποχύσαι σε ὅτι Ἰσ-
ραὴλ, καὶ τῷ φυλάσσει, καὶ τῷ ποιῶν τὸν
νόμον Κυρίου τῷ θεῷ σου. 13 Τότε εὐδοκήσῃ,
ἐὰν φυλάξῃς τῷ ποιῶν τὰς ἐντολάς, καὶ τὰ
κρίματα ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ὅτι

Ἰσραὴλ· ἀνδρὶς καὶ ἰσχυρῷ, μὴ φοβῆ, μηδὲ πη-
θῇ. 14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὴν πλῆθος μὲν
ἡτοιμάσω εἰς οἶκον Κυρίου χρυσὸν καὶ ἀργύ-
ρον χιλιάδας, καὶ ἀργυρίου καὶ ἀντιπῶν χιλίας
χιλιάδας, καὶ χαλκόν, καὶ σίδηρον, ὃ οὐκ ἔστι
σαρμῶς, ὅτι εἰς πλῆθος ἐστίν· καὶ ξύλα, καὶ
λίθους ἡτοιμάσω, καὶ περὶ ταῦτα ἐντολὰς.
15 Καὶ μὲν σὺ ἐντολὰς εἰς πλῆθος ποιούμετων
ἔργα, τεχνῆται, καὶ οἰκοδομοὶ λίθων, καὶ τέκτονες
ξύλων, καὶ πᾶς σαρμῶς ὁ παῖς ἔργῳ, 16 Ἐν
χρυσῷ, ὁ ἀργυρίῳ, καὶ ὁ χαλκῷ, καὶ ἐν σι-
δήρῳ, οὐκ ἔστιν ἀριθμῶς. ἀνάστη καὶ ποίη, καὶ
Κύριε μὲν σὺ. 17 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ
τοῖς παῖσι ἀρχαῖσι Ἰσραὴλ ἀντιλαβέσθαι τῷ Σα-
λωμὸν υἱῷ αὐτῷ. 18 Οὐχὶ Κύριος μὲν υἱῶν·
καὶ ἀνέπαυσεν υἱὰς κυκλόθεν, ὅτι ἐδωκεν ἐν χειρὶ
μου τὰς κατοικοῦντας τὴν γλῶσσαν, καὶ ὁ πᾶς
γιὴν ἡ γῆ οὐδυνίον Κυρίου, καὶ οὐδυνίον τῷ λαῷ
αὐτῷ. 19 Νῦν δὲ καρδίας υἱῶν καὶ ψυ-
χὰς υἱῶν τῷ ζητῆσαι τῷ Κυρίῳ θεῷ υἱῶν,
καὶ ἐγέρθητε, καὶ οἰκοδομήσατε ἁγίασμα Κυ-
ρίῳ τῷ θεῷ υἱῶν, τῷ εὐσυνέγνω τὴν κίβω-
τον διαθήκης Κυρίου, καὶ σκεῖν τὰ ἅγια
τῷ θεῷ εἰς οἶκον τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου.

Κ Ε Φ. ΚΓ.

ΚΑΙ Δαυὶδ παρῆν, καὶ πλήρης ἡμε-
ρῶν, καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμὸν τὸν υἱόν
αὐτῷ ἀντ' αὐτῷ ὅτι Ἰσραὴλ. 2 Καὶ
συνήγαγεν πάντας τὰς ἀρχοντας Ἰσραὴλ, καὶ
τὰς ἱερεῖς, καὶ τὰς Λευίτας. 3 Καὶ ἠρίθμη-
σαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετῶν καὶ ἐπάνω,
καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν καὶ κεφαλῶν αὐ-
τῶν εἰς ἀνδρας τριακοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας.
4 ἀπὸ τούτων ἐργασίαν ὅτι τὰ ἔργα οἶκος Κυρίου
εἰκοστίσκαρες χιλιάδες, καὶ γραμματεῖς, καὶ
κριταὶ ἐξακισχίλιοι. 5 καὶ τέσσαρες χιλιάδες
πυλωροὶ, καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνῶντες τῷ Κυ-
ρίῳ ὁ τοῖς ὄργανοις οἱς ἐποίησαν τῷ αἰνεῖν τῷ
Κυρίῳ. 6 Καὶ διέλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημε-
ρίας τοῖς υἱοῖς Λευί, τῷ Γηρσὼν, Καάθ, καὶ
Μεραρί. 7 καὶ τῷ Γηρσὼν [τῷ] Λεαδάν, καὶ
[τῷ] Σεμεὶ. 8 υἱοὶ Λεαδάν· ὁ ἀρχὼν Ἰεὴλ, καὶ
Ζαυδὸν, καὶ Ἰαήλ, πρεῖς. 9 καὶ υἱοὶ Σε-
μεὶ· Σαλωμείθ, καὶ Ἀζὼν, καὶ Ἀβάν, πρεῖς·
ὅτι ἀρχόντες τῶν πατριῶν τῷ Λεαδάν. 10 Καὶ
τοῖς υἱοῖς Σεμεὶ, Ἰεθ, καὶ Ζιζά, καὶ Ἰαὰς, καὶ
Βαειά· οὗτοι υἱοὶ Σεμεὶ τέσσαρες. 11 Καὶ ἔω
Ἰεθ ὁ ἀρχὼν, καὶ Ζιζά ὁ δευτερός, καὶ Ἰαὰς,
καὶ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. κδ.

καὶ Βαριά οὐκ ἐπλήθυναι υἱούς, καὶ ἐγένοντο
εἰς οἶκον πατρὸς εἰς ὅτι σκεψὶν μίαν. 12 Υἱοὶ
Καάθ· Ἀμεράμ καὶ Ἰασάαρ, Χεβρόν καὶ Ὀ-
ζήλ, τέσσαρες. 13 Υἱοὶ Ἀμεράμ· Ἀαρών, καὶ
Μωϋσῆς καὶ διεσάλη Ἀαρών τῷ ἀγαθῷ
ἀγα ἀγίων, αὐτός, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος,
τῷ θυμῷ ἐναντίον τῷ Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ
ἐπεύχεσθαι ὅτι τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
14 Καὶ Μωϋσῆς ἀνὴρ πρὸς τῷ θεῷ, υἱοὶ αὐτοῦ
ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τῷ Λόβι. 15 Υἱοὶ Μωϋ-
σῆ· Γηρασάμ, καὶ Ἐλιέζερ. 16 Υἱοὶ Γηρασάμ
Σαβαὶλ ὁ ἄρχων. 17 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ἐλι-
έζερ, Ρααβιά ὁ ἄρχων καὶ ἕκ ἦσαν τῷ Ἐλι-
έζερ υἱοὶ ἑπτά. Καὶ υἱοὶ Ρααβιά ἠυξήθησαν εἰς
ἕξ. 18 Υἱοὶ Ἰασάαρ· Σαλμωὺθ ὁ ἄρχων.
19 Υἱοὶ Χεβρόν· Ἰερὰ ὁ ἄρχων, Ἀμαριά ὁ δύν-
ατος, Ἰαζήλ ὁ τρίτος, Ἰεχεμίας ὁ τέταρτος.
20 Υἱοὶ Ὀζήλ· Μιχα ὁ ἄρχων, καὶ Ἰεωβὰ ὁ
δεύτερος. 21 Υἱοὶ Μεραρί· Μωσλί, καὶ Μουσί.
Υἱοὶ Μωσλί· Ἐλεάζαρ, καὶ Κεῖς. 22 Καὶ ἀπέ-
θανεν Ἐλεάζαρ καὶ ἕκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί, ἀλλ'
ἢ θυγατέρες· καὶ ἔλαβον αὐτοὺς υἱοὶ Κεῖς ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ. 23 Υἱοὶ Μουσί· Μωσλί, καὶ Ἐδερ,
καὶ Ἰαριμὰθ, τρεῖς. 24 Οὗτοι υἱοὶ Λόβι καὶ
οἴκοις πατρῶν αὐτοῦ, ἄρχοντες τῷ πατρῷ
αὐτῶν καὶ τῷ ὅτι σκεψὶν αὐτῶν, καὶ τὸν ἀριθμὸν
ὀνομάτων, καὶ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιῶντες τὰ
ἔργα λειτουργίας οἴκου Κυρίου ὅπου εἰκοσαεὶς
καὶ ἐπάνω. 25 Ὅτι εἶπεν Δαυὶδ· κατέπαυ-
σεν Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ
κατεσκήνωσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος. 26 Καὶ
οἱ Λόβιται οὐκ ἦσαν αἰῶντες τῷ σκεπῇ, καὶ
πάντα τὰ σκεπῇ αὐτῆς εἰς τῷ λειτουργεῖν αὐ-
τῆς. 27 Ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἐχά-
τοις ὅτι ὁ ἀριθμὸς [τῶν Λευιτῶν] ἦν Λεβὶ ὅπου
εἰκοσαεὶς καὶ ἐπάνω. 28 Ὅτι ἔφησεν αὐτὸς
ἐπὶ χεῖρα Ἀαρών τῷ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου
ἐπὶ ταῖς αὐλαῖς, καὶ ἐπὶ τὰ παροφεία, καὶ
ἐπὶ τὸν καθαρισμόν τῶν πάντων ἁγίων, καὶ ἐπὶ
τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τῷ θεῷ. 29 Καὶ
εἰς τὰς ἀρτὰς τῆς προθέσεως, καὶ εἰς τῷ στε-
μίδαλιν τῆς θυσίας, καὶ εἰς τὰ λάχανα τὰ
ἄζυμα, καὶ εἰς τήνανον, καὶ εἰς τῷ πεφυ-
ραμύνῃ, καὶ εἰς πᾶν μέτρον, 30 καὶ τῷ σῆναι
ὡς τῷ αἰνεῖν, καὶ ἑομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ὅπως θεοσέβας. 31 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν
ἀναφερομένων ὀλοκαυτωμάτων τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς
σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νεομνίαις, καὶ ἐν ταῖς
ἑορταῖς, καὶ ἀριθμὸν, καὶ τῷ κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς
ἀφ' ὧν πάντες τῷ Κυρίῳ. 32 Καὶ φυλάξουσιν

φυλαχὰς σκεπῆς τῷ μαρτυρεῖν, καὶ τῷ φυλάττειν
τὸν λαόν, καὶ πᾶς φυλαχὰς ὑπὸ Ἀαρὼν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ, τῷ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

1 **Κ** ΑΙ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν διαρέσεις· υἱοὶ Ἀα-
ρών· Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ
καὶ Ἰθάμαρ. 2 Καὶ ἀπέθανεν Να-
δάβ καὶ Ἀβιούδ ἐναντίον τῷ πατρὸς αὐτῶν, καὶ
ἦσαν οὐκ ἦσαν αὐτοῖς καὶ ἱερεῖς ὡς Ἐλεάζαρ
καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρών. 3 Καὶ διέδωκεν αὐτοῖς
Δαυὶδ, καὶ Σαδὰκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, καὶ
Ἀχμελέχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, καὶ τῷ ὅτι
σκεψὶν αὐτοῦ, καὶ τῷ λειτουργεῖν αὐτῶν, καὶ
οἴκοις πατρῶν αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐπρέθησαν υἱοὶ
Ἐλεάζαρ· πλείους εἰς ἄρχοντας τῷ δυνατῷ
ὡς τῷ υἱῷ Ἰθάμαρ. Καὶ διέδωκεν αὐτοῖς,
τοῖς υἱοῖς Ἐλεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκοις πατρῶν
ἐκείνων, καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ καὶ οἴκοις
πατρῶν ἐκείνων. 5 Καὶ διέδωκεν αὐτοῖς καὶ
κλήρους οὗτους ὡς οὗτοι, ὅτι ἦσαν ἄρχοντες
τῶν ἁγίων, καὶ ἄρχοντες Κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐ-
λεάζαρ, καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ. 6 Καὶ ἐγρά-
ψεν αὐτοῖς Σαμμυάας υἱὸς Ναθαναὴλ ὁ γραμ-
ματεὺς, ἐκ τῷ Λόβι, κατέναντι τῷ βασιλεῖ, καὶ
τῶν ἀρχόντων, καὶ Σαδὰκ τῷ ἱερέϊ, καὶ Ἀχ-
μελέχ υἱὸς Ἀβιάθαρ, καὶ ἄρχοντες τῶν πατρῶν
τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λόβιται οἴκοις πατρῶν, εἰς εἰς
τῷ Ἐλεάζαρ, καὶ εἰς εἰς τῷ Ἰθάμαρ. 7 Καὶ
ἔζηλθεν ὁλόκληρος ὁ ὄψοτος τῷ Ἰαριμὰθ, τῷ
Ἰδεῖα ὁ δευτέρως, 8 τῷ Χαρήμ ὁ τρίτος, τῷ
Σαωὶν ὁ τέταρτος, 9 τῷ Μελεχία ὁ πέμπτος,
τῷ Μείαμιν ὁ ἕκτος, 10 τῷ Ἀχλὼς ὁ ἕβδο-
μος, τῷ Ἀβία ὁ ὄγδοος, 11 τῷ Ἰσὺ ὁ ἑνα-
τος, τῷ Σεχινία ὁ δέκατος, 12 τῷ Ἐλιασάβ
ὁ ἐνδέκατος, τῷ Ἐλιακεῖμ ὁ δωδέκατος, 13 τῷ
Ὀρφα ὁ τρικαδέκατος, τῷ Ἰσβαὴλ ὁ τετα-
ρακαδέκατος, 14 τῷ Βελχὰ ὁ πεντηκα-
δέκατος, τῷ Ἐμμὴρ ὁ ἑξαδέκατος, 15 τῷ
Ἰεζὶρ ὁ ἑπτακαδέκατος, τῷ Ἀφραὶν ὁ ὀκτακα-
δέκατος, 16 τῷ Φεδεία ὁ ὀντακαδέκατος,
τῷ Ἐζεκιὴλ ὁ εἰκοστός, 17 τῷ Ἰαχὲι ὁ εἰς καὶ
εἰκοστός, τῷ Γαμουὴλ ὁ δευτέρως καὶ εἰκοστός,
18 τῷ Δαλαία ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός, τῷ Μω-
ζάλ ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός. 19 Αὕτη ἡ ὅτι
σκεψὶς αὐτῶν καὶ τῷ λειτουργεῖν αὐτῶν, τῷ
ἐισπορεύεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ τῷ κρίσιν
αὐτῶν, ἀφ' ὧν χεῖρες Ἀαρὼν πατέρες αὐτῶν, ὡς
ἐντεῖλατο Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. 20 Καὶ
τοῖς υἱοῖς Λόβι τοῖς καταλοίποις, τοῖς υἱοῖς Ἀμ-
εράμ

ΚΕΦ. κς' ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α.

εσμί. Σουβαήλ, Ιαδαία, Αραδεία. 21 Τῷ
Ρααβία, ὁ ἄρχων Ἰουδα. 22 Καὶ τῷ Ἰαταρί,
Σαλαμωθ τοῖς υἱοῖς Σαλαμωθ, Ἰνάβ. 23 Καὶ
υἱοὶ Ἰεδιού. Ἀμαείας ὁ δευτερός, Ἰαζούλ ὁ τρί-
τος, Ἰεμεμία ὁ τέταρτος. 24 Υἱοὶ Ὀζιήλ,
Μιχαΐ. Υἱοὶ Μιχαΐ, Σαμύρ. 25 Ἀδελφοὶς Μι-
χαΐ, Ἰούα. Υἱοὶ Ἰούα, Ζαχαρίας. 26 Υἱοὶ
Μεραρί. Μορλί, καὶ Μουσί. Υἱοὶ Ὀζία, υἱοὶ Βοννί,
27 υἱοὶ Μεραρί τῷ Ὀζία. υἱοὶ αὐτοῦ, Ἰουάμ, καὶ
Ζακχάρι, καὶ Ὡβδί. 28 Τῷ Μορλί Ἐλεάζαρ.
29 Τῷ Κεῖς. υἱοὶ τῷ Κεῖς, Ἰεσμαήλ. 30 Καὶ
υἱοὶ τῷ Μορσί, Μορλί, καὶ Ἐδέρ, καὶ Ἰεμωθ.
Οὗτοι υἱοὶ τῶν Ἀδριτῶν κατ' οἴκοις πατρῶν αὐ-
τῶν. 31 Καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κληῖρες καθ' ὅς
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ἀαρὼν, οἰκιστὴν τῷ βα-
σιλείῳ, καὶ Σαδὼκ, καὶ Ἀχμέλεχ, καὶ ἄρχον-
ται πατρῶν τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν, * πα-
τερὰ Ἀράς, καθ' ὅς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ νεώτεροι.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

ΚΑΙ ἔστη Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ
ἄρχοντες τῆς δυναμείας, εἰς τὰ ἔργα
τῆς υἱοῦ Ἀσάφ, καὶ Αἰμάν, καὶ Ἰδι-
θούμ τῆς ἀποφθεγομένης οὐ κινύρας, καὶ οὐ
νάβλας, καὶ ἐν κυμβάλοις. Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθ-
μὸς αὐτῶν ἔτι κεφαλῶν αὐτῶν ἐργαζομένων οὐ
τοῖς ἔργοις αὐτῶν. 2 Υἱοὶ Ἀσάφ. Ζακχούρ,
καὶ Ἰωσήφ, καὶ Ναθανίας, καὶ Ἰεσὴλ. υἱοὶ Ἀσάφ
ἐχόμενα τῷ βασιλείῳ. 3 Τῷ Ἰδιθούμ. υἱοὶ
Ἰδιθούμ, Γοδολίας, Σουρί, καὶ Ἰεαῖ, καὶ Σεμεῖ,
καὶ Ἀουβίας, καὶ Ματθαίας, ἕξ μὲν τὸν πατέρα
αὐτῶν Ἰδιθούμ οὐ κινύρα ἀνακευρόμενοι ἐξομο-
λόγησιν καὶ ἄψουν τῷ Κυρίῳ. 4 Τῷ Αἰμάν.
υἱοὶ Αἰμάν, Βοκκίας, καὶ Ματθαίας, καὶ Ὀζιήλ,
καὶ Σουβαήλ, καὶ Ἰεμωθ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀ-
ναΐ, καὶ Ἐλιαθά, καὶ Γεδδολαΐ, καὶ Ῥωμεμη-
θ. 5 Πάντες ὅσοι υἱοὶ τῷ Αἰμάν
τῷ ἀνακευρόμενῳ τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ,
ὑψώσιν κέρα. Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Αἰμάν υἱὸς
δεκαπένταρας, καὶ θυγατέρας πρεῖς. 6 Πάν-
τες ὅσοι μὲν τῷ πατρὸς αὐτῶν ὑμνωδῶντες ἐν
οἴκῳ Κυρίου, οὐ κινύρας, καὶ οὐ νάβλας,
καὶ οὐ κινύρας, * ἐχόμενα τῷ βασιλείῳ, καὶ
Ἀσάφ, καὶ Ἰδιθούμ, καὶ Αἰμάν. 7 Καὶ ἐγένε-
το ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μὲν τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν,
δεδιδαγμένοι ἄδειν Κυρίῳ, πᾶς σινιὼν, ἀγα-
κόσιοι ὀγδοηκοντακόσιοι. 8 Καὶ ἔβαλον καὶ αὐ-
τοὶ κληῖρας ἐφημερίῃ ἔτι τοῖς μικροῖς, καὶ ἔτι
τοῖς μέγα πτελέων καὶ μανθρότων. 9 Καὶ

ἔλαβον ὁλοκληρῶς ὁ πρῶτος υἱὸν αὐτοῦ, καὶ
ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ Ἀσάφ τῷ Ἰωσήφ, Γοδολίας
ὁ δευτερός. Ἡνία, ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ
δώδεκα. 10 ὁ τρίτος Ζακχούρ, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 11 ὁ τέταρτος
Ἰεσθρ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα.
12 ὁ πέμπτος Ναθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 13 ὁ ἕκτος Κοκκίας, υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 14 ὁ ἕβ-
δαμος Ἰσρεηλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώ-
δεκα. 15 ὁ ὀγδοὺς Ἰσίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 16 ὁ ἑνὰτος Ματθαίας,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 17 ὁ
δέκατος Σεμεῖ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώ-
δεκα. 18 ὁ ἑνδεκάτος Ἐζριήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 19 ὁ δωδέκατος Ἀ-
σαβία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα.
20 ὁ τρικαδέκατος Σουβαήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 21 ὁ τετρακαδέκατος
καὶ ἑνὸς Ματθαίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δώδεκα. 22 ὁ πεντεκαδέκατος Ἰεμωθ, υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 23 ὁ ἑκκα-
δέκατος Ἀνθίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δώδεκα. 24 ὁ ἐπικαδέκατος Ἰεσοκαπὴν,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 25 ὁ
ὀκτακαδέκατος Ἀνθρ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δώδεκα. 26 ὁ σὶνεκαδέκατος Μελ-
ληθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα.
27 ὁ εἰκοστὸς Ἐλιαθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δώδεκα. 28 ὁ εἰκοστὸς καὶ πρῶτος Ἰε-
θρ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα.
29 ὁ εἰκοστὸς δευτερός Γεδδολαΐ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα. 30 ὁ τρίτος καὶ εἰ-
κοστὸς Μασζιάθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δώδεκα. 31 ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστὸς Ῥωμεθ-
μύζερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δώδεκα.

Κ Ε Φ. Κς'.

ΚΑΙ διαίρεσις τῶν πυλῶν υἱοῖς Κορέ, Μο-
σλλάμ υἱὸς Κορὴ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ.
2 Καὶ τῷ Μασελλαμία υἱοὶ, Ζαχα-
ρίας ὁ πρῶτος, Ἰαδούλ ὁ δευτερός, Ζαβα-
ρίας ὁ τρίτος, Ναθανὰ ὁ τέταρτος, 3 Ἰενομη-
λωάμ ὁ πέμπτος, Ἰωνάν ὁ ἕκτος, Ἐλιωνάθ ὁ
ἕβδομος. 4 Καὶ τῷ Ἀβδουδμ υἱοὶ, Σαμείας ὁ
πρῶτος, Ἰαζαβὰδ ὁ δευτερός, Ἰωαὰ ὁ τρί-
τος, Σαχάρ ὁ τέταρτος, Ναθαναήλ ὁ πέμπτος,
5 Ἀβιήλ ὁ ἕκτος, Ἰαζάχαρ ὁ ἕβδομος, Φολαθὶ
ὁ ὀγδοὺς, ὅπιν ἐνλόγηται αὐτὸν ὁ θεός. 6 Καὶ
τῷ Σαμεία υἱὸς αὐτοῦ ἐπέχθησαν υἱοὶ, τῷ πρῶ-
τῳ

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. κζ.

τοῦ Ραφαήλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ ἦσαν. 7 Υἱοὶ Σαμὴλ, Γαθὴ, καὶ Ῥαφαήλ, καὶ Ἰωβὴδ, καὶ Ἐλζαβὰδ, καὶ Ἀχὶ, υἱοὶ δυνατοὶ ἰσχύϊ. Ἐλὶς, καὶ Σαμαχίας, καὶ Ἰεβακαὶβ. 8 Πάντες δὲ τῶν υἱῶν Ἀβδεὶδμ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ υἱοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες δυνατὰς ἐν τῇ ἐργασίᾳ, οἱ πάντες ἐξῆκονταδύο τῷ Ἀβδεὶδμ. 9 Καὶ τῷ Μεσολαμίᾳ υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δεκαοκτὼ, καὶ δυνατοὶ. 10 Καὶ τῷ Ὁσᾷ δὲ τῶν υἱῶν Μερκεὶ υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχὴν, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄρου ποταμοῦ καὶ ἐπαύουν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀρχοῦσα τῆς διαμέσεως τῆς δεξιᾶς. 11 Χελκείας ὁ δούτερος, Ταβελίας ὁ τρίτος, Ζαχαρίας ὁ τέταρτος. πάντες ὅτι υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὁσᾷ ἀρχαῖς. 12 Τούτοις ἡ ἀρχαία τῶν πυλῶν, τοῖς ἀρχουσιν τῶν δυνατῶν ἐφημερία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργοὶ ἐν οἴκῳ Κυρίου. 13 Καὶ ἔβαλον κληροῖς καὶ τὸν μίκερ, καὶ καὶ τὴν μέραν, κατ' οἴκους πατρῶν αὐτοῦ εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα. 14 Καὶ ἐπέσεν ὁ κληρὸς τῶν κατὰ ἀνατολὰς τῷ Σελεμίᾳ, καὶ Ζαχαρίᾳ υἱῷ Ἰαίας τῷ Μελχίᾳ ἔβαλον κληροῖς, καὶ ἔκλινεν ὁ κληρὸς Βορρᾷ. 15 Τῷ Ἀβδεὶδμ Νότῳ κατέκλινεν οἶκον Ἀσαφείν. 16 Τῷ Σερεμίᾳ, τῷ Ὁσᾷ πρὸς δυσμαῖς μὲν τὴν πύλιν τῆς παροφείας τῆς ἀναβάσεως * φυλακῆς. 17 Καὶ ἀνατολὰς ἐξ τῆς ἡμέρας Βορρᾷ τῆς ἡμέρας πένταρες * καὶ εἰς τὸ Ἀσαφείν δύο δύο 18 εἰς ἀφ' ἀφ' ἑκατέρου καὶ τῷ Ἰάδ πρὸς δυσμαῖς μὲν τὴν πύλιν τῆς παροφείας πέντε φυλακῇ κατέκλινεν φυλακῆς τῆς ἀναβάσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἡμέρας ἐξ, καὶ τῷ Βορρᾷ πένταρες, καὶ τῷ Νότῳ πένταρες, καὶ Ἐσφείμ δύο εἰς ἀφ' ἀφ' ἑκατέρου, καὶ πρὸς δυσμαῖς πένταρες, καὶ εἰς τὸν πύλιν δύο ἀφ' ἀφ' ἑκατέρου. 19 Αὐταὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν πυλῶν τοῖς υἱοῖς Κορέ, καὶ τοῖς υἱοῖς Μερκεὶ. 20 Καὶ οἱ Ἀδύται ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι τῶν θυσιασίων οἴκου Κυρίου, καὶ ὅτι τῶν θυσιασίων τῶν καθηγιασμένων. 21 Υἱοὶ Λεδάν, υἱοὶ τῷ Γηρσῶν τῷ Λεδάν ἀρχοντες πατρῶν τῷ Λααδάν, τῷ Γηρσῶν Ἰεὺλ. 22 Καὶ υἱοὶ Ἰεὺλ, Ζοθὸν, καὶ Ἰωὺλ, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὅτι τῶν θυσιασίων οἴκου Κυρίου. 23 Τῷ Ἀμερμί, καὶ Ἰαααεί, Χεβρών, καὶ Ὠζὶλ. 24 Καὶ Σαβαὶλ ὁ τῷ Γηρσῶν τῷ Μαυσὶ ἡγούμενος ὅτι τῶν θυσιασίων. 25 Καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ Ἐλιέζερ Ῥαβίας, υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ὠσῶν, καὶ Ἰωαμ, καὶ Ζεχὶ, καὶ Σαλαμῶν. 26 Αὐτοὶ Σαλαμῶν, καὶ οἱ ἀδελ-

φοὶ αὐτοῦ ὅτι πάντων τῶν θυσιασίων τῶν ἁγίων, ὅς ἡγάσεν Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ ἀρχοντες τῆς πατρῶν, χιλιάρχαι, καὶ ἑκατόνταρχοι, καὶ ἀρχαὶ τῆς δυνάμεως. 27 ἃ ἔλαβεν ὁ τῷ πολέμῳ, καὶ ὁ τῷ λαφύρῳ, καὶ ἡγάσεν ἀπ' αὐτῶν τὸ μὴ καθυστερῆσαι τὴν ἀκοδομίαν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. 28 καὶ ὅτι πάντων τῶν ἁγίων Σαμὴλ τῷ πρῶτῳ, καὶ Σαὺλ τῷ Κεὶς, καὶ Ἀβενὴρ τῷ Νὴρ, καὶ Ἰααβ τῷ Σαρουίας, πᾶν ὃ ἡγάσεν ἀφ' ἑκατέρου Σαλαμῶν, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. 29 Τῷ Ἰααρί Χωχίας, καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τῆς ἐργασίας τῆς ἐξῆς ὅτι τῶν Ἰσραὴλ τῷ γραμματέων, καὶ ἀρχαῖς. 30 Τῷ Χεβρονί Ἀσαβίας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, υἱοὶ δυνατοί, χιλιοὶ καὶ ἑκατόντα ὅτι τῆς ἐπισκέψεως τῷ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰορδάνην πρὸς δυσμαῖς, εἰς πᾶσαν λειτουργίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐργασίᾳ τῷ βασιλεὺς. 31 Τῷ Χεβρονί, Ἰωείας ὁ ἀρχὸν τῷ Χεβρονί καὶ γένεσις αὐτῶν, καὶ πατρίας, ἐν τῷ πένταρχῳ ἐν τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεσκέψαν, καὶ εὐρέθη ἀνὴρ δυνατὸς ἐν αὐτοῖς ἐν Γαζερ τῆς Γαλααδί-πιδ. 32 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοί, χιλιοὶ ἑκατόντα, ἀρχοντες πατρῶν, καὶ κατέστησαν αὐτοῖς Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς ὅτι τῷ Ῥουβὴν, καὶ Γαδδὶ, καὶ ἡμίσεις φυλῆς Μα-νασσὶν εἰς πάντα λόγον τῷ θεῷ, καὶ λόγον βασιλεὺς.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

Κ ΑΙ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἀριθμὸν αὐτῶν, ἀρχοντες τῶν πατρῶν, χιλιάρχαι, καὶ ἑκατόνταρχοι, καὶ γραμματεῖς οἱ λειτουργοὶ τῷ λαῷ, καὶ εἰς πᾶν λόγον τῷ βασιλεὺς κατὰ ἀρχαίς, εἰς πάντα λόγον τῷ εὐαγγελισμῷ, καὶ ἐκπορεύοντες μῆνα ἐκ μηνός, εἰς πάντα τὴν μῆνα τῷ οἰκονομῷ, ἀρχαίς μία εἴκοσι καὶ πένταρες χιλιάδες. 2 Καὶ ὅτι τῆς διαμέσεως τῆς πρῆτης τῷ μηνὸς τῷ πρῶτῳ, Ἰσοῦν ὁ τῷ Ζαβδὶλ, καὶ ὅτι τῆς διαμέσεως αὐτῷ εἴκοσι καὶ πένταρες χιλιάδες. 3 Ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές, ἀρχὸν πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς δυνάμεως τῷ μηνὸς τῷ πρῶτῳ. 4 Καὶ ὅτι τῆς διαμέσεως τῷ μηνὸς τῷ δευτέρῳ Δαβὶδ ὁ Ἀωθί, καὶ ὅτι τῆς διαμέσεως αὐτοῦ, * καὶ Μακαβῶν ὁ ἡγούμενος, καὶ ὅτι τῆς διαμέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ πένταρες χιλιάδες, ἀρχαίς δυνάμεως. 5 Ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βααίας ὁ τῷ Ἰωδαὶ ὁ ἱερεὺς, ὁ ἀρχὸν, καὶ ὅτι τῆς διαμέσεως αὐτοῦ πένταρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 6 Αὐτοὶ

Βορραίας

ΚΕΦ. κζ'. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑΙΑ'.

Βορραίας διωκώμενοι τῶν πριάκοντα, καὶ ὅτι τῶν πριάκοντα καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτῶν Ἀμμεζαῖδ' υἱὸς αὐτῶν. 7 Ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν πέμπτον Ἀσαήλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ, καὶ Ζαβδίας ὁ υἱὸς αὐτῶν, καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτῶν πένταρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 8 Ὁ πέμπτος τῷ μῆνι τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος Σαμαῖδ' ὁ Ἰεζραὴλ, καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ πένταρες χιλιάδες. 9 Ὁ ἕκτος μῆνι τῷ ἕκτῳ Εἰραῖ υἱὸς Ἐκκῆς ὁ Θεωίτης, καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτῶν εἴκοσι καὶ πένταρες χιλιάδες. 10 Ὁ ἕβδομος τῷ μῆνι τῷ ἕβδομῳ Χελλῆς ὁ ἐκ Φαλλῆς ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτῶν πένταρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 11 Ὁ ὄγδωτος τῷ μῆνι τῷ ὄγδῳ Σοβοχαί, καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτῶν πένταρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 12 Ὁ ἑνῆκατος τῷ μῆνι τῷ ἐνάτῳ Ἀβιέρ ὁ ἐκ Ἀναθῶδ' ἐκ γῆς Βενιαμὴν, καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτῶν πένταρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 13 Ὁ δέκατος τῷ μῆνι τῷ δεκάτῳ Μοραῖ ὁ ἐκ Νετφράτ τῷ Ζαχαί, καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτῶν πένταρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 14 Ὁ ἐνδέκατος τῷ μῆνι τῷ ἐνδεκάτῳ Βαναίας ὁ ἐκ Φαραθὸν τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτῶν πένταρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 15 Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χωλδαῖ ὁ ἐκ Νετφρατὶ τῷ Γοθονήλ, καὶ ὅτι τῆς διαρέσεως αὐτῶν πένταρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 16 Καὶ ὅτι τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τῷ Ῥαβίῳ ἡγούμενος Ἐλιέρ ὁ τῷ Ζεχαί τῷ Συμεὼν, Σαφατίας ὁ τῷ Μααχέ. 17 τῷ Λευί, Ἀσαβίας ὁ τῷ Καμυήλ τῷ Ἀαρὼν, Σαδὼκ. 18 τῷ Ἰούδα, Ἐλιάβ τῶν ἀδελφῶν Δαυὶδ τῷ Ἰωάχαρ, Ἀμαεὶ ὁ τῷ Μιχαήλ. 19 τῷ Ζαβουλὼν, Σαμαΐας ὁ τῷ Ἀβδίου τῷ Νεφθαλί, Ἰεμμῦδ' ὁ τῷ Ὠζιήλ. 20 τῷ Ἐφραΐμ, Ὠση ὁ τῷ Ὠζιήλ. 21 τῷ ἡμίσει φυλῆς Μωσαῖ, Ἰωήλ ὁ τῷ Φαθία. 22 τῷ ἡμίσει φυλῆς Μωσαῖ τῷ ἐκ Γαλαὰδ, Ἰαδδαὶ ὁ τῷ Ζαβδίου. τοῖς υἱοῖς Βενιαμὴν, Ἀσηλ ὁ τῷ Ἀβενήρ. 23 τῷ Δάν, Ἐζεήλ ὁ τῷ Ἰωράμ. οὗτοι πατεράρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. 24 Καὶ οὕτως ἔλαβεν Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετῶς καὶ ἡπτά, ὅτι Κύριος εἶπεν πληθύνει τὸν Ἰσραὴλ ὡς τὰς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ. 25 Καὶ ὅτι τῶν

ἡμερῶν τῷ βασιλεὺς Ἀσμεῖδ' ὁ τῷ Ὀδινῇ, καὶ ὅτι τῷ ἡμερῶν τῶν ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐν ταῖς κώμας, καὶ ἐν τοῖς ἐποιείοις, καὶ ἐν τοῖς πύργοις, Ἰανῶν ὁ τῷ Ὠζιῶν. 26 Ἐπὶ δὲ τῷ γαυρομένῳ τῷ γλῶ τῷ ἐργαζομένων, Ἐζραὶ ὁ τῷ Χελούβ. 27 Καὶ ὅτι τῷ χαλεῖον, Σεμεὶ ὁ Ῥαμαθῶς καὶ ὅτι τῷ ἡμερῶν τῶν ἐν τοῖς χαλεῖς τῷ οἴκῳ, Ζαβδὶ ὁ τῷ Σεφί. 28 Καὶ ὅτι τῶν ἐλαμῶν, καὶ ὅτι τῶν σκαμμένων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ, Βαλλομῶ ὁ Γεδάρ. ὅτι δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ ἐλαίου, Ἰωῶς. 29 Καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ Σαφῶν, Σατραὶ ὁ Σαρανίτης καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλώσιν, Σαφράτ ὁ τῷ Ἀδῶ. 30 Ἐπὶ δὲ τῶν χαμῶν, Οὐβίας ὁ Ἰσμαηλῆς. ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων, Ἰαδίας ὁ ἐκ Μααθάν. 31 Καὶ ἐπὶ τῶν περὶ τῶν, Ἰωεζῆς ὁ Ἀγαίτης. Πάντες ἔσονται περὶ τῶν ὑπαρχόντων Δαυὶδ τῷ βασιλεὺς. 32 Καὶ Ἰανῶν ὁ πατὴρ ἀδελφὸς Δαυὶδ σύμβουλος, ἀνὴρ πρὸς συνέτος, καὶ χρηματῶν αὐτός καὶ Ἰεζήλ ὁ τῷ Ἀχαμαὶ μὲν τῶν υἱῶν τῷ βασιλεὺς. 33 Καὶ Ἀχιτόφελ σύμβουλος τῷ βασιλεὺς, καὶ Χουσί περὶ τῷ βασιλεὺς. 34 Καὶ μετ' αὐτὸν Ἀχιτόφελ ἐχόμενος Ἰωαδὰ ὁ τῷ Βορραίου, καὶ Ἀβιάδα καὶ Ἰωάβ ἀρχιστράτηγος τῷ βασιλεὺς.

ΚΕΦ. κη'.

ΚΑΙ ἔξεκκλησίασεν Δαυὶδ πάντας τὰς ἀρχοντας Ἰσραὴλ, ἀρχοντας τῶν κειτῶν, καὶ πάντας τὰς ἀρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τῷ βασιλεὺς, καὶ ἀρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ τῶν ἐκατοντάδων, καὶ τὰς γαζοφύλακας, καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν, καὶ πάσης τῆς κτήσεως τῷ βασιλεὺς, καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν σὺν τοῖς συνέτοις, καὶ τὰς διωτάς, καὶ τὰς μαχητὰς τῆς στρατίας ἐν Ἱερουσαλὴμ. 2 Καὶ ἔφη Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου, ἀδελφοί μου, καὶ λαός μου ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως τῆς κειτωμένης Κυρίου, καὶ σταθῇ ποδῶν Κυρίου ἡμεῖς, καὶ ἐτοιμάσῃ τὰ εἰς τὴν κατασκήνωσιν ὀπιτήδεια. 3 Καὶ ὁ θεὸς εἶπεν ὅτι οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τῷ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἀνὴρ πολεμικὸς εἶ σὺ, καὶ αἵματά ἐξέχεας. 4 καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ πάντων οἴκου τῷ πατρὸς μου (εἶ) βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐν Ἰούδα ἡρέπκεν

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. κθ.

τὸ βασίλειον, καὶ ἐξ οἴκου Ἰούδα τοὶ οἶκοι τῆς
πατρὸς μου, καὶ οἱ τοῖς υἱοῖς τῆς πατρὸς μου,
ὅτι ἐμοὶ ἠθέλησεν τὸ γινέσθαι με εἰς βασιλέα
ἐπὶ τῷ πᾶσι Ἰσραὴλ. 5 καὶ ἀπὸ πάντων
υἱῶν μου, ὅτι πολλὰς υἱοὺς δέδωκε μοι Κύριος,
ἐξελέξατο δὲ Σαλαμών τῷ υἱῷ μου καὶ δόσω
αὐτὸν ἐπὶ θρόνῳ βασιλείας Κυρίου, ἐπὶ Ἰσραὴλ.
6 Καὶ εἶπεν μοι ὁ Θεός· Σαλαμών ὁ υἱός σου
οὐκ οὐκὶνῶν τὸν οἶκόν μου, καὶ τὴν αὐλήν μου,
ὅτι ἠρέπικα ἐν αὐτῷ εἶναι μου υἱόν, καὶ ὡς ἐσο-
μαι αὐτῷ εἰς πατέρα. 7 καὶ κατεργάσῃ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, ἐὰν ἰσχύσῃ τῆς φυ-
λάξεώς σου ὅτι ἐποίησας μοι, καὶ τὰ κείμενά
μου ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῇ. 8 καὶ τὴν καὶ ὡς ἐσο-
ποι πάσης ἐκκλησίας Κυρίου, καὶ οἱ ὡς ἐσὶν θεοῦ
ἡμῶν, φυλάσσεσθαι καὶ ζητήσεσθαι πάσης τῆς ἐκ-
κλησίας Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, ἵνα κληρονομήσῃτε
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ κατεργασθήσῃτε
τοῖς υἱοῖς ὑμῶν καὶ ὑμᾶς ἕως αἰῶνος. 9 Καὶ
νῦν Σαλαμών υἱός μου, γινώθι τὸν θεόν τὸν πα-
τέρα σου, καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ,
καὶ ψυχῇ τελείᾳ, ὅτι πάσας καρδίας ἐξετάζει
Κύριος, καὶ πᾶν ἐκθέμμημα γινώσκῃ. ἐὰν ζητή-
σῃς αὐτόν, ἐρεθίσται σοὶ καὶ ἐὰν καταλεί-
ψῃς αὐτόν, καταλείψῃ σε εἰς τέλος. 10 Ἰδε
νῦν, ὅτι Κύριος ἠρέπικεν σε οὐκ οὐκὶνῶν αὐτῷ οἴ-
κον εἰς ἀνάσταν, ἰσχύς καὶ ποίη. 11 Καὶ ἔδω-
κεν Δαυὶδ Σαλαμών τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ ῥοῦ-
δισμα τῆς ναοῦ, καὶ τῶν οἴκων αὐτοῦ, καὶ Ζακ-
χάρῃ αὐτοῦ, καὶ πᾶν ὑψώσαν, καὶ πᾶν δαπνι-
κῶν τῶν ἐσώσαν, καὶ τῶν οἴκων τῶν ἐκκλησιῶν.
12 Καὶ τὸ ῥοῦδισμα ὃ εἶχεν ἐν τῷ σπλάγχνῳ
αὐτοῦ, τῶν αὐτῶν οἴκου Κυρίου, καὶ πάντων τῶν
παιδιοφειλῶν τῶν κύκλῳ τῶν εἰς τὰς δαπνῆδας
οἴκου Κυρίου, καὶ τῶν δαπνῆκων τῶν ἀγίων,
13 καὶ τῶν κατελευμαμένων τῶν ἐφημερίων τῶν
ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λει-
τουργίας οἴκου Κυρίου, καὶ τῶν δαπνῆκων τῶν
λειτουργησάντων, σκεδῶν τῆς λατρείας οἴκου Κυρίου.
14 Καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ τῶν τε
χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν, 15 λυχνίων τῶν ἐλκλῶ
ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τῶν λυχνίων. 16 Ἐδωκεν
αὐτῷ ὁμοίους τὸν σταθμὸν τῶν πρᾶπτις τῆς προ-
θέσεως, ἐκείνης πρᾶπτις χρυσοῦς, καὶ ὡσαύτως
τῶν ἀργυρῶν. 17 Καὶ τῶν κρεατῶν, καὶ ἀπο-
δείων, καὶ τῶν φιλαλῶν τῶν χρυσῶν, καὶ τὸν
σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν, κεφθαίρῃ,
ἐκείνου σταθμοῦ. 18 Καὶ τὸν τῆς θυσιᾶς τοῦ
τοῦ θυμῶνται οὐ χρυσοῦ δοκίμου σταθμὸν
ὑψώσαν αὐτῷ, καὶ τὸ ῥοῦδισμα τῆς ἐκ-

κλησίας τῶν χειρῶν τῶν ἀφ' ἐπεπλάσθαι καὶ
πύργων, καὶ σκεδῶν ἐπὶ τῆς πύργῳ ἀφ' ἐπὶ
κῆς Κυρίου. 19 Πάντα ἐν γραφῇ χρὸς Κυ-
ρίου ἔδωκεν Δαυὶδ Σαλαμών, καὶ τὴν πᾶσαν
ἐργασίαν αὐτῷ συνέσει τῆς κατεργασίας τῆς
ἐκκλησίας. 20 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ Σα-
λαμών τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἰσχύς, καὶ ἀνδρίζου, καὶ
ποιεῖ, μὴ φοβῶ μὴ πῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός
μου με σοῦ, οὐκ ἀφήσῃ σε, ὅςδ' ὅ μὴ σε ἐγ-
καταλείψῃ ἕως τῆς συντελέσεως σε πᾶσαν ἐργα-
σίαν λειτουργίας οἴκου Κυρίου. καὶ ἰδὲ τὸ ῥοῦ-
δισμα τῆς ναοῦ, καὶ τῶν οἴκων αὐτοῦ, καὶ Ζακ-
χάρῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑψώσαν, καὶ τὰς δαπνῆ-
κας τὰς ἐσώσαν, καὶ τὸν οἶκόν τῶν ἐκκλησιῶν,
καὶ τὸ ῥοῦδισμα οἴκου Κυρίου. 21 Καὶ
ἰδὲ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς
πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου τῆς ναοῦ, καὶ μετὰ σοῦ
ὅς πάσης ἐκκλησίας, καὶ πᾶς ἐκκλησίας ἐν
σοφίᾳ καὶ πᾶσαν τέχνῃ, καὶ οἱ ἀρχόντες, καὶ
πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τὰς λόγους σου.

Κ Ε Φ. ΚΘ.

ΚΑΙ εἶπεν Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τῇ
ἐκκλησίᾳ· Σαλαμών ὁ υἱός μου εἰς
τὸν οἶκόν μου, ὅτι ἠρέπικεν ἐν αὐτῷ Κύριος, νέος καὶ
ἐπαλὸς, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι οὐκ ἐνδρώσῃ
ἡ οὐκ οὐκὶνῶν, ἀλλ' ἡ Κυρία θεοῦ. 2 Καὶ πᾶ-
σαν τὴν διδασκαλίαν ἡτοίμακα εἰς οἶκόν θεοῦ μου
χρυσῶν, ἀργυρῶν, χαλκῶν, σίδερων, ξύλα, λίθους
Σαύμ, καὶ πλῆθος, [καὶ] λίθους πολυτε-
λεῖς καὶ ποικίλους, καὶ πάντα λίθοι ἡμίονοι,
καὶ Πάρου πολυῖ. 3 Καὶ ἐπὶ οἱ τῶν εὐδοκῶ-
σά με ἐν οἴκῳ θεοῦ μου, ἐστὶν μοι ὁ ἐκτελεσθῆ-
μαι χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν, καὶ ἰδὲ δέδωκα εἰς
οἶκόν θεοῦ μου εἰς ἔλεος, ὅτις ἐν ἡτοίμακα εἰς
οἶκόν τῶν ἀγίων, 4 τετρακτῶν τάλαντα χρυ-
σοῦ τῶν ἐκ Σαύμ, καὶ ἐπτακτῶν τάλαντα
ἀργυροῦ δοκίμου ἐκτελεσθῆναι ἐν αὐτοῖς τὸς ὅ-
λους τῶν ἱερῶν, 5 εἰς τὸ χρυσῶν τῶν χρυσῶν, καὶ εἰς
τὸ ἀργυρῶν τῶν ἀργυρῶν, καὶ εἰς τὸν ἔργον ἀφ' ἐκ-
τῶν τεχνῶν, καὶ πῶς ὁ ἐκτελεσθῆναι πλῆθος
τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον Κυρίῳ; 6 Καὶ
ἐκτελεσθῆναι ἀρχόντες τῶν πατρῶν, καὶ οἱ ἀρ-
χόντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χεῖρας, καὶ
οἱ ἐκτελεσθῆναι, καὶ οἱ ἐκτελεσθῆναι τῶν ἔργων,
καὶ οἱ οἰκονομοὶ τῆς βασιλείας. 7 Καὶ ἔδωκα
εἰς τὰ ἔργα τῶν οἴκων Κυρίου χρυσῶν τάλαντα
πρᾶκτῶν, καὶ χρυσῶν μυριάς, καὶ ἀργυ-
ροῦ τάλαντα δέκα χιλιάδας, καὶ χαλκῶν πᾶ-
σαν μύρια δέκα χιλιάδας, καὶ σίδερῶν τάλαντα
χιλιάδας

Χερσὶν

8
εἶδον

σαν

ΚΕΦ. κθ'. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ Α'.

χιλιάδας ἔχατοί. 8 Καὶ οἷς εὐρέθη παρ' αὐ-
 τοῖς λίθος, ἔδωκεν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου Κυ-
 είου ἂν χειρὸς Ἰεσὶλ τῷ Γηρωί. 9 Καὶ
 ὑπεράνηθ' ὁ λαὸς ὑπὲρ τῷ παρεθιμῷ, ὅτι
 ἐν καρδίᾳ πλήρῃ παρεθιμῶσαν τῷ Κυρίῳ. καὶ
 Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ὑπεράνηθ' ὡς μέγας. 10 καὶ
 εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον
 τῆς ἐκκλησίας, λέγων· εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς
 Ἰσραὴλ, ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἀπὸ τῷ αἰῶνος, καὶ ἕως
 τοῦ αἰῶνος. 11 σοὶ, Κύριε, ἡ μεγαλωσύνη,
 καὶ ἡ δυνάμις, καὶ τὸ καύχημα, καὶ ἡ νίκη, καὶ
 ἡ ἰσχὺς, ὅτι σὺ πάντων τῶν οὐρανῶν καὶ
 ὅτι τῆς γῆς διαπόσεις. ἀπὸ προσώπου σου τα-
 ράσειαι πᾶς βασιλεὺς, καὶ ἔθνος. 12 Παρὰ
 σου ὁ πλῆθος, καὶ ἡ δόξα, σὺ πάντων ἀρχεῖς,
 Κύριε, ὁ ἀρχὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ὁ χειρὶ σου
 ἰσχύς καὶ δυνατεία, καὶ ἐν χειρὶ σου ἔλεος, παν-
 τοκράτωρ μεγαλιῶν καὶ καποχύσαι τὰ πάντα.
 13 Καὶ νῦν, Κύριε, ἐξομολογούμεθά σοι, καὶ
 αἰνῶμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχουμένης σου. 14 Καὶ
 σὺ εἰμι ἐγὼ, καὶ πῖς ὁ λαὸς μου, ὅτι ἰσχύσαμεν
 παρεθιμῶσά σοι κατὰ τῶντα; ὅτι σὰν τὰ πάν-
 τα, καὶ ὅτι τῶν δειδωχέν σοι. 15 ὅτι
 παροικοὶ ἐσμέν ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσκοιτοι, ὡς
 πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς σκιά αἱ ἡμέραι ἡμῶν
 ὅτι τῆς γῆς, καὶ ὅτι ἐπὶ ἐπιτομή. 16 Κύ-
 ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος τῆς
 οἰκουμένης οἰκοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ
 ἀγίῳ σου, ἐκ χειρὸς σου ὅτι, καὶ σοὶ τὰ πάντα.
 17 Καὶ ἐγὼν, Κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρ-
 δίας, καὶ διχοποιεῖν ἀγαπᾶς. ὁ ἀπλότητι
 καρδίας παρεθιμῶν τῶντα πάντα, καὶ νῦν
 τὸν λαόν σου τὸν εὐρέθεντα ὡς εἶδον ὁ εὐρε-
 σιῶν παρεθιμῶν σοι. 18 Κύριε ὁ Θεὸς
 Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰσραὴλ τῶν πατέρων
 ἡμῶν, φύλαξον τῶντα ὁ ἀγαθὴν καρδίας λαοῦ
 σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κατὰ θυμὸν τὰς καρδίας
 αὐτῶν πρὸς σέ. 19 Καὶ Σαλωμών τῷ υἱῷ
 μου δὲς καρδίαν ἀγαθὴν ποιῆν τὰς ἐπιτολὰς σου,
 καὶ τὰ μαρτύριά σου, καὶ τὰ παραγγέλματα
 σου, καὶ τῷ ὅτι τέλος ἀγαθῶν τῶν κατὰ σκευὴν
 τῷ οἴκῳ σου. 20 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πᾶσι τῇ
 ἐκκλησίᾳ· εὐλογήσατε Κύριοι τὸν Θεὸν ὑμῶν. καὶ
 εὐλόγησεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία τὸν Κύριον Θεὸν τῶν
 πατέρων αὐτῶν καὶ χάμψαιτες τὰ γόνατα προσ-
 εκύνησαν τῷ Κυρίῳ, καὶ τῷ βασιλεῖ. 21 Καὶ
 ἔθυσεν Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν
 ὀλοκαυτώματα τῷ Θεῷ τῇ ἐπαύλει τῆς πε-
 τῆς ἡμέρας, μόσχους χιλίους, κριοὺς χιλίους, ἀρ-
 νας χιλίους, καὶ τὰς ἀρνῶν αὐτῶν, καὶ θυσίας
 εἰς πλῆθος παντὶ τῷ Ἰσραὴλ. 22 Καὶ ἔφα-
 γον, καὶ ἔπιον ἐναντίον Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 μὲν χαρᾶς, καὶ ἐβασίλευσαν ὡς δούτεροι τὸν
 Σαλωμών υἱὸν Δαυὶδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ
 Κυρίῳ εἰς βασιλείαν, καὶ Σαδὼκ εἰς ἱερωσύνην.
 23 Καὶ ἐκάθισεν Σαλωμών ὅτι θρόνου Δαυὶδ
 τῷ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἠυδοκῆθη καὶ ἐπὶ αὐτοῦ
 αὐτῷ πᾶσι Ἰσραὴλ. 24 Οἱ ἀρχόντες, καὶ οἱ
 δυνασταί, καὶ πάντες υἱοὶ τοῦ βασιλέως Δαυὶδ
 πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ αὐτῷ. 25 Καὶ
 ἐμεγάλυνεν Κύριος τὸν Σαλωμών ἐπὶ αὐτῷ ἐναν-
 τίον παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βα-
 σιλέως, ὅτι ὅτι ἐγένετο ὅτι παντὸς βασιλέως ἐμ-
 περαθεν αὐτοῦ. 26 Καὶ Δαυὶδ υἱὸς Ἰσραὴλ
 ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ, 27 ἔτη τεσσαρεσ-
 κοντα, ὃν Χεβρών ἔτη ἐπὶ, καὶ ὃν Ἱερουσαλὴμ
 ἔτη πεντηκονταετία. 28 Καὶ ἐτελεύτησεν ὁ
 γῆρ καλῶ, πλήρης ἡμερῶν, πλῆθος καὶ δόξη,
 καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμών υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
 29 Οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ
 περὶ τῶν καὶ οἱ ὑπερῶν, γεγραμμένοι εἰσὶν ὡς
 λόγοις Σαμὺὴλ τοῦ βλέποντος, καὶ ἐπὶ λόγων
 Νάθαν τοῦ περὶ τῶν, καὶ ἐπὶ λόγων Γαδ τοῦ
 βλέποντος. 30 πρὸς τὴν πᾶσιν τῆς βασιλείας
 αὐτοῦ, καὶ τῆς δυνατείας αὐτοῦ, καὶ οἱ χειροὶ οἱ
 ἐγένοντο ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ
 πᾶσι βασιλείας τῆς γῆς.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Α' ΤΕΛΟΣ.

J. Cole sculp.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΚΑΙ ΟΙΣΧΟΥΝ ΣΑΛΩΜΩΝ ΥΙΟΣ ΔΑΥΙΔ
ὅτι πλὴν βασι-
λείας αὐτοῦ, καὶ
κύριος ὁ θεὸς αὐ-
τοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἐμεγαλύνει αὐτὸν
εἰς ὕψος. 2 Καὶ
εἶπεν Σαλωμών πρὸς πάντας Ἰσραὴλ, τοῖς χι-
λιάρχοις, καὶ τοῖς ἐκατοντάρχοις, καὶ τοῖς κει-
ταιῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχαῖσι οἰκιστοῖς Ἰσραὴλ,
τοῖς ἀρχαῖσι τῶν πατριῶν. 3 Καὶ ἐπορεύθη
Σαλωμών, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία μετ' αὐτοῦ
εἰς πλὴν ὑψηλὸν πλὴν ἐν Γαβαὼν, ὅ ἐκεῖ ἦν
ἡ σκηνὴ τῆ μαρτυρίας τῆ θεῶ, ἣν ἐποίησεν Μωϋσῆς
παῖς Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ. 4 Ἀλλὰ κιβωτὸν
τῆ θεοῦ ἀνήνεγκεν Δαυὶδ ἐκ πόλεως Κερια-
θαρὶμ, ὅτι ἠτοίμασεν αὐτῇ Δαυὶδ, ὅπ ἐπηξεν αὐτῇ
σκηνὴν Δαυὶδ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 5 Καὶ τὸ θυ-
σιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Βεσελεὴλ υἱὸς
Οὐρίου, υἱὸς Δαυὶδ, ἐκεῖ ἦν ἐναντὶ τῆς σκηνῆς Κυ-
ρίου. Καὶ ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμών, καὶ ἡ
ἐκκλησία ὅλη. 6 Καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖ Σαλω-

μών ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὁ ὀνόματι Κυ-
ρίου τὸ ἐν σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκεν ἐκ αὐτοῦ ὅλο-
καύσασιν χιλίας. 7 Ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ὥφθη
ὁ θεὸς τῷ Σαλωμῶνι, καὶ εἶπεν αὐτῷ· αὐτοῦ
τί σοι δώσω. 8 Καὶ εἶπεν Σαλωμών πρὸς τὸν
θεόν· σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τῷ πατρί μου
ἐλεος μέγα, καὶ ἐβασίλευσάς με ἀπ' αὐτοῦ,
9 καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεός, πειρασθήτω τὸ ὄνομά
σου ἐπὶ Δαυὶδ πατρί μου, ὅπ σὺ ἐβασίλευ-
σάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν, ὡς ὁ χυὸς τῆς γῆς.
10 νῦν σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι, καὶ ἐξελεύ-
σασθαι ἐνώπιον τῆ λαῶν τούτων, καὶ εἰσελθόντα,
ὅπ τις κενῶ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τούτων;
11 Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμών· αἰδ' ὅν
ἐγένετο τούτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐκ ἡτήσω
πλῆτον χρημάτων, ὅδε δόξαν, ὅδε πλὴν φυ-
χλὸς τῶν ὑποκαταστάσεων, καὶ ἡμέρας πολλὰς ἐκ
ἡτήσω, καὶ ἡτήσας σεαυτῷ σοφίαν καὶ συνέσιν,
ὅπως κρίνης τὸν λαόν μου, ἐφ' ὃν ἐβασίλευσάς
ἐκ αὐτοῦ. 12 πλὴν σοφίαν καὶ πλὴν συνέσιν δι-
δώμί σοι, καὶ πλῆτον, καὶ δόξαν, καὶ χρηματὰ
δώσω σοι, ὡς [σὺ] οὐκ ἐγνώθης ὁμοίός σοι ἐν
τοῖς βασιλευσιν τοῖς ἐμπροσθέν σου, καὶ μὴ σὲ
οὐκ

ΚΕΦ. Β'. ΠΑΡΑΛΕΙΠ. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛ. ΙΟΥΔΑ Β'.

13 Καὶ ἦλθεν Σαλωμών ἐκ Βαμὰ τῆς οἰ Γαβαὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ τῆς σκῆπης τῷ μαρτυρίῳ, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ. 14 Καὶ συνήγαγεν Σαλωμών ἄρματα καὶ ἵππους, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ χίλια καὶ πεντακόσια ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλει τῇ Ἀρματῶν, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τῷ βασιλεῶς ἐν Ἱερουσαλὴμ. 15 Καὶ ἐθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθοις, καὶ ὡς κέρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμῖνοις πᾶσι ἐν τῇ πεδίῳ εἰς πλῆθος. 16 Καὶ ἡ ἐξοδὸς τῇ ἵππῳ τῇ Σαλωμών ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ μηὲρ τῇ ἐμπόρῳ τῷ βασιλεῶς παρεΐαται, ἡ γέραζον. 17 Καὶ ἀνέβαινον, καὶ ἐξῆγον ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἐν ἑξακοσίῳ ἀργυρίου, καὶ ἵππον ἑατὸν καὶ πενήκοντα καὶ ἑξήκοντα ἑταῖον πῶσι βασιλεύσιν τῇ χειρῶν, καὶ βασιλεῦσι Συρίας ἐν χειρὶ αὐτῶν ἔφερον.

Κ Ε Φ. Β'.

1 **Κ**ΑΙ εἶπεν Σαλωμών τῷ οἰκοδομῆσαι οἶκον πρὸς ὄνοματι Κυρίου, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 2 Καὶ συνήγαγεν Σαλωμών ἐδομῆκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν νατοφόρων, καὶ ὀγδὴκοντα χιλιάδας λατῶν ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ὀπισθῆται ἐπ' αὐτῶν τριχίλιοι ἑξακόσιοι. 3 Καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμών πρὸς Χερσὺ βασιλέα Τύρου, λέγων ὡς ἐποίησας μετὰ τῷ πατρός μου Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ κέρους τῷ οἰκοδομῆσαι ἐαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ, 4 καὶ ἰδὲ ἐγὼ ὑὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ μου, ἀγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τῷ θυμῷ ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα καὶ ὀσμὴν θυσιασίων, καὶ τῷ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα θυσιασίων, ὧραι καὶ ὧδεύεις, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. 5 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας, ὅτι μέγας ὁ Θεὸς ἡμῶν ὧραι πάντας τῶν Θεῶν. 6 Καὶ τίς ἰσχύσει οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ ἔρως, καὶ ὁ ἔρως τῷ ἔρως ὃν φέρουσιν αὐτῷ τὴν δόξαν, καὶ τίς οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ἅλ' ἢ τῷ θυμῷ κατένευται αὐτῷ. 7 Καὶ νῦν ἀποστείλον μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδὸτα τῷ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ, καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ, καὶ ἐν τῷ χαλκῷ, καὶ ἐν τῷ σιδῆρῳ, καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ὀπισθῆται τῷ γλύφῳ γλυφῷ μετὰ τῷ σοφῷ τῶν

μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡν ἡτοίμασεν Δαυὶδ ὁ πατὴρ μου. 8 Καὶ ἀποστείλον μοι ξύλα κέδρεα, καὶ ἀρκάθου, καὶ ἀρκάθου ἐκ τῷ Λιβάνου, ὅτι ἐγὼ εἶδα ὅτι οἱ δούλοι σου οἰδοῦσι κόπῃ ξύλα ἐκ τῷ Λιβάνου καὶ ἰδὲ οἱ παῖδες σου μετὰ τῶν παίδων μου, 9 πορεύσονται ἐτοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος, ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας, καὶ εἰδοξέσθαι. 10 Καὶ ἰδὲ τοῖς ἐργασιοῦσι, τοῖς ὑποφύτοι ξύλα, εἰς βρώματα δίδωκε ὅτιον εἰς δόματα τοῖς παῶν σου πρὸς κόρον εἴκοσι χιλιάδας, καὶ κερῶν κόρον εἴκοσι χιλιάδας, καὶ οἶου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐλαίου καδῶν εἴκοσι χιλιάδας. 11 Καὶ εἶπεν Χερσὺ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ, καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Σαλωμών ἐν τῷ ἀγαπῆσαι Κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἔδωκεν ὅτι ἐπ' αὐτοῖς εἰς βασιλείαν. 12 Καὶ εἶπεν Χερσὺ ἐν λογιῶν Κυρίου ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὅς ἐποίησεν τὸν ἔρως καὶ τὴν γλῶσσαν, ὅς ἐδῶκεν τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ ὑὸν σοφόν, καὶ ὀπισθῆται ὀπισθῆται καὶ συνέσει, ὅς οἰκοδομήσῃ οἶκον τῷ Κυρίῳ, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ ἐαυτοῦ. 13 καὶ νῦν ἀπέσταλκεν σοὶ ἄνδρα σοφόν, καὶ εἰδὸτα συνέσει, τὸν Χερσὺ τὸν παῖδά μου, 14 ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων Δαν, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἄνθρωπος Τύριος, εἰδὸτα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν σιδῆρῳ, καὶ ἐν λίθοις, καὶ ξύλοις, καὶ ὑφάμεν ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐν τῇ βύσσῳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ γλύφῳ γλυφῶν, καὶ ἀγνοῦσθαι πᾶσαν ἀγνοῦσθαι, ὅσα ἂν δῶς αὐτῷ μετὰ τῷ σοφῷ σου, καὶ σοφῷ Δαυὶδ κυρίου μου τῷ πατρός σου. 15 Καὶ νῦν τὸν σῖτον, καὶ τὴν κριθὴν, καὶ τὸ ἐλαιόν, καὶ τὸν οἶνον ὃν ἐπιπνέει ὁ κύριός μου, ἀποστείλατε τοῖς παῶν αὐτοῦ. 16 Καὶ ἡμεῖς κόπομεν ξύλα ἐκ τῷ Λιβάνου καὶ πᾶσαν τὴν χρῆαν σου, καὶ ἀξομεν αὐτὰ χερδίαις ἐπὶ θάλασσαν Ἰούππης, καὶ σὺ ἔξεις αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ. 17 Καὶ συνήγαγεν Σαλωμών πάντας τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑποπλῆγες ἐν τῇ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν, ὃν ἡείδησεν αὐτὸς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εὑρέθησαν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. 18 Καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἐδομῆκοντα χιλιάδας νατοφόρων, καὶ ὀγδὴκοντα χιλιάδας λατῶν, καὶ τριχίλιους ἑξακοσίους τῶν ἐργασιοῦν ἐπὶ τὸν λαόν.

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. Δ.

Κ Ε Φ. Γ.

Κ ΑΙ ἤρξατο Σαλαμών τῷ οἰκοδομῆν τὸν οἶκον Κυρίου ὡς ἱερουσαλὴμ ὡς ὅτι τῷ Ἀμεσία, ὃ ὥφθη Κύριος πρὸ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ ὡς πρὸ τόκου, ὃ ἠτοίμασεν Δαυὶδ ὡς ἄλλω Ὁριᾶ τῷ Ἰεβοσαῖ. 2 Καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐν τῷ ἔτῃ τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. 3 Καὶ τῶτα ἤρξατο Σαλαμών τῷ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ θεοῦ· μήκος πήγων, ἡ ἀφαιρέσεις ἡ τρεῖς πήγων ἰξήκοιτα, καὶ εὐρύς πήγων εἴκοσι. 4 Καὶ Αἰάμ καὶ τρεῖς πῶποι τῷ οἴκῳ, μήκος ὅτι τρεῖς πῶποι πλάτους τῷ οἴκῳ πήγων εἴκοσι, καὶ ὕψος πήγων ἑκατὶ εἴκοσι, καὶ κατεχρύστασεν αὐτὸν χρυσῷ καθαρῷ ἔσωθεν. 5 Καὶ τὸν οἶκον τοὺς μέγαν ἐξύλασεν ξύλοις κεδρίνοις, καὶ κατεχρύστασεν χρυσῷ καθαρῷ καὶ ἐγλυφεν ἐπ' αὐτῷ φοινίκας καὶ χαλασά. 6 Καὶ ἐκόσμησεν τὸν οἶκον λίθοις τιμίαις εἰς δόξαν, καὶ χρυσῷ χρυσῷ τῷ ὡς Φαρουῖμ, 7 καὶ ἐχρύστασεν τὸν οἶκον, καὶ τὰς τοίχους, καὶ τὰς πυλῶνας, καὶ τὰ ὀρθώματα, καὶ τὰ θυρώματα χρυσῷ, καὶ ἐγλυφεν κερυβεὶμ ὅτι τῶ τοίχῳ. 8 Καὶ ἐποίησεν τὸν οἶκον τῷ ἁγίου τῶν ἁγίων, μήκος αὐτοῦ ὅτι τρεῖς πῶποι πλάτος τῷ οἴκῳ, πήγων εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πήγων εἴκοσι, καὶ κατεχρύστασεν αὐτὸν χρυσῷ καθαρῷ εἰς κερυβεὶμ εἰς τὰς ἑκατόμβας. 9 Καὶ ὅλην τὴν ἡλὸν, ὅλην τῷ ἐνὸς πεντήκοντα σίκλοι χρυσίου, καὶ τὸ ὑψώον ἐχρύστασεν [ὡς] χρυσῷ. 10 Καὶ ἐποίησεν ὡς πρὸ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων κερυβεὶμ δύο, ἕργον ἐκ ξύλων καὶ ἐχρύστασεν αὐτὰ χρυσῷ. 11 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν κερυβεὶμ, τὸ μήκος πήγων εἴκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία πήγων πέντε, ἀπομὲν τῷ τοίχῳ τῷ οἴκῳ, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πήγων πέντε, ἀπομὲν τῆς πτέρυγος τῷ κερυβεὶ τῷ ἑτέρῳ. 12 Καὶ ἡ πτέρυξ τῷ κερυβεὶ τῷ ἐνὸς πήγων πέντε, ἀπομὲν τῷ τοίχῳ τῷ οἴκῳ, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πήγων πέντε, ἀπομὲν τῆς πτέρυγος τῷ κερυβεὶ τῷ ἑτέρῳ. 13 Καὶ πτέρυγες τῶν κερυβεὶμ τῶν ἀφαιρέσεων πήγων εἴκοσι, καὶ αὐτὰ ἔστηκότα ὅτι τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ τὰ τρεῖς πῶποι αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. 14 Καὶ ἐποίησεν τὸ καλῶς πύλασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου, καὶ βύσσου, καὶ ὕφαιεν ὡς αὐτῷ κερυβεὶμ. 15 Καὶ ἐποίησεν ἑμφορεῖν τῷ οἴκῳ σῦλιν δύο πήγων τετρακοιὰ πέντε τὸ ὕψος, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πήγων πέντε. 16 Καὶ ἐποίησεν

Σιροῖν ὡς τῷ Δαβὶρ, καὶ ἔθηκαν ὅτι τῶν κεφαλῶν τῶν σῦλων, καὶ ἐποίησεν ῥοίσκους ἑκατὸν, καὶ ἔθηκαν ὅτι τῶν χαλασῶν. 17 Καὶ ἔστην τὰς σῦλιν καὶ τρεῖς πῶποι τῷ ναοῦ, ἕνα ὡς δεξιῶν, καὶ ἕνα ὡς ἐναντίων, καὶ ὡς ἀλάσει τὸ ὄνομα τῷ ὡς δεξιῶν, Κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τῷ ὡς ἀριστερῶν, Ἰσχύς.

Κ Ε Φ. Δ.

Κ ΑΙ ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον χαλκοῦ, εἴκοσι πήγων μήκος, καὶ εἴκοσι πήγων τὸ εὖρος, καὶ πήγων δέκα τὸ ὕψος. 2 Καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν χαλκῷ, πήγων δέκα τὴν ἀφαιρέσεων, στρογγύλῳ κυκλόθεν, καὶ πέντε πήγων τὸ ὕψος, καὶ τὸ κύκλωμα πήγων τετρακοιὰ. 3 Καὶ ὁμοίωμα μόσχου ὑποκαταθεῖ αὐτῆς, κύκλῳ κυκλῶσιν αὐτῇ· δέκα πήγες ὑποκαταθεῖ τὸν λυτήρα κυκλόθεν· δύο γὰρ ἐκείθεν τὰς μόσχους ὡς τῇ χειρὶ αὐτῶν. 4 ἡ ἐποίησεν αὐτοῦς δώδεκα μόσχους, οἱ τρεῖς βλέποντες βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες δυσμὰς, καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες νότον, καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ὅταν ᾖ ὡς ὅτι αὐτῶν ἔσω. 5 καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς, ὡς χεῖλος ποτηρίου, ἀφαιρέσεων βλαστὰς κείνου, κερυβεὶμ μετρηταὶ τετρακοιὰς, καὶ ἔτετέλεσεν. 6 Καὶ ἐποίησεν λυτήρας δέκα, καὶ ἐπέθηκαν τὰς πέντε ἐκ δεξιῶν, καὶ τὰς πέντε ἐκ ἀριστερῶν, τῷ πλῦνεν ὡς αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ σποκλύξεν ὡς αὐτοῖς, καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ ἵπτασθαι τὰς ἱερεῖς ὡς αὐτῇ. 7 Καὶ ἐποίησεν τὰς λυτήρας τὰς χρυσᾶς δέκα καὶ τὸ κείμε αὐτῶν, καὶ ἔθηκαν ὡς τῷ ναῷ, πέντε ὡς δεξιῶν, καὶ πέντε ἐκ ἀριστερῶν. 8 Καὶ ἐποίησεν τραπέζας δέκα, καὶ ἔθηκαν ὡς τῷ ναῷ, πέντε ὡς δεξιῶν, καὶ πέντε ἐκ ἐναντίων, καὶ ἐποίησεν φιάλας χρυσᾶς ἑκατὸν. 9 καὶ ἐποίησεν τὴν αὐλὴν τῶν ἱερῶν, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ τὰς θύρας τῇ αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ. 10 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκαν ὑπὸ γωνίας τῷ οἴκῳ ὡς δεξιῶν ὡς τρεῖς ἀνατολὰς κατὰ πλάτος. 11 Καὶ ἐποίησεν κερυβεὶμ τὰς κρεάτσας, καὶ τὰς πυρεῖας, καὶ τὴν ἐσχάραν τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ συνετέλεσεν κερυβεὶμ ποιῆσαι πᾶσαι τὴν ἔργασίαν ἣν ἐποίησεν τῷ βασιλεῖ Σαλαμὼν ὡς οἶκος ὁ βασιλεὺς τῷ θεοῦ. 12 σῦλιν δύο, καὶ ἐπ' αὐτῶν γωνίᾳ τῇ χειρὶ ὅτι τῶν κεφαλῶν τῶν σῦλων δύο,

Σιροῖν
ἔθηκαν

αὐτὸ

Κερυβεὶν

Κερυβεὶν

αὐτῶν

Κερυβεὶν

Κερυβεὶν

δύο,

ΚΕΦ. Ε'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

δύο, καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς
τῆς χωμαρῆς ἃ ἐστὶν ἐπάνω τῆς κεφαλῶν τῶν
τύλων, 13 καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους
εἰς τὰ δύο δίκτυα, καὶ δύο γένη ροίσκων ἐν τῇ
δικτύῳ τῇ ἐν τῇ συγκαλύψαι τὰς δύο ροισκὰς
τῶν χωμαρῆς ἃ ἐστὶν ἐπάνω τῶν τύλων. 14 καὶ
τὰς Μεχωνῶν ἐποίησεν δέκα, καὶ τὴν λυστήρας
ἐποίησεν ὅτι τῆς Μεχωνῶν. 15 Καὶ τὴν θά-
λασσαν μίαν, καὶ τὴν μόχλους τὴν δώδεκα ὑπο-
χάτω αὐτῆς. 16 καὶ τὴν ποδιστήρας, καὶ τὴν
ἀναλήμπου- ἀναλημπήρας, καὶ τὴν λέβητας, καὶ τὰς κρεά-
ρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησεν Χει-
ράμ, καὶ ἀνήνεγκεν τῇ βασιλῇ Σαλωμών ἐν
οἴκῳ Κυρίου, χαλκῷ χαλαρῷ. 17 Ἐν τῇ πε-
ρὶ τῆς Ἰορδάνου ἐκτίσθη αὐτὰ ὁ βασιλεὺς,
ἐν τῇ παράλτῃ τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχῶν, καὶ ἀνα-
στάσιν Σαλαδαδῶν. 18 Καὶ ἐποίησεν Σαλωμών
πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλήθος σφόδρα, ὅτι
ὅσα ἐξέλειπεν ὅλη τῇ χαλκῷ. 19 Καὶ ἐποίη-
σεν Σαλωμών πάντα τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, καὶ τὸ
θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰς πρᾶπτιδας, καὶ
ἐπ' αὐτῆς ἄρτοι προθέσεις. 20 Καὶ τὰς λυ-
χνίας, καὶ τὴν λύχνους τῇ φωτὶς καὶ τὸ κεί-
μα, καὶ κατὰ πρόσωπον τῇ Δαβὶρ, χρυσοῦ
καλαρῶν, 21 καὶ λαβίδες αὐτῆς, καὶ οἱ λυ-
χοὶ αὐτῆς, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θύσκας,
καὶ τὰ πυρεῖα, χρυσοῦ καλαρῶν, 22 καὶ ἡ
θύρα τῇ οἴκῳ ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,
καὶ τὰς θύρας τῇ οἴκῳ τῇ ἑστῇ χρυσοῦς.

Κ Ε Φ. Ε'.

1 **Κ**ΑΙ συνετελέσθη πάντα ἡ ἐργασία τοῦ
ἐποίησεν Σαλωμών ἐν οἴκῳ Κυρίου.
Καὶ εἰσένεγκεν Σαλωμών τὰ ἅγια
Δαυὶδ τῇ πατρὶς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ
χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη ἑδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου
Κυρίου. 2 Τότε ἐξεκκλησιάσεν Σαλωμών τὴν
πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ πάντας τὴν ἄρχοντας
τῆς φυλῶν, τὴν ἡγεμονίαν τῶν πατρίων ἡμῶν Ἰσ-
ραὴλ, εἰς Ἱερουσαλὴμ, τῇ ἀνένεγκαι κιβωτὸν Ἀβ-
ραάμ Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὐτῇ Σιών.
3 Καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα
πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑορτῇ, οὗτος ὁ μὲν
ἐβδόμη. 4 Καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι
Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λεβίταις τὴν κί-
βωτον. 5 Καὶ ἀνένεγκαν τὴν κιβωτὸν, καὶ
τὴν σκευὴν τῇ μαρτυρίᾳ, καὶ πάντα τὰ σκεύη
τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνένεγκαν αὐτῇ
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λεβίταις. 6 Καὶ ὁ βασιλεὺς
Σαλωμών, καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ

φοβούμενοι, καὶ οἱ ὀπισθοκαταλείποντες αὐτῶν ἐμπα-
σθεν τῆς κιβωτὸς ἵκοντες μόχλους, καὶ πρὸς τὰς
οἱ οὐκ ἀριθμήσονται, οὐδὲ λογισθήσονται ἀπὸ τῆς
πλήθους. 7 Καὶ εἰσένεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κί-
βωτον Ἀβραάμ Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς,
εἰς τὸ Δαβὶρ τῇ οἴκῳ, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,
ὑποχάτω τῶν πτερυγῶν τῶν Χερυβείμ. 8 Καὶ
τοῦ τὰ Χερυβείμ Ἀβραάμ τετακτότα τὰς πτερυγὰς
αὐτῶν ὅτι τὸν τόπον τῆς κιβωτὸς, καὶ συνεκα-
λυψεν τὰ Χερυβείμ ὅτι τὴν κιβωτὸν, καὶ ὅτι
τὴν ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν, 9 καὶ ὑπερέχον
οἱ ἀναφορεῖς, καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλὰς τῶν ἀνα-
φορέων ἐκ τῆς ἀγίας εἰς πρὸς ὅσον τῇ Δαβὶρ,
οὐκ ἐβλέποντο ἕως, καὶ ἦσαν ἐκ τῆς ἡμέ-
ρας ταύτης. 10 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῇ πλην
δύο πλάκες ἃς ἔθηκεν Μαῦσις ἐν Χωρὶβ, ἃ διέτετο
Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῇ ἐξελθεῖν
αὐτῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν
τῇ ἐξελθεῖν τὴν ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων, ὅτι πάν-
τες οἱ ἱερεῖς οἱ εὐρεθέντες ἠγαθήσαν, οὐκ ἦσαν
Ἀβραάμ τετακτότα καὶ ἐφημερίαν. 12 Καὶ οἱ
Λεβίταις οἱ φαλτῶν, πάντες τοῖς υἱοῖς τῇ Ἀ-
σάφ, τῇ Αἰμάν, τῇ Ἰδιθού, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,
καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, τῶν οὐδεδυνάμων σοφῶν
βουσίνας ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν ἰάβλας, καὶ ἐν
κινύρας, ἐσθλάς καὶ ἀνατολὰς τῇ θυσιαστήρι-
ος, καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἔκατον καὶ ἑκοσι σαλπί-
ζοντες σάλπιγγιν. 13 Καὶ ἐγένετο μία φωνὴ
ἐν τῇ σαλπίζειν, καὶ ἐν τῇ φαλτῶν, καὶ
ἐν τῇ ἀναφωνεῖν φωνὴ μὲν τῇ ἐξομολογείας καὶ
ἀνθῆν τῇ Κυρίῳ, καὶ ὡς ὑψώσαν τὴν φωνὴν ἐν
σαλπίζειν, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν ὀργάνοις
τῇ ᾠδῶν, καὶ ἔλεγον· ἐξομολογείας τῇ Κυ-
ρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ὁ οἶκος συνεπλήσθη νεφέλης δόξης Κυρίου.
14 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη οἱ ἱερεῖς τῇ στήναι λειτουργ-
εῖν ἀπὸ πρὸς τῆς νεφέλης [δόξης Κυρίου]
ὅτι ἐπέπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον τῇ θεοῦ.

Κ Ε Φ. Σ'.

1 **Τ**ΟΤΕ εἶπεν Σαλωμών· Κύριε εἶπεν
τῇ κατεκτισθῇ ἐν γνώφῃ, 2 καὶ ἐγὼ
ἐκδομήκα οἶκον τῇ ὀνόματί σου ἁγίον
σοι, καὶ ἔτοιμον τῇ κατεκτισθῇ εἰς τὴν αἰῶνα.
3 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρὸς ὅσον αὐ-
τῷ, καὶ εὐλόγησεν τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσ-
ραὴλ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ παρε-
στήκα, 4 καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριε ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησεν ἐν σόματι αὐτοῦ πρὸς
Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐν χερσὶν αὐτοῦ
ἐπλήρωσεν,

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. 5.

ἐπλήρωσεν, λέγων· 5 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τῷ οἰκοδομῆσαι οἶκον, τῷ εἶ) ὀνομά μου ὣς, καὶ ἐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ, τῷ εἶναι εἰς ἡγούμενος ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. 6 Καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι [τῷ εἶναι] τὸ ὄνομά μου ὣς, καὶ ἐξελεξάμην ὁ Δαυὶδ ὥστε εἶναι ἐπὶ τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ. 7 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίᾳ Δαυὶδ τῷ πατρὸς μου, τῷ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ἰσραὴλ. 8 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου· διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίᾳ σου τῷ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ὡς ἐποίησας, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τῷ καρδίᾳ σου. 9 Πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεύσεται ὥς τῆς ὁσφύος σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. 10 Καὶ ἀνέστηsen Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν, καὶ ἐγενήθη ἀντὶ Δαυὶδ πατρὸς μου, καὶ ὁράσας ἐπὶ τὸν θρόνον Ἰσραὴλ, καὶ ὡς ἐλάλησεν Κύριος καὶ ὁκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ἰσραὴλ, 11 καὶ ἔθηκε ἐκ τῷ κίβωτον ἐν ᾗ ἐκείνη ἡ Κυρία, ἡ δὲ ἐτίθητο τῷ Ἰσραὴλ. 12 Καὶ ἔση κατέναι τῷ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἑναντι πύλης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασεν αἶς χεῖρας ἐαυτοῦ, 13 ὅτι ἐποίησεν Σαλωμών βάσιν χαλκίῳ, καὶ ἔθηκεν αὐτῷ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τῷ ἱεροῦ, πέντε πηχέων τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ πέντε πηχέων τὸ εὖρος αὐτῆς, καὶ τριῶν πήχων τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ ἔση ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῷ ἑναντι πύλης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασεν αἶς χεῖρας αὐτῷ εἰς τὸν ὕψος, 14 καὶ εἶπεν· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἐκ ἔστι ὁμοίός σοι Θεὸς ἐν ἔθνεσιν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, φυλάσσων τῷ δαδῇ σου καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισὶν σου τοῖς πενημέτοις ἐνδοκίμοις σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, 15 ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων, καὶ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη· 16 καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων· οὐκ ὁκλήσει σοι ἀνὴρ ἀπὸ ποσῶν μου κατὰ μένος ἐπὶ θρόνον Ἰσραὴλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τῷ ὁδῷ αὐτοῦ τῷ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου, ὡς ἐπορεύθης ἑναντίον μου. 17 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου, τῷ Δαυίδ, 18 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατεκρίθη

ὁ Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς· εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῷ οὐρανῷ οὐκ ἀρκέσουσιν σοι, καὶ τίς ὁ οἶκος ὅτος ὃν ὁκοδομήσει; 19 Καὶ ὁκλήσει ἐπὶ τῷ πορεύεσθαι παῖδός σου, καὶ ἐπὶ τῷ δέσῳν μου, Κύριε ὁ Θεός, τῷ ἐπακῶσαι τῆς δέσσης, καὶ τῆς πορεύσεως ἧς ὁ παῖς σου πορεύεται ἑναντίον σου σήμερον, 20 τῷ εἶ) ὁφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον τῷτον ὃν εἶπας ἐπὶ τῷ λαῷ σου ὡς ὅτι, τῷ ἀκῶσαι τῆς πορεύσεως ἧς ὁ παῖς σου πορεύεται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, 21 καὶ ἀκῶσαι τῆς δέσσης τῷ παιδὸς σου, καὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἃ αἱ πορεύονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακῶσαι ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίᾶς σου ὥς τῷ οὐρανῷ, καὶ ἀκούσῃ, καὶ ἴλεως ἔσῃ. 22 Ἐὰν ἀμάρτη ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ λάβῃ ἐπ' αὐτοὺς ἀρετὴν τῷ ἀρεθῶσαι αὐτοὺς, καὶ ἔλθῃ καὶ ἀρεθῶσιν κατέναι τῷ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦτω, 23 καὶ σὺ εἰσακῶσαι ὥς τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ κρίνεις τῷ δέσῳ σου τῷ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ, καὶ ἀποδοῦναι ὁδὸς αὐτοῖς εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τῷ διχασθῶσαι δίχαστον, τῷ ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ τῷ διχασθῶναι αὐτοῦ. 24 Καὶ ἐὰν θρασυθῇ ὁ λαός σου Ἰσραὴλ καὶ ἑναντι τῷ ἐχθρῷ, ἐὰν ἀμαρτῶσιν σοι, καὶ ἐπὶ ἐπιτρέψῃς, καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ πορεύονται, καὶ διηθῶσιν ἐνδοκίμοι σου ἐν τῷ οἴκῳ τοῦτω, 25 καὶ σὺ εἰσακῶσαι ὥς τῷ οὐρανῷ, καὶ ἴλεως ἔσῃ τοῖς ἀμαρτίαις τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἀποτρέψεις αὐτοὺς εἰς τῷ γλῶσσῳ ἑδωχῶσαι αὐτοῖς, καὶ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ. 26 Ἐν τῷ συζητῶναι τὸν ἔχθρον, καὶ μὴ γενέσθαι ὑποκρίναι, ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, καὶ πορεύονται εἰς τὸν τόπον τῷτον, καὶ ἀνέσθῃ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ἐπιτρέψῃς, ὅτι ἀπεινώσεις αὐτοὺς. 27 Καὶ σὺ εἰσακῶσαι ἐκ τῷ οὐρανῷ, καὶ ἴλεως ἔσῃ τοῖς ἀμαρτίαις τῶν ἀμαρτιῶν τῷ παιδὸς σου, καὶ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ὅτι διηθῶσαι αὐτοὺς τῷ ὁδῷ τῷ ἀγαθῷ, ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑποκρίναι ἐπὶ τῷ γλῶσσῳ σου, ἡ δὲ ἑδωχῶσαι τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν. 28 Διμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς, θάνατος ἐὰν γένηται, ἀνεμοφθορία καὶ ἰκτερος, ἀκρίς καὶ βροχὸς ἐὰν γένηται, ἐὰν θλίβῃ αὐτοὺς ὁ ἐχθρὸς κατέναι τῶν πόλεων αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι πληγαὶ, καὶ πάντα πόνοι, 29 καὶ πᾶσα πᾶν πορεύσῃ, καὶ πᾶσα δέσση ἢ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ, καὶ παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἐὰν γλῶσσῳ ἀνθρώπος τῷ ἀφίῳ αὐτοῦ, καὶ τῷ μαλακίᾳ αὐτοῦ,

ΚΕΦ. 5. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β΄.

αὐτῷ, καὶ ἀφαιπάσῃ τὰς χεῖρας αὐτῷ εἰς
τον οἶκον τοῦτον, 30 καὶ σὺ εἰσακίσῃς ἐκ τῆς
ἰάσῃ ἔργον ἐξ ἐτοίμου καὶ δικητείου σου, καὶ ἰάσῃ,
καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, ὥς ἂν
γνῶς τὴν καρδίαν αὐτῆς, ὅτι μονώτατος γινώσκεις
τὴν καρδίαν ὑπὸν ἀνθρώπων, 31 ὅπως φοβῶνται
τὰς ὁδοὺς σου πάσαις τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν
ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι πατρὸς πάντων τῆς γῆς, ἥς ἔδωκας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν. 32 Καὶ πᾶς ἀλλότριος, ὃς
οὐκ ἐκ τῆς λαῖς σου Ἰσραὴλ ἐστὶν αὐτός, καὶ
ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν ἀφ' οὗ τοῦ ὀνόματός σου τὸ
μέγα, καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κατὰ τὴν ἀντι-
βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ ἔλθωσιν καὶ προσ-
εύξωσιν εἰς τὸν τόπον τῆτον, 33 καὶ σὺ εἰσα-
κίσῃς ἐκ τῆς ἔρημῃ ἐξ ἐτοίμου καὶ δικητείου σου,
καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπιτελέσῃς σε
ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς
τὸ ὄνομά σου, καὶ τῷ φοβέσθαι σε, ὥς ὁ λαός
σου Ἰσραὴλ, τῷ γινώσκειν ὅτι ἐπιτελέσῃς τὸ ὄνο-
μά σου ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν οἰκοδόμησα.
34 Ἐὰν δὲ ἐλθῇ ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ
τῆς ἐχθροῦς αὐτῆς ἐν ὁδῷ ἢ ἀποτελεῖς αὐτοὺς,
καὶ προσεύξονται πρὸς σε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πόλεως ταύτης καὶ ἐξελεύσῃς ἐκ αὐτῆς, καὶ οἶκός
σου οἰκοδόμησά σου τὸ ὄνομά σου, 35 καὶ ἀκί-
σῃς ἐκ τῆς ἔρημῃ τῆς δεξιῆς αὐτῆς καὶ τῆς
προσώχῃς αὐτῆς, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα
αὐτῆς. 36 Ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, ὅτι οὐκ
ἐστὶν ἀνθρώπος ὃς ἔχει ἀμαρτήσεται, καὶ πατά-
ξεις αὐτοὺς, καὶ καταδώσεις αὐτοὺς κατὰ τὸν ὅρον
τοῦ ἐχθροῦ, καὶ αἰχμαλωτῶσιν αὐτοὺς οἱ αἰχ-
μαλωτῶντες αὐτοὺς εἰς γῆν ἐχθρῶν, εἰς γῆν μα-
κρὰν ἢ ἐγγύς, 37 καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίαν
αὐτῆς ἐν τῇ γῇ αὐτῆς ὅτι μετήχθησαν ἐκεί,
καὶ γὰρ ἐπιστρέψουσιν, καὶ δεηθῶσιν σε ἐν τῇ αἰχμα-
λωσίᾳ αὐτῆς, λέγοντες· ἡμᾶρ ὤμεν, ἡδικήσαμεν,
ἐπιστρέψουσιν ἡνομήσαμεν. 38 καὶ ἐπιστρέψουσιν πρὸς σε ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ
αἰχμαλωτῶσάντων αὐτοὺς, ὅπου ἡχμαλωτεύσιν αὐ-
τοὺς, καὶ προσεύξονται ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἥς ἔδω-
κας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἥς
ἐξελεύσῃς, καὶ τῆς οἴκου σου οἰκοδόμησά σου τὸ ὄνομά σου,
39 καὶ ἀκίσῃς ἐκ τῆς ἔρημῃ ἐξ ἐτοίμου
καὶ δικητείου σου τῆς προσώχῃς αὐτῶν, καὶ
τῆς δεξιῆς αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίματα, καὶ
ἴλεως ἔσῃ πρὸς λαὸν πρὸς ἀμαρτόντι σοι. 40 Νῦν,
Κύριε, ἔφωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι,
καὶ τὰ ὦτά σου ἐπήκουα εἰς τὴν δέσιν τῆς τό-
πης ταύτης. 41 Καὶ νῦν ἀνάστη, Κύριε ὁ Θεός,
εἰς τὴν καρτίαν σου, σὺ καὶ ἡ κίβωτός

τῆς ἰσχύος σου. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε ὁ Θεός, ἐνδύ-
σονται σωτηρίαν, καὶ οἱ υἱοί σου εὐφρανθήτωσιν
ἐν ἀγαθοῖς. 42 Κύριε ὁ Θεός, μὴ ἀποσφραγίσῃς
τὸ πρῶτον τῆς καρτίαν σου, μήποτε ἐλθῇ
Δαυὶδ τῆς δόξης σου.

Κ Ε Φ. Ζ΄.

1 **Κ**ΑΙ ὡς συνετέλεσεν Σαλαμών τὸν ὅρον
τοῦ ὁρκῶντος, καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τῆς
ἔρημῃ, καὶ κατέφαγεν τὰ ὀλοκαυτώ-
ματα, καὶ τὰς θυσίας, καὶ δόξα Κυρίου ἐπλη-
σεν τὸν οἶκον, 2 καὶ οὐκ ἠδυνάοντο οἱ ἱερεῖς
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἐν τῇ καρτίᾳ ἐκεί-
νῃ, ὅτι ἐπλησεν δόξα Κυρίου τὸν οἶκον. 3 Καὶ
πάντες υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐώραν καταβαῖνον τὸ πῦρ,
καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον· καὶ ἔπεσαν
ἐπὶ τὸ πρῶτον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον,
καὶ προσκυύησαν, καὶ ἦσαν πρὸς Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶν. 4 Καὶ
ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός θύοντες θύματα
ἐναντι Κυρίου. 5 καὶ ἐθυσίασεν ὁ βασιλεὺς Σα-
λαμών τὴν θυσίαν μόσχων εἴκοσι καὶ δύο χι-
λιάδας, καὶ βοσκημάτων ἐκατὸν καὶ εἴκοσι χι-
λιάδας, καὶ ἐνεκρίνισεν τὸν οἶκον τῷ Θεῷ ὁ βα-
σιλεὺς, καὶ πᾶς ὁ λαός. 6 Καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ
τὰς φυλακὰς ἑαυτῶν ἐστηκότες, καὶ οἱ Λευῖται
ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν Κυρίου τῷ Δαυὶδ τῷ βασι-
λέως, τῷ ἐξομολογεῖσθαι ἐναντι Κυρίου, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶν, ἐν ὕμνοις Δαυὶδ ἀφ' οὗ
χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς σάλπιζοντες ταῖς
σαλπιγξίν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
ἐστηκός. 7 Καὶ ἡγάσεν Σαλαμών τὸ μέσον
τῆς αὐλῆς τῆς ἐκτὸς οἴκου Κυρίου, ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ
τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ σέατα τῶν σωτηρίων,
ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Σα-
λαμών οὐκ ἐξεποίησε δέξασθαι τὰ ὀλοκαυτώματα, ἐποίησε
καὶ τὰ μαλαὰ, καὶ τὰ σέατα. 8 Καὶ ἐποίη-
σεν Σαλαμών τὴν ἐορτὴν ἐν τῇ καρτίᾳ ἐκείνῃ
ἐπὶ ἡμέρας, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτῶν, ἐκ-
κλησία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαῖθ,
καὶ ἕως χειμάρρου Αἰγύπτου. 9 Καὶ ἐποίησεν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδον, ὅτι ἐνεκρίνισεν
τῷ θυσιαστηρίῳ ἐπὶ ἡμέρας ἐποίησεν ἐορτὴν,
10 καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ ἐκδέχθη τῷ μπὸς τῷ
ἐξόδῳ ἀπέστειλεν τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτῶν εὐφρανομένης, καὶ ἀγαθὴ καρδίᾳ ἐπὶ
τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν Κύριος τῷ Δαυὶδ, καὶ
τῷ Σαλαμών, καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. 11 Καὶ συνετέλεσεν Σαλαμών τὸν οἶκον Κυρίου,
καὶ τὸν οἶκον τῷ βασιλέως, καὶ πάντα ὅσα

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. η'.

ἤγελσεν ὁ τῇ ψυχῇ Σαλωμών τὸ ποιῆσαι ὁ
 εὐδοκῶν οὐκ ἔκρινεν αὐτῷ, οὐδὲν. 12 Καὶ
 ὡφθη Κύριος πρὸς Σαλωμών πάλιν νύκτα, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ ἐξελε-
 ξάμην ὅτι πρὸς τὸ πᾶν οὕτως ἐμαυτῷ εἰς οἶκον
 σου. 13 Ἐὰν συχαίῃ τὸν ἔρανον, καὶ μὴ γέ-
 νηται ὑπέρος, καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀφίδι καὶ
 φαγεῖν τὸ ξύλον, καὶ ἐὰν ἀποτείλω θάνατον ὁ
 πρὸ λαῶ μου, 14 καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός
 μου ἐφ' οὗς τὸ ὄνομά μου ἐπικέκληται ἐπ' αὐ-
 τούς, καὶ προσεύξωμαι, καὶ ζήτῳσιν τὸ πρόσω-
 πόν μου, καὶ ἀποσφύξωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν
 τῶν πατηρῶν, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ὅτι τῷ οὐ-
 ρανῷ, καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν,
 καὶ ἰάσομαι τὴν γῆν αὐτῶν. 15 Νῦν οἱ ὀφθαλ-
 μοί μου ἔσονται ἀνεφύμνοι, καὶ τὰ ὦτά μου
 ἐπήκουα τῇ προσευχῇ τῇ τότε τῆς. 16 καὶ
 νῦν ἐξελεξάμην καὶ ἡγάγα τὸν οἶκον τῆτον, τῷ
 ἐπ' ἐξ ὀνόματί μου ὡς αἰῶν, καὶ ἔσονται οἱ
 ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ὡς πᾶσαι
 αἱ ἡμέραι. 17 Καὶ σὺ ἐὰν πορεύῃς ἐναν-
 τίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ ποιήσῃς καὶ
 πάντα ἃ ἐντείλωμαι σοι, καὶ τὰ ἐπαγγέλματά
 μου, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃς, 18 καὶ ἀνα-
 στήσῃς τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου, ὡς διεμήμην
 Δαυὶδ τῷ πατρί σου, λέγων, ὅτι ἐξαφθίσεται
 ὁ ἀνὴρ ἡ γέννησις ὁ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ. 19 Καὶ ἐὰν
 ἀποσφύξῃτε ὑμεῖς, καὶ ἐλθέτε ἀλείψετε τὰ ποσ-
 τάγματά μου, καὶ ταῖς ἐντολαῖς μου ὡς ἔδωκα
 ἐναντίον ὑμῶν, καὶ πορεύεσθε, καὶ λατρεύετε
 θεοῖς ἑτέροις, καὶ ἀποστρέψετε ἀπὸ αὐτοῦ, 20 καὶ
 ἐξαφθίμωσιν ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς· καὶ
 τὸν οἶκον οὗτον ὃν ἡγάγα πρὸς τὸ ὄνοματί μου ἀπο-
 σφύξω ἀπὸ προσώπου μου, καὶ δώσω αὐτὸν εἰς
 πρᾶβωλὴν, καὶ εἰς δῆγμα ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν.
 21 Καὶ ὁ οἶκος ὅτος ὁ ὑψηλός, ὡς ὁ ἀγαπο-
 ρεύμενος πρὸς αὐτὸν ἐκστήσεται, καὶ ἐφθ, χάρις
 πῖνος ἐποιήσῃ Κύριος τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ πρὸ οἴκου
 οὗτου· 22 Καὶ ἔρυσιν· διότι ἐλθατέλιπον Κύ-
 ριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἐξαγα-
 γόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοντο
 θεῶν ἑτέρων, καὶ ἀποστρέψαντο ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ ἐδύ-
 λωσαν αὐτοὺς, διὰ τὸ ἐπῆσαν ἐπ' αὐτούς
 πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

Κ Ε Φ. Η'.

ΚΑΙ ἐγένετο μετ' ἑξήκοντα ἔτη ὡς ἀπο-
 δόμνηται Σαλωμών τὸν οἶκον Κυρίου,
 καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, 2 καὶ αἱ πό-
 λεις αἱ ἔδωκεν Χερσὶ πρὸς Σαλωμών, ἀποδόμνηται

αὐτῷ Σαλωμών, καὶ κατὰ κιστὴν ἐκ τῆς γῆς Ἰσ-
 ραὴλ. 3 Καὶ ἦλθεν Σαλωμών εἰς Αἰμάθ Σω-
 βὰ, καὶ κατόχυσε αὐτῷ. 4 καὶ ἀποδόμνηται
 πάλιν Θεομὸρ ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πᾶσαι αἱ πό-
 λεις αἱ ὀχυραὶ αἱ ἀποδόμνηται ὁ Ἡμαθ.
 5 Καὶ ἀποδόμνηται πάλιν Βαυθαρὴν πάλιν ἄνω, καὶ
 πάλιν Βαυθαρὴν πάλιν καὶ πάλιν, πόλεις ὀχυραὶ· τεῖχη,
 πύλαι, καὶ μοχλοί. 6 καὶ πάλιν Βαλαὰς, καὶ
 πᾶσαι αἱ πόλεις αἱ ὀχυραὶ αἱ ἦσαν πρὸς Σα-
 λωμών, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς ἀρμάτων, καὶ
 πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς ἵππων· καὶ ὅσα ἐπεθύ-
 μνηται Σαλωμών καὶ πάλιν ὅτι θυμῶν τῷ ἀποδο-
 μῆται ὁ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὁ τῷ Αἰθῶν, καὶ
 ὁ πᾶσι τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 7 Πᾶς ὁ λαὸς
 ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τῶν Χεθίων, καὶ τῶν Ἀμορ-
 ραίων, καὶ τῶν Φερεζαίων, καὶ τῶν Εὐαίων, καὶ τῶν
 Ἰεβουσαίων, οἱ ἔκ εἰσιν ἐκ τῶν Ἰσραὴλ, 8 ἦσαν
 ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐ-
 τῶν ὁ τῇ γῇ, οὗς ἔκ ἐκάλειθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἀνήγαγον αὐτοὺς Σαλωμών εἰς φόρον
 ὡς τῆς ἡμέρας ταύτης. 9 Καὶ ὁ πᾶν υἱὸς
 Ἰσραὴλ ὅς ἐστιν ἔδωκεν Σαλωμών εἰς παῖδας τῇ
 βασιλείᾳ αὐτοῦ· ὅτι αὐτοὶ ἀνδρες πολέμου, καὶ
 ἄρχοντες, καὶ διωατοὶ, καὶ ἄρχοντες ἀρμάτων
 καὶ ἵππων. 10 Καὶ ὅτι ἀρχόντες τῶν ποτα-
 μῶν πρὸς βασιλῆς Σαλωμών, πεντήκοντα καὶ δια-
 κόσιοι ἐργαζόμενοι ὁ πρὸς λαῶ. 11 Καὶ
 πάλιν θυγατέρας Φαραὼ Σαλωμών ἀνήγαγον ἐκ
 πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ἀποδόμνηται αὐ-
 τῇ, ὅτι εἶπεν· ὁ κατακίσει γυνή μου ἐκ πόλεως
 Δαυὶδ τῇ βασιλείᾳ Ἰσραὴλ, ὅτι ἅγιός ἐστιν οὗ
 εἰσῆλθεν ἐκ τῆς κιστῆς Κυρίου. 12 τότε ἀνή-
 νεγκεν Σαλωμών ὁλοκαυτώματα πρὸς Κυρίῳ ὅτι
 τὸ θυσιάζειν Κυρίῳ, ὁ ἀποδόμνηται ἀπέναντι
 τῷ ναοῦ, 13 καὶ καὶ τὸν λόγον ἡμέρας ὁ
 ἡμέρας, τῷ ἀναφέρειν καὶ ταῖς ἐντολαῖς Μωϋσῆ
 ὁ τοῖς σταβάτοις, καὶ ὁ τοῖς μισθῶν, καὶ ὁ
 ταῖς ἐορταῖς, πρὸς ἑαυτοῦ, ἐν τῇ ἐορ-
 τῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἑβδομά-
 δων, καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν σκηνῶν. 14 Καὶ ἐση-
 σεν καὶ πάλιν κρίσιν Δαυὶδ τῷ πατρί αὐτοῦ τὰς
 διαρρέσεις τῶν ἱερῶν καὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν.
 Καὶ οἱ Λευῖται καὶ τὰς φυλάκας αὐτῶν, τῷ
 ἀνεῖν καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερῶν καὶ τὸν
 λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ
 τὰς διαρρέσεις αὐτῶν εἰς πύλιν καὶ πύλιν·
 ὅτι οὕτως ἐντολὴ Δαυὶδ ἀνθρώπου, τῷ θεοῦ.
 15 ὁ πρὸς τῶν τὰς ἐντολὰς τῷ βασιλείῳ πρὸς
 τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα λόγον, καὶ
 εἰς τὰς θυσιαστούς. 16 Καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡτοίμασι

ΚΕΦ. Θ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

ἐπλεόωθη ἡ ἐργασία, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐδεμερίωθη ἕως οὗ ἐπε-
λείωσεν Σαλαμών τὸν οἶκον Κυρίου. 17 Τότε
ἔρχετο Σαλαμών εἰς Γασὶὸν Γαδὲρ, καὶ εἰς τὴν
Αἰλάμ Αἰλὰς τὴν πρὸς θάλασσαν ἐν γῇ Ἰδουμαία.
τῇ 18 Καὶ ἀπέστειλεν Χειράμ ἐν χειρὶ παίδων αὐ-
τῆς παρὰ, καὶ παῖδας εἰδότες θάλασσαν, καὶ
Σωφρεά ὥροντο μετ' αὐτῶν παῖδας Σαλαμών εἰς Σωφιδά, καὶ
ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια καὶ πενήκοντα τάλαντα
χρυσίου, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα
Σαλαμών.

Κ Ε Φ. Θ'.

1 **Κ**ΑΙ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσεν τὸ ὄνομα
Σαλαμών, καὶ ἦλθεν τῇ περὶ Σα-
λαμών ἐν ἀνέγκασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ
ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα· καὶ ἡμίλητοι ἀνέ-
σαν ἀρώματα καὶ χρυσίον εἰς πλῆθος, καὶ λίθον
πῆμον· καὶ ἦλθεν πρὸς Σαλαμών, καὶ ἐλάλη-
σεν πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ ψυχῇ
αὐτῆς. 2 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ Σαλαμών
πάντα τὰς λόγους αὐτῆς, καὶ ἔκπληλθεν λό-
γος Σαλαμών· καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ.
3 Καὶ ἶδεν βασίλισσα Σαβὰ τὴν σοφίαν Σα-
λαμών, καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν, 4 καὶ
τὰ βρώματα τῆς τραπέζης, καὶ καθεδρὰ παύ-
δων αὐτῆς, καὶ τὰς λειτουργίας αὐτῆς, καὶ ἡμα-
τισμὸν αὐτῆς, καὶ οἰνοχοῦς αὐτῆς, καὶ σολισμὸν
αὐτῆς, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, καὶ ἔξ' αὐτῆς ἐγένετο. 5 καὶ εἶπεν
πρὸς τὸν βασιλέα· ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα
ἐν τῇ γῇ μου περὶ τῶν λόγων σου, καὶ περὶ
τῆς σοφίας σου. 6 καὶ ἔκ' ἐπίστευσα τοῖς λό-
γοις ἕως ὅτου ἦλθον, καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ
ἶδ' ὅτι οὐκ ἀπὸ γῆρας μοι ἤμυσεν τῇ πλῆθει τῆς
σοφίας σου, καὶ πρὸς ἐξουσίαν ὅτι τὴν ἀκολού-
θῳ ἤκουσα. 7 μακάριοι οἱ ἄνδρες σου, μακά-
ριοι οἱ παῖδες σου, οὗτοι οἱ πρὸς σοφίαν σου ἀφ' ὧν
ἀκούουσιν καὶ ἀκούουσιν τὴν σοφίαν σου. 8 Ἐστὼ Κύ-
ριος ὁ θεός σου ἡνδοκίμως, ὅς ἡγάγησεν ἐν σοί,
τῇ δουλείᾳ σε ὅτι θρόνον αὐτοῦ εἰς βασιλείαν
Κυρίου ἐποίησεν σου· ἐν τῇ ἀγαπήσει Κύριον τὸν θεόν
σου τὸν Ἰσραὴλ τῇ σῆσιν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ ἔδωκεν σε ἐπ' αὐτῆς εἰς βασιλείαν τῇ ποιῆ-
σαι κρίσιν καὶ δικαιοσύνην. 9 Καὶ ἔδωκεν τῷ
βασιλεὶ ἑκατὸν ἑκοσι τάλαντα χρυσίου, καὶ ἀρώ-
ματα εἰς πλῆθος πολὺ, καὶ λίθον πῆμον, καὶ
ὅτι ἡ γῆ καὶ τὰ ἀρώματα ὅτινα ἔδωκεν βα-
σίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεὶ Σαλαμών. 10 Καὶ
οἱ παῖδες Σαλαμών, καὶ οἱ παῖδες Χειράμ ἔφε-
ρον χρυσίον τῷ Σαλαμών ἐκ Σωφιδά, καὶ ξύλα

πρόκυνα, καὶ λίθον πῆμον. 11 Καὶ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πρόκυνα ἀναβάσεις
τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ τῷ οἴκῳ τῷ βασιλέως, καὶ
κιδάρας καὶ νάβλας τοῖς ἁγίοις, καὶ ἔκ' ᾤκη-
σαι διαῦτα ἡμῶν ἐν γῇ Ἰσραὴλ. 12 Καὶ
ὁ βασιλεὺς Σαλαμών ἔδωκεν τῇ βασίλισσῃ Σα-
βὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ὅσα ἤτησεν, ἐκτός
πάντων ὅν ἠέγειν τῷ βασιλεὶ Σαλαμών, καὶ
ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς. 13 Καὶ ἦν
ὁ θάμνος τῷ χρυσίῳ τῷ ἐνεχθέντος τῷ Σαλα-
μών ἐν αὐτῷ ἐν, ἑξακόσια ἑξήκοντα ἑξ
τάλαντα χρυσίου, 14 πλὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν
ὑποτεταγμένων, καὶ τῶν ἐμποροβορῶν ὅν ἔφε-
ρον καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας,
καὶ σατραπῶν τῆς γῆς, ἔφερον χρυσίον καὶ ἀρ-
γύριον τῷ βασιλεὶ Σαλαμών. 15 Καὶ ἐποίη-
σεν ὁ βασιλεὺς Σαλαμών ἀφ' ὧν θυρεῶς
χρυσῆς ἐλάτης, ἑξακόσιοι χρυσοὶ καθερτοὶ ἐπὶ
σαν ὅτι τὸν ἑνα θυρεῶν. 16 καὶ τετρακοσίας
ἀσπίδας ἐλάτης χρυσῆς, τετρακοσίων χρυσῶν
ἀνεφέρετο ὅτι τὴν ἀσπίδα ἐκαστῇ, καὶ ἔδωκεν
αὐτῆς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ τῷ θρυμῶ τῷ Λι-
βάνου. 17 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον
ἐλεφαντίνων ὀδόντων μέγαν, καὶ κατεχύρωσεν
αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. 18 καὶ ἔξ' ἀναβαθμοὶ
τῷ θρόνῳ ἐνδεκαδοκίμοι χρυσίῳ, καὶ ἀγκῶνες ἐν-
θεν καὶ ἐνθεν ὅτι τῷ θρόνῳ τῆς καθεδρᾶς, καὶ
δύο λέοντες ἐσηκότες πρὸς τὰς ἀγκῶνας, 19 καὶ
δώδεκα λέοντες ἐσηκότες ὅτι τῶν ἔξ' ἀνα-
βαθμῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν. ὅτι ἐγενήθη οὕτως ἐν
πάσῃ βασιλείᾳ. 20 καὶ πάντα τὰ σκεύη τῷ
βασιλεὺς Σαλαμών χρυσίου, καὶ πάντα τὰ
σκεύη οἴκου θρυμῶ τῷ Λιβάνου χρυσίῳ κατελι-
μνῆα· καὶ ὅτι ἡ ἀργύριον λογιζόμενοι ἐν ἡμέ-
ρας Σαλαμών εἰς οὐδέν. 21 ὅτι ταῦς τῷ βα-
σιλεὶ Σαλαμών ἐπορεύετο εἰς Θαρσεῖς μετὰ τῶν
παίδων Χειράμ, ἅπασι διὰ τῶν ἐτῶν ἡρχετο πλοῦ-
τον ὅτι Θαρσεῖς τῷ βασιλεὶ ἔμενον χρυσὸν καὶ ἀρ-
γύριον, καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων, καὶ πηλίκων.
22 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλαμών ὑπὲρ πάν-
τας τῆς βασιλείας, καὶ πλούτω, καὶ σοφία.
23 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτην τὸ
πρὸς Σαλαμών ἀκούσαι τῆς σοφίας αὐτῆς,
ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. 24 Καὶ
αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτῆς, σκεύη ἀρ-
γύρεα, καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἡματισμὸν, σακί-
ον καὶ ἡδύσματα, καὶ ἵππους καὶ ἡμίονους, τὸ κατ'
ἐνιαυτὸν ἐνιαυτοῦ. 25 Καὶ ἦσαν τῷ Σαλαμών
τέσσαρες μυριάδες ἡλίαι ἵππων εἰς ἄρματα, καὶ
δώδεκα χιλιάδες ἵππων, καὶ ἔμετο αὐτῆς ἐν

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. ΙΑ΄.

πόλεον τῷ ἁρμάτι, καὶ μετὰ τὴν βασιλείαν οἱ
 Ἱερουσαλήμ. 26 Καὶ ἰδοὺ ἡγοῦμένος πάντων
 τῶν βασιλέων ἀπὸ τῆς ποταμοῦ, καὶ ἕως τῆς
 γῆς Ἀλλοφύλων, καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτου. 27 Καὶ
 ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον
 ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς λίθους, καὶ αἱ κέραιες ὡς συ-
 κκίμινοις ὡς ἐν τῇ πεδυνῇ εἰς πλῆθος. 28 Καὶ
 ἡ ἔξοδος τῶν ἱστανῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ Σαλαμων,
 καὶ ὅλα παῖς τῆς γῆς. 29 Καὶ οἱ χαλκῶλοι-
 ποι λόγοι Σαλαμων οἱ ὡροῦνται καὶ αἱ ἔχαιτοι,
 ἰδοὺ ἔπει γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Νάθαν τῷ
 προφῆτῃ, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Ἀχία τῷ Ση-
 λωνίτῃ, καὶ οἱ πάντες ὁράουσιν Ἰσραὴλ τὸν ὄντο-
 σαυ Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ. 30 Καὶ ἐβασί-
 λευον Σαλαμων ὁ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσ-
 ραὴλ πενταχέκοντα ἔτη. 31 Καὶ ἐκοιμήθη
 Σαλαμων, καὶ ἐθαψάν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ
 τῷ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ῥοβοὰμ υἱὸς
 αὐτοῦ αὐτῷ αὐτῷ.

Κ Ε Φ. Ι.

Κ ΑΙ ἦλθεν Ῥοβοὰμ εἰς Συχέμ, ὅτι εἰς
 Συχέμ ἤρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεύσας
 αὐτῷ. 2 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱε-
 ροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς
 ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ Σαλαμων τῷ βασιλεῖ,
 καὶ ἐλάλησεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν
 Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου. 3 Καὶ ἀπέστειλεν, καὶ
 ἐπέλεξαν αὐτὸν, καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὰμ, καὶ πᾶσα
 ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ πρὸς βασιλεῖα Ῥοβοὰμ,
 λέγοντες. 4 ὁ πατὴρ σου ἐκλήρυνεν τὸν ζυ-
 γὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς
 πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ζυγῆς
 αὐτοῦ τῆς βαρέας, ὅτι ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δου-
 λοῦσάμεν σοι. 5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε
 ἕως τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε πρὸς μέ. καὶ
 ἀσπῆλθεν ὁ λαός. 6 Καὶ συνήγαγεν ὁ βασι-
 λεὺς Ῥοβοὰμ τὴν πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας
 οὐδυνῶν Σαλαμων τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ζῆν
 αὐτοῦ, λέγων πᾶς ὑμεῖς βουλῶν τῆς ἀποκρι-
 θῆναι πρὸ λαῷ τῷ τῷ λόγῳ; 7 Καὶ ἐλάλη-
 σαν αὐτῷ λέγοντες. εἰ ἐν τῇ σήμερον γῆν εἰς
 ἀγαθὸν πρὸ λαῷ τῷ τῷ, καὶ εὐδοκίᾳς, καὶ λα-
 λήσῃς αὐτοῖς λόγους ἀγαθούς, καὶ ἐσονται σοὶ
 πάντες πᾶσαι αἱ ἡμέραι. 8 Καὶ ἀπεκρίθη
 πρὸς βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, οἱ συνεβούλευσαν
 αὐτῷ καὶ συνεβούλευσαν μετὰ τῶν παιδῶν τῶν
 συνεβούλευσαν μετὰ αὐτῷ τῶν ἐκκλησιῶν οὐδυνῶν
 πᾶσι αὐτοῖς. 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἢ ὑμεῖς βου-
 λῶν, καὶ ἀποκριθῆσθαι πρὸ λαῷ τῷ τῷ λόγῳ,
 καὶ λέγει.

οἱ ἐλάλησαν πρὸς μετὰ λέγοντες. αἱς ἀπὸ τῆς
 ζυγῆς ὅτι ἔδωκεν ὁ πατὴρ σου ἐφ' ἡμᾶς; 10 Καὶ
 ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παλαιὰ τὰ ἐκτελέσθαι
 μετὰ αὐτοῦ, λέγοντες. ὅπως λαλήσεις πρὸ λαῷ τῷ
 λαλήσαντι πρὸς σέ, λέγων, ὁ πατὴρ σου ἐβί-
 βωκεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ σὺ ἄφες ἀπὸ ἡμῶν,
 ὅπως ἔρῃς. ὁ μικρὸς δακτυλὸς μου παχύνεται
 τῆς δουλείας τῆς πατρὸς μου. 11 Καὶ νῦν ὁ
 πατὴρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῶ βαρεῖ, καὶ
 ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν. ὁ πατὴρ μου
 ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω
 ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. 12 Καὶ ἦλθεν Ἱεροβοὰμ,
 καὶ πᾶς ὁ λαός πρὸς Ῥοβοὰμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 τρίτῃ, ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς, λέγων, ἐπιτρέ-
 ψατε πρὸς μετὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 13 Καὶ
 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς φιλοφρονέσθαι, καὶ ἐλάλησεν
 ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ πρὸς βουλὴν τῶν πρεσβυ-
 τέρων, 14 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς λέγων
 πρὸς βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, λέγων ὁ πατὴρ μου
 ἐβίβωκεν τὸν ζυγὸν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ
 αὐτοῦ, ὁ πατὴρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι,
 καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. 15 Καὶ
 ἔκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν, ὅτι ἰδοὺ μέγα-
 σπρὴν ὡς τῷ θεῷ, λέγων. ἀνέστησεν Κύριος
 τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν ἐλάλησιν ἐν χειρὶ Ἀχία τῷ
 Σηλωνίτῃ πρὸς Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, 16 καὶ
 πάντες Ἰσραὴλ, ὅτι ἔκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐ-
 τοῦ, καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαός πρὸς τὸν βασιλεῖα,
 λέγων. τίς ἡμῶν μετὰ σὺ Δαυὶδ, καὶ κληρονο-
 μία ἐν ὑμῶν Ἱεσαΐ; ἀπὸ τῆς εἰς τὰ σκηνώματά
 σου, Ἰσραὴλ, νῦν βλέπει τὸν οἶκόν σου, Δαυὶδ.
 Καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα
 αὐτοῦ, 17 καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ χαλκοῦν-
 τες ἐν πόλεσιν Ἰδὲα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυ-
 τῶν τὸν Ῥοβοὰμ. 18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
 λεὺς Ῥοβοὰμ τὸν Ἀδωραμ τὸν ὅτι τῷ φόρῳ,
 καὶ ἐλιδόβολησεν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις,
 καὶ ἀπέθανεν. καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔαυθεν
 τῷ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἄρμα, τῷ φυγεῖν εἰς Ἱερου-
 σαλήμ. 19 Καὶ ἠγέρθησεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ
 Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. ΙΑ΄.

Κ ΑΙ ἦλθεν Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
 ἐξεκλήρωσεν τὸν Ἰδὲαν καὶ Βενιαμὴν,
 ἐκ τῶν οὐδυνῶν χιλιάδας νεφύσαν
 ποικίλων πόλεμον, καὶ ἐπολέμῃ πρὸς Ἰσραὴλ
 τῷ ἐπιτρέψαι τὴν βασιλείαν πρὸς Ῥοβοὰμ. 2 Καὶ ἑαυτῷ
 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ ἀνθρώπον
 τῷ θεῷ, λέγων. 3 εἶπεν πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν
 τῷ

βέλεσθαι

βέλεσθαι

ΚΕΦ. ¹²²α'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

τῷ Σαλαμωνι, καὶ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ Βενια-
μεὴν, λέγον· 4 παῖδες λέγει Κύριος ὁ θεὸς ἀνα-
θήσεται, οὗδ' ἐπὶ πολέμῳ στήσεται πρὸς τοὺς ἀδελφούς
ὑμῶν· ἀποστράφητε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι
πρὸ ἡμῶν ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ὑποήκου-
σαι τῷ λόγῳ Κυρίου, καὶ ἀπεστράφησαν τῷ μὴ
παρεμῆναι ὅτι Ἰερουσαλὴμ. 5 Καὶ κατώκησεν

ἐπὶ Ῥοδῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὠκοδόμησεν πό-
λεις τευχίρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· ὁ καὶ ὠκοδό-

Βαθυστέμ μιν πτω Βαθυστέμ, καὶ πτω Αἰτάν, καὶ πτω
Αἰτάνι Θεοκλή, 7 καὶ πτω Βαθυστέμ, καὶ πτω Σοκ-

8 καὶ τὴν Ὀδύλλαν, καὶ
 τὴν Μαρσιάν, καὶ τὴν Ζεῖφ, 9 καὶ τὴν
 Ἀδαράν, καὶ Λαχίς, καὶ τὴν Ἀζήκην, 10 καὶ
 τὴν Σαραά, καὶ τὴν Αἰαλὼν, καὶ τὴν Χεβρόν,
 ἥ ἐστιν τὴ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, πόλεις τειχεῖαι.

τείχεσιν 11 Καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τειχεῖς, καὶ ἔδωκεν ἐν
αὐταῖς ἡγουμένους, καὶ ᾠδοῦντας βραμμάτων,
ἐλαμον καὶ οἶνον, 12 κατὰ πόλιν καὶ κατὰ οἶκον
θυρεοὺς, καὶ δόρκατα, καὶ κατήχυσεν αὐτὰς εἰς
πληθὺς σφόδρα, καὶ ἦσαν αὐτῇ Ἰῶδα καὶ Βενια-
μείν· 13 καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἦσαν
ἐν πατρὶ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ
πάντων τῶν ὀρίων· 14 ὅτι ἐλάτειλλον οἱ Λευῖ-

ταῖς ταῖς σκηνώματά της καταχρέως αὐτῶν, καὶ
ἐπορεύθησαν ὡς Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
ἔξβαλεν αὐτοὺς Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τῷ
μὴ λειτουργεῖν τῇ Κυρίῳ. 15 Καὶ κατέστησεν

ἑαυτῷ ἑρῆς τὸν ὑψηλὸν, καὶ τοῖς εἰδώλαις, καὶ
τοῖς ματαίαις, καὶ τοῖς μόχθοις, ἃ ἐποίει ἐν Ἱερο-
σοάμ. 16 καὶ ἔββαλεν αὐτὸς ἀπὸ φυλῶν
Ἰσραὴλ, οἱ ἔδωκαν καρδίαν ἑαυτοῦ τῷ ζητῆσαι
τὸν Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσα-
λὴμ ᾄσαι Κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.

17 Καὶ χατίχυσαν τῷ βασιλείᾳ Ἰσά· καὶ
χατίχυσεν Ῥοβοὰμ τὸν τῷ Σαλωμῶν εἰς ἔτη
πρία, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυὶδ καὶ Σα-
λωμῶν ἔτη πρία. 18 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Ῥο-

Μολάθ' ὁσάμ' ἡμεῖς πλὴν Μοολάθ, θυγατέρα Ἰσιμωῖδ
Ἑρμῦθ' ὑπὸ Δαυὶδ, καὶ Ἀβιάα θυγατέρα Ἐλιάδ τῷ
ἔτεχον Ἰεσάμ. 19 Καὶ ἔπικεν αὐτῷ ὑοὺς, τὸν Ἰεὺς, καὶ

Ζαλάμ τὸν Σαμαρείαν, καὶ τὸν Ζαάμ. 20 Καὶ μετὰ
ταῦτα ἔλαβεν ἑαυτῷ τὴν Μασχά θυγατέρα
Ἀβραγαλὸν· καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀβιά, καὶ
τὸν Ἰεθι, καὶ τὸν Ζιζά, καὶ τὸν Σαλημιού.

21 Καὶ ἠγάπησεν Ῥοδοσὶν πλὴν Μασαχά θυγα-
τὴρα Ἀβρααμλὰμ ὡς πρὸς πάντας τὰς γυναῖκας
αὐτοῦ, καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας
δεξαοκτῶ ἔειχεν, καὶ παλλακὰς ἐξήκοντα· καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς ἑξοκτὸν καὶ ὀκτὼ, καὶ θυγατέρας

ἐξήκοντι. 22 Καὶ κατέβησαν εἰς ἄρχοντα Ῥο-
δοῦν τὸν Ἀβιά τὸν τῆς Μασσαχά, εἰς ἡγούμενον
ὁ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὅτι βασιλεύουσι διανοεῖτο
αὐτοί. 23 Καὶ ἠνέστη ὡς πᾶν τὸ πλῆθος

ἤνς αὐτῷ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις Ἰσραὴ καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὀχυραῖς, καὶ ἔδωκεν αὐταῖς προφᾶς πληθὺς πολὺ, καὶ ἡγήσατο πληθὺς γενομένων.

К Е Ф. ІВ'.

ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἡτοίμασθαι ἡ βασιλεία
 Ῥωδῶν, καὶ ὡς κατεκρετιθῇ, ἐγ-
 χατίλειπεν τὰς οὐτολάς Κυρίου, καὶ
 πᾶς Ἰσραὴλ μὲν αὐτῷ. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ

πέμπω ἐπὶ τῆς βασιλείας Ῥωδοῦ, ἀνέβη Ση-
σαχείμ βασιλῆς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
ἡμάρτον σὺν τῷ Κυρίῳ, 3 ἐν χιλίοις καὶ
ἀφ' ὧσιν ἄρμασιν καὶ ἑξήκοντα χιλιάσιν ἵπ-
πων, καὶ σὺν τῷ ἀριθμῷ τῷ πλήθους τῷ ἐλ-
θόντος μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου, Λίβυες, Τρωγο-

δύται, καὶ Αἰθίοπες· 4 καὶ καπηλεύθησαν
τῷ πόλει τῶν ὀχυρῶν αἱ ἦσαν ἐν Ἰούδα, καὶ
ἦλθον εἰς Ἱερουσαλήμ. 5 Καὶ Σαμψάς ὁ προ-
φήτης ἦλθεν πρὸς Ροβοάμ, καὶ πρὸς τὰς ἄρ-

ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Σουσακίμ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὁ υἱὸς εἶπεν Κύριε, ἡμῖς ἐγκατελείπατέ με,
καὶ γὰρ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακίμ.

5 Καὶ ἠχμῶθησαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, καὶ ὁ
βασιλεὺς, καὶ εἶπαν· δίκαιος ὁ Κύριος. 7 Καὶ
ἐν τῷ ἰδεῖν Κύριον ὅτι ἐνεπράπησαν, καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς Σαμψάη, λέγων· οὐκ ἐπεί-

πισαν, ὃ χαπαφθῆρα αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτῆς
ὅς μακρὸν εἰς σωτηρίαν, καὶ ὃ μὴ γὰρ ὁ θυ-
γὴς μου ὅτι Ἰερουσαλὴμ, ὃ ὅτι ἔσονται εἰς
παῖδας, καὶ γινώσκοντα πῶς δουλείαν μὴ, καὶ πῶς

9 Καὶ ἀνέβη
 Εὐσταχίῳ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 λαβὼν τὸς θῆσαυρους τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ
 τοὺς θῆσαυρους τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, τὰ

τάδιτα ἔλαβεν· καὶ ἔλαβεν τῆς θυρεοῦς τῆς
χυρσοῦς ὅς ἐποίησεν Σαλαμών. 10 Καὶ ἐποίη-
σεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ θυρεοὺς χαλκοῦς ἀπ' αὐ-
τοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτὸν Συσσάκειμ ἀρχον-

αὐτοὶ ὡς περὶ ἐρχόντων, τῆς φυλάσσοντες τὸν πυ-
λῶνα τοῦ βασιλείου. II Καὶ ἐγένετο ὅτι τῷ
σελθεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου, εἰσπο-
ύοντο οἱ φυλάσσοντες, καὶ οἱ ὡς περὶ ἐρχόντες;

οὐκ οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν ὁδοι-
ποτῶν. 12 Καὶ ἐν τῷ ἐπιτραπέζῳ αὐτοῖς,
Q q 2 ἀπεγράφη

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. ΙΥ.

ἀπεγράφη ἀπὸ αὐτῶν ἡ ὀργὴ Κυρίου, καὶ ἔκ εἰς
 χατὰφθορὰν εἰς τέλος· καὶ γὰρ οἱ τῶν Ἰουδαίων
 ἦσαν λόγοι ἀγαθοί, καὶ ἀρετοὶ ἐν πᾶσι. 13 Καὶ
 χατὰχυσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοδοῦμ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 ἐβασίλευσεν καὶ πεπράκοντα καὶ εἰς ἐτῶν
 Ῥοδοῦμ ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ χατὰ-
 φθορᾷ ἔτι ἐβασίλευσεν οἱ Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ
 πόλει ἡ ἐξελέξατο Κύριος ἐποιοῦν αὐτῷ τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ ὡς ὅτι πατρὶς φυλῶν Ἰσραὴλ· καὶ ὄνο-
 μα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νοομᾶ ἡ Ἀμμανίτις. 14 Καὶ ἐποίησεν τὸ ποιηρὸν, ὅτι ἔχεται
 πάλιν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον.
 15 Καὶ λόγοι Ῥοδοῦμ οἱ περὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἐξα-
 γοί, ἔκ εἰς γρηγορήματα οἱ τοῖς λόγοις Σαμὴα
 τῷ περὶ αὐτοῦ, καὶ Ἀδδὴ τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ αἱ
 περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπολέμει Ῥοδοῦμ πρὸς Ἱε-
 ροδοῦμ πάσας τὰς ἡμέρας. 16 Καὶ ἀπέθανεν
 Ῥοδοῦμ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
 πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιά υἱὸς αὐτοῦ
 αὐτὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΓ.

1 **Ε**Ν τῷ ὀκτωκαιδέκτῳ ἐτὶ τῆς βασιλείας
 Ἱεροδοῦμ ἐβασίλευσεν Ἀβιά ὅτι Ἰου-
 δαίων. 2 Τρία ἔτι ἐβασίλευσεν ἐν Ἱε-
 ρουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μαχα-
 βιᾶ τῇ Οὐριλὴ δὲ Γαδαὼν. Καὶ πόλεμος
 ἦν ἀναμέσθι Ἀβιά, καὶ ἀναμέσθι Ἱεροδοῦμ.
 3 Καὶ παρετάξατο Ἀβιά τὸν πόλεμον ἐν δυνά-
 μει πολέμου διδύμοις, τετρακοσίαις χιλιάσι
 ἀνδρῶν δυνατῶν. Καὶ Ἱεροδοῦμ παρετάξατο
 πρὸς αὐτὸν πόλεμον οἱ ὀκτωκοσίαις χιλιάσι
 δυνατῶν, πολέμου διδύμοις. 4 Καὶ ἀνέστη
 Ἀβιά δὲ τῷ ὄφθι Σομόρον, ὃ ὅτι ἐν τῷ ὄφθι
 Ἐφραὴμ, καὶ εἶπεν· ἀνέστατε Ἱεροδοῦμ καὶ πᾶς
 Ἰσραὴλ. 5 Ἐχὺ ὑμῖν γινώσκω ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς
 Ἰσραὴλ δίδωκεν βασιλεῖα ὅτι τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν
 ἡμέτερον τῷ Δαυίδ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετὰ
 αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀνέστη Ἱεροδοῦμ ὁ τῷ Ναβατ,
 ὁ παῖς Σαλωμών τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀνέστη δὲ τῷ
 κυρίου αὐτοῦ. 7 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐ-
 τὸν ἄνδρες λαοί, υἱοὶ πρᾶνομοι, καὶ ἀνέστη πρὸς
 Ῥοδοῦμ υἱὸν Σαλαμών, καὶ Ῥοδοῦμ υἱὸν νεότε-
 ρου καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀνέστη πρὸς
 πρῶτον αὐτοῦ. 8 Καὶ νῦν λέγετε ὑμεῖς
 ἀνιστῆναι πρὸς πρῶτον βασιλείας Κυρίου μετὰ
 χερσὶν υἱὸν Δαυὶδ· καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολὺ, καὶ
 μετὰ ὑμῶν ὄντες οὗς ἐποίησεν ὑμῖν Ἱεροδοῦμ
 εἰς θεῖον. 9 Ἡ ἐκ ἐξέβαλετε τὰς ἱερεῖς Κυ-
 ρίου, τὰς υἱὰς Ἀαρὼν, καὶ τὰς Λευίταις, καὶ ἐποίη-

σατε αὐτοῖς ἱερεῖς ὡς τῷ λαῷ τῆς γῆς· πᾶς
 ὁ πρῶτος τοῦ λαοῦ πληροῦται τὰς χεῖρας ἐν μόχθῳ
 ὡς βοῶν καὶ κριοῖς ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἐγένετο εἰς ἱερεῖα τῷ
 μὴ ὄντι Θεῷ. 10 Καὶ ἡμεῖς Κύριον τὸν Θεὸν
 ἡμεῖς ἐκτελείομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λει-
 τουργοῦν τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Ἀαρὼν, καὶ οἱ Λευίται,
 καὶ οἱ παῖς ἐφημερίαις αὐτοῦ. 11 θυμῶσι
 τῷ Κυρίῳ ὁλοκαυτώματα πρὸς αὐτὸν δαίμων, καὶ
 θυμῶμα συνθέσεις, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἄρτον ὅτι
 τῆς ἀρετῆς τῆς κατὰ αὐτοῦ, καὶ ἡ λυχνία ἡ
 χρυσή, καὶ οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως ἀνάψαι δαί-
 μων· ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλάκας Κυρίου
 τῷ Θεῷ τῶν πατέρων ἡμεῶν, καὶ ὑμεῖς ἐκτε-
 λείπατε αὐτοῦ. 12 Καὶ ἰδοὺ μετὰ ἡμεῶν ἐν ἀρ-
 χῇ Κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ σάλπιγγες
 τῆς σημασίας τῆς σημαίας ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ οἱ υἱοὶ
 τῷ Ἰσραὴλ μὴ πολεμήσῃτε πρὸς Κύριον Θεὸν τῶν πολεμήσῃτε
 πατέρων ἡμεῶν, ὅτι ἐκ ἐκδοθήσεσθαι ὑμῖν. 13 Καὶ
 Ἱερδοῦμ ἀπέστρεψεν τὸ ἐνέδρον ἐλθεῖν αὐτῷ ὡς
 τῷ ὅπῳ, καὶ ἐγένετο ἔμπροσθεν Ἰούδα, καὶ
 τὸ ἐνέδρον ὡς τῷ ὅπῳ. 14 Καὶ ἀπέστρε-
 ψεν Ἰούδας, καὶ ἰδοὺ ὁ πόλεμος αὐτοῖς ὡς τῶν
 ἐμπεδίων, καὶ ἐκ τῶν ὅπῳ, καὶ ἐβόησαν πρὸς
 Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν τὰς σάλπιγγας.
 15 Καὶ ἐβόησαν ἄνδρες Ἰούδα, καὶ ἐγένετο ὡς
 τῷ βοῶν ἄνδρες Ἰούδα, καὶ Κύριος ἐπάταξεν τὸν
 Ἱερδοῦμ καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ὀνόματι Ἀβιά καὶ
 Ἰούδα. 16 Καὶ ἐφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲ πρὸς
 πρῶτον Ἰούδα, καὶ πρὸς αὐτοῦ Κύριος
 εἰς χεῖρας αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐπάταξεν οἱ αὐ-
 τοῖς Ἀβιά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληθὺν μεγάλῳ,
 καὶ ἔπεσαν τραυματίαι δὲ Ἰσραὴλ πεντακό-
 σαι χιλιάδες, ἄνδρες δυνατοί. 18 καὶ ἐπα-
 κενώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
 καὶ χατὰχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ὅτι ἤλπισαν ὅτι
 Κύριον Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. 19 Καὶ κατε-
 δίωξεν Ἀβιά ὅπισθεν Ἱερδοῦμ, καὶ περὶ αὐ-
 τοῦ παρ' αὐτοῦ πύλαις, τῷ Βαθθὴλ καὶ τὰς
 κόμας αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰουδα καὶ τὰς κόμας Ἀνά
 αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἐφρών καὶ τὰς κόμας αὐτοῦ. 20
 Καὶ οὐκ ἔχεν ἰσχυρὸν Ἱερδοῦμ ἐπὶ πάσας
 τὰς ἡμέρας Ἀβιά, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος·
 καὶ ἐπλάττην. 21 Καὶ κατὰχυσεν Ἀβιά,
 καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖκα Λευίτιαν, καὶ δεκαπέντε
 ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκοσὶν καὶ θυγατέρας δεκάς.
 22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀβιά, καὶ αἱ περὶ αὐτοῦ
 αὐτοῦ, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ, γρηγορήματα ὅτι βί-
 βλιον τῷ περὶ αὐτοῦ Ἀδδὴ.

ΚΕΦ. ΙΔ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

ΚΑΙ ΑΠΕΘΑΝ Ἀβιά μετὰ τῶν πατέρων αὐτῶ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. οἱ ταῖς ἡμέραις Ἀσά ἡσυχάσθη ἡ γῆ Ἰούδα ἐπὶ δέκα. 2 καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐδὲς ἐνώπιον Κυρίου τῷ θεῷ αὐτοῦ. 3 καὶ ἀπέστησεν τὰ θυσιαστήρια τῶν ἄλλοτεριῶν, καὶ τὰ ὑψίστα, καὶ συνέτεχνεν τὰς στήλας, καὶ ἔξεκοφεν τὰ ἄλσος. 4 καὶ εἶπεν τῷ Ἰούδα ἐκ Κύριον τὸν ζητήσαν τὸν Κύριον. θεὸν πάντων πατέρων ἑαυτῶν, καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον, καὶ τὰς ἐντολάς. 5 καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πάντων τῶν πόλεων Ἰούδα τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ εἰδωλά, καὶ εἰρήνευσεν. 6 πόλεις τεχνίταις οἱ γὰρ Ἰούδα, ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος οἱ τοῖς ἔτεσιν τούτοις, ὅτι χατίπαυσεν αὐτὸν Κύριος. 7 καὶ εἶπεν τῷ Ἰούδα οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ποιήσωμεν τείχη, καὶ πύργους, καὶ πύλας, καὶ μοχλοὺς, οἱ δὲ τῆς γῆς κυριεύομεν. ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν Κύριον θεὸν ἡμῶν, ἐξεζητήσεν ἡμᾶς, καὶ χατίπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν, καὶ εὐώδωσεν ἡμῖν. 8 καὶ ἐγένετο τῷ Ἀσά διωάμις ὅπλοφορον αἰρέντων θυρεὺς καὶ δόρυα οἱ γὰρ Ἰούδα, τετρακόσια χιλιάδες, καὶ οἱ γὰρ Βενιαμὴν πεντήκοντα καὶ τοξόται, ἀφ' ὧν καὶ οὐδ' ἑκατοντα χιλιάδες, πάντες οὗτοι πολεμιστὰι διωάμεως. 9 καὶ ἐξῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρέ ὁ Αἰθίοψ ἐν διωάμῃ, οἱ χιλιάς χιλιάσιν, καὶ ἄρμασιν τετρακοσίαις, καὶ ἦλθεν ἕως Μαρησά. 10 καὶ ἐξῆλθεν Ἀσά εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, καὶ παρετάξατο πόλεμον οἱ τῇ φάραγι καὶ βορρᾷν Μαρησά. 11 καὶ ἐβόησεν Ἀσά πρὸς Κύριον θεὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. Κύριε, ἔκ ἀδυνατίᾳ πρὸς σοὶ σώζειν οἱ πολλοὶς καὶ οἱ ὀλίγοις, χατίχυσεν ἡμᾶς, Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθήμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἤλθομεν ὅτι τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, μὴ χατίχυσάτω πρὸς σὲ ἀνδραπῶν. 12 καὶ ἐπάταξεν Κύριος τὰς Αἰθίοπας ἐν δυνάμει αὐτοῦ, καὶ ἐφύγον οἱ Αἰθίοπες. 13 καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἀσά, καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδώρ. καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς πεντήκοντα, ὅτι συνετέθησαν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐνώπιον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐσκόλευσαν σκύλα πολλὰ. 14 καὶ ἔξεκοφαν τὰς κόμας αὐτῶν κύκλῳ Γεδώρ, ὅτι ἐγενήθη ἕκαστος Κυρίου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐσκόλευσαν πᾶσας τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ σκύλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

15 καὶ μετὰ τὴν σκηνὰς κτήσαν, τὰς Ἀμαζονεῖς ἐξέκοφαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

ΚΑΙ Ἀζαρίης υἱὸς Ὀυθι, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου. 2 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν Ἀσά, καὶ παντὶ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ εἶπεν. ἀκούσατέ μου, Ἀσά, καὶ πᾶς Ἰούδας καὶ Βενιαμὴν. Κύριος μὲν ὑμῶν οἱ τῷ θεῷ ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ καὶ εἰς ἐκζητήσῃ αὐτὸν, εὐρεθήσεται ὑμῖν καὶ εἰς ἐγκαταλείπητε αὐτὸν, ἐγκαταλείψετε ὑμᾶς. 3 καὶ ἡμέρας πολλὰς τῷ Ἰσραὴλ οἱ δὲ θεῷ ἀληθινῷ, καὶ ἔχ' ἱερέως ὑποδεικνύοντος, καὶ οἱ δὲ νόμῳ. 4 καὶ ὅτι πρὸς αὐτοὺς ὅτι Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ εὐρεθήσεται αὐτοῖς. 5 καὶ εἰς ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔκ' ἔστιν εἰρήνη τῷ Ἰσραὴλ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, ὅτι ἕκαστος Κυρίου ὅτι πάντες τὰς καθικοῦντας τὰς χώρας. 6 καὶ πολέμησιν ἔθνος πρὸς ἔθνος, καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει. 7 καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε, καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, ὅτι ἔστιν μετὰ τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν. 8 καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι τὰς λόγους τούτας, καὶ τίς προφητεῖαν Ἀζαρίᾳ τῷ πρὸς φῶν, καὶ κατίχυσεν καὶ ἐξέβαλεν τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάντος τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατίχεν οἱ ὅροι Ἐφραΐμ, καὶ οἱ ἐκαίνισεν τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, ὃ ἦν ἐμπροσθεν τῆς ναοῦ Κυρίου. 9 καὶ ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰούδα, καὶ Βενιαμὴν, καὶ τὰς πρὸς πύργους τὰς παροικουῦσας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἐφραΐμ, καὶ ἀπὸ Μανασσῆ, καὶ ἀπὸ Συμεὼν, ὅτι πρὸς τετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τῷ Ἰσραὴλ οἱ τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς, ὅτι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν μετ' αὐτοῦ. 10 καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ οἱ τῷ μὲν τῷ πρὸς τῷ ἐν τῷ πεντήκοντα ἔτει τῆς βασιλείας Ἀσά. 11 καὶ ἔθυσαν τῷ Κυρίῳ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἠεγχαν, μόρους ἐπ' ἑκατόν, ἐπὶ χίλιας, καὶ πρόβατα, ἐπὶ χίλιας. 12 καὶ διηλθον ἐν ἀφ' ὧν καὶ ἐζητήσαν Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν. 13 καὶ πᾶς ὁ εἰς μὴ ἐκζητήσῃ τὸν Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, ἀποφανέται ἀπὸ πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς εἰς γυναῖκα. 14 καὶ ὤμοσαν ἐν τῷ Κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν σάλπιγγι, καὶ ἐν κερσίναις. 15 καὶ ὑπογράψαντες πᾶς Ἰούδα πρὸς τῷ ὅρκῳ, ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν ὤμοσαν, καὶ ἐν

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. ΙΖ.

πάσῃ δαλὸς ἐζητήσαν αὐτόν, καὶ εὗρέθη αὐ-
τοῖς, καὶ κατέπαυσεν αὐτοῖς Κίεως κυκλόθεν.
16 Καὶ τὴν Μααζαίαν τὴν μητέρα αὐτῷ μετέστη-
σεν τῷ μὴ εἶναι τῇ Ἀσάρτῃ λειτουργῆσαι, καὶ
κατέκοψεν τὸ εἶδωλόν, καὶ κατέκαυσεν ἐν χει-
μαρρῶν Κεδρον. 17 Πάλιν τὸ ὑψὺν ἐκ ἔξ-
ου, ἐπὶ τῇ πόλει οὐκ ἔτι Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ.
Ἀλλ' ἡ καρδία Ἀσά ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς
ἡμέρας αὐτοῦ. 18 Καὶ εἰσπνεύσκει τὰ ἄγια
Δαυὶδ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ ἄγια οἶκον Κυ-
εῖον τῷ θεῷ, ἀργύριον καὶ χρυσίον (καὶ σκόδιον).
19 Καὶ πόλεμος ἔχεν αὐτῷ ἕως τῆς πέμ-
πτου καὶ τετρακοσῶν ἔτης τῆς βασιλείας Ἀσά.

Κ Ε Φ. ΙΣ.

ΚΑΙ ἐν τῷ ὄνδρῳ καὶ τετρακοσῶν ἔτη τῆς
βασιλείας Ἀσά, ἀνέβη Βαασά βασι-
λεὺς Ἰσραὴλ ὅτι Ἰούδα, καὶ ἀποδο-
μῆσεν τὴν Ῥαμὰ τῷ μὴ δοῦναι ἔξοδον καὶ εἰσ-
οδὸν πρὸς Ἀσά βασιλῆς Ἰούδα. 2 Καὶ ἔλαβεν
Ἀσά χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐκ θησαυρῶν οἶκον Κυ-
εῖου, καὶ οἶκον τῆς βασιλείας, καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
τὸν υἱὸν τῆς Ἀδερ βασιλείας Συρίας τὸν καλεῖσθαι
τὰς δαμασκῶν, λέγων· 3 Ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ
ἀνάμεσον ἐμῶν, καὶ ἀνάμεσον σὺν, καὶ ἀνα-
μέσον τῷ πατρὶ μὲν, καὶ ἀνάμεσον τῷ πατρὶ σὺν·
ἰδὲ ἀπέσταλχε πρὸς χρυσίον καὶ ἀργύριον· δέυρο
καὶ ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ ἀπ' ἐμῶν τὸν Βαασά βασιλέα
Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀπ' ἐμῶν. 4 Καὶ ἦκε-
σεν υἱὸς Ἀδερ τῷ βασιλεῖ Ἀσά, καὶ ἀπέστειλεν
τὴν ἀρχὴν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ὅτι ταῖς πό-
λεσι Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν τὴν Αἰὼν, καὶ τὴν
Δάν, καὶ τὴν Ἀβελμαῖν, καὶ πάσας τὰς πε-
λάγους Νεφθαλί. 5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ αὐ-
τῷ Βαασά, ἀπέλιπε τῷ μικρῷ οἰκοδομῆσαι τὴν
Ῥαμὰ, καὶ κατέπαυσεν τὸ ἔργον αὐτοῦ. 6 Καὶ
Ἀσά ὁ βασιλεὺς ἤγαγεν πάντα τὸν Ἰούδα, καὶ
ἔλαβεν τὴν λείαν τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ ἔθνη αὐ-
τῆς, ἃ οἰκοδομῶσιν Βαασά, καὶ οἰκοδομῶσιν ἐν
αὐτοῖς τὴν Γαβαὶ καὶ τὴν Μασφά. 7 Καὶ
ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ ἦλθεν Ἀνθὺς ὁ περσὴς
πρὸς βασιλέα Ἰούδα Ἀσά, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐν
τῷ πεπαιγμένῳ σε ὅτι βασιλεὺς Συρίας, καὶ μὴ
πεπαιγμένῳ σε ὅτι Κύριον θεόν σου, ἀφ' οὗ τὸ
ἔσθαι ἡ δυνάμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου.
8 Οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες ἦσαν εἰς δυνάμιν
πολλήν, εἰς θάρρος, εἰς ἰσχύς, εἰς πλῆθος σφό-
δρα· καὶ ἐν τῷ πεπαιγμένῳ σε ὅτι Κύριον παρ-
έδωκεν εἰς τὰς χεῖρας σου. 9 Ὅτι οἱ ὀφθαλ-
μοὶ Κυρίου ὁρῶντες ἐν πάσῃ τῇ γῇ, κατέ-

σχυσαν ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν. Καὶ
νῦν ἠγνόησας ὅτι τὸ γινώσκω, ἀπὸ τῆς νῦν εἰμι μὲν
πρὸς πόλεμον. 10 Καὶ ἐθουμάθη Ἀσά τῷ ὄν-
δρῳ, καὶ πρέσβετο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅτι ὄρ-
γισεν ὅτι τούτῳ καὶ ἐλυμήνατο Ἀσά ἐν τῷ
λαῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ. 11 Καὶ ἰδοὺ οἱ λό-
γοι Ἀσά, οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, γεγραμμένοι ἐν
βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. 12 Καὶ
ἐμαλακίαν Ἀσά ἐν τῷ ὄνδρῳ καὶ τετρακοσῶν
ἔτη τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν πόλιν, ἕως σφό-
δρα ἐμαλακίαν καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ
οὐκ ἐξεζητήσῃ τὸν Κύριον, ἀλλὰ τὴν ἰατρούς.
13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσά μὲν τῷ πατρὶ αὐτοῦ,
καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ τετρακοσῶν καὶ ἐν ἑτὶ
ἑπτασὶν βασιλείας αὐτοῦ. 14 Καὶ ἔθαψαν αὐτόν
ἐν τῷ μνήματι, ὃ ὦρεται ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ,
καὶ ἐκοίμισαν αὐτόν ὅτι τῆς κλίτης, καὶ ἐπλή-
ρωσαν ἀρωμάτων, καὶ γένη μύρον μυρεψῶν, καὶ
ἐποίησαν αὐτῷ σφοδρὰν μεγαλίαν ἕως σφόδρα.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

ΚΑΙ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ
αὐτοῦ, καὶ κατέχυσεν Ἰωσαφάτ ὅτι τὸν
Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ἔδωκεν δυνάμιν ἐν
πάσῃς ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὁχυραῖς, καὶ
κατέστησεν ἡγουμένους ἐν πάσῃς ταῖς πόλεσιν
Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν Ἐφραῖμ, ἃς παρεκατε-
λάβετο Ἀσά ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο
Κύριος μὲν Ἰωσαφάτ, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς τῆς
πατρὸς αὐτοῦ ταῖς περὶ ταῖς πόλιν, καὶ οὐκ ἐξεζή-
τησεν τὰ εἰδωλά, 4 ἀλλὰ Κύριον τὸν θεόν τῆς
πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζητήσῃ, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς
τῆς πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη, καὶ ὡς τῷ Ἰσ-
ραὴλ τὰ ἔργα. 5 Καὶ κατηύθυνεν Κύριος
τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν πᾶς
Ἰούδα δόξα τῷ Ἰωσαφάτ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ
πλῆθος καὶ δόξα πολλή. 6 Καὶ ὑψώθη
καρδία αὐτοῦ ἐν ὁδῷ Κυρίου, καὶ ἐπὶ ἐξῆρξεν τὰ
ὑψῆλα, καὶ τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα.
7 Καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτη τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
ἀπέστειλεν τὴν ἡγεμίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν υἱὸν
τῶν διωατῶν, τὸν Ἀβδίου, καὶ τὸν Ζαχαρίαν,
καὶ τὸν Ναθαναὴλ, καὶ Μιχαὴν, τὸν διδάσκον
ἐν πόλεσιν Ἰούδα. 8 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Ἀδύ-
ται, Σαμαῖας, καὶ Ναθανάς, καὶ Ζαβδίας, καὶ
Ἀσά, καὶ Σιμωὺν, καὶ Ἰωνάθαν, καὶ Ἀδ-
νίας, καὶ Τωβίας, καὶ Τωβαδωνία, Λευταῖ, καὶ
οἱ μετ' αὐτῶν, Ἐλισαμά, καὶ Ἰαζάμ, οἱ ἱερεῖς.
9 Καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰούδα, καὶ μετ' αὐτῶν βί-
βλος νόμου Κυρίου, καὶ διήλθον ἐν ταῖς πόλεσιν
Ἰούδα,

ΚΕΦ. ΙΗ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

Ἰούδα, καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν. 10 Καὶ ἐγένετο ἕκτασις Κυρίῳ ὅτι πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς ταῖς κύκλῳ Ἰούδα, καὶ ἔκ ἐπολέμεν πρὸς Ἰωσαφάτ. 11 Καὶ ἀπὸ τῆς ἁλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφάτ δῶρα, καὶ ἀργύριον, καὶ δόματα· καὶ οἱ Ἀραβες ἔφερον αὐτῷ χρῖς πορβάτων ἐπικκιχλίους ἐπικκοσίους, πρᾶγες ἐπικκιχλίους ἐπικκοσίους. 12 Καὶ ἦν Ἰωσαφάτ πορβόμδμ μείζων ἕως εἰς ὕψθ, καὶ ἀκοδόμουν οἰκίσαις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ πόλεις ὀχυράς, 13 καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἄνδρες πολέμια δύνατοι ἰχύοντες ἐν Ἰερουσαλήμ. 14 Καὶ ἔτος ἀριθμὸς αὐτῶν καὶ οἰκοὶ πατρῶν αὐτῶν καὶ τῷ Ἰούδα χιλιάρχοι, Ἐδναὰς ἔδρας ὁ ἄρχων, καὶ μετ' αὐτῷ υἱοὶ δύνατοι δυνάμεως, πρᾶκοσίαι χιλιάδες. 15 καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωθαν ὁ ἡγούμενος, καὶ μετ' αὐτῷ ἀφκοσίαι ὀγδὴκοντα χιλιάδες. 16 καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τῷ Ζαχαί, ὁ πορβόμδμνος τῷ Κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτῷ ἀφκοσίαι χιλιάδες, δυνάτοι δυνάμεως. 17 Καὶ ἐκ τῶν Βενιαμείν δύνατος δυνάμεως Ἐλιαδά, καὶ μετ' αὐτῷ πορβότα καὶ πελταταί, ἀφκοσίαι χιλιάδες. 18 καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωζαβὰδ, καὶ μετ' αὐτῷ ἐκατὸν ὀγδὴκοντα χιλιάδες, δυνάτοι πολέμ. 19 Οὗτοι οἱ λειτουργοὶ τῷ βασιλεῖ, ἐκτὸς ὧν δίδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

ΚΑΙ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφάτ ἐπὶ πλεῖστος καὶ δόξα πολλή, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ. 2 Καὶ κατέβη ἀφ' οὐραῖς ἐπ' αὐτὸν πρὸς Ἀχαάβ εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἔχουσιν αὐτῷ Ἀχαάβ πορβότα, καὶ μόχθους πολλοὺς, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτῷ, καὶ ἡγάπα αὐτὸν τῷ σινοδραβῆναι μετ' αὐτῷ εἰς Ῥαμμὸθ τῆς Γαλααδίπδος. 3 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα· εἰ πορβόση μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμμὸθ τῆς Γαλααδίπδος; καὶ εἶπεν αὐτῷ ὡς ἐγὼ, οὕτως καὶ σὺ ὡς ὁ λαός σου, καὶ ὁ λαός μου μὲν σοὶ εἰς πόλεμον. 4 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ· ζήτησον δὴ σήμερον τὸν Κύριον. 5 Καὶ σινοήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰς πορβότας τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ πορευθᾶτε εἰς Ῥαμμὸθ Γαλααδ εἰς πόλεμον, ἢ ὅτι οὐκ; καὶ εἶπαν· ἀνάβαινε, καὶ δώσε' ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τῷ βασιλεῖ. 6 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ· οὐκ ἐστὶν ὡδὲ πορβότης τῷ Κυρίῳ ἐπὶ καὶ ὁπισθινησόμεν παρ' αὐτοῦ; 7 Καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ· ἐπὶ ἀνὴρ εἰς τῷ ζήτησαι τὸν Κύριον δι' αὐτῷ, καὶ ἐγὼ ἐμίσσησα αὐτὸν, ὅτι ἔκ ἐστιν πορβότην πρὸς ἐμὴ εἰς ἀγαθὰ, ὅτι πάσαι αἱ ἡμέραι αὐτῷ εἰς κακὰ, ἔπος Μιχαὰς υἱὸς Ἰεμελᾶ. καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ· μὴ λαλεῖται ὁ βασιλεὺς οὕτως. 8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνέχοι ἕνα, καὶ εἶπεν· τὰχος Μιχαὰς υἱὸν Ἰεμελᾶ. 9 Καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ἡμῖνοι ἔχαστος ὅτι θρόνου αὐτῷ, καὶ ἐνδεδμῖνοι σολὰς, καὶ ἡμῖνοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ πορβόται ἐπορβότην ἐνδεδμῖνον αὐτῷ. 10 Καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναδρά κέρατα σιδερεᾶ, καὶ εἶπεν· τὰδε λέγει Κύριος· ἐν τῷ τοῖς κερσπεῖς τῷ Συρίαν ἕως σινοπλεαθῇ. 11 Καὶ πάντες οἱ πορβόται ἐπορβότην οὕτως, λέγοντες· ἀνάβαινε εἰς Ῥαμμὸθ Γαλααδ, καὶ εὐδοθήσῃ, καὶ δώσε' Κύριος εἰς χεῖρας τῷ βασιλεῖ. 12 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τῷ καλέσαι τὸν Μιχαὰν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων· ἰδοὺ ἐλάλησεν οἱ πορβόται ἐν τόμαπ ἐν ἀγαθὰ πρὸς τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔφωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὡς ἐνός αὐτῷ, καὶ καλήσεις ἀγαθὰ. 13 Καὶ εἶπεν Μιχαὰς· ζῇ Κύριος, ὅτι ὁ ἐὰν εἶπῃ ὁ Θεὸς πρὸς με, αὐτὸ λαλήσω. 14 Καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· Μιχαὰς, εἰ εἰσπορευθᾶτε εἰς Ῥαμμὸθ Γαλααδ εἰς πόλεμον, ἢ ὅτι οὐκ; καὶ εἶπεν· ἀνάβαινε, καὶ εὐδοθήσεις, καὶ διδύσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· πορβόταις ὀρκίστω σε ἵνα μὴ λαλήσης πρὸς ἐμὲ πλεῖν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι Κυρίῳ; 16 Καὶ εἶπεν· εἶδον διεσπαρμῖνοις τὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ὅρεσιν ὡς πορβότα, οἷς ἔκ ἐστιν ποιμῖν· καὶ εἶπεν Κύριος· ἔκ ἔχουσιν ἡγούμενοι ἐπὶ, ἀνασπρέψωσαν ἔχαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτῷ ἐν ἀνασπρέψωται εἰρήνῃ. 17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ· οὐκ εἶπὸν σοι· ἐπὶ πορβότης πρὸς ἐμὸν ἀγαθὰ ἄλλ' ἢ κακὰ; 18 Καὶ εἶπεν· ἔχ' ἔπος· ἀκῶσατε λόγοι Κυρίῳ· εἶδον τὸν Κύριον καὶ ἡμῖνον ὅτι θρόνος αὐτῷ, καὶ πάσα δύναμις τῷ ἔρμῳ πρῆσθη ἐκ δεξιῶν αὐτῷ, καὶ ἔξ ἀριστερῶν αὐτῷ. 19 Καὶ εἶπεν Κύριος· πῶς ἀπατήσῃ τὸν Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀνάβησεται, καὶ πεσῇται ἐν Ῥαμμὸθ Γαλααδ; καὶ εἶπεν· οὗτος εἶπεν οὕτως, καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως. 20 καὶ ἔξηλθεν τὸ πνεῦμα, καὶ ἔστι ἐν ὁπιοὶ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν· ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν. καὶ εἶπεν Κύριος· ἐν πῇ; 21 Καὶ εἶπεν·

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. κ'.

ἐξελεύσασθαι, καὶ ἔσται πνεῦμα φιδὸς ἐν ὅ-
ματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτῶ. Καὶ εἶπεν
ἀπατήσεις, καὶ διώξῃ, ἐξέλθῃ, καὶ ποιήσῃ οὐ-
τως. 22 Καὶ νῦν ἰδὲ ἔδωκεν Κύριος πνεῦμα
φιδὸς ἐν ὅματι πάντων τῶν προφητῶν σου
τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ὅτι σὲ καχέ-
23 καὶ ἤγγισεν Σεδεκίας υἱὸς καααῖα, καὶ ἐπά-
ταξεν τὸν Μιχαῖα ὅτι τὴν σαζόνα, καὶ εἶπεν
αὐτῷ ποῖα τῇ ὁδῷ παρήλθεν πνεῦμα Κυρίου
πρὸ ἐμοῦ τῇ λαλήσει πρὸς σέ; 24 Καὶ εἶ-
πεν Μιχαῖα ἰδὲ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν
ᾗ εἰσελθὼν ταμμεῖον ὁ ταμμεῖος τῷ χαλκῷ
ἔστη. 25 Καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ λά-
βετε τοὺς Μιχαῖα, καὶ ἀποστέλλετε πρὸς ἑμὲ
τοὺς ἀρχοντας τῆς πόλεως, καὶ πρὸς Ἰואὺς ἀρχόντα,
υἱὸν τοῦ βασιλέως, 26 καὶ εἰπότε ὅτως εἶπεν
ὁ βασιλεὺς· ἀποστείλατε τούτους εἰς οἶκον φυλάκης,
καὶ ἐσθίτω ἄρτοι θλίψεως, καὶ ὕδωρ θλίψεως,
ἕως τοῦ ἀποστέλλω με ἐν εἰρήνῃ. 27 Καὶ εἶπεν
Μιχαῖα· εἰ ἀποστέλλω ἀποστέλλῃς ἐν εἰρήνῃ, ἐκ
ἐλάλησεν Κύριος ἐν ἐμοί. Καὶ εἶπον ἀκούσατε
λαοὶ πάντες. 28 Καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ,
καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Ῥαμμαὺθ Γα-
λαάδ. 29 Καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσαφάτ· χαλεπὸν ἔστιν μοι, καὶ εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὸν ἱματισμόν
μου· καὶ συνεκαλύφθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ,
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον. 30 Καὶ βασι-
λεὺς Συρίας ἐντείλατο τοῖς ἀρχουσὶν τῶν ἁρ-
μάτων τοῖς μετ' αὐτῶ, λέγων· μὴ πολεμεῖτε
τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα
Ἰσραὴλ μόνον. 31 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἁρ-
χοντες τῶν ἁρμάτων τὸν Ἰωσαφάτ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν·
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὅστις, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν
τῷ πολεμῇ· καὶ ἐβόησεν Ἰωσαφάτ, καὶ Κύριος
ἔσωσεν αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ'
αὐτῶ. 32 Καὶ ἐγένετο ὡς ἶδον οἱ ἀρχοντες τῶν
ἁρμάτων, ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ἀπέ-
στρεψαν ἀπ' αὐτῶ. 33 Καὶ ἀνὴρ ἐπέτεινεν τό-
ξον εὐσπῆκος, καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ
ἀναμέσον τῶν πτερόμων, καὶ ἀναμέσον τῶν θώ-
ρακων· καὶ εἶπεν τῷ ἡνίοχῳ· ἀπέστρεψε τὴν
χεῖρά σου, καὶ ἐξάγαγέ με ὅτι τῷ πολέμου,
ὅτι ἐποίησα. 34 Καὶ ἐπεσπάθη ὁ πόλεμος ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἦν
ἐσθλὸς ὅτι τῷ ἁμαρτωλῷ ἕως ἐσθλῶν ἐξουσίας
Συρίας, καὶ ἀπέθανεν διώκων τὴν ἡλίαν.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

1 **Κ**ΑΙ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰού-
δα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς
Ἱερουσαλὴμ. 2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς
ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰσὲ ὁ τῷ Αἰσὶ ὁ προφήτης
καὶ εἶπεν αὐτῷ· βασιλεὺς Ἰωσαφάτ, εἰ ἀμαρ-
τωλῶ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ Κυρίου
φιλιάζεις; 3 ἀλλ' ἢ λέγει ἀγαθοὶ εὐρέθησαν ἐν
σοί, ὅτι ἐξῆλθες τὰ ἄλσιν ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα,
καὶ κατήδυνα τὴν καρδίαν σου ἐκζητήσας τὸν καλέωμαι
Κυρίου. 4 Καὶ κατέκνησεν Ἰωσαφάτ ὁ Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ
Βηρσαβὲ ἕως ὄρους Ἐφραῖμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐ-
τὸς ὅτι Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ. 5 Καὶ
κατέστησεν κριταὶς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα
ταῖς ὀχυραῖς, ἐν πόλει καὶ πόλιν. 6 Καὶ εἶπεν
τοῖς κριταῖς· ἰδοὺ τί ὑμεῖς ποιεῖτε, ὅτι ἐκ ἀν-
θρώπων ὑμεῖς κρίνετε, ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ μὴ
ὑμῶν λόγῳ τῆς κρίσεως. 7 Καὶ νῦν γινώσκω
φόβον Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ φυλάσσετε, καὶ
ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μὲν Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀδι-
κία, οὐδὲ θαυμάσιον πρὸς ὅσους, οὐδὲ λαβεῖν
δώρα. 8 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν Ἰω-
σαφάτ τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τῶν
πατριάρχων Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν Κυρίου, καὶ κρί-
νειν τὴν καδικουσίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 9 Καὶ
ἐντείλατο πρὸς αὐτοὺς, λέγων· ὅτως ποιήσετε
ἐν φόβῳ Κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν ὁλοῇ καρδίᾳ, πλήρεις καρ-
10 πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθούσαν πρὸς ὑμᾶς
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν καδικούντων ἐν ταῖς πό-
λεσιν αὐτῶν ἀναμέσον αἵμα αἵματος, καὶ ἀναμέ-
σον πρὸς ἁμαρτωλὸν καὶ ὁσιον, καὶ δικαίωμα
καὶ κρίματα· καὶ ἀφαστεῖσθε αὐτοῖς, καὶ οὐχ
ἀμαρτήσονται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐφ' ὑμᾶς
ὀργή, καὶ ὅτι τὴν ἀδελφὴν ὑμῶν οὕτως ποιή-
σετε, καὶ ἔχ' ἀμαρτήσατε. 11 Καὶ ἰδὲ Ἀ-
μαλείας ὁ ἱερεὺς ἠγαθὸς ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάντα
λόγον Κυρίου· καὶ Ζαβδίας υἱὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἠγῆ-
μενος εἰς οἶκον Ἰούδα πρὸς πάντα λόγον βασι-
λέως· καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ Λευῖται πρὸς
προσώπῳ ὑμῶν· ἰχύσατε, καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσται
Κύριος μετ' ὑμῶν ἀγαθῶν.

Κ Ε Φ. Κ'.

1 **Κ**ΑΙ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν,
καὶ οἱ υἱοὶ Μωάβ, καὶ μετ' αὐτῶν ὅτι
τῶν Μιχαῖα πρὸς Ἰωσαφάτ εἰς πό-
λεμον, 2 καὶ ἦλθον καὶ ὑπὸ δυνάμει τῷ Ἰω-
σαφάτ,

ΚΕΦ. κ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

σαφατ, λέγοντες· ἡκὶ ὅτι σὲ πλῆθος πολὺ ἐκ
τῆ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ ἰδὺ
Ἰσραὴλ· εἰσὶν οὗ Ἀσασὶν Θαμάρ, αὕτη ὅστις Ἐνθαδδεί.
3 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἔδωκεν Ἰωσαφατ τὸ φόβον
ἐκίρυσεν αὐτῷ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκίρυσεν
ἡγήσας οὐ πατὴρ Ἰούδα. 4 Καὶ σιωπήσας Ἰού-
δας ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν
πόλεων Ἰούδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν Κύριον. 5 Καὶ
ἀνέστη Ἰωσαφατ οὐ ἐκκλησίᾳ Ἰούδα οὐ Ἱερου-
σαλήμ, οὐ οἶκον Κυρίου καὶ φορῶν τῆς αὐ-
λῆς τῆς κατὰ, 6 καὶ εἶπεν· Κύριε ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι οὐ εἶ ὁ Θεὸς οὐ οὐρανῶ,
καὶ οὐ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλείων τῶν ἐθνῶν;
καὶ οὐ τῇ χειρὶ σου ἰσχύς δυνατείας, καὶ οὐκ
ἐστὶν ὁ Θεός σου ἀντιπῆγμα; 7 Οὐχὶ οὐ εἶ ὁ Θεός
ὁ ἐξολοθρεύσας τὰς χετοικοῦσας τὴν γῆν τῆς
ἐλπίδος ἀπὸ προσώπου λαῶν σου Ἰσραὴλ, καὶ ἔδω-
κας αὐτῷ ἀπέρματι Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον
σου εἰς τὸν αἰῶνα; 8 Καὶ χετοίκησαν ἐν αὐ-
τῇ, καὶ ἐκοδόμησαν οὐ αὐτῇ ἀγίασμα τὸ οἶ-
ματί σου, λέγοντες· 9 εἰάν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς
χετὴ, ῥομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμός, σῆσο-
μεθα ἐναντίον τῆς οἰκῆς τούτης καὶ ἐναντίον σου,
ὅτι τὸ ὄνομά σου ὅτι τὸ οἶκόν σου, καὶ βο-
σόμεθα ὡς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκύνῃ
καὶ σώσεις. 10 Καὶ νῦν ἰδὺ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ
Μωάβ, καὶ ὅροι Σνείρ εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τὸ
Ἰσραὴλ διελθεῖν δι' αὐτοῦ, ἐξελθόντων αὐτῶν
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι ἐκκλίνει ἀπ' αὐτῶν, καὶ
ἐκ ἐξολοθρεύσαν αὐτούς. 11 καὶ νῦν ἰδὺ αὐ-
τοὶ ὅτι χετοῖσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡ-
μᾶς ἐκ τῆς κληρονομίας ἡμῶν, ἥς ἔδωκας ἡμῖν.
12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι κρίνεις οὐ αὐτοῖς; ὅτι
οὐκ ἐστὶν ἰσχύς ἡμῖν τῇ ἀντιπῆγμα ὡς τὸ πλῆ-
θος τὸ πολὺ τῆς τοῦ ἐλθόντος ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ
οἶδαμεν τί ποιήσομεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἢ ὅτι σοὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 13 Καὶ πᾶς Ἰούδας ἐσηκώ-
σας ἐναντίον Κυρίου, καὶ τὰ παῖδά αὐτοῦ, καὶ αἱ
γυναικες αὐτῶν. 14 Καὶ τῷ Ὁζιῳ τῷ τῷ
Ζαχαρίου, τῷ υἱῷ Βαθαίου, τῷ υἱῷ Ἐλεῖλ,
τῷ Ματθανίου τῷ Λευίτῃ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσάφ,
ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου οὐ τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, 15 καὶ εἶπεν· ἀκύνετε πᾶς Ἰούδα,
καὶ οἱ χετοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, καὶ ὁ βασιλεὺς
Ἰωσαφατ· πάντες λέγετε Κύριον ὑμῖν αὐτοῖς· μὴ
φοβείσθε, μηδὲ πῶθῃτε ἀπὸ προσώπου τῷ
ὄχλῳ τῷ πολλοῦ τούτου, ὅτι οὐχ ὑμῖν ὅστις ἢ
ὡς παῖδες, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ. 16 αὐρίον χετο-
ῖσιν ἐπ' αὐτούς· ἰδὺ ἀναβάντων καὶ τὴν ἀνά-
στασιν Ἀσά, καὶ εὐρήσατε αὐτοὺς ἐπ' ἄκρου πο-

ταμοῦ τῆς ἐρήμου Ἱερήλ. 17 Οὐχ ὑμῖν ἐπὶ
πολεμῆσαι· τῷτα σιυνετέ, καὶ ἰδοὺ τὴν σωτη-
ρίαν Κυρίου μετ' ὑμῶν, Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ·
μὴ φοβείσθε, μηδὲ πῶθῃτε αὐρίον ἐξελθεῖν εἰς
ἀπάντησιν αὐτοῖς, καὶ Κύριος μετ' ὑμῶν. 18 Καὶ
κύψας Ἰωσαφατ ὅτι φορῶν αὐτοῦ, καὶ πᾶς
Ἰούδα, καὶ οἱ χετοικοῦντες οὐ Ἱερουσαλήμ, ἔπε-
σον ἐναντίον Κυρίου φοροκυνῆσαι Κυρίῳ. 19 Καὶ
ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν υἱῶν Καάθ, καὶ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορέ, αἰνεῖν Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ
οὐ φωνῇ μεγάλη εἰς ὕψος, 20 καὶ ὤρθυσαν
ὡς οὐρανὸν, καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἐρήμον Θεωά. καὶ
οὐ τῷ ἐξελθεῖν αὐτοῖς, ἔστη Ἰωσαφατ καὶ ἐβόη-
σεν, καὶ εἶπεν· ἀκύνετε με, Ἰούδα, καὶ οἱ χετοι-
κοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐμπιστεύσατε ἐν Κυρίῳ
Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσασθε· ἐμπιστεύσατε ἐν
προφῆτῃ αὐτοῦ, καὶ ἐνοδοθήσασθε. 21 Καὶ
ἐβόλυσαν μετ' τῷ λαῷ, καὶ ἔστησαν ψαλτω-
δοὺς καὶ αἰνοῦντες, ἐξομολογούντες καὶ αἰνεῖν τὰ
ἔργα ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἐμμελεῖν τῆς δυνάμεως, καὶ ἔλεγον·
ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. 22 Καὶ οὐ τῷ ἐνάρξασθαι τῆς αἰνέ-
σεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐξομολογήσεως, ἔδωκεν Κύ-
ριος πολεμῆν τὰς υἱὰς Ἀμμων ὅτι Μωάβ καὶ
ὅροι Σνείρ τὰς ἐξελθόντας ὅτι Ἰούδα, καὶ ἐπρο-
πάθησαν. 23 Καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων
καὶ Μωάβ ὅτι τὰς χετοικοῦσας ὅροι Σνείρ,
ἐξολοθρεύσαν καὶ ἐκτείψαν. καὶ ὡς σιυνετέλε-
σαν τὰς χετοικοῦσας Σνείρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλ-
λήλους τῷ ἐξολοθρεύσασθαι. 24 Καὶ Ἰούδας ἦλ-
θεν ὅτι τὴν σκοπία τῆς ἐρήμου, καὶ ἐπέβλεψεν,
καὶ εἶδεν τὸ πλῆθος· καὶ ἰδὺ πάντες νεκροὶ
πεπληκότες ὅτι τῆς γῆς, οὐκ ἔτι σωζόμενοι.
25 Καὶ ἦλθεν Ἰωσαφατ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυ-
λευσάν τὰ σκύλα αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολ-
λά, καὶ ἀποσκιδνῶν, καὶ σκύλα, καὶ σκεῦη ὅτι-
θυμνται, καὶ ἐσκύλευσαν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένοντο
ἡμέραι πρὶν σκυλευόντων αὐτῶν τὰ σκύλα, ὅτι
πολλὰ ἔτι. 26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ
ὅτι σιωπήσας εἰς τὸν αὐλῶνα τῆς εὐλογίας, ἐκδὶ
τὸ ἡνολόγησαν τὸν Κύριον· ἀπὸ τούτου ἐκάλεσαν
τὸ ὄνομα τῷ τόπῳ οὗκ ἐν, Κοιλὰς εὐλογίας, ὡς
τῆς ἡμέρας τούτης. 27 Καὶ ἐπέστρεψεν πᾶς
ἀνὴρ Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰωσαφατ ἡγέ-
μενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, ὅτι ἡύφρανε
αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. 28 Καὶ
εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλήμ οὐ ἰάβλας, καὶ κινύ-
ρας, καὶ ἐν σάλπιγγιν εἰς οἶκον Κυρίου. 29 Καὶ
ἐγένετο ἔκστασις Κυρίου ὅτι πᾶσαι τὰς βασιλείας
τῆς γῆς, οὐ τῷ ἀκύναν αὐτοὺς ὅτι ἐπολέμησεν
Κύριος

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. κα'.

Κύριος πρὸς τὸς ὑπερσυνήτους Ἰσραήλ. 30 Καὶ εἰρήνησιν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ, καὶ κατέπαυσεν αὐτὸν ὁ θεὸς αὐτῷ κυκλόθεν. 31 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ ὅτι τὸν Ἰούδα, ὃν ἐπὶ τῆς τριακοταπέντε ἐτὶ βασιλεύσας αὐτὸν, καὶ ἕκοσι καὶ πέντε ἐτὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζούβη θυγάτηρ Σαλεί. 32 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀσά, καὶ οὐκ ἔκλεινεν τῷ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου. 33 Ἀλλὰ ὅτε ὑψώθη ἐπὶ ὑπὲρ χεῖν, καὶ ἐπὶ ὁ λαὸς ἐκατέδιδυκεν τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. 34 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσαφάτ, οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ἰησοῦ τοῦ Ἀιθίου, ὃς κατέγραψεν βιβλίον βασιλείων Ἰσραὴλ. 35 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς Ὀρχίαν βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἔτος ἡνόμευσεν, 36 ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πορεύσασθαι πρὸς αὐτὸν, τῷ ποιῆσαι φλοῖα τῷ πορεύσασθαι εἰς Θαρσούς. Καὶ ἐποίησεν φλοῖα ἐν Γασίαν Γαβίρ. 37 Καὶ ἐπαρρησιάζετο Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Δαυὶδ ἀπὸ Μαρσιῆς ὅτι Ἰωσαφάτ, λέγων ὡς ἐφιλίασας τὸν Ὀρχίαν, ἔδραυσεν Κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ συνετέλεσεν τὰ φλοῖά σου. καὶ ἐκ ἐδωάσθη τῷ πορεύσασθαι εἰς Θαρσούς.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Κ ΑΙ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τοῖς πατέρας αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ αὐτὸν ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωσαφάτ ἔξ, Ἀζαείας, καὶ Ἰαήλ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἀζαείας, καὶ Μιχαὴλ, καὶ Σαφαρίας πάντες ἔσθι υἱοὶ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα. 3 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτοῦ δόματα πολλὰ, ἀργύριον καὶ χρυσόν, καὶ ὅπλα μετὰ πόλεων τετειχισμένων ἐν Ἰούδα, καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν τῷ Ἰωραμ, ὅτι ἔσθι ὁ φρονητικὸς. 4 Καὶ ἀνέστη Ἰωραμ ὅτι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἐκράτειρά, καὶ ἀπέκτενε πάντας τὸς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραὴλ. 5 ὃν αὐτὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτὶ, κατέστη Ἰωραμ ὅτι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσθι ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 6 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῦ βασιλείων Ἰσραὴλ, ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτοῦ ἡ γυναῖξ, καὶ ἐποίησεν τὸ πονεῖν ἐναντίον Κυρίου. 7 Καὶ οὐκ ἐβύλετο Κύριος ἐξολοθρεῖν τὸν οἶκον Δαυὶδ, ἀλλὰ τὴν ἀφ' ἧς ἐβύλετο τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ὡς ἔπει

αὐτῷ, δαῦναι αὐτῷ λύχιν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. 8 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Ἐδὼμ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐφ' αὐτοῦ βασιλέα. 9 Καὶ ὤχετο Ἰωραμ μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ πᾶσα ἡ ἱκπὸς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο, καὶ ἠγέρθη νυκτός, καὶ ἐπάταξεν Ἐδὼμ τὸν κυκλῶντα αὐτὸν, καὶ τὸς ἀρχόντας τῶν ἀρμάτων, καὶ ἔφυγον ὁ λαὸς εἰς τὰ σπηλιώματα αὐτοῦ. 10 Καὶ ἀπέστη Ἐδὼμ ἀπὸ χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. τότε ἀπέστη Λαβιά ἐν τῷ χειρὸς ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ. 11 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἐποίησεν ὑψώματα ἐν πόλει Ἰούδα, καὶ ἐξεπόρευσε τὸς κατεκρινέντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπεπλάνησεν τὸν Ἰούδα. 12 Καὶ ἦλθεν αὐτὸν ἐν χειρὶ τοῦ Ἰούδα τῷ πατρὸς σου. ἀνδ' ὃν ἐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῦ Ἰωσαφάτ τῷ πατρὸς σου, καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσά βασιλέως Ἰούδα. 13 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς βασιλείων Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρευσε τὸν Ἰούδα, καὶ τὸς κατεκρινέντας Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἐξεπόρευσε ὁ οἶκος Ἀχαάβ, καὶ τὸς ἀδελφούς σου, υἱούς τῶν πατέρων σου, τὸς ἀγαθούς ὡς ἐπὶ ἀπέκτενας. 14 ἰδοὺ Κύριος πατάξει σὲ πληγῇ μεγάλῃ ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου, καὶ ἐν γυναῖξί σου, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου. 15 Καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ, ἐν νόσῳ κοιλίας, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. 16 Καὶ ἐπήγειρεν Κύριος ὅτι Ἰωραμ τὸς ἀλλοφύλους, καὶ τὸς Ἀραβας, καὶ τὸς ὁμόρους τῶν Αἰθίοπων. 17 καὶ ἀνέβησαν ὅτι Ἰούδα, καὶ κατεδίωκοντο, καὶ ἀπέσπραντο πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸς υἱούς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱός, ἀλλ' ἡ Ὀρχίας ὁ μακρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ. 18 Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίᾳ ἐν ἧς ἔκ ἐστι ἰατρεία, 19 καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. καὶ ὡς ἦλθεν ὁ χειρὸς τῶν ἡμερῶν, ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου, καὶ ἀπέθνηκε ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ. Καὶ ἐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἄφορον, καὶ ὡς ἄφορον πατέρα αὐτοῦ. 20 Ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτὶ ὅτε ἐβασίλευσεν, καὶ οὐκ ἔσθι ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐν ταῖς πόλεσι τῶν βασιλείων.

ΚΕΦ. κβ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Κ ΑΙ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ ΟΙ ΧΑΘΙΚΑΙΩΤΕΣ ΕΝ ΙΕ-
 ρουσαλήμ τὸν Ὀχοζίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 τὸν μικρὸν αὐτοῦ, ὅτι πάντας τὰς
 πρεσβυτέρους ἀπέκλεινεν τὸ λησήμεον τὸ ἐπελθὼν
 ἐπ' αὐτοὺς, οἱ Ἀραβες, καὶ οἱ Ἀλμαζοῖτες. Καὶ
 βασιλεύς
 εβασίλευσε Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰούδα.
 2 Ὡς ἔκοιτο ἐπὶ τὴν εβασίλευσιν Ὀχοζίας, καὶ
 Ζαμβεί
 εἶα σὺ αὐτὸν εβασίλευσιν οἱ Ἱερουσαλήμ, καὶ
 ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβεί.
 3 Καὶ ὅτε ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, ὅτι
 μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τῷ Ἀμαρτάνει.
 4 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐδομήσει Κύριος ὡς
 ὁ οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ, μὴ τὸ
 σποθάνειν τὸν πατέρα αὐτοῦ, σύμβουλοι τῷ ἐξο-
 λεθρεῦσαι αὐτόν, 5 καὶ ἐν ταῖς βελαῖς αὐ-
 τῶν ἐπορεύθη. Καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωρὰμ υἱοῦ
 Ἀχαάμ
 Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαὴλ
 βασιλέως Συρίας εἰς Ῥαμὰθ Γαλαάδ. Καὶ
 ἐπάταξαν οἱ τοξόται τοὺς Ἰωρὰμ. 6 καὶ ἐπέ-
 σφεν Ἰωρὰμ τῷ ἰατρῷ θανάτου εἰς Ἰζαὴλ ἀπὸ
 Ἰζαὴλ
 τῶν πληγῶν, ὡς ἐπάταξαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν
 Ῥαμὰ ἐν τῷ πολεμῶν αὐτὸν πρὸς Ἀζαὴλ
 βασιλέως Συρίας. Καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ
 βασιλεύς Ἰούδα κατέβη θάλασσαν τὸν Ἰωρὰμ
 Ἰζαὴλ
 υἱὸν Ἀχαάβ εἰς Ἰζαὴλ, ὅτι ἠρώσκει. 7 Καὶ
 πρὸς τῷ θεῷ ἐγένετο κατὰ σφοδρὰ Ὀχοζία ἐλθεῖν
 ἐξελθεῖν
 πρὸς Ἰωρὰμ. καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν, ἐξῆλθεν
 μετ' αὐτῷ Ἰωρὰμ πρὸς Ἰηού υἱὸν Ναμεαὶ χρι-
 στὸν Κυρίου εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ. 8 Καὶ ἐγένετο
 ὡς ἐξεδίχασεν Ἰηοὺ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ εὔρεν
 τὰς ἀρχοντας Ἰούδα, καὶ τὰς ἀδελφὰς Ὀχοζίου
 λειτουργοῦντας τῷ Ὀχοζία, καὶ ἀπέκλεινεν αὐτοὺς.
 9 Καὶ εἶπεν τῷ ζητῆσαι τὸν Ὀχοζίαν, καὶ
 κατέλαβον αὐτὸν ἰατροὶ δόμῳ ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ
 ἤγαγον αὐτόν πρὸς Ἰηοὺ, καὶ ἀπέκλεινεν αὐτόν,
 καὶ ἔθαψαν αὐτόν, ὅτι εἶπαν, υἱὸς Ἰωσαφάτ
 ὁκνητήσθ
 ὅστις, ὅς ἐζητοῦν τὸν Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ
 καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Ὀχοζία καποχῦσαι δύναμιν
 πρὸς τῆς βασιλείας. 10 Καὶ Γοθολία ἡ μη-
 Ὀχοζία
 τηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι τέθνηκεν αὐτῆς ὁ υἱός, καὶ
 ἠγέρθη, καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βα-
 σιλείας αὐτοῦ ἐν οἴκῳ Ἰούδα. 11 Καὶ ἔλαβεν
 Ἰωσαβὲθ
 Ἰωσαβὲθ ἡ θυγάτηρ τῷ βασιλέως τὸν Ἰωὰς υἱὸν
 Ὀχοζία
 Ὀχοζίου, καὶ ἔκλεψεν αὐτόν ἐκ μέσης τῆς ἡμέρας
 βασιλείας τῶν βασιλευμένων, καὶ ἔδωκεν αὐτόν καὶ
 πᾶν προφὸν αὐτοῦ εἰς τὸ ταμιεῖον τῆς κληρονομίας,
 Ἰωσαβὲθ
 ἔκρυψεν αὐτόν Ἰωσαβὲθ θυγάτηρ τῷ βασιλέως
 Ἰωρὰμ, ἀδελφὴ Ὀχοζίου, καὶ Ἰωσαβὲθ τῷ ἱερέως,

καὶ ἔκρυψεν αὐτόν ἀπὸ προσώπου Γοθολίας, καὶ
 οὐκ ἀπέκλεινεν αὐτόν. 12 Καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ αὐτῆς
 οἱ οἴκῳ τῷ θεῷ κατὰ κεκρυμμένους ἐξ ἑπτα, καὶ
 Γοθολία εβασίλευσεν ὅλη τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Κ ΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΕΡΟΙ ΕΒΔΩΜΩ ΕΚΕΧΘΑΙΩΣΑΝ
 Ἰωδαὲ, καὶ ἔλαβον τὰς ἐκδοτάρχας,
 τὸν Ἀζαρίαν υἱὸν Ἰωρὰμ, καὶ τὸν Ἰσ-
 μαὴλ υἱὸν Ἰωαβὰν, καὶ τὸν Ἀζαρίαν υἱὸν Ἰωβὴδ,
 καὶ τὸν Μασαίαν υἱὸν Ἀδαία, καὶ τὸν Ἐλισα-
 φάτ υἱὸν Ζαχαρίου μετ' αὐτῶν εἰς οἶκον Κυρίου.
 2 Καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ἰούδα, καὶ συνήγαγον
 τὰς Λευίτας ὡς πᾶσιν τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ
 ἀρχόντες τῶν πατριῶν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον
 εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ ἐκ-
 κλησία Ἰούδα ἀφ' ὧν οἱ οἴκῳ τῷ θεῷ μετὰ
 τῷ βασιλέως. καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τῷ
 βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ὁ υἱὸς τῷ βα-
 σιλέως βασιλεύσάτω, καθὼς ἐλάλησεν Κύριος,
 ὅτι τὸν οἶκον Δαυὶδ. 4 Νυνὶ ὁ λόγος ὅτις,
 ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον ἐξ ἡμέρας εἰσπορευέσθωσαν
 τὸ σάββατον τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ
 εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσόδων. 5 Καὶ τὸ τρί-
 τον οἱ οἴκῳ τῷ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον οἱ τῇ
 πύλῃ τῇ μέσῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου
 Κυρίου. 6 Καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἶκον Κυρίου,
 εἰ μὴ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ λειτουργοὶ
 οἱ ἱερεῖς
 τῶν Λευιτῶν. αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι
 ἅγιοι εἰσιν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέσθω φυλα-
 χὰς Κυρίου. 7 Καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται
 τὸν βασιλέα κύκλῳ, ἀνδρὸς σκευὸς ἐν χειρὶ αὐ-
 τῶν, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον σποθαί-
 νεται, καὶ ἔσονται μετ' αὐτοῦ βασιλέως, εἰσπορευομένων
 καὶ ἐκπορευομένων αὐτοῦ. 8 Καὶ ἐποίησαν οἱ
 Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ πάντα ὅσα ἐνετεί-
 λατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὰς
 ἀνδρας ἐαυτῷ ἀπ' ἀρχῆς τῷ σαββάτῳ ἕως ἐξόδου
 τῷ σαββάτῳ, ὅτι ὁ κατέλυσε Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς
 τὰς ἐφημερίας. 9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωδαὲ τὰς μα-
 χαίρας, καὶ τὰς θυρεὺς, καὶ τὰ ὅπλα αὐτῷ
 τῷ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τῷ θεοῦ. 10 καὶ
 ἔστησαν πάντα τὸν λαόν, ἔχοντες οἱ τοῖς ὅπλοις
 ἐαυτοῦ, ἀπὸ τῆς ὁμίας τῷ οἴκῳ τῆς δεξιᾶς ἕως
 τῆς ὁμίας τῆς ἀριστερᾶς τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ τῷ
 οἴκῳ ὅτι τὸν βασιλέα κύκλῳ. 11 Καὶ ἐξή-
 γαγεν τὸν υἱὸν τῷ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐ-
 τὸν τὸ βασίλειον, καὶ τὰ μαρτύρια, καὶ εβασί-
 σίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτόν Ἰωδαὲ, καὶ οἱ υἱοὶ
 αὐτοῦ, καὶ εἶπαν· ζήτω ὁ βασιλεύς. 12 Καὶ
 ἤκυσεν

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. κδ.

ἤκουον Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τοῦ πε-
 ρόντος, καὶ ἐξομολογούμενοι, καὶ ἀνούτων τὸν
 βασιλέα· καὶ εἰσῆλθεν ὡς πρὸς τὸν βασιλέα εἰς
 οἶκον Κυρίου. 13 Καὶ ἶδεν, καὶ ἰδὼς ὁ βασι-
 λεύς ὅτι τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ ὅτι τῆς εὐσ-
 δοῦ οἱ ἄρχοντες, καὶ αἱ σάλπιγες, ἄρχοντες
 ὡς πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ἠ-
 φρανθῇ, καὶ ἐσάλπισαν οἱ σάλπιγες, καὶ οἱ
 ἀδούτες ἐν τοῖς ἁγίοις ᾠδαί, καὶ ὑμνοῦντες αἱ-
 γον. Καὶ διέρρηξεν Γοθολία τὴν φωνὴν αὐτοῦ,
 καὶ ἐβόησεν, καὶ εἶπεν· ὅτι δέμνοι ὀπιπίδαθε.
 14 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωακὴμ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐπετίλατο
 Ἰωακὴμ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἐκδονταρχαῖς, καὶ τοῖς ἀρ-
 χιερεῖς τῆς διωάμειας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὁ-
 βάλετε αὐτὴν ἐκ τοῦ οἴκου, καὶ ἐξέλθατε
 ὅπισθεν αὐτοῦ, καὶ σποδανέτω μαχαίρα, ὅτι εἶ-
 πεν ὁ ἱερεὺς, μὴ σποδανέτω ἐν οἴκῳ Κυρίου.
 15 Καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ἀνίσιν, καὶ διῆλθεν ἀφ' ἧς
 τῆς πύλης τῆς ἱερῆς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως,
 καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ. 16 Καὶ διέ-
 λθο Ἰωακὴμ ἀφ' ἀπὸ τοῦ ἀναμίστου αὐτοῦ καὶ τῆ
 λαοῦ καὶ τῆ βασιλείας, εἰς λαὸν τῶ Κυρίου.
 17 Καὶ εἰσῆλθεν ὡς πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
 Βααλ, καὶ κατέσταναν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιά-
 ρια αὐτοῦ, καὶ τὰ εἶδωλα αὐτοῦ ἐλέπνυναν, καὶ
 τὸν Ματθαν τὸν ἱερεῖα τῆς Βααλ ἐθανάτωσαν
 ἐναντίον τῆς θυσιάστειον αὐτοῦ. 18 Καὶ ἐνεί-
 κει Ἰωακὴμ ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου ἀφ' ἧς
 χεῖρες ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ ἀνέστησεν ὡς
 ἐφημερίας τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν, ὡς διέ-
 σπειν Δαυὶδ ὅτι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἀνέστησεν
 ὁλοκαυτώματα τῶ Κυρίῳ, καὶ ὡς γέγραπται ἐν
 νόμῳ Μωϋσῆ, ὅτι εὐφροσύνη, καὶ ὡς ᾠδαὶς διὰ
 χεῖρος Δαυὶδ. 19 Καὶ ἔστησαν οἱ πυλῶροι ὅτι
 πᾶς πύλας οἴκου Κυρίου, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται
 ἀκαθάρτος εἰς πᾶν ὡσάκις. 20 Καὶ ἔλα-
 βεν τὸς πατριάρχας, καὶ τὸς δυνατῆς, καὶ τὸς
 ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς,
 καὶ ἀνέβιβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου,
 καὶ εἰσῆλθεν διὰ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν
 οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα
 ὅτι τὸν θρόνον τῆς βασιλείας. 21 Καὶ ἠυφράν-
 θη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἠσυχασεν,
 καὶ τὴν Γοθολία ἐθανάτωσαν μαχαίρα.

Κ Ε Φ. ΚΔ.

ΩΝ ἐπὶ ἐπὶ Ἰωακὴμ ἐν τῶ βασιλευσά
 αὐτοῦ, καὶ πεσάροντα ἔτη ἐβα-
 σίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα
 αὐτοῦ τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβία ὡς Βηρσαβεί. 2 Καὶ

ἐποίησεν Ἰωακὴμ τὸ εὐθὺς ὡς πρὸς Κυρίου πᾶσας
 τὰς ἡμέρας Ἰωακὴμ τῆς ἱερέας. 3 Καὶ ἔλαβεν
 αὐτῷ Ἰωακὴμ δύο γυναῖκας, καὶ ἐγέννησεν ἑξ
 καὶ θυγατέρας. 4 Καὶ ἐγένετο μὲν ταῦτα, καὶ
 ἐγένετο ὅτι καρδίαν Ἰωακὴμ ὀπισθενάσκει τὸν οἶκον
 Κυρίου, 5 καὶ σιγήσκει τὸς ἱερεῖς, καὶ τὸς
 Λευίτας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐξέλθατε εἰς τὰς
 πόλεις Ἰούδα, καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσ-
 ραὴλ ἀργύριον κατὰ τὸν οἶκον Κυρίου ἐνιαυ-
 τὸν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ ἀπεύσατε λαλῆσαι, καὶ
 οὐκ ἔσθουσιν οἱ Λευίται. 6 Καὶ ἐκάλεσεν
 Ἰωακὴμ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰωακὴμ τὸν ἄρχοντα, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· διαπὶ ὅτι ἐπισκέψω ὡς πρὸς τὸν Λευι-
 τῶν τὸ εἰσπένγκει ἀπὸ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ
 κεκρυμμένον ἀπὸ Μωϋσῆ ἀνθρώπων τῶ θεοῦ, ὅτε
 ἐξεκκλησιάσκει τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκοπὴν τῆ
 μαρτυρίου. 7 Ὅτι Γοθολία ἡ ἡ ἀνομή, καὶ
 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέσταναν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ,
 καὶ τὰ ἅγια οἴκου Κυρίου ἐποίησαν τοῖς Βα-
 λύμ. 8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· γινώσκω
 γλωσσόκομον, καὶ πᾶσι τὸν οἶκον Κυ-
 ρίου ἔξω. 9 Καὶ κρυψάτωσαν ἐν Ἰούδα, καὶ
 ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰσπένγκει τῶ Κυρίῳ, καὶ ὡς
 εἶπεν Μωϋσῆς πᾶσι τῶ θεοῦ ὅτι τὸν Ἰσραὴλ ἐν
 τῇ ἐρήμῳ. 10 Καὶ ἔδωκεν πάντες ἄρχοντες
 καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἰσέφερον καὶ ἐβάλλον εἰς
 τὸ γλωσσόκομον ὡς ὅτι ἐπληρώθη. 11 Καὶ ἐγί-
 νετο ὡς ἔφερον τὸ γλωσσόκομον ὡς τὸς ὡσά-
 κις τῶ βασιλέως ἀφ' ἧς χεῖρες τῶν Λευιτῶν, καὶ
 ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασεν τὸ ἀργύριον, καὶ ἦλθεν
 ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ ὡσάκις τῶ
 ἱερέως τῶ μεγάλου, καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσό-
 κομον, καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· οὐ-
 τας ἐποίησαν ἡμέρας ἐξ ἡμέρας, καὶ σιγήσκει
 ἀργύριον πολὺ. 12 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασι-
 λεὺς καὶ Ἰωακὴμ ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιῶσι τὰ ἔργα
 εἰς τὴν ἐργασίαν οἴκου Κυρίου. Καὶ ἐμοδουῶτο
 λατόμοις καὶ τέκτονας ὀπισθενάσκει τὸν οἶκον
 Κυρίου, καὶ χαλκίς σιδῆρος καὶ χαλκοὺ ὀπισθενάσκει τὸν
 οἶκον Κυρίου. 13 Καὶ ἐποίησαν οἱ ποιῶντες τὰ
 ἔργα, καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων ὡς χερσὶν αὐ-
 τῶν, καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον Κυρίου ὅτι τὴν χά-
 ριν αὐτοῦ, καὶ ἐνίσχυσαν. 14 Καὶ ὡς σιγή-
 σκει, ἠνεγκαν ὡς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ὡς
 Ἰωακὴμ τὸ κατὰλοιπον τῶ ἀργυρίου, καὶ ἐποίη-
 σαν σκόνη εἰς οἶκον Κυρίου, σκόνη λευκοῦ καὶ
 ὁλοκαυτωμάτων, καὶ θυίσκας χρυσοῦ καὶ ἀρ-
 γυροῦ, καὶ ἀνέγκαν ὁλοκαυτώσεις ὡς οἶκῳ Κυρίου ἀνέγκεν ὁλο-
 καυτῶν, πᾶσας τὰς ἡμέρας Ἰωακὴμ. 15 Καὶ καύτωσαν
 ἐγρήρασεν Ἰωακὴμ πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτελεύτησεν
 ὡς

ἐβάλλον
 τὸν

ΚΕΦ. 20. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β.

К Е Ф. КЕ'.

εἰδὼν οὐκ ἐτίθει ἐκείνους καὶ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ τελευτῇ
 αὐτῶν. 16 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ
 μὲτ' ἑκὼς βασιλείῃ, ὅπ' ἐποίησεν ἀγαθωσύνη μὲτ'
 Ἰσραὴλ, καὶ μετὰ τῷ θεῷ, καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
 17 Καὶ ἐγένετο μὲτ' αὐτῷ τελευτῇ Ἰωδὰς εἰσὶν ἡ-
 λθον οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνοῦσαν τὸν
 βασιλέα· τότε ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς,
 Κύριον τὸν 18 καὶ ἐγκατέλειπον τὸν οἶκον Κυρίου θεῶ τῶν πα-
 τέρων αὐτοῦ, καὶ ἐδύλευον τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς
 Ἀσάρταις· καὶ ἐγένετο ὁρῆν ὅτι Ἰούδαν, καὶ
 ὅτι Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 19 Καὶ
 ἀπέτειλεν πρὸς αὐτοὺς ἀποφάσμα ὅτις πρέμει πρὸς
 Κύριον, καὶ οὐκ ἤκυσαν· καὶ διεμαρτύρατο αὐ-
 τοῖς, καὶ οὐκ ἤκυσαν. 20 Καὶ πνεῦμα θεοῦ
 ἐπέθυσε τὸν Ἀζαρίαν τὸν τῷ Ἰωδὰς τὸν ἱερέα,
 καὶ αἶσθη ἐπάνω τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν· ταῦτε λέγει
 Κύριος· τί ᾠδοῦσθε καὶ οἰδοῦσθε Κυρίῳ;
 καὶ οὐκ ἐμωδωθήσεσθε· ὅπ' ἐγκατελείπετε τὸν
 Κύριον, καὶ ἐγκαταλείψετε ὑμᾶς. 21 Καὶ ἐπέ-
 θεντο αὐτοῖς, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' οἰτο-
 λῆς Ἰωδὰς τῷ βασιλεῶς ἐν αὐτῇ οἴκῳ Κυρίου.
 22 Καὶ ἔκ ἐμνήσθη Ἰωδὰς τῷ ἐλέους ὃ ἐποίησεν
 μετ' αὐτοῦ Ἰωδὰς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ὡς ἀπέθνησκεν, εἶπεν· ἴδοι
 Κύριος καὶ κρινέτω. 23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
 σωτέλειαν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ αἶσθη ἐπ' αὐτὸν δαύα-
 μιν Συρίας, καὶ ἦλθεν ὅτι Ἰούδαν καὶ ὅτι Ἱε-
 ρουσαλὴμ, καὶ κατέδειξαν πάντας τοὺς ἄρχοντας
 τῷ λαῷ ἐν τῷ λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐ-
 τῶν ἐπέσειλαν τῷ βασιλεῖ Δαμασκῶ, 24 ὅπ'
 ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι πᾶν ἔργον τοῦ δαύαμιν Συρίας.
 Καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τοὺς χεῖρας αὐτῶν
 τοὺς πολλοὺς σφόδρα, ὅπ' ἐγκατέλειπον Κύ-
 ριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων ἑαυτῶν· καὶ μὲτ' Ἰωδὰς
 ἐποίησεν κρίμα. 25 Καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν
 αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐγκαταλείψει αὐτὸν
 ἐν μαλακίᾳς μεγάλας, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ
 παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵματι υἱοῦ Ἰωδὰς τῷ ἱερέως,
 καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ὅτι τῆς κλίνης αὐτοῦ,
 καὶ ἀπέθονεν· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει
 Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ
 τῶν βασιλέων. 26 Καὶ οἱ ὀπιθήμενοι ἐπ' αὐ-
 τὸν, Ζαβιὶδ ὁ τῷ Σαμαὶδ ὁ Ἀμμανίτης, καὶ Ἰω-
 ζαβιὶδ ὁ τῷ Σαμαὶδ ὁ Μωαβίτης, 27 Καὶ
 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ προσήλθον αὐτῷ
 Ἰούδα οἱ πάντες. Καὶ τὰ λοιπὰ ἴδε γεγραμμένα ὅτι
 γεγραμμένα τῶν βασιλέων, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμα-
 σίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Ω Ν πέντε καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐβασίλευσεν
 Ἀμασίας, καὶ εἴκοσι καὶ οὐκ ἔτι
 ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδὰν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ.
 2 Καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὺς ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλ'
 οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς
 κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθανά-
 τωσεν τὰς παῖδας αὐτοῦ τὰς φοβούσας τὸν
 βασιλέα πατέρα αὐτοῦ. 4 Καὶ τὰς υἱοὺς αὐ-
 τοῦ οὐκ ἀπέκλειεν κατὰ τὴν ἀρχὴν νόμου
 Κυρίου, κατὰ γέγραπται, ὡς ἐνετείλατο Κύριος,
 λέγων· οὐκ ἀποθανῶνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων,
 καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανῶνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ'
 ἡ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθανῶν. 5 Καὶ ἀποθανεῖται
 σιμὴαγαν Ἀμασίας τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἀνέστη-
 σεν αὐτοῦ κατ' οἴκους πατρῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρ-
 χους καὶ ἑκατοντάρχους ἐν παντὶ Ἰούδα καὶ Ἱερου-
 σαλὴμ. Καὶ ἠείδμυσεν αὐτοῦ ἀπὸ εἰκοσαετῶς
 καὶ ἐπάνω, καὶ εὗρεν αὐτὸς τριακοσίας χιλιάδας,
 διωατὰς ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον, κρατῶν δένρυ
 καὶ θυρεόν. 6 Καὶ ἐμυθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ
 ἕκατὸν χιλιάδας, διωατὰς ἰσχυροὶ, ἕκατὸν ταλάν-
 ται ἀργυρίου. 7 Καὶ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθεν
 πρὸς αὐτόν, λέγων· βασιλεῦ, ὃ πρὸς ἐλπίσεται
 μὴ σοὶ δυνάμις Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἔστιν Κύριος
 μετὰ Ἰσραὴλ, πάντων τῶν ἡμῶν Ἐφραΐμ. 8 Ὅτι
 ἐὰν ὑπολάβῃς καταπολεῖν ἐν τοῖς, καὶ προ-
 πύσῃ σε Κύριος ἐναντι τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ἔστιν
 ὡς Κύριος καταπολεῖν ἐν τοῖς, καὶ προπύ-
 σεται. 9 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς τὸν ἄνθρωπον
 τοῦ θεοῦ· καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα
 ἃ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ; Καὶ εἶπεν ὁ ἄν-
 θρωπος τοῦ θεοῦ· ἔστιν πρὸς Κύριον δουλεύει σοι
 πλεῖστα τούτων. 10 Καὶ διεχύεισιν Ἀμασίας
 τῇ δυνάμει τῇ ἐλθούσῃ πρὸς αὐτόν ἀπὸ Ἐφραΐμ,
 ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Καὶ ἐθυμώθη-
 σαν σφόδρα ὅτι Ἰούδα, καὶ ὑπέσχεσαν εἰς τὸν
 τόπον αὐτοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ. 11 Καὶ Ἀμα-
 σίας ἀποπολεῖ, καὶ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ,
 καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ἀλῶν, καὶ
 ἐπάταξεν ἐκεῖ τὰς υἱοὺς Σιμὴρ, δέκα χιλιάδας·
 12 καὶ δέκα χιλιάδας ἐξώρθησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα,
 καὶ ἔφερον αὐτὸς ὅτι τὸ ἄκρον τοῦ κρηνοῦ,
 καὶ κατεκρήμνισεν αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρη-
 νοῦ, καὶ πάντες διεκρήμνισαν. 13 Καὶ οἱ υἱοὶ
 τῆς δυνάμεως οὗς ἀπέσχετο Ἀμασίας τοῦ μὴ
 πορεύεσθαι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπέθεντο
 ὅτι ταῖς πόλεσι Ἰούδα ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βα-
 θυρών.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. κς'.

θωρών· καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς πρὸς χιλιάδας, καὶ ἐκύλευσαν σκύλα πολλά. 14 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσελθεῖν Ἀμασίαν πατάσσοντα τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἠνεγκεν πρὸς αὐτὸς τὸς θεοὺς ἡνὶ Σηὺρ, καὶ ἔστησεν αὐτὸς ἐαυτῷ εἰς θεοὺς, καὶ ἐστηκόσι αὐτῶν προσεικυμένοι, καὶ αὐτοῖς αὐτὸς Ἀμασίαν ἔδωκεν. 15 Καὶ ἐγένετο ὁρῆ Κουεὶς ὅτι Ἀμασίαν ὤφειλεν αὐτῷ προσφύγων, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προσφύγων, καὶ ἔπειν αὐτῷ· πῶς ἐζήτησας τὸς θεοὺς τῷ λαῷ, οἱ οὐκ ἐξέλαγτο τὸν λαὸν ἐαυτῶν ἐκ χειρὸς σου; 16 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· μὴ σύμβουλοι τῷ βασιλεὺς δίδωμά σε; πρὸςσεχε ἵνα μὴ μαστιγωδῇς καὶ ἐσιώπησιν ὁ προσφύτης, καὶ εἶπεν· ὅτι γινώσκω, ὅτι ἐβούλετο ὅτι σοὶ τῷ καταφθεῖράί σε, ὅτι ἐπαίνοσας τὸ τοιοῦτον, καὶ οὐκ ἐπῆκουσας τῆς συμβουλίας μου. 17 Καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ἰואς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰσὺ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων· διῆρες, ὁρῶμαι προσφύταις. 18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰואς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμασίαν βασιλέα Ἰδουμαίας, λέγων· ὁ Ἀχὺχ ὁ οὗτος τῷ Λιδάω ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέθρον τὴν οὗ τῷ Λιδάω, λέγων· ὁὗτος τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία τῷ ἀγροὶ περὶ οὗ τῷ Λιδάω· καὶ ἦλθαν τὰ θηρία, καὶ κατεπάτησαν τὸν Ἀχὺχ. 19 Εἶπας, ἰδοὺ ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπαίρει σὲ ἡ καρδία σου ἡ βαρεῖα, καὶ καὶ ἔσθω οὐκ οἶκός σε, καὶ ἡσυχία συμβάλλεις οὐ κακία, καὶ περὶ σὺ, καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ; 20 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας, ὅτι ὡς Κουεὶς ἐγένετο τῷ ὡς ἀποδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας, ὅτι ἐξεζήτησεν τὸς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων. 21 Καὶ ἀνέβη Ἰואς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤρθησαν ἄλλοις, αὐτὸς, καὶ Ἀμασίας βασιλεὺς Ἰδουμαίας ἐν Βαρθαμὺς, ἡ ὅτι τῷ Ἰούδα. 22 Καὶ ἐπρόπαθεν Ἰούδας καὶ ὥρθησαν πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ ὥρθησαν ἕκαστος εἰς τὸ σῶμα αὐτῶν. 23 Καὶ τὸν Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα τὸν τῷ Ἰואς υἱὸν Ἰωάχαζ κατέλαβεν Ἰואς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαρθαμὺς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τῶν τειχῶν Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ πύλης Ἐφραὴμ ἕως πύλης Ῥαφαήλ, καὶ τὴν πύλιν αὐτῶν. 24 Καὶ πᾶν τὸ χρυσάιον, καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ὡς τῷ Ἀβιδόμ, καὶ τὸς θησαυροὺς οἴκου τῷ βασιλεὺς, καὶ τὸς υἱοὺς τῶν συμμιξίων, καὶ ἐπέστειλεν εἰς Σαμαρείαν. 25 Καὶ ἔστη Ἀμασίας ὁ τῷ Ἰואς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθάνειν Ἰואς τὸν

τῷ Ἰωάχαζ βασιλέα Ἰσραὴλ ἐπὶ δεκαπέντε. 26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀμασίαν, οἱ ὧν καὶ οἱ ἔγραπται, ἔκ τῶν γεγραμμένων ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ; 27 Καὶ ἐν τῷ καὶ ὡς ἀπέστη Ἀμασίας ἀπὸ Κυρίου, καὶ ἐπέστειλεν αὐτῷ ἐπὶ τῶν, καὶ ὥρθη ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Λαχίς, καὶ ἀπέστειλεν χετόπιδαν αὐτῷ εἰς Λαχίς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ. 28 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ὅτι τῶν ἰππῶν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ.

Κ Ε Φ. Κς'.

1 **Κ**ΑΙ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὀζίαν, καὶ αὐτὸς ὡς δέκα καὶ ἕξ ἔτην, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀπὸ τῷ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίαν. 2 Αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν Αἰλὰθ, αὐτὸς ἐπέστειλεν αὐτῷ τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆσαι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. 3 Ὡς δεκάξ ἔτη ἐβασίλευσεν Ὀζίας, καὶ πενήτηκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. 4 Καὶ ἐποίησεν τὸ εὖ τῷ ἐνώπιον Κυρίου, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 5 Καὶ ἦν ὁ ἄσκητος τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τῷ σιωνίῳ ἐν ὅσῳ Κυρίῳ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐζήτησεν τὸν Κύριον, καὶ ἐνέδωκεν αὐτῷ Κύριος. 6 Καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς τὸς ἄλλοφύλους, καὶ κατέσπασεν τὰ πύργους, καὶ τὰ τείχη Ἰερουσαλὴμ, καὶ τὰ τείχη Ἀζάθ, καὶ τὰς πόλεις Ἀζάθ, καὶ ἐν ταῖς ἄλλοφύλοις. 7 Καὶ κατέσπασεν αὐτὸν Κύριος ὅτι τὸς ἄλλοφύλους, καὶ ὅτι τὸς Ἀραβίους τὸς κατεκαύσας ἐπὶ τῆς πόλεως, καὶ ἐπὶ τῆς Μπαρῆ. 8 Καὶ ἔδωκεν οἱ Μινναῖοι δῶρα τῷ Ὀζίᾳ, καὶ ἡ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰνύτου, ὅτι κατέσπασεν ἕως αὐτοῦ. 9 Καὶ ὠκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τῷ πύλιν τῆς γυναικός, καὶ ἐπὶ τῷ πύλιν τῆς φάραγγος, καὶ ἐπὶ τῶν ῥωμῶν, καὶ κατέσπασεν. 10 Καὶ ὠκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐλατόμησεν λάκκους πολλοὺς, ὅτι κτήνη πολλὰ ὡς ἔρχοντο αὐτῷ ἐν σιφνῶ καὶ ἐν τῇ πεδίῳ, καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμύλῳ, ὅτι φιλογεωργὸς ἦν. 11 Καὶ ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ δυνάμεις ποιεῖν πόλεις, καὶ ἐκαποδοῦναι εἰς ὡς ἐτάξεν εἰς ἀειδίαν. Καὶ ὁ ἀειδὴς αὐτοῦ ἄφ' ἑαυτοῦ χεῖρας Ἰούδα τῷ γεγραμμένῳ, καὶ Μααθίου τῷ κριτῷ, ἄφ' ἑαυτοῦ χεῖρας Ἀναίου τῷ Ἀφιδόχῳ τῷ βασιλεὺς 12 πᾶς

Ἰαβίς

πύργους

Μααθίου

ΚΕΦ. κς'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον διχάλιοι ἑξακόσιοι, 13 καὶ μετ' αὐτῶν δυνάμεις πολυμυκῆ, περιακόσια χιλιάδες καὶ ἐπὶ χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ἔτσι οἱ ποῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος, βοηθῶσαι τῷ βασιλεῖ. 14 Καὶ ἠπείμωσαν αὐτοῖς Ὀζίας πάση τῇ δυνάμει θυρεοὺς, καὶ δόρυ, καὶ σφριγεφαλαίαις, καὶ θώρακες, καὶ τόξα, καὶ σφενδόναις εἰς λίθους. 15 Καὶ ἐποίησεν ὁ Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μηχανισμῶν λογιστῶν, τῶν ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, βάλλειν βέλεσιν καὶ λίθοις μεγάλοις. καὶ ἠκρόαθη ἡ χεῖρ αὐτῶν ἕως πόρῳ· ὅτι ἐθαυμάσθη τῷ βοηθῶσαι ἕως ἔτι κατόχουσι. 16 Καὶ ὡς κατόχουσι, ὑψώθη ἡ καρδία αὐτῶν τῷ χεῖρα φεῖραι· καὶ ἠδίκησεν ὁ Κυρεὶ θεῶ αὐτῶν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρεὶ θυμιάσαι ὅτι τὸ θυσιάζειν τῶν θυμιαμάτων. 17 καὶ εἰσῆλθεν ὀπίσω αὐτῷ Ἀζαείας ὁ ἱερεὺς, καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς τῷ Κυρεὶ οὐρανῶν, υἱοὶ δυνατοί. 18 Καὶ ἔφησαν ὅτι Ὀζίας τὸν βασιλέα, καὶ εἶπον αὐτῷ· ὦ σοί, Ὀζίας, θυμιάσαι τῷ Κυρεὶ, ἀλλ' ἢ τοῖς ἱερεῶσιν, τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις, θυμιάσαι· ἐξελθε ἔκ τῃ ἀνάσσει, ὅτι ἀπέστη ἀπὸ Κυρεὶ καὶ ἔκ ἐσθ' σοὶ τὸ εἰς ἀδύσαι τῷ Κυρεὶ θεοῦ. 19 Καὶ ἐθυμώθη Ὀζίας, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν τὸ θυμιάσαι τῷ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ· καὶ ὁ τῷ θυμιάσαι αὐτὸν πρὸς τῶν ἱερεῶν, καὶ ἡ λειτουργία ἀνέτειλεν ὁ τῷ μετώπῳ αὐτῶν, ὁρατὶον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ Κυρεὶ, ἐπάνω τῷ θυσιάζειν τῶν θυμιαμάτων. 20 Καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ἀζαείας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδὼν αὐτὸς λειτουργεῖ ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ὀκνεῖν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἐξελθῆναι, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν Κύριος. 21 Καὶ ἰὼ Ὀζίας ὁ βασιλεὺς λειτουργεῖ ἕως τῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτῶν, καὶ ὁ οἶκος Ἀφραΐμ ἐκάθητο λειτουργεῖ, ὅτι ἀπεχόσθη ἀπὸ οἴκου Κυρεὶ. Καὶ Ἰωάθαμ ὁ υἱὸς αὐτῶν ὅτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ κέλιον τοῖς λαοῖς τῆς γῆς. 22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ὀζίας τῷ βασιλεῶς, οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔχατοι, ἰδὼν εἰσὶν γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεζέκ ἐν βιβλίῳ. 23 Καὶ ἐκοιμήθη Ὀζίας μετ' τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐθαψάν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ [μετ'] τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων, ὅτι εἶπαν, ὅτι λειτουργεῖ ὅτιν. Καὶ ἐβασιλεύσει Ἰωάθαμ ὁ υἱὸς αὐτῶν αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

1 **Τ**ΙΟΣ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωάθαμ ἐν τῷ βασιλεύει αὐτοῦ, καὶ δεκάεξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ἱερουσα, θυγάτηρ Σαδὰκ. 2 Καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὺς ἐνάπιον Κυρεὶ, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρεὶ, καὶ ἐπὶ ὁ λαὸς κατεφθέρετο. 3 Αὐτὸς ἀνοδοδμήσεν τὴν πύλιν οἴκου Κυρεὶ [καὶ] τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἐν τείχεσιν τῷ Ὀφθα ἀνοδοδμήσεν πολλά. 4 Καὶ πόλεις ἀνοδοδμήσεν ἐν ὄρεϊ Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς βουνοῖς, καὶ οἰκήσεις, καὶ πύργους. 5 Αὐτὸς ἐμάχεσθαι πρὸς βασιλέα υἱὸν Ἀμμων, καὶ κατόχουσι ἐπ' αὐτὸν. καὶ ἐδίδωκεν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ ὁ αὐτὸν ἐχετὸν τάλαντα ἀργυρῶν, καὶ δεκά χιλιάδας κόρων πυρὸς, καὶ κριθῶν δεκά χιλιάδας. ταῦτα ἔφερεν αὐτῷ βασιλεὺς υἱὸν Ἀμμων καὶ ὁ αὐτὸν, ἐν τῷ πρῶτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ. 6 Κατόχουσι Ἰωάθαμ, ὅτι ἠτοίμασεν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἐνάπιον Κυρεὶ θεῶ αὐτοῦ. 7 Καὶ οἱ λόγοι Ἰωάθαμ οἱ λοιποὶ, καὶ ὁ πόλεμος, καὶ αἱ πράξεις αὐτῶν, ἰδὼν γεγραμμένοι ὅτι βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. 8 Καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν βασιλεύσας, καὶ ἐξ καὶ δεκά ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 9 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτῶν αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

1 **Τ**ΙΟΣ εἴκοσι ἐτῶν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεύει αὐτοῦ, καὶ δεκάεξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔκ ἐποίησεν τὸ εὐθὺς ἐνάπιον Κυρεὶ, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτῶν. 2 Καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ· καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησεν, καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἔθηκεν ἐν τῇ Βενιανὴμ καὶ διήγειν τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπὸ πυρὸς καὶ τὰ βδελύγματα πάντων τῶν ἐθνῶν [τῶν ἀπεριμήτων] οὕτως, καὶ ὡς ἐξωλέθρευεν Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 4 Καὶ ἐθυμιάσθη τῶν ὑψηλῶν, καὶ ὅτι τῶν δωματίων, καὶ ὑποσχάτω παντὸς ξύλου ἀλασίδες. 5 Καὶ πῦρ ἔδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ, καὶ ἠχμαλώτισεν. ἐξ αὐτῶν ἀχμαλώσιον πολλὸν, καὶ ἤγαγεν εἰς Δαμασκὸν, καὶ εἰς τὰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ πῦρ ἔδωκεν αὐτὸν, καὶ ἐπάταξεν

βιβλίῳ

γῆ Βενιανὴμ

Ἰωάθαμ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ κθ'.

ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην. 6 Καὶ ἀπέκλεινεν Φακεὶ ὁ τῷ Ῥομαλίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὅτι Ἰούδα ὅτι μὲν ἡμέρᾳ ἕκατον εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύϊ, ὅτι τῷ αὐτῷ καταλιπεῖν τὸν Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

7 Καὶ ἀπέκλεινεν Ζιχὶ ὁ δυνατὸς τῷ Ἐφραΐμ τὸν Μασσίαν τὸν υἱὸν τῷ βασιλεὺς, καὶ τὸν Ἐζριχὲν ἡγεμόνον τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἐλχινὰ τὸν ἀφ' ὁδοῦ τῷ βασιλεὺς. 8 Καὶ ἠχμαλώτευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν περιακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας, υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ σκύλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἠνεγκαν τὰ σκύλα εἰς Σαμαρείαν.

9 Καὶ ὅτε ἦν ὁ παροφῆτης τῷ Κυρίῳ, Ωδνὶδ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμαρείαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ὁρᾷ Κύριος θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὅτι τὸν Ἰούδα, καὶ πῦρ δώσει αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκλείνατε οἱ αὐτοὺς ὅτι ὁρᾷ, καὶ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθαχε. 10 Καὶ νῦν υἱὸς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ὑμεῖς λέγετε κατακτησάμεθα εἰς δόλυν καὶ δόλυν. οὐκ ἰδοὺ ἐμὶ μεθ' ὑμῶν μαρτυροῦμαι Κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν· 11 Καὶ νῦν ἀκούσατέ μου, καὶ ἀποστρέφατε τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἠχμαλωσάμενοι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὁρᾷ θυμὸς Κυρίου ἐφ' ὑμῶν. 12 Καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἀζαρίας ὁ τῷ Ἰωφάν, καὶ Βαραχίας ὁ τῷ Μοσολλαμαὺ, καὶ Ἐζεκίας ὁ τῷ Σελλήμ, καὶ Ἀμασίας ὁ τῷ Ἀδδὶ· ὅτι τῆς ἐρχομῶν ἀπὸ τῆς πολέμου, 13 καὶ εἶπαν αὐτοῖς· οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν τῷ Κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε πεσεῖναι ὅτι ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, καὶ ὅτι τὴν ἀγνοίαν ὑμῶν, ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ὑμῶν, καὶ ὁρᾷ θυμὸς Κυρίου ὅτι τὸν Ἰσραὴλ. 14 Καὶ ἀφῆκαν οἱ πολέμακες τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκύλα σιδηρίων τῶν ἀρχόντων, καὶ πάσης τῆς ὀκαλισίας. 15 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν ὁ ὄνοματι, καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πάντες τῆς γυναικὸς τῆς ἀποδοῦναι αὐτοὺς, καὶ ἐδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείφασθαι, καὶ ἀντελάβοντο ἐν ὑποζυγίοις πωρτὸς ἀσθενήματος, καὶ χατίστησαν αὐτοὺς εἰς Ἱεριχὼ πόλιν Φονιάκω πρὸς τῆς ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς Σαμαρείαν. 16 Ἐν τῷ χρόνῳ ἐκεῖνῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων βοήθησαι αὐτόν, καὶ ὅτι οὕτως, 17 ὅτι Ἰδὺμενοι ἐπέθεντο, καὶ ἐπάταξαν ὁ Ἰούδα, καὶ ἠχμαλώτευσαν αἰχμαλωσίαν. 18 Καὶ οἱ Ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ὅτι τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς, καὶ ἀπὸ λιβὸς τῷ Ἰούδα, καὶ ἔλαβον τὴν Βαυθαμὺς, καὶ τὴν Αἰλὼν, καὶ τὴν Γαδρὼθ, καὶ τὴν Σαρχὼ καὶ τὰς κόμας αὐτῆς, καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κόμας αὐτῆς, καὶ τὴν Γαμζὼ καὶ τὰς κόμας αὐτῆς· καὶ κατήκονσαν ὅλην. 19 Ὅτι ἐταπείνωσεν Κύριος τὸν Ἰούδα Ἀχαζ βασιλέα Ἰούδα, ὅτι ἀπέστη ἀπὸ Κυρίου. 20 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν θαλασσοκρατορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν. 21 Καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ τὰ ὅτι οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰ ὅτι οἴκῳ τῷ βασιλεὺς καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτοῦ, 22 ἄλλ' ἢ τῷ θλιβεῖν αὐτόν· καὶ προσέθηκεν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ· 23 ὅτι ἐκζητήσω τῆς θεῆς Δαμασκὸς τῆς τύποιτάς με, καὶ εἶπεν ὅτι θεοὶ βασιλεὺς Συρίας αὐτοὶ καποχύουσιν αὐτοὺς, αὐτοὺς δύνει γύσω, καὶ ἀπλήροισαί με· καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτοῦ εἰς σκᾶλοι, καὶ πατήρ Ἰσραὴλ. 24 Καὶ ἀπέστησεν Ἀχαζ τὰ σκᾶλοι οἴκου Κυρίου, καὶ κατέκοψεν αὐτὰ, καὶ ἐκλείπει τὰς θύρας οἴκου Κυρίου, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ θυσιάστρια ὅτι πάση γυναικὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, 25 καὶ ὅτι πᾶσι πόλει καὶ πόλει ὁ Ἰούδα ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμᾶν θεοῖς ἄλλοτείοις, καὶ παρόρισαν Κύριοι θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. 26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ, καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρὸς τὴν καὶ ἔχεται, ἰδοὺ γεγραμμένα ἔστιν ἐν βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. 27 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετ' τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτι ἐκ εὐσυνέχεαν αὐτὸν εἰς τῆς τάφους τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΘ'.

1 **Κ**ΑΙ Ἐζεκίας ἐβασίλευσεν ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν, καὶ εἴκοσι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζιά, θυγάτηρ Ζαχαρίας. 2 Καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὺς ὡς ὅπου Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἔστιν ὅτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ πρῶτῳ μηνὶ ἀνέωξεν τὰς θύρας οἴκου Κυρίου, καὶ ἐπισκιάσεν αὐτὰς. 4 Καὶ εἰσήγαγεν τῆς ἱερῆς καὶ τῆς Λευίτης, καὶ χατίστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς, 5 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατε οἱ Λευῖται, νῦν ἀγιάσθητε, καὶ ἀγιάσατε τὸν οἶκον Κυρίου θεοῦ πατέρων ὑμῶν, καὶ

ΚΕΦ. xθ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

καὶ ἐαθάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ὡς τῶν ἀγίων.
6 Ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἐπαί-
σαν τὸ πονηρὸν ἐχθρὸν Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, καὶ
ἐγκατέλιπον αὐτοὶ, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρῶτον
αὐτῶν ἀπὸ τῆς σκότης Κυρίου, καὶ ἔδωκαν
αὐχένα. 7 Καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τῆς
ναοῦ, καὶ ἔσβησαν τὰς λύχνους, καὶ θυμίαμα
ἐκ θυμιάσαν, καὶ ὀλοκαυτώματα ἔθρονη-
σαν ἐν τῇ ἀγίᾳ, θεῷ Ἰσραὴλ. 8 Καὶ ὠρῆσθη
θυμῷ Κύριος ὅτι τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὅτι τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς εἰς ἔκστασιν, καὶ εἰς
ἀφροσύνην, καὶ εἰς θυμῶν, ὥς ὑμεῖς ὁρᾶτε
τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. 9 Καὶ ἰδὲ πεπλήρη-
σιν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν,
καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν
ὡς αἰχμαλωσίᾳ ὡς γῆ ὅλη αὐτῆς, ὃ καὶ νῦν
ἔστιν. 10 Ἐπὶ τούτοις νῦν ἔστιν ὅτι καρδίας
ἀφ' ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν, ἀφ' ἡμῶν Κυρίου
θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν τῇ θυ-
μῷ αὐτῇ ἀπ' ἡμῶν. 11 Καὶ νῦν μὴ ἀγα-
λῆπτε, ὅτι ὡς ὑμῖν ἠρέπκεν Κύριος ὅτι οὐκ ὀνει-
δίτε ἀλλ' λειτουργεῖν, καὶ εἴ) αὐτῷ λειτουργήσατε
καὶ θυμῶν. 12 Καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται,
Ματθ. ὁ τῷ Ἀμασί, καὶ Ἰωὴλ ὁ τῷ Ἀζαρίᾳ ὡς
τῷ Ἰσραὴλ καὶ ὡς τῷ Ἰσραὴλ Μιχαὴλ Κεῖ
τῷ Ἀβὶ, καὶ Ἀζαρίᾳ ὁ τῷ Ἰακώβ. καὶ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδων, Ἰωὰ ὁ τῷ Ζιμμαῖ, καὶ
Ἰωδὰν ὁ τῷ Ἰωαχά. 13 Καὶ τῶν υἱῶν Ἐλι-
σαφάν, Ζαμβρί, καὶ Ἰεὴλ. καὶ τῶν υἱῶν Ἀσαφ,
Ζαχαρίας καὶ Ματθανίας. 14 Καὶ τῶν υἱῶν
Αἰμαὶ, Ἰεὴλ καὶ Σεμί. καὶ τῶν υἱῶν Ἰδουά,
Σαμαίας, καὶ Ὀζύλ. 15 Καὶ συνήγαγον τὰς
ἀδελφὰς αὐτῶν, καὶ ἠγείρισαν ἅπαν τὴν ἐκ-
πολίαν τῆ βασιλείας ἀφ' ὧν ὁ οἶκος Κυρίου,
καθελόντες τὸν οἶκον Κυρίου. 16 Καὶ εἰσῆλθον
οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἀγίστα, καὶ
ἐξέβαλαν πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὑρεθεῖ-
σαι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ εἰς τὴν αἰλὴν οἴ-
κου Κυρίου καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐμβαλεῖν
εἰς τὸν χειμάρρουν Κέδρον ἕξω. 17 Καὶ ἠρ-
ξάντο τῇ ἡμέρᾳ τῇ ᾧ ἡμεῖς θυμῶν τῶν μνηστῶν
τῶν ὁρῶν ἀγίστα, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁρῶν τῶν
μνηστῶν εἰσῆλθαι εἰς τὸν ναὸν τῶ Κυρίου, καὶ ἠγ-
νῶν τοὺς οἶκον Κυρίου ἐν ἡμέρᾳς ὁρῶν, καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἐκκαθάρσεως τῶ μνηστῶν τῶ ὁρῶν
πυρρῶν. 18 Καὶ εἰσῆλθον ἔσω πρὸς Ἐζε-
κίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν ἠγείρισται πάντα
τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιάζειν τῆς ὀλοκαυ-
τώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ τὴν πρῶτον
τῆς ὁρῶν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, 19 καὶ

πάντα τὰ σκευὴ ἃ ἐμίθουν Ἀχάζ ὁ βασιλεὺς
 οὗ τῇ βασιλείᾳ αὐτῷ οὗ τῇ ἀποστασίᾳ ἑαυτοῦ,
 ὑπομάχασθαι καὶ ἠγάγασθαι, ἰδοὺ ὅτιναι αὐτῶν
 τῷ θυσιάζοντι Κυρίῳ. 20 Καὶ ὤρθησαν Ἐζε-
 χίας ὁ βασιλεὺς, καὶ συνέλαβον τὰς ἀρχοντας
 τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου. 21 Καὶ
 ἀνήνεγκαν μόσχους ἐπὶ αὐτῷ, καὶ ἐπὶ αὐτῷ, καὶ ἐπὶ αὐτῷ,
 καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἐπὶ αὐτῷ ἁμαρτίας, καὶ τῆς
 βασιλείας, καὶ καὶ τῶν ἀγίων, καὶ καὶ Ἰσ-
 ραὴλ. καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν
 ἀναβαίνειν ὅτι τὸ θυσιάζοντι Κυρίῳ. 22 Καὶ
 ἔθυσαν τὰς μόσχους, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ
 αἷμα, καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιάζοντι. καὶ
 ἔθυσαν τὰς καὶ, καὶ προσέχεον τὸ αἷμα ἐπὶ
 τὸ θυσιάζοντι. καὶ ἔθυσαν τὰς ἀμνοὺς, καὶ
 καὶ τὸ αἷμα τῷ θυσιάζοντι. 23 Καὶ
 προσέλαβον τὰς καὶ τὰς καὶ ἁμαρτίας
 οἰκουμένην τῷ βασιλεὺς καὶ τῆς οἰκουμένης, καὶ
 ἐπέθηκεν αὐτῷ χεῖρας ἑαυτῶν ἐπ' αὐτούς. 24 καὶ
 ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔλαβον τὸ αἷμα
 αὐτῶν καὶ τὸ θυσιάζοντι, καὶ ἔλαβον καὶ
 πάντες Ἰσραὴλ. ὅτι καὶ πάντες Ἰσραὴλ, εἶπεν
 ὁ βασιλεὺς, ἡ ὀλοκαύτωσις, καὶ τὰ καὶ ἁμαρ-
 τίας. 25 Καὶ ἔστησαν τὰς Λευῖταις οἱ οἴκῳ
 Κυρίου οἱ κυβέλλαι, καὶ οἱ νάβλαις, καὶ οἱ
 κινύρας καὶ τὴν οἰκουμένην Δαυὶδ τῷ βασιλεὺς,
 καὶ γὰρ τῷ ὄντος τῷ βασιλεὺς, καὶ Νάθαν
 τῷ προφῆτῃ, ὅτι δι' ἐπολλῆς Κυρίου τὸ πρῶ-
 τῶμα ἐν χεὶρ τῶν προφητῶν. 26 Καὶ ἔστη-
 σαν οἱ Λευῖται οἱ ὀργάνοις Δαυὶδ, καὶ οἱ ἱερεῖς
 ταῖς σάλπιγξιν. 27 Καὶ εἶπεν Ἐζεχίας ἀνε-
 νέγκω, τὴν ὀλοκαύτωσιν ἐπὶ τὸ θυσιάζοντι. καὶ
 ἐν τῷ ἀφῆσθαι ἀναφέρειν τὴν ὀλοκαύτωσιν, ἤρ-
 ξαντο αἶθεν τῷ Κυρίῳ, καὶ αἱ σάλπιγξες καὶ
 αὐτὰ ὀργανὰ Δαυὶδ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. 28 Καὶ
 πάντα ἡ οἰκουμένη προσεκύνη, καὶ οἱ ψαλτω-
 δοὶ ᾄδοντες, καὶ αἱ σάλπιγξες σαλπίζουσαι ἕως
 οὗ συνετελέσθη ἡ ὀλοκαύτωσις. 29 Καὶ ὡς
 συνετέλεσαν ἀναφέροντες, [καὶ] ἔκαμψεν ὁ βα-
 σιλεὺς, καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες, καὶ προσεκύνη-
 σαν. 30 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεχίας καὶ
 πάντες οἱ ἀρχόντες τοῖς Λευῖταις, ὑμνεῖν τὸν Κύ-
 ριον ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσαφ τῷ προφῆτῃ
 καὶ ὑμνοῦν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπεσαν καὶ προσε-
 κύνησαν. 31 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐζεχίας, καὶ
 εἶπεν· νῦν ἐπληρώσατε τοὺς χεῖρας ὑμῶν Κυ-
 ρίῳ, προσάγαγετε, καὶ φέρετε θυσίας, καὶ αἱ-
 νέσεως εἰς οἶκον Κυρίου. Καὶ ἀνήνεγκαν ἡ οἰκουμένη θυ-
 σίας, καὶ αἱνέσει εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς πρῶ-
 τῶμος τῇ καρδίᾳ ὀλοκαυτώσει. 32 Καὶ ἐγένετο

χειμάρρους

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. Λ.

ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἥς ἀπνεύγει ἡ ἐκ-
κλησία, μὲντοι ἐδωμῆκαί τε, καὶ οἱ ἐκείνη, ἀμφοτέρω
23 καὶ οἱ ἡγιασμένοι μὲντοι ἐξακόσιοι, ὁρῶντες
34 Ἀλλ' ἡ οἱ ἱερεῖς ὀλίγοι ἦσαν, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη δύναι τιλὸν ὀλοκαυτῶσαι, καὶ
ἀππελῶντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται,
ὡς ὅτι συνετελέσθη τὸ ἔργον, καὶ ὡς ὅτι ἡγιασθη-
σαν οἱ ἱερεῖς, ὅτι οἱ Λευῖται ἡγιασθήσαν ὁρῶν-
τες ὡς ὅτι τὸ ἔργον. 35 Καὶ ἡ ὀλοκαυτῶ-
σις πολλὴ ἐν τοῖς γένεσι τῆς τελειώσεως τῆς σω-
τηρίας, καὶ τῶν ἀποδιδόν τῆς ὀλοκαυτῶσεως καὶ
καὶ πᾶσι τὸ ἔργον ἐν ὅλῳ Κυρίου. 36 Καὶ
ἡ ὀλοκαυτῶσις ἔξεκασεν καὶ πᾶς ὁ λαὸς, 24 τὸ
ἡγιασθήσαν τὸν θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξέπασα ἐγέ-
νητο ὁ λόγος.

Κ Ε Φ Λ.

ΚΑΙ ἀπεσταλὲν ἔξεκασεν ὅτι πάντα Ἰο-
ραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ὅτι πᾶσι ἐξαφῆν
ὅτι τὸν Ἐφραὴμ καὶ Μανασσὴ ἐλθόν
εἰς οἶκον Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, ποιῶσαι τὸ φα-
σκεν τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ἐβύλα-
σάν τε βασιλεὺς, καὶ οἱ ἀρχόντες, καὶ πᾶσα ἡ
ἐκκλησία ἡ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ποιῶσαι τὸ φασκεν
τῷ μὲν τῷ δούλῳ. 3 ὅτι γὰρ ἐδυνάσθησαν
ποιῶσαι αὐτῶν ὅτι τῷ κυρίῳ ἐκείνῳ, ὅτι οἱ ἱερεῖς
οὐκ ἡγιασθήσαν ἱεροὶ, καὶ ὁ λαὸς ὅτι συνεήχθη
εἰς Ἱερουσαλὴμ. 4 Καὶ ἤρσαν ὁ λόγος ἐναν-
τίον τῷ βασιλεὺς, καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας.
5 Καὶ ἔστησαν λόγον διελεῖν κήρυγμα ἐν παντί
Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεί ὡς Δάν, ἐλθόντες ποιῶ-
σαι τὸ φασκεν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ ὅτι Ἱερουσα-
λὴμ, ὅτι πᾶσι ἐκ ἐπὶ ποιῶσαι καὶ τὸν γαβριὴλ.
6 Καὶ ἐπαρῶντο οἱ πρέχοντες οὐκ πᾶσι ὅτι
ἐξέπασα τῷ βασιλεὺς καὶ τῷ ἀρχόντῳ
εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα καὶ τὸ ὄνομα
τῷ βασιλεὺς, λέγοντες ὅτι Ἰσραὴλ ὅτι πᾶσι
τῷ κυρίῳ θεῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰ-
σραὴλ, καὶ ὅτι πᾶσι τῷ ἀναστοιτισμῶν, τῷ
καταλειφθέντι ἀπὸ χειρὸς βασιλεὺς Ἀσσύρ.
7 Καὶ μὴ γίνεσθαι καὶ ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ
οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, ὅτι ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου θεοῦ
πατέρων αὐτῶν, καὶ ἡ ἀποδοὺς αὐτοὺς εἰς ἐρήμω-
σιν καὶ ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε. 8 Καὶ νῦν μὴ σκλη-
ρύνετε τὴν καρδίαν ὑμῶν, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν,
δοῦναι Κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ εἰσελθεῖτε εἰς
τὸ ἅγιοσμα αὐτοῦ ὅτι ἡγιασθῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
ἐκλεῖψατε τῷ Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψ-
ετε ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς. 9 Ὅτι ὅτι πᾶσι ὅτι πᾶσι

φρονῶντες τῷ κυρίῳ, οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ
τὰ τέκνα ὑμῶν ἐσθῆσαν ὅτι οὐκ ἐπὶ πάν-
των ἀρχμαλοποιούντων αὐτοὺς, καὶ ὅτι πᾶσι
εἰς τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, ὅτι ἐλθόντες καὶ οὐκ ἐπὶ
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ ὅτι ἀποστρέψ-
ετε αὐτῶν ἀπὸ ὑμῶν, ἐάν ὅτι πᾶσι τῷ
τόν. 10 Καὶ οἱ πρέχοντες ἦσαν διαπρεμῶν
πᾶσι ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὴμ, καὶ Μα-
νασσὴ, καὶ ὡς Ζαβουλὸν. Καὶ ἐγένετο ὡς κα-
ταλειφθέντες αὐτῶν, καὶ καταλειφθέντες. 11 Ἀλ-
λά ἀνθρώποι Ἀσὴρ, καὶ ἀπὸ Μορασσὴ, καὶ ἀπὸ
Ζαβουλὸν ἐπὶ τῷ ὄρει, καὶ ἡλθον εἰς Ἱερου-
σαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα. 12 Καὶ ἐγένετο χεῖρ Κυ-
ρίου δυνάμει αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἐλθόν, τῷ
ποιῶσαι κατὰ τὸ ὄνομα τῷ βασιλεὺς καὶ
τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ Κυρίου. 13 Καὶ συνη-
χθῆσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ πᾶσι λαὸς τῷ ποιῶσαι
τῷ ὄρει τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ μὲν τῷ δούλῳ,
ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα. 14 Καὶ ἀνέστησαν,
καὶ κατέβησαν τὰ θυσιάζοντα ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμῶν τοῖς φεδύουσιν, κατέ-
αυσαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χυμάρριον Κεδρον.
15 Καὶ ἔρριψαν τὸ φασκεν τῷ ποιῶσαι τῷ
τῷ μὲν τῷ δούλῳ. Καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευ-
ῖται ἐπὶ τῷ ὄρει καὶ ἡγιασθήσαν, καὶ εἰσέβησαν
ἐκλεῖψατε εἰς οἶκον Κυρίου. 16 Καὶ ἔστη-
σαν ὅτι πᾶσι τῶν ἱερῶν αὐτῶν, καὶ τὸ κείμεν αὐ-
τῶν, καὶ τῶν ὀνομάτων Μωυσῆ ἀνθρώπου τῷ
θεῷ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ ἅμα καὶ ἐκ χει-
ρὸς τῶν Λευιτῶν. 17 Ὅτι πᾶσι τῆς ἐκ-
κλησίας οὐκ ἡγιασθή, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τῷ
θεῷ τὸ φασκεν πᾶσι τῷ μὲν διωκτῶν ἀγ-
γέλου τῷ Κυρίῳ. 18 Ὅτι τὸ πλεῖστον τῷ λαῷ
ἀπὸ Ἐφραὴμ, καὶ Μανασσὴ, καὶ Ἰσραὴλ, καὶ
Ζαβουλὸν ὅτι ἡγιασθήσαν, ἀλλὰ ἔρανον τὸ φα-
σκεν τῷ πᾶσι τῷ γαβριὴλ. Καὶ προσήγαγον ἔξε-
κασεν αὐτοῦ, λέγοντες Κύριος ὁ ἀγαθὸς ἐλ-
λάσθαι. 19 Ὅτι πᾶσι καρδίας κατεπύ-
νους ἐκζητήσαν Κυρίου τὸν θεὸν τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀγνείαν τῶν ἀγίων.
20 Καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ ἔξεκασεν, καὶ ἐλ-
λάσθαι τὸν λαόν. 21 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰο-
ραὴλ οἱ ἐπὶ τῷ ὄρει ὅτι Ἱερουσαλὴμ πᾶσι ἐπὶ
τῷ ἀρχόντῳ ἐπὶ τῷ ὄρει ὅτι ἐπὶ τῷ ὄρει
καὶ κατεπύνους τῷ Κυρίῳ ἡμέραν καὶ
ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ὅτι ὄργισ-
τῷ Κυρίῳ. 22 Καὶ ἐλάλησεν ἔξεκασεν ὅτι
πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν, καὶ τῶν οὐκ ἐπὶ
οὐκ ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ τῷ Κυρίῳ καὶ συνετελέσθαι
τῷ ὄρει τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τῷ ὄρει ὅτι
δυνάμει

ἐπὶ τῷ ὄρει

ἐπὶ τῷ ὄρει

Ἰούδα

Ἰακώβ

ΚΕΦ. ΛΑ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

θυσίας σωτηρίας, καὶ ἑξομολογῶνται τῷ Κυρίῳ
 θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν. 23 Καὶ ἐβουλό-
 σατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἐπὶ ἡμέρας ἁλ-
 λας· καὶ ἐποίησαν ἐπὶ ἡμέρας οὗ εὐφροσύνη.
 24 Ὅτι Ἐζεκίας ἀπέρξατο τῷ Ἰούδα, τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ νόμους χηλούς, καὶ ἐπακατέλιπε πρε-
 βάτα, καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπέρξαντο τῷ λαῷ μί-
 θους χηλούς, καὶ πρεβάτα δέκα χιλιάδας, καὶ
 τοὶ ἄγιοι τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος. 25 Καὶ ἠν-
 θροῦντο πᾶσα ἡ ἐκκλησία, οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευί-
 ται, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὐρε-
 θέντες ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόν-
 τες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ καθικοῦντες ἐν
 Ἰούδα. 26 Καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν
 Ἱερουσαλὴμ. ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῷ Σαλωμῶν υἱῷ
 Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἐορ-
 τή ἐν Ἱερουσαλὴμ. 27 Καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ
 οἱ Λευῖται, καὶ ἠνέλογον τὸν λαόν, καὶ ἐποικίμα-
 ζον τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ προσοδὴ αὐτῶν εἰς
 τὸ καθικήμενον τὸ ἄλκον αὐτῶν εἰς τὸν ἕρανόν.

Κ Ε Φ Λ Α'.

ΚΑΙ ὡς συνέλεξατο πάντα ταῦτα, ἐξήλ-
 θεν πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πό-
 λεσιν Ἰούδα, καὶ συνέτερονται τὰς στή-
 λας, καὶ ἔδεξαν τὰ ἄλκον, καὶ κατέσπασαν
 τὰ ἱμάτια, καὶ τὸς βωμούς ἀπὸ πάντων Ἰουδαίας
 καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἀπὸ Μα-
 νασσὴν ἕως εἰς τέλος. Καὶ ἐπίσταντο πᾶς Ἰσραὴλ
 ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς
 πόλεις αὐτοῦ. 2 Καὶ ἐπέβη Ἐζεκίας πᾶς
 ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ πᾶς
 ἐφημερίας ἐκείνου κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν
 τῶν ἱερέων καὶ πᾶς Λευίταις εἰς τὴν ὁλοκαύ-
 πωσιν, καὶ εἰς τὴν θυσίαν τῷ σωτηρίῳ, καὶ αἰ-
 νῶν, καὶ ἑξομολογῶνται, καὶ λειτουργοῦν ἐν ταῖς
 σάλαις οἴκου Κυρίου. 3 καὶ μετὰ τῷ βασι-
 λέως ἐκ τῶν ὑποαρχόντων αὐτοῦ, εἰς τὰς ὁλο-
 καυπώσεις τὴν πρεσβυτέρω καὶ τὴν νεωτέρω, καὶ
 ὁλοκαυτώσεις εἰς σάββατα, καὶ εἰς τὰς ἐκμη-
 νιάς, καὶ εἰς τὰς ἐορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ
 νόμῳ Κυρίου. 4 Καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τὰς καθι-
 κήσεις ἐν Ἱερουσαλὴμ, δοῦναι τὴν μερίδα τῶν
 καθιχόμενων ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως καθιχέωσιν ἐν τῇ
 λειτουργίᾳ οἴκου Κυρίου. 5 Καὶ ὡς προσέτα-
 ξεν τὸν λόγον, ἐπληρώσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπαρ-
 χήν σίτου, καὶ αἶνον, καὶ ἐλαίον, καὶ μέλι, καὶ
 γάλα καὶ πᾶν γάλακτος ἀγνόν, καὶ ὅτι δέχεσθαι πάντα ἡμέ-
 ραν εἰς πλῆθος οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. 6 Καὶ
 οἱ καθικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ αὐ-

τοὶ ἡνεγκαν ὑπὸ δέχεσθαι μόνον καὶ πρεβάτων,
 καὶ ὅτι δέχεσθαι αἰνόν, καὶ ἡγάσαν τῷ Κυρίῳ
 θεῷ αὐτῶν καὶ εἰσένεγκαι καὶ ἔδωκαν σωρούς
 σωρούς. 7 Ἐν τῇ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ
 σωροὶ ἡμελίσσασθαι, καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ συνε-
 λέσθησαν. 8 Καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ οἱ ἄρ-
 χοντες, καὶ ἦδον τὸς σωρούς, καὶ ἠνέλογον τὸν
 Κύριον καὶ τὸν λαόν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. 9 Καὶ
 ἐπυνόησαν Ἐζεκίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευι-
 τῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν. 10 Καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτοὺς Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἀρχὸν εἰς οἶκον Σα-
 δούκ, καὶ εἶπεν· ὅτι ἡ ἀρχὴ ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι
 εἰς οἶκον Κυρίου, ἐφάρομαι, καὶ ὀφείλωμεν, καὶ κατε-
 λείπωμεν ἑαυτοῖς σπλῆθος, ὅτι Κύριος ἐνέλογησεν
 τὸν λαόν ἑαυτοῦ, καὶ κατελείπωμεν ἐπὶ τὸ πλῆ-
 θος τούτου. 11 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἐπὶ ἐτοι-
 μάσει παροφεία εἰς οἶκον Κυρίου καὶ ὑπόμα-
 σαν. 12 καὶ εἰσένεγκαι ἐκ τῶν ἀπαρχῶν,
 καὶ τὰ ὅτι δέχεσθαι οὗ σίτου· καὶ ἐπὶ αὐτῶν
 ὀφείλωμεν κοινῶς ὁ Δαβίδ, καὶ Σεμὶὶ ὁ ἀδελ-
 φὸς αὐτοῦ ἀγαθὸν ἄνθρωπος, 13 καὶ Ἰαήλ, καὶ
 Ὀζαζίας, καὶ Ναῦθ, καὶ Ἀσαὴλ, καὶ Ἰεμμώθ,
 καὶ Ἰαζαβὰδ, καὶ Ἐλὴν, καὶ Σαμαχία, καὶ Ἰωζαβὰδ
 Μαῦθ, καὶ Βομαίας, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατεπα-
 ρέναι ἀπὸ κοινῶν, καὶ Σεμὶὶ τῷ ἀδελφῷ αὐ-
 τοῦ, καὶ τὸς πρεσβυτέρους ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας,
 καὶ Ἀζαρίας ὁ ὑγυμνὸς οἴκου Κυρίου. 14 Καὶ
 Κορὴ ὁ υἱὸς Ἰεμμῶθ ὁ Δαβίδ, ὁ πτωχὸς κατ'
 ἀνατολὰς ὅτι τῶν δομάτων, δοῦναι τὰς ἀπαρ-
 χὰς Κυρίου, καὶ τὰ ἄγια τῶν ἁγίων, 15 ἀπὸ
 χειρὸς Ὀδμ, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Ἰησοῦ, καὶ
 Σεμὶὶ, καὶ Ἀμασίας, καὶ Σεχαρίας ἀπὸ χειρὸς
 τῶν ἱερέων οὗ σίτου, δοῦναι τὰς ἀδελφοῖς αὐ-
 τῶν καὶ τὰς ἐφημερίας, καὶ τὴν μὲν καὶ κατ'
 τὸν μακρόν, 16 ἐκ τῶν τῆς ὀφειλῆς τῶν ἁρ-
 σενικῶν ἀπὸ τρυφῆς καὶ ἐπὶ πάντι, παντὶ τῷ εἰς-
 πορευομένῳ εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς
 ἡμέραν, εἰς λειτουργίαν ἐφημερίας ἀγαθῆς
 αὐτῶν. 17 Οὗτος ὁ καταλογισμὸς τῶν ἱερέων
 κατ' οἴκους πατέρων· καὶ οἱ Λευῖται οὗ τὰς
 ἐφημερίας αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσμετῆς καὶ ἐπάνω ἐν
 διατάξει, 18 ἐκ καταλογισμοῦ ἐν πάσῃ ὀφειλῇ ἡν οὗ καταλο-
 γισμὸς αὐτῶν, καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν τὸ πλῆ-
 θος, ὅτι οὗ σίτου ἡγάσαν τὸ ἄλκον. 19 Τοῖς
 υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερατεύουσιν, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν
 πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει, ἀνδρες
 οἱ ἀνομάθησαν ἐν ὀνόματι, δοῦναι μερίδα παντὶ
 ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν, καὶ παντὶ καθιχόμε-
 νῳ ἐν τοῖς Λευίταις. 20 Καὶ ἐποίησαν οὗ
 πρὸς Ἐζεκίας ἐν παντὶ Ἰούδα, καὶ ἐποίησαν τὸ
 καλόν,

εἰδόντες

Καθικός

Ἰωζαβὰδ

Ἰαήλ

Καθικός

Μαρίας

χίους

τὸν

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. ΛΒ΄

χειλὸν καὶ τὸ εὐδὲς οἰαντοὶ Κύριον θεὸν αὐτοῦ.

21 Καὶ οὐ παντὶ ἔργῳ οὐδ' ἡρξάτο οὐ ἔργα-
σία οὐ οἶκον Κυρίου, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς
προστάγμασιν ἐξεζητήσῃ τὸν θεὸν αὐτοῦ, ἵνα ὅλης
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐπιήσῃ, καὶ εὐδοῇ.

Κ Ε Φ. ΛΒ΄.

ΚΑΙ μετὰ τὰς λόγους τούτους καὶ πῶς
ἀλήθειαν ἐλάττω, ἦλθεν Σενναχωρέμ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ
Ἰούδαν, καὶ παρεβόησεν ἐπὶ ταῖς πόλεσι ταῖς
τείχεσιν, καὶ εἶπεν παρεβόησθαι αὐτάς.

2 Καὶ εἶδεν Ἐζεκίας ὅτι ἦκει Σενναχωρέμ, καὶ
κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ.

3 Καὶ ἐβόησεν μετὰ τῶν πρεσβυ-
τέρων αὐτοῦ καὶ διωγῶν, ἐμφορῶν τὰ ὕδατα
τῶν πηγῶν ἀπὸ τοῦ ἔξω τῆς πόλεως, καὶ συνεπί-
χυται αὐτοῖς.

4 Καὶ συνεήγαγεν λαὸν πολὺν,
καὶ ἐφόρῳ τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν, καὶ τὸν
ποταμὸν τὸν διεύξοντα ἀπὸ τῆς πόλεως, λέ-
γων· μὴ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ εὕρῃ ὕδωρ
πολὺν, καὶ ἀποχύσῃ.

5 Καὶ ἀποχύσῃ Ἐζε-
κίας, καὶ ἐκοδόμησιν πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατισχυ-
μένον, καὶ πύργους, καὶ ἔξω περικύκλωμα ἄλλο,
καὶ ἀποχύσῃ τὸ ἀνάλημμα πόλεως Δαυὶδ,
καὶ κατισχύσῃ ὅπλα πολλά.

6 Καὶ ἔθε-
το ἄρχοντας τῷ πολέμῳ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ
συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν εἰς πῶς πλεῖστα τῆς
πόλεως τῆς φάλαγγος, καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ πῶς
καρδίαν αὐτῶν, λέγων·

7 ἰχύσατε, καὶ ἀνδρί-
ζεσθε, μὴ φοβεῖσθε, μὴδ' ἐπληθύνῃτε ἀπὸ πρῶτον
βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ πρῶτον παν-
τὸς τοῦ ἔθνους τῷ μετ' αὐτοῦ, ὅτι μετ' ἡμῶν
ἄγγελοι ἢ μετ' αὐτοῦ.

8 μὴ αὐτὸν βραχύνετε
σπέρωνοι, μετ' ἡμῶν δὲ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ
σώζῃν, καὶ τῷ πολέμῳ τὸν πόλεμον ἡμῶν·
καὶ κατεβάρησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐζε-
κίου βασιλέως Ἰούδα.

9 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέ-
στειλεν Σενναχωρέμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὰς παῖ-
δας αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ
Ἀαχίς, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἀπέστειλεν πρὸς Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ

πρὸς πάντας Ἰούδαν τὸν οὐ Ἱερουσαλὴμ, λέγων·

10 οὗτος λέγει Σενναχωρέμ ὁ βασιλεὺς Ἀσυ-
ρίων· ἐπὶ τίνι ὑμεῖς πεποιθάτε, καὶ χάσθε
ὅτι τῇ φενοχῇ οὐ Ἱερουσαλὴμ;

11 Οὐχὶ
Ἐζεκίας ἀπατᾷ ὑμᾶς τῷ φενοῦναι ὑμᾶς εἰς
θάνατον, καὶ εἰς λιμὸν, καὶ εἰς δίψαν, λέγων·
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς βα-
σιλέως Ἀσσυρίων;

12 Οὐχ' ὅτις ἐστὶ Ἐζεκίας,

ὃς φενοῖται ὑμῖν ὡς ἀσθενὴς αὐτῷ, καὶ ὡς ὀφ-
θαλμὸς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν τῷ Ἰούδα, καὶ τοῖς καθε-
ύουσιν Ἱερουσαλὴμ, λέγων· κατήσκητι τῷ Ἰουδα-
σμεῖον τούτῳ προσκυνοῦντες, καὶ ἐπ' αὐτῷ θυ-
μιάσθε.

13 Οὐ γινώσκετε τί ἐγὼ ἐποίησα,
καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσιν τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν;
μὴ διωκόμενοι ἐδιώκοντο θεοὶ τῶν ἐθνῶν πάσης
τῆς γῆς σώσαι τὸν λαόν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου;

14 Τίς ἐστὶ πᾶσιν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν τούτων ὃς
ἐξάλειψεν οἱ πατέρες μου; μὴ ἠδυνάμην σω-
σαι τὸν λαόν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι διωκ-
οῦνται ὁ θεὸς ὑμῶν σώσαι ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου;

15 Νυνὶ οὖν μὴ ἀπατᾷτε ὑμᾶς Ἐζεκίας, καὶ
μὴ πεποιθῆναι ὑμᾶς ποιῆτω κατὰ τὰ ῥήματα, καὶ
μὴ πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι ὁ μὴ διώκεται ὁ θεὸς
παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας τῷ σώσαι τὸν λαόν
αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου, καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων
μου, ὅτι θεὸς ὑμῶν ὁ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χει-
ρὸς μου.

16 Καὶ ἐπὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐ-
τοῦ ἐπὶ Κύριον θεόν, καὶ ἐπὶ Ἐζεκίαν πατέρα
αὐτοῦ.

17 Καὶ βιβλὸν ἔγραψεν οὐκ εἰς τὸν
Κύριον θεόν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν, λέ-
γων· ὡς θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξέλεοντο
τὰς καὶς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, οὕτως ὁ μὴ
ἐξέλπηται ὁ θεὸς Ἐζεκίου λαὸν αὐτοῦ ἐκ χει-
ρὸς μου.

18 Καὶ ἐβόησεν φωνὴ μεγάλη Ἰου-
δαῖς ἐπὶ τὸν λαόν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τῷ τεῖχεσιν, Ἱερουσαλὴμ
τῷ βοηθῆσαι αὐτοῖς, καὶ κραυγάζουσαν, ὅπως καὶ τὸν λαόν
παραβόησεν πᾶσι πόλιν.

19 καὶ ἐλά-
λησεν ἐπὶ τὸν θεόν Ἱερουσαλὴμ, ὡς καὶ ἐπὶ θεὸς
λαὸν τῆς γῆς ἔργα χωρὶς ἀνθρώπων.

20 Καὶ
προσηύχαστο Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καὶ Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμώς ὁ πρῶτος πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐβόη-
σαν εἰς τὸν οὐρανόν.

21 Καὶ ἀπέστειλεν Κύ-
ριος ἄγγελον, καὶ ἐκέλευεν πάντα διωκτὸν πο-
λεμιστὴν, καὶ ἄρχοντα, καὶ στρατηγὸν ἐν τῇ στρ-
ατῇ βασιλέως Ἀσσυρίων· καὶ ἀπέστειλεν τὸ
πρῶτον μετ' αὐτοῦ εἰς πῶς γῆν αὐτοῦ, καὶ
εἰσῆλθεν εἰς οἶκον τῷ θεῷ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξελ-
θόντων ἐκ καλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν οὐ
ρομφαίᾳ.

22 Καὶ ἔστανεν Κύριος τὸν Ἐζεκίαν
καὶ τὰς καθεκρούσας Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς
Σενναχωρέμ βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ ἐκ χειρὸς πάν-
των, καὶ κατέπαυσεν αὐτὸς κυκλόθεν.

23 Καὶ
πολλοὶ ἔφερον δῶρα πρὸς Κύριον εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ δῶρα τῷ Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ
ὕψηθη κατ' ὀφθαλμοῖς πάντας τῶν ἐθνῶν καὶ
μετὰ ταῦτα.

24 Ἐν ταῖς ἡμέραις οὐκ εἰσὶν ἡρ-
ώσθηται Ἐζεκίας ὡς θανάτου, καὶ προσήγαγον
πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ, καὶ σημεῖον
ἔδωκεν.

ΚΕΦ. ΛΥ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

ἔδωκεν αὐτῷ. 25 Καὶ ἔχεν τὸ αἰταπόδεμα
 ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Ἐζεκίας, ἀλλ' ὑψώ-
 θη ἡ καρδία αὐτῷ, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ
 καὶ ὅτι Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. 26 Καὶ ἐτα-
 πυνώθη Ἐζεκίας ἀπὸ τῆς ὑψους τῆς καρδίας
 ἑαυτοῦ αὐτῷ, καὶ οἱ καρδιοκύντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 οὗτοι ἐπὶ τῇ πόλει ἐπὶ αὐτοῖς ὀργὴ Κυρίου ἐν ταῖς
 ἡμέραις Ἐζεκίου. 27 Καὶ ἐγένετο τῷ Ἐζεκίᾳ
 πλῆθος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα· καὶ θησαυροὶς
 ἐποίησεν ἑαυτῷ ἀργυρίου, καὶ χρυσοῦ, καὶ τῷ
 λίθῳ τῷ τιμῷ, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα, καὶ ὅπλα-
 ρήματα, καὶ εἰς σκευὴ ὀπλισμῶν, 28 καὶ πό-
 λεις εἰς τὰ μνημεῖα σίτου, καὶ ἐλαίου, καὶ οἴνου,
 καὶ κόμης φάτνας παντὸς κτήνους, καὶ μάν-
 δρας εἰς τὰ ποίμνια, 29 καὶ πόλεις ἀς ὠκο-
 δόμησεν ἑαυτῷ, καὶ ἀποσκόλιον περὶ τῶν, καὶ
 βοῶν εἰς πλῆθος, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἀπο-
 σκόλιον πολλὸν σφόδρα. 30 Αὐτὸς Ἐζεκίας
 ἐνέφεραζεν τὴν ἕξοδον τῆς ὕδατος γαῖαν τὸ ἄνω,
 καὶ κατήνυσεν αὐτὰ ἕως πύργου τοῦ τοῦ
 πόλεως Δαυὶδ· καὶ ἐνδόξα Ἐζεκίας ἐν πᾶσιν
 τοῖς ἔργοις ἑαυτοῦ. 31 Καὶ ἔτις τοῖς περὶ τῶν
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, πύργῳ πρὸ αὐτοῦ τὸ τέρας,
 ὃ ἐγένετο ὅτι τῆς γῆς, καὶ ἐγκατέλιπεν αὐτὸν
 Κύριος τῷ περὶ αὐτοῦ, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ
 καρδίᾳ αὐτοῦ. 23 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
 Ἐζεκίου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν
 τῇ περὶ τῆς ἱστορίας Ἡσαίου υἱοῦ Ἀμαὶς τῷ περὶ τῆς
 τῆς, καὶ ὅτι βιβλίου βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσ-
 ραὴλ. 33 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν
 πατέρων ἑαυτοῦ, καὶ ἐθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει
 τάφῳ υἱῶν Δαυὶδ· καὶ δόξα καὶ τιμὴ ἔδωκεν
 αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ
 καρδιοκύντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐβασίλευσεν
 Μανασῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΛΓ'.

1 **Ω** Ν δέκα καὶ δύο ἐτῶν Μανασῆς ἐν τῷ
 βασιλεύσῃ αὐτὸν, καὶ πεντηκοντα-
 πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.
 2 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου ἀπὸ
 πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν, ὃς ἔφα-
 λήθη Κύριος ἀπὸ περὶ τῶν υἱῶν Ἰσ-
 ραὴλ. 3 Καὶ ἐπέσρεψεν, καὶ ὠκοδόμησεν τὰ
 ὑψηλά, ἀ κατέσασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
 καὶ ἔστη ἐν τῇ πόλει ταῖς Βασιλείμ, καὶ ἐποίησεν
 ἄλσιν, καὶ περὶ τῶν τῆς γῆς τῶν οὐρανῶν,
 καὶ ἐδύλασεν αὐτοῖς. 4 καὶ ὠκο-
 δόμησεν θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ Κυρίου, ὃ εἶπεν Κύ-
 ριος,

ἐγὼ, ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐστὶ τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν
 αἰῶνα. 5 καὶ ὠκοδόμησεν θυσιαστήρια πᾶσιν
 τῇ γῆτι τῶν οὐρανῶν, ἐν ταῖς δυοῖν αὐλαῖς
 οἴκου Κυρίου. 6 Καὶ αὐτὸς διήγειν τὰ τέκνα
 αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν τῇ Βεννὸμ, καὶ ἀκλιδνίστο,
 καὶ οἰωνίστο, καὶ ἐφαρμακδύτο, καὶ ἐποίησεν ἐλ-
 γασμῶν, καὶ ἐπασιδύς ἐπὶ τῶν, τῷ ποιῶ-
 σαί τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τῷ παροργίσαι
 αὐτόν. 7 καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτόν, καὶ τὸ χρυ-
 νευτὸν, εἰκόνα ἡν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ τοῦ, ὃ εἶ-
 πεν ὁ θεὸς πρὸς Δαυὶδ, καὶ πρὸς Σαλωμών υἱὸν
 αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἡν
 ἐξελεξάμεθα ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, εἶπαι τὸ
 ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. 8 Καὶ ὁ περὶ τῆς
 σαταλεύσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς
 ἧς ἔδωκα τοῖς πατέραςιν αὐτοῦ, πλὴν ἐὰν φυ-
 λάσωνται τῷ ποιῶσαι πάντα ἀ ἐντελέμεθα
 αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον, καὶ τὰ περὶ τῶν
 γῆς, καὶ τὰ κρίματα, καὶ διχαζόμενα ἐν
 χειρὶ Μωϋσῆ. 9 Καὶ ἐπλάνησεν Μανασῆς
 τὸν Ἰούδα, καὶ τὴν καρδιάν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ,
 τῷ ποιῶσαι τὸ πονηρὸν ὡς πάντα τὰ ἐθνη
 ἀ ἐξῆρκεν Κύριος ἀπὸ περὶ τῶν τῶν Ἰσραὴλ.
 10 Καὶ ἐλάλησεν Κύριος ὅτι Μανασῆς, καὶ
 ὅτι τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἤκουσαν. 11 Καὶ
 ἤγαγεν Κύριος ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν τῆς δυνά-
 μως τοῦ βασιλέως Ἀσσυρ, καὶ κατέλαβον τὸν Μα-
 νασῆ ἐν δεσμοῖς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν ἐν πένδε, κατελάβοντο
 καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα. 12 Καὶ ὡς ἐθλί-
 βη, ἐζήτησεν τὸν περὶ τῶν Κυρίου τῷ θεῷ αὐτοῦ,
 καὶ ἐταπενώθη σφόδρα ἀπὸ περὶ τῶν τοῦ θεοῦ
 πατέρων ἑαυτοῦ. 13 καὶ περὶ τῶν αὐ-
 τὸν, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσεν τῆς
 βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέσρεψεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ὅτι
 τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἔγνω Μανασῆς, ὅτι Κύριος
 αὐτός ἐστιν ὁ θεός. 14 Καὶ μὲν ταῦτα ὠκο-
 δόμησεν τῶν ἐξω τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ λι-
 βὸς καὶ νότον ἐν τῷ χιμαρῶν, καὶ κατὰ τὴν
 εἰσοδὸν τὴν ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἰχθυῖνης, καὶ
 περὶ τῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν πύλης τῆς
 πύλης τὴν κυκλόθεν, καὶ εἰς αὐτὸ Ὀφλά, καὶ
 ὑψώσεν σφόδρα, καὶ κατέστησεν ἀρχοντας τῆς
 δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς τειχί-
 ραις ἐν Ἰούδα. 15 Καὶ περὶ τῶν τῶν τοῦ
 τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὸ γλυπτόν ἐξ οἴκου Κυρίου,
 καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια, ἀ ὠκοδόμησεν ἐν ὅρῳ
 οἴκου Κυρίου, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξω τῆς
 πόλεως. 16 καὶ κατέσρεψεν τὸ θυσιαστήριον
 Κυρίου, καὶ ἐδυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσιὰς σωτη-
 ρίου καὶ ἀνέστης καὶ εἶπεν τῷ Ἰούδα, τῷ

γῆ Βεννὸμ

ἐποίησεν

Κυρίου

συνήτω

αὐτόν

δυναστείας

κατελάβοντο

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. ΛΔ'.

δουλεύει Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. 17 Πάλιν ὁ
 Κύριος ὁ θεὸς λαοῦ ἐπὶ ὅτι τῷ Ἰσραὴλ ἐδούλευον, πάλιν Κυρίῳ
 θεῷ αὐτοῦ. 18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῷ λόγῳ
 Μανασσῆ, καὶ ἡ προσβολὴ αὐτῷ ἡ πρὸς τὸν
 θεόν, καὶ οἱ λόγοι τῷ ὁρῶντι τῶν λαλοῦντων
 πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ,
 19 ἰδὲ ὅτι λόγῳ προσευχῆς αὐτῷ, καὶ ὡς
 ἐπήκουσεν αὐτῷ. καὶ πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ,
 καὶ αἱ ἀποστασίαι αὐτοῦ, καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἷς
 ἀνοδοῦντο ἐν αὐτοῖς τὰ ἱερῶν, καὶ ἔστη ἐκ
 ἄλλου καὶ γλυπτά, πρὸ τοῦ ἐπιτρέψαι, ἰδὲ γέ-
 γραπταὶ ὅτι λόγῳ τῷ ὁρῶντι. 20 Καὶ ἐκοι-
 μήθη Μανασσῆς μετὰ τῷ πατρί αὐτοῦ, καὶ
 ἔθαψαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ αἰὲν. Καὶ
 ἔβασίλευσεν αὐτῷ αὐτὸς Ἰσραὴλ υἱὸς αὐτοῦ. 21 Ὡν
 ἔτη ἑκοσὶ καὶ δύο Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν αὐ-
 τὸν, καὶ δύο ἔτη ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.
 22 Καὶ ἐποίησεν τὸ ποιεῖν ὁ ἄνθρωπος Κυρίῳ, ὡς
 ἐποίησεν Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ πᾶσιν τοῖς
 εἰδώλοις οἷς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μανασσῆς,
 ἔθυσεν Ἰσραὴλ καὶ ἐδύλαθεν αὐτοῖς. 23 καὶ ἐκ
 ἐταπεινώθη ὁ ἄνθρωπος Κυρίῳ, ὡς ἐταπεινώθη Μα-
 νασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἐπλή-
 θυνεν πλημμέλειαν. 24 Καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ
 οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ
 αὐτοῦ. 25 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς
 τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἔβασίλευσεν ὁ λαὸς
 τῆς γῆς τὸν Ἰσραὴλ υἱὸν αὐ-
 τοῦ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

1 **Ω**Ν ὁκτώ ἐτῶς Ἰσραὴλ ἐβασί-
 λευεν αὐτὸν, καὶ τελευτᾷ ἐτος
 ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 2 Καὶ
 ἐποίησεν τὸ εὖδὲς ὁ ἄνθρωπος Κυρίῳ, καὶ ἐπορεύθη
 ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ
 ἐξέκλινεν δεξιὰ καὶ ἀριστερά. 3 Καὶ οὐκ
 ὄργισεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ
 παιδείῳ ἤρξατο τῷ ζῆτῳ Κυρίου πρὸς θεόν
 Δαυὶδ τῷ πατρί αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὄργισεν
 ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τῷ χαλεπῶν
 τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ἱε-
 ρῶν, καὶ τῶν ἄλλων, καὶ ἀπὸ τῶν φελομένων,
 καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν. 4 καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
 τῷ τὰ θυσιαστήρια τῶν βασιλέων,
 καὶ τὰ ἱερῶν πρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκοίτησε
 ἄλλου καὶ γλυπτά, καὶ τὰ χειρῶν συνέτρι-
 ψεν, καὶ ἐλέπνυν καὶ ἔριψεν ὅτι ἀπόσωπον
 τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς. 5 Καὶ ὅσα
 ἱερά κατέκαυσεν ὅτι τὰ θυσιαστήρια, καὶ ἐκα-

τέκαυσεν τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ. 6 καὶ
 οἱ πόλεις Ἐφραὴμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ Συμεὼν,
 καὶ Νεφθαλὴμ, καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ. Νεφθαλὴμ
 7 καὶ ἀπέστειλεν τὰ ἄλλα, καὶ τὰ θυσιαστή-
 ρια, καὶ τὰ εἰδῶλα ἀπέστειλεν λεπτὰ, καὶ πάν-
 τα τὰ ἱερῶν ἀπέστειλεν ἀπὸ πύθης τῆς γῆς
 Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. 8 Καὶ
 οὐκ ὄργισεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 ὅτι συνετέλεσεν τῷ χαλεπῶν τὴν γῆν, καὶ τὸν
 οἶκον τῆς βασιλείας ἀπέστειλεν τὸν Σαφάν υἱὸν
 Ἐσθίας, καὶ τὸν Μανασσῆ ἀρχόντα τῆς πόλεως, Σελιὰ
 καὶ τὸν Ἰσραὴλ υἱὸν Ἰωάκην τοῦ ἐπισηματωτά. Δυνάμεως
 φονεῖ αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ οἴκου Κυρίου τῷ θεῷ
 αὐτοῦ. 9 Καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα
 τὸν μέγαν, καὶ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσπράττειν
 εἰς οἶκον τοῦ, ὁ συνήγαγον οἱ Ἀδύται φυλάσ-
 σοντες τὴν πύλιν οὐ καὶ χειρὸς Μανασσῆ καὶ
 Ἐφραὴμ, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ πάντων
 κατελοῖπῶν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ υἱὸν Ἰσραὴλ [καὶ Ἰσ-
 ραὴλ] καὶ Βενιαμὴν, καὶ οἰκοῦντων ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ. 10 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὅτι χεῖρα ποιῶν-
 των τὰ ἔργα, οἱ κατελοῖπῶν οἱ οἶκοι Κυρίου,
 καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ποιῶν τὰ ἔργα οἱ ἐποίουν ἐν
 οἴκῳ Κυρίου, ὅτι κατελοῖπῶν καὶ κατελοῖπῶν τοῦ οἴκου
 11 καὶ ἔδωκεν τοῖς τέκνοις, καὶ τοῖς οἰκοδό-
 μοις, [καὶ] ἀνέστησαν λίθους τετραπόδους, καὶ
 ξύλα εἰς δοκοὺς στεῖλαι τὰς οἰκίας οὗς ἐξωλέ-
 θυντο βασιλεῖς Ἰσραὴλ. 12 Καὶ οἱ ἄνδρες ἐν
 πίσει ὅτι τῶν ἔργων, καὶ ἐπὶ αὐτοῦ ὅτι οἰκοδο-
 τοῖ καὶ Ἀβδίας οἱ Ἀδύται ἐξ υἱῶν Μεραρί, καὶ
 Ζαχαρίας καὶ Μοσλάμ οὐκ ἐπὶ υἱῶν Καὰθ
 ὅτι οἰκοδοτοῖ, καὶ πᾶς Λευΐτης συνήγαγον ἐν ὁρῶντι
 ὁδῶν. 13 Καὶ ὅτι τῷ ἰωτοφόρῳ, καὶ ὅτι
 πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, ἐργασίαι καὶ ἐρ-
 γασίαι καὶ ἀπὸ τῶν Ἀδύται γραμματεῖς, καὶ
 κριταί, καὶ πυλωροί. 14 Καὶ οὐκ ὄργισεν
 αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσπράττειν εἰς οἶκον
 Κυρίου, εὖρεν Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου Κυ-
 ρίου ἀπὸ χειρὸς Μωϋσῆ. 15 Καὶ ἀπεκρίθη
 Χελκίας, καὶ εἶπεν πρὸς Σαφάν τὸν γραμμα-
 τῆα βιβλίον νόμου εὖρεν οὐ οἶκον Κυρίου καὶ
 ἔδωκεν Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαφάν. 16 Καὶ
 εἰσήνεγκεν Σαφάν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα,
 καὶ ἀπέδωκεν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ λόγον, ὡς τὸ
 δοθέν ἀργύριον ἐν χειρὶ τῶν ποιούντων τὰ ἔργα
 τῶν ἔργων. 17 Καὶ ἐχρῆντο τὸ ἀργύριον
 τὸ εἰσπράττειν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ
 χεῖρα τῷ ὁρῶντι, καὶ ἐπὶ χεῖρα τῷ ποιούν-
 των τῶν ἔργων. 18 Καὶ ἀπῆγγελεν Σα-
 φάν ὁ γραμματεὺς πρὸς βασιλέα, λέγων βιβλίον
 νόμου

διχάτω

Ἀσάφ

ἐπὶ

ΚΕΦ. ΛΔ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

Περίληψιν
τος

ἀνέστη

πάντα τα

Κ Ε Φ. ΛΕ΄.

X x 2

Χελκίας,

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΚΕΦ. λε.

Χελκίας, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἰεὺλ οἱ ἄρχον-
της οἴκου τῷ θεῷ τοῖς ἱερῶσι, καὶ ἔδωκαν εἰς
τὸ Φασέκ τρεῖς ἄνθρωποι, καὶ ἀμνοὺς, καὶ εἰφόους
διὰ τὴν ἐξουσίαν, καὶ μόχθους τεταλαιωμένους.
9 Καὶ Χανανίαν, καὶ Βαναά, καὶ Σαμάρ, καὶ
Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καὶ Ἀσαβία, καὶ
Ἰεὺλ, καὶ Ἰωζαβὰδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπὴρ-
ξαντο τοῖς Λευίταις εἰς τὸ Φασέκ τρεῖς ἄνθρωποι
πειθαρχήσαντες, καὶ μόχθους τεταλαιωμένους. 10 Καὶ
καταρτίωσεν ἡ λειτουργία, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς
ὅτι πλὴν γάρ εἰσαν αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ὅτι πᾶς
ἀφ' ὧν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βα-
σιλέως. 11 Καὶ ἔστησαν τὸ Φασέκ, καὶ προσέ-
χον οἱ ἱερεῖς τὸ ἄμμα ὅτι χεῖρ αὐτῶν, καὶ οἱ
Λευῖται ἐξεδείξαν. 12 Καὶ ἠτοίμασαν πλὴν
ὀλοκαυτώσιν τῶν θυσιῶν αὐτοῖς καὶ πλὴν ἀφί-
ρεσιν καὶ οἴκοις πατρῶν τοῖς υἱοῖς τῶν λαῶν, τῶν
προσάγειν τῷ Κυρίῳ, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ
[νόμῳ] Μωσῆ καὶ ὅπως εἰς τὸ ῥηθὶ. 13 Καὶ
ᾤκησαν τὸ Φασέκ ἐν πυρὶ καὶ πλὴν κρίσιν, καὶ
τὰ ἅγια ᾤκησαν ἐν τοῖς χαλκαίοις, καὶ ἐν τοῖς
λέδοις, καὶ εὐωδίστην, καὶ ἔδραμον πρὸς πάν-
τας τοὺς υἱοὺς τῶν λαῶν. 14 Καὶ μετὰ τὸ ἐτοι-
μάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἱερῶσι, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν
στάται ὅλο- τὰ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ στάται ἕως
καυτώματα νεκρῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς, καὶ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρὼν. 15 Καὶ οἱ
ψαλτωδοὶ υἱοὶ Ἀσάφ ὅτι τῆς γάστρου αὐτῶν
καὶ τὰς ἐντολὰς Δαυὶδ, καὶ Ἀσάφ, καὶ Αἰ-
μάν, καὶ Ἰδθουὺ οἱ προφῆται τῶν βασιλέων
καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πύλαροι τῆς πύλης καὶ
πύλης, ὅτι αὐτοῖς κινῶνται ἀπὸ τῆς λειτουργί-
ας ἁγίας, ὅτι ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἐτοι-
μάσαν αὐτοῖς. 16 Καὶ καταρτίωσεν καὶ ἠτοι-
μάσθαι πάντα ἡ λειτουργία Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ὁ αἰνῶν τῶν ποιῶν τὸ Φασέκ, καὶ ἐνεγκύν τὰ
ὀλοκαυτώματα ὅτι τὸ θυσιάζειν Κυρίου καὶ
πλὴν ἐντολῶν τῶν βασιλέων Ἰωσίας. 17 Καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρέτες τὸ Φασέκ
ἐν τῷ χρόνῳ ὁ αἰνῶν, καὶ πλὴν ἐορτῶν τῶν ἁγί-
ων ἐπὶ ἡμέρας. 18 Καὶ οὕτως ἐγένετο Φα-
σέκ ὁμοίον αὐτῶν ἐν Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἡμερῶν Σα-
μουὴλ τῶν προφῆτων καὶ πάντες βασιλεῖς Ἰσ-
ραὴλ ὅτι ἐποίησαν ὡς τὸ Φασέκ ὅ ἐποίησεν Ἰω-
σίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
καὶ Ἰσραὴλ ὁ εὐρέτης, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ἱερουσαλὴμ τῷ Κυρίῳ. 19 Τῷ ὀκτωχρῶδε-
κάτῳ ἐτὶ τῆς βασιλείας Ἰωσίας ἐποιήθη τὸ Φασέκ
τῷτο. 20 Μετὰ ταῦτα πάντα ἃ ἔδρασαν Ἰωσίας ἐν τῷ
οἴκῳ, καὶ τὸς ἐγκαταμύθους, καὶ τὸς γνώστους,
καὶ τὰ θεοφάνη, καὶ τὰ εἰδωλα, καὶ τὰ Κα-
ταρτίωσεν αὐτὸ ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐνεπύριον ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας, ἵνα γῇ
τὸς λόγους τοῦ νόμου τοῦ γεγραμμένου ὅτι βί-
βλου ὁ εὐρεὶς Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυ-
ρίου ὁμοίος αὐτῶν ὅτι ἐγνήθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ,
ὅς ἐπὶ τῷ πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ
αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωσῆ, καὶ μετ'
αὐτοῦ οὐκ ἀνέστη ὁμοίος αὐτῶν πλὴν οὐκ ἀπε-
γράφη Κύριος ἀπὸ ὁρῆς θυμὸς αὐτοῦ τῷ με-
γάλῳ, ὅτι ὡργίσθη θυμὸς Κυρίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
ὅτι πάντα τὰ παρανομίατα ἃ παρώργισεν
Μανασσῆς. Καὶ εἶπεν Κύριος καὶ γὰρ τὸν Ἰσ-
ραὴλ ἀποστήσω ἀπὸ τῆς γῆς μου, καθὼς ἀπέ-
στησεν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστήσω πλὴν πό-
λιν αὐτοῦ ἐκλεξάμενος πλὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν
οἶκον ὃν εἶπα, ἔσται τὸ ὄνομα μου ἐκεῖ. 20 Καὶ
ἀνέστη Φαραὼ Νεχάω βασιλεὺς Αἰγύπτου ὅτι
τὸν βασιλεῖα Ἀσσυρίων, καὶ ὅτι τὸν ποτα-
μὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰω-
σίας εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, 21 καὶ ἀπέστειλεν
πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους, λέγων τί ἐμοὶ καὶ
σοὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ; ὅτι ὅτι σὲ ἤκω σήμερον
πολεμῶν ποιῶν καὶ ὁ θεὸς εἶπεν τῷ κατὰ σκεῦ-
σαι μετὰ πρὸς τὸν θεὸν τῷ μετ' ἐμοῦ
μὴ καταφείρη σὲ. 22 Καὶ οὕτως ἀπέστειλεν
Ἰωσίας τὸ ῥηθὶ αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ πο-
λεμῶν αὐτὸν ἐκείνη, καὶ οὕτως ἤκωσεν τῶν
λόγων Νεχάω ἀφ' ὅμοιου τοῦ θεοῦ, καὶ ἦλθεν
τῶν πολεμῶν ἐν τῷ πεδίῳ Μαγδών. 23 Καὶ Μαγδών
ἐτόξευσαν οἱ τοξοτῆς ὅτι βασιλεῖα Ἰωσίας, καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πασι αὐτοῦ. Ἐξαγάγε-
τέ με, ὅτι ἐπὶ σφῶν σφῶν. 24 Καὶ ἐξήγα-
γον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁρμάτων, καὶ
ἀνεβίβασαν αὐτὸν ὅτι τὸ ἄρμα τὸ δούλευον
ὁ αὐτῶν, καὶ ἦσαν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἀπέθανεν, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐ-
τοῦ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπένθησαν
ἐπὶ Ἰωσίαν. 25 Καὶ ἐθρῶνισεν Ἰερεμίας ἐπὶ
Ἰωσίαν, καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ
ἀρχαὶ θρῶν ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον
καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τρεῖς ἄνθρωποι ἐπὶ Ἰσραὴλ
καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῷ θρήνῳ. 26 Καὶ
ἦσαν οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσίας καὶ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ
γεγραμμένη ἐν νόμῳ Κυρίου, 27 καὶ οἱ λοι-
ποὶ λόγοι αὐτοῦ οἱ ῥηθῶν καὶ οἱ ἔχοντες ἰδοὺ
γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ
Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ΛΣ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β'.

Κ Ε Φ. ΛΣ'.

ΚΑΙ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωά-
χαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχεισαν αὐτὸν
εἰς βασιλέα ἀντὶ τῶ πατρὸς αὐτοῦ
οὗ Ἱερουσαλήμ. 2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν
Ἰωάχαζ οὗ τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον
ἐβασίλευσεν οὗ Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ Ἀμπαλ, θυγάτηρ Ἱεριμίας ἐκ Λοβιά.
Καὶ ἐποίησεν τὸ ποιηρὸν οὐνόπιον Κυρίου κατὰ
πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ οὗ Δεβλαθαὶ οὗ γῆ Αἰ-
μαῖθ, τῷ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν οὗ Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυ-
πτον, καὶ ἐπέβαλεν φόρον ὅτι τιμὴ γλῶν ἔχα-
τον τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσοῦ.
4 Καὶ κατέστησεν Φαραὼ Νεχαὼ τὸν Ἐλια-
κεὶμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέα ὅτι Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου
τῷ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰωακείμ. καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλα-
βεν Φαραὼ Νεχαὼ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴ-
γυπτον, καὶ ἀπέθρυνεν ἐκεῖ, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ
τὸ χρυσίον ἔδωκεν τῷ Φαραῶ. τότε ἤρξατο ὁ γῆ
φορολογεῖσθαι τῷ δουλῷ τὸ ἀργύριον ὅτι σῶμα Φαραῶ. καὶ
ἔκατος χιτρί δυνάμιν ἀπῆλθε τὸ ἀργύριον καὶ τὸ
χρυσίον ὡς τῷ λαῷ τῆς γῆς, δουλοῦν αὐτὸ
Φαραῶ Νεχαῶ. 5 Ὡν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν
Ἰωακείμ οὗ τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ εἶδεκα
ἐτὴ ἐβασίλευσεν οὗ Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Ζεκχωρά, θυγάτηρ Νηίου ἐκ
Ῥαμά. Καὶ ἐποίησεν τὸ ποιηρὸν οὐνόπιον Κυ-
ρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.
οὗ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βα-
σιλεὺς Βαβυλωνος εἰς τιμὴ γλῶν, καὶ ἰὼ αὐτοῦ
δουλοῦν τρία ἐτὴ, καὶ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. καὶ
αὐτὸν ἀπέστειλεν Κύριος ἐπ' αὐτὸς τὰς Χαλδαίας, καὶ
ληστῆρας Σύρον, καὶ ληστῆρας Μωαβιτῆς, καὶ υἱὸν
Ἀμμὼν, καὶ τῆς Σαμαρείας, καὶ ἀπέστησαν μετ'
τὸν λόγον τῷ τῷ χιτρί τὸν λόγον Κυρίου οὗ χειρὶ
τῶν παίδων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. πολλὸν θυμὸς
Κυρίου ἰὼ ὅτι Ἰούδα τῷ ὕποστησεν αὐτὸν ὡς
προσώπῳ αὐτοῦ ὡς τὰς ἀμαρτίας Μανασῆ
οὗ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν, καὶ ἐν αἵματι Ἀδάμ ὡ
ἔχεν Ἰωακείμ, καὶ ἐπλησεν τιμὴ Ἱερουσαλήμ
αἵματος ἀδού, καὶ οὐκ ἠθέλησεν Κύριος ἔξο-
λεθρεῦσαι αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν Να-
βουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν ἐν χαλκῇς πύλαις, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν
εἰς Βαβυλῶνα. 7 Καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου
Κυρίου ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ

οὗ τῷ ἰαῶ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. 8 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακείμ καὶ πάντα ἃ ἐποίη-
σεν, ἔκ ἰδ' αὐτὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λό-
γων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰούδα; καὶ ἐκοι-
μήθη Ἰωακείμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐτάφη ἐν Γαιόζαν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ. 9 Υἱὸς
ὀκτώ καὶ δέκα ἐτῶν Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν, καὶ τρίμηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασί-
λευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐποίησεν τὸ ποιηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου. 10 Καὶ ὅπως φέρεται τῷ ἐνιαυ-
τῷ, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν
τῶν ὀπισθομνητῶν οἴκου Κυρίου. καὶ ἐβασίλευσεν
τὸν Σεδεκίαν ἀδελφὸν τῷ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι Ἰού-
δα καὶ Ἱερουσαλήμ. 11 Τῶν ἐτῶν εἰκοσιενὸς
Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἑνδεκά ἐτὴ
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. 12 Καὶ ἐποίη-
σεν τὸ ποιηρὸν ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ, οὐκ
ἐνεπαύθη ὡς τὸ προσώπου Ἱεριμίου τῷ προσφύ-
τῳ καὶ ἐκ σῶματος Κυρίου. 13 Ἐν τῷ τῷ
πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ ἀδετῆσαι,
ἃ ὥρκεισεν αὐτὸν χιτρί τῷ θεοῦ, καὶ ἐσκήρυνεν
τὸν πρῶτον αὐτοῦ καὶ τιμὴν καρδίαν αὐτοῦ
κατέχευεν, τῷ μὴ ὀπιστρέψαι πρὸς Κύριον θεὸν
Ἰσραὴλ. 14 Καὶ πάντες οἱ ἐνδοξοὶ Ἰούδα καὶ
οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυνον τῷ ἀθε-
τήσαι ἀθετήματα βδελυγμάτων ἐθνῶν, καὶ ἐμίαι-
ναν τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. 15 Καὶ
ἔξαπέστειλεν Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν
οὗ χειρὶ προφητῶν αὐτοῦ, ὀφείζων καὶ ὡς πρὸς
τῶν ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτι ἰὼ φειδόμενος
τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ.
16 Καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες ἀγγέλους αὐτοῦ,
καὶ ἔξουθενούτες τὰς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίζον-
τες οὗ τοῖς προσφύταις αὐτοῦ, ὡς ἀνέβη θυ-
μὸς Κυρίου οὗ τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὡς ἔκ ἰὼ ἱάμα.
17 Καὶ ἦγαγεν ἐπ' αὐτοῦ βασιλέα Χαλδαίων,
καὶ ἀπέκλεινεν τὰς νεκρῶσας αὐτοῦ οὗ ῥομφαία
οὗ οἴκῳ ἀγιάσματι αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐφείσατο
τῷ Σεδεκίῳ, καὶ τὰς παρθέτους αὐτοῦ οὐκ
ἠλέησεν, καὶ τὰς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγα-
γον, τὰ πάντα παρέδωκεν οὗ χερσὶν αὐτῶν.
18 καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου τῷ θεοῦ τὰ με-
γάλα καὶ τὰ μικρά, καὶ τὰς θυσιαστεῖς οἴκου
Κυρίου, καὶ πάντα τὰς θυσιαστεῖς τῷ βασιλεῶς
καὶ μεγιστάνων πάντα εἰσήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα.
19 Καὶ οὐκ ὤρκεισεν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ κατέ-
σκαψεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς βάρεις
αὐτοῦ ἐνέωρκεν ἐν πυρὶ, καὶ πᾶν σκεῦος ὡραῖον
εἰς

ΠΑΡΑΛ. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛ. ΙΟΥΔΑ Β. ΚΕΦ. 5^ο.

εἰς ἀφορισμοί. 20 Καὶ ἀπόκρισι τῆς χε-
 λοῖπας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἦσαν αὐτοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς
 αὐτῆς εἰς ὕψους ἕως βασιλείας Μήδων, 21 τῷ
 πληρωθῆναι λόγον Κυρίου λέγει ὁμαί. Ὁ Ἰερ-
 μίου, ἕως τῷ ὡρῶν ἔξασθαι πλὴν γὰρ ἐ. σάβ-
 βατα αὐτῆς σάββατόν ἐστιν, πᾶσαι τὰς ἡμέρας
 τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς ἐσαββάπτει εἰς συμπλή-
 ρωσιν ἐτῶν ἐβδομήκοντα. 22 Ἐπὶ τῷ ὡρῶν
 Κυρίου βασιλείᾳ Περσῶν, μετὰ τὸ πληρωθῆναι
 ῥῆμα Κυρίου λέγει ὁμαί. Ὁ Ἰερμίου, ἐξήγειρεν

Κύριος τὸ πνεῦμα Κυρίου βασιλέως Πρωτῶν, καὶ
παρήγγηλει τῷ κηρύττειν αὐτοὺς ἐν πάσῃ τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν ῥαβδίῳ, λέγων· 23 πάντες
ἀκούε· Κύριος βασιλεὺς Πρωτῶν· πάσαις ταῖς βα-
σιλείαις τῆς γῆς ἑδοκίμει μοι Κύριε· ὁ Θεὸς τῶ
οὐρανοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐπέτελετό μοι οὐκοδωμένα
αὐτῶν οἴκοι ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅπως
ὅτι ἡμεῖς ἐκ πόλεως τῶν λαῶν αὐτῶν; ἵνα ὁ Θεὸς
αὐτῶν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβῇ.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΟΥΔΑ Β' ΤΕΛΟΣ.

1. Die erste Seite ist die Titelseite, die den Namen des Autors, den Titel des Werkes und das Jahr der Veröffentlichung enthält.

[illegible]

M. P. Guiche Sculp.

Ε Σ Θ Η Ρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΤΟΥΤΩ ΔΟΥΤΕΡ
ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΕΣ Ἀρ-
ταξέρξου τῷ με-
γάλῳ βασιλείῳ τῇ
μᾶ ἔ Νισιάν, ἐνύ-
πνιον εἶδεν Μαρ-
δοχαῖος ὁ τῷ Ιαί-
ρου, τῷ Σεμείου,

τὸν θεόν. Ὄπὸ δὲ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὥσπερ
Ὄπὸ μακρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ πολὺ.
καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν, καὶ οἱ ταπεινοὶ
ὑψώθησαν, καὶ κατέφαγον τὰς ἐνδόξους· καὶ
διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἐραχκεὶς τὸ ἐνύπνιον
τοῦτο, καὶ τί ὁ θεὸς βεβέβηκε ποιῆσαι, εἶχε τὸ
ἐνύπνιον τοῦτο ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν παντὶ λόγῳ
ἠθέλησεν αὐτὸ ἐπληρῶσαι ἕως νυκτός· καὶ ἠτύ-
χασεν Μαρδοχαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ Γαβαθὰ
καὶ Θάρρα τῶν δύο εὐνέχων τῷ βασιλείῳ, πῶν
φυλασσόντων τὴν αὐλὴν, ἠκούσθη γὰρ τὰς λο-
γομύθους αὐτῶν, καὶ ταῖς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρεύ-
ησεν. καὶ ἔμαθεν, ὅτι ἐτοιμάζουσιν ταῖς χεῖρας
ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ. καὶ ὑπέ-
δειξεν τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν. καὶ ἐξήτασεν
ὁ βασιλεὺς τὰς δύο εὐνέχους, καὶ ὁμολογήσαν-
τες ἀπήχθησαν. Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τὰς
λόγους τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδοχαῖος
ἔγραψεν περὶ τῶν λόγων τούτων. καὶ ἐπέταξεν
ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαῖῳ θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ,
καὶ ἔδωκεν Μαρδοχαῖῳ δόματα περὶ αὐτῶν. καὶ
ἰὼ Ἀμάν Ἀμαθάς Βουζαῖος ἐνδόπιον τῷ Ἀμαθαδῶ
βασιλείῳ, καὶ ἐξήτησεν χακοποιῆσαι τὸν Μαρ-
δοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν δύο εὐνέ-
χων τῷ βασιλείῳ. Ἴ Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς
λέγους

λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξεω, ὅτε
 Ἀρταξέρξης δὲ τῆς ἰνδικῆς ἐκείνῃ εἰκοσιπέντε
 χρόνῳ ἐκράτησεν. 2 Ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις
 ὅτε ἐβροχόθη Ἀρταξέρξης ὁ βασιλεὺς εἰς Σού-
 σαις τῇ πόλει, 3 ὃν τῷ τρίτῳ ἔτη βασι-
 λεύοντος αὐτοῦ, δοχίῳ ἐποίησεν τοῖς φίλοις, καὶ
 τοῖς λοιποῖς ἔδωκεν, καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μή-
 δων οὐδόχοις, καὶ τοῖς ἀρχαῖς τῶν σατραπῶν.
 4 Καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῦξαι αὐτοῖς τὸν
 πλῆτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ πλὴν δόξαν
 τῆς εὐφροσύνης τῷ πλῆθει αὐτοῦ ἡμέρας ἐκ-
 τοῖς οὐδόχοις. 5 Ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ
 ἡμέραι τῶν γάμων, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον
 τοῖς ἔδωκεν τοῖς εὐφροῦν εἰς πλὴν πόλιν ἡμέρας
 ἕξ, ὃν αὐτῇ τῷ οἴκῳ τῷ βασιλέως, 6 κε-
 κοσμημένῳ βυσσίνῳι καὶ κερπασίνῳι τεταμένῳι
 ὅτι χρυσῷι καὶ πορφύρεῖς, ὅτι κύβοις
 χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ὅτι φύλοις παλαιοῖς καὶ
 λιθοσφράγξεσιν λιθίνῳι. κλίμαι χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ ὅτι λιθοσφρά-
 γμῳις ὅτι σμαράγδῳι, καὶ πρίνου, καὶ πιπίνου λίθῳι. καὶ
 φανῶς δινη-φρονῳι ὁππότες ποικίλῳις διηδοιμένῳι, καὶ κύκλῳ
 θισμῳις ἔδα πεπασμένῳι. 7 Ποτήρια χρυσοῖ καὶ ἀρ-
 δῶρα χρυσοῖ, καὶ ἀνθεράκῳι κυλίκῳι προκειμένοις δὲ
 ταλάντων τρισμυρίων· οἶνος πολὺς καὶ ἡδὺς, ὃν
 αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν. 8 Ὅτε δὲ πότος ἔπι-
 ῖ καὶ προκειμένοις νόμον ἐγένετο· οὕτως γὰρ ἡθέ-
 λησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπέταξεν τοῖς οἰκονόμοις
 ποιῆσαι τὸ δέλγμα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνδράπων.
 9 Καὶ Ἀσιν ἡ βασίλισσα ἐποίησεν πότον ταῖς
 γυναῖξιν ὃν τοῖς βασιλείῳις, ὅπου ὁ βασιλεὺς
 Ἀρταξέρξης Ἀρταξέρξης. 10 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ
 ἡδὺς ὁ βασιλεὺς γενόμενος, εἶπεν τῷ Ἀμάν,
 καὶ Βαζέα, καὶ Οαρεβά, καὶ Ζαδαθα, καὶ
 Ἀβαταζά, καὶ Θαβαζ, τοῖς ἐπὶ εὐνύχοις τοῖς
 ἀρχαῖς τῷ βασιλέως Ἀρταξέρξεω, 11 εἰσα-
 γαγεῖν πλὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτοὺς, βασιλεύειν
 αὐτῷ, καὶ φειδεῖναι αὐτῇ τὸ ἀφάδγμα· καὶ
 δεῖξαι αὐτῷ πᾶσιν τοῖς ἀρχαῖς, καὶ τοῖς ἔδω-
 σιν τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι χαλὴν ἴδῃ. 12 Καὶ
 αὐτῶν ἐκ εἰσέκχον αὐτῇ Ἀσιν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ
 τῶν εὐνύχων καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠρ-
 γίσθη. 13 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς φίλοις
 αὐτοῦ, κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Ἀσιν, ποιήσατε
 ὅτι φεῖ τούτου νόμον καὶ κρίση. 14 Καὶ
 προσήλθον αὐτῷ Ἀρκεσῳις, καὶ Σαρεαθῳις, καὶ
 Μαλκασῳις οἱ ἀρχαῖς Περσῶν καὶ Μήδων, οἱ ἐγ-
 γὺς τῷ βασιλέως, οἱ φεῖτοι φεῖτα καὶ φεῖτοι
 τῷ βασιλέϊ. 15 καὶ ἀπήγγελλον αὐτῷ κατὰ
 τῆς νόμου, ὅς δὲ ποιῆσαι Ἀσιν τῇ βασίλισσῃ,
 ὅτι ἐκ ἐποίησεν τὰ ὅσα τῷ βασιλέως φεῖτα-
 χεῖντα ἀφ᾽ τῶν εὐνύχων. 16 Καὶ εἶπεν ὁ
 Μιχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀρχαῖς·
 ὃν τὸν βασιλέα μόνον ἠπάσκει Ἀσιν ἡ βασίλισσα,
 ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀρχαῖς, καὶ τοὺς ἡγου-
 μένους τῷ βασιλέως. 17 Καὶ γὰρ διηγήσατο
 αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλείας, καὶ ὡς αὐτεῖ-
 πει τῷ βασιλέϊ· ὡς οὖν αὐτεῖπεν τῷ βασιλεῖ Ἀρ-
 ταξέρξει. 18 ἔτι σήμερον αἱ τυρανίδες αἱ λα-
 οὶ αἱ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκού-
 σασαί τὰ τῷ βασιλεῖ κεχῆντα ὅσα αὐτῆς, ἀχθῆντα
 πολέμοις ὁμοῖως ἀπιδάσαι τῆς ἀνδρας αὐτῶν. πολέμοις
 19 Εἰ δὲ δοκῇ τῷ βασιλεῖ, πρὸς αὐτῷ βα-
 σιλικόν, καὶ γραφήτω κατὰ τῆς νόμου Μήδων
 καὶ Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλας χρυσάσας, μὴ δὲ
 ἐισιλεῖται ἐπὶ ἡ βασίλισσα πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρ-
 ταξέρξει, καὶ πλὴν βασιλείας αὐτῆς ὁ βασι-
 λεὺς δότω γυναῖκί κρείττην αὐτῆς. 20 Καὶ
 ἀκουσθήτω ὁ λόγος τῷ βασιλέως, ὃν αἱ ποίῃ
 ὃν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἀληθὴς καὶ οὕτως
 πᾶσαι αἱ γυναῖκες φειδεῖσιν πμῶ τοῖς ἀν-
 δράσιν αὐτῶν, δὲ πᾶσι ὡς πλῆθος. 21 Καὶ
 ἤρσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἀρχαῖς·
 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς κατὰ ἐλάλησεν ὁ Μι-
 χαῖος, 22 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἐν πά-
 σῃ τῇ βασιλείᾳ εἰς χώραν καὶ χώραν, κατὰ
 πλὴν λέξιν αὐτοῦ, ὅτι εἶναι αὐτοῖς φόβος ὃν
 ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Β΄.

ΚΑΙ μετὰ τῶν λόγων τούτων ἐκόπασεν ὁ
 βασιλεὺς τῷ θυμῷ, ἐμνήθη γὰρ τῆς
 Ἀσιν κατὰ ἐποίησεν, καὶ ὅσα αὐτῇ
 κατεχρήθη. 2 Καὶ εἶπεν οἱ ἀρχαῖς τῷ βασι-
 λεῖ· ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἀφ᾽ οὐρα κατὰ οὐρανὸν κα-
 τὰ εἶδός. 3 Καὶ καταστήσῃ ὁ βασιλεὺς κα-
 τὰ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός. 4 Καὶ ἡ
 βασίλισσα κατὰ εἶδός. 5 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.
 6 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός. 7 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.
 8 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός. 9 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.
 10 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός. 11 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.
 12 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός. 13 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.
 14 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός. 15 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.
 16 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός. 17 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.
 18 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός. 19 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.
 20 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός. 21 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.
 22 Καὶ ἀφ᾽ οὐρα κατὰ εἶδός.

αὐτῷ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑσθήρ· οἱ δὲ τῷ
 μεταλλάξαι αὐτῆς τὴν γένεσιν, ἐπαρδύσει αὐ-
 τὴν αὐτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἡ τὸ κοράσιον κα-
 λῶν τῷ εὐδῷ. 8 Καὶ ὅτι ἠκούσθη τὸ τῷ βασι-
 λέως πρῶτον, σιμῶνθησαν κοράσια πολλὰ
 εἰς Σούσαι τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαῖ, καὶ
 ἦλθον Ἑσθήρ πρὸς Γαῖ τὸν φύλακα τῶν γυναι-
 κῶν. 9 καὶ ἦρσαν αὐτῇ τὸ κοράσιον, καὶ εὗρεν
 χάριν ἐνώπιον αὐτῷ· καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν διὼναι
 τὸ σμήμμα, καὶ τὴν μερίδα, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ κο-
 ραΐου τὰ ἀποδιδυγμένα αὐτῇ ὡς βασιλικὰ
 καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ χαλῶς καὶ ταῖς ἀβραῖς αὐ-
 τῆς ἐν τῷ γυναικῶν. 10 Καὶ ἔχ' ὑπέδειξεν
 αὐτῆς τὸ γένος Ἑσθήρ, ὅδε τὴν πατρίδα· ὁ δὲ
 Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι.
 11 Καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὁ Μαρδοχαῖος
 παρῆναι καὶ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικῶν, ὅτι
 ἡ σκοπὴν πᾶς Ἑσθήρ συμβαίνει. 12 Καὶ ὅταν ἡ
 χαρὸς κοραΐου εἰσελθῇ πρὸς τὸν βασιλέα,
 ὅταν ἀναπληρωθῇ χαρὸς κοράσια μῆνες δεκα-
 δύο· (οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς
 θραπείας μῆνας ἕξ ἀλειφομένης ἐν μυρίνῳ ἐλαίῳ,
 καὶ μῆνας ἕξ οἱ τοῖς ἀρώμασι, καὶ ἐν τοῖς σμή-
 μασι τῶν γυναικῶν,) 13 Καὶ τότε εἰσπο-
 ρεύεται πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ὡς αὐτὴ εἶπεν, ἤρα-
 δώσῃ αὐτῷ συνεισέρχεται αὐτῷ ἀπὸ τῶν γυ-
 ναικῶν ὡς τῶν βασιλείων, 14 δέλης εἰσπο-
 ρεύεται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυ-
 ναικῶνα τὸν δάπνισιν, οὕτε γαῖ ὁ εὐνύχου τῷ
 βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἐπὶ
 εἰσπαύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν μὴ κληθῇ
 ὀνομασί. 15 Ἐν δὲ τῷ ἀναπληρῶν τὸν χρό-
 νον Ἑσθήρ θυγατρὸς Ἀμναδάβ ἀδελφῆ πατρὸς
 Μαρδοχαίου * ἡ ἔλαβεν αὐτὴν εἰς θυγάτηρα, τῇ
 εἰσελθῇ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅθεν ἠδέσθου
 * ἔμα ὡς αὐτῇ ἔλεγει * Γοῶς ὁ εὐνύχου
 * τῷ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν· ἡ γὰρ
 Ἑσθήρ εἰσέκουσα χάριν ἐνώπιον πάντων τῶν
 βλέποντων αὐτήν. 16 Καὶ εἰσῆλθεν Ἑσθήρ
 πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δαδὲ-
 κάτῳ μὲν, ὅς ἐστι Ἀδάρ, τῷ ἐσδομῷ ἐτὶ τῆς
 βασιλείας αὐτοῦ. 17 Καὶ ἠγάσθη ὁ βασιλεὺς
 Ἑσθήρ, καὶ εὗρεν χάριν πρὸς πάσας τὰς παρ-
 γένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ ἀφῆγμα τὸ γυ-
 ναικῶν. 18 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον
 πᾶσιν τοῖς φίλοις αὐτῇ καὶ ταῖς διωάμεσιν ἐφ'
 ἡμέρας ἐπτά, καὶ ἔψωσεν τὴν γάμον Ἑσθήρ,
 καὶ ἄφισεν ἐποίησεν τοῖς ὑπὸ τῷ βασιλείῳ
 αὐτῇ. 19 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἠγάπησεν οἱ
 τῇ αὐλῇ. 20 Ἡ δὲ Ἑσθήρ ἔχ' ὑπέδειξεν

τῇ πατρίδα αὐτῆς· ὅταν δὲ ἐνετείλατο αὐτῇ
 ὁ Μαρδοχαῖος, φοβῆσθαι τὸν θεόν, καὶ ποιῆν
 τὰ πρῶτα γράμματα αὐτῇ, καθὼς ἡ μετ' αὐτῇ,
 καὶ Ἑσθήρ οὐκ ἠλλαξεν τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς.
 21 Καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνούχοι τῷ βασι-
 λέως οἱ ἀρχισταυροφύλακες, ὅτι προήχθη ὁ Μαρ-
 δοχαῖος, καὶ ἐζητοῦν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν
 βασιλέα. 22 Καὶ ἐηλώθη Μαρδοχαῖος ὁ λό-
 γος, καὶ ἐσήμανεν Ἑσθήρ * τῇ βασιλείῳ, καὶ ἡ
 βασίλισσα ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεῖ * Ἀρταξέρξην
 πᾶς τῆς ἐπιβουλῆς. 23 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἤπα-
 σεν τὴν δύο εὐνύχους, καὶ ἀρέμασεν αὐτοὺς· καὶ
 προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχεῖσθαι εἰς μνη-
 μόνων οἱ τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ, ὑπὲρ τῆς
 εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν ἐγκαμίῳ.

ΚΕΦ. Γ.

ΜΕΤΑ * τὰ ἔμαθα ταῦτα ἐδόξασεν
 ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμαῖν Ἀμα-Ἀναμαθαδῶ
 λαὸν Βυζάνιον, καὶ ὑψώσεν αὐτόν, καὶ
 ἐπαρτοβάθρῃ πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ, 2 καὶ
 πάντες οἱ οἱ τῇ αὐλῇ προσκυνοῦν Ἀμαῖν· ὅ-
 πως γὰρ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι. ὁ δὲ
 Μαρδοχαῖος ἡ προσκυνοῦν αὐτόν. 3 Καὶ ἐλά-
 λησαν οἱ οἱ τῇ αὐλῇ τῷ βασιλέως τῷ Μαρδο-
 χαῖῳ Μαρδοχαῖε, πᾶς τῶν γυναικῶν τὰ ὑπὸ τῷ
 βασιλέως λεγόμενα· 4 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν
 ἔλεγον αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπακούον αὐτῶν. καὶ
 ὑπέδειξαν τῷ Ἀμαῖν, Μαρδοχαῖον μὴ ὑπα-
 κύναι τοῖς τῷ βασιλέως λόγοις, ὑπέδειξεν δὲ
 αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος, ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν. 5 Καὶ
 ἐπέγνω Ἀμαῖν ὅτι ὁ προσκυνοῦν αὐτῷ Μαρδο-
 χαῖος, καὶ ἐθυμώθη * Ἀμαῖν σφόδρα. 6 Καὶ
 ἐβυλῶσατο ἀφορίσας πάντας τὴν ὑπὸ τῷ
 Ἀρταξέρξῃ βασιλείῳ Ἰουδαίους. 7 Ἐν ἑτῇ δε-
 κατῷ βασιλευσίν * Ἀρταξέρξου, * ψήφισμα
 ἐποίησεν, καὶ ἔβαλεν κλήρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας,
 καὶ μῆνα ἐκ μηνός, ὥστε ἀπολέσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
 τὸ γένος Μαρδοχαίου· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς
 τὴν πενταρσεκαδέκατῃ τῷ μηνός ὅς ἐστι Ἀδάρ.
 8 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρ-
 ξην, λέγων· ὑπάρχει ἔθνος διασπαρμένον ἐν
 τοῖς ἔθνεσιν οἱ πάσης τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ
 νόμοι αὐτῶν ἕτεροι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη, πᾶσι δὲ
 νόμοι τῷ βασιλέως ἀδυνατοῦν, καὶ τῷ βασι-
 λεῖ ὁ συμφέρι εἶσαι αὐτοῖς. 9 Εἰ δοκῇ οὖν
 τῷ βασιλεῖ, δογματισάτω ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἀπολέσθαι
 ἀρχαῖα εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τῷ βασιλέως
 ἀρχαίου πάλαια μύρια. 10 Καὶ ἀνέλα-
 βος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον αὐτοῦ, ἔδωκεν

εἰς χεῖρας τῶ Ἀμάν, σφεαγίσαι κατὰ τῶν γε-
γραμμένων καὶ τῶν Ἰουδαίων. 11 Καὶ εἶπε
ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν· τὸ μὲν ἀγγέλιον ἔχε,
τῷ δὲ ἔδωκεν χρῆμα ὡς βύλη. 12 Καὶ ἐκέλευ-
σεν οἱ γραμματεῖς τῷ βασιλεὺς μὲν πρῶτον
ἐγράψαν τῇ τεσσαροκοντατῇ, καὶ ἔκρινεν ὡς προσέταξεν
Ἀμάν τοῖς γραμματεῖς, καὶ τοῖς ἀρχαῖς καὶ πα-
σαι χώραι ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας,
τῶν ἑκατὸν ἑκοσὶ καὶ ἑπτὰ χώρας, τοῖς τε ἀρ-
χοῖς τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτὴν λέξιν, δι'
Ἀρταξέρξην Ἀρταξέρξην τῷ βασιλεὺς. 13 Καὶ ἀπεστάλη
Ἀρταξέρξης ἀφ' ἐξουσίας εἰς τὴν Ἀρταξέρξην βασιλείαν,
ἀφαιρῶν τὸ γένη τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
μυρὸς διαδεχάμενος, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, καὶ ἀφαιρῶν
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. τῆς δὲ ὀκτωβητῆς ἐστὶν
τὸ ἀντίγραφον τοῦ βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρ-
ξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας
ἑκατὸν ἑκοσὶ καὶ ἑπτὰ χωρῶν ἀρχαῖς καὶ τοπαρ-
χαῖς ὑποταγμένοις ταῦτε γράφει πολλῶν
ἐπαρχῶν ἐθνῶν, καὶ πάσης ὀκτωεκατηχίας τῆς οἰ-
κουμένης, ἐβουλήθη μὴ τῷ θρασίᾳ τῆς ἐξου-
σίης ἐπιμενέμενος, ἐπιμενέμενος δὲ καὶ μετὰ ἡπιότητος
ἐπαρμένους αὐτὸν διεξάγων τὴν οὐκ ὑποταγμένην ἀκυμάν-
πότητος καὶ ἀφαιρῶντος κατὰ τὴν βίον, τὴν τε βασι-
ἀκυμάτης λείαν ἡμεῖς καὶ πορευτὴν ἀρχὴν πρῶτον πρὸς
μυρὸς, ἀνδραγάδαται τε τὴν ποιομένην καὶ
πᾶσι ἀνθρώποις εἰρήνῃ. πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δὲ μου
τῶν συμβούλων, πᾶς ἀνὴρ δύνει τὸ ὅτι πέ-
σωφροσύνης ὁ εἶς, ὁ σωφροσύνην καὶ ἡμῖν διένεγκας, καὶ ἐν τῇ
εὐνοίᾳ ἀποβλάπτων, καὶ βεβαία πίσει ἀπο-
δευμένους, καὶ δούλους τῶν βασιλέων γέρας
ἀπεπελάμενος Ἀμάν, ὑπέδειξε ἡμῖν ἐν πά-
σαις ταῖς καὶ τῇ οἰκουμένῃ φυλαῖς ἀναμεινέμεναι
ἀντίτυπον δυσμενῆ λόγον πᾶσι, τοῖς νόμοις ἀντιπῆν πρὸς
πᾶν ἔθνος, πᾶσι τε τῶν βασιλέων καὶ ἀπὸ τῆς
ἐκ δυνάμεως ἀφαιρῶντος, πρὸς τὸ μὴ κατὰ-
πίθεσθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν κατὰ τὸν νόμον ἀνέμ-
πῃς σὺν ἀρχαῖς. διελκόμενος οὖν τὸ ἐθὺς μο-
νώτατον ἐν ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς ἀν-
δρῶν καὶ κείμενος, ἀφαιρῶντος νόμον ἐκείνουσαν
καὶ ἀλλὰ ἐν ὁδοῖς, καὶ δυνάμει τοῖς ἡμετέροις πρὸς
δυστοίᾳ οὐ καὶ χεῖρας σὺν τῷ κατὰ, καὶ πρὸς τὸ
μὴ τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυγχάνειν πρὸς
ταχέως οὖν τὴν σφραγισμένην ὑμῖν ἐν τῇ γε-
γραμμένῃ καὶ Ἀμάν τῇ τεσσαροκοντατῇ καὶ
πρὸς ἀμάν, καὶ δούλους πᾶσι καὶ ἡμῖν, πᾶσι
καὶ σὺν γυναιξὶ καὶ πᾶσι ἀπολέσαι ὁδοῖς,
ἐθῶν μάχης ταῖς τῶν ἰσχυρῶν μετὰ ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς
φειδῶς, τῇ τεσσαροκοντατῇ τῷ δυνάμει
μυρὸς Ἀδάρ, τῷ ἐκείνουτος ἔτος, ὅπως οἱ πάλαι

καὶ τὴν δυσμενῆς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βίον ἐν τῶν
ἀδελφῶν κατὰ τὸν, εἰς τὸν μὲν πᾶσι χεῖρας
εὐσταθείας καὶ ἀτάραχα πᾶσι ἡμῖν ἀφαιρῶντος
πρὸς ἀμάν. 14 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ὀκτωεκατηχίας
πρὸς ἐθῶν κατὰ χεῖρας καὶ πρὸς ἀμάν
πρὸς ἐθῶν πᾶσι ἐτοιμῶς εἶναι, εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τῆς τῆς. 15 Ἐπεμπεύετο δὲ τὸ πρῶτον,
καὶ ἐν Σέσις ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ὁ κα-
θιστῶντος ἐπαρμένους δὲ ἡ πόλις.

Κ Ε Φ Δ.

1 **Ο** Δὲ Μαρδοχαῖος ὁπλητὴς τὸ σὺν πλε-
μυνοῖ, διέφραξεν πᾶσι ἡμέτεροις αὐτῷ, καὶ
ὁ δὲ ἐκείνουτος σάκκον, καὶ κατὰ τὸν
αὐτῶν καὶ ἐκπλητῶν ἀφαιρῶντος πρὸς ἀμάν, τῆς
πρὸς ἀμάν, εἰδοὶ φωνῇ μεγάλην ἀρεταὶ ἐθῶς μη-
δὲν ἡδονῶς. 2 Καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πόλεως τῆς
βασιλείας, καὶ ἐστὶν ὁ γὰρ ἡμῶν αὐτῶν ἐθῶς εἰσπλ-
δεῖν εἰς τὴν αὐλήν, σάκκον ἔχοντα καὶ ἀποδόν.
3 Καὶ ἐν πᾶσι χώρας ἐκείνουτος τὰ γερά-
ματα, κραυγὴ καὶ κατὰ τὸν καὶ πρὸς μέγα
τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ σάκκον καὶ ἀποδόν ἐφρασαν
ἐαυτοῖς. 4 Καὶ εἰσπλῶν αὐτῶν ἀφαιρῶντος καὶ οἱ εὐ-
νοῖοι τῆς βασιλείας, καὶ ἀνέγειλαν αὐτῇ καὶ
ἐπαρμένους ἀφαιρῶντος τὸ γένος καὶ ἀπέπλην
πρὸς ἀμάν, καὶ ἀφαιρῶντος αὐτῶν
τὸν σάκκον. ὁ δὲ ἐκ ἐκείνουτος. 5 Ἡ δὲ Ἐσθήρ
πρὸς ἀμάν, ἀφαιρῶντος τὸν εὐνοῖον αὐτῆς,
ὅς πρὸς ἀμάν αὐτῇ, καὶ ἀπέπλην μαρτὴν αὐ-
τῶν καὶ τῷ Μαρδοχαῖου τὸ ἀφαιρῶντος. [ὅτι τὴν
πρὸς ἀμάν πρὸς τὰ βασιλεία.] 6 Ὁ δὲ Μαρ-
δοχαῖος ὑπέδειξε αὐτῷ τὸ γένος, καὶ τὴν
ἐπαρμένους ἡμῶν ἐπλητῶντος Ἀμάν τῷ βασιλεὺς
εἰς γὰρ ταλαίαν μινεῖν, ἵνα ἀπολέσει τὴν
Ἰουδαίαν. 8 Καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σέ-
σις ἐκείνουτος πρὸς τῷ ἀπολέσει αὐτοῖς ἐδωκεν
αὐτῷ διέφραξεν τῇ Ἐσθῇ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐντα-
λαίαν αὐτῇ εἰσπλῶντος πρὸς ἀμάν τὸν
βασιλέα, καὶ ἀφαιρῶντος αὐτῶν πρὸς τῷ λαῷ
καὶ τῆς πατρίδος, ἡμῶντος ἡμῶν τα-
πρὸς ἀμάν σου, ὡς ἐκείνουτος ἐν χεῖρ μου, πρὸς
Ἀμάν ὁ δούλος τῶν τῶν βασιλέων ἐλάλησεν κατὰ
ἡμῶν εἰς θάνατον ὁπλητῶντος τὸν Κόρον, καὶ
ἐλάλησεν τῷ βασιλεὺς πρὸς ἡμῶν, καὶ ῥύσαι ἡμῶν
ἐκ θανάτου. 9 Εἰσπλῶντος δὲ ὁ Ἀχραθῶς ἐλά-
λησεν Ἐσθῇ πᾶσι, τὴν λόφος τῆς. 10 Εἰ-
πεν δὲ Ἐσθήρ πρὸς Ἀχραθῶντος πρὸς ἀμάν
Μαρδοχαῖον, καὶ εἶπεν, 11 ὅτι πᾶσι τὰ ἐθῶν
τῆς βασιλείας γινώσκεις, ὅτι πᾶς ἀνθρώπος καὶ
γυνὴ ὅς εἰσπλῶντος πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν
αὐλήν

Ε Σ Θ Η Ρ.

οὐκ ἔστιν αὐτῷ πάλιν αὐτὴν ἀλλήλῳ, ἐκ ἑστίν αὐτῷ συ-
 πλῆξ. πλὴν ὁ οὐκ ἔστιν ὁ βασιλεὺς πάλιν χρυ-
 σίῳ ῥάβδῳ, αὐτὸς σὺν ἑστίν. καὶ ἐγὼ οὐκ
 ἐκλήρωθην ἐκλήρωθην εἰσελθεῖν πρὸς τοὺς βασιλεῖς, εἰσὶν αὐ-
 τῶν ἡμερῶν τριάντα. 12 Καὶ ἀπὸ γυναικὸς

Ἀρχηγὸς Ἀρχαδαῖος Μαρδοχαίου πάντα τὰς λόγους Ἐοδῆρ.

13 Καὶ εἶπεν Μαρδοχαῖος ᾧ πατρὶ Ἀχασδαίῳ·
πορεύθητι, καὶ εἰπὼν αὐτῇ, Ἐσθέρ, μὴ εἴπῃς
σεαυτῇ, ὅτι σωθήσομαι μόνη οἱ τῇ βασιλείᾳ.

Ἐπεὶ παρὰ πάντας τῆς Ἰουδαίους. 14 Ὅτι ἐὰν

* *Ἐλπίστωμεν ὡς ἐλπίσθη· οὐ γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐγένοντο,
ἀλλ' ὅτι [δὲ] βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ιου-
δαίοις· σὺ δέ, καὶ ὁ οἶκος τῆς πατρὸς σου σπο-
λεύσῃ· καὶ πᾶς οἶδε, ὅτι εἰς τὸν χρόνον τούτον
ἐβασίλευσας;* 15 Καὶ εἶπεν Ἐδοθήρ· ἕξαπο-

σείλαι τὸν ἥκοντα, πρὸς Μαρδοχαῖον, λέγουσα
πάνην· 16 βασίλεις ὀκλισίσιασι τῆς 18-

δαίους τὴς αἰ Σούσις, καὶ κητεύσεται ἐπ' ἡμοί,
καὶ μὴ φάγητε, μηδὲ πίνετε ἐφ' ἡμέρας τρεῖς
νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ἐγὼ δὲ καὶ αἱ ἄδραι μου
ἀσπτήσομεν καὶ τότε ἐπισλεύσομεν πρὸς τὸν βα-
σιλέα ὧδε τὸν νόμον, ἐὰν καὶ ἀπολέαται με δέη.

17 Καὶ βαλὼν τὰς μαρτυρίας ἐποίησεν ὅσα

οὐτέλεγο αὐτῷ Ἐσθήρ. Καὶ Μαροῦχαῖ
ἔδεδθη Κυρίου, μημηκούων πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου, καὶ εἶπεν· Κύριε θεέ Κυριε βασιλεῦ πάν-
των κρατῶν, ὅτι εἰ ἔξουσία σου τὸ πάντα ἔστιν,
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδρῶν σοι εἰς τὸ θέλει σε
σῶσαι τὸν Ἰσραήλ. ὅτι σὺ ἐπιούσας τὸν οὐρανόν

καὶ πλεῖν γλῶ, καὶ πᾶν θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ'
 οὐροῦν· Κύριος εἰ πάντων, καὶ οὐκ ἔστι ὅς ἀντι-
 παύξεται σοι πρὸ Κυρίου· σὺ πάντα γηρώσεις·
 σὺ οἶδας Κύριε, ὅτι οὐκ ἔστι ὕψος, ὅθεν εἰ ὑψή-

φαιεία, ὅθεν ὁ φιλοδοξία ἐποίησα τῆτο, πὸ
μὴ ἀρροσκυῶν τὸν ὑφάρκον Ἀμαί. ὅτι ἡ-

δόκω φιλεῖν πέλματα ποδῶν αὐτῷ πρὸς σι-
τηταίᾳ Ἰσραήλ. Ἀλλὰ ἐποίησα τῆτο, ἵνα μὴ
θα δόξαι ἀνθρώπου ἡσάφεια δόξης Θεοῦ μου,
καὶ ἔπερικυήσω οὐχένα, πλὴν οὗ τῷ Κυρίῳ
μου, καὶ ἐποίησω αὐτὰ ἐν ἡσάφειᾳ. καὶ
καὶ Κύριε βασιλεὺς ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, φῆσαι τῷ
λαῷ σου, ὅτι ὁπρώτερον ἡμῖν εἰς καταβολή-

ἀπολέσθαι εἶναι, καὶ ἐπεθύμους ἀπολέσθαι πρὸς τὴν ἀρχῆς

κληρονομίαν σου, μὴ ἐξαρτίδῃς τὴν μερίδα σου,
καὶ σεαυτὴ ἐλυτρώσῃ ἐκ τῆς Αἰγύπτου. ἐπάκου-
τον τῆς διησέως μου, καὶ ἠλάσθητι τῷ κλήρῳ
σου, καὶ σέβῃσι τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν,
να ζῶντες ὑμῶνται τὸ ὄνομά σου Κύριε, καὶ μὴ

σοι ἀφανίσῃς τὸ σῶμα αἰνουμένον σοι. Καὶ πᾶς Ἰσ-
ραὴλ ἐκτελεῖται ἐξ ἰσχύος αὐτοῦ, ὅτι ὁ θάνατος

αὐτῶν εἰς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν. καὶ Ἐσθὴρ ἡ βα-
σίλισσα κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἀγαθὸς θα-
νάτου κατελημμένη, καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμάτια
τῆς δόξης αὐτῆς οὐδένυστο ἱμάτια σποχέαιας
καὶ σείθους, καὶ ἀντὶ τῶν ὑδαφάνων ἡδυσμέ-
ται, ἀποδοὺ καὶ κοσμεῖται ἐπλησσει τιλὴ κεφαλὴν
αὐτῆς. καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπείνωσεν σφό-
δρα, καὶ πάντα τόποι ἀγαλλιάματι αὐτῆς
κόσμου ἐπλήρωσεν σπρίτων τεχνῶν αὐτῆς. καὶ

ἐλέητο Κυρίου τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν· Κύριε ὁ
θεὸς μου ὁ βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἶ μόνος, βοηθῇ-
σόν μοι τῇ μόνῃ, καὶ μὴ ἐχούσῃ βοηθόν εἰ μὴ σέ,
ὅτι κήδυνός μου ἐν τῇ χειρὶ μου. ἐγὼ ἤκουον
Κύριε, τῷ πατρί μου, ὅτι σὺ Κύριε ἔλαβες
τὸν Ἰσραὴλ ὡς πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ τὸς πα-
τέρας ἡμῶν ὡς πάντων τῶν πατριάρχων αὐτῶν εἰς
κληρονομίαν αἰώνιον, καὶ ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα

ἐλάλησας αὐτοῖς. Καὶ νῦν ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἠρώμεθα ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὡς ὅτε ἐδοξάσαμεν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. δι-
αίματι τοῦ Κυρίου, καὶ νῦν οὐκ ἐκφυθήσαν ἐν τῷ
πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν, ἀλλὰ ἔσταναι τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν ὅτι τὰς χεῖρας τῶν ἐδούλων αὐτῶν,
ἐξάρα ὀλοισμὸν σώματός σου, καὶ ἀφομίση κλη-

ἐροῖμαι σὺ, καὶ ἐμψάξαι σῶμα ὑμνουῦντος σοί,
καὶ σέβειν δόξαν οἴκου σου, καὶ δυσπληροῦν σου,
καὶ ἀνοίξαι σῶμα ἐθνῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων, καὶ
θαυματοῦναι βασιλεῖα σάκελλον εἰς αὐτὰνα, μὴ

Κύριε τὸ σῆπτερόν σου τοῖς μὴ οὔσιν,
καὶ μὴ γελασάπαισαι ἐν τῇ πλάσῃ ἡμῶν, ἀλλὰ
σπρέπον τιμῇ βουλήν αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦς. τὸν δὲ
ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς ὡρῶν μακάριστον μνησθῆναι

Κύριε, γνάσθητι οἱ χερσὶ θλίψεως ἡμεῶν, καὶ ἔμε θάροισιν βασιλεῦ τῶν θεῶν, καὶ πάσης ἀρχῆς ὀπίκρευτῶν. Ὡς λόγον εὐρυθυμον εἰς τὰ σῶμα μου οἰώπτοι τῷ λέοντι, καὶ μετὰ θες τιμῇ

καρδία αὐτῷ εἰς μῖστος τῷ πολέμουϊτός ἡμᾶς,
εἰς σιωπῆλαιαν αὐτῷ καὶ τῶν ὁμοιοῦντων αὐτῷ.
ἡμᾶς δὲ ῥύσαι ἐν χειρὶ σου, καὶ βοηθήσόν μοι
τῇ μόνῃ, καὶ μὴ ἐχθρὸς βοηθὸν εἰ μὴ σὲ Κύριε

πάντων γνώσῃ ἔχεις, καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα
δόξαν ἀνθρώπων, καὶ βδελύσσομαι κοίτην ἀπειτη-
νῶν, καὶ πάντος ἁλλοτεῖς. σὺ οἶδας τίς ἀνάγκη μου,
ὅτι βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑποφθορίας μου,

ὅτι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου εἰς ἡμέραν ὀπλισίας
μου. βδελύσασθαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμπύσσαι,
καὶ ὁ φορεῖ αὐτὸ εἰς ἡμέρας ποτηρίας μου. καὶ
οὐκ ἔραρον ἡ δούλη σου πᾶσαι Ἀμαῖν, καὶ

ὅς ἐδόξασα συμπόσιον βασιλέως, ὅθεν ἔπει-
σιν ἀπαρτύν. καὶ ὅς ἡγορεύθη ἡ ὅλη σου
Ζ ζ 2 ἀφ'

✓Οπ

ἀφ' ἧς
 συσταθήσονται
 σοι

ἀπὸ ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν, πλὴν
ὅτι σὺ Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς ὁ ἰσχύων
ἐπὶ πάντα, εἰσακούσας φωνῆς ἀπειλησμένης,
καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ὡς χεῖρς τῆς πυρρηνόμενης,
καὶ ῥύσαι με ὡς τὸ φῶς μου.

ΚΕΦ. Ε.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς
ἐπαύσατο παροδύχουμένη, ἐξεδύσατο
τὴν ἱμάτιον τῆς θροῦνης, καὶ ὤρει-
βάλετο πλὴν δόξαν αὐτῆς. καὶ γενήθησα ὅτι
φοβῆς, ὅτι ἐκλεισμένη τὸν πάντοτε ἐπόπλεον θρόνον
καὶ σκῆπτρον, πῦρ ἔλαβεν πᾶς δὺο ἄβρας, καὶ τῇ
μεν μῶ, ἐπὶ τῷ ὡς πυρρηνόμενης, ἡ δὲ ἐτίρα
ἐπικαλούμεν κομφίζουσα πλὴν εἰδουσι αὐτῆς. καὶ
αὐτὴ ἐρυθειώσα ἀκμὴν ἑλλας αὐτῆς. καὶ τὸ
παρῶν αὐτῆς ἰλαρὸν, ὡς παροφίλεις. ἡ δὲ
καρδία αὐτῆς ἀπεπνεύμασεν ἀπὸ τῆς φόβου. καὶ
εἰσελθούσα πᾶσαι τὰς θύρας, ἔστη ἐνώπιον τῆς
βασιλείας. καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ὅτι τῆς θρόνου
τῆς βασιλείας αὐτῆς, καὶ πλὴν τῆς ὅτι
φοβῆς αὐτῆς οὐδὲν ἔχει, ὅλος ἀπὸ χρυσοῦ καὶ
λίθων πολυτελεῶν, καὶ ἡν ὁ φερόμενος σφόδρα. καὶ
ἦσαν τὰ παρῶν αὐτῆς πεπνευμένη δόξα, ὡς
ἀκμὴν θυμῶ. καὶ ἔπειτα ἡ βασιλεία, καὶ μελέ-
βαλεν τὸ χρῶμα αὐτῆς ὡς ἐκλύσθαι, καὶ ἐπέ-
κυψεν ὅτι τῆς κεφαλῆς τῆς ἄβρας τῆς παρ-
προδύχου αὐτῆς, καὶ μετέβαλεν ὁ Θεὸς τὸ
πνεῦμα τῆς βασιλείας εἰς παρῶν, καὶ ἀγα-
πίας ἀνεπένθη ἀπὸ τῆς θρόνου αὐτῆς, καὶ ἀπέ-
λαβεν αὐτὴν ὅτι πᾶς ἀγκάλας αὐτῆς μέχρις ὅ
κατέστη. καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν λόγους εἰρηνοῦς,
καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ὅτι Ἐσθῆρ; ἐγὼ ὁ ἀδελ-
φός σου, θάρσος ἔμην ἀπαθάνης· ὅτι κοινὸν τὸ
πρόσταγμα ἡμῶν ἐστὶν ἀποστέλλει. 2 Καὶ ἄρας τὴν
χρυσὴν ῥάβδον, ἐπέθηκεν ὅτι τὸν πᾶν αὐ-
τῆς, καὶ ἠπαύσατο πλὴν Ἐσθῆρ, καὶ εἶπεν λα-
λοῦν μου, καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰδὼν σὺ Κύριε ὡς
ἀγγέλον ἦν, καὶ ἐπαρῆχθαι ἡ καρδία μου ἀπὸ
ἔκτου τῆς δόξης σου, ὅτι θαυμαστὸς εἶ κύριε, καὶ
τὸ παρῶν σου χάριτον μετόν. ὡς δὲ τῷ δια-
λέγεσθαι αὐτὴν, ἔπειτα ἀπὸ ἐκλύσεως αὐτῆς.
Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπαρῆκεν, καὶ πᾶσα ἡ θρα-
πέα αὐτῆς παρῆκεν αὐτῇ. 3 Καὶ εἶπεν
αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· τί γέλεις Ἐσθῆρ; καὶ τί σου
ἐστὶν τὸ ἀξίωμα; ἕως τῆς ἡμέρας τῆς βασιλείας
μου, καὶ ἔσται σοι. 4 Εἶπεν δὲ Ἐσθῆρ· ἡμέρα
μοι σήμερον ὅτι σήμερον εἶναι· εἰ οὖν δοῦν τῷ βα-
σιλῇ, ἐλθέτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν εἰς πλὴν
δοχίον, ἡν ποιῶ σήμερον. 5 Καὶ εἶπεν ὁ

βασιλεὺς· ἀποστέλλει Ἀμάν, ποιῶν τὸν λό-
γον Ἐσθῆρ. Καὶ ἀφῆκεν τὸ ἀμφοτέρω ὅτι πλὴν
δοχίον, ἡν εἶπεν Ἐσθῆρ. 6 Καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς πρὸς Ἐσθῆρ· ὡς πῶς ποῦ; τῷ οἶνον
τί ὅτι Ἐσθῆρ ἡ βασιλεία; καὶ ἔσται σοι ὅσα
ἀξίους. 7 Καὶ εἶπεν Ἐσθῆρ· τὸ αἶτημά μου,
καὶ τὸ ἀξίωμα μου. 8 εἰ εἴδω χάριν ἐναντίον
τῷ βασιλεῖ, ἐλθέτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν
ἐπὶ πλὴν αὐρίον· εἰς πλὴν δοχίον, ἡν ποιῶ
αὐτοῖς, καὶ αὐροὶ γὰρ ποιῶν τὰ αὐτά. 9 Καὶ
ἐκλήθει Ἀμάν ἀπὸ τῷ βασιλεῖ· παρῆκεν
εὐφραίνου. ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Μαρδοχαῖον τὸν
Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ, ἐδυμῶν Ἀμάν σφόδρα.
10 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐκάλει τὴν
φίλιν, καὶ Σωσάννην πλὴν ἡν αὐτῆς, 11 καὶ
ἐπείκει αὐτοῖς τὸν πλὴν αὐτῆς, καὶ πλὴν
δόξαν ἡν ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν αὐτῇ, καὶ ὡς
ἐποίησεν αὐτὸν παρῶν ἡν αὐτῆς τῆς βασιλείας.
12 Καὶ εἶπεν Ἀμάν· ἐκλήθει Ἐσθῆρ ἡ βασι-
λεία μου, τῷ βασιλεῖ ὅτι εἰς πλὴν δοχίον, ἀλλ'
ἡ ἐμὴ, καὶ εἰς πλὴν αὐρίον κληθῆναι. 13 Καὶ
ἐπείκει μοι ὡς ἀρεσκῆς, ὅτι ἰδεῖν Μαρδοχαῖον
τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ. 14 Καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτὸν Σωσάννη ἡ γυνὴ αὐτῆς, καὶ οἱ φίλοι· κο-
πήτω σὺ ξύλον πηχὺν πενήκοντα, ὅφρα σὺ
εἴποι τῷ βασιλῇ, καὶ κρεμάσῃ Μαρδοχαῖος
ὅτι τῷ ξύλῳ σὺ δὲ ἐπέλεξαι εἰς πλὴν δοχίον
σὺν τῷ βασιλῇ, καὶ εὐφραίνου. Καὶ ἦσαν τὸ
ῥῆμα τῷ Ἀμάν, καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον.

ΚΕΦ. 5.

Ο Δὲ Κύριος ἀπέστειλε τὸν ὑπὸ τῷ
βασιλεῖ πλὴν ἡν αὐτῆς. καὶ
εἶπεν τῷ Ἀμάν αὐτῇ εἰσφέρειν ῥάμ-
ματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγκάσει αὐτῇ
εἰς τὰ ῥάμματα τὰ ῥαφέντα πρὸς
Μαρδοχαῖον, ὡς ἀπῆκεν τῷ βασιλῇ πρὸς
τῇ δὺο ἐνδοχίον τῷ βασιλεῖ ὡς τῷ φυλάσσει
αὐτοῖς, καὶ ζῆτον ὡς τῷ ὅτι ἐκάλει αὐτοῖς πᾶς
χεῖρας Ἀρταξέρξη. 3 Εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς
πρὸς δόξαν ἡ χάριν ἐποίησεν τῷ Μαρδοχαῖῳ;
καὶ εἶπον τὰ παιδεία τῷ βασιλῇ οἱ ὡς τῆς ἀφ-
κοίας ὡς ἐποίησεν αὐτῇ ὅτι. 4 εἰ δὲ τῷ
παιδεία τῷ βασιλῇ πρὸς τῆς ἐνδοχίας Μαρ-
δοχαῖου, ἰδεῖ Ἀμάν ὡς τῇ αὐλῇ. εἶπεν δὲ ὁ
βασιλεὺς· πῶς εἰ τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμάν εἰσῆλ-
θει εἰπὼν τῷ βασιλῇ, κρεμάσαι τὸν Μαρδο-
χαῖον ὅτι τῷ ξύλῳ, ὃ ἠτοιμάσθη. 5 Καὶ εἶ-
πον οἱ ὡς τῆς ἀφκοίας τῷ βασιλεῖ· ἰδοὺ
Ἀμάν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
καλέσαι

ἐπείκειτο

ἐπείκειτο

ἐκλήθει

ἐπείκειτο

καλέσαι

χαλέσατε αὐτόν. 6 Εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ᾧ Ἀμάν· τί ποιήσῃς τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπεν δὲ ὁ αὐτῷ Ἀμάν· τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ; 7 Εἶπεν τῷ βασιλεῖ δὲ αὖτις τὸν βασιλέα· ἀνθρώπων ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι, 8 ἐντολίσαντες οἱ πῦδες τῷ βασιλεῖ σολίω βυσσίνῳ ἡ δὲ βασιλεὺς παρὰ Βαβυλῶνα, καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει, 9 καὶ δότω ἐπὶ τῶν φίλων τῷ βασιλεῖ τῶν ἐνδοξῶν, καὶ σολισάτω τὸν ἀνθρώπον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ, καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυσσάτω αὐτῷ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, λέγων· οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει. 10 Εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν·

χαλῶς ἐλάλησας· οὕτως ποιήσῃς τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰσθαίῳ, τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ, ὃν εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ μὴ παροργίσῃς σὺ λόγους ὃν ἐλάλησας. 11 Ἐλαβεν δὲ Ἀμάν τὴν σολίαν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐσολισεν τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀναβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ διήλθεν αὐτῷ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, καὶ ἐκήρυσεν λέγων· οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι. 12 Ἐπέστρεψεν δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν. Ἀμάν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυγρὸν καὶ κεφαλῆς. 13 Καὶ διηγήσατο Ἀμάν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Σωσάνῃ τῇ γυναίκεϊ αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις. καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι, καὶ ἡ γυναῖς· εἰ ὅκ γένους Ἰσθαίων Μαρδοχαῖος, ἥρξαι ὑπερβῶσαι σὺν ὅπλοις αὐτοῦ, πεσὼν πεσῇ, ἢ μὴ διώκῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὅτι ὁ θεὸς ὁ ζῶν μετ' αὐτοῦ. 14 Ἐπὶ αὐτῶν λαλόντων, παροξύνοντα οἱ εὐνοχοὶ, ἐπαπειλόντες τὸν Ἀμάν ὅτι τὸν πότον ὃν ἡτοίμασεν Ἐσθήρ.

Κ Ε Φ. Ζ΄.

1 **Ε**ισήλθεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν, συμπιῶν τῇ βασιλίᾳ. 2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ τῇ δούτρᾳ ἡμέρα σὺ τῷ πότῳ· τί ὅστις Ἐσθήρ ἡ βασίλισσα; καὶ τί τὸ αἴτημά σου; καὶ τί τὸ ἀξίωμα σου; καὶ ἔσται σοι ἕως τῆς ἡμέρας τῆς βασιλείας μου. 3 Καὶ ἀποκριθεῖσα, εἶπεν· εἰ εὖρον χάριν σὺν ὅπλοις τῷ βασιλεῖ, δοθήτω ἡ ψυχὴ τῷ αἰτήματί μου, καὶ ὁ λαός μου τῷ ἀξιώματί μου. 4 Ἐπεφάνη δὲ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἀσπαγνύω, καὶ δακρύω, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμεῖς εἰς πῦδας καὶ πῦδες, καὶ παρήκουσα· ἢ ᾧ ἄξιός ἐστις ἀφ' ὧν τῆς αὐλῆς τῷ βασιλεῖ. 5 Εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν, ὅς τις ἐπὶ λησται πεινῶσα τὸ πρᾶγμα τῆτο; 6 Εἶ-

πεν δὲ Ἐσθήρ· ἀνθρώπος ἐχθρὸς Ἀμάν ὁ ποιη-
εὖς ἐστίν. Ἀμάν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τῆς βασι-
λείας καὶ τῆς βασιλείας.

7 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξορέσθη ὅκ τῷ συμποσίου εἰς τὸν κήπον· ὁ δὲ Ἀμάν παρητήτο τὴν βασίλισσαν· ἔωρα ᾧ αὐ-
τοῖς ὅκ χακοῖς ὄντα. 8 Ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βα-
σιλεὺς ἀπὸ τῆς κήπου. Ἀμάν δὲ ἐπιτεπλάκει

[καὶ ἔπεισεν] ὅτι τὴν κλίνην, ἀξίῳ αὐτῷ·
εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς· ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα ἐκ-
διδῶν ὅκ τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμάν δὲ ἀκέσας, διε-
πράπη τῷ πρῶτῳ. 9 Εἶπεν δὲ Βυθαθάν

εἰς τῷ εὐνοῦχῳ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ καὶ τὸ τῷ βασιλεῖ
ξύλον ὃ ἡτοίμασεν Ἀμάν Μαρδοχαίῳ τῷ λα-
λήσαντι πρὸς τῷ βασιλεῖ, καὶ ὥρῳα ἐν τοῖς
Ἀμάν πηχῶν πεντήκοντα. εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς·
στυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐκρεμάσθη Ἀ-
μάν ὅτι τῷ ξύλῳ ὃ ἡτοίμασεν Μαρδοχαίῳ καὶ
τότε ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τῷ θυμῷ.

Κ Ε Φ. Η΄.

1 **Κ**ΑΙ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρ-
ταξέρξης ἐδωρήσατο Ἐσθήρ ὅσα ὑπῆρ-
χεν Ἀμάν τῷ ἀφ' ὧν, καὶ Μαρ-
δοχαῖος δὲ παρεκλήθη ὑπὸ τῷ βασιλεῖ.

ὑπεδέειξεν γὰρ Ἐσθήρ, ὅτι ἐνοικεῖται αὐτῇ. 2 Ἐλαβεν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν
ἀφείλατο τῷ Ἀμάν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδο-
χαίῳ, καὶ κατέστησεν Ἐσθήρ Μαρδοχαῖον ὅτι
πάντων τῷ Ἀμάν. 3 Καὶ παροξύνοντα ἐλά-
λησεν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ παροξύνοντα πρὸς
τὸν πόδα αὐτοῦ, καὶ ἡξίου ἀφελῆναι τὴν Ἀμάν
κακίαν, καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς Ἰσθαίοις. 4 Καὶ
ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ τὴν ῥάβδον τὴν
χρυσίαν. 5 Ἐξήγαγεν δὲ Ἐσθήρ παροξύνοντα τῷ
βασιλεῖ. 6 Καὶ εἶπεν Ἐσθήρ· εἰ δοκᾷ σοι, καὶ
εὖρον χάριν σὺν ὅπλοις σου, πεμφθήτω ἀπὸ τῆς
πρᾶξις τῆς βασιλείας σου. πῶς ᾧ διωθήσεται ἐπὶ τῇ
τῷ χάρισσιν τῷ λαῷ μου, καὶ πῶς διωθήσεται
στυρῆσαι ὅκ τῇ ἀπώλειᾳ τῆς πατρίδος μου; 7 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἐσθήρ· ὅκ τῇ βασι-
λίᾳ, καὶ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰσθαίῳ· εἰ πάντα τὰ
παροξύνοντα Ἀμάν ἐχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν
ἐκρεμάσας ὅτι τῷ ξύλῳ, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπὶ
νείκεν τοῖς Ἰσθαίοις, τί ἐπ' ἐπιζητεῖς; 8 Γρά-
φει καὶ ὑμεῖς ἐκ τῆς ὀνόματός μου, ὡς δοκᾷ ὑμῖν,
καὶ σφραγίσαι τῷ δακτυλίῳ μου· ὅσα γὰρ
παροξύνοντα τῷ βασιλεῖ ὅτι τῷ ξύλῳ, καὶ σφρα-
γισθῇ τῷ δακτυλίῳ μου, ὅκ ἐπὶ αὐτοῖς ἀνιένται.

9 Ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς οὗ τῷ ὄντι
 τῷ μὲν, ὅς ἐστι Νισαί, τῇ τε καὶ εἰσὶν τῷ
 αὐτῷ μὲν, καὶ ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσα οὐ-
 τεύλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἀρχαῖς τῶν σα-
 τραπῶν, ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς Αἰθιοπίας,
 ἑκατὸν εἰκοσι καὶ ἐπὶ σατραπείαις καὶ χώραις
 καὶ χώραις, καὶ τὴν αὐτὴν λέξιν. 10 Καὶ
 ἐγράφη ἀπὸ τῆς βασιλείας, καὶ ἐσφραγίσθη τῷ
 δακτυλίῳ αὐτοῦ· καὶ ἐξαπέστειλεν τὰ γραμ-
 ματὰ ἀπὸ Βαβυλῶνος, ὡς ἐπιτάξει αὐτοῖς
 χρῆσασθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ πόλει,
 βοηθῶναι τε αὐτοῖς, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀποστόλοις
 αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένοις αὐτῶν, ὡς βούλοισιν,
 12 οἱ ἡμέτεροι μὲν οὐκ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρ-
 ταξέρξης, τῇ τρικαίδεκάτῃ τῷ δωδεκάτῳ μὲν,
 ὅς ἐστι Ἀδάρ. 13 Ὡς ἐστὶν ἀντίγραφον τῆς
 ἐπιστολῆς τῆς ὑπογεγραμμένης· Βασιλεὺς μέ-
 γας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς
 Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσι καὶ ἐπὶ σατραπείαις
 χωρῶν ἀρχοῦσι, καὶ σατραπείαις τοῖς τὰ ἡμέτερα
 φρονέουσιν, χαίρειν. Πολλοὶ τῇ πλείῃ τῶν εὐε-
 ργεσιῶν χρηστότητι πυκνότεροι τιμωμένοι, μὴ-
 ζον ἐφρόνησαν, καὶ ὁ μόνος τῶν ὑποτασσάμενός
 ἡμῖν ζητῶσι κακοποιεῖν, τὸν τε κόρον ὃ δυνά-
 μισι φέρειν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ἐπιχει-
 ρῶσιν μηχανᾶσθαι· καὶ [καὶ] τὴν εὐχαρίστησιν
 ὁ μόνος ἐκ τῆς ἀνθρώπων ἀναμενέωντες, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγάνων κόμπαις ἐπαρθένης,
 τῷ τὰ πάντα κατωπιδύοντος αἰεὶ θεοῦ μυστοπό-
 νητος ἀγαλαμβάνοντι ὁφθαλμοῦ δίκην. Πολ-
 λάκις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐκ ἔξουσας τετα-
 μεταγῆσθαι γυναικῶν τῶν πρεσβυτέρων χειρίζειν φίλων τὰ τῶν
 μὲν τῶν γυναικῶν, ὡς ἀμυνθῆναι μεταπίπτειν αἰμάτων ἀδελφῶν
 καὶ ἀδελφῶν τῶν κατὰ τὴν πόλιν συμφορᾶς ἀνιέμενοις, τῷ
 ἀληθείας πα- τῆς κακοποιίας φθόρῃ ὡς ἀπολογισμῶν παραλογισμῶν
 ραδιόσάμενος τὴν τῆς ἐπιταγῆς ἀκέραιον ἐγνωμοσύνην.
 ἐγνωμοσύνην Σκοπεῖν δὲ ἔξεστιν, ὃ τοσούτοις ἐκ τῆς παλαμο-
 πύργου ὡς πρὸς ἀνάμνησιν ἱστορίῳ, ὅσα ἐστὶν ὡς
 πόδας ὑμᾶς ὁκνητοῦνται, ἀνοσίως συντελε-
 ἀξιοδυναστευ- σμένη τῇ τῶν ἀναξίων δυναστεύοντων λομότητι, καὶ
 ὄντων ὡς οὐκ εἰς τὰ μὲν τῶν, εἰς τὸ τὴν βα-
 σιλείαν ἀτάραχοι τοῖς πᾶσι ἀνθρώποις μετ' εἰ-
 ρήνης πρὸς ἑαυτοὺς, ὃ χράμενοι ταῖς μεταβολαῖς,
 τὰ δὲ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐρχόμενα ἀφαιρούντες
 αἰεὶ μὲν ἐπιτεκνέρας ἀπαντήσαντες. Ὡς γὰρ Ἀμαὶν
 Ἀμαδῶν Μακεδῶν ταῖς ἀληθείαις ἀλλοτρίῳ
 τῷ τῶν Περσῶν αἵματος, καὶ πολὺ διεστρωμένος τῆς
 ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιτεκνέρας ἡμῖν, ἐπιχει-
 ρῶν ἔχοντες ὡς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ὅτι ὅ-
 ὡς οὕτοις, ὡς ἀναγνώσκονται ἡμῶν πατέρα, καὶ

σευσιμῶν ὑπὸ πάντων, τὸ δὲ πρὸς τῷ ὄντι
 βασιλικῶν θεῶν ὡς οὐκ ἀφαιρῶν ὡς μὲν
 οὐκ εἰς τὴν ὑποταγήν, ἐπιτεκνέρας τῆς ἐπιτεκνέρας
 ἀρχῆς ἡμᾶς φέρειν, καὶ τῷ πνεύματι, τὸν τε
 ἡμέτερον σωτήρα, καὶ διαπαντός εὐεργέτην Μαρ-
 δοχαῖον, καὶ τὴν ἀμειψίαν τῆς βασιλείας κοι-
 νῶν ἑαυτῶν οὐκ παντὶ τῷ ὄντι ἔθνη, ὡς
 λυπλόχοις μεθόδοις ὡς ἀπολογισμοῖς ἀντισημῶν
 εἰς ἀπάλαμιν· ἀπὸ γὰρ τῆς τῶν ὄντων ὡς
 λαβεῖν ἡμᾶς ἐρήμους, τὴν τε Περσῶν ἐπιτεκ-
 νῶν εἰς τῆς Μακεδῶν μετὰ ἑαυτοῦ. ἡμεῖς δὲ
 τῆς ὑπὸ τῷ περσικῷ ὡς ἀπολογισμοῖς
 εἰς ἀφαιρῶν Ἰουδαίους, εὐεργέτην κακοποιῶν
 ὡς ὄντι, διχαστοῖς δὲ πολιτικοῖς νό-
 μοις, ὄντι δὲ ὑπὸς ὑμῶν μεγίστου ζήτου θεοῦ,
 τῷ κατενυμένῳ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ὄντι
 ἡμῶν τὴν βασιλείαν οὐκ ἐν τῇ καλλίστῃ ἀφαιρῶν.
 καλῶς οὖν ποιεῖτε μὴ ὡς ἀπολογισμοῖς τοῖς ὑπὸ
 Ἀμαὶν Ἀμαδῶν ἀποσταλῆναι γραμματῶν. ἀπὸ
 αὐτῶν τῶν ἐκτελεσάμενων ὡς ταῖς Σέσι
 πύλαις ἐστυρῶν οὐκ ἐν τῇ παροικίᾳ, τὴν καὶ
 ἀξίαν τῶν τὰ πάντα ἐπιτεκνέρας θεοῦ ἀφαι-
 ρῶν ἀποδοῦναι αὐτῷ κρίσιν. τὸ δὲ ἀντίγραφον
 τῆς ἐπιστολῆς τῆς ὁκνητοῦς ἐν παντὶ τόπῳ
 μετὰ παρρησίας, ὡς τῶν Ἰουδαίων χρῆσθαι τοῖς
 ἑαυτῶν νόμοις, καὶ συνεπιτεκνέρας αὐτοῖς, ὡς
 οὐκ ἐν τῇ ἀφαιρῶν ἐπιτεκνέρας αὐτοῖς, ἀμυν-
 ται τῇ τρικαίδεκάτῃ τῷ δωδεκάτῳ μὲν
 Ἀδάρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. πᾶσι γὰρ ὃ ἐπὶ πάντα
 δυναστεύων θεὸς ἀντ' ὁλεθρίας τῆς ὁκνητοῦ γέ-
 νοις, ἐποίησεν αὐτοῖς εὐεργεσίαν. καὶ ὑμεῖς ἐν
 οὐκ ταῖς ἐπιτεκνέρας ὑμῶν ὄντι, ἐπιτεκνέρας ἡμέτεροι
 μὲν πάσης εὐχαρίας ἀγαπᾶτε, ὡς καὶ νῦν καὶ μὲν
 τῶν σωτηρίας μὲν ὑμῶν, καὶ τῶν ἐγνωμοσύνην
 τοῖς Περσῶν, τῶν δὲ ὑμῖν ἐπιτεκνέρας μνη-
 μόσυνοι τῆς ἀπάλαμιν. πᾶσι δὲ πόλιν ἢ χώρα
 τὸ οὐκ ὄντι, ὡς καὶ τῶν μὴ ποιεῖτε, ὡς
 καὶ πρὸς κατὰ ἀναλογία μετ' ὄντι. ὁ μόνος
 ἀνθρώποις ἀβάτος, ἀλλὰ καὶ θείους καὶ πετα-
 νοῖς εἰς τὸν ἀπᾶντα χρόνον ἀφαιρῶν κατὰ ἀναλογία.
 τὰ δὲ ἀντίγραφα ✕ πρὸς κατὰ ἀναλογία ὁφθαλ-
 μοποιῶν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐτοίμοις δὲ ὄντι
 πάντας τῶν Ἰουδαίων εἰς τῶν τὴν ἡμέραν,
 πολυμήτοις αὐτῶν τῶν ὑποτασσάμενους.

Κ Ε Φ. Θ.

14 Οἱ μὲν οὖν ἰππεῖς ἐκλήθησαν ἀφαιρῶντες
 τὰ ὑπὸ τῆς βασιλείας λεγόμενα ἐπι-
 τεκνέρας· ἐκτεκνέρας δὲ τὸ ἔκτεμα καὶ
 οἱ Σέσι. 15 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐκλήθη
 ἐν.

ἐπιδιομήδους τὴν βασιλικὴν πόλιν, καὶ σέφον
 ἔχει χρυσοῦν, καὶ ἀφ' ὧν βύσσινον πορφύρεον
 ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σύροις ἐχάρησαν, 16 ὅτι τοῖς
 Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη, 17 καὶ
 πόλιν καὶ χώραν, ὃ ἐὰν ἐξετέθῃ τὸ ἔκλημα χαρᾶς
 καὶ εὐφροσύνης τοῖς Ἰουδαίοις, κώδων καὶ εὐφρο-
 σύνη καὶ πολλοὶ τῶν Ἰδίων ἐδεσπόμηντο, καὶ
 Ἰουδαῖον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. 1 Εὐ γὰρ
 τῷ δαδιδάτῳ μὴ τῇ τρισηκονταετῇ τῷ μη-
 νὸς, ὃς ἔστιν Ἀδάρ, παρίτω τὰ γράμματα τὰ
 γραφέντα ὑπὸ τῆς βασιλείας. 2 ἐν αὐτῇ τῇ
 ἡμέρᾳ ἀπέλυντο οἱ ἀπικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις.
 ὧδε γὰρ ἀντίστη, φοβέμενος αὐτοὺς. 3 Οἱ γὰρ
 ἄρχοντες τῶν σατραπῶν, καὶ οἱ τύραννοι, καὶ
 οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς, ἐτίμων τὰς Ἰουδαίας.
 ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου οἰκέτο αὐτοῖς. 4 Προσέπεσον γὰρ τὸ πρῶτον τῷ βασιλεῖ
 ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ. 6 Καὶ ἐν
 Σύροις τῇ πόλει ἀπέκλειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνδρας
 πεντακοσίους, 7 τὸν τε Φαρσαίην καὶ Δελ-
 φῶν, καὶ Φασαί, 8 καὶ Βαρδαχά, καὶ Βαρέλ,
 καὶ Σαρβαχά, 9 καὶ Μαμμασιμνά, καὶ Ρου-
 φαῖον, καὶ Ἀροῦν, καὶ Ζαβδαχά, 10 τῆς
 δέχα ὑφ' Ἀμάν Ἀμναδαῦ τῷ Βαχάβ τῷ ἐχθρῷ
 τῶν Ἰουδαίων ἀπέκλειναν, καὶ διήρπασαν ἐν αὐτῇ
 τῇ ἡμέρᾳ. ἐπεδόθη ἀριθμὸς τῶν βασιλῆς τῶν σπο-
 λωτόων ἐν Σύροις. 12 Εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς
 Ἐσθῆρ ἀπάλειαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σύροις τῇ
 πόλει ἀνδρας πεντακοσίους, ἐν δὲ τῇ πεντακλίῳ
 πῶς οἷε κέχρηται; καὶ τί ἀξίους ἔπ, καὶ ἔσται
 σοι; 13 Καὶ εἶπεν Ἐσθῆρ τῷ βασιλεῖ. Δο-
 θήτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὐ-
 ριον, ὥς τῆς δέχα ὑφ' Ἀμάν κρεμάσαι. 14 Καὶ
 ἐπέπεσον ὡς γενέσθαι, καὶ ἐξέστηκεν τοῖς Ἰουδαίοις
 τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν ὑφ' Ἀμάν κρε-
 μάσαι. 15 Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν
 Σύροις τῇ πεντακλίῳ τῷ Ἀδάρ, καὶ
 ἀπέκλειναν ἀνδρας πεντακοσίους, καὶ οὐδὲν διήρ-
 πασαν. 16 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν
 τῇ βασιλείᾳ συναχθέντες ἑαυτοῖς ἐδοήθησαν, καὶ
 ἀνεπαύσαντο σὺν τῶν πολέμων ἀπάλειαν γὰρ
 αὐτῶν μωρεὶς πεντακλίῳ τῇ τρισηκονταετῇ
 τῷ Ἀδάρ, καὶ τῇ πεντακλίῳ τῷ αὐτῷ
 μηνὸς, καὶ ὧδε διήρπασαν. 17 Καὶ ἀνεπαύ-
 σαντο τῇ πεντακλίῳ τῷ αὐτοῦ μηνὸς,
 καὶ ἦσαν αὐτῶν ἡμέρας ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς
 καὶ εὐφροσύνης. 18 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σύροις
 τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ πεντακλίῳ
 τῇ, καὶ ἀνεπαύσαντο. ἦσαν δὲ καὶ τὴν πεντακ-
 κλίῳ μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. 19 Διὰ
 γὰρ τῆτο οἱ Ἰουδαῖοι διασπαρμένοι ἐν τῇ χώρᾳ
 τῇ ἐξῶ, ἄγουσιν καὶ τὴν πεντακλίῳ
 τῷ Ἀδάρ ἡμέρας ἀγαθῇ μετὰ εὐφροσύνης, σπο-
 γέλλοντες μερίδας ἑκάστη τῇ πλησίον. οἱ δὲ τοῖς
 καὶ οἱ κύνες ἐν τοῖς μητροπόλεσιν καὶ τὴν πεν-
 τακλίῳ τῷ Ἀδάρ ἡμέρας εὐφροσύνης ἀγα-
 θῶν ἄγουσιν, ἔξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς πλη-
 σίον. 20 Ἐγραψεν δὲ Μαρδοχαῖος τῆς λό-
 γους τούτης εἰς βιβλίον, καὶ ἀπέστειλεν τοῖς Ἰου-
 δαίοις, οἱ ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξε βασιλείᾳ τοῖς
 ἐξῶ καὶ τοῖς μακρῶν, 21 σῆσαι τὰς ἡμέρας
 τῶν ἀγαθῶν, ἄγειν τὴν πεντακλίῳ
 τῇ καὶ τὴν πεντακλίῳ τῇ Ἀδάρ. 22 Ἐν
 ταῖς ἡμέραις αἷς ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι σὺν
 τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ τὸν μῆνα, ἐν ᾧ ἔστη
 αὐτοῖς, σὺν ὁδυνῇ εἰς χαρᾶν, καὶ σὺν πέν-
 θος εἰς ἀγαθῶν ἡμέρας, ἄγειν αὐτὰς ἡμέρας
 γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἔξαποστέλλοντες μερίδας
 τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς. 23 Καὶ προσε-
 δέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔγραψεν αὐτοῖς Μαρ-
 δοχαῖος. 24 Ὅπως Ἀμάν Ἀμναδαῦ ὁ Μα-
 κεδὼν ἐπολέμη τῆς Ἰουδαίας, καὶ ὡς ἔθετο ψή-
 φισμα καὶ κλήρον σπολέσαι αὐτοὺς, 25 καὶ
 ὡς εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα λέγων κρεμά-
 σαι τὸν Μαρδοχαῖον. ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάσαι
 τοῖς Ἰουδαίοις κακὰ, ἐπ' αὐτὸν ἐγένετο, καὶ ἐκρε-
 μάσθη αὐτός, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ὅτι τῶν
 ξύλων. 26 Διὰ τῆτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέρας
 αὐτῶν Φεργαὶ ἀφ' ὧν κλήρης, ὅτι καλοῦται
 τῇ ἀφ' ὧν αὐτῶν Φεργαί, ἀφ' ὧν λό-
 γος τῆς ἐπιτολῆς τῆς αὐτῆς, καὶ ὅσα πεπόνθασιν
 ἀφ' αὐτῶν, καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο, 27 καὶ
 ἔστησαν. καὶ ὡς προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυ-
 τοῖς, καὶ ὅτι τῷ σπέρματι αὐτῶν, καὶ ὅτι τοῖς
 πεντακλίῳ ἐφ' ἑαυτῶν, ὧδε μὴν ἄλλως χρή-
 σονται. αἱ δὲ ἡμέρας αὐτῶν μνημόσυνοι ἐπιτε-
 λῶνται καὶ γενεὰν καὶ γενεὰν, καὶ πατριὰν, καὶ
 πόλιν, καὶ χώραν. 28 Αἱ δὲ ἡμέρας αὐτῶν
 τῶν Φεργαί, ἀχθίσονται τὸν ἅπαντα χρόνον, τῇ
 καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ὃ μὴ ἐκλείπῃ ἐκ τῶν
 γενεῶν. 29 Καὶ ἔγραψεν Ἐσθῆρ ἡ βασίλισσα
 θυγάτηρ Ἀμναδαῦ, καὶ Μαρδοχαῖον ὁ Ἰου-
 δαῖος, ὅσα ἐποίησαν, τὸ πρῶτον τῆς ἐπι-
 τολῆς τῶν Φεργαί. 30 Καὶ Μαρδοχαῖος καὶ
 Ἐσθῆρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν,
 καὶ τότε σῆσαιτες κατὰ τῆς ὑγείας αὐτῶν καὶ
 τὴν βουλήν αὐτῶν. 31 Καὶ Ἐσθῆρ λόγῳ
 ἔστησε εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.

Κ Ε Φ. Ι.

γάρ τ' **Ε**ΓΡΑΦΕΝ ὁ βασιλεὺς πάλιν ἐπὶ πλὴν
βασιλείᾳ τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ πλὴν ἰσχυρὸν αὐτῷ καὶ ἀνδραγαθίαν, πλὴν τὰ τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼ γράψαι ἐν τῇ βιβλίῳ βασιλείᾳ Περσῶν, καὶ Μήδων, εἰς μεμύσθητον. 3 Ὁ γάρ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλεῖα Ἀρταξέρξην, καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ διδοῦσά μοις ὑπὸ τῇ Ἰσθαίᾳ καὶ φιλούμενος, ἀγαπᾶ πλὴν ἀγαθῶν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Μαρδοχαῖος· ὁ Θεὸς τῷ Ἰσὲ ἐγένετο σωτὴρ ἐν μέσθῳ τοῦ θανάτου, οὐδὲ τῷ ἐκνηνίσῃ εἶδον ὡς πᾶν λόγον τύπων. οὐδὲ γὰρ ᾤρηται ἀπ' αὐτῶν λόγος, ἡ μικρὰ πηλὴ ἐγένετο ποταμός, καὶ ἡ ὥς, καὶ ἡ λίθος, καὶ ἡ ὕδωρ πολὺ. Ἐσθέρ' ἐστὶν ὁ ποταμός, ἡ δὲ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐποίησεν βασιλεύσαν· οἱ δὲ δύο δράκοντες, ἐγὼ εἶμι καὶ Ἀμάν· τὰ δὲ ἔθνη τὰ συναχθέντα σπολεῖσθαι τὸ ὄνομα τῷ Ἰσθαίᾳ. τὸ δὲ ἔθνος τὸ

ἐμὸν, ὅπως ἐστὶν ὁ Ἰσραήλ, οἱ βοήσαντες ὡς τοὶ Ἰσραήλ, καὶ σωθέντες καὶ ἰσχυροὶ ἐν τῇ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἐρύσας ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν τελευτῶν καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ ὁ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι. 4 καὶ τὸ πρῶτον κληρὸς δύο, ὅνα τῷ λαῷ τῷ Θεῷ, καὶ ἕνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἦλθον οἱ δύο κληροὶ εἰς ἕνα καὶ καίεν, καὶ εἰς ἡμέρας κείσιν, ὅνα πᾶσι τῷ Θεῷ καὶ πᾶσι ἔθνεσι· καὶ ἐμήθη ὁ Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἐδικαίωσεν πλὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὐταί, οἱ μὲν Ἀδάρ τῇ πεντηκαιδέκατῃ, καὶ τῇ πεντηκαιδέκατῃ τῷ αὐτῷ μηνὸς, μετ' συναγωγῆς καὶ χαρῆς καὶ εὐφροσύνης ὡς πᾶσι τῷ Θεῷ, καὶ τῇ γυναικὶ εἰς τὸν αἰῶνα ὡς τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ. 5 ἔτις πατέρου βασιλεύοντος Πτολεμαῖος καὶ Κλεοπάτρας, εἰσπείσας Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς καὶ Ἀδύτης, καὶ Πτολεμαῖος υἱὸς αὐτοῦ, πλὴν ἀποκεκμηνητὴ ἐπιστολὴν τῷ Θεῷ, ἡ δὲ ἔφασκεν εἶναι καὶ ἡρμπακλέαν Λυσίμαχον Πτολεμαίου, τὸν οὖν Ἰερουσαλήμ.

κληροὶ

Φεστυῶνα

Τ Ω Β Ι Τ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

Ναυή
Γαμαήλ

ΙΒΑΟΣ λόγων
Τωβίτ, τῷ Τω-
βίηλ, τῷ Ἀνανίηλ,
τῷ Ἀδμήλ, τῷ Γα-
βωήλ, ἐκ τῷ σπέρ-
ματος Ἀσὴλ, ἐκ
τῆς φυλῆς Νε-
φθαλείμ, 2 ὃς

ἠχμαλωτίσθη ἐν ἡμέραις Ἐνεμεσάρου τῷ βα-
σιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ θύρας, ἡ ὅτιν ἐκ δεξιῶν
κυνέως τῆς Νεφθαλείμ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑψώ-
σαν Ἀσὴρ. Ἐγὼ Τωβίτ ὁδοὺς ἀληθείας ἐπορεύο-
μην καὶ δικαιοσύνης πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
μου. 3 Καὶ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησα τοῖς
ἀδελφοῖς μου, καὶ τῷ ἔθνει μου, τοῖς συμπορευο-
μένοις μετ' ἐμοῦ εἰς χώραν Ἀσσυρίων εἰς Νινευή.
4 Καὶ ὅτε ἦμην ἐν τῇ χώρᾳ μου ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ,
νωτέρω μου ὄντος, πάντα φυλὴ τῷ Νεφθαλείμ
τῷ πατρός μου ἀπέστη ὑπὸ τῷ οἴκῳ Ἱερουσολύ-
μων, τῆς ἐκλογείας ὑπὸ πᾶσιν τῇ φυλῇ
Ἰσραὴλ, εἰς τὸ θυσιάειν πᾶσας τὰς φυλάς·
καὶ ἠγάσθη ὁ ναὸς τῆς κατασκηνώσεως τῷ ὑψί-
στου, καὶ ἐκδομήθη εἰς πᾶσας τὰς γενεὰς τῷ
αἰῶνι. 5 Καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ σωμαπο-
σεῖσαι ἔδυν τῇ Βάαλ τῇ δαμάλει, καὶ ὁ οἶκος

τῷ Νεφθαλείμ τῷ πατρός μου. 6 Καὶ ἐγὼ
μόνος ἐπορεύομην πλεονάκεις εἰς Ἱερουσόλυμα ἐν
ταῖς ἑορταῖς, καθὼς γέγραπται περὶ τῷ Ἰσ-
ραὴλ ἐν περὶ ἀγαθῶν αἰωνίων, ταῖς ἀπαρχαῖς
καὶ τὰς δεκάταις τῶν γεννημάτων, καὶ τὰς περὶ-
κουείας ἔχων, 7 καὶ ἐδίδουν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσιν
τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν περὶ τὸ θυσιαστήριον· πάντων
τῇ γεννημάτων πλὴν δεκάτης ἐδίδουν τοῖς υἱοῖς
Λευὶ τοῖς θρασυκόμοις εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πλὴν
δωδέκας δεκάτης ἀπεπεριζόμενον, καὶ ἐπο-
ρευόμενον καὶ ἐδαπάνων αὐτὰ ἐν Ἱερουσόλοις καθὼς
ἔχασον ὁναυτὸν, 8 καὶ πλὴν τριτὴν ἐδίδουν
οἷς καθήκει, καθὼς ἐντέλλεται Δεβωρὰ ἡ μήτηρ
τῷ πατρός μου, διότι ὀρφανὸς κατελείφθην ὑπὸ
τῷ πατρός μου. 9 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἀνὴρ, ἔλα-
βον Ἀνανίαν γυναῖκα ἐκ τῷ σπέρματι τῆς πα-
τρῆος ἡμετέρας καὶ ἐγέννησα ἕξ αὐτῆς Τωβίαν.
10 Καὶ ὅτε ἠχμαλωτίσθην εἰς Νινευή, πάντες
οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ ἐκ τῶν γένους μου ἠσθιόν
ἐκ τῶν ἄρτων τῶν ἐθνῶν, 11 ἐγὼ δὲ συνετή-
ρησα πλὴν ψυχῆς μου μὴ φαγεῖν, 12 καθὼς
ἐμεμνήμην τῷ Θεῷ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου.
13 Καὶ ἔδωκεν ὁ ὕψιστος χάριν καὶ μορφὴν
ἐνώπιον Ἐνεμεσάρου, καὶ ἦμην αὐτῷ ἀγαπῶν,
14 καὶ ἐπορευόμενον εἰς πλὴν Μηδίας, καὶ περὶ

μὴν Γαβαήλῳ τῷ ἀδελφῷ Γαβρία οὐ· Ράρις
τῆς Μιδίας ἀργυρεὺς τάλαντα δέκα. 15 Καὶ
ὅτι ἀπέθανον Ἐνεμέσαρες, βασιλεὺς Σανα-
χρείμ· ὁ υἱὸς αὐτοῦ αὐτὸς αὐτῷ, καὶ αἱ εἰς αὐτοῦ
κατέστησαν ἡγεμονίαι. καὶ οὐκ ἐπὶ ἡδυνάδῳ παρεστῇ
εἰς τὴν Μιδίαν. 16 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐνε-
μεσάρῳ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησεν τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου. 17 Τὸς ἄρτους μου ἐίδονον τοῖς πε-
νυτοῖς, καὶ τὰ ἱμάτια μου τοῖς γυμνοῖς· καὶ ἐ-
πὶ πᾶσι τῷ γένει μου ἐγώ εἰμι πενητικός καὶ
ἐρημιδικός· ὅτι τῷ τείχεσι εἰς Νινυὴν, ἔστατον
αὐτόν. 18 Καὶ εἶπα ἀπὸ τῆς Σαναχρείμ
ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἦλθεν φεύγων ἐκ τῆς Ἰσραήλ,
ἔφαθα αὐτοῖς κλέπτον. πολλὰς γὰρ ἀπέκτενεν
ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζητήθη ὑπὸ τῷ βα-
σιλέως τὰ σώματα, καὶ οὐκ εὑρέθη. 19 Πο-
ρεύσεις δὲ εἰς τὴν Νινευτὶν ὑπέδειξεν τῷ βα-
σιλεῖ· ὅτι ἐμοὶ ὅτι ἔστατον αὐτὸς, καὶ ἐκρύβη.
ὅτι γινώσκεις ὅτι ζητῶμαι ἀποθανεῖν, φοβηθεὶς ἀνε-
χρήσασθαι. 20 Καὶ διηπάγη πάντα τὰ ὑπερ-
χοντά μου, καὶ ὁ κατελείφθη μοι ὁδὸν, πλὴν
Ἀνιας τῆς γυναικὸς μου, καὶ Τωβίας τῷ υἱῷ μου.
21 Καὶ ὁ διήλθον ἡμέραι πενήτηκοςτα, ἕως οὗ
ἀπέκτεναν αὐτόν οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἔφυγον
εἰς τὰ ὄρη Ἀραράτ, καὶ ἐβασίλευσεν Σαρχεδάιν
ὁ υἱὸς αὐτοῦ αὐτῷ, καὶ ἔταξεν Ἀχάχαρον τὸν
Ἀναὴλ τὸν υἱὸν τῶν ἀδελφῶν μου ὅτι πᾶσαν τὴν
ἐκλογίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ὅτι πᾶσαν
τὴν διοίκησιν. 22 Καὶ ἠξίωσε Ἀχάχαρ
ὅτι ἐμὲ, καὶ ἦλθον εἰς Νινυὴν. Ἀχάχαρ
οἶνοδόχος δὲ ἦν ὁ οἶνοδόχος, καὶ ὅτι τῷ δακτυλίῳ, καὶ διοι-
κητῆς, καὶ ἐκλογιστῆς, καὶ κατέστησεν αὐτόν ὁ Σα-
ρχεδονοὺς ἐκ δούλων· ὡς δὲ ἰξάδελφός μου.

Κ Ε Φ. Β.

1 **Ο**ΤΕ δὲ κατήλθον εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ
ἀπεδόθη μοι Ἀνια ἡ γυνὴ μου, καὶ
Τωβίας ὁ υἱός μου, οὗ τῇ πενήτηκοστῇ
τῇ ἑορτῇ, ἣ ἔστιν ἀγία ἐπὶ ἑβδομάδων, ἐγενή-
θη ἀνέπαυσά μου, καὶ ἀνέπαυσα τὴν φρυγίαν.
2 Καὶ ἐθαυμάμιον ὅσα πολλὰ, καὶ εἶπα τῷ
υἱῷ μου· βιάσθαι, καὶ ἀγαγε ὃν εἰς εὐρύς τῶν
ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν δόλῳ, ὃς μέμνηται τῷ Κυρίου, καὶ
ἰδὲ μέγα σε. 3 Καὶ ἐλθὼν, εἶπεν· πατήρ, εἰς
ὃς τῷ γένει ἡμῶν ἐπαγαλμῶς ἐποίησας ὅτι
τῇ ἀγορᾷ. 4 Καὶ γὰρ ἐπὶ γένεσά σου, ἀνα-
πνέσας ἀνελόμενον αὐτόν εἰς τὸ οἶκόν σου ἕως οὗ
ἔδωκεν ὁ ἡλίου. 5 Καὶ ὅτι πρὸς ἐλυσάμιον,
καὶ ἦσαν τοὶ ἄρτοι μου ἐν λύπῃ. 6 Καὶ ἐμνή-
σθην τῆς πενητείας Ἀμαὶς, καὶ ὡς εἶπεν.

γραφῆσόναι αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πᾶ-
σαι αἱ εὐφροσύναι ὑμῶν εἰς θρήνον. 7 Καὶ
ἐκλαυσα, καὶ ὅτι ἔδωκεν ὁ ἡλίου, ἀχόμενον, καὶ
ὀφθαλμοὺς ἔφαθα αὐτόν. 8 Καὶ οἱ πληστοὶ ἐπι-
γίνοι, λέγοντες· οὐκ ἐπὶ φοβῇται ὅτι φοβῇ-
ται· οὐκ ἐπὶ τῷ πνεύματι οὗτο, καὶ ἀποδρά, καὶ
ἰδὲ πάλιν γὰρ πᾶσι τὸς νεκροὺς. 9 Καὶ οὗ
αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνέλυσα ἱμάτιας, καὶ ἐκοιμήθην
μεμνημένος ὡς τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς· καὶ
τὸ πνεῦμα μου ἀνέλυται ὡς. 10 καὶ ἔκ
ἦδον ὅτι φρουρία οὐ τῷ τοίχῳ ἔστιν. καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν μου ἀνεγύρεται, ἀφάδουσαι τὰ φρου-
ρία θυμῶν εἰς τὸς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐγένετο
κακῶς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἐπορεύθη πρὸς
ἰατρῆς, καὶ οὐκ ἀνέλεσάν με. Ἀχάχαρος δὲ
ἐπεφί με ἕως ὅτι ἐπορεύθη εἰς τὴν Ἐλυμνίδα.
11 Καὶ ἡ γυνὴ μου Ἀνια ἠελιάτο οὗ τοῖς
γυναικείοις, 12 καὶ ἀπέπελλεν τοῖς κυρίοις.
καὶ ἀπέδωκεν αὐτῇ καὶ αὐτοὶ τοὶ μισθοί, προσ-
δόντες καὶ εἰσόν. 13 Ὅτι δὲ ἦλθεν πρὸς
μέ, ἤρξατο κρᾶζειν· καὶ εἶπον αὐτῇ· πᾶσαι τὸ
εἰσίον; μὴ κλεψίμων ἐστίν; ἀποδοὺς αὐτὸ τοῖς
κυρίοις· ὃ γὰρ θεμιτόν ἐστιν φαγεῖν κλεψίμων.
14 Ἡ δὲ εἶπεν· δώρον δέδοται μοι ὅτι τῷ
μισθῷ. καὶ ἔκ ὅτι πνεῦμα αὐτῇ· καὶ ἔλεγον ἀπο-
δοῦναι αὐτὸ τοῖς κυρίοις, καὶ ἠρῶναι πρὸς
αὐτῶν. ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπέν μοι· ποῦ εἰσὶν
αἱ ἐλεημοσύναι σου, καὶ αἱ διαφροσύναι σου; ἰδὲ
γινώσκῃ πάντα μετὰ σοῦ.

Κ Ε Φ. Γ.

1 **Κ**ΑΙ λυπηθεὶς ἐκλαυσα, καὶ προσου-
ξάμιον με ὁδυῖναι, λέγων· 2 δίκαιος
εἶ, Κύριε, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου καὶ
πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἐλεημοσύναι καὶ ἀλήθεια, καὶ
κρίσις ἀληθινή καὶ δικαίαι σου κρίσεις εἰς τὸν
αἰῶνα. 3 Μνήσθητί μου, καὶ ὅτι ὅλεψον ἐπ’
ἐμὲ μὴ με ἐκδικήσῃς τὰς ἀμαρτίας μου καὶ
τοῖς ἀγνοήμασίν μου καὶ τῶν πατέρων μου, οἱ
ἥμαρτον ἐνώπιόν σου. 4 Παρήκυσαν γὰρ τῶν
ἐντολῶν σου, καὶ ἔδωκας ἡμᾶς εἰς ἀρπαγὴν
καὶ ἀρχμαλασίαν καὶ θάνατον καὶ πᾶσι τοῖς
ὀνειδισμῶν πᾶσι τοῖς ἐθνεσιν οὗ οἱς ἐσκορπίσθηθα.
5 Καὶ νῦν πολλὰ αἱ κρίσεις σου εἰσὶν καὶ ἀλη-
θιναί· ἔξ ἐμὲ ποίησαι ὅτι τῷ ἀμαρτωῖ μου
καὶ τῷ πατρί μου, ὅτι οὐκ ἐποίησάμεν τὰς
ἐντολάς σου, ὃ γὰρ ἐπορεύθημεν οὗ ἀληθείας
ἐνώπιόν σου. 6 Καὶ νῦν καὶ τὸ ἀρετὴν ἐνώ-
πιόν σου ποίησον μετ’ ἐμοῦ· ὅτι ταῖς ἀναλα-
βῇς τὸ πνεῦμά μου, ὅπως ἀπολυθῶ καὶ γίνωμαι
γῆ,

γῆ, διότι λυσιτελεῖ μοι μάλλον ὑποθάνειν, ἢ ζῆν
 ὅτι οὐκ ἐπιθυμῶ φθορὰς ἡκουσά, καὶ λύπη ὅτι
 πολλὴ οὐ μοι. ὅτι ταῦτα ὑποθυμῶ με τῆς
 ἀνάγκης ἥδη εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον, μὴ ὑποσπρέ-
 ψης τὸ πρῶτον σου ἀπ' ἐμοῦ. 7 Ἐν τῇ
 αὐτῇ ἡμέρᾳ συνῆλθεν τῇ θυγατρὶ Ραββὴλ Σάρρα
 οὐκ ἔκβαταίς τῆς Μιδίας, καὶ τῷ τῷ οὐκ ἐπι-
 στήναι ὑποπαιδισκῶν τῷ πατρὸς αὐτῆς, 8 ὅτι
 ἡ δὲ δαδιδὴν ἀνδράσιν ἐπέα, καὶ Ἀσμοδαῖος τὸ
 πονηρὸν δαμόνοιοι ἀπέκλεινεν αὐτὴς, τῶν γυναι-
 κῶν αὐτῆς μετ' αὐτῆς ὡς οὐ γυναικί. Καὶ
 εἶπεν αὐτῇ· ὅτι οὐκ ἐπιθυμῶ ἀποπύγῃ σου τὴν ἀν-
 δράδα· ἥδη ἐπέα ἔσθης, καὶ εἰς αὐτὴν οὐκ ὡς
 μέσθης. 9 Τί ἡμᾶς μαγιστῶν; εἰ ἀπέδωκεν,
 βάδιζε μετ' αὐτῆς, μὴ ἰδομένη σὺ υἱὸν ἢ θυγα-
 τῆρα εἰς τὸν αἰῶνα. 10 Ταῦτα ἀκούσας ἐλυ-
 πήθη σφόδρα, ὥστε ἀπάγξασθαι, καὶ εἶπεν· μία
 μὲν εἰμι τῷ πατρί μου, εἰς ποιήσω ὅντο, οὐκ
 ὅτι αὐτῇ ἔσθης, καὶ τὸ γῆρας αὐτῇ χαράξω μετ'
 ὁδῶν εἰς ἄλφ. 11 καὶ ἐδίδου τῇ θυ-
 γατρὶ, καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς μου,
 καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα σὺ τὸ ἅγιον καὶ ἐντιμὸν
 εἰς τὴν αἰῶνα· εὐλογήσασθαι σε πάντα τὰ ἔργα
 σου εἰς τὸν αἰῶνα. 12 Καὶ νῦν, Κύριε, τῆς
 ὀφθαλμῶν μου καὶ τὸ πρῶτον μου εἰς σὲ δέ-
 δωκα. 13 Εἶπον, ἀπολύσαι με ὑπο τῆς γῆς,
 καὶ μὴ ἀκούσαι με μηκέτι οὐκ ἐπιθυμῶ. 14 Σὺ
 γινώσκεις, Κύριε, ὅτι χαράξω εἰς ὑπο πᾶσης
 ἀμαρτίας ἀνδρῶν, 15 καὶ ἔκ ἐμὸν τὸ ὄνο-
 μά μου ὅτι τὸ ὄνομα τῷ πατρί μου εἰς τῇ γῇ
 αἰχμαλωσίας μου· μονογενὴς εἰμι τῷ πατρί μου,
 καὶ οὐχ ὑποαρχὴ αὐτοῦ παίδιον ὁ κληρονομήσας
 αὐτὸν, ὅτι ἀδελφὸς ἐγγύς, ὅτι ὑποαρχὸν
 αὐτοῦ υἱὸς, ἵνα συντηρήσω ἐμαυτῷ αὐτῷ γυναι-
 κα, ἥδη ἀπέλονται μοι ἐπ' αὐτῇ. ἵνα πᾶσι μοι ζῆν;
 καὶ εἰ μὴ δοκῇ σοι ἀποκτείναι με, ὅτι ταῦτα ὅτι
 βλάβη ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλεῖσά με, καὶ μηκέτι
 ἀκούσαι με οὐκ ἐπιθυμῶ. 16 Καὶ εἰσέκλινεν Κύ-
 ρι τῆς πρῶτης αἰσθητικῆς ἀμφοτέρωθεν εἰς τὸν τοῦ
 δόξης τῆς μεγάλης Ραββὴλ, 17 καὶ ἀπετάλη
 ἱάσασθαι τῆς δύο, τῆς Ταβίτ λεπίσαι τὰ λα-
 κόματα, καὶ Σάρραν τῷ τῇ Ραββὴλ δοῦναι
 Ταβίτ τῷ υἱῷ τῇ Ταβίτ γυναικα, καὶ δοῦναι
 Ἀσμοδαῖον τὸ πονηρὸν δαμόνοιοι, διότι Ταβίτ
 ὅτι βλάβη κληρονομήσας αὐτῷ. οὐ αὐτῇ τῷ
 καὶ ὅτι βλάβη Ταβίτ, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ, καὶ Σάρρα ἢ τῇ Ραββὴλ χαρὶς οὐκ
 τῇ ὑποαρχῇ αὐτῆς.

1 ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνήσθη Ταβίτ τῇ
 τῇ ἀργαίου, ὅτι πρῶτον Γαβριὴλ οὐ
 Ράβρις τῆς Μιδίας. 2 Καὶ εἶπεν
 ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἡγοῦμαι θάνατον, τί ἔχεις
 Ταβίτ τὸν υἱὸν μου, ἵνα αὐτῇ ὑποδείξω πρὸς
 ἀποθάνειν με; 3 Καὶ χαλῶν αὐτὸν, εἶπεν
 παίδιον, εἰς ἀποθάνειν, γὰρ με, καὶ μὴ ὑπο-
 δῆς τῷ μητέρᾳ σὺ· τίμα αὐτῷ πᾶσας τὰς
 ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ποίη τὸ ἀρεστὸν αὐτῇ,
 καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτῷ. 4 Μνήσθητι, παίδιον,
 ὅτι πολλὰς κινδύνους ἔσθης ὅτι σοὶ οὐ τῇ
 κοιλίᾳ· ὅταν ἀποθάνῃ, γὰρ αὐτῷ πρὸ ἐμοῦ
 οὐ εἰς τάφω. 5 Πᾶσας τὰς ἡμέρας, παίδιον,
 Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν μνημόσιν, καὶ μὴ θελήσῃς
 ἀμαρτάνειν καὶ ὑποαρχῇ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
 καὶ διακονοῦναι ποίη πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς
 ζωῆς σου, καὶ μὴ πορευθῇς ταῖς ὁδοῖς τῆς ἀδι-
 κίας. 6 Διότι ποιητὸς σου τῷ ἀλήθειαν,
 εὐδοκίᾳ ἔσονται οὐ τοῖς ἔργοις σου καὶ πᾶσι τοῖς
 ποιῶσιν τῷ διακονοῦναι. 7 Ἐκ τῶν ὑποαρχῶν
 χόντων σὺ ποίη ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθορῶν
 πᾶσιν οὐ ὁ ὀφθαλμὸς οὐ τῷ ποιῶν ἐλεημοσύνην.
 μὴ ὑποσπρέψῃς τὸ πρῶτον σου ὑπο πάντος
 πλάχου, καὶ ὑπο σὺ ἢ μὴ ὑποσπρέψῃς τὸ πρῶτον
 σου τῷ Θεῷ. 8 Ὡς σοὶ ὑποαρχὴ καὶ τὸ
 πλάχου, ποιήσῃς ὅτι αὐτῇ ἐλεημοσύνην. εἰς
 ὁλόν σου ὑποαρχῇ, καὶ τὸ ὁλόν μὴ φοβῇ ποιῶν
 ἐλεημοσύνην. 9 Θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρί-
 ζεις σταντῇ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. 10 Διότι
 ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ ἔκ ἐα εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὸ σκότος. 11 Δωρεὶ ἀγαθὸν ὅτι
 ἐλεημοσύνη πᾶσιν τοῖς ποιῶσιν αὐτῷ ἐνώπιον τῷ
 υἱοῦ. 12 Πρῶτον σταντῇ, παίδιον, ὑπο πᾶ-
 σης πορείας, καὶ γυναικα τῷ τῷ λαβῇ ὑπο
 τῷ ἀσέρματι τῷ πατρί σου· καὶ μὴ λαβῇς
 γυναικα ἄλλοτερον, ἢ οὐκ ἔστι οὐκ τῆς φυλῆς
 τῷ πατρί σου, διότι υἱὸς τῷ τῷ ἐσμέν. Νῶε,
 Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πατέρες
 ἡμῶν ὑπο τῷ αἰῶνος. μνήσθητι, παίδιον, ὅτι ὅτι
 πάντες ἔλαβον γυναικας οὐκ τῷ ἀδελφῷ αὐ-
 τῷ, καὶ ἡυλοθήθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῷ, καὶ
 τὸ ἀσέρμα αὐτῷ κληρονομήσας γυναικα. 13 Καὶ
 νῦν, παίδιον, ἀγάπα τῆς ἀδελφῆς σου, καὶ μὴ
 ὑποφθορίας τῇ καρδίᾳ σου ὑπο τῷ ἀδελφῷ
 σου, καὶ πᾶσι υἱοῖς καὶ θυγατρί σου λαοῦ σου,
 λαβῇ σταντῇ ὅτι αὐτῷ γυναικα· διότι οὐ τῇ
 ὑποφθορία ἀπάλη καὶ ἀκαταστασία πολλή,
 καὶ οὐ τῇ ἀχρεΐᾳ ἐλάττωσι καὶ ἐνδεῶς με-
 γάλῃ.

γάλη· ἡ γὰρ ἀχρεΐότης μήτηρ ἐστὶν τῷ λιμοῦ.
 14 Μισὸς παντὸς ἀνθρώπου ὅς ἐάν ἐργασίται,
 ὡς οὐ σοὶ μὴ αὐλισθήτω, ἀλλὰ ἄποδος αὐτῷ
 πρᾶυτιαν. Καὶ ἐὰν δαλευσῃς τῷ θεῷ, ἄποδο-
 θήσεται σοι. ὡς στήθεσταυτῷ, παμδίῳ, οὗ πᾶσι
 τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἴσθι πεπαροδύμενος ἐν πάσῃ
 ἀναστροφῇ σου. 15 Καὶ ὁ μισθός σου, μὴδὲν ποιή-
 σης· οἶνον εἰς μέθην μὴ πίης, καὶ μὴ παρο-
 δῇται μετὰ σοῦ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σου. 16 Ἐκ
 τῆς ἀρετῆς σου ἀγαθὸν πενήνητι, καὶ ἐκ τῶν ἱμα-
 τίων σου τοῖς γυμνοῖς. πᾶν ὃ ἐὰν ἐξαισύνῃ σοι,
 ποιήσεις ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθοισάτω σε ὁ ὀφθαλ-
 μός σου τῷ ποιεῖν ἐλεημοσύνην. 17 Ἐκχεοῖ
 τὰς ἀρετὰς σου ὅτι τοῖς ταφῶν τῷ δειγμένῳ, καὶ
 μὴ δῶς τοῖς ἀμαρτωλοῖς. 18 Συμβουλίας πρὸς
 παντὸς φρονίμου ζητήσῃς, καὶ μὴ μεταφρονήσῃς
 ὅτι πάσης συμβουλίας χρησίμης. 19 Καὶ ἐν
 παντὶ χαρῶν εὐλόγη· Κύριον τὸν θεόν, καὶ παρ'
 αὐτοῦ ἀντήσῃς, ὅπως αἱ ὁδοὶ σου εὐδύνωνται
 ταῖς ἀρεταῖς αἱ τρεῖς καὶ αἱ βουλαὶ σου εὐο-
 δωθῶσιν· διότι πᾶν ἔθνος ἐκ ἐχθρῶν βυβλίω,
 ἀλλὰ αὐτὸς ὁ Κύριος δίδωσιν πάντα τὰ ἀγαθὰ, καὶ
 ὅτι ἐὰν γένηται, ταπεινοὶ καὶ θωπεύονται· καὶ νῦν,
 παμδίῳ, μνημόνευε τῶν ἐντολῶν μου, καὶ μὴ ἐξα-
 λειφθῇ τὰς ἐκ τῆς καρδίας σου. 20 Καὶ νῦν
 ὑποδείκνυσον σοὶ τὰ δέχα τάλαντα τῶν ἀργυ-
 ρίων, ἃ παρέθηκεν σοὶ ὁ θεὸς τῷ Γαβριὲλ ἐν
 ῥάβδῳ τῆς Μηνίας. 21 Καὶ μὴ φοβῶν, παμ-
 δίῳ, ὅτι ἐπὶ πλοῦτάμεν. ὑπάρχῃ σοι παλλὰ,
 ἐὰν φοβηθῇς τὸν Κύριον, καὶ ἄποδος ἅπασιν
 ἀμαρτίας, καὶ ποιήσῃς τὸ ἀρετὸν ὁνόματι αὐτοῦ.

Κ Ε Φ Ε.

1 **Κ**ΑΙ ἀποκριθεὶς Ταβίας, εἶπεν αὐτῷ· πά-
 τερ, ποιήσω πάντα ὅσα ἐντέταλά σοι μοι.
 2 Ἀλλὰ πῶς διωθήσομαι λαβεῖν τὸ
 ἀργύριον, καὶ ὃ γινώσκω αὐτόν; 3 Καὶ ἔδω-
 κεν αὐτῷ τὸ χειρῶν γραφόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ζη-
 τήσῃς σεαυτῷ ἀνθρώπον ὃς συμπορεύσεται σοι,
 καὶ δώσω αὐτῷ μισθὸν ἕως ζῆς, καὶ λαβὲ πορευ-
 θῇς τὸ ἀργύριον. 4 Καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι
 ἀνθρώπον, καὶ εὗρεν τὸν Ῥαφαὴλ ὃς ἦν ἄγγελος,
 καὶ οὐκ ἦν. 5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ διώματι
 πορεύσῃ μετὰ σοῦ ὁ Ῥάβδης τῆς Μηνίας, καὶ
 εἰ ἐμπειρὸς εἰ τῷ τόπῳ; 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
 ὁ ἄγγελος· πορεύσομαι μετὰ σοῦ, καὶ τῆς ὁδοῦ
 ἐμπειρῶν, καὶ ὡς ὁ Γαβριὴλ τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν
 ἠυλόηκεν. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ταβίας· ὑπό-
 μενόν με, καὶ ἐρῶ τῷ πατρὶ μου. 8 Καὶ εἶ-
 πεν αὐτῷ· πορεύου, καὶ μὴ χερίσῃς. 9 Καὶ

εἰσελθὼν, εἶπεν τῷ πατρὶ· ἰδοὺ εὐρήκα ὃς συμ-
 πορεύσεται μοι· ὁ δὲ εἶπεν· φώτισον αὐτὸν ὡς
 με, ἵνα ὁπτηθῇ ποίας φυλῆς ἐστίν, καὶ εἰ πιστὸς
 ἐστὶν τῷ πορευθῆναι μετὰ σοῦ. 10 Καὶ ὁ ἀ-
 γέλῳ αὐτόν, καὶ εἰσήλθεν, καὶ ἠπαύσαντο ἀλλή-
 λους. 11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ταβίτ· ἀδελφε, ὅτι
 ποίας φυλῆς καὶ ὅτι ποίας πατρὸς σὺ εἶ;
 ὑποδείξον μοι. 12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· φυλὴν
 καὶ πατέρα σὺ ζητεῖς; ἡ μίσθιος ὃς συμπο-
 ρεύσεται μετὰ σοῦ; Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τα-
 βίτ· βέλτερον, ἀδελφε, ὁπτηθῆναι τὸ γένος σου,
 καὶ τὸ ὄνομα. 13 Καὶ εἶπεν· Ἀζαείας Ἀνα-
 νίου τῷ μεγάλῳ, τῶν ἀδελφῶν σου. 14 Καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· ὑμῶν ἐλθοις, ἀδελφε, καὶ μὴ μοι
 ὀργισθῇς, ὅτι ἐζητήσας τίς φυλὴν σου, καὶ τίς
 πατέρα σου ὁπτηθῆναι, καὶ σὺ τυχεύεις ἀδελ-
 φός μου ἐκ τῆς χαλῆς καὶ ἀγαθῆς γενεᾶς. ἐγὼ
 γινώσκον γὰρ ἐγὼ Ἀνανίαν καὶ Ἰωνάθαν τῶν υἱῶν
 Σεμίου τῷ μεγάλῳ, ὃς ἐπορεύετο κοινῶς εἰς
 Ἱερουσαλὴμ προσκυνοῦν, ἀναφέροντες τὰ ῥωτῶ-
 τοκα, καὶ ταῖς δεξάταις τῶν γεννημάτων, καὶ
 οὐκ ἐπληρώθησαν τίς πλάνην τῶν ἀδελφῶν
 ἡμῶν· ἐκρίθη μεγάλῃς εἰ, ἀδελφε. 15 Ἀλλὰ
 εἰπὼν μοι τίνα σοὶ ἐσθμὴ μισθὸν δίδοναι; δραχ-
 μὴν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ δέοντά σοι ὡς καὶ τῷ
 υἱῷ μου, 16 καὶ ἐπὶ πορεύσῃ σοι ὅτι τὸν
 μισθόν, ἐὰν ὑμῶν ὄντες ὁπτηθῆναι. 17 Καὶ
 εὐδόκησαν οὕτως· καὶ εἶπεν ὡς Ταβίτ· ἐτοι-
 μος γένου ὡς τίς ὁδόν, καὶ εὐδωθήναι. καὶ
 ἠτοίμασεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰ ὡς τίς ὁδόν. καὶ εἶ-
 πεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ, πορεύου μετὰ τῷ ἀνθρώπῳ
 τούτῳ· ὁ δὲ οὐ τῷ ἔρατῳ καὶ δικῶν θεὸς εὐδωσά
 τίς ὁδόν ὑμῶν, καὶ ὁ ἄγγελος αὐτοῦ συμπορευ-
 θῇ μετὰ ὑμῶν· καὶ ἐξῆλθον ἀμφότεροι ἀπελθεῖν, καὶ
 ὁ κύριος τῷ πατρὶ μου αὐτῷ. 18 Ἐκλαυ-
 σεν δὲ Ἄννα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὡς Τα-
 βίτ· τί ἐξαπέστειλās τὸ παμδίον ἡμῶν; ἢ οὐχὶ
 ἡ ῥάβδος τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστὶν ἐν τῷ εἰσπο-
 ρεύεσθαι αὐτόν καὶ ἀπορεύεσθαι ὁνόματι ἡμῶν;
 19 Ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ μὴ φθάσαι, ἀλλὰ ῥί-
 ψιμα τῷ παμδίῳ ἡμῶν γένοιτο. 20 Ὡς γὰρ
 δέδοται ἡμῖν ζῆν ὡς τῷ Κυρίῳ, τῷ τοῖς ἱε-
 ρὸν ἡμῖν ὑπάρχῃ. 21 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Τα-
 βίτ· μὴ λόγον ἔχεις, ἀδελφε, ὑμῶν ἐλευσέσθαι,
 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται αὐτόν. 22 Ἀγ-
 γέλῳ γὰρ ἀγαθὸς συμπορεύσεται αὐτῷ, καὶ συμπορεύεται
 εὐδωθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ ὑποτρέψει
 ὑμῶν.

Ἰάθαν

Γαμαήλω

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. 5.

Κ ΑΙ ἐπαύσατο κλάυσα. 2 Οἱ δὲ πα-
 ροῦντες τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐσπείρας ὅτι
 τὸν Τζην ποταμὸν, καὶ ἠυλίζοντο ἐκ
 3 τὸ δὲ παιδάριον κατέβη ἀεολίστα, καὶ
 ἀνέπιδυσεν ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐβου-
 λήθη καταπιῖν τὸ παιδάριον. 4 Ὁ δὲ ἄγ-
 γελος εἶπεν αὐτῷ ὅτι κατέβη τῷ ἰχθύος. καὶ
 ἐκράτησεν τὸν ἰχθὺν τὸ παιδάριον, καὶ ἀνέβαλεν
 αὐτὸν ὅτι τὴν γλῶσσαν. 5 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
 ἄγγελος· ἀνάπνευστὸν τὸν ἰχθὺν, καὶ λαβὼν τὴν
 καρδίαν καὶ τὸ ἥπαρ καὶ τὴν χολήν, ἦς ἀποφα-
 λῶς. 6 Καὶ ἐποίησεν τὸ παιδάριον ὡς εἶπεν
 αὐτῷ ὁ ἄγγελος· τὸν δὲ ἰχθὺν ὀπῆσαντες, ἔφα-
 ρον· καὶ ἔδωκον ἀμφοτέρω, ἕως ἃ ἤγασαν ἐν Ἐκ-
 βάταισι. 7 Καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τῷ ἄγ-
 γελῳ· Ἀζαρία ἀδελφε, τί ἐστὶν τὸ ἥπαρ καὶ ἡ
 καρδία καὶ ἡ χολή τῷ ἰχθύος; 8 Καὶ εἶπεν
 αὐτῷ ὁ ἄγγελος· ἡ καρδία καὶ τὸ ἥπαρ, εἰνὶ πᾶσι ὀχλῇ
 9 δαίμονιον ἢ πνεῦμα πονηρὸν, ταῦτα δὲ κατέπι-
 σαι δύναται ἄνθρωπος, ἢ γυναῖς, καὶ οὐδέτις
 ἔτι ὀχλῇ. 9 Ἡ δὲ χολή ἐγγχεῖται ἄν-
 ὄθρωπον, ὅς ἐστι λαβόμενος ἐκ τοῖς ὀφθαλμοῖς,
 καὶ ἰαθῆναι. 10 Ὡς δὲ προσήγγισεν τῇ
 Ῥάββι, 11 εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ παιδαρίῳ·
 ἀδελφε, σήμερον αὐλισθησὺν ἡμεῖς Ῥαββὴλ,
 καὶ αὐτὸς συγγενὴς σου ἐστίν, καὶ ἐστὶν αὐτῷ θυ-
 γατήρ μοιγενῆς ὀνόματι Σάρρα. 12 Δαλῆσω
 αὐτῆς, τῷ δὲ δίδωμαι σοὶ αὐτὴν εἰς γυναῖκα,
 ὅτι σοὶ ὀφείσκει ἡ κληρονομία αὐτῆς, καὶ σὺ
 μόνος εἶ ἐκ τῶν γένους αὐτῆς· καὶ τὸ κοράσιον
 καλὸν καὶ φρόνιμον ἐστίν. 13 Καὶ νῦν ἀκουσὸν με,
 καὶ ἀλλήσω τῷ πατρὶ αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑπο-
 στρέφωμαι ἐκ Ῥαββὴν, ποιήσωμεν τὸν γάμον. Διότι
 ὀφείσκει Ῥαββὴλ ὅτι ἔτι μὴ δῶ αὐτὴν ἀνδρὶ
 ἐτέρῳ καὶ τὸν νόμον Μωϋσῆ, ἢ ὀφείλῃ θάνα-
 τον, ὅτι τὴν κληρονομίαν σου καὶ δέχεται λαβεῖν,
 ἢ πάντα ἄνθρωπον. 14 Τότε εἶπεν τὸ παιδά-
 ριον τῷ ἀγγέλῳ· Ἀζαρία ἀδελφε, ἀκούσα ἐγὼ
 τὸ κοράσιον διδοῦναι ἐπὶ ἀνδράσιν, καὶ πάντας
 εἰνὶ τῷ συμφῶνι σπυλαλόω. 15 Καὶ νῦν μό-
 νος ἐγὼ εἰμι τῷ πατρὶ, καὶ φοβῶμαι μὴ εἰσελ-
 θῶν σποράνῳ κατὰ καὶ οἱ ὀφείτες, διότι δαί-
 μονίος φίλος αὐτῶν, ὃ οὐκ ἀδικεῖ ὁδὸν ἀπὸ
 τῆς ἀρετῆς αὐτῆς. καὶ νῦν ἐγὼ φοβῶμαι
 μὴ σποράνῳ, καὶ κατὰ τὴν ζωὴν τῷ πα-
 τρὶ μου καὶ τῆς μητρὸς μου μετ' ὁδῶν ἐπὶ
 ἐμοὶ εἰς τὸν τάφον αὐτῶν, καὶ ὅς ἐπεὶ οὐκ
 ὑπάρχει αὐτοῖς ὅς γὰρ αὐτοῖς. 16 Εἶπεν

δὲ αὐτῷ ὁ ἄγγελος· ἐμνήσασθαι τῶν λόγων, ὅτι
 ἐνταῦθα τὸ σοὶ ὁ πατήρ σου ὑπὸ τῷ λόγῳ
 τούτῳ, τῷ λαβεῖν σε γυναῖκα ἐκ τῶν γένους σου·
 καὶ νῦν ἀκουσὸν με, ἀδελφε, διότι σοὶ ἔσται εἰς
 γυναῖκα, καὶ τῷ δαίμονι μὴ δῶν λόγον ἔχει,
 ὅτι τὴν νύκτα ταύτην δίδωται σοὶ αὐτὴν εἰς
 γυναῖκα. 17 Καὶ εἰς εἰσελθὼν εἰς τὸν νομό
 φῶνα, λήψῃ τέκνον ἱεραμάτων, καὶ ὀφείσκει
 ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ τῷ ἥπατος τῷ ἰχθύος, καὶ
 κατέπνευσεν. 18 καὶ ὁσπρενδύσεται τὸ δαίμό-
 νιον, καὶ φεύσεται, καὶ οὐκ ἐπανελύσεται εἰς
 τὸν αἶῶνα τῷ αἶῶνος· ὅταν δὲ παραστυθῇ αὐ-
 τῇ, ἐγέρσεται ἀμφοτέρω, καὶ βοήσεται πρὸς τὸν
 ἐλέημονα θεόν, καὶ σώσῃ ὑμᾶς, καὶ ἐλέησῃ μὴ
 φοβῶν, ὅτι σοὶ αὐτῇ ἡτοιμασμένη ἡ ζωὴ ἀπὸ τῶν
 αἰώνων, καὶ σὺ αὐτὴν σώσεις, καὶ πορεύσεται μετ'
 σοῦ, καὶ ὑπολαμβάνω ὅτι σοὶ ἔσται ἕως αὐτῆς
 παῖδα. καὶ ὡς ἤκουσεν Ταβίας ταῦτα, ἐφίλησεν
 αὐτὴν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆς περιστάθη σφόδρα αὐτῇ.
 Καὶ ἦλθον εἰς Ἐκβάταια.

Κ Ε Φ. Ζ.

Κ ΑΙ πρεσβύτερος εἰς τὴν οἰκίαν Ῥαββὴλ·
 Σάρρα δὲ ὑπῆντησεν αὐτοῖς, καὶ ἔχα-
 ρέπισεν αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ αὐτῇ· καὶ
 εἰσήγαγεν αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν. 2 Καὶ εἶπεν
 Ῥαββὴλ· Ἐδνα τῇ γυναίκί αὐτῆς ὡς ὁμοῖος ὁ νεα-
 νίσκος τῷ Ταβίτ τῷ ἀνεμῷ με; 3 Καὶ ἠρώ-
 τησεν αὐτοῦ Ῥαββὴλ· ποῦ ἐστὶς, ἀδελφοί; καὶ
 εἶπον αὐτῷ· ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλεὶμ τῶν ἀρχμα-
 λῶν τῶν ἐν Νηβὺ. 4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· γι-
 γνάσκετε Ταβίτ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν; οἱ δὲ εἶπαν·
 γινώσκουμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑγαίνει; 5 Οἱ
 δὲ εἶπαν· καὶ ζῇ, καὶ ὑγαίνει. καὶ εἶπεν Ταβίας·
 πατήρ με ἐστίν. 6 Καὶ ἀνέπιδυσεν Ῥαββὴλ,
 καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔκλαυσεν, 7 καὶ
 ἠυλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ τῷ καλῷ
 καὶ ἀγαθῷ ἀνδρὶ υἱὸς καὶ ἀκρίτος ὅτι Ταβίτ
 ἀπώλεσεν τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, ἐλυπήθη καὶ
 ἔκλαυσεν. 8 Καὶ Ἐδνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ
 Σάρρα ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἔκλαυσαν, καὶ ὑπεδέ-
 ξαντο αὐτοῦς προσκυμῶς. 9 Καὶ ἔθυσαν χορὸν
 προσβάτην, καὶ πρέσβησαν ἅπα πλείονα· εἶπεν
 δὲ Ταβίας τῷ Ῥαββὴλ· Ἀζαρία ἀδελφε, καὶ
 λησὸν ὑπὲρ ὅν ἐλεγες ἐν τῇ προείᾳ, καὶ πλεονάζει ἐν πορίᾳ σῆψαι
 τὸ πρῶτον. 10 Καὶ μετέδωκεν τὸν λόγον
 τῷ Ῥαββὴλ. καὶ εἶπεν Ῥαββὴλ πρὸς Ταβίαν·
 φάγε καὶ πίε, καὶ ἡδύνας γίνου, σοὶ γάρ καὶ δέχεται
 τὸ παιδίον μου λαβεῖν, πλὴν ὑποδείξω σοὶ
 τὴν ἀλήθειαν. 11 Ἐδνα καὶ τὸ παιδίον με ἐπὶ
 ἀνδράσιν,

ἀνδράσιν, καὶ ἀποτίει αὐτοῖς πορνείας ὡς αὐ-
τίων, ἀπεθήκευσται ὑπὸ πύλων ἑκάστη. Ἰδοὺ τὸ
νῦν ἔχον, ἡδύνας γίνε. καὶ εἶπει Ταβία· ἔγχε-
σθε μοι· ὠδὲν ὦδε, ἕως αὖ σήσητε καὶ σαθῆτε
ὡς ἐγώ, καὶ εἶπει Βαρυμὴλ· κομίζου αὐτῷ
ὑπὸ τῷ καὶ κατὰ πύλιν κρίσι. σὺ ἀδελφός· εἰ
αὐτῆς, καὶ αὐτῇ σου ἴσθι· ὃ δὲ ἐλέησαν θεοὺς
ἐκδοῦν ὅμῳ τὰ κέλλια. 12 Καὶ ἐκάλεσεν
Σάρρα πύλιν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ λαβὼν τῆς
χειρὸς αὐτῆς, ἀφένει αὐτὴν πρὸς Ταβίαν· γυ-
ναῖκα, καὶ εἶπει ἰδοὺ κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως
κομίζου αὐτῷ, καὶ ἅπαντα ὡς τοὺς πατέρας
σου, καὶ ὑπολόγησθαι αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐκάλεσεν
Ἐδνα πύλιν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ λαβὼν βιβλίον,
ἔγραψεν συγγραφὴν, καὶ ἐσφραγίσασθαι. 14 Καὶ
ἤρξατο ἐδιδόναι. 15 Καὶ ἐκάλεσεν Βαρυμὴλ Ἐδ-
ναν πύλιν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ εἶπει αὐτῇ· ἀδελ-
φὸς, ἐποίησόν μοι ἔργον τοιοῦτον, καὶ εἰσέλαχε
αὐτὴν. 16 Καὶ ἐποίησεν ὡς εἶπει, καὶ ἔποι-
εον αὐτῷ ὅσα, καὶ ἐκλαύσεν, καὶ ἀπεκρίνατο
τὰ δάκρυα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ εἶπει αὐ-
τῇ· 17 Θάρος τέκνοι, ὁ Κύριος τῷ ὕμνῳ
καὶ τῆς γῆς δόξῃ σοι χάσθαι αὐτῇ τῆς λύπης σου
ταύτης· θάρος, θυγάτηρ.

К Е Ф. Н.

Ο ΓΕ ΔΕ ἀπεστείλονται δευνοῦντες, εὐ-
 γαρὼν τωβίαν πρὸς αὐτόν. **2** Ὁ
 δὲ ἀποδέχεται ἐμνήσθη τῶν λόγων
 Ῥαφαὴλ, καὶ ἔλαβεν τὴν τέφραν τῶν ὁσίων
 αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ καρδίαν τοῦ Ἰσχυροῦ καὶ
 τὸ ἥπαρ, καὶ ὁκάπνησεν. **3** Ὅτε δὲ ἀφῆ-
 ρθη τὸ δαμόνορον τῆς ὁσμῆς, ἔφυγεν ὡς εἰς τὰ
 ἀνάστατα Αἰγύπτου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ ἀρχιερεὺς.
4 Ὡς δὲ συνεκλείσθησαν ἀμφότεροι, αἰεσὶ τω-
 βίας, ὑπὸ τῆς κλίνης, καὶ εἶπεν ἀνάστηθι ἀδελ-
 φή, καὶ προσευξάμεθα, ἵνα ἐλεῶσθ ὁ Κύριος
 ἡμᾶς. **5** Καὶ ἤρξατο τωβίας λέγει· εὐλογη-
 τὸς εἰς ὅλην τὴν πατέρα μου καὶ εὐλογητοὶ
 τὰ ὄνόματά σου τὰ ἅγια καὶ ἐνδοξοὶ εἰς τὰς αἰῶνας.
 εὐλογησάτωσάν σε οἱ ἄγγελοί, καὶ πᾶσαι αἱ κτί-
 σεις σου. **6** Σὺ ἐποίησας Ἀδὰμ, καὶ ἔδωκας
 αὐτῷ βοηθὸν Εὐά, σῖκερμα τῇ γυναίκα αὐ-
 τοῦ. ὅς τούτοις ἐγένετο τὰ ἀνδράσιν ἀπέρμα. σὺ εἶ-
 πας, ἔχελον εἶ) τῶν ἀνδράσιν μόνον, ποιήσω-
 μεν βοηθὸν ὅμοιον αὐτοῦ. **7** Καὶ κῦν, Κύριε,
 ἔλαβ' ὑποτίνας ἐγὼ λαμβάνω τὴν ἀδελφὴν μου
 συνεταγῇ τῷ τῷ, ἀλλὰ ἐπὶ ἀληθείας· ὅπῃ τάξοι ἐλεῶσαί
 ἐμέ, καὶ τῷ τῷ συνεταγῇ μου. **8** Καὶ εἶπεν μετ'

αὐτῷ, ἀμῖν. 9 Καὶ ἔσχοιμ' ἡσθαι ἀμφοτέρω
πλὴν τούτου. καὶ ἀναστὰς Ῥαββὴλ ἐπορεύθη, καὶ
ᾤψεν τὸ φέρον, 10 λέγων· μὴ καὶ αὐτὸς σπυ-
δαῖς; 11 Καὶ ἦλθεν Ῥαββὴλ εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, 12 καὶ εἶπε· Ἐλθέ τῇ γυναίκι αὐτοῦ
ἀποτίλιναι μίαν τῶν παιδισκῶν, καὶ ἰδύσασθαι εἰ
ζῇ· εἰ δὲ μὴ, ἵνα θάψωμεν αὐτὴν, καὶ μηδεὶς
γνώσῃ. 13 Καὶ εὐσπλαγχνὴ ἡ παιδίσκη ἀνέβη εἰς
τὸν δάραν, καὶ εἶπεν τοῖς δύο καθάδουσαι·
14 Καὶ ἔξελθῶσα ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, ὅτι ζῇ·
15 Καὶ ἠυλόγησεν Ῥαββὴλ τὸν θεόν, λέγων· εὐ-
λογητὸς εἰ σὺ ὁ θεὸς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ καθαῶς
καὶ ἀγίᾳ· καὶ εὐλογεῖταισαν σε οἱ ἄγγελοί σου, καὶ
πάντες αἱ κτίσεις σου, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοί σου,
καὶ οἱ ἐκλεκτοί σου· εὐλογεῖταισαν σε εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας. 16 Εὐλογητὸς εἰ, ὅτι ἠύφρανας με,
καὶ ὥς ἐχρίστό μοι καθὼς ὤκεινός σου, ἀλλὰ
κατὰ τὸ πλὴν ἔλεός σου ἐποίησας μεθ' ἡμεῶν·
17 Εὐλογητὸς εἰ, ὅτι ἠλέησάς δύο μοιγεῖντες
ποιήσας αὐτοῖς, δάσασθαι, ἔλεος, σπυταῖς τοῦ
ζωῆν αὐτῶν ἐν ὑγίαι μετ' εὐφροσύνης καὶ εἰρήνης.
18 Ἐκέλευσεν δὲ τοῖς οἰκέταις ἄρξαι τὸν τάφον·
19 καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς γάμον ἡμερᾶν δεκάτεσσιν
αὐτῶν. 20 Καὶ εἶπε αὐτῷ Ῥαββὴλ, περὶ
σπυταῖς τοῖς ἡμέρας τοῦ γάμου, οὐδένως,
μὴ ἔξελθῆν αὐτὸν ἐὰν μὴ πληρωθῶσι αἱ δεκά-
τεσες ἡμέραι τοῦ γάμου. 21 Καὶ τότε λα-

К Е Ф. Θ

Κ ΑΙ ἐκάλεισεν Ταβίας τὸν Ῥαφαὴλ, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· 2 Ἀζαρία ἀδελφεῖ,
 ἀφ' οὗ μὴ σταντῷ πῶδα καὶ δύο κα-
 μήλαις, καὶ πορεύθητι εἰς Ῥάγαις τῆς Μιθίας
 αὐτῇ Γαβαὴλ, καὶ κόμισαί μοι τὸ ἀργύριον, καὶ
 αὐτοὶ ἄγε μοι εἰς τὸν θάμον· 3 Διότι ὁμώμο-
 καν Ῥαγουὴλ, μὴ ἐξελθεῖν με· 4 Καὶ ὁ πα-
 τὴρ μου ἀειδὼς ταῖς ἡμέραις, καὶ ἐὰν χροιάσῃ
 μέγα, ῥοθυνηθήσεται λίαν· 5 Καὶ ἐπορεύθη
 Ῥαφαὴλ, καὶ ἠυλίσθη αὐτῇ Γαβαὴλ, καὶ
 ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρῶν γραφον· ὅς δὲ παρήντιεν
 πρὸ θυλάκιου εἰς ταῖς σφραγίσιν, καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ· 6 Καὶ ὤρθησαν κοῦῶς, καὶ ἦλθαν
 εἰς τὸν θάμον, καὶ ἠυλόησαν Ταβίας τῶν γυ-
 ναϊκῶν αὐτοῦ.

К Е Ф.

Κ Ε Φ. Ι.

ΚΑΙ ΤΑΒΙΤ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐδοκίμασε
ἐκείνην ἡμέρας. καὶ ὡς ἐπληρώθησαν
αἱ ἡμέραι τῆς πορείας, καὶ ἐκ ἤρχου,
2 εἶπεν Ταβίτ· μήποτε κατήσμιαι; ἢ μήποτε
ἀπέδανεν Γαβαήλ, καὶ ὅσοις δίδωσιν αὐτῷ
ἀπὸ ἀργύριου. 3 Καὶ ἐλυπῆτο λίαν. 4 Εἶ-
πεν δὲ αὐτῷ ἡ γυναῖξ αὐτοῦ· ἀπάλετο τὸ πα-
δίον, διότι κεχρύνικαι. καὶ ἤρξατο θρηνεῖν αὐτὸν,
καὶ εἶπεν· 5 ὦ μέλει μοι, τέκνον, ὅτι ἀφῆκες
τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου. 6 Καὶ Ταβίτ λέγει
αὐτῇ· σίγα, μὴ λόγον ἔχει, υἱαῖναι. 7 Καὶ
εἶπεν αὐτῇ· σίγα, μὴ πλάια με, ἀπάλετο τὸ
παδίον μου. καὶ ἐπορεύετο καθ' ἡμέραν εἰς τὴν
ὁδὸν ἑξῶ, ὡς ἀπῆλθον ἡμέρας τε ἄρτοι. ὅτε
ἤρδιεν, ἴσας δὲ νύκτας ὅλας ἐδιδάμασθαι θρη-
νήσας Ταβίαν τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ὅτου κετέλε-
σθαι αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τῷ γάμῳ, ὡς
ᾤμασιν· Ραβγὴλ πᾶσι αὐτὸν ὡς εἶπεν δὲ
Ταβίας πρὸς Ραβγὴλ· ἐξάποστείλον με, ὅτι ὁ πα-
τήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐκέτι ἐλπίζουσιν ὅψε-
σθαι με. 8 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ πειθεὶς αὐτῷ
μῆνοι πατὴρ ἐμοί, καὶ ἡ μήτηρ ἐξάποστέλαί με πρὸς τὸν
πατέρα σου, καὶ ἀγαθήσονται αὐτῷ τὰ κατὰ σε.
9 Καὶ Ταβίας λέγει· ἔχι. ἀλλὰ ἐξάποστείλον
με πρὸς τὸν πατέρα μου. 10 Ἀναστὰς δὲ
Ραβγὴλ, ἔθηκεν αὐτῷ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, καὶ τὸ ἥμισυ τῶν ὑποσχεθέντων, ἀνέμαζα
καὶ κτήνη καὶ ἀργύριον. 11 καὶ εὐλογοῦσας
αὐτὸς ἐξάπέστειλεν, λέγων· ὁμοῖοι ἡμᾶς ὁ θεὸς
τῷ ἥρδι, τέκνα, πρὸ τῷ με δάπανειν. 12 Καὶ
εἶπεν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ· τίμα τὴν πειθεὶς σου,
ὡς ἡ γυναῖξ σου εἶπεν, ἀκούσάμι σου
ἀκούων καλῶ. καὶ ἐφίλησεν αὐτήν. καὶ ἔδωκε
εἶπεν πρὸς Ταβίαν· ἀδελφε ἀγαπῆται, δά-
μασάσαι σε ὁ κύριος τῷ ἥρδι, καὶ ὅση μοι
ἰδὼν σου πατρία ὡς Σάρρας τῆς θυγατρὸς μου,
ἵνα εὐφρανθῶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. καὶ ἰδὼν πᾶ-
σιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα μου ὡς ὡφθαλμοὶ
δύναμι, μὴ λυπήσῃς αὐτήν. 13 Μετὰ ταῦτα
ἐπορεύετο, καὶ Ταβίας εὐλογῶν τὸν θεόν, ὅτι
ἐνώδωσεν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ κατελόγη· Ρα-
βγὴλ καὶ ἔδωκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἐπο-
ρεύετο μέχρως ὅτου ἐγγίσαι αὐτὴς εἰς Νινευήν.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

ΚΑΙ εἶπεν Ραφαὴλ πρὸς Ταβίαν· οὐ
γινώσκεις, ἀδελφε, πῶς ἀφῆκες τὸν
πατέρα σου; 2 Περιδράμωμεν ἔμ-

πορεύετο τῆς γυναῖκος σου, καὶ ἐτοίμασται
τὴν αἰάκα. 3 λαβὲ δὲ τὸν χιτῶνα πλὴν χα-
λῶν τῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἐπορεύθησιν, καὶ συνήλθεν
ἐκείνῃ ὅπου αὐτὸς. 4 Καὶ Ἄνω ἐκάλεσε
τὸν ἀποστόλῳ εἰς τὴν ὁδὸν τὸν πατέρα αὐτοῦ,
5 καὶ προσετίθει αὐτὸν ἐρχόμενον, καὶ εἶπεν
πρὸς πατέρα αὐτοῦ· ἰδὲ ὁ υἱός σου ἔρχεται, καὶ ὁ
ἄνθρωπος ὁ πορευθεὶς μετ' αὐτοῦ. 6 Καὶ Ρα-
φαὴλ εἶπεν· ἠπίσταμαι ἐγὼ, Ταβία, ὅτι ἀνοίξει
τὴν ὀφθαλμὸν ὁ πατήρ σου. 7 Σὺ οὖν ἐγ-
χειροῖν τὴν χολὴν εἰς τὴν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, καὶ
διχθεὶς ἀγείρει, καὶ δάσβαλε τὰ λευκά-
ματα, καὶ ὀφθαλμοὶ σε. 8 Καὶ περιδράμωσά
Ἄνω ἐπέστη ὅτι τὸν πρῶτον τῷ υἱῷ αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδὼν σε, πατρίον, δὲ τῷ νῦν
δοξαζήσῃ, καὶ ἐκλαυσεν ἀμφοτέρω. 9 Καὶ
Ταβίτ ἐξῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ προσέκο-
πεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ προσέδραμεν αὐτῷ, 10 καὶ
ἐπελάβετο τῷ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ προσέκασεν
τὴν χολὴν ὅτι τὴν ὀφθαλμὸν τῷ πατρὸς αὐτοῦ,
λέγων· γάρου, πάτερ. 11 ὡς δὲ συνεδύχθη-
σαν, διέτεκεν τὴν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, 12 καὶ
ἐλεπίσθη δὲ τῷ χιτῶνι τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ
τὰ λευκάματα. καὶ ἰδὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπεσθ
ὅτι τὸν πρῶτον αὐτοῦ, 13 καὶ ἐκλαυσεν, καὶ
εἶπεν· εὐλογητὸς εἰ ὁ θεός, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνο-
μα σου εἰς τὴν αἰῶνα, καὶ εὐλογημένοι πάντες
οἱ ἄγγελοι σου ἄγγελοι, 14 ὅτι ἐμασίγησας καὶ
ἠλέησας με. ἰδὲ βλέπω Ταβίαν τὸν υἱὸν μου.
καὶ εἰσῆλθεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἀπήγειλεν
πρὸς πατέρα αὐτοῦ τὰ μαλακία τὰ γινόμενα αὐ-
τοῦ ὡς τῇ Μιδία. 15 καὶ ἐκῆλθεν Ταβίτ εἰς
συνάμνησιν τῇ νύμφῃ αὐτοῦ χαίρων καὶ εὐλογῶν
τὸν θεόν πρὸς τὴν πόλιν Νινευήν. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
οἱ διαδραμῆτες αὐτοῦ πορευόμενοι, ὅτι ἔβλεπεν.
16 Καὶ Ταβίτ ἐξαμολογῆτα ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι
ἠλέησεν αὐτοῦ ὁ θεός. Καὶ ὡς ἤγγισεν Ταβίτ
Σάρρα τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, κατελόγησεν αὐτῷ,
λέγων· ἔλθοις υἱαῖναι, θυγατερ. εὐλογητὸς ὁ
θεός, ὅς ἡγάγει σε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ πατήρ σε
καὶ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἐγένετο χαρὰ πᾶσι τοῖς
οἱ Νινευῆ ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 17 Καὶ παρεγί-
νετο Ἀχιάχαρ, καὶ Νασβὰς ὁ ἐξαδελφός
αὐτοῦ, 18 καὶ ἤρχθη ὁ γάμος Ταβία μετ'
εὐφροσύνης ἐπὶ ἡμέρας.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

ΚΑΙ ἐκάλεσεν Ταβίτ Ταβίαν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅρα, τέκνον,
μαθεῖν πρὸ ἀνθρώπου τῷ συνελθόντι σοι.

καὶ προσεμίαν αὐτῷ δέ. 2 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
πατήρ, ὃν βλάπτουσιν οὗτοι οὐκ ἔστιν ὁ
οὐρανός, 3 ὅτι με ἀνέχοι· σοὶ ὅμως, καὶ πᾶσι
τοῖς ἡμετέροις ἐν τῇ πόλει, καὶ τῷ ἁγίῳ μου
ἐκκλησίᾳ, καὶ σὺ ὁμοίως ἐκράπῃς. 4 Καὶ εἶ-
πεν ὁ προσεμύτης, διχνοῦται αὐτῷ. 5 Καὶ
ἐλάλει τὸν ἄγγελον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· λαβὲ
τὸ ἡμέτερον πάντα ὅν ἐκράπῃς, καὶ ὑπάγε· ἡμῶν.
6 Τότε χαλάρους τὴν δύο κρυπῶς, εἶπεν αὐ-
τοῖς· εὐλογεῖτε τὸν θεόν, καὶ αὐτῷ ἐξομολογεῖ-
σθε, καὶ μεγαλαινῶν· διδοτε αὐτῷ, καὶ ἐξομολογεῖσθε
ἐνώπιον πάντων τῶν ζώντων, ὡς ὅτι ἐποίησεν μὴ
ἐνδύσθαι ἀγαθὰ τὰ εὐλογεῖν τὸν θεόν, καὶ ὑφ' αὐ-
τοῦ ὄνομα αὐτοῦ, τὴν λόγους τῆς ἔργου τοῦ θεοῦ
ἐν ἡμῶν· ἐκδοτέοντες καὶ μὴ ὀκνεῖτε ἐξομολο-
γεῖσθαι αὐτῷ. 7 Μυστήριον βασιλείας χαλόν
κρύπτει, τὰ δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ ἀνακαλύπτει ἐν
δοξῇ. ἀγαθὸν ποιῶντες, καὶ κερδὸν οὐκ ἐσθίετε ὑμᾶς.
8 Ἀγαθὸν προσευχὴ μετὰ νηστείας καὶ ἐλεημο-
σιῶν καὶ δικαιοσύνης· ἀγαθὸν τὸ ὀλῆσαι μετὰ
δικαιοσύνης, ἢ πᾶν μετὰ ἀδικίας· χαλόν τὸ ποιῶ-
σαι ἐλεημοσύνην, ἢ θησαυρίσαι χρυσίον. 9 Ἐλε-
μοσύνη γὰρ ὅλα θανάτου ῥύεται, καὶ αὐτὴ σπ-
υδαίνει πᾶσαν ἁμαρτίαν· οἱ ποιῶντες ἐλε-
μοσύνας καὶ δικαιοσύνας, πληροῦνται ζωῆς.
10 Οἱ δὲ ἀμαρτανόντες, πόλεμοι εἰσὶν τῆς ἐν-
δοξῆς ζωῆς. 11 Οὐ μὴ κρύβω ἀπὸ ὑμῶν πᾶν
τὸ ἥμα· ἐφίκα· οἱ μυστήριον βασιλείας κρύβω χα-
λόν, ὅτι δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ ἀνακαλύπτει ἐνδοξῇ.
12 Καὶ νῦν ὅτε προσεμύτης αὐ καὶ ἡ ὕμνη σὺ
Σάββα, ἐγὼ προσεμύτης τὸ μνημόνεον τῆς
προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου καὶ ὅτι ἔχα-
ριτες τὴν νεκρῶν, ἀσάυτως συμπάρημιεν σοι.
13 Καὶ ὅτι ἐκ ἀνθρώπων ἀναστῆναι καὶ καταλι-
πεῖν τὸ ἄριστον αὐ, ὅπως ἀπελθὼν ἐκτελέσῃς τὸν
ἀγαθὸν ποιῶν νεκρῶν, οὐκ ἐλάτεις με· ἀγαποῦμαι· ἀλλὰ σὺν σοὶ
ἡμεῖς. 14 Καὶ νῦν ἀπέστειλόν με ὁ θεός· ἰάσαι-
σθαι σὺ καὶ πᾶσι τοῖς ἡμέτεροις Σάββα. 15 Ἐγὼ
ἐμὲ Ραφαὴλ, εἰς ὃν τῶν ἐπὶ ἀγίων ἀγγέλων
ὅτι προσαναφέρουσιν τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων,
καὶ εἰσακούονται ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου.
16 Καὶ ἐταράχθησαν οἱ δύο, καὶ ἔπεσαν ἐπὶ
προσώπων, ὅτι ἐφοβήθησαν. 17 Καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς μὴ φοβέσθε, ὅτι εἰρήνη ἐστὶν ὑμῖν· τὸν δὲ
θεόν εὐλογεῖτε εἰς τὸν αἰῶνα. 18 ὅτι οὐ τῇ
ἐμαυτῷ χάριτι, ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἡλθον· ὅθεν εὐλογεῖτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.
19 Πάσαι τὰς ἡμέρας ὡπαιτόμεν ὑμῶν, καὶ ἐκ
ἐφάπαξ ὁδὸς ἐπὶ ὁδόν, ἀλλὰ ὅρασι ὑμεῖς ἐκτερεῖτε
20 καὶ νῦν ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ, διότι ἀνα-

βαίνο· ὡς τοὶ σκοπεύοντάς με, καὶ χάριτι
πάντα τὰ σκευαζόμενα εἰς βιβλίον. 21 Καὶ
ἀνέστη, καὶ ἐκ ἐπὶ εἶδον αὐτόν. 22 Καὶ ἐξο-
μολογῶντα ἔργα τοῦ μεγάλου καὶ θαυμαστοῦ τοῦ
θεοῦ, καὶ ὡς ὁφείλῃ αὐτοῖς ὁ ἄγγελος Κυρίν.

Κ Ε Φ. Ι δ.

Κ ΑΙ ΤΑΒΕΤ· ἔγραψεν προσεμύτης εἰς
ἀγαλλίασιν, καὶ εἶπεν· εὐλογητός ὁ
θεός ὁ ζῶν εἰς τὴν αἰῶνα, καὶ ἡ βα-
σιλεία αὐτοῦ. 2 ὅτι αὐτὸς μαθητὴ καὶ ἱερεὺς, ἐλεᾷ
κατὰ τὴν εἰς ἀδὴν καὶ ἀνάγῃ, καὶ ἐκ ἐπὶ ὅς ἐκ-
φύλλεται πᾶν χεῖρα αὐτοῦ. 3 Ἐξομολογεῖσθε
αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν ἰδίων, ὅτι αὐ-
τὸς διάσωσεν ἡμᾶς ἐκ αὐτοῖς. 4 Ἐκ δὲ ἐπο-
θεύσατε πᾶν μεγαλοῦν αὐτοῦ, ὡς ὅτι αὐ-
τὸν ἐνώπιον πάντων ζῶντος, καὶ ὅτι αὐτὸς Κύ-
ριος ἡμῶν, καὶ ὁ θεός ὁ πατήρ ἡμῶν εἰς πάντα
τὴν αἰῶνα. 5 Καὶ μαθητὴς ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἀδικίας ἡμῶν, καὶ πάλιν ἐλέησεν καὶ σὺνάζει
ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἰδίων, ὡς ὅτι ἐσορῶντες
οἱ αὐτοῖς. 6 Ἐὰν ὁμολογῆτε τὸν αὐτὸν ὅτι
ὅλη τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ ἐκ ὅλη τῇ ψυχῇ
ὑμῶν, ποιῶσαι ἐνώπιον αὐτοῦ ἀληθείας, τότε ὁμολο-
γήσει τὸς ὑμᾶς, καὶ ὡς μὴ κρύβει τὸ σόφον
αὐτοῦ ἀπὸ ὑμῶν. καὶ ἡγάσσατε ἀποκρίσθαι μὴ
ὑμῶν, καὶ ἐξομολογήσασθε αὐτῷ ἐν ὅλῳ τῷ σώ-
ματι ὑμῶν, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τῆς δι-
καιότητος, καὶ ὑψώσατε τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων.
ἐγὼ ἐκ τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου ἐξομολο-
γῶμαι αὐτῷ, καὶ δακρύω πᾶν ὄχλον καὶ πᾶν
μεγαλοῦν αὐτοῦ· ὅθεν ἁμαρτανῶν. ὁμολο-
γήσατε, ἁμαρτανῶν, καὶ ποιῶσαι δικαιοσύνην ἐνώ-
πιον αὐτοῦ. τίς γινώσκει εἰς θελήσει ὑμᾶς, καὶ
ποιοῦν ἐλεημοσύνην εἰς ὑμᾶς; 7 Τὸν θεόν με-
μύνη, καὶ ἡ ψυχὴ με τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων,
καὶ ἀγαλλιάσθαι πᾶν μεγαλοῦν αὐτοῦ.
8 Λεγέτωσαν πάντες, καὶ ἐξομολογησάσθαι αὐ-
τῷ ἐν Ἱερουσολύμοις. 9 Ἱερουσόλυμα πόλις ἁγία,
μαθητὴς ὅτι τὰ ἔργα τῶν ἁγίων σου, καὶ πάλιν
ἐλέησεν τὴν ἡμῶν τῶν δικίων. 10 Ἐξομολογῶ
τῷ Κυρίῳ ἀγαθόν, καὶ εὐλογῶ τὸν βασιλέα τῶν
αἰώνων, ὡς πάλιν· ὡς ὅτι αὐτῷ οἰκοδομηθῇ ὁ
σοὶ μετὰ χάριτος, καὶ εὐφρανῇ ἐκ σοὶ τὴν ἐκ
αἰχμαλωσίας, καὶ ἀγαπήσῃ ἐκ σοὶ τὴν τα-
λαπῆρας εἰς πᾶσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.
11 Ἐθνη πολλὰ μακρόθεν ἤξει ὡς τὸ ὄνομα
Κυρίου τοῦ θεοῦ, δῶρα ἐκ χειρὸν ἔχοντες, δῶρα
τῷ βασιλεῖ τῶν ἁγίων. καὶ γενεὴ αἰνεσούσιν γενεὰ
σοὶ, καὶ δῶσουσιν ἀγαλλίασιν. 12 Ἐπικατά-
ρα.

οὐκ ἔστιν ὁ οὐρανός

ἐλεᾷ

κρύβει

δὲ ἥμα

αὐτὸν αὐτὸν

τοῦ ὄχλου

ἀγαθόν

γενεὰ

εἰς

χαριτι

καὶ πάντες οἱ μισήσαντές σε, εὐλογημένοι ἔσονται
 πάντες οἱ ἀγαπῶντές σε εἰς τὸν αἰῶνα. 13 χαρὰν
 καὶ ἀγαλλίασιν ἔσται τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου, ὅτι
 σιωπῶντες καὶ εὐλογήσουσιν τὸν κύριον τῶν
 δεξίων. 14 Ὡς μακάριοι οἱ ἀγαπῶντές σε,
 χαρήσονται ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ σου· μακάριοι ὅσοι ἐλυ-
 πώθησαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ματίξιν σου, ὅτι ἐπὶ
 σοὶ χαρήσονται θεοσάμνοι πάντες τὴν δόξαν σου,
 καὶ εὐφρανθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα. 15 Ἡ ψυ-
 χὴ μου εὐλογεῖται τὸν θεὸν τὸν βασιλέα τὸν μέ-
 γαν. 16 ὅτι οἰκοδομήσεται Ἱερουσαλὴμ σαπ-
 φείρα καὶ σμαράγδι, καὶ λίθω ὀπτιμῶ, τὰ
 τέγγα σου, καὶ οἱ πύργοι, καὶ οἱ περὶ τοὺς τοίχους
 χρυσοὶ καὶ ἄνθη, 17 καὶ αἱ πλατεῖαι Ἱερου-
 σαλὴμ ἐν βρύλλῳ καὶ ἀνδρακί καὶ λίθῳ ὅκ-
 τισιν φηρολογηθήσονται. 18 Καὶ ἔρῃσι πα-
 σὰς αἱ ῥήμαι αὐτῆς, Ἀλληλουῖα· καὶ ἀνέουσιν,
 λέγοντες· εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς ὤφωσεν εἰς πάν-
 τας τὰς αἰῶνας.

Κ Ε Φ. Ι Δ'.

Κ ΑΙ ἐπαύσατο ἡχομολογούμενος τῷ θεῷ.

2 Καὶ ἰὼ ἐπὶ τὸν ὄντοκακτῶ, ὅτε
 ἀπαύσει τὰς ὄψεις, καὶ μὴ ἔτι ὀκτώ-
 αῖς λαβὼν. καὶ ἐποιεῖ ἐλεημοσύνας, καὶ ποσέ-
 θετο φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν, καὶ ἡχομολογεῖ-
 σθαι αὐτῷ. 3 Μεγάλως δὲ ἐγήρασεν, καὶ ἐχέ-
 λεσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐξ υἱῶν αὐτοῦ, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, λαβὲ τὰς ὕψους σου, ἰδὲ
 γυνήρακα, καὶ πρὸς τὸ ἀποτρέχειν ἀπὸ τῆς γῆς
 εἰμὶ. 4 Ἀπελθε εἰς τὴν Μηδίαν, τέκνον, ὅτι
 πέπεισμαι ὅσα ἐλάλησεν Ἰωνᾶς ὁ ποροφῆτης πρὸς
 Νινευί, ὅτι κατακαθήσεται. οὐ δὲ τῇ Μηδίᾳ
 ἔσται εἰρήνη μᾶλλον ἕως χαρῶν· καὶ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ
 ἡμῶν οὐ τῇ γῇ σκορπιαθήσονται ἀπὸ τῆς ἀγα-
 θῆς γῆς· καὶ Ἱερουσόλυμα ἔσται ἔρημος, καὶ ὁ οἶ-
 κος τοῦ θεοῦ οὐ αὐτῇ κατακαθήσεται, καὶ ἔρημος
 ἔσται μέχρι χρόνου. 5 Καὶ πάλιν ἐλεήσει αὐτοὺς
 ὁ θεός, καὶ ὁππότε αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ
 οἰκοδομήσουσιν τὸν οἶκόν, ὅς οἱ ὁ πρῶτος, ἕως
 πληρωθῶσιν χαρῇ τῶν αἰώνων. καὶ μετὰ ταῦτα
 ὁππότε ἔσται ὅς τῷ αἰχμαλωσίῳ, καὶ οἰκοδο-

μήσουσιν Ἱερουσαλὴμ οὐπίμως· καὶ ὁ οἶκος τοῦ
 θεοῦ ἐν αὐτῇ οἰκοδομηθήσεται εἰς πάσας τὰς γε-
 νὰς τοῦ αἰῶνος οἰκοδομῇ οὐδόξῳ, καὶ ὡς ἐλάλη-
 σαν πρὸς αὐτῆς οἱ ποροφῆται. 6 Καὶ πάντες
 τὰ ἔθνη ὁππότε ἔσονται ἀληθῶς φοβεῖσθαι κύριον
 τὸν θεόν, καὶ κατορύξουσιν τὰ εἰδωλὰ αὐτῶν, 7 καὶ
 εὐλογήσουσιν πάντα τὰ ἔθνη τὸν κύριον· καὶ ὁ
 λαὸς αὐτοῦ ἡχομολογήσεται τῷ θεῷ· καὶ ὁφεί-
 λησιν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ χαρήσονται πάντες οἱ
 ἀγαπῶντες κύριον τὸν θεόν οὐ ἀληθείᾳ καὶ δι-
 καιοσύνῃ, ποιῶντες ἔλεος τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν. 8
 Καὶ νῦν, τέκνον, ἀπελθε ἀπὸ Νινευί, ὅτι πάν-
 τας ἔσται ἡ ἐλάλησεν ὁ ποροφῆτης Ἰωνᾶς. 9 Σὺ
 δὲ τήρησον τὸν νόμον καὶ τὰ περὶ τὰς ἐντολὰς,
 καὶ γίνου φιλελέμων καὶ δίκαιος, ἵνα σοὶ χαλῶς ᾖ. 10
 Καὶ θάψον με χαλῶς, καὶ τὴν μητέρα σου
 μετ' ἐμῶν, καὶ μετέπαι αὐλοῦντε ἐν Νινευί. τέκνον,
 ἰδὲ τί ἐποίησεν Ἀμαὶν Ἀχραχάρ πρὸς τὸν θεόν
 αὐτοῦ, ὅς οὐκ ἐν φωτὶ ἦγαγεν αὐτὸν εἰς σκό-
 τος, καὶ ὅσα ἀνταπέδωκεν αὐτῷ· καὶ Ἀχραχάρ
 ὅς μὴ ἐσώθη, οὐκ εἶναι δὲ τὸ ἀνταπόδομα ἀπε-
 δόθη, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς τὸ σκότος. Μα-
 ναῆς ἐποίησεν ἐλεημοσύνην, καὶ ἐσώθη ὅς πα-
 γίδος θανάτου ἧς ἐπῆξεν αὐτῷ. Ἀμαὶν δὲ οὐ ἐ-
 πέσει εἰς τὴν παγίδα, καὶ ἀπέλειπε. 11 Καὶ
 νῦν, πατὴρ, ἰδὲ τί ἐλεημοσύνη ποιεῖς, καὶ τί
 δικαιοσύνη ρύεσαι. καὶ ταῦτα αὐτῷ λέγοντος, ἐξέ-
 λειπεν αὐτῷ ἡ ψυχὴ ἐπὶ τῆς κλίνης· ἰὼ δὲ
 ἐπὶ τὸν πεντηκοντακτῶ καὶ ἔθαψεν αὐτὸν
 οὐδόξως. 12 Καὶ ὅτε ἀπέθαρ' Ἀνα, ἔθα-
 ψεν αὐτῷ μὲν τῷ πατρὶ αὐτοῦ· ἀπῆλθεν δὲ
 τὰς μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν
 αὐτοῦ εἰς Ἐκβάτανα πρὸς Ραγαὴλ τὸν πεντηκτῶ
 αὐτοῦ. 13 καὶ ἐγήρασεν οὐπίμως, καὶ ἔθαψεν
 τὴν πεντηκτῶ αὐτοῦ οὐδόξως, καὶ ἐκκληρονομήσιν
 τὴν ἕσπραν αὐτοῦ, καὶ τῷ θεῷ τῶν πατέρων αὐτοῦ. 14
 Καὶ ἀπέθαρ' ἐπὶ τὸν πεντηκτῶ εἰκοσιπλὰς οὐ
 Ἐκβατανοῖς τῆς Μηδίας. 15 Καὶ ἤκουσεν τὴν
 ἀπαγγελίαν αὐτοῦ, τὴν ἀπώλειαν Νινευί, ἰὼ
 ἡχομολοῦντας Ναβυχοδονόσορ, καὶ Ἀσάηρις
 καὶ ἡ πόλις πρὸς τὴν ἀποθανεῖν ἐπὶ Νινευί.

J. Lloyd & J. Pine del.

Ι Ο Υ Δ Ε Ι Θ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α.

ΤΟΥΤΣ δαδεχε-
 τυ τῆς βασιλείας
 Ναβουχοδονόσορ, ὃς
 ἐβασίλευσεν Ἀσ-
 συρίῳ ἐν Νινύῃ
 τῇ πόλει τῇ με-
 γάλῃ, ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις Ἀρφαξάδ, ὃς
 ἐβασίλευσεν Μήδῳ ἐν Ἐκβαταίνῃς, 2 καὶ
 ἀκοδόμησεν ἐκ Ἐκβαταίνῃς κύκλῳ τείχεϊ ὅκ-
 λιθῶν λευκωμάρων, εἰς πλάτος πηχῶν τριῶν,
 καὶ εἰς μήκος πηχῶν ἑξ. καὶ ἐποίησεν τὸ ὕψος
 τῶν τειχέων πηχῶν ἑξοδμήκοντα, καὶ τὸ πλάτος
 αὐτῶν πηχῶν πεντήκοντα. 3 Καὶ τὸς πύργους
 αὐτῶν ἔστησεν ὅτι ταῖς πύλαις αὐτῆς πηχῶν ἑκα-
 τὸν, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἐδμελίωσεν εἰς πύ-
 χους ἑξήκοντα. 4 Καὶ ἐποίησεν τὰς πύλας
 αὐτῆς πύλας διεγερθεμένας εἰς ὕψος πηχῶν
 αὐτῆς ἑξοδμήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν πύχους πε-
 σαράκοντα, εἰς ἑξόδους δυνάμεων δυνατῶν αὐτῶν,
 καὶ ἀφεικταῖς τῶν πεζῶν αὐτῶν. 5 Καὶ ἐποίη-
 σεν πόλεμοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασι-
 λεὺς Ναβουχοδονόσορ πρὸς βασιλέα Ἀρφαξάδ
 ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ, τὴν ἐπὶ πεδίον ἐν
 τοῖς ὀρείοις Ῥαγαδ. 6 Καὶ συνήντησαν πρὸς

αὐτοὺς πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεσίαν, καὶ
 πάντες οἱ κατοικοῦντες τὸν Εὐφράτιν, καὶ τὸν
 Τίγρι, καὶ τὸν Ὑδάσπιν, καὶ πᾶσι Ἀσιῶν
 ὁ βασιλεὺς Ἐλυμῆσι. καὶ συνήλθαν ἔθνη πολ-
 λα σφόδρα εἰς τὸ ἐξοπάξιν ὑπὸν Χελκούδ. 7 Καὶ
 ἀπέστειλεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὅτι
 πάντας τὸς κατοικοῦντας Περιοῖδα, καὶ ὅτι πάντας
 τὸς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς, τὸς κατοικοῦν-
 τας Κιλικίαν καὶ Δαμασκόν, καὶ Ἀλδορον καὶ
 Ἀντιλδορον, καὶ πάντας τὸς κατοικοῦντας κατὰ
 πρὸς ὅσον τῆς ὀρεσίας, 8 καὶ τὸς ἐν ταῖς
 ἔθνεσι τῷ Καρμήλου, καὶ Γαλαὰδ, καὶ τὴν
 αἰῶν Γαλιλαίαν, καὶ τὸ μέγα πᾶσι Ἐσθραῖμ,
 9 καὶ πάντας τὸς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ταῖς πόλεσιν
 αὐτῆς, καὶ πᾶσι τῷ Ἰορδάνῃ ἕως Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ Βεταν, καὶ Χελός, καὶ Κάδης, καὶ τῷ πο-
 τὰμῷ Αἰγύπτου, καὶ Ταφιάς, καὶ Ῥαμεσσή, καὶ
 πᾶσι γλῶττι Γεσίμ, 10 ἕως τῷ ἐλθεῖν ἐπάνω
 Τάνως καὶ Μέμφως, καὶ πάντας τὸς κατοι-
 κοῦντας τὴν Αἰγύπτου ἕως τῷ ἐλθεῖν ὅτι τὰ
 ὅρια τῆς Αἰθιοπίας. 11 Καὶ ἐφάνησαν πάν-
 τες οἱ κατοικοῦντες πᾶσι τὴν γλῶττι τὸ ῥῆμα Να-
 βουχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐσυνήλ-
 θον αὐτῶν εἰς τοὺς πόλεμοι, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν
 αὐτοὺς, ἀλλ' ἰδοὺ ἐτόλμησαν αὐτοὺς ὡς ἀνὴρ εἰς

Ἐσθραῖμ

καὶ

καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὀρενίαν. 23 Καὶ
 δέκοφεν τὴν Φοῦδ καὶ Αὐδ, καὶ ἐπεσκόμουν
 ὑπὲρ πάντας πάντας ὑπὲρ Ῥααίμ καὶ ὑπὲρ Ἰσμαὴλ τὴν χεῖρα
 τῶν ὀρενίαν τῆς ἐρήμης πρὸς ἰότοι τῆς Χελιάν.
 24 Καὶ ἀπῆλθεν τὸν Εὐφράτιν, καὶ διήλθεν
 τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ κατέσκαψεν πᾶσας
 τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς τὰς ὅτι τῷ χειμαρρῷ
 Ἀβρὰμ ἕως τῷ ἐλθεῖν ὅτι θάλασσαν. 25 Καὶ
 κατελάβετο τὰ ὄρια τῆς Κιλικίας, καὶ κατέ-
 κοφει πάντας τὴν ἀντιπάντας αὐτῶν καὶ ἦλθεν
 ἕως ὁρίων Ἰάφεθ, τὰ πρὸς ἰότοι καὶ ὀρενίαν
 τῆς Ἀραβίας. 26 Καὶ ἐκύκλωσεν πᾶντας
 τὴν ὑπὲρ Μαδιάμ, καὶ ἐπέστησεν τὰ σκηνώματα
 αὐτῶν, καὶ ἐπεσκόμουν τὰς μάνδρας αὐτῶν.
 27 Καὶ κατέβη εἰς πεδίον Δαμασκὸν ὅτι ἡμέ-
 ρας ἱεροσμοῦ πυρῶν, καὶ ἐπέστησεν πάντας τὴν
 ἀγροὺς αὐτῶν καὶ τὰ ποιμένα καὶ τὰ βεκό-
 λια ἔδωκεν εἰς ἀφορισμὸν, καὶ τὰς πόλεις αὐ-
 τῶν ἐσκέλευσεν, καὶ τὰ πεδία αὐτῶν ἐξέλεμψ-
 σεν, καὶ ἐπάταξεν πᾶντας τὴν νεκρὸν αὐ-
 τῶν ὅτι σωματι ῥομφαίας. 28 Καὶ ἐπέστη ὁ
 φόβος καὶ ὁ πτόμος αὐτοῦ ὅτι τὴν κατεκοιῶ-
 τας τὴν ὀρενίαν, τὴν ὅτι Σιδῶν καὶ
 ἐν Τύρῳ, καὶ τὴν κατεκοιῶντας Σὺρ, καὶ Ὀκεινὰ,
 καὶ πᾶντας τὴν κατεκοιῶντας Ἰεμαὴν. καὶ οἱ
 κατεκοιῶντες ἐν Ἀζώτῳ καὶ Ἀσκάλῳ ἐφοβήθη-
 σαι αὐτὸν σφόδρα.

Κ Ε Φ. Γ.

Κ ΑΙ ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους
 λόγοις εἰρηνοῦς, λέγοντες. 2 Ἰδοὺ
 ἡμεῖς οἱ παῖδες Ναβυχοδονόσορ βασι-
 λέως μεγάλου ὀρενίαν ἐν ὀρενίᾳ σου, χρῆ-
 σαι ἡμῖν καθὼς ἀρεσὸν ὅτι τῷ πρὸς ὀρενίαν σου.
 3 Ἰδοὺ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν, καὶ πᾶς τόπος ἡμῶν,
 καὶ πᾶν πεδίον πυρῶν, καὶ τὰ ποιμένα καὶ τὰ
 βεκόλια, καὶ πᾶσαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν ἡμῶν
 ὀρενίαν τῷ πρὸς ὀρενίαν σου, χρῆσαι καθὼς
 ὅτι ἀρεσὸν σοι. 4 Ἰδοὺ καὶ αἱ πόλεις ἡμῶν,
 καὶ οἱ κατεκοιῶντες οἱ αὐταῖς δούλοι σου εἰσὶν·
 ἐλθὼν ἀπάντησον αὐταῖς ὡς ἐπὶ ἀγαθὸν ὅτι
 ὀφθαλμοῖς σου. 5 Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες
 πρὸς Ὀλοφέρνην, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ
 τὰ ῥήματα ταῦτα. 6 Καὶ κατέβη ὅτι τὴν
 παλαιάν αὐτὸς καὶ ἡ δυνάμις αὐτῶν, καὶ ἐφύ-
 ρησεν τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς, καὶ ἔλαβεν ἐξ
 αὐτῶν εἰς συμμαχίαν ἄνδρας ὀρενίαν. 7 Καὶ
 ἐδίδξαντο αὐτὸν αὐτοὶ, καὶ πᾶσα ἡ ὀρενίαν
 αὐτῶν, μετὰ σφάνων καὶ χορῶν καὶ τυμπάνων.
 8 Καὶ κατέσκαψεν πάντα τὰ ὄρια αὐτῶν, καὶ

τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐξέκοφεν. καὶ ἡ ὀρενίαν
 αὐτῶν ἐξολοθρεύσας πάντας τὴν θεοὺς τῆς γῆς,
 ὅπως αὐτῶν μόνῳ τῷ Ναβυχοδονόσορ λατρεύσῃ
 πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πᾶσαι αἱ γλῶσσαι καὶ
 πᾶσαι αἱ φυλαὶ αὐτῶν ὀρενίαν αὐτῶν εἰς
 θεόν. 9 Καὶ ἦλθεν καὶ πρὸς ὀρενίαν Ἐσθηλὸν
 πλησίον τῆς Δαυταίας, ἡ ἐπὶ ἀπέναντι τῷ ὀρενίαν
 τῷ μεγάλῳ τῆς Ἰσραήλ. 10 καὶ κατεστρά-
 πιδόσιν ἀγαμέσσι Γαλα καὶ Σκυθῶν πόλεις,
 καὶ ἡ ὀρενίαν ἡμερῶν εἰς τὸ συλλέξαι πᾶσαν
 τὴν ἀπάρτην τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Δ.

Κ ΑΙ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατεκοιῶ-
 ντες ὅτι τῇ Ἰσραήλ πᾶντα ὅσα ἐποίη-
 σεν Ὀλοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ἀρχι-
 στρατηγὸς Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, βασιλεὺς
 καὶ ὁ πρὸς ὀρενίαν ἐσκέλευσεν πᾶντα τὰ ἡρὰ αὐ-
 τῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς ἀφορισμὸν. 2 καὶ
 ἐφοβήθησαν σφόδρα σφόδρα πρὸς τὸν πρὸς ὀρενίαν αὐτῶν,
 καὶ πρὸς Ἰερουσαλὴμ καὶ τῷ ναοῦ Κυρίου θεοῦ
 αὐτῶν ἐπαράχθησαν. 3 Ὅτι πρὸς ὀρενίαν ἦσαν
 ἀναβεβηκότες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πρὸς
 πᾶς ὁ λαὸς συνελέλει τῆς Ἰσραήλ, καὶ τὰ
 σκευῆ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὁ οἶκος, ὅτι τῆς
 βιβλικῶς ἡγιασμένα ἡν. 4 Καὶ ἀπέστειλαν
 εἰς πᾶν ὄριον Σαμαρείας, καὶ Κονὰς, καὶ Βαθ-
 ρῶν, καὶ Βελμαῖν, καὶ Ἰεριχὰ, καὶ εἰς Χωβὰ,
 καὶ Αἰσωρὰ, καὶ τὸν αὐλῶνα Σαλὴμ, 5 καὶ
 προκατελάβοντο πᾶσας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρενίαν
 τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐτείχισαν τὰς ὀρενίαν αὐτοῖς κώ-
 μας, καὶ παρέθεντο εἰς ὀρενίαν εἰς ὀρενίαν
 σκευὴ πολέμου, ὅτι πρὸς ὀρενίαν ἡν τὰ πεδία
 αὐτῶν πεδισμῶν. 6 Καὶ ἔγραψεν Ἰσαακίμ
 ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὅς ἡν ὀρενίαν τῶν ἡμερῶν ἐκείνης
 ὀρενίαν Ἰερουσαλὴμ, τοῖς κατεκοιῶσι Βετυλούα, καὶ
 Βεδομοδαῖμ, ἡ ἐπὶ ἀπέναντι Ἐσθηλὸν, καὶ ὀρενίαν
 τῶν πεδίων τῶν πλησίων Δαυταίμ, 7 λέ-
 γων. Διχαταχὲν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρενίαν,
 ὅτι δι' αὐτῶν ἡν ἡ εἰσοδὸς εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
 καὶ ἡν εὐχερῶς διχακαλύσαι αὐτὰς πρὸς ὀρενίαν
 νοτίας, τῆς τῆς διχαβάσεως οὐσης, ἐπ' ἄνδρας
 τὴν πᾶντας δύο. 8 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Ἰσαακίμ ὁ ἱερεὺς
 ὁ μέγας, καὶ ἡ μερυσία πάντος λαοῦ Ἰσραὴλ,
 οἱ ὀρενίαν ὀρενίαν Ἰερουσαλὴμ. 9 Καὶ ἀνέβη-
 σαν πᾶς ἡν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεόν ὀρενίαν ὀρενίαν
 ἡν μεγάλη, καὶ ἐταπεινώσαν τὰς ψυχὰς αὐ-
 τῶν ὀρενίαν ὀρενίαν μεγάλη, 10 αὐτοὶ, καὶ αἱ
 γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ ἡντῶν αὐτῶν, καὶ τὰ
 κτήνη

ἐπαρχίαν

κλήνη αὐτῶν, καὶ πᾶς πᾶριος, καὶ μυθῶτες, καὶ ἀργυρώτες αὐτῶν, ἐπέθεντο σάκκοις ὅτι τὰς ὁσφύας αὐτῶν. 11 Καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ καὶ γυναῖκα, καὶ τὰ παῖδιά, καὶ οἱ χαδοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐποιοῦν χατὰ πρῶτον τῷ ναοῦ, καὶ ἐσποδίζοντο τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐξέτειναν τὰς σάκκοις αὐτῶν χατὰ πρῶτον Κυρίῳ. 12 Καὶ τὸ θυσιαστήριον σάκκῳ περιέβαλον, καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεὸν Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν ἐκτείνως, τῷ μὴ δοῦναι εἰς ἀφραγνὴν τὰ ἡπία αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας εἰς ὀρονομίαν, καὶ τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐτῶν εἰς ἀφροσύνην, καὶ τὰ ἅγια εἰς βεβήλωσιν καὶ οὐκιδισμόν, ὅτι χάριμα τοῖς ἐθνεσιν. 13 Καὶ εἰσέκουσεν Κύριος τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ εἰσέειπεν τῷ θλίψιν αὐτῶν. καὶ ἰὼ ὁ λαὸς ἠσπύσεν ἡμέρας πλείους ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, κατὰ πρῶτον τῶν ἁγίων Κυρίου τῷ πᾶσι χρόνῳ. 14 Καὶ Ἰωακείμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ πατριάρχαι ἐνώπιον Κυρίου, ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες Κυρίῳ, σάκκοις περιεζωσμένοι τὰς ὁσφύας αὐτῶν, προσέφερον τὴν ὀλοκαύτως τῷ ἐνδελεχισμῷ, καὶ τὰς εὐχὰς, καὶ τὰ ἐκούσια δόματα τῷ λαῷ. 15 Καὶ ἰὼ σποδὸς ὅτι τοῖς κιδάρεις αὐτῶν καὶ ἐβόων πρὸς Κύριον ὅτι πάσης δυνάμεως εἰς ἀγαθόν, πᾶν ὁπιοκένεσθαι πάντα οἶκον Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ε.

1 **Κ**ΑΙ ἀγγελίᾳ Ὀλοφέρνη ἀρχιστρατήγῳ δυνάμεως Ἀσσοῦρ, δίοτι υἱὸς Ἰσραὴλ πρὸςκαύσαντο εἰς πόλεμον, καὶ τὰς δίοδοις τῆς ὁρενῆς συνέκλεισαν, καὶ ἐτείχισαν πᾶσαι κορυφαὶ ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἐθησαν ἐν τοῖς πεδίοις σκάνδαλα. 2 Καὶ ἀργίαθι θυμῷ σφόδρα, καὶ ἐκάλεσεν πάντας τὰς ἀρχοντας Μααδ, καὶ τὰς στρατηγὰς υἱοὺς Ἀμμων, καὶ πάντας σατραπᾶς τῆς παρθλίας, 3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀναγγείλατε δὴ μοι, υἱοὶ Χαναάν, τίς ὁ λαὸς ὅστις ὁ χαθήμενος ἐν τῇ ὁρενῇ, καὶ πίνεις ἀπὸ καδοικῶν πόλεις, καὶ τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεως αὐτῶν, καὶ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, καὶ τίς ἀνέστηκεν ἐπ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς ἡγεμὸς στρατείας αὐτῶν; 4 Καὶ ἀφ' οὗ κατενώπιον τῷ μὴ εἰσεῖν εἰς ἀπάντησίν μοι πᾶσι πάντας τὰς καδοικοῦντας ἐν δυσμαῖς; 5 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἀχιάρ ὁ ἡγεμὸς πάντων υἱῶν Ἀμμων ἀκροάτω δὴ λόγον ὁ κύριός μου ὅτι σῶμας τῷ δόλῳ σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι τὴν ἀλήθειαν περὶ τῷ λαῷ τούτῳ,

ὅς χαδοικὴν τὴν ὁρενὴν ἐν τῷ πλῆθει σου οἰκοῦντες, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται φεύδης ἐκ τῶν σῶμας τῷ δόλῳ σου. 6 Ὁ λαὸς ὅστις εἰσὶν ἀπόγονοι Χαλδαίων, 7 καὶ παρώκησαν τὸ πρῶτον ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ὅτι οὐκ ἐβουλήθησαν ἀκολουθεῖν τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, οἱ ἐγένοντο ἐν γῇ Χαλδαίων. 8 καὶ ἐξέβησαν ἐξ οὗ τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ προσέκυνον τῷ θεῷ τῷ οὐρανοῦ, θεῷ ᾧ ἐπεγνώσαν καὶ ἐξέβαλον αὐτὰς ἀπὸ προσώπου τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐφυγον εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ παρώκησαν ἐκδ' ἡμέρας πολλάς. 9 Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς αὐτῶν ἐξελεῖν ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν, καὶ πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν καὶ χαράκησαν ἐκδ', καὶ ἐπληθύνησαν χρυσῷ καὶ ἀργυρῷ καὶ ἐκτῆνεν πολλοὺς σφόδρα. 10 καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἐκάλυψεν γὰρ τὸ πρῶτον τῆς γῆς Χαναάν λιμός, καὶ παρώκησαν ἐκδ' ἕως διεπράψαν καὶ ἐγένοντο ἐκδ' εἰς πληθύνωσιν, καὶ οὐκ ἰὼ ἀειδμὸς τῷ γένει αὐτῶν. 11 Καὶ ἐπανεστῆ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ κατεσφόρῳ αὐτὰς, καὶ ἐν πόνῳ καὶ πλίνθῳ ἐταπείνωσεν αὐτὰς, καὶ ἔθετο αὐτὰς εἰς δόλους. 12 Καὶ ἀνέβησαν πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου πληγῇς, ἐν αἷσι οὐκ ἰὼ ἰάσις καὶ ἐξέβαλον αὐτὰς οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 13 Καὶ κατεξήραθεν ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐμπαροῦσιν αὐτῶν, 14 καὶ ἤγαγεν αὐτὰς εἰς ὁδὸν τῷ Σινᾷ, καὶ Κάδης Βαρθ, καὶ ἐξέβαλον πάντας τὰς χαλοικῶντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, 15 καὶ ἤκνησαν ἐν γῇ Ἀμορραίων, καὶ πάντας τὰς ἑσθῶν ἐξωλέθρυσαν ἐν τῇ ἰσχύι αὐτῶν καὶ ἀφάντες τὸν Ἰορδάνην ἐκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὁρενὴν. 16 καὶ ἐξέβαλον ἐκ προσώπου αὐτῶν τὸν Χαναανίον, καὶ τὸν Φερεζαῖον, καὶ τὸν Ἰεβυσαῖον, καὶ τὸν Συγέμ, καὶ πάντας τὰς Γεργασαῖς, καὶ χαράκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέρας πολλάς. 17 Καὶ ἕως οὐχ ἡμαρτον ἐνώπιον τῷ θεῷ αὐτῶν, ἰὼ μὲν αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ, ὅτι θεὸς μισθὸν ἀδικίαν μετ' αὐτῶν ὅσιν. 18 Ὅτε δὲ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς οὐδ' ἡς διέθετο αὐτοῖς, ἐξωλέθρηθησαν ἐν πολλοῖς πολέμοις ὅτι πολὺ σφόδρα, καὶ ἡχμαλωτίζθησαν εἰς γῆν ἐκ ἰδίων, καὶ ὁ ναὸς τῷ θεῷ αὐτῶν ἐγενήθη εἰς ἑδαφός, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐκατήθησαν ἀπὸ τῶν ὑπεναντίων. 19 Καὶ νῦν ὁπιοκένεσθαι ὅτι τὸν θεὸν αὐτῶν, ἀνέβησαν ἐκ τῆς ἀφασίας οὗ διεσάρησαν ἐκδ', καὶ κατέβησαν τὴν Ἱερουσαλὴμ, οὗ τὸ ἅγασμα αὐτῶν, καὶ χαράκηθησαν

οὐ τῇ ὀρεγῇ, ὅτι ἐγὼ ἄριστος. 20 Καὶ νῦν, δὲ-
σποθα κύμα, εἰ μὲν ἔστι ἀγκύμα, οὐ πρὸ λαῶ
τῶν, καὶ ἀμαρτάνουσιν εἰς τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ
ἐπισκεψόμεθα, ὅτι πᾶσι ἐν αὐτοῖς σπλάδαλον τῶ-
πο, καὶ ἀπαθρομέδα, καὶ ἐκπαλεμίσσεται αὐτὸς.
21 Εἰ δὲ οὐκ ἔστι ἀνομία, οὐ πρὸ ἔθνη αὐτῶν,
πρὸ λαῶν δὲ ὁ κύριός με, μὴ ποτε ὑπερασπίσῃ
ὁ Κύριος αὐτῶν, καὶ ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν,
καὶ ἐσόμεθα εἰς ἀνέμους ἐσθρῶν πάσης τῆς γῆς.
22 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν Ἀχὼρ τῆς
λόγους τούτους, καὶ ἐργάζετο πᾶς ὁ λαὸς ὁ κύ-
κλος τῆς σκηνῆς ὡς ἐκέλευε. καὶ εἶπαν οἱ μεγά-
ταινες Ὀλοφέρνη, καὶ πάντες οἱ χετοικοῦντες
τὴν ὡρυλίσαν καὶ τὴν Μωάβ, συλκόφαυ αὐτὸν,
23 ὃ γὰρ φοβηθῆσθαι δὲ πρὸς ἱσραήλ. 24 Διὸ δὲ ἀναθρο-
μέδα, καὶ ἐσθρῶν εἰς χετοίκοις πάσης τῆς γῆς
πᾶς σου, δὲσποθα Ὀλοφέρνη.

Κ Ε Φ. 5.

Κ ΑΙ ὡς χετοίκοι οὐκ ἔσθρῶν αὐ-
θρῶν πᾶν κύκλος τῆς σκηνῆς, καὶ
εἶπει Ὀλοφέρνης ὁ ἀρχηγὰς τῆς
δυνάμεως Ἀσὺρ πρὸς Ἀχὼρ ἐναντίον παντὸς τῆ
δύμεως τῆς ἄλλοφύλου, καὶ πρὸς πάντας τῆς υἱοὺς
Μωάβ. 2 Καὶ τίς εἰ σὺ, Ἀχὼρ, καὶ οἱ μι-
θωτοὶ τῆς Ἐφεσῆ, ὅτι ἐπὶ σφραγίσας ἐὰν ἡμῶν
χετοίκοι σήμερον, καὶ εἶπας τὸ γένος Ἰσραὴλ μὴ
πολεμήσας, ὅτι ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπερασπίσεται αὐτοὺς;
καὶ τίς ὁ θεὸς εἰ μὴ Ναβωχοδονόσορ; ὅτος δὲ πο-
τελᾷ τὸ χετοίκοι αὐτῶν, καὶ ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς
δὲ πρὸς ὁροσώπου τῆς γῆς, καὶ ὃ ρύσεται αὐτοὺς
ὁ θεὸς αὐτῶν. 3 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ δούλοι αὐτοῦ
ἐξολοθρεύσω. 4 Κα-
τακρούμεν γὰρ αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ὅρη
αὐτῶν μεθυσθήσονται ἐν τῇ αἵματι αὐτῶν, καὶ
τὰ πεδία αὐτῶν πληρωθήσονται τῶν νεκρῶν αὐ-
τῶν. καὶ οὐκ ἀνστήσεται τὸ ἴχνη τῶν ποδῶν
αὐτῶν ἐν ὁροσώπου [τῶν ποδῶν] ἡμῶν, ἀλλὰ
ἀπαλείψεται δὲσποτα, λέγει ὁ βασιλεὺς Ναβω-
χοδονόσορ ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς. εἶπεν γὰρ,
ὃ μαλακώσεται τὰ ῥήματα τῶν λόγων αὐτοῦ.
5 Σὺ δὲ Ἀχὼρ μεθώπῃ τῶν Ἀμμων, ὃς ἐλά-
λῃσας τῆς λόγους τούτους ἐν ἡμέρᾳ ἀδυναμίας σου,
οὐκ ἔφη ἐπὶ τὸ ὁροσώπου μου δὲ πρὸς τῆς ἡμέρας
ταύτης, ὡς ὃ ἐκδικήσω τὸ γένος τῶν Ἰσρα-
ελῶν. 6 Καὶ τότε διελθούσας ὁ σὶδμος τῆς
γραπᾶς με, καὶ ὁ λαὸς τῶν χετοίκοι με, τῆς

πλευρᾶς σου, καὶ περὶ οὐ τοῖς τραυματίαις
αὐτῶν, ὅταν ἐπιστρέψω. 7 Καὶ δὲσποθα-
σουσὶν σὺ οἱ δούλοι μου εἰς τὴν ὀρεγῇ, καὶ δὲ-
σουσὶν σὺ μὲν τῶν πόλεων τῶν ἀναβάσας,
8 καὶ οὐκ ἀπολῇ ὡς ὃ ἐξολοθρεύσῃ μετ' αὐ-
τῶν. 9 Καὶ εἶπερ ἐλπίσας τῇ χετοίκοι σὺ ὅτι
ὃ συλλεθρήσονται, μὴ συμπεσάτω σὺ τὸ ὁροσώ-
που, ἐλάλῃσας, καὶ ὅσθι ἀφ' ἐπεσάτω τῶν ῥη-
μάτων μου. 10 Καὶ δὲσποθαξεν Ὀλοφέρνης
τοῖς δούλοις αὐτῶν, οἱ ἦσαν παρεστηκότες ἐν τῇ
σκηνῇ αὐτῶν, συλλαβῆναι τοὺς Ἀχὼρ, καὶ δὲσποθα-
σῆσαι αὐτοὺς εἰς Βετυλᾶ, καὶ δὲσποθαξεν εἰς
χετοίκοι ἱσραήλ. 11 Καὶ συνέλαβον αὐ-
τοὺς οἱ δούλοι αὐτῶν, καὶ ἤγαγον αὐτοὺς ἐξω τῆς
σκηνῆς εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἀπῆραν ἐκ μέσων
τῆς πεδινῆς εἰς τὴν ὀρεγῇ, καὶ παρεγένοντο
ἐπὶ τὰς πηγὰς αἱ ἦσαν ἐπὶ Βετυλᾶ.
12 Καὶ ὡς εἶδαν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
ὅτι τὴν κορυφὴν τῆς ὀρεγῆς, ἀέλαβον τὰ ὅρη
αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον ἐξω τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν
κορυφὴν τῆς ὀρεγῆς, καὶ πᾶς ἄνθρωπος σφενδονητῆς δι-
χετοίκοι τὴν ἀνάβασιν αὐτῶν, καὶ ἐκαλον ἐν
λίθους ἐπ' αὐτοὺς. 13 Καὶ ὑποδύσαντες ὑπο-
χέτω τῆς ὀρεγῆς, ἐδύσαντο τοὺς Ἀχὼρ, καὶ ἀπῆραν
ἐξω τῶν ὀρεγῆς ἐπὶ τὴν ὀρεγῇ, καὶ ἀπῆ-
ραν ἐξω τῶν ὀρεγῆς ἐπὶ τὴν ὀρεγῇ, καὶ ἀπῆ-
ραν ἐξω τῶν ὀρεγῆς ἐπὶ τὴν ὀρεγῇ. 14 Καταβά-
τες δὲ οἱ υἱοὶ ἱσραήλ ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν
ἐπέστησαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ λύσαντες αὐτοὺς ἐπῆ-
γαγον εἰς τὴν Βετυλᾶ, καὶ χετοίκοι αὐτοὺς
ἐπὶ τῆς ἀρχόντας τῆς πόλεως αὐτῶν. 15 οἱ
ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ὀζίας ὁ τῆ
Μιχα ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, καὶ Χαβρεὶς ὁ τῆ
Γοδοιὰ, καὶ χαμεὶς υἱὸς Μελχὶλ. 16 Καὶ
συνεχάλεσαν πάντας τῆς πρὸς τῆς πό-
λεως, καὶ σινέδραμον πᾶς νεοθύστος αὐτῶν καὶ
αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔστησαν τὸν
Ἀχὼρ ἐν μέσῳ παντὸς τῶν λαῶν αὐτῶν. καὶ ἐπῆ-
ρώτησεν αὐτοὺς Ὀζίας τὸ συμβεβηκός. 17 Καὶ
δὲσποθαξεν ἀπῆγγελεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς
σκηνῆς Ὀλοφέρνη, καὶ πάντα τὰ ῥήματα
ὅσα ἐλάλῃσας ἐν μέσῳ τῶν ἀρχόντων υἱῶν Ἀσὺρ, ἐλάλῃσας
καὶ ὅσα ἐμαγαλορημώσας Ὀλοφέρνης εἰς τὸν αἰ-
κὸν ἱσραήλ. 18 Καὶ πεσόντες ὁ λαὸς ὁροσώ-
κῃσας τῇ θεῷ, καὶ ἐδόσαν, λέγοντες. 19 Κύ-
ριε ὁ θεὸς τῶν ὕψους, χετοίκοι ἐπὶ τῆς ὀρεγῆς
φορέας αὐτῶν, καὶ ἐλέησον τὴν ταπεινότητα
τῶν ἡμεῶν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ ὁροσώπου
τῶν ἡμεῶν σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 20 Καὶ
συνεχάλεσαν τοὺς Ἀχὼρ, καὶ ἐπῆσαν αὐτοὺς
σφάρα. 21 Καὶ συνέλαβον αὐτοὺς Ὀζίας ἐκ
τῆς

ἐκαλον

ρεμμύον

Χεμα

Χαλμείς

ἐλάλῃσας

τῆς ἐκκλησίας εἰς οἶκον αὐτῷ, καὶ ἐπρόκειν πᾶσι τοῖς ὑποταγμένοις, καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν Ἰσραὴλ εἰς βοήθειαν, ὅτι οὐκ ἔμελλεν νύκτα ἐκείνη.

ΚΕΦ. Ζ.

Τῇ δὲ ἐπαύριον παρήγγειλεν Ὀλοφέρνης πᾶσιν τῇ στρατιᾷ αὐτῷ, καὶ παντὶ λαῷ αὐτῷ, οἱ παρεγένοντο ὅτι τὴν συμμάχια αὐτῷ, ἀναζώοντες ὅτι Βετυλῆα, καὶ τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς περικυκλωμέναι, καὶ ποιῶν πόλεμον πρὸς τὴν γῆν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἀνέβη οὗτος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς ἀνὴρ διώκων αὐτῷ, καὶ ἡ διώκων αὐτῷ, ἀνδρῶν πολεμικῶν χιλιάδες, περὶ ἐκαστὸν ἐδομήκοντα, καὶ ἰππικῶν χιλιάδες δεκάδου, καὶ τῆς σποσκύης, καὶ τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἦσαν περὶ ἐν αὐτοῖς, πληθὺς πολὺ σφόδρα.

3 Καὶ πρηνέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι πλησίοι Βετυλῆα ὅτι τῆς πηγῆς, καὶ ἀπέστειλαν εἰς εὐρεῖν ὅτι Δωθαίμ ἕως Βελβαίμ, καὶ εἰς μύκκος ἀπὸ Βετυλῆα ἕως Κυαμῶνος, ἥ ὅστις ἀπέναντι Ἐσθραῖμ.

4 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὡς εἶδον αὐτῶν τὸ πλῆθος, ἐταράχθησαν σφόδρα, καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· οὐκ ἐκλείψουσιν ἔτι τὸ πρῶτον πᾶσι τῆς γῆς, καὶ οὐτε ἔτι ὅτι ἐκείνη, οὐτε αἱ φάραγγες, οὐτε οἱ βουνοὶ ἐκπονήσουσι τὸ βάρος αὐτῷ.

5 Καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ αὐτῶν, καὶ ἀναχέοντες πρὸς ὅτι τὴν πύργους αὐτῶν, ἐμῶν φυλάσσοντες ὅτι οὐκ ἐκλείψουσιν νύκτα ἐκείνη.

6 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἐξήγαγεν Ὀλοφέρνης πᾶσαν τὴν ἰππικὴν αὐτῷ καὶ πρῶτον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἦσαν ἐν Βετυλῆα,

7 καὶ ἐπεσκέψατο τὰς ἀναβάσεις τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐφώδδυσεν, καὶ περικυκλώθηκε αὐταῖς, καὶ ἐπέστη αὐταῖς πρηνέβαλον ἀνδρῶν πολεμικῶν, καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

8 Καὶ προσελθόντες αὐτῷ πάντες ἄρχοντες υἱῶν Ἠσαῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγεῖναι τῷ λαῷ Μωάβ, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς ὀρεινῆς, εἶπαν·

9 Ἀκούστω δὴ λόγοι οὗ τοῦ δεσποτῆς ἡμεῶν, ἵνα μὴ γένῃται θάνατος οὗτος τῇ δυνάμει σου.

10 Ὁ γὰρ λαὸς οὗτος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔπεισται ὅτι τοῖς δόξουσιν αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι τοῖς ὑφίσταντο αὐτῶν, οὗτοι οἱ αὐτοὶ ἐκείνην οὗτοι αὐτοῖς.

11 Καὶ νῦν, δεσποτα, μὴ πολέμῳ πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὕτως γίνεσθαι πόλεμος ὀρεστιάσεως, καὶ ἐπεσθῇ ἐκ τῷ λαῷ σου ἀνὴρ εἰς.

12 Ἀνά-

μεινον ὅτι τῆς παρεμβολῆς σου, ἀφουλάσσων πάντα ἄνδρα ἐκ τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ἐπιχειρησάτωσαν οἱ πόδες σου τῆς πηγῆς τῆς ὕδατος, ἥ ἐκπορεύεται ἐκ τῆς ρίζης τῆς ὄρεος.

13 Διότι ἐκείνην ὑφίστανται πάντες οἱ ἐκείνην Βετυλῆα, καὶ ἀνελθὲν αὐτῶν ἡ δίψα, καὶ ἐκδύσαντες πόλιν αὐτῶν, καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ λαὸς ἡμῶν ἀνασπόμεθα ὅτι τὰς πλησίον κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐταῖς εἰς περικυκλίαν, τῷ μὴ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως ἄνδρα ἓνα.

14 Καὶ τακηνόσονται οἱ τῷ λαῷ αὐτοῖ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ πρὶν εἰσεῖν τὴν ῥομφαίαν ἐπ' αὐτούς, ἐκταραχθήσονται οἱ τοῖς πλατείαις τῆς οἰκίας αὐτῶν.

15 καὶ ἀνταποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρῶν, ὡς ὅτι ἐποίησαν, καὶ οὐχ ὑποστήσουσι τῷ πρῶτον σου οὐκ εἰρήνη.

16 Καὶ ἤρσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον Ὀλοφέρνη, καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν, καὶ συνέταξεν ποιῆναι κατὰ ἐλάλησιν.

17 Καὶ ἀπῆλθον παρεμβολὴν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ μετ' αὐτῶν χιλιάδες πέντε υἱῶν Ἀσσυρίων καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι, καὶ περικυκλώσαντες τὰ ὕδατα, καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

18 Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἠσαῦ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ πρηνέβαλον οὗτος τῇ ὀρεινῇ ἀπέναντι Δωθαίμ, καὶ ἀπέστειλαν ἐξ αὐτῶν πρὸς νότον καὶ ἀπηνιότιον ἀπέναντι Ἐκρεβὴλ ἥ ὅστις πλησίον Χυσεῖ, ἥ ὅστις ὅτι τῷ χειμαρρῷ Μοχμῶν, καὶ ἡ λοιπὴ στρατιὰ τῶν Ἀσσυρίων παρενέβαλον οὗτος τῷ πεδίῳ, καὶ ἐκάλυψαν πᾶν τὸ πρῶτον τῆς γῆς καὶ αἱ σκιαὶ καὶ αἱ ἀπαρτίαι αὐτῶν ἐκταραχθήσονται οὗτος ὅλῳ πολλῷ, καὶ ἦσαν εἰς πλῆθος πολὺ σφόδρα.

19 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνέβησαν πρὸς Κύριον θεὸν αὐτῶν, ὅτι ὠληρομήνηται τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅτι ἐκκύλισαν αὐτούς πάντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔμελλεν ἀφουγῆν ἐκ μέσου αὐτῶν.

20 Καὶ ἔμενον κύκλῳ αὐτῶν πᾶσα παρεμβολὴ Ἀσσυρίων, οἱ περὶ καὶ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἰππεῖς αὐτῶν, ἡμέρας τεσσακοντατίσας, καὶ ἐξέλειπον πάντα τὰς ἐκταραχθήσονται Βετυλῆα πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν τῶν ὑδάτων.

21 Καὶ οἱ λαῖκοι ἐκείνου αὐτοῦ, καὶ ὅτι εἶχον πᾶν εἰς πληθυσμὸν ὕδατος ἡμέραν μίαν, ὅτι ἐν μέτρῳ εἰδόμενοι αὐτοῖς πῦν.

22 Καὶ ἐδόμησαν τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ νεοτῆρες ἐξέλειπον ἀπὸ τῆς δίψης, καὶ ἐπῆλθον οὗτοι τοῖς πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ οὗτοι τὰς δόδοις τῶν πυλῶν, καὶ οὐκ ἔμελλεν ἐκταραχθῆναι οὗτοι αὐτοῖς.

23 Καὶ ὅτι-

συνήχθησαν

ἡθύμηνται

Εεε 2

συνήχθησαν

συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὅτι Ὀζία καὶ τὸς
 ἄρχοντες τῆς πόλεως, οἱ νεοφίσκοι καὶ αἱ γυναί-
 κες καὶ τὰ παῖδια, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ,
 καὶ εἶπαν οἰστροπὸν πάντων τῶν πρεσβυτέρων·
 24 Κεῖται ὁ θεὸς ἀναμέσῳ ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ὅτι
 ἐποίησατε ἐν ἡμῖν ἀδικίαν μεγάλην, ὃ λαλή-
 σαντες εἰρηνικῶς μὲν ὑμῶν Ἀσσύρ. 25 Καὶ νῦν
 οὐκ ἔστι βοηθὸς ἡμῶν, ἀλλὰ πέσκει ἡμᾶς
 ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, τὸ χειραγροτῆσαι
 οἰστροπὸν αὐτῶν ἐν δόλῳ καὶ ἀπώλειᾳ μεγάλῃ.
 26 Καὶ νῦν ὀπιθελεύσατε αὐτοὺς, καὶ ἐκδοθετὶ τὴν
 πόλιν πάντας εἰς χειρὸς τοῦ λαοῦ Ὀλοφέρνη,
 καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ. 27 Κρεῖσσον γὰρ
 ἡμᾶς γεννηθῆσαι αὐτοῖς εἰς ἀφραγνύ. ἐσόμεθα
 γὰρ εἰς δούλους, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν, καὶ
 οὐκ ὀφείμθα τὸν θάνατον τῶν νεότητων ἡμῶν ἐν ὀρθα-
 μοῖς ἡμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
 ἐκλειπύσας τὰς ψυχὰς αὐτῶν. 28 Μαρτυ-
 ρόμεθα ὑμῖν πῶς ἔβανον καὶ τίς γινώσκει τὸν θεόν
 ἡμῶν, καὶ Κύριον τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς οὐδικῶς
 ἡμᾶς καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ καὶ τὰς ἀμαρ-
 τήματα τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα μὴ ποιήσῃ καὶ
 τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον.
 29 Καὶ ἐγένετο κλαυθμὸς μέγας ἐν μέσῳ τῆς
 ἐκκλησίας πάντων ὁμοθυμαδόν, καὶ ἐβόησαν πρὸς
 Κύριον θεὸν φωνῇ μεγάλῃ. 30 Καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτοὺς Ὀζίας· θαρσεῖτε, ἀδελφοί, ἀφραγνύ-
 σουμεν ἐπὶ σήμερον ἡμέρας, ἐν αἷς ἐπιδέξεται Κύριος
 ὁ θεὸς ὑμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. ὃ γὰρ
 ἐγχεταλένθη ἡμᾶς εἰς τέλος. 31 Ἐάν τις
 διέλθῃ αὐταί, καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς βοήθεια,
 ποιήσω καὶ τὰ ῥήματα ὑμῶν. 32 Καὶ ἐσκόρ-
 πισεν τὸν λαὸν εἰς τὴν αὐτὴν παρεμβολίαν· καὶ
 ὅτι τὰ τείχη καὶ ὅτι τὸς πύργους τῆς πόλεως
 αὐτῶν ἀπῆλθον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα
 εἰς τὸς οἴκους αὐτῶν ἀπέστειλαν· καὶ ἦσαν ἐν τα-
 πινώσῃ πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

Κ Ε Φ. Η.

Κ ΑΙ ἦκον ἐν ἐκείνῃς ταῖς ἡμέραις Ἰσίδθ
 θυγάτηρ Μεραβί, υἱὸς Ὠξ, υἱὸς Ἰωσήφ,
 υἱὸς Ὀζιᾶ, υἱὸς Ἐλκία, υἱὸς Ἀνανί, υἱὸς
 Γεδεών, υἱὸς Ραφαῖν, υἱὸς Ἀκιδών, υἱὸς Ἡλνί, υἱὸς
 Ἐλιάβ, υἱὸς Ναθαναὴλ, υἱὸς Σαλαμοὺλ, υἱὸς Σα-
 λασαδαῖ, υἱὸς Ἰεὺλ. 2 Καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Μα-
 νασῆς, τῆς φυλῆς αὐτῆς, καὶ τῆς πατρὸς αὐ-
 τῆς, καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡμέραις κελῶν θείσμου.
 3 Ἐπέστη γὰρ ὅτι τὸς δεσποδόντας τὰ δρᾶ-
 ματα ἐν τῇ πεδίῳ, καὶ ὁ καύσων ἦλθεν ὅτι
 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπεσεν ὅτι τὴν κλί-

νω αὐτοῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βετυλῆα τῇ πόλει
 αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
 ἐν τῇ ἀγρῷ τῇ ἀναμέσῳ Δωθαίμ καὶ Βαλα-
 μών. 4 Καὶ ἡ Ἰσίδθ ἐν τῇ οἰκῇ αὐτῆς χη-
 ρύσασα ἔτι τρία καὶ μῆνας πένταρας. 5 Καὶ
 ἐποίησεν ἑαυτῇ σκηνὴν ὅτι τὴν δώματος τῆς οἰ-
 κῆς αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ὅτι τὴν ὀσφίῳ αὐτῆς
 σάκκον καὶ ἦν ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τῆς χη-
 ρύσεως αὐτῆς. 6 Καὶ ἐνήθουεν πᾶσας τὰς
 ἡμέρας τῆς χηρείσεως αὐτῆς χοεῖς πρεσβεβά-
 ταν, καὶ σαββάτων, καὶ πρεσβεμνιῶν, καὶ νομι-
 νῶν, καὶ ἐορτῶν, καὶ χαρμοσυῶν οἴκου Ἰσραὴλ.
 7 Καὶ ἦν καλὴ τῇ εἰδῇ, καὶ ὥραμα τῇ ὄψει
 σφόδρα. καὶ ὑπελείπετο αὐτῇ Μανασῆς ὁ
 ἀνὴρ αὐτῆς χρυσὸν καὶ ἀργύριον, καὶ πῶδας καὶ
 παιδίσκας, καὶ κτήνη καὶ ἀγρούς, καὶ ἔμενεν ἐπ'
 αὐτῶν. 8 Καὶ ἔκ ἧς ἐπῆνευγεν αὐτῇ ῥήμα
 ποιητῶν, ὅτι ἐφοβεῖτο τὸν θεὸν σφόδρα. 9 Καὶ
 ἦκον τὰ ῥήματα τῷ λαῷ τὰ ποιητῶν ὅτι τὸν
 ἀρχόντα, ὅτι ὠλοφέρνησεν ὅτι τῇ ἀσπίδι τῶν υἱῶν
 τῶν. καὶ ἦκον πάντες τὸς λόγους Ἰσίδθ οὗς
 ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς Ὀζίας, ὡς ὥμοσεν αὐτοῖς
 πρεσβεβάσων τὴν πόλιν μετὰ ἡμέρας πέντε τοῖς
 Ἀσσυρείοις. 10 Καὶ συνετέλεσα τὴν ἄβραν
 αὐτῆς τὴν ἐφεστῶσαν πᾶσιν τοῖς ὑπαρχουσιν
 αὐτῆς, ἐκάλεσεν Ὀζίαν καὶ Χαβρέμ καὶ Χαρμὴν
 τὸς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτῆς. 11 Καὶ
 ἦλθον πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς·
 ἀκούσατε δὲ μου ἄρχοντες τῶν χειροκωμῶν ἐν
 Βετυλῆα· ὅτι ἔκ ἐκείνης ὁ λόγος ὑμῶν ὅτι ἐλα-
 λήσατε οἰστροπὸν τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
 καὶ ἐθήσατε τὸν ὅρκον τῷ λαῷ ὅτι ἐλαλήσατε ἀνα-
 μέσον τῷ θεῷ καὶ ὑμῶν, καὶ εἶπατε ἐκδώσων
 τὴν πόλιν τοῖς ἐχθερῶν ὑμῶν, ἐάν μὴ ἐν αὐταῖς
 ὀπιστρέψῃ Κύριος βοηθῆσαι ἡμῖν. 12 Καὶ νῦν
 τίνες ἐστὲ ὑμεῖς οἱ ἐπεεράσατε πῶς τὸν θεόν ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ τῇ σήμερον, καὶ ἴσατε ὑπερ τῷ θεῷ ἐν ἡμέ-
 ρᾳ ὑμῶν ἀνθρώπων; 13 Καὶ νῦν Κύριοι παν-
 τοκράτορα ἐξετάζετε, καὶ ὅτι ὀπιγνώσατε ἕως
 τῶν αἰῶν. 14 ὅτι βάθος καρδίας ἀνθρώπου
 ἔχ' εὐρήσετε, καὶ λόγους τῆς ἀφροσύνης αὐτοῦ ὃ
 ἀφελήσεται· καὶ πῶς τὸν θεόν ὃς ἐποίησεν πάν-
 τα ταῦτα ἐκείνησιν, καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ ὀπιγνώ-
 σασθε, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ κατανόησατε; μη-
 δαμῶς, ἀδελφοί, μὴ πτορρίζετε Κύριον τὸν θεόν
 ἡμῶν, 15 ὅτι ἐάν μὴ βέλῃται ἐν ταῖς πέντε
 ἡμέραις βοηθῆσαι ἡμῖν, αὐτὸς ἔχ' ἡμῶν ἐξουσίαν
 ἐν αἷς θέλει σκεπάσαι ἡμῶν, ἢ καὶ ὀλεθρεύσῃ καὶ πᾶσιν
 ἡμᾶς πρὸ προσώπου τῶν ἐχθερῶν ἡμῶν. 16 Ὑ-
 μεῖς δὲ μὴ σιγχεράζετε τὰς βυβλάς Κυρίου τῷ
 θεῷ

οὐχ

ὅτι
 ὀπιστρέφει

πένταρες

ὀλοφέρνη-
 σιν ἐν

ὑμῶν

ἐκείνησιν

Θεός ἡμῶν, ὅτι ἔχ' ὡς ἄνθρωπον ὁ υἱὸς ἀπει-
ληθῆναι, ὅδε δὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀφ' ἡμετέρων.

17 Διόπερ ἀναμύροντες τὴν παρ' αὐτῷ σωτη-
ρίαν, ὅπως ἀπολύσῃς αὐτὸν εἰς βοήθειαν ἡμῶν,
καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς ἡμῶν, εἴν' ἢ αὐτῷ
ἀρετῶν. 18 Ὅτι ἔκ ἀνέστη εἰς ταῖς γενεαῖς ἡμῶν,

ὅδε δὲ ἔστιν ὁ τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον ἔτε φυλὴ,
ἔτε πατέρα, ἔτε δῆμος, ἔτε πόλις ἔξ ἡμῶν, οἱ
προσκυνῶσι θεοῖς χειροποιήτοις, καὶ ὅπως ἐγέ-
νετο ὁ τὰς τῶν ἡμετέρων ἡμεράς, 19 ὃν χάριν

ἐδόθησαν εἰς ῥομφαίαν καὶ εἰς ἀφ' ἡμετέρων οἱ πα-
τέρες ἡμῶν, καὶ ἔπεσον πᾶν μέγα ἐνώπιον τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν. 20 Ἡμεῖς δὲ ἔτερον θεὸν οὐκ

ἐγνωμεν πλην αὐτοῦ· ὅθεν ἐλπίζομεν ὅτι οὐχ
ὑπερέφεται ἡμᾶς, οὐδ' ἀπὸ τῶν γένους ἡμῶν.

21 Ὅτι ὁ τῷ λαῷ ἡμετέρῳ ἡμᾶς, οὕτως καὶ ἐπὶ
σταται πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ προνομιώθησε-
ται τὰ ἅγια ἡμῶν, καὶ ἐκζητήσῃ τὴν βεβή-

λωσιν αὐτῶν ἐκ τῆς σωματικῆς ἡμῶν, 22 καὶ τὸν

φόνον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν
τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς κληρονομίας ἡμῶν
ὅπως ἐφύγει εἰς κεφαλὴν ἡμῶν ὁ τῶν ἐθνῶν, οὐ
εἴν' ἢ δαλεῶσμεν ἐκείνους, καὶ ἐσόμεθα εἰς πόσσοι-
μα καὶ εἰς ὄνειδος ἐναντίον τῶν καταδυνάστευ-
σάντων ἡμᾶς.

23 Ὅτι ἔχ' ἡμετέρων ἡμετέρων ἡμῶν εἰς
χάριν, ἀλλ' εἰς ἀπῆλάν θῆσθαι αὐτῷ Κύριῳ ὁ
θεὸς ἡμῶν. 24 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, ὅπως ἐξώ-
μεθα τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ὅτι ἔξ ἡμῶν κρέμα-
ται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἅγια καὶ ὁ οἶκος

καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπισκένδεται ἐφ' ἡμῶν. 25 Παρὰ

ταῦτα πάντα εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν,
ὃς περιέσσει ἡμᾶς χάριτά καὶ τὴν πατέρα ἡμῶν.

26 Μνήσθητε ὅσα ἐποίησεν μὲν Ἀβραάμ, καὶ
ὅσα ἐπέερασεν τὸν Ἰσαάκ, καὶ ὅσα ἐγένετο τῷ

Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, ποιμή-
νοντος αὐτῷ τὰ πρόβατα Λάβαν τῷ ἀδελφῷ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 27 ὅτι ἔχ' ἡμετέρων ἐκείνους

ἐπύρωσεν εἰς ἐτασμόν τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ
ἡμᾶς οὐκ ἐξεδίχασεν, ἀλλ' εἰς νομήτησιν μασι-
γοῖ Κύριος τῆς ἐγγίζοντος αὐτοῦ. 28 Καὶ εἶ-
πεν πρὸς αὐτὸν Ὁσίαι· πάντα ὅσα εἶπας, ἐν

ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐλάλησας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντι-
στήσεται τοῖς λόγοις σου. 29 Ὅτι οὐκ ἔστι τῇ
σήμερον ἡ σοφία σου πρὸς ὅλους ὅστις, ἀλλὰ ἀπ'

ἀρχῆς ἡμερῶν σου ἐγὼ πᾶς ὁ λαὸς τὴν σὴν ἐνέ-
σιν σου, καὶ ὅτι ἀγαθὸν ὅστις τὸ πλάσμα τῆς καρ-
δίας σου. 30 Ἀλλὰ ὁ λαὸς διέβηκεν σφόδρα,

καὶ ἠνάγκασεν ἡμᾶς ποιῆσαι κατὰ ἐλαλίσαμεν
αὐτοῖς, καὶ ἐπήγαγεν ἐφ' ἡμᾶς ὅρκον, ὃν ἔχ' ἡμε-
τέρων. 31 Καὶ νῦν δεικνύει τὸν ὅτι ἡμῶν, ὅτι

καὶ εἰσεβῆς εἰς, καὶ ἀποστὰς Κύριος τὸν υἱὸν
εἰς πλήρωσιν τῆς λαλῶν ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐκ-
λείβομεν ἐπὶ. 32 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἰα-
κώβ· ἀκούσατέ με, καὶ ποιήσω ὑμῖν ὅσα ἐφί-
ξεσθε εἰς γενεὰς γενεῶν υἱοῖς τῆς γενεῆς ἡμῶν.

33 Ὑμεῖς στήσαθε ὅπως τῆς πόλεως τὴν νύκτα
καὶ τῆς ἡμέρας ἐγὼ μὲν τῆς ἡμέρας μεθ' ἧς εἶπατε
πρὸς αὐτὸν ἡμετέρων μεθ' ἧς εἶπατε πρὸς αὐτὸν ἡμετέρων

τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ὅπως ἐφύγει Κύ-
ριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ μου. 34 Ὑμεῖς δὲ
οὐκ ἐβουλόμην τὴν πρὸς αὐτὸν μου, ἔχ' ἡμετέρων ἀναγ-
γεῖν ὑμῖν, ἕως τῆς πελαγονίας ἀ ἐγὼ ποιεῖ.

35 Καὶ εἶπεν Ὁσίαι καὶ οἱ ἀρχόντες πρὸς αὐ-
τὸν· πορεύεσθαι εἰς εἰρήνην, καὶ Κύριος ὁ θεὸς ἡ-
μετέρων σου εἰς ἐκδίχασιν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

36 Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκ τῆς σκηνῆς, ἐπορεύ-
θησαν ὅπως τὰς ἀφ' ἡμετέρων αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Θ.

ΙΟΥΔΙΘ ΔΕ ΕΠΕΣΕΝ ὅτι πρὸς αὐτὸν, καὶ
ἐπέθετο σποδὸν ὅτι τὴν κεφαλὴν αὐτῆς,
καὶ ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδιδύσκετο σάκκον. καὶ

καὶ ἔπειτα πρὸς αὐτὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ εἰς τὸν
οἶκον τῷ Κυρίῳ τὸ θυμιάμα τῆς ἐσπέρης ἐκείνης· θυμιάματος
καὶ ἐδόθησαν φωνὴ μεγάλη Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, καὶ φωνὴν μετὰ

εἶπεν. 2 Κύριε ὁ θεὸς τῆς πατρὸς μου Συ-
μεὼν, ὃ ἐδωκας ὁ χεὶρ ῥομφαίαν εἰς ἐκδίχασ-
σιν ἡμετέρων, οἱ ἔλυσαν μήτραν παρθένου εἰς
μίασμα, καὶ ἐγύμνωσαν μηρὸν εἰς αἰσχύνην, καὶ

ἐβεβήλωσαν μήτραν εἰς ὄνειδος. εἶπας γὰρ, ἔχ' ἡμετέρων
ἔπας ἔσθαι, καὶ ἐποίησαν. 3 ἀνθ' ὧν ἐδωκας ἄρ-
χοντας αὐτῶν εἰς φόνον, καὶ τὴν σφραγίδι αὐτῶν
ἡ ἡδέστατο τὴν ἀπατηθῆσαν, εἰς αἷμα· καὶ

ἐπάταξας δούλους ὅτι δυνάσταις, καὶ δυνάσταις ὅτι
θρόνους αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐδωκας γυναικας αὐ-
τῶν εἰς προνομίαν, καὶ θυγατέρας αὐτῶν εἰς
αἰχμαλωσίαν, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν εἰς
διαίρεσιν ὑμῶν ἡγαπημένων ὑπο σποδῶν, οἱ καὶ ἐξή-
λωσαν τὸν ζῆλόν σου, καὶ ἐβεβήλωσαν μίασμα

αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπεκατέστησαν σὺ εἰς βοή-
θον. ὁ θεὸς θεὸς ἡμῶν, εἰσακούσθαι με τῆς χήρας.
5 Σὺ γὰρ ἐποίησας τὰ πρότερα ἐκείνων, καὶ
ἐκείνα, καὶ πᾶς μετέπειτα, καὶ τὰ νῦν, καὶ τὰ
ἐπερχόμενα διανοήσῃς, καὶ ἐγενήθησαν ἀ ἐνενοήσῃς,

ὁ καὶ παρήγγειλεν ἀ ἐβλάψω, καὶ εἶπαν· ἰδοὺ
παρέσμεν. πᾶσαι γὰρ αἱ ὁδοὶ σου ἑτοιμοί, καὶ ἡ
κρίσις σου ἐν προνομίᾳ. 7 Ἰδοὺ γὰρ Ἀσού-
ριοι ἐπληρώθησαν ἐν δυνάμει αὐτοῦ, ὑψώθη-
σαν ἐφ' ἵππων καὶ ἀναβάτην, ἐγαυρίασαν ἐν βρα-
χίοις πεζῶν, ἠλπίσαν ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν γαστρὶ καὶ

τόξῳ

τόξω καὶ σφειδόνῃ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι σὺ εἶ
 Κύριος σιωπῶν πολέμοις. 8 Κύριος ὄνομά
 σοι, σὺ ῥῆξον αὐτῶν τὴν ἰσχύϊν καὶ δυνάμει σου,
 καὶ κείρατον τὸ κράτος αὐτῶν ἐν τῇ θυμῷ σου.
 ἐβυβλίσαντο ὃς βεβηλώσῃ τὰ ἅγια σὺ, μιᾶναι
 τὸ σκῆνωμα τῆς καταπαύσεως τῆς οἰομάδος τῆς
 δόξης σου, καὶ καταβαλεῖν σιδήρῳ κέρας ἡμισυ
 σιδήρου σου. 9 Βλέψον εἰς Ἰερουσαλὴμ αὐ-
 τῶν, σπόσειλον τὴν ὀργὴν σου εἰς κεφαλὰς αὐ-
 τῶν, ὃς οὐ χεῖρ μὴ τῆς χήρας ὃ διανοήθῃ
 κράτος, 10 πᾶταξον δὲ ἄλλοι ἐκ χειλέων ἀπά-
 της μὴ ἐπ' ἄρχοντι, καὶ ἄρχοντα ὅτι θεράποντι
 αὐτῶν, θραύσον αὐτῶν τὸ ἀνάστημα ἐν χειρὶ θη-
 λείας. 11 Οὐ γὰρ οὐκ πλήρῃ τὸ κράτος σου,
 οὐδὲ ἡ δυνατεία σου ἐν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ ἱλαριότη-
 τος σου, ἀπεργασμῶν σκεπασῆς, ἀπὸ πλοῦτος
 σου. 12 Ναὶ ναὶ ὁ θεὸς τῶ πατρὸς μὴ, καὶ
 θεὸς κληρονομίας Ἰσραὴλ, δέσποτα τῶν ὕψων
 καὶ τῆς γῆς, κτίσας τῶν ὑδάτων, βασιλεὺς πάσης
 κτίσεώς σου, σὺ εἰσακούσῃς τῆς δεήσεώς μου,
 13 καὶ ὃς λόγον μὴ καὶ ἀπάτιν εἰς πρᾶγμα
 καὶ μάλα αὐτῶν, οἱ καὶ τῆς ἀφροσύνης σου,
 καὶ οἴκου ἡγιασμένου σου, καὶ κορυφῆς Σιών, καὶ
 οἴκου καθάρσεως ἡν σὺ ἐβυβλίσαντο σκληρά.
 14 Καὶ ποιήσῃς ὅτι πάντες ἔθνη σὺ καὶ πᾶ-
 σης φυλῆς ὅτι γινώσκῃς, τῶ εἰδῆσαι ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς
 θεὸς πάσης δυνάμεως καὶ κράτους, καὶ ὅτι ἐπὶ
 ἄλλος ὑψωσάμενος τῶ γένους Ἰσραὴλ, εἰ μὴ σὺ.

Κ Ε Φ. Ι.

Κ ΑΙ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο βοῶσα πρὸς
 τὸν θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ συνετέλεσεν πάντα
 τὰ ῥήματα τῶντα. 2 καὶ ἀνέ-
 σθη ἀπὸ τῆς πύσεως, καὶ ἐκάλει τὴν ἄβρα-
 αμ, καὶ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς ἐν τῇ
 ἐν τῇ ἐορτῇ αὐτῆς, 3 καὶ διεκάλει τὸν
 σάκκον ὃν ἐνεδύσκετο, καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμά-
 τια τῆς χλευσῆς αὐτῆς, καὶ διεκάλει τὸ
 σῶμα ὑδατι, καὶ ἐχρίσατο μύρῳ παχὺ, καὶ
 διέταξεν αὐτῇ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ
 ἐπέθετο μίτραν ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐκάλει τὰ
 ἱμάτια τῆς εὐφροσύνης αὐτῆς, ἐν οἷς ἐσολίζετο
 ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς τῆς ἀνδρός αὐτῆς Μα-
 νασσῇ. 4 Καὶ ἔλαβεν σαινάλια εἰς τὰς πό-
 δας αὐτῆς, καὶ ἐπέθετο τῆς χιτῶνας καὶ
 τὰ πέδιλα, καὶ τὰς δακτυλίδας, καὶ τὰς οὐ-
 πας, καὶ πάντα τὸν κόσμον αὐτῆς, καὶ ἐκαλλω-
 πίστατο σφόδρα εἰς ἀπάτησιν ὁφθαλμῶν ἀνδρῶν,

ὅσοι αὖ ἴδωσιν αὐτήν. 5 Καὶ ἔδωκεν τῇ ἄβρα-
 αμ αὐτῆς ἀσκοπυτίλιν οἴνου, καὶ κατήλκιν ἐλαίου,
 καὶ πῆραν ἐπλήρωσεν ἀλφίτων καὶ παλῶν καὶ
 ἄρτων καθαῶν, καὶ ἐμεδίπλωσεν πάντα τὰ
 ἀγγεῖα αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ. 6 Καὶ
 ἐξήλθον ὅτι τὴν πύλιν τῆς πόλεως Βετυ-
 λούα, καὶ εὗρον ἐφεστῶτα αὐτῇ Ὀζίαν, καὶ
 τὸν πρεσβυτέρους τῆς πόλεως, Χαβρεὶν καὶ Χαρ-
 μείν. 7 Ὡς δὲ εἶδον αὐτήν, καὶ ἡ ἡλλοιω-
 μήν τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ τὴν πολλὴν μελα-
 βολικίαν αὐτῆς, ἐθαύμασαν ὅτι τῇ καλλεί
 αὐτῆς ὅτι πολλὴ σφόδρα, καὶ εἶπαν αὐτῇ·
 8 Ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δῶκεν σε εἰς
 χάριν, καὶ τελείωσεν τὰ ὀφειλόμενά σου εἰς
 γαμήλια ἡν Ἰσραὴλ, καὶ ὑψώμα Ἰερουσα-
 λὴμ. καὶ προσεκύνησεν τῷ θεῷ, 9 καὶ εἶ-
 πεν πρὸς αὐτούς· ὀφειλάτε ἀνοίσαι μοι τὴν
 πύλιν τῆς πόλεως, καὶ ἐξέλθομαι εἰς τε-
 λείωσιν τῶν λόγων, ὃν ἐλάλησατε μετ' ἐμῶν. καὶ
 συνέταξαν τοῖς νεοφίλοις ἀνοίσαι αὐτῇ καὶ ὅτι
 ἐλάλησεν. 10 Καὶ ἐποίησαν ὅτως. καὶ ἐξήλ-
 θεν Ἰδιδ, αὐτῇ καὶ ἡ παῖς αὐτῆς μετ' αὐτῆς.
 ἀπεσκόπεον δὲ αὐτῇ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
 ὥς ὅτι κατέβη τὸ ὄρος, ὥς ὅτι διήλθεν τὸν αὐ-
 λῶνα, καὶ ὅτι ἐπὶ ἐθεωροῦσαν αὐτήν. 11 Καὶ
 ἐπορεύοντο αὐτῇ αὐλῶνι εἰς εὐθείαν, καὶ συνήν-
 τησεν αὐτῇ προφυλακὴ τῶν Ἀσσυρίων. 12 Καὶ
 συνέλαβον αὐτήν, καὶ ἐπῆρώτησαν, τί νῦν εἶ;
 καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπεν·
 θυγάτηρ εἰμὶ τῇ Ἑβραίων, καὶ σποδισθῆναι
 ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, ὅτι μέλλουσιν δίδωσθαι
 ὑμῖν εἰς κατάβρωμα. 13 Καὶ ὡς ἔρχομαι εἰς
 τὸ πρόσωπον Ὀλοφέρνη ἀρχιστρατήγου δυνάμεως
 ὑμῶν, τῶ ἀπαγγέλλαι ῥήματα ἀληθείας· καὶ
 δείξω πρὸς προσώπου αὐτῆς ὁδόν, καὶ ἡ πό-
 ρούται, καὶ κυριεύσῃ πάσης τῆς ὀρεινῆς, καὶ
 ὅτι ἀφροσύνη τῇ ἀνδρῶν αὐτῆς σὰρξ μία, ὅτι
 πνεῦμα ζωῆς. 14 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ ἄνδρες
 τὰ ῥήματα αὐτῆς, καὶ κατέκρινον τὸ πρόσω-
 πον αὐτῆς, καὶ ἡ ὀργὴ αὐτῆς ἐναντίον αὐτῆς θαυμασία
 τῇ καλλεί σφόδρα, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν.
 15 Σέσωκας τὴν ψυχὴν σου, ἀπέσπασα κατὰ-
 βῆσαι εἰς πρόσωπον τῶ κυρίου ἡμῶν· καὶ νῦν
 πρὸς αὐτῇ ὅτι τὴν σκηνὴν αὐτῆς, καὶ ἀφ' ἡμῶν
 πρὸς ἐμφορῇν σε ὥς ὅτι καὶ δώσουσιν σε εἰς χι-
 ρας αὐτῆς. 16 Ἐὰν δὲ εἴης ἐναντίον αὐτῆς, μὴ
 φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σου, ἀλλὰ ἀνάγειλον κατὰ
 τὰ ῥήματα σου, καὶ εὖ σε ποιήσῃ. 17 καὶ εὐθὺς
 ἐπέλεξαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἑκατὸν, καὶ παρέβου-
 λον αὐτῇ καὶ τῇ ἄβρα αὐτῆς, καὶ ἤγαγον αὐ-
 τὰς

ταὶς ἐπὶ τῷ σκηνίῳ Ὀλοφέρνη. 18 Καὶ ἐγένετο συνδρομὴ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ· διεβόηθη γὰρ εἰς τὰ σκηνώματα ἡ παρουσία αὐτῆς. καὶ ἐλθόντες ἐκύκλωον αὐτὴν ὡς εἰσὴκὴ ἐξω τῆς σκηνῆς Ὀλοφέρνη, ὥς παρεσκήφειαν αὐτὴν περὶ αὐτῆς. 19 Καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τῇ χάλλει αὐτῆς, καὶ ἐθαύμαζον τὴς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ αὐτῆς· καὶ εἶπαν· ἔχαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶν· τίς καταφρονήσει τῷ λαῷ τούτῳ, ὃς ἔχει ἐν ἑαυτῷ κωνῶνας χρυσοῦ; ὅτι οὐ καλὸν ἔστιν εἶναι αὐτῷ ὑπολείπεσθαι ἄνδρα ἓνα, οἱ ἀφεθέντες διωκόμενοι κατασφίσεσθαι πᾶσαι τὴν γῆν. 20 Καὶ ἐξῆλθον οἱ πατριάρχαι οἱ Ὀλοφέρνη καὶ πάντες οἱ θρασυκλῆδες αὐτῶν, καὶ εἰσῆγαγον αὐτὴν εἰς τὸ σκηνίον. 21 Καὶ ἦν Ὀλοφέρνη ἀναπαυόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς ὡς περὶ κωνωπέω, ὃ ἦν ἐκ πορφύρας καὶ χρυσοῦ καὶ σμαράγδων καὶ λίθων πολυτελῶν χρυσοσμίμων. 22 Καὶ ἀνήγειλαν αὐτὴν περὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸ παρεσκήνιον, καὶ λαμπάδες ἀργυρᾶν πατάγουσιν αὐτὴν. 23 Ὡς δὲ ἦλθεν κατὰ πόρῳπον αὐτῶν Ἰσίδω καὶ τῶν θρασυκλῆδων αὐτῶν, ἐθαύμασαν πάντες ἐπὶ τῇ χάλλει τῆς προσώπου αὐτῆς. καὶ πεσῶσα ἐπὶ πόρῳπον προσεκύνησεν αὐτῇ· καὶ ἤγειραν αὐτὴν οἱ δούλοι αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ι Α΄.

ΚΑΙ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνη· γάρσισον, γυναῖκα, μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα ἄνθρωπον ὅστις ἠρέπικεν δαλῶν βασιλῆς Ναβουχοδονόσορ πάσης τῆς γῆς. 2 Καὶ νῦν ὁ λαός σου ὁ κατεκλινὴν τῷ ὀρεινῷ, εἰ μὴ ἐφάυλισέν με, οὐκ ἂν ἦρα τὸ δόρυ μου ἐπ' αὐτοῦς, ἀλλὰ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐποίησαν τῶντα. 3 Καὶ νῦν λέγα μοι τίς ἐνεκα ἀπέδρας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἦλθες πρὸς ἡμᾶς· ἡκεῖ γὰρ εἰς σωτηρίαν. γάρσῃ, ἐν τῇ νυκτὶ τῶντη ζήσει, καὶ εἰς τὸ λοιπόν. 4 Οὐ γὰρ ἔστιν ὅς ἀδικήσῃ σε, ἀλλ' εὖ σε ποιήσῃ κατὰ γίνεται τοῖς δούλοις τῷ κυρίῳ μου βασιλεῶς Ναβουχοδονόσορ. 5 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἰσίδω· δέξαί τα ῥήματα τῆς δούλης σου, καὶ λαλησάτω ἡ παιδίσκη σου κατὰ πόρῳπον σου, καὶ οὐκ ἀναγελῶ ψεύδους περὶ κυρίου μου ἐν τῇ νυκτὶ τῶντη. 6 Καὶ εἰάν κατελογισθῇς τοῖς λόγοις τῆς παιδίσκης σου, τελείως πᾶν ποιήσῃ μετὰ σου ὁ θεός, καὶ οὐκ ἀποπεισῇται ὁ κύριός μου τῶν ἐπιτηδεύματιν αὐτῶν. 7 Ζῇ γὰρ ὁ βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς Ναβουχοδονόσορ, καὶ ζῇ τὸ κράτος αὐτῶν, ὃς ἀπέτειλεν σε εἰς κατόρθωσιν πάσης

ψυχῆς, ὅτι ἐ μόνον ἄνθρωποι ἀφ' οὗ δαλεύσονται αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία τῶν ἀγρῶν, καὶ τὰ κτήνη, καὶ τὰ πετεινὰ τῶν ἔρρωνδων ἀφ' οὗ τῆς ἰσχύος σου ζήσονται ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῶν. 8 Ἠκέσταμεν γὰρ τῷ σοφίᾳ σου, καὶ τὰ τεχνουργήματα τῆς ψυχῆς σου, ἃ καὶ ἀνηγάγη πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι σὺ μόνος ἀγαθὸς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, καὶ δυνατὸς ἐν ἐπισημῇ, καὶ θαυμαστὸς ἐν στρατεύματι πολέμου. 9 Καὶ νῦν ὁ λόγος ἐν ἐλάλησεν· Ἀχὼρ ὁ τῇ συνεδρείᾳ σου, ἠκέσταμεν τὰ ῥήματα αὐτῶν, ὅτι ἐμεποίησαν αὐτὸν οἱ ἄνδρες Βετυλούα, καὶ ἀνήγειλαν αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐξέλαλησεν πρὸς σοί. 10 Διό, δέσποτα κύριε, μὴ παρέλθῃς τὸν λόγον αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἔστιν ἀληθὴς. ἐ γὰρ ἐκδικᾶται τὸ γένος ἡμῶν, ἐ καποχύει ῥομφαία ἐπ' αὐτοῦς, ὅς ἐάν μὴ ἀμάρτωσιν εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν. 11 Καὶ νῦν ἵνα μὴ γένῃται ὁ κύριός μου ἐκβολῆ καὶ ἀποκαλῶς, καὶ ἐπιπείσῃται θάνατος ἐπὶ προσώπου αὐτῶν, καὶ καταλάβοι αὐτοὺς ἀμάρτημα ἐν ᾧ παροργίσαν τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅπνιχα ἐάν ποιήσωσιν ἀτοπίαν. 12 Ἐπεὶ γὰρ ἐξέλιπον αὐ-

τοὺς τὰ βρώματα αὐτῶν, καὶ ἐσπανάθη πᾶν ὕδωρ, ἐβλάυσαντο ἐπιβαλεῖν τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα διετείλατο αὐτοῖς ὁ θεός ἐν τοῖς νόμοις αὐτῶν μὴ φαγεῖν, διέγνωσαν δαπανῆσαι. 13 Καὶ ταὶς ἀπαρχὰς τῶν σίτων, καὶ ταὶς δεκάτας τῶν οἴνου καὶ τῶν ἐλαίου, ἃ διετύλαξαν ἀγιάσαντες τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς παρεστηκόσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπέναντι τῶν προσώπων τῶν θεῶν ἡμῶν, κεχείκασιν ἐξομαλῶσαι, ὡς ὁδὸν ταῖς χερσὶν κατέκρινεν ἄφρατος ὁδὸν αὐτῶν ἐκ τῶν λαῶν. 14 Καὶ ἀπετάλασεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι καὶ οἱ ἐκὼ κατεκοιῶντες ἐποίησαν τῶντα, τὴς μεδικίσαντας αὐτοῖς τὴν ἀρεσὴν πρὸς τῆς γυναικῶν. 15 Καὶ ἔσται ὡς ἐάν ἀναγέλῃ αὐτοῖς καὶ πείσωσιν, δοθήσονται σοὶ εἰς ὅληθρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 16 Ὅθεν ἐγὼ ἡ δούλη σου ἐπιγινώσκω τῶντα πάντα, ἀπέδραν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἀπέτειλεν με ὁ θεός ποιῆσαι μὲν σὺ πᾶν ῥήμα, ἐφ' οἷς ἐκτίσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅσοι ἐάν ἀκώσωσιν αὐτά. 17 Ὅτι ἡ δούλη σου θεοσεβὴς ἔστιν, καὶ θεραπεύουσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸν θεὸν τῶν ἔρρωνδων· καὶ νῦν μενῶ πρὸς σοί, Κύριε μου, καὶ ἐξελεύσεται ἡ δούλη σου κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα, καὶ προσεύξομαι πρὸς τὸν θεόν· καὶ ἀναγελῶ μοι πότε ἐποίησαν τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν. 18 καὶ ἐλθούσα προσανοίσω σοί, καὶ ἐξελεύσῃ σὺ πάσῃ τῇ δυνάμει σου, καὶ

ἐκ ἐπὶ ὅς ἀντισησεται σοι ἐξ αὐτῆς. 19 Καὶ ἄξω σε ἀφ' ἑμοῦ τῆς Ἰουδαίας, ἕως τῆς ἐλθεῖν ἀπέναντι Ἱερουσαλήμ· καὶ θήσω τὸν δῖφρον σου ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἄξεις αὐτοὺς ὡς πρόβατα οἷς ἐκ ἐστὶν ποιμὴν. καὶ ἔρχεαι κύων τῇ γλώσῃ αὐτῆς ἀπέναντί σου, ὅτι μοι ἔσται ἐλαλήθη ἡ πόλις σου, καὶ ἀνιγέλη μοι, καὶ ἀπεσάλη ἀναγυλαί σοι. 20 Καὶ ἤρεσαν οἱ λόγους αὐτῆς ἐναντίον Ὀλοφέρνη, καὶ ἐροῦντο πάντες τῶν θεραπόντων αὐτῆς, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι τῇ σοφίᾳ αὐτῆς, καὶ εἶπαν. 21 Οὐκ ἐστὶν διαύτη γυνὴ ἀπ' ἀκρῆς ἕως ἀκρῆς τῆς γῆς ἐν χαλῶ προσώπῳ καὶ σιωπῇ λόγων. 22 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνη· εὖ ἐποίησεν ὁ θεὸς σπορεύσας σε ἐμφορεῖν τῷ λαῷ, τῷ γεννηθῆναι ἐν χερσὶν ἡμῶν κράτος, ἐν δὲ τοῖς φανείσαισι τὸν κύριόν μου, ἀπάλεια. 23 Καὶ νῦν ἀρεῖαι εἰ σὺ ἐν τῷ εἶδαι σου, καὶ ἀγαθὴ ἐν τοῖς λόγοις σου. ὅτι ἐὰν ποιήσῃς κατὰ ἐλάλησας, ὁ θεὸς σου ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ καθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὀνομαστὴ πρὸς πάντας τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. ΙΒ΄.

Κ ΑΙ ἐκέλευσεν εἰσαγαγεῖν αὐτὴν ἐπὶ τὸ τὰ ἀργυρέματα αὐτῆς, καὶ σιυνέταξεν καθεστῆσαι αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἐφοποιμάτων αὐτῆς, καὶ τῷ οἴνῳ αὐτῆς πιεῖν. 2 Καὶ εἶπεν Ἰσθδῖθ· ἔφραγμα ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ γίνῃται σκάνδαλον, ἀλλὰ ὅτι τῷ ἡκολυθικότητι μοι χρησιμῆσται. 3 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνη· ἐὰν δὲ ἐκλίπῃ τὰ ὄντα μετὰ σοῦ, πῶς ἐξομῶ σοι δοῦναι τὰ ὅμοια αὐτοῖς; οὐ γὰρ ὅτι μετ' ἡμῶν ὅτι τῷ γένεας σου. 4 Καὶ εἶπεν Ἰσθδῖθ πρὸς αὐτόν· ζῆ ἡ ψυχὴ σου, κύριε μου, ὅτι ἐδανήσῃ ἡ δόλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ, ἕως ἀν ποιήσῃ Κύριος ἐν χειρὶ μου ἃ ἐβλαύσατο. 5 Καὶ ἠγάργσαν αὐτὴν οἱ θεράποντες Ὀλοφέρνη εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ὑπώπνευσεν μέχρι μεσέσης νυκτός· καὶ ἀνέστη πρὸς τὴν ἐσθρὴν φυλακὴν, 6 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ὀλοφέρνην, λέγουσα· ὅτι ταξάτω δὴ ὁ κύριός μου, εἰσάγει τὴν δούλῃ σου ἐλθεῖν ὅτι προσεχίω. 7 Καὶ προσέταξεν Ὀλοφέρνη τοῖς σωματοφύλαξιν μὴ διακυλύειν αὐτὴν. καὶ πρῆμεινεν ἐν τῇ πρὸς ἐμβολῇ ἡμέρᾳ πρῆς, καὶ ἐξεπορεύετο ἡ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα Βετυλούα, καὶ ἐπαπίζετο ἐν τῇ πρὸς ἐμβολῇ ὅτι τῆς πηγῆς τῆς ὕδατος. 8 Καὶ ὡς ἀνέβη, εἶδεντο Κυρίου θεῷ Ἰσραὴλ καταβῆναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς ἀνάστημα τῷ ὕμῳ τῷ λαῷ αὐτῆς. 9 Καὶ κατὰ εἰσπορευομένην κατὰ πρῆμεινεν ἐν τῇ σκηνῇ, μέ-

χει ἔτι προσπύκατο τὴν πρὸς αὐτῆς πρὸς τρυφὴν. 10 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, ἐποίησεν Ὀλοφέρνης πότοι τοῖς δούλοις αὐτῆς μόνις, καὶ οὐκ ἐχάλεσεν εἰς τὴν χερσὶν κληῖον ὁδὸν αὐτῆς πρὸς ταῖς χερσὶν. 11 Καὶ εἶπεν Βαγώα πρὸς ἐνὸς ἑαυτῆς, ὅς ἐστιν ἐφιστηκὼς ὅτι πάντων τῶν αὐτοῦ. πρῆς δὲ πορεύεαι τὴν γυναικα τὴν ἑβραῖαν ἢ ὅτι πρὸς σοί, τῆς ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ φαγεῖν καὶ πιεῖν μετ' ἡμῶν. 12 Ἰσθδῖθ γὰρ ἀρξάτη πρὸς προσώπῳ ἡμῶν, εἰ γυναικα διαύτῃ παρήσομεν οὐχ ὁμιλήσασθαις αὐτῇ, ὅτι ἐὰν ἐλθῇ μὴ ὁμιλήσασθαις, καταγελάσεται ἡμῶν. 13 Καὶ ἐξῆλθεν Βαγώας ἀπὸ προσώπῳ Ὀλοφέρνη, καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτῇ, καὶ εἶπεν· μὴ ὁμιλήσασθαις δὴ ἡ παιδεία ἡ καλὴ αὐτῇ ἐλθούσα πρὸς τὸν κύριόν μου, δοξαζομένη ἡ πρὸς αὐτῇ, καὶ πιεῖν μετ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην οἶνον, καὶ γεννηθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ, ὡς θυγάτηρ μία τῇ ὕμῳ Ἀσσοῦρ, ἢ πρὸς αὐτῇ ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ. 14 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ἰσθδῖθ· καὶ τίς ἐμὲ ἐγὼ ἀντιπρῶτα πρὸς κυρίῳ μου; ὅτι πᾶν ὅ ἐστιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς ἀρετὴν, ἀπῶσα ποιήσω, καὶ ἔσται μοι τὸ ἀγαλλίαμα ἕως ἡμέρας θανάτου μου. 15 Καὶ ἀναστᾶσα ἐκοσμήθη πρὸς ἡμαπομῶ καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ τῷ γυναικείῳ. καὶ προσήλθεν ἡ δόλη αὐτῆς, καὶ ἔσπρωσεν αὐτὴν ὁμοῦ Ὀλοφέρνη χαμῶ τὰ κώδια, ἃ ἔλαβεν ἑλᾶτον πρὸς Βαγώα εἰς τὴν καθεμερινὴν διαίταν αὐτῆς, εἰς τὸ ἐσθῆν κατακλινομένη ἐπ' αὐτῶν. 16 Καὶ εἰσελθούσα ἀνέπεσεν Ἰσθδῖθ, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία Ὀλοφέρνη ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐσαλεύθη ἡ ψυχὴ αὐτῆς· καὶ ἡ κατεπίθυμος σφόδρα τῆς συγγενέσθαι μετ' αὐτῆς, καὶ ἐτήρει χερσὶν τῆς ἀπατήσθαι αὐτὴν, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶδεν αὐτὴν. 17 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνη· πῆ δὴ, καὶ γεννηθῇ μὲν ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην. 18 Καὶ εἶπεν Ἰσθδῖθ· πόμος δὴ, κύριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σήμερον πρὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γενεάς μου. 19 Καὶ λαβούσα ἔπειν καὶ ἔφαγεν κατάναντι αὐτῆς ἃ ἡτοίμασεν ἡ δόλη αὐτῆς. 20 Καὶ ὑπερέστη Ὀλοφέρνη ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἔπειν οἶνον πολὺν σφόδρα, ὅσον οὐκ ἔπειν ὅποτε ἐν ἡμέρᾳ μὲν ἀφ' ἧς ἐγενήθη.

Κ Ε Φ. ΙΓ΄.

Ω Σ δὲ ὁμα ἐγένετο, ἐσπούδασαν οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀναλύειν, καὶ Βαγώας σιωπᾷ τὴν σκηνὴν ἐξῶθεν, καὶ ἀπέκλεισεν τὴν πρὸς αὐτῇ, ὅτι προσε-

πρὸ τῆς κυρίας αὐτῆς, καὶ ἀπώχοντο εἰς τὰς κοί-
 τας αὐτῆς· ἦσαν γὰρ πάντες κεκοιμημένοι, ἀφ' ὅ-
 το ὅτι πλεῖον γεγονέναι τὸν πότον. 2 Ὑπε-
 λείφθη δὲ Ἰσδὶθ μόνη ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ Ὀλοφέρ-
 ης προσεπικύκως ὅτι τὴν κλίνην αὐτῆς· ἰὼ
 γὰρ, ὡς κεχυμένος ἀπὸ τοῦ οἴνου. 3 Καὶ εἶπεν
 Ἰσδὶθ τῇ δούλῃ αὐτῆς θῆναι ἔξω τῆ κοιτῶντος
 αὐτῆς, καὶ ὅπτηρὲν τὴν ἔξοδον αὐτῆς χαρά-
 πτερ κατ' ἡμέραν· ἐξελεύσασθαι γὰρ ἔφη ὅτι τὴν
 προσόχην αὐτῆς· καὶ τῷ Βαζάφῃ ἐλάλησεν
 κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 4 Καὶ ἀπήλθουσιν
 πάντες ὡς προσώπῃ αὐτῆς, καὶ ὁδοὶς κατε-
 λείφθη ἐν τῇ κοιτῶντι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου.
 καὶ γὰρ Ἰσδὶθ ὡς τὴν κλίνην αὐτῆς, εἶπεν
 ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· Κύριε, ὁ Θεὸς πάσης δι-
 νάμεως, ὅπως βλεψὼν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὅτι τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν μου, εἰς ὕψωμα Ἱερουσαλήμ·
 5 ὅτι νῦν χειρὸς ἀνπλαστέως τῆς κληρονομίας
 σου, καὶ ποιήσῃ τὸ ὅτι τῇδε μαίνομαι, εἰς θάνατον
 ἐχθρῶν οἱ ἐπαγίνονται ἡμῶν. 6 Καὶ προσελ-
 θούσα τῷ χαλόνι τῆς κλίνης ὅς ἰδὼν τὴν κεφα-
 λὴν Ὀλοφέρου, κατέβλεπεν τὸν ἀκινάκην αὐτῆς
 ἀπ' αὐτῆς. 7 Καὶ ἐγίνετο τῆς κλίνης, ἐβρά-
 ξατο τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ εἶπεν·
 κατεβίβωσόν με, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ ταύτῃ. 8 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τὸν πύργον
 αὐτῆς δις ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῆς, καὶ ἀφείλεν τὴν
 κεφαλὴν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, 9 καὶ ἀπεκύλισεν τὸ
 σῶμα αὐτῆς ἀπὸ τῆς φρενὸς, καὶ ἀφείλεν τὸ κω-
 νωπέον ἀπὸ τῶν φύλων· καὶ μετ' ὀλίγον ἐξῆλθεν,
 καὶ παρέδωκεν τῇ ἄρᾳ αὐτῆς τὴν κεφαλὴν
 Ὀλοφέρου. 10 Καὶ ἐβόαλεν αὐτὴν εἰς τὴν
 πύργον τῶν βρωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον αἱ
 δύο ἅμα καὶ τὸν ἐφισμὸν αὐτῆς ὅτι τὴν προσ-
 ευχίαν· καὶ διελθούσῃ τὴν παρεμβολὴν, ἐκύ-
 κλωσαν τὴν φάραγγα ἐκείνην, καὶ προσανέ-
 βησαν τὸ ὄρος Βετυλῆα, καὶ ἦλθον εἰς τὰς
 πύλας αὐτῆς. 11 Καὶ εἶπεν Ἰσδὶθ μακρόθεν
 τοῖς φυλάσσουσιν ὅτι τῶν πυλῶν· ἀνοίξατε δὴ,
 ἀνοίξατε τὴν πύλιν, μὴ ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ποιήσῃ ἐπὶ ἰσχύϊ ἐν Ἰσραὴλ καὶ κράτος
 κατὰ τῶν ἐχθρῶν, κατὰ καὶ σήμερον ἐποίησεν.
 12 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῆς πό-
 λεως αὐτῆς τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἐσπούδασαν τῇ
 καταβῆναι ὅτι τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν,
 καὶ συνελάσαν τὴν πρεσβυτέρους τῆς πόλεως.
 13 Καὶ συνεδράμουν πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως με-
 γάλου, ὅτι ὡς ἀδελφὸν ἰδὼν αὐτοῖς τὸ ἐλθεῖν αὐ-
 τῆς, καὶ ἠκούσαν τὴν πύλιν, καὶ ὡς ἐβόατο

αὐτῆς· καὶ ἄφροντες ὡς εἰς φαῦσιν, ὡς ἐκλύ-
 κλωσαν αὐτῆς. 14 Ἡ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτῆς
 φωνὴ μεγάλη· ἀνέιτε τὸν Κύριον, ἀνέιτε, ἀνέιτε
 τὸν Κύριον, ὅτι οὐκ ἀπίσθησεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἀπὸ τῆς οἰκῆς Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἐθράυσεν τὴν ἐχθρὸν
 ἡμῶν, ἀφ' ὅς χειρὸς μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.
 15 Καὶ προσελθούσα τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς πύ-
 ρας ἐδείξεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδὲ ἡ κεφαλὴ
 Ὀλοφέρου ἀρχιστρατήγου δυνάμεως Ἀσσοῦρ, καὶ
 ἰδὲ τὸ κωνωπέον αὐτῆς ἐν ᾧ κατέκειτο ἐν ταῖς
 μέγαις αὐτῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν
 χειρὶ θηλείας. 16 Καὶ ᾤ οὗτος Κύριος ὅς διεφύ-
 λαξεν με ἐν τῇ ὁδῷ μου ἢ ἐπορεύθην, ὅτι ἠπά-
 τησεν αὐτὸν τὸ προσώπῳ μου εἰς ἀπώλειαν αὐ-
 τῆς, καὶ οὐκ ἐποίησεν ἁμαρτήματα μετ' ἐμοῦ εἰς
 μίσσημα καὶ αἰσχύνην. 17 Καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ
 λαὸς σφόδρα, καὶ κύψοντες προσκυύνησαν τῷ
 θεῷ, καὶ εἶπαν ὁμοθυμαδόν· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὁ ἐξυδένοντας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον τὴν
 ἐχθρὸν τῆς λαοῦ σου. 18 Καὶ εἶπεν αὐτῇ
 Ὀζίας· εὐλογημένη εἰ σὺ θυγάτηρ τῷ θεῷ τῷ
 ὑψίστῳ ὡς πᾶσαι τὰς γυναῖκες τὰς ὅτι τῆς
 γῆς, καὶ εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεός, ὅς ἐκτίσεν
 τὴν ἑσθλὴν καὶ τὴν γλῶσσαν, ὅς κατείδυμνεν σε εἰς
 πρᾶγμα κεφαλῆς ἀρχόντος ἐχθρῶν ἡμῶν. 19 ὅτι
 οὐκ ἀπιστήσεται ἡ ἐλπίς σου ἀπὸ καρδίας ἀν-
 θράπων μνημονεύονταν ἰσχύϊ θεοῦ ἕως αἰῶνος.
 20 Καὶ ποιήσῃ σοι αὐτὰ ὁ Θεός εἰς ὕψος αἰῶ-
 νιον, τῷ ὅτι σκέψασθαι σε ἐν ἀγαθοῖς, ἀνθ' ὧν
 οὐκ ἐφείσω τῆς ψυχῆς σου ἀφ' ὅτι τὴν ταπεινώ-
 σιν τῷ γένει ἡμῶν, ἀλλ' ἐπέξηλθες τῷ πτόματι
 ἡμῶν, ἐπ' εὐθείαν πορεύσεια ἐνώπιον τῷ θεῷ
 ἡμῶν. καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαός, γένοιτο, γένοιτο.

ΚΕΦ. ΙΔ΄.

ΚΑΙ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰσδὶθ· ἀκούσατε
 δὴ μου, ἀδελφοί, καὶ λαβόντες τὴν
 κεφαλὴν ταύτην, κρεμάσατε αὐτὴν
 ὅτι τῆς ἐπάλξεως τῆς τειχῆς ὑμῶν. 2 Καὶ
 ἔσθι ἡμέρας εἰς ἀφάραση ὁ ὄρθρος, καὶ ἐξέλθῃ
 ὁ ἥλιος ὅτι τὴν γλῶσσαν, ἀναλήψατε ἕκαστος τὰ
 σκεῦη τὰ πολεμικὰ ὑμῶν, καὶ ἐξυδένετε πᾶς ἐξελεύσεται
 ἀνὴρ ἰσχύαν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ δώσετε ἀρχη-
 γὸν εἰς αὐτοὺς, ὡς καταβαίνοντες ὅτι τὸ πεδῖον
 εἰς τὴν προσφυλακὴν ὑμῶν Ἀσσοῦρ, καὶ ὡς κατε-
 βήσατε. 3 Καὶ ἀναλαβόντες ἔσθι τὰς πρῶ-
 πλάς αὐτῆς, πορεύονται εἰς τὰς παρεμβολὰς
 αὐτῆς, καὶ ἐγερῶσι τὴν στρατηγὸν τῆς δυνά-
 μεως Ἀσσοῦρ, καὶ συνδραμύνται ὅτι τὴν σκηνὴν
 Ὀλο-

Ὁλοφέρνην, καὶ ὅχι εὐρίσουσιν αὐτοῖς, καὶ ὅπι-
πτεῖται ἐπ' αὐτοῦ φόβῳ, καὶ φεύγοντα ὑπὸ
πρασώπου ὑμῶν. 4 Καὶ ἐπακολουθήσαντες
ὑμεῖς, καὶ πάντες οἱ καρδιοκαυῶντες παν ἄρειοι Ἰσ-
ραὴλ, καταγράψοντε αὐτὰς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐ-
τῶν. 5 Πρὸς δὲ τῷ ποιῆσαι ταῦτα, χαλέσατέ
μοι Ἀχιὼρ τὸν Ἀρμανίτιν, ἵνα ἴδῃν ὅτι γινώσκον
ἐκφαυλίσματα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ αὐτὸν ὡς
εἰς θάνατον ἀποστείλαντα εἰς ἡμᾶς. 6 Καὶ
ἐκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ ἐκ τῷ οἴκῳ Ὀζα. ὡς δὲ
ἦλθεν, καὶ εἶδεν τὴν κεφαλὴν Ὁλοφέρνην ἐν
χειρὶ ἀνδρὸς ἑνὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ λαῷ, ἔπε-
σεν ὅτι πρῶτος, καὶ ἐξελύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

ἀνέλαβεν

7 Ὡς δὲ ἀνέλαβον αὐτοὶ, προσετίθει τοῖς πο-
σὶν Ἰδίδ, καὶ προσεκυώησεν τῇ προσώπῳ αὐ-
τῆς, καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν παντὶ σκηνώ-
ματι Ἰδίδ, καὶ ἐν παντὶ ἔθνι, οἵπνες ἀκύναν-
τες τὸ ὄνομά σου παραχθήσονται. 8 Καὶ νῦν
ἀνάγγελό μοι ὅσα ἐποίησας ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ Ἰδίδ ἐν μέσῳ
τῷ λαοῦ πάντα ὅσα ᾧ πεποιτικῶ, ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἐξῆλθεν ἕως ἔλαλθ' αὐτοῖς. 9 Ὡς δὲ
ἐπαύσατο λαλῶσα, ἠγάλαξεν ὁ λαὸς φωνῇ με-
γάλῃ, καὶ ἔδωκεν φωνὴν εὐφροσύνης ἐν τῇ πόλει
αὐτῶν. 10 Ἰδὼν δὲ Ἀχὼρ πάντα ὅσα ἐποίη-
σεν ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ἐπίστευσεν τῇ θεῷ σφό-
δρα, καὶ περιτέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυ-
χίας αὐτοῦ, καὶ προσετίθη αὐτῷ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 11 Ἠνίκα δὲ ὁ ὄρ-
θρος ἀνέβη, ἐκρέμασαν τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρ-
νου ἐκ τῆς τείχους. καὶ ἀνέλαβεν πᾶς ἀνὴρ τὰ
ὄπλα αὐτοῦ, καὶ ἐξήλθον κατὰ σπεῖραν ἐπὶ
ταῖς ἀναβάσεσιν τοῦ ὄρους. 12 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἀσ-
σοῦρ, ὡς εἶδον αὐτοὺς, διέπεμψαν ἐπὶ τῆς ἡγ-
μῆδος αὐτῶν· οἱ δὲ ἦλθον ἐπὶ τῆς στρατηγούς
καὶ χιλιάρχους καὶ ἐπὶ πάντα ἄρχοντα αὐτῶν,
13 καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρου,
καὶ εἶπαν τῇ ὄντι ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ· ἔγει-
ρον δὴ τὸν κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐτόλμησαν οἱ δοῦλοι
καταβαίνειν ἐφ' ἡμᾶς εἰς πόλεμον, ἵνα ἐξολο-
θρῶθωσιν εἰς τέλος. 14 Καὶ εἰσῆλθεν Βα-
ζάκ, καὶ ἐκρυσεν τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς, ὑπε-
νόει γὰρ καταθῆναι αὐτὸν μετ' Ἰδίδ. 15 Ὡς
δὲ οὐδεὶς ᾤκηκυσεν, ἀπελίας εἰσῆλθεν εἰς τὸν
κοιτῶνα, καὶ εὗρεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χελωνίδος ἐρ-
ριμῶν χειρὶ, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀφῆρητο
ἀπ' αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ μετ'
κλαυθμοῦ καὶ θναυμοῦ καὶ βοῆς ἰσχυρᾶς, καὶ
διερόηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 17 Καὶ εἰσῆλθεν

Δεσφίλας

εἰς πλὴν σκοπῶν ὃ καὶ Ἰησοῦς καταλύσας, καὶ
 ὄχ' εὖρει αὐτῶν, καὶ ἐξεπύδισεν εἰς τοὺς λαοὺς,
 καὶ ἐβόησεν· 18 ἤγγισται οἱ θύλοι, ἐπείσονται
 αἰχμάλωτοι μία γυνὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, ὅτι ἰδοὺ Ὀλοφέρνης
 χαμεῖ, καὶ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἔστι ἐπ' αὐτῆς.
 19 Ὡς δὲ ἤκουσαν ταῦτα τὰ ῥήματα οἱ ἄρ-
 χοῖτες τῆς δυναμείας Ἀσσυρίων, διέρρηξαν τὰς χι-
 τῶνας αὐτῶν, καὶ ἐπαράχθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν
 σφόδρα, καὶ ἔγενετο αὐτῶν κραυγὴ καὶ βοὴ με-
 γάλῃ σφόδρα ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς.

Κ Ε Φ. ΙΕ΄.

ΚΑΙ ὥς ἤκουσαν οἱ ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄν-
τες, ἐξέστησαν ὅτι τὸ γεγονός· 2 καὶ
ἔπεσεν ἐπ' αὐτὺς φόβος καὶ τρόμος, καὶ
ἐκ τοῦ ἄνθρωπος μένων καὶ πρόσσωπον τῷ πλη-
σίῳ ἐπὶ, ἀλλ' ἐκχέοντες ὁμοθυμαδὸν ἔφηνον ὅτι
πᾶσαν ὁδὸν τῷ πεδίῳ καὶ τῇ ὄρεινῃ. 3 Καὶ
οἱ παρεμβεβληκότες ἐν τῇ ὄρεινῃ κύκλῳ Βετυ-
λῶα ἐσέσπησαν εἰς φυλὴν. καὶ τότε οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ πᾶς ἀνὴρ πολέμιός τις ἐξ αὐτῶν ἐξεχύθη-
σαν ἐπ' αὐτοὺς. 4 Καὶ ἀπέστειλεν Ὁρῆας εἰς
Βαυτομαδάμ, καὶ Βηβαί, καὶ Χωβαί, καὶ Χα-
λαί, καὶ εἰς πᾶσι ὄρειοι Ἰσραὴλ, τὺς ἀπαγγέλ-
λοντας ὡς ἔπ' αὐτοὺς τῶν σωτηλισμῶν, καὶ ἵνα πάν-
τες ἐπακούσιν τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἀπ' ἐκ-
αὐτῶν. 5 Ὡς δὴ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πάν-
τες ὁμοθυμαδὸν ἐπέπεσον ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐκοπὸν
αὐτοὺς ἕως Χωβά. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐξ Ἰερου-
σαλὴμ πῤεγενήθησαν, καὶ ἐκ πάσης τῆς ὄρεινῃς
ἀνήγειραν ὃ αὐτοῖς τὰ γεγονότα τῇ πῤεμβολῇ
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐν τῇ Γαλααδ καὶ
οἱ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπερέβησαν αὐτοὺς πλη-
γὴν μεγάλην, ἕως ἢ πῤῆλθον Δαμασκόν, καὶ τὰ
ὄρια αὐτῆς. 6 Οἱ δὲ λοιποὶ οἱ χαδοικοῦντες
Βετυλῶα, ἐπέπεσον τῇ πῤεμβολῇ Ἀσσυρ, καὶ
ἐπορονόμβουν αὐτοὺς, καὶ ἐπλήττησαν σφόδρα.
7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνασρέψαντες ἀπὸ τῆς
κοπῆς, ἐκυρίεθσαν τῶν λοιπῶν, καὶ αἱ κῶμαι
καὶ ἐπαύλεις ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ πεδινῇ ἐκράττησαν αἱ πόλεις
πολλῶν λαφύρων. καὶ ὃ πλῆθος πολὺ σφόδρα.
8 Καὶ Ἰωακείμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἡ γερυ-
σία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ χαδοικοῦντες ἐν Ἰερου-
σαλὴμ ἦλθον τῷ θεάσασθαι τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίη-
σεν Κύριος τῷ Ἰσραὴλ, καὶ τῷ ἰδεῖν τὴν ἰσχύϊν,
καὶ λαλῆσαι μετ' αὐτῆς εἰρήνῃ. 9 Ὡς δὲ
εἰσῆλθον πρὸς αὐτὴν, ἐλόγησαν αὐτὴν πάν-
τες ὁμοθυμαδὸν, καὶ ἔπαιον πρὸς αὐτήν. σὺ
ἕψαμα

Ἱερουσαλὴμ ὕψωμα Ἰσραὴλ, σὺ γὰρ κλέμα μέγα τῷ Ἰσραὴλ, σὺ καὶ κλέμα μέγα τῷ γένει ἡμῶν. 10 Ἐποίησας ταῦτα πάντα οὐ χειρὶ σου, ἐποίησας παρὰ τὴν ἐξουσίαν σου, Ἰσραὴλ· καὶ οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς ὁ θεός. εὐλογημένη γένου παρὰ τὸν παντοκράτορα Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας χρόνων· καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαός· γένοιτο. 11 Καὶ ἐλαφύρωσεν ὁ λαός τὴν παρεμβολὴν ἐφ' ἡμέρας τεράκοντα, καὶ ἔδωκεν τῇ Ἰουδίᾳ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνηου, καὶ πάντα τὰ ἀργυρώματα, καὶ τὰς κλῖνας, καὶ τὰ ὀκτεῖα, καὶ πάντα τὰ χρυσόδομα αὐτοῦ. καὶ λαβούσα αὕτη ἐπέθηκεν ὅτι τὴν ἡμίονον αὐτῆς, καὶ ἔβλεπεν τὰς ἀμαῖζας αὐτῆς, καὶ ἐσώρευεν αὐτὰ ἐπ' αὐτῆς. 12 Καὶ συνέδραμεν πᾶσα γυνὴ Ἰσραὴλ τῇ ἰδεῖν αὐτὴν, καὶ εὐλόγησαν αὐτήν· καὶ ἐποίησαν αὐτῇ χορὸν ἐξ αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν θύρους οὐ ταῖς χερσὶν αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν ταῖς γυναῖξιν ταῖς μετ' αὐτῆς, 13 καὶ ἐπεφύρατο τὴν ἐλάαν αὕτη καὶ αἱ μετ' αὐτῆς. καὶ προσῆλθεν πρὸς τὴν λαοὺς οὐ χορεία ἡ γυνὴν πασῶν τῶν γυναικῶν, καὶ ἡκολούθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, σὺν πλίσμυνοι μετὰ στεφάνων καὶ ὕμνων οὐ παρὰ τὸ σῶμα αὐτῶν. 14 Καὶ ἔκρηχεν Ἰσίδι τὴν ἐξομολόγησιν ταύτης· καὶ ἔφη· Ἰσραὴλ, καὶ ἔφη πᾶς ὁ λαός τὴν ἀνεῖν ταύτην.

ΚΕΦ. 15.

1 **Κ**ΑΙ εἶπεν Ἰσίδι· ἔξάρχετε παρὰ θεῷ μου οὐ τυμπάνοις, ἀσάτε παρὰ Κυρίῳ μου ἐν κυμβάλοις, ἐναρμόσιατε αὐτῇ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, ὑψώτε καὶ ὁμιλήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 2 ὅτι ὁ θεὸς συντελέσας πολέμους Κύριος, ὅτι εἰς παρεμβολὰς αὐτῆς οὐ μέσῳ λαοῦ ἔξειλατό με οὐ καὶ χεῖρὸς καταδιωκόντων με. 3 Ἦλθεν Ἀσούρ ἐξ ὀρέων ἀπὸ βορρᾶ, ἦλθεν οὐ μετὰ δυνάμεως αὐτῆς, ὡς τὸ πληθύνει αὐτῆς ἐνέφραξεν χεῖμαρροις, καὶ ἡ ἵππος αὐτῆς ἐκάλυψεν βοιωούς. 4 Εἶπεν ἐμώρησεν τὰ ὄριά μου, καὶ τὰς νεφρίσους μου ἀνελεῖν οὐ ῥομφαία, καὶ τὰ θηλάζοντά με θήσεν εἰς ἔδαφος, καὶ τὰ νήπιά μου δώσιν εἰς τρονομίαν, καὶ τὰς παρθένους μου σκυλεύσας. 5 Κύριε παντοκράτωρ ἡγήτησεν αὐτὴς οὐ χειρὶ θηλείας. 6 Οὐ γὰρ ὑπέπεσεν ὁ δυνατὸς αὐτῆς ὑπὸ νεανίσκων, ὅθεν υἱοὶ Τιτάνων ἐπάταξαν αὐτόν, ὅθεν ὑψηλοὶ γίγαντες ἐπέθεντο αὐτῇ, ἀλλὰ Ἰσίδι θυγάτηρ Μεραιὶ οὐ κατὰ τροσώπου αὐτῆς παρέλυσεν αὐτόν. 7 Ἐξεδύσατο γὰρ το-

νὸν χιτῶνα αὐτῆς εἰς ὑψὺς τῆς πονοῦ-
των οὐ Ἰσραὴλ, ἠλείφατο τὸ πρὸς ὅσον αὐ-
τῆς οὐ μυρισμῶ, 8 καὶ ἐδύσατο τὰς τεύχας αὐτῆς οὐ μίτρα, καὶ ἔλαβεν σολίην λινίαν εἰς ἀπάτιν αὐτοῦ. 9 Τὸ σκεδάλιον αὐτῆς ἤρ-
πασεν ὀφθαλμοὶ αὐτῆς, καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς ἡχμαλώτισεν ψυχὴν αὐτῆς. διήλθεν ἀκινάκης τὸν τεράχλον αὐτῆς. 10 Ἐφρίξαν Πέρσαι τὴν πόλιν αὐτῆς, καὶ Μήδαι τὸ θρόνον αὐτῆς ἐξέσχεσαν. 11 Τότε ἠλάλαξαν οἱ ταπεινοὶ ἐξ Ἰσραὴλ μου, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀσθενεῖς μου, καὶ ἐπώθησαν ὑψώσιν τὴν φωνὴν αὐτῆς, καὶ ἀνεπράπησαν. 12 Υἱοὶ κορασιῶν κατεκέντη-
σαν αὐτῆς, καὶ ὡς παῖδες αὐτομολοῦντων ἐπὶ τρωσκον αὐτῆς. ἀπώλοντο ἐκ τρωσκῶν Κυ-
εἰς μου. 13 Ὑμνήσω παρὰ Κυρίῳ ὕμνον καὶ ὕμνον. Κύριε, μέγας εἶ, καὶ ἐνδοξός, θαυμαστὸς οὐ ἰσχύϊ, ἀνυπέβλητος. 14 Σοὶ δουλοῦσά πε-
πᾶσα ἡ κτίσις σου· ὅτι εἶπας, καὶ ἐγένεθησαν· ἀπέτειλας τὸ πνεῦμά σου, καὶ ἠκοδόμησεν· καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἀντιστήσεται τῇ φωνῇ σου. 15 Ὅρι γὰρ οὐ καὶ θεμελίῳ σου ὕδασι σαλευ-
θήσεται, πῆγες δὲ ἀπὸ πρὸς ὅπου σου ὡς κηρὸς τακίσηται· ὅτι δὲ τοῖς φοβουμένοις σε ἐπὶ σὺ ἐλάτεις αὐτοῖς. 16 Ὅτι μικρὸν πᾶσα εὐελαλεύσεις θυσία εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἐλάχιστον πᾶν σῆμα εἰς ὀλοκαύτωμά σοι. ὁ δὲ φοβούμενος τὸν Κύριον, μέγας ἀγαπᾶνός. 17 Οὐαὶ ἐθνεσιν ἐπανιστανομένοις παρὰ γένει μου, Κύριε παντο-
κράτωρ ἐκδικήσας αὐτῆς οὐ ἡμέρα κείσεως, δοῦναι πῦρ καὶ σκόληκας εἰς σάρκας αὐτῶν, καὶ κλαύσειαν ἐν αἰσθήσει ἕως αἰῶνος. 18 Ὡς δὲ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, προσκυῖνθον παρὰ θεῷ. καὶ ἦν ἡ κάταρα ὁ λαός, ἀνῆλθον παρὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ τὰ ἐκούσια αὐ-
τῶν, καὶ τὰ δόματα αὐτῶν. 19 Καὶ ἀνέθη-
κεν Ἰουδίᾳ πάντα τὰ σκεύη Ὀλοφέρνηου, ὅσα ἔδωκεν ὁ λαός αὐτῇ, καὶ τὸ κωνοπέδιον ὃ ἔλα-
βεν αὕτη οὐ τῇ κοιτῶνος αὐτῆς, εἰς ἀνάθημα παρὰ Κυρίῳ ἔδωκεν. 20 Καὶ ἡμεῖς ὁ λαός εὐφραγόμε-
νος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ πρὸς ὅσον τῶν ἁγίων ὅτι μῆνας πρῆς, καὶ Ἰσίδι μετ' αὐτῶν κατέ-
μεινεν. 21 Μετὰ δὲ ταῦτα ταῖς ἡμέραις ἀνέ-
βλεπεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ. καὶ Ἰσίδι ἀπῆλθεν εἰς Βετυλούα, καὶ κατέμεινεν ὅτι τῆς πρὸς ἀρχῆς αὐτῆς, καὶ ἐγένετο κατὰ τὸν χρόνον αὐτῆς ἐνδοξος οὐ πᾶσι τῇ γῇ. 22 Καὶ πολλοὶ ἐπεθύμησαν αὐτῇ, καὶ οὐκ ἔγνω ἀνὴρ αὐτῇ πᾶσι ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς αὐτῆς

Μανασση αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέθανεν Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ προστέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
23 Καὶ προβαίνουσα αὐτὴ μεγάλη σφόδρα, καὶ ἐγήρασεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀνδρὸς αὐτῆς ἔχοντι πέντε ἔτη, καὶ ἀφῆκεν τὴν ἀβραν αὐτῆς ἐλευθέραν, καὶ ἀπέθανεν εἰς Βετυλούα, καὶ ἔταψαν αὐτὴν οἱ τῷ σπυλαίῳ τῷ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐπὶ ἐνθισαν Μανασσῇ. 24 καὶ ἐπὶ ἐνθισεν αὐτὴν οἶκος Ἰσ-

ραὴλ ἡμέρας ἐπτά. καὶ διήλθεν τὰ ὑπόμνητα αὐτῆς πρὸς τὸν ἀπὸθανεῖν αὐτὴν πᾶσι τοῖς ἐγγίσι Μανασσῇ τῷ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐγγίσι τῷ γένει αὐτῆς. 25 Καὶ οὐκ αὐτὴ ἐπὶ ὁ ὀκροδὼν τῆς ἐξουσίας Ἰσραὴλ οἱ ταῖς ἡμέραις Ἰουδίθ, καὶ μετὰ τὸ ἀπὸθανεῖν αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς.

ΙΟΥΔΕΙΘ.

ΚΕΦ. 15.

Κ

Ο Ι Ε Ρ Ε Υ Σ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

ΑΙ ἤγαγεν Ἰωσίας τὸ Πάγκα οὗ Ἱερουσαλὴμ τῷ Κυρίῳ ἐαυτοῦ, καὶ ἔθυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ Πάγκα τῇ πενταρεσκαμνῇ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ μινὸς τῷ πρώτῳ, 2 γῆσας τὰς ἱερεῖς καὶ ἔφημερίας ἐπολιτμήτους ἐν τῷ ἱερῷ τῷ Κυρίου. 3 Καὶ εἶπεν τοῖς Λευίταις ἱεροδούλοις τῷ Ἰσραὴλ, ἀγιάσατε ἐαυτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ θυσίᾳ τῆς ἀγίας κισσῶ τῷ Κυρίῳ οὗ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἀνοδοῦναι Σαλωμών ὁ υἱὸς τῷ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς. 4 Οὐκ ἔσται ὑμῖν Κυρίῳ τῷ ἄρῳ ἐπ' ὤμων αὐτῶν, καὶ νῦν λαμβάνετε τῷ Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ διεσπένετε τὸ ἔθνος αὐτῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐτοιμάσατε κατὰ τὰς πατριας καὶ τὰς φυλὰς ὑμῶν, καὶ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σαλωμών τῷ υἱοῦ αὐτοῦ. 5 Καὶ πάντες οἱ τῷ ἱερῷ ἀγῶ καὶ τὴν μεριδάρχῃαν τὴν πατρικίαν ὑμῶν τῶν Λευιτῶν, τῶν ἐμπαροσθεν τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὑμῶν Ἰσραὴλ, 6 οἱ ταῖς θυσίαις ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, καὶ τὰς θυσίας ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ Πάγκα καὶ τὸ πρῶταγμα Κυ.

εῖου τὸ δοθὲν τῷ Μωϋσῇ. 7 Καὶ ἐδώρησεν τῷ Ἰωσὶαί τῷ λαῷ τῷ εὐρεθέντι ἄρνων καὶ εἰρίων τετρακόντα χιλιάδας, μόσχους τετρακόντας. 8 Καὶ ἔδωκεν Χελκίαν, καὶ Ζαχαρίαν, καὶ Ἡσηΐαν, οἱ ἐπιστάται τῷ ἱερῷ, τοῖς ἱερεῦσιν εἰς Πάγκα πρῶτα διχίλια ἑξακόσια, μόσχους τετρακόντας. 9 Καὶ Ἰερονίας, καὶ Σαμψάαν, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφὸς, καὶ Ἀσάβαν, καὶ Ὀρχήλ, καὶ Ἰωραμ χιλίαρχοι ἔδωκαν τοῖς Λευίταις εἰς Πάγκα πρῶτα πεντακίχλια, μόσχους ἑπτακόσιους. 10 καὶ τῶν γεννηθέντων, εὐαρεπῶς ἔστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, ἔχοντες τὰ ἄζυμα καὶ τὰς φυλὰς καὶ κατὰ τὰς μεριδάρχῃας τῶν πατέρων ἐμπαροσθεν τῷ λαῷ, προσενεγκέν τῷ Κυρίῳ κατὰ τὰ γεγραμμένα οὗ βιβλίου Μωϋσῇ, καὶ οὕτως τὸ ἑορτασθῆναι. 11 Καὶ ὥπλισαν τὸ Πάγκα πρὸς κατὰ τὰς θυσίας ἦσαν ἐν τοῖς χαλκοῖς καὶ λέβησιν μετ' εὐωδίας, καὶ ἀπὸ τῶν πασίν τοῖς οὗ τῷ λαῷ. 12 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠτοίμασαν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς ἑαυτῶν, υἱοῖς Ἀαρών. 13 Οἱ γὰρ ἱερεῖς ἀνέφερον τὰ σέβη ἕως ἀσπίδος καὶ οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν, υἱοῖς

Σαβίας
Ὀρχήλ

ὥπλισαν

υἱοῖς Ἀαρών· 14 καὶ οἱ ἱεροφάνται υἱοὶ Ἀσαφ ἦσαν ὅτι τῆς τάξεως αὐτῶν, καὶ τὰ ὑπὸ Δαυὶδ πεταγμένα, καὶ Ἀσαφ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἐδδινὲς ὁ παῖς τοῦ βασιλέως· 15 καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἑκάστου πυλῶνος· οὐκ ἔστιν ὡρα-
 ῖον ἕκαστον τὴν αὐτῶν ἐφημερίαν· οἱ γὰρ ἀδελ-
 φοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἠδίδμασαν αὐτοῖς· 16 καὶ τῷ Κυρίῳ συνετελέσθη τὰ τῆς θυσίας τῷ Κυρίῳ ἐν ὁσίῳ τῇ ἡμέρᾳ ἀρχῆσαι τὸ Πάσχα, καὶ προσενηχθῆναι τὰς θυσίας ὅτι τὸ τῷ Κυρίου θυσιαστήριον, καὶ τὴν ὅππασιν τῷ βασιλέως Ἰωσὴφ· 17 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρέθεντες ἐν τῷ χωρῷ τὸ Πάσχα καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἡμέρας ἑπτὰ· 18 Καὶ οὐκ ἦχθη τὸ Πάσχα τοῦτο ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων χρόνων Σαμὴλ τῷ προφῆτῃ· 19 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῷ Ἰσραὴλ οὐκ ἠγάγησαν Πάσχα τοῦτο, οἷον ἦσαν Ἰωσίας, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρέθεντες ἐν τῇ γῇ τῇ ἐκείνῃ αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ· 20 Οὐκ ἠγάγησαν ἐν τῷ βασιλείῳ τοῦ Ἰωσίου ἠχθῆναι τὸ Πάσχα τοῦτο· 21 Καὶ ὠρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας· 22 καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δὲ ἀναγέ-
 γραπτα ἐν τοῖς ἔμπεστοις χρόνοις, καὶ τῶν ἡμαρτηκότων καὶ ἡσθενοκότων εἰς τὸν Κύριον πα-
 ρὰ πάντων ἔθνους καὶ βασιλείας, καὶ ἃ ἐλύπησαν αὐτὸν ἐν αἰσθήσει· καὶ οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἀνέστησαν ὅτι Ἰσραὴλ· 23 Καὶ μὲν πᾶσαν τὴν ὡρὰν τοῦ Ἰωσίου, συνεβή Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύ-
 πτου ἐλθὼντα πόλεμον ἐγείρει ἐν Καρχαμὶς ὅτι τῷ Εὐφράτῃ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰωσίας· 24 καὶ διεπέμφατο πρὸς αὐτὸν βα-
 σιλεὺς Αἰγύπτου, λέγων· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ὅτι, βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας; 25 ἔτι πρὸς σὲ ἐξ-
 ἀπέσταλμα ὑπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ· ὅτι γὰρ τῷ Εὐφράτῃ ὁ πόλεμος μου ὅτι· καὶ νῦν Κύριος μετ' ἐμῶν ὅτι, καὶ Κύριος μετ' ἐμῶν ὅτι παυ-
 δὼν ὅτι· ἀποστήθι, καὶ μὴ ἐνδοιμὸς τῷ Κυρίῳ· 26 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν αὐτὸν Ἰωσίας ὅτι τὸ ἄρμα αὐτοῦ, ἀλλὰ πολεμεῖν αὐτὸν ἐπεχείρει, ὃ προσέχων ῥήμασιν Ἱερεμίου προφῆτου ἐκ στόματος Κυρίου· 27 Ἀλλὰ συνεστήσατο πρὸς αὐτὸν πό-
 λεμον ἐν τῇ πεδίῳ Μεγιδδὼ· καὶ κατέβησαν οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν βασιλεὺς Ἰωσίαν· 28 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πασι τοῖς αὐτοῦ· ἀποστήσατέ με ἀπὸ τῆς μάχης, ἡσθένισα γὰρ λίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστησαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὡραίας· 29 Καὶ ἀνέβη ὅτι τὸ ἄρμα τὸ δούτιον αὐτοῦ, καὶ ἀποκαταστάθηναι εἰς Ἱερου-
 σαλὴμ, μετήλλαξεν τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ πατρικῇ τάφῳ· 30 Καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ [καὶ] ἐπέδησαν τὸν Ἰωσίαν, καὶ ἐδή-
 νησεν Ἱερεμίας ὁ προφῆτης ὑπὲρ Ἰωσίου, καὶ οἱ προφῆται οὗτοι σὺν γυναιξὶν ἐδήνησαν αὐτὸν ὡς τῆς ἡμέρας τῆς αὐτοῦ· Καὶ ἐξεδόθη τὸ γένος αὐτοῦ εἰς ἅπαν τὸ γένος Ἰσραὴλ· 31 Ταῦτα δὲ ἀναγέγραπτα ἐν τῇ βίβλῳ πάντων ἱστορῶν καὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὸ κατ' ἐν τῷ προφῆτῃ τῆς προφῆτας Ἰωσὴφ, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ τῆς σιωπείας αὐτοῦ ἐν τῇ ἰσχύϊ τοῦ Κυρίου· τὰ τε προσεχθέντα ὑπὸ αὐτοῦ καὶ τὰ προφῆτα·
 νῦν, ἰσότηται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν βασιλέων Ἰσ-
 ραὴλ καὶ Ἰούδα· 32 Καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τῶν ἔθνους τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσὴφ, ἀνέδειξαν βασι-
 λεὶς ἀντὶ Ἰωσίου τῷ πατρὶος αὐτοῦ, ὃντα ἐπὶ εἰ-
 κοσι τοῖς ἔτεσι· 33 Καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ μῆνας πέντε· καὶ ἀπέστη αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου τῷ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ, 34 καὶ ἐξημίωσεν τὸ ἔθνος ἀργυ-
 ρίου ταλάντοις ἑκατὸν, καὶ χρυσοῦς ταλάντω ἐνί· 35 Καὶ ἀνέδειξεν βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλεὺς Ἰωακὴμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλεὺς τῆς Ἰου-
 δαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ· 36 Καὶ ἔδωκεν Ἰωα-
 κὴμ καὶ τὰς μεγίστας, Ζαράχην δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ συλλαβὸν ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου· 37 Ἐπὶ δὲ ἦν εἰκοσιπέντε Ἰωακὴμ, ὅτε ἐβασίλευσεν τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐποίησεν τὸ πονη-
 ρὸν ἐναντὶ Κυρίου· 38 Ἐπ' αὐτὸν δὲ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνης, καὶ δή-
 σας αὐτὸν ἐν χαλκῷ δεσμῷ, ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα· 39 καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ Κυρίου λαβὼν Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀπενέγκας, ἀπείρεσεν ἐν τῇ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι· 40 Τὰ δὲ ἱστορήντα καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς ἀκα-
 θαρσίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβείας, ἀναγέγραπτα ἐν τῇ βίβλῳ πάντων χρόνων τῶν βασιλέων· 41 Καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωακὴμ υἱὸς αὐτοῦ, ὅτι γὰρ ἀνεδείχθη, ἦν ἐπὶ τῶν [δέκα] ὀκτώ· 42 Βα-
 σιλεὺς δὲ μῆνας πέντε καὶ ἡμέρας δέκα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντὶ Κυρίου· 43 Καὶ μετ' ἐνιαυτοῦ ἀποστείλας Ναβουχοδονόσορ μετήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἅμα τοῖς ἱερεῖς σκιδέσιν τοῦ Κυρίου· 44 καὶ ἀνέδειξεν Σεδε-
 κίαν βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, [Σεδεκίας] ὄντα ἐπὶ τῶν εἰκοσι ἐνός· ἐβασίλευσεν δὲ ἔτη ἑνδεκά, 45 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔκ ἐκείνης ἡμέρας ἀπὸ τῶν ῥη-
 θέντων λόγων ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφῆτου ἐκ στόματος τοῦ Κυρίου· 46 Καὶ ὀρκισθεὶς ἀπὸ τοῦ
 τῷ

τῷ Κυρίῳ

προφῆτα

Ἰωάχαζ

Καρχαμὶς

Μεγιδδὼ

τῷ βασιλεῶς Ναβουχοδονόσορ τῷ ὀνόματι τῷ Κυρίου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ, καὶ πληρώσας ἐαυτὸν τὸν πρῶτον καὶ τὴν καρδίαν ἐαυτοῦ, παρέβη τὰ νόμιμα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ. 47 Καὶ οἱ ἡγούμενοι δὲ τῷ λαῷ καὶ τῶν ἱερέων πολλὰ ἠνόμισαν καὶ πῆρεσαν ὑπὲρ πάσας τὰς ἀκαθαρσίας πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸ ἱερὸν τῷ Κυρίῳ τὸ ἁγιασθὲν ἐν Ἱερουσολύμοις. 48 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ χαλῶν αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐφείδετο αὐτῶν καὶ τῶν σκηνομάτων ἐαυτοῦ. 49 Αὐτοὶ δὲ ἐξεμυκτήριζον ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ ἡ ἡμέρα ἐλάλησεν Κύριος, ἦσαν ἐκπύζοντες τὴν πρῶτην αὐτῶν, ἕως τῆς θυμωθέντα αὐτὸν ὅτι τῷ ἔθνι ἐαυτοῦ ἄρα τὰ δυσεθέηματα, ποροσάξαι ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῶν Χαλδαίων. 50 Οὗτοι ἀπέκλειναν τὴν νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐκκύκλω τὴν ἀγίαν αὐτῶν ἱερὸν καὶ οὐκ ἐφείσαντο νεομίσκου καὶ παρθένου καὶ πρεσβύτου καὶ νεωτέρου αὐτῶν. Ἀλλὰ πάντα πῆρεσκον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. 51 Καὶ πάντα τὰ ἱερὰ, σκεύη τῷ Κυρίῳ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ, καὶ τὰ σκεύη κισσῶν τῷ Κυρίῳ καὶ τὰς βασιλικὰς σποθήκας ἀναλαβόντες ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. 52 καὶ ἐνεπέρισαν τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἔλυσαν τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν πύργον αὐτῆς ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ. 53 καὶ σινωτέλεσαν πάντα τὰ ἐνδοξὰ αὐτῆς ἀχρεῖασθαι, καὶ τὴν ὀπίσθους ἀπήγαγον ὑπὸ ῥομφαίας εἰς Βαβυλῶνα. 54 Καὶ ἦσαν παῖδες αὐτῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, μέχρι τῆς βασιλεύουσαι Πέρσας, εἰς ἀναπλήρωσιν λόγου Κυρίου ἐν ῥήματι Ἱερεμίου. 55 ἕως τῆς εὐδοκῆσαι τῷ γλῶσσῳ τὰ σάββατα αὐτῆς, πάντα τὸν χρόνον τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατὰ εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ἐβδομήκοντα.

Κ Ε Φ. Β΄.

Β Ασιλθόντος Κυρίου Περσῶν ἔτις πρῶτος, εἰς σινωτέλειαν ῥήματος Κυρίου ἐν ῥήματι Ἱερεμίου, 2 ἠγειρεν Κύριος τὸ πνεῦμα Κυρίου βασιλέως Περσῶν, καὶ ἐκήρυξεν ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ ἐαυτοῦ, καὶ ἅμα ἄρα γραπῶν, λέγων· 3 ταῦτα λέγει ὁ βασιλεὺς Περσῶν Κύριος· ἐμὲ ἀνέδειξεν βασιλεῖα τῆς οἰκουμένης ὁ Κύριος τῷ Ἰσραήλ, Κύριος ὁ ὕψιστος. 4 Καὶ ἐσημνῆν μοι οἰκοδομῆσαι ἐαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. 5 Εἴπεις ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἀναβὰς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβὰς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ

σαλὴμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου τῷ Ἰσραήλ. 6 ὅτι ὁ Κύριος, ὁ κατεσκευάσας ἐν Ἱερουσαλὴμ. 6 Ὅσοι οὖν καὶ τῶν τοῦ οἴκου, βοηθείησαν αὐτῷ οἱ ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, ἐν χρυσῷ καὶ ἐν ἀργυρῷ, ἐν δόσεσιν μὲν ἵππων καὶ κτηνῶν οὐ τοῖς ἄλλοις τοῖς καὶ δούλοις πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῷ Κυρίῳ τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 7 Καὶ καταστάντες οἱ ἀρχιερεῖς τῶν πατριῶν τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμὴν φυλῆς, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντων ὧν ἠγειρεν Κύριος τὸ πνεῦμα, ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ Κυρίῳ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 8 Καὶ οἱ παῖδες κύκλω αὐτῶν ἐβόηθησαν ἐν πᾶσιν, ἐν ἀργυρῷ καὶ χρυσῷ, ἵπποις καὶ κτηνεσιν, καὶ εὐχαῖς ὥστε πλείους πολλῶν, ὧν ὁ νῦν ἠγέρθη. 9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξήνεγκεν τὰ ἱερὰ σκεύη τῷ Κυρίου, ἃ μετήνεγκεν Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπῆρεσάν αὐτὰ ἐν τῇ ἐαυτοῦ εὐδοκίᾳ. 10 Ἐξενέγκας δὲ αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν πῆρεσκον αὐτὰ Μιθριδάτη τῷ ἐαυτοῦ γαζοφύλακι. 11 ἄρα δὲ τῶν πρὸς δόθησαν Σασσαυάτῳ τῷ ποροσάτῃ τῆς Ἰουδαίας. Σαναβαζά. 12 Ὁ δὲ τῶν ἀριθμὸς αὐτῶν, σινωτέλεια χρυσῶν χίλια, καὶ σινωτέλεια ἀργυρῶν χίλια, θυίσκαι ἀργυρῶν εἰκοσιπέντε, φιάλαι χρυσεῖαι τετράκοντα, ἀργυρῶν διὰ χίλια τετρακόσια δέκα, καὶ ἄλλα σκεύη χίλια. 13 Τὰ δὲ πάντα σκεύη διεκομίσθη χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν πεντακίχλια τετρακόσια ἐξηκονταπέντε. 14 ἀννέχθη δὲ ὑπὸ Σασσαυάτῳ ἅμα τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκ Σαναβαζά. Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσολύμα. 15 Ἐν δὲ τοῖς ἔτεσι ἑπτὰ ἔτις Περσῶν βασιλέως χρόνοις κατέγραψεν αὐτῷ καὶ τῷ κατεσκευάσῃ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ Βήλεμος, καὶ Μιθριδάτης, καὶ Ταβέλλιος, καὶ Ράθυμος, καὶ Βεέλ-τεθμος, καὶ Σεμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τῶν σινωτέλεια, οἱ οἰκοῦντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις, τὴν ὑπογραμμένην ἐπιστολήν. 16 Βασιλεὺς Ἀρταξέρξης κυρία οἱ παῖδες οὗ, Ράθυμος ὁ καὶ ποροσάπποις, καὶ Σεμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ ἐπίλοιποι Σεβέλλιος τῆς βουλῆς αὐτοῦ, καὶ καὶ οἱ ἐν κοίλῃ Συρία καὶ Φοινίκῃ. 17 καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ μετὰ βασιλῆς, διότι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες πρὸς ἡμᾶς ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ποροσάππιν καὶ τὴν ποροσάππιν, οἰκοδομήσιν τὰς τε ἀγορὰς αὐτῆς, καὶ τὰ τεῖχη ἱεραιεύσιν, καὶ ναὸν ὑποβάλλουσιν. 18 Ἐάν οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τεῖχη σινωτελεσθῇ, ποροσάππιν ὅ μὴ ὑπομείνωσιν δὲ-

ται, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιπρήσονται· καὶ ἐπεὶ ἐργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν, χαλῶς ἔχουσιν ὑπολαμβάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτο, ἀλλὰ προσφώνησαι τῷ κυρίῳ βασιλῇ, ὅπως εἰάν φάνηταί σοι, ὁπισκεφθῇ σὺ τοῖς ἀπὸ τῶν πατέρων σου βιβλίοις. 19 Καὶ εὐρήσεις ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν τὰ γεγραμμένα περὶ οὗτου, καὶ οὕτως ἐκείνη γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἔστιν Σπασάτις, καὶ βασιλεῖς καὶ πόλεις ἐνοχλοῦσα, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάται καὶ πολιορκίας συνιστάμενοι σὺ αὐτῇ ἐπὶ ἕξ αἰῶνος, διὲν αὖτις καὶ ἡ πόλις αὕτη ἡρημαῖα. 20 Νῦν οὖν ὑποδείκνυμέν σοι, κύριε βασιλεῦ, διότι εἰάν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τῶν τείχεων ἀνασταθῇ, χάριτος ἔκ σοι ἔσται εἰς κοίλῳ Συρίαν καὶ Φοινίκῳ. 21 Τότε ἀντήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ῥαθύμω τῷ γραφόντι τὰ προαπίπτοιτα, καὶ Γαλιάτῳ, καὶ Σαμελλίῳ γραμματέϊ, καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς συντακτομένοις καὶ οἰκοῦσιν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ, καὶ Συρίᾳ, καὶ Φοινίᾳ, καὶ ὑπογεγραμμένα. 22 Ἀνέγνων τίς ὁπισθολίῳ ἡ πεπόμενα πρὸς μέν ἐπέταξα οὖν ὁπισκέψασθαι καὶ ἡρεσθῇ ὅτι ἐστὶν ἡ πόλις ἐκείνη ἕξ αἰῶνος βασιλεῦσιν ἀντιπρῆσασα. 23 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποστάται καὶ πολέμοις σὺ αὐτῇ συντελοῦντες, καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ κυριεύοντες καὶ φορολογουῦντες κοίλῳ Συρίαν καὶ Φοινίκῳ. 24 Νῦν οὖν ἐπέταξα ἀποκαλύψαι τὴν ἀνθρώποις ἐκείνοις τὴν οἰκοδομήσασιν τὴν πόλιν, καὶ προσκολληθῇ ὅπως μηδὲν ὧσαί τὰ ταῦτα γένηται, καὶ μὴ προσβῇ ὅτι πλεῖον τῆς χάριτος ὅτι τῷ βασιλεῖ ἐνοχλεῖται. 25 Τότε ἀναγνώσαντες τῶν ὧσαί τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξου γραφέντων, ὁ Ῥαθύμος, καὶ Σαμελλίος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ τῶν συντακτομένων, ἀναβύβοντες εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ ἀποδείξιν μετ' ἱπποῦ καὶ ὄχλου ὧσαί τῶν, ἥρξαντο καλύειν τὴν οἰκοδομήσασιν. καὶ ἥρξα ἡ οἰκοδομὴ τῷ ἱερῷ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ μέχρι τῶν δούτερων ἔτους τῆς βασιλείας Δαρεῖος τῷ Περσῶν βασιλεῖ.

Κ Ε Φ. Γ'.

ΚΑΙ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐποίησεν δοχλὸν μεγάλῳ πᾶσιν τοῖς ὑπὸ αὐτὸν, καὶ πᾶσιν τοῖς οἰκογενέσιν αὐτοῦ, καὶ πᾶσιν τοῖς μεγιστάσιν τῆς Μηδίας καὶ τῆς Περσίας, καὶ πᾶσιν τοῖς σατράπαις καὶ στρατηγοῖς καὶ μετ' αὐτῶν ὑπάρχαις τοῖς ὑπὸ αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τῆς Αἰθιοπίας σὺ ταῖς ἐχάτον εἰκοσιπλά σατραπείαις. 3 Καὶ ὅτε ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ

ἐμπληθέντες ἀνέλυσαν. τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἀνέλυσε εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτοῦ, καὶ ἐκαμήθη, καὶ ἔξυπνος ἐγένετο. 4 Τότε οἱ πρῶτοι νεομίσχοι οἱ σωματοφύλακες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τῷ βασιλεῖ, εἶπαν ἑτέρῳ τῷ ἐπὶ τῷ ἔργῳ· 5 εἰπάμεν ἕκαστος ἡμῖν εἷς λόγον, ὅς ὑφισχύσῃ, καὶ εἰ εἰάν φανῇ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ σφωτέρον τῷ ἑτέρῳ, δώσῃ αὐτῷ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας, καὶ ὀπνία μεγάλα, 6 καὶ πορφύραν περικαλέαν, καὶ ἐν χρυσόμασιν πίπιν, καὶ ὅτι χρυσῷ καθεύδειν, καὶ ἄρμα χρυσόχαλινον, καὶ κίδαριν βυσσίνῳ, καὶ μαυρίδιον περὶ τὸν κράλλον αὐτοῦ, 7 καὶ δούτερον καθεύδειν Δαρεῖος ἀφ' οὗ σφῶνται αὐτοῦ, καὶ συγγενὲς Δαρεῖος κληθήσεται. 8 Καὶ τότε ῥαψοδοῦντες ἕκαστος τὸν αὐτοῦ λόγον, ἐσφραγίσαντο καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸν προσκεφάλαιον Δαρεῖου τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπαν· 9 ὅταν ἐγερθῇ ὁ βασιλεὺς, δώσῃ αὐτῷ τὸ ῥάμμα. καὶ ὅν κείνη ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ πρῶτοι μεγιστάνες τῆς Περσίας, ὅτι ὁ λόγος αὐτοῦ σφωτέρος, αὐτῷ δόξεται τὸ ῥῆμα κατὰ τὸν ῥάμμα. 10 Ὁ εἰς ἔγραψεν, ὑφισχύει ὁ οὐκ. 11 Ὁ ἑτερος ἔγραψεν, ὑφισχύει ὁ βασιλεὺς. 12 Ὁ τρίτος ἔγραψεν, ὑφισχύουσιν αἱ γυναῖκες, ὑπὲρ ἄλλος δὲ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια. 13 Καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεὺς, λαβόντες τὸ ῥάμμα ἐπέδωκαν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω. 14 Καὶ ἔξαποστείλας ἐχάλισεν πάντας τὴν μεγιστάναν τῆς Περσίας καὶ τῆς Μηδίας, καὶ σατράπαις καὶ στρατηγοῖς, καὶ ὑπάρχαις καὶ ὑπάτοις, καὶ ἐχάρισεν σὺ τῷ χρηματισμένῳ, καὶ ἀνέγνωσαν τὸ ῥάμμα ἐνώπιον αὐτῶν. 15 Καὶ εἶπεν· χαλέσατε τὴν νεομίσχους, καὶ αὐτοὶ διδώσιν τὴν λόγον αὐτῶν. καὶ ἐκλήθησαν, καὶ εἰσήλθον. 16 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς· ἀπαγγεῖλατε ἡμῖν περὶ τῶν γεγραμμένων· καὶ ἥρξατο ὁ πρῶτος ὁ εἶπας περὶ τῆς ἰσχύος τῶν οἶνου, καὶ ἔφη οὕτως. 17 Ἄνδρες, πῶς ὑφισχύει ὁ οὐκ; πάντας τὴν ἀνθρώπους τὴν πίνοντες αὐτοὶ πλανά τῇ ἀφροδίᾳ. 18 τῷ τε βασιλεῖ καὶ τῷ ὀρθοῦ ποτὶ τὴν ἀφροδίαν μίαν, τίς τε τῷ οὐκ καὶ τίς τῷ ἐλάθῃ, τίς τε τῷ πρῶτος καὶ τίς τῷ πλεονέχον. 19 καὶ πᾶσαν ἀφροδίαν μελασπέρῃ εἰς εὐχρίαν καὶ εὐφροσύνῳ, καὶ εἰ μὲνεται πᾶσαν λύπῳ καὶ πᾶσι ὀφείλημα. 20 καὶ πᾶσας τὰς καρδίας ποτὶ πλεονέχας, καὶ εἰ μὲνεται βασιλεῖ, ὅδε σατράπῳ. καὶ πάντα ἀφ' οὗ πλεονέχον ποτὶ λαλῶν. 21 Καὶ εἰ μὲνεται ὅταν πίνωσιν, φιλιᾷται φίλοις καὶ

γενήσονται
καὶ ἀδελφοί, καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ ἀσπίνται τὰς μα-
χάρας. 22 Καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ αἵου ἐκδοθῶν,
καὶ μέμνηται αὐτὸς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. 23 Ὡς ἄνθρωποι, οὐχ
ὑπερβύκει ὁ αὐτὸς, ὅτι οὕτως ἀναγκάζει ποιεῖν;
καὶ ἐσθήσονται οὕτως εἰπών.

Κ Ε Φ. Δ'.

Κ ΑΙ ἤρξατο ὁ δόκιμος λαλεῖν, ὁ εἰπὼν
τοῦ τῆς ἰσχύος τοῦ βασιλέως. 2 Ὡς
ἄνθρωποι, ἔχοντες ὑπερβύκει οἱ ἄνθρωποι,
τίτῳ γὰρ καὶ τίτῳ θάλασσαν καὶ ἀκροατῆρες καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς; 3 ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερ-
βύκει καὶ κυριεύει πάντων, καὶ διασφίγγει αὐτοῖς,
καὶ πᾶν ὃ ἐν ἐκτὸς αὐτοῖς, ποιήσονται. 4 Ἐάν
εἴπῃ αὐτοῖς ποιῆσαι πόλεμον ἔτιους πρὸς τὸν
ἐπὶ, ποιήσονται. ἐάν δὲ ἐξαποστείλῃ αἰκὺς πρὸς
τὴν πολέμιον, βαδίζουσιν καὶ καταστρέφονται
τὰ ὄρη καὶ τὰ τέλη καὶ τὰς πύργους, 5 φο-
νεύουσιν καὶ φονεύονται, καὶ τὸν λόγον τοῦ βασι-
λέως ἔχοντες ἐκδοκάζονται. ἐάν δὲ νικήσῃ, τὸ βα-
σιλεὺς κομίζονται πάντα, καὶ ὅσα ἐάν τερονόμω-
σιν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα. 6 Καὶ ὅσοι οὐ
στρατεύονται ἐπὶ πολέμῳ, ἀλλὰ γεωργῶσιν τὴν
γῆν, πάλιν ὅταν ἀσπίνται θείσαντες ἀναφέ-
ρουσι πρὸς βασιλῆα καὶ ἔτιους τὸν ἐπὶ ἀνα-
στρέφονται, ἀναφέρουσιν τὰς φόρους πρὸς βασιλῆα.
7 Καὶ αὐτὸς εἰς μόνος ὅσιν ἐάν εἴπῃ σποκτεῖ-
ναι, σποκτείνουσιν. ἐάν εἴπῃ ἀφίεναι, ἀφίουσιν.
8 εἴπῃ πατάξαι, τύπτουσιν. εἴπῃ ἐρημώσαι, ἐρη-
μῶσιν. εἴπῃ οἰκοδομήσαι, οἰκοδομῶσιν. 9 εἴπῃ
ἐκκόψαι, ἐκκόπτουσιν. εἴπῃ φυτεῖν, φυτεύουσιν.
10 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ
ὀπακύνονται. πρὸς δὲ τούτοις, αὐτὸς ἀνάκειται,
ἐσθίει, καὶ πίνει, καὶ καθεύδει. 11 Ὅσοι δὲ τη-
ροῦσι τοῦ αὐτοῦ κύκλου, καὶ ἐπὶ δυνάμει ἔχα-
ρος ἀπελθεῖν, καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅσοι
ἐκδοκάζονται αὐτῷ. 12 Ὡς ἄνθρωποι, πῶς οὐχ
ὑπερβύκει ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὕψος ἐπάκρος ἐστίν;
καὶ ἐσθήσονται. 13 Ὁ δὲ τρίτος ὁ εἰπὼν τοῦ
τῆς γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας, οὕτως ὅσιν Ζο-
ροάβελ, ἤρξατο λαλεῖν. 14 Ὡς ἄνθρωποι, ἐπὶ
μέγας ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ
ὁ αἶμα ἰσχύος; τίς οὖν ὁ διασφίγγων αὐτῶν, ἢ τίς
ὁ κυριεύων αὐτῶν; ἔχοντες αἱ γυναῖκες; 15 Αἱ
γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν
λαόν ὃς κυριεύει τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς.
16 καὶ ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο, καὶ αὐταὶ ἐξέδρεψαν
αἰκὺς τὰς φυτεῖνας τὰς ἀμπελῶνας ἐξ ὧν ὁ
οἶνος γίνεται. 17 καὶ αὐταὶ ποιῶσιν τὰς φο-
νέας τῶν λαῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὐταὶ ποιῶσιν δόξαν τῆς

ἀνθρώπων, καὶ ἐπὶ δυνάμει οἱ ἄνθρωποι χωρὶς ἀνθρώπων
τῆς γυναικῶν εἶναι. 18 Ἐάν δὲ συναγῶσιν
χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὀρεῶν, καὶ ἔχοντες ἀγαπῶ-
σιν γυναῖκα μίαν καλὴν τῇ εἰδὴ καὶ τῇ
ἐλλείψει. 19 [καὶ] ταῦτα πάντα ἀφέντες, εἰς
αὐτὴν ἐκέχηται, καὶ χάσκοντες τὸ σῶμα θω-
ροῦσιν αὐτῇ, καὶ πάντες αὐτῇ ἀρετίζουσιν
μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πᾶν
πρᾶγμα ὀρεῶν. 20 Ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα ἐγκαταλείπει ὃς ἐξέδρεψεν αὐτόν, καὶ
τίτῳ ἰδίᾳ χώραν, καὶ πρὸς τίτῳ ἰδίᾳ γυναικί
κολλᾶται, 21 καὶ μετ' αὐτῆς γυναικὸς ἀφίστη
τίτῳ ψυχῇ, καὶ οὔτε τὸν πατέρα μέμνηται,
οὔτε τίτῳ μητέρα, οὔτε τίτῳ χώραν. 22 Καὶ
ὁ τεύει δὲ ὑμᾶς γυναικαί, ὅτι αἱ γυναῖκες κυ-
ριεύουσιν ὑμῶν. οὐχὶ ποιεῖτε, καὶ μοχεύετε, καὶ
πάντα ταῖς γυναῖξιν δίδετε καὶ φέρετε; 23 Καὶ
λαμβάνει ἄνθρωπος τίτῳ ῥομφαίᾳ ἑαυτοῦ, καὶ
ἐκπορεύεται εἰς ἐξοδίαν ληστεύειν καὶ κλέπειν,
καὶ εἰς τίτῳ θάλασσαν πλεῖ καὶ ποταμούς,
24 καὶ τὸν λέοντα θεωρεῖ, καὶ οἱ σκότει βα-
δίζει. καὶ ὅταν κλέψῃ καὶ ἀρπάσῃ καὶ λωπο-
δυτήσῃ, τῇ φρονίμῃ δόποφει. 25 Καὶ πλεῖον
ἀγαπᾷ ἄνθρωπος τίτῳ ἰδίᾳ γυναικί μᾶλλον
ἢ τὸν πατέρα καὶ τίτῳ μητέρα. 26 Καὶ πολ-
λοὶ ἀπειθήσανται ταῖς ἰδίαις ἀφαιρέσεσιν ἀφ' αἱ
γυναῖκες, καὶ δούλοι ἐγένοντο δι' αὐτάς. 27 Καὶ
πολλοὶ ἀπέθανον, καὶ ἐσφάλησαν, καὶ ἡμάρτησαν
ἀφ' αἱ γυναῖκες. 28 Καὶ νῦν ἐπιστρέψετε
μοι; ἔχοντες μέγας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ;
ἔχοντες πᾶσαι αἱ χώραι εὐλαβούνται αὐτὸν ὡς πατέρα
αὐτοῦ; 29 Ἐξέστη αὐτὸν καὶ Ἀπάμιον τίτῳ
θυγατέρα Βαρτάκου τοῦ θαυμαστοῦ, τίτῳ παλλα-
κῇ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ βα-
σιλέως, 30 καὶ ἀφαιρῶσιν τὸ ἀφαιρέμα ἀπὸ
τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως, καὶ ὀπίσθουσιν
ἑαυτῇ καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τῇ ἀριστερᾷ. 31 Καὶ
πρὸς τούτοις ὁ βασιλεὺς χάσκων τὸ
σῶμα ἐθαύρει αὐτῇ καὶ ἐάν τερονόμωσιν αὐ-
τῇ, γὰρ ἐάν δὲ πικρανθῇ ἐπ' αὐτόν, κολα-
κεῖ αὐτῇ, ὅπως ἀφαιρῶσιν αὐτῇ. 32 Ὡς
ἄνθρωποι, πῶς ἔχοντες ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι οὕτως
θεοοῦσιν; 33 Καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ
οἱ μεγάλαις ἐπέβλεπον ἔτιους πρὸς τὸν ἕτερον.
καὶ ἤρξατο λαλεῖν τοῦ τῆς ἀληθείας. 34 Ἀν-
δρες, οὐχ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες; μεγάλη ἡ γῆ,
καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανός, καὶ ταχὺς τῇ δρόμῳ ὁ
ἥλιος, ὅτι σφύρεται ἐν τῇ κύκλῳ τοῦ ἔρανος,
καὶ πάλιν δόποφει εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἐν
μῇ ἡμέρᾳ. 35 Οὐχὶ μέγας ὁ ταῦτα ποιεῖ;
καὶ

καὶ ἡ ἀλήθεια μεγάλη καὶ ἰσχυροτέρα πᾶσι πάντες.
36 Πᾶσα ἡ γῆ πλὴν ἀλήθειαι χαλεαί, καὶ ὁ ὑ-
περιός αὐτῶν εὐλογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα στί-
ται καὶ πέμψι, καὶ οὐκ ἔστι μετ' αὐτῶν ἀδίκων
οὐδέν. 37 Ἄδικος ὁ ὄντος, ἄδικος ὁ βασιλεὺς,
ἀδικοὶ αἱ γυναῖκες, ἀδικοὶ πάντες οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ἀδικα πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν
πάντα τὰ βλαῦτα, καὶ οὐκ ἔστι οἱ αὐτοῖς
ἀλήθεια, καὶ οἱ τῇ ἀδικίᾳ ἑαυτῶν ἀπλοῦνται.
38 Ἡ δὲ ἀλήθεια μένει καὶ ἰσχύει εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ ζῇ καὶ κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι.
39 Καὶ οὐκ ἔστι πρὸ αὐτῇ λαμβάνειν ὁρῶσα-
πα, οὐδὲ μέτρον, ἀλλὰ τὰ δίχα ποιεῖ, ἀπὸ
πάντων τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν ἐπὶ κρατεῖ καὶ
πάντες εὐδικῶσιν τοῖς ἔργοις αὐτῆς. 40 Καὶ
ὅτι ἔστι οἱ τῇ κρείσσῃ αὐτῆς οὐδὲν ἄδικοι καὶ
αὐτῇ, ἡ ἰσχύς, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ ἡ ἐξουσία,
καὶ ἡ μεγαλειότης τῶν πάντων αἰώνων. εὐλογη-
τὸς ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας. 41 Καὶ ἐσιώπησεν
τῷ λαλῆν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς τότε ἐρώτησεν καὶ
τότε εἶπεν μεγάλη ἡ ἀλήθεια, καὶ ὑπεροχὴν.
42 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν ἀπὸρ αἴτησαι ὃ θέ-
λεις, πλείον τῇ γαλαμμύσῃ, καὶ δάσομέν σοι,
αἰθ' ὡς εὐρίθης σοφάτιον, καὶ ἐχάριτός μου
κραθήσῃ, καὶ συγγνῆς μου κληθήσῃ. 43 Τότε
εἶπεν τῷ βασιλεῖ μνήσθητι τὴν εὐχὴν, ἣν ἤνυξον,
οἰκοδομήσας τὴν Ἱερουσαλὴμ ὁ τῇ ἡμέρᾳ ἡ τὸ
βασίλειόν σου ἀφῆλαβες, 44 καὶ πάντα τὰ
σκόλην τὰ ληφθέντα ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐκπέμψας,
ἀ ἐξεχώρησεν Κύρος, ὅτε ἤνυξον ὁ ἀκόφας Βα-
βυλωνᾶνα, καὶ ἤνυξον ἐξαποστείλας ἐκ. 45 Καὶ
σύ ἤνυξον οἰκοδομήσας τὸν ναὸν ὃν ἐρεπύεσαν οἱ
Ἰσραηλῖται, ὅτε ἠρμάσθῃ ἡ Ἰερουσαλὴμ ὑπὸ τῶν Καλ-
δαίων. 46 Καὶ νῦν τοῦτο ὅσον ὃ σε ἀξίως,
κύριε βασιλεῦ, καὶ ὁ αἰτῶμαι σε, καὶ αὐτῇ ἔστι
μεγαλωσύνη ἡ ὡς οὐκ οὐ. δέχομαι οὖν ἵνα ποιή-
σης τὴν εὐχὴν, ἣν ἤνυξον τῷ βασιλεῖ τῶν οὐ-
ρανῶν, ποιῆσαι ἐκ σφραγίδος σου. 47 Τότε ἀνα-
στὰς Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς χειροφίλησεν αὐτὸν, καὶ
ἔγραψεν ἀπὸ πάντων ὀπισθοῶν πρὸς πάντας τοὺς
οἰκιστάς, καὶ τοπάρχας, καὶ γραμματεῖς, καὶ
σατράπας, ἵνα ἀνταποκριθῶσιν αὐτῶν καὶ τὰς
μετ' αὐτῶν πάντας ἀναβαῖνοι οἰκοδομήσας τὴν
Ἱερουσαλὴμ. 48 Καὶ πᾶσι τοῖς τοπάρχασι ἐν
χοίλῃ Συρία, καὶ Φοινίκη, καὶ τοῖς οὖν τῷ Λι-
βάνῳ ἔγραψεν ὀπισθοῶν, μεταφέρειν ξύλα κέ-
δρινα ἀπὸ τῆς Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅπως
οἰκοδομήσωσιν μετ' αὐτῶν τὴν πόλιν. 49 Καὶ
ἔγραψεν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαῖνοις
ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ ὑπὲρ τῆς

ἐλευθερίας, πάντα δυνάτοι, καὶ σαφές πῶς, καὶ
 τοπάρχην, καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπιλείπειν ὑπὲρ
 τὰς θύρας αὐτοῦ, 50 καὶ πᾶσαι τὴν χά-
 ριν, τὴν χάριν, ἀπορροήντοι αὐτοῖς ὑπάρ-
 χει. καὶ οἱ Ἰδρυμαὶ ἀφίστησι τὰς κήμας, ὡς
 ἀφαιρῶσιν, τῶν Ἰδρυμαίων. 51 Καὶ εἰς τὴν
 οἰκοδομίαν τῆς ἱερᾶς δοξαρίου κατ' ὅλην τὴν
 λαοῦ ἐκείνην μέχρι τῆς οἰκοδομίας. 52 Καὶ
 ὅτι τὸ θυσιαστήριον ὁλοκαυτώματα χαρπύουσαι
 κατ' ἡμέραν, κατὰ ἔχουσι οἰτολίαν, ἐπὶ αὐ-
 τῇ παροφείναι ἄλλα τὰ λαοῦ, δὴ κατ'
 ὅλην αὐτήν. 53 Καὶ πᾶσι τοῖς παροφείναι
 ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσας τὴν πόλιν, ὑπάρ-
 χει τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς πρὸς καὶ τοῖς ἐκτόνοις
 αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς ἱεροῦ τοῖς παροφείναι.
 54 Ἐγραψεν δὲ καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἱε-
 ρατικὴν πόλιν, ὡς πᾶσι λαοῦ αὐτῇ.
 55 Καὶ τοῖς Λαοῖς ἐγραψεν δοῦναι τὴν
 πόλιν, ὡς ἡμέρας ὡς ὅτι περὶ αὐτῇ ὁ οἶκος, καὶ
 ἱερὸς αὐτῇ οἰκοδομίας. 56 Καὶ πᾶσι τοῖς
 παροφείναι τὴν πόλιν ἐγραψεν δοῦναι αὐτοῖς κλη-
 ρεῖς καὶ οἴκους. 57 Καὶ ἐξέπεμψε πάντα
 τὰ σκεύη ἃ ἐξέχρησεν Κύρος ἀπὸ Βαβυλῶνος,
 καὶ πάντα ὅσα εἶπε Κύρος ποιῆσαι, καὶ αὐτὸς
 ἐπέταξεν ποιῆσαι, καὶ ἐξέπεμψε εἰς Ἱερου-
 σαλὴμ. 58 Καὶ ὅτι ἐξῆλθεν ὁ νεανίσκος, ὅρας
 τὸ παροφείναι εἰς τὸν ἕρποντα οὐρανὸν Ἱερουσα-
 λὴμ, ἠυλόγησεν τὸν βασιλῆα τῶν Ἑβραίων, λέγων.
 59 Παρὰ σὺ ἡ νίκη, καὶ παρὰ σὺ ἡ σοφία,
 καὶ σὺ ἡ δόξα, καὶ ἐγὼ σὺς οἰκέτης. 60 Εὐ-
 λογητὸς εἶ, ὅς ἐδωκας μοι σοφίαν, καὶ σὺ ὁ ὁμο-
 λογῶς, διὰ τοῦ τῶν πατέρων. 61 Καὶ ἔλαβεν
 τὰς ἐπιτολάς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ
 ἀπήγγειλεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ πᾶσι. 62 Καὶ
 ἠυλόγησεν τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ, ὅτι ἐδω-
 κεν αὐτοῖς ἀνεστὶ καὶ ἄριστον, 63 ἀναστῆναι καὶ
 οἰκοδομήσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ ἱερὸν, ὃ ἀνο-
 μάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῇ. καὶ ἐκδοκίμοι
 μὲν μνηστῶν καὶ χαρῆς ἡμέρας ἐπὶ αὐτῇ.

Κ Ε Φ. Ε΄.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἐξελέγησαν ἀναβῆναι
 ἀρχιερεῖς οἰκονομοῦντας τὰς ἐκκλησίας
 αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ
 οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ οἱ παῖδες
 αὐτῶν, καὶ αἱ παμίδουκα αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη
 αὐτῶν. 2 Καὶ Δαρεῖος συναπείσσει μετ' αὐτῶν
 ἰπποῦς χιλίους ἕως τῷ ὑπορχαράσῃ αὐτοῦ εἰς
 Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης, καὶ μὴ μισοῦσιν, τυμ-
 παίον καὶ αὐλῶν. 3 Καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ
 αὐτῶν

αὐτῶν πάντες· καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς συναγαγεῖν μετ' ὁσίων. 4 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀναβάντων κατὰ πατρῆας αὐτῶν εἰς τὰς φυλὰς, ὅτι τὴν μεροδρχίαν αὐτῶν. 5 Οἱ ἱερεῖς, οἱ υἱοὶ Φνείας, υἱοὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦς ὁ τῷ Ἰωσέφει τῷ Σαράϊ, καὶ Ἰωακείμ ὁ τῷ Ζοροβάβελ τῷ Σαλαθιὴλ ὅς τῷ οὐκὶ τῷ Δαβὶδ, ὅς τῆς γενεᾶς Φαρές, φυλῆς δὲ Ἰούδα, 6 ὅς ἐλάλησεν ὅτι Δαρείῳ τῷ βασιλεῶς Περσῶν λόγους σοφούς· οἱ δὲ δούτερον ἔτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ μὴν Νισάν, τῷ ὡσέτι μῆνας. 7 Εἰσὶν δὲ ὅσοι ἐκ τῆς Ἰουδαίας οἱ ἀναβάντες ἐκ τῆς ἀρχιμαλωσίας τῆς πρῆξις, οὓς μετόπισιν Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶν εἰς Βαβυλῶνα. 8 Καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν λοιπὴν Ἰουδαίαν, ἔχοντες εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, οἱ ἑλθόντες μὲν Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦς, Νεεμίου, Ζαράου, Ῥησαίου, Ἐννίου, Μαρδοχαίου, Βιελσάρου, Ἀσφαράσου, Ῥελίου, Ῥομαλίου, Βασιάν, τῶν ὡσηρουμίων αὐτῶν. 9 Ἀειδμὸς τῶν δούτων τῶν ἑθνεῶν καὶ οἱ ὡσηρουμῖοι αὐτῶν. υἱοὶ Φόρος, δύο χιλιάδες καὶ ἑκατὸν ἑξομνηκονταδύο. υἱοὶ Σαφάτ, πεντακόσιοι ἑξομνηκονταδύο. 10 Υἱοὶ Ἀρίς, ἑξακόσιοι πεντηκονταεξί. 11 Υἱοὶ Φαῶθ Μωᾶς εἰς τὰς φύας Ἰησοῦ καὶ Ἰωᾶς, διχάσιοι ἑξακόσιοι δεκαδύο. 12 Υἱοὶ Ἡλὰμ, χίλιοι ἑξακόσιοι πεντηκοντατίσκαρες. υἱοὶ Ζαθού, ὀκτακόσιοι πεντακονταπέντε. υἱοὶ Χορβέ, ἑξακόσιοι πέντε. υἱοὶ Βανεί, ἑξακόσιοι πεντακονταοκτώ. 13 Υἱοὶ Βησαί, ἑξακόσιοι εἰκοσιπέντε. υἱοὶ Ἀσαά, τριχάσιοι ἑξακόσιοι εἰκοσιδύο. 14 Υἱοὶ Ἀδωνιχάμ, ἑξακόσιοι πεντακονταεπτά. υἱοὶ Βαζοῖ, διχάσιοι ἑξήκοντα ἑξί. υἱοὶ Ἀδινού, πεντακόσιοι πεντηκοντατίσκαρες. 15 Υἱοὶ Ἀθὴρ Ἐζεχίου, ὀκτωκονταδύο. υἱοὶ Κιλάν καὶ Ἀζητάς, ἑξήκονταεπτά. υἱοὶ Ἀζουρὺ, τετρακόσιοι τεμακονταδύο. 16 Υἱοὶ Ἀννίς, ἑκατὸν εἰς. υἱοὶ Ἀρὸν, τεμακονταδύο. υἱοὶ Βασιάν, τεμακόσιοι εἰκοσιπέντε. υἱοὶ Ἀρσιφρείθ, ἑκατὸν δεκαδύο. 17 Υἱοὶ Βαυτηρῆς, τριχάσιοι πέντε. υἱοὶ ἐκ Βαυθλαμῶν, ἑκατὸν εἰκοσιπέντε. 18 Οἱ ἐκ Νετωφᾶς, πεντηκονταπέντε. οἱ δὲ Ἀναθῶθ, ἑκατὸν πεντηκονταοκτώ. οἱ ἐκ Βαυθλαμῶν, τεμακονταδύο. 19 Οἱ ἐκ Καραθαιῶς, εἰκοσιπέντε. Οἱ ἐκ Καφίρας, καὶ Βηρῶθ, ἑξακόσιοι τεμακονταπέντε. 20 Οἱ Χαδιασάι, καὶ Ἀμμυδαῖοι, τετρακόσιοι εἰκοσιδύο. οἱ ἐκ Κισμαῖ, καὶ Γαββῆς, ἑξακόσιοι εἰκοσι εἰς. 21 Οἱ ἐκ Μαχαλὼν, ἑκατὸν εἰκοσιδύο. οἱ ἐκ Βηπολίου, πεντηκονταδύο. υἱοὶ Φνείας, ἑκατὸν πεντηκονταεξί. 22 Υἱοὶ Καλαμῶν, καὶ Ὡνούς, ἑξακόσιοι εἰκοσιπέντε. υἱοὶ Ἰερὺν, τεμακόσιοι τεμακονταπέντε. 23 Υἱοὶ Σαλῶας, τριχάσιοι τεμακονταπέντε. 24 Οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδῶθ τῷ Ἰησοῦ εἰς τὰς φύας Ἀναθῶθ, ὀκτακόσιοι ἑξομνηκονταδύο. υἱοὶ Ἐμμυρῶθ χίλιοι πεντηκονταδύο. 25 Υἱοὶ Φασαύρας, χίλιοι ἑξακόσιοι τεμακονταεπτά. υἱοὶ Χαμμῖ, χίλιοι δεκαεπτά. 26 Οἱ δὲ Λωῖται υἱοὶ Ἰησοῦ, καὶ Καδμυλίου, καὶ Βάννυ, καὶ Σαδῖν, ἑξομνηκοντατίσκαρες. 27 Οἱ ἱεροφᾶλται υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεμακονταοκτώ. 28 Οἱ θυρωροὶ υἱοὶ Σαλούμ, υἱοὶ Ἀτάρ, υἱοὶ Γολμάν, υἱοὶ Δακῶβι, υἱοὶ Ἀλῆθα, υἱοὶ Σαβεί, οἱ πάντες ἑκατὸν τεμακονταεπτά. 29 Οἱ ἱεροφῶλοι, υἱοὶ Ἠσαν, υἱοὶ Ἀσιφά, υἱοὶ Γαβῶθ, υἱοὶ Κηρᾶς, υἱοὶ Σακᾶ, υἱοὶ Φαλαῖς, υἱοὶ Λαβανᾶ, υἱοὶ Ἀλθαβᾶ, 30 υἱοὶ Ἀκῶθ, υἱοὶ Οὐτάι, υἱοὶ Κητᾶς, υἱοὶ Γαβᾶ, υἱοὶ Σαβαῖ, υἱοὶ Ἀννάν, υἱοὶ Καθουᾶ, υἱοὶ Γεδῶθ, 31 υἱοὶ Ἰαῖρου, υἱοὶ Δεσαν, υἱοὶ Νοβᾶ, υἱοὶ Χασῶθ, υἱοὶ Γαζηρᾶ, υἱοὶ Ὀζίου, υἱοὶ Φινὸς, υἱοὶ Ἀσασᾶ, υἱοὶ Βαδῶθ, υἱοὶ Ἀσινᾶ, υἱοὶ Μαατῖ, υἱοὶ Ναφισῖ, υἱοὶ Ἀκῶμ, υἱοὶ Ἀλφᾶ, υἱοὶ Ἀσούρ, υἱοὶ Φαρχαῖμ, υἱοὶ Βααλῶθ, 32 υἱοὶ Μεδῶθ, υἱοὶ Κηθᾶ, υἱοὶ Χαρέα, υἱοὶ Βαρχουῖ, υἱοὶ Σεράρ, υἱοὶ Θωμοῖ, υἱοὶ Νασιθ, υἱοὶ Ἀπιφᾶ. 33 Υἱοὶ πάντων Σαλαμῶν, υἱοὶ Ἀσαφριῶθ, υἱοὶ Φαριῶθ, υἱοὶ Ἰελῖ, υἱοὶ Λοζῶν, υἱοὶ Ἰσδαῖλ, υἱοὶ Σαφουθ, 34 υἱοὶ Ἀνᾶ, υἱοὶ Φαχαριῶθ, υἱοὶ Σαβῖν, υἱοὶ Σαρωθιῆ, υἱοὶ Μασίας, υἱοὶ Γᾶς, υἱοὶ Ἀδῶς, υἱοὶ Σαβᾶς, υἱοὶ Ἀφῆρᾶ, υἱοὶ Βαρωδῆς, υἱοὶ Σαφάτ, υἱοὶ Ἀλλῶν. 35 Πάντες οἱ ἱεροφῶλοι, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν πάντων Σαλαμῶν τεμακόσιοι ἑξομνηκονταδύο. 36 Οὗτοι ἀναβάντες δούτῳ Θεομελῆθ, καὶ Θελεσᾶς, ἡγουμένους αὐτῶν Χαρααθα- 37 Καὶ ἐκ ἡδυνᾶν ἀπαλ- γῆλαι τὰς πατρῆας αὐτῶν καὶ γενεάς, ὥς ὅτι τῷ Ἰσραὴλ εἰσὶν. υἱοὶ Δαλάν τῷ υἱῷ τῷ Βαννάν, υἱοὶ Νεχωδᾶν ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο. 38 Καὶ ὅς τῶν ἱερέων οἱ ἐμπροσθέντες ἱεροσυνῶν, καὶ ἐκ εὐρέθησαν. υἱοὶ Ὀβῶθ, υἱοὶ Ἀκῶς, υἱοὶ Ἰοδῶθ τῷ λαβόντι Αὐγίαν γυναῖκα τῶν θυγατέρων Ζορζελαίου, καὶ ἐκλήθη ὅτι τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 39 Καὶ οὕτως ζητηθείσης τῆς γενικῆς γραφῆς ὅτι τῷ καὶ ἀλοχισμῷ, καὶ μὴ εὐρεθείσης, ἐχρεώθησαν τῷ ἱεροσυνῶν. 40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Νεεμίας καὶ Ἀθαρῆας, μὴ μετήχων τῶν ἀγίων αὐτοῦ, ὥς ὅτι ἀναστῇ ἀρχιερεὺς ὁδηγούμενος τὴν δόλῳ καὶ τὴν ἀλήθειαν. 41 Οἱ δὲ πάντες ἦσαν Ἰσραὴλ δούτῳ δαδῆκατος καὶ ἐπάνω χερεῖς πάντων καὶ παιδίσκων, μετὰ τὰς τέσσαρες διχάσιοι τεμακόσιοι ἑξήκοντα. πάντες οὗτοι καὶ παιδίσκαι ἐπὶ τῇ

Σισίην ἐπάρχῳ Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σα-
 δραβυζάνῃ, καὶ τοῖς σιωνιταῖς, καὶ τοῖς ὑπο-
 πεταγμένοις ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίᾳ ἡγεμόσιν ἀπέ-
 σταλῆναι τῷ τόπῳ, ἵνα οἱ πάντες τῷ Κυρίῳ
 Ζοροβάβελ, ἐπάρχῳ δὲ τῆς Ἰουδαίας, καὶ τῆς
 πρεσβυτέρῃ τῶν Ἰουδαίων, τὸν οἶκον Κυρίου ἐκ-
 οδοδομεῖν ὅτι τῷ τόπῳ. 27 Καὶ ἐγὼ
 ἐπέταξα ὁλοκαύτως οἰκοδομῆσαι καὶ ἀτενίσαι, ἵνα
 συμποιῶσιν τοῖς ὅς τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰου-
 δαίων, μέγας τῷ ὀπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον τῷ
 Κυρίῳ. 28 Καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας κοίτης
 Συρίας καὶ Φοινίκης ὀπιμελῶς σὺνταξιν δίδωμι
 τοῖς ἀνθρώποις εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ, Ζο-
 ροβάβελ ἐπάρχῳ εἰς τῶντος, καὶ κελύους, καὶ
 ἄλλας, 29 ὁμοίως δὲ καὶ πυρὸν, καὶ ἄλλα, καὶ
 οἶνον, καὶ ἔλαιον, ὡς ἐλεγεῖς καὶ ἐναντοῖ, καὶ ὡς
 ἀν οἱ ἱερεῖς οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπαγορεύουσιν ἀνα-
 λίσκειν καὶ ἡμέρας ἀναμφοσθέντας. 30 ὅπως
 πρεσβύωνται ἀσπιδά τῷ θεῷ καὶ ὑμῖν ὑπὲρ
 τῆ βασιλείας καὶ τῆς πόλεως, καὶ πρεσβύων-
 ται πρὸς τῆς αὐτῆς ζωῆς. 31 Καὶ πρεσ-
 βύων ἵνα ὅσοι ἀν ὀπιμελῶσιν πᾶσι τῶν πρεσβυ-
 μόνων καὶ τῶν πρεσβυτερῶν, ἢ καὶ ἀκυρά-
 σουν, ληφθῆναι ξύλον ὅς τῶν ἰδίων αὐτῶ, καὶ
 ὅτι τῷ κρεμασθῆναι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶ
 βασιλικά. 32 Διὰ τῶντα καὶ ὁ Κύριος,
 ὃ τὸ ὄνομα αὐτῶ ὀπιτελεῖται ὅς, ἀφανίσαι
 πάντα βασιλείαν καὶ ἔθνος, ὃς ὅστις τῷ χεῖρα
 αὐτῶ καλύπτει ἢ κακοποιῇ τὸν οἶκον τῷ Κυ-
 ρίῳ ὅστις τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 33 Ἐγὼ
 βασιλεὺς Δαρεῖος διδοῦμαι ὀπιμελῶς καὶ
 τῶντα γίνεσθαι.

Κ Ε Φ. Ζ'.

ΤΟΤΕ Σισίης ὁ ἐπάρχος κοίτης Συ-
 ρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαδραβυζάνης,
 καὶ οἱ σιωνιταῖς καὶ ὑποταγμένοι
 τοῖς ὑπὸ τῆ βασιλείας Δαρεῖος πρεσβύωνται,
 2 ἐπεστάντων τῶν ἱερῶν ἔργων, ἐπιμελέστερον συνερ-
 γάμεναι τοῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱερο-
 γάταις. 3 Καὶ εὐδοκία ἐγένετο πᾶσι ἱερεῖς ἔργα,
 πρεσβυτεύοντες Ἀγγαίῳ καὶ Ζαχαρίῳ τῶν πρε-
 σβυτέρων. 4 Καὶ συνετέλεσαν τῶντα διὰ προσ-
 τάγματος τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ, καὶ μετὰ τῆς
 γνώμης Κύρου καὶ Δαρεῖος καὶ Ἀρταξέρξου βα-
 σιλέων Περσῶν, ὅς τῶ ἔκτε ἔτῳ Δαρεῖος βα-
 σιλέως Περσῶν. 5 Συντελέσθη ὁ οἶκος ὁ ἅγιος
 ὅς τρίτης καὶ εἰκάδος μηνὸς Ἀδάρ τῷ ἔκτῳ
 ἔτῳ βασιλείας Δαρεῖος. 6 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ λοι-

ποὶ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, οἱ πρεσβύτεροι, ἀκο-
 λούθως τοῖς ἐν τῇ Μωσέως βίβλῳ. 7 Καὶ
 πρεσβύωνται εἰς τὸν ἐγκαταστήσειν τῷ ἱερὶ τῷ Κυ-
 ρίῳ τῶντος ἐκείνου, καὶ ὡς ἀφ' αὐτοῦ, ὅς πρε-
 σβυτέρους, 8 χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας παν-
 τὸς τῷ Ἰσραὴλ δώδεκα πρὸς ἀειμὸν, ἐκ τῶν
 φυλάρχων τῷ Ἰσραὴλ δώδεκα. 9 Καὶ ἔστησαν
 οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ φυλάρχες ἐκ τῶν
 ὅτι τῶν ἔργων Κυρίου τῷ θεῷ Ἰσραὴλ ἀκολούθως
 τῇ Μωσέως βίβλῳ, καὶ οἱ θυραῖοι ἐφ' ἐκείνου
 πυλῶν. 10 Καὶ ἠγάγησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 τῶν ὅς τῆς αἰχμαλωσίας τὸ πάχος ἐν τῇ πε-
 σταρκαδικῇ τῷ πρῶτῳ μηνὸς, ὅτε ἠγίαθη-
 σαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἅμα, 11 καὶ
 πάντες οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας, ὅτι ἠγίαθησαν
 ὅτι οἱ Λευῖται ἅμα πάντες ἠγίαθησαν. 12 Καὶ
 ἔστησαν τὸ πάχος πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς αἰχμαλω-
 σίας, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶ τοῖς ἱερεῖσιν, καὶ
 ἑαυτοῖς. 13 Καὶ ἠγάγησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ
 ὅς τῆς αἰχμαλωσίας, πάντες οἱ χειροθέτες
 ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, ἡ-
 τοῦτες τὸν Κύριον. 14 Καὶ ἠγάγησαν πᾶσι
 ἑορτῇ τῶν ἁγίων ἐκ τῆς ἡμέρας ἐφ' ἐκείνου
 ἐκ τῆς Κυρίου. 15 ὅτι μετῴρεται πᾶσι βα-
 λῶν τῆ βασιλείας Ἀσσυρίων ἐπ' αὐτοῖς, κατι-
 χύσας πᾶσι χεῖρας αὐτῶν ὅτι τὰ ἔργα Κυρίου
 θεῷ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Η'.

ΚΑΙ μεταγενέστερον τούτων ἔστιν, βασι-
 λεύοντος Ἀρταξέρξου τῷ Περσῶν βα-
 σιλέως, πρεσβύων Ἐζρας Σαραθῆ τῷ
 Ἐζερίῳ, τῷ Χελκίῳ, τῷ Σαλήμῳ, 2 τῷ Σαδ-
 δάκῳ, τῷ Ἀχταῖῳ, τῷ Ἀμαρίῳ, τῷ Ἐζῳ, τῷ
 Μαρεμῶν, τῷ Ζαράῳ, τῷ Σαθία, τῷ Βοκχῆ,
 τῷ Ἀβισαῖ, τῷ Φινεῖς, τῷ Ἐλεάζαρ, τῷ Ἀα-
 ρὼν τῷ ἱερεῖ τῷ πρῶτῳ. 3 Οὗτος Ἐζρας
 ἀνέβη ὅς Βαβυλῶνος ὡς γραμματεὺς εὐφυὲς ὅς
 ἐκ τῆς νόμου Μωσέως καὶ ἐκ τῆς βίβλου τῷ
 θεῷ Ἰσραὴλ. 4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασι-
 λεὺς δόξαν, εὐρέντος χάριν ὅτι ὅτι αὐτῷ ὅτι
 πάντα τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ. 5 Καὶ σιωνεύον-
 ται ὅς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ
 Λευιτῶν, καὶ ἱεροφύλακων, καὶ θυραῶν, καὶ ἱε-
 ροδύλων εἰς Ἱερουσόλυμα, 6 ἔτῳ ἑξήκοντος
 βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου ὅς τῷ πέμπτῳ μηνί. 7 Ἀρταξέρξου
 τὸς ὅς ἐκείνους ἑξήκοντος τῷ βασιλεῖ. 8 Ἐκείνους
 ὅς ὅς Βαβυλῶνος τῇ νημῖᾳ τῷ πρῶτῳ μη-
 νὸς, ὅς τῇ νημῖᾳ τῷ πέμπτῳ μηνὸς πρὸς
 τὸν εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ τῷ δώδεκῳ αὐτοῖς
 εὐδοκίαν

εὐδοκίαν ὡς τὸ Κεῖν ἐπ' αὐτῶν. 7 Ὁ γὰρ ἱερεὺς οὕτως μνηστὴρ φορολογίας, μὴ δὲ ἄλλῃ ἔπι-
 "Εξας πολλὴν ὀπισθήμην ὡσεὶ εἰς τὸ μη-
 δὲν ὡς ἀλιπὴν τὸν ὅκ τῷ νόμῳ Κυεὺς καὶ τῶν
 ἐντολῶν, διδάσκει τὸν πάντα Ἰσραὴλ πάντα τὰ
 δικαίματα καὶ τὰ κρίματα. 8 Περασσύντος
 Ἀρταξέρξεος δὲ τῷ γραφέντος ἐπιστάματος ὡς Ἀρταξέρ-
 τῷ βασιλέως ὡς "Εξας τὸν ἱερέα καὶ ἀνα-
 γνώστην τῷ νόμῳ Κυεὺς, ὃ ὅτι ἀνέγραψεν τὸ
 Ἀρταξέρξεος ὑποκείμενον. 9 Βασιλεὺς Ἀρταξέρξης "Εξας
 τῷ ἱερεὶ καὶ ἀναγνώστῃ τῷ νόμῳ Κυεὺς χάριν.
 10 Καὶ τὰ φιλένθρωπα ἐγὼ κρίνας, προσέταξα
 τῷ βυλομύθῳ ὅκ τῷ ἔθνεσιν τῶν Ἰουδαίων ἀ-
 ρετίζοντες, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν,
 ὅταν δὲ αὐ- πῖδε ὅτι τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ συμπορεύονται
 τῶν σοι εἰς Ἱερουσαλὴμ. 11 Ὅσοι οὖν οὐκ ἐθυμῶν-
 σιν ἐξορμά- ται, σιν ἐξορμάσονται καὶ ἅπερ δίδεται ἐμοὶ τε
 πᾶσαν καὶ τοῖς ἐπὶ φίλοις συμβουλεύταις. 12 Ὅπως
 ὀπισθεύονται τὰ καὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερου-
 σαλὴμ, ἀκαλύψας ὡς ὅτι ἐν τῷ νόμῳ τῷ Κυεὺς.
 13 καὶ ἀπειλῶν δῶρα τῷ Κυεὺς τῷ Ἰσραὴλ,
 ὃ ὅτι ἐγὼ καὶ οἱ φίλοι εἰς Ἱερουσαλὴμ
 καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον ὃ ἐάν εὐρεθῇ ὅτι τῇ
 χώρα τῆς Βαβυλωνίας τῷ Κυεὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ,
 σὺν τῷ δειδωμένῳ ὑπὸ τῷ ἔθνεσιν εἰς τὸ ἱερεῖ
 τῷ Κυεὺς θεοῦ αὐτῶν τὸ ὅτι Ἱερουσαλὴμ, σιν-
 αχθῆται. 14 τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰς
 τῶν καὶ κτήνη καὶ ἄρνας, καὶ τὰ τούτοις ἀκό-
 λυθα. 15 ὡς περὶ σπενχεῖν θυσίας τῷ Κυ-
 εὺς ὅτι τὸ θυσιάζειν τῷ θεῷ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱε-
 ρουσαλὴμ. 16 Καὶ πάντα ὅσα ἐάν βύλη μὲν
 τῶν ἀδελφῶν σου ποιῶται χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ,
 ὀπισθὲν καὶ τὸ ἥλημα τῷ θεῷ σου. 17 Καὶ
 τὰ ἱερά σκεύη τῷ Κυεὺς τὰ δειδωμένα σοι εἰς
 τὴν χρείαν τῷ ἱερεὶ τῷ θεῷ σου τὸ ὅτι Ἱε-
 ρουσαλὴμ. 18 καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐάν ὑπο-
 πίπῃ σοι εἰς τὴν χρείαν τῷ ἱερεὶ τῷ θεῷ σου,
 ἱερεὺς δώσεις ἐκ τῆς βασιλικῆς γαζοφυλακίας. 19 Καί-
 Ἀρταξέρξεος γὰρ δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης προσέταξα τοῖς
 γαζοφύλαξιν Συρίας καὶ Φοινίκης, ἵνα ὅσα ἐάν
 ὑποπίπῃ "Εξας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τῷ νόμῳ
 τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὀπισθεύων διδῶσιν αὐτῷ ὡς
 ἀργυρίῳ ταλάντων ἑκατὸν, 20 ὁμοίως δὲ καὶ
 ὡς πῦρ κόρον ἑκατὸν, καὶ οἶνον μετρητῶν ἑκα-
 τόν. 21 καὶ ἄλλα ὅκ πλήρεις πάντες καὶ τὸν
 τῷ θεῷ νόμον ὀπισθεύοντες ὀπισθεύων τῷ θεῷ
 τῷ ὑψίστῳ, ἔνεκεν τῷ μὴ γενέσθαι ὀργὴν ὅτι τὴν
 βασιλείαν τῷ βασιλέως καὶ τῷ ὑψίστῳ αὐτοῦ.
 22 Καὶ ὑμῖν δὲ λέγειν, ὅπως πᾶσιν τοῖς ἱερεῦ-
 σιν, καὶ τοῖς Λευίταις, καὶ τοῖς ἱεροφάνταις, καὶ
 θυρωροῖς, καὶ ἱεροδούλοις, καὶ πρεσβυτέροις τῷ

ἱερεὺς οὕτως μνηστὴρ φορολογίας, μὴ δὲ ἄλλῃ ἔπι-
 σὸν γίνεσθαι, καὶ ἐξασίαν μνηστὴρ ἔχει ὀπισθεύ-
 οντες τῷ θεῷ. 23 Καὶ σὺ, "Εξας, καὶ τὴν
 σοφίαν τῷ θεῷ, ἀνάδειξον κριταῖς καὶ δικασταῖς,
 ὅπως διακρίνουν ἐν ὅλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ, πάντες
 τῷ ὀπισθεύοντες τὸν νόμον τῷ θεῷ σου, καὶ τῷ
 μὴ ὀπισθεύοντες δὲ διδάσκεις. 24 Καὶ πάντες
 ὅσοι ἐάν περὶ αὐτῶν τὸν νόμον τῷ θεῷ σου καὶ τὸν
 βασιλικόν, ὀπισθεύωντες κολαοθήσονται, ἐάν τι καὶ
 θανάτω, ἐάν τι καὶ τιμωρίᾳ, ἢ ἀργυρικῇ ζημίᾳ,
 ἢ ἀπαγωγῇ. 25 Καὶ εἶπεν "Εξας ὁ γραμμα-
 τεὺς· εὐλογητὸς μόνος ὁ Κύριος τῶν πατέρων μου,
 ὁ ὃς τῶντα εἰς τὴν καρδίαν τῷ βασιλέως,
 δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ὅτι Ἱερουσαλὴμ.
 26 Καὶ ἐμὲ ἐπέμψεν ἐν ὀργῇ τῷ βασιλέως,
 καὶ τῶν συμβουλεύοντων, καὶ πάντων τῶν φίλων, καὶ
 μεγιστάνων αὐτοῦ. 27 Καὶ γὰρ εὐδαρὸς ἐγένε-
 ῖν καὶ τὴν ἀντίληψιν Κυεὺς τῷ θεῷ μου, καὶ
 σιγήσαντες ὅκ τῷ Ἰσραὴλ ἀνδράς, ὡς σινανα-
 ῖναι μοι. 28 Καὶ ὅτι οἱ πρεσβυτέρους καὶ
 τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ τὰς μεριδάρχας, οἱ
 ἀναστάντες μετ' ἐμὲ ὅκ Βαβυλωνίᾳ ὅτι τῇ βασι-
 λείᾳ Ἀρταξέρξεος τῷ βασιλέως. 29 Ἐκ τῶν ὑψῶν Ἀρταξέρξεος
 Φινεὺς, Γηρῶν· ὅκ τῶν ὑψῶν Ἰθάμαρ, Γαμαλιήλ·
 ὅκ τῶν ὑψῶν Δαυὶδ, Λατῖος ὁ Σεχινίς. 30 Ἐκ
 τῶν ὑψῶν Φόρξος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτῷ ἀπὸ
 τῶν ὑψῶν ἄνδρες ἑκατὸν πεντήκοντα. 31 Ἐκ τῶν
 ὑψῶν Φααδ Μωάβ, Ἐλιαωνίας Ζαράν, καὶ μετ'
 αὐτῷ ἄνδρες ἀρχαῖοι. 32 Ἐκ τῶν ὑψῶν Ζα-
 θόνης, Σεχινίας Ἰεζήλ, καὶ μετ' αὐτῷ ἄνδρες
 πεντήκοντα ὅκ τῶν ὑψῶν Ἀδὶν, Ὡβὴθ Ἰωνάθου,
 καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἀρχαῖοι πεντήκοντα.
 33 Ἐκ τῶν ὑψῶν Ἡλᾶμ, Ἰεσίας Γοθολίς, καὶ μετ'
 αὐτῷ ἄνδρες ἑξοστήκοντα. 34 Ἐκ τῶν ὑψῶν Σα-
 φαίου, Ζαράϊας Μιχαήλου, καὶ μετ' αὐτῷ ἄνδρες ἑξοστή-
 κοντα. 35 Ἐκ τῶν ὑψῶν Ἰωάβ, Ἀβασίας Ἰε-
 ζήλ, καὶ μετ' αὐτῷ ἄνδρες ἀρχαῖοι δώδεκα.
 36 Ἐκ τῶν ὑψῶν Βανί, Ἀσπαλιμῶθ Ἰωσαφίου,
 καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν.
 37 Ἐκ τῶν ὑψῶν Βαβί, Ζαχαρίας Βηβαί, καὶ
 μετ' αὐτῷ ἄνδρες εἰκοστήκοντα. 38 Ἐκ τῶν ὑψῶν
 Ἀσάθ, Ἰωάννης Ἀχαταῖν, καὶ μετ' αὐτῷ ἄνδρες
 ἑκατὸν δέκα. 39 Ἐκ τῶν ὑψῶν Ἀδωνιχάμ, οἱ
 ἑκατὸν καὶ τῶντα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Ἐλιφά-
 λαός, Γεουλ, καὶ Σαμῶας, καὶ μετ' αὐτῶν ἄνδρες
 ἑξοστήκοντα. 40 Ἐκ τῶν ὑψῶν Βαζώ, Οὐθί
 ὁ τῷ Ἰσραὴλ ἐξου, καὶ μετ' αὐτῷ ἄνδρες ἑξοστή-
 κοντα. 41 Καὶ σιγήσαντες αὐτοὺς ὅτι τὸν λε-
 γόμενον Θερεν ποταμόν, καὶ πρὸς ἐνέβαλον αὐ-
 τῶν ἡμέρας πρεῖς, καὶ κατέμαθον αὐτοὺς. 42 Ἐκ

τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων καὶ ὅς τῶν Λευιτῶν οὐχ
 εὐρὺν ὥς, 43 ἀπέστειλα πρὸς Ἐλεάζαρον,
 καὶ Ἰδὴν, καὶ Μασσάμην, καὶ Ἐλναθάν, καὶ
 Σαμαρίαν, καὶ Ἰαρίβον, Νάθαν, Ἐννατάν, Ζαχα-
 ρίαν, καὶ Μοσούλλαμον, τὸς ἡγουμένους καὶ ὅπι-
 σήμονας, 44 καὶ εἶπα αὐτοῖς ἐλθεῖν πρὸς Δολ-
 δαῖον τὸν ἡγούμενον τὸν ἐν τῷ τόπῳ τῆς γαζο-
 φυλακίας, 45 ἐντειλάμενος αὐτοῖς ἀγαλεχθῆ-
 ναι Δολδαίαν, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς, καὶ τοῖς
 ἐν τῷ τόπῳ γαζοφυλάξι, ἀποστείλαι ἡμῖν τὸς
 ἱεραλεῦσαινας ἱερατοῦσιν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Κυρίου ἡμῶν. 46 Καὶ
 τόπῳ ἡγαγον ἡμῖν καὶ τὴν πλὴν χρυσοῦ καὶ τῷ Κυρίῳ
 ἡγαγον ἡμῶν ἀνδρας ὁπισθήμονας τῶν υἱῶν Μωσὶ τῷ Λευί,
 τῷ Ἰσραὴλ, Ἀσιθβία καὶ τὸς υἱοὺς αὐτῆς, καὶ
 τὸς ἀδελφούς, οἵ τε δεκαοκτὼ, 47 καὶ Ἀσι-
 θία, καὶ Ἀννῶνον, καὶ Ὀσοῖαν ἀδελφὸν ὅς τῶν
 υἱῶν Χορναναίων. καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀνδρες εἴκοσι.
 48 Καὶ ὅς τῶν ἱεροδύλων ὧν ἔδωκεν Δαυὶδ,
 καὶ οἱ ἡγούμενοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Λευιτῶν,
 ὀνομάσθη ἱεροδύλος διακοσίους καὶ εἴκοσι. πάντων ἰσημίον
 ἢ ὀνομαζομένη. 49 Καὶ ἡξάμην ὥς τοῖς
 ἱεροδύλοις ἡγεῖσθαι ἐν τῇ Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν,
 50 ζητῆσαι παρ' αὐτῶν εὐδοκίαν ἡμῖν τε καὶ τοῖς
 συνῆσιν ἡμῖν, τέκνοις ἡμῶν, καὶ κληρονομήσιν. 51 Εἰ-
 πράμην γὰρ αἰτῆσαι τὸν βασιλέα περὶς τε καὶ
 ἱππέας καὶ πορομπλῶν ἐνεκεν ἀσφαλείας τῆς
 πόλεως τῆς ἐνοικουμένης ἡμῖν. 52 Εἶπαμεν γὰρ
 τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἰσχύς τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἐστὶ μὴ
 τῷ ὁπισθιέντων αὐτοὺς εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν.
 53 Καὶ πάλιν ἐδέηθημεν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν κα-
 τὰ τὰς ἐντολὰς, καὶ οὐκ ἔτυχεν. 54 Καὶ ἐχώ-
 ρισα τῶν φυλάρχων τῶν ἱερέων ἀνδρας δώδεκα,
 καὶ Ἐστρεβίαν καὶ Ἀσασμίαν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἀνδρας δέκα. 55 Καὶ
 ἔψησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσοῖον, καὶ
 τὰ ἱερά σκεύη τῷ οἴκῳ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ἃ ἔδω-
 κέναι ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτῶν, καὶ
 οἱ μεγιστάνες, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ. 56 Καὶ σῆ-
 σαι πρὸς αὐτοὺς ἀργύριον τάλαντα ἑξακό-
 σια καὶ πενήτηκοντα, καὶ σκεύη ἀργύρεα τάλαν-
 τῶν ἑκατὸν, καὶ χρυσοῦ τάλαντα ἑκατὸν, καὶ χρυ-
 σάματα εἴκοσι, καὶ σκεύη χάλκεα ἀπὸ χρυ-
 σοῦ χαλκοῦ σίλβοντα, χρυσοειδῆ σκεύη δώδεκα.
 57 Καὶ εἶπα αὐτοῖς καὶ ὑμῖς ἅγιοι ἐστέ τῷ
 Κυρίῳ [Κύριος] καὶ τὰ σκεύη ἅγια, καὶ τὸ
 χρυσοῖον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν τῷ Κυρίῳ, Κυρίῳ
 τῶν πατέρων ἡμῶν. 58 Ἀρτυρήτε, καὶ φυ-
 λάσσετε ἕως τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν ὑμᾶς τοῖς
 φυλάρχοις τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τοῖς
 ἡγεμόνοις ἡγεμόνοις τῶν πατέρων τῶν Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ,

ὅς τοῖς παροφείοις τῷ οἴκῳ τῷ Κυρίου ἡμῶν.
 59 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευί-
 ται τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσοῖον, καὶ τὰ σκεύη
 τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰσπνεύσαν εἰς τὸ ἱερόν τῷ
 Κυρίῳ. 60 Καὶ ἀναξεύζοντες ἀπὸ τῆς πό-
 λεως ἐπὶ τῇ δαδὲχάτῃ τῷ πύλῳ μνησὶ ἕως
 εἰσπνεύσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν πλὴν χρυσοῦ
 καὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν τὴν ἐφ' ἡμῖν. καὶ ἐρύ-
 σατο ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας Κυρίου ἀπὸ πάντων
 ἐχθρῶν, καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. 61 Καὶ
 γενόμενης αὐτῇ ἡμέρας τρίτης, τῇ [δὲ] ἡμέ-
 ρῃ τῇ πεντάτῃ στήν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυ-
 σοῖον πρὸς τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Μαρ-
 μαθὶ Οὐρὶ ἱερεῖ. 62 καὶ μετ' αὐτῶν Ἐλεάζαρ
 ὁ τῶν Φινεὶς, καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν Ἰωσαβὴδ
 ἡ Ἰησοῦ, καὶ Μωὺς Σαβάνου, οἱ Λευῖται. πρὸς
 ἀδελφῶν καὶ ὅλκῳ ἀπαίτα. καὶ ἐγράφη πᾶ-
 σα ἡ ὁλκή αὐτῶν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. 63 Οἱ δὲ
 ὀφθαλμοὶ οἱ ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ πρὸς τὸν
 καὶ θυσιᾶς τῷ θεῷ τῷ Ἰσραὴλ Κυρίῳ, τὰς
 δώδεκα ὑπὲρ πάντων Ἰσραὴλ, χειρὸς ἐνη-
 κονταί, ἀρνας ἐβδμηκονταδύο, τράγοις ὑπὲρ
 σωτηρίου δώδεκα, ἅπαντα θυσιᾶς τῷ Κυρίῳ.
 64 Καὶ ἀπέδωκαν τὰ πρὸς τὰ βασι-
 λείας τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις, καὶ τοῖς ἐπαρχοῖς
 κοίτης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸ
 ἔθνος καὶ τὸ ἱερόν τῷ Κυρίῳ. 65 Καὶ τῶν
 πεντακοντῶν, πρὸς τὸν μοι οἱ ἡγεῖς, λέ-
 γοντες. 66 ἔκ ἐχέουσιν τὸ ἔθνος τῷ Ἰσραὴλ
 καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὰ
 ἄλλοις ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας αὐ-
 τῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν Χορναναίων, καὶ Χετ-
 ταίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Μω-
 αβιτῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Ἰδουμαίων. 67 Συν-
 ὡνήκησαν γὰρ μὴ τῶν θυγατέρων αὐτῶν αὐτοὶ καὶ
 οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπέμνη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον
 εἰς τὰ ἄλλοις ἔθνη τῆς γῆς, καὶ μετήχον οἱ
 πρὸς τὸν καὶ οἱ μεγιστάνες τῆς ἀνομίας τῶν
 τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς τὸν. 68 Καὶ
 ἐγένετο ἅμα τῷ ἀκῶσάι με τῶν, διέρρηξα τὰ
 ἱμάτια καὶ τὴν ἱεράν ἐσθῆτα, καὶ κατέπλεα
 τῷ περὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῷ πύχνης,
 καὶ ἐκάθισα σιὸν καὶ πῶλος. 69 Καὶ
 ὁπισθιόνησαν πρὸς με ὅσοι ἦσαν Ἰσραὴλ, καὶ
 ὅσοι ποτὶ ἐπεκινούτο ὅτι τῇ ῥήματι Κυρίου τῷ
 Ἰσραὴλ, ἐμοὶ πενθοῦντος ὅτι τῇ ἀνομίᾳ καὶ
 ἐκείνῳ πῶλος ἕως τῆς δειλῆς θυσιᾶς.
 70 Καὶ ἐξερθεῖς ἐκ τῆς νηστείας, διέρρηξά
 ἔχον τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱεράν ἐσθῆτα, καὶ ἔ-
 φασ τὰ ῥήματα, καὶ ἐκτείναν τὰς χεῖρας πρὸς
 τὸν

τὸν Κύριον, ἔλεγον· 71 Κύριε, ἡχοῦμαι καὶ
 οὐκ ἔπαυμαι κατὰ τὸ πνεῦμα σου. 72 Αἱ
 γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπέβησαν ὑπὲρ ἡμῶν κα-
 φαλας ἡμῶν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ὑπερέβησαν
 ἕως τοῦ οὐρανοῦ, 73 ἐπὶ τὸν χεῖρα τῶν
 πατέρων ἡμῶν, καὶ ἐσμὲν ἐν μεγάλῃ ἁμαρτίᾳ
 ἕως τῆς ἡμέρας τούτης. 74 Καὶ ἀφ' αὐτῆς
 ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν παρεδ-
 ῴθημεν σοὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, καὶ σοὶ τοῖς
 βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ σοὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν,
 [καὶ] τοῖς βασιλεῦσιν τῆς γῆς, εἰς ῥομφαίαν
 καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ περινομίαν μετὰ ἀσχυρίας
 μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. 75 Καὶ νῦν κα-
 τὰ πόσον πῦρ ἐγενήθη ἡμῖν ἔλεος σου, Κύ-
 ριε, καὶ ἀλεῖσθαι ἡμῖν ῥίζαν καὶ ὄνομα ἐν τῇ
 τῆς ἀγαθότητός σου; 76 Καὶ τὴν ἀνά-
 τιν Κυρίου φανερῶς ἡμῶν ἐν τῇ οἰκῇ Κυρίου τῇ Θεοῦ
 ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν προφίλιν ἐν τῇ χερσὶ τῆς
 δουλείας ἡμῶν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν
 οὐκ ἐγκατελείφθημεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
 77 Ἀλλ' ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χερσὶ οὐ-
 πνον τῶν βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν τε-
 φνὴν, 78 καὶ δοῦναι τὸ ἱερόν τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
 καὶ ἐγείρειν πάλιν ἐφ' ἡμῶν Σιών, δοῦναι ἡμῖν στερέω-
 μα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ. 79 Καὶ
 νῦν τι ἐρῶμεν, Κύριε, ἔχοντες τούτα; πρὸς
 μεν γὰρ τὰ πρῶτα σου, ἃ ἔδωκας ἐν
 χερσὶ τῶν πατέρων σου τῶν προφητῶν λέγων,
 80 ὅτι ἡ γῆ εἰς ἡμᾶς ἐστέργεσθαι κληρονομήσῃ,
 ἐστὶν γῆ μεμολυσμένη μεμολυσμῶ τῶν ἁλλογενῶν τῆς
 γῆς, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἐπέπλησαν αὐ-
 τήν. 81 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ
 συνουκλήσητε τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ τὰς θυγα-
 τέρας ὑμῶν μὴ δώτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. 82 καὶ
 ἐζητήσετε εἰρηνεύσαι τὰς πόλεις αὐτῆς τὸν ἄπαν-
 τα χρόνον, ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε τὰ ἀγαθὰ
 τῆς γῆς, καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς τέκνοις
 ὑμῶν ἕως τοῦ αἰῶνος. 83 Καὶ τὰ συμβαί-
 νοντα πάντα ἡμῖν γίνεσθαι ἀφ' αὐτῶν ἔργα ἡμῶν
 τὰ πονηρά, καὶ τὰς μεγάλας ἁμαρτίας ἡμῶν,
 οὐ γὰρ, Κύριε, ἐκείνης τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν,
 84 καὶ ἔδωκας ἡμῖν διαύτιον ῥίζαν, πάλιν ἀνε-
 κέψαμεν ὡς πατὴρ τὸν νόμον σου εἰς τὸ ὅτι
 μεμολυσμένη τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.
 85 Οὐχὶ ὥρνιας ἡμῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς, ἕως
 τοῦ μὴ καταλιπεῖν ῥίζαν καὶ σπέρμα καὶ ὄνομα
 ἡμῶν; 86 Κύριε τῷ Ἰσραὴλ, ἀληθινὸς εἶ· κατε-
 λείφθημεν γὰρ ῥίζα ἐν τῇ σήμερον. 87 Ἰδοὺ
 νῦν ἐσμὲν ὡς πῶν σου ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν.
 Ἐ γὰρ ὅστις σῆται ἐπὶ ἐμπαροῦ σου ὅτι τού-

τοῖς. 88 Καὶ ὅτε παροῦς ἡμῶν ἔσται ἀνθ-
 ῳλογεῖτο κλαίων χαλεπότης ἐμπαροῦ τῷ
 ἱεροῦ, ὅτι σιωπήσονται πρὸς αὐτὸν ὡς Ἱερου-
 σαλὴμ ὅχι πολλὸς σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυ-
 ναῖκες, καὶ νεότης, κλαυθμὸς γὰρ ἡμῶν μέγας ἐν
 τῷ πλήθει. 89 Καὶ φωνήσας Ἱερχονίας Ἰσραὴλ
 ὁ πᾶν Ἰσραὴλ, εἶπεν· Ἐξέρχου, ἡμεῖς ἡμάρ-
 ται ἐν τῷ Κυρίῳ Θεῷ, καὶ συνωκίσασθαι γυ-
 ναῖκας ἁλλογενεῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. καὶ
 νῦν ὅστις ἐπ' αὐτῶν πᾶς Ἰσραὴλ. 90 Ἐν τούτῳ
 γινέσθαι ἡμῖν ὁρκωμοσίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ-
 βαλεῖν πᾶσας τὰς γυναῖκας ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν
 ἁλλογενῶν σοὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ὡς ἐκέλευ-
 σαι. καὶ ὅσοι περὶ αὐτοῦ τῷ νόμῳ Κυρίου.
 91 Ἀναστὰς ὁπίσθαι, πρὸς τὸ τὸ πρῶτον,
 καὶ ἡμεῖς μὲν σοὶ ἰσχυρὸν ποιῶν. 92 Καὶ ἀνα-
 στὰς Ἐξέρχου ἀρξαι τὴν φυλάρχους τῶν ἱερέων
 καὶ Λευιτῶν πρὸς τῷ Ἰσραὴλ, ποιῶσαι κατὰ
 τούτα. καὶ ὡμοσαι.

Κ Ε Φ. Θ.

Κ ΑΙ ἀναστὰς Ἐξέρχου ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ
 ἱεροῦ, ἐπορεύθη εἰς τὸ πατοφόριον Ἰωα-
 νᾶν τοῦ Ἐλιασίβου, 2 καὶ αὐλι-
 αδαὶς οὐκ, ἄρτι οὐκ ἐγνώσαστο, ὅδε ὕδωρ
 ἔπινεν, περὶ τῶν ἀνομῶν τῶν μεγάλων
 τοῦ πλήθους. 3 Καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ
 τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ πᾶσιν τοῖς ἐκ τῆς
 αἰχμαλωσίας, συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ,
 4 καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ ἀπατήσωσιν ἐν δυοῖν ἡ πε-
 σὶν ἡμέρας κατὰ τὸ κρίμα τῶν προφητῶν
 πρὸς αὐτοῦ, ἀπερὶσθῶσιν τὰ κτήνη αὐτῶν,
 καὶ αὐτοὶ ἁλοποιήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους
 τῆς αἰχμαλωσίας. 5 Καὶ ὅτι σιωπήσονται
 πάντες οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ εἰς Ἱερουσαλὴμ. οὗτος ὁ μὲν
 ἕνατος τῇ εἰσόδῃ τῷ μηνός. 6 Καὶ συνεχά-
 ρισεν πᾶν τὸ πλῆθος ἐν τῷ εὐρυχωρῇ τοῦ ἱεροῦ
 πρὸς τὸν οὐρανὸν χεῖμανα. 7 Καὶ
 ἀναστὰς Ἐξέρχου εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἡνομήσατε
 καὶ συνωκίσασθε γυναῖκας ἁλλογενεῖς, τὸ πρῶ-
 τόν αὐτῶν ἁμαρτίας τῷ Ἰσραὴλ. 8 Καὶ νῦν
 δοτε ὁμολογίαν δοῦναι τῷ Κυρίῳ Θεῷ τῶν πα-
 τέρων ἡμῶν, 9 καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα αὐ-
 τοῦ, καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς,
 καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἁλλογενῶν. 10 Καὶ
 ἐφώνησαν ἅπαν τὸ πλῆθος, καὶ εἶπαν μεγάλη
 τῇ φωνῇ· ὅπως ὡς εἰρηκας, ποιήσομεν. 11 Ἀλ-
 λα τὸ πλῆθος πολὺ, καὶ ἡ ὥρα χειμερῆν,
 καὶ οὐκ ἰσχύομεν σῆσαι αἵτελοι. καὶ τὸ ἔργον
 οὐκ

Ἰσραὴλ

μεμολυ-
μένη

ὅτι ἐπὶ ἡμῶν ἡμετέρας μὲν ὁδοὶ δύο. ὅτι
πλεῖον γὰρ ἡμάρτομεν ἐν τοῖς. 12 Στή-
πασαν δὲ οἱ περιηγούμενοι τὸ πλήθος, καὶ
καταΐκων πάντες οἱ ἐκ τῆς κατωκτιᾶς ἡμερῶν οἱ ἔχουσι
γυνῶνας ἄλλογενεῖς, παρεστηθήτωσαν κατὰ
τὰς χεῖρας, 13 καὶ ἐξέου δὲ πόπου τῆς
ἀρεσυτέρας καὶ τῆς κριταῖς, ἕως τῆ λύσαι
τὴν ὀφλὴν τῷ Κυρίου ἀφ' ἡμερῶν τῆς ἀρχῆς
τοῦ. 14 Ἰονάθας Ἀζάηλου, καὶ Ἐξ-
κίας Θασκαὸς ἐπελεξάμενοι κατὰ ταῦτα. καὶ
Μουστλάμος, καὶ Ἀδδὶς, καὶ Σαββαταῖος συν-
εγράβδουσαν αὐτοῖς. 15 Καὶ ἐποίησαν κατὰ
πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. 16 Καὶ
ἐπελεξάτο ἑαυτῷ Ἐξρας ὁ ἱερεὺς ἄνδρας ἡγου-
μένους τῶν πατρῶν αὐτῶν κατ' ὄνομα πάν-
συνελέγησαν τὰς, καὶ συνελέγησαν τῇ νομιμῇ τῶ
δικαίῳ, ἐτάσαι τὸ ὄφλημα. 17 Καὶ ἤχθη
ὅτι πύρας τὰ κατὰ τῆς ἀνδρας τῆς ὀπισθεν
χοιτῆς γυνῶνας ἄλλογενεῖς, ἕως τῆς νομιμίας
τῶ ὁσὶς μὲν. 18 Καὶ εὐρέθησαν τῶν ἱε-
ρέων οἱ ὀπισθεν ἄλλογενεῖς γυνῶνας ἔχον-
τες, 19 ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ τῶ Ἰουδαίου, καὶ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μαθηλας, καὶ Ἐλεάζαρος,
καὶ Ἰωάβος, καὶ Ἰωακὶμ. 20 Καὶ ἐπέ-
σταλον τὰς χεῖρας ἐκσταλῆν τὰς γυνῶνας ἑαυ-
τῶν, καὶ εἰς ἐκλογὴν κριτῶν ὡς τῆς ἀρεσίας
αὐτῶν. 21 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐμμερ, Ἀνα-
θίας, καὶ Σαββαῖος, καὶ Μάνης, καὶ Σαμῶος,
καὶ Ἰερὴλ, καὶ Ἀζαρίας. 22 Καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Φωσοῦ, Ἐλιανῆς, Μαουσίας, Ἰσμαήλ,
καὶ Ναθαναὴλ, καὶ Ἐλκιδνὴλ, καὶ Σαλῶας.
23 Καὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν, Ἰωζαβὰδος, καὶ Σε-
μαῖς, καὶ Κώλιος, (οὗτος ὄντι Κάλιταις,) καὶ
Φαθῶος, καὶ Σαδδαι, καὶ Ἰωνᾶς. 24 Ἐκ τῶν
ἱεροφρατῶν, Ἐλίαςσβος, Βακχούρος. 25 Ἐκ
τῶν θορῶν, Σαλλῶος, καὶ Τολδαῖος. 26 Ἐκ
τῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ἰερμαῖς, καὶ Ἰεθ-
δίας, καὶ Μαλχίας, καὶ Μαῆλος, καὶ Ἐλεά-
ζαρος, καὶ Ἀθίβας, καὶ Βαυαῖας. 27 Ἐκ
τῶν υἱῶν Ἠλ, [καὶ] Ματθαῖας, Ζαχαρίας,
Ἰεζεκιῆλος, καὶ Ἰωαβδῖος, καὶ Ἰερμιῶν, καὶ Ἀν-
δίας. 28 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαμὸν, Ἐλιαδίας,
Ἐλκίσιμος, Ὀσηῖας, Ἰακμῶν, καὶ Σάββαδος,
καὶ Ζαρκίας. 29 Ἐκ τῶν υἱῶν Βηβαῖ, Ἰωάννης,
καὶ Ἀνθίας, καὶ Ὠζάβαν, καὶ Ἐμαδεῖς.
30 Ἐκ τῶν υἱῶν Μορὶ, Ὀσημῶς, Μαμῶχος,
Ἰεδαῖος, Ἰασῶος, καὶ Ἰουαῖος, καὶ Ἰερμιῶν.
31 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδν, Νάαρος, καὶ Μου-
σίας, Λακκουῖος, καὶ Νάειδος, καὶ Ματθα-
νίας, καὶ Σαδδὴλ, καὶ Βαλῶος, καὶ Ματαθίας.

32 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀπὰς, Ἐλιωὰς, καὶ Ἀ-
σαίας, καὶ Μελχίας, καὶ Σαββαῖος, καὶ Σίμων,
Χοσάμωρος. 33 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσὺμ, Ἀλ-
παῖωρος, καὶ Ματθαίας, καὶ Βαπαῖς, καὶ Ἐλι-
φάτ, καὶ Ματαθῆς, καὶ Σεμί. 34 Καὶ ἐκ
τῶν υἱῶν Βασι, Ἰερμίας, Μομδεῖς, Ἰσμαῆρος,
Ἰσηλ, Μορδαῖ, καὶ Παμφίας, καὶ Ἄνω, Κα-
ραβασίων, καὶ Ἐνάσοβος, καὶ Μαρμυζαῖμος,
Ἐλιάσεις, Βαρούς, Ἐλιαλεῖ, Σομεῖς, Σιλεμίας,
Ναθανίας. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζρα, Σιασῆς,
Ἐζείλ, Ἀζαήλ, Σαματός, Ζαμβεῖς, Ἰώσφρος.
35 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Νοομά, Μαζτίας, Ζα-
βαδαίας, Ἡδαῖς, Ἰουήλ, Βοράμας. 36 Πάν-
τες οὗτοι συνάκισται γενεῶντας ἄλλογενεῖς, καὶ
ἀπέλυται αὐτοὺς σὺν τήνους. 37 Καὶ χειρί-
κησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λεβῖται, καὶ οἱ ἐκ τῆ
Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ, τῇ του-
μυρία τῷ μπὸς τῆ ἐδδόμεν, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ὅτι ταῖς χειρὶ καὶ αὐτῶν. 38 Καὶ συνήχθη
πάντες τὸ πλῆθος ὁμοθυμαδὸν ὅτι τὸ εὐρύχωρον
τῆ πόλεως ἀνατολὰς τῆ ἱερῶ πυλῶνος. 39 Καὶ
εἶπεν Ἐζρας πρὸς ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστη κόμισαι
τὸν νόμον Μωϋσῆ, τὸν ἐξεδόθηεν ἐπὶ τῆ
Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ. 40 Καὶ ἐκόμενοι Ἐζ-
ρας ὁ ἀρχιερεὺς τὸν νόμον παρὰ τῷ πλῆθει δὸς
ἀνδράποιο ἕως γενναίος, καὶ πάντες τοῖς ἱερεῶσι
ἀκοῦσαι τῆ νόμου, τουμυρία τῆ ἐδδόμεν μπὸς.
41 Καὶ ἀνεγίνωσκον ὅτι πρὸς τῆ ἱερῶ πυ-
λῶνος εὐρυχώρῳ, ἔξ ὄρθρου ἕως μέσου ἡμέρας,
οἰώπων ἀνδρῶν τε καὶ γενναίων, καὶ ἐπέδωκαν
πάντες τὸ πλῆθος τὸν νόμον εἰς τὸν νόμον. 42 Καὶ
ἔφη Ἐζρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστη τῆ νόμου ὅτι
τῆ ξυλίου βήματι τῆ χειροκράσεως. 43 Καὶ ἔφησαν
πρὸς αὐτὸν Ματθαίας, Σαμ-
μὸς, καὶ Ἀναβίας, Ἀζαρίας, Οὐρίας, Ἐζ-
κίας, Βαδλοσάμ, ὅτι διέκρινον. 44 Καὶ ἔξ
εὐνομένων Φαλδαῖος, Μισαήλ, Μελχίας, Λω-
θάσου, Ναβαρίας, Ζαχαρίας. 45 Καὶ
ἀναλαβὼν Ἐζρας τὸ βιβλίον τῆ νόμου οἰώπων
τῷ πλῆθει, παρεκάλει γὰρ ἐπιδοξῶς οἰώ-
πων πάντων, 46 καὶ ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον,
πάντες ἔκρινον ἔφησαν. Καὶ ἠυλόγησεν Ἐζρας πρὸς
Κυρίῳ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, Θεῷ σαβαὼθ παρὰ χει-
ρὸς, 47 καὶ ἐπεφώνησεν πάντες τὸ πλῆθος,
ἀμὴν. καὶ ἄρα τῆς ἀνω τῆς χεῖρας, ὡρασε-
σύντες ὅτι τῷ γλῶ, παρεκλήθησαν πρὸς Κυρίῳ,
48 Ἰησοῦς, καὶ Ἀποῦς, καὶ Σαραβίας, Ἰαθὺς,
Ἰάκουβος, Σαββαταίας, Αὐταίας, Μαμάνας,
καὶ Καλεῖας, Ἀζαρίας, καὶ Ἰάζαβδος, καὶ
Ἀναβίας, Φιαβίας, οἱ Λεβῖται, ἐδίδασκον τὸν νόμον
Κυρίου,

Κυρίου, καὶ σεῖς τὸ πλῆθος ἀνστηνόντων τὸν νόμον
τῷ Κυρίῳ, ἐμφυσιούτες ἅμα τῷ ἀνάγνωσιν.
49 Καὶ εἶπεν Ἀθαρᾶτης Ἐζρα πρὸς ἀρχιερεῖ
καὶ ἀναγνώστη καὶ τοῖς Λευítaς τοῖς διδάσκουσιν
τὸ πλῆθος ὅτι πάντες. 50 Ἡ ἡμέρα αὕτη
ὅτι ἁγία τῷ Κυρίῳ, καὶ πάντες ἔκλαμον ἐν τῷ
ἀκούσῃ τῷ νόμῳ. 51 Βαδίσαντες οὖν φά-
γετε λιπάσματα, καὶ πίτε γλυκίσματα, καὶ
ἄποσιλατε ἄποσολὰς τοῖς μὴ ἔχουσιν. 52 Ἀγία

γὰρ ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ, μὴ λυπεῖσθε. ὁ γὰρ
θεὸς Κύριος δοξάσῃ ὑμᾶς. 53 Καὶ οἱ Λευί-
ται ἐκέλευον παντὶ τῷ δήμῳ, λέγοντες. ἡ ἡμέ-
ρα αὕτη ἁγία, μὴ λυπεῖσθε. 54 Καὶ ἄρχοντες
πάντες φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ εὐφραίνεισθαι, καὶ
δοῦναι ἄποσολὰς τοῖς μὴ ἔχουσιν, καὶ εὐφραν-
θῆναι μέγας, 55 ὅτι σπευσιώθησαν ἐν τοῖς
ρήμασιν οἷς ἐδιδάχθησαν, καὶ ἐπισυνήχθησαν.

τὰ πάντα

Ο Ι Ε Ρ Ε Υ Σ. Β.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

ΑΙ ΟΝ ΤΩ ΠΡΩΤΩ
 ἔτι Κύρις τῷ βα-
 σιλέως Περσῶν, τῷ
 τελευτῶν λόγον
 Κυρίου ἀπὸ στόμα-
 τος Ἱερემίου, ἐξή-
 γειρεν Κύριος τὸ
 πνεῦμα Κυρίου βα-
 σιλέως Περσῶν, καὶ πρήγῃλεν φωνὴν ἐν πάσῃ
 βασιλείᾳ αὐτῶν, καὶ γε ἐν γαβῇ, λέγων 2 Ὁ-
 τας εἶπεν Κύριος βασιλεὺς Περσῶν· πᾶσας τὰς
 βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι Κύριος ὁ Θεὸς τῷ
 ὕδαϊν, καὶ αὐτὸς ἐπεσκέφατο ἐπ' ἐμέ τῷ οἰκο-
 δομῆσαι αὐτῶν οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰου-
 δαίᾳ. 3 Τίς ἐγὼ ὁ Θεὸς αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ ἀναβή-
 σιαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἢ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ οἰκο-
 δομῶσάτω τὸν οἶκον Θεῷ Ἰσραὴλ, αὐτὸς ὁ Θεὸς
 ὁ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 4 Καὶ πᾶς ὁ χαλεπὸς ἐκείνους
 ἀπὸ πάντων τῶν τόπων ὃ αὐτὸς πρῶτος ἐκείνους, καὶ
 λήφοντα αὐτὸν ἄνδρες τῶ τόπου αὐτῶν ἐν ἀρ-
 γυρίᾳ, καὶ ἐν χρυσῷ, καὶ ἐν ἀποσκευῇ, καὶ
 κτήνουν μὲν τῷ ἐκείνου εἰς οἶκον τῷ Θεῷ τὸν ἐν
 Ἱερουσαλὴμ. 5 Καὶ ἀνέστησαν ἀρχιερεῖς τῶν πα-
 τερῶν τῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ

οἱ Λεβίται, πάντων ὧν ἐξήγειρεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα πάντες
 αὐτῶν τῷ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου
 τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 6 Καὶ πάντες οἱ κυκλό-
 θεν ἴχυσαν ἐν χερσὶν ἑαυτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυ-
 ρίᾳ, ἐν χρυσῷ, καὶ ἐν ἀποσκευῇ, καὶ ἐν κτή-
 νουν, καὶ ἐν ξενίοις, παρέξ τῶν ἐν ἐκουσίᾳ.
 7 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κύριος ἐξήγειρεν τὰ σκεύη
 οἴκου Κυρίου, ἃ ἔλαβεν Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ Θεοῦ αὐτοῦ.
 8 Καὶ ἐξήγειρεν αὐτὰ Κύριος βασιλεὺς Περσῶν
 ἀπὸ χειρὸς Μιθριδάτη Γασπαρηνοῦ, καὶ ἠείθμισεν Γασπαρηνοῦ
 αὐτὰ τῷ Σασαβαουάρ τῷ ἀρχοντι τῷ Ἰούδα.
 9 Καὶ ὅτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν· ψαλμοὶ χρυσοῦ
 πρῶτοντα, καὶ ψαλμοὶ ἀργυροῦ χίλιοι, πρῶτοντα
 λαγυρῶν ἐννέα καὶ εἴκοσι, 10 Κερατὶ χρυσοῦ
 πρῶτοντα, καὶ ἀργυροῦ διπλοῦ πρῶτοντα Νέκτα, σκεύη
 ἑπτὰ χίλια. 11 Πάντα τὰ σκεύη τῷ χρυσῷ
 καὶ τῷ ἀργυρῷ πεντακίχλια τετρακόσια, τὰ
 πάντα τὰ ἀναβαίνοντα μὲν Σασαβαουάρ ἀπὸ
 τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Β'.

ΚΑΙ ὅτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοι-
 τες ἀπὸ τῆς ἀρχμαλωσίας τῆς ἀπι-
 κίας, ἧς ἀπέκτισεν Ναβουχοδονόσορ βα-
 σιλεὺς

σιλεύς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ἐπέστρεψαν
 εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰδδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ,
 2 οἱ ἡλθον μετὰ Ζοροάβελ, Ἰσοῦς, Νεμίας,
 Σαραΐας, Ρεεΐας, Μαρδοχαῖος, Βαλασαν, Μα-
 σφάρ, Βαγναί, Ρεούμ, Βαανὰ· ἀνδρῶν ἀειθμὸς
 λαοῦ Ἰσραὴλ. 3 Υἱοὶ Φαρές, διχίλιοι ἔχοντες
 ἐβδόμεκονταδύο. 4 Υἱοὶ Σαφαΐα, τετρακόσιοι
 ἐβδόμεκονταδύο. 5 Υἱοὶ Ἄρες, ἐπιακόσιοι ἐβδ-
 ομκονταπέντε. 6 Υἱοὶ Φαάθ Μαάβ τοῖς υἱοῖς
 Ἰσοῦ· Ἰαάβ, διχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο. 7 Υἱοὶ
 Ἀϊλαμ, χίλιοι διχόσιοι πεντηκοντατέσσαρες.
 8 Υἱοὶ Ζαδθὰ, σὶνακόσιοι πεσαρακονταπέντε.
 9 Υἱοὶ Ζαχάρ, ἐπιακόσιοι ἐξήκοντα. 10 Υἱοὶ
 Βορούι, ἑξακόσιοι πεσαρακονταδύο. 11 Υἱοὶ
 Αβζαδ· Βαβαί, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. 12 Υἱοὶ Ἀσζαδ,
 χίλιοι διχόσιοι εἰκοσιδύο. 13 Υἱοὶ Ἀδωνι-
 χαμ, ἑξακόσιοι ἐξηκονταεῖς. 14 Υἱοὶ Βαγούι,
 διχίλιοι πεντηκονταεῖς. 15 Υἱοὶ Ἀδδιν, τετρα-
 κόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. 16 Υἱοὶ Ἀτήρ τῷ
 Ἐζεκίᾳ ἐνενηκονταοκτώ. 17 Υἱοὶ Βασού, τετρα-
 κόσιοι εἰκοσιτρεῖς. 18 Υἱοὶ Ἰωρα, ἔχοντες δε-
 καδύο. 19 Υἱοὶ Ἀσὺμ, διχόσιοι εἰκοσιτρεῖς.
 20 Υἱοὶ Γαβερ, ἐνενηκονταπέντε. 21 Υἱοὶ Βεθ-
 λαὲμ, ἔχοντες εἰκοσιτρεῖς. 22 Υἱοὶ Νετωφά,
 πεντηκονταεῖς. 23 Υἱοὶ Ἀναθώθ, ἔχοντες εἰ-
 κοσιοκτώ. 24 Υἱοὶ Ἀζμώθ, πεσαρακονταδύο.
 25 Υἱοὶ Καριαθαρείμ, Καφιρά καὶ Βηράθ, ἐπια-
 κόσιοι πεσαρακοντατρεῖς. 26 Υἱοὶ τῆς Ῥαμα
 καὶ Γαβαὰ, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς. 27 Ἄνδρες
 Χαμμαῖς· Μαχμαῖς, ἔχοντες εἰκοσιδύο. 28 Ἄνδρες Βαμθὴλ
 καὶ Αἰά, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. 29 Υἱοὶ Να-
 βώ, πεντηκονταδύο. 30 Υἱοὶ Μαγβείς, ἔχον-
 τες πεντηκονταεῖς. 31 Υἱοὶ Ἡλθμαρ, χίλιοι
 διχόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. 32 Υἱοὶ Ἡράμ,
 τετρακόσιοι εἰκοσι. 33 Υἱοὶ Λυδδὼν Λοθαδίδ
 καὶ Ὠνὼ, ἐπιακόσιοι εἰκοσιπέντε. 34 Υἱοὶ Ἰε-
 ριχὼ, τετρακόσιοι πεσαρακονταπέντε. 35 Υἱοὶ
 Σενναὰ, τριχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα. 36 Καὶ
 οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδθὰ τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ, σὶνακόσιοι
 ἐβδόμεκοντατρεῖς. 37 Υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι πεν-
 τηκονταδύο. 38 Υἱοὶ Φασάρ, χίλιοι διχόσιοι
 πεσαρακονταεπτά. 39 Υἱοὶ Ἡρέμ, χίλιοι ἐπτά.
 40 Καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰσοῦ καὶ Καθμὴλ τοῖς
 υἱοῖς Ὠδθία, ἐβδόμεκοντατέσσαρες. 41 Οἱ ἀ-
 δοντες υἱοὶ Ἀσαφ, ἔχοντες εἰκοσιοκτώ. 42 Υἱοὶ
 τῷ πυλωρῶν, υἱοὶ Σελλούμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελ-
 μών, υἱοὶ Ἀκούε, υἱοὶ Ἀπτά, υἱοὶ Σαβαί, οἱ πάν-
 τες ἔχοντες τετρακονταεπτά. 43 Οἱ Ναθινάοι
 υἱοὶ Σααὰ υἱὸν Ἀσφρά, υἱοὶ Ταββαθ, 44 υἱοὶ
 Ἀσαὰ Κηρῶς, υἱοὶ Σιαὰ, υἱοὶ Φαδών, 45 υἱοὶ Λαβανὼ,
 υἱοὶ Ἀραβὰ, υἱοὶ Ἀκὺβ, 46 υἱοὶ Ἀραβ, υἱοὶ
 Σελαμεί, υἱοὶ Ἀνάν, 47 υἱοὶ Γεδθὴλ, υἱοὶ Γαάρ,
 υἱοὶ Ῥαῖά, 48 υἱοὶ Ῥασών, υἱοὶ Νικωδὰ, υἱοὶ Νεχωδαν
 Γαζέμ, 49 υἱοὶ Ἀζὰ, υἱοὶ Φασή, υἱοὶ Βασί,
 50 υἱοὶ Ἀσινὰ, υἱοὶ Μοουτεῖμ, υἱοὶ Νεφουσεῖμ,
 51 υἱοὶ Βαχβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀεθὺρ,
 52 υἱοὶ Βασαλώθ, υἱοὶ Μειδὰ, υἱοὶ Ἀρσὰ,
 53 υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σιζάρα, υἱοὶ Θεμαί, 54 υἱοὶ Σισαφαὰ
 Ναθὲ, υἱοὶ Ἀπφάν, 55 υἱοὶ δούλων Σαλαμων, Νεθιέ
 υἱοὶ Σαβαί, υἱοὶ Ἀσφοραθ, υἱοὶ Φαδθρά, 56 υἱοὶ
 Ἰλλὰ, υἱοὶ Δερκαν, υἱοὶ Γεδθὴλ, 57 υἱοὶ Σα-
 φαΐα, υἱοὶ Ἀθὴλ, υἱοὶ Φαχθὰδ, Ἀσβεῖμ, υἱοὶ Φακερὰθ
 Ἡμεῖ. 58 Πάντες οἱ Ναθουεῖμ, καὶ οἱ υἱοὶ
 Ἀβδουλεμαῖ, τετρακόσιοι ἐνενηκονταδύο. 59 Καὶ
 οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ θεμελίου, θελαρησὰ, θελμεχέλ
 Χερουβ, Ἡδάν, Ἐμμὴρ, καὶ οὗτοι ἠδυνήθησαν
 τῷ ἀναβῆναι οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ ἀσέρμα
 αὐτῶν εἰς τὴν Ἰσραὴλ εἰσὶν. 60 Υἱοὶ Δαλαΐα,
 υἱοὶ Ταβίθ, υἱοὶ Νεχωδὰ, ἑξακόσιοι πεντηκοντα-
 δύο. 61 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ
 Ὀβαΐα, υἱοὶ Ἀκχούς, υἱοὶ Βερβελλαί, ὅς ἐλα-
 βεν ἀπὸ θυγατέρων Βερβελλαί τῷ Γαλααδί-
 του γυναικα, καὶ ἐκλήθη ὅτι τῷ ὀνόματι αὐ-
 τῶν. 62 Οὗτοι ἐζήτησαν γραφίῳ αὐτῶν οἱ
 Μεθουσεῖμ, καὶ ἔχοντες εὐρέθησαν, καὶ ἠγχιτεύθη-
 σαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας. 63 Καὶ εἶπεν Ἀθερ-
 σαθὰ αὐτοῖς τῷ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τῶν ἀγίων τῶν
 ἀγίων, ὥς ἀναστῇ ἱερὸς τοῖς φωτίζουσιν καὶ τοῖς
 τελείοις. 64 Πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία ὁμῶς ὥστε
 τέσσαρες μυριάδες διχίλιοι τετρακόσιοι ἐξήκοντα,
 65 χρεῖς δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν,
 ἔτοι ἐπιακχιλίοι τετρακόσιοι τριακονταεπτά. καὶ
 ἔτοι ἀδοντες καὶ ἀδουσαι διχόσιοι. 66 Ἰπ-
 ποι αὐτῶν, ἐπιακόσιοι τριακονταεῖς· ἡμίονοι αὐ-
 τῶν διχόσιοι πεσαρακονταπέντε. 67 χεί-
 μιλοι αὐτῶν, τετρακόσιοι τετρακονταπέντε· ὅνοι
 αὐτῶν, ἑξακχιλίοι ἐπιακόσιοι εἰκοσι. 67 Καὶ
 ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν οἱ τῷ ἐλθεῖν αὐτοῖς εἰς
 οἶκον Κυρίου τὸν οἶκον Ἱερουσαλὴμ, ἠκουσιάσαντο
 εἰς οἶκον τῷ θεῷ, τῷ ᾧ ᾤσαν αὐτὸν ὅτι τίς ἐτοι-
 μασία αὐτῶν, 69 ὥς ἡ δυνάμις αὐτῶν, ἔδωκεν
 εἰς θησαυρὸν τῷ ἔργῳ, χρυσοῖον δραχμαῖς ἑξ μυ-
 ριάδας καὶ χιλίας, καὶ ἀργύριον μνᾶς πεντακχιλίας, μνᾶν πεντα-
 κακχιλίας καὶ κοδωνάδων τῶν ἱερέων ἔχοντες. 70 Καὶ ἐκά-
 θισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν
 λαῶν, καὶ οἱ ἀδοντες, καὶ οἱ πυλωροί, καὶ οἱ Να-
 θουεῖμ οἱ πόλεις αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ
 πόλεις αὐτῶν.

ΚΕΦ. Γ.

ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μὲν ὁ ἔσθρος, καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθη
ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τῷ Ἰωσεδὲκ καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς, καὶ Ζορβάβελ ὁ τῷ Σαλαθιήλ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἀποδομῶσιν τὸ θυσια-
στήριον θεῷ Ἰσραὴλ, τὸ ἀνενέγκει ἐκ αὐτοῦ ὀλο-
καυτώσεις καὶ τὰ γερσαμμένα ἐν νόμῳ Μωϋ-
σῆως ἀνθρώπου τῷ θεῷ. **3** Καὶ ἠτοίμασαν τὸ
θυσιαστήριον ὅτι τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν
χαρᾷ πλήξῃ ἐκ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τῶν ῥαββί.
καὶ ἀνέβη ἐκ αὐτοῦ ὀλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ θε-
ῷ καὶ εἰς ἐσπερας.

4 Καὶ ἐποίησαν τὴν
ἐορτήν τῶν σκηνῶν καὶ τὸ γερσαμμένον, καὶ ὀλο-
καυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀεθμῷ ὡς ἡ κρί-
σις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτῇ. **5** καὶ με-
τὰ τὸ ὀλοκαυτώσεις ἐνδελεχισμοῦ, καὶ εἰς τὰς
νυμφίας καὶ εἰς πάσας ἐορτάς Κυρίου τὰς ἡγια-
σμένας, καὶ παντὶ ἐκυσιαζομένῳ ἐκύσιν τῷ Κυ-
ρίῳ. **6** Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τῇ μνηστὴς τῷ ἔσθρῳ
ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ, καὶ
ὁ οἶκος Κυρίου οὐκ ἐθιμαλίσθη. **7** Καὶ ἔδω-
κεν ἀργύριον τοῖς λατῆμοις καὶ τοῖς τέκτοσιν,
καὶ βρόμαζα καὶ ποτὰ, καὶ ἔλαμον τοῖς Σιδω-
νίοις καὶ τοῖς Τυρίοις, τὸ ἐγγεῖν ξύλα Κέδρινα
ἀπὸ τῷ Λιβάνῳ πρὸς θάλασσαν Ἰόππης, καὶ
ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐκ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δολιγῇ τῇ ἐλθεῖν αὐ-
τοῦ εἰς οἶκον τῷ θεῷ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐν μνη-
στῇ δολιγῇ ἤρξατο Ζορβάβελ ὁ τῷ Σαλα-
θιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τῷ Ἰωσεδὲκ, καὶ οἱ κατὰ-
λοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευί-
ται, καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἀρχμα-
λωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔστησαν τὴν Λαβί-
θα ἀπὸ εἰκοσάτης καὶ ἐπάνω τῇ νικοποιῇ ὅτι
τὴν νικοποιᾶ τὰ ἔργα θεοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου.
9 Καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, καὶ Καθμὴλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ οἱ υἱοὶ
Ἰούδα ὅτι τὴν νικοποιᾶ τὰ ἔργα οὗ οἴκου τῷ
θεῷ υἱοὶ Ἡναδὰδ, υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἀδελφοὶ αὐ-
τῶν οἱ Λευῖται.

10 Καὶ ἐθιμαλίσαν τὴν οἰ-
κοδομήσιν τὸν οἶκον Κυρίου. καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς
ἐκλισμένοι ἐν σάλπηγξιν, καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ
Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις τῷ αἰνεῖν τὸν Κύριον ὅτι
χῆρας Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ. **11** Καὶ
ἀπεκρίθησαν ἐν αἰνῷ καὶ ἀνομολογήσῃ τῷ Κυ-
ρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἐλεῖν
αὐτοῦ ὅτι Ἰσραὴλ. καὶ ὡς ὁ λαὸς ἐσήμανεν

φωνὴν μεγάλην αὐτῶν τῷ Κυρίῳ ὅτι τῇ θεμα-
λώσῃ οἴκου Κυρίου. **12** Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν
ἱερέων καὶ τῶν Λαβιθῶν καὶ ἀρχόντες τῶν πα-
τριῶν οἱ πρεσβύτεροι, οἱ εἰδότες τὸν οἶκον τὸν
πρεσβυτοῦ ἐν θιμαλίσῃ αὐτοῦ, καὶ τῷ τῶν οἴκων
ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, ἔκλαμον φωνὴν μεγάλην,
καὶ ὁ ὄχλος ἐν Σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τῇ
ὑψώσῃ αὐτοῦ. **13** Καὶ οὐκ ἴδεν ὁ λαὸς ὅτι
ἐθιμαλίσθη τὴν φωνὴν Σημασίας τῆς εὐφροσύνης
ἀπὸ τῆς φωνῆς τῇ κλαυθμῷ τῷ λαῷ, ὅτι ὁ
λαὸς ἐπαραύλασεν φωνὴν μεγάλην, καὶ ἡ φωνὴ
ἠκύνετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν.

ΚΕΦ. Δ.

ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ θάλλοντες Ἰούδα καὶ Βε-
ναμὴν, ὅτι υἱοὶ τῆς ἀπακίας οἰκοδο-
μῶσιν οἶκον τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ.
2 καὶ ἦλθον πρὸς Ζορβάβελ καὶ πρὸς τὴν
ἀρχιερεῖ τῶν πατριῶν, καὶ εἶπον αὐτοῖς οἰκο-
δομήσομεν μετ' ὑμῶν, ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκζητῶμεν
τῷ θεῷ ὑμῶν, καὶ αὐτοῦ ἡμεῖς θυσιάζομεν ἀπὸ
ἡμερῶν Ἀσασαδὰ βασιλέως Ἀσσύρων τῷ ἐγγ-
καρῶς ἡμᾶς ὡδε.

3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοῦ
Ζορβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατὰλοιποι τῶν
ἀρχόντων τῶν πατριῶν τῷ Ἰσραὴλ, ἔχ ἡμῖν καὶ
ὑμῖν τὴν οἰκοδομήσῃ οἶκον τῷ θεῷ ὑμῶν, ὅτι
ἡμεῖς αὐτοὶ ὅτι τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ Κυρίῳ
θεῷ ὑμῶν, ὡς οἰετέλατο ἡμῖν Κύριος ὁ βα-
σιλεὺς Περσῶν. **4** Καὶ ἴδεν ὁ λαὸς τῆς γῆς
ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς τῷ λαῷ Ἰούδα, καὶ οἰεπό-
διον αὐτοῖς τὴν οἰκοδομήν, **5** καὶ μεθορύμνοι αὐτοῖς
ἐκ αὐτοῦ βουλδομήμοι τῇ ἀποκεδέσῃ βου-
λίᾳ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως
Περσῶν, καὶ ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως
Περσῶν.

6 Καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσούερου [Περ-
σῶν] καὶ ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἔγραψαν ὅτι
ἐθιμαλίσθη ὅτι οἰκοδομῶσιν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.
7 Καὶ ἐν ἡμέρᾳ Ἀρθασαδὰ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ
Μιθραδάτης Ταβέηλ σὺν καὶ τοῖς λοιποῖς συ-
νέλοις αὐτοῦ, πρὸς Ἀρθασαδὰ βασιλεῖα Περσῶν
ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφεὺς Συριεὶ καὶ ἡμη-
νομήν. **8** Ρεῖμ Βααλταῖμ καὶ Σαμφαὶ
ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ὅτι πολλοὶ μίαι καὶ Ἱε-
ρουσαλὴμ τῷ Ἀρθασαδὰ βασιλεῖ.

9 Τάδε
ἔκρινεν Ρεῖμ Βααλταῖμ καὶ Σαμφαὶ ὁ γραμ-
ματεὺς καὶ οἱ κατὰλοιποι συνέλοισι ἡμῶν, Δει-
νάοι, Ἀφασαθαχάοι, Ταρφαλλάοι, Ἀφασαοῖοι,
Ἀρχαῖοι, Βαβυλῶνιοι, Σασιναχάοι, Δαυῖοι,
10 καὶ οἱ κατὰλοιποι ἐθῶν ὃν ἀπάκισιν Ἀσ-
ναρὰ ὁ μέγας καὶ ὁ πῆμος, καὶ κατώκισιν αὐτοῦ
ἐν

Ἀσὺρ

αὐτοῖς

ἔγραψαν

ἔγραψαν

ἔγραψαν

Ναφάρ

ἐν πόλει τῆς Σομώρα καὶ τὸ κατὰ λαὸν πέραν τῷ ποταμοῦ. 11 Αὕτη ἡ ἀγγελία τῆς ὁπισθοῦς, ἣς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. πρὸς Ἀρθασαδὰ βασιλέα οἱ παῖδες σου ἄνδρες πέραν τῷ ποταμοῦ. 12 Γνωστὸν ἔστω πρὸ βασιλῆς, ὅτι οἱ Ἰσδαῖοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ σὺ πρὸς ἡμᾶς ἤλθουσι εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτην καὶ ποτηρῶν, ἡ οἰκοδομῶσιν καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κατηρησιμῶν εἰσὶν, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν. 13 Νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω πρὸ βασιλῆς, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρπαθῶσι, φόροι ἔκ εἰσονται σοι, ὅδ' ὀφείλεις. καὶ τῷ βασιλεὺς χακοποιῇ. 14 καὶ ἀρχιμοσιῶν βασιλέως ἔκ εἰσονται ἡμῖν ἰδεῖν. ἀφ' οὗ τῷ ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν πρὸ βασιλῆς. 15 ἵνα ὁπισκέρψῃς οὐ βλάβην ὑπομνηματισμοῦ τῷ πατέρει σου, καὶ εἰρήσεις, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτης, καὶ χακοποιῶσα βασιλεὺς καὶ χόρας, καὶ φυγαδεύει δούλους γίνονται οὐ μὲν αὐτῆς ἀπὸ χροῖαν αἰῶνος, ἀφ' οὗ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη. 16 Γνωρίζομεν ὅτι ἡμεῖς πρὸ βασιλῆς, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρπαθῇ, ἔκ εἰσονται σοι εἰρήνη. 17 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ῥεὺμ Βααλτάμ καὶ Σαμφαὶ γραμματεῖα καὶ τὴν κατὰ λαοὺς σινοδύλους αὐτῶν τῶν οἰκουμένων οὐ Σαμαρείας καὶ τῶν κατὰ λαοὺς πέραν τῷ ποταμοῦ εἰρήνην καὶ φρεσίν. 18 ὁ φορολόγος οὐν ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη ἡμεῖς πρὸς ἐμὸν, 19 καὶ πρὸ ἐμὸν ἐπέστη γνώμη, καὶ ἐπισκεψάμεθα, καὶ εὔραμεν, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ὅτι βασιλεὺς ἐπαίρειαι, καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδεύει γίνονται οὐ αὐτῇ. 20 Καὶ βασιλεὺς ἰχυροὶ γίνονται ὅτι Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁπηρεσιῶντες ὅλης τῆς πέραν τῷ ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδεται αὐτοῖς. 21 Καὶ νῦν θέτε γνώμην, καὶ καταρτῶσιν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη ἔκ οἰκοδομηθῆσθαι ἔπ. 22 Ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγμένοι [ἦτε] ἀνεσι ποιῆσαι πρὸ τῆς, μὴ ποτε πληθύνῃ ἀφροσύμης εἰς χακοποίησιν βασιλεῦσιν. 23 Τότε ὁ φορολόγος τῷ Ἀρθασαδὰ βασιλεὺς ἀνέγνω ἐνώπιον Ῥεὺμ καὶ Σαμφαὶ γραμματέως καὶ σινοδύλων ἑαυτοῦ. καὶ ἐπορεύθησαν ἀποδοῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐ Ἰσδα, καὶ κατήρησαν αὐτῶν οὐ ἵπποις καὶ δυνάμει. 24 Τότε ἤρρησεν τὸ ἔργον οἴκου τῷ θεῷ τὸ οὐ Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἡ ἀργαῖα ἄρῃ ἕως δούπερ ἔτης τῆς βασιλείας Δαρείου τῷ βασιλεὺς Περσῶν.

ΚΑΙ ἐπεσφύτευσεν Ἀγγαῖος ὁ πρὸς τῆς καὶ Ζαχαρίας ὁ τῷ Ἀδῶ πρὸς φητεῖαν ὅτι τῶν Ἰσδαίων τῶν ἐν Ἰσδα καὶ Ἱερουσαλὴμ οὐ ὀνόματι Κυρίῃ θεῷ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῖς. 2 Τότε ἀνέστησαν Ζορβὰβελ ὁ τῷ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰσοῦς υἱὸς Ἰωσεδῆκ, καὶ ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον τῷ θεῷ τὸν οὐ Ἱερουσαλὴμ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ πρὸς τῷ θεῷ βοηθοῦντες αὐτοῖς. 3 Ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ ἦλθεν ἐπ' αὐτοῖς Θαδδαῖος ἑπαρχὸς πέραν τῷ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβούζαδ, καὶ οἱ σινοδύλοι αὐτῶν, καὶ τοῖα εἶπον αὐτοῖς· τίς ἐθηκεν ὑμῖν γνώμην τῷ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ θεῷ, καὶ τὴν χορηγίαν τῷ τῷ καταρτίσασθαι; 4 Τότε ταῦτα εἶπον αὐτοῖς· τίνα ἔστιν τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομῶντων τὴν πόλιν τῷ τῷ; 5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῷ θεῷ ὅτι τὴν ἀρχιμαλῶσαν Ἰσδα, καὶ ὁ κατήρησαν αὐτῶν ἕως γνώμην πρὸ Δαρείου ἀπηνέχθη. καὶ τότε ἀπετάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τῶν. 6 Διασάφους ὁπισθοῦς ἣς ἀπέστειλεν Θαδδαῖος ὁ ἑπαρχὸς τῷ πέραν τῷ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβούζαδ, καὶ οἱ σινοδύλοι αὐτῶν Ἀραρσαχάοι, οἱ οὐ τῷ πέραν τῷ ποταμοῦ, Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ, 7 ῥῆσιν ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. καὶ ταῦτα γέγραπται οὐ αὐτῇ· Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πᾶσα. 8 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰσδαίαν χώραν εἰς οἶκον τῷ θεῷ τῷ μεγάλου, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς, καὶ ξύλα ἐπὶ τεταται οὐ τοῖς τοῖχοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκείνο ὁπιδέξιν γίνεται, καὶ εὐδοῦται οὐ χροῖαν αὐτῇ. 9 Τότε ἠρωτήσαμεν τῶν πρὸς τῶν ἐκείνους, καὶ οὕτως εἶπομεν αὐτοῖς· τίς ἐθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον οὗτον οἰκοδομῆσαι, καὶ τὴν χορηγίαν τῷ τῷ καταρτίσασθαι; 10 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτῶν γινώσκαι σοι, ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν. 11 Καὶ τοιοῦτο ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες, ἡμεῖς ἐσμεν σινοδύλοι τῷ θεῷ τῷ ἔρανο καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομεῖμεν τὸν οἶκον ὅς ἡ οἰκοδομημένος πρὸ τῷ τῷ ἔτη πολλά, καὶ βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ μέγας οἰκοδομήσιν αὐτόν, καὶ κατηρτίσασθαι αὐτόν. 12 Ἀπὸτε δὲ παράρρησαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν τῷ ἔρανο, ἔδωκεν αὐτῶν εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τῷ Χαλδαῖς, καὶ τὸν οἶκον τῷ τῷ κατέλυσεν, καὶ τὸν λαὸν ἀπώλυσεν εἰς Βαβυλῶνα. 13 Ἀλλ' οὐ

οι ἐπὶ τῷ Κύρου τῷ βασιλεῶς, Κύριος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην τὸν οἶκον τῷ θεῷ τῷ τοῦ οἰκοδομηθῆναι. 14 Καὶ ἡ σκεὴ τῷ οἴκῳ τῷ θεῷ τὰ χρύστα καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἡ Ναβυχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τῷ οὐρανῷ ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὸν βασιλεῶς, ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύριος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῶν τῷ βασιλεῶς καὶ ἔδωκεν τῷ Σαταβαζαράρ τῷ θησαυροφύλακι, τῷ ὅτι τῷ θησαυρῷ, 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ πάντα τὰ σκεὴ λαβεῖ καὶ πορσεῖ, ἵνα αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ οὐρανῷ ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. 16 Τότε Σαταβαζαράρ ὁ κείνος ἦλθεν καὶ ἔδωκεν θημελίους τῷ οἴκῳ τῷ θεῷ οὐρανῷ ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τότε ἕως νῦν οἰκοδομήθη, καὶ ἔκτετελέσθη. 17 Καὶ νῦν ἐπὶ τὸν βασιλεῶς ἀγαθόν, ὅτι σκεπήτω οὐρανὸς τῷ οἴκῳ τῆς Γάζης τῷ βασιλεῶς Βαβυλωνίως, ὅπως γινώσκῃ ὅτι ἀπὸ τῷ βασιλεῶς Κύρου ἐτέθη γνώμη οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ θεῷ ὁ κείνος τὸν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ γινώσκῃ ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου, πεμφάτω πρὸς ἡμᾶς.

Κ Ε Φ. 5.

ΤΟΤΕ Δαρείος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην, καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἡ Γάζα κεῖται οὐρανῷ Βαβυλωνίως. 2 Καὶ εὗρεν οὐρανὸν ἡμαρτὰ οὐρανὸν πόλιν οὐρανὸν τῇ βάρεϊ κεφαλῇ μία, καὶ οὕτω ἡ γυνή μύρον οὐρανὸν αὐτῇ ὑπόμνημα. 3 Ἐν ἐπὶ τῷ Κύρου βασιλεῶς. Κύριος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην περὶ οἴκου τῷ θεῷ τῷ οὐρανῷ ἱερουσαλὴμ οἶκος οἰκοδομηθήτω, καὶ τόπος ὅπου θυσιάζουσιν τὰ θυσιάσματα καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὑψος πῆχους ἐξήκοντα, πλάτος αὐτῷ πῆχους ἐξήκοντα. 4 Καὶ δόμοι λίθινοι χερταῖοι πρεῖς, καὶ δόμος ξύλινος εἷς, καὶ ἡ δαπάνη ἕως οἴκου τῷ βασιλεῶς δοθήσεται. 5 Καὶ τὰ σκεὴ οἴκου τῷ θεῷ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρύστα, ἡ Ναβυχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τῷ οὐρανῷ ἱερουσαλὴμ καὶ ἔκομισεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ δόθηται καὶ ἀπελθάτω περὶ εἰς τὸν ναὸν τὸν οὐρανῷ ἱερουσαλὴμ ὅτι τόπος ὅπου ἐτέθη οὐρανὸς τῷ θεῷ. 6 Νῦν δώστω ἔπαρχοι περὶ τῷ ποταμῷ Σαταβαζαράρ, καὶ οἱ συνδούλοι αὐτῶν Ἀφρασαχάις οἱ οὐρανὸν πρὸς τῷ ποταμῷ μακρὴν ὅπως ὁ κείνην. 7 Καὶ νῦν ἄφerte τὸ ἔργον οἴκου τῷ θεῷ οἱ ἀφρησμένοι τῶν Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἶκον τῷ θεῷ ὁ κείνος οἰκοδομεῖσθαι ὅτι τῷ τόπῳ αὐτῶν. 8 Καὶ ἀπὸ ἐμὲ γνώμη ἐτέθη, μή ποτε τί ποιήσῃτε μὴ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων τῷ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ ὁ κείνος. καὶ ἀπὸ ὑπαρ-

χόντων βασιλεῶς οὐρανὸν πρὸς τῷ ποταμῷ ὅτι μελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη τοῖς ἀνδράσιν ὁ κείνοις τὸ μὴ χεῖρα ἔλθῃ, 9 καὶ ὁ ἀνὴρ ὑπέρημα, καὶ ὑπὲρ βοῶν καὶ κριῶν καὶ ἀμνῶν εἰς ὅλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τῷ οὐρανῷ, πυρρὺς, ἄλκις, οἶον, ἔλαιον, καὶ τὸ ῥῆμα τῶν ἱερέων τῶν οὐρανῷ ἱερουσαλὴμ ἔστω διδομένη αὐτοῖς, ἡμέραν οὐρανὸν ἡμέραν ὁ ἐάν ἀντήσωσιν, 10 ἵνα ὡσὶν πρεσβύτεροιτες εὐδοκίας τῷ θεῷ τῷ οὐρανῷ, καὶ πρεσβυτέρων εἰς ζῴον τῷ βασιλεῶς καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν. 11 Καὶ ἀπὸ ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅς ἀλλάξῃ τὸ ῥῆμα τούτου, χεῖρα ἔλθῃ αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται. 12 Καὶ ὁ θεὸς ὁ χεῖρα σκηνοῖ τὸ ὄνομα ὁ κείνος, χεῖρα σκηνοῖ πάντα βασιλεῶς καὶ λαοὺς ὁ κείνος πῶς χεῖρα εἰαυτῷ ἀλλάξῃ ἢ ἀφρησῇ τὸν οἶκον τῷ θεῷ ὁ κείνος τὸν οὐρανῷ ἱερουσαλὴμ ἐγὼ Δαρεῖος ἔθηκεν γνώμην, ὅτι μελῶς ἔστω. 13 Τότε Θαδδαῖος ἔπαρχος πρὸς τῷ ποταμῷ, Σαταβαζαράρ, καὶ οἱ συνδούλοι αὐτῶν, πρὸς ὁ ἀπέστειλεν Δαρείος ὁ βασιλεὺς, οὕτως ἐποίησαν ὅτι μελῶς. 14 Καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἰκοδομήσαν καὶ οἱ Λευῖται οὐρανὸν τροφίταις Ἀγγαῖς τῷ πρὸς τῷ, καὶ Ζαχαρίῃ υἱῷ Ἀδδῶ. Καὶ οἰκοδομήσαν καὶ χεῖρα σκηνοῖ ἀπὸ γνώμης Κυρίου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρθασαζα βασιλεῶς Περσῶν. 15 Καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον οὕτως ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς Ἀδάρ, ὁ ὅστις ἔτος ἔκτον τῆς βασιλείας Δαρείου τῷ βασιλεῶς. 16 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ χεῖρα λαοὶ υἱῶν Σπακεσίας ἐγγεῖνια τῷ οἴκῳ τῷ θεῷ οὐρανὸν εὐφροσύνη. 17 Καὶ πρεσβυτέρων εἰς τὰ ἐγγεῖνια τῷ οἴκῳ τῷ θεῷ μέγας ἔχοντες, κείνους ἀφρησῶντες, ἀμνῶν τετρακοσίων, χεῖρα σκηνοῖ αὐτῶν πρὸς ἁμαρτίας ὑπὲρ πάντων Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραὴλ. 18 Καὶ ἔστησαν τῶν ἱερέων οὐρανὸν ἀφρησῶντες αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀδδῶν οὐρανὸν μερισμοῖς αὐτῶν, ὅτι δώδεκα τῷ οὐρανῷ ἱερουσαλὴμ, καὶ τῷ πῶς γραφὴν βιβλίου Μωσῆ. 19 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς Σπακεσίας τὸ Πάγκα τῇ πιαρεσιαδεχάτῃ τῷ μηνὸς τῷ πρὸς τῷ. 20 Ὅτι ἐχαλαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Ἀδδῶν ἕως εἰς πάντες χεῖρα σκηνοῖ. Καὶ ἔσφαξαν τὸ Πάγκα τοῖς πᾶσι υἱοῖς τῆς Σπακεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἑαυτοῖς. 21 Καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ Πάγκα, οἱ ἀπὸ τῆς Σπακεσίας, καὶ πᾶς ὁ χεῖρα σκηνοῖ τῆς ἀχαριστίας ἐθῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτῶν,

χεῖρα σκηνοῖ

αὐτὸς, τὸ ἐκζητήσαι Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.
22 Καὶ ἐποίησαν πλὴν ἑορτῶν τῆς ἀζύμου ἐπὶ
ἡμῶν ἐν εὐφροσύνῃ, ὅτι εὐφραίνει αὐτὸς Κύ-
ριος, καὶ Κύριος ἐπέσρεψεν καρδίαν βασιλέως
Ἀσά, ἐπ' αὐτὸς κραταίωσε τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ζ΄.

ΚΑΙ μὲν τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ
Ἀρθασαθά βασιλέως Περσῶν, ἀνέβη
Ἐζρας υἱὸς Σαραΐς υἱὸς Ἀζαρείας, υἱὸς
Χελκείας, 2 υἱὸς Σελλύμ, υἱὸς Σαδδύκ, υἱὸς
Ἀχιτάβ, 3 υἱὸς Σαμαριά, υἱὸς Ἑσείας, υἱὸς
Οζιοῦ Μαρχαῖου, 4 υἱὸς Ζαραΐας, υἱὸς Οζίου, υἱὸς Βοκκί,
5 υἱὸς Ἀβισνὲ, υἱὸς Φινεὲς, υἱὸς Ἑλεάζαρ, υἱὸς Ἀα-
ρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου. 6 Αὐτὸς Ἐζρας
ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ αὐτὸς γραμματεὺς
ταχὺς ἐν νόμῳ Μωϋσῆ, ὃν ἔδωκεν Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ὅτι χεῖρ
Κυρίου θεῶν αὐτῷ ἐπ' αὐτόν ἐν πᾶσιν οἷς ἐζητή-
σεν αὐτός. 7 Καὶ ἀνέβησαν ἅπτε ἡὼν Ἰσραὴλ, καὶ
ἀπὸ τῆς ἱερῆς, καὶ ἀπὸ τῆς Λευιτικῆς, καὶ οἱ
ἀδελφεοί, καὶ οἱ πυλωροί, καὶ οἱ Ναθινεῖς εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ ἐν ἑτὶ ἑξοσμῶν τῶν Ἀρθασαθά τῶν
βασιλέων. 8 καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ τῶν μνη-
στῶν πέμπτη. τοῦτο ἔστι ἑξοσμὸν τῶν βασιλέων.
9 ὅτι ἐν μῶν τῶν μνηστῶν τῶν πρώτων αὐτὸς ἐπιμελίωσεν
τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ Βαβυλῶνος· ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τῶν μνηστῶν
τῶν πέμπτης ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι χεῖρ θεῶν
αὐτῷ ἐν ἀγαθῇ ἐπ' αὐτόν. 10 Ὅτι Ἐζρας
ἔδωκεν καρδίαν ἑαυτῷ ζητῆσαι τὸν νόμον, καὶ
ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ κρατάματα καὶ
κείμενα. 11 Καὶ αὕτη ἡ ἀφασφρησις τῶν
ἀφασφρημάτων, ὃ ἔδωκεν Ἀρθασαθά τῷ Ἐζρα
τῶ ἱερὶ τῶν γραμματέων βιβλίον λόγων ἐντολῶν
Κυρίου καὶ κραταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.
12 Ἀρθασαθά βασιλεὺς βασιλέων Ἐζρα γραμ-
ματῆς νόμου Κυρίου θεῶν τῶν ἑβραίων. πετέλεω ὁ
λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις. 13 ἀπ' ἐμοῦ ἐπέστη
γνώμη, ὅτι πᾶς ὁ ἐκκλισιόμενος ἐν βασιλείᾳ με-
τὰ λαοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἱερείων καὶ Λευιτικῶν πο-
ρευθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετὰ σὺν πορευθῆναι.
14 Ἀπὸ προσώπου τῶν βασιλέων καὶ πᾶν ἐπὶ
συμβούλων ἀπεστάλην ὁπισθέφθαλός ἐπὶ πλὴν Ἰε-
ραίας καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ νόμῳ θεῶν αὐτοῦ τῶν
ἐν χειρὶ σου. 15 Καὶ εἰς οἶκον Κυρίου ἀργύ-
ριον καὶ χρυσίον, ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι
ἐκκλίσαντες τῶν θεῶν τῶν Ἰσραὴλ τῶν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ κρατασκηνοῦσι. 16 Καὶ πᾶν ἀργύριον
καὶ χρυσίον, ὃ, πᾶν εὐρύς ἐν πάσῃ χώρα Βαβυ-

λωνος μετὰ ἐκκλισιόμενους τῶν λαῶν, καὶ ἱερέων τῶν
ἐκκλισιόμενων εἰς οἶκον θεῶν τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.
17 Καὶ πᾶν κρατασκηνοῦμενον τοῦτο ἐτοίμως
ἐνταξον ἐν βιβλίῳ τοῦτο, μάρτυρες, κρίτες, ἀμύνης,
καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ ἀπονδίας αὐτῶν· καὶ κρατοί-
σεις αὐτὰ ἐπὶ δυσιστηλείου τῶ οἴκου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν τῶ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 18 καὶ εἴπ' ἐπὶ σέ
καὶ τῆς ἀδελφῆς σου ἀγαθῆς ἐν κρατασκηνοῦ
τῶ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ ποιῆσαι, ὡς ἀρετὸν τῶ
θεῷ ἡμῶν ποιήσατε. 19 καὶ ἐὰν σκόνη ἐὰν δι-
δοῦναι σοὶ εἰς λειτουργίαν οἴκου θεῶν τοῦ ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ. 20 Καὶ τὸ
κρατασκηνοῦν χρεῖας οἴκου θεῶν σου, ὃ ἐν φθνή-
σοι δοῦναι, δώσεις ἀπὸ οἴκων γὰζης βασιλέως,
21 καὶ ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Ἀρθασαθά βασιλεὺς
ἔδωκα γνώμην πάσης ταύτης γὰζης ταύτης ἐν πέρας
τῶ ποταμοῦ, ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν αὐτήσῃ ὑμᾶς Ἐσρας
ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τῶ νόμου τῶ θεῶν τῶ ἑ-
βραίων, ἐτοίμως γινέσθω, 22 ἕως ἀργυρίου τα-
λάντων ἑκατὸν, καὶ ἕως πυρὸς κόρων ἑκατὸν, καὶ
ἕως οἴκων βατῶν ἑκατὸν, καὶ ἕως ἐλαίῳ βατῶν ἑκα-
τὸν, καὶ ἕως ἄλλας 8 ὅσες ἐστὶν γραφή. 23 Πᾶν
ὃ ὅστις ἐν γνώμῃ τῶ θεῶν τῶ ἑβραίων, γινέσθω
προσέχετε μή τις ὁπισθέφθαλός ἐν οἴκῳ τῶ θεῶν τῶ
ἑβραίων, μή ποτε γένῃται ὀργὴ ἐπὶ πλὴν βασιλείαν
τῶ βασιλέως καὶ τῶν ἡὼν αὐτοῦ. 24 Καὶ ὑμῶν
ἐγνώρισμα ἐν πᾶσιν τοῖς ἱερεῦσιν, καὶ τοῖς Λευι-
ταῖς, ἀδελφοῖς, πυλωροῖς, Ναθινεῖς, καὶ λειτουργ-
αῖς οἴκου θεῶν τοῦτο, φόρος μὴ ἔστω σοὶ, ὅσες
ἐκκλίσαντες κρατασκηνοῦσι αὐτοῦ. 25 Καὶ σὺ
Ἐζρα, ὡς ἡ σοφία τῶ θεῶν ἡ ἐν χειρὶ σου,
κρατασκηνοῦν γραμματεῖς καὶ κριταίς, ἵνα ὡς κρί-
νοντες παντὶ τῶ λαῷ τῶ ἐν πέρας τῶ ποταμοῦ
πᾶσι τοῖς εἰδόσιν νόμον τῶ θεῶν σου, καὶ τῶ μὴ
εἰδὸς γινώσκῃτε. 26 Καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἡ ποιῶν
τὸν νόμον τῶ θεῶν καὶ νόμον τῶ βασιλέως ἐτοί-
μως, τὸ κρίμα ἔσται γινόμενον ἐξ αὐτοῦ, ἐάν τε
εἰς θάνατον, ἐάν τε εἰς παροργίαν, ἐάν τε εἰς ζη-
μίαν τῶ βίου, ἐάν τε εἰς δεσμά. 27 Εὐλογη-
τὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἔδωκεν
οὕτως ἐν καρδίᾳ τῶ βασιλέως, τῶ δοξάσαι τὸν
οἶκον Κυρίου τῶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, 28 καὶ ἐπὶ
ἐμὲ ἐκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τῶ βασιλέως καὶ
τῶν συμβούλων αὐτοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων
τῶ βασιλέως, πᾶν ἐπηρμήδυν. καὶ ἐγὼ ἐκρα-
τασκηνοῦ ὡς χεῖρ Κυρίου ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ
συνῆξα ἀπὸ Ἰσραὴλ ἀρχοῦσας ἀναστῆναι μετ'
ἐμοῦ.

βαδῶν

βαδῶν

πρόσχε

πετέλεω

Κ Ε Φ. Η.

ΚΑΙ ἔτοι ἀρχόντες πατριῶν αὐτῶν οἱ
 ὀδνηροὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμὲ εἰς βασι-
 λεῖα Ἀρθασαοῦ τῷ βασιλεῶς Βαβυ-
 λῶνος. 2 Ἀπὸ υἱῶν Φινεὲς, Γηρῶν, ἀπὸ υἱῶν
 Ἰθαμάαρ, Δαυὶλ, ἀπὸ υἱῶν Δαυὶδ, Ἀτθὺς,
 3 ἀπὸ υἱῶν Σαχαρία, ἀπὸ υἱῶν Φόρες, Ζαχα-
 εῖας, καὶ μετ' αὐτῶν τὸ σύστημα ἔχοντες καὶ
 πεντήκοντα. 4 καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαάθ Μωάβ,
 Ἐλιασαῦ υἱὸς Ζαραία, καὶ μετ' αὐτῶν ἄρχοντες
 τὰ ἀρσενικά. 5 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθὺς Σεχε-
 νίας υἱὸς Ἀζὶλ, καὶ μετ' αὐτῶν τετρακόσιοι τὰ
 ἀρσενικά. 6 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀδὶν, Ὡβὶς υἱὸς
 Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτῶν πεντήκοντα τὰ ἀρσενικά.
 7 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠλᾶμ, Ἡσαία υἱὸς Ἀδελία,
 καὶ μετ' αὐτῶν ἑξοδμήκοντα τὰ ἀρσενικά. 8 καὶ
 ἀπὸ υἱῶν Σαφατία, Ζαβδίας υἱὸς Μιχαὴλ, καὶ
 μετ' αὐτῶν ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά. 9 καὶ ἀπὸ
 υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβασία υἱὸς Ἰεζὶλ, καὶ μετ' αὐτῶν
 διακόσιοι δεξαοκτὼ τὰ ἀρσενικά. 10 καὶ ἀπὸ
 υἱῶν Βαδουὶ, Σελιμὺθ υἱὸς Ἰωσεφία, καὶ μετ' αὐτῶν
 ἑκατὸν ἐξήκοντα τὰ ἀρσενικά. 11 καὶ ἀπὸ υἱῶν
 Βαβεί, Ζαχαεῖας υἱὸς Βαβεί, καὶ μετ' αὐτῶν εἰ-
 κοσιοκτὼ τὰ ἀρσενικά. 12 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀζ-
 ράδ, Ἰωσμάν υἱὸς Ἀκκετάν, καὶ μετ' αὐτῶν ἑκα-
 τὸν δεκά τὰ ἀρσενικά. 13 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀδω-
 νιχέμ ἔχοντες, καὶ πάντα τὰ ὀνόματα αὐτῶν.
 14 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βα-
 ραὶ, Οὐθὰ καὶ Ζαβδ, καὶ μετ' αὐτῶν ἑξοδμή-
 κοντα τὰ ἀρσενικά. 15 καὶ συνῆξα αὐτούς
 πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Εὐεὶ,
 καὶ παρεβάλομεν ἐκτὸς ἡμέρας τρεῖς. καὶ συνῆξα
 εἰς τὴν λαὸν καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἀπὸ υἱῶν
 Λευὶ ἔχοντες εἰς τὴν λαὸν. 16 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς
 Ἐλεάζαρ, πρὸς Ἀριήλ, πρὸς Σεμεία, καὶ πρὸς Ἀλ-
 νάμ, καὶ πρὸς Ἰαεὶβ, καὶ πρὸς Ἐλνάθαμ, καὶ πρὸς
 Νάθαν, καὶ τῷ Ζαχαεῖα, καὶ τῷ Μεσολλάμ,
 καὶ τῷ Ἰωαρεὶμ, καὶ τῷ Ἐλνάθαν συνιέναι.
 17 Καὶ ἐξήνεγκα αὐτούς ἐπὶ ἀργυρίῳ εἰς ἀρ-
 γυρίῳ τῷ τόπῳ, καὶ ἔθηκα εἰς φομαπὶ αὐτῶν
 λόγους λαλήσαι πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τῶν
 Ἀθανεὶμ εἰς ἀργυρίῳ τῷ τόπῳ, τῷ ἐλέγχῳ ἡμῶν
 ἄδοντες εἰς οἶκον θεῷ ἡμῶν. 18 Καὶ ἦλθον
 ἡμῖν, ὡς χεὶρ θεῷ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς, ἀπὸ
 Σαχὼν ἀπὸ υἱῶν Μοολὶ, υἱὸς Λαδὶ, υἱὸς Ἰσραήλ.
 καὶ ἀρχὴν ἦλθον οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν
 δεξαοκτὼ, 19 καὶ τὸν Ἀσεβία, καὶ τὸν Ἰσάα
 ἀπὸ υἱῶν Μερεμὶ, ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐ-

τῶν εἰκοσι. 20 Καὶ ἀπὸ τῶν Ναθινεὶμ, ὧν
 ἔδωκεν Δαυὶδ καὶ οἱ ἀρχόντες εἰς φυλακὴν τῶν
 Λαβιτῶν, Ναθινεὶμ ἄρχοντες εἰκοσι, πάντες
 συνήχθησαν εἰς ὀνόμασι. 21 Καὶ ἐκάλεσα
 ἐκτὸς ἡμεῖς ἐπὶ τὸν ποταμὸν Ἀβέ, τῷ ταπει-
 ναθῆναι εἰσάγοντες θεῷ ἡμῶν, ζητήσαι πρὸς αὐτῷ
 ὁδὸν εὐθείαν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ
 τῇ κτήσῃ ἡμῶν. 22 Ὅτι ἡμῶν αὐτῶν αὐτήσα-
 σθα πρὸς τῷ βασιλεῶς διώκοντες καὶ ἱππεῖς
 σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ εἰς τὴν ὁδὸν, ὅτι εἶπο-
 μεν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες· χεὶρ τῷ θεῷ ἡμῶν
 ἐπὶ πάντας τοὺς ζητούντας αὐτὸν εἰς ἀγαθὸν καὶ
 κερτὸς αὐτῶν, καὶ θυμὸς αὐτῶν ἐπὶ πάντας ἐγ-
 καταλείποντας αὐτοὺς. 23 Καὶ ἐσητεύσαμεν
 καὶ ἐζητήσαμεν πρὸς θεῷ ἡμῶν πρὸς τούτους, καὶ
 ἐπήκουσεν ἡμῖν. 24 Καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόν-
 των τῶν ἱερέων δώδεκα τῷ Σαραία, τῷ Ἀσεβία, καὶ
 μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα. 25 Καὶ ἔστησα
 αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυ-
 σίον καὶ τὰ σκεύη ἀπ' ἀρχῆς οἴκου θεῷ ἡμῶν, ἃ
 ὑψώσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτῶν καὶ
 οἱ ἀρχόντες αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρισκόμενοι.
 26 Καὶ ἔστησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίῳ τὰ-
 λαντα ἑξακόσια πεντήκοντα, καὶ σκεύη ἀργυρᾶ
 ἑκατὸν, καὶ τάλαντα χρυσοῦ ἑκατὸν. 27 Καὶ
 χαφουρὴ χρυσοῦ εἰκοσι εἰς τὴν ὁδὸν δραχμῶν
 χίλιοι, καὶ σκεύη χαλκῷ εἰκοσι ἀγαθῶν ἀργυ-
 ροῦ ἐπιθυμητὰ εἰς χρυσοῦ. 28 Καὶ εἶπα
 πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἅγιοι τῷ Κυρίῳ θεῷ, καὶ
 τὰ σκεύη ἅγια, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσοῦ
 ἐκείνα τῷ Κυρίῳ θεῷ πατέρι ἡμῶν, 29 ἀργυ-
 ροῦ καὶ τηρεῖτε ἕως ζητεῖτε εἰσάγοντες τῶν ἀρχόν-
 των τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων
 τῶν πατριῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς σκευὰς οἴκου
 Κυρίου. 30 Καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευί-
 ται σταθμοὶ τῷ ἀργυρίῳ καὶ τῷ χρυσοῦ καὶ
 τῶν σκευῶν, εἰσάγοντες εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς οἶκον
 θεῷ ἡμῶν. 31 Καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τῶν ποτα-
 μῶν τῷ Ἀβέ ἐν δαδὶ τῇ τῷ μὲν τῷ πρὸς τῷ
 τῷ εἰσεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ χεὶρ θεῷ ἡμῶν
 ἦν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐξέσωσεν ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ
 καὶ πολεμῶν ἐν τῇ ὁδῷ, 32 καὶ ἦλθον εἰς
 Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισαμεν ἐκτὸς ἡμέρας τρεῖς.
 33 Καὶ ἐγένηθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ πεντάτῃ ἐστήσα-
 μεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσοῦ καὶ τὰ σκεύη
 ἐν οἴκῳ θεῷ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μαρμὰθ υἱὸς Οὐρία
 τῷ ἱερέως, καὶ μετ' αὐτῶν Ἐλεάζαρ υἱὸς Φινεὲς,
 καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβὰδ υἱὸς Ἰησὺ, καὶ Νααθία
 υἱὸς Βαρθαία οἱ Λαβιταί, 34 ἐν ἀεισμῷ καὶ
 ἐν σταθμῷ τὰ πάντα, καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμὸς.

ΚΕΦ. 9'.

Ο ΙΕΡΕΥΣ Β'.

Εν τῷ χειρῶν ὁκείῳ, 35 οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ὑπὸ τῆς παρυσίας προσήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ Ἰσραὴλ, μόρους δώδεκα. 36 Καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τῷ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τῆ βασιλείας καὶ ἐπαρχοῖς πέραν τῆ ποταμῆ· καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τῷ θεῷ.

Κ Ε Φ. Θ'.

1 **Κ** ΑΙ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα, ἤγγισαν πρὸς με οἱ ἄρχοντες, λέγοντες· ὅκ ἐχρεώσθῃ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαῶν ὃν μακρύμασιν αὐτοῖς, τῷ Χορμὶ ὁ Ἐθρὶ, ὁ Φερζὶ, ὁ Ἰεβουσί, 2 ὁ Ἀμμωνί, ὁ Μωαβί, ὁ Μωσεῖ, καὶ ὁ Ἀμορί, 3 ὅπ ἐλθούσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτοῖς αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν· καὶ πρήχθη σπέρμα τὸ ἄγιον ἐν λαοῖς τῶν γαῶν, καὶ χεῖρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσωθείᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ. 4 Καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον, διέρρηξα τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ ἐπλυνον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τῆ πύργωνός μου, καὶ ἐκαθήμην ἡρεμάζων. 5 Καὶ σιγήχθησαν πρὸς με πᾶς ὁ δῶκων λόγον θεῷ Ἰσραὴλ ὅπτι ἀσωθείᾳ τῆς ἀποικισίας· καὶ γὰρ καθήμην ἡρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς. 6 Καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ τῆς ταπεινώσεώς μου· καὶ ἐν τῷ ἀφῆρξάί με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ κλίνω ὅπτι τὰ ῥήματα μου, καὶ ὁκπετάζω τὰς χεῖρας μου πρὸς Κύριον τὸν θεόν, 7 καὶ εἶπα· Κύριε ἡγαθήν καὶ ἐνετράπην τῷ ὑψώσῃ, θεέ μου, τὸ πρῶτον μου πρὸς σέ, ὅπτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, καὶ αἱ πλημμελείαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς ὕψος. 8 Ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἐσμέν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλη ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν ἀφραγῇ, καὶ ἐν αἰχμῇ πρῶτον ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 9 Καὶ νῦν ὅπτι ἐκβύβησατο ἡμῖν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ χαταλιπεῖν ἡμῖν εἰς σιγήαν, καὶ δοῦναι ἡμῖν σῆμα ὅτ ποτὶ ἀγιάσμεθα αὐτῷ, τῷ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποιήσιν μικρὰν ἐν τῇ δαλείᾳ ἡμῶν. 10 ὅπτι δούλοισιν ἐσμέν, καὶ ἐν τῇ δαλείᾳ ἡμῶν ὅκ ἐγ-

χατελίπει ἡμᾶς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἐκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἕλεος ὁνόπτιον βασιλέων Περσῶν, δύναι ἡμῖν ζωοποιήσιν τῷ ὑψώσῃ αὐτοὺς τὸν οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἀναστῆσαι τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ τῷ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 11 Τί ἐπαμειν ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ τοῦτο; ὅπτι ἐγατελίπαμεν ἐντολὰς σου, 12 ἀς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλου σου τῶν πρῶτον, λέγων· ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐκπορεύεσθε κληρονομήσατε αὐτῇ, γῆ μετὰ κληρονομία ἐστὶν ἐν μετὰ κληρονομία λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμασιν αὐτῶν, ὃν ἐπλησαν αὐτῇ ἀπὸ γόμας ὅπτι γόμα ἐν ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν. 13 καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δότε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ ἐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος, ὅπως ἐνοχλήσετε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κληρονομήσετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος. 14 Καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ, ὅπτι ὅκ ἐστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅπτι ἐκέφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας, καὶ ἔδωκας ἡμῖν σιωπήαν. 15 ὅπτι ἀπετρέψαμεν ἀφῆρξάσαι ἐντολὰς σου, καὶ ὅπτι ἀμείβεσθαι τοῖς λαοῖς τῶν γαῶν· μὴ παροξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἕως σιωτελείας, τῷ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ ἀφῆρξάμενον. 16 Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δίκαιος σὺ, ὅπτι κατελείφθημεν ἀφῆρξάμενοι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη· ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν, ὅπτι ὅκ ἐστιν σῆμα ἐνώπιόν σου ὅπτι τοῦτο.

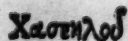
Κ Ε Φ. Ι'.

1 **Κ** ΑΙ ὡς προσήγατο Ἐζρας, καὶ ὡς ἐξηγέρευσεν κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τῷ θεῷ, σιγήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ὁκκλησία πολλὴ σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεομίσκοι, ὅπτι ἐκλαυσεν ὁ λαὸς, καὶ ὑψώσεν κλαίων. 2 Καὶ ἀπεκρίθη Σεργίας υἱὸς Ἰεεὶλ ἀπὸ ὑῶν Ἠλᾶμ, καὶ εἶπεν τῷ Ἐζρα· ἡμεῖς ἡσυχαστήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐκαθήσαμεν γυναῖκες ἀλλοτριᾶς ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς· καὶ νῦν ὅπτι ὑπομὸν τῷ Ἰσραὴλ ὅπτι τοῦτο. 3 καὶ νῦν ἀφῆρξάμεθα ἀφῆρξάμεθα τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκες, καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν, ὡς ἀν βύβλη. ἀνάστηθι, καὶ φοβέεσθαι αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς θεῷ ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ νόμος, γενήσεται. 4 ἀνάστηθι, ὅπτι ὅπτι σὲ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ· κραταίωσθε καὶ ποιήσονται. 5 Καὶ ἀνέστη Ἐζρας, καὶ ἄρχισεν τὴν ἀρχαίαν,

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Β. ΚΕΦ. Ι.

χοίται, τὸς ἱερεῖς καὶ Λευίταις καὶ πάντα Ἰσ-
ραὴλ, τῷ ποιῆσαι καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἁμο-
σαι. 6 Καὶ ἀνέστη Ἐζρας ἀπὸ παρθένου οἴκου
τῷ θεῷ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ἰωθμάν
ὑψ' Ἐλισῆ, καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ· ἄρτοι ἔκ' ἐφα-
γίν, καὶ ὕδωρ ἔκ' ἐπία, ὅτι ἐπείγει ὁπὶ τῇ ἀσπι-
δίᾳ τῆς ἀποικίας. 7 Καὶ πρὶν ἐλθεῖν φη-
νὺν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσιν τοῖς υἱοῖς τῆς
ἀποικίας, ὅτι συναθροίσανται εἰς Ἱερουσαλὴμ. 8 Πᾶς
ὅς ἐστι μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας, ὡς αὖν ἡ βουλή
τῷ ἀρχόντι καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀναθεμα-
πισθῆναι πᾶσαι ἡ ὑπαρχεῖς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς δια-
σταθῆναι ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας. 9 Καὶ
συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Βενιαμὴν εἰς
Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας. αὗτος ὁ μὲν
ὁ ἐναΐ. 10 οἱ εἰσὶν τῷ μὲν οὐκ ἔστιν ἡμεῖς πᾶς ὁ
λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τῷ θεῷ ἀπὸ τῷ θορύβου
αὐτοῦ· καὶ τῷ ῥήματι καὶ ἀπὸ τῷ χειμῶνος.
10 Καὶ ἀνέστη Ἐζρας ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· ὑμεῖς ἠσυνήθηκατε, καὶ ἐκείνητε γυ-
ναῖκας ἁλλοτριᾶς τῷ παρθένῳ ὅτι πλημμέ-
λειαν Ἰσραὴλ. 11 Καὶ νῦν δότε αἰνεσὶν τῷ
Κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ
ἀρετὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἀφασαλίητε ἀπὸ λαῶν
τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἁλλοτριῶν.
12 Καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσαι ἡ ἐκκλησία, καὶ εἶ-
παν· μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμα οὗ ἐφ' ἡμᾶς ποιήσαι·
13 Ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ ὁ χειρὸς χειμᾶ-
νος, καὶ ἔκ' ἐστὶν δυνάμεις σῆναι ἕξω· καὶ τὸ ἔρ-
χον οὐκ εἰς ἡμέρας μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, ὅτι
ἐπληθύνωμεν τῷ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τοῦτο.
14 Στήτησαν δὲ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν τῇ πάσῃ ἐκ-
κλησίᾳ, καὶ πᾶσιν τοῖς ἐν πόλει ἡμῶν, ὅς ἐκεί-
νητε γυναικας ἁλλοτριᾶς, ἐλθέτωσαν εἰς χειρὸς
ἀπὸ σωταίων· καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πό-
λεως καὶ πόλεως καὶ κριταὶ, τῷ ἀποστέλλειν ὁρ-
γῶν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν, καὶ τῷ ῥήματι
τοῦτο. 15 Πλὴν Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀσαήλ, καὶ
Μεσολλάμ Ἰαζίας υἱὸς Θεκελ μετ' ἐμὲ καὶ οὗτοι, καὶ Με-
Καββαθὰ σολάμ, καὶ Σαββαθὰ ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς.
16 Καὶ ἐποίησαν ὅπως οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικίας. καὶ
διατάλιναν Ἐζρας ὁ ἱερεὺς καὶ αἱρεῖς ἄρχοντες
τῶν οἴκων πατρῶν τῶν οἴκων, καὶ πάντες ἐν ὀνόματι, ὅτι ἐπέ-
επ' ἔσθαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τῷ μὲν τῷ δεκάτῳ ἐκ-
ζητῆσαι τὸ ῥῆμα. 17 Καὶ ἐτέλεσαν ἐν πάσῃ
ἀνδράσιν, οἱ ἐκείνητε γυναικας ἁλλοτριᾶς, ὥς
ἡμέρας μιᾷ τῷ μὲν τῷ δεκάτῳ. 18 καὶ
εὐρέθησαν ἀπὸ τῶν τῶν ἱερέων οἱ ἐκείνητε γυναι-
κας ἁλλοτριᾶς, ἀπὸ τῶν Ἰσὺ ὑψ' Ἰωσεδέκ, καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μασά, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ἰαείβ, Μαασία
καὶ Γαδάλια. 19 Καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν
τῷ ἐξένῳ γυναικας ἑαυτῶν καὶ πλημμελείας
κερὶν ἐκ παρθένου καὶ πλημμελείας αὐτῶν.
20 Καὶ ἀπὸ τῶν Ἑμμέρ, Ἀνανί, καὶ Ζαβδία· Ἀνανία
21 καὶ ἀπὸ τῶν Ἑμέμ, Μασά, καὶ Ἐλία, Μασείας
καὶ Σαμαία, καὶ Ἰεὺλ, καὶ Ὀζία· 22 καὶ
ἀπὸ τῶν Φασέρ, Ἐλιωνάι, Μασά, καὶ Ἰσ-
μαήλ, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἠλασά·
23 καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Ἰωζαβὰδ, καὶ Σα-
μὺ, καὶ Κωλία, αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φετία, καὶ
Ἰσάας, καὶ Ἐλιέζερ· 24 καὶ ἀπὸ τῶν ἀδν-
των, Ἐλισάβ· καὶ ἀπὸ τῶν πυλῶν, Σολλὴμ,
καὶ Τελλὴμ, καὶ Ὠδύ· 25 Καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ
ἀπὸ τῶν Φόρος, Ραμία, καὶ Ἀζία, καὶ Μελχία,
καὶ Μεαμίν, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀσαβία, καὶ Βα-
ναία· 26 καὶ ἀπὸ τῶν Ἠλᾶμ, Μαθθανία, Ἐλεάζα
καὶ Ζαχαρία, καὶ Ἰαῖλ, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἰερμιῶθ,
καὶ Ἠλία· 27 καὶ ἀπὸ τῶν Ζαβδία, Ἐλιων-
αί, Ἐλισῆ, Μαθθαναί, καὶ Ἰαρμιῶθ, καὶ Ζα-
βὰδ, καὶ Ὀζία· 28 καὶ ἀπὸ τῶν Βαβεῖ,
Ἰωθμάν, Ἀνανία, καὶ Ζαβδ, Ὀθαλί· 29 καὶ
ἀπὸ τῶν Βανεί, Μοσολάμ, Μαλλῶχ, Ἀδαίας,
Ἰασῆ, καὶ Σάαλ, καὶ Ρημῶθ· 30 καὶ ἀπὸ
τῶν Φαάθ Μωάβ, Ἐδνέ, καὶ Καλλήλ, καὶ Βα-
ναία, Μασά, Μαθθανία, Βεσιλὴλ, καὶ Βαμνί,
καὶ Μομωῶν· 31 καὶ ἀπὸ τῶν Ἑμέμ,
Ἐλιέζερ, Ἰεαία, Μελχία, Σαμαίας, Σεμεῖ,
32 Βενιαμὴν, Μαλλῶχ, Σαμαείας· 33 καὶ
ἀπὸ τῶν Ἀσὴμ, Μαθθαναί, Μαθθανά, Ζαβὰδ,
Ἐλιφαλέτ, Ἰερμὶ, Μανασσῆ, Σεμεῖ· 34 καὶ
ἀπὸ τῶν Βανεί, Μοσδία, Ἀμράμ, καὶ Οὐλ, Ἀμρεῖμ
35 Βαναία, Βαδαία, Χελία, 36 Οὐουία,
Μαμμῶθ, Ἐλίαςεῖβ, 37 Μαθθανία, Μαθ-
θαναί. Καὶ ἐποίησαν 38 οἱ υἱοὶ Βανεί, καὶ οἱ
υἱοὶ Σεμεῖ, 39 καὶ Σελμείας, καὶ Νάθαν, καὶ Σελμείας
Ἀδαία, 40 Μαχναδιαβού, Σεσεῖ, Σεαίον, Ἀδαίας
41 Ἐβρὴλ, καὶ Σελμείας, καὶ Σαμαείας, 42 Σελ-
λὺμ, Ἀμαείας, Ἰωσὴφ· 43 ἀπὸ τῶν Ναβού, Σελμείας
Ἰεὺλ, Μαθθανίας, Ζαβὰδ, Ζελενὰς, Ἰαδὰ, καὶ Σαμαείας
Ἰωήλ, καὶ Βαναία. 44 Πάντες οὗτοι ἐλάβο-
σαν γυναικας ἁλλοτριᾶς, καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐ-
τοῦ υἱούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΑΙ ἔγιντο ἐν μητρὶ
κασιπὸ ἔτους εἰκο-
σθ, καὶ ἔγω ἤμην
ὁ Σουσαὶ Ἀβ-
ραάμ. 2 Καὶ
ἦλθεν Ἀναμί εἰς
σοφὸ ἀδελφῶν μου,
αὐτὸς καὶ ἀνδρες

ἤσθι, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεσθαινοῦν, τῷ ἀνέστη
 παρὰ σὺν δούλῳ σου, ἵνα ἐγὼ παρὰ σὺν ἔλθω
 ἐνώπιόν σου σήμερον, ἡμέραν καὶ ἑσπέραν, ὥστε ἵδω
 Ἰσραὴλ δούλῳ σου καὶ ἐξαγορεύω ὅτι ἅμαρ-
 τὰς ἔσθι Ἰσραὴλ ὡς ἡμάρτομέν σοι. καὶ ἐγὼ καὶ
 ὁ οἶκος πατρός μου ἡμάρτομεν. 7 Διαλύσθι
 διελυσάμεν παρὰ σέ, καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς
 ἐντολάς καὶ τὰ παραγγέλματα καὶ τὰ κρίματα,
 ἃ ἐνετείλω πρὸς Μωϋσῆν παῖδί σου. 8 Μνήσθητι
 δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω πρὸς παῖδί σου Μωϋσῆν,
 λέγων ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνετηήσῃτε, ἐγὼ ἀφαισχρο-
 ποιῶ ὑμᾶς ὡς τοῖς λαοῖς. 9 Καὶ ἐὰν ὁπίστρο-
 φήσῃτε παρὰ μέ, καὶ φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου,
 καὶ ποιήσῃτε αὐτάς, ἐὰν ἦ ἡ ἀφαισχροποι-
 αὶ ἀπ' ἄκρου τοῦ ἕρπονός, ἐκείθεν σιμάξω αὐτὴν,
 καὶ εἰσαίξω αὐτὴν εἰς τοὺς τόπους, ὃν ἐξελεξάμην
 κατοικηνοῦσai τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. 10 Καὶ αὐ-
 τοὶ παῖδες σου καὶ λαός σου, ὡς ἐλυτρώσω σὺ
 διὰ τῆς σου τῆς μεγάλης, καὶ ὡς τῇ χειρὶ σου
 τῇ κραταίᾳ. 11 Μὴ δὴ, κύριε, ἄλλ' ἔστω τὸ
 οὖς σου παρὰ σέ, εἰς τὴν παρὰ σὺν δούλῳ
 σου, καὶ εἰς τὴν παρὰ σὺν δούλῳ σου τῶν θε-
 λόντων φθεῖναι τὸ ὄνομά σου. καὶ εὐδωκοῦναι δὴ

ἁμαρτίας

ΛΟΓΟΙ ΝΕΕΜΙΑ ΚΕΦ. γ.

τῷ πατρὶ σου σήμερον, καὶ δὲς αὐτοὶ εἰς οἰκτιρ-
μοὺς σὺν ὅπιοι τῷ ἀνδρὶ τούτῳ. Καὶ γὰρ ἡμεῖς οὐνο-
χόες τῷ βασιλεῖ.

Κ Ε Φ. Β.

ΚΑΙ ἐγένετο σὺ μὲν Νεεμίαν ἔτις εἰκοστὴν
Ἀρβασαδά βασιλεῖ, καὶ ἐν τῷ οὐνοῦ
εἰσώπειν ἐμὴν καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον, καὶ
ἔδωκα τῷ βασιλεῖ. καὶ οὐκ ἐν ἔπερς σὺν ὅπιοι
αὐτῷ. **2** Καὶ εἰπὲν μοι ὁ βασιλεὺς· ἀλλὰ τί
τὸ πρῶτον σου ποιεῖς, καὶ οὐκ εἰ μετελά-
ζων; οὐκ ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ πομπὴ καρδίας.
καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα, **3** καὶ εἶπα τῷ
βασιλεῖ· ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζῆτα. ἀλλὰ
ἀλλὰ τί **4** καὶ εἰπὲν μοι ὁ βασιλεὺς· πῶς τίνος τούτο
συνζητεῖς σὺ ζῆτης; καὶ προσεμίμην πρὸς τὸν θεὸν τῷ οὐ-
νοσευξάμην ἑαυτοῦ, **5** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ· εἰ ὅτι τὸν
βασιλέα ἀγαθόν, καὶ εἰ ἀγαθωδῆσται ὁ πᾶς
σου οἰσώπιόν σου, ὥστε πύμψαι αὐτοὶ εἰς Ἰερουσα-
λὴν εἰς πόλιν μνημεῖον πατέρων μου, καὶ ἀνοικοδο-
μήσω αὐτήν. **6** Καὶ εἰπὲν μοι ὁ βασιλεὺς
καὶ ἡ σαλλακὴ ἡ κατημὴν ἐχόμενα αὐτῷ· ἕως
πότε ἔσται ἡ πορεία σου, καὶ πότε ὁπιστρέψεις;
καὶ ἡγαθωδῆσται οἰσώπιον τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀπέ-
στειλὲν με, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὄρεον. **7** Καὶ εἶπα
τῷ βασιλεῖ· εἰ ὅτι τὸν βασιλέα ἀγαθόν, δότω
μοι ὁπιστολάς πρὸς τὴν ἐπάρχον πέραν τῆς πο-
ταμοῦ, ὥστε πρὸς ἀγαγῆναι με ἕως ἔλθαι ὅτι Ἰου-
δαίαν. **8** καὶ ὁπιστολὴν ὅτι Ἀσαφ φύλακα τῆς
πρὸς τοῦ βασιλεῖ, ὥστε δοῦναι μοι
ἐξέλα σφράγισαι τὰς πύλας, καὶ εἰς τὸ τεῖχος
τῆς πόλεως, καὶ εἰς οἶκον ὃν εἰσελεύσασθαι εἰς
αὐτόν. Καὶ ἔδωκεν μοι ὁ βασιλεὺς, ὡς χεὶρ θεοῦ
ἡ ἀγαθή. **9** Καὶ ἦλθον πρὸς τὴν ἐπάρχον
πέραν τῆς ποταμοῦ, καὶ ἔδωκα αὐτοῖς ὡς ὅτι.
ἐπὶ τῶ βασιλεῖ καὶ ἀπέστειλεν μετ' ἐμὴν ὁ
βασιλεὺς ἐρχομένης τῆς διωμέως καὶ ἰππέως.
10 Καὶ ἤκουσεν Σαβαβαλάτ ὁ Ἀρωνί, καὶ Τα-
βία ὁ δούλος ὁ Ἀμμωνί, καὶ πονηροὶ αὐτοῖς ἐγί-
νετο, ὅτι ἦν ἀνδραπῶν ζήτησαι ἀγαθὸν τοῖς
ἡοῖς Ἰσραὴλ. **11** Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἡμεῖς ὅσας ἡμέρας πρὸς. **12** Καὶ ἀνέστη
νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμὴν, καὶ ἐκ
ἀπὸ ἡμετέρων ἀνδρῶν πᾶσι ὁ θεὸς δίδωσιν εἰς καρ-
δίαν μὴ τῷ ποιῶσαι μὴ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ κτήνος
ὃ οὐκ ἐστὶ μετ' ἐμὴν, εἰ μὴ τὸ κτήνος ὃ ἐγὼ ὅτι-
βρίσκω ἐπ' αὐτοῦ. **13** Καὶ ἐξῆλθον σὺν πόλιν

τῇ Γαλιλαῇ, καὶ πρὸς τόμα πηγῆς τῇ σικκῇ,
καὶ εἰς πύλιν τῆς κορείας. καὶ ἡμεῖς συν-
τεῖσθαι ἐν τῷ τεῖχει Ἱερουσαλὴμ ὃ αὐτοὶ ἐργα-
ζῶνται, καὶ πύλας αὐτῆς κατεβράδυσαι ἐν πυρὶ.
14 Καὶ πρὸς ἡλθον ὅτι πύλιν τῇ Ἀὐ καὶ εἰς
κολυμβήθραν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐκ ἐν τῷ τόπῳ
τῷ κτήνι πρὸς ἡλθον ἑαυτοῦ μὴ. **15** Καὶ
ἡμεῖς ἀναβάντες σὺν τῷ τεῖχει χερμαῖον νυκτὸς
καὶ ἡμεῖς συντεῖσθαι σὺν τῷ τεῖχει, καὶ ἡμεῖς
ἐν πόλιν τῆς φάραγος, καὶ ἐπέστρεψα. **16** Καὶ
οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἐγνώσαν πᾶσι πορεύθην, καὶ
πᾶσι ἐγὼ πορεύσασθαι τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς ἱερεῦ-
σιν, καὶ τοῖς σὺν ἡμῖν, καὶ τοῖς στρατιώταις, καὶ
τοῖς κατελοίοις τοῖς ποιῶσιν τὰ ἔργα, ἕως τότε
οὐκ ἀπήγγελα. **17** Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς·
ὅτι βλέπετε τί τὴν πομπήν, σὺν ἡ ἰσχυρὸν σὺν
αὐτῇ, πᾶσι Ἱερουσαλὴμ ἐρημῶν, καὶ αἱ πύλας
αὐτῆς ἐδίδωσται πυρὶ· δύνετε, καὶ διοικοδομήσω-
μεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐσθμεθα
ἐπ' ὀνειδῶ. **18** Καὶ ἀπήγγελα αὐτοῖς τί τὴν
χεῖρα τῷ θεῷ ἡ ὅτι ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὴν, καὶ τὴν
λόγον τῷ βασιλεῖ οὐς εἰπὲν μοι καὶ εἶπα,
ἀναστῆμεν, καὶ οἰκοδομήσωμεν· καὶ ἐκραυγάζοντες
αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς ἀγαθόν. **19** Καὶ ἤκουσεν
Σαβαβαλάτ ὁ Ἀρωνί, καὶ Ταβία ὁ δούλος
ὁ Ἀμμωνί, καὶ Γησαμὶ ὁ Ἀραβί, καὶ ἔξεγάλα-
σαν ἡμᾶς, καὶ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εἶπον· τί τὸ
ῥῆμα τούτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε; ἡ ὅτι τὸν βασιλέα
ὅτι δόξατε; **20** Καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς
λόγον, καὶ εἶπα αὐτοῖς· ὁ θεὸς τῷ ἑαυτοῦ αὐ-
τοῖς ἐνδοξασθῆναι ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δούλοι αὐτοῦ καθαροί,
καὶ οἰκοδομήσωμεν. καὶ ὑμῖν οὐκ ἐστὶν μερίς, καὶ
δικαιοσύνη, καὶ μνημόσυνον σὺν Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Γ.

ΚΑΙ ἀνέστη Ἐλισαφὸς ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἀκού-
σαντες τῶν λόγων τῶν πύλιν τῶν πρὸς ἀπ-
κλινῶν αὐτοὶ ἠγάσαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας
αὐτῆς, καὶ ἕως πύργου τῷ ἑαυτοῦ ἠγάσαν, ἕως
πύργου Ἀναμὴλ. **2** Καὶ ὅτι χεῖρας ἡμῶν ἀν-
δρῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅτι χεῖρας ἡμῶν Ζαχαρὶ ἡοῦ
Ἀμαί. **3** Καὶ τί τὴν πύλιν τῶν ἰσχυρῶν οἰκο-
δομήσαντες ἡοῦ Ἀσανά· αὐτοὶ ἐσέγασαν αὐτήν,
καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ κλειθρὰ αὐτῆς, καὶ
μαχλὴς αὐτῆς. **4** Καὶ ὅτι χεῖρας αὐτῶν κατέ-
σχευον ἀπὸ Ῥαμὰ ἡοῦ Οὐεία, ἡοῦ Ἀκκός· καὶ
ὅτι χεῖρας αὐτῶν κατέσχευον Μοσολλάμ ἡοῦ Βα-
ραχίου, ἡοῦ Μασσέβι· καὶ ὅτι χεῖρας αὐτῶν
κατέσχευον Σαλὺ ἡοῦ Βαρά· **5** καὶ ὅτι χεῖρας αὐτῶν
κατέσχευον

κατέσχευον

ΚΕΦ. γ. ΑΥΤΟΥ ΑΧΑΛΙΑ

Ἀδωνὶ κατέγον οἱ Θικωίμ καὶ Ἀδνείμ, οὗκ εἰσπήγχαν
 τὰ ἄλλα οἱ αὐτῶν εἰς δαλείαν αὐτῶν. 6 Καὶ
 τὴν πύλιν τῆς Αἰσινὰ ἐκράτησαν Ἰωσὴφ υἱὸς
 Φασέκ, καὶ Μεσλάμ υἱὸς Βασιδά. αὐτοὶ ἐστ-
 ράσαν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ κλει-
 δον αὐτῆς, καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. 7 Καὶ ἐπὶ χεῖρα
 αὐτῶν ἐκράτησαν Μαλτίας ὁ Γαδωνίτης, καὶ Εὐάρων ὁ Μι-
 ραδῖτης, ἄνδρες τῆς Γαδων καὶ τῆς Μασσά, ἕως θρόνου
 τοῦ ἀρχόντος τῆς πόλεως καὶ τοῦ ποταμοῦ. 8 καὶ παρ' αὐτῶν
 περιπαλοὶ οἱ Ὀζιὰ καὶ Ἀραχίου πυρῶν. καὶ ἐπὶ χεῖρα
 αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀναίας υἱὸς τῆς Ρωκείμ, καὶ
 κατέλιπον Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς τείχους τῆς πλα-
 τῆος. 9 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ῥα-
 φαία υἱὸς Σαῖ, ἄρχων ἡμίσεος τοῦ ἐξώρου Ἱερουσα-
 λὴμ. 10 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν
 Ἰεδαία υἱὸς Ἐρωμάφ, καὶ κατέλιπον οἰκίας αὐτῶν
 καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀπὴς υἱὸς Ἀσ-
 βούα. 11 καὶ δώτερον ἐκράτησεν Μελ-
 χίας υἱὸς Ἡράμ, καὶ Ἀσούβ υἱὸς Φαάθ Μωάβ,
 καὶ ἕως πύργου τῶν θαινερέμ. 12 καὶ ἐπὶ
 χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Σαλλὺμ υἱὸς Ἀλλωνίς,
 ἄρχων ἡμίσεος τοῦ ἐξώρου Ἱερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ
 αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. 13 Τὴν πύλιν τῆς φά-
 ραγος ἐκράτησαν Ἀνούν καὶ οἱ κατ' οἰκιστῆς
 Ζουρὸν, αὐτοὶ οἰκοδομήσαν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν
 θύρας αὐτῆς, καὶ κλειδὸν αὐτῆς, καὶ μοχλοὺς
 αὐτῆς, καὶ χιλοὺς πύλης αὐτῆς τῆς τείχεως ἕως
 τῆς πύλης τῆς κορυφῆς. 14 Καὶ τὴν πύ-
 λιν τῆς κορυφῆς ἐκράτησεν Μελχίας υἱὸς Ῥη-
 χαίβ, ἄρχων τοῦ ἐξώρου Βηθαχχαίμ, αὐτὸς καὶ οἱ
 υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ἐπέπεσαν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν
 θύρας αὐτῆς, καὶ κλειδὸν αὐτῆς, καὶ μοχλοὺς
 αὐτῆς. 15 Τὴν δὲ πύλιν τῆς πηγῆς ὑποκαταστήσας Σα-
 λαμὼν υἱὸς Χολεῖ, ἄρχων μέρους τῆς Μασσά, αὐτὸς
 ἐξοκοδομήσεν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν αὐτῶν, καὶ ἔστησαν τὰς
 θύρας αὐτῆς, καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος κο-
 λυμβήθρας τῆς κορυφῆς τῆς βασιλείας,
 καὶ ἕως πᾶν κλιμάκων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ
 πόλεως Δαυὶδ. 16 Ὅπισθεν αὐτῶν ἐκράτησεν
 Νεμίας υἱὸς Ἀζβὺκ, ἄρχων ἡμίσεος τοῦ ἐξώρου
 Βηθσὺρ ἕως κήπου τάφου Δαυὶδ, καὶ ἕως τῆς
 κορυφῆς τῆς γωνίας καὶ ἕως Βηθαχχαίμ.
 17 Ὅπισθεν αὐτῶν ἐκράτησαν οἱ Λευῖται, Ῥαβὴμ
 υἱὸς Βαβεί. ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀσα-
 βία, ἄρχων ἡμίσεος τοῦ ἐξώρου Κεελά τῆς πε-
 ριουρίας αὐτῶν. 18 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελ-
 φοὶ αὐτοῦ, Βεβεί υἱὸς Ἡναδάδ, ἄρχων ἡμίσεος
 τοῦ ἐξώρου Κεελά. 19 καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ
 χεῖρα αὐτῶν Ἀζέρ υἱὸς Ἰσοῦ, ἄρχων τῆς Μασσά,
 μέτρον δώτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς ἀνατολῆς.

τῆς γωνίας. 20 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτη-
 σεν Βαβὴχ υἱὸς Ζαβὸν, μέτρον δώτερον ἀπὸ
 τῆς γωνίας ἕως θύρας Βηθελιασὺν τῆς ἱερῆς τῆς
 μεγάλης. 21 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μερ-
 μούθ υἱὸς Οὐεία καὶ Ἀκχὼς, μέτρον δώτερον
 ἀπὸ θύρας Βηθελιασὺν ἕως ἐκείνου Βηθελιασὺν Βηθελιουβὰν
 22 καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες ἐκθλίψας
 Ἐχχαρ. 23 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βε-
 ναμείν καὶ Ἀσούβ κατέλιπον οἴκου αὐτῶν. μετ'
 αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀζαρία υἱὸς Μασσίου υἱοῦ
 Ἀναία, ἐχόμενα οἴκου αὐτῶν. 24 μετ' αὐτὸν
 ἐκράτησεν Βαβεί υἱὸς Ἡναδάδ, μέτρον δώτερον
 ἀπὸ Βηθαχχαίμ ἕως τῆς γωνίας καὶ ἕως τῆς
 χαμπῆς. 25 Φαλαξ καὶ Εὐζαὶ ἐξεναντίας τῆς
 γωνίας, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τῆς οἴκου τῆς
 βασιλείας ὁ ἀνώτερος, ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυ-
 λακῆς. καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαία υἱὸς Φόρ. 26
 Καὶ οἱ Ναθνεὶμ ἦσαν οἰκιστῆς ἐν τῇ Ὠφάλ,
 ἕως κήπου πύλης τῆς ὕδατος εἰς ἀνατολὰς, καὶ
 ὁ πύργος ὁ ἐξέχων. 27 μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν
 οἱ Θικωίμ, μέτρον δώτερον ἐξεναντίας τῆς πύ-
 ρος τῆς μεγάλης τῆς ἐξέχοντος, καὶ ἕως τῆς τεί-
 χους τῆς Ὠφά. 28 Ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων
 ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἄνθρωποι ἐξεναντίας οἴκου [μετ']
 αὐτοῦ. 29 καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Σαδ-
 δούκ υἱὸς Ἐμμὴρ ἐξεναντίας οἴκου αὐτοῦ. καὶ
 μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Σαμαία υἱὸς Σεχινά, φύ-
 λαξ τῆς φύλης τῆς ἀνατολῆς. 30 Μετ' αὐ-
 τὸν ἐκράτησεν Ἀναία υἱὸς Σαλμεία, καὶ Ἀνὼμ
 υἱὸς Σελέφ ὁ ἐκείνος, μέτρον δώτερον μετ' αὐ-
 τὸν ἐκράτησεν Μεσλάμ υἱὸς Βαραχά ἐξεναντίας
 γαζοφυλακῆς αὐτοῦ. 31 Μετ' αὐτὸν ἐκρά-
 τησεν Μελχίας υἱὸς τῆς Σαρεφί ἕως Βηθαναθίμ,
 καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι φύλης τῆς Μαφ-
 χὰ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς χαμπῆς. 32 Καὶ
 ἀναμέσον τῆς φύλης τῆς περὶ τῆς ἐκράτη-
 σαν οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥοποπῶλαι.

Κ Ε Φ. Δ.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς Σαναβαλλάτ,
 ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομήμεν τὸ τεῖχος, καὶ
 πονηρὸν ἦν αὐτῶν, καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πο-
 λὺν, καὶ ἐξέλεγε ἐπὶ τοῖς Ἰουδαίοις. 2 Καὶ
 εἶπεν ὁ ὅτι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. αὐτὴ ἡ δύ-
 ναμις Σομώρων, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οὗτοι οἰκοδομοῦσιν
 τὴν αὐτῶν πόλιν; ἀρα δυσάζουσιν; ἀρα διωκάν-
 ται; καὶ σήμερον ἰδοὺνται τὰς λίθους, μετὰ τὸ ἔργον γε-
 νῆσθαι γὰρ καὶ δύνανται. 3 Καὶ τῷ ὀνόματι ὁ Ἀμμα-
 νίτης ἐχόμενα αὐτῶν ἦλθεν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐ-
 τοὺς μὴ δυσάζουσιν ἢ φάρονται ἐπὶ τῇ πόλει
 αὐτῶν; ἡτοιμάσουσιν

ΛΟΓΟΙ ΝΕΕΜΙΑ ΚΕΦ. 7.

αὐτοῖς οὐχὶ ἀναθήσεται ἀλόπις, καὶ καθελεῖ
τὸ τεῖχος· λίθων αὐτῶν· 4 Ἀκούσας δὲ θεὸς
ἡμῶν, ὅτι ἐγινώσκοντο εἰς μνηστέρων, καὶ ἐπὶ
ἐκείνῳ οὐκ ἐδίδου αὐτοῖς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ
αὐτοῖς εἶπε· αὐτοὶ εἰς μνηστέρων· 5 καὶ γὰρ αὐχμαλασίας,
ὅτι καὶ μὴ καλύψης· 6 καὶ ἀνομίαν· 7 καὶ ἐγέ-
νετο ὡς ἦκουσι Σαναβαλλὰτ καὶ Ταβία καὶ οἱ
ἄλλοι καὶ οἱ Ἀμμανίται, ὅτι ἀνέβη ἡ φυλὴ τοῖς
τείχεσιν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤρξαντο αἱ ἀφροσφαγαὶ
ἐκείνων· 8 καὶ ποιῶν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα.
9 καὶ συνέχθησαν πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐλθεῖν καὶ
κατασκευάσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ποιῶν αὐτῶν
ἐφάνη· 10 καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐποίησεν
προφύλακας ἐπ' αὐτοῖς ἡμέ-
ρας καὶ νυκτός· 11 καὶ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν· 12 καὶ
εἶπε· Ἰδὼς· 13 καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκείνῃ, καὶ
ὁ θεὸς πολλὴν καὶ ἡμεῖς ἐν δυνάμει οἰκοδο-
μήσιν ἐν τῷ τείχῳ· 14 καὶ εἶπεν οἱ θάλασσοις
ἡμῶν· 15 καὶ γινώσκουσιν, καὶ ὅτι ὁ θεὸς ὅπου
ἐλθόμεν εἰς μέσσην αὐτῶν, καὶ ποιήσωμεν αὐτοῖς,
καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον· 16 καὶ ἐγένετο
ὡς ἦλθον οἱ Ἰουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐκείνην αὐ-
τῶν, καὶ εἶπον ἡμῶν· ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων
τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς· 17 καὶ ἔφησα εἰς τὰ
χερσὶν αὐτῶν τὸ τόπον κατόπισθεν τῷ τείχους· 18
καὶ οἱ οἰκοδομοὶ, καὶ ἔφησα τὸν λαὸν κατὰ δυνάμεις
μὲν, ῥομφαίῳ αὐτῶν, λόγχῃς αὐτῶν καὶ τόξῃ
αὐτῶν· 19 καὶ ἴδον, καὶ ἀνέβη, καὶ εἶπον
πρὸς τὸν ἐντίμους, καὶ πρὸς τὸν φρασηγὸς, καὶ
πρὸς τὸν κατελοίπους τῷ λαῷ· μὴ φοβησθε
ἐπὶ τῷ θεῷ αὐτῶν, μνησθε τῷ θεῷ ἡμῶν
τῷ μεγάλῳ καὶ φόβῳ, καὶ κατασκευάσατε τὸ
τεῖχος· 20 καὶ ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς καὶ θυγατέρας
ἡμῶν, καὶ οἰκῶν ἡμῶν, καὶ οἰκῶν ἡμῶν· 21 καὶ
ἐγένετο ἡνίκα ἦσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγινώσκοντο
ἡμῶν, καὶ διεσκέδαον ὁ θεὸς τὸν βασιλεὺς αὐτῶν·
καὶ ἐπετρέψαμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος,
ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ· 22 καὶ ἐγένετο ἐπὶ
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡμῶν τῶν ἐκτελεσθέντων ἐποίησιν
τὸ ἔργον, καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀντείχοντο, καὶ λεί-
πον καὶ θυγατέρες καὶ τὰ τόξα καὶ οἱ θώρακες καὶ
οἱ ἀρχαῖοι ἐπίσω πατρὸς οἴκου Ἰσάα, 23 τῶν
οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχῳ, καὶ οἱ ὠρεῖται οἱ
τοῖς ἀρτίστοις οἱ ὄντιες· οἱ μὲν χεῖρας ἐποίησαν
ἐαυτῶν τὸ ἔργον, καὶ οἱ μὲν ἐκράτει τὸν βο-
λίδαν· 24 καὶ οἱ οἰκοδομοὶ, ἀνὴρ ῥομφαίῳ αὐ-
τῶν ἐξασκούμενος ἐπὶ τῷ ὄπῳ αὐτοῦ, καὶ οἰκοδο-
μούντων· καὶ ὁ σαλπίζων οἱ τῇ κερατῇ ἐχό-
μινα αὐτῶν· 25 καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐντίμους,
καὶ πρὸς τὸν ἀρχόντα, καὶ πρὸς τὸν κατελοί-

πρὸς τὸν λαόν· τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολὺ, καὶ
ἡμεῖς σκοπεύομεθα ἐπὶ τῷ τείχῳ μακρὴν αὐτῶν
ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· 20 Εἰ τόπον εἶναι
ἀκούσῃ τὸν φωνὴν τῆς κερατῆς, ἐκείνη συνά-
χουσα πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πολε-
μήσῃ· 21 καὶ ἡμῶν ποιήσωμεν τὸ ἔργον,
καὶ ἡμῶν αὐτῶν κατεβύοντες τὰς λείκας
ἐπὶ ἀναβάσεως τῷ ὄρει ὡς ἐξέρχεται ἀπὸ
22 καὶ οἱ πρὸς τὸν λαόν· ἐκείνη εἶπα τῷ λαῷ·
ἐκείνη μὴ τὴν κερατὴν αὐτοῦ αὐτῶν ἐν μέσῳ Ἱε-
ρουσαλὴμ· καὶ ἔγω ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ προφυλακῇ,
καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον· 23 καὶ ἡμεῖς ἐγὼ, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ τῆς προφυλακῆς ἐπίσω μου, καὶ οἱ καὶ
ὡς ἡμεῖς ἐκείνη ἐκείνη ἀνὴρ καὶ ἡμέρα αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ε.

ΚΑΙ ὡς κραυγὴ τῷ λαῷ καὶ θυγατέρας
αὐτῶν μεγάλη πρὸς τὸν ἀδελφόν
αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων· 2 καὶ ἦσαν
πρὸς λέγοντες· οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ οἱ θυγατέρας
ἡμῶν ἡμεῖς πολλοί, καὶ ληφόμεθα ὅτιοι, καὶ
φραγόμεθα καὶ ἐπιστάμεθα· 3 καὶ εἶπον πρὸς λέ-
γοντες· ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ
οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεσκέδαμεν, καὶ ληφόμεθα ὅτιοι
καὶ φραγόμεθα· 4 καὶ εἶπον πρὸς λέγοντες·
ἐδιδασκόμεθα ἀργύριοι εἰς φόρους τῷ βασιλεῖ,
ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι
ἡμῶν· 5 καὶ νῦν ὡς σαρξ ἀδελφῶν ἡμῶν,
σάρξ ἡμῶν ὡς υἱοὶ αὐτῶν, υἱοὶ ἡμῶν καὶ ἰδοὺ
ἡμεῖς καταδιωσσόμεθα τὸν υἱὸν ἡμῶν καὶ τὸν
θυγατέρας ἡμῶν εἰς δόλους, καὶ εἶπον ἐπὶ θυ-
γατέρας ἡμῶν καταδιωσσόμεθα, καὶ ἐκ ἐστὶν
διώκοντες χερσὶν ἡμῶν, καὶ ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμ-
πελῶνες ἡμῶν τοῖς ἐπὶ τοῖς· 6 καὶ ἐλυπή-
θην σφόδρα κατὰ τὸν ἥκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν
καὶ τὸν λόγον τούτον· 7 καὶ ἐβουλόμην
καρδίᾳ μου ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐμαχόμην πρὸς τὸν
ἐπὶ τοῖς καὶ τὸν ἀρχόντα, καὶ εἶπον αὐτοῖς·
ἀπατήσῃς ἀνὴρ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ὡς ἡμεῖς ἀπα-
τήσῃς καὶ ἐδώκα ἐπ' αὐτοῖς ἐκκλησίαν μεγά-
λαν, 8 καὶ εἶπον αὐτοῖς· ἡμεῖς κατελήμθα τὸν
ἀδελφόν ἡμῶν τὸν Ἰουδαῖον τὸν παλαιόν· 9 καὶ
τοῖς Ἰουδαῖοις ἐν ἐκείνῃ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς πωλεῖτε
τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, καὶ ἐξελθόντες αὐτοῖς καὶ
ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ οὐχ ἔσονται λόγοι· 9 καὶ
εἶπα· ἐκ ἀγαθῶν ὁ λόγος ἐν ὑμῖν ποιῆτε· ἐχ-
θρὸς ἐν φόνῳ ἡμῶν ἀπελευσάτε ἐπὶ οὐκ
δομοῦ· 10 καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου, καὶ οἱ γινώσκοντες μου, καὶ ἐγὼ, ἐδικα-
μεν αὐτοῖς ἀργύριοι καὶ οἱ οἱ ἐγχεπλίπομεν
δὴ

διὰ τὴν ἀπάτησιν αὐτῶν. 11 Ἐπιτρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀρχὴς αὐτῶν καὶ ἀμπελώνας αὐτῶν, ἐλαφῶνας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀργυρίου τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκατε ἑαυτοῖς. 12 Καὶ εἶπεν· ἀποδώσομεν, καὶ πρὸς αὐτῶν ἔζητήσομεν, οὐτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις. καὶ ἐκάλεσα τὴς ἱερεῖς, καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο. 13 Καὶ τὴν ἀναβολὴν μὲ ἐξενήαξα, καὶ εἶπον· οὕτως ἐκπνέξαι ὁ θεὸς πάντα ἀνδρὰς ὅς ἐστιν τὸν λόγον τοῦτον, ὅτι τῆς οἴκου αὐτῶν καὶ ἐκ κόπου αὐτῶν, καὶ ἔσται οὕτως ἐκτεπναγμένος καὶ κενός. καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, ἀμήν· καὶ ἤνεσαν τὸν Κύριον. καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο. 14 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι εἶναι εἰς ἀρχὴν αὐτῶν ἐν γῇ Ἰούδα, ἀπὸ ἑνὸς εἰκοσθὸς καὶ ἑως ἑνὸς περιακοσθὸς καὶ ὀκτώκοντος τῶν Ἀρθασαδᾶ, ἔτι δώδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον. 15 Καὶ τὰς βίας τὰς πρὸς αὐτοὺς ἐμὸς ἐβάρυναν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάβουσιν πρὸς αὐτοὺς ἐν ἀρτίοις καὶ ἐν οἴῳ ἔχοντες ἀργύριον, διδράχμια πενταρέκοντα· καὶ οἱ ἐκτεπναγμένοι αὐτοὶ ἐξυπακούοντες ὅτι τὸν λαόν. καὶ γὰρ οὐκ ἐποίησα ἕτως ἀπὸ προσώπου φόβου θεοῦ. 16 Καὶ ἐν ἔργῳ τῶν τειχῶν τοῦτον ἔκ ἐκρήτησα, ἀρχὴν οὐκ ἐκτεπναγμένον· καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι οὐκ ὄντες τὸ ἔργον. 17 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἔχοντες καὶ πεντήκοντα ἄνδρες, καὶ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ὅτι πρὸς ἐξάντημα. 18 Καὶ ἡμεῖς γινόμενοι εἰς ἡμέρας μίαν μάχης εἰς, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐξ ἐκλεκτῶν καὶ χίμαρος ἐγένοντό μοι. καὶ ἀναμέσων τῶν δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἶκος τῶν πλήθους. καὶ οὐκ ἐν τῶν ἀρτίων τῆς βίας ἔκ ἐκρήτησα, ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ὅτι τὸν λαόν τοῦτον. 19 Μνήσθητί μου ὁ θεὸς εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῶν λαῶν τοῦτων.

Κ Ε Φ. 5.

ΚΑΙ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῶν Σαναβαλλὰτ, καὶ Γαβιά, καὶ τῶν Γησαμίων, καὶ τῶν Ἀραβίων, καὶ τοῖς καταλοίποις τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι ἐκοδόμησαν τὸ τεῖχος, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πρὸς καὶ ἕως τῆς ἡμέρας οὐκ ἐπέστησαν ἐν ταῖς πόλεσιν. 2 Καὶ ἀπέστειλεν Σαναβαλλὰτ καὶ Γησαμίων πρὸς με, λέγων· δεῦρο, καὶ συναχθώμεν ὅτι τοῦτον οὐ ταῖς κόμισις ἐν πεδίῳ ὀνό. καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι μοι ποιῆσαι πονηρίαν. 3 Καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους, λέγων· ἔργον μέγα ἐγὼ

ποιῶ, καὶ ἔδωκον καὶ καταδοῖναι, μὴ ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον· ὡς ἀνὰ τελευτῶν αὐτό, καὶ καταδοῖναι πρὸς ὑμᾶς. 4 Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς με ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ τῶντα. 5 Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς με Σαναβαλλὰτ τὸν παῖδα ἑαυτοῦ, καὶ ὁπισθοῦν ἀνεπαμύνην ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἡμεῖς γεγραμμένον ἐν αὐτῇ· ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λόγισθε ἀποσταθῆσαι, καὶ τῶν οὐκοδομῶν τὸ τεῖχος, καὶ σὺ γίνῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα. 7 Καὶ πρὸς τοῦτοις πρὸς ἡμᾶς ἐστῆσαν σεαυτῶν, ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς βασιλέα ἐν Ἰούδα· καὶ νῦν ἀπαγγαλίσονται τῶν βασιλῶν οἱ λόγοι οὗτοι· καὶ νῦν δεῦρο βυθισώμεθα ὅτι τοῦτον. 8 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτόν, λέγων· ἔκ ἐγὼ νῆθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λέγεις, ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδῃ αὐτούς. 9 Ὅτι πάντες φοβούμενοι ἡμᾶς, λέγοντες· ἐκλυθήσονται αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἔργου τοῦτου, καὶ ἔποιήσονται· καὶ νῦν ἐκρεταῖωσα τὰς χεῖρας μου. 10 Καὶ γὰρ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σεμεὶ υἱοῦ Δαλαΐα, υἱοῦ Μεταβέηλ, καὶ αὐτὸς συνεχόμενος, καὶ εἶπεν· συναχθώμεν εἰς οἶκον τῶν θεῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτῶν, ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φοβεῖσάί σε. 11 Καὶ εἶπον· τίς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ οἷος ἐγὼ, φεύξεται; ἢ τις οἷος ἐγὼ, ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον, καὶ ζήσει; 12 Καὶ ἐπύκνων, καὶ ἰδὼς ὁ θεὸς ἔκ ἀπέστειλεν αὐτόν, ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμὸν. καὶ Γαβιά καὶ Σαναβαλλὰτ ἐμωθώσαντο. 13 ἐπ' ἐμὲ ὄχλον, ὅπως φοβηθῶν, καὶ ποιήσω ἕτως, καὶ ἀμάρταν, καὶ γένωμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρῶν, ὅπως οὐκ εἰδῶσίν με. 14 Μνήσθητί μου ὁ θεός μου τῶν Γαβιά καὶ τῶν Σαναβαλλὰτ, ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ τῶντα, καὶ τῶν Νωαδία τῶν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τοῖς καταλοίποις τῶν πρὸς ἡμᾶς, οἱ ἦσαν φοβούμενός με. 15 Καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτῃ καὶ ἐκὰς τῆς ἑλῶν, εἰς πεντήκοντα καὶ δύο ἡμέρας. 16 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν, καὶ ἐπέσεν φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι ὁ θεὸς ἡμῶν ἐγενήθη τελευτῶναι τὸ ἔργον τοῦτο. 17 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις οὐκ ἐπύκνων ἀπὸ πολλῶν ἐν τῇ Ἰούδα ὁπισθοῦν ἐπορεύοντο πρὸς Γαβιά, καὶ αἱ Γαβιά ἤρχοντο πρὸς αὐτούς. 18 ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰούδα ἐνορκοὶ ἦσαν αὐτῶν, ὅτι γαμβροὶ ἡμεῶν τῆς Σεχενία υἱοῦ Ἡραῆ· καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν θυγατέρα Μεσουλάμ υἱῶν Βαρχία εἰς γυναῖκα. 19 καὶ τὴν λόγον αὐτῶν ἦσαν

ΛΟΓΟΙ ΝΕΕΜΙΑ ΚΕΦ. Ζ'

ἦσαν λέγοντες πρὸς με, καὶ λόγοις μου ἦσαν
ἐκφύροντες αὐτοὺς. καὶ ἐπιστάς ἀπέστειλεν Τω-
βίας φερέσθαι με.

Κ Ε Φ. Ζ'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἡμέρα ἀποδομένη τὸ τεῖχος,
καὶ ἔστησαν πάντες ἄνθρωποι, καὶ ἐπεσκέπη-
σαν οἱ πυλῶναι, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ
Λευῖται. 2 Καὶ ἐνέεικλινεν τὸ Ἀναθὰ ἀδελ-
φῷ μου, καὶ τὸ Ἀναθὰ ἀρχιεπί τῆς Βευθὰ ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ ἀνὴρ ἀληθὴς καὶ
φοβούμενος τὸν θεὸν ὡς πολλοί. 3 καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, οὐκ ἀνοίγησονται πύλαι Ἱερουσαλὴμ ἕως
ἅμα τῷ ἡλίῳ· καὶ ὅτι αὐτὸς ἐπὶ γρηγορήσει,
κλείσθωσαν αἱ θύραι, καὶ σφηνώσθωσαν· καὶ σφί-
σον τὰς φυλάκας οἰκιστῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀνὴρ
ὃς φυλάκῃ ἑαυτοῦ, καὶ ἀπὸ ἀπέναντι οἰκίας
ἑαυτοῦ. 4 Καὶ ἡ πόλις πλατεία καὶ μεγάλη,
καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ ἔκ ἦσαν οἰκίαι
ἀποδομνύμεναι. 5 Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὴν
καρδίαν μου, καὶ συνῆξα τὰς ἐντολὰς καὶ τὰς
ἀρχαίας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνουσίαν. καὶ ἔστη
βιβλίον τῆς συνουσίας οἱ ἀνέστησαν ἐν αὐτοῖς·
καὶ ἔστην γεγραμμένη ἐν αὐτῷ. 6 καὶ ἔτοι οἱ
ἦν τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ τῆς ἀρχμα-
λωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπέκτισεν Ναβουχοδο-
νόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν
ἑαυτοῦ. 7 μετ' αὐτοῦ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦς, καὶ Νεε-
μίας, Ἀζαρέα, Ρεεμίας, Ναεμαν, Μαρδοχέου,
Βαλάν, Μασσασαρά, Ἐζρα, Βαγυθίας, Ναούμ,
Βαανὰ, Μασσάρ, ἄνδρες λαοῦ Ἰσραὴλ. 8 Υἱοὶ
Φόρος, διχίλιοι ἔκατον ἐβδμηκονταδύο. 9 Υἱοὶ
Σαφαρίας, τετρακόσιοι ἐβδμηκονταδύο. 10 Υἱοὶ
Ἡεῖ, ἑξακόσιοι ἐβδμηκονταδύο. 11 Υἱοὶ Φααθ
Μωᾶβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωᾶβ, διχίλιοι δεκα-
οκτὰ. 12 Υἱοὶ Αἰθῆ, χίλιοι δεκακόσιοι πεν-
τηκονταπέντε. 13 Υἱοὶ Ζαδθῆα, ὀκτακόσιοι
παρακοιταπέντε. 14 Υἱοὶ Ζακχῆ, ἑξακο-
σιοι ἐξήκοντα. 15 Υἱοὶ Βαγῆ, ἑξακόσιοι πε-
ντακοιταοκτὼ. 16 Υἱοὶ Βηβεί, ἑξακόσιοι εἰ-
κοσιοκτὼ. 17 Υἱοὶ Ἀχάδ, διχίλιοι τετρακόσιοι
εἰκοσιδύο. 18 Υἱοὶ Ἀδωνιά, ἑξακόσιοι ἐξη-
κονταεπτά. 19 Υἱοὶ Βαγυθῆ, διχίλιοι ἐξηκοντα-
επτά. 20 Υἱοὶ Ἡδὴν, ἑξακόσιοι πεντηκοντα-
πέντε. 21 Υἱοὶ Ἀτήρ τῷ Ἐζεκίᾳ, ἐνεν-
τηκονταοκτὼ. 22 Υἱοὶ Ἡσαμί, τετρακόσιοι εἰ-
κοσιοκτὼ. 23 Υἱοὶ Βασί, τετρακόσιοι εἰκοσιπέν-
ταρες. 24 Υἱοὶ Ἀρεμ, ἑκατὸν δεκάδυο. 25 Υἱοὶ
Γαβριὴν, ἐνεντηκονταπέντε. 26 Υἱοὶ Βασηλαῆμ,

ἑκατὸν εἰκοσιπέντε. Υἱοὶ Ἀντωφὰ, πεντηκονταεπ-
τά. 27 Υἱοὶ Ναθῶθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτὼ. 28 Ἄν-
δρες Βηθ τεσσαρακονταδύο. 29 Ἄνδρες Καμα-
θαρέμ, Χαφρεῖ, καὶ Βηρῶθ, ἐπτακόσιοι τεσα-
ρακονταπέντε. 30 Ἄνδρες Ἀραμὰ, καὶ Γαβριὴν,
ἑξακόσιοι εἰκοσιπέντε. 31 Ἄνδρες Μαχμαῖ, ἑκα-
τὸν εἰκοσιδύο. 32 Ἄνδρες Βαθθὰ, καὶ Ἀτ,
ἑκατὸν εἰκοσιπέντε. Ἄνδρες Ναβία, ἑκατὸν πε-
ντηκονταδύο. 33 Υἱοὶ Μαγδῶς, ἑκατὸν πε-
ντηκονταεπτά. 34 Ἄνδρες Ἡλμαῖ, χίλιοι δεκα-
κόσιοι πεντηκονταπέντε. 35 Υἱοὶ Ἡεῖ, τε-
τρακόσιοι εἰκοσι. 36 Υἱοὶ Ἰερὲθ, τετρακόσιοι
παρακοιταπέντε. 37 Υἱοὶ Λοθαδῖ, καὶ Ὠνῶν,
ἐπτακόσιοι εἰκοσιπέντε. 38 Υἱοὶ Σαμουᾶ, τετράκιοι
ὀκτακόσιοι τετράκιοι. 39 Οἱ ἱερεῖς, υἱοὶ Ἰω-
δαῖ εἰς οἶκον Ἰησοῦ, ὀκτακόσιοι ἐβδμηκονταπέντε.
40 Υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι πεντηκονταδύο. 41 Υἱοὶ
Φασαῖ, χίλιοι δεκακόσιοι παρακοιταπέντε.
42 Υἱοὶ Ἡεῖ, χίλιοι δεκαεπτά. Οἱ Ἀδῶναι,
43 Υἱοὶ Ἰησοῦ τῷ Καδμὴλ τοῖς υἱοῖς τῷ Οὐδῶν,
ἐβδμηκονταπέντε. 44 Οἱ ἄδοντες, Υἱοὶ Ἀσάφ,
ἑκατὸν παρακοιταοκτὼ. 45 Οἱ πυλῶναι,
υἱοὶ Σαλμῆ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελμῶν, υἱοὶ Ἀχῆμ,
υἱοὶ Ἀπῆ, υἱοὶ Σαβαῖ, ἑκατὸν τετρακοιταοκτὼ.
46 Οἱ Ναθωῖ, υἱοὶ Σαῖ, υἱοὶ Ἀσφαῖ, υἱοὶ
Ταββαῖ, 47 υἱοὶ Κερῆ, υἱοὶ Σαμαῖ, υἱοὶ Φα-
δῶν, 48 υἱοὶ Λαβῶν, υἱοὶ Ἀγγαῖ, [υἱοὶ
Ἀχῆ, υἱοὶ Οὐτῆ, υἱοὶ Κιτῶν, υἱοὶ Ἀγαῖ,] υἱοὶ
Σαλμῆ, 49 υἱοὶ Ἀνῶν, υἱοὶ Σαδῶν, υἱοὶ Γαῖρ,
50 υἱοὶ Ραῖα, υἱοὶ Ραῶν, υἱοὶ Νεκαῖ, 51 υἱοὶ
Γηῶν, υἱοὶ Ὀζῆ, υἱοὶ Φαῖν, 52 υἱοὶ Βησῆ, υἱοὶ
Μειῶν, υἱοὶ Νεφασαῖ, 53 υἱοὶ Βαβῶν, υἱοὶ
Ἀχῆ, υἱοὶ Ἀφῆ, 54 υἱοὶ Βασιλῶν, υἱοὶ
Μειῶν, υἱοὶ Ἀδασῶν, 55 υἱοὶ Βαρκῆ, υἱοὶ Σα-
σαραῖ, υἱοὶ Ὠμῶν, 56 υἱοὶ Νισῶν, υἱοὶ Ἀλεῶν.
57 Υἱοὶ δούλων Σαλωμῶν, υἱοὶ Σαῖ, υἱοὶ Σα-
φραῖ, υἱοὶ Φαριῶν, 58 υἱοὶ Ἰαῖ, υἱοὶ Δορ-
κῶν, υἱοὶ Γαδῶν, 59 υἱοὶ Σαφαῖ, υἱοὶ Ἐτ-
τῶν, υἱοὶ Φαχαῖ, υἱοὶ Σαβαῖ, υἱοὶ Ἡμεῖ.
60 Πάντες οἱ Ναθωῖ, καὶ υἱοὶ δούλων Σα-
λωμῶν, τετρακόσιοι ἐννηκονταδύο. 61 Καὶ ἔ-
τοι ἀνέστησαν ἀπὸ Θελμῆ, Οὐλαῖ, Χερῶν,
Ἡρῶν, Ἰμμῶν, καὶ ἔκ ἐδυνάσθησαν ἀπαρῆλαι
οἴκους πατρῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν, εἰ
ἀπὸ Ἰσραὴλ εἰσιν. 62 υἱοὶ Δαλαῖ, υἱοὶ Βαῖ,
υἱοὶ Ταβῶν, υἱοὶ Νεκαῖ, ἑξακόσιοι παρακοιτα-
δύο. 63 Καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, υἱοὶ Ἐβεί, υἱοὶ
Ἀχῶν, υἱοὶ Βερῶν, ὅτι ἔλαβον ἀπὸ θυγατέ-
ρων Βερῶν τῷ Γαλααδίτῃ θυγατρὶ καὶ ἐκλή-
θη ὡς τὸ ὄνομα αὐτῆς. 64 Οὗτοι ἐξῆλθον
γρηγοῦ

Βαασάν

Ἀγερῶν

ἐλαβοῖ
γυναικας

γραφίῳ αὐτοῦ τῆς συνουσίας, καὶ οὐχ ἡμέρη, καὶ ἡμετέρας διὰ τῆς ἱερατείας. 65 Καὶ εἶπεν Ἀδερφεὶς αὐτοῖς, ἵνα μὴ φάγωσι διὰ τῆς ἁγίας τῶν ἁγίων, ἕως ἀνέσθῃ ὁ ἱερεὺς φωτίσων. 66 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία εἰς τρεῖς μνησάδας διαχλίους τετρακοσίους ἐξήκοντα, 67 παρέξ ἄλλων αὐτῶν καὶ παιδικῶν αὐτῶν ὅσοι ἐπακισχίλιοι τετρακοῖοι τετρακονταεπτά. καὶ αἰδωνεὶ καὶ ἄδωσαν, διακοῖοι τετρακονταεπέντε. 68 Ἰσραὴλ ἐπακόσιοι τετρακονταεπτά, ἡμίονοι διακοῖοι τετρακονταεπέντε, 69 καὶ μὴλοὶ τετρακοῖοι τετρακονταεπέντε, ὅσοι ἐξακισχίλιοι ἐπακόσιοι εἴκοσι. 70 Καὶ διὰ μέρος ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκεν εἰς τὸ ἔργον τῷ Ἀθαρσά, ἔδωκεν εἰς θησαυροὺς χρυσοῦς χιλίοις, φιάλας πεντήκοντα, καὶ χρυσῶν τῶν ἱερῶν τεράκοντα. 71 Καὶ διὰ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκεν εἰς θησαυροὺς τῷ ἔργῳ * χρυσοῦς δύο μνησάδας, καὶ ἀργυροῦ μνησάδας μᾶς διαχλίους διακοσίας, καὶ χρυσῶν τῶν ἱερῶν ἐξήκονταεπτά. 72 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ ἀδωντες, καὶ οἱ διὰ τῷ λαῷ, καὶ οἱ Ναθινεῖ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὃν πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἔφθασεν ὁ μῆνς ὁ ἑβδόμος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὃν πόλεσιν αὐτῶν.

Κ Ε Φ Η.

ΚΑΙ σιγήθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἄνθρωπος εἰς τὸ πλάτος τὸ ἐμπροσθεν πυλῆς τῆς ὕδατος· καὶ εἶπον τῷ Ἐζρα τῷ γραμματεῖ, οἰσχεῖν τὸ βιβλίον νόμου Μωϋσῆ ὃν ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ἠνεγκεν Ἐζρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας διὰ ἀνδρῶν καὶ ἕως γυναικῶν, καὶ πᾶς ὁ σιμωὶν, ἀκούει ὃν ἡμέρα μιᾷ τῷ μηνὸς τῷ ἑβδόμῳ. 3 Καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ διὰ τῆς ὥρας τῷ ἀφωτισμῷ τὸν ἥλιον ἕως μῆος τῆς ἡμέρας, ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ σιμωόντες. καὶ ὅσα πάντες τῷ λαῷ εἰς τὸ βιβλίον τῷ νόμῳ. 4 Καὶ ἔφη Ἐζρας ὁ γραμματεὺς ὅτι βήματος ξυλίου, καὶ ἔστησαν ἐχθροὶ Μαθθαίας μῆνα υἱὸς Μαθθαίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ἀνανίας, καὶ Οὐεία, καὶ Χελκεία, καὶ Μασσία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἔξ ἐναντίων Φαθαίας, καὶ Ὡσαμ Μισαὴλ, καὶ Μελχίας, καὶ Ἀσὼμ, καὶ Ἀσα. Ἀσαβαμαὶ ἑδωμὶ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Μοσολάμ. 5 Καὶ ἠνοῖξεν Ἐζρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον πάντων τῷ λαῷ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τῷ λαῷ. καὶ ἐγένετο ἠνοῖξεν αὐτὸ, ἔφη πᾶς ὁ λαός. 6 Καὶ ἠυλόγησεν Ἐζρας Κύριον τὸν Θεὸν τὸν μέγαν.

Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπαν, ἀμὲν, ἐπάραιτες χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἐκύψαν, καὶ προσκύνησαν τῷ Κυρίῳ ὅτι προσέειπεν ὅτι πλὴν. 7 Καὶ Ἰησοῦς, καὶ Βαναίας, καὶ Σαραβία ἦσαν συνεπίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον· καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ χάριτι αὐτοῦ. 8 Καὶ ἀνέγνωσαν ὃν τῷ βιβλίῳ νόμου τῷ Θεῷ, καὶ ἐδίδασκεν Ἐζρας, καὶ διέτελλεν ἐν ἐπισημῇ Κυρίου, καὶ σιμῶκεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει. 9 Καὶ εἶπεν Νεεμίας, καὶ Ἐζρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ συνεπίζοντες τὸν λαόν, καὶ εἶπαν πάντες τῷ λαῷ· ἡμέρα ἁγία ὅτιν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, μὴ πειθεῖτε, μηδὲ κλαίετε. ὅτι ἐκλαμιν πᾶς ὁ λαός, ὡς ἤκουσεν τῶν λόγων τῷ νόμῳ. 10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορεύεσθε, φάγετε λιπασματα, καὶ πίνετε γλυκίσματα, καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, ὅτι ἁγία ἡ ἡμέρα ὅτιν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, καὶ μὴ διαπέσῃτε, ὅτι ἐστὶν ἰσχύς ἡμῶν. 11 Καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν λαόν, λέγοντες· σιωπᾶτε, ὅτι ἡμέρα ἁγία, καὶ μὴ καταιπίετε. 12 Καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πίνειν, καὶ ἀποστείλαν μερίδας, καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην, ὅτι σιμῶκεν ὃν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς. 13 Καὶ ὃν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δολύτῃ σιμῶθησαν οἱ ἀρχόντες τῶν πατριῶν τῷ παντὶ λαῷ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἐζραν τὸν γραμματεῖα, ἐπισημαίοντες πάντας τῶν λόγων τῷ νόμῳ. 14 Καὶ ἔβρισαν γεγραμμένον ὃν τῷ νόμῳ, ὃν ἐντείλατο Κύριος τῷ Μωϋσῇ, ὅπως κατεκρίνωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὃν σκηναῖς ὃν ἐορτῇ ὃν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, 15 καὶ ὅπως σημάνωσιν σάλπιγγιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ὃν Ἰερουσαλήμ. Καὶ εἶπεν Ἐζρας· ἔξελθατε εἰς τὸ ὄρος, καὶ οἰσχεῖτε φύλλα ἐλαίας, καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίων, καὶ φύλλα μυρσίνης, καὶ φύλλα φοινίκων, καὶ φύλλα ξύλου δασέως, ποιῆσαι σκηναῖς αὐτοῖς κατὰ τὸ γεγραμμένον. 16 Καὶ ἔξηλθεν ὁ λαός, καὶ ἠνεγκαν, καὶ ἐποίησαν σκηναῖς αὐτοῖς ἄνθρωποι τῷ δώματι αὐτοῦ, καὶ ὃν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, καὶ ὃν αὐλαῖς οἴκου τῷ Θεῷ, καὶ ὃν πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ ἕως πυλῆς Ἐφραΐμ. 17 Καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, οἱ ἐπιτρέφοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, σκηναῖς, καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς, ὅτι ὅκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη. 18 Καὶ ἀνέγνω ὃν βιβλίῳ νόμου τῷ Θεῷ ἡμέραν ὃν ἡμέρα ἀπὸ

Κυρίῳ τῷ

οἶκον

ΛΟΓΟΙ ΝΕΕΜΙΑ ΚΕΦ. 9.

τῆς ἡμέρας τῆς ὀρθρῆς ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
ἐσπέρης· καὶ ἐποίησαν εὐχὴν ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀρθρᾷ ἐξέδον· καὶ τὸ κρίμα.

Κ Ε Φ Θ

ΚΑΙ ὁ ἡμέρα εἰκοστὴ καὶ πενήτη τῆ
μηνὸς οὗτος συνεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
οἱ ἡγεῖς, καὶ οἱ σάκκοις, καὶ σποδὶ
ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν. 2 Καὶ ἐχαιρέθησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἀπὸ ποντοῦ ὑψ. Ἀλλοτρίου, καὶ ἔστησαν
καὶ ἐξηγόρευσαν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ ταῖς
ἀνομίαις τῶν πατέρων αὐτῶν. 3 Καὶ ἔστησαν
ἐπὶ τῇ γαστρί αὐτῶν, καὶ ἀνέγνωσαν οἱ βιβλίω
νόμου Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἦσαν ἐξαγρόθυνοι
τῷ Κυρίῳ, καὶ προσκυνοῦντες τῷ Κυρίῳ Θεῷ
αὐτῶν. 4 Καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν Λευιτῶν
Ἰησοῦς, καὶ υἱοὶ Καθμὴλ, Σαχαρία υἱὸς Σαρα.
Βούα, υἱοὶ Χορμυ· καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ
τῷ Κυρίῳ τὸν Θεὸν αὐτῶν. 5 Καὶ εἶπαν οἱ
Λευῖται, Ἰησοῦς καὶ Καθμὴλ· ἀνάστη, εὐλογεῖτε
τὸν Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν ἀπὸ τῆς αἰῶνος, καὶ ἕως τῆς
αἰῶνος· καὶ εὐλογησούσιν ὄνομα δόξης σου, καὶ
ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ ἀνέσει. 6 Καὶ
εἶπεν Ἐζρα· σὺ εἶ αὐτὸς Κύριος μόνος, σὺ
ἐποίησας τὸν ὕψος καὶ τὸν ὕψος τῆς ἡμέρας, καὶ
πάντα τὴν γαστρί αὐτῶν, τὴν γῆν καὶ πάντα
ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ταῖς θαλάσσαις καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐταῖς· καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα, καὶ
σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στραταὶ τῶν ὀρεῶν. 7 σὺ
εἶ Κύριος ὁ Θεός, σὺ ἐξελέξω οἱ Ἀβραμ, καὶ
ἐξηγάγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων,
καὶ ἐπέθηκες αὐτῷ ὄνομα Ἀβραάμ. 8 Καὶ
εἶπες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πειλὶς ἐνώπιόν σου, καὶ
διέδωκας αὐτὸν Ἀβραάμ υἱόν σου, καὶ τὴν
γῆν τῶν Χαναανίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορ-
ραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργε-
σαίων, καὶ τῷ ἀνέμῳ αὐτοῦ. καὶ ἔστης τὸς
λόγους σου ὅτι δίκαιος σὺ. 9 καὶ ἴδες τὴν
καταπίπτειν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἡκούσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυ-
θράν. 10 Καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν
Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πασι
αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι
ἔγνωσεν ὅτι ὑπερῆραν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐποίησας
σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 11 Καὶ τὴν
θάλασσαν ἔρρηξας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ πῆλθο-
σαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρᾷ, καὶ
τὸς καταδιώκοντας αὐτοῦ ἔρριψας εἰς βυθόν, ὥστε
λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῶ. 12 Καὶ ἐν γύλῳ
νεφέλης ἀδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ ἐν γύλῳ

πυρός τὴν νύκτα, τῷ φωτί αὐτοῖς τὴν ὁδὸν
ἐν ᾗ πορεύονται οἱ αὐτοί. 13 Καὶ ἐπὶ ὄρος
Σινὰ κατέβης, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐκ
ὕψους, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κεῖματα εὐδοκίας, καὶ
νόμους ἀληθείας, παραγγέλματα καὶ ἐντολὰς ἀγα-
θὰς. 14 Καὶ τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐνώ-
ρισας αὐτοῖς, ἐντολὰς καὶ παραγγέλματα καὶ
νόμον ἐπέειπας αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωϋσῆ τῷ δού-
λῳ σου. 15 Καὶ ἄρτοι ἐκ ὕψους ἔδωκας αὐ-
τοῖς εἰς σιτοδείαν αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας
ἐξηγεγας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν. καὶ εἶπας
αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομήσαι τὴν γῆν εἰς τὴν
ἐξέτενας τὴν χεῖρά σου, δέξασθαι αὐτοῖς. 16 καὶ
αὐτοί, καὶ οἱ πατέρες ἡμεῖς ὑπερηφανεύσαντο,
καὶ ἐσκήρυναν τὸν πρᾶχλον αὐτῶν, καὶ ἐκ ἡμέ-
ραν τῶν ἐντολῶν σου. 17 Καὶ ἀνέβυσαν τῷ
εἰσακῆσαι, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασίων
σου ὅν ἐποίησας μετ' αὐτῶν. καὶ ἐσκήρυναν τὸν
πρᾶχλον ἑαυτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ὑπερέβαιναι
ἐν δαλείαις αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ σὺ Θεός
ἐλέημων καὶ οἰκτιρῶν, μακρόθυμος καὶ πολυέ-
λεος, καὶ ἐκ ἐγκατελίπες αὐτούς. 18 Ἐπὶ
δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χρυσοῦν, καὶ εἶ-
παν· οἱ Θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐκ Αἰ-
γύπτου. καὶ ἐποίησαν παραργισμοὺς μεγάλους. 19
Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις οὐκ
ἐγκατελίπες αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν φύλον τῆς
νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας, ὅτι
ἤκουσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὸν φύλον τῆς πυ-
ρός τὴν νύκτα, φωτίζεν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ
πορεύονται ἐν αὐτῇ. 20 Καὶ τὸ πνεῦμά σου
τὸ ἅγιον ἔδωκας συνεπίσαι αὐτούς· καὶ τὸ μάτι
σου οὐκ ἀφύπνισας ἀπὸ τόμου αὐτῶν, καὶ
ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῇ δίψῃ αὐτῶν. 21 καὶ
παραράκοις ἐπὶ διέδρεψας αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἐκ ὑπερέβαν· ἱμάτια αὐτῶν ἐκ ἐπαλαμώθησαν,
καὶ ὑποδήματα αὐτῶν ἐ διεβράνησαν. 22 Καὶ
ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς διμερίσας
αὐτοῖς. καὶ ἐκκληρονόμησας τὴν γῆν Σινὴν βα-
σιλείας Ἑσπερίων, καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλείας τῶν
Βασάν. 23 Καὶ τὸς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνσας
ὡς τὸς ἀστέρας τῆς ὕψους, καὶ εἰσήγαγες αὐτούς
εἰς τὴν γῆν τὴν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ
ἐκκληρονόμησας αὐτήν. 24 Καὶ ἐξέτερας ἐνώπιον
αὐτῶν τὸς κακοποιῶν τὴν γῆν τῶν Χορμα-
ναίων, καὶ ἔδωκας αὐτούς εἰς ταῖς χεῖρας αὐτῶν,
καὶ τὸς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὸς λαοὺς τῆς γῆς.
ποιῶν αὐτοῖς ὡς ἀρετὴν ἐνώπιον αὐτῶν. 25 Καὶ
κατελάβοσαν πόλεις ὑψηλὰς, καὶ ἐκκληρονό-
μησαν οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν, λάκκους

εὐδοκίας

ἔδωκας

λεγα-

λατομυμνύς, ἀμπέλους καὶ ἐλαιώνας, καὶ
 πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος· καὶ ἐφάρσταν,
 καὶ ἐνεπλήσθησαν, καὶ ἐλιπάρησαν, καὶ ἐνετρυ-
 φησαν ἐν ἀγαθωσίᾳ σου τῇ μεγάλῃ. 26 Καὶ
 ἤλλαξαν, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σου, καὶ ἔρριψαν
 τὸν νόμον σου ὅπισθεν σώματι· αὐτῶν· καὶ τὴν
 προφῆαν σου ἀπέκλειαν, οἱ διεμαρτυροῦντο ὅτι
 αὐτοῖς ὁπότερ' ἐφ' αὐτοὺς πρὸς σέ· καὶ ἐποίησαν
 προυργίας μεγάλας. 27 Καὶ ἔδωκες αὐτοὺς
 ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτοὺς, καὶ ἐθλίψαν αὐτοὺς·
 καὶ ἀνέβησαν πρὸς σέ ὡς κερῶν θλίψεως αὐ-
 τῶν, καὶ σὺ ἐξ ἔρανος ἤκουσας, καὶ ὡς οἰκτιρμοῖς
 σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκες αὐτοῖς σωτηρίας, καὶ
 ἔσωσας αὐτοὺς ὡς χερσὶ θλιβόντων αὐτοὺς.
 28 Καὶ ὡς ἀνεπαύσαιτο, ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ
 ποιηρὸν ἐνώπιόν σου· καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς
 χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ κατήρξαν ὡς αὐτοῖς.
 καὶ πάλιν ἀνέβησαν πρὸς σέ, καὶ σὺ ἐξ ἔρανος
 εἰσήκουσας, καὶ ἐρύσω αὐτοὺς ὡς οἰκτιρμοῖς σου
 πολλοῖς, 29 καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ὁπότερ' ἐ-
 φ' αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου· καὶ ὅτι ἤκουσας,
 ἀλλ' ὡς ταῦς ἐντολαῖς σου καὶ τοῖς κρίμασιν σου
 ἡμάρτοσαν, ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται
 ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔδωκες ἡμῶν ἀπειθοῦντα, καὶ τρά-
 χηλον ἑαυτῶν ἐσκλήρυναν, καὶ ὅτι ἤκουσας.
 30 Καὶ ἠλκυσας ἐπ' αὐτοὺς ἔτι πολλὰ, καὶ
 ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ὡς πονηρὰ ὅτι οἱ χειρὶ
 προφητῶν σου, καὶ ὡς ἐνώπιόν σου, καὶ ἔδωκες
 αὐτοὺς ὡς χειρὶ λαῶν τῆς γῆς. 31 Καὶ σὺ
 ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς ὡς ἐποίησας αὐτοὺς
 σωτῆριαν, καὶ ὅτι ἐγκατέλιπες αὐτοὺς, ὅτι
 ἰσχυρὸς εἶ, καὶ ἐλέημων, καὶ οἰκτίρμων. 32 Καὶ
 νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς, ὁ μέγας, ὁ κραταῦς,
 καὶ ὁ φοβερός, φυλάσσων τὴν ἀφ' ἀπείρου καὶ τὸ
 ἑλὸς σου, μὴ ὀλιγοθήτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μό-
 χος ὅς ἐστιν ἡμᾶς, καὶ τὴν βασιλεῖς ἡμῶν,
 καὶ τὴν ἀρχόντας ἡμῶν, καὶ τὴν ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ
 τὴν προφῆαν ἡμῶν, καὶ τὴν πατέρας ἡμῶν,
 καὶ ὡς παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βασιλείου
 Ἀβραάμ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 33 Καὶ
 σὺ δίκαιος εἶ ὅτι πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς,
 ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας· καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν.
 34 καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἀρχοντες ἡμῶν,
 καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς ἐποίη-
 σαν τὸν νόμον σου, καὶ ὡς ἐπείρασον τὸν ἐντολῶν
 σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς.
 35 Καὶ αὐτοὶ ὡς βασιλεία σου καὶ ἐν ἀγαθω-
 σίᾳ σου τῇ πολλῇ ἢ ἔδωκες αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ
 γῇ τῇ πλατείᾳ καὶ λιπαρῇ ἢ ἔδωκες ἐνώπιον
 αὐτῶν, ὡς ἐδύλουσάν σοι, καὶ ὡς ἀπέστρεψαν

ἀπὸ ἐπιπορευμάτων αὐτῶν τῶν ποιηρῶν. 36 Ἰδὲ
 ἐσμὲν σήμερον δούλοι, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν ἔδωκες τοῖς
 πατέρας ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ τὰ
 ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδὲ ἐσμὲν δούλοι ἐπ' αὐτοῖς. 37 καὶ οἱ
 καρποὶ αὐτῆς πολλοὶ τοῖς βασιλεῦσιν οἷς ἔδωκες ἐφ'
 ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ὅτι τὰ σώματα
 ἡμῶν ἐξυσιάζεσθαι, καὶ ἐν κτήνεσιν ἡμῶν, ὡς ἀρε-
 τὸν αὐτοῖς· καὶ ἐν θλίψει μεγάλῃ ἐσμὲν. 38 Καὶ
 ἐν πᾶσι τούτοις ἡμεῖς ἀφ' ἐπιπορευμάτων πίπτι, καὶ χε-
 φομεν, καὶ ὁπορευομένησιν πάντες ἀρχοῖς ἡμῶν,
 Λαῖται ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

Κ Ε Φ. Γ.

Κ ΑΙ ὅτι τῶν σφραγισθέντων Νεεμίας Ἀρ-
 τασαδὰ υἱὸς Ἀχαλία, καὶ Σεδεκίας
 2 υἱὸς Σαραία, καὶ Ἀζαεία, καὶ Ἱερ-
 μίας, 3 Φασὺρ, Ἀμαεία, Μελχία, 4 Ἀτ-
 τὴς, Σεδορ, Μαλῶχ, 5 Ἰεζμ, Μεραμώθ,
 Ἀβδία, 6 Δομήλ, Γαυαδών, Βαρόχ, 7 Με-
 σαλάμ, Ἀβία, Μιαμείν, 8 Μααζία, Βελχάι,
 Σαμαία, ἔτοι ἱερεῖς. 9 Καὶ οἱ Λαῖται, Ἰν-
 σους υἱὸς Ἀζαεία, Βουαίου ἀπὸ υἱῶν Ἡνθαδ,
 Καδμὴλ, 10 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σεβανία,
 Ὠδβία, Καλιτάν, Φελία, Ἀνάν, 11 Μιχά,
 Ῥωῶδ, Ἀσείας, 12 Ζακχάρ, Σαραβία, Σεβ-
 νία, 13 Ὠδβία, υἱοὶ Βαρυαί, 14 ἀρχοντες τῷ
 λαῷ, Φόρες Φαάθ, Μωάβ, Ἡλάμ, Ζαδδουά,
 υἱοὶ Βανί, 15 Ἀσγὰδ, Βηβαί, 16 Ἀδανία, Ἀσαιά
 Βαροῖ, Ἡδών, 17 Ἀτήρ, Ἐζεχία, Ἀζούρ,
 18 Ὠδβία, Ἡσάμ, Βησεί, 19 Ἀεῖφ, Ἀνα-
 θωθ, Νωβαί, 20 Μαζαφίς, Μεσολάμ, Ἡζαίρ,
 21 Μεσολαβήλ, Σαδῶχ, Ἰωδβία, 22 Φαλ-
 τία, Ἀνάν, Ἀγαία, 23 Ὠσπὲ, Ἀναβία, Ἀσθῶ,
 24 Ἀλκίς, Φαλαεὶ, Σωδῶκ, 25 Ῥεῖμ, Ἐσα-
 βαγὰ, Μαασία, 26 καὶ Ἀία, Αἰνάν, Ἡνάν, Μααλσία
 27 Μαλῶχ, Ἡράμ, Βαδμὰ, 28 καὶ οἱ κατὰ
 λοιποὶ τῷ λαῷ, οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λαῖται, οἱ
 πυλωροὶ, οἱ ἄδεντες, οἱ Ναθωῖμ, καὶ πᾶς ὁ
 πρῶτος οὐρανός σου ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς τὸν
 νόμον τῷ θεῷ, γυναικες αὐτῶν, υἱοὶ αὐτῶν, θυ-
 γατέρες αὐτῶν. πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ σινοῦν, 29 ἐνί-
 χυον ὅτι τὴν ἀδελφὴν ἑαυτῶν, καὶ κατήρξαντο
 αὐτοὺς, καὶ εἰσῆλθον ὡς ἀρεῖ καὶ ὡς ὅρκῳ τῷ
 πατρὶσιν ἐν νόμῳ τῷ θεῷ, ὅς ἐδόθη ὡς χειρὶ
 Μωϋσῆ δούλου τῷ θεῷ, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν
 πᾶσας τὰς ἐντολὰς Κυρίου, καὶ κρίματα αὐτοῦ,
 καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, 30 καὶ τῷ μὴ δοῦναι
 θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, καὶ τὰς
 θυγατέρας αὐτῶν ἐλθόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν.
 31 Καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες τὴν ἀγραμμίαν
 καὶ

ΛΟΓΟΙ ΝΕΕΜΙΑ ΚΕΦ. ΙΑ.

καὶ πᾶσαν παρεστῆσαν ἐν ἡμέρᾳ τῇ σαββάτῃ· ἀπέ-
δοσαν δὲ ἀγοράμασι πρὸ αὐτῶν ἐν σαββάτῳ
καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀγίᾳ· καὶ ἀνήσθησαν τὸ ἔτος τὸ ἑ-
σθαι, καὶ ἀπαύτησιν πάσης χμερὸς. 32 Καὶ
ἐποίησαν ἐφ' ἡμᾶς ἐπιτολὰς δίδωαι ἐφ' ἡμᾶς πρὶν
τῇ διδράχμῃ καὶ ἐπικαυτὸν εἰς δαλείας οἴκῃ τῇ
θεῷ ἡμῶν, 33 εἰς ἄρτους τῶν παρεστῶν, καὶ
ἰουδαίᾳ τῇ ἐνδολοχίᾳ, καὶ εἰς ὀλοκαύτωμα τῇ
ἐνδολοχίᾳ τῶν σαββάτων, τῶν κυμνῶν, εἰς
πᾶς ἑορτὰς καὶ εἰς τὰ ἅγια, καὶ τὰ ὅσα ἀμαρ-
τίας, ἐξιδάσασθαι ὅσα Ἰσραὴλ, καὶ εἰς ἔργα
οἴκου τῷ θεῷ ἡμῶν. 34 Καὶ κλήρους ἐβάλου-
μεν ὅσοι κλήρος ξυλοφορείας, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευί-
ται καὶ ὁ λαὸς, ὁ ἐγγὺς εἰς οἶκον θεῷ ἡμῶν, εἰς
οἶκον πατρῴων ἡμῶν, εἰς χμερὸς δὲ χρεῶν,
ὁ καὶ τῶν κατ' ἐκείνους, ὁ καὶ τῶν ἐν τῷ ἱουδα-
σμῷ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ
νόμῳ. 35 καὶ ἐνέχευ τὰ παρεδωγμένα τῆς
γῆς ἡμῶν, καὶ παρεδωγμένα καὶ τῶν πάντων
ξύλου οἰκιστῶν κατ' οἰκιστὸν εἰς οἶκον Κυρίου,
36 καὶ τὰ παρεδωγμένα ὑμῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν
ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ τὰ ἐρατὰ
ποιμνημίων τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ὁ ἐγγὺς
εἰς οἶκον θεῷ ἡμῶν, τοῖς ἱερεῶσι τοῖς λειτουργοῖς
οἱ οἶκον θεῷ ἡμῶν. 37 Καὶ τὴν ἀπαρχὴν
σῖτου ἡμῶν, καὶ τὸν καρπὸν πάντος ξύλου, οἴνου
καὶ ἐλαίου, ὁσόμενοι τοῖς ἱερεῶσι εἰς τὸν ἱερόν,
οἵ τε θεοῦ, καὶ διὰ τὴν γῆν ἡμῶν τοῖς Λεβίταις,
καὶ αὐτοὶ οἱ Λεβίται διὰ τὴν γῆν οἱ πάντες πό-
λεσιν δαλείας ἡμῶν. 38 Καὶ ἐστὶν ὁ ἱερεὺς
ὑψὲς Ἀαρὼν μετὰ τῷ Λεβίτῃ ἐν τῇ δικαίᾳ τῇ
Λεβίτου, καὶ οἱ Λεβίται ἀνοίσουσιν τὴν δικαί-
αν τῆς δικαίης εἰς οἶκον θεῷ ἡμῶν, εἰς τὰ
ἱεροσολάκια, εἰς οἶκον τῷ θεῷ. 39 Ὅτι εἰς
τὴν ἱερουσαλὴμ εἰσπίσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ
υἱοὶ τῷ Λεβὶ τὰς ἀπαρχὰς τῷ σίτου, καὶ τῷ
οἴνῳ, καὶ τῷ ἐλαίῳ, καὶ ὅσα σπέρναι τὰ ἅγια,
καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοὶ, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ
ἄδοντες, καὶ ὅτι ἐγκαταλείψομεν τοὺς οἶκον Κυ-
ρίου θεῷ ἡμῶν.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

ΚΑΙ ὁκάθισαν οἱ ἄρχοντες τῷ λαῷ ἐν
ἱερουσαλὴμ. καὶ οἱ καταλοιποὶ τῷ
λαῷ ἔβαλον κλήρους ὁ ἐγγὺς εἰς δὲ
τῶν δέκα καθίσαν ἐν ἱερουσαλὴμ πόλιν τῇ ἀγίᾳ,
καὶ ἐπὶ αὐτῇ ἐν ταῖς πόλεσιν. 2 Καὶ εὐλό-
γησεν ὁ λαὸς τὸν πάντας ἀνδρας τῆς ἐκδοσας-
μένης καθίσαν ἐν ἱερουσαλὴμ. 3 Καὶ ἔτοι-
μα ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ ὁκάθισαν ἐν ἱερουσα-

λὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα. ὁκάθισαν αὐτῶν οἱ
καταρχαὶ αὐτῶν, ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ἰσραὴλ, οἱ
ἱερεῖς, καὶ οἱ Λεβίται, καὶ οἱ Ναθυναῖοι, καὶ οἱ υἱοὶ
δούλων Σαλωμών. 4 Καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ ἐκά-
θισαν δὲ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ δὲ υἱοὶ Βενιαμὴν
δὲ υἱοὶ Ἰούδα, Ἀδία υἱὸς Ὀζία, υἱὸς Ζαχα-
εῖα, υἱὸς Σαμαεία, υἱὸς Σαφαρία, υἱὸς Μαλε-
κιάλ, καὶ δὲ υἱὸς Φαρές, 5 καὶ Μασσία
υἱὸς Βαρέχ, υἱὸς Χαλαζά, υἱὸς Ὀζία, υἱὸς Ἀδία,
υἱὸς Ἰωακὶμ, υἱὸς Ζαχαρίου, υἱὸς τῷ Σαλωμί.
6 Πάντες υἱοὶ Φαρές οἱ καὶ τῶν υἱῶν ἐν ἱερουσα-
λὴμ, πεντακόσιοι ἐξηντὶ καὶ ἑπτὰ ἀνδρες διὰ μέγεθος.
7 Καὶ ἔτοι υἱοὶ Βενιαμὴν, Σηλὰ υἱὸς Μισαλάμ,
υἱὸς Ἰωάδ, υἱὸς Φαδαία, υἱὸς Καλεία, υἱὸς Μασ-
σίου, υἱὸς Ἡθὴλ, υἱὸς Ἰεσσαία, 8 καὶ ὁπίσω
αὐτῶν Γαβριὴλ, Σηλὴ, ἐντακόσιοι εἰκοστοκλῆ. 9 Καὶ
Ἰσραὴλ υἱὸς Ζαχαρίου ὁπίσκοπος ἐπ' αὐτούς, καὶ Ἰε-
δαι υἱὸς Ἀσάφ δὲ τῆς πόλεως, δούτω
10 ἀπὸ τῶν ἱερέων, καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰακὼβ, Ἰα-
χὴν, 11 Σαρούα υἱὸς Ἐλχία, υἱὸς Μισαλάμ,
υἱὸς Σαδδούκ, υἱὸς Μασαῖ, υἱὸς Αἰνὰ ἀπὸ
νότου οἴκου τῷ θεῷ. 12 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν
ποιῶντες τὸ ἔργον τῷ οἴκῳ, ὁκατόσιοι εἰκοσιδύο.
καὶ Ἀδαία υἱὸς Ἰεροάμ υἱὸς Φαλαλῖα, υἱὸς Ἀμασί,
υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Φασέρ, υἱὸς Μελχία, 13 καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες πατρῴων, ἀρχακοὶ τεσ-
σαράκοντα δύο. καὶ Ἀμεσαὶ υἱὸς Ἐσεὴλ, υἱὸς
Μισαμὴδ, υἱὸς Ἐμὰρ, 14 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν
δυνατοὶ ὁκατάξιος, ἑκατὸν εἰκοστοκλῆ, καὶ
ὁπίσκοπος ἐπ' αὐτῶν Σοχαὴλ υἱὸς τῶν μεγάλων.
15 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαῖα υἱὸς Ἀσούβ
υἱὸς Ἰερουάμ, 17 καὶ Μαθθαιά υἱὸς Μιχά, υἱὸς Ἐξεί,
καὶ Ἰωθὰ υἱὸς Σαμὴ, 18 ἀρχακοὶ ὄνδον
κονταπένταρες. 19 Καὶ οἱ πυλωροὶ, Ἀκούβ,
Τελαμὴν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἑκατὸν ἑξο-
κοντα δύο. 22 Καὶ ὁπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς
Βορὶ, υἱὸς Ὀζι, υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Μιχά. ἀπὸ
ὑμῶν Ἀσάφ τῶν ἀδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου
τῷ θεῷ. 23 ὅτι ὁπλοὶ τῷ βασιλεῶς ἐπ'
αὐτούς. 24 Καὶ Φαθαία υἱὸς Βασκὰ πρὸς
χμερὰ τῷ βασιλεῶς εἰς πᾶν χρῆμα τῷ λαῷ,
25 καὶ πρὸς ταῖς ἐπαύλεις οἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
καὶ ἀπὸ ὑμῶν Ἰούδα ὁκάθισαν οἱ Καμαθαβὸς,
26 καὶ οἱ Ἰησοῦ, 27 καὶ οἱ Βερσαβεί, καὶ
ἐπαύλεις αὐτῶν. 30 Ἀρχαὶ καὶ οἱ ἀρχαὶ αὐ-
τῶν καὶ ἀνεβάλλουσιν ἐν Βερσαβεί. 31 Καὶ
υἱοὶ Βενιαμὴν ἀπὸ Γαβαὰ Μαχαμὰς. 36 Καὶ
ἀπὸ τῶν Λευιτῶν μερίδες Ἰούδα τῷ Βενιαμὴν.

Ἀγαμέ

Ἀχαία
Ἡλάνι

Ἰωεῖ

Ἐξεί

Κ Ε Φ. ΙΒ΄.

ΚΑΙ ὕτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀνα-
βάτες μετ' Ζαρσάβελ υἱὸς Σαλαθιήλ,
καὶ Ἰησοῦ, Σαραΐα, Ἰερμία, Ἐζρα,

2 Ἀμαεΐα, Μαλὺχ, 3 Σεχινία. 7 Οὗτοι
ἄρχοντες πᾶν ἱερόν, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις
Ἰησοῦ. 8 καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησὺ, Βολυΐ, Καδ-
μυήλ, Σαραβία, Ἰωδαὶ, Μαθανία, ὅππῃ τῶν χει-
ρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πᾶς ἡμέ-
ρας.

10 Καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησεν τὸν Ἰωακείμ,
καὶ Ἰωακείμ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιασίμ, καὶ Ἐλια-
σίμ τὸν Ἰωαδά, 11 καὶ Ἰωαδά ἐγέννησεν τὸν

Ἰωνάθαν, καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησεν τὸν Ἰαδύ. 12 Καὶ
οἱ ἡμέρας Ἰωακείμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ

ἄρχοντες τῶν πατριῶν, τῷ Σαραΐα, Ἀμαεΐα, τῷ
Ἰερμία, Ἀνανία. 13 τῷ Ἐζρα, Μεσουλάμ.

τῷ Ἀμαεΐα, Ἰωνάν. 14 τῷ Μαλὺχ, Ἰωνά-
θαν. τῷ Σεχινία, Ἰωσάφ. 15 τῷ Ἀρὲ, Μανιάς. τῷ

Μασιάδ, Ἐλκί. 16 τῷ Ἀδωαὶ, Ζαχαρία. τῷ Γα-
ραδῶδ, Μισυλάμ. 17 τῷ Ἀβιά, Ζιχρί. τῷ Μισαμίν,

Μααδύ. τῷ Φιλίπ, 18 τῷ Βαλζάς, Σαμύ. τῷ Σε-
μύ, Ἰωνάθαν. 19 τῷ Ἰωακείμ, Ματθαναΐ. τῷ Ἐδύφ,

Ὀζύ. 20 τῷ Σαλαΐ, Καλλαΐ. τῷ Ἀμὲν, Ἀβέδ. 21 τῷ
Ἐλκί, Ἀσάβας. τῷ Ἰεδύ, Ναθαναήλ. 22 Οἱ Λευί-
ται οἱ ἡμέρας Ἐλιασίμ, Ἰωαδά, καὶ Ἰωά, καὶ

Ἰωθάν, καὶ Ἰδύα, γεγραμμένοι ἄρχοντες τῶν
πατριῶν. καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ βασιλεῖα Δαρείου τῷ

Πέρσῃ. 23 Υἱοὶ Ἀβὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
γεγραμμένοι ὅππῃ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν, καὶ

ἕως ἡμερῶν Ἰωθάν υἱὸς Ἐλισθέ. 24 Καὶ ἄρ-
χοντες τῶν Λευιτῶν Ἀσάβας, καὶ Σαραβία, καὶ

Ἰησοῦ. καὶ υἱοὶ Καδμυήλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν
κατεναντίον αὐτῶν εἰς αἰνῆν καὶ ὑμνεῖν ἐν ἐνδολῇ

ἐφημερίᾳ. Δαυὶδ ἀνθρώπῳ τῷ θεῷ ἐφημερίαν ὡς ἐφημερίαν.

25 Ἐν τῷ συναγαγεῖν μετ' αὐτοῦ πυλῶν, 26 ἐν
ἡμέραις Ἰωακείμ υἱὸς Ἰησοῦ, υἱὸς Ἰωσάβη. καὶ ἐν

ἡμέραις Νεεμίας, καὶ Ἐζρα, ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ γραμ-
ματεὺς. 27 Καὶ ἐν ἐγκαταστάσει τείχεος Ἱερουσα-

λήμ ἐκτίστησαν τὸς Ἀβύτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν
τῷ ἐνέγκῃ αὐτοῖς εἰς Ἱερουσαλήμ, ποιῆσαι ἐλπί-

νια καὶ εὐφροσύνην ἐν ἡμερῶν, καὶ ἐν ὧν κυμ-
βαλίζοντες, καὶ ψαλτήρια, καὶ κινύει. 28 Καὶ

συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀδόντων καὶ ἀπὸ τῆς
ἐκείνου κυκλόθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ

ἐπαύλειον, 29 καὶ ἀπὸ ἀρχῶν, ὅτι ἐπαύλειος
ἐκδοθήσονται ἑαυτοῖς οἱ ἀδόντες οἱ Ἱερουσαλήμ.

30 Καὶ ἐκαθάρισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται,
καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τὸς πυλῶν καὶ

τὸ τεῖχος. 31 Καὶ ἀνήγειραν τὸς ἀρχόντας Ἰδύα

ἐπάνω τῷ τείχῳ, καὶ ἔστησαν δύο οἱ αἰνίσαντες μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἡμιλῶν ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τῷ τείχῳ τῆς κοπείας.

32 Καὶ ἐπορεύθη ὁπίσω αὐτῶν Ἰωαβὰ καὶ ἡμι-
σου ἀρχόντων Ἰδύα, 33 καὶ Ἀζαρία, καὶ Ἐζρα,

καὶ Μοσολλάμ, 34 Ἰδύα, καὶ Βενιαμὴν, καὶ
Σαμαΐας, καὶ Ἰερμία, 35 καὶ ἀπὸ ὑἱῶν τῶν

ἱερέων ἐν σάλπιγγι, Ζαχαρία υἱὸς Ἰωνάθαν, υἱὸς
Σαμαΐα, υἱὸς Μαθανία, [ὁ] υἱὸς Μιχαία, υἱὸς

Ζακχάρ, υἱὸς Ἀσάφ. 36 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
Σαμαΐα, καὶ Ὀζύλ, Γαλὺλ, Ἰαμά, Ἀῖα, Ναθα-

ναήλ, καὶ Ἰδύα, Ἀνανί, τῷ αἰνῆν οἱ ὡς αὐτοῦ Δαυὶδ
ἀνθρώπῳ τῷ θεῷ. καὶ Ἐζρα ὁ γραμματεὺς ἡμι-
σοῦσεν αὐτῶν. 37 ὅππῃ πύλης, τῷ αἰνῆν καὶ ἐ-

καὶ αὐτοῦ. καὶ ἀνέστησαν ὅππῃ κλίμακας πό-
λεως Δαυὶδ οἱ ἀναβάσῃ τῷ τείχῳ ἐπάνωθεν

τῷ οἴκου Δαυὶδ καὶ εἰς πύλην τῷ ὕδατι. 38
39 Ἐφραίμ, καὶ ὅππῃ τῷ πύλῃν ἰχθυοῦσαν, καὶ

πύργῳ Ἀναμυήλ, καὶ εἰς πύλην τῆς πρυφάτι-
κῆς. 42 Καὶ ἠκούσθησαν οἱ ἀδόντες, καὶ ἐπα-

σχέπησαν. 43 καὶ ἔχυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὁκταὶν
μυριάδας μεγάλας, καὶ ἠνθράκησαν, ὅππῃ ὁ θεὸς

ἠνθράκην αὐτοῦ μεγάλως. καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἠνθράκησαν, καὶ ἠκούσθη

εὐφροσύνη ἐν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ μακρόθεν. 44 Καὶ
κατέστησαν οἱ τῇ ἡμέρᾳ ὁκταὶν ἀνδρας ὅππῃ τῶν

γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυροῖς, ταῖς ἀπαρχαῖς,
καὶ ταῖς δεκάταις, καὶ τοῖς συννηγμένοις ἐν αὐ-

τοῖς ἀρχαῖς τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσιν
καὶ τοῖς Λευῖταις, ὅππῃ εὐφροσύνη ἦν ἐν Ἰδύα καὶ

ὅππῃ τὸς ἱερεῖς, καὶ ὅππῃ τὸς Λευῖτας τὸς ἐκείνους.
45 Καὶ ἐφύλαξαν φυλακὰς θεῷ ἑαυτῶν, καὶ φυ-

λακὰς τῷ καθαρισμῷ, καὶ τὸς ἀδόντας, καὶ τὸς
πυλῶν, ὡς ἐντολὰς Δαυὶδ, καὶ Σαλαμων υἱὸς

αὐτοῦ. 46 Ὅππῃ οἱ ἡμέρας Δαυὶδ Ἀσάφ ἀπὸ
ἀρχῆς ὡς ὅππῃ τῶν ἀδόντων καὶ ὕμνοι καὶ αἰνε-

σιν τῷ θεῷ. 47 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ ἡμέρας
Ζαρσάβελ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίας, διδόντες

μερίδας τῶν ἀδόντων καὶ τῶν πυλῶν, λόγον
ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτῶν, καὶ ἀγάζοντες τοῖς Λευί-

ταις, καὶ οἱ Λευῖται ἀγάζοντες τοῖς υἱοῖς Ἀαρών.

Κ Ε Φ. ΙΓ΄.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ
Μαῦσιν οἱ ὡσὶν τῷ λαῷ. καὶ εὐρέθη

γεγραμμένον ἐν αὐτῷ, ὅππῃ μὴ εὐέλ-
θωσιν Ἀμμαϊταὶ καὶ Μωαβῖται ἐν ὁκταὶν

ἡμέραις αἰῶνος, 2 ὅππῃ ὁ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν ἄρτῳ καὶ ἐν ὕδατι, καὶ ἐμυσώσαντο

ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλαάμ κατὰ τὸν ὅππῃ καὶ ἐπέ-
στροφεν ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσι κατὰ τὸν εἰς εὐλογίαν.

ΚΕ.Φ. γ'.

ὅτι

λαλῶσιν

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΑΙ ἐγένετο μὲν τὸ
παταξάαι Ἀλέ-
ξανδρον τὸν Φι-
λίππου τὸν Μα-
κεδόνα, ὃς ἐξήλ-
θει ἐκ τῆς γῆς
Χετταίμ, καὶ ἐπά-
ταξεν τὸν Δαρεῖον
Βασιλέα Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ ἐβασίλευσεν ἀπ’
αὐτοῦ ὡς ἑξῆς ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. 2 Καὶ
συνεστήσαντο πολέμοις πολλοὺς, καὶ ἐκράτησεν
ὀχυραμάτων πολλῶν, καὶ ἐσφραξεν βασιλεὺς τῆς γῆς.
3 Καὶ διήλθεν ἕως ἁκρῶν τῆς γῆς, καὶ ἔλαβεν
σὺλγα πλήρεις ἐθνῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον
αὐτοῦ, καὶ ὑψώθη, καὶ ἐπῆρθη ἡ καρδία αὐτοῦ.
4 Καὶ συνῆξεν δυνάμει ἰσχυρᾷ σφόδρα, καὶ
ᾤρξεν χωρῶν, καὶ ἐθνῶν, καὶ τυραννίδων, καὶ ἐγά-
νοντο αὐτῷ εἰς φόβον. 5 Καὶ μετὰ τούτων ἐπε-
σεν ἐπὶ τῷ κοίτιν, καὶ ἔγνω ὅτι σποθήσκει.
6 Καὶ ἐκάλει τὰς παῖδας αὐτοῦ τὰς ἐνδόξους
τὰς συνεκτρέφους αὐτοῦ ἀπὸ νεότητος, καὶ διεύλει
αὐτοῖς τὴν βασιλείαν αὐτῶν ἐπὶ ζώντος αὐτοῦ.
7 Καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη δώδεκα,
καὶ ἀπέθανεν. 8 Καὶ ἐπεκράτησαν οἱ παῖδες
αὐτοῦ ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. 9 Καὶ ἐπέ-

θεντο πάντες ἀφθνήματα μὲν τὸ σποθάνειν αὐ-
τὸν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ ἔτι πολλά,
καὶ ἐπλήθυναν κατὰ ἐν τῇ γῇ. 10 Καὶ ἐξῆλ-
θεν ἐξ αὐτοῦ ρίζα ἀμαρτωλὸς Ἀντίοχος Ἐπι-
φορῆς, υἱὸς Ἀντίοχου τοῦ βασιλέως, ὃς οὗ ὄμνημα
ἐν τῇ Ῥώμῃ· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν ἑτὶ ἑκατοσῶ
καὶ ἐβδόμῳ καὶ τετρακοσῶ βασιλείας Ἑλλήνων.
11 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθον ἐξ Ἰσ-
ραὴλ υἱοὶ πρᾶνομοι, καὶ ἀνέπεισαν πολλὰς, λέ-
γοντες· πορεύωμεν, καὶ ἀφθνήματα ἀφθνήσκωμεν
μὲν τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἀφ’ ἡς ἐχω-
ρίσθημεν ἀπ’ αὐτοῦ, εὖρεν ἡμᾶς κατὰ πολλὰ. 12
Καὶ ἠγαγόντην ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
13 Καὶ ὡροθυμήθησαν πῖνες ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐπορεύθησαν ὡς τὸν βασιλέα· καὶ ἔδωκαν αὐ-
τοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι τὰ δικαίωματα τῶν ἐθνῶν.
14 Καὶ ἀνοδομήσαν γυμνάσιον ἐν Ἱερουσολύμοις
καὶ τὰ νόμματα τῶν ἐθνῶν. 15 Καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς ἀκροβυστίας, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ ἀφθνήσεως
ἀγίας· καὶ ἐδύσαντο τοῖς ἐθνεσιν, καὶ ἐπρά-
ξον ἐξουσίαν ποιῆσαι τὸ ποιεῖν. 16 Καὶ ἡτοι-
μάσθη ἡ βασιλεία ἐνώπιον Ἀντίοχου· καὶ ὑπέ-
λαβεν βασιλεύσασαι γῆς Αἰγύπτου, ὅπως βασι-
λεύσῃ ἐπὶ τὰς δύο βασιλείας. 17 Καὶ εἰσῆλ-
θεν εἰς Αἰγύπτου ἐν ὄχλῳ βαρὺ, ἐν ἄρμασιν,
καὶ

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α'. ΚΕΦ. α'.

ἐλέφαντι καὶ ἐν ἐλέφει, καὶ ἐν ἵπποις, καὶ ἐν φόλῳ μεγάλῳ. 18 Καὶ συνεστράτησαν οἱ πόλεμοι πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα Αἰγύπτου· καὶ ἐπετάπη Πτολεμαῖος ὑπὸ πρῶτον αὐτῷ, καὶ ἐφυγὼν καὶ ἐπέσαν τραυματῆαι πολλοί. 19 Καὶ κατελάβοντο τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς οὗ γῆ Αἰγύπτου· καὶ ἔλαβεν τὰ σκῦλα τῆς Αἰγύπτου. 20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ἀντίοχος μετὰ τὸ πατάξαι Αἴγυπτον οὗ τῷ ἐκαστῷ καὶ παρασκευῶν καὶ στίβῳ ἑτῆ· καὶ ἀνέβη ὅτι Ἰσραὴλ, καὶ εἰς Ἱερουσόλυμα οὗ ὄχλῳ βαρὺ. 21 Καὶ εἰσῆλθει εἰς τὸ ἁγίασμα οὗ ὑπερφανεία, καὶ ἔλαβεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν λυχίαν τῷ φωτός, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, 22 καὶ τὴν πρᾶπταν τῆς προθέσεως, καὶ τὰ σπονδαῖα, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυίσκας τὰς χρυσεῖς, καὶ τὸ χαλκίπετασμα, καὶ τὸς σφάτοις, καὶ τὸν κόσμον τὸν χρυσοῦν τὸν ἐν τῷ ὀρόσωπον τῷ ναοῦ, καὶ ἐλέπτεν πάντα, 23 καὶ ἔλαβεν τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰ σκεύη τὰ ὀπιθιμῆτα· καὶ ἔλαβεν τὸς θησαυροὺς τῆς ἀποκρύψεως οὓς εὗρεν, 24 καὶ λαβὼν πάντα ἐποίησαν ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Καὶ ἐποίησαν φορητὰ ἐλάλησαν κόνιν, καὶ ἐλάλησαν ὑπερφανείαν μεγάλην. 25 Καὶ ἐγένετο πένθος μέγα ὅτι Ἰσραὴλ οὗ πατὴρ τόπων αὐτοῦ, 26 καὶ ἐτίναξαν ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβύτεροι, παρθένοι καὶ νεανίσκοι ἡδονήσαν, καὶ τὸ χεῖρ τῶν γυναικῶν ἠλλοιάθη. 27 Πᾶς υἱοφίλος ἀνέλαβεν θρήνον, καὶ καθήμενός οὗ παῖς ἐγένετο οὗ πένθος. 28 Καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ ὅτι τὸς κακοκύνει αὐτῶν· καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐνεδυσάτο αἰχμῶν. 29 Καὶ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἀρχιερεῖς προεργίας εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα· καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρὺ. 30 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς λόγους εἰρηνικούς ἐν δόλῳ, καὶ ὅτι εὐδοῖται αὐτοῖς, καὶ ἐπέπεσεν ὅτι τὴν πόλιν ἐξάπτηα, καὶ ἐπάταξεν αὐτῶν πληρῶς μεγάλῳ, καὶ ἀπώλεσεν λαὸν πολὺν ἐξ Ἰσραὴλ. 31 Καὶ ἔλαβεν τὰ σκῦλα τῆς πόλεως, καὶ ἐνετύρισε αὐτῶν πυλῖ, καὶ καθεύλει τὸς οἶκους αὐτῆς ἠχμαλώτευσεν καὶ τὰ τείχη αὐτῆς κύκλῳ. 32 Καὶ ἠχμαλώτισαν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ κτήνη ἐκλεηρόνησαν. 33 Καὶ ἀνοδομήσαν τὴν πόλιν Δαυὶδ τείχῃ μεγάλῳ καὶ ὀχυρῷ, πύργους ὀχυροὺς, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἀσπίδα. 34 Καὶ ἔθηκαν ὅκτ' ἔθνος ἀμαρτανλόν, ἀνδρας ῥαγνόμεους, καὶ ὀνόμασαν ἐν αὐτῇ. 35 Καὶ πρῶτοντο ὄπλα καὶ τροφίον, καὶ συναγαγόντες τὰ σκῦλα Ἱερουσαλὴμ ἀπένετο ὅκτ'. Καὶ ἐγένετο εἰς μεγάλην παρὰ, 36 καὶ ἐγένετο εἰς ἱεροὺς τῷ ἁγιάσματι, καὶ εἰς ἀγρόδοι ποιητῶν τῷ Ἰσραὴλ ἀγαπῆτος. 37 Καὶ ἔχραν αἷμα ἀδῶν κύκλῳ τῷ ἁγιάσματι, καὶ ἐμάλυναν τὸ ἁγίασμα. 38 Καὶ ἐφυγον οἱ κατόικοι Ἱερουσαλὴμ δι' αὐτῆς, καὶ ἐγένετο κακοκύνει ἄλλοις καὶ ἐγένετο ἄλλοις τοῖς γυνήμασι αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐγκατελίπον αὐτῶν. 39 Τὸ ἁγίασμα αὐτῆς ἠρμώθη ὡς ἔρημος· αἱ ἐορταὶ αὐτῆς ἐσφάθησαν εἰς πένθος, τὰ σάββατα αὐτῆς εἰς οὐδισμόν, ἡ πρὶν αὐτῆς εἰς ἐξουσίαν, 40 καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς ἐπληθύθη ἀπμασμός αὐτῆς, καὶ τὸ ὄψος αὐτῆς ἐσφάθη εἰς πένθος. 41 Καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος πᾶσιν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ εἶναι πάντας εἰς λαὸν ἓνα, 42 καὶ ἐγκατελίπειν ἕκαστος τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ ἐπέδειξαν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὸν λόγον τῷ βασιλεῖ. 43 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ ἠυδοκῶσαι τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις, καὶ ἐβέβηλωσαν τὸ σάββατον. 44 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἁγίασμα βιβλία οὗ χειρὶ ἀγγέλων εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, πορευθῆναι ὅπου νομῶν ἄλλοις τῆς γῆς. 45 Καὶ καλῶσαι ὅλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ σπονδῶν ὡς τῷ ἁγιάσματι, καὶ βεβηλώσαι σάββατα καὶ ἐορτάς, 46 καὶ μῖαναι ἁγίασμα καὶ ἁγίους, 47 οἰκοδομήσαι βωμούς καὶ τεμένη, καὶ ἱερῶν, εἰδωλα καὶ θύνας ὕψα, καὶ κτίων καπᾶ. 48 Καὶ ἀφίεναι τὸς υἱοὺς αὐτοῦ ἀσεβήτους, βδελύξαι τὰς ψυχὰς αὐτοῦ εἰς πατὴρ ἀκαθάρτα καὶ βεβηλῶσαι, 49 ὅτι ὀπιλαθῶσαι τῷ νόμῳ, καὶ βεβηλῶσαι ἄλλαξαι πάντα τὰ διατάγματα. 50 Καὶ ὅς ἂν μὴ ποιῇ κατὰ τὸ ρῆμα τῷ βασιλεῖ ἀποθανῆται. 51 Κατὰ πάντας τὸς λόγους οὗτος ἔγραψεν πᾶσιν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ὀπισκόπους ὅτι πάντα τὸν λαόν καὶ ἐντείλατο ταῖς πόλεσιν Ἰούδα θυσιάζειν κατὰ πόλιν καὶ πόλιν. 52 Καὶ συνεθροίσθησαν ἀπὸ τῷ λαοῦ πρὸς αὐτῆς πολλοί· πᾶς ὁ ἐγκαταλείπων τὸν νόμον καὶ ἐποίησαν κατὰ οὗ τῇ γῇ, 53 καὶ ἐγένετο τὸν Ἰσραὴλ οὗ κρυφίως εἰς πατὴρ φυγαδότην αὐτοῦ. 54 Καὶ τῇ πεντηχῆ-δισχῆτῃ ἡμέρᾳ Κασσιεύς τῷ πῆμπῳ καὶ παρασκευῶν καὶ ἐκπεσῶ ἑτῆ ἀνοδομήσαν βδελύγμα ἠρμώσεως ὅτι τὸ θυσιαστήριον καὶ οὗ πόλεσιν Ἰούδα κύκλῳ ἀνοδομήσαν βωμούς. 55 Καὶ ὅτι τῶν θυρίδων τῶν οἰκῶν, καὶ οὗ ταῖς πλατείαις ἐθνήσαν. 56 Καὶ τὰ βιβλία τῷ νόμῳ, ἀπῶν, ἐπέρισαν πυρὶ καταχρίσαις. 57 Καὶ ὅπου

ΚΕΦ. Β. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α.

ἔπου εὐείσκειτο ὡς πη βιβλίον ἀφ' ἧς, καὶ εἰς πρὸς οὐρανὸν τῷ νόμῳ, τὸ σῆμα τῆ βασιλείας ἐθαύμαζον αὐτοί. 58 Ἐν ἰσχυρί αὐτῶν ἐποίουν οὕτω τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐεσπομένοις ἐν παντί μὴ καὶ μὴ ἐν ταῖς πόλεσι. 59 Καὶ τῇ πέμπτῃ καὶ εἰσέει τῷ μὴδὸς ἡσυχάζοντες ὅτι τὸν βασιλὸν, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ἡσυχάζοντι. 60 Καὶ ταῖς γυναιξὶς ταῖς πεντήκοντάς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐθαύμαζον καὶ τὸ πρῶτον. 61 Καὶ ἐκρέμασαν τὰ βρέφη ἐκ τῶν τραχήλων αὐτῶν, καὶ τὰς οἰκείους αὐτῶν ἐσενόησαν, καὶ τὰς πεντήκοντάς αὐτὰς ἰθαυάτωσαν. 62 Καὶ ἐκρέμασαν πολλοὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐκράτησαν, καὶ ὠχρώθησαν ἐπεὶ ἐν αὐτοῖς τῷ μὴ φαγεῖν κοινά. 63 Καὶ ἐπὶ δεξιᾷ λέξαντο ὑποταγεῖν, ἵνα μὴ μαρτυρῶσιν τοῖς βράβευσαντοισι μαρτυρῶσιν, καὶ μὴ βεβαιώσων ἀφ' ἧς, καὶ ἀπέθανον. 64 Καὶ ἐγένετο ὄργη μεγάλη ἐπὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

Κ Ε Φ. Β.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνέστη Ματθαίας Ἰωάννου τῷ Συμεὼν ἱερεὺς τῶν υἱῶν Ἰωαρεὶμ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐν Μωδεῖν. 2 Καὶ αὐτῶν υἱοὶ πέντε Ἰωάννης ὁ ἐπιταλόμενος Γαδδὶς, 3 Σίμων ὁ καλούμενος Θαοπίς, 4 Ἰσίδας ὁ καλούμενος Μακκαβαῖος, 5 Ἐλεάζαρ ὁ καλούμενος Αὐαράν, Ἰωνάθας ὁ καλούμενος Σαφφῶς. 6 Καὶ ἴδοντες βλασφημίας τὰς γινόμεναις ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 7 καὶ εἶπεν οἱμοί, ἵνα τί τῷτο ἐγνήθην ἰδεῖν τὰ σιντεῖματά τῷ λαῷ μου, καὶ τὸ σιντεῖμα τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, καὶ καθεῖσθαι ἐκεῖ ἐν τῷ δόξῃ αὐτῶν ἐν χειρὶ ἐχθρῶν, καὶ τὸ ἀγίασμα ἐν χειρὶ ἄλλοτριῶν; 8 Ἐγένετο ὁ ναὸς αὐτῆς ὡς ἀνὴρ ἀδελφός, 9 τὰ σκῆπη τῆς δόξης αὐτῆς αἰχμαλώτῃ ἀπὸ τῆς ἀπεκτείνῃ τὰ νήπια αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ ἐχθροῦ. 10 Ποῖον ἔθνος ἐκ ἐκληρονομῆσεν βασιλείαν αὐτῆς, καὶ ἐκ ἐκράτησεν τῶν σκύλων αὐτῆς; 11 Πᾶς ὁ κόσμος αὐτῆς ἀφῆρέθη, ἀντὶ ἐλευθερίας ἐγενήθη εἰς δούλους. 12 Καὶ ἴδοντες τὰ ἄγια ἡμῶν καὶ ἡ χαλλοὴ ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἡμῶν ἡρμώθη, καὶ ἐβεβήλωσαν αὐτὰ τὰ ἔθνη. 13 Ἰναπὶ ἡμῶν ἐπὶ ζῆν; 14 Καὶ διέρρηξεν Ματθαίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιέβαλον σάκους, καὶ ἐπένθησαν σφόδρα. 15 Καὶ ἦλθον οἱ ὡς τῷ βασιλεὺς οἱ καταναγκάζοντες τὴν ὑποταγεῖν εἰς Μωδεῖν τὴν πόλιν, ἵνα ἡσυχάσωσιν. 16 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ πρὸς αὐ-

τὴν προσήλθον καὶ Ματθαίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνήχθησαν. 17 Καὶ ἀπεκτείνοντο οἱ ὡς τῷ βασιλεὺς, καὶ εἶπαν τῷ Ματθαίῳ, λέγοντες· ἄρχον καὶ ἐνδοξὸς καὶ μέγας εἶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐσθληγυμνὸς ἐν υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς. 18 Νῦν οὖν προσέλθε πρὸς τὸν βασιλὸν, καὶ ποιήσων τὸ πρῶτον τῷ βασιλεὺς, ὡς ἐποίησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ἄνθρωποι Ἰσραὴλ, καὶ οἱ καταλειφθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐσθ σὺ καὶ ὁ οἶκος σου τῶν φίλων τῷ βασιλεὺς. καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου δοξαθήσεσθε ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ὑποταγεῖς πολλοῖς. 19 Καὶ ἀπεκτείνῃ Ματθαίας, καὶ εἶπεν φωνῇ μεγάλῃ· εἰ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐν οἴκῳ τῆς βασιλείας τῷ βασιλεὺς ἀκούουσιν αὐτοῦ, ὑποταγεῖν ἕκαστος ἀπὸ λατρείας πατέρων αὐτῶν, καὶ ἡρεπίσαντο ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, 20 ἀλλ' ἐγὼ καὶ οἱ υἱοὶ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου πορευσόμεθα ἐν ἀφῆς τῇ πόλει ἡμεῖς. 21 Ἰλεως ἡμῖν καταλιπεῖν νόμον καὶ δικαιοσύνην. 22 Τῶν λόγων τῷ βασιλεὺς οὐκ ἀκούσμεθα, τῷ πρὸς τὸν τὴν λατρείαν ἡμῶν δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ. 23 Καὶ ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῆς λόγους τούτοις, προσήλθεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων, θυμιάσων ἐπὶ τῷ βασιλεὺς τῷ ἐν Μωδεῖν κατὰ τὸ πρῶτον τῷ βασιλεὺς. 24 Καὶ ἴδεν Ματθαίας καὶ ἐξήλωσεν, καὶ ἐπετόνισαν οἱ νεφελεῖς αὐτοῦ, καὶ ἀνῆγειγεν θυμὸν κατὰ τὸ κῆμα, καὶ δρᾶν αὐτῶν ἔσφαξεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν βασιλὸν. 25 Καὶ τοὶ ἄνθρωποι τῷ βασιλεὺς τὸν ἀναγκάζοντα θύειν ἀπέκτεινεν ἐν τῷ χειρὶ ἐκείνῳ, καὶ τὸν βασιλὸν κατέκτεινεν, 26 καὶ ἐξήλωσεν τὸν νόμον κατὰ τὸν ἐποίησεν φινεὺς τῷ Ζαμβοὶ υἱῷ Σαλώμ. 27 Καὶ ἀνέχεσθαι Ματθαίας ἐν τῇ πόλει φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· πᾶς ὁ Ἰσραὴλ τῷ νόμῳ καὶ ἱσθῶν ἀφῆς τῇ πόλει, ἐξελθέτω ὀπίσω μου. 28 Καὶ ἔφυγον αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐγκατέλιπον ὅσα εἶχον ἐν τῇ πόλει. 29 Τότε κατέβησαν πολλοὶ ζητοῦντες δικαιοσύνην καὶ κῆμα εἰς τὴν ἐρήμον καθεῖσθαι ἐκεῖ, 30 αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῦ καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ, ὅτι ἐσκληρώθη ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακά. 31 Καὶ ἀνηγγέλη τοῖς ἀνδράσιν τῷ βασιλεὺς καὶ ταῖς διωκάμεσιν, αἱ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει Δαυὶδ, ὅτι κατέβησαν ἄνθρωποι, οἵτινες διεσκέδασαν τὴν ἐντολήν τῷ βασιλεὺς, εἰς τὰς κρήνας ἐν τῇ ἐρήμῳ. 32 Καὶ ἔδραμον ὀπίσω αὐτῶν πολλοί, καὶ καταλαβόντες αὐτοὺς παρεβόλον ἐπ' αὐτούς, καὶ συνέσταντο πρὸς συνειλεῖν αὐτούς πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων,

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Α. ΚΕΦ. Υ.

33 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς· ἕως τῆ νῦν ἱκανὸν
 ἐξελθόντες ποιήσατε κατὰ τοὺς λόγους τοῦ βασι-
 λέως, καὶ ζήσατε. 34 καὶ εἶπαν· Ὁκ ἐξε-
 λατόμεθα, ὅδ' ἐποιήσομεν τοὺς λόγους τοῦ βασι-
 λέως τῷ βεβηλώσαι τὴν ἡμέραν πᾶν σαββάτου.
 35 Καὶ ἐπάχυναι ἐπ' αὐτοὺς πόλεμον. 36 Καὶ
 ἔκ ἀπεκείδθησαν αὐτοῖς, ὅδ' ἐλῖθαι οὐκ ἐπίασαν
 αὐτοῖς, ὅδ' ἐνέφερασαν τὴν κρύψιν, 37 λέ-
 γοντες· Σποράνομεν οἱ πάντες οὗ τῇ ἀπλότῃ
 ἡμῶν· μαρτυρῶν ἡμᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι
 ἀκρίτως σποράνομεν ἡμᾶς. 38 Καὶ ἀνέστησαν
 ἐπ' αὐτούς οὗ τῇ πολέμῳ τοῖς σαββάτοις, καὶ
 ἀπέθανον αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ
 τέκνα αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἕως χιλίων
 ψυχῶν ἀνθρώπων. 39 Καὶ ἔγνω Ματθαίας
 καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν ἐπ' αὐτούς ἕως
 σφόδρα. 40 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον
 αὐτοῦ· εἰ πάντες ποιήσωμεν ὡς οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν
 ἐποίησαν, καὶ μὴ πολεμήσωμεν εἰς τὰ ἔθνη ὑπὲρ
 τῆς ψυχῆς ἡμῶν καὶ τῶν διχασμάτων ἡμῶν, νῦν
 τῶν ἡμῶν ὀλεθροῦσιν σὺ τῆς γῆς. 41 καὶ
 ἐβλάσαντο τῇ ἡμέρᾳ ὅλην, λέγοντες· ὡς
 ἄνθρωπος ὅς ἐάν ἐλθῇ πρὸς ἡμᾶς εἰς πόλεμον
 τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, πολεμήσωμεν κατὰ
 νῆα αὐτοῦ, καὶ ἡ μὴ σποράνομεν πάντες κατὰ
 ἀπὸ τοῦ οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οὗ τοῖς κρύψιν.
 42 Τότε συνήχθησαν πρὸς αὐτούς συναγωγὴ
 ἰσχυραὶ Ἀσιδαίων, ἰσχυρὴ δυνάμει σὺ Ἰσραὴλ, ὡς ὁ
 ἐκονομαζόμενος τῷ νόμῳ. 43 Καὶ πάντες οἱ
 φυλαδύοντες ἀπὸ τῶν κακῶν προσετίθησαν αὐ-
 τοῖς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς σῆμα. 44 Καὶ
 συνεισήσαντο δυνάμει, καὶ ἐπάταξαν ἀμαρτω-
 λούς ἐν ὀργῇ αὐτῶν, καὶ ἀνδρας ἀνόμους ἐν θυμῷ
 αὐτῶν· καὶ οἱ λοιποὶ ἔφυγον εἰς τὰ ἔθνη σπένναν.
 45 Καὶ ἐκώλυσεν Ματθαίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ κατέκτανον τὴν βαμνὴν αὐτῶν, 46 καὶ
 ἐξέτεμον τὰ παρθένια τὰ ἀφείτμητα ὅσα
 εὐρεν ἐν οἰκίᾳ Ἰσραὴλ ἐν ἰσχυρί. 47 Καὶ ἐδίω-
 ξαν τὴν γοῦν τῆς ὑποφάνιας, καὶ κατέκτανον
 τὸ ἔργον ἐν χερσὶ αὐτῶν. 48 Καὶ ἀντε-
 λάβοντο τῷ νόμῳ ὅς χερσὶ τῶν ἐθνῶν καὶ ὅς
 χερσὶ τῶν βασιλέων, καὶ ὅς ἐδωκαν κέρας
 τῷ ἀμαρτωλῷ. 49 Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι
 τοῦ Ματθαίου σποράναι, καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς
 αὐτοῦ· νῦν ἐσκέχθη ὑποφάνια καὶ ἐλεμὸς
 καὶ χερσὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ ὀργῇ θυμῷ. 50 Καὶ
 νῦν τέκνα ζήλωσατε τῷ νόμῳ, καὶ δοτε τὰς
 ψυχὰς ὑμῶν ὑπὲρ ἀφείτμης πατέρων ἡμῶν.
 51 Μνήσθητε τῶν πατέρων ἡμῶν τὰ ἔργα ἃ
 ἐποίησαν ἐν ταῖς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ δέξαθε
 δόξαν μεγάλην καὶ ὄνομα αἰώνιον. 52 Ἀβραάμ
 ἔχῃ οὗ πνεύματι εὐρέθῃ πιστός, καὶ ἐλογιάθη ἔκ
 αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. 53 Ἰωσήφ οὗ κατὰ γενε-
 αῖαν αὐτοῦ ἐφύλαξεν ἐν τῷ νόμῳ, καὶ ἐγένετο
 κύριος Δαυὶδ. 54 Φινεὶς ὁ πατὴρ ἡμῶν οὗ
 τῷ ζήλωσιν ζήλοι, ἐλάβεν ἀφείτμην ἱερατοῦ
 αἰώνια. 55 Ἰσοὺς οὗ τῷ πληρώσει λόγους, ἀγίας
 ἐγένετο κατὰ τὸν Ἰσραὴλ. 56 Χάλεβ ἐν τῷ
 ὁπμαρτύρῳ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐλάβεν γῆς
 κληρονομίαν. 57 Δαυὶδ οὗ τῷ ἐλέει αὐτοῦ
 ἐκκλησιόμνησεν θρόνον βασιλείας εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
 58 Ἡλίας οὗ τῷ ζήλωσιν ζήλων νόμου ἀν-
 λήφθῃ ἕως εἰς τὸν ἔρχον. 59 Ἀναίας, Ἀζα-
 είας, Μισαὴλ, πιστεύσαντες ἐσώθησαν ὅς φλο-
 γός. 60 Δαυὶδ οὗ τῇ ἀπλότῃ αὐτοῦ ἐρί-
 σθῃ ὅς σώματος λεόντων. 61 Καὶ οὕτως ἐπὶ
 ποιήθη καὶ γενεὴ καὶ γενεὴ, ὅτι πάντες οἱ ἐλ-
 πίοντες ἐπ' αὐτὸν ὅς ἀδελφώσαν. 62 Καὶ
 ἀπὸ λόγων ἀνδρὸς ἀμαρτωλοῦ μὴ φοβήθητε,
 ὅτι ἡ δόξα αὐτοῦ εἰς κόσμον καὶ εἰς σκόληκας.
 63 Σήμερον ἐπαρτήσεται καὶ αἰεὶ οὐ μὴ εὐρέθῃ,
 ὅτι ἐπείσθη εἰς τὸν καὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀφείτ-
 μος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ. 64 Καὶ ὑμεῖς τέκνα
 ἰσχυρὴ καὶ ἀνδρίζετε οὗ τῷ νόμῳ ἡμῶν, ὅτι ἐν
 αὐτῷ δόξαδοθήσατε. 65 Καὶ ἰδοὺ Συμεὼν ὁ
 ἀδελφὸς ἡμῶν, οἶδ' ὅτι ἄνθρωπος βυλῆς ὅς ἐστιν,
 ἀκρίτως πᾶσας τὰς ἡμέρας, αὐτὸς ὑμῖν ἔσται εἰς
 πατέρα. 66 Καὶ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος αὐ-
 τὸς ἰσχυρὸς ἐν δυνάμει ὅς νότιος αὐτοῦ, αὐτῷ
 ὑμῖν ἔσται εἰς ἀρχὸν στρατῶν, καὶ πολεμήσεται
 πόλεμον λαῶν. 67 Καὶ ὑμεῖς ἀντιτάξτε πρὸς πολεμίζετε
 ὑμᾶς πάντας τὴν πῆλιν τῷ νόμῳ, καὶ ἐκ-
 δικήσατε ἐκδικήσιν τῷ λαῷ ὑμῶν. 68 Ἀντι-
 δότε ἀνταπόδομα τοῖς ἔθνεσιν, καὶ πολεμήσατε
 εἰς πολεμίσματα τῷ νόμῳ. 69 Καὶ ἡνλό-
 γησιν αὐτούς· καὶ πολεμήσῃ πρὸς τὴν πατρί-
 εα αὐτοῦ. 70 Καὶ ἀπένθησαν ἐν τῷ ἔκτῳ καὶ
 πέντατος καὶ ἑκατοσὶ ἑπτὰ καὶ ἑσάται αὐ-
 τῶν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ οὗ πατρίσιν αὐτοῦ οὗ
 Ματθαίου, καὶ ἐκάναντο αὐτοὶ ὡς Ἰσραὴλ
 κοπετοὶ μέγαν.

Κ Ε Φ. Γ.

1 **Κ** ΑΙ ἀνέστη Ἰούδας ὁ καλέμενος Μακ-
 καβαῖος υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ
 ἐβόηθη αὐτῷ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
 καὶ πάντες ὅσοι ἐκολλήθησαν πρὸς πατρίν αὐτοῦ,
 ἐπολέμου τὸν πόλεμον Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης.
 3 Καὶ ἐπλάτυεν δόξαν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ
 ἐνεδύσατο θώρακα ὡς ῥήγας, καὶ συνεζώσατο
 τὰ

τα σκόνη τὰ πολέμια αὐτοῦ, καὶ πολέμους
συνεστήσατο σκεπάζον πρεμβολίω ἐν ῥομφαίᾳ.

4 Καὶ ὁμοιάθη λέοντι ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ
ὡς σκύμνος ἐφυγάρητος εἰς θήραν. 5 Καὶ ἐδω-

ξεν ἀνόμιαις ἑξαβδούχαι, καὶ τὴς παρὰ τοῦτον
καὶ αὐτὸν ἐφλόγιον, καὶ συνετάλησαν οἱ ἀνόμοι

ὑπὸ τῆς φόβου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς
ἀνομίας συνεταράχθησαν, καὶ εὐδωδῆσθη σωτη-

ὅτι κτερεῖναι εἰς ἐν χεὶρὶ αὐτοῦ. 7 Καὶ ἐπείρασεν βασιλεὺς
πολλὰς, καὶ ἠυφρόθεν τὸν Ἰσάκ ἐν τοῖς ἔργοις

αὐτοῦ, καὶ ἕως τῆς αἰῶνος τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ
εἰς εὐλογίαν. 8 Καὶ διήλθεν ἐν πόλεσιν Ἰσδα,

ἐπὶ καὶ ἑξαλέθρουσιν ἀσθεῖς ἐν αὐτῇ, καὶ ἀπέτρε-
ψεν ὀργὴν ὑπὸ Ἰσραήλ. 9 Καὶ ὁνομάσθη ἕως

ἐλάττω τῆς γῆς, καὶ συνήγαγεν ὑποκλιμένους.
10 Καὶ συνήγαγεν Ἀπολλώνιος ἔθνη, καὶ ὑπὸ

Σαμαρείας δυνάμει μεγάλῃ τῆς πολέμουσιν
πρὸς Ἰσραήλ. 11 Καὶ ἔγνω Ἰούδας, καὶ

ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐ-
τοῖς, καὶ ἀπέκλειπεν καὶ ἔπεσον τραυματίαι πολ-

λοὶ, καὶ οἱ ὅτιλοιποι ἐφυγον. 12 Καὶ ἔλα-
βον τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ τὴν μάχην Ἀπολ-

λωνίου ἔλαβεν Ἰσδα, καὶ ἡ πόλεμος ἐν αὐτῇ
πρὸς τοὺς ἡμέρας. 13 Καὶ ἤκουσεν Σήρων

ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας, ὅτι ἤθροισεν Ἰσ-
δας ἀδελφισμὰ, καὶ ἐκκλησίαν πᾶσιν μετ' αὐτοῦ

καὶ ἐκπορεύομένων εἰς πόλεμον. 14 Καὶ εἶ-
πεν ποιήσω ἑμαυτῷ ὄνομα, καὶ δοξασθήσομαι ἐν

τῇ βασιλείᾳ, καὶ πολεμήσω τὸν Ἰσδαν καὶ τὴς
τοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴς ἐξουσιῶν τοῦ λόγου τῆς

βασιλείας. 15 Καὶ προσέτετο τὸ ἀναδύναμι καὶ
ἀνέβη μετ' αὐτὸν πρεμβολὴ ἀσθεῶν ἰσχυρὰ βοή-

θῆσαι αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν ἐν ἡμέραις
Ἰσραήλ. 16 Καὶ ἤλυσεν ἕως ἀναβάσεως Βαυ-

θων καὶ ἐξήλθεν Ἰσδας εἰς συνάντησιν αὐτοῦ
ὀλιγοτά. 17 Ὡς δὲ ἴδον τὴν πρεμβολίω

αὐτοῦ ἐρχομένην εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, εἶπαν τῷ Ἰσδᾶ
ὅτι δυνάστευετα ὀλιγοτά ὅτις πολεμήσας πρὸς

πλήθος τοσούτου ἰσχυρῶν, καὶ ἡμεῖς ἐκλεχόμεθα
ἀποδιδόναι σήμερον. 18 Καὶ εἶπεν Ἰσδας εὐ-

κοπὴν ὅτι συγκλείσθησαν πολλὰς ἐν χερσὶν ὀλί-
γων καὶ οὐκ ἔστιν ἀξιοφρόνησαν τὸν θεὸν τῶ

ἑρᾶν σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. 19 Ὅτι
ἐκ ἐν πλήθῃ δυνάμεως νίκη πόλεμος ὅτι, ἀλλ'

ἢ ἐκ τῆς ἑρᾶς ἰσχύς. 20 Αὐτοὶ ἐρχόμενοι πρὸς
ἡμᾶς ἐν πλήθῃ ὑβρεως καὶ ἀνομίας, τὴν ἐξάραι

ἡμᾶς καὶ τὰς γυναῖκας ἡμῶν καὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν, τὴν σκυλευσά ἡμᾶς. 21 Ἡμεῖς δὲ πο-

λεμήμεν πρὸς τὴν ψυχὴν ἡμῶν καὶ τὴν νομί-
μων ἡμῶν. 22 Καὶ αὐτὸς συνετίθει αὐτὸς

πρὸς τὸν σὺν τοῦ ἡμῶν ὑμεῖς δὲ μὴ φοβησῆτε
ἀπ' αὐτοῦ. 23 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν,

ἐδήλωτο ἐπ' αὐτοῦ ἄφρων, καὶ συνετίθει Σή-
ρων καὶ ἡ πρεμβολὴ αὐτοῦ εὐάπιν αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐδίδον αὐτὸς ἐν τῇ καταβάσει Βαυ-
θων ἕως τῆς πεδῖς καὶ ἔπεσον ἀπ' αὐτοῦ εἰς

ἀνδρας ὁκακιστοὺς οἱ δὲ λοιποὶ ἐφυγον εἰς γῆν
Φυλιστεῖμ. 25 Καὶ ἤρξατο ὁ φόβος Ἰούδα

καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἡ πῶν ἐπὶ πᾶσι
τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτοῦ. 26 Καὶ ἠγγισεν

ἕως τῆς βασιλείας τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὡς τῶν
πρὸς τὰς ἐθνοὺς Ἰσδα ἐξηγεῖτο πᾶν ἔθνος. 27 Ὡς

δὲ ἤκουσεν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς τὴς λόγους τοῦ-
τας, ὤργισεν θυμῷ καὶ ἀπέτειλεν καὶ συνεγα-

γεν τὰς δυνάμεις πάσας τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
πρεμβολίω ἰσχυρὰν σφόδρα, 28 καὶ ἠνοῖξεν

τὸ γασφράκιον αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν ὀφθαλμοὺς τοῖς
δυνάμειν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐτετέλατο

αὐτοῖς εἰς ἐπὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς εἰς πᾶσιν χρεῖαι.
29 Καὶ ἴδεν ὅτι ἐξέλειπεν τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν

θυσιασίων καὶ οἱ φόροι τῆς χώρας ὀλίγοι, καὶ ἐν
τῇ διχοστασίᾳ καὶ πληγῇ τῆς κατεσκευάσθαι ἐν τῇ

γῇ, τὴν ἀρὰν τὰ νόμιμα ἃ ἦσαν ἀπ' ἡμερῶν τῶν
πρὸς τὸν. 30 Καὶ εὐλαβήθη μὴ οὐκ ἔχει ὡς

ἀπαξ καὶ δις εἰς τὰς δαπάναις καὶ τὰ δοῦματα
ἃ ἐδίδου ἑμαυτῷ δαφιλῇ χεὶρὶ, καὶ ἐπέλειπεν

ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῆς ἐμμενῆς. 31 Καὶ ἠπορεύετο
τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκλάτατο τῆς πο-

ρεύουσιν εἰς τὴν Περσίαν, καὶ λαβεῖν τὴς πό-
λεως τῶν χωρῶν, καὶ συναγαγεῖν ἀργύριον πολὺ.

32 Καὶ κατέλειπεν Λυσίαν ἄνθρωπον ἐνδοξόν καὶ
ὑπὸ γένους τῆς βασιλείας ὑπὸ τῶν παραγμάτων

τῆς βασιλείας ὑπὸ τῆς ποταμοῦ Εὐφράτης, ἕως
τῶν ὁρίων Αἰγύπτου. 33 Καὶ πέραν Ἀντίοχον

τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕως τῆς ἐπιτρέψαι αὐτόν. 34 Καὶ
πρόδωκεν αὐτοῦ τὰς ἡμέρας τῆς δυνάμεως καὶ

τὴς ἐλεφάντας, καὶ ἐτετέλατο αὐτοῦ πᾶν
τὸν ὅτι ἐβόλετο, καὶ πρὸς πάντων τῶν κατοι-

κύντων τὴν Ἰσδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ, 35 ὑπο-
εἶλαι ἐπ' αὐτοῦ δυνάμειν, τὴν ἐκτελεῖν καὶ ἐξά-

ραι τὴν ἰσχύϊ Ἰσραήλ καὶ τὸ κατὰ λείμμα Ἱε-
ρουσαλήμ, καὶ ἀρὰν τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὑπὸ

τῆς πόλεως, 36 καὶ κατοικίαις υἱοῦς ἀλλοτρίους
ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ, καὶ κατεκληρονομήσαι

τὴν γῆν αὐτοῦ. 37 Καὶ ὁ βασιλεὺς πρόλα-
βεν τὰς ἡμέρας τῶν δυνάμεων τὰς κατελειφθεί-

σας καὶ ἀπῆρεν ὑπὸ Ἀντιοχείας ὑπὸ πόλεως
βασιλείας αὐτοῦ, ἔτῃς ἐβόλετο καὶ πεσσερακοσὶ

καὶ ἑκατοσὶ καὶ διεπέρασεν τὸν Εὐφράτην
ποταμόν, καὶ διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α' ΚΕΦ Δ.

38 Καὶ ἐπέλεξεν Λυσίας Πτολεμαῖον τὸν Δορυ-
 μύχον καὶ Νικάνορα καὶ Γοργίαν ἀνδρας δυνα-
 τὺς τῆς φιλίας τῷ βασιλεῶς. 39 Καὶ ἀπέ-
 σπειλεν μετ' αὐτοῦ πεντακισχίλια χιλιάδας ἀν-
 δρῶν καὶ ἑπτακισχίλιον ἵππων, τῷ ἐλθεῖν εἰς γῆν
 Ἰούδα καὶ καταφθεῖραι αὐτὴν κατὰ τὸν λόγον
 τῷ βασιλεῶς. 40 Καὶ ἀπῆραν οὐκ πάση τῇ
 πρέσβειν αὐτοῦ καὶ ἡλθον καὶ περιέβαλον πλη-
 ῖον Ἀμμαθὶν ἐν τῇ γῇ τῇ σεδινῇ. 41 Καὶ
 ἤκουσαν οἱ ἔμποροι τῆς χώρας τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 καὶ ἔλαβον ἀργύριον καὶ χρυσὸν πολλὸν σφόδρα
 καὶ πᾶσαι καὶ ἡλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν τῷ
 λαβῆν τὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς πᾶδας καὶ ποσει-
 γνήσασιν πρὸς αὐτοὺς δυνάμεις Συρίας καὶ γῆς
 Ἀλλοφύλων. 42 Καὶ ἴδεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελ-
 φοὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐπληθύνη τὰ κακά, καὶ αἱ
 δυνάμεις παρεμβάλλουσιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ.
 καὶ ἐπύκνωσαν τὺς λόγους τῷ βασιλεῶς οὗς ἐνεί-
 λατο ποιῆσαι τῷ λαῷ εἰς ἀπώλειαν καὶ συ-
 πλείαν. 43 Καὶ εἶπαι ἕκαστος πρὸς τὸν πλη-
 σίον αὐτοῦ ἀναστήσωμεν τὴν κατὰ τὸν λαὸν
 ἡμῶν, καὶ πολεμήσωμεν περὶ τῷ λαῷ ἡμῶν καὶ τῶν
 ἀγίων. 44 Καὶ ἠθροίσθησαν ἡ συνάγωγὴ τῶν
 εἰρησίων εἰς πόλεμον, καὶ τῷ πρῶτον ἔλαβον
 καὶ αὐτῶν ἔλεον καὶ οὐκ ἔπαινον. 45 Καὶ Ἰε-
 ρουσαλὴμ ὡς ἀσκήτος ὡς ἐρημὸς. ὅτι οὐκ ἔστι
 εὐπορευόμενος καὶ ὀκνοῦνόμενος ἐκ τῶν γυνι-
 μάτων αὐτοῦ καὶ τὸ ἅγιον καὶ κατὰ τὸν νόμον,
 καὶ υἱοὶ Ἀλλοφύλων ἐν τῇ ἀκρᾷ κατὰ τὸν νόμον
 τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔξωθεν τέρψιν ἐξ Ἰακώβ, καὶ
 ἐξέλπειν αὐλοὺς καὶ κινύρα. 46 Καὶ συνήχθη-
 σαν καὶ ἡλθον εἰς Μασσηφὰ κατὰ τὴν Ἱερου-
 σαλὴμ, ὅτι τόπος πρῶτον εἰς Μασσηφὰ τὸ
 πρῶτον τῷ Ἰσραὴλ. 47 Καὶ ἐνέστησαν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ ἐκείνῃ, καὶ περιέβαλον τὸν σάκεον καὶ ἀπο-
 δὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ, καὶ διέρρηξαν τὰ
 ἱμάτια αὐτῶν. 48 Καὶ ἐξεπέτασαν τὸ βί-
 βλιον τῷ νόμῳ καὶ ὡς ἔξωθεν τῶν ἐθνῶν τὰ
 ὀμνόμενα τῶν ἐθνῶν αὐτῶν. 49 Καὶ ἠνέ-
 χθη τὰ ἱμάτια τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰ ποσει-
 γνήματα καὶ τὰς διαχίτας καὶ ἡγεῖται τὺς
 Ναζιραῖους, οἱ ἐπλήρωσαν τὰς ἡμέρας, 50 καὶ
 ἐβόησαν φωνὴν εἰς τὸν ὄρθρον, λέγοντες· τί ποιῶ-
 σμεν οὗτοι, καὶ ποῦ αὐτοὺς ἀπαγαγάμεν;
 51 Καὶ τὰ ἄγια σου κατὰ πεπότηναι, καὶ βε-
 βήλωται καὶ οἱ ἱερεῖς σου ἐν πείρῃ καὶ κατὰ
 νόμον. 52 Καὶ ἴδεν τὰ ἔθνη συνήλθον ἐφ' ἡμᾶς
 τῇ ἔξωθεν ἡμᾶς· σὺ οἶδας ἃ λογίζονται ἐφ'
 ἡμᾶς. 53 Πῶς δυνήσασθε ὑποστῆναι κατὰ
 ποσεισμοὺς αὐτῶν, ἐὰν μὴ σὺ βοηθήσῃς ἡμῖν;
 54 Καὶ ἐπαλπίσαν τὰς σάλπιγγας, καὶ ἐβόη-
 σαν φωνὴν μεγάλην. 55 Καὶ μὲν οὗτο κατέ-
 σκησεν Ἰούδας ἡγεμῶν τῷ λαῷ χιλιάρχους καὶ
 ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρ-
 χους. 56 Καὶ εἶπεν τοῖς οἰκοδομοῦσιν οἰκίας, καὶ οἰκίας
 μνησδομῶν γυναικῶν, καὶ φυλάσσουσιν ἀμπε-
 λῶνας, καὶ δειλοῖς, ὥστε φέρειν ἕκαστος εἰς τὸν οἶ-
 κον αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον. 57 Καὶ ἀπῆρεν ἡ
 παρεμβολή, καὶ παρεβάλλουσιν κατὰ νότον Ἀμ-
 μαθὶν. 58 Καὶ εἶπεν Ἰούδας· σφειζώσασθε,
 καὶ γίνεσθε εἰς ὕψος δυνάμεις, καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι
 εἰς τὸ πολεμῆσαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις
 τοῖς ὀπισθοκνημῶν ἐφ' ἡμᾶς ἔξωθεν ἡμᾶς καὶ
 τὰ ἄγια ἡμῶν. 59 Ὅτι κρείσσον ἡμᾶς, ὥστε
 θανεῖν ἐν πολέμῳ, ἢ ὅπως ὅτι τὰ κακά τῶν
 ἔθνεων ἡμῶν καὶ τῶν ἀγίων. 60 Ὡς δ' αὖ ἡ
 γέλημα ἐν ὕδατι, ὥστε ποιῆσαι.

ΚΕΦ. Δ.

ΚΑΙ παρέλαβεν Γοργίας πεντακισχίλιους
 ἀνδρας καὶ χιλίαν ἵππων ὀλοκτινῶν,
 καὶ ἀπῆρεν ἡ παρεμβολὴ νυκτός, 2 ὅτε
 ἐπὶ τῇ τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἰουδαίων,
 καὶ πατάσας αὐτοὺς ἄφνω, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἀκρας
 ἦσαν αὐτῶν ὀδοντοί. 3 Καὶ ἤκουσεν Ἰούδας, καὶ
 ἀπῆρεν αὐτοὺς καὶ οἱ δυνατοὶ πατάσας τὴν δύ-
 ναμιν τῷ βασιλεῶς τῇ ἐν Ἀμμαθί, 4 ὥστε
 ἐπὶ αἱ δυνάμεις ἐσκορπισμέναι ἦσαν ὅλη τῆς
 παρεμβολῆς. 5 Καὶ ἡλθεν Γοργίας εἰς τὴν
 παρεμβολὴν Ἰούδα νυκτός, καὶ ὁδὸν εὖρεν
 καὶ ἐξήγαγε αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὅτι εἶπεν, φέ-
 ρουσιν αὐτοὶ ἀφ' ἡμῶν. 6 Καὶ ἅμα ἡμέρᾳ,
 ὥρθη Ἰούδας ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τριχίλοις ἀνδράσιν
 πλὴν καλύμματα καὶ μαχαίρας ἐκ ἔχον κατὰ τὸν
 νόμον. 7 Καὶ ἴδον παρεμβολὴν ἐθῶν ἰσχυ-
 ρῶν τεθωρακισμένων, καὶ ἵππων κυκλῶσαν αὐ-
 τὴν, καὶ ὅτι διδάσκει πόλεμον. 8 Καὶ εἶ-
 πεν Ἰούδας τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ μὴ φο-
 βεῖσθε τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄρμημα αὐ-
 τῶν μὴ δειλαδῆτε. 9 Μνησθήτε ὡς ἐβόησαν οἱ
 πατέρες ἡμῶν ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ, ὅτε ἐδάξεν
 αὐτοὺς Φαραὼ ἐν δυνάμει. 10 Καὶ νῦν βοή-
 σωμεν εἰς ὄρθρον, εἰ θελήσῃ ἡμᾶς, καὶ μνησθή-
 σεται ἀφ' ἡμῶν πατέρες ἡμῶν, καὶ σωτὴρ ἡμῶν
 τῇ παρεμβολῇ τῷ νόμῳ κατὰ ποσεισμοὺς ἡμῶν
 σήμερον. 11 Καὶ γινώσκονται πάντα τὰ ἔθνη,
 ὅτι ὅτι ὁ λυτρώμενος καὶ σώσει τὸν Ἰσραὴλ.
 12 Καὶ ἦσαν οἱ Ἀλλοφύλοι τὺς ὀφθαλμούς αὐ-
 τοῦ, καὶ ἴδαν αὐτοὺς ἐρχομένους ἐξαναπείας,
 13 καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς πό-
 λεμον,

ΚΕΦ. Δ'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α.

λεμον, καὶ ἐσάλπισαι οἱ ᾤοντο Ἰούδα. 14 Καὶ
 σιμήσαν, καὶ συνετρέψαν τὰ ἔθνη, καὶ ἐφυ-
 γον εἰς τὸ πεδίον. 15 Οἱ δὲ ἔρχονται πάντες
 ἔπεισαν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐδίωξαν αὐτοὺς ὡς Γα-
 σπράν καὶ ὡς τῶν πεδίων τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀζώ-
 τε καὶ Ἰαννείας, καὶ ἔπεισαν ἕξ αὐτῶν εἰς ἄν-
 δρας περχαλίους. 16 Καὶ ἐπέσρεψεν Ἰούδας
 καὶ ἡ δυνάμις ὑπὸ τῷ δώκην ὅπως αὐτῶν,
 17 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν λαόν· μὴ ἐκδυμῆσθε
 τῶν σκύλων, ὅτι πόλεμος ἔξεναντίας ἡμῶν,
 18 καὶ Γοργίας καὶ ἡ δυνάμις ἐν τῷ ὄρει ἐγγὺς
 ἡμῶν. Ἀλλὰ σῆτε νῦν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν,
 καὶ πολεμήσατε αὐτοὺς, καὶ μὴ θῶτα λάβετε
 σκύλα καὶ μὴ παρήσας. 19 Ἐπὶ πληρωῆ-
 τος Ἰούδα θῶτα, ὥρθη μέρες πὶ ἐκκύπτον ἐκ
 τῷ ὄρει. 20 Καὶ ἶδεν ὅτι περὶ πῶτα, καὶ
 ἐμπυρίζον τὴν πρεμβολὴν, ὃ γὰρ χαπὶος
 ὁ θεωρούμενος ἐνεφάνιζε τὸ γηγός. 21 Οἱ δὲ
 σιμειδῶτες θῶτα σιμειδῶτες ἐδιδόθησαν σφόδρα· σιμειδῶ-
 ντες δὲ καὶ Ἰούδα πρεμβολῶν ἐν τῷ πεδίῳ ἐτοι-
 μῶν εἰς ᾤονταξιν, 22 ἐφυγον πάντες εἰς
 γλῶν Ἀλλοφύλων. 23 Καὶ Ἰούδας ἀνέσρεψεν
 ὅτι τὴν σκυλίαν τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἔλαβεν
 πολὺ χρυσίον καὶ ἀργύριον πολὺ καὶ ὑάκινθον καὶ πορ-
 φύρας καὶ θαλασίαν καὶ πλῆτον μέγαν. 24 Καὶ
 ὁπλοφόροις ὁπλοφόροις ὕμνου καὶ ἡυλόρου εἰς οὐρανὸν τὸν
 κύριον, ὅτι χαλὸν εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 25 Καὶ ἐγενήθη σωτηρία μεγάλη τῷ Ἰσραὴλ
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 26 Ὅσοι δὲ τῶν Ἀλλο-
 φύλων διεσώθησαν, ᾤοντα γεννηθέντες ἀπὸ γυναικῶν
 τῶν Λυσίας πάντα τὰ συμβεβηκότα. 27 Ὁ
 δὲ ἀκόςας πάντα συνεχύθη καὶ ἡσύχῃ, ὅτι ἔχ-
 οῖα ἦν ἡμεῖς, θῶτα γέγονεν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
 ἔχ οἷα ἐντέλειτο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, ποιῶτα
 ἐξέβη. 28 Καὶ ἐν τῷ ἐχθρῷ σῖαυτῷ συνε-
 λόχησεν ὁ Λυσίας ἀνδρῶν ὅτιλέκτων ἐξήκοντα χι-
 λιάδας καὶ πενταχιλίαν ἵππων, ὥστε ἐκπο-
 λεμῆσαι αὐτοὺς. 29 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἰδου-
 μίαν, καὶ παρενέβαλον ἐν Βαυθούρις, καὶ
 σιμειδῶτησεν αὐτοῖς Ἰούδας ἐν δέχα χιλιάσιν ἀν-
 δρῶν. 30 Καὶ ἶδεν τὴν πρεμβολὴν ἰσχυράν,
 καὶ προσήνυξεν, καὶ εἶπεν· εὐλογητός εἰ ὁ σω-
 τὴρ τῷ Ἰσραὴλ ὁ σιμειδῶτας τὸ ὄρμημα τῷ
 δυνάτῃ ἐν χερσὶ τῷ δόλῳ σου Δαυὶδ, καὶ
 παρέδωκες τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἀλλοφύλων εἰς
 χεῖρας Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαβλ καὶ τῷ ἀεριστῇ τῷ
 σκεῖν αὐτοῦ. 31 Σύγκλεισον τὴν παρεμβολὴν
 θῶτα εἰς χεῖρας λαῶ σου Ἰσραὴλ, καὶ αὐχυν-
 θήσονται ὅτι τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἵππῳ αὐτῶν.
 32 Δὸς αὐτοῖς δειλίαν, καὶ τῆξον δράκτος ἰσχύος
 αὐτῶν, καὶ σαλβήσονται τῇ σιμειδῶτῃ αὐτῶν.
 33 Κατάβαλε αὐτοὺς ῥομφαία ἀγαπῶντων σε,
 καὶ αἰνεσάτωσάν σε πάντες οἱ εἰδότες τὸ ὄνομα ἰδόντες
 σου ἐν ὕμνοις. 34 Καὶ σιμειδῶσαν Ἀλλοφύλους,
 καὶ ἔπεισον ἐκ τῆς παρεμβολῆς Λυσίας εἰς πεντα-
 χιλίους ἀνδρας, καὶ ἔπεισαν ἕξ ἐναντίας αὐτῶν.
 35 Ἰδὼν δὲ Λυσίας τὴν γενομένην προπύλιν
 τῆς αὐτοῦ σιμειδῶσεως, τῆς δὲ Ἰούδα τὸ γενη-
 μένον θάρσος, καὶ ὡς ἐτοιμοὶ εἴον ἢ ζῆν ἢ πεθνή-
 κεναι γενναίως, ἀπῆρεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐξένο-
 λόγῃ καὶ φλεονάσας τὸν πάλιν γεννηθέντα σιμειδῶ-
 ντες πάλιν ᾤοντα γενέσθαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
 36 Εἶπεν δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἰδὼν
 σιμειδῶσθαι οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, ἀναβῶμεν καθερί-
 σαι τὰ ἅγια καὶ ἐγκαθίσαι. 37 Καὶ σιμειδῶθη
 ἡ παρεμβολὴ πᾶσα, καὶ ἀνέβησαν εἰς ὄρος Σιών.
 38 Καὶ ἶδον τὸ ἀγίασμα ἡμῶν ἡρημαϊσμένον, καὶ
 τὸ θυσιαστήριον βεβηλωμένον, καὶ τὰς πύλας
 κατακακαυμένας, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς φυτὰ πε-
 φυκότα, ὡς ἐν δρυμῷ ἢ ὡς ἐν ἐν τῶν ὄρειν,
 καὶ τὰ παροφύρια κατηρημένα. 39 Καὶ διέρ-
 ρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκόψαντο κοπετὸν
 μέγαν, καὶ ἐπέθεντο αὐτοὺς ὅτι τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ. 40 Καὶ ἔπεισον ὅτι πρὸς τοὺς ὅτι
 τὴν γλῶν, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγιν τῶν
 σημασιῶν, καὶ ἐβόησαν εἰς οὐρανόν. 41 Τότε
 ἐπέταξεν Ἰούδας ἀνδράσιν πολεμεῖν τῷ ἐν τῇ
 ἄκρᾳ, ὡς ἂν καθερίσῃ τὰ ἅγια. 42 Καὶ
 ἐπέταξεν ἱερεῖς ἀμώμους θελήσας νόμῳ. 43 Καὶ
 ἐκαθάρισαν τὰ ἅγια, καὶ ἦσαν τῷ λίθῳ τῷ
 μασμῷ εἰς τόπον ἀκαθάρτον. 44 Καὶ ἐβου-
 λεύσαντο πρὸς τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως
 τῷ βεβηλωμένῳ, πὶ αὐτῷ ποιήσωσιν. 45 Καὶ
 ἔπεισαν αὐτοὺς βυλὴ ἀγαθὴ, καθελεῖν αὐτὸ, μὴ
 ποτε γίνηται αὐτοῖς εἰς ὄνειδος, ὅτι ἐμίανον
 τὰ ἔθνη αὐτὸ, καὶ καθελεῖν τὸ θυσιαστήριον.
 46 Καὶ ἀπέθεντο τῷ λίθῳ ἐν τῷ ὄρει τῷ οἴκῳ
 ἐν τῷ πῶ ὁπλοφύλῳ μέλει τῷ ᾤοντα γενέσθαι
 ὁπλοφύλῳ τῷ ὁπλοφύλῳ πρὸ αὐτῶν. 47 Καὶ
 ἔλαβον λίθους ὀλοκλήρους κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἔλαβον
 ὁκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον καμὸν καὶ τὸ πρὸς τὸν ὁκοδόμησεν
 48 Καὶ ὁκοδόμησαν τὰ ἅγια καὶ τὰς οἰκίας τῷ
 οἴκου, καὶ τὰς αὐλας ἡγάσαν. 49 Καὶ ἐποίη-
 σαν τὰ σκεύη τὰ ἅγια καμὰ, καὶ εἰσένεγκαν
 τὴν λυχίαν καὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ ὀλοκαυτω-
 μάτῳ καὶ θυμιαμάτων καὶ τὴν πρᾶπεν εἰς
 τὸν ναόν. 50 Καὶ ἐθυμιάσαν ὅτι τὸ θυσια-
 στήριον, καὶ ἔξῃσαν τῷ λυχίῳ τῷ ὅτι τῆς
 λυχίας, καὶ ἐφάνισαν ἐν τῷ ναῷ. 51 Καὶ
 ἐπέθηκαν ὅτι τὴν πρᾶπεν ἄρτους, καὶ ἐξέπέ-
 τασαν

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α'. ΚΕΦ. Ε.

τισαν τὰ χαλκὸν πετάσματα· καὶ ἐτέλεισαν πάν-
 τα τὰ ἔργα αὐτῶν. 52 Καὶ ὠρῆσαν ὁ-
 πόρῃ τῇ σήμερῃ καὶ εὐχάρησεν τῷ κυρίῳ ὁ
 Χασελεύς· ὅτι οὗτος ὁ κύριος κατεπαύσατο τὸ
 ἔργον αὐτοῦ. 53 Καὶ ἀνέστησαν οὐσίαν
 κατὰ τὸν νόμον· ὅτι τὸ θυσιάζειν οὐκ ὀλοκαυ-
 τώματα· τὸ κατὰ τὸν νόμον ἐποίησαν. 54 Κατὰ τὸν
 νόμον καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἐβεβήλωσαν αὐτὸ
 τὰ ἔθνη, οἱ ὁποῖοι ἐνεκατέστησαν ἐν ὁδοῖς καὶ
 καθαίρας καὶ κινύρας καὶ ἐν κυμβάλοις. 55 Καὶ
 ἔπεσον πάντες οἱ λαοὶ ἐπὶ τὸν πόρπον, καὶ πορεύ-
 νησαν καὶ ἠυλόγησαν εἰς οὐρανὸν τὸν εὐδοῦσαντα
 αὐτούς. 56 Καὶ ἐποίησαν τὸν ἑκατηστήριον τῆς θυ-
 σιασθείας ἡμέρας· ὅτι καὶ τὸν πόρπον οὐκ ὀλο-
 καυτῶματα μετ' εὐφροσύνης, καὶ ἔδυσαν οὐσίαν
 σωτηρίας καὶ ἀνέστησαν. 57 Καὶ κατεκόσμησαν
 τὸ κατὰ τὸν πόρπον τῷ λαῷ σφάνοις χρυσοῖς
 καὶ ἀσπίδων, καὶ ἐκαίνισαν τὰς πύλας καὶ
 τὰς παροφείας, καὶ ἔδυσαν αὐτά. 58 Καὶ
 ἐγνήθη εὐφροσύνη μεγάλη ἐν τῷ λαῷ σφόδρα,
 καὶ ἀπεγράφη ὁ οὐρανὸς ἐδῶ. 59 Καὶ ἔστη
 Ἰσάβηθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ πάντα ἐκκλησία
 Ἰσραὴλ, ἵνα ἄρῳνται αἱ ἡμέραι ἑκατηστήριον τῆς
 θυσιασθείας ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν· ἐπαινὸν καὶ
 ἐπαινὸν ἡμέρας ὅκτω, ὅτι τῆς σήμερῃς καὶ ἐ-
 χάρους τῷ κυρίῳ Χασελεὺς μετ' εὐφροσύνης καὶ
 χαρᾶς. 60 Καὶ ἀποδόμησαν οἱ τῷ καιρῷ
 ὁποῖοι τὸ ὄρθρον Σιών, κυκλῶντες τείχη ὑψηλά
 καὶ πύργους ὀχυροὺς, μήποτε ὁ ἐχθρὸς ἐπι-
 ῥῇ κατὰ πατήσων αὐτά, ὡς ἐποίησαν ὁ πόρ-
 πος. 61 Καὶ ἀπέταξαν ἐκείνη διώσαντες τι-
 ρεῖν αὐτό, καὶ ὀχύρωσαν αὐτό τριεὶ πλῆθος Βαθ-
 σάβηθ, τῷ ἔχοντι τὸν λαὸν ὀχύρωμα καὶ πόρπον
 τῆς Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ Ε.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἤκουσαν τὰ ἔθνη κυ-
 κλῶντες, ὅτι ἀποδόμηθη τὸ θυσιάζειν,
 καὶ ἐνεκατέστησαν τὸ ἅγιον ὡς τὸ πόρ-
 πον, καὶ ὠρῆσαν σφόδρα. 2 Καὶ ἐβλή-
 σαν τὸν πόρπον τὸν γένος· Ἰσάβηθ τῆς ὄντας ἐν
 μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἤρξαντο τῷ θανάτῳ ἐν τῷ
 λαῷ καὶ ἐξάρησαν. 3 Καὶ ἐπολέμη· Ἰσάβηθ πρὸς
 Ἰσραὴλ τὸν υἱὸν Ἰσάβηθ· ἐν τῇ Ἰσραὴλ τῷ Ἀλεξάν-
 δρῳ, ὅτι ἐβλάστησε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπά-
 τειξεν αὐτὸς πλῆθος μεγάλο, καὶ συνέσειλεν
 αὐτούς, καὶ ἔλαβεν τὰ πάντα αὐτῶν. 4 Καὶ
 ἐμήθη τῆς χαλκίας ὑπὸ Βαβυλῶν, οἱ ἦσαν τῷ λαῷ
 εἰς παγίδα καὶ εἰς σκάνδαλον ἐν τῷ ἐχθρῷ
 αὐτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς. 5 Καὶ συνέσειλεν ὑπὸ

αὐτῶν εἰς τὰς πύργους, καὶ παρέβαλεν
 καὶ ἀνεμάχησεν αὐτούς, καὶ ἐνεπύριεν τὰς πύ-
 ρους αὐτῆς ἐν πυρὶ οὗ ὡς πᾶσι τοῖς οἰκοῦσι.
 6 Καὶ διεπέρασεν ὅτι τὸν υἱὸν Ἀμμών, καὶ
 εὐρεὶν χεῖρα κραταιά καὶ λαὸν πολύν, καὶ Τι-
 μῶν ἡγεμόνον αὐτῶν. 7 Καὶ συνέσειλεν πρὸς
 αὐτούς πολέμους πολλούς, καὶ συνέσειλεν πρὸς
 τὸν πόρπον αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. 8 Καὶ
 πορεύσασθαι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὰς θυσιασθείας
 αὐτῆς, καὶ ἀνέστη εἰς τὴν Ἰσραὴλ. 9 Καὶ
 ἐπισυνήχθησαν τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ
 ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τὸν ὄντα· ὅτι τοῖς ὁδοῖς αὐτῶν
 τῷ ἐξάρη αὐτούς· καὶ ἔφυγον εἰς Δάμασκον τὸ
 ὄχυρόν. 10 Καὶ ἀπέστειλαν χεῖρας αὐτῶν πρὸς
 Ἰσραὴλ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, λέγοντες· ὅτι
 συνέσειλεν ἡμεῖς ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔθνη τὰ κυκλῶν
 ἡμεῖς τῷ ἐξάρη ἡμᾶς. 11 καὶ ἐπομάζονται
 ἐλθεῖν καὶ πορεύσασθαι τὸ ὄχυρόν εἰς ὃ
 κατεφύγομεν, καὶ Τιμῶν ἡγεῖται τῆς σωτη-
 ρίας αὐτῶν. 12 Νῦν οὖν ἐλθὲν ἐξελθὲν
 ἡμεῖς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ὅτι σέβηται ἐξ ἡμῶν
 πλῆθος. 13 Καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν
 οἱ ὄντες ἐν τοῖς Ἰσραὴλ περὶ τὴν πόλιν, καὶ ἡμα-
 ρήσαντες τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐ-
 τῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ ἀπάγαγον ἐκ
 ὡς μίαν χιλιάρχον ἀνδρῶν. 14 Ἐπὶ αἱ ὅτι
 λαὸς ἀνεκώσθη, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι ἔπρην παρῆ-
 νοντο ἐκ τῆς Γαλιλαίας διερχόμενοι τὰ ἡμέ-
 ρα, ἀπαγγέλλοντες κατὰ τὰ ῥήματα τῶν
 15 λέγοντες· ἐπισυνήχθη ἐπ' αὐτούς ἐκ Πτο-
 λεμαίδος καὶ Τύρου καὶ Σιδωνος καὶ πάσης Γα-
 λιλαίας· ἀλλοφύλων, τῶν ἐξαγαλῶσαι ἡμᾶς. 16 Ὡς
 δὲ ἤκουσεν Ἰσάβηθ καὶ ὁ λαὸς τὸν λόγον τῶν
 τῶν, ἐπισυνήχθη ἐκκλησία μεγάλη βυβαλέως
 πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοῖς ὄντιν ἐν
 ὁδοῖς καὶ πολεμικοῖς ὑπὸ αὐτῶν. 17 Καὶ αὐτῶν
 εἶπεν Ἰσάβηθ· Σίμων τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν· ὅτι ἐλθόν
 σταντὶ ἀνδρες, καὶ πορεύσασθαι εἰς τὴν Γα-
 λιλαίαν. 18 Καὶ κατέλιπεν Ἰσάβηθ τὸν τῷ
 Ζαχαρίου καὶ Ἀζαρίᾳ ἡγεμόνας τῷ λαῷ μετὰ
 τῶν ὀπλιτῶν τῆς δυνάμεως ἐν τῇ Ἰσραὴλ εἰς
 τήρησιν. 19 Καὶ οἰκέτατο αὐτοῖς, λέγον-
 τες· πορεύεσθαι τῷ λαῷ τῷ τῷ, καὶ μὴ συνάψετε πό-
 λεμον πρὸς τὰ ἔθνη ἕως τῷ ἐπὶ τῶν ἡμῶν.
 20 Καὶ ἐμερίσθησαν Σίμων ἀνδρες τριῶν τῶν
 πορεύσασθαι εἰς τὴν Γαλιλαίαν, Ἰσάβηθ δὲ ἀνδρες
 ὀκτακίριοι εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 21 Καὶ
 ἐπορεύθη Σίμων εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ συνέσειλεν
 πόλεμους

ΚΕΦ. Ε. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α.

πολέμους πολλὰς ὥρως τὰ ἔθνη, καὶ συνετελέθη
 τὰ ἔθνη ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. 22 καὶ εἰδὼ-
 τῶν πόλεων ξεν αὐτῶν ἕως τῆς σῆλης Πτολεμαῖδ'· καὶ
 ἔπεσον ἐκ τῶν ἐθνῶν εἰς τετρακλίας ἄνδρας, καὶ
 παρέλαβεν ἑλθεῖν τὰ σκῦλα αὐτῶν. 23 Καὶ παρέλαβον τοὺς
 αὐτοὺς ὅτι ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ ἐν Ἀρράβιαις οὐκ αὐτὴν γυναιξὶν
 τῆς Γαλι- καὶ τοῖς τέκνοις, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτοῖς, καὶ
 λαίας ἤγαγον εἰς τὴν Ἰουδαίαν μετ' εὐφροσύνης μεγά-
 Ἀρβάρχοις λης. 24 Καὶ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ Ἰω-
 νάθαν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην,
 καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τεσσάρων ἡμερῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 25 Καὶ συνήντησαν τοῖς Ναβαθαίοις, καὶ ἀπῆν-
 τησαν αὐτοῖς εἰρηνικῶς, καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς
 ἅπαντα τὰ συμβεβηκότα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν
 ἐν τῇ Γαλααδίᾳ. 26 Καὶ ὅτι πολλοὶ ἐξ
 αὐτῶν συνελημμένοι εἰσὶν εἰς Βοσπόρην, καὶ Βοσ-
 Μακεδ' σὸρ, ὃν Ἀλέμοις, Χασφῶρ, Μακεδ', καὶ Καρναῖμ.
 Καρναῖν πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν ὀχυραὶ καὶ μεγάλαι.
 27 Καὶ ὅτι αὐτὴς λοιπὰς πόλεις τῆς Γαλαα-
 δίδος εἰσὶν συνελημμένοι, καὶ εἰς αὐτοὺς τὰς-
 σονται πῦρ καταλεῖν ὅτι τὰ ὀχυρώματα, καὶ
 καταλαβέτω καὶ ἐξάρα πάντας αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ. 28 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰούδας καὶ ἡ πῦρ-
 βολὴ αὐτοῦ ὁδὸν εἰς τὴν ἐρήμον εἰς Βοσπόρ' ἄρῳ
 καὶ καταλάβετο τὴν πόλιν, καὶ ἀπέκλεινεν πᾶν
 ἀρσενικὸν ἐν τόματι ῥομφαίας, καὶ ἔλαβεν πάντα
 τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ ἐνέσκησεν αὐτῶν πυρὶ.
 29 Καὶ ἀπῆρεν ἐκείθεν νικητὸς, καὶ ἐπορεύετο
 ἕως ὅπου τὸ ὀχύρωμα. 30 Καὶ ἐγένετο ἐωθινή,
 καὶ ἦσαν τρεῖς ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ ἰδὼν λαὸς
 ὅς πολὺς ἔσθ' ὡς αὐτὸν ἀειδύς, ἀφῆκτες κλίμακας
 καὶ μηχανὰς καταλαβέσθαι τὸ ὀχύρωμα, καὶ
 ἐπολέμου αὐτοὺς. 31 Καὶ ἰδὼν Ἰούδας ὅτι
 ἤρκεται ὁ πόλεμος, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως
 ἀνέβη ἕως τῆς οὐρανῆς σάλπιγγιν καὶ κραυγῇ με-
 γάλῃ. 32 καὶ εἶπεν τοῖς ἀνδράσι τῆς διωά-
 μως· πολεμήσατε σήμερον ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
 φῶν ὑμῶν. 33 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τοῖς ἀρχαῖς
 ἐσάλπισεν αὐτῶν. καὶ ἐσάλπισαν αὐτοῖς σάλπιγγιν,
 καὶ ἐβόησαν ἐν τῇ ὀφθαλμῷ. 34 Καὶ ἐπέβη
 ἡ παρεμβολὴ Τιμόθεου, ὅτι ὁ Μακκαβαῖος ὅστις,
 καὶ ἐφυγον ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν
 αὐτοὺς πληγῇ μεγάλῃ, καὶ ἔπεσον ἐξ αὐτῶν
 ὅτι ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ εἰς ὀκτακισχιλίους ἄνδρας.
 35 Καὶ ἀπέκλεινεν εἰς Μαρεθ, καὶ ἐπολέμουν
 αὐτῶν, καὶ καταλάβετο αὐτῶν, καὶ ἀπέκλεινεν
 πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν τὰ σκῦλα αὐ-
 τῶν, καὶ ἐνέσκησεν αὐτῶν ἐν πυρὶ. 36 Ἐκεί-
 θεν ἀπῆρεν, καὶ καταλάβετο τὴν Χασφῶν,
 Μακεδ', Βοσπόρ, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Γα-

λααδίδος. 37 Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα
 συνήγαγεν Τιμόθεος παρεμβολὴν ἄλλω, καὶ
 παρενέβαλεν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν Ραφῶν ἐκ πέραν τῆς
 χειμάρρου. 38 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰούδας κατα-
 σκοπεῖν τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀπήγγειλαν
 αὐτῶν, λέγοντες· ὅτι συνελημμένοι εἰσὶν ὥρως αὐ-
 τῶν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ὑμῶν, διωάμους
 πολλὰ σφόδρα. 39 Καὶ Ἀραβες μεμίσθωται
 εἰς βοήθειαν αὐτοῖς, καὶ παρενέβαλον πέραν τῆς παρεμβολῆς
 χειμάρρου ἑτοίμοι τῶν ἐλθεῖν ὅτι σὲ εἰς πόλε-
 μόν· καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας εἰς συνάντησιν αὐτῶν.
 40 Καὶ εἶπεν Τιμόθεος τοῖς ἀρχαῖς τῆς διωά-
 μως αὐτοῦ, ὅτι ἐγγίξουν Ἰούδας καὶ τὴν
 παρεμβολὴν αὐτῶν ὅτι τὸν χειμάρρον τῆς ὕδα-
 τος· Ἐὰν ἀφῇ ὥρως ἡμᾶς ὥρως, ὃ δυνά-
 σόμεθα ὑποσῆσαι αὐτὸν, ὅτι διωάμους δυνά-
 σεται ὥρως ἡμᾶς. 41 Ἐὰν δὲ δειλῶθῃ καὶ
 παρεμβολὴ πέραν τῆς πύργου, ἀφῇ πύργου
 ὥρως αὐτὸν, καὶ δυνάσμεθα ὥρως αὐτόν. 42 Ὡς
 δὲ ἤγγισεν Ἰούδας ὅτι τὸν χειμάρρον τῆς ὕδα-
 τος, ἔστησεν τρεῖς γραμματεῖς τῶν λαῶν ὅτι τῶν
 χειμάρρου, καὶ ἐντείλατο αὐτοῖς, λέγων· μὴ
 ἀφῆτε πάντα ἄνθρωπον παρεμβολῆν, ἀλλὰ ἐρ-
 χέσθωσαν πάντες εἰς τὸν πόλεμον. 43 Καὶ
 διεπέρασαν ὥρως αὐτοὺς ὥρως, καὶ πᾶς ὁ
 λαὸς αὐτῶν ὅπου αὐτῶν καὶ συνετελέθησαν ὥρως
 ὥρως αὐτῶν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐφρίσαν
 πάντα τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἐφυγον εἰς τὸ τέ-
 μνος ἐν Καρναῖν. 44 Καὶ καταλάβοντο
 τὴν πόλιν, καὶ τὸ τέμνος ἐνέπυρσαν ἐν πυρὶ
 οὐκ πᾶσιν τοῖς οὐκ ἐν αὐτῶν καὶ ἐπορεύθη ἡ
 Καρναῖν, καὶ ὅτι ἐδύνατο ἐπὶ ὑποσῆσαι καὶ
 τῶν ὀφθαλμῶν Ἰούδα. 45 Καὶ συνήγαγεν Ἰούδας
 πάντα Ἰσραὴλ τρεῖς ἐν τῇ Γαλααδίᾳ ὑπὸ
 μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν,
 καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὴν ὑποσῆσαι, καὶ
 παρεμβολὴν μεγάλῃ σφόδρα, ἐλθεῖν εἰς γῆν
 Ἰούδα. 46 Καὶ ἦλθον ἕως Ἐφρών, καὶ αὐτῇ
 ἡ πόλις μεγάλη ὅτι τῆς εἰσόδου ὀχυρὰ σφόδρα· αἱ
 ὅτι ὡς ἐκκλινῶν ἀπ' αὐτῆς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν,
 ἀλλ' ἡ ἀφῇ μέσου αὐτῆς πορεύεσθαι. 47 Καὶ
 ἀπέκλεισαν αὐτοὺς οἱ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐνέ-
 φραξαν τὰς πύλας λίθοις. 48 Καὶ ἀπέστει-
 λεν ὥρως αὐτοὺς Ἰούδας λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων·
 διελεύσομαι εἰς τὴν γῆν σου, τῶν ἀπελθεῖν εἰς
 τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὁδοὶς κακοποιήσῃ ὑμᾶς,
 πλὴν τοῖς ποσὶν παρελευσόμεθα· καὶ ἐκ ἡβού-
 λοντο ἀνοῖξαι αὐτῶν. 49 Καὶ ἐπέταξεν Ἰούδας
 κηρύξαι ἐν τῇ παρεμβολῇ τῆς παρεμβολῆς ἕκα-
 στον ὅτι ὅτι ὅτι τὸ πᾶν. 50 Καὶ παρενέβαλον οἱ
 ἄνδρες

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Α'. ΚΕΦ. 5'.

πόλεως ἀνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ἐπολέμισαν τῷ πό-
 λιν ὅλιον τῷ ἡμέρῃ ἐκείνῳ καὶ ὅλιον τῷ
 νύκτα, καὶ παρεδόθη ἡ πόλις ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
 51 Καὶ ἀπώλεσεν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν φόβῳ ῥομ-
 φαίας, καὶ ἐξερίζωσεν αὐτὴν, καὶ ἔλαβεν τὰ
 σκύλα τῆς πόλεως, καὶ διῆλθεν αὐτῇ τῆς πό-
 λεως ἐπάνω τῶν ἀπεκταμμένων. 52 Καὶ διέ-
 βησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸ πεδῖον τὸ μέγα κατὰ
 τὸ ῥέωπον Βαθσαίν. 53 Καὶ ἰὼ Ἰσδὰς ἐπι-
 σιῶν τὴν ἐρατίζοντα, καὶ ᾤχετο καλὸν τὸν
 λαὸν καὶ πᾶσαν τὴν ὁδὸν, ἕως ἥλθεν εἰς γῆν
 Ἰσδὰ. 54 Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Σιών ἐν
 εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ καὶ ᾤχησαν οὐλοκαυ-
 τώματα, ὅτι οὐκ ἔπεσεν ἔξ αὐτῶν ὁ θάνατος ἕως
 τῆς ἐπιστροφῆς ἐν εἰρήνῃ. 55 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις αἷς ἰὼ Ἰσδὰς καὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ Γαλαὰδ,
 καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ
 τὸ ῥέωπον Πτολεμαίδος, 56 ἤκουσεν Ἰωσήφ
 Ζαχαρία ὁ τῶν Ζαχαρίων καὶ Ἀζαείας ἀρχόντες τῶν δυνάμεων
 Ζαχαρίας τῶν ἀνδραγαδῶν καὶ τῶν πολέμου οἱ ἀποήσαντες,
 ἀνδραγαθί- 57 καὶ εἶπαν· ποιήσωμεν καὶ αὐτοὶ ἐαυτοῖς ὄνο-
 μαν, καὶ πορευθῶμεν πολεμήσαι τὸς τὰ ἔθνη
 τὰ κύκλῳ ἡμεῶν. 58 Καὶ παρήγγειλαν τοῖς
 ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπο-
 ρύθησαν ἐπὶ Ἰάμβαν. 59 Καὶ ἐξῆλθεν Γορ-
 γίας ἐκ τῆς πόλεως, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς
 συνάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον. 60 Καὶ ἐτρο-
 πύθη Ἰωσήφ καὶ Ἀζαείας, καὶ ἐδιώχθησαν ἕως
 τῶν ὀρίων τῆς Ἰσδαίας· καὶ ἔπεσον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ ἐκ τῆς λαοῦ τῆς Ἰσραὴλ εἰς διαλίους
 αἰῶνας, 61 καὶ ἐγενήθη τροπὴ μεγάλη ἐν τῇ
 λαῶ Ἰσραὴλ, ὅτι ἔκ ἤκυσαν Ἰσδὰ καὶ τῶν ἀδελ-
 φῶν αὐτῶν, οἰόμενοι ἀνδραγαθίσαι. 62 Αὐτοὶ
 δὲ οὐκ ἦσαν ἐκ τῆς ἀπέρματος τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖ-
 νων, οἷς ἐδόθη σωτηρία Ἰσραὴλ διὰ χειρὸς αὐτῶν.
 63 Καὶ ὁ ἀνὴρ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
 ἐδόξασθησαν σφόδρα ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ
 καὶ τῶν ἐθνῶν πάντων, ὃ ἡκέτε τοὺς ὀνόματα αὐτῶν.
 64 Καὶ ἐπισιῶνθησαν τὸς αὐτοὺς εὐφροσύνης.
 65 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰσδὰς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
 καὶ ἐπολέμου τὴν ἡμέραν τὴν γῆν τῇ
 τῶν ἰσθμῶν, καὶ ἐπάταξεν τὴν Χεβρὼν καὶ τὰς
 θυγατέρας αὐτῆς· καὶ κατέλαβεν τὸ ὄχυρμα
 αὐτῆς, καὶ τὴν πύργον αὐτῆς ἐπέσειεν κυ-
 κλῶν. 66 Καὶ ἀπῆρκε τὴν πορευθῆσαι εἰς γῆν
 Ἀλοφύλων, καὶ διεπορεύετο τῷ Σαμαρείαν.
 67 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔπεσαν ἱερεῖς ἐν πολέμῳ
 Βαλομίου Βαλομίου ἀνδραγαθίσαι, ἐν τῇ αὐτῇ ἐξελθεῖν
 αὐτῶν αὐτοὺς εἰς τοὺς πολέμους ἀβυλῶντας. 68 Καὶ ἐξεκλι-
 νεν Ἰσδὰς εἰς Ἀζαὸν γῆν Ἀλοφύλων, καὶ κατέ-
 λει τὴν βαμὺν αὐτῶν, καὶ τὰ γλυπὰ τῶν θεῶν
 αὐτῶν κατέκαυσεν πυρὶ, καὶ ἐσκύλευσεν σκύλα
 τῶν πόλεων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἰσδαίαν.

Κ Ε Φ. 5'.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος διεπορεύετο
 τὰς ἐπάνω χώρας, καὶ ἤκυσεν, ὅτι ὅτι
 Ἐλυμαίς ἐν τῇ Περσίδι πόλις ἐνδοξὸς ἐν Ἐλυμαίς
 πλῆτω ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ. 2 Καὶ τὸ ἱερὸν
 τὸ ἐν αὐτῇ πλῆστον σφόδρα, καὶ ἐκαστὸν χαλύμ-
 ματα χρυσῷ, καὶ θύρακες καὶ ὅπλα, ἀ κατέλι-
 πει ἐκαστὸν Ἀλέξανδρον ὁ τῶν Φιλίππου ὁ βασι-
 λεὺς ὁ Μακεδὼν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν τοῖς Ἑλλήσι
 τρεῖς. 3 Καὶ ἤλθεν καὶ ἐζητήσας καταλαβεῖν
 τὴν πόλιν καὶ τὸν ποταμὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ
 ἠδυνάσθη, ὅτι ἐνέαθη ὁ λόγος τοῖς ἐκ τῆς
 πόλεως. 4 Καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ εἰς πόλεμον,
 καὶ ἐφυγεν καὶ ἀπῆλθεν ἐκείθεν μετ' αὐτοῦ
 μέγαν ἀποστρέψας εἰς Βαβυλῶνα. 5 Καὶ ἤλ-
 θεν ἀπαγγέλλων πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν Περσίδα, ὅτι
 τετρώπονται αἱ παρεμβολαὶ αἱ πορεύεισαι εἰς
 γῆν Ἰσδὰ. 6 Καὶ ἐπορεύθη Λυσίας δυνάμει
 ἰσχυρᾷ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ ἀνέστρεψεν ἐπὶ τὸν πο-
 τᾶ αὐτῶν, καὶ ἐπύχευσε ὅπλοις καὶ δυνάμει καὶ
 σκύλοις πολλοῖς, οἷς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν παρεμβολῶν
 ὧν ἔξεκοιταν. 7 Καὶ κατέλαβεν τὸ βδύλυμα,
 ὃ ἀκοδόμησεν ἐπὶ τὸν Ἰουδαίον τὸν ἐν Ἰερουσα-
 λὴμ, καὶ τὸ ἀγίασμα καὶ τὸν ποταμὸν ἐκύ-
 κλωσεν τείχεσιν ὑψηλοῖς, καὶ τὴν Βαθσοῦρα
 πόλιν αὐτῶν. 8 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκυσεν ὁ βα-
 σιλεὺς τὴν λόγον ἐκείνην, ἐθαμβήθη καὶ ἐσα-
 λεύθη σφόδρα· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ
 ἐνέπεσεν εἰς ἀρρώστιαν ἀπὸ τῆς λύπης, ὅτι ἔκ
 ἐνετο αὐτῷ κατὰ τὸν οἶνον ἐν τῷ ποταμῷ. 9 Καὶ ἦν
 ἡμέρας πλείους, ὅτι ἀνεκαμνίσθη ἐπ' αὐτὸν λύπη
 μεγάλη, καὶ ἐλογίσατο ὅτι ἀποθνήσκει. 10 Καὶ
 ἐκάλεσεν πάντας τὴν φίλους αὐτοῦ, καὶ εἶπεν
 τὸς αὐτοὺς· ἀφίσταται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου
 ὁ ὕπνος, καὶ συμπέπληκε τῇ καρδίᾳ ἀπὸ τῆς
 μερίμνης. 11 Καὶ εἶπα τῇ καρδίᾳ μου· ἕως
 πίνος θλίψωμαι ἡλθον καὶ κλύδωνος μεγάλη, ἐν ᾗ
 νῦν εἰμι· ὅτι χρηστὸς καὶ ἀγαπώμενος ἦμιον ἐν
 τῇ ἐξουσίᾳ μου. 12 Νῦν δὲ μνησκόμαι τῶν μνησκόμα
 κακῶν ὧν ἐποίησα ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβον
 πάντα τὰ σκάνη τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσὰ τὰ
 ἐν αὐτῇ, καὶ ἔξαπέστειλα τὴν ἐξουσίαν τὴν κατέ-
 κοίτα Ἰσδὰ ἀφ' ἐκείνης. 13 Ἐγὼν αὖ ὅτι
 χάριν ὄντων εὖ εἰς μετὰ κακὰ ταῦτα· καὶ ἰδὼν
 ἀπὸ πολλῆς λύπης μεγάλης ἐν γῇ Ἀλοφύλων.
 14 Καὶ ἐκάλει Φίλιππον ἑνα τῶν φίλων αὐτῶν,
 καὶ

ΚΕΦ. 5. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α.

καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὅτι πάσις τῆς βασιλείας αὐτοῦ. 15 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ ἀξίωμα καὶ πλὴν πολλῶν αὐτῷ καὶ τὸν δακτύλιον, τῷ ἀγαθῷ Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκδρέψαι αὐτὸν τῷ [μὴ] βασιλεύειν. 16 Καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ἔτις ἐνάτῃ καὶ τεσσαρικοστὶ καὶ ἑκατοστῷ. 17 Καὶ ἐπέγνω Λυσίας ὅτι τίθησκει ὁ βασιλεὺς, καὶ κατέστησεν βασιλεύειν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, ὃν ἐξεδρέψεν νεώτερον, καὶ ἐχάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐπάτωρ. 18 Καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἦσαν συλλεόντες τὸν Ἰσραὴλ κύκλῳ τῶν ἀγίων, καὶ ζητοῦντες κατὰ δὲ ὅλα καὶ σίγημα τοῖς ἔθνεσιν. 19 Καὶ ἐλογίσαντο Ἰούδας ἐξαγαγεῖν αὐτούς, καὶ ἐξεκκλησιάσεν πάντα τὸν λαὸν τῷ περικαλίῳ ἐπ' αὐτούς. 20 Καὶ συνήχθησαν ἅμα, καὶ περικαλίαν ἐπ' αὐτοὺς ἔτις πεντηκοστὴ καὶ ἑκατοστὴ, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτούς βιολογίας καὶ μηχανάς. 21 Καὶ ἐξήλθον ἐξ αὐτῶν ἐκ τῷ συγκληισμῷ, καὶ ἐκολλήθησαν αὐτοῖς πῖνες τῆς ἀσβεστῆς ἐξ Ἰσραὴλ. 22 καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν· ἕως πότε ἔποιήσεις κείσιν, καὶ ἐκδικήσεις τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν; 23 Ἡμεῖς εὐδοκῶμεν συλλοβεῖν τῷ πατρὶ σου, καὶ πορεύεσθαι τοῖς ἑσπέραις λεγόμενοις, καὶ κατακολληθῆναι τοῖς ποροτάγμασιν αὐτοῦ. 24 καὶ περικαλίαντες εἰς τὴν ἀκρὰν, ὅτι ἔτῃ λαὸς ἡμῶν χάριν ἔσται ἡλοστερουῦντο ἀφ' ἡμῶν· πλὴν ὅσοι εὐέλκοντο ἀφ' ἡμῶν ἐδανατοῦντο, καὶ αἱ κληρονομίαι ἡμῶν διηρπάζοντο. 25 Καὶ οὐκ ἐφ' ἡμᾶς μόνον ἐξέτειναν χεῖρας, ἀλλὰ καὶ ὅτι πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν. 26 Καὶ ἰδὼν πῦρ ἐβόλησεν σήμερον ὅτι τὴν ἀκρὰν εἰ Ἱερουσαλὴμ, τῷ καταλαβέσθαι αὐτήν καὶ τὸ ἅγισμα, καὶ τὴν Βαθσώραν ὠχρώσαν. 27 Καὶ εἰ μὴ περικαλίαν αὐτοὺς ἀφ' αὐτῶν, μείζονα τούτων ποιήσασιν, καὶ ἔτι διώσῃ τῷ καταχεῖν αὐτῶν. 28 Καὶ ὁρῶντι ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἤκουσεν, καὶ συνήγαγεν πάντας τὸς φίλους αὐτοῦ, καὶ τὸς ἀρχοντας δυνάμειος αὐτοῦ, καὶ τὸς ὅτι μνηστῶν τῶν ἡνίων. 29 Καὶ δὲ βασιλεὺς ἐτέρων καὶ δὲ βασιλέων ἡσων θαλασσῶν ἡλθον πρὸς αὐτὸν δυνάμειος μισθωτάι. 30 Καὶ ἰδὼν ὁ ἀειδὸς τῶν δυνάμειος αὐτοῦ ἑκατὶν χιλιάδες πεζῶν, καὶ εἰκοσι χιλιάδες τῶν ἵππων, καὶ ἐλέφαντες δύο καὶ τριάκοντα εἰδότες πόλεμον. 31 Καὶ ἦλθον διὰ τῆς Ἰουδαίας, καὶ παρενέβαλον ὅτι Βαθσώρην, καὶ ἐπολέμισαν ὅτι ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησαν μηχανάς, καὶ ἐξήλθον, καὶ ἐπεπύρσαν αὐτὰς ἐν πυρὶ, καὶ ἐπολέμισαν ἀνδρωδῶς. 32 Καὶ ἀπῆρεν Ἰούδας δὲ τῆς ἀρχῆς, καὶ

παρενέβαλεν εἰς Βαθσώρην ἀπέναντι τῆς παρεμβολῆς τῆ βασιλείας. 33 Καὶ ὥρθεσιν ὁ βασιλεὺς ὡρεσθί, καὶ ἀπῆρεν πλὴν παρεμβολῆς ἐν ὁρμήματι αὐτῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Βαθσώρην, καὶ διεσκοδόθησαν αἱ δυνάμειος εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐσκόλπισαν τοὺς σάλπιγγας. 34 Καὶ τοῖς ἐλέφανσιν ἔδειξαν αἶμα φαυλῆς καὶ ἐλέφουσι μύρον, τῷ ὡρεσθί αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον. 35 Καὶ δέλλον τὰ θηρία εἰς τοὺς φάλαγγας, καὶ παρέστησαν ἐφ' ἑκάστῳ ἐλέφουσι χιλίοις ἄνδρας περικαλισμένους ἐν ἀλυσιδωτοῖς, καὶ περικεφαλαῖαν περικαλισμένους καὶ ὅτι τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ πεντακοσία ἵππος ἀφ' αὐτῶν ἐκάστῳ θηρίῳ ἐκλελεγμένη. 36 Οὗτοι πρὸς ἑαυτοὺς, ὅτι ἡ τὸ θηρίον, ἦσαν, καὶ ὅτι ἐπορεύετο, ἐπορεύοντο ἅμα, οὐκ ἀφίσταντο ἀπ' αὐτοῦ. 37 Καὶ πύργοι ξύλινοι ἐπ' αὐτοὺς ὅχουσι σκεπαζόμενοι ἐφ' ἑκάστῳ θηρίῳ ἐξωσμένοι ἐπ' αὐτοὺς μηχαναῖς, καὶ ἐφ' ἑκάστῳ ἄνδρες δυνάμειος δύο καὶ τριάκοντα οἱ πολέμουιτες ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ὁ Ἰούδας αὐτοῦ. 38 Καὶ πλὴν ὅτι ἡλθον ἵππων ἑνὲν καὶ ἑνὲν ἔστησαν ὅτι τὰ δύο μέρη τῆς παρεμβολῆς κατὰ σείοντες καὶ καταφρακτομένοι ἐν ταῖς φάλαγγας. 39 Ὡς δὲ ἔστησεν ὁ ἡλιος ὅτι τὰς χρυσὰς καὶ χαλκὰς ἀσπίδας, ἔστησεν ἐπ' αὐτῶν, καὶ κατήγαγεν, ὡς λαμπάδες πυρός. 40 Καὶ ἔξετασθαι μέρος τι τῆς παρεμβολῆς τῆ βασιλείας ὅτι τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καὶ πῖνες ὅτι τὰ ταπεινά, καὶ ἤρχοντο ἀσφαλῶς καὶ περικαλίαντες. 41 Καὶ ἐσκόλυνον πάντες οἱ ἀκόντες φωνῆς πλήθους αὐτῶν καὶ ὁδοπορίας τῶν πλήθους καὶ συγκρουσμοῦ τῶν ὅπλων. ἰὼ γὰρ ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφοδρὰ καὶ ἰσχυρά. 42 Καὶ ἤγγισεν Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς ὡρεσθίαν, καὶ ἔπεσαν δὲ τῆς παρεμβολῆς τῆ βασιλείας ἐξακόσιοι ἄνδρες. 43 Καὶ εἶδεν Ἐλεάζαρ ὁ Σαυαράν ἐν τῶν θηρίων περικαλισμένον ἡνέσθην βασιλικῶς, καὶ ἰὼ ὡρεσθίαν πάντα τὰ θηρία, καὶ ὥρθη ὅτι ἐν αὐτῷ ὅτι ὁ βασιλεὺς. 44 Καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν τῷ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ περικαλίαν αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον. 45 Καὶ ἐπέδραμεν αὐτῷ θηρίον εἰς μέσον τῆς φάλαγγος, καὶ ἐθανάτω δὲ καὶ εὐώνυμα, καὶ ἐχίζοντο ἀπ' αὐτοῦ ἑνὴ καὶ ἑνὴ. 46 Καὶ εἰσέδω ὡρεσθί τὸν ἐλέφαντα, καὶ ὑπέστηκεν αὐτῷ, καὶ ἀνέβλεπεν αὐτόν, καὶ ἔπεσεν ὅτι τὴν γλῶσσαν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 47 Καὶ εἶδεν πλὴν ἰσχυρῶς τῆς βασιλείας καὶ τὰ ὁρμήματα τῶν δυνάμειος, καὶ ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν. 48 Καὶ ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῆ βασιλείας ἀνέβαινον εἰς σιναντήσιν αὐτῶν

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α' ΚΕΦ. Ζ'.

ΚΕΦ. Ζ'.

τῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ παρενέβαλεν ὁ βασι-
 λεὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς τὸ ὄρος Σιών·
 49 Καὶ ἐποίησεν εἰρήνην μετὰ τῶν υἱῶν Βαυθούραν·
 ἐξῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι οὐκ ἔμελλεν αὐτοῖς
 ἐκείνη ἀφ' ἧς τὸν συγκεκλεισθαι ἐν αὐτῇ, ὅτι
 σάββατον ἦν τῇ γῇ. 50 Καὶ χατελάβετο
 ὁ βασιλεὺς τὴν Βαυθούραν, καὶ ἀπέταξεν ἐκείνην
 φερεῖν τὴν αὐτήν. 51 Καὶ παρενέβαλεν
 ὅτι τὸ ἅγιοσμα ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἔστησεν ἐκείνην
 βελοςάσεις καὶ μηχανὰς καὶ πυρόβολα καὶ λι-
 γόβολα καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βάλλεσθαι βέλῃ
 καὶ σφενδόνας. 52 Καὶ ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ
 μηχανὰς πρὸς τοὺς μηχανὰς αὐτῶν, καὶ ἐπολέ-
 μισαν ἡμέρας πολλὰς. 53 Βράμαζα δὲ οὐκ
 ἔμελλεν εἰς τοὺς ἀγίους, ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἦν ἐν αὐτῇ,
 καὶ οἱ ἀνασωζόμενοι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀπὸ τῶν
 ἐθνῶν κατέφαγον τὸ ὑπόλειμμα τῆς πόλεως.
 54 Καὶ ὑπελείφθησαν ἐν τοῖς ἀγίοις
 ἄνδρες ὀλίγοι, ὅτι χατεκράτησεν αὐτῶν ὁ λιμός·
 καὶ ἐσκορπίσθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
 55 Καὶ ἤκουσεν Λυσίας, ὅτι Φίλιππος ὁν κατέ-
 στησεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ἐπὶ ζώντος αὐτοῦ ἐκ-
 θρέψαι Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸ βασιλεῦ-
 σαι αὐτόν, 56 ἀπέστρεψεν ἀπὸ τῆς Περσίδος
 καὶ Μηδείας, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ πορευθεῖσαι
 τῷ βασιλεῶς μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι ζητῶν πόλιν
 ἐκείνην ταῖς πόλεσιν. 57 Καὶ κατέσπευδον
 καὶ ἐπεύχοντο τῷ ἀπελθεῖν, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν
 βασιλέα καὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτοῦ δυνάμεις καὶ
 τοὺς ἄνδρας· ἐκλείπομεν καθ' ἡμέραν, καὶ ἡ
 τροφή ἡμῖν ὀλίγη, καὶ ὁ τόπος, ὃν παρεμβάλ-
 λουμεν, ὅστις ὀχυρὸς, καὶ ὅτι κτείναν ἡμῖν τὰ τῆς
 βασιλείας. 58 Νῦν ὅν δάμεν δεξιὰν τοῖς ἀν-
 δράποισιν οὗτοι, καὶ ποιήσωμεν μετ' αὐτῶν εἰ-
 ρήνην, καὶ μετὰ πάντας ἔθνη αὐτῶν. 59 καὶ
 στήσωμεν αὐτοῖς τὴν πόλιν καὶ τοῖς νομίμοις αὐ-
 τῶν, ὡς ὅτε πρὶν· χάριν γὰρ τῶν νομίμων αὐ-
 τῶν, ὧν διεσκέδασαμεν, ὠρίσθησαν καὶ ἐποίησαν
 ταῦτα πάντα. 60 Καὶ ἤρσεν ὁ λόγος ἐναντίον
 τῷ βασιλεῶς καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπέστειλεν
 πρὸς αὐτοὺς εἰρηνεύσαι, καὶ ἐπέδξατο. 61 Καὶ
 ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες· ὅτι
 οὗτοις ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ὀχυρώματός. 62 Καὶ
 εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ὄρος Σιών, καὶ ἶδεν
 τὸ ὄχυρμα τῆς πόλεως· καὶ ἠγάπησεν τὸν ὄρκισμόν
 ὃν ὤμοσεν, καὶ ἐπέταξε καὶ κατέβηκεν τὸ τεῖ-
 χος κυκλόθεν. 63 Καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἀπὸ τοῦ
 καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εὗρε Φίλιπ-
 πον κυριεύοντα τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμησεν
 πρὸς αὐτόν, καὶ χατελάβετο τὴν πόλιν βίᾳ. 18 Καὶ ἐπέπεσε αὐτῶν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος
 ὅτι

ΕΤΟΥΣ ἑνὸς καὶ πεντηκοστῆ καὶ ἑκατοστῆ
 ἐξῆλθεν Δημήτριος ὁ τῷ Σαλδοκίᾳ ἐκ

Ῥώμης, καὶ ἀνέβη σὺν ἀνδράσιν ὀλί-
 γοις εἰς πόλιν ᾧ ὄνομα Ἰουδαία, καὶ ἐβασίλευσεν

ἐκείνη. 2 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσπεπορεύετο εἰς οἶκον
 βασιλείας πατέρων αὐτοῦ, συνέλαβον αἱ δυνά-
 μεις τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν Λυσίαν ἀγαγεῖν αὐ-
 τὸς αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐνώθη αὐτῷ τὸ πνεῦμα

καὶ εἶπεν· μή μοι δείξητε τὰ πνεύματα αὐτῶν.
 4 Καὶ ἀπέκλιναν αὐτοὺς αἱ δυνάμεις, καὶ ἐχά-
 ρισεν Δημήτριος ὅτι θρόνου βασιλείας αὐτοῦ.

5 Καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν πάντες ἄνδρες ἄνομοι
 καὶ ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ Ἀλκιμος ἠγείτο αὐ-
 τῶν, βυλόμορος ἱερατεύειν. 6 Καὶ κατηγόρη-
 σαν τῷ λαῷ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες· ἀπώ-
 λισεν Ἰούδα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς

φίλους σου, καὶ ἡμᾶς ἐσκορπίσεν ἀπὸ τῆς γῆς
 ἡμεῖς. 7 Νῦν ὅν ἀποστείλον ἄνδρα ὃν πιστεύεις,
 καὶ πορευθεὶς ἰδὲ τὴν πόλιν ἐξολέθρῳσιν ἅπαντας,

καὶ ἐποίησιν ἡμῖν καὶ τῇ χώρᾳ τῷ βασιλεῶς,
 καὶ κατασπῶν αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς ὀπίσθουσιν· ἐκολάσατο

ταῦτα αὐτοῖς. 8 Καὶ ἐπέλεξεν ὁ βασιλεὺς τὸν
 Βαρακχίδην τῶν φίλων τῷ βασιλεῶς κυριεύοντα

ἐν τῇ πόλει τῷ ποταμῷ καὶ μέγαν ἐν τῇ βα-
 σιλείᾳ καὶ πῶν τῷ βασιλεῖ. 9 Καὶ ἀπέστει-
 λεν αὐτόν καὶ Ἀλκιμον τὸν ἀσέβη, καὶ ἔστησεν

αὐτῷ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνεύλατο αὐτῷ ποιῆ-
 σαι τὴν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 10 Καὶ

ἀπῆλθεν, καὶ ἦλθον μετὰ δυνάμεις πολλὰς εἰς γῆν
 Ἰούδα· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἰούδα καὶ

τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ λόγοις εἰρηνοῖς μετὰ δόλου.
 11 Καὶ ἐπαρῆσαν τοῖς λόγοις αὐτῶν· ἴδον γάρ,

ὅτι ἦλθον μετὰ δυνάμεις πολλὰς. 12 Καὶ
 ὁποιοῦν ἤχθησαν πρὸς Ἀλκιμον καὶ Βαρακχίδην

συναγωγὴν γεγραμμάτων ἐκζητήσαι δίχα.
 13 Καὶ πρῶτοι οἱ Ἀσιδαῖοι ἦσαν ἐν υἱοῖς Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἐπέζητουν παρ' αὐτῶν εἰρήνην.

14 Εἶπαν γάρ· ἄνθρωπος ἱερεὺς ἐκ τῆς ἀσπέρ-
 ματος Ἀαρὼν ἦλθεν ἐν ταῖς δυνάμεσιν, καὶ ἐκ

ἀδικήσῃ ἡμᾶς. 15 Καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν
 εἰρηνοῖς λόγους, καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς, λέγων·

οὐκ ἐκζητήσωμεν ὑμῖν κακόν, καὶ τοῖς φίλοις
 ὑμῶν. 16 Καὶ ἐνεπίστευσαν αὐτῷ, καὶ συνέλα-
 βον ἐξ αὐτῶν ἐξήκοντα ἄνδρας, καὶ ἀπέκτενεν

αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ τοὺς λόγους ὅς ἐρε-
 σαν. 17 Σάρκα δ' ὅσων σὺ καὶ αἵματά αὐτῶν ἐξε-
 χεαν

κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκ τῆς πόλεως οἱ ἴσταν.
 18 Καὶ ἐπέπεσε αὐτῶν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος

ΚΕΦ. Ζ. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α΄.

εἰς ἐπὶ πάντα τὸν λαόν, ὅτι εἶπαν· ἔκ ἐστιν ἐν αὐ-
 τοῖς ἀλήθεια, καὶ κρείσσις· ἤρεβησαν γὰρ τὴν γά-
 σιν καὶ τὸν ῥῆκον, ὃν ὥμοσαν. 19 Καὶ ἀπῆρεν
 Βακχίδης ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤρενέβαλεν ἐν
 Βηζέθ, καὶ ἀπέστειλεν καὶ συνέλαβεν πολλὰς ἀπὸ
 μετ' αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν αὐτομολήσαντων ἀνδρῶν, καὶ πῖας
 τῶ λαῷ, καὶ ἔθυσεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ τὸ μέγα.
 20 Καὶ κατέστησεν τὴν χώραν πρὸς Ἀλκίμω, καὶ
 ἀφῆκεν μετ' αὐτῶν δυνάμιν τῶ βοηθεῖν αὐτοῖς.
 καὶ ἀπῆλθεν Βακχίδης πρὸς τὸν βασιλέα.
 21 Καὶ ἠγωνίστατο Ἀλκίμος πρὸς τῆς ἀρχιερω-
 σιῶν. 22 Καὶ συνηχθήσαν πρὸς αὐτὸν πάν-
 τες οἱ παράστοις τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ χαλεκρά-
 τισαν γὰρ Ἰδδα, καὶ ἐποίησαν πληγὴν μεγάλην
 ἐν Ἰσραὴλ. 23 Καὶ ἴδεν Ἰδδας πᾶσαν
 τὴν χακίαν, ἣν ἐποίησεν Ἀλκίμος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
 ἐν ὑῖσις Ἰσραὴλ ὑπὲρ τὰ ἔθνη. 24 Καὶ ἐξῆλ-
 θεν εἰς πάντα τὰ ὅρια τῆς Ἰσδαίας καὶ κυκλό-
 θεν, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἀνδράσιν [καὶ]
 τοῖς αὐτομολήσασιν, καὶ ἀνεστάλησαν τῶ πορευ-
 θῆναι εἰς χώραν. 25 Ὡς δὲ εἶδεν Ἀλκίμω
 ὅτι σὺγχυσει Ἰδδας καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔγνω
 ὅτι ἐδυνάταται ὑποστῆναι αὐτοὺς, καὶ ἐπέσρε-
 φεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ κατηγόρησεν αὐτῶν
 πονηρά. 26 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Νι-
 χάνωρα ἕνα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ τῶν σιδοξῶν,
 καὶ μισοῦντα καὶ ἐχθραίνοντα πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ
 συνετέλεστο αὐτῷ ἔξαραι τὸν λαόν. 27 Καὶ
 ἦλθεν Νιχάνωρ εἰς Ἱερουσαλὴμ δυνάμει πολλῇ,
 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
 αὐτοῦ μετ' ὁλοῦ λόγους εἰρηνικοῖς, λέγων. 28 Μὴ
 ἔστω μάχη ἀναμέσον ἐμῶν καὶ ὑμῶν· ἤξω ἐν ἀν-
 δράσιν ὁλίγοις, ἵνα ἴδω ὑμῶν τὰ ῥόστωπα μετ'
 εἰρήνης. 29 Καὶ ἦλθεν πρὸς Ἰδδαν, καὶ ἠσπά-
 σαντο ἄλληλους εἰρηνικῶς· καὶ οἱ πολέμοι ἦσαν
 ἔτοιμοι ἔξαρπάσαι τὸν Ἰδδαν. 30 Καὶ ἐγνώ-
 αθη ὁ λόγος τῷ Ἰδδᾷ, ὅτι μετ' ὁλοῦ ἦλθεν ἐπ'
 αὐτόν· καὶ ἐποίησεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐβου-
 λήθη ἐπὶ ἰδεῖν τὸ ῥόστωπον αὐτοῦ. 31 Καὶ
 ἔγνω Νιχάνωρ, ὅτι ἀπεκαλύφθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ,
 καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν πρὸς Ἰδδᾷ ἐν πολέμῳ
 χαρὰ Χαρφαρσαρμαί. 32 Καὶ ἔπεσαν τῶν
 πρὸς Νιχάνωρα ὡς πεντακισχίλιοι ἄνδρες, καὶ
 ἔφυγον εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ. 33 Καὶ μετὰ
 τοῦ λόγου τούτου ἀνέβη Νιχάνωρ εἰς τὸ ὄρη
 Σιών· καὶ ἐξῆλθαν ἀπὸ τῶν ἱερέων ἐκ τῶν ἀγίων
 καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶ λαοῦ ἀσπασαμένους
 αὐτὸν εἰρηνικῶς, καὶ δέξασθαι αὐτὸν τὴν ὁλοκαύ-
 πωσιν τὴν πρεσβυτερίαν ὑπὲρ τῶ βασιλείως.
 34 Καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς, καὶ κατεγέλασεν
 αὐτῶν, καὶ ἐμίσησεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν ὑποφω-
 φάνως. 35 Καὶ ὥμοσεν μετὰ θυμοῦ, λέγων·
 εἰ μὴ ὑποφωδῶ Ἰδδαν καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ
 τὸ νῦν εἰς χεῖράς μου, καὶ ἔσται ἐν ὑποφωφῇ
 ἐν εἰρήνῃ, ἐμπυριῶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλ-
 θεν μετὰ θυμοῦ μεγάλου. 36 Καὶ εἰσῆλθον οἱ
 ἱερεῖς, καὶ ἔστησαν κατὰ ῥόστωπον τῶ θυσαστηρίου
 καὶ τῶ ναοῦ, καὶ ἐκλαυσαν καὶ εἶπαν· 37 Σὺ,
 Κύριε, ἐξελέξω τὸν οἶκον τούτον ὑποφωφῇ τὸ
 ὄνομά σου ἐπ' αὐτόν, εἰς οἶκον πρεσβυτείας καὶ
 δεήσεως πρὸς λαὸν σου. 38 Ποίησον ἐκδίκησιν
 ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ
 αὐτοῦ, καὶ πεσάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ· μνησθῆτι τῶν
 δυσφημιῶν αὐτοῦ, καὶ μὴ δῶς αὐτοῖς μονίαν.
 39 Καὶ ἐξῆλθεν Νιχάνωρ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 παρενέβαλεν ἐν Βαθθαράν, καὶ συνηντήσεν αὐτοῖς
 παρὲνέβαλον δυνάμει Συρίας. 40 Καὶ Ἰδδας παρενέβαλεν
 ἐν Ἀδασᾷ ἐν τριχίλοις ἀνδράσιν· καὶ ὑποφω-
 ξατο Ἰδδας καὶ εἶπεν· 41 Οἱ πρὸς τῶ βα-
 σιλέως Ἀσσυρίων ὅτε ἐδυσφήμισαν, ἐξῆλθεν ἀγ-
 γελός σου, Κύριε, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑκατὸν
 ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας. 42 Οὕτως σὺντρι-
 ψον τὴν παρεμβολὴν τούτῳ σὺν τῶν ἡμῶν σὺν-
 τῶν, καὶ γνώτωσαν οἱ ὑποφωφῆται, ὅτι κακῶς
 ἐλάλησεν ὑπὲρ τὰ ἄγια σου, καὶ κείνον αὐτὸν κατ'
 τὴν χακίαν αὐτοῦ. 43 Καὶ συνηντήσαν αἱ παρεμ-
 βολαὶ εἰς πόλεμον τῇ τρισηκονταετῇ τῶ μηνὸς
 Ἀδάρ, καὶ συνετελέθη ἡ παρεμβολὴ Νιχάνωρος,
 καὶ ἔπεσεν αὐτὸς ὡς ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ. 44 Ὡς
 δὲ ἴδεν ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἔπεσεν Νιχάνωρ,
 ῥίψαντες τὰ ὄπλα αὐτοῦ ἐφυγον. 45 Καὶ
 κατεδίωκον αὐτοὺς ὁδὸν ἡμέρας μίας ἀπὸ Ἀδασᾶ
 ἕως τῶ ἐλθεῖν εἰς Γάζηρα, καὶ ἐσάλπισαν ὅπισθεν
 αὐτῶν ταῖς σάλπιγγιν τῶν σημασιῶν. 46 Καὶ
 ἐξῆλθον ἐκ πασῶν τῶν καμῶν τῆς Ἰσδαίας κυ-
 κλόθεν, καὶ ὑποφωφῶν αὐτοὺς, καὶ ἀνέστροφον ἔ-
 τοι πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔπεσαν πάντες ῥομφαίᾳ,
 καὶ ἐκατελείφθη ἐξ αὐτοῦ ὅσος εἰς. 47 Καὶ
 ἔλαβον τὰ σκῦλα καὶ τὴν πρεσβυτερίαν, καὶ τὴν
 κεφαλὴν Νιχάνωρος ἀφῆλαν, καὶ τὴν δεξιὰν αὐ-
 τοῦ, ἣν ἐξέτεινεν ὑποφωφάνως, καὶ ἤνεγκαν, καὶ
 ἐξέτειναν πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ. 48 Καὶ ἠυ-
 φράνθη ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ ἠγάγην τὴν ἡμέραν
 ἐκείνην ἡμέραν εὐφροσύνης μεγάλης. 49 Καὶ μετὰ
 ἔστησαν τῶ ἀγαγεῖν κατ' ἐν αὐτὸν τὴν ἡμέραν
 τούτῃ τῇ τρισηκονταετῇ τῶ Ἀδάρ. 50 Καὶ
 ἠσυχάσεν ἡ γῆ Ἰσδαίας ἡμέρας ὁλίγας.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α. ΚΕΦ. Η.

ΚΕΦ. Η.

ΚΑΙ ἤκουσεν Ἰούδας τὸ ὄνομα τοῦ Ῥω-
μαίων, ὅτι εἰσὶν δυνατοὶ ἐν ἰσχύϊ, καὶ
αὐτοὶ εὐδοκοῦσιν ἐν πᾶσιν τοῖς ποροθε-
μιόμοις αὐτοῖς, καὶ ὅσοι ἐὰν ποροθεῶσιν αὐτοῖς,
καὶ ὅσοι ἐὰν ποροσέλθωσιν αὐτοῖς, ἰσχύουσιν αὐτοῖς
φιλίας. 2 Καὶ ὅτι εἰσὶν δυνατοὶ ἰσχύϊ καὶ
δυνατοὶ αὐτῶν τὰς πολέμους αὐτῶν καὶ τὰς
ἀνδραγαθίας αὐτῶν ἐν τοῖς Γαλάταις, καὶ
ὅτι χαλεκράτησαν αὐτῶν, καὶ ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ
φόρον. 3 Καὶ ὅσα ἐποίησαν ἐν χώρᾳ Ἰσπανίας,
τὴν χαλεκράτησαν τῶν μεταλλῶν τῶ ἀργυρίου
καὶ τῶ χρυσοῦ τῶ ὅλας. 4 Καὶ χατεκράτη-
σαν τῶ τόπου παντὸς τῇ βελῇ αὐτῶν καὶ τῇ
μακροθυμίᾳ, καὶ ὁ τόπος αὐτῶν μακρὰν ἀπέχων
ἀπ' αὐτῶν σφόδρα. καὶ τῶν βασιλέων τῶν ἐπι-
θόντων ἐπ' αὐτοὺς ἀπ' ἀλλοῦ τῆς γῆς, ὥς συν-
επατάξεν τῶν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πλη-
θύνειν μεγάλῳ, καὶ οἱ ὀπίλοιποι διδάσκον αὐτοῖς
φόρον καὶ ἐνιαυτὸν. 5 Καὶ τὸν Φίλιππον καὶ
τὸν Περσέα Κιπρίων βασιλέα, καὶ τὴν ἐπιμενέοντα
ἐπ' αὐτοὺς συνεπατάξεν αὐτοὺς ἐν πολέμῳ, καὶ
χατεκράτησαν αὐτῶν. 6 Καὶ Ἀντίοχον τὸν
μέγαν βασιλέα τῆς Ἀσίας τὸν πορθέοντα ἐπ'
αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἔχοντα ἑκατὸν εἴκοσι ἐλέφαν-
τας καὶ ἵππων καὶ ἄρματα καὶ δύναμιν πολλὴν
σφόδρα, καὶ συνεπατάξεν αὐτῶν. 7 Καὶ
ἔλαβον αὐτὸν ζῶντα, καὶ ἔστησαν, αὐτοῖς διδ-
ναι αὐτὸν τε καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ μετ' αὐτὸν
φόρον μέγαν, καὶ διδόναι ὅμνην καὶ ἀφροσύνην,
8 καὶ χώραν πλὴν Ἰνδικῆς, καὶ Μήδειαν, καὶ
ὑπὸ τῶν χαλλίκων χωρῶν αὐτῶν, καὶ λαβόντες
αὐτὰς παρ' αὐτῶν ἔδωκαν αὐτοῖς Εὐμένην τὸν βα-
σιλέα. 9 Καὶ ὅτι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐβλεψ-
σαί τε εἰλθεῖν καὶ ἐξέραι αὐτοὺς. 10 Καὶ ἐγνώ-
σθη ὁ λόγος αὐτοῖς, καὶ ἀπέστειλαν ἐπ' αὐτοὺς
στρατηγὸν ἓνα, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς,
καὶ ἔπεσαν ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί, καὶ
ἠχμαλώτισαν αὐτοὺς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν, καὶ ἐπορεύοντο αὐτοὺς, καὶ χατεκρά-
σαν τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ καθεύλον τὰ ὀχυρά-
ματά αὐτῶν, καὶ ἐπορεύοντο αὐτοὺς, καὶ
χατεδύλωσαν αὐτοὺς ὥς τῆς ἡμέρας ταύτης.
11 Καὶ τὰς ὀπίλοιπας βασιλείας, καὶ αὐτὰς τῆς
ἀνέστησαν αὐτοῖς, ὅσοι ποτὶ ἀντίστησαν αὐτοῖς, κατεφύεραν
αὐτοῖς καὶ ἐδύλωσαν αὐτοὺς. 12 Μετὰ δὲ τῶν φίλων
αὐτῶν καὶ τῶν ἐπαναπαυμένων αὐτοῖς συνετί-
ρισαν αὐτοῖς φιλίαν, καὶ χατεκράτησαν τῶν
βασιλείων τῶν ἐγγύς καὶ τῶν μακρῶν, καὶ ὅσοι
ἤκουσαν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐφοβοῦντο ἀπ' αὐτῶν.
13 Οἱ δ' ἂν βύλωνται βοηθεῖν καὶ βασιλεύειν,
βασιλεύοντες ὅς δ' ἂν βύλωνται, μεθίστησιν καὶ βασιλεύουσιν.
14 Καὶ ἐπ' αὐτοὺς σφόδρα. 15 Καὶ ἐπ' αὐτοὺς σφόδρα,
καὶ ἐπ' αὐτοὺς σφόδρα, ὥς ἀδριανὸς ἐπ'
αὐτῇ. 16 Καὶ βυλόντες ἐποίησαν αὐτοῖς,
καὶ κατ' ἡμέραν ἐβυλόντο τετακόσιοι καὶ εἴ-
κοσι βυλόντες ἀφ' αὐτῶν πᾶσι τῶν πληθύνον-
των ἐκοσμεῖν αὐτοὺς. 17 Καὶ ἐπέλεξε Ἰούδας τὸν Εὐπό-
λεμον υἱὸν Ἰωάννου τῶ Ἀκχῶ καὶ Ἰάσονα υἱὸν
Ἐλεαζάρου, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς Ῥώμην,
ἵνα αὐτοῖς φιλίαν καὶ συμμαχίαν, 18 καὶ
τῶ ἄρχει τῶν Ἰουδαίων ἀπ' αὐτῶν, ὅτι ἴδεν τὴν βα-
σιλείαν τῶν Ἑλλήνων χατεδωγμένην τὸν Ἰο-
ραὴλ δαυλεῖαν. 19 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώ-
μην, καὶ ἡ ὁδὸς πολλὴ σφόδρα, καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὸν βασιλεῖον, καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον·
20 Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλαν
ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἵνα αὐτοῖς συμμαχίαν
καὶ εἰρήνην, καὶ γραφήναι ἡμᾶς συμμαχίας καὶ
φίλους ὑμῶν. 21 Καὶ ἤρρετο ὁ λόγος ἐνώπιον
αὐτῶν. 22 Καὶ τὸ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐπι-
στολῆς ἧς ἀντίγραφον ἔβη δέλοις χαλκαῖς καὶ
ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς ἐκ
μνημόσυνοι εἰρήνης καὶ συμμαχίας. 23 Καλῶς
γένετο Ῥωμαίοις καὶ τῶ ἔθνι τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ
θαλάσσῃ καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ ῥομφαία καὶ ἐχθρὸς μακρυνοῦν ἀπ' αὐτῶν.
24 Ἐὰν δὲ οὗτος πόλεμος ἐν Ῥώμῃ πορεύεται
ἢ πᾶσι τοῖς συμμαχοῦσι αὐτῶν ἐν πάσῃ κυρίᾳ
αὐτῶν. 25 Συμμαχίαν τὸ ἔθνος τῶν Ἰου-
δαίων, ὡς ἂν ὁ χαρὸς ὑπογραφή αὐτοῖς χαρ-
δία πλήρη. 26 Καὶ τοῖς πολεμῶσι ὃ δώσθ-
σιν ὅδε ἐπαρχέουσιν σίτον, ὅπλα, ἀργύριον,
πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ῥώμῃ καὶ φυλάσσονται τὰ
φυλάγματα αὐτῶν οἷον λαβόντες. 27 Κατὰ
τὰ αὐτὰ δὲ, ἐὰν ἔθνη Ἰουδαίων συμβῇ ποροθεῖν
πόλεμος, συμμαχέουσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ ψυχῆς,
ὡς ἂν αὐτοῖς ὁ χαρὸς ὑπογραφή. 28 Καὶ
τοῖς συμμαχοῦσι ὃ δώσεται σίτος, ὅπλα, ἀρ-
γύριον, πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ῥώμῃ καὶ φυλάσσονται
τὰ φυλάγματα αὐτῶν, καὶ ὃ μὲν δέλεον. 29 Κα-
τὰ τὰς λόγους ταύτας ὅπως ἔστιν Ῥωμαῖοι τῶ
δύναμι τῶν Ἰουδαίων. 30 Ἐὰν δὲ μὲν τὴν λό-
γους

ΚΕΦ. 9. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α΄.

ηοις τούτοις βελεύονται ὅτι καὶ ὅτι ποροθεῖται
ἢ ἀφελῆν, ποιήσονται ἐξ αἰρέσεως αὐτῶν, καὶ ὁ
ἐὰν ποροθεῖται ἢ ἀφελῶται ἐστὶ κύρια. 31 Καὶ
πλεῖται εἰς αὐτὰς, ἐγράψαμεν αὐτῶν λέγοντες·
ἀφ' ἧς ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σου ὅππότε τὸς φίλους
ἡμῶν τὸς συμμάχους Ἰσδαῖους; 32 Ἐὰν οὖν
ἐπὶ εὐτυχῶσι κατὰ σοῦ, ποιήσωμεν αὐτοῖς τίω
κρίσιν, καὶ πολεμήσωμεν σε ἀφ' ἧς θαλάσσης
καὶ ἀφ' ἧς ξηρᾶς.

Κ Ε Φ. Θ΄.

ἐποίησεν
πόλεμον

ΚΑΙ ἦκυσεν Δημήτριος, ὅτι ἐποιν Νιχα-
νωρ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτῶ ἐν πολέμῳ,
καὶ ποροθέτετο τὸν Βακχίδην καὶ τὸν
Ἀλκιμον ὅκ δούτερον ἀποστείλαι εἰς γῆν Ἰσδα,
καὶ τὸ δεξιὸν κέρασ μετ' αὐτῶν. 2 Καὶ ἐπο-
ρεύθησαν ὁδὸν τίω εἰς Γάλλαλα, καὶ πᾶρεβό-
λσαν ὅππὲ Μεσαλάθ τίω ἐν Ἀρβήλοισι, καὶ
ἀπώλεσεν ποροκατελάδοντο αὐτίω, καὶ ἀπώλεσαν ψυχὰς
ἀνθρώπων πολλὰς. 3 Καὶ τῷ μισθῷ τῷ πορῶ-
τι ἔτις δούτερον καὶ πεντηκοστὸ καὶ ἑκατοστὸ
εἰς παρενέβαλον ὅππὲ Ἱερουσαλήμ. 4 Καὶ ἀπῆραν
καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Βερέαν ὅκ ἑκοσι χιλιάσιν
ἀνδρῶν καὶ διαχλίσιν ἵππων. 5 Καὶ Ἰούδας
Ἰσδαῖ ἡ παρεμβολήσιν ἐν Ἑλεαπῇ, καὶ τεχνίτιοι ἀν-
δρες ἐκλεχθὶ μετ' αὐτῶν. 6 Καὶ ἰδὼν τὸ πλῆ-
θος τῶν δυνάμεων, ὅτι πολλοὶ εἰσιν, καὶ ἐφοβή-
θησαν σφόδρα· καὶ ἐξερύησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς
παρεμβολῆς, ὅκ κατελείφθησαν ἐξ αὐτῶν ἄλλ'
ἢ ὀκτακόσιοι ἄνδρες. 7 Καὶ ἰδὼν Ἰούδας, ὅππὲ
ἀπερρύη ἢ παρεμβολὴ αὐτῶν, καὶ ὁ πόλεμος ἐθλι-
βεν αὐτόν· καὶ συνετερίβη τῇ καρδίᾳ, ὅππὲ οὐκ
εἶχεν κατὰν σωμαγαγεῖν αὐτῶν. 8 Καὶ ἐξελύ-
θη, καὶ εἶπεν τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀναστῶμεν
ἡμῖν καὶ ἀναβῶμεν ὅππὲ τὸς ὑποσημειώσις ἡμῶν, ἐὰν
ἄρα δυνάμειδα πολεμήσῃ αὐτῶν. 9 Καὶ ἀπέ-
στρεψαν αὐτόν, λέγοντες· ὅκ μὴ δυνασώμεθα, ἀλλ'
ἢ σώζομεν τοὺς ἑαυτῶν ψυχὰς τὸ νῦν, καὶ ὅππὲ
στρέψομεν μετ' αὐτῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πολεμή-
σωμεν πορὸς αὐτοὺς· ἡμεῖς δὲ ὀλίγοι. 10 Καὶ
εἶπεν Ἰούδας· μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ πορᾶμα
τῷτο, φυγεῖν ἀπ' αὐτῶν· καὶ εἰ ἦγγικεν ὁ κατ-
ρὸς ἡμῶν, καὶ ἀποθάνωμεν ἐν ἀνδρείᾳ χάριν
τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ μὴ κατὰλίπωμεν αὐτῶν
τῇ δόξῃ ἡμῶν. 11 Καὶ ἀπῆρην ἡ δυνάμεις ἀπὸ
τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔστησαν εἰς σωμαάντησιν αὐ-
τοῖς, καὶ ἐμερίσθη ἡ ἵππος εἰς δύο μέρη, καὶ οἱ
σφενδονηταὶ καὶ οἱ ποζότα ποροπορεύοντο τῆς
δυνάμειας, καὶ οἱ πορῶγωνισαὶ πάντες οἱ δυνατοί.

12 Βακχίδης δὲ ἡν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι, καὶ
ἦγγικεν ἡ φάλαγγς ὅκ τῶν δύο μερῶν, καὶ ἐφώ-
νην ταῖς σάλπιγγιν· καὶ ἐσάλπισαν καὶ οἱ πᾶρ
Ἰσδα καὶ αὐτοὶ ταῖς σάλπιγγιν. 13 καὶ ἐσείσθη Ἰσδα
ἢ γῆ ἀπὸ τῆς πορῆς τῶν παρεμβολῶν αὐτῶν· καὶ
ἐγένετο ὁ πόλεμος σωμαμῆος ἀπὸ πορῆσιν ἕως
ἐσπέρας. 14 Καὶ ἰδὼν Ἰούδας, ὅππὲ Βακχίδης καὶ
τὸ σπέρωμα τῆς παρεμβολῆς ἐν τοῖς δεξιοῖς, καὶ
συνῆλθον αὐτῶ πάντες οἱ εὐφυχοὶ τῇ καρδίᾳ.
15 Καὶ συνετερίβη τὸ δεξιὸν κέρασ ἀπ' αὐ-
τῶν, καὶ ἐδίωκον ὀπίσω αὐτῶν ἕως Ἀζώτης ὁροῦ. ἐδίωκεν
16 Καὶ οἱ εἰς τὸ ἀριστερὸν κέρασ ἰδὼν ὅππὲ συνε-
τερίβη τὸ δεξιὸν κέρασ, καὶ ἐπέστρεψαν κατὰ
πόδας Ἰσδα καὶ τῶν μετ' αὐτῶ ὅκ τῶν ὀπίσθιν.
17 Καὶ ἐβάρυνθη ὁ πόλεμος, καὶ ἐπέσαν τραυ-
ματίαι πολλοὶ ἐκ τῶν καὶ ἐκ τῶν. 18 Καὶ
Ἰούδας ἐπέσεν· καὶ οἱ λοιποὶ ἔφυγον. 19 Καὶ
ἦσαν Ἰωνάθαν καὶ Σίμων Ἰσδαῖ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τῶν καὶ ἔστασαν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ τῶν πατέ-
ρων αὐτῶ ἐν Μαδεῖμ. 20 Καὶ ἐκλαυσαν αὐ-
τόν ὅκ, καὶ ὀκλύσθη αὐτοὶ πᾶς Ἰσραὴλ κο-
πετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθου ἡμέρας πολλὰς, καὶ
εἶπαν· 21 Πῶς ἐπέσεν δυνατὸς σώζων τὸν Ἰσ-
ραὴλ; 22 Καὶ τὰ πορῶσιν τῶν λόγων Ἰσδα
καὶ τῶν πολεμῶν καὶ τῶν ἀνδραγαθῶν ὡν ἐποίησεν,
καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτῶ ὅκ κατεγράφη· πολλὰ
γὰρ ἡν σφόδρα. 23 Καὶ ἐγένετο μετ' αὐτῶ τε-
λευτῶν Ἰσδα, ἐξέκυψαν οἱ ἄνομοι ἐν πᾶσιν τοῖς
ὀρείοις Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέτειλαν πάντες οἱ ἐργάζο-
μενοι τίω ἀδικίαν. 24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
νης ἐγενήθη λιμὸς μεγάλη σφόδρα, καὶ ὑπομῶ-
σεν ἡ χώρα μετ' αὐτῶν. 25 Καὶ ἐξέλεξεν
Βακχίδης τὸς ἀσεβεῖς ἄνδρας, καὶ κατέστησεν
αὐτῶς κυρίους τῆς χώρας. 26 Καὶ ἐξεζήτην
καὶ ἐξηρῶσαν τὸς φίλους Ἰσδα, καὶ ἦγον αὐτῶς
πορὸς Βακχίδην· καὶ ἐξεδίκα αὐτῶς, καὶ ἐπέπαζεν
αὐτοῖς. 27 Καὶ ἐγένετο θλίψις μεγάλη ἐν τῇ
Ἰσραὴλ, ἥτις οὐκ ἐγένετο ἀφ' ἧς ἡμέρας οὐκ
ἔφθη ποροφῆτης ἐν αὐτοῖς. 28 Καὶ ἠθροίσθη-
σαν πάντες οἱ φίλοι Ἰσδα, καὶ εἶπον τῷ Ἰωνάθαν.
29 Ἀφ' ὅκ ὁ ἀδελφὸς σου Ἰούδας τετελεύτηκεν,
καὶ ἀνὴρ ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἐξελεῖν πορὸς
τὸς ἐχθροὺς καὶ Βακχίδην, καὶ ἐν τοῖς ἐχθραῖ-
νισιν τῷ ἔθνεσ ἡμῶν. 30 Νῦν οὖν σε ἡρετι-
σάμεθα σήμερον, τῷ εἶναι ἀντ' αὐτῶ ἡμῖν εἰς ἄρ-
χοντα καὶ ἡγούμενον, τῷ πολεμήσῃ τὸν πόλε-
μον ἡμῶν. 31 Καὶ ἐπεδῆξατο Ἰωνάθαν ἐν τῷ
καρῷ ὀκείνῳ τίω ἡγῶν, καὶ ἀνέστη ἀντ' Ἰσδα
τῶ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 32 Καὶ ἔγνω Βακχίδης,
καὶ ἐζήτησ αὐτόν ἀποκτεῖναι. 33 Καὶ ἔγνω Ἰω-
νάθαν

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α'. ΚΕΦ. 9.

ἰάσαν καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν καὶ πάντες οἱ
 μετ' αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἐρήμον Θεβαΐ,
 καὶ παρεβόησαν ὅτι τὸ ὕδωρ λάκκου Ἀσφάρ.
 34 Καὶ ἔγνω Βακχίδης τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
 των, καὶ ἦλθεν αὐτὸς καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐ-
 τῶν τῶν Ἰορδάνου. 35 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν
 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν ἡγούμενοι τῷ ὄχλῳ, καὶ πρὸς
 χάλεψεν τὴν Ναβαταίους φίλους αὐτῶν πρὸς
 ἑαυτοὺς αὐτοῖς τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν τὴν πολ-
 λὴν. 36 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰαμβρίν ἐκ
 Μιδαβὰ, καὶ συνέλαβον Ἰωάννην καὶ πάντα
 ὅσα εἶχεν, καὶ ἀπῆλθον ἔχοντες. 37 Μετὰ δὲ
 τὴν λόγους τούτους ἀπήγειλαν τῷ Ἰωνάθῃ καὶ
 Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν, ὅτι οἱ υἱοὶ Ἰαμβρίν
 ποιοῦσι γάμον μέγαν, καὶ ἀγνοοῦν τὴν νύμφην
 ἀπὸ Ναδαβὰ θυγατέρα ἐνὸς τῶν μεγάλων με-
 γιστῶν Χομαάν μετὰ πρῶτομότης μεγάλης.
 38 Καὶ ἐμνήσθησαν Ἰωάννου τῶν ἀδελφῶν αὐ-
 τῶν, καὶ ἀνέβησαν καὶ ἐκρύβησαν ὑπὸ τὴν σκέ-
 πην τῶν ὄρεων. 39 Καὶ ἦσαν τὴν ὄφθαλμοὺς
 αὐτῶν καὶ ἴδαν, καὶ ἰδὲ θρόνος καὶ ἀποσκευὴ
 πολλή, καὶ ὁ νυμφίος ἐξῆλθεν καὶ οἱ φίλοι αὐ-
 τῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς συνάντησιν αὐτῶν με-
 τὰ τυμπάνων καὶ μουσικῶν καὶ ὀπλῶν πολλῶν.
 40 Καὶ ἐξομύνησαν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐνέδρων
 οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέκτενον αὐτούς, καὶ
 ἔπεσαν τραυματίαι πολλοί, καὶ οἱ ὀπίλοιποι
 ἔφυγον εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκεῆ-
 αὐτῶν. 41 Καὶ μετεστράφη ὁ γάμος εἰς πέν-
 θον, καὶ ἡ φωνὴ μουσικῶν αὐτῶν εἰς θρήνον.
 42 Καὶ ἐξεδίκησαν τὴν ἐκδίκησιν αἵματος ἀδελ-
 φῶν αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν εἰς τὸ ἔσθαι τῶν Ἰορ-
 δάνου. 43 Καὶ ἤκουσεν Βακχίδης, καὶ ἦλθεν
 τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἕως τῶν κρηπιδῶν τῶν
 Ἰορδάνου ἐν δυνάμει πολλῇ. 44 Καὶ εἶπεν
 Ἰωνάθαν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν ἀναστῆναι νῦν καὶ
 πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὃ γὰρ ἐστὶν
 σήμερον ὡς ἐχθὲς καὶ τριτὴν ἡμέραν. 45 Ἰδὲ
 γὰρ ὁ πόλεμος ἐξενδυτῆς ἡμῶν καὶ ἐξοπλισθὲν
 ἡμῶν· τὸ δὲ ὕδωρ τῶν Ἰορδάνου ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ
 ἔλος καὶ θρυμνός, καὶ οὐκ ἐστὶν τόπος τῶν ἐκ-
 κλῖναι. 46 Νῦν οὖν κεχεράξατε εἰς οὐρανόν,
 ὅπως διασωθῇτε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν. 47 Καὶ
 συνῆψεν ὁ πόλεμος· καὶ ἐξέτενον Ἰωνάθαν τὴν
 χεῖρα αὐτῶν πατάξαι τὸν Βακχίδην, καὶ ἐξέ-
 κλινεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσσω. 48 Καὶ ἐνεπή-
 ρθον Ἰωνάθαν καὶ οἱ μετ' αὐτῶν εἰς τὸν Ἰορδάν-
 νον, καὶ διεκολύμβησαν εἰς τὸ πέραν, καὶ ὃ
 διέβησαν διέβησαν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἰορδάνην. 49 Καὶ
 Βακχίδα διέβησαν πρὸς Βακχίδα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς χελίδας
 ἀνδράς. 50 Καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ ἀποδομήσαν πόλεις ὅχλους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
 τὸ ὄχρωμα τὸ ἐν Ἱερικῷ, καὶ τὴν Ἐμμαοῦν,
 καὶ τὴν Βαθθαῖον, καὶ τὴν Βαθθαῖν, καὶ τὴν
 Θαμναθὰ Φαραθωνί, καὶ τὴν Τερῶν ἐν τείχεσιν Φαραθῶν
 ὑψηλοῖς καὶ πύλαις καὶ μοχλοῖς. 51 Καὶ
 ἔθεντο φρουρὰν ἐν αὐτοῖς τῶν ἐχθρῶν τῶν Ἰο-
 ραήλ. 52 Καὶ ὠχύρωσαν τὴν πόλιν τὴν ἐν καὶ Βεδούραν
 Βαυδοῦρα, καὶ Γαζάραν, καὶ τὴν ἄκραν, καὶ
 ἔθεντο ἐν αὐταῖς δυνάμεις καὶ πρῶτοις βρω-
 μάτων. 53 Καὶ ἔλαβον τὴν ἰσὺς τῶν ἡγου-
 μένων τῆς χώρας ὅμνην, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν
 τῇ ἄκρᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν φυλακῇ. 54 Καὶ
 ἐν τῇ τρίτῃ καὶ πεντηκστῇ καὶ ἑκατοστῇ τῇ
 μηνὶ τῇ δολιχῇ ἐπέταξεν Ἀλκιμος χαθαρεῖν
 τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων τῆς ἐσωτέρας,
 καὶ χαθαρεῖν τὰ ἔργα τῶν προφητῶν, καὶ εἰρή-
 ξατο τῇ χαθαρεῖν. 55 Ἐν τῇ χαρᾷ ἐκείνῃ
 ἐπλήρη Ἀλκιμος, καὶ ἐνεποδίασεν τὰ ἔργα αὐ-
 τῶν, καὶ ἀπεφράγη τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ παρελύθη,
 καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐπὶ λαλῆσαι λόγον καὶ οὐτεῖ-
 λαοῦται πρὸς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. 56 Καὶ ἀπέ-
 θμεν Ἀλκιμος ἐν τῇ χαρᾷ ἐκείνῃ μὲν βασιλεὺς
 μεγάλης. 57 Καὶ ἴδεν Βακχίδης ὅτι ἀπέ-
 θμεν Ἀλκιμος, καὶ ἀπέστρεψεν πρὸς τὸν βα-
 σιλέα, καὶ ἡσυχάσεν ἡ γῆ Ἰουδα ἐπὶ δύο.
 58 Καὶ ἐβυλάσαντο οἱ ἄνομοι πάντες, λέγοντες·
 ἰδὲ Ἰωνάθαν καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἐν ἡσυχίᾳ καθε-
 κῆσαν πεποιοῦτες, νῦν οὖν ἄξιον τὸν Βακχίδην,
 καὶ συλλήψεται αὐτοὺς πάντας ἐν νυκτὶ μιᾷ.
 59 Καὶ πορευθέντες συμβουλεύσαντο αὐτοὺς.
 60 Καὶ ἀπῆρεν τῶν ἐλθεῖν μὲν δυνάμει πολλ-
 λῆς, καὶ ἀπέστειλεν ὀπισθοῦς λάθρα πᾶσι τοῖς
 συμμάχοις αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅπως συλ-
 λάβωσιν τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὴν σὺν αὐτῷ, καὶ
 ἐκ ἡδυνήσῃ, ὅτι ἐγνώσθη αὐτοῖς ἡ βουλὴ αὐτῶν.
 61 Καὶ συνέλαβον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας
 τῶν ἀρχηγῶν τῆς κακίας εἰς πεντήκοντα ἀνδράς,
 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς. 62 Καὶ ἐξεχώρησεν
 Ἰωνάθαν καὶ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτῶν εἰς Βαθ-
 θασί τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀποδομήσαν τὰ χαθη-
 ρημένα αὐτῆς, καὶ ἐπερέωσαν αὐτήν. 63 Καὶ
 ἔγνω Βακχίδης καὶ συνήγαγεν πᾶν τὸ πλῆθος,
 αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Ἰουδαίας παρήγειλεν.
 64 Καὶ ἐλθὼν ἀφ' ἐνέβαλεν ὅτι Βαθθαῖον, καὶ
 ἐπολέμησεν αὐτῷ ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησεν
 μηχανάς. 65 Καὶ ἀπέλιπε Ἰωνάθαν Σίμωνα
 τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐξῆλθεν εἰς
 τὴν χώραν, καὶ ἦλθεν ἐν ἀειθρῇ. 66 Καὶ
 ἐπάταξεν Ὀδομαῖον καὶ τὴν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ὀδομαῖον
 καὶ

καὶ τὸς υἱοὺς Φασαίων ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῶν, καὶ ἔξῃς αὐτὸν τύπειν καὶ ἀναβαίνειν ἐν ταῖς δυνάμειν. 67 Καὶ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτῶν ἔξῃς αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐπέπλεον τὰς μηχανάς. 68 Καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Βακχιδίου, καὶ συνετίθει ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἔθλιβον αὐτὸν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἦν βελὴ αὐτῶν καὶ ἡ ἐφοδὸς αὐτῶν κενή. 69 Καὶ ὠργίσθησαν θυμῷ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἀνόμοις τοῖς συμβαλεύουσιν αὐτῶν εἰσεῖν εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀπέκλειναν ἐξ αὐτῶν πολλὰς, καὶ ἐβύλευσάν τιν' ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. 70 Καὶ ἐπέγνω Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, τῶν σωτήρων πρὸς αὐτὸν εἰρήνην, καὶ ἐπορεύοντο αὐτοῖς τὴν ἀρχαλωσίαν. 71 Καὶ ἀπεδέξατο, καὶ ἐποίησεν κατὰ τὰς λόγους αὐτῶν, καὶ ὥμοσεν αὐτῶν μὴ ἐκζητῆσαι αὐτῶν κακὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. 72 Καὶ ἀπέδωκεν αὐτῶν τὴν ἀρχαλωσίαν ὡς ἡχμαλώτους τω πρεσβύτερῳ ἐκ τῆς Ἰούδα· καὶ ἐπορεύθη ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ἐλθεῖν εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν. 73 Καὶ κατέπαυσεν ῥομφαία ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ ὤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Μαχμαῖς· καὶ ἤρξατο Ἰωνάθαν κτείνειν τὸν λαόν, καὶ ἠράνισεν τὰς ἀσέβεις ἐξ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ι΄.

ΚΑΙ ἐν τῇ ἐξῃς καὶ ἐκατοστῇ ἀνέβη Ἀλέξανδρος ὁ τῷ Ἀντόχου ὁ Ἐπιφανίς, καὶ κατελάβετο Πτολεμαίδα, καὶ ἐπεδέξατο αὐτὸν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ. 2 Καὶ ἤκουσεν Δημήτριος ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγεν δυνάμεις πολλὰς σφόδρα, καὶ ἔξῃς αὐτὸν εἰς συνάντησιν αὐτῶν εἰς πόλεμον. 3 Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ἰωνάθαν ὁπίσθας Δημήτριος λόγοις εἰρηνικοῖς, ὥστε μεγαλύνειν αὐτὸν. 4 Εἶπεν γάρ· αὐτῶν πρὸς φράσωμεν τῷ εἰρήνῳ θῆναι μετ' αὐτοῦ, πρὶν θῆναι αὐτὸν μετὰ Ἀλεξάνδρου κατ' ἡμῶν. 5 Μνησθήσεαι γὰρ πάντων τῶν κακῶν, ὧν συνεπλέοσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς τὰς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ εἰς τὸ ἔθνος αὐτῶν. 6 Καὶ ἔδωκεν αὐτῶν ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις, καὶ κατασκευάζειν ὅπλα, καὶ εἰς αὐτὸν σύμμαχον αὐτῶν, καὶ τὰ ὅμματα ἐν τῇ ἀκρᾷ εἶπεν πρὸς αὐτὸν. 7 Καὶ ἦλθεν Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀνέγνω πᾶσι τοῖς ὁπίσθας εἰς τὰ ὧτα πάντων τῶν λαοῦ καὶ πᾶν ἐκ τῆς ἀκρᾶς. 8 Καὶ ἐφωβήθησαν φόβον μέγαν ὅτε ἤκουσαν, ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις. 9 Καὶ παρέδωκεν οἱ ἐκ τῆς ἀκρᾶς Ἰωνάθαν

τὰ ὅμματα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτῶν τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν ἀπέδωκεν. 10 Καὶ ὤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ κατεσκεύειν τὴν πόλιν. 11 Καὶ εἶπεν πρὸς τὸς ποιουντάς τὰ ἔργα οἰκοδομεῖν τὰ τείχη καὶ τὸ ὅρος Σιών κυκλῶν ἐκ λίθων πετραγῶν εἰς ὄχρῳσιν, καὶ ἐποίησαν οὕτως. 12 Καὶ ἐφυγον οἱ ἀλλογενεῖς οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὁχυρώμασιν, οἷς οἰκοδόμησεν ὁ Βακχιδίου. 13 Καὶ κατέλιπεν ἔκαστος τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. 14 Πλὴν ἐν Βαυθσέρις ὁ πρεσβύτερος πῖες τῶν κατελιπόντων τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα· οὗ γὰρ αὐτοῖς φυγαδὸν ἔμελλεν. 15 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τὰς ἐπαγγελίας, ὅσας ἀπέστειλεν Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν, καὶ διηγήσαντο αὐτῶν τὰς πολέμους καὶ τὰς ἀνδραγαθίας, αἷς ἐποίησεν αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ τὰς κόποις οὓς ἔχουσιν. 16 Καὶ εἶπεν· μὴ εὐρήσονται ἄνδρα ὅστις ἐναί; καὶ νῦν ποιήσωμεν αὐτὸν φίλον καὶ σύμμαχον ἡμῶν. 17 Καὶ ἔγραψεν ὁπίσθας, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῶν κατὰ τὰς λόγους τούτας, λέγων· 18 Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος πρὸς ἀδελφῶν Ἰωνάθαν χαίρειν. 19 Ἀκηκόαμεν πρὸς σοῦ, ὅτι ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ καὶ ὁπίσθας ἀγαθὸς εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν φίλος. 20 Καὶ νῦν κατεστάχαμέν σε σήμερον ἀρχιερέα τῷ ἔθνει σου, καὶ φίλον βασιλέως καλεῖσθαι, (καὶ ἀπέστειλεν αὐτῶν πορφύραν καὶ σφόδρον χρυσοῦν,) καὶ φρονεῖν ἐν ἡμῶν καὶ συντηρεῖν φιλίαν πρὸς ἡμᾶς. 21 Καὶ ἐνεδύσαντο Ἰωνάθαν τὴν ἀγίαν στολὴν τῇ ἐβδόμῃ μηνὶ ἔτους ἐξῃς καὶ ἐκατοστῇ ἐορτῇ σκηνοπηγίας, καὶ συνήγαγεν δυνάμεις, καὶ κατεσκευάσεν ὅπλα πολλὰ. 22 Καὶ ἤκουσεν Δημήτριος τὰς λόγους τούτας, καὶ ἐλυπήθη, καὶ εἶπεν· 23 Τί τῶτο ἐποίησαμεν, ὅτι πρὸς φράσκειν ἡμᾶς ὁ Ἀλέξανδρος τῷ φίλῳ κατεστάς τοῖς Ἰουδαίοις κατελαβέσθαι; 24 Γράψω κατὰ αὐτοῖς λόγους πρὸς ἀκλήσεως καὶ ὑψους καὶ δομάτων, ὅπως ὦσιν οὐκ ἐμοὶ εἰς βοήθειαν. 25 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς κατὰ τὰς λόγους τούτας· Βασιλεὺς Δημήτριος πρὸς ἔθνη τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. 26 Ἐπεὶ συνετηρήσατε τὰς πρὸς ἡμᾶς συνθήκας, καὶ ἐμμένετε τῇ φιλίᾳ ἡμετέρῃ, καὶ οὐ πρὸς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἡκούσαμεν καὶ ἐχάρημεν. 27 Καὶ νῦν ἐμμένετε ἐπὶ τῇ συντηρήσει πρὸς ἡμᾶς πᾶσι, καὶ ἀνταποδώσομεν ὑμῖν ἀγαθὰ, αἷθ' ὧν ποιεῖτε μετ' ἡμῶν. 28 Καὶ ἀφίστομεν ὑμῖν ἀφέματα πολλὰ, καὶ δώσομεν ὑμῖν δόματα. 29 Καὶ νῦν ἀπολύω ὑμᾶς, καὶ ἀφίημι πάντας τὰς Ἰουδαίας ἀπὸ πάντων φόρων.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Α'.

74 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν τῶν λόγων Ἀπολ-
λωνίου, ἐκινήθη τῇ θήρῃ, καὶ ἐπέλεξεν δέκα
χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ σιωπήνηται αὐτῷ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ὅτι βοηθεῖται αὐτοῦ. 75 Καὶ παρήγαγεν ὅτι
Ἰόππῃ, καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν οἱ ὅκ τῆς πό-
λεως, ὅτι φοβουρὰ Ἀπολλωνίου ἐν Ἰόππῃ, καὶ
ἐπολέμησαν αὐτῷ. 76 Καὶ φοβηθέντες ἤνοι-
ξαν οἱ ὅκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκυρίευσεν Ἰωνάθαν
Ἰόππης. 77 Καὶ ἤκουσεν Ἀπολλώνιος, καὶ
παρήγαγεν τετραχίλια ἵππων καὶ δυνάμει πολ-
λίῳ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ἀζωτὸν ὡς διοδύων, καὶ
ἅμα ὤρῃαν εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἀφ' ὃ ἐχεν παροῖχεν
αὐτὸν πλῆθος ἵππων καὶ πεποιμένων ἐπ' αὐτῇ. αὐτῷ
78 Καὶ καταδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς
Ἀζωτον, καὶ σιωπήσαν αἱ παρεμβολαὶ ὀπίσω
αὐτῷ εἰς πόλεμον. 79 Καὶ ἀπέλιπεν Ἀπολ-
λώνιος χιλίαν ἵππων ἐν κρυπῇ, κατόπισθεν αὐτῶν. κρυπῶς
80 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι ἐστὶν ἐνεδρεῖν κατόπι-
σθεν αὐτῷ, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτῷ τὴν παρε-
βολήν, καὶ ἐξετίναξαν ταῖς ῥίξαις εἰς τὸν λαόν
ἐκ παρῶν ἕως δέλης. 81 Ὁ δὲ λαὸς εἰσῆκε
καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκοπίασαν οἱ
ἵπποι αὐτῶν. 82 Καὶ ἐίλκυσεν Σίμων τὴν
δυνάμει αὐτῷ, καὶ σιωπήσεν ὡς τὴν φά-
ραγα. ἡ γὰρ ἵππος ἐξελύθη καὶ συνετρέβη-
ται ὑπ' αὐτῷ, καὶ ἔφυγεν. 87 Καὶ ἡ ἵππος ἀπ'
σκορπίσθη ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἔφυγον εἰς Ἀζω-
τον, καὶ εἰσῆλθον εἰς Βηθδαγὸν τὸ εἰδωλεῖον αὐ-
τῷ σιδήσιν. 84 Καὶ ἐνεπύρισεν Ἰωνάθαν τὴν
Ἀζωτον καὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς, καὶ
λαβὼν τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ τὸ ἱερὸν Δαγὸν
καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς καὶ τὸς συμφυρόντας εἰς αὐτὸ
ἐνεπύρισεν ἐν πυρὶ. 85 Καὶ ἐγένοντο οἱ πε-
πρωκότες μαχαίρα σὺν τοῖς ἐμπυροῦσιν εἰς
ἄνδρας ὀκταχιλίοις. 86 Καὶ ἀπῆρεν ὁ κύριος
Ἰωνάθαν, καὶ παρήγαγεν ὅτι Ἀσκάλωνα, εἰς
καὶ ἐξῆλθον οἱ ὅκ τῆς πόλεως εἰς σιωπήνησιν
αὐτῷ ἐν δόξῃ μεγάλη. 87 Καὶ ἐπέστρεψεν
Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ σὺν τοῖς πρὸ αὐτῷ ἔχον-
τες σκῦλα πολλά. 88 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκου-
εν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τῶν λόγων τού-
των, καὶ παροσέτετο δοῦναι τὸν Ἰωνάθαν.
9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πόρπῳ χρυσίῳ, ὡς
δοσὶν δίδοσθαι τοῖς συγγένει τῶν βασιλέων. συγγενεῦσιν
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀκχαρὸν καὶ πάντα τὰ
μα αὐτῆς εἰς κληροδοσίαν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἤθροισεν δυνά-
μεις πολλὰς ὡς ἡ ἄμμος ἢ ὡς τὸ
χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ πλοῖα
πολλὰ καὶ ἐξήτησεν κατακρατῆσαι τῆς βασι-
λείας Ἀλεξάνδρου δόλφ, καὶ παρεδύναι αὐτὴν
τῇ βασιλείᾳ αὐτῇ. 2 Καὶ ἐξήλθεν εἰς Συ-
ρίαν λόχοις εἰρηνικοῖς, καὶ ἤνοιγον αὐτῷ οἱ πό-
τεων πόλεις, καὶ συνήντησαν αὐτῷ, ὅτι ἐπτολὴν ἔ-
λαβεν Ἀλεξάνδρος τῷ βασιλεῶς συνδυαῖν αὐτῷ ἀφ' ὧν
τὸ πειθεσθὲν αὐτῷ εἶναι. 3 Ὡς δὲ εἰσπορεύετο
Πτολεμαῖδος εἰς τὰς πόλεις οἱ Πτολεμαῖοι, ἀπέτασεν τὰς δυνά-
μεις φρουρὰν εἰς ἐκαστὴν πόλιν. 4 Ὡς δὲ ἤγ-
γετο ἐπεπυρισμῶν γινεσθαι Ἀζώτῃ, ἔδωκεν αὐτῷ τὸ ἱερὸν Δαγῶν ἐμ-
πνευσμῶν, καὶ Ἀζώτον καὶ τὰ περὶ πόλιν αὐ-
τῆς κατακράτησεν, καὶ τὰ σώματα ἐρριμνύειν, καὶ
τὴν ἐμπνευσμῶν, ὅς οἱ ἐπέσειεν εἰς τὴν πό-
λιν αὐτοῦ. 5 Καὶ διηγήσαντο τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐποίη-
σαν Ἰωνάθαν εἰς τὸ φοβησθαι αὐτόν καὶ ἐσίγησεν
ὁ βασιλεὺς. 6 Καὶ συνήντησεν Ἰωνάθαν τῷ
βασιλεῖ εἰς Ἰόππην μὲν δόξης, καὶ ἡσάσσαντο
ἑλληνοὶ, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐκεῖ. 7 Καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἰωνάθαν μὲν τῷ βασιλεῶς ὥς τῷ ποτα-
μοῦ τῷ χαλκιδίου Ἐλευθέρι, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς
Ἱερουσαλὴμ. 8 Ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος
ἐκτείλει τῷ πόλει τῆς παλαιᾶς ὥς Σε-
λευκίᾳ τῆς παλαιᾶς, καὶ διελογίζετο
πρὸς Ἀλεξάνδρου λογισμοὺς πονηροῦς. 9 Καὶ
ἀπέστειλεν πρεσβυτέρους πρὸς Δημήτριον βασιλέα,
λέγων· Δεῦρ συνώμεθα πρὸς ἑαυτοὺς ἀφ' ὧν
ἐχόμεθα, καὶ δώσω σοι τὴν θυγατέρα μου ἣν
ἔχει Ἀλέξανδρος, καὶ βασιλεύσεις τῆς βασι-
λείας τῷ πατρὶ σου. 10 Μεταμμελήμεθα
γὰρ ὅς αὐτῷ τὴν θυγατέρα μου, ἐξήτησεν γὰρ
ἐκτείναι με. 11 Καὶ ἐφόβησεν αὐτὸν χά-
ρειν τῷ ἐπιθυμῶν αὐτὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
12 Καὶ ἀφελόμενος αὐτῷ τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν
αὐτῷ τὴν Δημητρίαν, καὶ ἡλλοιώθη τὸ πρόσωπον
Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐφάνη ἕχθρα αὐτῶν. 13 Καὶ
εἰσῆλθεν Πτολεμαῖος εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ διε-
θέτο τὸ ἀφθνήμα τῆς Ἀσίας, καὶ διεθέτο
δύο ἀφθνήματα πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ, τὸ
τῆς Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου. 14 Ἀλέξανδρος
δὲ ὁ βασιλεὺς ἦν εἰς Κιλικίαν καὶ τὴν χειρὸς
ἐκείνης, ὅτι ἀπεστάτην οἱ πότεων πόλιν ἐκείνων.
15 Καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος, καὶ ἦλθεν ἐπ'
αὐτόν εἰς πολέμῳ. Καὶ ἐξήγαγεν Πτολεμαῖος
τὴν δυνάμειν, καὶ ἀπῆντησεν αὐτῷ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ,

καὶ ἐποπάσατο αὐτόν. 16 Καὶ ἔφυγεν Ἀλέ-
ξανδρος εἰς τὴν Ἀραβίαν, τῷ σκοπεῖσθαι αὐ-
τόν ἐκεῖ· ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὑψώθη.
17 Καὶ ἀφῆκεν Ζαβδὴλ ὁ Ἀραβὶς τὴν κεφα-
λήν Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀπέστειλεν τῷ Πτολεμαῖῳ.
18 Καὶ ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἀπέθανεν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς οὐκράμασιν
αὐτοῦ ἀπάλοντο ὑπὸ τῶν οἱ τοῖς οὐκράμασιν.
19 Καὶ ἐβασίλευσεν Δημήτριος ἔτης ἐβδόμου
καὶ ἐξήκοστῃ καὶ ἑκατοστῇ. 20 Ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις συνήγαγεν Ἰωνάθαν τὴν ἐκ τῆς
Ἰουδαίας, τῷ ἀπολεμῆσαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ μηχανὰς ἐποίησεν
πολλὰς. 21 Καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς μισοῦντες
τὸ ἔθνος αὐτοῦ ἄνδρες πρὸς τὸν βα-
σιλέα, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, ὅτι Ἰωνάθαν πρὸς
κατέβηκεν τὴν ἀρχὴν. 22 Καὶ ἀκούσας ὠργίσθη,
ὡς δὲ ἤκουσεν, εὐθέως ἀναστρέψας ἦλθεν εἰς Πτο-
λεμαῖδα, καὶ ἔγραψεν Ἰωνάθαν, τῷ μὴ πρὸς
κατέβηκεν τῇ ἀρχῇ, καὶ τῷ ἀπαντῆσαι αὐτὸν αὐ-
τῷ συμμίσγειν εἰς Πτολεμαῖδα τὴν ταχίστην.
23 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν, ἐκέλευσεν πρὸς
κατέβηκεν, καὶ ἐπέλεξεν τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ
καὶ τῶν ἱερέων, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν κληρονομίαν.
24 Καὶ λαβὼν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱμα-
τισμὸν καὶ ἑτέρα ξένια πλείονα, καὶ ἐπορεύθη
πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ εὗρεν
χάριν ἐν ὁσίοις αὐτοῦ. 25 Καὶ συνετήχθησαν
κατ' αὐτὸν πρὸς ἀνομίαν τῇ ἐκ τῶν ἔθνων.
26 Καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς κατὰ ἐποίη-
σαι αὐτῷ οἱ πρὸς αὐτῷ, καὶ ὑψώσει αὐτὸν ἐναι-
πὸν πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ. 27 Καὶ ἔστησεν
αὐτῷ τὴν ἀρχιερασίαν, καὶ ὅσα ἄλλα εἶχει τί-
μα ὁ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν πᾶν πρὸς
πάντων φίλων ἡγεῖσθαι. 28 Καὶ ἡξίωσεν Ἰωνάθαν
τὸν βασιλέα ποιῆσαι τὴν Ἰουδαίαν ἀφορρολόγη-
τον καὶ τὰς τρεῖς τοπαρχίας, καὶ τὴν Σαμα-
ρείαν, καὶ ἐπηγάτο αὐτῷ πάλαια τετακτομένη ἐπιτηδεύοντο
29 Καὶ εὐδόκησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψεν τῷ
Ἰωνάθαν ὅτι πρὸς αὐτὸν πρὸς πάντων τούτων ἐχέσας
τὸν πρὸς αὐτόν. 30 Βασιλεὺς Δημήτριος
Ἰωνάθαν τῷ ἀδελφῷ χαίρειν, καὶ ἔδωκεν Ἰουδαίαν.
31 Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, ἥς ἐγράψαμεν
λαοφίλῃ τῷ συγγενῇ ἡμῶν πρὸς ὑμῶν, γράψα-
μεν καὶ πρὸς ὑμᾶς, ὅπως εἴδητε. 32 Βα-
σιλεὺς Δημήτριος λαοφίλῃ τῷ πατρὶ χαίρειν.
33 Τῷ ἔθνῳ τῶν Ἰουδαίων φίλοις ἡμῶν καὶ συν-
τηρῶσι τὰ πρὸς ἡμᾶς δίκαια ἐκείναμεν ἀγαθο-
ποιῆσαι, χάριν τῆς ἐξ αὐτοῦ εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς. 34 Ἐστάχαμεν ἐν αὐτοῖς τὰ ὅσα τῆς Ἰουδαίας
καὶ

καὶ τὰς τρεῖς νομῆς Ἀφάρεμα, καὶ Λύδδα, καὶ
 Ῥαθαμὴν, αἵ πινε παρὰ τὴν Ἰουδαίαν
 ἀπὸ τῆς Σαμαρείδος, καὶ πάντα τὰ συγκυ-
 ρωῦτα αὐτοῖς πᾶσι τοῖς θυσιάζουσιν εἰς Ἱερου-
 λυμα, ἀντὶ τῶν βασιλικῶν, ὧν ἐλάβομεν ὁ βα-
 σιλεὺς παρ' αὐτῶν ὅτε ὤρετο κατ' ἐαυτὸν
 ἀπὸ τῆς γαληματικῆς γῆς καὶ τῶν ἀκροφύων.
 35 Καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν ἀπὸ τῆς
 νῦν τῶν δεκατῆς καὶ τῶν τελῶν τῶν ἀνηκόντων
 ἡμῖν, καὶ τὰς τῆς ἁλὸς λίμνας, καὶ τὰς ἀνή-
 παρκεσόμεν κούρας ἡμῖν σφάραγες, πάντα ἐπαρκῶς παρίμεν
 αὐτοῖς. 36 Καὶ ἐκ ἀδετηθήσεαι ὁδὸν τῆς
 τῶν ἀπὸ τῆς νῦν καὶ ὅτι τὸν ἅπαντα χερόν.
 37 Νῦν οὖν ὅτι μελεῖσθε τῆς ποιήσεαι τούτων
 ἀντήγαγον, καὶ δοθήτω Ἰωνάθαν, καὶ τεθήτω
 εἰ ὅρι τῆς ἀγίας εἰς τὸ πᾶν ὅτι περὶ εὐφροσύνης.
 38 Καὶ ἴδεν Δημήτριος ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἡσύ-
 χασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἀντι-
 στήκεν, καὶ ἀπέλυσεν πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ
 ἔχοντας εἰς τὸν ἴδιον τόπον, πάλιν τῶν ξένων δυ-
 νάμεων, ὧν ἐξευλόγησεν ἀπὸ τῶν ἡρώων τῶν ἐθνῶν,
 καὶ ἤχθησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἱ ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν πατέρων αὐτοῦ. 40 Τρύφων δὲ υἱὸς τῶν πατέρων
 Ἀλέξανδρος ὁ ὀρθότερος, καὶ ἴδεν ὅτι πᾶσαι αἱ
 δυνάμεις καταργηζοῦσιν καὶ τῷ Δημητρίῳ,
 καὶ ἐπορεύθη πρὸς Εἰμμακουαί τὸν Ἀραβὰ, ὃς
 ἔπρεφεν τὸν Ἀντίοχον τὸ παρθένον τὸ τῷ Ἀλε-
 ξάνδρῳ. 40 Καὶ προσήρπυεν αὐτῷ, ὅπως
 πρὸς αὐτὸν αὐτῷ, ὅπως βασιλεύσει ἀντὶ τῆς
 πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ὅσα σινετέ-
 λεσεν Δημήτριος, καὶ τίς ἔχθη, καὶ ἐχθραί-
 νουσιν αὐτῷ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἔμενεν ἐκεῖ
 ἡμέρας πολλὰς. 41 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν
 πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, ἵνα ἐκβάλῃ τὴν
 ἐκ τῆς ἀκρῆς ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν εἰς τοῖς
 ὀχυρώμασιν ἦσαν γὰρ πολεμουῦντες τὸν Ἰσραὴλ.
 42 Καὶ ἀπέστειλεν Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν,
 λέγων· ὁ μόνον βούλομαι ποιήσω σοι καὶ τῷ ἔθνε-
 σου, ἀλλ' ἢ δόξῃ δοξάσω σε καὶ τὸ ἔθνος σου,
 εἰς εὐχαρίαν τύχῃ. 43 Νῦν οὖν ὅπως ποιή-
 σεις ἀποστείλας μοι ἄνδρας οἱ συμμαχήσουσίν μοι,
 ὅτι ἀπέστησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις μὲν. 44 Καὶ
 ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν ἄνδρας τεχνίτας δυνατοὺς
 αὐτῶν ἰσχυροὺς αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἦλθον πρὸς
 τὸν βασιλέα, καὶ ὑπερέβη ὁ βασιλεὺς ὅτι τῇ
 ἐφόδῳ αὐτοῦ. 45 Καὶ ὅτι σιωπήθησαν οἱ ἐκ
 τῆς πόλεως εἰς μέσον τῆς πόλεως εἰς ἀνδρῶν
 δώδεκα μυριάδας, καὶ ἠβόλῃ ἀνελθὼν τὸν βα-
 σιλέα. 46 Καὶ ἔφυγεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν
 αὐλὴν, καὶ κατελάσονται οἱ ἐκ τῆς πόλεως
 τὰς δόδας τῆς πόλεως, καὶ ἤρξαντο ἐκπολεμεῖν.
 47 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὴν Ἰουδαίαν
 ὅτι βοήθειαν, καὶ ὅτι σιωπήθησαν πρὸς αὐτὸν
 πάντες ἅμα· καὶ διασάφηται ὁ τῇ πόλει πάν-
 τες ἅμα· καὶ ἀπέκτειναν ὁ τῇ πόλει ὁ τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς μυριάδας δέκα. 48 Καὶ ἐνε-
 πύρσαν τὴν πόλιν, καὶ ἐλάβον σκῦλα πολ-
 λαὶ ὅτι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἔστησαν τὸν βα-
 σιλέα. 49 Καὶ ἴδον οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ὅτι
 κατεκράτησαν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς πόλεως ὡς ἠβό-
 λοντο, καὶ ἠσθένησαν ταῖς ἀφαιρέσεσιν αὐτῶν, καὶ
 ἐκέκρεζαν πρὸς τὸν βασιλέα μὲν δεικνύοντες, λέ-
 γοντες· 50 Δὲ ἡμῖν δεξιὰς, καὶ παυσάσθαι
 οἱ Ἰουδαῖοι πολεμῶντες ἡμᾶς καὶ τὴν πόλιν.
 51 Καὶ ἔειπεν τὰ ὅπλα, καὶ ἐποίησαν εἰρή-
 νην, καὶ ἐδοξάσθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐναντίον τῆς
 βασιλείας καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐκ τῆς βασι-
 λεῖας αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἔχον-
 τες σκῦλα πολλὰ. 52 Καὶ ἐκράτησεν ὁ βα-
 σιλεὺς Δημήτριος ὅτι θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
 καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ. 53 Καὶ
 ἐφύσατο πάντα ὅσα εἶπεν, καὶ ἠλλωπερώθη τῷ
 Ἰωνάθαν, καὶ οὐκ ἀνταπέδωκεν τὰς εὐνοίας αἱς
 ἀνταπέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἔθλιψεν αὐτὸν σφόδρα.
 54 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστρεψεν Τρύφων καὶ Ἀν-
 τίοχος μὲν αὐτῷ παρθένον νεώτερον καὶ ἐβασί-
 λευσεν, καὶ ἐπέθετο ἀφ' αὐτοῦ. 55 Καὶ ὅτι
 σιωπήθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 αἱ ἀπεσποράσθησαν Δημήτριος, καὶ ἐπολέμησαν
 πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔφυγεν καὶ ἐπρόσπεσεν. 56 Καὶ
 ἔλαβεν Τρύφων τὰ θηρία, καὶ κατεκράτησεν
 Ἀντιόχειαν. 57 Καὶ ἔγραψεν Ἀντίοχος ὁ νεώ-
 τερος Ἰωνάθαν, λέγων· ἴσημί σοι τίς ἀρχιερω-
 σύνῃ, καὶ κατ' ἴσημί σε ὅτι τῶν προτέρων νομῶν,
 καὶ εἶναι σε τῶν φίλων τῆς βασιλείας. 58 Καὶ
 ἀπέστειλεν αὐτῷ χρυσώματα καὶ ἀφαιρέσειαν, καὶ
 ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν πίνειν ὁ χρυσώμασιν,
 καὶ εἶναι ὁ πορφύρα, καὶ ἔχειν πόρπην χρυ-
 σίῳ. 59 Καὶ Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέ-
 σθενε φραττηγὸν ἀπὸ τῆς κλίμακος Τύρου εἰς τῶν τῆς κλίμακος
 ὁρίων Αἰγύπτου. 60 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν, καὶ
 διεπορεύετο πέραν τῆς ποταμῆς καὶ ἐν ταῖς πό-
 λεσιν, καὶ ἠθροιάθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ
 δυνάμεις Συρίας εἰς συμμαχίαν, καὶ ἦλθεν εἰς
 Ἀσκάλωνα, καὶ ἀπῆντησαν αὐτῷ οἱ ἐκ τῆς
 πόλεως ἐνδοξοί. 61 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
 εἰς Γάζαν καὶ ἀπέκλεισαν οἱ ἀπὸ Γάζης, καὶ
 πειράσθησαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπέπυρσεν τὰ
 πειρόμενα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, καὶ ἐσκόλευσεν αὐτά. αὐταῖς
 62 Καὶ ἤξιον οἱ ἀπὸ Γάζης τὸν Ἰωνάθαν,
 καὶ

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α'. ΚΕΦ. ΙΒ'.

καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δεξιάς, καὶ ἔλαβον τὰς ψυχὰς
 τῶν ἀρχόντων αὐτῶν εἰς ὄμηρα, καὶ ἐξῆλθεν αὐτοὺς
 εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ διήλθεν τὴν χώραν
 ἕως Δαμασκοῦ. 63 Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι
 Κήδης πρῆσαν οἱ ἀρχόντες Δημητρίου εἰς Κάδης τὴν
 οὐ τῇ Γαλιλαίᾳ μὲν διωάμεως πολλῆς, βου-
 λόμενοι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς χειρὸς. 64 Καὶ
 σιυνήντησιν αὐτοῖς, τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σίμωνα
 κατέλιπεν ἐν τῇ χώρᾳ. 65 Καὶ πρηνέβαλεν
 οὐ Σίμων ἐπὶ Βαθούρα, καὶ ἐπολέμει αὐτῷ ἡμέ-
 ρας πολλὰς, καὶ συνεκλείσεν αὐτὸν. 66 Καὶ
 ἠξίωσαν αὐτὸν τῆς δεξιάς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν
 αὐτοῖς, καὶ ἔξεβαλεν αὐτὸς ἐκείθεν, καὶ κατε-
 λάβετο τὴν πόλιν, καὶ ἔθετο ἐπ' αὐτὴν φρου-
 ράν. 67 Καὶ Ἰωνάθαν καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ
 πρηνέβαλον ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς Γεννησαρέ, καὶ ὠρ-
 θισαν ὥστε εἰς τὸ πεδὸν Νασόρ. 68 Καὶ
 ἰδὼ παρεμβολὴν ἄλλοφύλων ἀπῆνται αὐτῷ ἐν τῷ
 πεδίῳ, καὶ ἔξεβαλον ἐκείθεν ἐπ' αὐτὸν οἱ τοῖς
 ὄρεσιν, αὐτοὶ δὲ ἀπῆντησαν ἔξωθεν. 69 Τὰ
 δὲ ἔνεδρα ἔκατέστησαν ἐκ τῶν τόπων ἐαυτῶν, καὶ
 σιυνήσαν πόλεμον, καὶ ἔφυγον οἱ πρὸς Ἰωνάθα
 πάντες. 70 Οὐδὲ εἰς κατελείφθη ἀπ' αὐτῶν,
 Ἀφελώμης πλὴν Ματθαίας ὁ τῆς Ἀσιασάμης καὶ Ἰούδας
 ὁ τῆς Χαλφει ἀρχόντες τῆς γραπᾶς τῶν διωά-
 μεων. 71 Καὶ διέρρηξεν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ, καὶ ἐπέθετο γλῶσσην ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
 καὶ προσεύχεται. 72 Καὶ ἐπέσπερψεν πρὸς αὐ-
 τὸς πολέμῳ, καὶ ἐπροπόσατο αὐτὸς, καὶ ἔφυγον.
 73 Καὶ ἰδὼν οἱ φυγόντες οἱ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπέ-
 σπερψαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίωκον μετ' αὐτοῦ ἕως
 Κάδης ἕως τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ, καὶ πρηνέ-
 βαλον ἐκεῖ. 74 Καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν ἄλλοφύ-
 λων οὐ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς ἀνδρας τετρακίους
 καὶ ἐπέσπερψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

ΚΑΙ ἰδὼν Ἰωνάθαν ὅτι ὁ χειρὸς αὐτοῦ
 συνεργεῖται, καὶ ἐπέλεξεν ἀνδρας, καὶ
 ἀπέστειλεν εἰς Ρώμην σῆσαι καὶ ἀνα-
 νέσασθαι πλὴν πρὸς αὐτὸς φίλιαν. 2 Καὶ πρὸς
 Σπαρτιάται, καὶ τόπους ἐτέρους ἀπέστειλεν ὀπίσ-
 τας καὶ ταῦτα. 3 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ρώ-
 μιν, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βυλάθνησιν, καὶ εἶπαν
 Ἰωνάθαν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων
 ἀπέστειλαν ἡμᾶς ἀνανέσασθαι πλὴν φίλιαν αὐτοῖς
 καὶ πλὴν συμμαχίαν καὶ ὥστε πρὸς. 4 Καὶ
 ἔδωκαν ὀπίστας αὐτοῖς πρὸς αὐτὸς καὶ τόπον,
 ὅπως ὡρεπόμενοι αὐτὸς εἰς γλῶσσαν Ἰούδα μετ'
 εἰρήνης. 5 Καὶ τὸ αὐτὸ ἀντήγαγον τῶν ὀπίστων
 ὡς ἔγραψεν Ἰωνάθαν τοῖς Σπαρτιάταις. 6 Ἰω-
 νάθαν ἀρχιερεὺς [τῶ ἔθνοις] καὶ ἡ νεουσία
 τῶ ἔθους, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λοιπὸς ὅμιλος τῶν
 Ἰουδαίων Σπαρτιάταις τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν.
 7 Ἐπὶ πρὸς πρὸς ἐπεστάλησαν ὀπίστων πρὸς
 Ὀνίαν τὸν ἀρχιερέα πρὸς Δαρεῖν τῷ βασιλεύον-
 τος ἐν ὑμῖν, ὅτι ἐστὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὡς τὸ ἀντί-
 γραφον ὑποκείμεναι. 8 Καὶ ἐπέδξατο Ὀνίας
 τὸν ἄνδρα τὸν ἀπεσταλμένον εἰσδύνας, καὶ ἔλα-
 βει τὰς ὀπίστας, ἐν αἷς διεσπαρῆτο πρὸς συμ-
 μαχίας καὶ φιλίας. 9 Καὶ ἡμεῖς οὖν ἀποσ-
 δεῖς τῷ πρὸς ὄντις, πρὸς ἀλλήλους ἔχοντες τὰ βιβλία
 τὰ ἅγια καὶ τὰς χερσὶν ἡμῶν, 10 ἐπει-
 ράσθημεν ἀποστείλαι πλὴν πρὸς ἡμᾶς ἀδελφό-
 τῆς, καὶ φιλίαν ἀνανέσασθαι πρὸς τὸ μὴ ἐξ-
 αλλοτρεῖσθαι ὑμῶν. πολλοὶ γὰρ χειροὶ διήλθον
 ἀπ' ὧ ἀπέστειλατε πρὸς ἡμᾶς. 11 Ἡμεῖς ἐν
 οὐ παρὶ χειρὶ ἀδελφείας οὐ τὰς ἐορταῖς καὶ
 οὐ τὰς λοιπὰς κατεσκευάσας ἡμέρας μνησκό-
 μεθα ὑμῶν, ἐφ' ὧν πρὸς πρὸς θυσιῶν, καὶ οὐ
 τὰς πρὸς πρὸς, ὡς δέον ἐστὶν καὶ ὡρεπὸν μνη-
 μοῦσθαι ἀδελφῶν. 12 Εὐφραγόμεθα δὲ ὅτι
 τῇ δόξῃ ὑμῶν. 13 Ἡμᾶς δὲ ἐκύλωσαν πολ-
 λαὶ θλίψεις καὶ πόλεμοι πολλοὶ, καὶ ἐπολέμη-
 σαν ἡμᾶς οἱ βασιλεῖς οἱ κύκλω ὑμῶν. 14 Οὐκ
 ἠδουλόμεθα οὐκ πρὸς πρὸς ὑμῖν καὶ πρὸς λοιποῖς τῶν λοιπῶν
 συμμαχίαι καὶ φίλοις ὑμῶν οὐ τοῖς πολέμοις τῶν συμμαχίαι
 τοῖς. 15 Ἐχομεν γὰρ πλὴν ἐξ ἐρατῶν βοή-
 θειαν βοηθῆσαι ὑμῖν, καὶ ἐρύσθημεν ἀπὸ τῶν
 ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν.
 16 Ἐπελέξαμεν ἐν Νυμνήνῳ Ἀντόχην καὶ Ἀντί-
 πατρον Ἰάσωνος, καὶ ἀπεστάλαχμεν πρὸς Ρω-
 μᾶς ἀνανέσασθαι πλὴν πρὸς αὐτὸς φίλιαν καὶ
 συμμαχίαν πλὴν πρὸς. 17 Ἐνετείλαμεθα πρὸς πρὸς
 ἐν αὐτοῖς καὶ πρὸς ὑμᾶς πορεύσθαι, καὶ ἀνανέ-
 σασθαι ὑμᾶς, καὶ ἀποδύναμι ὑμῖν τὰς πρὸς ὑμῶν
 ὀπίστας πρὸς τῆς ἀνανέστατος καὶ τῆς ἀδελ-
 φότητις ὑμῶν. 18 Καὶ νῦν καλῶς ποιήσατε ἐποιήσατε
 ἀνθρωπίνως ὑμῖν πρὸς ταῦτα. 19 Καὶ
 τὸ αὐτὸ ἀντήγαγον τῶν ὀπίστων ὡς ἀπέστειλαν.
 20 Ὀνίας Ἀρεῖος βασιλεὺς Σπαρτιατῶν Ὀνίας Ὀνειάρης
 ἱερὸς μέγας χαίρειν. 21 Εὐρέθη ἐν γραφῇ πρὸς
 τῶν Σπαρτιατῶν καὶ Ἰουδαίων, ὅτι ἀδελφοὶ
 εἰσιν, καὶ ὅτι εἰσιν ἐκ γένους Ἀβραάμ. 22 Καὶ
 νῦν ἀπ' ὧ ἐγνωμεν ταῦτα, καλῶς ποιήσετε πρὸς
 φροντες ὑμῖν πρὸς τῆς ἐφῆνης ὑμῶν. 23 Καὶ
 ἡμεῖς δὲ ἀπὸ πρὸς ὑμῖν, καὶ πρὸς ὑμῶν
 καὶ ἡ ὑπαρχὴς ὑμῶν ὑμῖν ἐστὶν, καὶ τὰ ὑμῶν
 ὑμῖν ἐστὶν. ὅτι τελλόμεθα οὐκ ὅπως ἀπαγγέλων
 ὑμῖν καὶ ταῦτα. 24 Καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι τὰ αὐτὰ
 ἐπέσπερψαν

ἐπέσρεψαν οἱ ἄρχοντες Δημητρίῳ μὲν δυνάμει πολλῇς ὑπὲρ τῶν ἐναντίων τῷ πολέμῳ αὐτοῦ. 25 Καὶ ἀπῆρκεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπῆλθον αὐτοῖς εἰς τὴν Ἀμαθίην χώραν· ὅτι γὰρ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀνοχλῶν τῷ ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ. 26 Καὶ ἀπέστειλεν κατὰ αὐτῶν σκοποὺς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν, καὶ ἐπέσρεψαν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, ὅτι οὕτως παύονται ἐπιπεσεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα. 27 Ὡς δὲ ἔδωκεν ὁ ἡλῖος, ἐπέταξε Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτοῦ ῥηγῶν καὶ ἑῷ ἐπὶ τοῖς ὅπλοις, καὶ ἐτοίμαζεσθαι εἰς πόλεμον δι' ὅλης τῆς νυκτός, καὶ ἐξέβαλεν τρωφύλακας κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς. 28 Καὶ ἤκουσαν οἱ ὑπεναντίοι, ὅτι ἠτοίμασται Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐφοβήθησαν ἡττῆσαι ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν. 29 Καὶ ἀνέβησαν Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐκ ἐνωσάων ἕως ὧραι, ἔβλεπον γὰρ τὰ φῶτα καί οὐκ ἔπαυον. 30 Καὶ κατεδίωκεν Ἰωνάθαν ὀπίσσω αὐτοὺς, καὶ ἐκέλευσε αὐτοὺς διέσποναι γὰρ τὸν Ἐλβόθρον ποταμὸν. 31 Καὶ ἐξέκλινεν Ἰωνάθαν ὅτι τῆς Ἀραβίας τῆς καλῆς Ζαβαδαίου, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἔλαβεν τὰ σπύλα αὐτῶν. 32 Καὶ ἀναβέβηκεν Ἰωνάθαν εἰς Δαμασκόν, καὶ διέδωκεν αὐτῶν τὴν χώραν. 33 Καὶ Σίμων ἐβῆλθεν, καὶ διέδωκεν ἕως Ἀσκάλανος, καὶ τῶν πλησίων οχυρωμάτων, καὶ ἐξέκλινεν εἰς Ἰόππην, καὶ παρεχάλεσαν αὐτῷ. 34 Ἦκουσεν γὰρ ὅτι βύβλοιαι τὸ οὐράκιον τῶν οὐρανῶν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ ἔθετο ἐκείνους, ὅπως φυλάσσουσιν αὐτῷ. 35 Καὶ ἐπέσρεψεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐξεκλήσασεν τὴν πρεσβυτέραν τῆς λαοῦ, καὶ ἐβλέψας μετ' αὐτῶν τὴν οἰκοδομήσαν οχυρώματα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, 36 καὶ προσεφώνησεν τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὑψώσας ὕψος μέγα ἀναμύσει τῆς ἀκρῆς καὶ τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀσχυρίσασθαι αὐτῷ τῆς πόλεως, ἵνα ἡ αὕτη χεῖρ μόνος, ὅπως μὴτε ἀρραβάνωσι μὴτε πωλῶσιν. 37 Καὶ συνεχώθησαν τῷ οἰκοδομῆσαι τὴν πόλιν, καὶ ἤγειρον τὰ τεῖχη τῶν χειμάρρων τῶν ἐξ ἀπὸ λυώτου, καὶ ἐποκάσασιν τὸ καλούμενον Καφενάθ. 38 Καὶ Σίμων οἰκοδομήσεν τὴν Ἀδιδά ἐν τῇ Σεφίλᾳ, καὶ οχυρώσεν θύρας καὶ μοχλούς. 39 Καὶ ἐζήτησεν Τρύφων βασιλεύσασαι τῆς Ἀσίας, καὶ ἀπεβίβηκεν τὸ ἀσκήμα καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπὶ Ἀντιόχῳ τῷ βασιλεῖ. 40 Καὶ ἠυλαβήθη μὴ ποτε οὐκ εἰσὼν αὐτὸν Ἰωνάθαν, καὶ μὴ ποτε πολεμήσῃ μετ' αὐτόν, καὶ ἐζήτησεν τὸν συλλαβεῖν αὐτὸν τῷ ἀποκτεῖναι καὶ

ἀπάρας ἦλθεν εἰς Βεθσαῖν. 41 Καὶ ἐβῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ὃς πεσπασκόντα χιλιάσιν ἀνδράν ὀπιλεγεμύνας εἰς ὁδοτάξιν, καὶ ἦλθεν εἰς Βεθσαῖν. 42 Καὶ εἶδεν Τρύφων ὅτι πᾶρεται Ἰωνάθαν μὲν δυνάμει πολλῇς, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπ' αὐτὸν ἠυλαβήθη. 43 Καὶ ἐπεβίβηκεν αὐτὸν ὁδοτάξιν, καὶ σιωέσθησεν αὐτὸν πᾶσιν τοῖς φίλοις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα, καὶ ἐπέταξε τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ ὑπακῆσαι αὐτῷ ὡς ἑαυτῷ. 44 Καὶ εἶπεν τῷ Ἰωνάθαν· ἵνα τὸ ἐκείνου πάντα τὸν λαὸν τῆς πολέμου μὴ ἐνεσηκότος ἡμῖν; 45 Καὶ νῦν ἀποστείλον αὐτοὺς εἰς τὰς οἰκίας αὐτοῦ, ὅτι ἐκτεῖνον δὲ σεαυτῷ ἀνδρας ὀλίγους, οἵτινες ἐσονται μετὰ σοῦ, καὶ δεῦρο μετ' ἐμῷ εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ὁδοτάξιν σοι αὐτῷ καὶ τὰ λοιπὰ οχυρώματα καὶ τὰς δυνάμεις τὰς λοιπὰς καὶ πάντας τὰς ἐπὶ πολλὰς τῶν χρειῶν, καὶ ἐπιτρέψας ἀπελεύσομαι τῷ τῷ γὰρ χεῖρ παρέμι. 46 Καὶ ἐμπισθῆσας αὐτῷ ἐποίησεν κατὰ ὅσα εἶπεν, καὶ ἐξαπέστειλεν τὰς δυνάμεις, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν Ἰούδα. 47 Κατῆλπεν δὲ μετ' αὐτοῦ ἀνδρας τετρακλίους, ὧν διὰ τεκλῆς ἀφῆκεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, χίλιοι δὲ ἀνῆλθον αὐτῷ. 48 Ὡς δὲ εἰσῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς Πτολεμαῖδα, ἀπέκλεισαν οἱ Πτολεμαῖται τὰς πόλεις, καὶ συνελάβον αὐτόν, καὶ πάντας τὰς συνεληφέναι μετ' αὐτοῦ ἀπέκλεισαν ἐν ῥομφαίᾳ. 49 Καὶ ἀπέστειλεν Τρύφων δυνάμεις καὶ ἵππων εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ πεδίον τὸ μέγα, τῷ σπείλῃσιν πάντας τὰς ὁδοτάξιν Ἰωνάθαν. 50 Καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι συνεληφθῇ Ἰωνάθαν, καὶ σπύλωσαι, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ παρεχάλεσαν ἑαυτούς, καὶ ἐπορεύοντο συνεπαραμύχοι ἑτοίμοι εἰς πόλεμον. συνεπαραμύχοι 51 Καὶ ἴδον οἱ διάκονοι ὅτι ὡς ψυχῆς αὐτοῖς ὅστις καὶ ἐπέσρεψαν. 52 Καὶ ἦλθον πάντες μετ' εἰρήνης εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐπένθησαν τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ ἐπένθησαν πᾶς Ἰσραὴλ πένθος μέγα. 53 Καὶ ἐζήτησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτοῦ ἐκτεῖναι αὐτούς· εἶπαν γὰρ· ἐκ ἐχθρῶν ἀνδρα ἄρχοντα καὶ βοηθούτα· νῦν οὕτω πολεμήσομεν αὐτούς, καὶ ἐξάρομεν ἐξ ἀνθρώπων τὸ ἐξάρῃμεν

ΚΕΦ. ΙΓ΄.

1 **Κ**ΑΙ ἤκουσεν Σίμων, ὅτι συνεβλήθη Τρύφων δυνάμει πολλῇ τῷ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα τῷ ἐκτεῖναι αὐτόν. 2 Καὶ εἶδεν τὸν λαὸν ὅτι ὅστις ἐντρομος καὶ ἐκφοβος, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἠθροίσεν τὸν

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Α. ΚΕΦ. ιγ.

εἶπον τὸν λαόν, 3 καὶ παρεχόμενοι αὐτοῖς, καὶ ἦσαν αὐτοῖς· αὐτοὶ οἶδαν ὅσα ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τῷ πατρὶ μου ἐποίησάμεν πρὸς τῶν νόμων καὶ τῶν ἀγίων, καὶ τὰς πολέμους καὶ τὰς γενοχώρειας αἷς εἶδον. 4 Τότε χάριν ἀπέλαβον οἱ ἀδελφοί μου πάντες χάριν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ κατελείφθην ἐγὼ μόνος. 5 Καὶ νῦν μὴ μοι γένοιτο φέισασθαι μου τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ χαρῇ θλίψεως· ἔγὼ γὰρ εἰμι κρείσσων τῶν ἀδελφῶν μου. 6 Πλὴν ἐκδικήσω πρὸς τὴν ἔθνη μου καὶ πρὸς τῶν ἀγίων καὶ πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων ἡμῶν, ὅτι συνήχθησαν πάντα τὰ ἔθνη ἐκτείναν ἡμᾶς ἐχθρας χάριν. 7 Καὶ αὐτὸς ἀνεζωπύρησεν τὸ πνεῦμα τῷ λαῷ ἅμα τῷ ἀκούσαι τῶν λόγων τούτων, 8 καὶ ἀπεκρίθησαν φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· σὺ εἶ ἡμῶν ἡγέμενος ἀπὸ ἰούδα καὶ Ἰωνάθαν τῶ ἀδελφῷ σου. 9 Πολλέμισον τὸν πόλεμον ἡμῶν, καὶ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ἡμῖν ποιήσομεν. 10 Καὶ συνήγαγεν πάντας τὰς ἀνδρας τὰς πολεμίας, καὶ ἐτάχυνεν τὴν πλέσσαν τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν κυκλόθεν. 11 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν τῷ Ἀβιταλάμῳ καὶ μετ' αὐτῶν δυνάμειν ἰσχυρὰν εἰς Ἰόππιν, καὶ ἐξέβαλεν τὴν ἐν αὐτῇ οἴκον, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἐν αὐτῇ. 12 Καὶ ἀπήρην Τρύφων υἱὸς Πτολεμαίου μετὰ δυνάμειν πολλῇς εἰσελθεῖν εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ Ἰωνάθαν μετ' αὐτῶν ἐν φυλακῇ. 13 Σίμων δὲ παρέβαλεν ἐν Ἀδίδοις κατὰ πρὸς τοὺς τῷ πεδίου. 14 Καὶ ἐπέγνω Τρύφων ὅτι ἀνέστη Σίμων ἀπὸ Ἰωνάθαν τῶ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ὅτι συνάπτεται αὐτῷ μέλλει εἰς πόλεμον, καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτεῖς, λέγων· 15 Περὶ ἀργυρίου ἔσθ' ὅφειλεν Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός σου εἰς τὸ βασιλικόν, δι' αἷς εἶχεν χρείας, συνέχονεν αὐτόν. 16 Καὶ νῦν ἀποστείλον ἀργεῖν ἐκ τῶν τάλαντων καὶ δύο τῶν υἱῶν αὐτῶν ὁμῶς, ὅπως μὴ ἀφίκοιτο ἀποστασίῃ ἀπὸ ἡμῶν, καὶ ἀφίσκοιεν αὐτὴν. 17 Καὶ ἔγνω Σίμων ὅτι δόλω λαλοῦσιν πρὸς αὐτόν, καὶ πέμψεν τὸ ἀργεῖον καὶ τὰ παῖδάκια, καὶ μήποτε ἐχθρὸν ἄρῃ μεγάλῃ πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες 18 λέγων· ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτῷ τὸ ἀργεῖον καὶ τὰ παῖδάκια, ἀπώλετο. 19 Καὶ ἀπέστειλεν τὰ παῖδάκια καὶ τὰ ἐκ τῶν τάλαντων, καὶ διεφύλαττο, καὶ οὐκ ἀφῆκεν τὸν Ἰωνάθαν. 20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν Τρύφων τῷ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐκτείναν αὐτὴν, καὶ ἐκύκλωσεν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀδωθα· καὶ Σίμων καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν ἀντιπαρήγαν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον ὃ ἐν ἐπεσέβετο. 21 Οἱ δὲ οὐκ

τῆς ἀρχῆς ἀπέστειλον πρὸς Τρύφωνα πρεσβυτεῖς καὶ καταπαύσαντες αὐτὸν τὴν ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς αὐτοὶ 22 καὶ ἠτοίμασεν Τρύφων πᾶσαι τὴν ἵππον αὐτῶν ἐλθεῖν· καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἡὺς χιὼν πολλὴ σφόδρα, καὶ ἐκ ἦλθεν αὐτῶν τὴν χώραν καὶ ἀπήρην καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλααδίτιν. 23 Ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ Βαρχαμᾷ, ἀπέκλεινεν τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. 24 Καὶ ἐπέστρεψεν Τρύφων καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν. 25 Καὶ ἀπέστειλεν Σίμων, καὶ ἔλαβεν αὐτῶν Ἰωνάθαν τῶ ἀδελφῷ αὐτῶν, καὶ ἔθαψεν αὐτὸν αὐτοὺς ἐν Μωδεμ πόλιν τῶν πατέρων αὐτῶν. 26 Καὶ ἐκόφησεν αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπέκρινεν αὐτὸν ἡμέρας πολλὰς. 27 Καὶ ἐκοδόμησεν Σίμων ὅτι τὸν τάφον τῷ πατρὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ ὕψωσε αὐτόν τῇ ὁρᾷ λίθῳ ξυρῶ ὅτι τῶν ὀπταδὶν καὶ οὐκ τῶν ἑμπεσέθεν. 28 Καὶ ἔστη ἐν αὐτῷ ἐπὶ τὰς πυραμίδας, μίαν κατέστη τῆς μίας τῶν πατρῶν καὶ τῇ μητρὶ καὶ πᾶσι τῶν πατέρων ἀδελφοῖς. 29 Καὶ ταῦτα ἐποίησεν μηχανήματα πειθεῖς φύλους μεγάλους, καὶ ἐποίησεν ὅτι τοῖς φύλοις πειθεῖς πᾶσι εἰς ὄνομα αἰῶνι, καὶ πρὸς ταῖς πειθεῖς πᾶσι πλοῖα ἐπὶ τῇ γλῶσσῃ εἰς τὸν Ἰουδαίαν ὅτι πάντων τῶν πλεόντων τὴν γῆν λαοῦσαν. 30 Οὗτος ὁ τάφος οὗ ἐποίησεν ἐν Μωδεμ, ὡς τῆς ἡμέρας ταύτης. 31 Ὁ δὲ Τρύφων ἐπορεύετο δόλω μετ' Ἀντίχου τῷ βασιλεὺς τῶν νεωτέρων, καὶ ἀπέκλεινεν αὐτόν, 32 καὶ ἐβασίλευσεν ἀπὸ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὸν δόλω δυνάμει τῆς Ἀσίας, καὶ ἐποίησεν πληρῶς μεγάλῃ ὅτι τῆς γῆς. 33 Καὶ ἐκοδόμησεν Σίμων τὰ ὀχυράματα τῆς Ἰουδαίας, καὶ πρὸς τὸ ὀχύρωμα πύργους ὑψηλοὺς καὶ τεῖχεσιν μεγάλοις [καὶ πύργους] καὶ πύλαις καὶ μοχλοῖς, καὶ ἔθετο βρώματα τοῖς ὀχυρώμασιν. 34 Καὶ ἐπελέξατο Σίμων ἀνδρας, καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα τῶν ποιεῖν ἀφῆκεν τῇ χώρᾳ, ὅτι πᾶσαι αἱ πρὸς τῶν Τρύφωνος ἦσαν ἀρπαγαί. 35 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Δημήτριος ὁ βασιλεὺς κατὰ τὰς λόγους τούτας· καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ ὅτι τὴν βασιλείαν. 36 Βασιλεὺς Δημήτριος Σίμωνι ἀρχιερεῖ καὶ φίλῳ βασιλείῳ καὶ πρὸς τῶν καὶ ἐπὶ Ἰουδαίῳ χαίρειν. 37 Τὸν σφόδρον τὸν χρυσοῦν, καὶ τὴν βαίαν ἡὺς ἀπέστειλατε κεκομίσματα, καὶ ἐτοιμαίᾳ εἰσιν τῶν ποιεῖν ὑμῶν εἰρήνῃ μεγάλῃ, καὶ γράφειν τοῖς ὅτι τῶν χρυσοῦν τῶ ἀφῆκεν ὑμῶν ἀφῆματα. 38 Καὶ ὅσα ἐποίησεν πρὸς ὑμᾶς ἔσθ' ὅτι ταῖς

πα ὀχυρώματα, ἀ ἀποδομήσατε, ὑπαρχέτω ὑμῖν.
 39 Ἀφίεμεν δὲ ὑμῖν ἀγρόνηματα καὶ τὰ ἀμαρ-
 τήματα, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ τὸν σέ-
 φερον, ὃν ὠφελετε, καὶ εἰ π ἄλλο ἐτελωνεῖτο σὺ
 Ἱερουσαλὴμ, μὴ κέπαι τιλωνεῖσθαι. 40 Καὶ εἰ-
 πτες ὀπιτήδευοι ὑμῶν γεσφῆναι εἰς τὰς φε-
 ρήμας, ἐγγραφείσθαι, καὶ γινέσθαι ἀναμέσον ἡμῶν
 εἰρήνη. 41 Ἐτὺς ἑκατοστὸν ἑβδομηκοστὸν ἦρθη
 ὁ ζυγὸς τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῆς Ἰσραήλ. 42 Καὶ
 ἦρξατο ὁ λαὸς Ἰσραὴλ γράφειν σὺ τὰς συγ-
 γραφαῖς καὶ συναλλάγμασιν, Ἐτὺς φεφῆτε ὅτι
 Σίμων ὁ ἀρχιερεὺς μεγάλου καὶ στρατηγὸς καὶ
 ἡγεμὸν Ἰδαίων. 43 Ἐν ταῖς ἡμέραις σκέι-
 ναις πρὸνέβαλεν Σίμων ὅτι Γάζαι, καὶ ἐκύνλω-
 σεν αὐτῷ παρεμβολαῖς, καὶ ἐποίησεν ἐκπύλους,
 καὶ φρουρήσας τὴν πόλιν, καὶ ἐπάταξεν πύργον
 εἷα, καὶ χατελάβετο. 44 Καὶ ἐξήλθοι οἱ ἐν
 πόλιν τῇ ἐκπύλῃ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐγένετο κίνημα
 μέγα σὺ τῇ πόλιν. 45 Καὶ ἀνέστησαν οἱ σὺ
 τῇ πόλιν σὺ τὰς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις ὅτι
 τὸ τεῦχος διεφύχοντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐβόη-
 σαι φωνὴ μεγάλη ἀξιοῦντες Σίμωνα δεξιὰς αὐ-
 τοῖς δύναι. 46 Καὶ εἶπαν μὴ ἡμῖν χρῆσι καὶ
 τὰς ποιηταῖς ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐλεός σου.
 47 Καὶ συνελθὼν αὐτοῖς Σίμων, καὶ ἔκ ἐπο-
 λήσας αὐτοῖς καὶ ἐξέβαλεν αὐτοῖς ἐκ τῆς πό-
 λεως, καὶ ἐκαθάρισεν τὰς οἰκίας, σὺ αἷς τῶν τὰ
 εἰδωλα, καὶ οὕτως εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν ὑμῶν καὶ
 εὐλογῶν. 48 Καὶ ἐξέβαλεν ἐξ αὐτῆς πᾶσαν
 ἀκαθαρσίαν, καὶ κατέφυγεν σὺ αὐτῇ ἀνδρας οἱ
 πτες τὸν νόμον ποιοῦσιν, καὶ φρουροῦσιν αὐ-
 τῶν, καὶ ἀποδομήσας αὐτοῖς σὺ αὐτῇ οἰκισιν.
 49 Οἱ δὲ σὺ τῆς ἀρχας ἐν Ἱερουσαλὴμ σκα-
 λύνοντο ἐκπορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν χώ-
 ραν, καὶ ἀγορεύειν καὶ πωλεῖν, καὶ ἐπείνασαν
 σφόδρα, καὶ ἀπόλυντο ἐξ αὐτῶν ἱερεῖς τῇ λιμῇ.
 50 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Σίμωνα δεξιὰς λαβεῖν,
 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοῖς σκέι-
 ναι, καὶ σκαθάσει τὴν ἀρχαν ἀπὸ τῶν μα-
 σμάτων. 51 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν τῇ πρί-
 τῃ καὶ εἰσῆλθεν τῇ δολύτῃ μὴδὲς ἔτὺς εἰς καὶ
 ἑβδομηκοστὸν καὶ ἑκατοστὸν μετὰ ἀνέστης καὶ
 βαίαν καὶ σὺ κυρίας καὶ σὺ κυμβάλοις καὶ σὺ
 γάβλας καὶ σὺ ὑμνοῖς καὶ σὺ ᾠδαῖς, ὅτι σινε-
 τίσθη ἐχθρὸς μέγας ἐξ Ἰσραὴλ. 52 Καὶ
 ἔστησεν κατὰ σῖαντον τῇ ἀγειν τὴν ἡμέραν τῶν
 τῶν μετὰ εὐφροσύνης. 53 Καὶ φρουροῦσιν τὸ
 ὄρος τῇ ἱερῇ τὸ φεφῆ τὴν ἀρχαν, καὶ ἀπὸ ἐκ
 αὐτοῖς καὶ οἱ παρὰ αὐτοῦ. 54 Καὶ ἴδον Σί-
 μον τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὅτι ἀπὸ ὄψε,

καὶ ἔβη αὐτοῖς ἡγεμὸν τῇ δυνάμει πασῶν,
 καὶ ἀπὸ σὺ Γαζαίς.

Κ Ε Φ. ΙΔʹ.

Κ ΑΙ σὺ ἐτὶ δολύτῃ, καὶ ἑβδομηκοστῷ,
 καὶ ἑκατοστῷ συνήγαγεν Δημήτριον
 ὁ βασιλεὺς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ
 ἐπορεύθη εἰς Μήδιαν, τῇ ὀπιπῶσθαι βοήθειαν
 αὐτοῦ, ὅπως πολεμήσῃ τὸν Γρύφωνα. 2 Καὶ
 ἤκουσεν Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίδος καὶ
 Μηδίας, ὅτι ἦλθεν Δημήτριος εἰς τὰ ὅρια αὐτοῦ,
 καὶ ἀπέστειλεν εἷα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ συλλαβεῖν
 αὐτοὺς ζῶντας. 3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπάταξεν
 τὴν παρεμβολὴν Δημητρίου, καὶ σινέλαβεν αὐ-
 τοῖς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς Ἀρσάκιον, καὶ ἔβητο
 αὐτοὶ ἐν φυλακῇ. 4 Καὶ ἠσυχάσεν ἡ γῆ πᾶ-
 σας τὰς ἡμέρας Σίμωνος, καὶ ἐζήτησεν ἀγαθὰ
 πρὸς ἔθνη αὐτοῦ, καὶ ἤρσεν αὐτοῖς ἡ ἐξουσία αὐτοῦ
 καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας. 5 Καὶ
 μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν Ἰόππην
 εἰς λιμῆν, καὶ ἐποίησεν εἰσοδοὺς τὰς νήσοις τῆς
 θαλάσσης. 6 Καὶ ἐπλάτυνεν τὰ ὅρια πρὸς ἔθνη
 αὐτοῦ, καὶ ἐκράτησεν τῆς χώρας. 7 Καὶ συνή-
 γαγεν αἰχμαλωσίαν πολλὴν, καὶ ἐκυρίωσεν Γα-
 ζαῶν καὶ Βιδούρων καὶ τῆς ἀρχας καὶ ἐξῆρ-
 τὰς ἀκαθαρσίας ἐξ αὐτῆς, καὶ σὺ τῇ ὁ ἀντι-
 κείμενος αὐτοῦ. 8 Καὶ ἦσαν γεωργοῦντες τὴν
 γῆν αὐτοῦ μετὰ εἰρήνης, καὶ ἡ γῆ ἐδίδετο τὰ γε-
 νήματα αὐτοῦ, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων τὸν καρ-
 πὸν αὐτοῦ. 9 Πρεσβύτεροι ἐν ταῖς πλατείαις
 ἐκάθοντο, πάντες φεφῆ ἀγαθῶν ἐκονολόγουν, καὶ
 οἱ νεώτεροι ἐνεδύσαντο δόξας καὶ σολὰς πολέμου.
 10 Ταῖς πόλεσιν ἐχορήγησεν βρώματα, καὶ ἔτα-
 ξεν αὐταῖς σὺ σκεύεσιν ὀχυρώσεως, ἕως ὅτε ἀνο-
 μάσθη τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ ἕως ἀρχῆς τῆς
 γῆς. 11 Ἐποίησεν τὴν εἰρήνην ὅτι τῆς γῆς,
 καὶ ἠυφράνη Ἰσραὴλ εὐφροσύνην μεγάλην.
 12 Καὶ ἐκάθισεν ἕως τῆς τῆς ἀμπελον
 αὐτοῦ καὶ τὴν σκεύη αὐτοῦ, καὶ σὺ τῇ ὁ ἐκφο-
 ρῶν αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐξέλειπεν πολέμου αὐ-
 τοῦ ὅτι τῆς γῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτοῦ σινε-
 τίσθησαν σὺ ταῖς ἡμέραις σκέιναις. 14 Καὶ
 ἐστήσας πάντας τὰς ταπεινὰς τῇ λαοῦ αὐτοῦ τὸν
 νόμον ἐξεζήτησεν, καὶ ἐξῆρ- πᾶντα ἀνομον καὶ
 ποτηρί. 15 Τὰ ἅγια ἐδόξασεν, καὶ ἐπλή-
 ρωσεν τὰ σκεύη τῶν ἁγίων. 16 Καὶ ἠκούσθη σὺ
 Ῥώμῃ, ὅτι ἀπέθανεν Ἰωνάθαν, καὶ ἕως Σπάρτης,
 καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. 17 Ὡς δὲ ἤκουσαν,
 ὅτι Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονεν ἀντὶ αὐτοῦ ἀρ-
 χιερεὺς, καὶ ὀπιπῶσθαι τῆς χώρας καὶ τῶν πό-
 λεων

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Α' ΚΕΦ. ΙΔ'

λειπὼν τῶν ἐν αὐτῇ· 18 Καὶ ἔγραψαν πρὸς αὐτοὺς
 δέλοις χαλκῆς τὴν ἀπομνηστεύσασθαι πρὸς αὐτὸν
 φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν, ἡ δὲ ἔσθαι πρὸς Ἰου-
 δαίαν καὶ Ἰωνάθαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν· 19 Καὶ
 ἀπεγράψθησαν ἐνώπιον ἐκκλησίας οὗ Ἱερουσαλὴμ·
 20 Καὶ τὸτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν οἱ
 ἀπέστειλαν οἱ Σπαρτιάται· Σπαρτιατῶν ἀρχοῦντες
 καὶ ἡ πόλις Σίμωνι ἱερὰ μεγάλη καὶ τοῖς πρεσ-
 βυτέροις καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τῷ λοιπῷ δήμῳ τῶν
 Ἰουδαίων ἀδελφοῖς χαίρειν· 21 Οἱ πρεσβευταὶ
 οἱ ἀποσταλέντες πρὸς τὸν δῆμον ἡμῶν ἀπήγει-
 λαν ἡμῖν περὶ τῆς δόξης ὑμῶν καὶ ἡμῶν, καὶ
 ὑπεράνηκεν ὅτι τῇ ἐφ' ᾧ αὐτῶν· 22 Καὶ
 ἀναγρὰφά· ἀντιλάμυνται τὰ ῥ' αὐτῶν ἐφ' ᾧ αὐτῶν οἱ τῶν
 μὲνοι βυλαῖς τῷ δήμῳ ὅτι· Νουμήσιος Ἀντιόχου καὶ
 Ἀντίπατρος Ἰάσωνος πρεσβευταὶ Ἰουδαίαν ἤλθο-
 σαν πρὸς ἡμᾶς ἀναεμένους τὴν πρὸς ἡμᾶς φι-
 λίαν· 23 Καὶ ἤρεσεν τῷ δήμῳ ἐπιδικασθαι
 τὴν αἰσθάνειαν οὐδ' ὅπως, καὶ τῷ Ἰεζὲ τὸ ἀντίγρα-
 φον τῶν λόγων αὐτῶν οἱ τοῖς ἀποδεδειγμένοις
 τῷ δήμῳ βιβλίοις τῶν μνημόσυνων ἔχειν τὸν δῆμον
 τῶν Σπαρτιατῶν· τὸ δὲ ἀντίγραφον τῶν ἐγ-
 ραφῶν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ· 24 Μετὰ ταῦτα ἀπέ-
 στειλεν Σίμων τὸν Νουμήσιον εἰς Ῥώμην ἔχοντα
 ἁσπίδα χρυσεῖαν μεγάλην ὅπως μὲν χλίων εἰς
 τὸ σῆμα πρὸς αὐτὸς τὴν συμμαχίαν· 25 Ὡς
 δὲ ἤκουσεν ὁ δῆμος τῶν λόγων τούτων, εἶπαν·
 τίνα χάριν ἀποδώσωμεν Σίμωνι καὶ τοῖς υἱοῖς
 αὐτοῦ; 26 Ἐσήρισεν γὰρ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελ-
 φοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπο-
 λέμισαν τὴν ἐχθρὸν Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῶν, καὶ
 κατέγραψεν ἔσθαι αὐτῶν ἐλευθερίαν, καὶ κατέγραψεν ἐν δέ-
 λοις χαλκῆς, καὶ ἔθεντο οὗ σῆμα οὗ ὅρι Σιών·
 27 Καὶ οὗτο τὸ ἀντίγραφον τῆς γραφῆς·
 Ὀκλαχμαδεύεται Ἑλὼλ, ἔτις δούτερον καὶ ἐβδ-
 μυκοῦ καὶ ἐκατοστὸν, καὶ τὸτο τρεῖτον ἐπ' ᾧ
 ὅτι Σίμωνος τῷ ἀρχιερεῖ, 28 οἱ Σαραμῆλ,
 ὅτι συναγωγῆς μεγάλης τῶν ἱερέων καὶ λαοῦ
 καὶ ἀρχόντων ἔθνος καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς
 χώρας ἐνώσειεν ἡμῖν· 29 Ἐπεὶ πολλάκις ἐγ-
 νήθησαν πόλεμοι οὗ τῇ χώρᾳ, Σίμων δὲ ὁ υἱὸς
 Ἰωαβὶδ Ματθαίου ὁ υἱὸς τῶν υἱῶν Ἰακώβ δύο, καὶ οἱ ἀδελ-
 φοὶ αὐτοῦ ἔδωκαν ἑαυτοῖς τὴν κινδύναν, καὶ ἀντίστη-
 σαν τοῖς ῥ' αὐτοῖς τῶν ἔθνος αὐτῶν, ὅπως
 γὰρ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ ὁ νόμος, καὶ δόξαν
 μεγάλην ἐδόξασαν τὸ ἔθνος αὐτῶν· 30 Καὶ
 ἔγινον ἤθροισεν Ἰωνάθαν τὸ ἔθνος αὐτῶν, καὶ ἐκείνῳ αὐ-
 τοῖς ἀρχιερεῖς, καὶ προσετίθη πρὸς τὸν λαὸν
 αὐτῶν· 31 Καὶ ἐβουλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν
 ἐμβατεύσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τῶν ἐκτερίσαι
 [εἰς] τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἐκτερίσαι τὰς χεῖρας
 ὅτι τὰ ἅγια αὐτῶν· 32 Τότε ἀνέστη Σίμων,
 καὶ ἐπολέμισεν περὶ τῶν ἔθνος αὐτῶν, καὶ ἐδα-
 πάνησεν χρήματα πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ, καὶ ὅπλα
 δόθηκεν τὴν αἰσθάνειαν τῆς διωγμῶν τῶν ἔθνος
 αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὀφθαλμοὺς, 33 καὶ ὅχι-
 ρωσεν τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας καὶ τὴν Βεθού-
 ραν τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας, ὅτι τὰ
 ὅπλα τῶν πολεμίων ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἔθετο ἐκ
 φρουρῶν ἀνδρας Ἰουδαίους· 34 Καὶ Ἰσάβηλ
 ὠχρήσθη τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν Γά-
 ζαν τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀζότῃ, οἱ ἡ ὠχρῶσαι
 οἱ πολέμοι ἐπ' αὐτοῖς ἐκδ, καὶ κατέκρινεν ἐκδ
 Ἰουδαίους, καὶ ὅσα ἐπιτήδεια ἡ πρὸς τὴν ἐν-
 τὴν ἐπαύρῳ ἔθετο οὗ αὐτοῖς· 35 Καὶ εἶδεν ἐπαυρῳ
 ὁ λαὸς τὴν περὶ τῶν Σίμωνος, καὶ τὴν δόξαν πῆσιν
 ἡ ἐβουλεύσατο ποιῆσαι τῷ ἔθνῳ αὐτοῦ, καὶ
 ἔθεντο αὐτοῖς ἡγέμενοι αὐτῶν καὶ ἀρχιερεῖς, ἀφ'
 τὸ πεπονημένοι αὐτοῖς ταῦτα πάντα, καὶ τὴν δι-
 καιοσύνην, καὶ τὴν πῆσιν ἡ συνετήρησεν τῷ ἔθνῳ
 αὐτοῦ, καὶ ἐξέστησεν παντὶ τῷ ὅτι ὠχρῶσαι τὸν
 λαὸν αὐτοῦ· 36 Καὶ οἱ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ εὐα-
 δώθη ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τῶν ἐξαρῶντα ἔθνη
 οὗ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ τὴν οὗ τῇ πόλει
 Δαυὶδ τὴν οὗ Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἐποίησαν ἑαυτοῖς
 ἄκραν, ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο, καὶ ἐμίανον κύκλῳ τῶν
 ἀρίων, καὶ ἐποίησαν πληλὴν μεγάλῃ οὗ τῇ
 ἀργείᾳ· 37 Καὶ κατέκρινεν οὗ αὐτῇ ἀνδρας κατέκρινεν
 Ἰουδαίους, καὶ ὠχρῶσεν αὐτοῖς πρὸς ἀσφάλειαν
 τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὠφισεν τὰ
 τεῖχη Ἱερουσαλὴμ· 38 Καὶ ὁ βασιλεὺς Δη-
 μήτριος ἔσθαι αὐτῶν τὴν ἀρχιερασίην καὶ ταῦτα,
 39 καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ
 ἐδόξασεν αὐτοῖς δόξαν μεγάλην· 40 Ἦκουσεν γὰρ ἡκούσθη
 ὅτι προσήλθοντο Ἰουδαῖοι ῥ' αὐτοῖς Ῥωμαῖοι φίλοι ποροσαγορεύ-
 καὶ σύμμαχοι καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ὅτι ἀπέντησαν ονται
 τοῖς πρεσβευταῖς Σίμωνος ἐνδόξως· 41 Καὶ ὅτι
 οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδόχοντο τῶν ἑαυτοῦ
 Σίμωνος ἡγέμενοι καὶ ἀρχιερεῖς εἰς τὸν αἰῶνα, ἕως
 τῶν ἀναστῆναι περὶ τῶν πῆσιν· 42 Καὶ τῶν
 εἶναι ἐπ' αὐτῶν στρατηγόν, καὶ ὅπως μέλοι αὐτοῦ μέλη
 περὶ τῶν ἀρίων κατέκρινεν αὐτοῖς ὅτι τῶν ἔργων δ' αὐτοῦ
 αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς χώρας καὶ ἐπὶ τῶν ὅπλων
 καὶ ἐπὶ τῶν ὅπλων αὐτοῦ· 43 Καὶ ὅπως μέλοι μέλη
 αὐτοῦ περὶ τῶν ἀρίων, καὶ ὅπως ἀνίσταται ῥ' αὐτοῖς
 παντὶ, καὶ ὅπως γράφεται ὅτι τῶν ὀνόματι αὐ-
 τῶν πᾶσαι συγγραφαὶ οὗ τῇ χώρᾳ, καὶ ὅπως
 περὶ βάλαντα πορφύραν καὶ χρυσοφόρον· 44 Καὶ
 οὗ ἐξίστην οὐδεὶς τῶν λαῶν καὶ τῶν ἱερέων ἀρετῇ-
 σὶ π' οὐτῶν καὶ αἰτιῶν τοῖς ῥ' αὐτοῦ
 ῥηθι-

ῥηθισιμένοις, καὶ ὀπιστρέψαι συστροφίῃ οὗ τῇ
 χώρα ἀνὲν αὐτῶ, καὶ παρβαλέσθαι πορφύρας καὶ
 ἐμπορικῶς πόρπυρον χρυσοῦ. 45 Ὅς δ' αἱ
 πόλεις τῶντα ποίησιν ἢ ἀντιτήσιν τι βύτην, ἔνοχος
 ἔσται. 46 Καὶ εὐδόκησεν ὡς ὁ λαὸς θέσθαι
 Σίμωνι καὶ ποιῆσαι κατὰ τὴν λόγους βύτους.
 47 Καὶ ἐπεδέξατο Σίμων καὶ εὐδόκησεν ἀρχι-
 ρατεῦσαι καὶ εἰς στρατηγὸς καὶ ἐθνάρχης τῶν Ἰου-
 δαίων καὶ ἱερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων πάντων.
 48 Καὶ τὴν γραφίῃ βύτιν εἶπαν θέσθαι οὗ
 ἦσαν δὲ λείψαι χαλκῆς, καὶ εἶσαι αὐταῖς οὗ παρβαλέω
 τῶν ἀγίων οὗ τόπων ἐπιστήμῃ. 49 Τὰ δὲ ἀντι-
 γραφα αὐτῶν ἴσα ὡς τῶν γραφολογῶν, ὅπως
 ἔχῃ Σίμων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΕ΄.

ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἀντίοχος υἱὸς Δημητρίου
 τῷ βασιλεῶς ὀπιστολὰς δὲ τῶν γήσεων
 τῆς θαλάσσης Σίμωνι ἱερεὶ καὶ ἐθνάρχῃ
 τῶν Ἰουδαίων καὶ παντὶ τῷ ἔθνει. 2 Καὶ ἦσαν
 παρβαλέω τὸν τρόπον βύτων. Βασιλεὺς Ἀντί-
 οχος Σίμωνι ἱερεὶ μεγάλῃ καὶ ἐθνάρχῃ καὶ ἔθνεϊ
 Ἰουδαίων χαίρειν. 3 Ἐπειδὴ πνὺς λοιμοὶ κατε-
 κρέτησαν τῆς βασιλείας, τῶν πατέρων ἡμῶν,
 βυλευόμεναι δὲ ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, ὅπως
 ἀποκαταστήσῃ αὐτῶν ὡς ἡτοῦτο τὸ πρότερον ἐξ ἐνο-
 λόγησα δὲ πληθὺς διωγμάτων καὶ κατεσκόφασα
 πόλιν πολέμικα. 4 Βύλεται δὲ ἐκβῆσαι καὶ
 τὴν χώραν, ὅπως μετέλθῃ τὴν κατεσκόφασα
 τὴν χώραν ἡμῶν καὶ τὴν ἡρημασίαν πόλιν
 πολλὰς οὗ τῇ βασιλείᾳ. 5 Νῦν οὖν ἴσημι
 σοὶ πάντα τὰ ἀπαρμένα, ἃ ἀφῆκεν σοὶ οἱ πα-
 ρεῖς βασιλεῖς, καὶ ὅσα ἄλλα ἔδωκεν ἀφῆκεν σοὶ.
 6 Καὶ ἐπέστειλά σοι ποιῆσαι νόμιμα ἰδὼν νόμιμα
 τῆς χώρας σου. 7 Ἰερουσαλὴμ δὲ καὶ τὰ ἅγια
 κατεσκεύασται εἶναι ἐλδοῖν καὶ πάντα τὰ ὅπλα, ὅσα κατε-
 σκόφασαι, καὶ τὰ ὀχυρώματα, ἃ ἀποδομίσαι, ὡς
 κρατεῖς, μεῖναι σοὶ. 8 Καὶ πᾶν ὀφείλημα βα-
 σιλικὸν καὶ τὰ ἐσθλὰ βασιλικὰ, δὲ τῷ νῦν
 καὶ εἰς τὸν ἔπαινον χρόνον ἀφιεῖν σοὶ. 9 Ὅς
 δ' αἱ κατεσκόφασαι τὴν βασιλείαν ἡμῶν, δόξα-
 σμέν σε καὶ τὸ ἔθνος σου καὶ τὸ ἱερὸν δόξῃ με-
 γάλῃ, ὥστε φερρεῖν γενεὰς τὴν δόξαν ἡμῶν οὗ
 πάσῃ τῇ γῇ. 10 Ἐπὶ τῇ τέταρτῃ καὶ ἐβδόμῃ
 καὶ ἑκατοστῇ ἐξῆλθεν Ἀντίοχος εἰς τὴν γῆν
 τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ συνῆλθεν πρὸς αὐτὸν
 πᾶσαι αἱ δυνάμεις, ὥστε ὀλίγες εἶναι τὰς κατε-
 λευμένους οὗ Τρύφωνι. 11 Καὶ ἐδίδωκεν αὐτὸν
 εἰς Δαρεῖν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθεν φεύγων εἰς Δαρεῖν
 φεύγων τὴν ἑπὶ τὴν θάλασσαν. 12 Ἦν γὰρ ὅτι

ὀπισθενήσας ἐπ' αὐτοὺς κατὰ, καὶ ἀφῆκεν αὐτοὺς
 αἱ δυνάμεις. 13 Καὶ παρβαλέει Ἀντίοχος
 ὅτι Δαρεῖν, καὶ οὖν αὐτῷ δώδεκα μυριάδες
 ἀνδρῶν πολέμικων καὶ ὀπτακιχλῖα ἵππων. 14
 Καὶ ἐκύκλωσεν τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλοῖα
 δὲ θαλάσσης συνῆλθεν, καὶ συνῆλθεν τὴν
 πόλιν δὲ τῆς γῆς καὶ δὲ τῆς θαλάσσης,
 καὶ οὐκ εἶσεν ὁδὸν ἐκπορεύεσθαι καὶ εἰσπο-
 ρεύεσθαι. 15 Καὶ ἦλθεν Νυμήμιος καὶ οἱ πα-
 ῖοι οὗ Ῥώμης ἔχοντες ἐπιστολὰς τοῖς βασι-
 λεῦσιν καὶ ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἐγγράφῃ τὰς
 Λευκίῃ ὑπαίῃ Ῥωμαίων Πτολεμαίῳ βασιλεῖ
 χαίρειν. 17 Οἱ πρεσβυτέραι τῶν Ἰουδαίων ἦλ-
 θαν πρὸς ἡμᾶς φίλοι ἡμῶν καὶ συμμαχοί, ἀνα-
 τεύμενοι τὴν ἐξ ἀρχῆς φιλίαν καὶ συμμαχίαν,
 ἀπεσταλμένοι δὲ Σίμωνος τῷ ἀρχιερεῶς καὶ τῷ
 δήμῳ τῶν Ἰουδαίων. 18 Ἦν γὰρ δὲ ἀσπίδα
 χρυσοῦ δὲ μὲν πειθακιχλῖων. 19 Ἦρσεν
 οὖν ἡμῖν γράψαι τοῖς βασιλεῦσιν καὶ ταῖς χώ-
 ραις, ὅπως μὴ ἐκζητήσῃ αὐτοῖς κατὰ, καὶ
 μὴ πολεμήσῃ αὐτοῖς καὶ ταῖς πόλιν αὐτῶν
 καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ συμμαχῇ τὰς χώρας
 τοῖς πολεμῶσιν αὐτοῖς. 20 Ἐδοξε δὲ ἡμῖν δὲ συμμαχῆσαι
 ἔσθαι τὴν ἀσπίδα παρ' αὐτῶν. 21 Εἰ πνὺς πολεμῶσιν
 οὖν λοιμοὶ ἀφῆκεν αὐτοῖς οὗ τῆς χώρας αὐτῶν
 πρὸς ἡμᾶς, παρβαλέτω αὐτοῖς τῷ Σίμωνι τῷ
 ἀρχιερεῖ, ὅπως ἐκδικήσῃ αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον
 αὐτῶν. 22 Καὶ τὰ αὐτῶν ἐγγράφει Δημητρίῳ
 τῷ βασιλεῖ, καὶ Ἀττάλῃ, καὶ Λευκαδίῃ, καὶ
 Ἀρσάκῃ. 23 καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας, καὶ
 Σαμψάκῃ, καὶ Σπαρτιάταις, καὶ εἰς Δῆλον,
 καὶ εἰς Μιυδὸν, καὶ εἰς Συκιῶνα, καὶ εἰς τὴν
 Κασίαν, καὶ εἰς Σάμον, καὶ εἰς τὴν Παμφυλίαν, καὶ εἰς
 καὶ εἰς τὴν Λυκίαν, καὶ εἰς Ἀλικαρνασσὸν, καὶ εἰς
 Κῶν, καὶ εἰς Σιδῶν, καὶ εἰς Ἀρσάδον, καὶ εἰς
 Ῥόδον, καὶ εἰς τὴν Φασηλίαν, καὶ εἰς Γόρτυναν, Βασιλείαν
 καὶ Κνίδον, καὶ Κύαρον, καὶ Κυρήνην. 24 Τὸ
 δὲ ἀντήρσεν αὐτῶν ἐγγράφει Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ.
 25 Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς παρβαλέει ὅτι
 Δαρεῖν ἐν τῇ δουλείᾳ, προσάγων διαπαντὸς αὐτῇ
 τὰς χεῖρας καὶ μηχανὰς ποιήμενος, καὶ συνῆ-
 κλεισεν τὸν Τρύφωνα τῷ μὴ εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκ-
 πορεύεσθαι. 26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Σίμων
 διακρίους ἀνδρας ἐκλεκτοὺς συμμαχῆσαι αὐ-
 τῷ καὶ ἀργύριον καὶ χρυσὸν καὶ σκευὴ ἱερὰ.
 27 Καὶ οὐκ ἐβούλετο αὐτῷ δέξασθαι, ἀλλὰ
 ἠθέτησεν πάντα ὅσα συνέδωκεν αὐτῷ πρὸς τὸν
 καὶ ἠλλοτρίετο αὐτῷ. 28 Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
 αὐτὸν Ἀθηνοῖον εἶνα τῶν φίλων αὐτοῦ κοινολογη-
 σόμενοι αὐτῷ, λέγοντες ἡμεῖς κατεκατεῖτε τῆς
 ἰσότητος

Γαζαρίων Ἰόππης καὶ Γαζάρων καὶ τῆς αἰχρᾶς τῆς ἐν Ἰερουσαλὴμ πόλεως τῆς βασιλείας μὲν. 29 Τὰ ὅσα αὐτοὶ ἠρμήνευσαν, καὶ ἐποίησαν πληλὺν μεγάλῃ ὅπῃ τῆς γῆς, καὶ ἐκνεύσαντες τόπων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. 30 Νῦν οὖν ὠρᾶτε τὰς πόλεις, αἷς καταλάβετε, καὶ τὰς πόλεις τῶν τόπων, αἷς κατακυριεύετε, ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐκ τῆς Ἰουδαίας. 31 Εἰ δὲ μὴ, ὅτε ἀπὸ αὐτῶν πεντακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τῆς καταφορέας, ἥς καταφάρματε, καὶ πῶν φόρων τῶν πόλεων ἄλλα τάλαντα πεντακόσια· εἰ δὲ μὴ, ἀπολεμένοι ἐκπολεμήσονται ὑμεῖς. 32 Καὶ ἦλθεν Ἀθπιόσιος φίλος τῷ βασιλεὺς εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ εἶδεν τὴν δόξαν Σίμωνος, καὶ κυλικεῖον μὲν χρυσῶματι καὶ ἀργυρῶματι, καὶ ὠρᾶσαν ἐκφυλὸν, καὶ ἐξίστατο, καὶ ἀπήνευεν αὐτῷ τὰς λόγους τῷ βασιλεὺς. 33 Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Οὐτε γὰρ ἄλλοτείας εἰλήφαμεν, οὔτε ἄλλοτείας κεκρατήκαμεν, ἀλλὰ τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν, ὑπὸ δὲ ἐχθρῶν ἡμῶν ἀκρίτως ἐν πνιγμῷ κατακρατήθη. 34 Ἡμεῖς δὲ χαρὸν ἔχοντες ἀντεχόμεθα τῆς κληρονομίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν. 35 Περὶ δὲ Ἰόππης καὶ Γαζάρων, ὧν αὐτεῖς, αὐτὰ ἐποίουν ἐν τῇ λαῷ πληλὺν μεγάλῃ καὶ τῷ χόρῳ ἡμῶν, οὗτων δώσωμεν τάλαντα ἑκατὸν καὶ ἐκ ἀπελεύθη αὐτῷ Ἀθπιόσιος λόγον. 36 Ἀπέστρεψεν δὲ μὲν θυμὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ ἀπήνευεν αὐτῷ τὰς λόγους οὕτως καὶ τὴν δόξαν Σίμωνος καὶ πάντα ὅσα εἶδεν, καὶ ὠρᾶσθαι ὁ βασιλεὺς ὀργλῶς μεγάλῃ. 37 Τρύφων δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἐφυγεν εἰς Ὀρδωσίαν. 38 Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κειδεβαῖον ὑποστράτηγον τῆς ὠρεῖας, καὶ δυνάμεις πεζικὰς καὶ ἵπτικὰς ἔδωκεν αὐτῷ. 39 Καὶ ἐντείλατο αὐτῷ ἀφαιρῆναι κατὰ τὸν ὄρειον τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐντείλατο αὐτῷ οἰκοδομήσασθαι πύργον καὶ ὀχυρᾶσαι τὰς πόλεις, καὶ ὅπως πολεμῇ τὸν λαόν· ὁ δὲ βασιλεὺς εἰδὼς τὸν Τρύφωνα. 40 Καὶ ἀφενέθη Κειδεβαῖος εἰς Ἰάμνηαι, καὶ ἤρξατο τῷ ἐρεχθῆναι τὸν λαόν καὶ ἐμβατεύειν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ αἰχμαλωτίζειν τὸν λαόν καὶ φοβεῖν. 41 Καὶ ἀποδύμενος τὴν Κεδρών καὶ ἔταξεν ἐκεῖ ἵπκεις καὶ δυνάμεις ὅπως ἐκπορεύοντο ἐξοδεύοντες τὰς ὁδοὺς τῆς Ἰουδαίας, καὶ αὐτὸς συνετάξεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.

Κ Ε Φ. 15.

ΚΑΙ ἀνέβη Ἰωάννης ἐκ Γαζάρων, καὶ ἀπήνευεν Σίμωνι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀσυνετὴς Κειδεβαῖος. 2 Καὶ ἐκά-

λεσεν Σίμων τὴν δύσιν αὐτοῦ τῆς ὠρεῖας, καὶ Ἰούδα καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἔγω καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τῷ πατρὶ μου ἐπολεμήσαμεν τὴν πολέμου Ἰσραὴλ ἀπὸ πατρὸς ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐνδοῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ῥύσασθαι τὸν Ἰσραὴλ πλεονάκεις. 3 Νῦν δὲ γένηται, καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῇ ἐλπίδι ἰσχυροὶ ἐστέ ἐν τοῖς ἔτεσι· γίνεσθε ἀντὶ ἐμοῦ καὶ τῷ ἀδελφῷ μου, καὶ ἐξελθόντες ὑφάρμακον ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν ἡμῶν, ἡ δὲ ἐκ τῶν οὐρανῶν βοήθεια ἦτω μεθ' ὑμῶν. 4 Καὶ ἐπέλεξεν ἐκ τῆς χώρας εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πολεμικῶν καὶ ἵπκεις, καὶ ἐπορεύθησαν ὅπῃ τὸν Κειδεβαῖον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν Μαδαβίμ. 5 Καὶ ἀναστάντες ὥρῃ ἐπορεύοντο εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδὲ δυνάμεις πολλὰ εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, πεζικοὶ καὶ ἵπκεις, καὶ χειμαῖρους ὑπὸ ἀναμύσει αὐτῶν. 6 Καὶ ἀφενέθησαν καὶ ὠρᾶσθαι αὐτῶν αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ· καὶ εἶδεν τὸν λαόν διελθόντα διὰ περὶ τὸν χειμαῖρον, καὶ διεπέρασεν ὡρᾶτος, καὶ εἶδεν αὐτὸν οἱ ἄνδρες, καὶ διεπέρασαν κατόπισθεν αὐτοῦ. 7 Καὶ διᾶλιν τὸν λαόν καὶ τὰς ἵπκεις ἐν μέσῳ τῶν πεζῶν ἡ δὲ ἵππος τῶν ὑπειδυμένων πολλὰ σφόδρα. 8 Καὶ ἐσάλπισαν ταῖς ἡμέραις σάλπιγγι, καὶ ἐπροπᾶθη Κειδεβαῖος καὶ ἡ ἀφαιρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐφυγον εἰς τὸ ὄχυρμα. 9 Τότε ἐτραυματίσθη Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννη· Ἰωάννης δὲ καταδίωξεν αὐτοὺς ἕως εἰσελθεῖν εἰς Κεδρών, ὑπὸ ἀποδόμῃ. 10 Καὶ ἐφυγον ἕως εἰς τὰς πύργους τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ Ἀζότῃ, καὶ ἐπεύρισεν αὐτῶν οἱ πυρεῖ, καὶ ἐπέσαν ἐξ αὐτῶν εἰς ἀνδρας διαίτας, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν μετ' εἰρήνης. 11 Καὶ Πτολεμαῖος ὁ τῷ Ἀβύβου ὑποκαταστάτης στρατηγὸς εἰς τὸ πᾶν τὸν Ἰερὺ, καὶ ἔχεν ἀργύριον καὶ χρυσίον πολὺ. 12 Ἦν γὰρ γαμβρὸς τῷ ἀρχιερεῖ. 13 Καὶ ὑφᾶσθαι ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ὑβελῆσθαι κατακρατῆσαι τῆς χώρας, καὶ ἐβυλεύετο δολῶσαι Σίμων καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀραι αὐτούς. 14 Σίμων δὲ ὑποδύων τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ χώρᾳ καὶ φροντίζων τῇ ὀπλιμασίᾳ αὐτῶν, καὶ κατέβη εἰς Ἰερὺ αὐτὸς καὶ Ματθαίας καὶ Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως ἐβδόμου καὶ ἐβδόμῃ καὶ ἐκατοστῷ ὁ μὲν εἰσελάτω, οὗτος ὁ μὲν Σαβάτ. 15 Καὶ ὑφᾶσθαι αὐτοὺς ὁ τῷ Ἀβύβου εἰς τὸ ὄχυρμα ποιεῖν τὸ καλὸν Δάκ καὶ δόλῃ ὁ ἀποδόμῃ, καὶ ἐπίσταν αὐτοῖς ὡς τὸν μέγα, καὶ ἐπῆρξεν ἐκείνους ἀνδρας. 16 Καὶ

αὐτῷ

χιλίας

ταῖς

μέγα

M. P. Guiché Sculp.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

ΟΙΣ ἀδελφοῖς τοῖς
καὶ Αἰγυπτοῦ Ἰου-
δαίοις χαίρειν οἱ
ἀδελφοὶ οἱ ἐν Ἱε-
ροσολύμοις Ἰου-
δαῖοι καὶ οἱ ἐν τῇ
χωρᾷ τῆς Ἰουδαίας
εἰρήνῃ ἀγαθῇ.

ἔξεχεν αἷμα ἀδῶν καὶ ἐδέθημεν τῷ Κυρίου
καὶ ἐσπεύσαμεν, προσήνεγκαμεν θυσίαν καὶ
σεμίδαλιν, καὶ ἐξήκαμεν τὰς λύχνους, καὶ ποιε-
θήκαμεν τὰς ἄρτους. 9 Καὶ νῦν ἵνα ἀγῆτε
τὰς ἡμέρας τῆς σκηνοπηγίας τῷ Χασελεύ μνησ-
10 Ἔτις ἐκατοστὸν ὀγδοηκοστὸν καὶ ὀγδοῦ οἱ ἐν
Ἱεροσολύμοις καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ γερου-
σία καὶ Ἰούδας Ἀριστοβύλου διδασκάλῳ Πτολε-
μαίῳ τῷ βασιλεῶς, ὅτι δὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν
ἱερέων γένοις καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Ἰουδαίοις, χαί-
ρειν καὶ ὑγιαίνειν. 11 Ἐκ μεγάλων κινδύνων
ὑπὸ τῷ θεοῦ σωσθέντες, μεγάλως εὐχαρισ-
μοὶ αὐτῷ, ὡς αἱ πόλεις βασιλείᾳ πρῶτα σωσθέντες.
12 Αὐτὸς γὰρ ἐξέβρασεν τὰς πρῶτα σωσθέντας
ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλιν. 13 Εἰς τὴν Περσίδα γε-
νόμηνος γὰρ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ πόλις αὐτὸν ἀνυπό-
στατος δοκῶσα εἶναι διώκαμις, κατεπόνησαν ἐν
τῇ τῆς Νουβίας ἱερῷ, πρῶτον ἡγεμὼν χρησάμενος
τῶν πολεμίων τῶν Νουβιανῶν ἱερέων. 14 Ὡς γὰρ σω-
σάντων αὐτῇ πρῶτον εἰς τὸν τόπον ὃ, τι Ἀντίο-
χος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ φίλοι, χάριν τῷ λαῷ πα-
ρήκασι πλείονα εἰς φερῆς λόγον. 15 Καὶ
προσθέντων αὐτὰ τῶν ἱερέων τῆς Νουβίας, καὶ κείνῳ τῷ Νουβίῳ
προσελθόντος μετ' ὀλίγων εἰς τὸν ποταμὸν τῷ
ποταμῷ, συγκλείσαντες τὸ ἱερὸν, ὡς εἰσῆλθεν τερμῶν
Ἀντίοχος

μνησθῆναι 2 Καὶ ἀγαθοποιήσαι ὑμῖν ὁ θεός, καὶ μνησθῆναι τῆς
ἀγαθότητος αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ
καὶ Ἰακώβ πᾶσι δούλον αὐτοῦ πᾶσι πιστῶν. 3 Καὶ
δοῦναι ὑμῖν καρδίαν παῖσι εἰς τὸ σέβασθαι αὐτὸν
καὶ ποιεῖν αὐτῷ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ
καὶ ψυχῇ βουλομένη. 4 Καὶ ἀνανοίσαι τὴν
καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς πο-
ταμίαις, καὶ εἰρήνῃ ποιῆσαι. 5 Καὶ ὑπακού-
σαι ὑμῶν τῶν δέοντων, καὶ καταλαγῆναι ὑμῖν,
καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίπειν ἐν χειρὶ ποιοτῶν.
6 Καὶ νῦν ὅτε ἐσμεν προσδουλοῦμεν πολεμίων.
7 Βασιλεύοντος Δημητρίου ἔτις ἐκατοστὸν ἐξ-
κοστὸν ἐνάτου, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι γεγράφαμεν ὑμῖν
ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν
ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ἀφ' ἧς ἀπέστη Ἰάσων καὶ
οἱ μετ' αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἀγίας γῆς καὶ τῆς βασι-
λείας. 8 Καὶ οὐκ ἐπύρσαν τὸν πυλῶνα, καὶ

ἐξήγαγον

συνοικῶν

τερμῶν

Ἀντίοχος, 16 ἀντίδοκτες πλὴν τῶν φαίνοματός
 κρυπτικῶν θύραι, βάλλοντες σφύρες συνεκρά-
 νασαν τὸν ἡγεμόνα, καὶ μέλη ποιήσαντες καὶ τοὺς
 κεφαλαίους ἀκρόντες τοὺς ἔξω παρέστησαν. 17 Καὶ
 πάντες ἐλόντες ἡμῶν ὁ θεὸς, ὃς παρέδωκεν τὴν
 ἀσπίδα. 18 Μάλιστα οὐκ ἄγιν ἐκ τῆς
 Χασιδεὺς ἐμπίης καὶ εἰσέει τοὺς χαλαροὺς τῶν
 ἱερῶν, δέον ἡγοσάμεθα ἀφασφῆσαι ὑμῖν, ἵνα καὶ
 αὐτοὶ ἀγῆτε τῆς σκηνοπηγίας καὶ τῶν πυρῶν, ὅτε
 Νεεμίας ὁ οἰκοδομῆσας τὸ, τι τὸ ἱερὸν καὶ τὸ θυ-
 σιαστήριον, ἀνήγειρεν θυσίας. 19 Καὶ γὰρ ὅτε
 εἰς τὴν Περσικὴν ἡγοῦντο ἡμῶν οἱ πατέρες, οἱ πο-
 τὲς εὐσεβεῖς ἱερεῖς λαβόντες ἀπὸ τῶν πυρῶν τῶν θυσα-
 στηρῶν λαθράως, κατέκρυφον ἐν κοιλάματι φρέα-
 τος τοῦτον ἔχοντες ἀνδρῶν, ἐν ᾧ κατισφαλιστῶντο,
 ὥστε πᾶσιν ἀγνοῶσι εἶναι τὸν τόπον. 20 Διελ-
 γόντων δὲ ἐπὶ τῶν ἱερῶν, ὅτε ἔδοξεν τῷ θεῷ, ἀπο-
 σταλῆναι Νεεμίας ὑπὸ τῆς βασιλείας τῆς Περσίδος
 τῆς ἐκρήνορας τῶν ἱερῶν τῶν ἀποκρυφάντων ἐπεμ-
 ψει ὅτι τὸ πῦρ. 21 Ὡς δὲ διαφύσαν ἡμῖν
 μὴ εὐρηκέναι πῦρ ἀλλὰ ὕδωρ παχὺ, ἐκέλευσεν
 αὐτὸς ἀποδάφουρας φέρειν. ὡς δὲ ἀνιῆναι τὰ
 τῶν θυσιῶν, ἐκέλευσεν τὴν ἱερεῖς Νεεμίας ὅπι-
 ρῶναι τῷ ὕδατι καὶ τὴν ξύλα καὶ τὰ ὅπλα κείμενα.
 22 Ὡς δὲ ἐγένετο τῷτο, καὶ χερσὶν διήλθεν
 ὁ, τε ἡλίου ἀνέλαμψεν περὶ τὸν ὅπλον ὦν,
 ἀνήφθη πυρὶς μεγάλη, ὥστε θαυμάσαι πάντας.
 23 Προσευχῶν δὲ ἐποίησαντο οἱ ἱερεῖς διαπαν-
 τὸς τῆς θυσίας, οἱ τε ἱερεῖς καὶ πάντες χαλα-
 ροὶ τοῦ ἱεροῦ, τῶν τε λοιπῶν ὁπλιτοῦντων,
 ὡς Νεεμίας. 24 Ἦν δὲ ἡ προσευχὴ τὸν τρόπον
 ἔχουσα τῶτον. Κύριε ὁ θεὸς ὁ πάντων κτίστης, ὁ φο-
 βερὸς, καὶ ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δίκαιος, καὶ ἐλεῆμων, ὁ
 μόνος βασιλεὺς καὶ χρηστὸς, 25 ὁ μόνος χορηγός,
 ὁ μόνος δίκαιος καὶ παντοκράτωρ καὶ αἰώνιος, ὁ δια-
 σώζων τὸν Ἰσραὴλ ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ ποιή-
 σας τὴν πατέρα ἐκλεκτὴν, καὶ ἀγιάσας αὐτοὺς.
 26 Πρόσδεξαι τὴν θυσίαν ἡμῶν ὡς ὁ πᾶν σου
 λαὸς σου Ἰσραὴλ, καὶ ἀφύλαξον τὴν μερίδα
 σου καὶ χαθαρίασον. 27 Ἐπισυναγάγε τὴν
 ἀφασφῆσαι ἡμῶν, ἐλευθέρωσον τὴν δαυλεῖν
 οἱ τοὺς ἔθνεσιν, τὴν ἐξουθενημένους καὶ βδε-
 λυκτὴς ἐπέδωκεν, καὶ γνώτωσαν τὰ ἔθνη, ὅτι σὺ εἶ
 ὁ θεὸς ἡμῶν. 28 Βασάνισον τὴν κατὰ δυνά-
 μιν σου καὶ ἐξυβρίζοντες ἐν τῇ περὶ φροσύ-
 νῃ σου. 29 Καταφύτωσιν τὸν λαόν σου εἰς τὸν τόπον
 τὸν ἅγιόν σου, καθὼς εἶπεν Μωσῆς. 30 Οἱ δὲ
 ἱερεῖς ἐπέβαλλον τὴν ὕμνον. 31 Καθὼς δὲ
 ἀνιῶνται τὰ τῆς θυσίας, καὶ τὸ πᾶν ἐλεεινὸν
 ὕδωρ, ὁ Νεεμίας ἐκέλευσεν λῆθους μείζονας καὶ

χαῖν. 32 Ὡς δὲ οὕτω ἐγένετο, φλόξ ἀνιῶν
 τῶν δὲ ἀπὸ τῆς θυσιῆς ἀνιῶν ἀνιῶν φλο-
 γὸς ἐδαπάνηθη. 33 Ὡς δὲ φθνήσκον ἐγένετο
 τὸ πᾶν, καὶ διηγήθη τῷ βασιλεῖ τῶν Περ-
 σῶν, ὅτι εἰς τὸν τόπον, ὃ τὸ πῦρ ἐκρυψαν οἱ με-
 χήντες ἱερεῖς, τὸ ὕδωρ ἐφάνη, ἀφ' οὗ καὶ οἱ
 τὸν Νεεμίας ἡγοῦνται τὰ τῆς θυσίας, 34 καὶ
 φράσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὸν ἐποίησεν, δοκιμα-
 σας τὸ πᾶν. 35 Καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκείνην τὴν βα-
 σίλειον πολλὰ διάφορα ἐλάμβανεν καὶ μετέδιδε.
 36 Προσηγόμενοι δὲ οἱ καὶ τὸν Νεεμίας τῷτο
 Νεφθάρ, ὁ διερχόμενος χαλαροῦς καλεῖται
 δὲ καὶ τοὺς πολλοὺς Νεφθάρ.

ταῖς

Νεφθάρ

ΚΕΦ. Β.

Εὐερίσκειται δὲ ὅτι τῶν ἀπογραφῶν ἱερε-
 μίας ὁ ἀρχιερεὺς, ὅπιν ἐκέλευσεν τῶν
 πυρῶν λαβεῖν τὴν μεταγενόμενους, ὡς
 στήματι. 2 Καὶ ὡς ἐπέταλτο τοῖς μετα-
 γενόμενοις ὁ ἀρχιερεὺς, δὴς αὐτοῖς τὸν νόμον,
 ἵνα μὴ ὀπιλάθωνται τῶν ἀπογραφῶν τῶν Κυ-
 εῖς, καὶ ἵνα μὴ ἀποπληθύνωσι ταῖς ἀφασφῆσαι,
 βλέποντες ἀγάλματα χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ καὶ
 τὸν καὶ αὐτὰ κόσμον. 3 Καὶ ἔπειτα διαῦται
 λέγων, παρεχάλη μὴ ἀποστῆναι τὸν νόμον ἀπὸ
 τῆς καρδίας αὐτῶν. 4 Ἦν δὲ ἐν τῇ γραφῇ,
 ὡς πλὴν σκηνῶν καὶ πλὴν κιβωτῶν ἐκέλευσεν ὁ
 ἀρχιερεὺς χρηματισμῶν γενήσονται αὐτῶν συνακο-
 λυθεῖν, ὡς δὲ ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος ὃ ὁ Μωυ-
 σῆς ἀναβὰς ἐδεάσατο πλὴν τῆς θυσίας κληρονομίαν,
 5 καὶ ἐλθὼν ὁ ἱερεμίας εὗρεν οἶκον ἀνθρώπων, καὶ
 πλὴν σκηνῶν καὶ πλὴν κιβωτῶν καὶ τὸ θυσιαστήριον
 τῶν θυσιῶν εἰσῆνεγκεν ἐκεῖ, καὶ πλὴν θύραν
 ἐνέφραξεν, 6 καὶ προσελθόντες πᾶν τῶν
 συνακολυθούτων ὡς ὁπλητῶν πλὴν ὁδὸν, καὶ ἐπιστημῶνα.
 7 Ὡς δὲ ὁ ἱερεμίας εὗρεν, 8 Καὶ τότε
 ἐγὼ, μεμφάμενος αὐτοῖς εἶπεν ὅτι καὶ ἀγνοῶς
 ὁ τόπος ἔστι, ἕως ἀν συνάγη ὁ θεὸς ἐπισυναγα-
 γῶν τῶν λαῶν, καὶ ἵνα γενήσεται. 8 Καὶ τότε
 ὁ Κύριος ἀναδείξῃ τῶντα, καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα
 τῶν Κυεῖς καὶ ἡ νεφέλη, ὡς ὅτι Μωσῆς ἐδήλῃτο,
 ὡς καὶ ὁ Σαλαμὼν ἠξίωσεν, ἵνα ὁ τόπος χαθα-
 ρισθῇ μεγάλως. 9 Διεσαφῆτο δὲ καὶ ὡς σο-
 φῖαν ἔχων ἀνήνεγκεν θυσίαν ἐγκρητισμοῦ καὶ τῆς
 τελειώσεως τῶν ἱερῶν. 10 Καθὼς καὶ Μωσῆς
 προσήγατο πρὸς Κύριον, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ
 τῶν ὕψων, καὶ τὰ τῆς θυσίας ἐδαπάνησεν, οὐ-
 τως καὶ Σαλαμὼν προσήγατο πρὸς Κύριον,
 καὶ κατέβη τὸ πῦρ ἀνιῶσεν καὶ ὀλοκαυτώματα.
 11 Καὶ εἶπεν Μωσῆς, ἀφ' οὗ τὸ μὴ βεβρωῖται

ΚΕΦ. γ.

τὸ πρὸς τῆς ἀμαρτίας ἀνιδύσθαι. 12 Ὡσαύ-
τως καὶ ὁ Σαλαμὼν πρὸς οὐκ ἡμέρας ἤγαγεν.
13 Ἐξηκουῖο δὲ καὶ οἱ τοῖς ἀναγραφαῖς καὶ
οἱ τοῖς ὑπομνηματισμοῖς τοῖς καὶ τὸν Νεαμίαν
ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ὡς καταβαλλόμενος βιβλιοθήκῃ
ἐπισυνήγαγεν τὰ πρὸς τῶν βασιλέων καὶ προ-
φητῶν βιβλία, καὶ ἐπὶ τῷ Δαυὶδ, καὶ ἐπιστάτας
βασιλέων πρὸς ἀναγνώσκειν. 14 Ὡσαύτως δὲ
γεγονότα πό- καὶ Ἰσδαί, τὰ ἀφ' ἐπισημοῦ ἀφ' οὗ τοῦ πόλεμον
λεμον τὸν γεγονότα ἡμῖν ἐπισυνήγαγεν πάντα, καὶ ὅτι
ταῦτα πρὸς ἡμῖν. 15 Ὡς οὖν εἰς χρεῖαι ἔρχετο, τὴν
ἀποκομιδὴν ὑμῖν ἀποστέλλετε. 16 Μέλлон-
τες οὖν ἄγειν τὸν καθαρισμὸν ἐξέσφαμεν ὑμῖν·
ἄγειν καλῶς οὖν ποιήσετε ἄγοντες ταῖς ἡμέραις. 17 Ὁ
δὲ θεὸς ὁ σώσας τοὺς πάντας λαοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπο-
δίδας τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πατρὶς, καὶ τὸ βα-
σίλειον, καὶ τὸ ἱεράτευμα, καὶ τὸν ἀγιασμὸν,
18 καθὼς ἐπιγγέλατο ἀφ' οὗ τῷ νόμῳ· ἐλπί-
ζομεν γὰρ ὅτι πρὸς θεῷ, ὅτι παχέως ἡμᾶς ἐλέησεν,
καὶ ἐπισυνάξει ἅκ τῆς ὑποπλῆθους τὸν ἔργον εἰς τὸν
ἄγιον τόπον· ἐξείλατο γὰρ ἡμᾶς ὅκ μεγάλῃ
χαρῶν, καὶ τὸν τόπον ὀκαθάρισεν. 19 Τὰ δὲ
καὶ τὸν Ἰσδαί τὸν Μακκαβαῖον καὶ τὴν οὕτω
ἀδελφὸς καὶ τὸν τῷ ἱερῷ τῷ μεγίστῳ καθαρισμὸν,
καὶ τὸν τῷ βαμὺ ἐγκαθιστάμεν. 20 Ἐπὶ τῇ τῇ
πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ τὸν οὕτω ἡν
Εὐπάτορα πολέμοις. 21 Καὶ ταῖς ἐξ ἔργου
γεγονότας ἐπισημοῖς τοῖς ὑποπλῆθους τῷ Ἰσδαίσμοι
ὡς φιλοφρονέας ἀνδραγαθήσασιν, ὥστε τὴν ὅλῃν χώ-
ραν ὁλόκληρον ὅλῃς λευκατέιν, καὶ τὰ βάρβαρα
πλήθῃ διώκειν. 22 Καὶ τὸ πρὸς τὸν κατὰ
ὅλῃν τὴν οἰκισμένην ἱερὴν ἀνακομίσασθαι, καὶ
τὴν πόλιν ἐλευθερώσθαι, καὶ τὴν μέλλουσαν κατὰ
λύσασθαι νόμους ἐπαπορθῶσθαι, τῷ Κυρίῳ μὲν πᾶ-
σις ἐπισημῶν ἵκῃ γεγονότου αὐτοῖς. 23 Τὰ
πρὸς Ἰάσονος τῷ Κηρριμαίου διδωλόμενα ἀφ' οὗ
πέντε βιβλία περὶ ἀποκατάστασιν δι' ἐνὸς σωτή-
ριατος ἐπιτελεῖν. 24 Συνοφῶντες γὰρ τὸ χῶμα
τῶν ἀειδμένων, καὶ τὴν οὖσαν δυσχέρειαν τοῖς θεί-
λοις εἰσκαλεῖσθαι τοῖς τῆς ἰστορίας διηγήμασι
ἀφ' οὗ τὸ πλῆθος τῆς ὕλης, 25 ἐφροντισάμεν
τοῖς μὲν βιβλίοις ἀναγνώσκον ψυχαραγίας,
τοῖς δὲ φιλοφρονέσιν εἰς τὸ ἀφ' οὗ μὴ μὴ ἀναλα-
βεῖν εὐκοπίαν, πᾶσι δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὠφέ-
λειαν. 26 Καὶ ἡμῖν μὲν τοῖς τὴν κακοπάθειαν
ἐπισημῶν τῆς ἐπισημῆς ἔργου, ἰδῶτος
δὲ καὶ ἀργυρίας τὸ πρᾶγμα. 27 (καθὰ περ
πρὸς τὸν ἀποκατάστασιν συμπίστον, καὶ ζητοῦσι τὴν
ἐτέραν λυσιτελεῖν, ὅκ εὐχέρης) ὅμως ἀφ' οὗ τὴν
τῶν πολλῶν εὐχαρίστησιν, ἡδύως τὴν κακοπάθειαν
ἀποστέλλομεν. 28 Τὸ μὲν ἀφ' οὗ πρὸς τὴν ἐκ-
τασιν πρὸς συγγραφὴν πρὸς ἀποκατάστασιν, τὸ δὲ ἐπι-
πορεύσθαι τοῖς ὑποσημῶν τῆς ἐπισημῆς
ἀποστέλλομεν. 29 Καθὰ περ γὰρ τῆς ἰστορίας οἱ
ἀποστέλλομεν τῆς ὅλης καταβολῆς φροντισέον,
πρὸς τὴν ἐκτασιν καὶ συγγραφὴν ἐπισημῶν πρὸς
ἐπισημῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἐκτασέον, ὅπως
δοκῶ καὶ ὅτι ἡμῶν. 30 Τὸ μὲν ἐμβατεύειν καὶ
πρὸς πάντων ποιῶσθαι λόγον, καὶ πολυπραγμονεῖν
περίπατο
οἱ τοῖς κατεμέγεσθαι, πρὸς τῆς ἰστορίας ἀρχαίτη
λόγω
καθὰ περ. 31 Τὸ δὲ συνύμνησι τῆς λέξεως μετὰ
ἀρχαίτη
διώκειν, καὶ τὸ ἐκτασέον τῆς πρᾶγματος
πρᾶγματος, πρὸς τὴν μετὰ φρασιν ποιῶσθαι συν-
χρηστέον. 32 Ἐντεῦθεν οὖν ἀρξάμεθα τῆς διη-
γήσεως, τοῖς πρᾶγμασι τοῖς ἐπισημῶν ἐπισημῶν
εἰρηδὲς γὰρ τὸ μὲν πρὸς τῆς ἰστορίας πλεονάζειν,
τὴν δὲ ἰστορίαν ἐπισημῶν.

Κ Ε Φ Γ.

Ι Τῆς ἀγίας πόλεως κατὰ τὴν ἰστορίαν
μετὰ πάσης εἰρήνης, καὶ τῶν νόμων
ἐπὶ καλῶς συντηρημένῃ ἀφ' οὗ τὴν ὅτι
Ὀρίου τῷ ἀρχιερέως εὐσεβείαν τε καὶ μισοπονη-
ρίαν, 2 συνέβαινε καὶ αὐτὴς τὴν βασιλείαν
πρᾶσιν τὸν τόπον, καὶ τὸ ἱερὸν ἀποκατάστασιν ταῖς
κατὰ τὴν πόλιν διώκειν, 3 ὥστε καὶ Σέλευκοι τὸν
τῆς Ἀσίας βασιλέα χορηγεῖν ὅκ τῶν ἰδίων
προσόδων πάντα τὰ πρὸς τὰς λειτουργίας τῶν
θεῶν ἐπισημῶν διαπανήματα. 4 Σίμων
δὲ πρὸς ὅκ τῆς Βενιαμὴν φυλῆς πρᾶσιν τῷ
ἱερῷ κατὰ τὴν πόλιν, διηγήσθαι πρὸς ἀρχιερεῖς πρὸς
κατὰ τὴν πόλιν ἀρχιερεῖς. 5 Καὶ κατὰ
τὸν Ὀρίαν μὴ διωκόμενος, ἦλθεν πρὸς Ἀπολ-
λῶνιον Θρασύμου, τὸν καὶ ἐκείνον τὸν κατὰ τὴν
Κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγόν. 6 Καὶ
προσέφηκεν πρὸς τὸν χρημάτων ἀμυντήν γέ-
μεν τὸ οἱ ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκιον, ὥστε τὸ
πλῆθος τῶν ἀφ' οὗ ἀναείδμενον εἶναι, καὶ
μὴ προσέφηκεν αὐτὰ πρὸς τὸν τῶν θεῶν λόγον, πρὸς
εἶναι δὲ δυνατὸν ὑποπλῆθους τὴν βασιλείαν ἐξ-
οῖαν περὶ ἀπαντα ταῦτα. 7 Συμμιξίας δὲ
Ἀπολλώνιος πρὸς βασιλέα, περὶ τῶν μισοφρόνων
αὐτῶν χρημάτων ἐμφάνισεν· ὁ δὲ πρᾶσιν τῶν
ἱεροσολύμων πρὸς τῶν πρᾶσιν, ἀπέστειλεν
ἡλῶδες τὸν ὅτι τῶν πρᾶσιν, ἀπέστειλεν
δὲς ὅτι πρᾶσιν, τὴν τῶν πρᾶσιν χρημά-
των ἐκκαθάρσιν ποιῶσθαι. 8 Εὐθέως δὲ ὁ
ἡλῶδες ἐποιεῖτο τὴν πόλιν, τῇ μὲν ἐμφάνισεν
ὡς ταῖς κατὰ τὴν Κοίλιν Συρίαν καὶ Φοινίκην πό-
λεις ἐφοδῶσαι, πρὸς πρᾶσιν δὲ τὴν τῶν βα-
σιλείας πρᾶσιν ἐπιτελεῖν. 9 Παραγινώσκεις
δὲ

ΚΕΦ. γ'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β'.

ὁ ἀρχιερεὺς δὲ εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ φιλοφρονέας ὑπὸ τῷ ἀρχι-
 ρέως τῆς πόλεως ἀποδεχθεὶς, ἀνέθετο παρὰ τῷ
 γεροντότῳ ἐμφανισμοῦ, καὶ πῖος ἐνέκει παρέστι,
 διεσταφνήσκει ἐπιμυθάνετο δὲ εἰ ταῦς ἀληθείας
 ζῶνται ἔτις ἔχοντα τυχερά. 10 Τῷ δὲ ἀρχι-
 ρέως ὑποδείξας ὡς καταθήκας εἶναι χη-
 ρῶν τε καὶ ὀρφανῶν. 11 Τινὰ δὲ καὶ Ἰερουσό-
 λυμῳ σφόδρα ἀνδρὲς οἱ ὑπερβύχῃ κει-
 μένου, ὅς ᾤοντο ἀφ' ὧν οὐκ ἔστι Σίμων,
 παῖ δὲ πάντα ἀργυρίου πετρακόσια τάλαντα,
 ἁδικῶσαι χρυσοῦ δὲ ἀφ' ὧν. 12 Ἀδικῶσαι τε τοὺς
 πεπιστευκότας τῇ τῷ τόπου ἀγαθότητι καὶ τῇ τῷ
 πεπιστευμένῳ κατὰ τὸν σύμπαντα κόσμον ἱερὸν
 σμύνηται καὶ ἀσυνία, παντελῶς ἀμύνηται. 13
 ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, δι' ὃς εἶχεν βασιλικὰς ἐν-
 λαῖς, πάντας ἔλεγεν εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναληψία
 ζῶντα. 14 Ταξάμενος δὲ ἡμέραν εἰσήει
 τὴν παρὰ τῶν ὀπίσκειν οἰκονομήσων. ἡ δὲ
 ἔμικρα καὶ ὅλιν τὴν πόλιν ἀγανά. 15 Οἱ
 δὲ ἱερεῖς παρὰ τῷ θυσιᾶν οἱ ταῖς ἱερατικαῖς
 φολαῖς ῥήσαντες ἑαυτοὺς ἐπεκαλοῦντο εἰς ὕπα-
 νον τὸν παρὰ τῶν ἀρχιερέων νομοθετήσαντα τοῖς ἀρ-
 καταγεμένους ζῶντα σὺα διαφυλάξαι. 16 Ἦν
 δὲ ὄρῳντα τὴν τῷ ἀρχιερέως ἰδέαν περὶ σφραγίσ-
 τιν ἀφ' ὧν. ἡ γὰρ ὅς καὶ τὸ τῆς χεῖρας
 παρηλαγμένον ἐφάνηεν τὴν καὶ ψυχὴν ἀγνα-
 νίαν. 17 Περιεχέμενος γὰρ ὅτι τὸν ἄνδρα δέος
 καὶ φεικισμὸς σώματι, δι' ὃν παρὰ τὸν
 ἐγένετο τοῖς θεωροῦσιν τὸ κατὰ καρδίαν ὁρῶν
 ἄλγος. 18 Οἱ δὲ οἱ οἰκῶν ἀγαλῶν
 ἐξέπιδον ὅτι πάντημον ἰκετεῖαν ἀφ' ὧν τὸ μὴ
 μέλλειν εἰς καταφρόνησιν ἐρχέσθαι τὸν τόπον.
 19 Ὑπερσφιδόμενος δὲ ὑπὸ τῆς μαστὸς αἱ γυ-
 νῆκες σάκκας κατὰ τὰς ὁδὸς ἐπλήθωνον αἱ
 δὲ κατὰ κλειστοὶ πῶν παρῆσαν, αἱ μὲν σιωπῶντες
 ὅτι τῆς πυλῶνας, αἱ δὲ ὅτι τὰ τεῖχη, πινὲς δὲ
 ἀφ' ὧν θυεῖδων διεξέκυντον. 20 Πᾶσαι δὲ
 παρῶνται τὰς χεῖρας εἰς τὸν ὕψον, ἐποιοῦ-
 ντο τὴν λιτανείαν. 21 Ἐλεῖν δὲ ἡ τὴν τῷ
 πλήθος παμμυῖν παρῶνται, τὴν τε τῷ μεγά-
 λως ἀγωνιστὸς ἀρχιερέως παρῶνται. 22 Οἱ
 μὲν οὖν ἐπεκαλοῦντο τὸν παγκρατὴ Κύριον καὶ
 πεπιστευμένῳ τοῖς πεπιστευκόσιν σὺα ἀφ' ὧν ἀσ-
 σεν μὲν πάσης ἀσφαλείας. 23 Ὁ δὲ Ἡλιό-
 δωρος τὸ διεγνωσμένον ἐπέτελε. 24 Αὐτόν
 δὲ αὐτὸν τοῖς δορυφόροις κατὰ τὸ γαζοφυλά-
 κιον ἦδ' ἄρδοντος, ὁ πῶν πατέρων καὶ πάσης ἐξυ-
 σίας διωκτῆς ἐπιδόσαντο μεγάλῳ ἐποίησεν, ὥστε
 πάντας τῆς κατατολμήσαντας σιωπῶντες, κατὰ
 πλαγίαν τὴν τῷ θεοῦ διώκων, εἰς ἔκλυτον

καὶ δειλίαν τραπῆναι. 25 Ὁ δὲ γὰρ τις ἰπ-
 πος αὐτοῖς φοβερὸν ἔχων τὸν ὀπίσκειν, καὶ
 χαλκίῃ σαγῇ ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
 ῥύδην ἔσειπεν τῷ Ἡλιόδωρῳ καὶ ἑταίροις ὀπλάς. ἐν φοροισείας
 ὁ δὲ ὀπίσκειν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
 ἔχων. 26 Ἐπερὶ δὲ δύο ἐφάνησαν αὐτῷ νεα-
 νία τῇ ῥάμῃ μὲν ὀπίσκειν, καὶ ἄλλοι δὲ τῇ τῇ γλάσσαν
 δέξιν, ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
 παρῶνται ἔξ' ἑκάστου μέρους, ἐμάστιγαν αὐτὸν
 ἀδελφείας, πολλὰς ὀπίσκειν αὐτῷ πλή-
 γας. 27 Ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
 καὶ πολλὰ σκότι παρῶνται, σιωπῶντες
 καὶ εἰς φορεῖον ἐγένετες. 28 τὸν ἄρπ μὲν πολ-
 λὴς παρῶνται καὶ πάσης δορυφορίας εἰς τὸ
 παρῶνται εἰσελθόντα γαζοφυλάκιον ἐφε-
 ρον ἀβόηστον ἑαυτῶν τοῖς ὀπλοῖς αὐτὸν κατῶ-
 ντα, φανερῶς τὴν τῷ διωκτῆ ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
 29 Καὶ ὁ μὲν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
 καὶ πάσης ἐπιδόσαντο ἐλπίδος καὶ σωτηρίας ἐπιδό-
 30 Οἱ δὲ τὸν Κύριον ἐλπίσαν τὸν παρῶνται ἀφ' ὧν
 ζῶντα τὸν ἑαυτῶν τόπον καὶ τὸ μικρὸν παρῶνται
 δέος καὶ παρῶνται γάμον ἱερὸν, τῷ παρῶνται
 παρῶνται ὀπίσκειν Κυρίου, κατὰ καὶ ἐφ' ὧν
 σιωπῶντες ἐπλήρωτο. 31 Ταχὺ δὲ πινὲς τῶν τῷ
 Ἡλιόδωρῳ σιωπῶντες ἡξίουσαν τὸν ὀπίσκειν ἐπιδό-
 σαται τὸν ὕψον, καὶ τὸ ζῆν κατῶνται παρῶνται
 παντελῶς ἐν ἑκάτῃ πινῇ κατῶνται. 32 Ὑποπίπ-
 δὲ γάμον ὁ ἀρχιερεὺς, μὴ ποτε ἀφ' ὧν ὁ
 βασιλεὺς οἱ κατῶνται πινῇ παρῶνται τὸν Ἡλιό-
 δωρον ὑπὸ τῶν Ἡλιόδωρον σιωπῶντες, παρῶνται
 33 Ποικίλῳ δὲ τῷ ἀρχιερέως τὸν ἱλασμόν, οἱ
 αὐτοὶ νεαῖα πάλιν ἐφάνησαν τῷ Ἡλιόδωρῳ ὁ
 ταῖς αὐταῖς ἐφάνησαν ἐπιδόσαντο, καὶ πάντες
 εἶπαν. πολλὰς ὀπίσκειν παρῶνται κατῶνται ἔχε,
 ἀφ' ὧν αὐτὸν σοὶ κατῶνται τὸ ζῆν ὁ Κύριος.
 34 Σὺ δὲ ἐξ οὐρανοῦ μεμαστωμένους ἀφ' ὧν
 γάμον πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τῷ θεῷ κατῶνται. ζῶ-
 ντα δὲ εἰπόντες ἀφανεῖς ἐγένοντο. 35 Ὁ δὲ
 Ἡλιόδωρος θυσιᾶν ἀνεγκῶν παρῶνται, καὶ ἐφ' ὧν
 μεγίστας ἐφάνησαν παρῶνται τὸ ζῆν παρῶνται, καὶ
 τὸν ὀπίσκειν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
 τὸν βασιλέα. 36 Ἐξεμαρτύρη δὲ πᾶσι ἄπερ
 ἡ ὑπὸ ὧν τεταμένους ἔργα τῷ μεγίστῳ θεοῦ.
 37 Τῷ δὲ βασιλέως ἐπερωτήσαντες τὸν Ἡλιό-
 δωρον, ποῖος τις εἴη ὀπίσκειν ἐπ' ἅπαξ ἀφ' ὧν
 πεμψῶνται εἰς Ἱερουσόλυμα, ἐφάνη. 38 Εἰ
 πινῇ ἔχεις πολέμον ἢ παρῶνται ὀπίσκειν,
 πινῇ αὐτὸν ὀπίσκειν, καὶ μεμαστωμένον αὐτὸν
 παρῶνται, εἰάν παρῶνται ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
 παρῶνται

Μ Α Κ Κ Ι Α Β Α Ι Ω Ν Β. Κ Ε Φ. Δ.

τὸν τόπον ἀληθῶς εἰναι πᾶσι θεοῖς δυνάμει.
39 Αὐτὸς γὰρ ὁ πλὴν χαλκίαν ἐπὶ τὸν ἔχον,
ἐπὶ τῆς ὁρῆς καὶ βαλὼν τὴν πόλιν, καὶ
τὴν ὁδοποιήσας ἐπὶ χαλκῶς τὴν πόλιν ἀπολ-
λύνει. 40 Καὶ τὰ μὲν καὶ Ἡλιόδωρον καὶ πλὴν
τῆς βασιλείας τήρησιν ὅπως ἐχώρησεν.

Κ Ε Φ. Δ.

Ο Δὲ περὶ τὸν Σίμων ὁ πᾶσι χρημα-
τίζων καὶ τῆς πατρὸς ἐν δυνάτει γηρο-
νίας ὁκαλοῦσθαι τὸν Ὀνίαν, ὡς αὐτὸς
τε εἶπεν τὸν Ἡλιόδωρον ὁδοποιήσας, καὶ τὸν χα-
λκὸν δυνάμει χαλκῶς. 2 Καὶ τὸν εὐεργε-
τῶν τῆς πόλεως καὶ τὸν κλημόνα τῶν ὁμογενῶν
καὶ ἱλαστικῶν τῶν νόμων, ἐκίβησεν τὸν φραγμά-
τον ἐτόλμα λέγειν. 3 Τῆς δὲ ἐχθρῆς ἐπὶ
δοῦναι περὶ τῆς πόλεως, ὥστε καὶ ἀφ' οὗ τῶν
ἐπὶ τῆς Σίμωνος δεδωκεναι φόνους συ-
τελεῖσθαι. 4 σμυροῦν Ὀνίαν τὸ χαλεπὸν τῆς
φιλονεικίας καὶ Ἀπολλωνίου μνηστῆρα ὡς τὸν Κοί-
λης Συρίας καὶ Φοινίκης φρατὴν συνωστίζοντα
πλὴν χαλκῶς τῆς Σίμωνος. 5 πρὸς τὸν βα-
σιλέα δικονομῶν ὁ γινόμενος τῶν πολιτῶν κατή-
γορος, τὰ δὲ σύμφωνον κοινῇ καὶ καὶ ἰδίαν παντὶ
τῷ πλῆθει ἀποπῶν. 6 Ἐώρα γὰρ αὐτοῦ βασι-
λικῆς προνοίας ἀδυνάτον εἶναι τυχεῖν εἰρήνης
ἐπὶ τῇ πόλει καὶ τῶν Σίμωνος παύσαν
ὁ ληϊσμός τῆς ἀναίας. 7 Μεταλλάξαι δὲ
τὸν βίον Σιλόκου, καὶ περὶ τὸν πόλιν
βασιλείαν Ἀντίοχου τῆς περὶ τὸν πόλιν
φραγῆς, ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῆς πόλεως Ὀνίου
πλὴν ἀρχιερέων. 8 Ἐπαγγελάμενος τῷ βα-
σιλεῖ δι' ἐλπίδος ἀργυρίου τάλαντα ἐξήκοντα
πρὸς τοὺς περὶ τὸν πόλιν, καὶ περὶ τὸν πόλιν
ἀλλοι τάλαντα ὀγδοήκοντα. 9 Πρὸς δὲ τῆς
ἐπιτοχῆς καὶ ἑτέρα ἀφ' ἧς πειθήνεται
ἐπὶ τοῖς ἐκείναι, εἰναι σμυροῦν ἀφ' ἧς
οὐκ αὐτοῦ, γινόμενος καὶ ἐφ' ἧς αὐτοῦ συ-
σταῖ, καὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Ἀποχρῆς ἀνα-
γρῆται. 10 Ἐπιδόσαντες δὲ τῷ βασιλεῖ
καὶ τῆς ἀρχῆς κατήσας, εὐθὺς πρὸς τὸν Ἑλ-
ληνικὸν χαρακτῆρα τῆς ὁμοφυλίας μετέστη.
11 Καὶ τὰ κλημόνα τοῖς Ἰσθαίοις φιλάνθρωπα
βασιλικῶς ἀφ' Ἰσθαίου τῆς πατρὸς Εὐπολέμου,
τῆς ποιμαίνοντος πλὴν περὶ τὸν πόλιν
καὶ συμμαχίας πρὸς τῆς Ρωμαίους, παρά τῶν
νομίμας καὶ πᾶσι μὲν νομίμας καταλύειν πολιτείας, ἀφ' ἧς
νόμους ἐδισμούς ὁκαλῶν. 12 Ἀσμένως γὰρ
ὡς αὐτὴν πλὴν ἀφ' ἧς γινόμενος κατήσας
ἐφ' ἧς πλὴν, καὶ τῆς κατήσας τῶν ἐκείναι ὡς αὐτοῦ

ὡς αὐτοῦ πᾶσι ἡγάγαν. 13 Ἦν δ' ὅπως ἀκμή
πρὸς τῆς Ἑλληνισμοῦ, καὶ περὶ τὸν πόλιν
σμοῦ ἀφ' ἧς πλὴν τῆς ἀφ' ἧς καὶ ὁκ ἀρχιερέας
Ἰσθαίου ὡς αὐτοῦ ἀναγνῶνται. 14 ὡς
μνηστῆρα πρὸς τῆς τῆς ἱστορίας λειτουργίας περὶ
τῆς εἶναι τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ τῆς μὲν καὶ κατήσας
τοῦτες καὶ τῶν τῶν ἀμελῶντες, ὡς αὐτοῦ μετὰ
καὶ τῆς οὐ παλαιῆς περὶ τὸν πόλιν, μὲν
πλὴν τῆς δίκου περὶ τὸν πόλιν. 15 Καὶ τὰς μὲν
πατρὸς πᾶσι ἐν ὁδοῖς περὶ τὸν πόλιν, τὰς δὲ Ἑλ-
ληνικῶς δόξας καλλίστας ἡγούμενοι. 16 ὡς
καὶ χάριν περὶ τὸν πόλιν καὶ χαλκῶς πρὸς τὸν πόλιν
καὶ ὡς ἐξήλθον τὰς ἀρχαίς καὶ κατήσας ἡγούμενοι
καὶ ὡς πρὸς τὸν πόλιν, τὰς πολέμους καὶ περὶ τὸν πόλιν
17 Ἀσμένως γὰρ εἰς τῆς θεοῦς νόμους ὡς ἡ
δόν. ἀλλὰ τῶν οὐ ἀκόλουθος κατήσας διπλῶς.
18 Ἀσμένως δὲ περὶ τὸν πόλιν ἀρχαίς οὐ τῶν
καὶ τῆς βασιλείας περὶ τὸν πόλιν, 19 ἀπὸ τῆς
Ἰσθαίου ὡς αὐτοῦ περὶ τὸν πόλιν Ἱερουσολύμων
Ἀποχρῆς ὡς αὐτοῦ, περὶ τὸν πόλιν ἀρχαίς Ἀποχρῆς
μαὶς περὶ τὸν πόλιν ἡγούμενος τῶν πόλιν, ὡς
καὶ ἡγούμενος οὐ περὶ τὸν πόλιν μὴ χρῆσθαι εἰς
τῶν πόλιν, ἀφ' ἧς μὴ κατήσας, εἰς ἑτέραν δὲ κατήσας
κατήσας. 20 Ἐπιδόσαντες αὐτὸν τὰς ἀφ' ἧς
εἰς τὴν πόλιν ἡγούμενος τῶν πόλιν, εἰς τὴν πόλιν
περὶ τὸν πόλιν εἰς τὰς τῶν περὶ τὸν πόλιν κατήσας.
21 Ἀποκατέστη δὲ εἰς Ἀγυῶν Ἀπολλωνίου περὶ τὸν πόλιν
τῆς Μηνιδίου ἀφ' ἧς τῶν περὶ τὸν πόλιν Πτολεμαίου Μεγαθέσεως
τῆς Φιλομήτορος βασιλείας, μεταλαβὼν Ἀντίοχος
ἀλλοτρίων αὐτοῦ τῶν αὐτῶν γινόμενος περὶ τὸν πόλιν
τῶν, τῆς καὶ αὐτοῦ ἀσφαλείας ἐφ' ἧς ὡς
εἰς ἡγούμενος, κατήσας εἰς Ἱερο-
σολύμα. 22 Μεγαλομῶς δὲ ὡς τῆς Ἰσ-
θαίου καὶ τῆς πόλεως ἀφ' ἧς καὶ, μὲν δαδ-
χίας καὶ βοῶν εἰσεδέχθη εἰς αὐτὸς εἰς τὴν Φοι-
νίκην κατήσας περὶ τὸν πόλιν. 23 Μετὰ δὲ περὶ
τῆς καὶ ἀπὸ τῆς Ἰσθαίου Μεγάλοι τὸν τῆς
περὶ τὸν πόλιν Σίμωνος ἀδελφόν, περὶ τὸν πόλιν
ζοῖται τὰ χρήματα τῶν βασιλέων, καὶ πρὸς τῶν
γινόμενος ἀναγνῶνται ὡς αὐτοῦ περὶ τὸν πόλιν.
24 Ὁ δὲ συσταῖς τῶν βασιλέων καὶ δόξας αὐ-
τοῦ τῶν περὶ τὸν πόλιν τῆς ἡγούμενος, εἰς αὐτοῦ κατήσας
τῶν ἀρχιερέων, ὡς αὐτοῦ τῶν Ἰσ-
θαίου τάλαντα ἀργυρίου περὶ τὸν πόλιν. 25 Λα-
βὼν δὲ τὰς βασιλικῶς ὡς αὐτοῦ ἀφ' ἧς, τῆς
μὲν ἀρχιερέων ὡς αὐτοῦ ἀφ' ἧς φέρει, γινόμενος δὲ
ὡς αὐτοῦ καὶ πρὸς βασιλέων ὡς αὐτοῦ ὡς αὐτοῦ.
26 Καὶ ὁ μὲν Ἰσθαίου ὁ τῶν Ἰσθαίου ἀφ' ἧς ὡς αὐτοῦ
νομῶν, ὡς αὐτοῦ ὡς αὐτοῦ ὡς αὐτοῦ εἰς τὴν ὡς αὐτοῦ.
27 Ὁ δὲ Μεγάλοι τῶν πόλιν.

ΚΕΦ. δ'.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν. Β΄.

λαός τῆς μὲν ἀρχῆς ὀρεάτης, τῶν δὲ ἐπιπλη-
μένων τῷ βασιλεῖ χρημάτων ὄδδεν εὐταίχτης.

28 Ποιῶμεν δὲ τὴν ἀπάντησιν Σωσράτου τῷ
τῆς ἀρεσπόλεως ἐπάρχου· πρὸς οὗτον γὰρ
ἡμεῖς ἢ τῶν ἀφαιρέσεων δι' ἡμᾶς αἰτίαι οἱ
δύο ὑπὸ τῷ βασιλεῶς ποροσεκλήθησαν· 29 Καὶ
ὁ μὲν Μετέλαος ἀπέλειπεν τῆς ἀρχιερωσύνης διὰ
δοχοὶ Λυσίμαχοι τὸν ἑαυτῷ ἀδελφόν, Σάστρατος
δὲ, Κράτητα τὸν ὅππῃ τῶν Κυτωρίων· 30 Τοῖς·

τῶν δὲ συνετηκότεν, σπείβη Ταρσεῖς καὶ Μαλ-
 λάθα, τασιάζων, ἀφ' τοῦ Ἀποχρέδι τῇ παλ-
 λακῇ τῆ βασιλείας ἐν δαρεῶν λεδίῳ. 31 Οἱ τ-
 τοι οὖν ὁ βασιλεὺς ἤκει κατασεῦλαι τὰ περὶ-
 γμαῖα, καταλείπων τὸν ἀφ' αὐτοῦ χόρδον Ἀνδρό-
 νικον τῷ ὧς ἀξιώματι κειμένον. 32 Νομίσεις

δὲ ὁ Μενέλαος εὐλφόμενος χαρὸν εὐφύη, χρυσό-
 μαζαί πνα τῇ τῆ ἱερῶ νοσφισάμενος ἐχαρίσατο
 παρ' Ἀνδρομένη, χαί' ἕτερα ἐτύγχευεν πεπραχώς
 εἰς τε Τύρην καὶ τοὺς κύκλῳ πόλεις. 33 Ἀ

καὶ σαφῶς ἐπεγραφὴς ὁ Ὅσιος, παρήλθον ἀπὸ
κεχωρισκῶς εἰς αὐτὸν τόπον, ὅτι Δάφνης τῆς

πρὸς Ἀντιόχειαν κειμένης· 34 Ὅθεν ὁ Μενέλαος
 λαβὼν ἰδεῖν Ἀνδρόνικον, πρὸς ἑαυτὸν χειρώσασθαι
 τὸν Ὀνίαν· ὁ δὲ πρὸς γινόμενος ἔπι τὸν Ὀνίαν,
 καὶ πεισθεὶς ἔπι δόλῳ, καὶ δεξιὰς θείας μεθ' ὀρ-
 κων, διὰς δεξιάν, καὶ ὡς ὁ ἑταίριος κείμενος,
 πέσει ἐκ τοῦ ἀσύλου παρελθεῖν, ὃν καὶ πρὸς
 χρῆμα παρέκλειπται ὅτε αἰδεαθεὶς τὸ δίκαιον.

35 Δι' ἡν αἴτιαν ὁ μόνον Ἰσθαῖος, πολλοὶ δ' ἐ-
ξ ἡν ἄλλων ἐθῶν ἐδείξαντες καὶ ἐδυσφόρουν

πῇ πρὸ τοῦ αἰσθῆσαι ἀδικα φόνον. 36 Τὸ δὲ βα-
 ρύνει ἀπαυελγόντος ἀπὸ τῶν χεῖ Κιλικίαν πό-
 των, ἐπειγόμενοι οἱ χεῖ πόλιν Ἰδαίου, συμμι-
 τοποιήσεως τῶν χεῖ τῶν Ἑλλήνων, ὡς τὸ
 ὅτι λέγει τὸν Ὀϊαν ἀπεκτείνεσθαι. 37 Ψυ-

κῶς· ἐν δ' Ἀντίοχος ἐπλυπιδεῖς καὶ πρᾶπεις ὅπι
λεος, καὶ δακρύσας ἀφ' ὧν τῷ τῷ μετηλλαγό-

38 καὶ
 πωροῦνται τοῖς θυμοῖς, καὶ δαχτυλίδια τῶν τῷ Ἀν-
 θρώπῳ πορφύρου ἀντιλαμβάνονται, καὶ τὰς χεῖ-
 ρας ἀφίησιν, ἀντιλαμβάνονται καθ' ὅλην τὴν πό-
 λιν ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον οὐπὲρ εἰς τὸν Ὅριον
 ἐβόησεν, ὡς τὸν μαφόνον ἀπεκόσμησεν, τῷ
 κυρίου τῶν ἀξίων αὐτῶν κλάσιν ἀποδοῦναι.

9 Γενομένων δὲ πολλῶν ἱεροσυλημάτων κα-
 ἐ πὶ τὴν πόλιν ὑπὸ τῷ Αὐσιμάχῳ μετὰ τῆς
 Ἑ Μενελάου γνώμης, καὶ ἀφροδύσεως ἕξω τῆς
 ἡμης, ἐπιστάτῃ τὸ πλῆθος ὅτι τὸν Αὐσί-
 αγον, γρουσμάτων ἤδη πολλῶς διεστηγμένων.

ο Ἐπεγευρομένων δὲ πῶν ὄχλων καὶ ταῖς ὁρ-

ῥᾷς διμυπιπλαμένη, καθοπλίσας ὁ Λυσίμαχος
 πρὸς τευχολίους, κατήρξατο χειρῶν ἀδίκων,
 πρηνησάμενός τινος Αὐγείου πρῶτον ἐπὶ τῷ
 τινὶ ἡλικίαν, ὅθεν δὲ ἦτοσι καὶ τινὶ ἄνοιαν.

41 Συναρπάσσει δὲ καὶ τινὲς ὀπίησιν τῷ Λυσίμα-
χου, συναρπάσαντες οἱ μὲν πέποιotes, οἱ δὲ ξύ-
λων πάχη, πρὶς δὲ ὅκ τῆς ᾠδῆς κεκλιμένους ἀποδῶ
δρακόνες, φύρδω ἀντίπασιν εἰς τὴν ᾠδὴν τὸν

Δουσίμαχον. 42 Δι' ἡν αὐτὰς πολλοὺς μὲν αὐτῶν τραυματίας ἐποίησαν, πᾶς δὲ κατέβη-
λον, πάντας δὲ εἰς φύλῳ συσείλασαν, αὐτοὶ δὲ τὸν ἱερόσυλον πρὸς τὸ γαζοφυλάκιον ἐχειρώσαντες.

43 Περὶ δὲ τούτων εἴρηται κρείσσει ὅτι τὸν Μενέ-
λαον. 44 Καταντήσαντι δὲ τῷ βασιλέως
εἰς Τύρον, ἐπ' αὐτῷ τιμὴ διαβολογίαν ἐποιήσαντο
οἱ πεμφθέντες πρὸς ἄνδρες ἑκτὸς τῆς γερουσίας.

45 Ἦδη δὲ ἀπολεμμένος ὁ Μενέλαος ἐπιγέειλατο
 χρήματα ἰσχυρὰ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Δορυμένῳ πρὸς
 τὸ πῦσθαι τὴν βασιλείαν. 46 Ὅθιεν ἑξαπολάβαιν
 ὁ Πτολεμαῖος εἰς τὴν Πάριον νῆσον ὡς ἀναψύχοντα

τὸν βασιλέα μετέβηκεν. 47 Καὶ τὸν μὲν τῆς
 ὅλης χακίας ἀπὸν Μενέλαον ἀπέλυσεν πῶν χαλῆ-
 γρημένων, τοῖς δὲ ταλαπύροις, οἱ πῖνες εἰ καὶ
 ὅπῃ Σκυθῶν ἔλεγον ἀπελύθησαν αἱ ἀχατᾶνται,

οὗτοι θάνατον ἐπέκρινεν. 48 Ταχὺς ὃν τιῶν
ἀδίκων ζημίαν ὑπέσχετο οἱ ὑπὲρ πόλεως καὶ δή-
μων καὶ πάντων ἱερῶν σκιδῶν παραγορεύσας. 49 Δι'
ὧν αὐτίκα καὶ Τύριοι μισοποιήσονται πρὸς τὸν θεόν

50 Ὁ δὲ Μενέλαος ἄγει τὰς πῶν κραδίωτων
πλεονεξίας, ἔμμεν' ἐπὶ τῇ ἀρχῇ, ὅτιφυάμμος τῇ
κακίᾳ, μέγας πῶν πολιτῶν ὀπίσθιος κατεστάς.

Κ Ε Φ. Ε'.

ΠΕΡΙ δὲ τὸν χαρὸν τῶτον τιμω δαυτέραν
ἀφοδὸν ὁ Ἀντίοχος εἰς Αἴγυπτον ἐπέ-
λατο. 2 Σιωμέβη δὲ καθ' ὅλην τὴν

πόλιν σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας περπατήσαντες φάινεται
 εἶς τῶν ἀέρων πτερόεντες ἰππεὺς δι' αὐτοῦσιν
 πολεῖς ἔχοντες, καὶ λόγχαισιν ἀσπληνέσιν
 ἡμῖν, 3 [καὶ μαχαίρῃσιν ἀσπληνέσιν] καὶ εἰλας

πῶς ἀφ' ἑαυτῶν γινόμεναι, καὶ προσβολὰς γινόμεναι,
καὶ καταδρομαὶς ἑκατέρων, καὶ ἀπώδων κινήσεις,
καὶ χαμάκων πλήθη, καὶ μαχαίρων αὐτισμός, καὶ
βελῶν βολαίς, καὶ χρυσέων κόσμων ἐκλάμψεις,

καὶ πολλοὺς θωρακισμούς. 4 Διὸ πάντες
 ξίου ἐπ' ἀγαθῷ τιλ' ἐπιφάνειαν γεννηῖσθαι.
 Γενομένης δὲ λαλίας ψευδῆς, ὡς μεταλαχρὸς μ
 Ἀντόχου τοῖ βίοι, ὡς μελαβὼν ὁ ἴασις οὐκ

λάτρευσεν τῷ χιλίῳ, ἀφ' ἧς ὅτι πῶς πόλιν

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β. ΚΕΦ. 5.

συνετέλεστο ὁπίσθιοι· τῶν δὲ ὅτι τῷ τεύχε
 συνελαΐθενται, καὶ τέλος ἦν καταλαμβάνου-
 μένης τῆς πόλεως, ὁ Μενέλαος εἰς τὴν ἀκρό-
 πολιν ἐφυγάδυσεν. 6 Ὁ δὲ Ἰάσων ἐποιεῖτο
 τῆς πόλεως σφαγὰς τῶν πολιτῶν τῶν ἰδίων ἀφειδῶς, οὐ συν-
 νόων τὴν εἰς τὰς συγγενεῖς εὐημερίαν δυσημερίαν
 οὐκ εἶναι τὴν μέγιστον· δοκῶν δὲ πολέμῳ καὶ οὐχ
 ὁμοιότητι πρόπαια καταβάλλειν. 7 τῆς μὲν
 ἀρχῆς οὐκ ἀκράτησεν, τὸ δὲ τέλος τῆς ὀπι-
 βουλῆς αἰχμάλω λαβὼν, φυγὰς πάλιν εἰς τὴν
 Ἀμμαίνην παρήλθεν. 8 Πέρις οὖν κακῆς
 καταστροφῆς ἀναστροφῆς ἔτυχεν ἐκλειθεὶς πρὸς Ἀρέται τὸν τῶν
 Ἀρεῶν τύραννον, πόλιν οὐκ πόλεως φάγον, νόμῳ
 διακόμενος ὑπὸ πάντων, καὶ συζυγόμενος ὡς τῶν
 νόμων ἀποστάτης, καὶ βδελυρόμενος ὡς πατρι-
 δος καὶ πολιτῆς δῆμος, εἰς Αἰγύπιον ἐξεβράσθη.
 9 Καὶ ὁ συγχίους τῆς πατρὶδος ἀποξενώσας
 ὀπίξενος ἀπώλετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἀναχθεὶς,
 ὡς ἀφ' οὗ τὴν συγγένειαν τρυφῶμεν οὐκ ἔπειθε.
 10 Καὶ ὁ πλῆθος ἀτάφονος ἀκρίβας ἀπένθητος
 ἐγενήθη, καὶ κηδεῖαι οὐδ' ἥπιος οὔτε πατρὶου
 νόμῳ μέγιστον. 11 Περσασσόντων δὲ τῷ βασι-
 λεὶ περὶ τῆς γενιότητος διέλαβεν ἀποστατὴν τὴν
 Ἰουδαίαν· ὅθεν ἀναζεύξας ἐξ Αἰγύπτου πεποιη-
 μένος τῇ ψυχῇ, ἔλαβεν τὴν μὲν πόλιν δορυά-
 λωτον. 12 Καὶ ἐκέλευσεν τοῖς γραπτάς κό-
 πειν αἰσίοις ἀφειδῶς τὰς ἐμπύπλους, καὶ τὰς εἰς τὰς
 οἰκίας ἀναβαίνοντας κατασφάζειν. 13 Ἐγένετο
 ἀνέκων δὲ νέων καὶ πρεσβυτέρων ἀνείρεσι, ἀνδρῶν τε καὶ
 γυναικῶν καὶ τέκνων ἀφορισμός, πρὸς τὴν τε καὶ
 νηπίων σφαγὰν. 14 Ὅκτω δὲ μυριάδες ἐν ταῖς
 πάσαις ἡμέραις τερσὶν κατεφάρησαν· τίσαντες
 νόμοις μὲν οὐ χειρῶν νομαῖς, οὐχ ἥτις δὲ τῶν ἱσφα-
 γμένων ἐπείρασται. 15 Οὐκ ἀρκεθεὶς δὲ τῶν
 τοις, κατετόλμησεν εἰς τὸ πάσης τῆς γῆς ἀγνώ-
 ζατον ἱερὸν εἰσελθεῖν, ὁδὸν ἔχον τὸν Μενέλαον,
 τὸν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρὶδος ἀποδότῃν
 γενιότητα. 16 Καὶ ταῖς μαρῶν χερσὶν τὰ
 ὑπὸ πολλῶν ἱερῶν σκεύη λαμβάνων, καὶ τὰ ὑπ' ἄλλων βασι-
 ἀνασταίνετα λέων ἀνατίθεται πρὸς αὐξήσιν καὶ δόξαν τῷ τό-
 που καὶ πῶν, ταῖς βεβήλοις χερσὶν συσφύρει
 ἐπιδίδυ. 17 Καὶ ἐμετρωρίζετο τὴν ἀφάνειαν
 ὁ Ἀντίοχος, ὅς σινυρῶν ὅτι ἀφ' οὗ τὰς ἀμαρτίας
 τῶν τὴν πόλιν οἰκουμένων ἀπώρηται βραχέως ὁ
 διαστότης, διὸ γένοιτο περὶ τὸν τόπον πρὸς ἄσπετον.
 18 Εἰ δὲ μὴ συνέβη πρὸς ἐπείρασται πολλοῖς
 ἀμαρτήμασιν, κατὰ περὶ τοῦ ὁ Ἡλιόδωρος ὁ πιμ-
 φθεὶς ὑπὸ Σελεύκου τῷ βασιλεὶς ὅτι τὴν
 ὀπίσκειν τῷ γασφυλακίῳ, οὕτως πρὸς ἀχθεὶς
 πρὸς ἀχρῆμα ματιώδεις ἀνεπράπη τῷ θρασυῖ.
νόμῳ

19 Ἀλλ' ὁ ἀφ' οὗ τὸν τόπον τὸ ἔθνος, ἀλλὰ
 ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος τὸν τόπον ὁ Κύριος ἐξελέξατο.
 20 Διόπερ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος συμμετρώων τῶν
 τῷ ἔθνῳ διασπαραγμάτων γενιότητων, ὑπερὶ εὐερ-
 γημάτων ὑπὸ τῷ Κυρίῳ ἐκοινοῦνται, καὶ ὁ κατα-
 ληφθεὶς οὐ τῇ τῷ πρὸς ἀχθεὶς ὀργῇ, πάλιν
 οὐ τῇ τῷ μεγάλῳ διαστότι καταλλαγῇ μετὰ
 πάσης δόξης ἐπανώρθη. 21 Ὁ οὖν Ἀντίοχος
 ὀκτακόσια πρὸς τοῖς χιλίοις ἀπενεχάμενος οὐκ
 τῷ ἱερῷ τάλαντα θάτον εἰς τὴν Ἀπόχραν
 ἐχέμενος, οἰόμενος ἀπὸ τῆς ὑπερφανείας τὴν
 μὲν γλῶσσαν πλῶν καὶ τὸ πέλαγος πεφυτὸν ἵαχ
 ἀφ' οὗ τὸν μετεωρισμὸν τῆς καρδίας. 22 Κατέ-
 λιπεν δὲ καὶ ὀπίστας τῷ κακοῦ τὸ γένος, ἐν
 μὲν Ἱερουσαλὴμοις Φίλιππον τὸ μὲν γένος Φρύγα,
 τὸν δὲ πρόπον βαρβαρώτερον ἔχοντα τῷ κατα-
 στήσαντι. 23 Εἰ δὲ Γαλιζαῖν Ἀνδρόνικον
 πρὸς δὲ τῷ Μενέλαοι, ὅς χειρὶ τῶν ἄλ-
 λων ὑπερῆρετο τοῖς πολίταις, ἀπεχθὴ δὲ πρὸς
 τὴν πόλιν Ἰουδαίους ἔχει διάδοξιν. 24 Ἐπεμ-
 ψεν δὲ τὸν μιστάρχην Ἀπολλώνιον μὲν στρατό-
 ματος δόμειον πρὸς τοῖς διαγλίαις, πρὸς ἀχθεὶς δομῶν δὲ
 τὰς οὐκ ἡλικίας πάντας κατασφάζει, τὰς δὲ
 γυναικας καὶ τὰς νεώτερας πωλεῖν. 25 Οὗτος
 δὲ πρὸς ἀχθεὶς εἰς Ἱερουσαλὴμα, καὶ τὸν εἰρη-
 νικὸν ὑπερῆρετο, ἐπέχει ἕως τῆς ἁγίας ἡμέ-
 ρας τῷ σαββάτῳ· καὶ λαβὼν ἀργυρίους τὰς
 Ἰουδαίους τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἔξοπλοισιν παρήγ-
 γειλεν. 26 Καὶ τὰς ἐλθόντας πάντας ὅτι
 τὴν θεωρεῖν συνεξέκλινται, καὶ εἰς τὴν πό-
 λιν οὐκ τοῖς ὅπλοις εἰσδραμὴν ἐξῆλθε κατέστησεν κατέστησεν
 πλῆθος. 27 Ἰουδας δὲ ὁ καὶ Μακκαβαῖος
 δέχεται πρὸς μνηστεῖς, καὶ ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἔρημον γεννηθεὶς
 οὐκ τοῖς ὅπλοις πρὸς τὸν τόπον διέστη οὐκ τοῖς μετ'
 αὐτῶν, καὶ τὴν χορτὰν προφύω σιγῆται διετί-
 λαν, πρὸς τὸ μὴ μεταχῆν τῷ μολυσμῷ.

Κ Ε Φ. 5.

1 ΜΕΤ' ὁ πολὺ δὲ χρόνον ἔκαπτε-
 λει ὁ βασιλεὺς γένοντα Ἀθηναίων,
 ἀναγχεῖν τὰς Ἰουδαίους μεταβαί-
 νειν ἀπὸ τῆς πατρίδος νόμων, καὶ τοῖς τῷ θεοῦ
 νόμοις μὴ πολιτεύεσθαι. 2 Μολυνθὲν δὲ καὶ νόμῳ
 τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμοις νέον, καὶ προσονομάσαι Διὸς
 Ὀλυμπίου, καὶ τὸν οὐκ ἱερὸν, κατὰς ἐπύργα- Γαλιζαῖ
 νοι οἱ τὸν τόπον οἰκουῦντες, Διὸς ξένου. 3 Χα- Διοξένῳ
 λεπὴ δὲ καὶ τοῖς ὅλοις ἡ δὲ ἀχθεὶς ἡ ὀπίστας ὅλοις
 τῆς κακίας. 4 Τὸ μὲν γὰρ ἱερὸν αὐστηρίας καὶ
 κόμων ὑπὸ τῶν ἐθίων ἐπεπληρώτο ῥαθυμώσαν
 μετ' ἐταίρων, καὶ οὐκ τοῖς ἱεροῖς περὶ τοῖς γυναιξὶ περὶ τοῖς
 πλῆθος.

ΚΕΦ. 5'.

ကုမ္ပဏီ

οἰκτάλου

τύχοι

πολιτείας

ἀνατροφῆς

εἰπὼς

WS

NOTES

К Е Ф. Z'.

Cccc

ΚΕΦ. Ζ΄.

Μαρίνος.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Β.

Μωσίου Μωσίου. 31 Σὺ δὲ πάσης χάριος εὐερέτης γέ-
ννητος εἰς τὴς Ἑβραίους ἢ μὴ ἀφ' αὐτῆς τῆς
χώρας τῷ Θεοῦ. 32 Ἡμεῖς γὰρ διὰ τοῦ ἐαυ-
τοῦ ἁμαρτίας πάρομεν. 33 Εἰ δὲ χάριν ὅτι
πλήξιος καὶ παρθεῖας ὁ ζῶν Κύριος ἡμῶν βου-
λήτος ἐπαγγίσαι, καὶ πάλιν καταλλαγήσεται τοῖς
ἐαυτοῦ δούλοις. 34 Σὺ δὲ, ὦ ἀνὴρ καὶ πάν-
τα ἀνθρώπων μακάριστε, μὴ μάττω μετακρίζου
φρυγιδίαν ἀδύλοις ἐλπίσιν ὅτι τὴς οὐρανόθεν
πῦδας ἐπαγγιδίαν χεῖρα. 35 Οὐπω γὰρ τίω
τῷ παρθερέτορος ἐπόπου Θεοῦ κείσιν ὀκπέ-
φους. 36 Οἱ μὲν γὰρ νῦν ἡμέτεροι ἀδελφοί
ἐπενέγκαντες βραχὺ ἐπενέγκαντες πόνοι ἀνέμου ζῶντος ὑπὸ
ἀφ' ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πεπλάσθαι· σὺ δὲ τῇ τῷ Θεοῦ
κείσιν δίχα ταῖς παρθεῖας τῆς ὑπερφανείας
ἀποίση. 37 Ἐγὼ δὲ καθάπερ οἱ ἀδελφοί με
καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν παρθεῖας παρθεῖας τῶν πα-
τρίων νόμων, ἐπαγγιδίαν τὸν Θεὸν ἴλεον ταχύ
μῶν ἴλεως παρθεῖας γενέσθαι, καὶ σὲ μὲν ἐτασμένον καὶ μακά-
ριον ἐξομολογήσασθαι, διὸ μόνος αὐτὸς Θεός ἐστιν.
38 Ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς με εἶναι τίω
τῷ παρθερέτορος ὀργῇ τίω ὅτι τὸ σύμπαν
ἡμῶν γένος διχαίως ἐπαγγιδίαν. 39 Ἐχθρὸς δὲ
γεννητός ὁ βασιλεὺς οὕτω παρθεῖας τὴς ἄλλοις
χειρίως ἀπῆντησεν παρθεῖας φέρων ὅτι τῷ μυ-
κησιμῶν. 40 Καὶ οὗτος οὖν καθάπερ τὸν βίον
μετήλλαξεν, παντελῶς ὅτι τῷ Κυρίῳ πεπλάσθαι.
41 Ἐσχάτη δὲ τῶν ὑπὸ ἡ μήτηρ ἐτελεύτησεν.
42 Τὰ μὲν οὖν παρθεῖας τὴς παρθεῖας καὶ
ταῖς ὑπερβαλλούσας αἰκίας ὅτι οὐτοὶ δε-
διδόσθαι.

К Е Ф. Н'.

Γ Οὐδας δὲ ὁ καὶ Μακκαβαῖος καὶ οἱ οὐνοὶ
 αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἐλάλησεν εἰς τὰς
 κώμας παρεστειλομένων το συγγενῶν, καὶ τὰς
 μιμητοῦσιν αὐτῷ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ παρεστειλομένων
 οὐνοὶ συνηγάγοντο εἰς ἑξακιχλίους. 2 Καὶ ἐπε-
 ριόειν καλοῦντο τὸν Κύριον ὁνομαζέμεν τὸν ὑπὸ πάντων
 κατὰ τοῦ λαοῦ, οὐκ εἶραμ δὲ καὶ τὸν ναὸν τὸν
 ὑπὸ τῆς ἀσπίδος ἀνδράπων βεβηλωθέντα.
 3 Ἐλεῆσεν δὲ καὶ τὴν καταφθινομένην πόλιν
 καὶ μέλλουσαν ἰσχύσειν γίνεσθαι, καὶ τῶν κατα-
 λώντων πρὸς αὐτὸν αἱμάτων εἰσακλῆσαι. 4 καὶ
 μεταθήσεται δὲ καὶ τῆς τῶν ἀναμαρτήτων ἡγίας
 πόλεως ἀπωλείας, καὶ πᾶσι τῶν γενομένων
 εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ βλασφημιῶν, καὶ μισοπονη-
 σιμάτων. 5 Γενόμενος δὲ ὁ Μακκαβαῖος ἐν συστή-
 ματι ἀνυπόστατος ἦν τοῖς ἔθνεσιν ἐγένετο, τῆς
 ὀργῆς τοῦ Κυρίου εἰς ἔλεον μεταπέσις. 6 Πόλις

δι' ἧς καί τις ἀπορροδοκίτης ἐρχόμενος ἐπέμι- κώμας
 πρὸς, καὶ τὰς ἐπιμέρους τόποις ὑπολαμβάνειν
 ὅτι ὁλίγους τῶν πολέμιων ἵστας προπύμνει. Θ.
 7 Μάλιστα τὰς νύκτας πρὸς τὰς ἑαυτῶν
 ἐπικύκλους περιέρχεται ἐλάμβανει· καὶ λαλῶν περὶ τῆς ἐπιβολῆς
 εὐαισθήτως αὐτῷ διεχέτω πανταχῇ. 8 Σιωποῦν λαλίαν
 δὲ ὁ Φίλιππος καὶ μικρὸν εἰς περικοπὴν ἐρχο- διεχέτω
 μενοι τοὶ ἄνδρες, πυκνότερον δὲ ὅτι ταῖς ἐνμέ-
 ραις πρὸςβαίνοντα, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Κόι-
 λης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν ἔγραψεν ἐπι-
 βοηθεῖν τοῖς τῷ βασιλεῶς πρᾶγμασι. 9 Ὁ
 δὲ ταχέως πρὸς χειρὶσάμενος Νικάνορα, τὸν τῷ
 Πατρόκλη τῶν πρῶτων φίλων ἀπέστειλεν, ὑπο-
 τάξας παμφύλων ἔθνη ὅτι ἐλάττης τῶν διομυ-
 είων, τὸ πᾶν τῶν Ἰουδαίων ἔξωρα γένετο· σιωπῆς Ἰουδαίας
 ἔσθην δὲ αὐτῷ καὶ Γοργίαν ἄνδρα στρατηγὸν καὶ ἐν
 πολεμικῇς χρήμασι ἔχοντα πέμψαν. 10 Διέσπ-
 ατο δὲ ὁ Νικάνωρ τὸν φόρον πρὸς βασιλῆς τοῖς
 Ῥωμαίοις ὅτι ταλάντων διαχίλιον ὅτι τῆς τῶν
 Ἰουδαίων ἀνχμαλωσίας ὁκλήρωσεν. 11 Εὐ-
 θύς δὲ εἰς ταῖς πρὸς θαλασσινὰς πόλεις ἀπέστι-
 λεν πρὸςκαλέμενος ἐκ' ἀγορασμῶν Ἰουδαίων σωμα- πρὸςκαλού-
 των, ὑποχρυσόμενοι ὀνεινέοντα σώματα ταλάντων μενος
 πρὸςκαλέσειν· ὁ πρὸςδεχόμενος πλὴν πρὸς τῷ Ἰουδαίων
 πρὸςκαλέσειν μέλλουσιν πρὸςκαλέσειν αὐτῷ δι' ὑποχρυσόμενος
 κίλιν. 12 Τῷ δὲ Ἰούδα πρὸςπέποντι πρὸς τῆς πρὸςκαλέσειν
 τῷ Νικάνωρι ἐφόδον· καὶ μεταδόντος αὐτῷ τοῖς πρὸςκαλέσειν
 σὺν αὐτῷ πλὴν πρὸςκαλέσειν τῷ πρὸςκαλέσειν, 13 οἱ
 διελανθροῦντες καὶ ἀπιστοῦντες πλὴν τῷ γένει δι-
 κίλιν διεδίδρασκον [ἐαυτοὺς] καὶ ἔξετοπίζον
 ἐαυτοὺς. 14 Οἱ δὲ πᾶσι πρὸςκαλέσειν πάντα
 ἐπάλουν, ὁμοῦ δὲ τὸν Κύβειον ἡξίουσαν ῥύσασθαι
 τὴν ῥύσασθαι τῷ δυσεῖδες Νικάνωρος πρὸς σιωπῆς
 χεῖν περὸςκαλέσειν. 15 Καὶ εἰ μὴ δι' αὐτοὺς,
 ἀλλὰ διὰ τῆς πρὸς τὴν πατέρα αὐτῶν διαθήκης,
 καὶ ἔπειτα τῆς ἐκ' αὐτοῦ ἐπικλήσεως τῷ σιμῶνι
 καὶ μεγαλοπρεπῆς ὀνόματος αὐτοῦ. 16 Συνα-
 γαὴν δὲ ὁ Μακκαβαῖος τῆς πρὸς αὐτὸν ὄντας
 τὸν ἀειδμένον ἐξακιχίλιν πρὸςκαλέσειν μὴ κατα-
 πλαγῆται τὸς πολέμιους, μηδὲ εὐλαβεῖσθαι πλὴν τοῖς διανοίσις
 τῶν ἀδίκως πρὸςκαλέσειν ἐκ' αὐτοῦ ἐθίσαν πολυ- πρὸςκαλέσειν
 πληθίαν, ἀγωνίσασθαι δὲ γυναικῶς, 17 πρὸς
 πρὸςκαλέσειν λαβόντας πλὴν ἀνόμενος εἰς τὸν ἄγιον
 τόπον σιωπῆςκαλέσειν ὑπ' αὐτῶν ὕβριν, καὶ τὸν
 τῆς ἐμπεπαγμένης πόλεως αἰκισμὸν, ἐπὶ δὲ πλὴν
 τῆς πρὸςκαλέσειν πολιτείας κατέκλυσεν. 18 Οἱ
 ἐν γὰρ ὅπλοις πεποιδασιν ἅμα καὶ τὸλμας, πεποιδασιν
 ἔσθην, ἡμεῖς δὲ ὅτι πρὸςκαλέσειν γὰρ, δυνα- ἔσθην
 ὁμοῦ καὶ τῆς ἐρχομένης ἐκ' ἡμῶν, καὶ τοὶ ὅλοι
 ὁμοῦ ἐν ἐν ἰσχύει κατέκλυσεν πεποιδασιν κατέκλυσεν

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β. ΚΕΦ. 9.

19 Προσταλεξάνδρου δὲ αὐτοῖς καὶ παῖς ἑπὶ
 τῷ πρῶτῳ γινόμενος ἐπιλήφει, καὶ πλὴν
 ἑπὶ Συναγχεῖ, ἔχοντι ὀγδοηκοσάπεντε χιλιά-
 δας ὡς ἀπώλοντο, 20 καὶ πλὴν οὗ τῇ Βαβυ-
 λονίᾳ πλὴν πρὸς τὴν Γαλάτῃ παρῆλθεν γι-
 νομένη, ὡς οἱ πάντες ἔπαι πλὴν χρεῖαν ἦλθον
 ἑξακιχίλιοι Μακεδῶνι τετρακιχίλις, τῶν
 ἑξακιχίλιοι Μακεδῶνι ὑποδουμένῳ, οἱ ἑξακιχίλιοι παῖς δὲ
 δεκά μυριάδας ἀπάλεσαν ἀφ' οὗ γινόμενον
 αὐτοῖς ἀπ' ἑρῶν βοηθείαν, καὶ ἀφέλκας πολ-
 λὰν ἔλαβον. 21 Ἐφ' οἷς εὐθαρσίᾳ αὐτοὺς
 παρῆλθον καὶ ἐτοίμοις ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς
 πατριδος ὑπαθήσαν τετραμέρες π' ἐποίησαν
 τὸ φράτρυμα. 22 Τάξας καὶ τὸς ἀδελφούς
 αὐτῷ πρηνεμένους ἐκπέρας τάξεως Σίμωνα
 καὶ Ἰώσηποι καὶ Ἰσάβηλ, ὑποπείζας ἐκείνῳ
 χιλίας πρὸς τοῖς πεντακοσίοις, 23 ἐπὶ δὲ καὶ
 Ἐλεάζαροι, παρῆλθον πλὴν ἱερῶν βίβλων, καὶ
 δὲ συνθήματα γινώσκοντες, τῆς πρῆτης πρὸς
 αὐτοὺς πρηνεμένῳ συνέβαλε τῷ Νικάνορι.
 24 Γινόμενον δὲ αὐτοῖς τῷ πατριδοκράτορος συμ-
 μάχου κατέσφαξαν τῶν πολεμίων ὑπὲρ τῆς
 συναγχεῖας, τραυματίας δὲ καὶ τοῖς μέλεσιν
 ἀναπύοντες τὸ πλεῖον μέρος τῆς τῷ Νικάνορι
 στρατίας ἐποίησαν, πάντας δὲ φόνειν ἠνάγκασαν.
 25 Τὰ δὲ χρήματα τῶν ἀφαινομένων ἑπὶ τὸν
 ἀρρεσμον αὐτῷ ἔλαβον συνιδόξαντες δὲ αὐ-
 τὸς ἐφ' ἱερῶν ἀνέλυσαν ὑπὸ τῆς ἄρας συλλεϊό-
 μενοι. 28 Ἦν γὰρ ἡ πρὸς τῷ σαββάτῳ Νεκρῷ,
 δι' οὗ αἰτίαν οὐκ ἐμακροτόνησαν κατὰ τὴν ἑρῶν
 αἰδούς. 27 Ὁπλολογήσαντες δὲ αἰδούς καὶ τὰ
 σκύλα ἐκδύσαντες τῶν πολεμίων πρὸς τὸ σαβ-
 βάτον ἐγένοντο περὶ αὐτοὺς εὐλογούντες καὶ ἑξαμυ-
 ρήνῳ τῷ Κυρίῳ τῷ διασώσαντι αὐτοὺς εἰς πλὴν
 ἡμέραν αὐτῶν, ἀρχὴν ἐλέους τάξοντες αὐτοῖς.
 28 Μετὰ δὲ τὸ σαββάτον τοῖς ἡμισημένιοις καὶ
 ταῖς χήραις καὶ τοῖς ὀρφανοῖς μερίσαντες ἀπὸ
 τῶν σκύλων, τὰ λοιπὰ αἰδοὶ καὶ τὰ παῖδά δι-
 μερίσαντο. 29 Ταῦτα δὲ ἀφ' οὗ παρῆλθον,
 καὶ κοινῶς ἱκεταὶ ποιησάμενοι, τὸν ἐλεῶντα
 Κύριον ἤξιν εἰς τέλος καταλλαγήναι τοῖς αὐτῶν
 δόλοισι. 30 Καὶ τοῖς πρὸς Τιμόθεον καὶ Βακ-
 χιδίῳ συνεείσαντες ὑπὲρ τῆς διωγμῆς αὐ-
 τῶν ὅχρωμα τῷ ἀνέλῳ, καὶ ἐκφυγάντων ἐν πλὴν εὐ μάλα
 τῶν ἐκπερῶν ἐγένοντο, καὶ λάφυρα πολλὰ ἐμερί-
 σαντο, ἰσομείρους ἑαυτῶν καὶ τοῖς ἡμισημένιοις καὶ
 αὐτοῖς ὀρφανοῖς καὶ χήραις ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς τοὺς
 ποιήσαντες. 31 Ὁπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς
 ὅπλητας πάντα συνείπαχον εἰς τὴν ἐκπερῶν
 τόποις, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν σκύλων ἠήγαγον εἰς

Ἱεροσόλυμα. 32 Τὸν δὲ φυλάχον τῶν πρὸς
 Τιμόθεον ἀνέλῳ ἀποστέλλεται ἀνδρα καὶ πολλὰ
 τῆς Ἰουδαίας ὅτι περὶ πλεονέκτα. 33 Ἐπιπεία
 δὲ ἄνθρωποι οὗ τῇ πατρίδι, τῆς ἐκπερῶν τῆς ἀγροῦς
 ἡρῶς πυλῶνας Καλλισθένη καὶ πρὸς ἄλλους ὑφῆσαν
 εἰς ἐν οἰκίδον πρὸς τὸν, οἱ πρὸς αὐτῶν τῆς δυοσι-
 οἰκίον περὶ. 34 Ὁ δὲ περὶ τὸν, καὶ τὸν
 τῆς Νικάνορ, ὁ τῶν χιλίας ἐκπερῶν ὅτι πλὴν
 ἐκπερῶν τῶν Ἰουδαίων ἀγαθῶν, 35 Ἐκπερῶν
 τῶν κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐκπερῶν εἶναι, καὶ αὐτὸν
 τῇ τῷ Κυρίῳ βοηθείᾳ πλὴν δόξαντες ὑποδουμένους
 ἐκπερῶν, ἀφ' οὗ τῆς μεσογείου ἀραπέτα πρόπον
 ἑρῶν ἑαυτὸν ποιήσας, ἦκει εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὲρ
 τῶν δυοσι-οἰκίον ὅτι τῇ τῷ φρατῶν ἀφ' οὗ
 36 Καὶ ὁ τοῖς Ῥωμαίοις ἀναδεχόμενος φόρον ἀπὸ
 τῆς τῷ οὗ Ἱεροσολύμοις ἀρχαλουργίας κατὰ
 τῶν, κατὰ τῶν ὑπὲρ μαχὸν ἔχον τὸν δὲ
 τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀφ' οὗ τὸν πρόπον τῶν ἀφ' οὗ
 τῶν εἶναι τῆς Ἰουδαίας ἀφ' οὗ τὸ ἀκολουθεῖν τοῖς
 αὐτῶν πρὸς τῶν νόμοις.

ΚΕΦ. Θ.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν κατὰ οὗ ἐπὶ τῶν
 Ἀντιόχου ἀναλελυτῶν ἀκόσμων ἐκ τῶν
 πρὸς τῶν Περίοδων τόπων. 2 Εἰσελθὼν
 λίγῃ γὰρ εἰς πλὴν λεγομένην Περίοδον, καὶ
 ἐκπερῶν ἱεροσολῶν, καὶ πλὴν πόλιν συνέχον.
 διὸ δὲ τῶν πλεονέκτων ὁρμησάντων, ὅτι πλὴν τῶν
 ὅπλων βοηθείαν ἐπράπησαν καὶ συνέβη προπαι-
 γνῆτα τὸν Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν ἐκπερῶν ἀρχή-
 μονα πλὴν ἀναζητῶν ποιήσασθαι. 3 Ὅντι δὲ
 αὐτῶν καὶ Ἐκπερῶν πρὸς τῶν καὶ Νικάνο-
 ρα καὶ τῶν πρὸς Τιμόθεον γινόμενα. 4 Ἐκπερ-
 δὲ τῶν θυμῶν ὥστε καὶ πλὴν περὶ τῶν
 δόξαντων αὐτὸν κατὰ εἰς τῶν Ἰουδαίων οὐα-
 περῶν. διὸ συνέταξεν τὸν ἀρματηλάτῃν
 ἀδιαλείπτως ἐλαύνοντα κατὰ τῶν πρὸς τῶν
 ἐκπερῶν δι' οὗ κατὰ συνέβη αὐτῶν. ὅπως γὰρ
 ὑπὸ τῶν πρὸς τῶν Ἰουδαίων Ἱερο-
 σόλυμα ποιῶν πρὸς τῶν οὐα. 5 Ὁ δὲ
 παντεπτότης Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐπάτα-
 ξεν αὐτὸν ἀνάτω καὶ ἀρατῶν πλεονέκτων. ἀρπὶ δὲ
 αὐτῶν κατὰ τῶν λόγων, ἔλαβεν αὐτὸν ἀν-
 κερῶν τῶν ἀπλάγχων ἀλγῶν, καὶ πλεονέκτων
 ἐνδὲν βάσανοι, 6 πάντις δικαίως τὸν πολλὰς καὶ
 ἐκπερῶν συμφορῶν ἐτέρων ἀπλάγχων βασιλεί-
 σαντα. 7 Ὁ δὲ ὑδαμῶς τῆς ἀγροῦς ἐλη-
 γει ἐπὶ δὲ καὶ τῆς ὑδαμῶς ἐπεπλήρωτο,
 πῦρ πλεονέκτων θυμῶν ὅτι τῶν Ἰουδαίων, καὶ κα-
 λῶν ἐκπερῶν πλὴν πορείαν συνέβη δὲ καὶ
 περὶ

ΚΕΦ. 9. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β.

πείναι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας φερόμενον ῥόισμα, καὶ δουρὶ σπώματι περιπίπτειν πάντα τὰ μέλη τῆς σωματικῆς ἀποφύλαξης. 8 Ὁ δ' ἀντιδρῶν ἄρ' ἔστιν τοῖς τῆς θαλάσσης κύμασι ἐπιπείσσει· 9 ὡς τὴν ἡμετέραν ἀνθρώπων ὑποφύλαξιν, καὶ πλάσσει πᾶσι τοῖς ὁρῶσι οἰόμενος ἡμετέραν σῆσεν, καὶ τὴν γὰρ γινόμενος ἐν φορέῳ παρεκκλίπτει, φανερὰ τῷ θεῷ πᾶσι τὴν δυνάμιν ἐδεικνύμενος. 9 Ὡς καὶ ἐκ τῆς σωματικῆς τῆς δουλείας σκλαυκίας ἀναζῆν, καὶ ζῆντες ἐν ὁδῷ καὶ ἀλγυνοῦσι τοῖς σάρκασι αὐτῶν ἀναπίνειν, ὑπὸ δὲ τῆς ὁσμῆς αὐτῶν πᾶν τὸ σπαστόπεδον βαρυνέσθαι τὴν σαρκίαν τῇ σαφείᾳ. 10 Καὶ τοὺς μικροὺς ὡς πρὸς τῶν ἑβραίων ἀφ' ὧν ἀπῆλθεν δοκουνῶτα, παρεκκλίπτειν ἕδεις ἐδύνατο, διὰ τὸ τῆς ὁσμῆς ἀφόρητον βάρος. 11 Ἐν τῷ οὖν ἤρξατο τὸ πολὺ τῆς ὑποφύλαξιν λήγειν πειρασμῶν, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἔρχεται δειὰ μάστιγι καὶ σιγῇ ἐπιτενόμενος ταῖς ἀλγυνοῖσι. 12 Καὶ μὴδὲ τῆς ὁσμῆς αὐτῶν ἀνέχεσθαι δυνάμενος, τῷτ' ἔφη· Δίχασον ὑποτάσσεται τῷ θεῷ, καὶ μὴ θνητὸν ὄντα ἰσοῦσαι ὑποφύλαξιν φρονεῖν ὑποφύλαξιν. 13 Ἦνυχος δὲ ὁ μακρὸς ὡρὸς τὸν ὁκέτι αὐτὸν ἐλέησεν διασώζων, ὥς λέγων. 14 Τὴν μὲν ἀγίαν πόλιν, ἡνὶ ἀσπύδα παρενέστο ἰσχύοντες ποιεῖν καὶ πολυάνδρουν οἰκοδομεῖν, ἐλευθέρην ἀναδείξαι. 15 Τὴς δὲ Ἰσδαίας, ὡς διεγνώκει μὴδὲ ταφῆς ἀξίως, οἰονοῦντες βράχυντες δὲ οὖν τοῖς νηπίοις ἐκείνῃσι θηρίοις, πάντας αὐτοὺς ἰσὺς Ἀθηναίοις ποίησεν. 16 Ὁν δὲ ὡς πρὸς τῶν ἐσουλῶσιν ἄγιον νεὼν καλλίστοις ἀναθήμασι κοσμήσιν, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πολυπλάσια πάντα ἀποδώσειν, τὰς δὲ ἐπιβαλλύσας ὡρὸς τὰς θυσίας συντάξας ἐκ τῶν ἰδίων προσόδοις χορηγήσειν. 17 Πρὸς δὲ τοῖσι καὶ Ἰουδαῖον ἔσεται, καὶ πάντα τόποι οἰκητὸν ἐπελεύσεσθαι καταγγέλλοντα τὸ τῷ θεῷ κατ' ἐλπίδα. 18 Οὐδαμῶς δὲ ληρόντων τῶν πόων, ἐπεληλύθ' ἡ γὰρ ἐπ' αὐτὸν δικαία ἡ τῷ θεῷ κρίσις, τὰ κατ' αὐτὸν ἀπελπίσας, ἔγραψεν ὡρὸς τῆς Ἰσδαίας τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν, ἔχουσαν ἱκετηρίας τάξιν, διερχομένην δὲ οὕτως. 19 Τοῖς χρηστοῖς Ἰσδαίοις τοῖς πολίταις πολλὰ χαίρειν καὶ υἱαίνειν καὶ εὖ διατείνειν βασιλεὺς Ἀντίοχος καὶ στρατηγός. 20 Εἰ ἔρρωσθε, καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ ἴδια κατὰ γένειον εἶναι ὑμῖν, εὖχεμαι μὲν τῷ θεῷ τὴν μεγίστην χάριν, εἰς οὐρανὸν τὴν ἐλπίδα ἔχον. 21 Καὶ δὲ ἀδελφῶς δικαίῃ, ὑμῖν τὴν πῦλιν καὶ τὴν εὐνοίαν ἂν ἐμνημόνευον καὶ φιλοστόργως ἐπαπαγαγόντων ἐκ πᾶσι τοῖς Περσίδα τόποις, καὶ περιπετῶν ἀδελφείᾳ δουλείαν

ἔχουσαν, ἀπαγαγόντων ἡγομένην φροντίδα τῆς κοινῆς πάντων ὑμῶν ασφαλείας. 22 Οὐκ ἀπογινώσκω τὰ κατ' ἐμαυτοὺς, ἀλλὰ ἔχον πολλὴν ἐλπίδα ἐκφύλαξιν τὴν ἀδελφείαν. 23 Θεωρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πατήρ, καὶ οὗς καὶ εὐχόμενος εἰς τῆς αὐτῶν τόποις ἐστὶν ἐπιδόσθαι, ἀνέδειξεν τὸν ἀδελφὸν διαδέξασθαι ἐμῶν. 24 Ὅπως εἰάν τι ἐπιδόσθαι ἀπαιτήσῃ, ἀποδοῦναι καὶ σπουδάζειν πᾶσι τοῖς δουρῶν, εἰδότες οἱ κατὰ τὴν προστάσειν χώραν, ὅτι καταλείπειν τὰ ὑποφύλαξιν, μὴ ἐπιτενόμενοι. 25 Πρὸς δὲ τοῖσι καὶ ἑβραίων τῆς ὑποφύλαξιν δυνάτας καὶ γυναικῶν, τῇ τῆς βασιλείας τοῖς καὶ ἐπὶ τῶν καὶ προσδοκῶν τῶν τοῦ ἀποδοσθῆναι, ἀναδείξαι τὸν υἱὸν μου Ἀντίοχον βασιλέα, ὃν πολλὰκις ἀνατρέχων εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας τοῖς πλείστοις ὑμῶν ἀρεταῖς πημέλιν καὶ σωίστην· γέγραφα δὲ ὡρὸς αὐτὸν τὰ ὑπογεγραμμένα. 26 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς καὶ ἀξίως, μεμνημένους τῶν εὐεργεσιῶν κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν, ἔχαστον σωτηρίαν τὴν εἶναι εὐνοίαν εἰς ἐμὲ καὶ τὸν υἱὸν μου. 27 Πέπεισμαι γὰρ αὐτὸν ὁππότε καὶ φιλοφρόνως παρεκκλίπτειν σωτηρίαν δοῦναι τῇ ἐμῇ παραρρήσει συμπερινεχθήσεται ὑμῖν. 28 Ὁ μὲν οὖν ἀνδροφόνος καὶ βλασφημίας τὰ χεῖρα παρῶν, ὡς ἐτέροις διέθηκεν, ὅτι ξένης ἐν τοῖς ὅροις οἰκίσει μὲν κατέστρεψεν τὸν βίον. 29 Παρακλήσεις δὲ τὸ σῶμα Φίλιππος ὁ σωτήρ αὐτῶν. ὅς καὶ εὐλαβηθεὶς τὸν υἱὸν Ἀντίοχου ὡρὸς Πτολεμαῖον τὸν φιλομήτορα εἰς Αἴγυπτον διεκομίσατο.

ΚΕΦ. 1.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ ΔΕ ΚΑΙ ΟΙ Οὖν αὐτῶν, τῷ Κυρίῳ παραρρήσει αὐτῶν, τὸ μὲν ἡρὸν ἐκομίσαντο καὶ τὴν πόλιν. 2 τῆς δὲ κατὰ τὴν ἀγορὴν βαμνῆς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων δεδμηγρημένους, ἐπὶ δὲ πειρῇ καθεύδειν. 3 Καὶ τὸν νεὼν κατελείσαντες, ἔπειρον θυσιάζειν ἐποίησαν, καὶ πυρῶσαντες λίθους, καὶ πῦρ ἐκ τούτων λαβόντες, ἀνήνεγκαν θυσίας μὲν διετῇ χρόνῳ, καὶ θυμιάματα καὶ λύχνους, καὶ τῶν ἁρτων τὴν πόρην ἐποίησαν. 4 Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἠξίωσαν τὸν Κύριον πεσόντες ἐπὶ κοιτίαν, μικροὶ περὶ τοῖσι κακοῖς, ἀλλ' ὡρὸς πείναι εἰάν ποτε καὶ ἀμάρταν, ὑπὸ αὐτῶν μὲν ἐπιτελείας παιδείας, καὶ μὴ βλασφημίας καὶ βαρβαροῦς ἐδίδουν ὡρὸς διδόναι. 5 Ἐν ἡ δὲ ἡμέρᾳ ὁ νεὼς ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐβιβλῶθη, σωθεὶς καὶ τὴν αὐτῶν ἡμέραν τὸν κατερισμὸν γενέσθαι τῶν ναοῦ, τῇ πέμπτῃ καὶ εἰσέδωκε τῶν αὐτῶν μισθὸς, τῶν Χασαίων. 6 Καὶ μετ' εὐφροσύνης ἦγον ἡμέρας

КЕФ. 1.

οὐκ ἔστιν ἀποκρίσιν, ἀλλὰ ὡς ἐν τῇ
μακρῇ χρόνῳ τῇ τῶν ἀποστόλων ἐκείνῃ ἐν τοῖς ὅροις
καὶ ἐν τοῖς ἀποστόλοις ἐκείνῃ τῇ τῶν ἀποστόλων
7 διὰ τὸν χρόνον καὶ καὶ ἀλλὰ ἐκείνῃ, ἐπὶ δὲ καὶ φοί-
νηται ἔχοντες, ἡ καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ καὶ ἐκεί-
νῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ. 8 Ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
δικαίᾳ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
9 καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
10 Νῦν δὲ τὰ καὶ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
11 οὗτος γὰρ καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
12 Περὶ τῆς γὰρ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
13 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
14 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
15 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
16 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
17 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
18 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
19 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
20 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
21 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
22 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
23 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
24 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
25 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
26 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
27 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
28 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
29 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
30 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
31 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
32 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
33 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
34 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
35 Ὅθεν καὶ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ

ΚΕΦ. 10α'.

τὴς ἑσθῆος, ἐπιμάχοντες τὴς πύργου, καὶ πυρὰς
 ἀνάπτοντες, ζῶντας τὴς βλασφημίας κατήσαντο·
 οἱ δὲ τὰς πύλας διέκοπτοι, εἰσεδέξαμενοι δὲ τὴν
 λαπίαν ταύτην ὡς χροατελάσαντο τὴν πόλιν,
 37 καὶ τοὶ Τιμόθεοι ἀποκεκυρμιγμένοι ἔντην λαίκα
 καὶ κατέσφαξαν καὶ τοὶ ὅντι ἀδελφοὶ Χαράειν
 καὶ τοὶ Ἀπολλοφάντη. 38 Ταῦτα δὲ διαπρα-
 ξάμενοι, μὴ ὕμνοι καὶ ἑομολογήσεως εὐλόγου
 τοῦ Κυρίου τοῦ μεγάλως ἐνεργεῖν τοὺς Ἰσραὴλ,
 καὶ τὸ ἥκος αὐτοῖς δίδόντι.

К Е Ф. ІА'.

ΜΕΤ' ὀλίγοι δὲ παιτεῖλ᾽ αἰνοῦν Λυ-
 σίας ὅτι τρυφερῶς τῷ βασιλεῦς καὶ
 συγγενῆς καὶ ὅτι τῶν τραυμάτων,
 λίας βαρέως φέρων ὅτι τοῖς γεγενοῖσι, 2 Συνα-
 θεσίαις αἰεὶ ταῖς ὀκτὼ μυριάδας καὶ πλὴν ἵπ-
 ποι ἅπασαν, πρὸς ἤμετο ὅτι τῆς Ἰουδαίας, λα-
 ριζόμενος πλὴν μὲν πόλιν Ἑλλήσποντο οἰκητῆριον ποιῶ-
 σιν, 3 τὸ δὲ ἱερὸν ἀργυρολόγητον, χαλκὸς τὰ
 λοιπὰ τῶν ἐδῶν τιμὴν, τραπὶν δὲ καὶ ἔτος
 πλὴν ἀρχιερωσύνην ποιήσιν. 4 Οὐδαμῶς ὅτι-
 λογιζόμενος τὸ τῷ θεοῦ κρατῆρ, πεφρονεμένος
 δὲ ταῖς μυριάσιν τῶν πρῶν καὶ ταῖς χιλιάσιν
 τῶν ἰσχυρῶν καὶ τοῖς ἐλέφασιν τοῖς ὀδοθήκοις.
 5 Εἰσιλθὼν δὲ εἰς πλὴν Ἰουδαίαν καὶ σιαντή-
 τας πρὸ Βαυθὸν, ὅτι μὲν ἱερὸν καὶ ἱερὸν,
 σιαντῶν δὲ ἀπέχοντι ὡσεὶ χρόνους ὀκτὼ, τὸ
 ἱερὸν. 6 Ὡς δὲ μετέλαβον οἱ αἰεὶ τὸν
 Μακκαβαῖον πολιορκῶντα αὐτὸν τὰ ὀχυρώματα,
 καὶ ὀδοθήκων καὶ διακρίων ἰκέτευον σὺν τοῖς ὀχλοῖς
 τὸν Κύριον ἀγαθὸν ἀγγελοῦ ἀποστείλαι πρὸς
 τὴν πόλιν καὶ τὸν ἱερὸν. 7 Αὐτὸς δὲ ὁ Μακ-
 καβαῖος πρῶτος ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα προεβί-
 βητο τῆς ἄλλης, ἅμα αὐτῷ ἀφ' ἡμετέρων οὐκ
 ὀδοθήκων τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ὁμοῦ δὲ καὶ
 πρὸς τὸν ἱερὸν ἐβίβησαν. 8 Αὐτῷ δὲ πρὸς
 τοῖς ἱεροσολύμοις ὄντων, ἐβίβησαν πρὸς τὸν
 αὐτῶν ἱερὸν ἐν λαοῦ ἐδῶν παντοπλίαν χρυ-
 σίῳ κρατῆρ. 9 Ὅμοι δὲ πάντες ἐδῶν
 τὸν ἐλεῖν θεόν, καὶ ἐπεπρώσθησαν ταῖς
 φυλαῖς, ὁ μόνος ἀνθρώπος ἀλλὰ καὶ θῆρας [δὲ]
 τῆς ἀγροτείας καὶ σιαντῶν τῶν πρῶτων
 ὄντες ἑτοιμοί, 10 πρὸς τὸν ἀφ' ἡμετέρων τὸν
 ἐκ' ἐρατοῦ σύμμαχον ἔχοντες ἐλεῖν αὐτὸς
 τὸν Κύριον. 11 Λοιπὸν δὲ ὀδοθήκων εἰς
 τὸν πόλεμον, κατέβησαν αὐτοῦ χιλίους πρὸς
 τοῖς μυρίοις, ἰσχυροὶ δὲ ἑκατοῦς πρὸς χιλίους.
 12 Οἱ
 ἰσχυροὶ δὲ αὐτῶν τραυματίαις γυνὸς διεσώθησαν.

καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυσίας αἰχρῶς φέρονται διεδάσθαι.
13 Οὐκ ἄνους δὲ ὑπάρχει, ὥστε ἑαυτὸν ἀντι-
βάλλειν τὸ γεροντὸς παρὶ αὐτοῦ ἐλάττωμα, καὶ
συνιήσας ἀπὸ κτήτος εἶναι τῆς Ἑβραίας, τῇ πάντῃ
διυναμίδι διὰ συμμαχουῦτος αὐτοῖς προστά-
σει, 14 ἔπεισεν συλλύσας ὅτι πᾶσι τοῖς δι- συλλύσας
χρήσις, καὶ δόξα καὶ τὸν βασιλέα ποιεῖν φίλον ποιεῖσθαι
αὐτοῖς ἀναγκάζειν γινέσθαι. 15 Ἐπέμεινεν δὲ
ὁ Μακχαβῶος ἔπι πᾶσιν οἷς ὁ Λυσίας πρὸς ἐλά-
ττω συμφέροντος φρονήσων ὅσα γὰρ ὁ Μακχα-
βῶος ἐπέδωκεν πρὸς Λυσία ἀφ' ἡγεμονίας παρὶ
τῶν Ἰουδαίων, συνεχώρησεν ὁ βασιλεὺς. 16 Ἦσαν γραμματεῖς
γὰρ γεγραμμένοι τοῖς Ἰουδαίοις ὑπερβολὴν ὡς
μὲν Λυσίου, ὡς ἐχθροὺς τοῦ πρώτου τύτου Λυ-
σίου καὶ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. 17 Ἰωάν-
νης καὶ Ἀβισαλὸν οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν,
ὑπερδόντες τὸν ὑπογεγραμμένον χρηματισμὸν,
ἤξισαν παρὶ τῶν δι' αὐτῶν σημειωμένων. 18 Ὅσα
μὲν ἐν ἑσθ' καὶ πρὸς βασιλῆα προσερχόμενοι διου-
ρησα, ἀ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα συνεχώρησεν. 19 Ἐάν
μὲν οὖν συνετηρήσῃτε τιμὴν εἰς τὰ ὀφθαλμοὺς εὐ-
νοίας, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν ποιεῖσθε ὡς ἐθέλοις
ὑμῖν ἀγαθὸν γινέσθαι. 20 Ὑπὲρ δὲ τούτων καὶ
μέγας ἐντέταλμας τούτοις τε καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν
ἀφ' ἐχθρῶν ὑμῖν. 21 Ἐρῶντες ἔγχε-
τος πρὸς βασιλῆα ὁ δὲ, Διοσκουρίδης περὶ αὐ-
τῶν καὶ εἰσέδωκεν. 22 Ἡ δὲ τῷ βασιλεὺς ὑπερβολὴν
ὡς ἐχθροὺς αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀντίοχος πρὸς ἀδελ-
φῶν Λυσία χαίρειν. 23 Τῷ πατρὸς ἡμῶν εἰς
θεοὺς μεταστάντος, βουλόμενοι τῆς ὅλης βασι- βαλόμενος
λείας ἀπαρτάχους ὅτι γινέσθαι πρὸς τιμὴν τῶν
ἰδίων ὑπερμελείαν, 24 ἀκηκόοντες τῆς Ἰουδαίας Ἰουδαίων
μὴ συνδουλοῦνται, τῇ τῷ πατρὸς εἰς τὰ Ἑλ-
ληνικὰ μεταστῆναι, ἀλλὰ τιμὴν ἑαυτῶν ἀγαθὴν
αἰρετέλλοντες, ἡξιοῦν συλχεσθῆναι αὐτοῖς τὴν νό-
μιμα αὐτῶν. 25 Αἰετούμενοι οὖν καὶ τούτο τὸ
ἔθνος ὅπως παρὰ ἡμῶν εἴται, κείμενοι τὸ τε ἱερὸν
δοξαζόμενα αὐτοῖς, καὶ πολιτεύεσθαι κατὰ
τὰ ἔπι τῶν ὁριζίων αὐτῶν ἔθνη. 26 Εὖ ὅτι
ποίησεν ἀφ' ἐμφορμῶν πρὸς αὐτῶν καὶ δὲ
δεξιὰς, ὅπως εἰδότες τιμὴν ἡμετέραν ποιεῖσθαι
εὐθυμαί τε ᾗσιν, καὶ ἡδύως ἀφ' ἡμῶν ποιεῖσθαι
τῇ τῶν ἰδίων ἀντιλήψαι. 27 Πρὸς δὲ τὸ ἔθνος
τῶν βασιλέων ὑπερβολὴν ὑπὸ βασιλέων
Ἀντίοχος τῇ γένεσιν τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῖς ἄλ-
λοις Ἰουδαίοις χαίρειν. 28 Εἰ ἔρῶντες, εἴη ἂν
ὡς βαλόμενα καὶ αὐτὰ δὲ ὑπαίκομεν. 22 Ἐνε-
ράσῃ ἡμῖν Μενέλαος βασιλεὺς κατελόντας ὑμῶν βαλόμενος
γινέσθαι πρὸς τοῖς ἰδίοις. 30 Τοῖς οὖν κατὰ.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Β. ΚΕΦ. 16.

δεξιά μετὰ τῆς ἀδείας. 31 Χρησθαι τὴν Ἰουδαίαν τοῖς ἱαμίταις νικτὸς ὀπίσθαι, ὥστε ἐπιφανέσθαι αὐτοῖς τὴν φέρουσαν εἰς τὰ ἱεροσόλυμα, σταθῶν οὖν τῶν ἀφ' ἧς ἐκείνη παρέρχοντο. 10 Ἐκείνη δὲ ἀπαρτίσθαι σταθῶν ὁπλῶν, ποιηθῆναι τὴν ὁδοῦ ὥστε ἐπὶ τὸν Τιμόθεον, ἐπὶ ἅλλοις Ἀραβῶν αὐτῶν ἔκ ἐλάττους τῶν πεντακισχίλιον, ἰππέας δὲ πεντακισσοί. 11 Γεινομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν ἀφ' ἧς τὴν ὁδὸν βοήθειαν εὐμερῶς αἰνῶν, ἐπαυθέντες οἱ Νομά- ἐλαφρονόμοι. 12 Ἰούδας δὲ ὑπολαβὼν ὡς ἀληθῶς ἐν πολλοῖς αὐτοῖς χρησίμους, ἐπαύρηται εἰρήνῃ ἄξιον πρὸς αὐτοῖς καὶ λαοῖς δεξιάς, εἰς τὰς σκηνὰς αὐτῶν ἐχωρίσθησαν. 13 Ἐπέβαλεν δὲ καὶ ἐπὶ πᾶσι πόλιν γυφουρῶν ὄχυράν καὶ τεῖχος πεπερασμένον καὶ παμμεγίστην ἐθνεσίων κατεσκευάσεν, ὄνομα δὲ Κάσπην. 14 Οἱ δὲ ἔνδοξοι πεποιθότες τῇ τῆς τεῖχος ἐν- εὐρυμότητι, τῇ τε τῶν βρωμάτων ὁδοῦ, ἀναγ- γέτες ἐχρῶντο, τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν λοιδο- ροῦντες καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν καὶ λα- λοῦντες, ἀλλ' οὐκ ἴσμεν. 15 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδαν ἐπαρτισμένοι τὸν μέγαν τῷ κόσμῳ δυ- νάμει, τὸν ἀπὸ χειρὸς καὶ μηχανῶν ὀργανικῶν κατεσκευάσμενα τὴν ἰσχύοντα τὴν ἰσχύοντα χρο- νῶν, ὁρίσθησαν θρησκείας τῶν τῶν. 16 Κατα- λαβόντες πᾶσι πόλιν τῇ τῇ θεοῦ θελήσει, ἀμυνόμενοι ἐποίησαντο σφαγὰς, ὥστε τὴν ὁδοῦ καμίνων λίμνῃ τὸ πλάττειν ἔχουσιν σταθῶν δύο, καταρτίζοντες τὸ αἶμα, πεπληρωμένον φανερῶν. 17 Ἐκείνη δὲ ἀπαρτίσθαι σταθῶν ἐπὶ αὐτοῖς πεντήκοντα δύνανται εἰς τὸν Χάρακα καὶ πρὸς τὴν λεγομένην Τεβείναι Ἰουδαίαν. 18 Καὶ Τι- μόθεος μὲν ἐπὶ τῇ τῇ τῇ κατέλαβον, ἀπο- κείναι τότε ἐκ τῆς τῇ τῇ κατελευκότεν, κατε- λευκότεν δὲ φερεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ μάλα ὄχυράν. 19 Δασίδης δὲ καὶ Σωσίπατρις, τῶν περὶ τὸν Μακκαβαίων ἡγεμόνων, ἐξοδύσαντες ἀπέλασαν τὴν ἑαυτῶν Τιμόθεου καταλευκότεν, ὡς τὸ ὄχυρόν τι πλείονος τῆς μωρῶν αἰσῶν, 20 ὁ δὲ Μακκαβαῖος ἀφ' ἧς τὴν περὶ αὐ- τὸν στρατὸν ἀπεκρίθη, κατέστησεν αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ἀπεκρίθη, καὶ ἐπὶ τὸν Τιμόθεον ὥρμησεν ἔχοντα ὥρμησεν περὶ αὐτῶν μυριάδας δώδεκα πεζῶν, ἰππέας δὲ πεντακισσοί [καὶ] πρὸς τοῖς πεντακισσοῖς. 21 Τὴν ἐπὶ αὐτοῖς πεντακισσοῖς Ἰούδαν, πρὸς ἀπὸ τῆς γυναικὸς καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν ἄλλην ἀποσπασίαν εἰς τὸ λεγόμενον Καρπίον- 16

Κ Ε Φ. ΙΒ.

1 Γεινομένης δὲ τῶν συνθηκῶν τούτων, ὁ μὲν Ἰούδας ἀπῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι περὶ τὴν γαλιλαίαν ἐγένοντο. 2 Τῶν δὲ κατὰ τόπον στρατηγῶν Τιμόθεος καὶ Ἀπολλωνίος ὁ τῷ Γεπαίου, ἐπὶ δὲ Ἰερώνυμος καὶ Δημοφών, πρὸς δὲ τούτοις Νικάνωρ ὁ Κυ- τάρης, ὅτι εἶναι αὐτοῖς εὐσταθεῖν καὶ τὰς τῆς ἰσχυρίας ἀγειν. 3 Ἰοκίππας δὲ τηλικύτῳ συνε- τέλεισεν τὸ δυνάστημα, ὡς κατέλασαν τὴν οὐρανὸν αὐτοῖς οἰκουμένην Ἰουδαίαν ἐμπίπαι εἰς τὰ κατελευκότεν ἑαυτῶν οὐρανὸν αὐτῶν οὐρανὸν αὐτῶν. 4 Κατὰ δὲ τὸ καιρὸν τῆς πόλεως φέρουσα, καὶ τῶν ὀπίσθαι αὐτῶν, ὡς αὐτοῖς εὐσταθεῖν καὶ μὴ ἐπὶ ὑποπτοῖς ἐχόντων, ἐπαρτίσθαι αὐτοῖς ὁπλῶν, ὅντας ὅτι ἐλαττοὺς τῶν ἀφ' ἧς ἐκείνη παρέρχοντο. 5 Μεταλαβὼν δὲ ὁ Ἰούδας τὴν γαλιλαίαν εἰς τὴν ὁδοῦ ὁδοῦ, παρα- γέλας τοῖς περὶ αὐτὸν ἀνδράσι, 6 καὶ ἐπι- κατελευκότεν τὴν δὴ καὶ κατελευκότεν, ὡς αὐτοῖς εὐσταθεῖν καὶ μὴ ἐπὶ ὑποπτοῖς ἐχόντων, ἐπαρτίσθαι αὐτοῖς ὁπλῶν, ὅντας ὅτι ἐλαττοὺς τῶν ἀφ' ἧς ἐκείνη παρέρχοντο. 7 Τῷ δὲ χειρὸς συγκληθέντος, ἀνέ- λυσεν, ὡς πάλιν ἔξω, καὶ τὸ σύμπαι τῶν Ἰου- δαίων ἐκρίσθη πολίτευμα. 8 Μεταλαβὼν δὲ καὶ τὴν ὁδοῦ Ἰουδαίαν τὸν αὐτὸν ὁπλῶν βυλο- μένης τῶν κατελευκότεν Ἰουδαίαν, 9 καὶ ἄλλῃ ἀποσπασίαν εἰς τὸ λεγόμενον Καρπίον- 16

ἡ δὲ γὰρ διαπολιόρχηται καὶ διασπείρεται τὸ χάριον
 22. Ἐπιφανείας δὲ τῆς Ἰσραὴλ σείρας πρὸς τὴν καὶ γινώ-
 σκοντομένης τῆς πολέμιας φόβος τε ἐκ τῆς
 τῆς τὰ πάντα ἐφορώντος διαφανείας γινώσκοντο ἐκ
 αὐτῆς, εἰς ὧν ὁρμήσαι ἄλλος ἄλλα καὶ φέρ-
 μενος, ὡς πολλὰς ὑπὸ τῶν ἰδίων βλάβει-
 ας, καὶ ταῖς τῶν ξιφῶν ἀκμῇς ἀναπείρεσθαι.
 23. Ἐποιοῦτο δὲ τὸν διωγμὸν ἐπιτόνιοι Ἰσραὴλ,
 συγκατεστῆς αὐτῶν, διέφθειρεν δὲ εἰς μυ-
 ριάδας τρεῖς ἀνδρῶν. 24. Αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος
 ἐμπροσθεν τοῖς περὶ τοῦ Δαυΐδ καὶ Σωσίπατρον,
 ἡξίου μὲν πολλῆς χρηθείας ἐξαφέναι ὅσον αὐτὸν
 25. Ἐπειδὴ τὸ πλεονάζον μὲν ἦν, ὡς δὲ ἀδελφὸς ἔχεν,
 καὶ οὕτως ἀλογισθῆναι συμβήσεται, εἰ ἀποδάνοι.
 26. Πιστωσάντων δὲ αὐτὸν 27. πλεονάζον τὸν ὀρι-
 σμὸν ἀποκαταστήσει τούτους ἀπὸ τῶν ἀπέλυ-
 σαι αὐτὸν ἔνεκα τῆς τῆς ἀδελφῶν σωτηρίας.
 28. Ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ τὸ Καρνίον καὶ τὸ Ἀτερ-
 γατεῖον, κατέσφαξεν μυριάδας σωματῶν δύο
 καὶ πεντακισχίλιους. 29. Καὶ μὲν τῶν τῶν
 προπύλων καὶ ἀπάλειψαι ἐπεστράτευσε Ἰσραὴλ καὶ
 ἐπὶ Ἐφρών, πόλιν ὀχυρὰν, ὃν ἡ κατὰ Λυ-
 σίας, καὶ πᾶμφυλα πλήθη νεοτῶν δὲ τῶν
 τειχῶν κατεστῆσαν ῥωμαλεοὶ ἀπεμάχοντο ἐν ὧ-
 ρας, ὡς δὲ ὀργάνων καὶ ὡς πολλὰ πρὸς
 ῥέσις ὑπὸ τῶν. 30. Ἐπικαλεσάμενοι δὲ τὸν
 διδάσκον, τὸν μετὰ χεῖρας συυτρίβοντα τὰς
 ὁλχὰς τῶν πολέμιων ἀλλὰς, ἔλαβον τὴν πόλιν ὑπο-
 κατέσφαξεν καὶ χεῖρας τῶν ἐνδόν εἰς μυριάδας
 δύο καὶ πεντακισχίλιους. 31. Ἀναζεύξαντες δὲ
 ἐκείθεν, ὁρμήσαντες ἐπὶ Σκυθῶν πόλιν, ἀπέχυσαν
 32. Ἰεροσολύμων σαδὶς ἑξακοσίας. 33. Ἀπο-
 κατεστῆσαν μαρτυροῦντων δὲ τῶν ἐκ τῆς κατοικούντων Ἰσραὴλ,
 ἡ δὲ οἱ Σκυθοπολίται ἔχοντες αὐτοὺς εὐνοίαν,
 καὶ οἱ τοῖς τῆς ἀτυχίας χερσὶς ἡμερῶν ἀπάν-
 τισιν ἐποιεῖτο. 34. Εὐχαριστήσαντες αὐτοῖς,
 καὶ προπαύσακαλέσαντες καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πρὸς
 τὸ γένος εὐμενεῖς εἶναι, πρὸς γένοντο εἰς Ἰεροσό-
 λυμα, τῆς τῶν ἐβδόμαδων ἐορτῆς ὕψους ὑπογύ-
 35. Μετὰ δὲ τὴν λεηρομένην Πεντηκοστὴν, ὁρ-
 μήσαντες ἐπὶ Γοργίαν τὸν τῆς Ἰσραὴλ σείρας πρὸς τὴν
 36. Ἐξῆλθεν δὲ μὲν περὶ τῶν πεντακισχίλιων, ἡ δὲ
 Παραταξά- 37. καὶ ὡς ταξιδεύοντες συνέβη
 μέγας δὲ πρὸς οὐλίους τῶν Ἰσραὴλ. 38. Δαυΐδ δὲ
 πρὸς τῶν τῶν Βακινόρων, ἐφίππος αἶψα καὶ καρ-
 πρὸς, ἔχοντες τὴν Γοργίαν, καὶ λαβόμενοι τῆς
 βυλομένης χλαμύδος, ἦν αὐτὸν ἐν ὧν, καὶ βυλομένη
 τὸν κατὰ τὸν λαβεῖν ζωρξίαν, τῶν ἰππέων
 Θεοκλῆν πρὸς ἐπενεχθέντος αὐτῶν, καὶ τὸν ὅμιον

κατελόντων, διέφυγεν ὁ Γοργίας εἰς Μαρισαί. Γοργίας
 36. Τῶν δὲ περὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ πλεονάζον μαρ-
 μέων, καὶ κατακόπων ὄντων, ὅπως αὐτοὶ ἐπὶ
 ὁ Ἰσραὴλ τοῖς Κύριοι ἀμμάχοντες φέρειν καὶ πορο-
 δηγὸν τῶν πολέμων, 37. καταρξάμενος τῇ πα-
 τέρῳ φωνῇ τὴν μὲν ὑμῶν κραυγῇ, ἀναβόας,
 καὶ οὐκ αὖτις ἀπερσδοκῆτος τοῖς περὶ τὸν Γορ-
 γίαν, τροπὴν αὐτῶν ἐποίησεν. 38. Ἰσραὴλ
 δὲ ἀναλαβὼν τὸ σπέρμα, ἦν εἰς Ὀδολ-
 λὰμ πόλιν τῆς δὲ ἐβδόμαδος ἐπιβαλλύσης,
 καὶ τὸν ἐδισμὸν ἀγνοοῦντες αὐτῶν τὸ σπέρμα
 διήγον. 39. Τῇ δὲ ἐχόμενῃ ἡλθον οἱ περὶ τὸν
 Ἰσραὴλ, καὶ ὡς τῶν τῶν τῆς χρείας ἐγγόνων,
 τὰ σπέρμα τῶν προπεπληγμένων ἀνακομίσαντες,
 καὶ μετὰ τῶν συγγενῶν ἀποκαταστήσαντες εἰς τὰς
 πατρίδας τὰς πόλεις. 40. Εὐρὺν δὲ ἐκάστου τῶν
 τεθνηκότων ὑπὸ τῆς χερσὶς ἱεράματα τῶν
 41. Ἰσραὴλ εὐδῶν, ἀφ' ὧν ὁ νόμος ἀπέργη
 τῆς Ἰσραὴλ τοῖς δὲ πᾶσι σαφὲς ἐγένετο. 42. Ἐπὶ
 τῇ δὲ αἰτίᾳ τῆς πεπληγμένης. 43. Πάν-
 τες οὖν εὐλογοῦντες τὸν τῶν διχνοκρίτη Κυρί-
 ον τὸν κατεργασμένον φέρειν πρὸς αὐτὸν, 44. εἰς
 ἱκαίαν ἐστράτησαν, ἀξιώσαντες τὸ γένος ἀμάρ-
 τημα τελείως ἐξαλειφθῆναι. 45. ὁ δὲ γενναῖος Ἰσ-
 ραὴλ παρὰ τὸ πλεονάζον συυτρίβειν αὐτῶν
 ἀναμαρτήτως εἶναι, ὑπὸ ὧν ἐπὶ ἐν ὧν τὰ
 γεγονότα, 46. τὴν τῶν προπεπληγμένων ἀμάρ-
 ταν. 47. Πρὸς αὐτὸν τε καὶ ἀνδρολογίαν καὶ ἀνδρολό-
 σκιάσματα εἰς ἀργεῖον δραχμὰς διχίλιους,
 ἀπέστειλεν εἰς Ἰεροσόλυμα πρὸς ἀγαγεῖν περὶ
 ἀμαρτίας θυσίαν, πᾶν καλῶς καὶ ἀσπίως πρὸς
 τῶν, ὑπὲρ ἀναστάσεως ἀφελόμενος. 48. Εἰ
 γὰρ μὴ τῆς προπεπληγμένης ἀναστῆναι πρὸς
 δόξα, φεισὼν ἂν ἡ, καὶ ληρῶδες ὑπὲρ νε-
 κρῶν προσεχέτω. 49. (Εἰς ἐμβλέπον τοῖς μετὰ) εὐχόμενοι
 εὐσεβείας κοιμημένοι καὶ ἄλλοι ἀποκείμενοι καὶ
 εὐχαριστήσαντες. 50. Ὅσα καὶ εὐσεβῆς ἡ ὁπλίσια. ὅθεν
 περὶ τῶν τεθνηκότων τὸν ἔξιστον ἐποίησαν
 τῆς ἀμαρτίας ἀπολυθῆναι.

Κ Ε Φ. ΙΓ.

Ι Ω, δὲ ἐν ὧν καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ ἐκα-
 πτωσῶν ἐπὶ πρὸς τῶν τοῖς περὶ τὸν
 Ἰσραὴλ, Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα ἀφ-
 γενέσθαι σὺν πλήθει ἐπὶ τὴν Ἰσραὴλ, 2 καὶ
 σὺν αὐτῷ Λυσίαν τὸν ὀπίστροπον καὶ ἐπὶ τῶν
 πρὸς αὐτὸν, ἕκαστον ἐχόντα δυνάμιν Ἑλληνικὴν
 περὶ μυριάδας ἑξήκοντα, καὶ ἰππεὺς πεντακί-
 χιλιους τετρακοσίους, καὶ ἐλέφους εἰκοσίδυο,
 ἄρματα δὲ δρεπανηφόρα τετρακόσια. 3 Συνα-
 μίσαντες

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Α Β' ΚΕΦ. ΙΔ'

μεξαι δὲ αὐτοῖς καὶ Μενέλαος, καὶ παρὰ τὴν
 παλαιὰν εἰρησίαν, τὸν Ἀντίοχον, ὅτι ἐπὶ
 τῆς πατρὸς, οἰόμενος δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς
 καὶ βασιλείας. 4 Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν βασι-
 λέωι ἐξήγαγε τὸν θυμὸν τῷ Ἀντίοχου ὅτι τὸν
 ἀντιπάλαι, καὶ Λυσίου ὑποδείξας τῷ αὐ-
 τῷ εἶπαι πάντα τὰ κακὰ προστάξει, ὥς
 ἔδος ἔστιν οἱ τὸ τόπων, ποσειπολέσας, ἀγαθό-
 τας αὐτὸν εἰς Βέρριαν. 5 Ἐπὶ δὲ ἐπὶ τὸ τόπων
 πύργος πενήκοντα πηχέων πλήρης ἀσπίδων, ὅ-
 γανον δὲ ἔχει σφαιρὸς πάντοθεν ἀποκρίμνοι εἰς
 τὴν ἀσπίδα. 6 Ἐν τῷ δὲ τὸν ἱεροσολίας ἐπο-
 χον ὄντα, ἡ καὶ πᾶσι ἄλλοι κακὰ ὑποχέλυ
 πεποιημένοι, ἀπαιεῖς προστάτουν εἰς ὁλοθῆν.
 7 Ταύτῃ μέρει τὸν ὁρμήμονι συνέδωκε θανεῖν,
 τυγχάνοντα μὲν δὲ τῆς γῆς τὸν Μενέλαον. 8 Πάνυ δι-
 χύας ἐπεὶ γὰρ συνετελέσαστο πολλὰ πρὸς τὸν
 βασιλῆα ἀμαρτήματα, οὗ τὸ πῦρ ἀγνὸν ἔω καὶ
 ἡ ἀσπίς, οὗ ἀσπίς τὸν θάνατον ἐκομίσαστο.
 9 Τοῖς δὲ φρονήμασι ὁ βασιλεὺς βεβαρυμένος
 ἤρχετο, τὰ χεῖρα τῶν ὅτι τῷ πατρὸς αὐτοῦ
 γενομένοι ἐνδείξας τοῖς Ἰουδαίοις. 10 Μεί-
 λα δὲ Ἰούδας ἑωῖτα, ἀρρήγνυεν τὸ πλῆθος
 ἐπιχέρας δὲ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐπὶ τῷ Κύριον, ἐ-
 ποτε ἄνοιγε, καὶ νῦν ὁπλοῦνται. 11 Τοῖς τῷ
 καὶ ἄλλοτε νόμος καὶ πατρίδος καὶ ἱεροῦ ἀγίου σφραγίσ-
 μεν, καὶ τὸν ἄρτι βασιλῆα ἀνέβηχον λαὸν
 μὴ εἶσαι τοῖς δυστήμοις ἐθέλον ὑποχέρις γα-
 νῆσαι. 12 Πάντων δὲ τὸ αὐτὸ ποιοῦνται ὁμῶς
 καὶ καταξιοῦνται τὸν ἐλεήμονα Κύριον μετὰ
 ὅτι κλαυθμοῦ καὶ νηστειῶν καὶ προσπίπτους τῷ ἡμέ-
 ρας καὶ νυκτὸς ἀδιαλείπτως, ὡς καλέσας αὐτὸς ὁ
 Ἰούδας ἐπέλευσε ὡς ἐλθόντα. 13 Καθ' ἑαυ-
 τὸν δὲ σὺν τοῖς πρεσβυτέροις γενόμενος, ἐβου-
 λήσας πρὶν εἰσελθεῖν τῷ βασιλεὺς τὸ φρά-
 τέρμα εἰς Ἰουδαίαν, καὶ γινώσκει τῆς πόλεως
 ὅλην καὶ ἐξελθόντα, κείνη τὰ πρᾶγματα
 θεοῦ τῷ τῷ Κυρίῳ βοηθῆσαι. 14 Δὲ δὲ τὴν ὅτι
 προσπύ τὸ κτήνη τῷ κόσμῳ, ὡς καλέσας τὴν
 σὺν αὐτῷ γενναίως ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου
 πρὸς νόμων, πρὸς ἱεροῦ, πόλεως, πατρίδος, πο-
 λιτείας, πρὸς δὲ Μαδβαῖν ἐποίησεν τὴν φρατο-
 πείαν. 15 Δὲ δὲ τοῖς πρὸς αὐτοῖς σὺν-
 νίλει θῆμα θεοῦ νίλει, μετὰ νεκρῶν ἀείρων κεχει-
 μένων ὁπλοῦνται νύκτωρ ὅτι τὴν βασιλικὴν αὐ-
 τῶν παρεμ-
 βολίαν
 διελίξας
 ὅτι

φανήσας δὲ ἡδὲ τῆς ἡμέρας τῷ ἔργῳ, ἀφ' ἧς
 τὴν ἐπαρήγασαν αὐτῷ τῷ Κυρίῳ σέπαι. 18 Ὁ
 δὲ βασιλεὺς εὐλαφὲς γέγονε τῆς τῷ Ἰουδαίῳ γῆμα
 εὐπολίας, κατεπαίρει ἀφ' ἧς μεθόδοι τὴν τό-
 πους. 19 Καὶ ὅτι βασιλεὺς φρόνιμος ἔχον τὸν βασιλεὺς
 Ἰουδαίαν προσήγει· καὶ ἐπροσέτα, προσπέ-
 κρυσεν, ἡλαττοῦτο. 20 Τοῖς δὲ ἐνδοῖ Ἰουδαί-
 ας δόντα εἰσέπαι. 21 Προσήγει δὲ
 τὰ μυστήρια τοῖς πολέμοις Ῥόδοις, ὅτι τῆς
 Ἰουδαίᾳς ἔξωθεν ἀνέστη δὲ, καὶ ἐκτελείσθαι,
 καὶ κατεκλείσθαι. 22 Ἐδωτερολόγησεν ὁ βα-
 σιλεὺς τοῖς οἱ βασιλοῦς, διέταξε ἑδωκεν, ἔλα-
 βεν, ἀπὸ. 23 προσέβαλε τοῖς πρὸς τὸν Ἰού-
 δαν, ἡδὲ ἐγένετο, μετὰ τὴν ἀποκρίσιν τὸν
 Φίλιππον οἱ Ἀντιόχεια τὸν ἀποκλεισμένον ὅτι
 τῶν πρᾶγματι, συνέχευε, τὴν Ἰουδαίαν πρὸς
 χεῖρας, ὑποτάγη, καὶ ὁμοσιν ὅτι πᾶσι τοῖς
 δικαίοις, συνελύθη, καὶ θύσαν προσήγει, ἐπὶ-
 μνησε τὸν νεῶ, καὶ τὸν τόπον ἐφίλοθυρήσθαι,
 24 καὶ τὸν Μακκαδαῖον ἀπεδέξατο, κατέλιπε
 στρατὸν ἀπὸ Πτολεμαῖδ' ὅς τῶν γειτνίων Γεννηρῶν
 ἡγεμονίδω, 25 ἡλθεν εἰς Πτολεμαῖδα, ἐδυ-
 σφρόνι περὶ τῶν σκευῶν οἱ Πτολεμαῖς, ἐδυ-
 λίασεν γὰρ ὑπὲρ ὧν ἠδύλιστα ἀφῆκεν τὰς
 ἀφῆκεν. 26 Προσῆλθεν ὅτι τὸ βῆμα
 Λυσίας, ἀπολογιστὸς ὁρμηχόμος, συνέπεισε,
 κατεπαίρει, ἐμμένει ἐποίησεν, ἀνέβη εἰς Ἀν-
 τίσχαιαν. ὅτι τῆς ἐφόδ' τῷ βασιλεὺς καὶ
 τῆς ἀναζήτησιν ἐχώρησε.

Κ Ε Φ. ΙΔ'

ΜΕΤΑ δὲ περὶ τῇ χρόνῳ προσέπεισε
 τοῖς πρὸς τὸν Ἰούδαν, Δημήτριον
 τὸν τῷ Σελεύκῳ ἀφ' ἧς τῷ καὶ Τεί-
 πολῳ λιμένος εἰσαπλόσασθαι μετὰ πλῆθος ἰσχυροῦ
 καὶ φόλου, 2 κατεκτείνετο τῆς χώρας, ἐπα-
 νελόμενοι Ἀντίοχοι καὶ τὸν οὕτως ἐπίτροπον Λυ-
 σίας. 3 Ἀλλήτως δὲ τῆς σκευῶν ἀρχιερεὺς, προσήγει
 ὁσέως δὲ μεμολυμμένοι οἱ τοῖς τῆς ἐπιμείας ἀμείβας
 χεῖρας, συνεύχοντο, ὅτι καὶ ὅσπαι τὸν τρόπον ἐκ
 ὅτι αὐτῷ σωτηρία, ὅτι πρὸς τὸ ἄγιο θύσα-
 σθαι ἐπὶ προσόδοι, 4 ἡ καὶ πρὸς τὸν βασι-
 λέα Δημήτριον ὡς πρῶτον καὶ ἐκατόστῳ καὶ πεν-
 τηκοστῷ ἔτι, προσήγει αὐτῷ σφραῖον χρυσοῦ
 καὶ φοίνικα, πρὸς δὲ τούτοις τῶν νομισμάτων θαλ-
 λῶν τῷ ἱεροῦ καὶ τῷ ἡμέρῳ ἐκείνῳ ἡσυχία μείας
 ἔχε. 5 Καρὸν δὲ λαβὼν τῆς ἰδίας ἀποίας
 συνεγρόν, προσήγει εἰς συνέδριον ὑπὸ τῷ
 Δημήτριον, καὶ ἐπερωτηθεὶς, οἱ τῇ ἀφῆκεν
 καὶ βουλῇ κατεστήκασιν οἱ Ἰουδαῖοι, 6 πρὸς
 τῷ

τῶντα ἔφη, οἱ λεγόμενοι τῶν Ἰουδαίων Ἀσιδῶνι, ὡς ἀφηγείται Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος, πολέμο-
 προφῆσαι καὶ στασιάζουσιν, οὐκ ἔσονται τῶν βασι-
 λεύων εὐσταθείας τυχεῖν. 7 Ὅθεν ἀφελόμενος
 λέγων τῶν προσημασμένων δοξάσαι, λίγω δὲ τῶν ἀρχιερε-
 δάπρων σὺν τῷ, ὡς νῦν ἐλήλυθα, 8 ὡς οὖν μὲν
 ὑπερ τῶν ἀπικόντων τῷ βασιλεῖ γησίως φε-
 ροῦσά μιν ἴσθαι, δάπρων δὲ καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν σοχαζέ-
 μιν· τῇ μὲν γὰρ τῶν προσημασμένων ἀλογισία τὸ
 σύμπαν ἡμῶν γένος ἔμμελως ἀκλήρῃ. 9 Ἐκεί-
 ναι δὲ τῶν ἐπιγινώσκων, οὐ βασιλεῦς, καὶ τῆς
 προσημασμένης καὶ τῆς ἀειστανόμενης γένους ἡμῶν φρονού-
 σαι, καθ' ἡν ἔχεις πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον
 φιλικανθρωπίαν. 10 Ἀλλὰ γὰρ Ἰούδας περιέστην,
 ἀδυνατοῦν εἰρήνης τυχεῖν ἢ τῶν τῶν. 11 Τοῖς-
 τω δὲ φησὶν τῶν τῶν, δάπρων οἱ λοιποὶ
 φίλοι δυσμένως ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν Ἰούδα
 προχειρισά-
 μινος οἱ εὐθέως τὸν Νικάνορα τὸν γενόμενον
 ἐλεφαντάρχη, καὶ στρατηγὸν ἀναδείξας τῆς Ἰου-
 δαίας, ἔξαπέστειλεν. 13 Δὲς ἰταλῶν, αὐτὸν
 μὲν τὸν Ἰούδα ἐπανελεύσθαι, τὸ δὲ σὺν αὐτῷ
 σκορπίσαι, καταστῆσαι δὲ Ἀλκίμων ἀρχιερέα τῷ
 μεγίστῳ ἱερεῖ. 14 Τὰ δὲ ἐκ τῆς Ἰουδαίας πε-
 φυλακισμένον τὸν Ἰούδα ἐπὶ σιμωμίου ἀγε-
 ληδὸν τῷ Νικάνορι, τὰς τῶν Ἰουδαίων ἀτυχίας
 καὶ συμφορὰς, ἰδίας ἐνήμερας δοκῶντες ἔσθαι.
 15 Ἀκούσαντες δὲ τῶν τῶν Νικάνορος ἔφθογον
 καὶ τῶν ὀπίσθιων τῶν ἰδίων, κατασπασάμενοι
 ἐλπίαν· οὐκ ἐλπίαν τὸν ἄλλοι αἰῶνες συστήσαντα τὸν
 αὐτῷ ἑαυτῶν λαόν, αἱ δὲ μετ' ὀπίσθιων ἀντιλαμβα-
 νόμενοι τῆς αὐτῶν μερίδος. 16 Περσέζαντος
 ἀναζέξας δὲ τῶν ἡγουμένων, ὁ καὶ εὐθέως ἀνέξας, καὶ
 σιμωμίου συμμίσθων αὐτοῖς ὅτι καὶ καὶ Δεσπότης. 17 Σίμων
 δὲ ὁ ἀδελφὸς Ἰούδα συμβουλεύσας τῷ τῷ Νικάνο-
 ρος, βασιλεῦς δὲ ἀφ' ἑνὸς τῶν αἰφνιδίων τῶν ἀντιπα-
 λων ἀφασίαν ἐπισημῶς. 18 Ὅμως δὲ ἀκούων
 ὁ Νικάνωρ ὡς ἔχον οἱ πρὸς τὸν Ἰούδα ἀνδρα-
 πειρὴ γὰρ, καὶ οὐ τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρὸς ἀγῶσιν
 ὑπὸ λαβεῖτο ἐνφυρίαν, ἐπὶ λαβεῖτο τῶν κείων δι' αἱμάτων
 ποιήσας. 19 Διόπερ ἔπεμψε Ποσιδάριον καὶ
 Θεόδωρον καὶ Ματθαῖον, δύναι καὶ λαβεῖν δε-
 ξίας. 20 Πλείονος δὲ γινόμενης πρὸς τῶν
 ἡγεμῶν ὀπισθέμνης, καὶ τῶν ἡγεμῶν τοῖς πλείονσι ἀνα-
 κοινωσαμένου, καὶ φανείσης ὁμοφρονήσεως, ἐπέ-
 σιν ὁμοφρονῶν τὰς σιμωμίας. 21 Ἐτάξαντο δὲ ἡμέ-
 ραι οὐκ ἢ κατ' ἰδίαν ἤξουσιν εἰς τὸ αὐτό· καὶ
 δίφραξ πρὸς τῶν, καὶ παρ' ἑκάστου ἀφ' ἑκαστοῦ ἔθεσαν δι-
 φραξ. 22 Διέταξεν Ἰούδας ὁνόματις ἐταίρους
 οὐ τοῖς ὀπίσθιων τοῖς, μή ποτε οὐκ αὐτῶν πο-

λεύων αἰφνιδίως χακουργία γένηται, τῶν ἀμύ-
 ζουσιν ἐπὶ ποικίλῳ κακολογίᾳ. 23 Διέταξεν
 δὲ ὁ Νικάνωρ οὐκ Ἰεροσολύμοις, καὶ ἔστρεψεν
 αὐτῶν ἀποπῶν τὸς δὲ σιμωμίας ἀγλαῖας
 ὅχλους ἀπέλυσεν. 24 Καὶ ἔχον τὸν Ἰούδα
 ἀφ' ἑκαστοῦ οὐκ ὑπερσώπων, ψυχῶς τῷ ἀνδρὶ
 πρὸς τῶν. 25 Παρεχέλευσεν αὐτὸν γῆρας
 καὶ παρορμησάσθαι ἐλάμνησεν, εὐσταθῶς, ἐκα-
 νῶνσιν βίβη. 26 Ὁ δὲ Ἀλκίμος σιμωμίων τῶν
 πρὸς ἀλλήλους εὐνοίαν καὶ τὰς γινόμενας σιμ-
 ωμίας, ἀναλαβὼν ἦκεν πρὸς τὸν Δημήτριον, καὶ λαβὼν
 ἔλεγε τὸν Νικάνορα ἀλλότρια φρονεῖν τῶν στρα-
 τῶν· τὸν γὰρ ὀπίσθιων τῆς βασιλείας αὐ-
 τῶν Ἰούδα ἀφ' ἑκαστοῦ ἀναδείξεν. 27 Ὁ δὲ ἀπέδειξεν
 βασιλεῦς ἐκ θυμῶν γενόμενος, καὶ τὰς τῶν σιμω-
 μίων ἀφ' ἑκαστοῦ ἐρεθισθείς, ἔγραψεν Νικάνορι,
 ὑπερ μὲν τῶν σιμωμίων, φάσκων βαρέως φέ-
 ρειν, κελεύων δὲ τὸν Μακκαβαῖον δόμιον ἔξαπο-
 στέλλειν εἰς Ἀντιόχειαν ταχέως. 28 Περσέ-
 σοντος δὲ τῶν τῶν Νικάνορι, σιμωμίων, καὶ
 δυσφύως ἔφειρε, εἰ τὰ διεταγμένα ἀδεήτως μη-
 δὲν τ' ἀνδρὸς ἡδονοκότητος. 29 Ἐπεὶ δὲ τῷ
 βασιλεῖ ἀντιπρὸς τῶν οὐκ ὡς, εὐχόμενον ἐτήρει
 στρατηγίᾳ τῶν ἐπιτελέσας. 30 Ὁ δὲ Μακ-
 καβαῖος αὐστηρότερον διεξαγαγόντα σιμωμίων τὸν
 Νικάνορα τὰ πρὸς αὐτὸν, καὶ τῶν ἡγεμῶν
 ἀπάντησιν ἀρροκίοντα ἐχρηκῶς, νοήσας ἐκ τῶν
 τῶν βελτίου τῶν αὐστηρίαν εἶναι, συστρέφας ἐκ
 ὀλίγης τῆς πρὸς αὐτὸν, σιμωμίων τὸν Νι-
 κάνορα. 31 Συγγνώμης δὲ ὁ ἑτερος ὅτι γενναῖως
 ὑπερ τῶν ἀνδρῶν ἐστρατήγηται, πρὸς γενναῖον
 ὅτι τὸ μέγιστον καὶ ἄγιον ἱερὸν, τῶν ἱερῶν τὰς
 κατεκρίνας θυσίας πρὸς τῶν, ὁ καὶ λαβὼν
 πρὸς τῶν τὸν ἄνδρα. 32 Τῶν δὲ μετ' ὀ-
 κων φασκόντων μὴ γινώσκων πῶς πόλ' ὅτιν οὐκ ὀ-
 τῶν, 33 πρὸς τῶν τῶν διέξαι εἰς τὸν ὅτι
 νεώ, ὁμοσιν τῶντα· εἰ μὴ δόμιον μοι τὸν Ἰού-
 δαν πρὸς τῶν, τὸν δὲ τῶν τῶν σιμωμίων εἰς πε-
 δὸν ποιήσας, καὶ τὸ θυσιάζοντα κατασκάψας, καὶ
 ἱερὸν οὐκ ὡς τῶν τῶν ἀπορρῶς ἀναστήσας. 34
 Τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἀπῆλθεν· οἱ δὲ ἱερεῖς
 πρὸς τῶν τὰς χεῖρας εἰς τὸν ἱερὸν ἐπετα-
 λούτο τὸν ἀφ' ἑκαστοῦ ὑπερσώπων τῶν ἔθνεος
 ἡμῶν, τῶντα λέγοντες. 35 Σὺ Κύριε, τῶν ὅλων
 ἀπορρῶς ὑπερσώπων, ὑποκρίνας ναὶ τῆς σῆς
 σιμωμίας ἐν ἡμῖν γενέσθαι. 36 Καὶ νῦν, ἄγε
 πρὸς ἀγασμοῦ Κύριε, ἀφ' ἑκαστοῦ εἰς αἰῶνα
 ἀμείντοι τὸν τῶν τῶν κατεκρίνας κατεκρίνας
 οἶκον. 37 Ραζαῖς δὲ τις τῶν τῶν Ἰεροσολύ-
 μων πρὸς τῶν, ἐμνήσθη τῷ Νικάνορι, ἀνὴρ

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Β. ΚΕΦ. 16.

φιλοπολίτης, καὶ σφόδρα χαλῶς ἀκούων, καὶ
ἐπὶ τὴν εὐνοίαν πατρὸς τῆς Ἰσθῆδος προσηγο-
ρευόμενος. 38 Ἦν γὰρ οἱ τοὺς ἐμπαροῦσαι
χεῖρας τῆς ἀμείνας κείνης εἰσηνεγμένους Ἰσθαί-
σμοδ, καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τῆς Ἰσθαί-
σμοδ ὡς ἐβλήμεν. 39 Βυλόμενος δὲ Νικάνωρ προδίδου ποιῶσαι
ἐν αὐτῇ τὴν Ἰσθῆδον δυσμένειαν, ἀπέ-
σπιδεν ἐραπίωνας ὑπὲρ τῆς πενταχοσίας συλ-
λαβῆν αὐτόν. 40 Ἐδόξεν γὰρ ἐκείνῳ συλ-
λαβῆν, τῶν τοῖς ἐνεργάτοις συμφορῶν. 41 Τῶν
δὲ πληθύνοντων τὸν πύργον χαλὰ λαβόντες,
καὶ τὴν αὐλαίαν θύραν βιαζομένους, καὶ κε-
λευδόντων πῦρ προσάγειν καὶ τὰς θύρας ὑπά-
λπειν, ὡς ἐπὶ τὰ ληπίος γεόμενος ὑπέσκηκεν ἑαυτῷ
τὸ ξίφος. 42 Εὐγενὴς γέλοιος ποταμὸς, ἥπερ τοῖς
ἀνθρώποις ὑποχείριος γενέσθαι, καὶ τῆς ἰδίας
εὐγενείας ἀναξίως ὑβρίζοντα. 43 Τῇ δὲ πλη-
γῇ μὴ κατόλισκνήσας ἀφ' οὗ τῶν ἀγῶν
αὐτοῦ, καὶ τῆς ὀχλῆος ἐστὶ τῆς θυρωματῶν
εἰσδρακόντων, ἀναδρακὼν γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖ-
χος, κατεκρήμινεν ἑαυτὸν ἀνδραδῶς εἰς τῆς
ὀχλῆος. 44 Τῶν δὲ ταχέως ἀναποδιδράτων
γενόμενος ἀγαστήματος ἤλθεν κατὰ μέσσην τὸν κε-
κλιμένον. 45 Ἐπὶ δὲ ἐμπίπτειν ὑπάρχον καὶ πε-
πορευμένους τοῖς θυμῶσι, ἔκταντας φορομένην κρυ-
ψιδίαν τῆς αἵματός, καὶ δυσχερῶς τῆς τραυμα-
τῶν ὄντων, δρόμῳ τῆς ὀχλῆος διελθὼν, καὶ τὰς
ὀπίσθας ἐπὶ τῇ σφύρᾳ ἀνέσχετο. 46 Παιτελῶς
ἔξαμνος ἦδεν γεόμενος, κατεβαλὼν τὰ ἔντερα
καὶ λαβὼν ἐκσπέρων τὰς χεῖρας, οἷον αἰσὶ τοῖς
ὀχλοῖς, καὶ ἐπιλαεσόμενος τὸν διασφύροντα τῆς
ζωῆς καὶ τῆς πνεύματος πύλην αὐτοῦ πάλιν ἀπο-
δύναμι, πρὸς τὸν πρόπον μετήλλαξεν.

ΚΕΦ. 17.

Ο Δὲ Νικάνωρ μετὰ λαβὼν τῆς κατὰ τὸν
Ἰσθαίσμοδ οὐκ αὖτε τοῖς κατὰ Σαμαρείαν
τόποις, ἐδουλοῦσά το τῇ τῆς κατα-
παύσεως ἡμέρᾳ μετὰ πάσης ἀσφαλείας αὐτοῖς
ἐπιβελῆν. 2 Τῶν δὲ καὶ ἀνάγκην οὐκ ἐπο-
μύνην αὐτοῦ Ἰσθαίσμων ληρόντων, μηδ' αὖτως ἔπαις
ἀγῶν καὶ βαρβάρους ἀπαλέσας, δόξαν δὲ ἀπο-
μείνου τῇ προσηγορίᾳ ὑπὸ τῶν πάντα ἐφο-
ρῶντος μὲν ἀγίοτης ἡμέρας. 3 Ὁ δὲ τριτα-
λιστήριος ἐπὶ τῇ σφύρᾳ, εἰς τὴν οὐρανὸν ὁ δυνά-
στης ὁ προσεταχὴς ἄγειν τὴν τῶν σαββάτων
ἡμέραν. 4 Τῶν δὲ ἀπορημαθῶν, ἐπὶ ὁ Κύ-
ριος ζῶν αὐτοῖς οἱ οὐρανῶν δυνάστης ὁ κελύσας
ἀσκήν τὴν ἐδωμάδα. 5 Ὁ δὲ ἔπιρος, καὶ γὰρ

φύσιν, δυνάστης ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ προστάων αὐ-
ρην καὶ ὅπλα καὶ τὰς βασιλικὰς χρεῖας ἐπι-
τελεῖν, ὅμως ὁ κατὰ τὴν ἐπιτελεῖν τὸ ἔργον
αὐτῷ βόλημα. 6 Καὶ ὁ μὲν Νικάνωρ μὲν πά-
σης ἀναξίως ὑβρίζοντα, διεγνώσκει καὶ τὴν ἀσφαλείαν
κατὰ τὸν Ἰσθαίσμον συνησάσθαι τῶν ποταμῶν. 7 Ὁ δὲ
Μακκαβαῖος ἰὺ ἀδελφείας πεποιθὼς μετὰ
πάσης ἐλπίδος ἀντιλήψας τεύξασθαι κατὰ τῆς
Κυρίου. 8 Καὶ πρὸς τὴν τῶν αὐτῶν μὴ
δελιῶν τὴν τῶν ἐδῶν ἐφοδῶν, ἐχόντας δὲ κατὰ
ἐχόντας τοῦ καὶ προσηγορίᾳ αὐτοῖς ἀπ' οὐρανῶν βοή-
θημα, καὶ ταῦν προσδοκῶν τὴν κατὰ τῆς εἰσομύνης
παντοκράτορος ἐσομένην αὐτοῖς ἡλίου καὶ βροχίας.
9 Καὶ κατὰ τὴν ἐσομένην αὐτοῖς ἐκ τῆς νόμῳ καὶ
τῶν προφητῶν, προσπομπήσας δὲ αὐτοῖς καὶ τῆς προσπομπήσας
ἀγῶνας οὗς ἦσαν ἐκτελεστέες, κατὰ τὴν ἐσομένην
αὐτοῖς κατὰ τῆς ἐσομένης. 10 Καὶ τοῖς θυμῶσι διεγεί-
ρας αὐτοῖς, παρήγγειλεν ἅμα παρεπιδηνοῦς
τὴν τῶν ἐδῶν ἀγῶν καὶ τὴν τῶν ὀρίων πρὸς
βασιν. 11 Ἐκαστοὶ δὲ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐσομένην
τὴν ἀσπίδα καὶ λογχὴν ἀσφάλειαν, ὡς τὴν
ἐν τοῖς ἀγαθοῖς λόγοις κατὰ τὴν ἐσομένην, καὶ προσπομπή-
σας αὐτοῖς ἀγῶνας ἐκτελεστέες ὑπάρ τινι πάντας ἡσυχάζειν.
12 Ἦν δὲ ἡ τῶν θυμῶν θεοῦ ἐκτελεστέες. Οὐκ αὖτε τὸν
γεόμενος ἀγῶνας ἀνδρα κατὰ τὴν ἀγῶν, αἰ-
δύματα μὲν τὴν ἀπάντησιν, κατὰ τὴν τῶν προ-
πον, καὶ λαλῶν προσηγορίᾳ προσπομπήσας, καὶ ἐκ
παύσεως ἐκμεμαλετοκῶς πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς
ἰδία, ὅντων τὰς χεῖρας προσηγορίᾳ κατὰ τὴν
ἐσομένην κατὰ τὴν τῶν Ἰσθαίσμων συνησάσθαι. 13 Εἰδὼς
οὕτως ἐπιπομπήσας ἀνδρα πολὺ καὶ δόξαν ἀγα-
φῶντα, δαυμασίῳ δὲ πᾶσι καὶ μεγαλοπρε-
πῶς τὴν τῶν αὐτῶν ὑπεροχὴν. 14 Ἀπο-
κρίσας δὲ τὸν Οὐκ αὖτε ἐπὶ τῇ φιλαδέλφῳ
ἔτος ἐπὶ τὸν πολλὰ προσπομπήσας πρὸς τὴν λαῶν
καὶ τῆς ἀγῶν πόλεως Ἰερουσαλὴμ ὁ τῆς κατὰ τὴν
φύσιν. 15 Προσηγορίᾳ δὲ Ἰερουσαλὴμ τὴν δε-
ξιὰν κατὰ τὴν ἐσομένην κατὰ τὴν Ἰσθαίσμον χροσίῳ,
διδόντα δὲ προσπομπήσας τὰς δε. 16 Λάβε τὴν
ἀγῶν Ἰερουσαλὴμ δῶρον κατὰ τῆς τῶν θεοῦ, δι' ἧς
δραύσεις τῆς ὑπεροχῆς. 17 Παρακλη-
θέντες δὲ τοῖς Ἰσθαίσμων λόγοις πάντες κατὰ τὴν
δυναμῶν ἐκ' ἀρετῆς παρορμήσας, καὶ ψυχὰς
νέαν ἐπαρῶσαι, διεγνώσαν μὴ ἐρατεύεσθαι, γεν-
ναίως δὲ ἐμφέρειν, καὶ μὲν πάσης οὐκ ἀνδρίας ἐμ-
παινοφείας. 18 Ἦν γὰρ ὁ πρὸς γυναικῶν καὶ τέκνων ἐπὶ δὲ
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν οἱ ἥπιοι μίσει κείμενοι
αὐτοῖς ἀγῶν, μέγας δὲ καὶ προσπομπήσας ὁ πρὸς
τῆς

τῷ χειρῶν αἰσιν αὐτοῦ καὶ φόνου. 19 Ἦν δὲ αἵματα καὶ ψυχὴν ἀποθανόντων ἐπὶ τοῖς οὐ τοῖς πόλιν κατελημμένους ἔπαρτος ἀγωνία παρασπόμενος τῆς οὐκ ἐπαύσας πρὸς ὁλῆς. 20 Καὶ πάντες ἡδὴ προσδοκῶντες τὴν ἐσομένην κρίσιν, καὶ ἡδὴ προσμύζαντες τῶν πολέμων, καὶ τῆς φραπῆς ὀκταγείσης, καὶ τῶν θανάτων ὅτι μέρος εὐχαροῦν ἀποχαραγμένοι, τῆς τε ἰσχύος καὶ κέραις τεταγμένοι. 21 Συναγόμενος ὁ Μακκαβαῖος τὴν τῶν πληθύνοντων αἰσιν καὶ τῶν ὀπλῶν τὴν ποικίλιν ὁρμαίνον, τὴν τε τῶν θανάτων [ὅτι μέρος εὐχαροῦν] ἀγριότητα, ἀνατείνας τοὺς χεῖρας εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐπεκράτεσατο τὸν πρὸς τοὺς Κύριον τὸν κατεπύον, γινώσκων ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ πᾶν ἡνίκα καὶ δὲ ἐὰν αὐτὸς κρινῇ, τοὺς ἀγίους ἀποποιεῖται τὴν νίκην. 22 Ἐλέγει δὲ ὁ περικλυτός ποιεῖν τὸν πρόπον. Σὺ δεῦρο, ἀπέστειλας τὸν ἀγγέλιόν σου ὅτι Ἐξεκίου τῷ βασιλεῶς τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀνέλεν ἐκ τῆς ἀρεμολῆς Σενναχειμ εἰς ἐκαστὸν ὀγδοηκοσίων πεντή χιλιάδας. 23 Καὶ νῦν, διώσας τῶν ἑβραίων, ἀποστείλον ἀγγέλιον ἀγαθὸν ἐμπαροῦσθαι ἡμῶν ἐκ δότος καὶ πρόμου. 24 Μεγάλη βραχίονός σου καταπλαγείσας οἱ μετὰ βλασφημίας ὁρμαίνοντες ὅτι τὸν ἄγιόν σου λαόν· καὶ ἔστος μὲν οὐκ ἐν τούτοις ἔλθῃ. 25 Οἱ δὲ περὶ τὸν Νικάνορα μὲν σαλπείγων καὶ παύωνι ὁρμήσας. 26 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδα μὲν ὁρμήσας καὶ εὐχῶν συνεμύξαν τοὺς πολέμους. 27 Καὶ ταῖς μὲν χερσὶν ἀγωνίζοντες, ταῖς δὲ καρδίαις πρὸς τὸν θεὸν εὐχόμενοι, κατέπρωσαν ὅσῃν ἦσαν μυριάδων τεσσάρων καὶ πεντακισχιλίων τῇ τῷ θεῷ μεγάλως ἐφραίνοντες ὁρμαίνοντες. 28 Γενομένοι δὲ ἀπὸ τῆς χρείας, καὶ μὲν χαράς ἀναλύνοντες, ἐπέπρωσαν πρὸς πεπρωμένους Νικάνορα σὺν τῇ πανοπλίᾳ. 29 Γενομένης δὲ κραυγῆς καὶ παραγῆς, εὐλόγων τὸν διωκτῆν τῇ πατρὶ φωνῇ. 30 Καὶ προσέταξεν ὁ κατὰ ἅπαν σώματα καὶ ψυχὴν ἀποθανόντων ἐπὶ τῶν πολιτῶν, ὁ τὴν τῆς ἡλικίας εὐνοίαν εἰς ὁμοθυμῶν ἀσφυλάξας, τὴν τῷ Νικάνορος κεφαλὴν ἀποτιμώντας, καὶ τὴν χεῖρα σὺν τῷ ὄμῳ, ἀφένειν εἰς Ἱερουσόλυμα. 31 Παραγνομένης δὲ ὁρμῆς, καὶ συλλαλεσάμενος τῶν ὁμοθυμῶν, καὶ τῶν ἱερῶν πρὸς τῷ θυσιαστηρίῳ σήσας, μετεπέμψατο τῶν ὁκτὸς τῆς ἀρχῆς. 32 Καὶ ἐπιδεύξαμεν τὴν τῷ μετὰ Νικάνορος κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα τῷ δυσφήμῳ, ἢ ἰκτείνας ὅτι τὸν ὀκτετείνας ἄγιοι τῷ πατρὶ κατέπρωσαν οἰκον ἐμμεγαλύνοντες, 33 καὶ τὴν γλῶσσαν τῷ δυσφώνῳ Νικάνορος ὀκτιμών, ἔφη μετὰ μέρος δώσειν τοῖς ὁρμαίνον, τὰ δὲ ὁρμήσας τῆς ἀνοίας κατέπρωσαν τῷ κατὰ κρεμάσας. 34 Οἱ δὲ πάντες εἰς τὸν ὑρανὸν εὐλόγησαν τὸν ἐπιφανῆ Κύριον, λέγοντες· εὐλογητός ὁ ἀσφύλαξ τὸν ἐαυτὸς τὸν ἀμείαντον. 35 Ἐξεδίδοι δὲ τὴν τῷ Νικάνορος κεφαλὴν ὁκτὸς τῆς ἀρχῆς ὁρμήσας πᾶσιν, καὶ φανερόν τῆς τῷ Κυρίου βοηθείας σημεῖον. 36 Ἐδοξμάσαν δὲ πάντες μετὰ κοινοῦ ψηφίσματος μυριάδως εἶσαι ἀπαρτισμένοι τὴνδε τὴν ἡμέραν ἔχειν δὲ ὁρμήσας τὴν τεσσάρωνδε τῶν δαδιστάτου μηνός, Ἄδαρ λέγεται τῇ Συριακῇ φωνῇ, πρὸς κυριακῇ μίᾳς ἡμέρας τῆς Μαρδοχαϊκῆς ἡμέρας. 37 Τῶν οὖν κατὰ Νικάνορα χωρησάντων οὕτως, καὶ ἀπ' ἐκεῖθεν τῶν χερσὶν κρατηθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, καὶ αὐτὸς αὐτόθι τὸν λόγον κατὰ καταπαύσας παύσας. 38 Καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ εὐτυχῶς τῇ συντάξει, τὸ καὶ αὐτὸς ἦν ἐλεον· εἰ δὲ εὐτυχῶς καὶ μετρίως, τὸ καὶ ἐφικτὸν ἡμῶν. 39 Καθὰ περ γὰρ οἶνον κατὰ μόνως πίνειν, ἀσάτως δὲ καὶ ὕδωρ πάλιν πολέμων· οἱ δὲ πρόπον οἶνος ὕδασι συσκευασθεὶς ἡδύς, καὶ ἐπιτερπὴ τὴν χάριν ἀποτελεῖ, οὕτως καὶ τὸ τῆς καταστροφῆς τῷ λόγῳ τέρπῃ τῶν ἀκοῶν πᾶσι ἐντυγχάνοντων τῇ συντάξει· οὕτως δὲ ἔσται ἡ τελευτή.

MAKKABAIΩN

Λ Ο Γ Ο Σ Γ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Δ Ε Φιλοπάτωρ ὡς οὖν τῶν ἀνακομιθέντων μαθὼν τὴν γεινομένην τῶν αὐτῷ κραυγμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντίοχου, ἀδελφείῳ τῶν πάσαις δυνάμεσιν ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀδελφῶν Ἀρριόλου συμπολεμεῖν, ἐξώρμησεν μέχρι τῶν τῷ Ραφίᾳ τόπων, ὅπου παρεβλήκεισαν οἱ αὐτοὶ Ἀντίοχοι. 2 Θεῶς δὲ τις ὁκλήσας τὴν ὁπλοῦν ἀφενόμην ἀφενόμην, ὡς οὖν τῶν πολεμικῶν αὐτοῦ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράνη, διεκομίσθη νύκτωρ ὅτι τῶν Πτολεμαϊκῶν σκηνῶν, ὡς μόνος κλείων αὐτὸν, καὶ ἐν τούτῳ ἀφελύσας τὸν πόλεμον. 3 Τῷ δὲ ἀφελύσας Δωσίθεος ὁ Δεμῶν λεγόμενος, τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμματα, καὶ τῷ πατρὶαν δογματῶν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, ὡς οὖν τῶν κατέκλινεν ἐν τῇ σκηνῇ, ὅν συνέβη κομίσασθαι τὴν ἐκείνῃ κόλασιν. 4 Γενομένης δὲ χειρὸς μάχης, καὶ τῶν πολεμικῶν μᾶλλον ἐρρωμένων καὶ

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Γ.

εἰπόντων μὴ καθίκεν γίνεσθαι τὸ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι
 ἔθνεσιν μὴδὲ τοῖς ἐκ τῆ ἑσθῆς ἔσονται εἰσέλασθαι, μὴδὲ πᾶσιν
 τοῖς ἱερεῦσιν, ἀλλ' ἡ μόνῃ τῇ περὶ ἡγουμένην πάν-
 των ἀρχιερεῖ, καὶ τῷ καὶ ὁπαιτὸν ἀπαξ, ὁ δὲ
 πρῶτος ἀντιπρῶτος ἐπείθετο. 12 Τῷ τε νόμῳ περὶ αὐτο-
 τοῦ, ὅς ὡς ἀντιπρῶτος ἐπείθετο ἀπέλειπε περὶ ἑσθῆς ἐαυτὸν
 δεῖν εἰσελθεῖν, λέγων, καὶ εἰ ἐκείνοι ἐσθῆς ἑσθῆς
 τῆς τῆς τιμῆς, ἐμὲ δὲ οὐ δεῖ. 13 Καὶ ἐπι-
 γαίετο, ἀλλ' ὅτι πᾶσι αὐτὸν εἰσπερχόμενον εἰς
 πᾶν τε πέμενος οὐδεὶς ἀκούσεν πῶν παρόντων;
 14 Καὶ τις ἀποροῦντος ἔφη κακῶς αὐτὸ τὸ τοῦτο
 περὶ αὐτοῦ; 15 Γενομένης δὲ φωνῆς, τὸ τοῦτο
 πάντων ἀλλ' ὅτι πᾶσι αὐτὸν εἰσελθόντα, καὶ
 ἰδόντων αὐτὸν, καὶ μή; 16 Τῶν δὲ ἱερέων ἐν
 πάσαις ταῖς ἐκείναις ἐσθῆσιν ὁρασσομένων, καὶ
 τοῖς ἐνεστῶσιν διακρίναι τὴν μεγίστην βοήθειαν τῇ ἐκείνῃ ἀνάγκῃ,
 καὶ πᾶσι ὁμοῦ τῷ κακῶς ὁπαιτομένου μετα-
 δύναι, κραυγῆς τε μὲν δακρύων τὸ πρὸς ἐμπλη-
 σάντων, 17 οἱ καὶ πᾶσι πᾶσι ὑποτασσόμενοι,
 παρελθόντες ἐξεδίδοσαν, ἀλλοι πᾶσι τὸ
 γινώσκοντες. 18 Αἱ τε καὶ αὐτοὶ παρῆναι ἐν
 θαλάμῳ οὐκ αὐτῶν περὶ αὐτῶν ἐξώρμησαν καὶ
 ἀπέδωκαν αὐτῶν καὶ κόνει τὰς κόμας πασάμεναι, γυναικὲς καὶ
 πόρνοι σφαιροῦσι οὐκ ἐπὶ πᾶσι ταῖς πλατείαις. 19 Αἱ
 αὖτις νῦν δια- δὲ καὶ ἀποσπάρτως ἐσταλμέναι, τὰς πρὸς ἀπὸν-
 τελαγμέναις τῶν ἀποσπάρτως ἐσταλμένων, καὶ πᾶσι ἀρμόζουσαι αὐτῶν
 ὡς αὐτοῦ ποιοῦσαι, ὁμοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει σιωί-
 ζαντο. 20 Τὰ δὲ νεογνὰ τῇ τέλει, αἱ τε
 πρὸς τέτοις μητέρας, καὶ πατρὶς ὡς αὐτοῦ ποιοῦσαι
 καὶ ἄλλως καὶ ἄλλως, αἱ μὲν κατ' οἴκους, αἱ δὲ κατ'
 τὰς ἀγορὰς ἀνεπετρέπτες εἰς τὸ πρὸς πέρτατον
 ἱερὸν ἡθροίζοντο. 21 Ποικίλη δὲ ἡ τέλη εἰς
 τὸ τοῦτο συλλεγόντων δέοις ὅτι τοῖς ἀνοσίως ὡς
 ὁκείνου κατελχευόμενοις. 22 Σὺν τε τοῖς
 οἱ [ὡς] τῶν πολιτῶν θρασυνοῦντες οὐκ ἠεί-
 χον τέλος αὐτῶν ὅτι κακῶς, καὶ τὸ τῆς πρὸς
 ἡσυχίας αὐτῶν ἐκπληρωτῶν ἀφαιρούμεν. 23 Φω-
 νήσαντες δὲ πᾶσι ὁμοῦ ὅτι τὰ ὅπλα ποιήσα-
 ῶν, καὶ παρὰ αὐτῶν τῶν πατρῶν νόμῳ τε-
 λαῖαν, ἰχθυῶν ἐποίησαν ὅτι τῷ τόπῳ τραχύ-
 τητα, μόλις δὲ ὡς τῶν γενομένων καὶ τῶν
 πρὸς αὐτοῦ ἀποσπάρτες, ὅτι πᾶσι αὐτῶν
 πρὸς αὐτῶν τῆς δέοις ἐσθῆς γαστρί. 24 Καὶ τὸ μὲν πᾶσι
 ὡς ὡς αὐτοῦ ἐν τῷ τοῖς ἀνεστρέφετο δέοις.
 25 Οἱ δὲ ὡς τὸν βασιλέα πρὸς αὐτοῖς, πολ-
 λαχρῶς ἐπεφῶντο τὸν ἀγέροντα αὐτῶν νοῦν ἐξιστά-
 ναι τῆς ἐντεθυμημένης βουλῆς. 26 Ὁμοῦ
 δεῖς δὲ καὶ πᾶσι πρὸς αὐτῶν, ἡδὴ καὶ πρὸς
 βασινὴν ἐποιεῖτο, τέλος ὅτι πᾶσι δακρῶν τῇ πρὸς
 ῥημένῳ. 27 Ταῦτ' οὖν καὶ οἱ ὡς αὐτοῖς ὅτι

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

11 Καὶ διὰ πιστὸς εἶ καὶ ἀληθινός. 12 Ἐπεὶ δὲ
ἀπεστάλεις [καὶ] θλιβέντων τῶν πατέρων ἡμῶν,

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Γ. ΚΕΦ. γ.

κακῶν δὲ αὐτοῖς οἱ τῇ καταπίσει, καὶ ἔρπον
 αὐτοῖς ὅτι μεγάλην κινδύνον. 13 Ὡς δὲ νῦν,
 ἄγε βασιλεῦ, ἀφ' οὗ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας
 ἡμῶν ἀμαρτίας κατεπιούμεθα, καὶ ὑπερτί-
 γημι ἐχθροῖς ἡμῶν, καὶ παρὲν ἡμῶν ἐν ἀδυναμίαις.
 14 Ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ καταπίσει ὁ θρασὺς καὶ
 βέλους οὐτὶς ἐπιτιμᾷ καθεύδοντι τῷ ὅτι
 τῆς γῆς ἀναδιωγμένοι τῷ ὀνόματι τῆς δόξης
 σου ἄγιοι τόποι. 15 Τὸ μὲν γὰρ κατοικητή-
 ριον σου ἕρπας τῷ ἕρπον ἀνέμους ἀνθρώποις
 ὄσιν. 16 Ἀλλὰ ἐπεὶ εὐδύνῃς τὴν δόξαν σου
 οἱ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἡγήσας τὸν τόπον, τῶ-
 ν. 17 Μὴ ἐκδικήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ τύτῃ ἀκα-
 θαρίᾳ, μηδὲ εὐδύνῃς ἡμᾶς οἱ βέλους, ἵνα
 μὴ καυχώμεθα οἱ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις αὐτῶν,
 μηδὲ ἀγαλλιάσονται οἱ ὑπερηφάνοι γλώσσῃς
 αὐτῶν, λέγοντες. 18 Ἡμεῖς κατεπατήσαμεν
 τὸν οἶκόν σου ἁγίασμα, ὡς καταπαύονται οἱ οἰ-
 καὶ τῶν προσκυνημάτων. 19 Ἀπάλευφοι
 τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἀφαιρέσεις τὰς ἀμ-
 πλακίας ἡμῶν, καὶ ὀπίσθιοι τὸ ἔλεός σου
 καὶ τὴν ἄνθρωπον. 20 Τὰς ἐνοχλατα-
 βήσας ἡμῶν οἱ οἰκῆμοί σου, καὶ δὲς ἀνέσεις
 οἱ τῷ σῶματι τῷ κατεπατηκώτῃ καὶ συν-
 πτεμμένῳ τὰς ψυχὰς, ποιήσας ἡμῶν εἰρήνην.
 21 Ἐνταῦθα ὁ πάντων ἐποπῆς θεὸς καὶ πᾶς
 πάντων ἅγιος οἱ ἁγίοις εἰσακήσας τῆς οὐσίας
 λιτανείας, τὸν ὕψος καὶ θρόνον μεγάλως ἐπὶ
 μέντοι ἱμάτιζεν αὐτοῖς, 22 ἔνθεν καὶ ἔνθεν κρα-
 δάνας αὐτοῖς ὡς χεῖλαμοι ὑπὸ ἀνέμου, ὡς
 κατ' ἐδάφοις ἀφαιρέσει ἐπὶ, καὶ τοῖς μέλεσιν
 καταλελυμένοι, μηδὲ φωνῇσι διώσονται διχραῖ
 πεπληγμένοι. 23 Ὅθεν οἱ τε φίλοι καὶ
 σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχέως καὶ ὀξείας ἰδόντες
 τὴν καταλαβούσαν αὐτὸν εὐδύναν, φοβούμενοι
 μὴ καὶ τὸ ζῆν ὀλεῖται, ταχέως αὐτὸν ἐξέλ-
 κυσαν ὑπερβάλλοντι κατεπατηγμένοι φόβῳ.
 24 Ἐν ἑσπέρᾳ δὲ ὑπερὶ ἀναλεξάμενος αὐτόν,
 οὐδ' αὖτε εἰς μετὰ μελὸν ἦλθεν ὅτι περὶ μελὸς, μετὰ
 ἀπειλῆς δὲ πᾶσι δέμῃς ἀνέλυσε. 25 Δια-
 κομισθεὶς δὲ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τῇ τῆς κα-
 χίας ἐπαύξων, ἀφ' οὗ τῇ ἐνοχλατῇ κατεπατηγμένοι
 συμποτῇ καὶ ἐταύρω τῷ παντὸς διχραῖ καχ-
 ερισμένοι, 26 ὃ μόνον ταῖς ἀναριθμήτοις ἀσπλ-
 γήμασι διηκράσθη, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὅσῃσι θρά-
 σους ὡρῆλθεν, ὡς δυσφημίαις οἱ τοῖς τόποις
 συνίσταται, καὶ πολλὰς τῶν φίλων ἀπώλειαν
 εἰς τὴν τῆ βασιλείας ὥρῃσιν καὶ αὐτοῖς ἐπε-
 λθὲ τῇ ὀκείνου θλίψει. 27 Περὶ τοῦ δὲ διη-
 μοσίας καὶ τῶν ἐθνῶν ἀφαιρέσας φόρον καὶ ὅτι

τῷ κατὰ τὴν αὐτὴν πύργῳ ἐπὶ τὴν ἀναθήσας,
 ἐκόλαφεν γραφεῖ. 28 Μνηστὴρ τῶν μὴ θού-
 νων οἱ τῷ ἕρπον αὐτῶν εἰσέειναι, πάντας δὲ τῶν
 Ἰουδαίων εἰς καταγραφὴν καὶ οἰκετικὴν ἀφ' οὗ
 ἀχθῆται, τῶν δὲ ἀνιπλέροντες βία φερόμενοι
 τῷ ζῆν μεταστῆσαι. 29 Τότες τε ἀπογραφο-
 μένοις κατὰ τὸν καὶ ἀφ' οὗ πύργῳ εἰς τὸ σῶμα κατὰ τὸν
 ὡρῆσιν Διονύσου Κισσοφύλλῳ, οὗ καὶ ὡρῆ-
 καταχεύεται εἰς τὴν προσκυνητικὴν αὐτῶν
 πᾶσι. 30 ἵνα δὲ μὴ τοῖς πᾶσι ἀπεχθόμενοι
 φωνῇται, ὑπερβάλλει ἐὰν δὲ πᾶσι ἐξ αὐτῶν
 ὡρῆσιν οἱ τοῖς κατὰ πλεῖστας μεμνημένοις
 ἀναγράφεται, τῶν τῶν ἰσοπολίτας Ἀλεξάνδρου
 σιν εἶναι. 31 Ἐποῖ μὲν οὖν ὅτι πόλεως τὰς
 τῆς πᾶσι εὐσεβείας ἐπεβάδρας συνηύχῃς, εὐ-
 χρῆς αὐτοῖς εἰδέναι, ὡς μεγάλης πᾶσι κοινῇ
 ἡσυχίας ἐκλείας ἀπὸ τῆς ἐσομένης τῷ βασιλεῖ
 συναναστροφῆς. 32 Οἱ δὲ πλεῖστοι γενναῖα ψυχῇ
 οὐκ ἔχοντες, καὶ ὃ δέσπονται τῆς εὐσεβείας, πᾶσι
 χρέματα ὅτι τῷ ζῆν ἀπὸ καταλλασσόμενοι ἀδελ-
 φεύοντο αὐτοῖς ῥύσασθαι ὅτι τῶν ἀπογραφῶν.
 33 Εὐέλπιδες δὲ καθεύδοντες ἀνιπλέροντες τῶν
 ἐξοχῶν, καὶ τῶν ἀπογραφῶν ἐξ αὐτῶν ἐβδ-
 λύσασθαι, καὶ ὡς πολέμους τῶν ἐθνῶν ἐκρίνοι, καὶ
 τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ εὐχρησίας ἐστέρων.

Κ Ε Φ. Γ.

Κ ΑΙ μεταλαμβάνων ὁ δυναστεὺς, ὅτι ὅ-
 σῃσι ἐξεχόλῃσιν, ὡς ὃ μόνον τοῖς
 καὶ Ἀλεξάνδρου διαγίγνεται, ἀλλὰ καὶ ὁρῶντες
 τοῖς οἱ τῇ χώρα βαρυτέρως οὐκ ἀνιπλέροντες, καὶ
 ὡρῆσιν ἀπεύδοντες σωματῶν πάντας ἐπι-
 τῶν, καὶ χεῖρας μὲν τῷ ζῆν μεταστῆσαι.
 2 Τῶν δὲ οἰκονομῶν φῆμι δυσμενῆς ἐκχεῖτο οἰκοδομημέ-
 καὶ τῷ γένους ἀνθρώποις συμφορῶν εἰς κακο-
 πῶν, ἀφορμῆς διδιδόμενης εἰς ἀφ' οὗ, ὡς ἀν-
 ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοῖς καλύπτονται. 3 Οἱ δὲ
 Ἰουδαῖοι τὴν μὲν πρὸς τῶν βασιλεῖς εὐνοίαν καὶ
 πᾶσι ἀδιάφοροι ἦσαν ἀφαιρέσαντες. 4 Σεβό-
 μενοι δὲ τὸν θεόν, καὶ τῷ τῶν νόμων πολιτεύ-
 μενοι, χρεῖσιν ἐποίησαν ὅτι πᾶσι καὶ καταστρο-
 φῶν. 5 Ὡς αὐτῶν ἐνίοις ἀπεχθῆς ἐφάνοντο.
 5 Τῇ δὲ τῶν διχρῶν εὐσεβείας κοσμεῖντες τὴν
 συναναστροφήν, ἅπαντες ἀνθρώποις εὐδύνῃς καθε-
 στήσανται. 6 Τὴν μὲν οὖν πᾶσι τῶν γένους οἱ
 πᾶσι θρυλῶντες εὐσεβείας οἱ ἀλλοφύλοι οὐ-
 δ' αὖτε διηκράσθησαν. 7 Τὴν δὲ πᾶσι τῶν
 προσκυνησάντων καὶ προφῶν ἀφ' οὗ εὐδύνῃς
 φάσκειν, μήτε τῷ βασιλεῖ, μήτε ταῖς δυνάμεσιν
 ὁμοσπονδίας τῶν ἀνθρώπων γένεσθαι, δυσμενῆς
 δὲ

δὲ εἶναι καὶ μέγα πὶ τοῖς θράγμασι σταντὶ-
φόβῳ μύθος· καὶ ὃ πρὸ τυχόντι φερέταιτο φόβῳ.
8 Οἱ δὲ καὶ τὴν πόλιν Ἑλλήνες ὅσδ' ἐν ἡδυν-
μῶνι, παραχρῆν ἀποσώδοντες περὶ τῆς ἀνδρα-
στευῶντες, καὶ σπουδαίως ἀποσκοποῦντες γιν-
ομῶναι, βοηθεῖν μὲν οὐκ ἔατο· τυραννικὴ γὰρ
τοῦ ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ παρὰ τὸν δὲ καὶ δυσφύρας
εἶχον, καὶ μετὰ περὶ τῶν τῶν ὑπελάμβανον.
9 Μὴ γὰρ οὕτω πρὸς ἀντιθέσθαι τιλικῶς τοῦ
ἡγετονός· σημα μὴδὲν ἡγετονός. 10 Ἦδη δὲ καὶ πινες
γυμνοῖς τε καὶ φίλοι καὶ συμπεπραγματούμενοι
μυστικῶς πινες ὅππασόμενοι, πίσεις ἐδίδον σωμα-
σασιν, καὶ πᾶν ὁκτινὲς προσοίσεσθαι πρὸς ἀντί-
ληψιν. 11 Ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ καὶ τὸ παρὲν
εὐμερῆα γυμνωμένους, καὶ ὃ καὶ ὁρῶν τὸ τῷ
μεγίστου θεοῦ κρείττος, ὑπολαμβάνων δὲ διηγε-
κῶς οἱ τῇ αὐτῇ ἀφ' ἑαυτοῦ βελή, ἔγραψεν καὶ
αὐτῶν ὁπισθολὴν τῇδε. 12 Βασιλεύς Πτολε-
μαῖος Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον, καὶ κατὰ
τόπον στρατηγῶν καὶ στρατιῶν χαίρειν καὶ ἔρρω-
σθαι. 13 Ἐρρωμένη δὲ καὶ αὐτὸς ἐγὼ καὶ τὰ
θράγματα ἡμῶν. 14 Τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν γε-
νομένης ἡμῶν ὁπισθολογίας, ἥς ἔστι καὶ αὐτοῖς, τῇ
τῶν θεῶν πρὸς ἡμᾶς ἀποσπλάττω συμμαχία καὶ
τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ἐξῆς καὶ λόγον ὅτι αἰετον τέλῃ
ἐχθροῖς, 15 ἡγοσάμεθα μὴ βία δόρατ' ὄν,
ὁπισθολογία δὲ καὶ πολλὴ φιλάνθρωπία πεινήσασ-
θαι καὶ κοινῶς Κοίλιν Συρίαν καὶ Φοινίκην
εὐποιήσαντες ἔσθαι, εὐποιήσας τε ἀσμένως. 16 Καὶ τοῖς κατὰ
πόλεσιν ἱεροῖς ἀποσπλάττω πλείστας,
προσέχθημεν προσέχθημεν καὶ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα ἀναβάντες
πῆμῶν τὸ ἱερὸν τῶν ἀλιτηρίων καὶ μὴδὲ ποτε λι-
γόντων τῆς ἀνοίας. 17 Οἱ δὲ λόγῳ μὲν τὴν
ἡμετέρᾳ ἀποδείξάμενοι πρὸς ἡμᾶς, πρὸ δὲ θράσ-
ματι νόθως, προσεμνησθέντων ἡμῶν εἰσελθεῖν εἰς
τὸν ναὸν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐκωρεπέσιν καὶ χαλλί-
στοις ἀναθήμασιν πῆμῶν, 18 τύφοις φερόμενοι
λειπόμενοι παλαιότεροις, εἶρξαν ἡμᾶς τῆς εἰσόδου, ἀποσπλά-
ττω τῆς ἡμετέρας ἀλκῆς, δι' ἣν ἔχομεν πρὸς
ἀποσπλάττω ἀνθρώποις φιλάνθρωπian. 19 Τὴν
δὲ αὐτῇ εἰς ἡμᾶς δυσμερῆαν ἐκδιῶν κατὰ τῶν
τες, ὡς μοιότατοι τῶν ἐσθῶν βασιλεύσιν καὶ τοῖς
ἐαυτῶν εὐεργέταις ὑφ' αὐχοῦντες, ὅσδ' ἐν γήσιον
βέλονται φέρειν. 20 Ἡμεῖς δὲ τῇ τῶν ἀνοίας
συμπεπραγμένους, καὶ μὴ νίκης ἀφ' ἑαυτοῦ ἐνείκας,
καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τοῖς πᾶσι ἔδωκεν φιλαν-
θρώπως ἀπαντήσαντες, καὶ ὡς ἔωρεπεν ἐποίη-
σαμεν. 21 Ἐν δὲ τῶν πρὸς τῆς ὁμοφύλης
αὐτῶν ἀμνηστικῆς ἀπασιν γινώσκοντες, ἀφ' ἑ-
τε τὴν συμμαχίαν καὶ τὰ πεπισθυμένα μετὰ

ἀπλόττος αὐτοῖς ἀρχῇ μὲν θράγματι
τολμῶσαις ἐξαλλοῦσαι, ἐβουλήθημεν καὶ πολι-
τείας αὐτοῖς Ἀλεξανδρείᾳ κατὰξίωσαι, καὶ μετό-
χους τῶν αἰῶν ἱερέων κατὰξίωσαι. 22 Οἱ δὲ τῶναι-
τίον ἐκδεχόμενοι καὶ τῇ συμφύτῳ κακοηδεῖα τὸ
καλὸν ἀποσπλάττω, διηγεκῶς δὲ εἰς τὸ φαῦλον
ἐκδιῶντες, 23 ὃ μόνον ἀπεσπλάττω τὴν ἀπ-
μῆτον πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ βδελύσσονται λόγῳ
τε καὶ σιγῇ τῆς οἱ αὐτοῖς ὀλίγους πρὸς ἡμᾶς
γινώσκοντες ἀφ' ἑαυτοῦ, πρὸς ἑαυτοῦ ὑποφωτισμένοι ἀφ' ἑ-
τῆς δυσχερεστάτης ἐμβιόσεως ἀφ' ἑαυτοῦ τὰς ἡμᾶς
κατὰξίωσαι καὶ κατὰξίωσαι. 24 Διὸ καὶ τεκ-
μηρίους καλῶς πεπεισμένοι τῶν καὶ τῶν
δυσνοῶν ἡμῶν πρὸς, καὶ πρὸς ἡμᾶς, μήποτε
ἀφ' ἑαυτοῦ μετέπειτα παραχρῆς ὀργῆς ἡμῶν τῆς
δυσχερεῖς τῶν καὶ νῶν πρὸς καὶ βαρ-
βάρους ἔχομεν πολέμους. 25 Προσπετάχσαμεν
ἅμα πρὸς ἡμᾶς τὴν ἐπιστολὴν τῇδε, αὐ-
θαρῆς τῆς ἐννομερῆς σὺν τῶν γυναιξὶ καὶ τέ-
κνοις μετὰ ὑβρεως καὶ σκυλμῶν ἀποσπλάττω πρὸς
ἡμᾶς ἐνδοσμοῖς σιδηροῖς πάντοθεν κατὰκεκλει-
σμένους, εἰς ἀνήκεστον καὶ δυσχερῆ πρὸς πᾶσι δυ-
σμενέσι φόνον. 26 Τῶν γὰρ ὁμῶς κολασθέν-
των, διελήφσαμεν εἰς τὸν ὁπίλοιπον χρόνον τε-
λείας ἡμῶν τὰ θράγματα οἱ εὐσταθεία καὶ τῇ
βελίπῃ ἀφ' ἑαυτοῦ κατὰξίωσαι. 27 Ὅς δ'
ἀν σκεπάσῃ πᾶσι τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ γυναιξὶ νηπί-
ας καὶ μέλει τῶν ὑπομαστῶν, ἐχθροῖς βαστά-
νοις ἀποτυμπανισθῆσαι πανοικία. 28 Μηνύειν
δὲ τὸν βεβλόμενον, ἐφ' ὃ τὴν οὐσίαν τῇ ἐμπί-
πτοντος ὑπὸ τὴν εὐθύαν λήφεται, καὶ ἐκ τῆς
βασιλείου ἀργυρίου δραχμῶν διαλίνας, καὶ τῆς
ἐλευθερίας τῆς καὶ φερανομένης. 29 Πᾶς
δὲ τόπος, ὃ ἐὰν φεραθῇ τὸ σύνολον σκεπαζόμενος
Ἰουδαῖος, ἀβάτος καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ γινέσθω, καὶ
πάσῃ θνητῇ φύσιν κατὰπαν ἀχρηστος φανήσεται
εἰς τὸν αἰῶν χρόνον. 30 Καὶ ὁ μὲν τῆς ἐπι-
λῆς τύπος οὕτως ἐγγράφη.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἰ Π Ἀντι δὲ ὅπου προσεπλήκει τὸ τὸ
πρὸς ἡμᾶς, δημοτικῆς συνίστατο τοῖς
ἔδωκεν οὖν εὐαχρία μετὰ ἀλαλαγμῶν
καὶ χαρῆς, ὡς ἀν τῆς προσχευομένης αὐ-
τοῖς πάσαι κατὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, μετὰ παρρησίας τοῦ
ἐκφρανομένης ἀπεχθείας. 2 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις
ἀλλήλων πένθος τοῦ καὶ πένθος μετὰ δακρύων πανόδυκτος
βοῇ, στεναγμοῖς πεπυραμένης πάντοθεν αὐτῶν τῆς
καρδίας, ὁλοφυρομένης τὴν ἀποσπλάττω ἐξαι-
φνης αὐτοῖς ἐπικριθεῖσιν ὀλεθρίαν. 3 Τίς νομῶς

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Γ'. ΚΕΦ. Ε'.

ἡ πόλις, ἢ τίς τὸ σιμόλοι οἰκτὸς τόπος, ἢ τίνες αἰγυαὶ κοπετοὶ καὶ γῶν ἐπ' αὐτοῖς οὐκ ἐμπ-
 πορίας πλῶντος 4 Οὕτως γὰρ μετὰ πικρᾶς καὶ ἀνοίκτου
 ψυχῆς ὑπὸ τῶν χτ' πόλιν στρατηγῶν ὁμοθυμα-
 δὸν ἐξαπετέλλοντο, ὥστε ὅτι ταῖς ἐξάλλοις πι-
 μωείαις καὶ πιναι τῶν ἐχθρῶν, λαμβάνοντες τὸ
 τῶν ὀφθαλμῶν τὸν καινὸν ἔλεον, καὶ λογιζομένης
 τὴν ἀδύλον τῆ βίᾳ καταστροφῇ, δακρύειν αὐ-
 τῶν τὴν δυσάθλιον ἐξαποστολήν. 5 Ἦγετο
 γὰρ γραιῶν πλῆθος πολὺ πεπυχασμένον, τὴν
 ὅτι κρυφόν 6 καὶ τῆ γήρας παύρηνητα ποδῶν ἐπικύφον, ἀνατρο-
 πῆς ὁρμῇ βιαίας, ἀπάσης αἰδῆς ἀνευ φόβου ὀξείας
 καταχρησάμενοι πορείαν. 6 Αἱ δὲ ἄρτι πρὸς
 βίου κοινωνίαν γαμικὸν ὑπεκλήθυμα παρὸν
 νεάνιδες ἀντὶ τέρψιος μεταλαβούσαι γόους, καὶ
 κόνι τὴν μυροβρεχὴ πεφυρμένην κόμην, ἀχα-
 λυπῶς δὲ ἀγόμεναι, θρήνοι ἀνθ' ὑμεναίων ὁμο-
 σκυμένοις θυμαδὸν ἐξῆρχον, ὡς ἐσπαραγμέναι σκυμοῖς ἀλ-
 λοθιέσιν. 7 Δέσμιαι δὲ δημόσαι μέχρι τῆς
 εἰς τὸ πλοῖον ἐμβολῆς ἔλκοιτο μετὰ βίας. 8 Οἱ
 βεγχοὶ δὲ τῶν συζυγῆς βεγχοὶ ἀντὶ σφάραν τῆς αὐ-
 χήνας ἀειπεπλεγμένοι μετὰ ἀκμῆς καὶ νεοκί-
 κης ἡλικίας, ἀντὶ εὐχάρας καὶ νεωτερικῆς ῥαθυ-
 μίας ταῖς ὀπιλοῦντες τῶν γάμων ἡμέρας ἐν θρή-
 νοις διήγον. 9 Ὡς πόδας ἦδη τὸν ἀδύον ὄροντες
 κείμενοι. 9 Κατήχθησαν δὲ θηρίων τρόπον
 ἀγρόμενοι σιδεροδέσμοις ἀνάχνης· οἱ μὲν τοῖς ζυ-
 γῆς τῶν πλοίων προσηλωμένοι τῆς τραχύλους,
 οἱ δὲ τῆς πόδας ἀρρήκτοισι χερσὶν ἀσφαλισμένοι πέ-
 δας, 10 ἐπὶ καὶ τῷ κατὰ πρὸς πυκνῶ στανι-
 δάματι ἀσφαλισμένοι τὸ φέγγος ἀπκλειόμενοι, ὥπως
 πάντας ἐσκοπισμένοι τῆς ὀφθαλμῶν, ἀγῶνι
 ὀπιδούσαν ἐν παντὶ τῷ κατὰ πρὸς λαμβάνουσιν.
 11 Τῶν δὲ ὅτι τὴν λεγόμενῃ σχεδία ἀχθέν-
 των, καὶ τῶν κατὰ πρὸς περὶ τῆς, καὶ τῶν
 διδουματισμένων τῷ βασιλῇ, προστάζει αὐτοὺς
 ἐν τῷ τῆς πόλεως ἱπποδρόμῳ πρὸς ἐμπα-
 λῆν ἀπλάττω κατὰ πρὸς ἀεμίττω, καὶ πρὸς
 κατὰ πρὸς ἀγῶνι εὐχρηστάττω κατὰ πρὸς
 πᾶσι τοῖς κατὰ πρὸς ἐκείνοις εἰς τὴν πόλιν, καὶ
 τοῖς ἐκ τῶν εἰς τὴν χώραν πολλομένοις πρὸς
 ἐκείνους. 12 Ὡς δὲ τῶν ἐκείνους, ἀκμάς τῆς ἐκ τῆς
 πόλεως ὁμοθυμῶν κρυβῇ ἐκπορεύομενους πυκνῶ
 πρὸς ἀποδύρεσθαι τὴν ἀκλῆν τῶν ἀδελφῶν τα-
 λαμπρίαν, 13 διοργιστῆς προστάζει καὶ
 τῶν ὁμῶν τὸν αὐτὸν τρόπον ὀπιμελῶς ὡς ἐκεί-
 νοις ποιεῖν, μὴ λειπομένοις καὶ μὴδὲν τρόπον
 τῆς ἐκείνων τιμωρίας. 24 ἀπογραφήναι δὲ πᾶν

τὸ φύλον ἐξ ὀνόματος· ὅτι εἰς τὴν ἐμφορῶν
 βραχὺ ἐροδιδωμένον τῶν ἐργῶν κατὰ πρὸς λα-
 τρείαν, ἐκλαδύντας δὲ παρηγγελμένους αἰκίας ἐκλαδύντας
 τὸ τέλος ἀφαιρῶν μίας ὑπὸ κατὰ πρὸς ἡμέρας.
 15 Ἐγένετο μὲν οὖν ἡ τῶν ἀπογραφῆ μετὰ
 πικρᾶς ἀποδοῆς καὶ φιλοτίμου προσεδρίας ἀπὸ
 ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῆς, ἀνήντοι λαμ-
 βάνοντα τὸ τέλος ὅτι ἡμέρας πεπαραχόντα.
 16 Μεγάλως δὲ καὶ διπλοῦς ὁ βασιλεὺς χαρᾶ
 πεπληρωμένος, συμπόσια ὅτι πάντων τῶν εἰδω-
 δῶν στυγόμενος, πεπληρωμένη πόρρα τῆς ἀλη-
 θείας φρενὶ καὶ βεβήλω σῶματι, κατὰ καὶ μὴ
 διωάμενα αὐτοῖς λαλεῖν ἢ ἀρήγειν, ἐπαίνων, εἰς
 δὲ τὸν μέγιστον διὸν τὰ μὴ κατὰ πρὸς λαλῶν.
 17 Μετὰ δὲ τὸ προσεληνέμενον τῷ χρόνῳ ἀφί-
 σημα προσεληνέμενον οἱ γραμματεῖς τῷ βασιλεῖ, προσεληνέμενον
 μικρὴν ἰσχύειν τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπογραφῆ ποιῶ-
 ῶς ἀφί τὴν ἀμέτρητον αὐτῶν πληθύν. 18 καὶ
 ὅρ ὅταν ἐπὶ καὶ τὴν χώραν πλειόνων, τῶν μὲν
 κατὰ τὰς οἰκίας ἐπὶ στυγερῶν, τῶν δὲ καὶ
 κατὰ τὸν τόπον, ὡς ἀδυνάτω κατὰ πρὸς πᾶσιν
 τοῖς ἐπ' Αἰγυπτοῦ στρατηγῶν. 19 Ἀπειλήσαν-
 τος δὲ αὐτοῖς σκληρότερον, ὡς διδουμασθέντων
 εἰς μηδὲν τῆς ἐκφυγῆς, στυγῆ σαφῶς αὐ-
 τὸν κατὰ πρὸς πρὸς πρὸς, 20 λεγόντων μετὰ
 ἀποδείξεως, καὶ τὴν χαρτερίαν ἦν καὶ τῆς
 γραφικῆς κατὰ πρὸς, ἐν οἷς ἐχρῶντο, ἐκλειοπίναν.
 21 Τῶν δὲ κατὰ πρὸς τῆς τῶν βοηθῶντος τοῖς
 Ἰουδαίοις ἐξ οὐρανῶν προσοίας ἀνικήτης.

ΚΕΦ. Ε'.

1 ΤΟΤΕ προσκαλεσάμενος Ἑρμῶνα τὸν
 πρὸς τῇ τῇ ἐλεφάντων ὀπιμαλῆα,
 βαρεῖα μεμετωμένη ὀργῇ καὶ χόλῳ
 καὶ πᾶν ἀμαρτήτος, 2 ἐκείλθειν ὑπὸ τὴν
 ἐρχομένῳ ἡμέρῃ δαφίλει δράκεσι λιδοματοῦ
 καὶ οἷω πλείονι ἀκράτῳ ἀπαίρει τῆς ἐλεφάν-
 τας ποτίσαι, ὅτι τὸν ἀριθμὸν πεντακοσίων καὶ
 ἀγῶνι τῇ τῶν πόματι ἀρδῶν χορηγία ἀφροῖας
 εἰσαγαγεῖν πρὸς συνάντησιν τῷ μῶρου τῶν Ἰου-
 δαίων. 3 Ὁ μὲν τὰς πρὸς πρὸς ἐπὶ τῇ
 πρὸς τὴν εὐχάρι, στυγαγῶν τῆς μάστιγος τῶν
 φίλων καὶ τῆς στρατῆς ἀπεχθῶς ἔχοντας πρὸς
 τῆς Ἰουδαίων. 4 Ὁ δὲ ἐλεφάνταρχος τὸ προ-
 σταγῆν ἀερόπτης Ἑρμῶν στυγῆ. 5 Οἷτε πρὸς
 τῶν τοῖς λειτῶν καὶ τὴν εὐχῆν ἐκείνους τὰς
 τῶν ταλαπρωϊῶν ἐκείνους χεῖρας, τὴν τε
 λοιπὴν ἐμμελῶν κατὰ πρὸς αὐτοὺς ἀσφάλειαν, ἐν-
 νυχον δόξαντες ὁμοῦ λήψασθαι τὸ φύλον πρὸς
 τῆς ὀλεθρίας. 6 Οἱ δὲ πᾶσης σκέπης ἔρημοι
 δοκούσας

ΚΕΦ. Ε'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ. Γ'.

δοκῶντες εἰς τοὺς ἔθνεσιν Ἰουδαῖοι, ἀφ' οὗ πάν-
 τοθεν ἀνέχοντο αὐτοὺς μετὰ δεισμών ἀνάγκη,
 7 τὸν πονηρὸν Κύριον καὶ πάσης δυνά-
 μεως δυνασθέντα, ἐλέημονα θεὸν αὐτῶν καὶ πα-
 τέρα, δυσκαταπαύσῃ βοῇ πάντες μετὰ δακρύων
 ἐπεκαλέσαντο διόμωμοι, 8 τὴν καὶ αὐτῶν μέλα-
 σπείαν βασιλὴν ἀνοσίαν, καὶ ῥύσασθαι αὐτοὺς μετὰ
 μεγαλομερῶς ἐπιφροσύνης ὅτι τῷ πᾶσι πόδας οὐ
 ἐτοίμῳ μέρου. 9 Τύτῳ μὲν οὖν ἡ λιτανεία
 ὁρατὴς ἀνέβαινεν εἰς τὸν οὐρανόν. 10 Ὁ δὲ
 Ἑρμων τὴν ἀνιλεῖς ἐλέφαντας ποτίσας πεπλη-
 ρωμένους τῆς τῷ αἵνου πολλῆς χορηγίας καὶ τῷ
 λιβάου μεμετωμένους, ὅρθεος ὅτι τῷ αὐτῷ
 παρὶν τοῖς τῶν προσαγγέλων τῷ βασιλεῖ.
 11 Τὸ δὲ ἀπ' αἰῶνος κτίσμα χερσὶν καλὸν οὐ
 νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῷ χει-
 ρομένου πᾶσι, οἷς αὐτὸς θελήσῃ, ὑπὸν μέρος
 εἰς ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα. 12 Καὶ ἡδίστω
 καὶ βαθεῖα καταχέθη τῇ σιγήν τῷ δαυὶδ,
 τῆς ἀθέτου μὲν προφύτας πολὺ διεσφαλμένους,
 τῷ δὲ ἀμεταθέτῳ λογισμῷ μεγάλως διεφθι-
 σμένοις. 13 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τῷ προσημαυθεύ-
 σαν ὄραν ἀφαιρούμενοι, τὸν ἅγιον ἦσαν θεὸν αὐ-
 τῶν καὶ πάλιν ἡξίου τὸν εὐκατάλακτον,
 δεῖξαι μεγαλοθυγῶς ἑαυτῷ χερσὶν χεῖρος ἔθνε-
 σιν ὑποφάνοις. 14 Μεσούσης δὲ ἡδὴ δεκά-
 της ὥρας ἤσαν, ὁ πρὸς ταῖς κλήσεσιν τιτα-
 γμένος, ἀβρόν τῶν κλητῶν ἰδὼν, ἔνυξεν προσελ-
 θὼν τὸν βασιλέα. 15 Καὶ μόλις διεγείρας,
 ὑπεδέδεξε τὸν τῆς συμποσίας χερσὶν ἡδὴ πρᾶ-
 τέρχοντα, τὸν τοῖς τῶν λόγων ποιούμενον.
 16 Ὁ δὲ βασιλεὺς λογισάμενος, καὶ τραπεῖς
 εἰς τὸν πότον, ἐκέλευεν τὴν πρᾶττον εἰς
 ἀνακλίναν τὴν συμποσίαν ἀντικρὺ ἀνακλίναν αὐτῷ. 17 Οὗ
 καὶ γενομένης, πρῆν εἰς εὐχρίαν δόντας ἑαυτοῦς,
 τὸ παρὸν τῆς συμποσίας ὅτι πολὺ γεγραμμένους
 εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος. 18 Ἐπι-
 προσημαυθῶν πλεῖον δὲ προσημαυθῶς τῆς οὐμίας, τὸν Ἑρμωνα
 σὺν μεταπημφύλῳ ὁ βασιλεὺς, μετὰ πικρῶς ἀπειλῆς
 προσκαλε- ἐπυνθάνετο, τίος εἴκεν αἰτίας εἰδέναι οἱ Ἰουδαῖοι
 σάμενος τῷ παρῶν ἡμέραν ἀντιβιβασκότες; 19 Τῷ
 ἰάσθαι δὲ ὑποδείξαντος [ὅτι] νυκτὸς τὸ προσημαυθῶν
 τοῖς τοῖς ἡμερῶν, καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ προσ-
 αὐτῶν μαρτυροῦντων. 20 τῷ ὁμότητι χείρῃ
 Φαλαείδος φαλαείδος ἐρχικῶς ἔφη, τῷ τῆς σήμερον ὑπὸν χεί-
 ὑποσέλλαντες εἶναι αὐτοῦς. ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τῷ ἐπιπύ-
 λουσαν ἡμέραν κατὰ τὸ ὅμοιον ἐτοίμασον τὴν ἐλέ-
 φαντας ὅτι τὸν τῶν ἀδελφῶν Ἰουδαίων ἀφαι-
 σμόν. 21 Εἰπόντος δὲ τῷ βασιλεῖ, ἀσμένως
 πάντες μετὰ χερσὶν οἱ παρόντες ὁμοῦ συνημέσαν.

τες, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυτε. 22 Καὶ
 ἔχ' ὅπως εἰς ὑπὸν κατεχρήσαντο τὸν χρόνον τῆς
 νυκτός, ὥς εἰς τὸ παρῶν μηχανάσθαι τοῖς τα-
 λαπύροις δοκῶσιν ἐμπαγμένους. 23 Ἀρπὶ δὲ
 ἀλεκτρῶν ὁκέχευεν ὄρειον, καὶ τὰ θηρία
 κατὰ πλῆθος ὁ Ἑρμων ἐν τῷ μεγάλῳ τοῖς τοῖς
 διεκίνη. 24 Τὰ δὲ κατὰ τῷ πόλιν πλῆθος
 συνήθιστο πρὸς τῷ οἰκησὶν τῷ θωρίαν,
 προσδοκῶντα τῷ πρῶτον μετὰ σπουδῆς. 25 Οἱ
 δὲ Ἰουδαῖοι καὶ τὸν ἀμφοτέρω ψυχολογούμενοι χρόνον,
 πολυδακρυῶν ἰκεταίαν οὐ μέλειν γρηγορῶς τείνον-
 τες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν ἐδέοντο τῷ με-
 γίστῳ θεῷ, πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως.
 26 Οὐκ οὐδὲ ἡλίου βολὰ καπνίσαντο, καὶ τῷ ὕπῃ
 βασιλεῖ τὴν φίλῃς ἐκδιχόμενος, ὁ Ἑρμων πρᾶ-
 τας, ἑκάστη πρὸς τῷ ἐξοδῷ, ὑποδείκνυς τὸ ὅτι κατὰ
 πρῶτον τῷ βασιλεῖ ἐν ἐτοίμῳ κείσθαι. 27 Τῷ
 δὲ ἀποδείξαντος καὶ καταπλάγῃ ὅτι τῇ
 ἀνόμῳ ἐξοδῷ, καὶ πάντα ἀγνοῖα κατεχρησμένος
 ἐκπυθάνετο, τί τὸ πρᾶγμα ἐφ' οὗ τῷ αὐτῷ κατὰ ὅτι τὸ διασα-
 σπυδῆς τιπλέσθαι. 28 Τῷ δὲ τῷ σιγήν φέμενοι ἐπὶ
 τῷ πάντα διασπυδῶντος θεοῦ, τῶν πρὸν αὐτῷ
 μεμνησμένων λήθην κατὰ ἀγνοίαν ὁπότε-
 κός. 29 Ὁ δὲ Ἑρμων ὑποδείκνυς καὶ πάντες ὑποδείκνυς
 οἱ φίλοι, τὰ θηρία καὶ τὰς δυνάμεις ἡτοίμασαν, ὁ Ἑρμων
 βασιλεῖ, καὶ τῷ σιγῇ ἐκτενῇ πρᾶττας. 30 Ὁ
 δὲ ὅτι τοῖς ῥηθεῖσιν πληρωθεὶς βαθεῖα χόλῳ, ἀφ' οὗ
 τὸ τοῖς τοῖς πρᾶττας θεοῦ διασπυδῶν πᾶν αὐτῷ διασπυδῶν
 νόημα, ἐναλίστας μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν. 31 Εἴ σοι ὅσοι
 γονεῖς πρᾶττας ἢ παῖδες γονεῖς, τὴνδε θηρίαν ἀγροῖς
 ἐκείνας ἐν δαμνῇ θοῖναι ἀντὶ τῶν ἀνεγκλή-
 των ἐμοὶ καὶ προσημαυθῶν ἐμοῖς ἀποδείκνυς ὁλο-
 κρῇ βεβαίαν πίστιν ἐξόχως Ἰουδαίων. 32 Καὶ
 πρὸς εἰ μὴ ἀφ' οὗ τῆς συμποσίας σιγήν καὶ τῆς
 χρείας, τὸ ζῆν ἀντὶ τῶν ἐπερῶν. 33 Οὐ-
 τως ὁ Ἑρμων ἀπροσδόκητον καὶ ὅτι κινδυνὸν ὑπ-
 ἡνεγκεν ἀπειλῶν καὶ τῇ ὁρᾷ καὶ τῷ προσώ-
 πῳ συνετάλη. 34 Ὁ καθεὶς δὲ τῶν φίλων
 σκυθρωπῶς ὑπεκρέων, τὴν σιγηθεῖσιν ἀπέ-
 λυσαν ἕκαστον ὅτι τῷ ἴδιον ἀγροῖαν. 35 Οἱ
 τε Ἰουδαῖοι τὰ πρᾶττα τῷ βασιλεῖ ἀκούσαντες,
 τὸν ὅτι πρᾶττα καὶ βασιλέα τῶν βασιλευσάντων Κύριον
 ἡνοῦν, καὶ τῇσδε τῆς βοηθείας αὐτῷ τετευχῆτες.
 36 Κατὰ δὲ τὴν αὐτῶν νόμους ὁ βασιλεὺς συ-
 νησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον, εἰς εὐφροσύνην
 πρᾶττα παρεχάλη. 37 Τὸν δὲ Ἑρμων προσ-
 καλεσάμενος μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν· ποσάκις δὲ δὲ
 σοι τοῖς τοῖς αὐτῷ πρᾶττας, ἀθλιώτατε;
 38 Τὴν ἐλέφαντας ἐπὶ καὶ νῦν κατὰ πλῆθος εἰς
 τῷ αὐτῷ ὅτι τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀφαισμόν.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Γ. ΚΕΦ. 5.

39 Οἱ δὲ συνδυακείμενοι συγγενεῖς τὴν ἀσπίδα
 ἀφ' ἑαυτῶν αὐτῶν θαυμάζοντες, παρεφύετο τὰς δὲ.
 40 Βασιλεῦ, μέχρι πότε ὡς ἀλόγως ἡμᾶς ἀφ' ἡ-
 πειράζεις, προσάσων ἡδὴ τρίτον αὐτὸς ἀπα-
 νίσαι, καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν τραχημάτων ἐκ μετα-
 βολῆς ἀναλύει τὰ σοὶ δεδογμένα; 41 Ὡν
 χάριν ἡ πόλις ἀφ' ἧς τὴν προσδοκίαν ὀχλῶ καὶ
 πληθύνουσα συστροφῆς ἡδὴ καὶ κινδυνεύει πολλά-
 κισ ἀφ' ἑαυτῆς. 42 Ὅθεν ὁ χεῖρ πάντα Φά-
 λαρις βασιλεὺς ἐμπληθυνθεὶς ἀλογίᾳς, καὶ
 τὰς γιομνῆς πρὸς ἐπισκοπὴν τῆς Ἰουδαίας ἐν
 αὐτῷ μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρ' ὅθεν ἡ γού-
 ρος, ἀπελίσσων ἐκβαίνειν ὄρκον, δευτάμεν
 τούτοις μὲν ἀνυπερβέτως πέμψει εἰς ἄδιν οὐ
 γήσια καὶ ποσὶν θηρίων ἡλισμένους, 43 ἐπι-
 σφραγεύσαντα δὲ ἐπὶ τῇ Ἰουδαίᾳ, ἵσπεδοι πυρὶ
 καὶ δόρατι θύσαντα ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ τὸν ἄσπετον
 ἡμῖν αὐτῷ ναδὸν περὶ πενήτα οὐ τὰ χεῖρ, καὶ τῶν
 συντελουμένων ἐκ τῆς θυσίας ἔρπον εἰς τὸν ἄπαντα
 χρόνον κατεστήσειν. 44 Τότε περὶ χαρεῖς ἀνα-
 λύσαντες οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς μὲν πίστεως, διε-
 τασσὶν τὰς δυνάμεις ἐπὶ τῆς εὐχεμεστάτης τό-
 πης τῆς πόλεως πρὸς τὴν τήρησιν. 45 Ὁ
 εἰπεὶ δὲ ἐλεφαντάρχης τὰ θηρία σχεδὸν, ὡς εἶπεν, εἰς
 οἶον λελιβήκα-κατάστημα μανησθεὶς ἀγχοῦς, εὐωδεστάτοις πό-
 νωμένω μασι οἶον λελεβήκατος φοβερῶς κεκοσμημένα κα-
 πασκαῶς, 46 περὶ τὴν ἑα, τῆς πόλεως ἡδὴ
 πλήθεισι ἀναριθμήτοις χεῖρ τῇ ἱπποδρόμου κα-
 ταμμετωμένης, εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπὶ
 τὸν περικείμενον ὄτρυνε τὸν βασιλέα. 47 Ὁ
 δὲ ὀργῇ βαρεῖα γυνίσας δυασεῖν φρένα, παντὶ
 τῷ βάρι σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησεν, βουλό-
 μενος ἀπρώτῳ καρδίᾳ καὶ κόρας ὀφθαλμῶν θεά-
 σαθαι τὴν ἐπίπτον καὶ ταλαύπερον τῶν προσε-
 σημαμμένων κατασφονδύ. 48 Ὡς δὲ τῶν ἐλε-
 φάντων ἐξόντων περὶ πύλιν, καὶ τῆς ἐπομένης
 οἰόπλου δυνάμει, τῆς τε τῇ πλήθους πορείας
 κοινορτὸν ἰδόντες, καὶ βαρυχῇ θόρυβον ἀκέσαντες
 οἱ Ἰουδαῖοι, 49 ὑσάτιον βίου ῥοπλῷ αὐτοῖς
 ἐκείνῳ δόξαντες εἶναι τὸ τέλος τῆς ἀδλιωτά-
 της προσδοκίας, εἰς οἶκον καὶ γόους τραπέντες,
 χαλεφίλῳ ἀλλήλους, περὶ πλεχόμενοι τοῖς συγ-
 γινέσιν, ἐπὶ τῆς τραχέως ἐπιπίπτοντες, γονεῖς
 πατρὶ καὶ μητέρες νεάνισιν ἑτέροις δὲ νεογνὰ πρὸς
 μαστὸς ἔχουσι βρέφη τελευτῶν ἐλκοντα γάλα.
 50 Οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμπερθεσιν αὐ-
 τῶν γονιμῆας ἀνιπλήφεις ἐξ ἑρανοῦ συνιδόν-
 τες, ὀρνέας ὁμοθυμαδὸν ῥίψαντες ἑαυτῶν, καὶ
 τὰ ἡπια χερσίναντες τῶν μαστῶν, 51 ἀνεβόη-
 σαν φωνῇ μεγάλῃ σφόδρα, τὸν τῆς ἀπάσης δυ-

νάτιον ἱκετεύοντες, οἰκτεῖται μὲν ἐπιφαιέας αὐτοὺς
 ἡδὴ πρὸς πύλας ἐξ ἑαυτῶν κατεστῶτα.

ΚΕΦ. 5.

1 **Ε**λεάζαρος δὲ τις ἀνὴρ ἐπίσημος τῶν ἀπὸ
 τῆς χώρας ἱερῶν ἐν περὶ βίῳ τῶν ἡλι-
 κίων ἡδὴ λελογχῶς, καὶ πάσῃ τῇ χεῖρ
 τὸν βίον ἀρετῇ κεκοσμημένον, τὸν περὶ αὐτὸν
 κατεστῆλας περὶ βουτῆρας ἐπιχειροῦν τὸν ἄγιον
 θεόν, καὶ προσήγαγε τὰς δὲ. 2 Βασιλεῦ μεγα-
 λοκράτωρ, ἔλπε, πανδοκράτωρ θεῶν, τὴν πᾶσαν
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν οἰκισμῶς κτίσιν, 3 ἐπὶ δὲ ἐπὶ
 Ἀβραάμ ἀπέρμα, ἐκ' ἡγιασμένης τέκνα Ἰακώβ,
 μετὰ δὲ ἡγιασμένης σου λαοὶ οὐ ξένη γῆ ξένον
 ἀδίκως ἀπολλύμενοι, πατέρ. 4 Σὺ Φαραὼ πλη-
 θυνόντα ἄρμασιν τὸν περὶ Αἰγύπτου τῶν περὶ δυ-
 νάτιον ἐπαρξέντα ἀνίστα θρασὺ καὶ γλώσση με-
 γαλορήμοι, σὺν τῇ ὑποφάνῳ σφατῇ παντο-
 βούχως ἀπάλεσας, φέγγος ἐπιφάνειας ἐλέως Ἰο-
 ραὴλ γένε. 5 Σὺ τὸν ἀναριθμήτοις δυνάμεισιν
 γαυρωθέντα Σενναχηρείμ βασιλῆα Ἀσσυρίων βασι-
 λέα, δόρατι τὴν πᾶσαν ὑποχέμενον ἡδὴ λα-
 βόντα γλῶσση, καὶ μετακινῶντα ἐπὶ τὴν ἁγίαν
 σου πόλιν, βαρεῖα λαλῶντα κόμπῳ καὶ θρασὺ,
 [οὐ] δέασα, ἐθραυσας, ἐκδιπλὸν δεικνύς ἐθροισί
 πολλοῖς τὸ σὸν κράτος. 6 Σὺ τῆς χεῖρ τὴν
 Βαβυλωνίαν τρεῖς ἑταίρους περὶ τὴν ψυχὴν αὐ-
 θαρέτως δεδωκότα εἰς τὸ μὴ λατρεύσαι τοῖς
 κενοῖς, ἀφ' ἑαυτοῦ θροόντας χέμενον, ἐρρύτω μέ-
 χει τερχὸς ἀπημάντες, φλόγα πᾶσιν ἐπιπίμ-
 ψας τοῖς ὑποεναπίοις. 7 Σὺ τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ
 φθόνου λέσσι χεῖρ γῆς ῥιφέντα θροόντι βορᾷ Δα-
 νιὴλ εἰς φῶς ἀνήγαγες ἀσπῆ. 8 Τὸν τε βυθο-
 τρεφῆς οὐ γαστρί κήτης Ἰωνιὴν τηκόμενον ἀπειδῶς,
 ἀπημάνων πᾶσιν οἰκείοις ἀνίδειξας, πατέρ. 9 Καὶ
 νῦν μισθεῖ, πολυέλεε, τῶν ὅλων σκεπασά, τὸ τὰ
 χεῖρ ἐπιφάνησι τοῖς ἀπὸ Ἰσραὴλ γένους, ὑποπ-
 ἐδελυμένων ἀνόμων ἐθῶν ὑβρίζουσιν. 10 Εἰ
 δὲ ἀσεβείας χεῖρ τὴν ἀπικίαν ὁ βίος ἡμῶν οὐδέ-
 χηται, ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρῶν χειρῶν, ὡς
 προσηρῇ, δέασα, ἀπόλεσον ἡμᾶς μόρω. 11 Μὴ
 τοῖς ματαίοις οἱ ματαίοφρονες εὐλογησάτωσαν
 ἐπὶ τῇ τῶν ἡγαπημένων σου ἀπωλείᾳ λέγοντες,
 ὅθεν ὁ θεὸς αὐτῶν ἐρύσατο αὐτοὺς. 12 Σὺ δὲ
 ὁ πᾶσαν ἀλκίῳ καὶ δυνάτειαν ἔχων ἀπασαν,
 ἀγόνιε, νῦν ἐπὶ δὲ ἐλέησον ἡμᾶς τῶς κατ' ὕβριν
 ἀνόμων ἀλόγητον ὡς τῇ ζῆν μετισταμένους οὐ ἐπι-
 βούλων πρόπῳ. 13 Πτηξάτω δὲ ἐθῆρ σὺν
 δυνάμει ἀνίκητον σήμερον, ἐν τῇ, δυνάμει ἔχων
 ἐπὶ σπηλαῖ Ἰακώβ γένους. 14 Ἰκετεύει σε τὸ σωτηρίαν
 πάν

Ἰουδαίων

ἡμῶν

ἀφιδῶν
 ἀναδείξας
 μισθῶρι
 δικαστῇ
 ἀγίοις

ἐπι
 α
 πε

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Γ.

πάντων τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ οἱ τοῦτον χρόνος μὲν
 δακρύουσι. 15 Δειχθέντα πᾶσιν ἔθνεσιν, ὅτι μετ'
 ἡμῶν εἶ, Κύριε, καὶ ἐκ ἀπέστρεψας τὸ πρῶτον
 σου ἀπὸ ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ εἶπας, ἔδδ' ἐν
 τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὅτι οὐκ ὑπέλειπον αὐτοῦς,
 οὕτως ἐπέτελεσον, Κύριε. 16 Τῷ δὲ Ἐλεάζα-
 ρῳ λήγοντος ἄρτι τῆς παρουσχῆς, ὁ βασιλεὺς
 σὺν τοῖς θείοις καὶ παντὶ τῷ τῆς δυναμείας
 φρουράματι καὶ τὸν ἵπποδρομον πρῆλθεν. 17 Κα-
 θεσθέντες οἱ Ἰουδαῖοι, μέγα εἰς οὐρανὸν ἀέ-
 κωσται, ὥστε καὶ τὰς περικυκλούσας αὐλῶνας
 συνεχθήσαν· συναχθέντες, ἀνατάχοντες οἱ μαθηταὶ ποιῆσαι παντὶ
 τῷ πλοῦ τῷ στρατοπέδῳ. 18 Τότε ὁ μεγαλόδοξος καὶ
 παντοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς θεός, ἐπιφάνας τὸ ἄγιον
 αὐτοῦ πρῶτον, ἠνέωξεν ταῖς οὐρανίαις πύλαις,
 ἐξ ὧν δεδοξαμένοι δύο φοβεροὶ ἄγγελοι
 κατέβησαν φορεθὲν πᾶσιν πλοῦ τοῖς Ἰουδαίοις,
 19 καὶ ἀνέστησαν, καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὑπεραν-
 τίων ἐπλήρωσαν ταραχῆς καὶ δουλίας, καὶ ἀκι-
 νήτοις ἔδωκαν πέδας. 20 Καὶ ἔπαυσε καὶ
 καὶ τὸ τῷ βασιλεῶς σῶμα ἐγενήθη, καὶ λήθη
 τὸ θρόνος αὐτοῦ τὸ βαρύνον ἐλαβεν. 21 Καὶ
 ἀπέστρεψαν τὰ θεία ὅτι ταῖς συνεπομέναις ἐν
 αὐτοῖς πλοῦς δυναμείας, καὶ κατεπάτην αὐτὰς, καὶ ὠλέ-
 θρευσαν. 22 Καὶ μετὰ τὸν βασιλεῶς ἡ ὀργὴ
 εἰς οἶκον καὶ δάκρυα ὑπὲρ τοῦ ἐμπεσοῦσιν αὐτῷ
 μεμνημένοι. 23 Ἀκούσας δὲ τῆς κραυγῆς,
 καὶ σινοῦσιν ὁρνεῖς ἅπαντας εἰς τὴν ἀπώλειαν,
 δακρύσας μετ' ὀργῆς τοῖς φίλοις διηπειλεῖτο, λέγων.
 24 Παρεμβασιλεύετε, καὶ τυράννοις ἐπὶ ἐκείνῃ
 κόπτετε ὁμότητι καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν ὑμῶν εὐεργέτην ἐπι-
 χειρεῖτε τῆς ἀρχῆς ἥδη καὶ τῷ πνεύματος μετι-
 σῶν, λατρεῖτε μηχυνόμενοι τὰ μὴ συμφέροντα τῇ
 βασιλείᾳ. 25 Τίς τὴν κρατήσαντα ἡμῶν ἐν
 πίστει τῇ τῆς χώρας οὐρώματα τῆς οἰκίας ἀπο-
 στήσας, ἔχασον ἀλόγως ἡθροισεν ἐνθάδε; 26 Τίς
 τὴν ἐκείνης εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς καὶ πάντα ἀφαι-
 ρήσαντα πάντων ἐθνῶν, καὶ τὴν χειρίστοις πλεο-
 νάκας ἀνθρώπων ἐπιδεδυγμένους κινδυνούς, οὕτως
 ἀδόξως ἀπέβαλεν αἰκίας; 27 Λύσατε, ἐκ-
 λύσατε ἀδικὰ δεσμά· εἰς τὰ ἴδια μετ' εἰρήνης
 ἐξαποστείλατε, τὰ σεπταπαραμύθια πρᾶξισάμενοι.
 28 Ἀπολύσατε τὴν ἑξῆς τῷ παντοκράτορι ἐπι-
 στασίᾳ θεῷ ζῶντος, ὅς ἀπὸ ἡμετέρων μέχρι τῶ νῦν
 προσηύχον ἀπαραπόδιστον εὐσάβειαν μὲν δόξης παρέχει
 τοῖς ἡμετέροις ὀφθαλμοῖς. 29 Ὁ μὲν οὖν ζωὴν
 ἐξέλεξεν· οἱ δὲ ἐν ἀμερὶ χρόνῳ λυθέντες, τὸν
 ἄγιον σωτῆρα θεὸν αὐτοῦ ἠυλόγησαν, ἄρτι τὸν θά-
 νατον ἐκπεφυγότες. 30 Εἶτα ὁ βασιλεὺς εἰς
 τὴν πόλιν ἀπαλλαγείς, τὸν ὅτι τῷ πρῶτον

παρεσκαλεσάμενοι, ἐκέλευεν οἶκους τε καὶ τὰ
 λοιπὰ πρὸς εὐαγίας ἐπιτήδεια τοῖς Ἰουδαίοις
 χορηγεῖν ὅτι ἡμέρας ἐπὶ, κρίνας αὐτὸς ὅτι
 τόπῳ ἔδοξεν τὸν ὄλεθρον ἀναλαμβάνειν, ἐν τούτῳ
 ἐν εὐφροσύνῃ πάσῃ σωτήρια ἀγαγεῖν. 31 Τότε
 οἱ τὸ πρῶτον ἐποιεῖδισι καὶ πλησίον τῷ ἁΐδου,
 μᾶλλον δὲ ἐπ' αὐτῶν βεβηκότες, ἀντὶ πικρῆ καὶ
 λυσιπάρου μέρου, κώφωνα σωτήριον συσπασάμενοι, δυσάχρηστον
 τὸν εἰς πᾶσιν αὐτοῖς καὶ ταύροις ἡτοιμασμένον τό-
 πον κλισίας χετμερεύσαντο πλήρεις χαρμονῆς. κλισίας
 32 Καταλήξαντες δὲ θρήνων πανόδυτον μέλος,
 ἀνέλαβον ᾠδὴν πάτερων, τὸν Ἰσραὴλ σωτήρα
 καὶ τρεῖς τοὺς αἰνοῦντες θεόν· οἰμωγῶν δὲ πᾶ-
 σαν καὶ κακὸν τὸν ἀπωσάμενοι, χοροὺς συνίσταντο
 εὐφροσύνης εἰρηνικῆς σημεῖον. 33 Ὡσαύτως δὲ
 καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς τούτων συμπόσιον βαρὺ συ-
 νάγων, ἀδιαλείπτως εἰς οὐρανὸν ἀνθρομολογεῖτο
 μεγαλομερῶς ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτοὺς γενηθείσῃ αὐτῶν
 σωτηρίᾳ. 34 Οἱ τε πρῶτον εἰς ὄλεθρον, καὶ οἰα-
 νοδρώτες αὐτὸς ἔσθαι πηγόμενοι, καὶ μὴ χάρις
 ἀπογραφάμενοι, χετμενάζαν ἀχμυλῶν ἐφ' ἑαυ-
 τοῖς φειδολόμενοι, καὶ πυρόπτην τόλμαν ἀκλιῶς ἀκμυλῶς
 ἐσβεσμένοι. 35 Οἱ τε Ἰουδαῖοι, χετμῶς πρὸς
 ῥήχμασιν, συσπασάμενοι τὸν πρὸς αὐτοὺς χετμῶν, μετ'
 εὐαγίας ὅτι ἔχομολογήσεσιν ἰσχυρῶς καὶ ψαλμοῖς
 διῆκον. 36 Καὶ κοινὸν ὁλοσάμενοι πρὸς τούτων
 θεσμοὶ, ὅτι πᾶσαν τὴν ἡρακίαν αὐτῶν εἰς γε-
 νεάς, τὰς πρὸς αὐτοὺς ἡμέρας ἀγειν ἔστησαν εὐ-
 φροσύνας, ὅτι πότρε χάριν καὶ λιχνείας, σωτη-
 ρίας δὲ τῆς ἀπὸ θεοῦ γενομένης αὐτοῖς. 37 Ἐνέ-
 τυχον δὲ πρὸ βασιλῆς, τὴν ἀπολύσειν αὐτῶν εἰς
 τὰ ἴδια αἰτῶμενοι. 38 Ἀπογράφοντα δὲ αὐ-
 τὸς ἀπὸ πέμπτῃς καὶ εἰκάδος τῶ Παχὼν ἕως
 τῆς τετάρτης τῶ Ἐπιφῶ, ὅτι ἡμέρας τεσσαρά-
 κοντα· συνίστανται δὲ αὐτῶν τὴν ἀπώλειαν ἀπὸ
 πέμπτῃς τῶ Ἐπιφῶ ἕως ἐβδόμης, ἡμέρας τρισίν.
 39 Ἐν αἷς καὶ μεγαλοδόξως ἐπιφάνας τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ ὅτι πᾶν τὸν διωγμὸν, ἀπαιήσεις αὐτὸς
 ἔρρύσας ὁμοθυμαδόν. 40 Εὐνοχοῦτο δὲ πάνθ'
 ἕως τῶ βασιλέως χορηγούμενοι μέχρι τῆς τεσ-
 σαρεσκαιδέχτης, ἐν ἣ καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐποίη-
 σαντο πρὸς τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν. 41 Συναμ-
 νέας δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, ἔγραψεν αὐτοῖς τὴν
 ὑπογεγραμμένῃ ἐπιστολῇ πρὸς τὸν καὶ πόλιν
 στρατηγὸς μεγαλοφύχως τὴν ὁκνησίαν ἔχουσαν.

К Е Ф. Z'.

BΑΣΙΛΕΥΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΥ ὁ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ τοῖς
ΧΕΤ' Αἴγυπτον στρατηγεῖς, καὶ πᾶσιν τοῖς
τετραγμένοις ἐπὶ παραγμαμάτων, χαίρειν καὶ
ἐρωῶσα.

ΚΕΦ. Ζ'.

ἐρῶσθαι. 2 Ἐρώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τοῖς ἀδελφοῖς πάντων, ὅπως τὴν κορυδαίνουσαν
τὴν θεοῦ πλὴν νόμον ἐξαλειφώσωμεν καὶ πάντα
τὸν ὑπὸ τῷ βασιλείᾳ αὐτῆς τόπον μὲν παρήγορας, ὃ βασιλείας
ἀνευ πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ ἐπιταγῆς.
13 Ὡς τότε καταβηθήσονται αὐτοί, ὡς ᾤοντο
εἶναι, οἱ τέσσαρες ἰερεῖς καὶ πᾶν τὸ πλήθος ἐπιρω-
νήσαντες τὸ ἀλληλεΐα, μετὰ χάριτος ἀπέλυται.
14 Τότε τὸν ἐμπροσθέν των μεμαμμένον ἀποδοῦναι οὗτοι τε
καὶ τὴν ὁδὸν ἐκολούθησαν, καὶ μετὰ κορυδαίνουσαν
παρῇ ἀνέστη. 15 Ἐκείνη δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνεί-
λον ὑπὲρ τῆς περιακοσίης ἀνδράων, [καὶ] καὶ
ἦσαν εὐφροσύνην μὲν χάριτος τῆς βεδύλης χει-
ραστάμενοι. 16 Αὐτοὶ δὲ οἱ μέγα θανάτου τὸν
θεόν ἐρχόμενος, ποσειδίαν σωτηρίαν ἀπλάουσιν
ἐλπίδες, ἀνέβλεψαν ὅτι τῆς πόλεως ποσειδέοις ἐρχόμενος
ἐνδοξάτοις ἀνδρῶν κατεστειμένοι μετ' εὐφρο-
σύνης καὶ βοῆς, ἐν αἰνοῖς καὶ ψαλλόμενοι ὑμνοῖς
ἐυχαισυνόμενοι τῷ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν αἰώνιος ἀγία
σωτῆρι τῷ Ἰσραήλ. 17 Παραγενήσονται δὲ
εἰς Πτολεμαίδα τὴν οἰκομαζόμενον ἀφ' οὗ τῷ
τόπῳ ιδιότητα ἐκδόσαν, ὅτι ἡ προσέμενει αὐτῆς
ὁ φόλος καὶ κοινὴ αὐτῇ βασιλῇ ἡμέρας ἐπὶ,
18 ὥστε ἐποίησαν πότον σωτηρίας, τῷ βασιλεῶς
χορηγήσαντες αὐτοῖς ἐν ψυχῇ τὰ πρὸς τὴν
ἀφίξιν πάντα ἐχάσαν ἕως εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν. ὅτι
19 Καταχθέντες δὲ μετ' εἰρήνης ὅτι ταῖς προ-
πάσαις ἐξαμολογήσαντες, ὡσαύτως καὶ ἔστησαν
καὶ ζωῆς ἄγειν τὰς ἡμέρας ὅτι τὸν τῆς σπου-
δαίας αὐτῶν χρόνον εὐφροσύνας. 20 Ἀς καὶ
ἀνιερώσαντες ὅτι σὺν καὶ τὸν τῆς συμποσίας
τόπον ποσειδάωνος καθιδρύσαντες, ἀπέλυται ἀσι-
νεῖς, ἐλπίδες, ὑπερφανείς, ἀφ' οὗ τῆς καὶ θα-
λάσσης καὶ ποταμοῦ ἀνασταζόμενοι τῇ τῷ βασι-
λέως ἐπιταγῇ, ἕως εἰς τὴν ἰδίαν, 21 καὶ
πλείους ἢ ἐμπεσόντες ὅτι τοῖς ἐχθροῖς ἐξουσίαν
ἐρχόμενος μετὰ δόξης καὶ φόβου, τὸ συνέλογον ὑπὸ
μηδενός ἀφασιασθέντες τῶν ὑπαρχόντων. 22 Καὶ
πάντα τὰ ἐαυτῶν πάντας ἐκομίσαντες ἕως ἀπο-
γραφῆς, ὥστε τῆς ἐχοντάς π, μετὰ οὗ μεγίστου φόβου
ἀποδύναι αὐτοῖς, τὰ μεγαλεῖα τῷ μεγάλῳ θεῷ
ποιήσαντες τελείως ὅτι σωτηρία αὐτῶν. 23 Εὐ-
λογητὸς ὁ ρύτης Ἰσραὴλ εἰς τῆς αἰεὶ χρόνους.
Ἀμήν.

М А К К А В А І Ω N' Г.

* ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α΄.

Ιλοσοφία τὸν λό-
γον ὅτι δὲ ἐκινύσας
μέλλον, εἰ ὅτι αὐ-
δέσσοις ὅτι πῶν
παθῶν ὁ εὐσεβὴς
λοισμός· συμβε-
λόμεναι ἀνὴρ
ὁρῶν, ὅπως φο-
βήσας προσέχρηται τῇ φιλοσοφίᾳ. 2 Καὶ γὰρ
ἀναγκῆς εἰς ὁρισμὸν παντὶ ὁ λόγος, καὶ ἄλ-
λως τῆς μεγίστης ἀρετῆς, λέγω δὴ ὅτι φρονή-
σεως, ὅτι ἐκείνη ἐπαμύνη. 3 εἰ δὲ αὖτε τῶν σωφρο-
σύνης κωλυτικῶν παθῶν ὁ λογισμὸς φαίνεται ὅτι
κρατεῖν, γαστριμαργίας τε καὶ ἐπιθυμίας. 4 ἄλ-
λα καὶ τῶν τῆς διακονίας ἐμποδιστικῶν παθῶν
κυριεύει ἀναφανέτως, οἷον ἡ κακοχαρδία καὶ
τῶν τῆς ἀνδρείας ἐμποδιστικῶν παθῶν, θυμὸς τε,
καὶ πόνου καὶ φόβου. 5 Πᾶς δὲ, ὅπως εἰ-
ποιεν ἂν πνεις, ὅτι τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς κρα-
τεῖ, λήθης καὶ ἀγνοίας ὅτι δὲ αὐτοὶ γελῶντες
ἐπιχειροῦντες λέγουσιν. 6 Οὐ γὰρ τῶν ἑαυτῶν

παθῶν ὁ λογισμὸς κρατεῖ, ἀλλὰ τῶν τῆς δι-
ακονίας καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ὅτι καὶ φρο-
νήσεως ὁ αἰσθητικὸς καὶ βύτων, οὐχ ὅτι αὐτὰ
καταλύσας, ἀλλ' ὅτι αὐτοὶς μὴ εἴδω. 7 Πολ-
λαχόθεν μὲν οὖν καὶ ἀλλαχόθεν ἔχομεν ἀνὴρ
ἐπιδιδῶν, ὅτι αὐτοκράτωρ ὅτι τῶν παθῶν ὁ
εὐσεβὴς λογισμὸς. 8 Πολὺ δὲ πλέον τῆς
ἀρετῆς ἀποδείκνυται ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθείας τῶν ὑπὲρ
ἀρετῆς ἀποθανόντων, Ἐλεαζάρ τε καὶ ἑπτα ἀρετῶν
ἀδελφῶν καὶ τῆς τέττων μητρὸς. 9 Ἀπαντες
γὰρ οὗτοι τῶν ὑπὲρ τῶν θεῶν ἡρώων ὅτις θανάτου
πόνον ὑπερδόντες, καὶ ὑπὲρ θείας τοῦ ζῆν
αὐτῶν ὑπερδόντες, ἀποδείξαντο ὅτι θεοκρα-
τεῖ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς. 10 Τῶν μὲν οὖν
ἀρετῶν, ὅτι ἐπεὶ μοι ἐπαμύνη τῆς κατὰ τὸν
καρὸν ὑπὲρ τῆς καλοκαρδίας ἀποθανόντας,
μὴ τῆς μητρὸς ἀνδρας τῶν δὲ πηλὴ μακαρί-
σαι ἀνὴρ αὐτῆς. 11 Θαυματοθέτες γὰρ ἐκεῖνοι
ὅτι μόνον ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ὅτι τῇ ἀν-
δρείᾳ καὶ τῇ ὑπομονῇ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν
ἀκισμαδῶν, αὐτοὶ κατέστησαν τῇ καταλυθῆναι

* Titulus in Cod. MS. Collegii Novi Iosephi ὅτι σωφρο-
σύνης λογισμὸς. a deest N. b αὐτοκράτωρ N. c μεγίστης ἀν N.
d δὴ ὅτι N. e φαίνεται A. f τε addit N. g φόβου Ald.
h αὐτοὶ ἂν πνεις Ald. i εἰς Ald. k κρατεῖν N. l ὅπως εἰ N.
m αὐτῶν A. Ald. n deest N. o deest Ald. N. p deest

Ald. N. * ἀπὸ τέττων N. q ἀποδείκνυται Ald. r ἀρετῶν A.
s deest A. N. t deest Ald. A. u deest Ald. A. x ἐπι-
δείκνυται N. y ὅπως N. z κατὰ τὸν Arg. N. a deest
Ald. A. b deest Ald. c ἐπ' Ald. d deest Ald. N.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Δ'. ΚΕΦ. β'.

[illegible]

Λ Λ Κ Ε Φ. Β'.

ΚΑΙ ΠΙΣΤΑΙΜΑΤΟΣ; ΕΙ ΑΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ὅπι-
 θυμίας ὁρὸς τίω τῷ ἑλλας μέ-
 σαις ἀκροῦνται. 2 Ταύτη γυν
 ὁ σὺ φωνῇ ἰωσήφ ἐπαρνεῖται, ὅτι τῷ λογισμῷ,
 1 καὶ τῇ ἀφροσύνῃ ὁρμηθέντι τῆς ἡδυπαθείας.
 3 Νέος γὰρ ὢν ἡ ἀκμάζων ὡρὸς σπου-
 δασμὸν ἠκύνει τῷ λογισμῷ τὸν τῶν παθῶν
 ὄφρον. 4 Ὁ μόνον δὲ τίω τῆς ἡδυπα-
 θείας οὐκ ἐκείνη πᾶσις ὅπιθυμίας. 5 Αἰσθ
 γυν ὁ νόμος ὅτι ὅπιθυμῆσαι τίω γυναικα
 τῷ πλησίον σου, ὅσα δὲ ὅσα τῷ πλησίον σου ὅστιν. τῷ
 6 Καίτοι ὅτι μὴ ὅπιθυμῆσαι ἡμᾶς ἔφακεν ὁ νό-
 μος, πολὺ πλέον ἐπεύχεται ἡμᾶς, ὅτι τῶν
 ὅπιθυμῶν ἐκείνη δύναται ὁ λογισμὸς, ὅ-
 περ καὶ τῶν κωλυτικῶν τῆς διακονίας παρὰ.
 7 Ἐπεὶ πᾶσις τῶν μονοφάγος πᾶσις τῶν ἡσυχίας,
 καὶ γαστρίμαργος, καὶ μέθυσοις, μετὰ παρὰ δυνάμει,

e deest *Ald. A.* f τέτυ νῦ *A.* τέτων *N.* h ὅπερ *A.*
 i εἰόμενος *Ald.* εἰόμενον *Lucianus.* k αὐτὸν *Ald.* l δὲς *N.*
 m ζητηρίου τίνου τέτυ *N.* n διαπότης καὶ αὐτοκροῖται *N.*
 o διακροῖμαι *N.* ς διακροῖμαι *Ald.* p βίε *A.* q λόγος *A.*
 r δι *Ald.* f τέτυ *Ald.* z δι *Ald.* u δι αὐτῆς καὶ *N.*
 x ἡγενοῦσι *Ald.* y deest *Ald. A.* * deest *Ald. N.* z πῦρ-
 τιν *Ald. A.* t deest *N.* a deest *Ald. A.* b αἰετὶν *N.*
 c ἀζαφῶν *N.* d deest *Ald. A.* e ἰαυτῶ, ὅτι αἰετὶς τῇ ἰαυτῇ.
 ιδιῶς δι ἑσ *N.* j ψυχῆς *A.* * φλογεῖα *N.* g deest *Ald.*
 h deest *Ald. N.* i deest *Ald.* k deest *N.* l deest *Ald.* m φυ-
 τὴν *Ald.* n πηδῶν *A.* o παροφουδαγ *Ald.* p ἡμεῖς *A.*

q deest *Ald.* s *μυμνιαν* *A.* *Ald.* s *ημμοι* *N.* u *μιν* γδ
Ald. x *δι* si *Ald.* sed deest *N.* y *ωμωρον* *N.* z *δι* ω-
ωι *Ald.* *ιμι* *ωι* *N.* a *δι* *N.* δι *ω* *Ald.* b *ωωω* *δι* *N.*
c totum hoc ab *in* ad *ω* *μιν* *ωμω*, desideratur in *Ald.*
d *ωμωμωμω* *N.* e deest *A.* f *ναρ* *N.* g *ωμωω*
Ald. *ωμωω* *N.* h *ωμωωω* *N.* *ωμωωωω* *A.* i *ωμω*
ωμωω *N.* k *ωω* *ω* *ωμω* addit *N.* l deest *Ald.* m deest
Ald. n *ω* *ω* *N.* o *ω* *ω* *N.* p *ωμωω* *N.* q *ωμωωω*
ωμωωωω *ωμωωωωω* *N.* r γδ *N.* s *μωω* *N.* t *ωωωω* *ω*
Ald. *ωωωω* *N.* u deest *Ald.* x *ωμωω* *ω* *Ald.* y *ω*
ω *N.* z deest *Ald.*

ΚΕΦ. γ'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ'.

αὐτὸν δὲ δῖλον, ὅτι κύριός ἐστι τῶν παθῶν ὁ λο-
 γισμός; 8 Αὐτίκα γὰρ ἔκ' νόμου πολυβό-
 ουσ ἐν ἑαυτοῦ πρόπον, τοῖς διομήνοισι δανείζων χωρεῖς
 οὐτάων τούτων, ὅτι τὸ δαίνειν τῶν ἐβδωμάδων ἐκαστὸν
 χρεοκοπήματος. 9 Καὶ φειδωλὸς τις ἦ, ὑπὸ
 τῷ νόμῳ κρατεῖται ἀφ' ὧν τοῖς λογισμοῖς, μήτε
 ὅτι κερπού-
 μος λογισμὸς τῶν ἀμεινῶν, μήτε ὅτι πρῶτο-
 ρον ἔστι ὅτι κερπού-
 μος ὁ λογισμὸς κρατεῖται. 10 Ὁ γὰρ νόμος καὶ
 τῆς πρὸς τοὺς ἐνόμους κρατεῖται, μὴ κρατεῖται
 διδῶν τὴν ἀρετὴν δι' αὐτοῦ. 11 καὶ τῆς
 πορογαμεῖας πρὸς ἡμιτέλειαν φιλικῶς ὅτι κρατεῖται, ἀφ' ὧν πορο-
 γαμεῖας αὐτῶν ἀπελέγχων. 12 Καὶ τῆς τέκνων
 αὐτῶν φιλικῶς κυριεύει, ἀφ' ὧν κρατεῖται ὡς ἀντι-
 κολάζων, πονηρίας καὶ τῆς φίλων συνουσίας δεσποῖται, ἀφ' ὧν πονη-
 εἰας αὐτῶν ἐξελέγχων. 13 Καὶ μὴ νομίσαιτε
 ἔχθραν ὡς ἀντι-
 κολάζων εἶναι, ὅπου γὰρ καὶ ἔχθρας ὁ λο-
 γισμὸς ὅτι κρατεῖται διδάται ἀφ' ὧν τὸν νόμον,
 14 μηδὲ ὁ δειροδομῶν τὰ ἡμέρας τῶν πολεμίων
 φυτὰ, ὅτι τὰ δὲ τῶν ἐχθρῶν τοῖς ἀπολέσασιν
 ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν, καὶ τὰ πεπληκῶτα συνεγείρων.
 15 Καὶ τῶν βιοτήτων δὲ παθῶν ὅτι κρατεῖται ὁ
 λογισμὸς φαίνεται, φιλαρχίας, καὶ κερδοδοξίας,
 καὶ ἀλαζονείας, καὶ μεγαλαυχίας, καὶ βασι-
 νίας. 16 Πάντα γὰρ τῶν τὰ κρατοῦν πα-
 θῶν ὁ σῶφρων νῦν εἰς ἀγαθὸν πορεύεται ἀπαθείται
 καὶ βιάζεται, ὡς καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὸ τῷ
 δεσποῖται. 17 Ὁ θυμὸς γὰρ τοῖς Μωσῶς καὶ
 Δαυὶδ καὶ Ἀβραάμ, ὅτι θυμῷ πὶ κρατ' αὐτῶν
 ἐποίησεν, ἀλλὰ λογισμῷ τὸν θυμὸν διήτησεν.
 18 Δινατὸς γὰρ ὁ σῶφρων νῦν, ὡς ἐφύω, καὶ
 τῶν παθῶν ἀρεσκῶς, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν μετα-
 θεῖται, τὰ δὲ καὶ ἀκυρώσας. 19 Ἐπεὶ διαπί-
 ὁ πάνσοφος ἡμῶν πατὴρ Ἰακώβ τῶν πατρῴων Συ-
 μεὼν καὶ Λοὺν ἀπάτα, μὴ λογισμῷ τῶν Σι-
 κιμῶν ἐθνηδὸν ἀποσφάξας, λέγων, ὅτι κρατεῖται
 ἐδιδότο τῶν ἐχθρῶν ὁ θυμὸς αὐτῶν; 20 Εἰ μὴ γὰρ ἐδιδό-
 θυμῶν νατο ὁ θυμὸς ὁ λογισμὸς κρατεῖται, ὅτι αὐ-
 εἰπὲν οὕτως. 21 Ὁπνίκα γὰρ ὁ θεὸς τὸν
 αὐτῶν ἀνδρῶν κατεπεσκόταξεν ὡς ἀντι-
 κολάζων, καὶ τὰ πᾶσι αὐτῶν
 καὶ τὰ ἡμῶν ἐμεφύτθισεν. 22 Καὶ τῶν αὐτῶν
 δὲ τῶν πάντων τὸν ἱερὸν ἡγεμόνα νοῦν ἀφ' ὧν

τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν 23 καὶ
 τῶν ἐχθρῶν νόμον ἔδωκεν, καὶ ὅτι πολιτευόμενος βα-
 σιλεύσας βασιλείαν σῶφρονά τε, καὶ δικαίαν, καὶ
 ἀγαθὴν, καὶ ἀνδρείαν. 24 Πῶς ἐν, εἴποι τις
 αὐτῶν, εἰ τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς κρατεῖται, λήθης
 καὶ ἀγνοίας ὁ κρατεῖται;

Κ Ε Φ Γ'.

1 Εἰς τὴν δὲ κομὴν γέλοιοις ὁ λόγος, ὅτι ὁ λογισμὸς
 τῶν ἐαυτῶ παθῶν ὁ λογισμὸς ὅτι κρατεῖται
 τῶν φαίνεται, ἀλλὰ τῶν σωματικῶν.
 2 Οἷον ὅτι θυμῶν τις ὑμῶν ὁ διδάται ἐκκόψας,
 ἀλλὰ μὴ δολωθῆναι τῇ ὅτι θυμῶν διδάται ὁ
 λογισμὸς ὅτι κρατεῖται. 3 Θυμὸν τις ὁ διδάται
 ἐκκόψας ἡμῶν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τῶν θυμῶν δι-
 νατὸν βοηθῆσαι. 4 Κακὴ θυμῶν τις ὑμῶν ὁ δι-
 νατὸν ἐκκόψας, ἀλλὰ τὸ μὴ ὅτι κρατεῖται τῇ
 κρατοῦν διδάται ὁ λογισμὸς σωματικῶν. 5
 Οὐ γὰρ ἐκκόψας τῶν παθῶν ὁ λογισμὸς ἐστίν,
 ἀλλὰ ἀντι-
 κολάζων. 6 Ἐστὶν γὰρ τῷ τῷ διὰ τῆς
 Δαυὶδ τῷ βασιλέως δίκης σῶφρον ὅτι κρατεῖται
 σῶφρον. 7 Ἐπεὶ γὰρ δι' ὅλης ἡμέρας ὁ πορο-
 γαμῶν τοῖς ἀλλοφύλοις ὁ Δαυὶδ, πολλὰς αὐτῶν
 ἀπέκλειεν μὴ τῶν τῶν ἐχθρῶν σῶφρον. 8 Τότε
 δὲ γενόμενος ἑσπέρως, ὑμῶν καὶ σφόδρα κεκμη-
 κὸς, ὅτι τῷ βασιλεὶ σκηνῶν ἡλθεν, ὡς ἡμῶν
 ὁ πᾶς τῶν πορογῶν σῶφρον ὅτι κρατεῖται πᾶσι.
 9 Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ὅτι τὸ δειπνῶν
 ἦσαν. 10 Ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς μάστιγα διψῶν,
 καὶ περ ἀφ' ὧν ἔχων πηγὰς, ὅτι ἡμῶν δι-
 αὐτῶν ἰάσας τῷ δίκης. 11 ἀλλὰ τις αὐ-
 τῶν ἀλόγως ὅτι θυμῶν τῶν πορογῶν
 ὕδατος ὅτι κρατεῖται συνέφρυγεν, καὶ λύσας κρα-
 τεῖται. 12 Ὅθεν τῶν πορογῶν ὅτι τῇ
 τῷ βασιλέως ὅτι θυμῶν κρατεῖται, δύο πορο-
 γῶν ὅτι κρατεῖται κρατεῖται καὶ ἀντι-
 κολάζων τῷ βασιλέως ἐπιθυμίαν, ὅτι πανοπλίας καὶ
 πλίσας, καὶ καὶ πλὴν λαβοῖτες ὅτι κρατεῖται
 τῶν τῶν πορογῶν κρατεῖται. 13 καὶ λα-
 γόντες τῶν τῶν πορογῶν ἀκροφύλακας, διεξήσαν
 ἀντι-
 κολάζων καὶ πᾶν τὸ τῶν πορογῶν σῶφρον
 πεδόν. 14 Καὶ ὁ ἀντι-
 κολάζων γὰρ αὐτῶν ἐγέμισαν τῷ βασιλέῳ τὸ πο-
 τόν. 15 Ὁ δὲ καὶ τῇ δίκης διαπυρρῶν, ὡς τῷ δι-
 φαν

α ὁ τῶν Luidius. b καὶ Ald. c καὶ A. d deest N. e deest
 Ald. f ἔργον N. g αὐτοκράτωρ ὁ λογισμὸς N. h καμῖτης
 N. i αὐτῶν A. k πονηρίας A. l ἐλέγχων Ald. m deest
 Ald. n ἐχθρῶν A. o διδομένηται N. p τῶν Ald.
 q καμῖτης A. r deest Ald. s deest Ald.
 t deest Ald. u deest Ald. v abhinc ad ἔπει ἀφ'
 π, omnia desiderantur in Ald. γ τῶν θυμῶν A. δ λογισμῶν
 Ald. ε θυμῶν Ald. α ἐχθρῶν N. b κατεπεσκόταξεν N. A. c in

Ald. ita legitur, καὶ αὐτοκράτωρ λογισμῶν, τῶν δὲ τῶν παθῶν
 αὐτῶν, καὶ πᾶσι ὅτι ἀντι-
 κολάζων ἐπὶ τῶν αὐτῶν. d deest A. N. e τῶν Ald. f διαπύ-
 ρρον ἐστὶν ὁ λογ. Luidius. διαπύρρον N. g λογισμῶν A. h ὑμῶν A.
 deest N. i καμῖτης N. k πορογῶν τῶν ἀλλοφύλων καὶ πορο-
 γῶν ἐξ αὐτῶν ἀκροφύλακας ὁ Δαυὶδ &c. N. i ἐστὶν ὅτι κρατεῖται N.
 k ὅτι τῶν N. l deest Ald. m κατεπεσκόταξεν N. n ἀντι-
 κολάζων Ald. o deest Ald. p καὶ ὑπὲρ τῶν δίκης A. N.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Δ. ΚΕΦ. Ν.

ἐλογίσαντο πάντες ἐν τῇ κίνδυνον τῇ ψυχῇ λο-
μασθὲν ἰσχυροὶ τὸ πᾶν αἵματι. 16 Ὅθεν
ἀντιθεὶς τῇ ὀκτιθυμίᾳ τὸν λογιζόμενον, ἡ ἑσπεύον
τὸ πόμα τῷ θεῷ. 17 Διευατὸς γὰρ ὁ σώ-
φρων, ὡς ἱερὸν, τοῦς κινῆσαι τὰς τῶν παθῶν
ἀνάγκας, καὶ οὐδένα τὰς τῶν οἴσων φλεγμοῖας,
10 καὶ τὰς τῶν σωματικῶν ἀλγηδόνων καὶ ὑπερ-
τῆς χαλκοχα-βωλῶν οὐσας καὶ παλαιῶσαι, καὶ τῇ χαλκοχαρδία
γαθίας τῷ λογιζομένῳ ὁποπῆσαι πᾶσας τὰς τῶν πα-
θῶν ὀκτιθυμίας. 19 Ἡδὲ καὶ ὁ χαλεπὸς
ἰστορίας ἡμᾶς καλῶς ἐπὶ τῷ δόξαντι τῆς διαείας τῷ
σώφρονος λογιζομένῳ. 20 Ἐπειδὴ γὰρ βαθεῖαν
εἰρήνην λαβὲν τὴν εὐνομίαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἶχον,
καὶ ἑσπεύον χαλῶς, ὥστε καὶ τὸν τῆς Ἀσίας
βασιλέα Σέλευκον καὶ τὸν Νικάνορα καὶ ἡ χρί-
ματ' εἰς τὴν ἱερουργίαν αὐτοῖς δόξαντες, καὶ
τὴν πολιτείαν αὐτῶν δόξαντες. 21 Τότε
δὲ τινες πρὸς τὴν κοινὴν νεωτερίσασιν ὁμοιοίαι,
πυλυστόπως ἡ πολυστόπως ἐχρήσαντο συμφορᾶς.

Κ Ε Φ. Δ.

1 ΣΙΜΩΝ γὰρ πρὸς Ονίαν ἀντιπο-
λιτοδόμος τὸν ποιεῖ τὴν ἀρχιερωσύνην
ἔχοντα λαβὲν βίου, καλὸν καὶ ἀγαθὸν
αἰσθῶν, ἐπειδὴ πάντα τρόπον ὁ δόξαντες
ἡ ἑσπεύον τῷ ἔθνεσι ὅτι ἰσχυροὶ κακῶσαι, φυ-
γὰς ἔχοντο, τὴν πατερίδα προδόντων. 2 Ὅθεν
ἦσαν πρὸς Ἀπολλώνιον, τὸν Σιμεῖας τε καὶ
Φοινίκης καὶ Κιλικίας στρατηγὸν, ἔλεγον. 3 Εὐ-
μηνύων νοεῖ ὡς τοῖς τῷ βασιλέως παράγμασι ἦσαν, ἡ μι-
νύων πολλὰς ἰδιωτικῶν χρημάτων μυριάδας ἐν
τεθροσύναι- τοῖς ἱεροσολύμοις γαζοφυλακίαις πεισυνείδης, τῷ
σαι ἄλλα ἱερῶν μὴ ὀκτιθυμίας, ἡ καὶ πρὸς τὴν κοινὴν
Σελεύκῳ τῷ βασιλεῖ. 4 Τύτων δὲ ἔχοντα γὰρ
ὁ Ἀπολλώνιος, τὸν μὲν Σίμωνα τῆς εἰς τὸν βα-
σιλέα κηδεμονίας ἡ ἑσπεύον πρὸς δὲ τὸν Σέλευ-
κον ἀναβάς ἡ κατεμύνην τὸν τῶν χρημάτων θη-
σαυρὸν. 5 καὶ λαβὼν τὴν πρὸς αὐτῷ ἐξου-
σίαν, ταχὺ εἰς τὴν πατερίδα ἡμῶν μετὰ τῷ
καταστάτῃ Σίμωνος καὶ βαρυταῖς στρατῷ ἐλθὼν.
6 καὶ πρὸς τὴν κοινὴν, ταῖς τῷ βασιλέως ἐντολαῖς
ἦσαν ἔλεγον, ὅπως τὰ ἰδιωτικὰ τῷ γαζοφυλα-
κίῳ λάβοι χρήματα. 7 Καὶ τῷ ἔθνεσι πρὸς
τὸν λόγον ἡ χετλιάζοντες, ἡ ἀντιλέγοντες τε,

πάντες εἶναι νομίζοντες, εἰ οἱ πᾶς ὁ δόξαντες
δύναται πεισύναι τῷ ἱερῷ θησαυρῷ ὁ πρὸς τὸν
ταῖς, ὡς αὐτὸν τε καὶ ὁ δόξαντες. 8 Μετὰ ἀπει-
λῆς δὲ ὁ Ἀπολλώνιος ἀπῆλθε εἰς τὸ ἱερὸν. 9 Τῶν
δὲ ἱερῶν μὲν χυμῶν καὶ παιδίων ἐν τῷ ἱερῷ
ἡ ἑσπεύοντες ἡ καὶ τῷ ὁ δόξαντες τῷ ἱερῷ
καταφρονήσαντες ἡ τὸν πότον. 10 Ἀνίσταται
μὲν καὶ πρὸς τῆς γραπῆς τῷ Ἀπολλωνίῳ
πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἀρκαλίαν, οὐρανόθεν
ἡ ἑσπεύοντες ἡ καὶ τῷ ὁ δόξαντες τῷ ἱερῷ
τοῖς ὅπλοις, καὶ πολλὰ αὐτοῖς φόβον τε καὶ
τρόμον ὁ δόξαντες. 11 Καταπεσὼν ἡ ἡμῶν γέλοι
θανῆς ὁ Ἀπολλώνιος ὁ δὲ τὸν πᾶνφυλον τῷ ἱερῷ
καὶ τῷ ὁ δόξαντες τῷ ἱερῷ, τὰς χεῖρας ἐξέτεινε εἰς τὸν ἔθνην,
καὶ μὲν δακρύων τῶς ἑσπεύοντες πρὸς τὴν
καὶ αὐτῷ ἐξομῶν, τὸν ἐπὶ τῷ ἱερῷ ἐξομῶν
ταῖς στρατῶν. 12 Ἐλεγον γὰρ ἡμῶν τῶς, ὥστε
καὶ δόξαντες ἡ καὶ τῷ ὁ δόξαντες, πᾶσι τε ἀν-
θρώποις ὑμνήσαντες σιμῶν τὴν τῷ ἱερῷ πότον
μακαριότητα. 13 Τύτοις ἐπαχθεῖς τοῖς λό-
γοις Ονίας ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ περ ἄλλως εὐλαβη-
θεῖς, μὴ ποτὶ νομίζοντες ὁ βασιλεὺς Σέλευκος
ἐξ ἀνθρωπίνης ὀκτιθυμίας καὶ μὴ θείας δίκης
ἀντιλεῖν τὸν Ἀπολλώνιον, ἡ καὶ τῷ ὁ δόξαντες
14 Καὶ ὁ μὲν ὁ δόξαντες ὁ δόξαντες ὁ δόξαντες, δὲ
λάσαντες τῷ βασιλεῖ τὰ συμβαλῶντα αὐτῷ. 15 Τε-
λευτήσαντες δὲ Σελεύκος τῷ βασιλέως ὁ δόξαντες
δὲ τῷ ἀρχὴν ὁ ὅς αὐτῷ Ἀντίοχος ἡ ἑσπεύοντες
ἡ καὶ τῷ ὁ δόξαντες καὶ δεινός. 16 Ὅς καὶ
λύσαντες τὸν Ονίαν τῆς ἀρχιερωσύνης, ἡ καὶ τῷ
ἀδελφὸν αὐτῷ κατέστησεν ἀρχιερέα, 17 σιωπῶ-
μενοι ὁ δόξαντες, εἰ ὁ δόξαντες αὐτῷ τὴν ἀρχὴν,
καὶ οὐκ αὐτῷ τῷ ὁ δόξαντες ἐξακόσια ἐξήκοντα τα-
λάντα. 18 Ὅ δὲ ἐπέτερεται αὐτῷ καὶ ἀρχι-
εραῖα καὶ τῷ ἔθνεσι ἀφηνεῖσθαι. 19 Ὅς καὶ
ἡ ἐξομῶν τῷ ἱερῷ τὸ ἔθνος, καὶ ἐξεπολίτευ-
σεν ὁ δόξαντες τῷ ὁ δόξαντες. 20 Ὅστε μὴ μὴ
νοὶ ἐπὶ αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῆς πατερίδος ἡμῶν γυ-
μνάσαντες καὶ κατεμύνην, ἀλλὰ καὶ κατεμύνην τῇ
ἱερῷ κηδεμονίαν. 21 Ἐφ' οἷς ἀνακατήσασα
ἡ θεία δίκη αὐτοῖς τοῖς Ἀντίοχοι ἐπολέμησεν.
22 Ἐπειδὴ γὰρ πολέμων ἡ καὶ Αἴγυπτον Πτο-
λεμαῖον, ἡ καὶ τῷ ὁ δόξαντες, ὅτι φήμεις ὁ δόξαντες
τῷ τῷ δόξαντες αὐτοῖς, ὡς ἐπὶ μάλιστα χαίρειν οἱ

q ἱεροῖς N. r deest A. N. s δόξαντες A. t ἱστορίας
A. N. u deest Ald. x χεῖρας Ald. N. y πολυστόπως A.
z δόξαντες Ald. a καὶ N. b ὡς Ald. c deest Ald.
d deest Ald. e μινύων A. f τοῖς ἱεροῖς N. g ἀλλὰ A.
h ἱεροῖς A. i κατεμύνην Ald. N. k ἱεροσολύμοις N. l deest
Ald. A. m χετλιάζοντες A. N. n ὡς ἀντιλέγοντες N. o ὅτι
ἐπὶ τῷ N. p γαζοφύκειον A. q ἱεροσολύμοις N. r τὸν θεόν

A. N. s deest A. t ἀνίσταται τῷ Ἀπολλωνίῳ μετὰ &c. N.
u ἑσπεύοντες Ald. A. x ἱεροσολύμοις N. y ἱεροῖς N. z γέλοι
A. a deest N. b deest Ald. c ἀντιλεῖν γὰρ ὁ Ἀπολλώνιος ἱερο-
τῶν ἡμῶν τῶν, πᾶσι τε ἀνθρώποις ὑμνήσαντες σιμῶν τὴν ἱερῷ
τίμῃ δὲ τῷ ἱερῷ N. c καὶ A. d ὅς N. e deest N.
f deest Ald. g καὶ τῷ ὁ δόξαντες &c. Luidius. g δόξαντες
αὐτῷ Ald. h δόξαντες Ald. i deest Ald. N. k ἱεροῖς Ald.

ΚΕΦ. ε΄.

तुत्तु

Κ Ε Φ. Ε'.

~
CỦ TÔI

REV

βδάλυ·π; N. i deest *Ald.* u δασεφρον N. x ποιῖν N.
 γ καφρονῖς N. z ἐκπνῖσις N. a τῆς ἰσωνύτης N. b τὸν
 λογιμὸν σου τὸν λυπρὸν *Ald.* * deest *Ald.* c σύμφορον N.
 d οἰκείρησιν *Ald.* e τὸ πῶπ' αὐτὸν *Ald.* f deest *Ald.* A.
 g τύτον ὦν N. h Ἐλᾶζαρ *Ald.* i πῶπ' αὐτὸν N. k deest
 N. l καὶ τι *Ald.* m deest N. n deest *Ald.* N. o ἰσομι-
 ζομαι N. p ἐπὶ μικροῖς καὶ *Ald.* N. q ὡσαύτως ὁ νόμος N.
 ὡς ὁμοίως ὁ νόμος A. r ὁμοιωτόταν *Ald.* f deest N. z δι-
 δασκαί N. u ἐξισοῦν *Luidm.* x καὶ παρ' οὗ N. y deest *Ald.*
 καὶ διὰ πάντων &c. N. z ἐν τῇ N. a deest N. b δὲ
 ὅτι N. c deest *Ald.* N. d νόμος *Ald.* e deest *Ald.* A.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ. Δ'. ΚΕΦ. 5'.

ἀναγκάζεις πικρὸν δέ, ἢ μόνον ἀναγκάζει ἡμᾶς πῶλον μὲν, μισοφροσύνη δὲ ἡμᾶς. 27 Ἀλλ' ἔτι γὰρ ἡμᾶς πικρὸν δέ, ἢ μόνον ἀναγκάζει ἡμᾶς πῶλον μὲν, μισοφροσύνη δὲ ἡμᾶς. 28 ἔτι γὰρ ἡμᾶς πικρὸν δέ, ἢ μόνον ἀναγκάζει ἡμᾶς πῶλον μὲν, μισοφροσύνη δὲ ἡμᾶς. 29 Οὐδ' ἂν ἐκ-
κόψαις μὴ τὰ ἄλλα, καὶ τὰ ἀπλάτυνα' μὴ
τήξαις. 30 Οὐχ ὅπως εἰμὶ γέρον' ἐγὼ καὶ
ἄνδρ' εἰμὶ, ὥστε μοι ἀφ' οὗ τὴν εὐσέβειαν μὴ
ἐλάττω' τὸν λογισμόν. 31 Πρὸς ταῦτα τρε-
χὼς ἐπὶ σέ, καὶ τὸ πῦρ ἐκφύσει σφοδρότερον.
32 Οὐχ οὕτως οἰκτιρῶσαι τὸ ἐμαυτὲ γέρας,
ὥστε με δι' ἐμαυτὲ τὸν πάτερ' καταλύσαι
νόμον. 33 Οὐ φθονοῦμαι σε, πατριώτα νόμοι,
ὅσθι φεύγομαι σε, ἢ ἐξομῶμαι σε, φίλη ἐχθρά-
τητα. 34 Οὐδὲ χαίρομαι σε, φιλόσοφε λόγι,
ὅσθι ἐκαρτήσομαι σε, ἱεροσυνή τιμία, καὶ νομοθε-
σίας ἐπιστήμη. 35 ὅσθι μὲν μοι τὸ σε-
μνὸν γέρας, ὅσθι νομίμου βίου ἡλικία.
36 Ἀλλ' ὅτι καὶ οἱ πατέρες πρὸς δέξονται,
μὴ φοβηθέντα σε τὰς μεχρὶ θανάτου ἀνάγκας.
37 Ἀσπάζομαι μὲν γὰρ τυραννίσεις, τῶν δὲ ἐμῶν
λόγοις πρὸς τῆς εὐσεβείας λογισμῶν οὔτε ἀφ' ὧν δε-
αύσεις, ἔτι δι' ἔργων.

ΚΕΦ. 5'.

ΤΟῦΤΟΝ τὸν πρῶτον ἀντιπρόσωπον ταῖς
τῷ τυράννῳ πρὸς τῆς εὐσεβείας λογισμῶν οὔτε ἀφ' ὧν δε-
αύσεις, ἔτι δι' ἔργων. 2 Καὶ πρῶ-
τον μὲν πρὸς τῆς εὐσεβείας λογισμῶν οὔτε ἀφ' ὧν δε-
αύσεις, ἔτι δι' ἔργων. 3 Ἐπει-
τα πρὸς τῆς εὐσεβείας λογισμῶν οὔτε ἀφ' ὧν δε-
αύσεις, ἔτι δι' ἔργων. 4 πρὸς τῆς εὐσεβείας λογισμῶν οὔτε ἀφ' ὧν δε-
αύσεις, ἔτι δι' ἔργων. 5 Ὁ δὲ
μεγαλόφρων καὶ εὐγενὴς ὡς ἀληθῶς Ἐλεάζαρος,
ὡς οὐδὲν βασιλευσάντων κατ' ἐξουσίαν πρῶ-
τον μετεπέπετο. 6 Ἀλλὰ ὑψηλὸς ἀναίμενος
εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς ὀφθαλμοῦς, ἀπεξώμετο
ταῖς μάστιγι τῆς σαρκὸς ὁ γέρον, καὶ κατεργά-
το αἵματι, καὶ τὰ πλῆθ' ἀκαταπίπτωκετο,

7 καὶ πίπτοι εἰς τὸ ἔδαφος, ἀπὸ τοῦ μὴ μὴ
φέρειν τὸ σῶμα τὰς ἀλγηδόνες, ὅρτοι ἔχει καὶ
ἄκλιν' τὸν λογισμόν. 8 Λαζ' γὰρ τὸ τῶν
πικρῶν τις δρυφόρων, εἰς τὴν κεινότητα ἐλα-
λόμην ἐτυπεν, ὅπως ἐξομῶμαι πικρῶν. 9 Ὁ
δὲ ἔτι πρὸς τῆς πόνοις, καὶ πρὸς τῆς
ἀνάγκης, καὶ διεκρίθη τῆς αἰσχύνης, 10 καὶ
κατὰ πρὸς τῆς γυναικὸς ἀθλητῆς τυπόμενος εἶχε
τῆς βασιλευσάντων ὁ γέρον. 11 Ἰδρῶν γὰρ τὸ
τὸ πρῶτον, καὶ ἐπαθμῶν σφοδρῶς, καὶ
ὑπ' αὐτῶν τῶν βασιλευσάντων ἐθαυμάζετο ὅτι
τῇ εὐφροσύνῃ. 12 Ὅθεν τὰ μὲν ἐλευσύντες
τὰ τῇ γήρῳ αἰσχύνη. 13 Τὰ δὲ ἐν συμ-
παθείᾳ τῆς συνηθείας ὄντες, τὰ δὲ οὐδὲ δαυμασῶ
τῆς καρτερίας πρὸς τὸν πῆλ' τῶν
βασιλέων ἔλεγον. 14 Τί τοῖς κακοῖς τύτοις
σταυρῶν ἢ ἀλογίως παρεβάλλεις, Ἐλεάζαρ; ἀπολλεῖς
15 Ἡμεῖς μὲν τοῖς τῶν ἡμετέρων τοῖς βραμῶ-
ται πρὸς τῆς ἀποκρίσεως τῶν
ὑμῶν ἀποκρίσεως, σὺ δὲ πρὸς τῆς
16 Καὶ ὁ Ἐλεά-
ζαρος, ὡς πρὸς πικρότερον ἀφ' οὗ τῆς συμβουλίας
αἰσχύνης, ἀνέδοξεν. 17 Μὴ ἔτι κακῶς φρο-
νήσωμεν οἱ Ἀβραάμ παῖδες, ὥστε μαλακοφύχ-
σαντες ἀποπέσει ἡμῖν δρᾶμα ἀποκρίσεως.
18 Καὶ γὰρ ἀλόγιστοι, εἰ πρὸς ἀλήθειαν ζήσαν-
τες πρὸς τῆς γήρῳ βίον, καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν δό-
ξαν νομίμως φυλάττοντες, καὶ μεταβαλλόμεθα, φυλάσσοντες
19 καὶ αὐτοὶ μὲν ἡμεῖς γινόμεθα τοῖς νέοις ἀσε-
βείας τύποις, ἢ αὐτῶν τῶν γινόμεθα τῆς
μισοφροσύνης. 20 Αἰσχύνη γὰρ εἰς ἐκείνους οὐκ ἔστι
γὰρ χεῖρον, καὶ τῶν καταγλώμενοι πρὸς
ἀπάντων ὅτι δειλῶν. 21 καὶ ὑπὸ μὲν τῷ
τυράννῳ καταφρονηθῶμεν ὡς ἀνδρῶν, τὸν δὲ
θεῶν ἡμῶν νόμοι μεχρὶ θανάτου μὴ πρὸς ἀπὶ-
σάμεν. 22 Πρὸς ταῦτα ὑμεῖς μὲν, ὡς Ἀβραάμ
παῖδες, εὐγενῶς πρὸς τῆς εὐσεβείας τελευτᾶτε.
23 Οἱ δὲ τῷ τυράννῳ δρυφόροι, τί μέλλετε;
24 Πρὸς τὰς ἀνάγκας οὕτως ἢ μεγαλοφρο-
νοῦνται αὐτὸν ἰδόντες, καὶ μὴδὲ πρὸς τὸν οἰκτιρ-
μὸν αὐτῶν μεταβαλλόμενοι, ὅτι τὸ πῦρ αὐτὸν
ἤγαγον. 25 Εἶσα ἀφ' οὗ κακοτέχων ὀργάνων

f ὡς ἰσὺ Ν. g deest Ald. h μὴ Ν. i ἰσὺς Α. k deest
Ν. l τήξαις Ald. m deest Ν. n ἀνδρῶν ὑμῶν Ν.
o ἀναίμενος Ν. p οἰκτιρῶμαι Ald. οἰκτιρῶ Ν. q ἰσὺς Ald.
r δειλῶν Ν. s μὴδὲ Ν. t γήρῳ Ν. u οὐκ ἔστι
Ν. x deest ad finem Capituli Ald. Α. y κατεργά-
σας Ν. z εὐγενῶς Ν. — εὐγενῶς Ν. a κατὰ
κίον ὡς οὐκ ἔστι, λέγαν, πρὸς τῆς Ν. b ὡς
νός Ald. c τῶν Ν. d μὴ Ald. Α. e ἀνδρῶν Ν.
f δι' Ν. g ὡς οὐκ ἔστι Ν. h ὑμῶν Ν. i abhinc
ad τὸν πρῶτον deest Ald. k ὡς Ν. l deest omnia ad τὸν
αὐτὸν Ald. m δι' Ν. n σφοδρῶς Ν. * βασιλευσάντων Ald.
o τῇ εὐφροσύνῃ Ν. p deest Ald. q deest Ald. r αὐτῶν Ald.

s deest Ν. u ἰσὺς Ald. Ν. x ἀλόγιστοι Ν. y sic habet
Luidius; & sic omnino legendum censeo. Atque ita ni fal-
lor, habebat olim exemplar, e quo descriptus est Cod. Coll.
Novi: Librarium autem pro παρεβάλλεις, ex errore scripsisse
παρεβάλλεις. In Ald. ὑποβάλλεις in Α. ἀποβάλλεις, utramque
manifeste mendosum. z deest Ald. Α. a κατὰ Ald.
b ἀποκρίσεως Ν. c ὡς πρὸς τῆς αἰσχύνης ἀφ' οὗ συμ-
βουλίας, ἔστι λέγον, μὴ γινόμεθα Ν. καὶ ὁ Ἐλεάζαρος ἔφη μὴ
Ald. d γινόμεθα Ν. e ὑπὸ πάντων Ν. f abhinc ad τὸν
μεγαλοφρονοῦντα αὐτὸν ἰδόντες deest Ald. h μεγαλοφρονοῦντα Ν.

ΚΕΦ. Ζ'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ'.

ὑπερέπλεον καταφλέγοντες αὐτὸν ἰππεῖσιν· καὶ θυσιάζουσιν
 χυλοῦς εἰς τὰς μυκτῆρας αὐτοῦ κατέχεον.
 26 Ὁ δὲ μέλει τῶν ὁσίων ἡδὴ κατεκαυδρμένος
 καὶ μέλλων λιποθυμεῖν, ἀνέτεινεν τὰ ὄμματα
 πρὸς τὸν θεόν, καὶ εἶπεν· 27 Σὺ οἶδα, θεέ,
 παρὼν μοι σάξαι, βασάνοις καυστικαῖς ὥσπερ
 ἰνὸς καὶ τὸν νόμον. 28 Τοιγαροῦν ἴλεως
 περὶ γενοῦ καὶ ἐνθ' οὗ, ἀρχαεὶς τῇ ἡμετέρᾳ ὑπὲρ
 αὐτῶν δίκῃ. 29 Καθάρισον αὐτῷ πύσιον τὸ
 ἐμὸν αἷμα, καὶ ὁ ἀντίψυχον αὐτῷ λαβὲ πλὴν
 ἐμὴν ψυχὴν. 30 Καὶ ῥαῖτα ἡ εἰπὼν ὁ
 ἱερεὺς ἀνὴρ εὐγνώστως ταῖς βασάνοις ἀπαπέθμεν,
 καὶ μέλει τῷ τῷ θανάτῳ βασάνων ἀντίστη
 καὶ λογισμῷ ἀφ' ὃν νόμον. 31 Ὁμολογου-
 μένως οὖν διασώτῃς ὅστιν τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς
 λογισμὸς. 32 Εἰ γὰρ τὰ πάντα τῷ λογισμῷ
 κεκρατῆται, τί τοις ἀν' ἀπεδόμεν πλὴν τῆς ὀπι-
 κρατείας μαρτυρεῖται. 33 Νυνὶ δὲ τῷ λογισμῷ
 τὰ πάντα νικῶσάν τε, αὐτὸν προσκόνοντας πλὴν
 τῆς ἡγεμονίας, ὁροσέμεται ἔξωθεν. 34 Καὶ
 δίκαιον ὅστιν ὁμολογεῖν ἡμᾶς, τὸ κράτος εἶναι τῷ
 λογισμῷ, ὅπως γὰρ καὶ τῶν ἑξῶθεν ἁλγηδὸν
 ὀπτατῆται. 35 Ἐπεὶ καὶ γελοῖον καὶ ὁ μόνον
 τῶν ἀλγηδόνων ὀπτατῆται κεκρατῆται τὸν λο-
 γισμὸν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἡδονῶν κρατεῖν, μηδὲ
 αὐταῖς ὑποδύκεται.

ΚΕΦ. Ζ'.

Ι Ως περὶ καὶ ἄριστος κυβερνήτης ὁ τῷ πα-
 τέρῳ ἡμῶν Ἐλεάζαρου λογισμὸς,
 πηδαλιεργῶν πηδαλιεργῶν πλὴν τῆς εὐσεβείας ναυῶν
 οἱ καὶ τῶν παθῶν πελάγῃ, 2 καὶ χαλακίζο-
 μένως ταῖς τῷ τυράννῳ ἀπειλαῖς, καὶ χαλινά-
 μένως ταῖς τῶν βασάνων τεταυμάσις, 3 καὶ
 ὁδὸν τῶν ὁσίων μετῆρται τῆς τῆς εὐσεβείας
 θανάτῳ οἰάσας, ὥς ὅτι ἔπλεον ὅτι τὸν τῆς ἀδανάτῃ
 νίκης λιμένα. 4 Οὐχ οὕτως πόλις πολλοῖς
 καὶ ποικίλοις μηχανήμασι ἀντέχει πρὸς πολιορ-
 κήν, ὥς ὁ πανάγιστος Ἐλεάζαρος πλὴν ἱερῶν
 ψυχῶν αἰσμοῖς τε καὶ φρέσιν πυρπολού-
 μεν, ὁ κίνησεν τὰς πολιορκουμένας, ἀφ' ὃν
 ὑπερασπίσθη τῆς εὐσεβείας λογισμῷ. 5 Ὡς-
 περ γὰρ πρὸς κρημνοὺς ἄκραν, πλὴν ἑαυτῷ ἀφ' ὃν

νοῖα ὁ πατὴρ Ἐλεάζαρος ἔκτειναι, φεικλα-
 σαι τὰς μηχανήμας τῶν παθῶν κλύδωνας.
 6 Ὡς ἄξιον τῆς ἱερουδαίας ἱερῶν, ἔκτειναι τὰς
 ἱερῶν ὁδόν τε, ὅθεν πλὴν θεοσέβειας καὶ
 καθελεῖται ἡμῶν· χωρήσασιν γὰρ οἱ οἰκονό-
 νησας μηχανήμας. 7 Ὡς σύμφωνον νόμου, καὶ μεροφάγῃ
 φιλοσοφῇ δεικνύει. 8 Τοίγυντα καὶ δὴ δὴ εἶναι
 τῆς ἱερουδαίας τὸν νόμον ἰδίᾳ αἵματι, καὶ γεν-
 ναίᾳ ἰδούσῃ τοῖς μέλει θανάτῳ πάσῃ ὑπερ-
 ασπίσθη. 9 Σὺ πατέρ, πλὴν εὐνομίαν ἡμῶν
 ἀφ' ὃν τῶν ὑπομονῶν εἰς δόξαν ἐκύρωσας, καὶ
 πλὴν ἁγίας σιμολογίας καὶ κατελυσας, καὶ ἁγιασάν
 ἀφ' ὃν τῶν ὁσίων ὁπτιοποιήσας τῆς τῆς δειάς
 φιλοσοφίας λόγους. 10 Ὡς βασάνων βλαύτῃ
 γέρον, καὶ πρὸς εὐτονότερον ὁρῶντα, καὶ
 παθῶν μέγιστον βασιλεῖ Ἐλεάζαρος. 11 Ὡς περ
 ἡ γὰρ ὁ πατὴρ Ἀαρὼν καὶ θυματοποιὸν καθε-
 πλισμένους, ἀφ' ὃν τῷ ἱερουδαίᾳ πρὸς ὁπτιοποιήσας
 τὸν ἐμπνευστὴν ἐνίκησεν ἀγγέλους. 12 Οὕτως ὁ
 Ἀαρωνίδης Ἐλεάζαρος ἀφ' ὃν τῷ πρὸς ὑπερ-
 κόμην καὶ μετετρέπη τὸν λογισμὸν. 13 Καί-
 τοι τὸ θαυμασιώτατον, γέρον ὢν, λευκώμεν
 μὲν ἡδὴ τῶν τῷ σώματος πόνων, καὶ σκελετοῦ
 λειψάνων δὲ τῶν σαρκῶν, κεκαμνότεν δὲ καὶ πρὸς
 τῶν ἰδούων, ἀνεύεασιν. 14 Τῷ πρὸς μακρῶν
 λογισμῶν, καὶ τῷ ἰσχυρῶν λογισμῶν πλὴν πο-
 λυκέφαλον φρέσιν ἡκύνωσεν. 15 Ὡς μακα-
 ρίς ὁ γέρον, καὶ σιμῆς πολίας, καὶ βίβας νομίμης,
 ὃν πρὸς θανάτῳ σφραγὶς ἐτελείωσεν. 16 Εἰ
 δὲ τῷ γέρον ἡ ἀνὴρ τῶν μέλει θανάτῳ βα-
 σάνων καὶ φεικνύσῃ δι' εὐσεβείας, ὁμολογε-
 μένως ἡμῶν ὅστιν τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογι-
 σμὸς. 17 Ἰσως δ' αἰετοῖεν πτες, τῶν πα-
 θῶν ὁ πάντες φεικνύσῃ, ὅτι ὁδὸν πάντες
 φρονίμων ἔχουσιν τὸν λογισμὸν. 18 Ἀλλ' ὅσοι
 εὐσεβείας προσνοῦσιν ἔξ ὅλης καρδίας, οὗτοι
 μόνοι διώκονται κρατεῖν τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν
 19 οἱ πιστεύοντες, ὅτι θεῶν ὅδε ἀποθήσκουσιν,
 ὥς περ ὁ οἱ πατριάρχαι ἡμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ,
 Ἰακώβ, ζῶσι καὶ θεῶν. 20 Οὐδὲν οὖν πρὸς ὁδὸν
 πᾶσι τὸ φαινόμενόν τις παροκρεταίῃ ἀφ' ὃν
 τὸν ἀσθεῖ λογισμῷ. 21 Ἐπεὶ πῶς πρὸς ὅλον
 τὸν τῆς φιλοσοφίας κομῶνα εὐσεβὴς φιλοσο-

ἡ ὑπερέπλεον Α. καὶ ἀντιφάσις δε. Ν. ἡ ὅτι παρὸν Ν.
 τὴν ἀποθήσκουσιν Α. ἡ πρὸς Α. ὁ ἀντὶ ψυχῶν Α. Ν. ἡ
 πρὸ αὐτῶν Α. ἡ φόνος Ν. ἡ δεεστ Α. ἡ σὺν ὑπεδόμεν
 Α. ἡ ἀποθήσκουσιν Α. ἡ ἐκ τῶν Ν. ἡ δεεστ Α. ἡ
 γ' ἡ πρὸ Α. ἀπὸ τῶν Ν. ἡ δεεστ Ν. ἡ οὐκίνας Α. Α.
 ἡ οὐκίνας Α. Ν. ἡ Ἐλεάζαρος Α. ἡ παρὰ Ν. ἡ σι-
 μῆς Ν. ἡ θεοσέβεια Ν. ἡ δεεστ Α. ἡ νόμος Ν. ἡ ἰ-
 γου Α. ἡ δεεστ Α. Ν. Α. ἡ φυλάσσοντες Ν. ἡ ὁμῶν
 Α. ἡ ἀγγεῖας Ν. ὁ ἔργον σου Ν. ἡ πιστοποιήσας Α.
 Α. ἡ βασάν Α. ἡ σὺν ὑπεδόμεν Ν. ἡ πρὸς Α.

ἡ δεεστ Α. ἡ δὲ Ν. ἡ ἰδιοπλήθους Α. ἡ μηχανήμα Ν.
 ἡ καὶ Α. ἡ δεεστ Α. Ν. ἡ πρὸν Α. ἡ δεεστ Α. Ν.
 ἡ παρὰ Α. Α. ἡ πρὸς Α. ἡ Λυδίας. ἡ δεεστ Α. Ν.
 ἡ γέρον Α. ἡ ἰδὲ Α. ἡ δεεστ Α. ἡ τὸν — πόνων Α.
 ἡ ὑπερφρονῶν Α. ἡ φεικνύσῃ Ν. ἡ abhinc ad s. i. i. omnia
 defunct Α. ἡ ὑπερφρονῶν Ν. ἡ ἐν χεῖρ τῆς εὐσεβείας τὸν
 λογισμὸν φρονίμων ἔχουσιν, ἡ ὅλης καρδίας πρὸς αὐτοὺς καὶ αὐτοὺς —
 ὁ δεεστ Ν. ἡ σὺν ὑπεδόμεν φαινόμεν Α. ἡ δεεστ Ν.
 ἡ δεεστ Ν.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Δ'. ΚΕΦ. Η.

φῶν, καὶ πεπισθίως δὲ, 22 καὶ εἶδὼς ὅτι
 ἡ δὲ ἀφ' οὗ ἀρετῶν πάντα πόνοι ἐποτρύνον
 μακρείον ὅστι, οὐκ αἰ ἐξαιρεθήσονται τῶν πα-
 θῶν ἀφ' οὗ εὐσέβεια; 23 Μοῖον γὰρ
 ὁ σοφὸς καὶ ὁ σφόδρα ἀνδρείος ὅστι τῶν παθῶν
 κύριος. 24 Διὰ τὸ το γέ τοι καὶ μερακίσκοι
 τῶν τῆς εὐσεβείας λογισμῶν φιλοσοφούντες χαλε-
 πωτέρω βασιανισθῆσαι ἐπεκράτησαν. 25 Ἐπει-
 δή γὰρ καὶ τὴν φρόνῃ * πείρασι οἰκλήθη
 ἀφροσύνης ὁ τύραννος, μὴ διωκθεὶς ἀναγκάσαι
 μεροφαιή- γένετα μεροφαιήσαι.

λογισθεῖς τὸ το, ὅτι ὁδοὶ ὑμῶν ἀπειθήσονται
 πλὴν τῶ μετὰ φρεσὶν ἀποδανῆν ἀπὸ καὶ
 11 Ταῦτα δὲ λέγων, ἐκέλευσεν εἰς τὸ ἔμ-
 πρῳαι τὸν βασιανισθῆσαι, ὅπως
 καὶ ἀφ' οὗ φρεσὶ πείρασι αὐτῶν μεροφαιήσαι. μεροφαιήσαι
 12 Ὡς δὲ προχῆς τε καὶ ἀφροσύνης φρεσὶν ἀφροσύνης
 τῆς, καὶ προχῆς τῆς καὶ ἀφροσύνης καὶ
 λείβῃς, τῆς καὶ δακτυλίδας, καὶ χι-
 ρας σιδερέας καὶ σφῆρας, καὶ τὰ ζώοντα τῶ
 πυρὸς οἱ δορυφόροι πείρασι, ἔπειτα δὲ
 ὁ τύραννος, ἔφη 13 Μερακία φρεσὶν, καὶ
 ὑμῶν σέβασθε δίκην, ἵλεως ὑμῶν ἔσται δὲ ἀνάγκη
 πείρασι. 14 Οἱ δὲ ἀέσαντες ἔπα-
 γῶν, καὶ ὁρῶντες θάνατον, ὅ μόνον οὐκ ἐφοβή-
 θησαν, ἀλλὰ καὶ ἀνιφίλοσοφῆσαι τῶν τῶν
 καὶ ἀφ' οὗ τῆς εὐλογίας τὴν πείρασι αὐτοῦ
 κατέλυσαν. 15 Καὶ τὸ λογισμῶν εἰ
 δειλόφονοι πείρασι, καὶ ἀναδύοντες αὐ-
 τοῖς, ποίους αἱ ἐχρήσαντο λόγους; ὅχι τῶν
 16 Ὡς τάλαντες ἡμεῖς, καὶ λίαν ἀνδρόι βασι-
 λῆας ἡμεῖς πείρασι, καὶ ὅτι εὐεργεσία
 φρεσὶν, καὶ μὴ πείρασι αὐτοῦ; 17 Τί
 βεβλήμασι κενοῖς αὐτοῦ εὐφραίνονται, καὶ θα-
 νατοῦ ἀπείρασι βεβλήμασι; 18 Οὐ φο-
 βησόμεθα, ἀνδρες ἀδελφοί, τὰ βασιανισθῆσαι,
 καὶ λογισμῶν τὰς τῶν βασιανισθῆσαι ἀπείρας, καὶ
 φρεσὶν τὴν κενοδοξίαν τῶν καὶ ὁλε-
 θροφόροι ἀλγίστοις; 19 Ἐλέησμεν τὰς αὐ-
 τῶν ἡλικίας, καὶ κατέκλειψόμεθα τὸ τῆς μη-
 τρὸς γῆρας. 20 καὶ ἐνθυμησόμεθα, ὅτι ἀπει-
 θοῦντες πείρασι. 21 Συγγνώσεται δὲ
 ἡμῶν καὶ ἡ θεία δίκη δὲ ἀνάγκη τὸν βασιλῆα
 φρεσὶν. 22 Τί ἐξάγει αὐτοῦ τῶν ἡδίστων
 βίου, καὶ ἐκτενῆς αὐτοῦ τῶν γλυκέος κόσμου;
 23 Μὴ βιαζόμεθα τὴν ἀνάγκη, μὴδὲ φιλο- κενοδοξήσα-
 μεν τῶν τῶν ἐαυτοῦ φρεσὶν. 24 Οὐδὲ
 αὐτοῦ ὁ νόμος καὶ ἀκρίβης ἡμεῖς θανάτου φρεσὶν. ναὸς ἐκείνης
 θέντας τὰ βασιανισθῆσαι. 25 Πόθεν ἡμῶν ἡ
 σαύτη ἐντέταται φιλοφροσύνη, καὶ ἡ θανάτη-
 φρεσὶν ἀφροσύνης καρτερία, πῶς μετὰ ἀφροσύνης
 τῶν βασιλῆων πείρασι; 26 Ἀλλὰ τούτων οὐ
 δὲν εἶπον οἱ νεοφίλοι βασιανισθῆσαι μέλλοντες, ὅτι
 ἐνθυμησόμεθα. 27 Ἦσαν γὰρ ἀφροσύνης τῶν
 παθῶν, καὶ αὐτοκράτορες τῶν ἀλγιστῶν. 28 Ὡς

Κ Ε Φ. Η.

τὸ δὲ 1 Τὸ δὲ σφόδρα ἀφροσύνης ἐκέλευσεν
 ἄλλος ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν Ἑβραίων
 ἀναγεῖν καὶ εἰ μὴ μεροφαιήσαι,
 ἀπολύειν φρεσὶν εἰ δὲ ἀνιφίλοισιν, παρότρυνον
 διαδιδάσκον βασιανισθῆσαι. 2 Ταῦτα ἀφροσύνης τῶν τῶν
 πῶς ἀνδρόι μετὰ γῆρας μῆτρὸς ἐπὶ ἀδελ-
 φοί, καλοῖ τε καὶ ἀνδρόι καὶ γῆρας καὶ ὁ
 παντὶ χαμέντες. 3 Οὐς ἰδὼν ὁ τύραννος κατέ-
 περ ὁ χορὸν ἀφροσύνης μέσῳ τῶν μῆτρων,
 ἦσθετο ἐκ αὐτοῖς, καὶ τῆς εὐεργεσίας ἐκπλα-
 γῆς καὶ τῆς εὐεργεσίας, πείρασι αὐτοῖς,
 καὶ πλῆστον κατέλας, ἔφη. 4 Ὡς νεοφίλοι φι-
 λοφροσύνης ἐγὼ καὶ εἰς ἐκείνου ὑμῶν θαυμάζω
 τὸ κατέλας καὶ τὸ πλῆστον ποσούτων ἀδελφῶν
 ἀφροσύνης, ὅ μόνον συμβουλεύω μὴ μακρῶν
 τῶν αὐτῶν τῶν πείρασι αὐτοῦ γένετα μακρῶν
 5 Ἀλλὰ καὶ πείρασι σιωπῆσθαι καὶ μου τῶ
 συμβουλίᾳ τῆς ἐμῆς ἀπολαύσαι φιλίας διωκόμεθα
 γὰρ ὡς κολάζειν τῶν ἀπειθῶν καὶ μετὰ τοῖς
 ὁπταῖμασι, οὕτως καὶ εὐεργετῶν τῶν εὐπει-
 θοῦντας μοι. 6 Πείρασι οὖν μοι, καὶ ἀφροσύνης,
 καὶ ὅτι τῶν ἐμῶν πείρασι καὶ ἡμεῖς ἀφροσύνης
 ἡμῶν ἀφροσύνης, ἀφροσύνης τὸν πᾶσι ὑμῶν τῆς πολι-
 τείας θείας. 7 καὶ μετὰ αὐτοῖς Ἑλληνικοῦ
 βίου, καὶ μετὰ αὐτοῖς οὐκ ἐφροσύνης ταῖς
 νεότησιν ὑμῶν. 8 Ἐπεὶ εἰς ὁργίως μετὰ ἀφρο-
 σύνης ἀφροσύνης ὑμῶν, ἀναγκάστε με
 ὅτι θείας κολάζειν ἐκ ἐκείνου ὑμῶν ἀφροσύνης τῶν
 βασιανισθῆσαι. 9 Κατελέσθαι ὅτι αὐ-
 τῶν, οὐς καὶ ὁ πολέμιος ἐγὼν καὶ τῆς ἡλικίας
 καὶ τῆς εὐμορφίας οὐκ ἐκείνου. 10 Οὐ δια-

λογισθεῖς τὸ το, ὅτι ὁδοὶ ὑμῶν ἀπειθήσονται
 πλὴν τῶ μετὰ φρεσὶν ἀποδανῆν ἀπὸ καὶ
 11 Ταῦτα δὲ λέγων, ἐκέλευσεν εἰς τὸ ἔμ-
 πρῳαι τὸν βασιανισθῆσαι, ὅπως
 καὶ ἀφ' οὗ φρεσὶ πείρασι αὐτῶν μεροφαιήσαι. μεροφαιήσαι
 12 Ὡς δὲ προχῆς τε καὶ ἀφροσύνης φρεσὶν ἀφροσύνης
 τῆς, καὶ προχῆς τῆς καὶ ἀφροσύνης καὶ
 λείβῃς, τῆς καὶ δακτυλίδας, καὶ χι-
 ρας σιδερέας καὶ σφῆρας, καὶ τὰ ζώοντα τῶ
 πυρὸς οἱ δορυφόροι πείρασι, ἔπειτα δὲ
 ὁ τύραννος, ἔφη 13 Μερακία φρεσὶν, καὶ
 ὑμῶν σέβασθε δίκην, ἵλεως ὑμῶν ἔσται δὲ ἀνάγκη
 πείρασι. 14 Οἱ δὲ ἀέσαντες ἔπα-
 γῶν, καὶ ὁρῶντες θάνατον, ὅ μόνον οὐκ ἐφοβή-
 θησαν, ἀλλὰ καὶ ἀνιφίλοσοφῆσαι τῶν τῶν
 καὶ ἀφ' οὗ τῆς εὐλογίας τὴν πείρασι αὐτοῦ
 κατέλυσαν. 15 Καὶ τὸ λογισμῶν εἰ
 δειλόφονοι πείρασι, καὶ ἀναδύοντες αὐ-
 τοῖς, ποίους αἱ ἐχρήσαντο λόγους; ὅχι τῶν
 16 Ὡς τάλαντες ἡμεῖς, καὶ λίαν ἀνδρόι βασι-
 λῆας ἡμεῖς πείρασι, καὶ ὅτι εὐεργεσία
 φρεσὶν, καὶ μὴ πείρασι αὐτοῦ; 17 Τί
 βεβλήμασι κενοῖς αὐτοῦ εὐφραίνονται, καὶ θα-
 νατοῦ ἀπείρασι βεβλήμασι; 18 Οὐ φο-
 βησόμεθα, ἀνδρες ἀδελφοί, τὰ βασιανισθῆσαι,
 καὶ λογισμῶν τὰς τῶν βασιανισθῆσαι ἀπείρας, καὶ
 φρεσὶν τὴν κενοδοξίαν τῶν καὶ ὁλε-
 θροφόροι ἀλγίστοις; 19 Ἐλέησμεν τὰς αὐ-
 τῶν ἡλικίας, καὶ κατέκλειψόμεθα τὸ τῆς μη-
 τρὸς γῆρας. 20 καὶ ἐνθυμησόμεθα, ὅτι ἀπει-
 θοῦντες πείρασι. 21 Συγγνώσεται δὲ
 ἡμῶν καὶ ἡ θεία δίκη δὲ ἀνάγκη τὸν βασιλῆα
 φρεσὶν. 22 Τί ἐξάγει αὐτοῦ τῶν ἡδίστων
 βίου, καὶ ἐκτενῆς αὐτοῦ τῶν γλυκέος κόσμου;
 23 Μὴ βιαζόμεθα τὴν ἀνάγκη, μὴδὲ φιλο- κενοδοξήσα-
 μεν τῶν τῶν ἐαυτοῦ φρεσὶν. 24 Οὐδὲ
 αὐτοῦ ὁ νόμος καὶ ἀκρίβης ἡμεῖς θανάτου φρεσὶν. ναὸς ἐκείνης
 θέντας τὰ βασιανισθῆσαι. 25 Πόθεν ἡμῶν ἡ
 σαύτη ἐντέταται φιλοφροσύνη, καὶ ἡ θανάτη-
 φρεσὶν ἀφροσύνης καρτερία, πῶς μετὰ ἀφροσύνης
 τῶν βασιλῆων πείρασι; 26 Ἀλλὰ τούτων οὐ
 δὲν εἶπον οἱ νεοφίλοι βασιανισθῆσαι μέλλοντες, ὅτι
 ἐνθυμησόμεθα. 27 Ἦσαν γὰρ ἀφροσύνης τῶν
 παθῶν, καὶ αὐτοκράτορες τῶν ἀλγιστῶν. 28 Ὡς

f deest A. i προσέτι N. n deest N. x καὶ τῶν N.
 y φιλοφροσύνης N. z ἰσχυρὰ Ald. * πῶς Ald. a τότε
 αὐτῶν N. b ἀκρίβης N. c μεροφαιήσαι A. d τὸν θῆν φρεσὶν
 αὐτοῦ N. e deest Ald. f deest Ald. A. g καὶ Ald. A.
 h deest N. i προσέτι αὐτῶν Ald. A. k deest Ald. l ἀπο-
 λαύσαι Ald. m οὐκ ἐκείνου A. n καὶ ἀφροσύνης
 αὐτοῦ N. o καὶ εἰπὼν αὐτοῦ N. p τὸ μόνον N. q πείρασι A.

r ἀφροσύνης A. s μεροφαιήσαι addit N. t πῶς Ald. ἰσχυρὰ N.
 u εὐεργεσίας Ald. x deest N. y εὐεργεσίας N. z κατέ-
 λυσαν Ald. a αὐτῶν N. Ald. b ταῖς βεβλήμασι ἀφροσύνης, αὐτοῖς
 αὐτοῖς εὐφραίνονται βεβλήμασι N. c φρεσὶν Ald. d δὲ
 addit N. e μετὰ ἡμῶν N. f συγγνώ Ald. g deest N.
 i ναὸς A. k ἀκρίβης A. N. l deest N. m ἐντέταται Ald.
 A. n ἀφροσύνης (N.) καὶ A.

ΚΕΦ. 9. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ'.

ἄμα ὁ πρῶτος παύσατο τὸν τύραννον συμβαλόντα
μυροφάνῃσιν αὐτοῖς ὅτι μισοφροσύνῃ πάντες ἀφ' ἡμῶν
φωτὴς ὁμοῦ, ὥστε ἀπὸ τῆς αὐτῆς ψυχῆς,
εἶπον πρὸς αὐτὸν.

Κ Ε Φ Θ.

Τῖ μέλλεις, ὦ τύραννε; ἔτοιμοι γάρ ἐσμεν
ἀποθνήσκειν, ἢ ᾧδεσθαι τὰς πα-
τρίδας ἡμῶν ἐντολὰς. 2 Καὶ αὐτοῦ
νόμος γὰρ τὸς ἀσπίδας εἰκότας, εἰ μὴ τῇ
καὶ γνώσει τῶ νόμου ἐπιβέβηκε καὶ συμβέβηκε ἡμῶν χρησά-
μεθα. 3 καὶ σύμβουλε τὸν τύραννον ᾧδεσθαι,
μὴ ἡμᾶς μισῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἡμᾶς ἐλέει. 4 Κα-
αὐτὸς λεπτότερον γὰρ αὐτῷ τῷ θανάτῳ νομίζομεν εἶναι
σοῦ τὸν ὅτι τῇ ᾧδεσθαι σωτηρία ἡμῶν ἔλεον.
5 Ἐκφοβεῖς δὲ ἡμᾶς, τὸν ἀφ' ὧν βασιλῶν
ἡμῶν θάνατον ἀπειλῶν, ὥστε οὐχὶ πρὸς βρα-
χέως ᾧδεσθαι Ἐλεάζαρου μαθόν. 6 Εἰ δ' οἱ
γέροντες τῶν Ἑβραίων ἀφ' ὧν τὴν εὐσέβειαν καὶ
ἀπέθανον ἡ βασιλευσάντων ᾧδεσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν
θανομένων δὲ ἀν' ἀδικήσεων ἡμεῖς οἱ νέοι, τὰς βα-
σιλῆας τῶν σὺν ἀναγκῶν ᾧδεσθαι, ἀς καὶ
ὁ πατριάρχης ἡμῶν γέρον ἐνίκησεν. 7 Πείραζε
γὰρ τὸν τύραννον καὶ τὰς ἡμῶν ψυχὰς εἰ θά-
νατόν τις ἀφ' ὧν εὐσέβειαν, μὴ νομίσῃς ἡμᾶς
βλάπτειν βασιλεύοντες. 8 Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀφ' ὧν
ἡμῶν τῆς ἡγεμονίας καὶ ὑπομονῆς, τὰ
τῆς ἀρετῆς ἄλλα οἴσομεν, καὶ ἐσόμεθα ᾧδεσθαι,
δὲ οἱ καὶ πάροισιν. 9 Σὺ δὲ ἀφ' ὧν τὴν ἡμῶν
μαροφονίαν ἡ μαροφονία αὐτοῦ καὶ κατεργάσῃς τῶν
δίκης αὐτοῦ βασιλῆον ἀφ' ὧν πυρὸς. 10 Ταῦ-
τα αὐτῶν ἐπὶ τῶν, ὅς μόνον ὡς καὶ ἀπειθου-
σάντων ἐχάλεπαμεν ὁ τύραννος, ἀλλ' ὡς καὶ κατὰ
ἀχαιεῶν ᾧδεσθαι. 11 Ὅθεν τὸν ἀρεσέ-
ματι καὶ τὸν αὐτῷ κελδόντες παρήγαγον οἱ ὑπασπι-
σται, καὶ ἀφ' ὧν τὸν χιτῶνα διέδωκαν τὰς
χεῖρας αὐτῶν καὶ τὸς βραχίονας ἡμῶν ὅπως ἐκατέ-
ραθεν. 12 Ὡς δὲ τύποις τὰς μάστιγι ἐκο-
πίσταν, μηδὲν ἀνύοντες, ἀνέβησαν αὐτὸν
ἐπὶ τὸν προχόν. 13 Περὶ δὲ κατὰ τὸν ὁμοῦ
ἔξαρκος ὁ εὐγενὴς νεφύς, ἔξαρκος ἐγένετο. 14 Καὶ καὶ
κατηγόρει πάντας μέλη κλάμνῃ ἔκατηγόρει, λέγων
μαρτύρῃ 15 Τύραννε μαρτύρῃ, καὶ τῆς οὐραίου δίκης
ἐχθρὸς καὶ ὁμόφρων, ὅς ἀνδροφονήσας με

τὸν κατὰ κίχας τὸν προχόν, ὅς δὲ ἀνδρόφονησας,
ἀλλὰ θεὸς νόμος παρακαλεῖται. 16 Καὶ τῶν
δορυφόρων λεγόντων, ὁμολόγησαν φαγεῖν, ὅπως
ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν βασιλῶν. 17 Αὐτὸς εἶπεν ὁ δὲ
αὐτοῖς οὐχ ὅπως ἰσχυρὸς ὑμῶν ὅτι ὁ προχόν, τρόπος
ὡς μαρτυροῦντες, ὥστε μου τὸν λογισμὸν ἄξιον μαρτυρῇ
τέμεντί μου μέλη, καὶ πυρὶ τὰς σάρκας,
καὶ φρεσίν τε τὰ ἄρδρα. 18 Διὰ πάντων γὰρ
ἡμῶν πρὸς τὸν βασιλῆα ὅτι μόνον πρὸς αὐτὸς
Ἑβραίων ὑπὲρ ἀρετῆς εἰσὶν ἀνίκητοι. 19 Ταῦ-
τα λέγοντες εἰς
τὸν προχόν πρὸς ὑπερβολὴν, καὶ διπρόδικον, τὸν προ-
χόν ἀρεσέπαινοντες. 20 Ἐμολυνέτο δὲ πᾶν διερρεῖοντες
τοῦ αἵματος ὁ τρόχος, καὶ ὁ σῶρος τῆς ἀν-
δρακίας τοῖς τῶν ἰσχυρῶν ἐσθένοντο σαλαγμοῖς, πέτρων
καὶ τῶν ἀξόνων τῶν ὀργάνων ἀνέβησαν αἱ αὐξήσεις
σάρκας. 21 Καὶ ὡς ἐπὶ τὸν ἡμῶν ἔχων τὸ ἀνδρείον
τῶν ὁσίων πῆγμα ὁ μεγαλόφρων καὶ Ἀβραμῆος
νεφύς ὅς ἐξέταξεν. 22 Ἀλλ' ὥστε ἐν πυρὶ
μεταχηματίζομενος εἰς ἀφθαρσίαν, ᾧδεσθαι
εὐγενὴς τὰς φρεσίν. 23 Μιμήσασθε με,
ἀδελφοί, λέγων μὴ μὴ τὸν αἰῶνα λειποτακτῆ-
σθε, μηδ' ἐξομολογήσασθε μὴ τὴν εὐψυχίαν
ἀδελφότητά. ἱερὰ καὶ εὐγενὴ φράσιν φρατρί-
σασθε ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. 24 Δι' ἧς ἰλεως
ἡ δικαία καὶ πάτριος ἡμῶν ἀρετὴ τῇ ἐνὶ γεν-
εῖσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ἀλάστορα τύραννον. 25 Καὶ
ταῦτα εἰπὼν ὁ ἱεροπρεπὴς νεφύς, ἀπέβη τὴν
ψυχὴν. 26 Θαυμάσιον δὲ πάντων τὴν
καρτερῶσιν αὐτῶν, ἦγον οἱ δορυφόροι τὸν κατὰ
ἡλικίαν τῷ προτέρῳ δούτερον, καὶ σιδηρῶς ἐναρ-
μοσάμενοι χεῖρας ὅσον τοῖς ὄνυσιν, τοῖς ὀργά-
νοις κατὰ πέλτη ἀρεσέδωσαν αὐτοῖς. 27 Ὡς
δὲ, εἰ φαγεῖν βέλοισι τὸν βασιλῆα πρὸς τὸν
νόμον, τὴν εὐγενὴ γνώμην ἡμῶν. 28 ἀπὸ
τῶν τεινόντων τὰς σιδηρῶν χερσὶν ὅπως ἀπασσά-
μενοι, μέγας γὰρ τῶν γενέων τὴν σάρκα πᾶσαν
καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς δόξαν οἱ παρδάλειοι θῆ-
ρες ἀπέσπασαν ὁ δὲ τῷ βασιλῆα τὴν ἀλ-
γηδὸν καρτερῶν, ἔλεγον. 29 Ὡς ἡδὺς πᾶς
τρόπος θανάτου, ἀφ' ὧν πᾶσι ἡμῶν εὐσε-
βειαν ἔφη τε πρὸς τὸν τύραννον. 30 Οὐ
δοκεῖ σοι, πάντων ὁμολογῶν τὸν τύραννον, πλεον ἐμῶν
σε νῦν βασιλεύοντα, ὅς ὁρῶντά σου πικρόμενοι
τὸν τῆς τυραννίδος ὑπερήφανον λογισμὸν ὑπὸ τῆς

ο τὸ Ald. p deest N. q deest Ald. r δὲ καὶ N. f γνῶ-
σις A. i συμβαλόντι Ald. ii φρεσίν N. x μικρὸν N.
y βασιλευσάντων Ald. z ἀπὸ τῶν A. a ἀποθνήσκοντες Ald.
b θάνοντες N. b δὲ N. c ὑπερβολὴν Ald. d deest A.
e πᾶσι—ψυχῆς Ald. f deest Ald. g τῆς Ald. h καλο-
καρδίας N. i μαροφονίαν A. k τῶν ὅπως Ald. τέτων
δὲ τῶν N. l deest N. m εὐγενὴς αὐτῶν N. n ὑπερκατασπῆ N.
μαρτυρῇ A. o ἐπὶ τῶν Ald. p ἀνόντες Ald. q ἐνὶ τῶν N.
r πρὸς Ald. s κατηγόρει A. i ὁμοφρων A. ii αὐτῶν ad-

dij N. x ἀπαλλαγῆς Luidius. y ὁ δὲ εἶπεν Ald. A. z πρὸ-
πος A. a μὴ πᾶσι N. b λίγιστοι, εἰς τὸ πρὸς ἐπίτρεψαι, καὶ
διερρεῖοντες τὸν προχόν ἀρεσέπαινοντες A. c τὸ διερρεῖον N.
διερρεῖοντες Ald. d σῶρος Ald. e ἀρεσέπαινοντες Ald. f πρὸς
Ald. g πρὸς τὸν N. πρὸς τὸν A. h ὀργάνων ὅπως N.
i εἰλεσαν N. k ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν Ald. ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν Luidius.
l τὴν ἰσχυρίαν N. m deest Ald. N. n δοκεῖς Ald. o ὁρῶν
Ald. p πικρόμενοι N.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

μακρότατε μακρόταπ τρέχον, τὰ τῆς θείας οὐκείας δίνας.

Κ Ε Φ. Ι.

διμοί' τωι εὐσεβει βίον, οὐκ ἀρῆσμεν τῷ εὐ-

9 τῶν πόνων Ald. r — κίαν N. f deest N. i ἀνοή-

Κ Ε Φ. ΙΑ.

Κ Ε Φ. ΙΑ.

γετο μπειρακίσκος· ὅς πωμθανομένη τῷ τύραννι

q τῶν πίων *Ald.* r — νίων *N.* s δεετ *N.* t ἀνιδή-
 μιν *Ald.* u τῷ δόσιεν *addit N.* x δεετ *Ald. N.* y ἀν-
 τεφῶν *A.* ἀντεφῶνιν *N.* z ἱομίμω *Ald.* a ἀζήτ *Ald.*
 b δεετ *Ald. A.* c δεετ *Ald. N.* d ἐνίφρονς *N.* e — στες
A. * δεετ *N.* f δεετ *Ald.* g κεντίλων *N.* h σεί-
 δηστας τῷ ὄρμα *N.* i σεί *Ald.* k σενθῶν *N.* l ιδίος
N. m καὶ κατέ *N.* n αἰμύτων *N.* o ἀγαλῶντος *Ald.*
 p δόσιοντος *N.* q μανίς *Ald.* μανής *A.* r τῷ μακίαν

Ald. τῶν αὐτῶν μέντοι *Luidus.* f deest *Ald. N.* i καὶ ἡ-
ρεσίων *N.* ii μὲν *Ald.* x ἀέταις *N.* γ ἐπὶ γῆνι ἱερῶν *N.*
z οὐρανῶν *N.* a εὐσκαρῶν *Ald.* b περὶ λαοῦ *A.* c ἱε-
ραῶν *N.* d θεῶν *Ald.* τῶν θεῶν *A.* e στήθεσιν *N.* f deest
Ald. N. g ἡν *N.* h ἐπιλήσις *Ald.* i δρῶντες *Ald.*
k deest *Ald. N.* l deest *Ald. N.* m ἑλκύντας *N.* n — μὲ-
σότης *A.* o ἐπὶ τοῖς σπυρίων *A.* p ἐπὶ *A.* q περιχρῶντων
Ald. r ὑμῶν *Ald.* s — ἡσθας *A.*

ΚΕΦ. ΙΒ'. ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ'.

εἰ βούλοιο φαγὼν ὁ πολύνεστον, ὁ δὲ ἔφη·
 14 Ἐγὼ τῇ μὲν ἡλικίᾳ τῶν ἀδελφῶν μου εἰμὶ νεώτερος, τῇ δὲ διανοίᾳ ἡλικιώτης. 15 Εἰς
 τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ γιννηθέντες καὶ τραφέντες,
 ὡς τῶν αὐτῶν καὶ σποδίσθηκεν ὀφείλομεν
 ὁμοίως. 16 Ὡστε εἰ σοὶ δοκῇ βασιλεύειν, μὴ
 μακροφάγῃ·^α μακροφάγῃ τὰ βασιλεύει. 17 Ταῦτα αὐτὸν εἰ-
 πὼντα ἀφῆκεν ὅτι τὸν τροχόν. 18 Ἐφ' οὗ
 εὐμελῶς κατεπόνησεν ὁ ἐκμελῶς καὶ ἐκφοροῦντιζόμενος
 ὑπεκαίετο. 19 Καὶ ὁ δελίσκοις δὲ ὁξείας πυ-
 ράσσεις, τοῖς νότοις προσέφερον καὶ τὰ πλο-
 ρὰ ἀφαιρῶντες, ἀπ' αὐτῶν τὰ σπλάγχνα
 δέχοντο. 20 Ὁ δὲ βασιλεὺς ὁμοῦ, ὃ ἱερο-
 αὐῶνος^α ὡς πρὸς ἀγῶνας, ἔλεγον, ἐφ' οὗ ἀφ' οὗ τὴν εὐσε-
 βειαν εἰς γυμνασίαν πόνων ἀδελφοὶ τοῦτοι κλη-
 θέντες ἐκ οἰκίᾳ. 21 Αἰνέσας γὰρ ἐστίν,
 ὃ τύραννε, ἡ εὐσεβὴς ὁπισθίμη. 22 Καλο-
 καρδίᾳ καὶ σωφροσύνης τεθνήσκουσιν καὶ καλῶ
 μετὰ τῶν ἀδελφῶν μὲν. 23 Σὺ δὲ, ὃ τύραννε,
 προσβάλλων μέγαν σοὶ προστάτην καὶ αὐτὸς πικρὸν καὶ φονεὺν
 ἀλάστορα τῶν βασιλέων, καὶ πολέμιε τῶν ἀληθῶς εὐσε-
 βούτων. 24 Ἐξ μετὰ καὶ κατελύσαμεν οὐ
 τὴν τυραννίδα. 25 Τὸ γὰρ μὴ διωκθῆναι σε
 μεταπέσαι τὸν λογισμὸν ἡμῶν, μήτι βιάσασθαι
 μακροφάγῃ^α ὡς τὴν μακροφάγῃ, ὃ κατέλυσεν ὅστιν σοὶ;
 26 Τὸ πῦρ σου ψυχρὸν ἡμῖν, καὶ ἄπονοι οἱ
 κατεπέλτα, καὶ ἀδυνάτος ἡ βία σου. 27 Οὐ
 γὰρ τυράννου, ἀλλὰ θεῖος νόμος ὁ προσέτακται
 ἡμῶν οἱ δορυφόροι. ἀφ' οὗ τοῦ ἀνίκητον ἔχομεν
 τὸν λογισμόν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

1 **Ω**Σ δὲ καὶ ἔτι μακαρίως οὐκ ἀπὸ
 νεν κατεβλήθη εἰς λείψαντα, ὃ ἔβ-
 δομος ἡ πρηνέτης, πάντων νεώτερος.
 2 Ὁν κατοικίεισας ὁ τύραννος, καὶ περ δεινῶς
 κακισθεὶς^α ὡς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ κακισθεὶς, 3 ὅρων
 ἡδὺν τὰ δεσμά τῶν ἐκείνων, πλησιέστερον αὐ-
 τὸν μετεπέμψατο, καὶ παρηγορεῖν ἐπειράτο,
 λέγων· 4 Τῆς μὲν τῶν ἀδελφῶν σου σπο-
 νοίας τὸ τέλος ὄρα· ἀφ' οὗ γὰρ ἀπείδειας σρε-
 βλωθέντες τεθνήκασιν, οὐ δὲ, εἰ μὲν μὴ πει-
 ραίης, πάλας ὁ βασιλεὺς καὶ αὐτὸς τεθνήσκει
 ὡς ὅρα. 5 Πειραθεὶς δὲ φίλος ἔσθι, καὶ
 τῶν ὅτι τῆς βασιλείας ἀφῆλθῃ τῶν πραγμάτων.

6 Καὶ ταῦτα ὡς καλῶν, τὴν μητέρα τῆ
 πατρὸς μετεπέμψατο, ὅπως αὐτῇ ἐλεήσας το-
 σούτων ἡμῶν σπένδειται παρηγορεῖν ὅτι τὴν
 σωτηρίαν, εὐπειθῆ ποιῶσα τὸν ἐκλειπόμενον.
 7 Ὁ δὲ τῆς μητρὸς τῇ ἑβραϊδὶ φωνῇ παρ-
 τρυφάμενος αὐτῇ, (ὡς ἔρμεν μετὰ μικρὸν ὑπε-
 ρον,) 8 ὁ πολύνεστον με, φησὶν· εἴπω τι πρὸ
 βασιλῆος καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ φίλοις πάνσι. 9 Καὶ
 ὁπισθιεύων^α ὃ, τε βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μάλι-
 στα ὅτι τῇ ἐπαγγελίᾳ τῆς πατρὸς, ταχέως ἐλυ-
 σαν αὐτόν. 10 Καὶ δρᾶμων ὅτι πλησίον
 ὡς τῶν τηράων, ἔφη· 11 Ἀνόσιε, φησὶν, καὶ
 πάντων τῶν ποιητῶν ἀσεβέστατε τύραννε, οὐκ
 ἡδέσθης ὡς τῶν θεῶν λαβὼν τὰ ἀγαθὰ καὶ
 τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν θεράποντα αὐτοῦ κατε-
 κτείνῃ, καὶ τὴν εὐσεβείαν ἀσκηταὶ σρε-
 βλωσας; 12 Ἀνθ' ὧν ταμιεύεται σε ἡ θεία,
 δίκη πυκνότερα καὶ αὐνοῖα περὶ καὶ βασιάνοις,
 αἱ εἰς ὅλον τὸν αἰῶνα ἐκ ἀνήσονται σε. 13 Οὐκ
 ἡδέσθης ἀνθρώπου ὧν, θμεωδέσασθε, τὴν ὁμοιο-
 παθεῖς καὶ οὐκ τῶν αὐτῶν γενεῶν τοιχείων
 γλωττοτομήσας, καὶ τῶν κατεκτείνων τὸν πρὸ-
 πον βασιάνοις; 14 Ἀλλ' οἱ μὲν εὐγενῶς ἀπο-
 γινόντες ἐπλήρωσαν τὴν εἰς τὸν θεὸν εὐσεβείαν.
 15 Σὺ δὲ κακὸς κακῶς οἰμώξεις, τὴν τῆς
 ἀρετῆς ἀγωνιστῆς ἀναγίως ἀποκτείνων. 16 Ὁθεν
 καὶ αὐτὸς σποδίσθηκεν μέλλον, ἔφη· 17 Οὐκ
 ἀπαυδομολῶ τῆς τῶν ἀδελφῶν μου εὐσεβείας^α μαρτυρίας
 18 Ἐπικαλέσας δὲ τὸν πατέρα τὸν θεόν, ὅπως
 ἴλεως γένηται πρὸς τὴν γένε μου. 19 Σὲ δὲ καὶ
 ἐν τῷ νῦν βίῳ καὶ θανάτῳ τιμωρήσεται. 20 Καὶ
 ταῦτα καὶ ἀξάμενος, αὐτὸν ἔειπεν καὶ τῶν τη-
 ράνων καὶ οὕτως ἀπέδωκεν τὴν ψυχὴν.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

1 **Ε**Ι δὲ τῶν τῶν μέλει θανάτου πόνοι
 ὑπερεφένθησαν οἱ ἐπὶ ἀδελφοί, σιω-
 ομολογεῖται^α πανταχοῦθεν, ὅτι αὐτο-
 διάποτος ὅστιν τῶν πατέρων ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς.
 2 Ὡς γὰρ εἰ τοῖς πάθεσι δυνάμεντες ἡμεῖς ἐμμεροφάγῃ-
 σασθαι, ἐλέγχοντο γὰρ αὐτοὺς τοῖς νεκροῖς. 3
 Νυκτὶ δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλὰ τῶν ἐπαμνημονεύων
 λογισμῶν ὡς τῶν θεῶν ἐλεγεγόνοιο τῶν πατέρων.
 4 Καὶ οὐκ ὅστιν παρῆναι τὴν ἡγεμονίαν τῆς
 ἀφῆλθῃς ἐπεκράτησεν γὰρ καὶ πάθος καὶ πόνοι.

α — λυθῆναι N. u deest Ald. x — γένε A. γ αὐτῶν
 ἐπὶ Ald. z εὐμελῶς A. a ὁ δελίσκοις δ' ὁξείας πρηνέτης
 Ald. b καὶ τὰ Ald. c ἀνόσιε Ald. d deest Ald. A.
 e μίαν μὲν (σὺν A.) προστάτην (προστάτην A.) καὶ αὐτὸς ἐλά-
 σσας Ald. A. f μηδὲ Ald. g αὐτοῖς N. h παρῆναι
 ἡμῖν Luidius. i παρῆναι Ald. * leg. ὑπὲρ. k κακισθεὶς A.
 l ἐκείνων N. m αὐτῶν Ald. n deest Ald. N. o deest

N. p ἄνθρωπος N. q — λίσσας N. r ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
 κρὶν ὑπὲρ N. z λυθῆναι Ald. u deest Ald. A. x ὁ δὲ N.
 γ πὶ τῶν Ald. z ὁ ἀνόσιος N. a εὐσεβὴς N. b deest Ald.
 c πικροτέρῃ N. d deest N. e deest Ald. f μαρτυρίας Ald.
 g καὶ αὐτῶν εἰπόν, αὐτῶν ἔειπεν Ald. h ἐπὶ ἡμῶν N. i ἀπὸ-
 γινόντων N. k — γένε Ald.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ Δ'. ΚΕΦ. ΙΔ'.

5 Πᾶς οὖν οὗκ ἐστὶν ἐν τοῖς τῶν τῆς εὐλογι-
παροκράτεια τῆς παροκράτεια ὁμολογεῖν, οἱ τῶν μὲν ἀφ' ἑ-
πυρὸς ἀληθῶν ἐκ ἐπεσφάθησαν· 6 Καθ' ὅ-
πορπλήτως περ γὰρ περὶ τῆς λιμνῆς οὗτοι τὰς τῶν κυ-
πύργους μάταιον ἀπειλὰς ἀτακόποιτες, γαλήνῃ πρὸς χυ-
εἰσπλέουσιν οἱ τοῖς ἐμπέουσιν τὸν ὅρμον. 7 Οὕτως ἡ ἐπὶ ἀ-
πύργους τῶν νεανίσκων εὐλογιστὰ τὸν τῆς εὐσε-
βείας ὀχυράσασα λιμνὴ τῶν παθῶν οὐκ ἔ-
κτισεν ἀκολασίαν. 8 Ἰερὺν γὰρ εὐσεβείας ἐπὶ ὅ-
σαντες ἡρώδης ἀφ' ἀρσένων ἀλλήλους, λέγοντες·
9 Ἀδελφικῶς ἐσπιδάνομεν ἀδελφοὶ περὶ τῆς νόμου
μυμησώμεθα τὴν τρεῖς τὴν ἐπὶ τῆς Ἀσ-
ιστοπόλιδος οὐρείας νεομύσκους, οἱ τῆς ἰστοπόλιδος χαμίνου
κατεφρόνησαν. 10 Μὴ δειλαίνωμεν περὶ τῆς
τῶν τῆς εὐσεβείας ἐπιδείξιν. 11 Καὶ ὁ μὲν,
δάρρ' ἀδελφε, ἔλεγον, ὁ δὲ, εὐγενῶς χαρτέρησον.
12 Ὁ δὲ, κατεμνησθὲς ἔλεγον μνήσθητε πόθεν
ἐστὶ, ἡ τὴν πατρὸς χειρὶ σφραγισθῆναι ἀφ' ἧς
τῶν εὐσεβείας κατέμεινεν ὁ Ἰσαάκ. 13 Εἰς
ἐφόρων δὲ ἔλαστος καὶ ἀλλήλους ὁμοῦ πάντες ἐφορῶντες
φαιδρὸι καὶ μάλα δάρραλοί, ἑαυτοὺς, ἔλεγον,
τῶν θεῶν ἀφιερώσωμεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας τῶν
δόντι τὰς ψυχὰς καὶ χρῶμεν τῇ περὶ τὸν
νόμον φυλακῇ τὰ σώματα. 14 Μὴ φοβηθῶ-
μεν τὸν δοκούντα ἀποκτείναν τὸ σῶμα. 15 Μέ-
γας γὰρ ψυχῆς ἀγὼν καὶ κίνδυνος ἐν αἰσίνῃ
βασάνῳ κείμενος τοῖς ἀφ' ἑσθ' ὅσῃ τῶν οὐτο-
λίῳ τῆς θεοῦ. 15 Κατοπιστάμεθα ἡμετέροις
τῇ τῆς θεῆς λογισμῷ παροκρετῖα. 16 Οὕτως
γὰρ ἐπαθόντες ἡμᾶς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ
Ἰακώβ ἐπαθόντες εἰς τὴν κλῆσιν αὐτῶν, καὶ
πάντες οἱ πατέρες ἐπαθόντες. 17 Καὶ ἐν ἑκά-
στῳ τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀποσπασμένων ἑαυτῶν ἀδελφῶν
ἐλεγον οἱ ἀδελφοί, μὴ καὶ αἰσχυρῶς ἡμᾶς ἀδελφε,
μὴδὲ φόβῳ τῆς πορνοποιήσεως ἡμῶν ἀδελφές.
ἀνθρωπότητος 18 Οὐκ ἀρροῦτε δὲ τὰ τῆς ἀδελφότητος φίλτρα,
ἀπερ ἡ θεία καὶ πάνσοφος ἐργασία ἀφ' ἧς τῶν
πατέρων τῆς γενναϊότητος ἐμείσθη, καὶ ἀφ' ἧς τῆς
μυηθείας ἐφύλασσεν ἡμετέροις. 19 Ἐν ἧς τὸν
ἴσῳ ἀδελφοὶ κατεκρίσαντες χεῖρον, καὶ οἱ τῶν
αὐτῶν χεῖρῳ πλασθέντες, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἵ-
ματός ἀνέστηντες, καὶ ἀφ' ἧς αὐτῆς ψυχῆς
τελειοποιηθέντες, 20 καὶ διὰ τῶν ἴσων ἀπὸ χεῖ-
ρες ἡμετέρας, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν γαλακτοπο-

ταῦτες πηγῶν, ἀφ' ὧν συνετρέφοντο οἱ ἀγαθὰ ἐναγχα-
λας μαστὶν φιλαδελφοὶ ψυχῇ 21 καὶ αὐξο-
τες σφοδρότερον ἀφ' ἧς συνετροφῆς, καὶ τῆς
ῥαφ' ἡμέραν συνεθείας, καὶ τῆς ἄλλης πα-
θείας, καὶ τῆς ἡμετέρας οἱ νόμῳ ἡμῶν ἀσκήσεως.
22 Οὕτως δὲ τοῖνυν κατεστηκίαις τῆς φιλαδελ-
φίας συμπάσης, οἱ ἐπὶ ἀδελφοὶ συμπα-
θέσαντες ἔχον τῶν περὶ ἀλλήλους ὁμόνοιαν.
23 Νόμῳ γὰρ τῶν αὐτῶν παιδευθέντες, καὶ τὰς
αὐτὰς ἐξασκήσαντες ἀρετάς, καὶ τῶν διὰ τῆς συ-
τραφέντες βίῃ, μᾶλλον ἑαυτοὺς ἡγάπων. 24 Ἡ ἐπ' αὐτῶν ἡ-
γὰρ ὁμοφροσύνη τῆς καλοκαγαθίας ἐπέτεινεν αὐ-
τῶν τῶν περὶ ἀλλήλους ὁμόνοιαν. 25 Σὺν
γὰρ τῇ εὐσεβείᾳ ποθεινότερον αὐτοῖς κατεσκεύαζεν
ζῶν τῶν φιλαδελφίαν. 26 Ἀλλ' ὅμως καὶ περὶ ὁμοίως καὶ περ
τῆς φύσεως καὶ τῆς συνηθείας καὶ τῶν τῆς ἀρε-
τῆς ἡδῶν τὰ τῆς ἀδελφότητος αὐτοῖς φίλτρα
συνωζόντων, ἀνέχοντο ἀφ' ἧς τῶν εὐσεβείας τῆς
ἀδελφότητος οἱ ἀπολελεμμένοι τῆς κατεμνησ-
μένης, ὁρῶντες μέχρι θανάτου βασιλευσσομένης.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

1 ΠΡΟΕΠ' καὶ ὅτι τὸν αἰκισμὸν ἐποτρύνον-
τες, ὡς μὴ μόνον τῶν ἀληθῶν περὶ
φρονήσας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς
τῶν ἀδελφῶν φιλαδελφίας παθῶν κατεπύσαν.
2 Ὡς βασιλέως λογισμοὶ βασιλικώτεροι καὶ ἐλευ-
θέρων ἐλευθερώτεροι. 3 Ὡς ἱερέας καὶ ἁρμονίους διαμύσκους
περὶ τῆς εὐσεβείας τῶν ἐπὶ ἀδελφῶν συμφω-
νίας. 4 Οὐδεὶς οὐκ τῶν ἐπὶ μετρηκίαν ἐδει-
λίσαν, ὅδε περὶ τὸν θάνατον ὥλησεν.
5 Ἀλλὰ πάντες, ὡς περὶ ἐπ' ἀθανασίας ὁδὸν
τρέχοντες, ὅτι τὸν ἀφ' ἧς τῶν βασιλῶν θάνατον
ἑαυτοῦ. 6 Καθ' ὅσον γὰρ χεῖρες καὶ πόδες
συμφώνως τοῖς τῆς ψυχῆς ἀφρημάσιν κινου-
ται ὅπως οἱ ἱερεὶ μέρακες ἐκείνοι ὡς ἐπὶ ψυ-
χῆς μᾶς τῆς ἀθανάτης τῆς εὐσεβείας κινούμενοι,
περὶ τὸν ἑαυτῶν αὐτῆς συνεφρόνησαν θάνατον.
7 Ὡς παναγίας συμφωνίαν ἀδελφῶν ἐσδομάς· παναγία ἡ
καθ' ὅσον γὰρ ἐπὶ τῆς κοσμοποιίας ἡμέραν περὶ
τῶν εὐσεβείας. 8 οὕτως περὶ τῶν ἐσδομάδων
χορεύοντες οἱ μέρακες ἐκείνου τὸν τῶν βασι-
λῶν φόβον κατελύοντες. 9 Νῦν ἡμεῖς ἀκού-
τες τῶν θλίψεων τῶν νεανίων ὁκνῶν, φείθο-

1 εὐλογίας παροκράτεια Ν. m ἀφ' τῶν Αἰδ. n ἀπερ-
φοναι Αἰδ. o πύργους Α. p εἰσπλέουσιν Ν. Α. q εὐλο-
γία Αἰδ. r τῶν Ν. s ἐσπιδάνομεν Ν. t πατρὸς Ν.
u πατρίδας Αἰδ. x ἰστοπόλιδος Ν. y καὶ ἀπὸ Α.
z — οὐμῶν Α. a — ζῶμεν Αἰδ. b δειλαίνω Ν. c δεσφ Ν.
Αἰδ. d παροκρετῖα Αἰδ. Ν. e ἀποκτείναν Ν. f — πα-
ροκρετῖα Ν. g αὐτῶν ἀδελφῶν Α. h ἀδελφοὶ addit Ν.
i δεσφ Α. ἀδελφῶν Ν. k πάντες Ν. l γενναϊότητος Αἰδ.

m ἐφορῶν Ν. n χεῖρον Α. o γαλακτοπο-
ρ κατεμνησθῆναι Αἰδ. Ν. q συμπάσης Αἰδ. r — τῶν
Ν. s ἡμετέρας Α. t αὐτοῖς Αἰδ. u εὐσεβείας
ὁμόνοιαν Ν. x — ζῶ Α. y ἀσκήσεως Αἰδ. z ἐναγχα-
λας Α. a ἐξ αὐτῶν Ν. b ἐπὶ Ν. c ἡδῶν Αἰδ. d —
δὲ Ν. e δεσφ Αἰδ. f δεσφ Α. g παροκρετῖα — ἰσ-
δομάς Α. Ν. h πῶ αὐτῶν Ν. i δεσφ Αἰδ.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Δ'.

μεν· οἱ δὲ ἔ' μοῖνοι ὄραντες, ^κ ἄλλ' ὅσδ' ἐ' μοῖνοι
 ἀκύνειες τὸν ^α ὤφρα χρῆμα ἀπειλῆς λόγον, ^ι ἄλλὰ
 καὶ πάχοντες, ὀκαρτίευν' καὶ τὸ το τῶς ἀφ'
 πυρὸς οὐδύναις. 10 ^ε Ὡς π' ἂν γένοιτο ἐπαλ-
 γάτερον; ὅς' εἰα γάρ καὶ ^μ σὺντομος" ἡ τῷ πυρὸς
 οὔσα διώαμις, ταχέως δέλυσε τὰ ^ν σώματα."
 11 Καὶ μὴ θαυμαστὸν ἡγήσθε, εἰ ὁ λογισμὸς
 ὤφρα ἐχρήσθησεν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ὅ τῶς βα-
 σαίνους, ὅπως γε καὶ γυναικὸς νῦν πολυτροπώτε-
 ρον ^ο ὤφρα φέρησεν" ἀλγηδόνων. 12 Ἡ μήτηρ
 γὰρ τῶν ἐπ' αὐτὴν νεομίσγων ^ρ ἐκείνων" ὤφρα γενεὴ τῶς
 ἐφ' ἐπ' ἐχέσθ' τῆς τέκνων σρέβλας. 13 ^θ Ὡς
 πολὺ πλοχος ρεῖτε δὲ πῶς πολυτεχνὸς ὅστιν ἡ τῆς φιλοτεχνίας
 σοφίῃ, ἔλκυστα πάντα πρὸς τὴν τῶν ^ι ἀσπλάγ-
 χων" συμπάθειαν. 14 ^ο Ὅπως γε καὶ τὰ ἄλ-
 γα ζῶα ὁμοίαν τὴν πρὸς τὰ ἑξ' αὐτῆς γεννώ-
 μενα συμπάθειαν καὶ σοφίῃ ἔχει τοῖς ἀνθρώποις.
 15 ^κ Καὶ γὰρ τῶν πετεινῶν, τὰ μὲν ἡμέρα καὶ
 τὰς οἰκίας ^ρ ἐσφοιδῶντα πρὸς ἀσπίδα τῶν νεοτῶν.
 16 Τὰ δὲ καὶ τὰς κορυφὰς ὀρέων καὶ φαράγγ-
 γων ἀπορρῶσθαι καὶ δένδρων ὅπως καὶ τὰς τέτων
 ἄκρας νοσοποιησάμενα ἀποτίλῃ, καὶ τὸν πρὸς
 ἰόντα κωλύει. 17 Εἰ δὲ καὶ μὴ διώκοντο κω-
 λύνει, ὤφρα ἀμέμμενα κυκλόθεν αὐτῆς ἀλγοῦντα
 τῇ σοφίῃ, ἀνακαλέμενα τῇ ἰδίᾳ φωνῇ, καὶ ὅν
 διώκται πρὸς βοήθην τοῖς τέκνοις." 18 Καὶ
 π' ὅς' εἰ τὴν ἀφ' αὐτῆς ἀλόγων ζῶων ὀφειδευκέναι
 τὴν πρὸς τὰ τέκνα συμπάθειαν. 19 ^ο Ὅπου
 γε καὶ μέλισσαι πρὸς τὸν τῆς κηροποιίας ^ρ χερσὶν
 ἐπαμύνονται τὰς πρὸς τὸν τῆς κηροποιίας ^ρ χερσὶν
 σι-
 δῆρ' ὅς' κέντρῳ πλῆσυνται τὰς πρὸς τὸν τῆς κηροποιίας
 τῇ
 νοσῶν αὐτῆς, καὶ ἐπαμύνονται ἕως θανάτου.
 20 Ἄλλ' οὐχὲ τὴν τῷ Ἀβραάμ ὁράφον τῶν
 τῆς συμπα-
 νεομίσγων μητέρα μετεκίνησεν ^ν συμπάθειαν" τῶν
 θεῶν
 τέκνων.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ι Ω Λογισμέ τέκνων, πατρῶν τύραννε, καὶ
 εὐσέβεια μητρὶ τέκνων ποθεινοτέρα.
 2. Μητρί^α Διοί^η ὕποχειμνόν^{ος} εὐ-
 πρεσχεύου^ς σεβείας, καὶ^α τῆς^ς τῶν ἐπὶ αἰῶν σωτηρίας^ς προσ-
 σκαίρου^ς κατὰ τὴν τῷ τυράννου ὑπαόχου^ς.
 3. Τὴν εὐσέβειαν μᾶλλον ἡγάπησεν τὸν σώζου-
 σαν εἰς αἰῶναι ζῶν κατὰ θεόν. 4. Ω πάνα-
 τρόποι ἡδυσλογήσασθαι φιλότεκνα γούναυ^ς πάση,

ψυχῆς τε καὶ μορφῆς ὁμοιότητα εἰς μικρὸν πα-
 ῖδος χαρμικῆρα θαυμάσιον ^b ἐναποπράγίζοντα· μά- ἐναπεσπρά-
 λιστα ἀφ' τοῦ πάθος τοῖς γεννηθεῖσιν τὰς μητέρας γί-
 τῶν πατέρων χαρσάναυ συμπαγέρας. 4 Ὅσω τὸν τῶν πα-
 γὰρ καὶ ἀσθεόφυχοι καὶ πολυγονώτεραι ὑπάρ-
 χουσιν αἱ μητέρες, τοσούτω μᾶλλον εἰσιν φιλο-
 τεκνότεραι. 5 Πασῶν δὲ τῶν μητέρων ἐγένετο
 ἡ τῶν ἐπὶ αὐτῶν ^c παίδων μήτηρ φιλοτεκνότερα, ἢ τις
 ἐπὶ αὐτοφροσύνης τὴν πρὸς αὐτοὺς ^d ἐπιφροσύνην ὁπιφροσύ-
 φιλοστοργίαν. 6 καὶ ἀφ' πολλὰς αἰς καὶ ἔχα-
 ρτοι αὐτῆς ὡδίνας ^e ἐναγχασμένην τὴν εἰς αὐτὰς στοργίαν
 ἔχειν συμπάθειαν, 7 ἀφ' τοῦ πρὸς τὸν θεὸν ἡναγχασμέ-
 φόβον ὡφείδει τὴν τῶν τέκνων ἐφόσκαιρον σω-
 τηρίαν. 8 Οὐ μὲν δὲ, ἀλλὰ καὶ ἀφ' τὴν
 χαλοκαγαθίαν τῶν υἱῶν, καὶ τὴν πρὸς τὸν νό-
 μον αὐτῆς ^f εὐπείθειαν, ^g μείζω τὴν εἰς αὐτοὺς μείζων
^h ἔχειν φιλοστοργίαν. 9 Δίχκοι τε γὰρ ἦσαν,
 καὶ σφόδρες, ^h καὶ ἀνδρεῖοι, καὶ μεγαλόφυχοι,
ⁱ καὶ ⁱ φιλάδελφοι, ⁱ καὶ ⁱ φιλομήτορες ὕψους, ὥστε
 καὶ μέχει θανάτου τὰ νόμιμα φυλάσσοντες πεί-
 θεσθαι αὐτῇ. 10 Ἀλλ' ὅμως, ^k καίπερ τοσούτων καὶ ὑπὲρ
 ὄντων τῶν πρὸς φιλοτεκνίαν εἰς συμπάθειαν ἐλ-
 κόντων τὴν μητέρα, ἐπ' ἐθδεδνὸς αὐτῶν τὸν λο-
 γισμὸν αὐτῆς αἱ παμποίκιλοι ^l βάσανοι ἴχουσιν
 μετατρέφαι. 11 Ἀλλὰ ^m καὶ ^m καὶ ^m ἕνα παῖδα μετατρέφαι
 καὶ ὁμοὶ πάντας ἡ μήτηρ ὅππ' τὸν ⁿ ὑπὲρ τῆς εὐ-
 σέβειας πρὸςτρέπετο θάνατον. 12 Ὡς φύσις
 ἕρεα, καὶ φίλτρα γονέων καὶ ^o σωίσας ^p φιλόστοργον
 γονεῦσιν
 γα, καὶ προφῆα, καὶ μητέρων ἀδάμαστα πάθη.
 13 Καθ' ἕνα σπρόγμυμον καὶ φλεγόμενον ὁρῶσα
 μήτηρ, ^q ὅς ^q μετεβάλετο ἀφ' τὴν εὐσέβειαν.
 14 Τὰς σάρκας τῶν τέκνων ἑώρα πρὸς τὸ πῦρ
 τηκομένης, καὶ τὰς τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν δα-
 κτύλους ὅππ' ἦς ἀπάρρητα, καὶ τὰς τῆς κεφα-
 λῶν μέχρι τῶν ^r πρὸς τὰ γένεια σάρκας, ὥσπερ
 πρὸς πῦρ πρὸς πῦρ. 15 Ὡς πικροτέρων
 μὲν νῦν μήτηρ πόνοι πειρασθεῖσα, ἢ ἢπερ τῶν
 ἐπ' αὐτοῖς ὡδίαν. 16 Ὡς μόνη γυνὴ τὴν εὐ-
 σέβειαν ὁλόκληρον σποκνήσασα. 17 Οὐ ^s μετέ-
 τρεφέν ^s σε πρὸς τοσοῦτον σποπνέων. ἔδ' δ' ἀπὸς δ' ἀπὸς
 εἰς σὲ ^t οἰκιστὴν ^t βλέπων εἰς βασάνους. ^x ὅδ' δ' ^x
 τρεῖς σποφύχων. 18 ^x Οὐδὲ τὰς ὀφθαλμοὺς
 ἐνὸς ἐξάτου θεωρεῖσα θεωρεῖν ὅππ' τῆς βασάνων
 ὁρῶντας τὸν ἑαυτῆς αἰκισμὸν, καὶ τὰς μυκτῆρας αὐτὸν
 πρὸς πῦρ πρὸς πῦρ αὐτῶν τὸν θάνατον, ἔκ ἐκλαυσας.

k τῶν θείων, ἀλλὰ ἐν ἁγίοις τοῖς Ν. l ἰμνησιζόντες, ἰμ-
 νηζόντες, οὕς πάντας ἐκμαρτυροῦν Ν. m σωτηριῶ Ald.
 n αὐτῶν addit Ν. o θεωρεῖσθαι Ν. p δεῖσθαι Α. Ν. q τί-
 νων Ald. r defunct Ald. s—πῶς leg. v. Helyc. r deest
 Ald. n τῶν συμπαθόντων Α. x δύο γ—ἄλλοι Ald. x τοῖς
 Ald. a προσέχουσιν Α. b ἐκπνεύοντων Α. Ν. c deest

Ald. A. d impurδwδn̄n φιστηγία *A.* impurδwδn̄n σφ-
yλw̄ *N.* e sic *A.* N. f iυπάδειαι *Ald.* g ἱγά *A.* N.
b deest *Ald.* i deest *Ald.* k καὶ αἰεὶ *Ald.* l deest *A.*
m deest *Ald.* n deest *A.* N. o γεννῶται *p* — σαρξ *N.*
q deest *N.* r deest *Ald.* s ὅτις *Ald.* Luidius. t μεταρψα
Ald. u οἷον *Ald.* x εἰ *Ald.* Luidius.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ. Δ'. ΚΕΦ. ΙΣ'.

19 Ἐπὶ σαρξὶν τέκνων ὁρῶσα σάρκα τεκνῶν
 ἀποκακομ- λυκαλομένης, καὶ ὅτι χερσὶν χείρας ἀποτιμωμένης, καὶ ὅτι κεφαλῶν κεφαλῆς ἀποδιεσβεσμένης, καὶ ὅτι νεκροῖς νεκροὺς πίπτοντας, καὶ πολυάν-
 θροιον ὁρῶσα τῶν τέκνων τὸ χορεῖον ἀφ' τῶν βα-
 σαίνων, οὐκ ἐδάκρυσας. 20 Οὐχ οὕτως σει-
 ρήνιοι μελωδία, ὅδ' ἐκύνειοι πρὸς φιληκοῖαν
 ὦ φωναὶ τὴν ἀκρόντας ἐφέλκονται, ὡς τέκνων φωναὶ
 μὲν βασάνων μητέρα φωνοῦντων. 21 Πηλί-
 χης καὶ πόσας τότε ἡ μήτηρ, τῶν υἱῶν βαστα-
 νιζομένων τροχῶν τε καὶ καυτηρίοις ἐβασανίζετο
 βασάνοις; 22 Ἀλλὰ τὰ ἀπλόγχια αὐτῆς ὁ
 εὐσεβὴς λογισμὸς ἐν αὐτοῖς τοῖς παῖδιν ἀνδρείω-
 σας ἐπέτεινεν τὴν πρὸς καμρὸν φιλοεικίαν πρι-
 δεῖν. 23 Καίπερ ἐπὶ τέκνων ὁρῶσα ἀπάλειαν
 ἀσπασάσα αὐτὰς ἡ γυνὴ αὐτῆς μήτηρ ἐξέδυσεν ἀφ' αὐτῶν
 πρὸς θεὸν πίστιν. 24 Καθὰ περ γὰρ ἐν βου-
 λυτῇ τῇ ἐαυτῆς ψυχῇ δεινὸς ὁρῶσα συμ-
 βόλοις, φύσιν καὶ γένειον καὶ φιλοτεχνίαν καὶ
 πρέλαι τέκνων πρέλαι. 25 Δύο ψήφους κρατῶσα μή-
 τηρ, θανατηφόρον τε καὶ σωτήριον ὑπὲρ τέκνων.
 25 Οὐκ ἐπέγνω τὴν σώζουσαν ἐπὶ υἱὸς πρὸς
 ὀλίγον χρόνον σωτηρίαν. 26 Ἀλλὰ τῆς θεο-
 σέβης Ἀβραὰμ καρτερίας ἡ θυγάτηρ ἐμνήσθη.
 ὑπερασπίσεια 27 Ὡς μήτηρ ἔθνης, ἐκδικε τὸ νόμῳ, καὶ ὑπε-
 ασπίσεια τῆς εὐσεβείας, καὶ τὴν ἀφ' ἀπλόγχων
 ἀγῶνος ἀθλοφόρε. 28 Ὡς ἀρρεῖαν πρὸς καρ-
 τερίαν γενναυτέραν, καὶ ἀνδρῶν πρὸς ὑπαμονὴν
 ἀνδρειότεραν. 29 Καθὰ περ γὰρ ἡ Νῶε κίβω-
 τὸς ἐν τῇ κοσμοπληθὲς κατακλυσμῶ κοσμο-
 καρτερεῖς φρεσὺσα καρτερῶς ὑπομένειεν τὴν κλύδωνα.
 30 Οὕτως σὺ, ἡ νομοφύλαξ, πανταχόθεν ἐν τῇ
 τῶν παθῶν περικταμένη κατακλυσμῶ, καὶ
 ἀν' ὁμοῖς καρτερεῖς ἀνέμοις ταῖς τῶν υἱῶν βασάνοις συνε-
 χομένη, γενναίως ὑπομένειας τὴν ὑπὲρ τῆς
 εὐσεβείας χερμῶνας.

Κ Ε Φ. ΙΣ'.

1 **Ε**Ι δὲ τὸν καὶ γυνή, καὶ γυνή, καὶ
 ἐπὶ παῖδων μήτηρ ὑπομένειεν αἰς μέ-
 χει θανάτου βασάνους ὁρῶσα τῶν τέ-
 κνων ὁμολογημένης ἀνδραγαθίας τῶν παθῶν
 ὁ εὐσεβὴς λογισμὸς. 2 Ἀπεδεῖξα οὖν ὅτι
 ὁ μόνον τῶν παθῶν ἀνδρὶς ἐπεκράτησαν, ἀλλὰ
 καὶ γυνὴ τῶν μεγίστων βασάνων ὑπεφρονισμένη.
 3 Καὶ οὐχ οὕτως οἱ περὶ τὸν Δανιὴλ λέοντες
 ἦσαν ἄγριοι, ὅδ' ἡ κατὰ τὸν Μισαὴλ ὀφληγ-

μένη καμνὸς λαβεστάτω πυρὶ, ὡς ἡ τῆς φι-
 λωτεχνίας ἀείχμη ἐκείνῳ φύσιν, ὅδ' αὐτῆς
 τὴν ἐπὶ υἱὸς βασανιστομένης. 4 Ἀλλὰ τῷ λο-
 γισμῷ τῆς εὐσεβείας κατέσβεσε τοσαῦτα καὶ τη-
 λικαῦτα πάθη ἡ μήτηρ. 5 Καὶ γὰρ τοῦτο
 εἶν' ὅτι λογιζάμενη, ὅτι εἰ δειλόφυκτος ἡ γυνή,
 καίπερ μήτηρ οὖσα, ὠλοφύρετο ἐν ἐπ' αὐτοῖς
 καὶ ἴσως ἐν τῷτα οὕτως εἶπεν. 6 Ὡς μελέα
 ἔγωγε, καὶ πολλάκις τρισαθλία, ἥτις ἐπὶ παῖ-
 δας περῶσα, ὁδὸν δὲ μήτηρ γενένηται. 7 Ὡς
 μάταιοι ἐπὶ κυφορέα, καὶ ἀνόνητοι ἐπὶ δε-
 καμνοῖ, καὶ ἀκαρποὶ πηλνία, καὶ ταλαίπωροι
 γαλακτοτροφία. 8 Μάτις ἐφ' ὑμῖν, ὦ παῖδες,
 πολλὰς ὑπομένειας ὠδῖνας καὶ χαλεπωτέρας
 φροντίδας ἀνατροφῆς. 9 Ὡς τῶν ἐμῶν παίδων,
 οἱ μὲν ἀγαμοὶ, οἱ δὲ καμνιστοὶ ἀνόνητοι, ἐκ
 ὀφθαλμοῦ υἱῶν τέκνα, ὅδ' ἐμὴ κληθεῖσα μα-
 χαροθήσομαι. 10 Ὡς ἡ πολυπάς καὶ καλλι-
 πας ἐγὼ γυνὴ χήρα καὶ μόνη πολυδύστη.
 11 Οὐδ' ἐν ἀποθνήσκῃ, ἀφ' ὧν ἐξῶ
 πνία. ἀλλὰ τὴν τῇ θνήσκῃ ὁδὸν ὠλοφύρετο
 ἡ ἑρμὴ καὶ θεοσεβὴς μήτηρ. 12 Ὅδ' ἵνα μὴ
 ἀποθνήσκῃ ἀπέτρεπεν αὐτῶν πνία, ὅδ' ὡς ἀπο-
 θνήσκοντων ἐλυπηθῇ. 13 Ἀλλ' ὡς ἀδαμάν-
 τινος ἔχουσα τὸν νοῦν, καὶ εἰς ἀδρασίαν ἀνα-
 τήκουσα τὸν τῶν υἱῶν ἀειδμόν, μάλλον ὑπερ-
 τῆς εὐσεβείας ὅτι τὸν θάνατον αὐτῆς πρὸς τρέ-
 πεδ' ἵκετόν. 14 Ὡς μήτηρ δὲ εὐσεβείας θεῶν
 τραπῶπι, πρὸς ὑπὲρ καὶ γυνή ἀφ' ἀκαρτερίαν
 καὶ τρέφοντι οὐκίστας, καὶ ἔργοις διωταυτέρας
 καὶ λόγοις εὐρέτης ἀνδρός. 15 Καὶ γὰρ ὅτι
 συνελήφθης μὲν τῶν παίδων, εἰσῆλθης τὸν Ἑλεά-
 ζαρον ὁρῶσα βασανιστομένην, καὶ ἔλεγες τοῖς παι-
 σιν ἐν τῇ Ἑβραϊδὶ φωνῇ. 16 Ὡς παῖδες, γεν-
 ναῖος ὁ ἀγών. ἐφ' ὃν κληθέντες ὑπὲρ τῆς ἀφ-
 μαρτυρίας τῆς ἔθνης, ἐπαγωνίσασθε πρὸς
 μῶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος νόμῳ. 17 Καὶ γὰρ αἰ-
 χροὶ τὸν μὲν γέροντα τῶν ὑπομένων τὰς ἀφ-
 τὴν εὐσεβείαν ἀληθδῶνας, ὑμᾶς δὲ τὴν νεωτέ-
 ρους καταπληθῆναι αἰς βασάνους. 18 Ἀνα-
 μνήσθητε, ὅτι ἀφ' τὸν θεὸν τὴν κόσμῳ μετρί-
 βετε, καὶ τὴν βίαν ἀπελάσασθε. 19 καὶ ἀφ'
 τῆς οφείλετε πάντα πόνοι ὑπομένειν ἀφ'
 τὸν θεόν. 20 Δι' ὃν καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραὰμ
 ἑσθλὸν τὸν ἐθνοπάτορα υἱὸν σφαγίσαντα Ἰσαὰκ,
 καὶ τὴν πατρίαν χεῖρα ξιφιοφόρον καταφρο-
 νῶν ἐπ' αὐτὸν ὁρῶν ὁ Ἰσαὰκ οὐκ ἐπτήξεν.

γ σαρξὶ Α. δ καμνὸς Αλδ. ε festio hac tota desiderata in Αλδ. β καυτηρίοις Ν. γ ἐξέδυσεν Ν. δ ἔγνω Αλδ. ε ὑπερασπίσεια Α. f ἔλκον Αλδ. g ὑπαμονὴ Ν. h ἀνι-

δεκάμην Ν. i δεσφ Αλδ. k γυνή Αλδ. Ν. l θνήσκοντα Α. * πρὸς five πατρί. m γυνή Αλδ. Ludiv. n τίκει Ν. ο ἔθνος ἡμῶν Ν. p ὑπομένειν Αλδ. q δεσφ Αλδ. Α.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν Δ'.

2470123456789

ἡθλότης

ἀληθείας

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

παυδός

RECEIVED

το ἔθνος

Πατριάρχης

உதவி

К Е Ф. ИН'.

I Ω

l πῶς *Ald.* *m* δεστ *N.* *n* — δαται *Ald.* *o* γῆ *N.*
p τοῖς *N.* *q* ἡ δὲ νικ αὐτῶν ἡ ἀφῆρσις *N.* *t* νικ
 ἀφῆρσις *Ald.* *Ludus.* *r* — now *N.* *s* ab hinc ad verba,
u *z* τῶ ἀφῆρσις &c. omnia desiderantur in *Ald.* *z* δεστ
Ald. *u* *z* πῶς *N.* *x* τοῖς *N.* *y* αὐτῶν *Ald.*

